

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

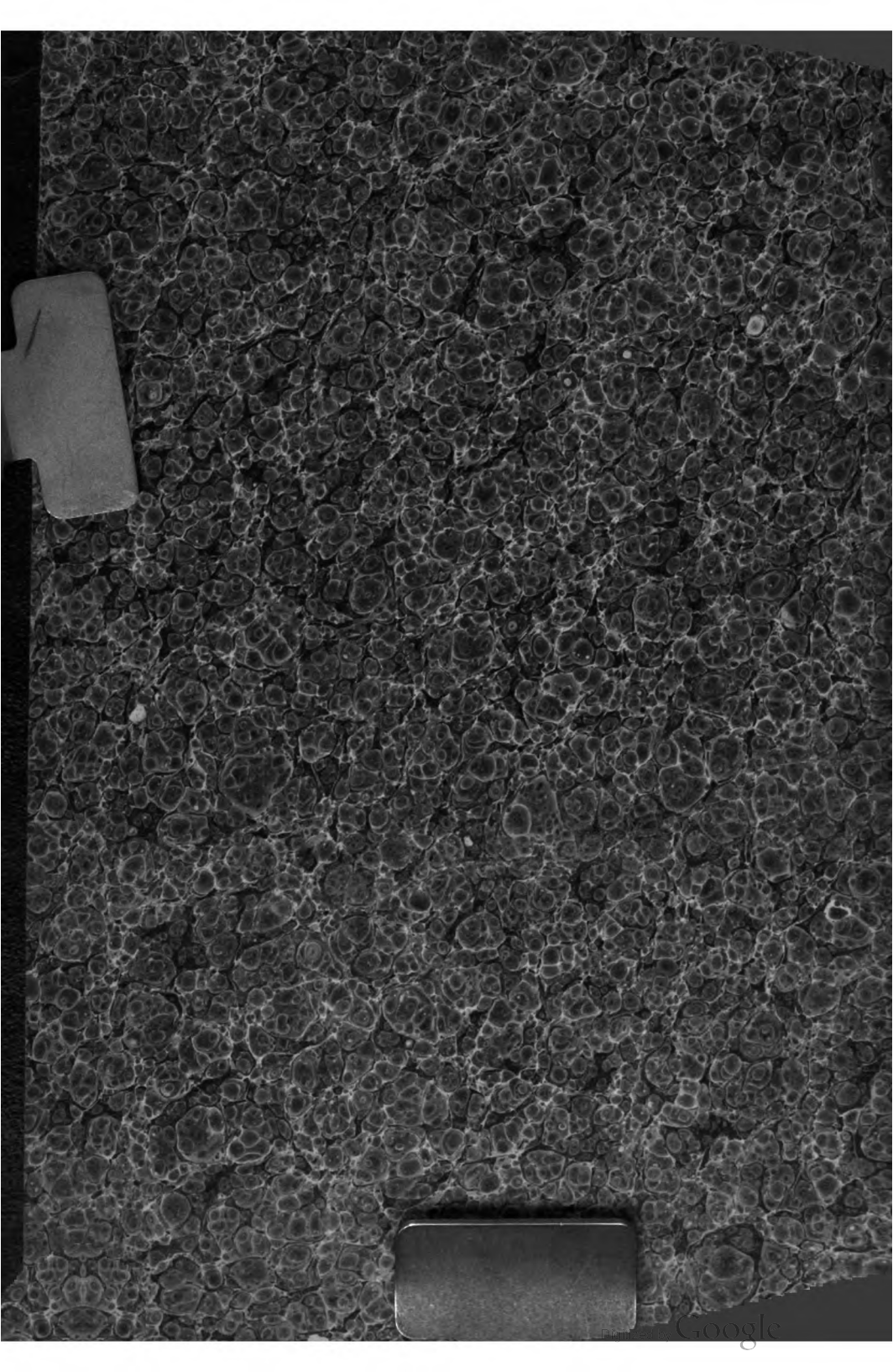
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

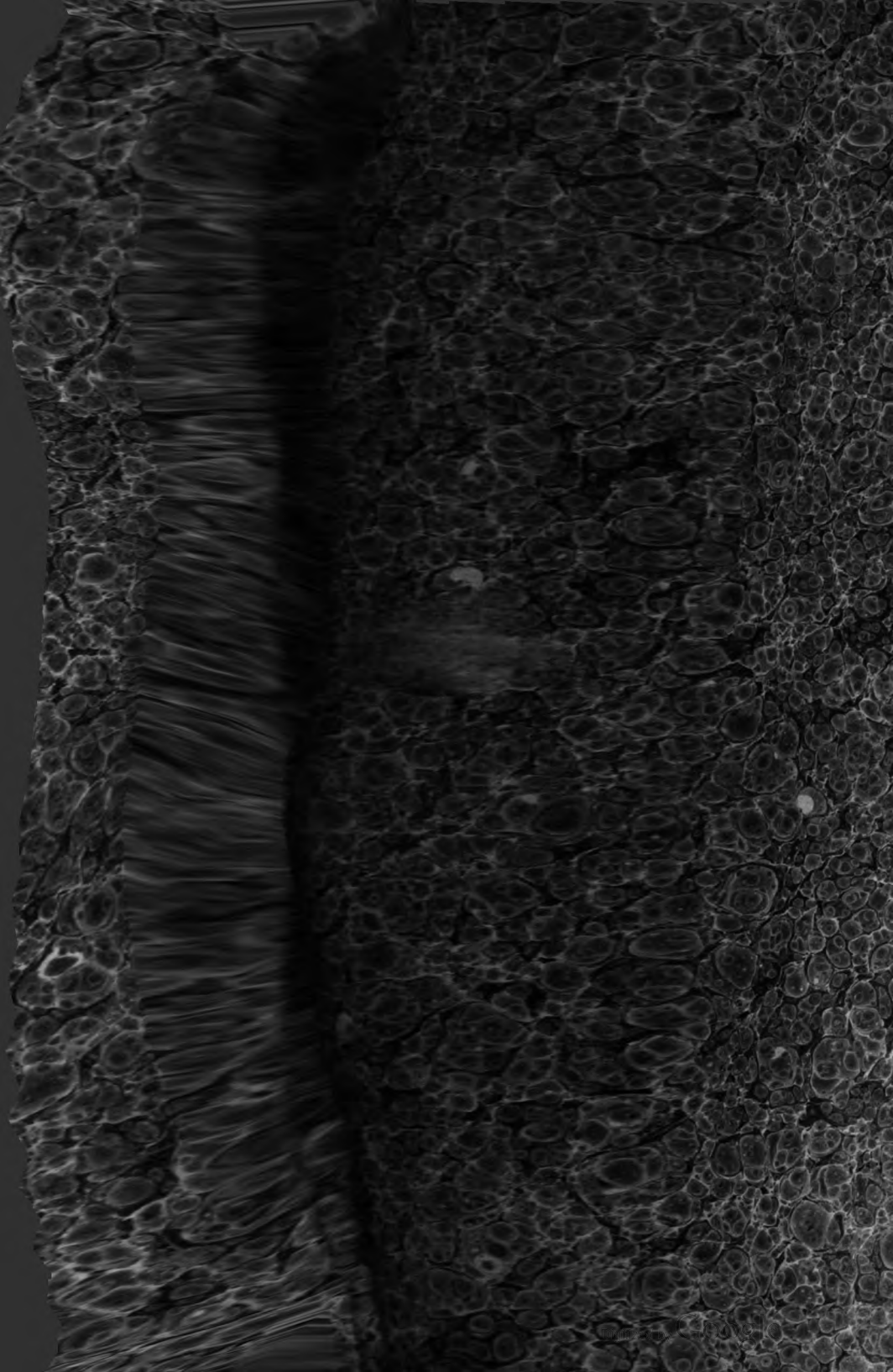
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

CR00228621

LIBRARY OF THE
Union Theological Seminary
NEW YORK CITY
PRESENTED BY

Dr. Photo Show MAY 27 1948

ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

ΗΤΟΙ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑ ΜΗΝΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ

Τὰ Ἐσπέρια Τροπάρια, τὰ Ἀπόστιχα καὶ ἐν συν-
τόμῳ τοὺς Βίους ὄλων τῶν Ἀγίων τῶν δώ-
δεκα μηνῶν, ἀρχαίων τε καὶ νεωτέρων.

ΤΗΣ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΗΜΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

Τῶν δι

Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν δοξολογουμένων ἁγίων
ἢ ἀκολουθία εἶναι πλήρης, διότι περιέχει τὰ Δοξαστικά, τὰς
Προφητείας, τὴν Λιτῆν, τὰ Καθίσματα, τὰ Ἑωθινὰ Εὐαγ-
γέλια, τοὺς Κανόνας, τὰς Καταβασίας, τοὺς Αἶνους
καὶ τὰς Δοξολογίας αὐτῶν.

ΔΙΩΡΘΩΜΕΝΑ ΠΡΟ ΠΟΛΛΟΥ

Παρά

ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΚΡΙΤΙΚΩΤΑΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΜΟΥ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΙΟΥ.

ΣΑΒ ΠΡΩΤΟΝ ΕΥΠΡΟΘΗ ΠΡΟΣ ΕΥΚΟΛΙΑΝ Τῶν Ἱερέων· ΚΑΙ ΕΚΔΩΘΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΝ

ΥΠΟ ΤΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΠΥΡΡΟΥ ΤΟΥ ΘΕΤΤΑΛΟΥ.

.....
ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.
.....

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΓΓΕΛΑΙΟΥ

Κατὰ τὴν ἑθὺν Ἑρμού παρὰ τῇ Κοκκιναρίᾳ.

1852.

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ.

UJ20
P985
(v.2)

207577

Τ Ω
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩ ΘΕΙΟΤΑΤΩ ΤΕ
Κ Α Ι
Σ Ο Φ Ω Τ Α Τ Ω Ο Ι Κ Ο Υ Μ Ε Ν Ι Κ Ω Π Α Τ Ρ Ι Α Ρ Χ Η
ΚΥΡΙΩ ΜΟΙ ΚΥΡΙΩ
ΓΕΡΜΑΝΩ,

Τὴν ἐθαφιαίαν ἀπορίμω προσκύνησι.

Εθοος ἦν ἀρχαῖον, Παναγιώτατε καὶ πανσέβαστε Πατριάρχα, ὅταν τις ἀξιοσέβαστος καὶ διακεκριμμένος ἀνὴρ ἀνέβαινε διὰ τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ εἰς ὑψηλὸν τινα βαθμὸν, ἅπαξ ἢ καὶ πολλακίς, ἅπαντες οἱ ὑπ' αὐτοῦ, καὶ μάλιστα οἱ εἰλικρινεῖς φίλοι αὐτοῦ, συνέτρεχον πανταχόθεν μὲ χαρὰν προθύμως καὶ αὐθόρμητοι, ἵνα προσκυνήσωσιν αὐτὸν κατὰ χρέως, καὶ συγχαρῶσιν αὐτὸν ἐκ καρδίας δι' ἀγάπην καὶ διὰ τὸν ὑψηλὸν ἐκεῖνον βαθμὸν· οὕτω καὶ γὰρ, Παναγιώτατε Πατριάρχα, ὡς ἐλάχιστον μέλος τῆς ἀνατολικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας, τῷ ἔθει ἐκείνῳ ἐπόμενος, εὐρῶν καιρὸν, ἐτόλμησα σήμερον πρώτην φορὰν, ἵνα ἐμφανισθῶ ἤδη πρὸς τὴν Ἑμετέραν σοφωτάτην Παναγιώτητα μὲ τὴν παροῦσάν μου ταύτην ἐπιστολήν, ὅπως προσκυνήσω αὐτὴν γονυκλιτῶς καὶ κατὰ χρέως, ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ τιμῶ ἀξίως καὶ σέβομαι ἀνεκαθεν τοὺς ἀγιωτάτους Πατριάρχας, ὡς Ἱεροῦς πατέρας καὶ πρώτους τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, καὶ ὑπερασπιστὰς τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως, καὶ θερμοῦς προστάτας τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἣν ἐπήξεν ὁ Κύριος διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ αἵματος.

Ἄλλ' ἐπειδὴ, Παναγιώτατε Πατριάρχα, καὶ σὺν θεῷ διελύθη ὁ γόρδιος δεσμός, καὶ αἱ κακαὶ γλωσσαλγίαι τινῶν ἀνοήτων ἀνθρώ-

πων και θερσιτών, διεσκεδάσθησαν, και ἡ θεία χάρις ἤνωσε τὰ νομιζόμενα διεστῶτα, τὴν ἀγίαν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἦν και πρότερον, μετὰ τῆς ἀγιωτάτης και μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, και λοιπῶν ἀγίων Ἐκκλησιῶν τῶν ὀρθοδόξων, μάλιστα δὲ, και μετὰ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς μεγάλης και εὐλογημένης Ῥωσσίας, εὐθὺς γέγονε χαρὰ μεγάλη ἐν τῷ οὐρανῷ και ἐν τῇ γῆ εἰς τοὺς πιστοὺς και εὐσεβεῖς χριστιανοὺς, διότι ἡ θεία χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, ἐβοήθησε, και ἐχειροτονήθησαν ἤδη εἰς τὰς λαμπρὰς ἐνταῦθα Ἀθήνας, ἀπὸ κανονικοὺς και Πατριαρχικοὺς Ἀρχιερεῖς ἕως 20 Ἀρχιερεῖς, μετὰ χαρὰν ἀνεκκλήθητον και βασιλικὰς παρατάξεις, ἄνδρες ἐνάρετοι και πεπαιδευμένοι, ἄξιοι τῷ ὄντι, ἵνα διδάξωσιν εἰς τοὺς χριστιανοὺς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ και ὀδηγήσωσιν αὐτοὺς εἰς νομάς σωτηρίου.

Ἰπ' αὐτῶν τούτων τῶν σοφῶν ἀνδρῶν και ὑπὸ πολλῶν ἄλλων Ἀρχιερέων και Ἱερέων, παρακινήθεις πρὸ πολλοῦ, ἤδη ἐτύπωσα εἰς τὰς Ἀθήνας, μίαν νεωτάτην ἐκδοσιν τῆς ἱεράς και ἐκκλησιαστικῆς Πανθέκτης, πλουσιωτέραν και ἐντελεστέραν τῆς προτέρας προσθέσας εἰς αὐτὴν τὸν δεύτερον τόμον, μετὰ τὰ ἐσπέρια τροπάρια, Ἀπόσιχά τε και Δοξαστικά τῶν ἀγίων τῶν δώδεκα μηνῶν τοῦ ἔτους,

καί ἐν συντόμῳ τοὺς βίους ὄλων τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων ἁγίων
μὲ τὰς εἰκόνας τινῶν ἑορταζομένων ἁγίων τῆς Ἀνατολικῆς ἡμῶν
Ἐκκλησίας, μὲ τὴν ὁποίαν Πανθέκτην δυνηθήσεται πᾶς ἱερεὺς καὶ
ὀρθόδοξος χριστιανός, ἵνα ψάλλῃ τὴν ἀκολουθίαν αὐτοῦ καθεκά-
στην ὅπου καὶ ἂν ἤθελεν εὐρεθῇ.

Ὅθεν παρακαλῶ θερμῶς τὴν Ἰμετέραν σεβασμιωτάτην Πανα-
γιότητα, ὅπως δεχθῇ εὐμενῶς τὴν μικράν μου ταύτην προσφορὰν,
εἰς σημεῖον ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης, παρακινήσῃ δὲ καὶ τοὺς λοι-
ποὺς χριστιανούς, ἵνα ἔχωσιν αὐτὴν τὴν ἐκκλησιαστικὴν βίβλον,
ὡς ἐγκόλπιον, εὐχόμενοί τε καὶ ἐμὲ καὶ τοὺς γεροντικούς κόπους
μου, ὅστις μένω μὲ ὄλον τὸ ἀνήκον σέβας.

Ἀθῆναι, 20 Δεκεμβρίου 1852.

*Τῆς Ἰμετέρας σεβασμιωτάτης Παραγίτητος
καὶ ἐν Χριστῷ Υἱδος*

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ο ΠΥΡΡΟΣ

Ἀρχιμανδρίτης

ΠΙΝΑΞ ΣΥΝΤΟΜΟΣ

ΤΩΝ

ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ.

Ἀπολυτίκια κοινὰ τινῶν ἁγίων.	1	17	Τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου	513
Κοντάκια κοινὰ τῶν ἑβδομάδων.	9	18	Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου	523
Σταυροθετοκία πρόχειρα.	9	20	Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου	535
ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.				
1 Συμεῶν τοῦ Στυλίου	12	25	Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου	544
6 Τὸ θαῦμα τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ	28	27	Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου	561
8 Τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.	31	30	Τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν	565
13 Τὰ Ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.	47	ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.		
14 Ἡ ὕψωσις τοῦ τιμίου Σταυ- ροῦ.	50	1	Τρύφωνος Μάρτυρος	577
23 Ἡ Σύλληψις τοῦ Προδρόμου	74	2	Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Σωτῆρος	582
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.				
3 Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.	100	10	Χαραλάμπους Ἱερομάρτυρος.	604
18 Δουκᾶ τοῦ Ἀποστόλου	125	24	Τοῦ Προδρόμου	633
26 Δημητρίου τοῦ μυροβλήτου	153	ΜΑΡΤΙΟΣ.		
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.				
1 Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ.	156	9	Τῶν ἁγίων 40 Μαρτύρων.	654
8 Ἡ Συναξίς τῶν Ἀρχαγγέλων	171	10	Τὸ τυπικὸν τοῦ Εὐαγγελι- σμοῦ	631
13 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.	192	25	Ὁ Εὐαγγελισμὸς	693
14 Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου	203	ΑΠΡΙΛΙΟΣ.		
21 Τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου	213	23	Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφό- ρου.	734
25 Τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης	223	ΜΑΙΟΣ.		
30 Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου	242	2	Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου	758
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.				
5 Τοῦ ἁγίου Σάββα	262	5	Τῆς ἁγίας Εἰρήνης	761
6 Τοῦ ἁγίου Νικολάου	227	8	Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου	765
9 Ἡ Σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης;	289	21	Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης	785
12 Τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος;	298	ΙΟΥΝΙΟΣ.		
17 Τοῦ ἁγίου Διονυσίου Αἰγίνης;	318	1	Πύρρον καὶ Ἰουστίνου	806
18 Αἱ ὥραι τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως;	343	24	Τὸ Γενέσιον τοῦ Προδρόμου.	829
25 Ἡ Γέννησις τοῦ Ἰησοῦ Χρι- στοῦ	363	29	Πέτρου καὶ Παύλου τῶν Ἀπο- στόλων	8
ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΣ.				
1 Ἡ περιτομὴ τοῦ Ἰησοῦ καὶ μνη- μὴ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου	403	ΙΟΥΛΙΟΣ		
Αἱ ὥραι τῶν Θεοφανείων	441	1	Τῶν ἁγίων Ἀναργύρων	802
6 Τὰ ἅγια Θεοφάνεια	453	2	Τῆς ἁγίας Ἐσθῆτος.	803
» Ὁ Μίγχις ἀγίασμός	445	8	Προκοπίου μάρτυρος	810
7 Ἡ Συναξίς τοῦ Προδρόμου	483	17	Μαρίνης μάρτυρος	320
11 Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου	493	20	Ἡλίου τοῦ Προφήτου	825
16 Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου	504	28	Ἄννης τῆς μητρὸς τῆς Θεο- τόκου	
		ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.		
		1	Ἡ Πρόδοσις τοῦ Σταυροῦ.	860
		6	Ἡ Μεταμόρφωσις	875
		15	Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου	900
		29	Ἡ ἀποτομὴ τοῦ Προδρόμου.	

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΚΟΙΝΑ

ΤΙΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

Τυπωμένα πρὸς εὐκολίαν τῶν ἱερέων καὶ ἀναγνωστῶν.

Τροπάριον, ἦχος β'.

Τροπάριον, ἦχος β'.

ΑΠΟΣΤΟΛΕ Χρισῶ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαὸν ἀνακολόγητον· δέχεται σε προσκίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευσθεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος Ἑθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τροπάριον, ἦχος δ'.

Ασχητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ Σταυροῦ· αὐθις δὲ πρὸς ἀθλησὶν ἀνδρικῶς ἀπεκδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει· καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὅσιομάρτυς Ἀνδρέα ἀοίδιμε.

Τροπάριον, ἦχος πλ. δ'.

Ἄγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθείσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἄγιοι αἱ σκηναὶ, αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε· αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον, ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι Ἄγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τροπάριον, ἦχος δ'.

Βαρβάραν τὴν Ἁγίαν τιμησωμεν· ἐχθροῦ γὰρ τὰς παγίδας συνέτριψε, καὶ ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐξ αὐτῶν, βοηθεῖα, καὶ ὄπλω τοῦ Σταυροῦ ἡ πάνσεμνος.

Τροπάριον, ἦχος δ'.

Βασιλείον διαδήμα ἐστέφθη σὴ κορυφῇ, ἐξ ἀθλῶν ὧν ὑπέμεινας

1* ὑπὲρ

ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων πρωτόαθλε, σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἶδες σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν· αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει αἶψι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τροπάριον ἤχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τοὺς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες μορφὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν ὄντως θαύμα παράδοξον, ὅτι ὁστέα γυμνά, ἐκδύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ σοφῷ καὶ κτίστῃ Θεῷ.

Τροπάριον ἤχος πλ. δ'.

Εν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός· παρέρχεται γὰρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσια Θεοδώρα τὸ πνεῦμά σου.

Τροπάριον, ἤχος πλ. δ'.

Εν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου Πάτερ Ὅσις· ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρχέσας· ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ Ἰωάννη

Ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον, ἤχος πλ. δ'.

Εν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν ἐκτήσω τὰ κατωρθώματα· ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν ἐν ἀμαρτίαις εἰς θάνατον.

Τροπάριον, ἤχος β'.

Εν πίστει τοὺς προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν· καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε· ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Τροπάριον ἤχος δ'.

Ετοιμάζου Βηθλεὲμ, ἤνοιχται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ, εὐτρεπίζου Ἐφραθα, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γὰρ ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν· ἐξ οὗ φαγόντες ζήσωμεν· οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδάμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα.

Τροπάριον, ἤχος δ'.

Εὐφραίνου ἔρημος ἢ οὐ τίκτουσα, εὐθύμησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθ

πιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβείᾳ φυτεύσας, ἐγκρατεία ἐκθρέψας εἰς ἀρετῶν τελειότητα· ταῖς αὐτοῦ ἐκείαις Χριστὸς ὁ Θεὸς σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον, ἤχος δ'.

Εκ γῆς ἀνατείλασα ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλῆ, ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας πιστοῖς τῶν ἰάσεων· ἀνωθεν συναθροίζει τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, κάτωθεν συγκαλεῖται τῶν ἀνθρώπων τὰ γένη, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τροπάριον εἰς Ἀγίαν.

Η Ἀμνάς σου Ἰησοῦ κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ, σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συζαυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω ἐν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σου, ἵνα καὶ ζήσω σὺν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθειῶάν σοι· αὐτῆς πρέσβειαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον, ἤχος β'.

Η πρώην οὐ τίχτουςα στεῖρα εὐφράνθητι· ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες ἡλίου λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, ἀδελφία νοσοῦσαν· χόρευε Ζαχαρία, ἐκβοῶν παῖρρησίᾳ· Προφήτης τοῦ Ἰψίστου ἐστίν, ὁ μέλλων τίχτεσθαι.

Τροπάριον ἤχος δ'.

Θείας πίστεως ὁμολογία, ἄλλον

Παῦλόν σε ἡ Ἐκκλησία, ζηλωτὴν ἐν ἱερεῦσιν ἀνέδειξε· συνεβοᾷ σοὶ καὶ Ἄβελ πρὸς Κύριον, καὶ Ζαχαρίου τὸ αἶμα τὸ δίκαιον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ ἱεράρχου ἤχος δ'.

Κανόνα πίσεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ ἱεράρχα Ἰωάννη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον ἤχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος καὶ θρόνων διάδοχος τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὔρες θεόπνευσε εἰς θεωρίας ἐπίθασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίσει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, ἱερομάρτυς Ἀνθιμ· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον, ἤχος δ'.

Κλήμα ἀσιότητος, καὶ στέλεχος ἀθλήσεως, ἄνθος ἱερώτατον, καὶ κάρπωσης θεόδοτος, τοῖς πιεοῖς, πανίερς, ἀειθαλὲς δεδώρηται· ἀλλ' ὡς μαρτύρων σύναθλος καὶ ἱεραρχῶν σύνθρονος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπ.

Τροπάριον, ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα, ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποιμὴν ὡς προβάτων ἐδείκνυτο· ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον, ἦχος β'.

Μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων· σὺ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομο· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ προφητῶν σεβασμιώτερος ὅτι καὶ ἐν βείθροις βαπτίσει κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον· ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ἄδῃ Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τροπάρ. τῶν Ἁγίων ἦχος δ'.

Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἶε μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀπ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβένησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Τροπάρ. εἰς Μάρτυρα ἦχος α'.

Θ Μάρτυς σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ τὸ στέφος ἐκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση, αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον εἰς μάρτυρα καὶ τῶν Ἁγίων. ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχοντες τὴν ἰσχύν σου τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ ὁσίου ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς Οἰκουμένης ὁ Φωστήρ, Ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλώπισμα, Θεόφανες σοφὲ, ταῖς διδασκαῖς σου πάντας ἐφώτισας· λύρα τοῦ πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον, ἦχος δ'.

Θ ἐνσαρκος Ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεῦτερος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἥλιος ὁ ἐνδοξός· ἄνωθεν καταπέμφσας Ἐφισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπρούς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Τροπάριον, ἦχος δ'.

Σήμερον ἡ Ἐκκλησία στολιζέται τοῖς ἄσμασι, καὶ ἡ Οἰκουμένη φαιδρύνεται τοῖς θαύμασιν· ἰερά γὰρ Τετράς κατὰ τῆς πλάνης ἠνδρίσατο, καὶ τὸν Χριστὸν ἐκ πίστεως ὠμολόγησαι· διὸ οὖν αὐτοῖς ἁμαρτημάτων ἀιτήσασθαι λύσιν,

τῶν

τῶν ἀνευφημούντων τὴν μνησάν
 ἡμῶν Ἄγιοι.

Τοῦ ὁσίου ἤχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς, τῆς
 ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας,
 καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς,
 εἰς ἑκατὸν τοὺς κόνους ἐκαρπο-
 φόρησας· καὶ γέγονας Φωστήρ,
 τῇ Οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύ-
 μασι, θεόκτισε Πατὴρ ἡμῶν Ὁ-
 σιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον ἤχος α'.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἅς
 ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι
 Κύριε· καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδυ-
 νας, ἴασαι φιλόανθρωπε δεόμεθα.

Τροπάριον ἤχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχι-
 στρατήγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡ-
 μεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν
 δεήσεσι τειχίστη ἡμᾶς, σκέπη
 τῶν πτερόγων τῆς ἀύλου ὑμῶν
 δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσ-
 πίπτοντας ἐκτενῶς καὶ βοῶντας·
 ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσατε ἡ-
 μᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἀνω Δυ-
 νάμεων.

Τροπάριον, ἤχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν Ἀγίων σου
 Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον
 ἡμῖν δωρησάμενος Χριστέ ὁ Θεός,
 ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, βουλάς ἐθνῶν
 διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ
 σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος
 ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τροπάριον ἤχος β'.

Τοῦ προφήτου σου Ναοὺμ τῆς

μνήμην Κύριε ἐορτάζοντες· δι'
 αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν ἄσπον τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον ἤχος δ'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώ-
 ματι Ἄγγελος, καὶ θαυματουργός
 ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ
 ἡμῶν Κυριακέ· νησεῖα, ἀγρυπνία,
 προσευχῆ, οὐράνια χάρισματα λα-
 βῶν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας,
 καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προσ-
 τρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκό-
 τι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφα-
 νώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ
 σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Τροπάριον, ἤχος γ'.

Τὴν πολυθαύμαστον Κρήτην τι-
 μήσωμεν, τὴν ἐξανθήσασαν ἀνθή
 τὰ τίμια, τοὺς μαργαρίτας τοῦ
 Χριστοῦ, Μαρτύρων τοὺς ἀκρέ-
 μονας· δέκα γὰρ ὑπάρχοντες, ἀ-
 ριθμῶν οἱ μακάριοι, πᾶσαν τὴν
 μυριοπλον τῶν δαιμόνων κατή-
 σχυναν· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐ-
 δέξαντο, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ
 καρτερόψυχοι.

Τροπάριον ἤχος γ'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσ-
 κυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγ-
 χώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν
 Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἡ-
 δόκησας σαρκὶ ἀνελεῖν ἐν τῷ
 Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ, οὐς ἐπλασας,
 ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὁ-
 θεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι χα-
 ρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σω-
 τὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ
 σῶσαι τὸν κόσμον.

Τρο-

Τροπάριον. Τοῦ Ὁσίου, ἤχος α΄.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς Προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι· Συμεῶν Πατῆρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον ἤχος πλ. δ΄.

Υπερδεδοξαμένος εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν Πίστιν πάντας ἡμᾶς ὀδηγήσας, πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Τροπάριον, ἤχος δ΄.

Χρηστότητα ἐκδιδάχθεις, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν, ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἤντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα· καὶ τὴν Πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεξας, ἱερομάρτυς Διονύσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον, ἤχος δ΄.

Ως τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὠραιότητα, τοῦ ἁγίου σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε· στερέωσον αὐτὸν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν, τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ πάντων ζωῆ καὶ ἀνάστασις.

KONTAKIA KOINA ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τῆ Δευτέρᾳ τῶν Ἀσωμάτων.

Ἦχος β΄.

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὀδηγοὶ, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι·

Τῆ Τρίτῃ τοῦ Προδρόμου. ἤχος β΄.

Προφήτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὺν ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον ἐν Κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Τῆ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ. ἤχος δ΄.

Ο Ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῆ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμιῶν· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήτητον τρόπαιον.

Τῆ Πέμπτῃ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος β΄.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀγάπαισιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκέ-

γων

ων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ στατεούσα ἀεὶ Θεοτόκε τῶν τι-
 πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γι- μώντων σε.
 κώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Καὶ τοῦ ἁγίου Νικολάου. ἦχος γ'.

Εν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱερούργος ἀνεδείχθης τοῦ Χριστοῦ γὰρ ὤ-
 σις τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔ-
 θηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ
 σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ
 θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιάσθης, ὡς
 μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ Σαββάτῳ νεκρώσιμον ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον Χρι-
 στέ ὁ Θεὸς τὰς ψυχὰς τῶν δού-
 λων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ
 λύπη, οὐ ρεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀ-
 τελεύτητος.

Καὶ τὸ παρὸν μαρτυρικόν.

ἦχος πλ. δ'.

Ωs ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυ-
 τουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ Οἰκουμέ-
 νη προσφέρει σοὶ Κύριε, τοὺς θεο-
 φόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν
 ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκ-
 κλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου
 συντήρησον πολυέλεε.

Τοῦτο δὲ λέγεται καθ' ἑκάστην, ἐκ-
 τὸς τοῦ Σαββάτου.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκα-
 ταίσχυντε, μεσιτεῖα πρὸς τὸν
 Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης
 ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ
 πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ εἰς τὴν βοή-
 θειαν ἡμῶν τῶν πιστῶς κραυγα-
 ζόντων σοὶ, τάχυνον εἰς πρεσβείαν,
 καὶ σπεύσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ προ-

ρωπὸ

ΣΤΑΥΡΟΘΕΟΤΟΚΙΑ ΚΟΙΝΑ

ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΩΝ.

ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς Καλέσωμεν.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκ.

Νύμφην σε, Παρθένε, ἐκήρυξαν,
 τῆς ἀξίας τοῦ Πατρὸς, τῆς Θεο-
 τητος αὐτοῦ, οἱ Θεὸν ἀξιοθέντες,
 κατιδεῖν σωματικῶς, καὶ λόγου
 καὶ Θεοῦ κόρη γεννήτρια, καὶ
 πνεύματος ἁγίου οἰκητήριον, ἐν
 σοὶ γὰρ πᾶν τῆς θεότητος, σωμα-
 τικῶς κατεσκήνωσαι τὸ πλήρω-
 μα, πληροστάτης οὔσης χάρι-
 τος.
 Σταυροθεοτ.

Ξύλω προσπηγνύμενον Κύριε,
 ὡς ἐώρακεν ἀσπόρως ἡ τεκοῦσά
 σε ἀμνάς κατεξαίνετο τὰς ὀψεις,
 καὶ ἐβόα ἐν κλαυθμῷ, γιέ μου πῶς
 σφαγὴν φέρεις τὴν ἀδίκων· πῶς
 θνήσκεις ὁ ἀθάνατος, ὡς ἀνθρω-
 πος· λόγον μοι δὸς πῶς γλυκύ-
 τατον, ἐλέψον μητέρα θρηνοῦσάν
 σε, καὶ δόξασον ταύτην Λόγε, τῇ
 ἐγέρσει σου.

Εἰς Ἀποστόλ. καὶ μάρτυρας.

ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκ.

Μακαρίζωσε πάναγνε, τὴν βρο-
 τούς ἀφαρπάσασαν, ἐκ θυθοῦ κα-
 κίας καὶ ἀπογνώσεως, ὑμνολογῶ
 σε Θεόνυμφε, τὴν ἀειμακάριστον,

καὶ

καὶ δοξάζω σου σεμνή, τὴν ἀπόρ-
ρητον κύησιν ὅτι ἔτεκες τὸν σω-
τήρα τοῦ κόσμου, καὶ κατάρas ἡ-
λευθέρωσας Παρθένε, προγονικῆς
τῷ ἀνθρώπινον. Σταυροθεοτ.

Ὡς εώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος
καὶ μήτηρ σου, ἐν σταυρῷ κρε-
μάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενί-
ζουσα ἔλεγε, Τί σοι ἀνταπέδωκαν,
οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύ-
σαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι,
μὴ με μόνην εἴσης ἐν τῷ κόσμῳ·
ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστήναι, συνανι-
στῶν τοὺς προπάτορας.

Εἰς προφήτας.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκ.

Χαῖρε φωτὸς καθαρῶτατον δο-
χεῖον, χαῖρε στυλε πύρινε, τὸν
νοητὸν Ἰσραὴλ ἔνδον εἰς θείαν κα-
τάπαυσιν εἰσαγομένη· χαῖρε νε-
φέλη τὸν μέγαν Ἥλιον κόσμῳ
διαυγάσασα, καὶ πρὸς τὸ ἄδυ-
τον φῶς τοὺς ἐν σκότει καθεύ-
δοντας, τῆς ἀγνωσίας, μεταβῆ-
μήσασα Πανύμνητε, χαῖρε Παρ-
θένε, χαῖρε πάνσεμνε, χαῖρε
Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
ὃν ἰκέτευς σῶσαι καὶ φωτίσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν. Σταυροθεοτ.

Μὴ ἐποδύρου μου Μητηρ καθο-
ρῶσα ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν
σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὕδάτων
κρεμάσαντα τὴν γῆν ἀσχέτως,
καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα,
καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξα-
σθήσομαι; καὶ τὰ τοῦ ἄδου βασι-
λεια συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω
τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δε-

σμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ
κακουργίας, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ
πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς
φιλάνθρωπος. Εἰς προφήτας.

Ἦχος α'. Πνευφήμοι μάρτυρες.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκ.

Παρθένε πανύμνητε Μωσῆς, τὸ
ἐν σοὶ μυστήριον, προφητικοῖς εἶ-
δεν ὄμμασι, βᾶτον μὲν καίεσθαι,
ἀλλὰ μὴ φλεχθῆναι. Πῦρ γὰρ
τῆς Θεότητος, τὴν μήτραν σου
Ἄγνη σὺ κατέφλεξε· διὸ αἰτοῦ-
μέν σε, ὡς μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡ-
μῶν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ δω-
ρήσασθαι. Σταυροθεοτ.

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστιέ,
ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομέ-
νη ἐβόασαι, Τέκνον γλυκύτατον,
πῶς ἀδίκως θνήσκεις, πῶς τῷ ξύλῳ
κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας
τοῖς ὕδασι; μὴ λίπης μόνην με,
εὐεργέτα Πολυέλεε, τὴν μητέρα
καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς μάρτυρα. Ἦχος β'.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκ.

Ὅτι ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ
ἀνατίθημι, Μητηρ τοῦ φωτὸς,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.
Σταυροθεοτ.

Ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ,
προσηναρτηθέντα ὀρῶσα, ἡ ἀπει-
ρόγαμος ἐκκλησία καὶ ἔλεγε, Τέ-
κνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέ-
λιπες ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, Μητέρα,
φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου
Πατρὸς, σπεῦσον καὶ δοξασθῆτι
ὅπως

ὅπως δόξαν ἐπιτύχῃσι θείας, οἱ
τὰ πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς ἱεράρχην. ἤχος πλ. β'.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκ.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Χαῖρε ῥίζα ἔνδρῳσε, **Χαῖρε** ἡ ῥά-
βδος ἡ θεία, Ἄαρὼν ἡ βλαστήσα-
σα, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, καὶ ἀεί-
ζων, εὐθαλῆς Παράδεισε, τῆς
ζωῆς τὸ ξύλον, Ἰησοῦ ἐκ ρίζης
Ἄχραντε, ἐξανατείλασα, Κόρη
καὶ βροτοὺς διατρέφουσα, τῷ ἄρ-
τῷ τῷ τῆς γνώσεως, **Χαῖρε**
πορφύρα ἡ πάντιμος, τοῦ Παμ-
βασιλέως, Θεόνυμφε διάδημα φαι-
δρὸν, Ἀρχιερέων εὐπρέπεια, **Χαῖ-
ρε** μόνη Ἄχραντε. Σταυροθτ.

Κρίσιν Ἰσραὴλ Κριταί, θανατη-
φόρον κριθῆναι, σὲ Υἱὲ κατέκρι-
νον, ὡς κριτὴν σε στήσαντες, ἐπὶ
θήματος, τοὺς νεκροὺς κρίνοντα,
καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ, καὶ Πι-
λάτῳ παριστώσῃ σε, καὶ κατακρί-
νουσι, πρὸ τῆς δίκης, φεῦ! οἱ πα-
ράνομοι, καὶ ἐλέπουσα τιτρώσκο-
μαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε·
ὄθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ
ζῆν ἐν στεναγμοῖς, ἡ Θεοτόκος
ἐκραύγαζε, μόνη Πολυέλεε.

Εἰς ἓνα ὄσιον. ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκ.

Σὲ τὸ καθαρῶτατον, τοῦ Βασι-
λέως Παλάτιον, δυσωπῶ Πολυύ-
μνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον,
τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρ-
τίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν,
τῆς Ὑπερθέου Τριάδος ποιήσον,
ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ
ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σω-

ζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἰδὼν σε ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη
φιλόνηρωπε, ἐπὶ ξύλου κρεμάμε-
νον, ἀκτίνας ἀπέκρυψαν, τῆς δι-
καισύνης, Ἦλιε Χριστέ μου, καὶ
τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονήθη
φῶσιν τοῦ κράτους σου, ἡ Μήτηρ
σου τὰ σπλάγχνα δέ, τιτρωσκο-
μένη ἐβόα σοι, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε,
δόξα τῇ εὐσπλαγγνίᾳ σου.

Εἰς ἓνα ὄσιον μάρτυρα. ἤχος πλ. β'.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκ.

Τριήμερος ἀνίστης.

Εγὼ Παρθένε Ἄχραντε, τῇ σκέ-
πῃ σου κατέφυγον, οἰκτειρόν με,
μιμουμένη τὸν Υἱόν, Θεόν σου καὶ
Δεσπότην, καὶ τοῦ βορβόρου ρύ-
σαι, καὶ τῆς ἰλύου τῶν πταισμά-
των μου. Σταυροθεοτ.

Ὡρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ
ἡ σὲ κυήσασα ἀνεβόα, Τί τὸ ξένον
ὁ ὄρω μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐν
ξύλῳ θνήσκεις σαρκὶ κρεμάμενος,
ζωῆς χορηγέ. Εἰς ὀσίαν.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. ἤχος α'.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκ.

Εκ τῆς ἀγίας εἰκόνας, τῆς σῆς
Πανάχραντε ἰάσεις ἰαμάτων, χο-
ρηγοῦνται ἀφθόνως, τοῖς ἐν σοὶ
προσιούσιν· οὕτω κάμου τὰς ἀ-
σθενείας ἐπίσκεψαι, καὶ τὴν ψυ-
χὴν μου ἐλέησον ἀγαθὲ, καὶ τὸ
σῶμά μου θεράπευσον. Θεοτκ.

Σὲ τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, ἐπὶ
ξύλου Σωτῆρ, ἡ σὲ ἀγνώως τεκοῦ-
σα, ὡς ἑώρα Θεέ μου, θρηνοῦσα
ἀνεβόα, Τέκνον ἐμόν, φῶς τοῦ
κόσμου γλυκύτατον, πῶς ἐπὶ ξύ-
λου ὄρω σε τοῦ σταυρικοῦ, ὡς
καχοῦργον ἀναρτώμενον;

Liberty Bell

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 12.

Εἰς τὴν α'. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, καὶ τοῦ Ἁγίου Συμεῶν. Ἡ Σύναξις τῆς Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀειθαλά. Τῶν Ἁγίων μ'. Γυναικῶν, καὶ Ἀμμουῦν Διακόνου. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Καλλίστης, Εὐδόου, καὶ Ἐρμογένους τῶν ἀδελφῶν. Μνήμη Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ τοῦ μεγάλου ἐμπρησμοῦ. Ἀργία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Ἐσπέρας στιχολογούμεν τὸ α'. Ἀντίφωνον, τὸ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰσώμεν στίχ. 8, καὶ ψάλλομεν στιχηρά τῆς Ἰνδίκτου 3, καὶ τοῦ Ὁσίου 5.

Ἐὰν τύχη ἐν Κυριακῇ ψάλλονται 4 Ἀναστάσιμα καὶ 6 τοῦ Μηναίου.

Τῆς Ἰνδίκτ. ἡχος α'. Τῶν Οὐρανίων ἐν πόλει Ναζαρέτ κατὰ σάρκα,

ΤΗΣ αὐτολέκτου καὶ θείας, διδασκαλίας Χριστοῦ, τὴν προσευχὴν μαθόντες, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, βοήσωμεν τῷ Κτίσῃ, Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς κατοικῶν, τὸν ἐπιούσιον ἄρτον δίδου ἡμῖν, παρορῶν ἡμῶν τὰ πταίσματα.

Ὡς τῶν Ἑβραίων τὰ κῶλα, ἐν τῇ ἐρήμῳ ποτὲ, ἀπειθησάντων ὄντως, σοὶ τῷ πάντων Δεσπότη, ἀξίως κατεστρώθη οὕτω καὶ νῦν, τὰ ὀσᾶ διασκόρπισον, τῶν δυσεβῶν καὶ ἀπίστων Ἀγαρηνῶν, ψαλμικῶς παρὰ τὸν ἄδην Χριστέ.

Ὁ ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, τὰς πλακάς γράψας ποτὲ, αὐτὸς καὶ νῦν

ἐν πόλει Ναζαρέτ κατὰ σάρκα, βιβλίον κατεδέξω προφητικόν, ἀναγνῶναι Χριστέ. ὁ Θεός· καὶ τοῦτο πτύξας, ἐδίδασκες τοὺς λαοὺς, πεπληρῶσθαι τὴν γραφὴν ἐπὶ σοί.

Τοῦ Ὁσίου ἡχ. πλ. α'. Ὅσι Πάτερ.

Ὅσι πάτερ, καλὴν ἐφεῦρες κλίμακα δι' ἧς ἀνῆλθες ἐν τῷ ὕψει, ἦν εὗρεν Ἡλίας ἄρμα πυρός· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὴν ἀνοδὸν, ἄλλοις οὐκ ἔλιπε· σὺ δὲ καὶ μετὰ θάνατον, ἔχεις τὸν στύλον σου· οὐράνιε ἀνθρωπε, ἐπίγειε Ἄγγελε, φωστῆρ ἀκοίμητε τῆς οἰκουμένης, Συμεῶν ὄσι· πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅσι Πάτερ, εἰ ἦν τὸν στύλον ἰσθῆγξασθαι, οὐκ ἂν ἐπαύσατο
βοᾶν

βοῶν σου, τοὺς πόνοους, τοὺς μόχθους, τοὺς ὀδυρμοὺς. ἀλλ' ἐκεῖνος ἐβαστάζετο, ἢ περ ἐβάσταζεν, ὡς δένδρον πιαινόμενος ἐκ τῶν δακρῶν σου. Ἐξέστησαν Ἄγγελοι, ἐθαύμασαν ἄνθρωποι, δαίμονες ἐπτήξαν τὴν ὑπομονὴν σου, Συμεῶν ὅσιε· πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οσιε Πάτερ, δυνάμει θείου Πνεύματος, τὸν σὸν μιμούμενος Δεσπότην, ἐν στύλῳ ἀνήλθες ὡς ἐν Σταυρῷ. ἀλλ' ἐκεῖνος τὸ χειρόγραφον πάντων ἐξήλειψε, σὺ δὲ τὴν ἐπανάστασιν τῶν παθῶν ἔλυσας· ἐκεῖνος ὡς πρόβατον, καὶ σὺ ὡσπερ σφάγιον, ἐκεῖνος ἐν Σταυρῷ, καὶ σὺ ἐν τῷ στύλῳ. Συμεῶν ὅσιε· πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ μνημόσυνόν σου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, ὅσιε Πάτερ Συμεῶν· καὶ τὸ πρᾶον τῆς καρδίας σου θεράπον μακάριε· εἰ καὶ μετέστης ἐξ ἡμῶν ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλ' οὐκ ἀπέστης ἀφ' ἡμῶν τῷ πνεύματι, ἐν ἀγάπῃ Θεῷ παριστάμενος, καὶ σὺν Ἄγγελοις χορευῶν ἐν οὐρανοῖς· μεθ' ὧν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ητῶν λειψάνων σου θήκη, πανεύφημε Πάτερ, πηγάζει ἰάματα· καὶ ἡ ἁγία σου ψυχὴ Ἄγγελοις συνοῦσα, ἀξίως ἀγάλλεται· ἔχων οὖν πρὸς Κύριον ὅσιε παρρησίαν, καὶ μετὰ τῶν Ἀσωμάτων χορευῶν ἐν οὐρανοῖς, μεθ' ὧν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξ., πλ. 6'. Γερμανοῦ.

Θεῖα χάρις ἀπηώρητο, ἐπὶ τῇ θήκῃ τῶν λειψάνων σου, ἡγιασμένη Συμεῶν· διὸ καὶ εἰς ὀσμὴν μύρου, τῶν θαυμάτων σου δραμούμεθα, τῶν νοσημάτων τὴν ἴασιν ἀρυσόμενοι. ἀλλὰ Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε ὑπερ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός. Βυζαντίου.

Ο Πατρὶ καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ συνημμένος ἀναρχε Λόγε καὶ Υἱέ· ὁ πάντων ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν, συμπαντουργός, καὶ συγδημιουργός, τὸν ζέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ εὐλόγητον, φυλάττων ἐν εἰρήνη τῶν Ὁρθοδόξων τὰ πλήθη· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Εἴσοδος. τὸ φῶς ἰλαρόν. προκείμ. τῆς ἡμέρας. καὶ τὰ ἀνεγνώσματα. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἔνεκεν ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με. ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τῇ καρδίᾳ· κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεςιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν. Καλέσαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν, καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως τῷ Θεῷ ἡμῶν. Παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας· δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιών δόξαν ἀντὶ σποδοῦ· ἄλιμμα εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσι· καταστολὴν δόξης, ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας· καὶ κληθήσονται γενεὰ δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εἰς δόξαν

δόξαν. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρή- γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα
 μους αἰωνίους ἐξερημωμένας τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρ-
 πρότερον. Ἐξαναστήσονται καὶ πὸν αὐτῶν. Καὶ καταλήψεται ὑμῖν
 ἀνακαινιοῦσι πόλεις ἐρήμου, ἐξε- ὁ ἀλοητός τὸν τρυγητὸν, καὶ ὁ
 ρημωμένας ἀπὸ γενεάς εἰς γενεάν· τρυγητός καταλήψεται τὸν σπό-
 καὶ ἤξουσιν ἀλλογενεῖς ποιμαί- ρον. Καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν
 νοντες τὰ πρόβατά σου, καὶ εἰς πλησμονήν· καὶ κατοικήσετε
 ἀλλόφυλοι ἀροτήρες, καὶ ἀμπε- μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὁ-
 λουργοὶ ὑμῶν. Ἔμεῖς δὲ Ἱερεῖς μῶν· καὶ δώσω εἰρήνην ἐν τῇ γῆ
 Κυρίου κληθήσεσθε λειτουργοὶ ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκ-
 Θεοῦ ἡμῶν ῥηθήσεται ὑμῖν ἰσχὺν φοβῶν· Καὶ ἀπολώ θηρία ἐκ τῆς
 ἐθνῶν κατέδεσθε, καὶ ἐν τῷ πλού- γῆς ὑμῶν· καὶ πόλεμος οὐ δι-
 τῶ αὐτῶν. θαυμαστήσεσθε. Ἀντί- λεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν. Καὶ
 τῆς αἰσχύνῃς ὑμῶν τῆς διπλῆς, πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐνώ-
 καὶ ἀντὶ τῆς ἐντροπῆς, ἀγαλλιά- πιον ὑμῶν· καὶ διώξονται ἐξ ὑμῶν
 σεται ἡ μερίς αὐτῶν. Διὰ τοῦτο πέντε ἑκατὸν, καὶ ἑκατὸν ὑμῶν
 τὴν γῆν αὐτῶν ἐκ δευτέρου κλη- διώξονται μυριάδας. Καὶ ἐπιβλέ-
 ρονομήσουσι, καὶ εὐφροσύνη αἰώ- ψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ εὐλογήσω ὑμᾶς,
 νιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. Ἐγὼ καὶ ἀύξανῶ ὑμᾶς, καὶ πληθυνῶ
 γὰρ εἰμι Κύριος, ἀγαπῶν δικαιο- ὑμᾶς. Καὶ στήσω τὴν διαθήκην
 σύνην, καὶ μισῶν ἀρπάγματα μου μεθ' ὑμῶν· καὶ φάγεσθε πα-
 ἐξ ἀδικίας. Καὶ δώσω τὸν μόχ- λαιά, καὶ παλαιὰ παλαιῶν, καὶ
 θον αὐτῶν δικαίοις, καὶ διαθή- παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοί-
 κην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς. σετε· καὶ οὐ βδελύξετε ἡ ψυχὴ
 καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι μου ὑμᾶς. Καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν
 τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ τὰ ἐκγονα ὑμῖν· καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεός, καὶ
 αὐτῶν ἐν μέσῳ τῶν λαῶν. Καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι λαός. Ἐὰν δὲ
 ὄρων ταῦτα ἐπιγνώσεται αὐτούς, μὴ ὑπακουσῆτέ μου, μὴδὲ ποιή-
 ὅτι οὗτοι εἰσὶ σπέρμα εὐλογημέ- σῃτε τὰ προστάγματά μου ταῦτα,
 νον εἰς τοὺς αἰῶνας ὑπὸ Θεοῦ, ἀλλὰ ἀπειθήσῃτε αὐτοῖς, καὶ τοῖς
 καὶ εὐφροσύνη εὐφρανθήσονται ἐπὶ κρίμασί μου μὴ προσοχθήσῃ ἡ
 Κύριον. ψυχὴ ὑμῶν, ὡς τε ὑμᾶς μὴ ποι-
 εἶν πάσας τὰς ἐντολάς μου, καὶ
 ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν. Ἐπι-
 στήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορρίαν, καὶ
 σπερεῖτε διακενῆς τὰ σπέρματα
 ὑμῶν. Καὶ ἔδονται τοὺς πόνους
 ὑμῶν οἱ ὑπεναντίοι ὑμῶν· καὶ ἐ-
 πιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑ-
 μᾶς, καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν

Λευϊτικοῦ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐλάλησε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰ-
 σραήλ, λέγων, Ἐὰν τοῖς προσάγ-
 μασί μου πορεύσῃτε, καὶ τὰς
 ἐντολάς μου φυλάσσητε, καὶ ποιή-
 τε αὐτάς, δώσω τὸν ὑετὸν ἐν
 καιρῷ αὐτοῦ· καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ

ἐχθ

ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ διώξονται ὑμᾶς· καὶ φεύξεσθε, οὐδενός διώκοντος ὑμᾶς· καὶ συντρίψω τὴν ὕβριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν· καὶ θήσω τὸν οὐρανὸν ὑμῖν ὡς σιδηροῦν, καὶ τὴν γῆν ὡσεὶ χαλκοῦν. Καὶ ἔσαι εἰς κενὸν ἡ ἰσχύς ὑμῶν, καὶ ἡ γῆ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν σπόρον αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν. Καὶ ἀποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία, τὰ ἄγρια τῆς γῆς, καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ θλιγοστούς ποιήσει ὑμᾶς, ἐπιπορευομένη μάχαιρα· καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, καὶ αἱ ἐπαυλῆες ὑμῶν ἔσονται ἔρημοι· ὅτι ὑμεῖς ἐπορεύθητε πρὸς με πλάγιοι, καὶ γὰρ πορεύσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐν θυμῷ πλαγίῳ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίς Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτήσῃ, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὔτε ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγάπηθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἡ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαιλότῃτος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ βρεβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλάσσει νοῦν ἀκαχον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο

ἐσπευτεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐστὶν τοῖς Ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῆ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. ἰδιόμελα τῆς Ἰνδίκτου. ἤχος. α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἐπέστη ἡ εἴσοδος τοῦ Ἐνιαυτοῦ, συγκαλοῦσα γεραίρειν ταύτην, τοὺς λαμπρόνοντας, Καλλιστην, Εὐδοκίαν καὶ Ἐρμογένην, τοὺς ἀταδέλφους ἀθλητάς. Συμεῶν τὸν ἰσαγγελον, Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ. Τοὺς ἐν Ἐρέσῳ ἐπταρίθμους παῖδας· καὶ τὴν τετραδεκαπύρσειτον τῶν ἁγίων γυναικῶν χορείαν ὧν ταῖς μνεταῖς κοινωνοῦντες φιλέορτοι, βοήσωμεν ἔκτενῶς, Κύριε εὐλόγησον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, καὶ καταξιώσον ἡμᾶς, λυσιτελῶς περαιῶσαι τὴν τοῦ χρόνου περίοδον.

Στίχ. Σοὶ πρέπει ὕμνος· ὁ Θεὸς ἐν Σιών.

Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ Ἐνιαυτοῦ· καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν φύλαττε ἀπολιόρμητον· τοὺς δὲ πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανὸν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων, διὰ τῆς Θεοτόκου, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Πληθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου. ἤχ. β'. Κυπριανοῦ Θαυμαστός εἶ ὁ Θεός, καὶ θαυ-

μαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ αἱ ὁδοὶ σου ἀνεξιχνίασαι. Πέλεις γὰρ σοφία τοῦ Θεοῦ, καὶ ὑπόστασις τελεία καὶ δύναμις, συνάναρχός τε καὶ συναίδος, καὶ συνεργεῖα, παντοδυναμῶ ἐξουσία Κόσμου ἐπεδήμησας, ζητῶν δ' ἐκάλλυνας πλάσμα ἀνεκφράστως ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, μὴ τραπέις τῇ Θεότητι· διαθέμενος ὄρους καὶ χρόνους, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀναλλοίωτε· διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν, ἀγαθὲ, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου.

Δαμασκηνοῦ.

Ο ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρὸς, καὶ τὴν σύμπασαν κτίσιν, παντοδυναμῶ σου λόγῳ συστησάμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ Ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰς αἱρέσεις κατάβαλε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα ἤχος πλ. α΄.

Οσιε Πάτερ, καλὴν ἐφευδρες κλίμακα· δι' ἧς ἀνήλθες ἐν τῷ ὕψει, ἦν εὗρεν Ἡλίας ἄρμα πυρός· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὴν ἀνοδὸν, ἄλλοις οὐκ ἔλιπε· σὺ δὲ καὶ μετὰ θάνατον, ἔχεις τὸν στύλον σου· οὐράνιε ἄνθρωπε, ἐπίγειε ἄγγελε, Φωστῆρ ἀκοίμητε τῆς οἰκουμένης, Συμεῶν ὅσιε· πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σὺ Βασιλεῦ, ὁ ὢν αἰεὶ καὶ διαμένων καὶ εἰς αἰῶνας ἀτελευτή-

τους· δέξαι δυσώπησιν αἰτούντων ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν καὶ παράσχου φιλόανθρωπε τῇ γῆ σου εὐφορίαν, εὐκράτους τοὺς ἀέρας χαριζόμενος· τῷ πιστοτάτῳ Βασιλεῖ συμπολέμει, κατὰ ἀθῆων βαρβάρων, ὡς ποτὲ τῷ Δαβὶδ, ὅτι ἤλθοσαν οὗτοι ἐν σκηναῖς σου, καὶ τὸν πανάγιον τόπον ἐμίαναν Σῶτερ. Ἄλλ' αὐτὸς δώρησαι νίκας Χριστέ ὁ Θεός, τῇ πρεσβείᾳ τῆς Θεοτόκου· νίκη γὰρ σὺ τῶν ὀρθοδόξων καὶ καύχημα.

Τροπάριον, τῆς Ἰνδίκτου, ἤχος β΄.

Ο πάσης Δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ Ἐνιαυτοῦ, τῆς χρηστότητός σου Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν Πόλιν σου· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, τοῦ ὁσίου. ἤχ. α΄.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς Προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς· καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν ὑπάρχων ἐν σώματι, Συμεῶν Πατῆρ ἡμῶν ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου, ἤχος βαρῦς.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ λυτρωτῆς τοῦ κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος, αἰεὶ εὐλογημ.

γημένη και δεδοξασμένη, πρόσθευς Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν α΄ στιχολογ. Καθ. τῆς Ἰνδίκτου. ἤχ. δ.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ως Δεσπότη τοῦ Παντός, και χορηγῷ τῶν ἀγαθῶν, σοὶ προσπίπτομεν πιστῶς, ἀναβοῶντες ἐκτενωῶς, ὑπὸ τῆς σῆς δυσωπούμενοι εὐσπλαγγνίας, Σωτῆρ καὶ ταῖς εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, καὶ πάντων τῶν ἀεὶ εὐαρεστούντων σοι, Ἐνιαυτὸν ἐμπρόσδεκτον προσάξαι σοι, ὡς ἀγαθὸς καταξίωσον, τοὺς ἐν οὐσίαις δυσὶ τιμῶντας, καὶ πιστῶς σε δοξάζοντας. Δίς.

Εἰς τὴν β΄. στιχολ. καθ. τῶν Μαρτύρων. ἤχος, α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αμνάδες λογικαί, τῷ ἀμνῷ καὶ ποιμένι προσήχητε πιστῶς, διὰ τοῦ μαρτυρίου, τὸν δρόμον τελέσασαι, καὶ τὴν Πίστιν τηρήσασαι· ὅθεν σήμερον, περιχαρῶς εὐφημοῦμεν, ἀξιάγαστοι τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνοντες. Θεοτοκ.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, καθ.

Τοῦ Ὄσιου. Τὸν Συνάναρχον. Δίς.

Εγκρατεία τὸν βίον σου κατεκόσμησας, καὶ νεκρώσας τὸ σῶμά σου ἐξηφάνισας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς προσβολάς, Πάτερ μακάριε, καὶ μετέστης πρὸς Θεόν, εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ὡς ἀξίος κληρονόμος. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ἐλεθθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

(ΤΟΜ. Β΄)

Θεοτοχίον,

Παναγία Παρθένε ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας πίστει, πρὸς σὲ τὴν εὐσπλαγγχον· καὶ αἰτούμενους τὴν θερμὴν σου νῦν ἀντιληψίν· δύνασαι γὰρ ὡς ἀγαθὴ, τοὺς πάντας σώζειν, ὡς οὔσα Μητηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, ἀεὶ χρωμένη θεοχαρίτῳτε.

Τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου. Προκείμενον, ἤχ. δ. Τιμίος ἐναντίον Κυρίου. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ, ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν. Καὶ οἱ ὄχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτηει ἄπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰάτο πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε, Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν

ὡς πονηρὸν, ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα. Ἐλεησόν με ὁ Θεός· ἤχ. δ'. Ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα· ἴδε ὀπισθεν εἰς τὰ ἀπόστιχα. Ὁ Κανὼν τῆς Ἰνδίκτου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ς'. τῶν Ἀγίων Γυναικῶν εἰς δ'. καὶ τοῦ Ὁσίου εἰς δ'.

Ἦδη, α'. ἤχος, α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ. Τῆς Ἰνδίκτου. Ἄσωμεν πάντες λαοί.

Ἄσωμεν πάντες Χριστῶ, δι' οὗ συνέστη τὰ πάντα, καὶ ἐν ᾧ διατελεῖ ἀδιάπτωτα, ὡς ἐξ ἀνάρχου φύντι, Θεοῦ Πατρὸς ἐνουποστάτω Λόγῳ, ᾧδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ἄσωμεν πάντες Χριστῶ τῷ Πατρικῇ εὐδοκίᾳ ἐπιφανέντι ἐκ Παρθένου, καὶ κηρύξαντι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν, ἡμῖν εἰς ἀπολύτρωσιν, ᾧδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Εἰς Ναζαρέτ εἰσελθὼν, ὁ παροχεὺς τοῦ Νόμου, ἐν ἡμέραις τῶν Σαββάτων ἐδίδασκε, νομοθετῶν Ἑβραίοις τὴν ἔλευσιν αὐτοῦ τὴν ἀφραστον, δι' ἧς ὡς Ἐλεήμων σώσει τὸ γένος ἡμῶν. Θεοτοκ.

Ἄδοντες πάντες πιστοὶ τὴν ὑπερθαύμαστον Κόρην, τὴν τὸν

Χριστὸν τῇ Οἰκουμένῃ ἀνατεῖλασαν, καὶ χαρᾶς τὰ πάντα πληρώσασαν τῆς αἰδίου ζωῆς, αἰεὶ ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ὁρα 14 Σεπτεμβρίου. Καταβασία.

Σταυροῦ χαράζεις. Γ'. Στερέωσόν με Χριστέ.

Στερέωσον Ἀγαθὲ, ἣν κατεφύτευσε πόθῳ, ἐπὶ τῆς γῆς ἡ δεξιὰ σου, κατάκαρπον ἀμπελον, φυλάττων σου τὴν Ἐκκλησίαν Παντοδύναμε.

Ἐν ἔργοις πνευματικοῖς, θεοτερπέσει κομῶντας, τὸ ἐφεσὸς, Κύριε, ἔτος, διάγαγε Δέσποτα, τοὺς πιστεῖ σε ὑμνολογοῦντας, Θεὸν τοῦ παντός.

Γαλήνιόν μοι Χριστέ, τὸν ἐνιαύσιον κύκλον, δίδου Οἰκτίρμων, καὶ ἐμπλησόν με τῶν λόγων τῶν θείων σου, οὓς ὠφθῆς φάσκων, Ἰουδαίους ἐν Σάββασιν. Θεοτοκ.

Ὡς μόνην ὑπερφῶς τὴν ὑπὲρ ἀνθρώπων χάριν, ἐν γαστρὶ σου δεξαμένην, ἀτρέπτως σκηνώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, αἰεὶ σε δοξάζομεν.

Καταβασία. Ῥάβδος εἰς τύπον.

Κέθ. πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ἐγκρατεία καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, τὴν ψυχὴν σου ἀσκήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμετοχὴς τῶν Μαρτύρων Μακάριε, καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πιστεῖ τιμώντων σε· ὅθεν καὶ δαιμόνων, ἀπελαύνεις τὰ στίφη, ἐκ τούτων τῇ ἀνωθεν ἐξουσίᾳ. δο-

θεί-

θείσῃ σοι, Συμεὼν Παμμακάρι-
στε· πρόσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἀρεσὶν δωρήσα-
σθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν
ἀγίαν μνήμην σου. Δίς.

ᾠδὴ Δ΄. Κατενόησα.

Απαρχὴν σοι ἐνιαύσιον, ὁ λαός
σου προσφέρει, Ἀγγέλων ὕμνοις
δοξολογῶν σε Σωτήρ.

Ως φιλόθρωπος καταξίωσον, ἀρ-
ξαμένου τοῦ ἔτους, καὶ συμπλη-
ρῶσαί σοι εὐαρέστως Χριστέ.

Παντοκράτωρ μόνη Κύριε, τῶν
ἑτῶν τὰς ἐλίξεις, γαληνίωσας τῷ
Κόσμῳ δῶρησαι. Θεοτοκ.

Ως λιμένα νῦν τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
καὶ θεβαίαν ἐλπίδα, τὴν Θεοτό-
κον πάντες ὑμνήσωμεν.

Καταβασία. Εἰσακήκοα Κύριε.

ᾠδὴ Β΄. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Οπληρῶν τὰ σύμπαντα χρηός-
τητος Χριστέ, σὺ εὐκραῆ καὶ εὐ-
φορον, εὐλογίαις στεφανούμενον,
τὸν πολὺκύκλον χρόνον, τοῖς δού-
λοις σου δῶρησαι.

Τὴν τοῦ ἔτους ἀμειψὶν ἀνάδειξον
ἡμῖν, μεταβολὴν πρὸς κρείττονα,
εἰρηναίαν τε κατάστασιν, τοῖς εἰ-
δόσαι σε Λόγε Θεοῦ, ὁμοιωθέντα
βροτοῖς.

Επὶ γῆς ἐλήλυθας Συνάναρχε
Πατρὶ, τοῖς αἰχμαλώτοις ἄφρασι,
καὶ πηροῖς ἀνάβλεψιν, πρὸς Πα-
τρός ἀναγγέλλων, ὁ χρόνων ἐπέ-
κεινα. Θεοτοκίον.

Τὰς ἡμῶν ἐλπίδας Θεοτόκε Ἀ-

γγὴν, καὶ τὴν ἡμῶν πεποιθήσιν;
ἐπὶ σέ ἀνατιθέμεθα· εὐμενῆ ἡμῶν
δίδου, Παρθένε, ὃν ἔτεκες.

Καταβ. ᾠ τρισμακάριστον ξύλον.

ᾠδὴ Γ΄. Τὸν Προφήτην διέσωσας.

Πολιτείας ἀπάρξασθαι, εὐαρέσου
σοι Δέσποτα, σὺν τῇ ἐτῆσίῳ ἀ-
πάρξει, ἡμᾶς καταξίωσον. Δίς.

Ημερῶν τῶν τοῦ πνεύματος, ἐν
μεθέξει τοῦ Νόμου σου, ἀνάδειξον
πλήρεις Οἰκτίρμων, Σωτήρ τοὺς
ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκ.

Τοὺς εἰς σέ καταφεύγοντας, ἀπὸ
πάσης δεόμεθα, ρύσαι ἀπειλῆς ἡ
τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Καταβ. Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχχνις.

Κοντ. τοῦ Ὁσίου. ἤχ. β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ζητῶν, τοῖς κάτω
συναπτόμενος, καὶ ἄρμα πυρὸς
τὸν στύλον ἐργασάμενος, δι'
αὐτοῦ συνόμιλος τῶν Ἀγγέλων
γέγονας Ὅσιε, σὺν αὐτοῖς Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ πρεσβεύων ἀπαύ-
στως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ οἶκος.

Τοῦ Συμεὼν τὸν ἀμεμπτον
βίον, ποῖα γλῶσσα ἀνθρώπων
ἐξαρχέσει ποτὲ πρὸς ἐπαινον
ἐξηγήσασθαι; ὁμως ὑμνήσω Θεοῦ
σοφία τὰ τοῦ Ἡρωὸς ἄθλα, καὶ
τοὺς ἀγῶνας, τοῦ ἐν τῇ γῆ ὡς
Φωστήρος φανέντος τοῖς πᾶσι
βροτοῖς, μεγάλως τῇ καρτε-
ρίᾳ, τῷ χορῷ τῶν Ἀγγέλων
ἐκλάμψαντος· σὺν τούτοις γὰρ

ψάλλων ἀπαύστως Χριστῷ, ἐγκρατεία ἀγγελίαν ἐκτήσατο, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἦδη Ζ΄. Οἱ Παῖδες.

Αρχόμενοι τοῦ Ἔτους, καὶ τῶν ὕμνων ἀπαρχὴν ποιούμεθα, τῷ Βασιλεύοντι Χριστῷ, βασιλείαν τὴν ἀπέραντον, ὁ ὀρθόδοξος Λαὸς εὐσεβῶς μέλποντες. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὖν πρὸ τῶν αἰῶνων, ἐπ' αἰῶνά τε καὶ ἐτι Κύριος, τοῖς ἀναμέλπουσι Χριστέ, ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, τῶν χρηστῶν σου δωρεῶν τὸ ἔτος πλήρωσον. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Οἱ δούλοι τῷ Δεσπότη, εἰς πρεσβείαν τὴν Ἀγνὴν Μητέρα σου, σοὶ προβαλλόμεθα Χριστέ, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τὸν Λαόν σου Ἀγαθὴ ρυσθῆναι ψάλλοντα. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία. Ἐκνοον πρόσταγμα.

Ἦδη Η΄. Τὸν τοὺς ὕμνολόγους.

Ως ἀρχηγῷ τῆς σωτηρίας Χριστέ, ἀπαρχὴν σοὶ προσφέρει τὴν ἐνιαύσιον, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία κραυγάζουσα, ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα σοφῶς, καινουργήσαντα Κτίστην, καὶ διεξάγοντα τῶν καιρῶν τὰς ἐλίξεις βουλήματι, ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ διεξάγοντι τὰ πάντα Θεῷ, καὶ καιροὺς ἀλλοιοῦντι, πρὸς τὴν πολύτροπον τῶν ἀνθρώπων κυβερνήσειν ψάλλομεν, ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκ.

Τὴν Θεομήτορα Παρθένον Ἀγνὴν, ἐν ἔτων περιόδοις τε καὶ ἐλίξεσιν, ὀρθοδόξων βροτῶν τὰ συστήματα, ὕμνοῦμέν σε ὡς Θεοτόκον, καὶ πάντων σωτηρίαν.

Καταβασία. Εὐλογεῖτε παῖδες.

Ἦδη Θ΄. Τύπον τῆς Ἀγνῆς λοχείας σου

Λόγε τοῦ Θεοῦ καὶ Δύναμις, ἡ ἀληθῆς Σοφία καὶ ἐνυπόστατος, ἡ συνέχουσα, καὶ κυβερνώσα τὰ πάντα σοφῶς, καὶ τὸν νῦν ἐπιστάντα τοῖς δούλοις σου, καιρὸν ἐν καταστάσει, γαληνιώσῃ διεξάγαγε.

Πάντα τὰ ἔργα σου, Κύριε, οἱ Οὐρανοί, ἡ γῆ, τὸ φῶς καὶ ἡ θάλασσα, ὕδατα, καὶ πᾶσαι αἱ πηγαι, καὶ ὁ Ἥλιος, ἡ Σελήνη, τὸ σκότος, τὰ ἄστρα, τὸ πῦρ καὶ τὸ φῶς, ἄνθρωποι καὶ κτήνη, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις εὐφημοῦσί σε.

Μόνη πρὸ αἰῶνων πέφυκας, ὡς Ποιητὴς αἰῶνων καὶ βασιλεύουσα, Τρισυπόστατε μία Θεότης ἀμέριστε ταῖς λιταῖς τῆς Ἀγνῆς Θεομήτορος, τὸ ἔτος νικηφόρον τῇ κληρουχίᾳ σου ἀνάδειξον.

Θεοτοκίον.

Σῶτερ τοῦ παντός καὶ Πρύτανι, Δημιουργε καὶ Παντοκράτωρ τῆς

κτι-

πίσεως, ταῖς δεήσεσι τῆς ἀλο-
χεύτως τεκούσης σε, τὴν εἰρήνην
τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι, τῆρῶν
τὴν Ἑκκλησίαν, ἀκαταπαύστως
ἀστασίαστον.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἔχει ἡμέρας 30. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12.
καὶ ἡ νύξ ὥρας 12.

Εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐορτάζομεν τὴν
ἀρχὴν τοῦ ἔτους, κατὰ τὸ παλαιόν.

Κοινή γνώμη εἶναι, ὅτι ὁ Θεὸς
ἔκαμε τὸν κόσμον εἰς τὸν Μάρτιον
μῆνα, διὰ τοῦτο ὁ Σεπτέμβριος
μῆν, ἀπαριθμεῖται ὁ ἑβδομος τῶν
μηνῶν, παρὰ Ῥωμαίους. Ἐπειδὴ
καὶ αὐτοὶ τότε εἰς τοῦτον τὸν
μῆνα ἔρριπτον τοὺς καρπούς των
εἰς τὴν γῆν ἄρχίζον τὰς συμ-
φωνίας των ἐμισθῶναν, ἐπάκτω-
ναν, ἐπλήρωναν μισθοὺς, καὶ δο-
σίματα, καθὼς καὶ ἡμεῖς ποιοῦμεν
τοῦτο κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἀγίου
Γεωργίου· διὰ τοῦτο ἐνομιζέτο ἡ
ἀρχὴ τοῦ ἔτους αὐτῶν ἡμεῖς
ὄμως οἱ χριστιανοὶ τῶρα ἀρχὴν
τοῦ ἔτους ἔχομεν τὴν πρώτην τοῦ
Ἰαννουαρίου μηνός.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Συμεὼν
ὁ Στυλῆτης, ὁ ἐκ τῆς Συρίας κα-
ταγόμενος, εἰς τριάκοντα ἑξ
πηχῶν στύλον ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ
ἐκοιμήθη ἐκεῖ, κατὰ τὸ 457 ἔτος,
ζήσας ἔτη 56.

† Ἡ ὁγία Μάρθα ἡ μήτηρ αὐτοῦ,
καὶ ἡ Ὁσία Εὐαθρία ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦνται.

† Ὁ Δίκαιος Ἰησοῦς τοῦ Ναυθῆ,

κριτῆς ὢν τῶν Ἑβραίων, καὶ δι-
άδοχος τοῦ Μωσέως, ἐν εἰρήνῃ
ἐκοιμήθη, πρὶν Χριστοῦ, ἔτη
1478, εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

† Μνήμη τοῦ γενομένου παρὰ τῆς
Θεοτόκου θαύματος ἐν τῇ Μονῇ
τῶν Μιασινῶν, τῆς Θεοτόκου. Καὶ
μνήμη τοῦ γενομένου ἐμπρησμοῦ.

† Αἱ τεσσαράκοντα Παρθένοι γυ-
ναῖκες, καὶ ἀσκήτριαι, Ἀμμοῦν ὁ
διάκονος, αἱ Ἀδριανοπολίτισσαι,
ἀθλήσασαι τελειοῦνται ἐκεῖ, ἐν
ἔτη 305.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες καὶ αὐτάδελ-
φοὶ Εὐδοκός, Ἐρμογένης, καὶ
Καλλίστη, ζήφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μελέτιος ὄνεος, ὁ ἐκ
Καππαδοκίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦ-
ται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κιθερῶνος,
ἐκ Βοιωτίας κατὰ τὸ 1081 ἔτος.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτος, Ἀγγελῆς ὁ
Βυζάντιος, χρυσοκόμος, ζήφει τε-
λειοῦται ἐν ἔτη 1680.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις ὁ
Θεὸς ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς.

Ἐξαπόστειλ. Τοῖς Μαθηταῖς.

Φωστῆρος δίκην Ὅσιε, ὁ φωσ-
φόρος σου βίος, ἀστράψας κατε-
φώτισε, τὴν ὑψηλίον πάσαν, ταῖς
τῶν θαυμάτων ἀκτίσι· διὰ στύλου
γὰρ Πάτερ, ἀνήλθες ὡς ἐν κλί-
μακι, πρὸς Θεὸν ἐνθα πάντων,
τῶν ὀρεκτῶν, Συμεὼν τὸ ἔσχατον
ὄντως πέλει, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος,
τῶν τιμῶντων σε Μάκαρ.

Θεοτοκίον. Ομοιον.

Δημιουργός καὶ Πρύτανις, πά-
σης Κτίσεως πέλων, καιροῦς καὶ

χρόνους θέμενος, ἐν τῇ σῇ ἐξου-
σία, τὸν ἐνιαύσιον κύκλον, εὐλο-
λογίαις οἰκτίρων, χρηστότητος
στεφάνωσον, ἐν εἰρήνῃ φυλάττων
σοῦ τὸν λαόν, ἀβλαβῆ ἀπήμαν-
τον δυσωπούμεν, πρεσβείαις τῆς
Τεκούσης σε, καὶ τῶν θείων Ἀγ-
γέλων,

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, ἰπῶμ. γίχ. δ΄. καὶ
ψάλλ. ἰδιόμ. ἤχ. γ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρὸς,
ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, καὶ
συστησάμενος τὴν κτίσιν ἐκ τοῦ
μῆ ὄντος εἰς τὸ εἶναι, ὁ καιροὺς
καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ
θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον
τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
σου, δωρούμενος εἰρήνην ταῖς
Ἐκκλησίαις σου, νίκας τῷ πι-
στοτάτῳ Βασιλεῖ, εὐφορίαν τε τῇ
γῆ, καὶ ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ΄.

Η βασιλεία σου Χριστέ ὁ Θεός,
Βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ
ἡ δεσποτεία σου ἐν πάτῃ γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. Πάντα γὰρ ἐν σοφίᾳ
ἐποίησας, καιροὺς ἡμῖν καὶ χρό-
νους προθέμενος· διὸ εὐχαριστοῦν-
τες κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα
βωῶμεν, Εὐλόγησον τὸν στέφανον
τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
σου, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἀκα-
τακρίτως βοᾶν σοι, Κύριε δόξα σοι.

Ἀνδρείου Πυροῦ.

Αἰ πορεῖται σου ὁ Θεός, αἰ πο-
ρεῖται σου μεγάλαι καὶ θαυμασταί-
διὸ τῆς Οἰκονομίας σου τὴν δυ-
ναστείαν μεγαλειοῦμεν· ὅτι φῶς

ἐκ φωτός, ἐπεδήμησας εἰς ταλαί-
πωρον Κόσμον σου, καὶ τὴν πρῶ-
την ἀνείλες ἀρὰν τοῦ παλαιοῦ
Ἀδάμ, ὡς ἠυδόκησας Λόγε, καὶ
ἡμῖν ἐν σοφίᾳ καιροὺς καὶ χρό-
νους ὑπέθου, τοῦ δοξάζειν τὴν
πανουργικὴν σου ἀγαθότητα,
Κύριε δόξα σοι.

Τῶν Ἁγίων Γυναικῶν. ἤχ. β΄. Γερμ.

Οτε τῷ πάθει σου Κύριε, τὴν
Οἰκουμένην ἐστερέωσας, τότε καὶ
οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύ-
ναμιν. Γυναῖκες ἠνδρίσαντο κατὰ
τοῦ πικροτάτου τυράννου· καὶ τὴν
ἤτταν τῆς μητρὸς ἀνακαλεσάμε-
ναι, πάλιν ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ Πα-
ραδείσου γεγόνασιν, εἰς δόξαν
σοῦ τοῦ γεννηθέντος ἐκ Γυναίκος,
καὶ σώσαντος τὸ γένος τῶν ἀν-
θρώπων.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, ἤχ. β.

Εκ ρίζης ἀγαθῆς, ἀγαθὸς ἐβλά-
στησε καρπὸς, ὁ ἐκ βρέφους ἱερὸς
Συμεὼν, χάριτι μᾶλλον, ἢ γάλα-
κτι τραφεῖς. Καὶ ἐπὶ πέτραν τὸ
σῶμα ὑψώσας, πρὸς Θεὸν δὲ ὑπε-
ρύψωσαι τὴν διάνοιαν, αἰθέριον
διεδομήσατο ταῖς ἀρεταῖς ἐνδιαί-
τημα· καὶ ταῖς θείαις δυνάμεσι
συμμετεωροπορῶν, Χριστοῦ γέγο-
νεν οἰκητήριον, τοῦ Θεοῦ καὶ Σω-
τῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν ἤχος πλ. δ΄. Γερμανοῦ.

Ο ἀρρήτῳ σοφίᾳ συστησάμενος
τὰ σύμπαντα, Λόγε Χριστέ ὁ Θεός,
ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἡμῖν προ-
θέμενος, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου
εὐλόγησαν· τὸν δὲ πιστὸν Βασι-

λέα

λέα ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανον, διδοὺς αὐτῷ κατὰ βαρβάρων τὴν ἰσχύν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.
Εἰς τὴν Δευτερολογίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἰνδίκτου. Ὡδὴ, γ. καὶ τοῦ ἁγίου. Ὡδὴ, Γ'. Προκειμ. τοῦ Ἀποστ. ἤχ. γ. Μέγας ὁ Χριστὸς ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός.

Πρὸς Τιμόθειον ἀ. Ἐπιστολῆς.
Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχὰς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων. Ὑπὲρ βασιλέων, καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡμερον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ. Ὅς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Εἰς γὰρ Θεὸς, εἰς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς. Ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίοις. Εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ Κήρυξ καὶ Ἀπόστολος· (ἀληθεῖαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι) διδάσκαλος Ἑθῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

2. Σεπτεμβρίου, τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, καὶ Μάμαντος μάρτυρος. Ἐσπέρ. ψάλ. 3 τοῦ ἁγίου, ἤχ. πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδίδου θαύματος.
Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, σὺ τῷ

ποθήρει σεπτῶς, Ἀαρὼν ὡσπερ δεῦτερος, καθωραϊζόμενος, τῶν ἁγίων τὰ ἅγια, νῦν κατοπτεύεις ἐνδὸν γενόμενος, καὶ τοῦ δευτέρου καταπατάσματος· ὡ τῆς ἀρρήτου σου, ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμψεως, Ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἧς περ μετέσχηκας.

Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, θεοειδῆς γεγονῶς, τῇ τῶν τρόπων ἀπλότῃ, Θεῷ νῦν παρίστασαι, τῇ ἐνώσει τῇ κρείττονι, καὶ ἀνευδότην νύσσει θεούμενος, καὶ τοῦ ἐκείθεν φωτὸς πληρούμενος, νοῦ καθαρότητι, καὶ ψυχῆς φαιδρότητι, Ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ Ἱερώτατον.

Πάτερ Ἰωάννη Πάνσεπτε, τῆς κοσμικῆς ἀποστάς, ταραχώδους συγχύσεως, τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, τῇ γαλήνῃ πανόσει, καὶ θεωρίας καὶ θείας πράξεως, τὰς πανολβίους σαφῶς λαμπρότητας· ὄντως ἐπλούτισας, καὶ πιστοῖς μετέδωκας θεοπρεπεῖ, βίῳ λαμπρυνόμενος μακαριώτατε. ψάλλε καὶ 3. εἰς ἓνα μάρτυρα ὅρα εἰς τὸ τέλος.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.
Εὐ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, εὐ ἐργάτα τοῦ ἀμπελώνου Χριστοῦ, σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας, σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι ἄλαντον ἐπῆύξησας, καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας· διὸ πύλη σοι οὐρανὸν ἠνέωκται, εἰσέλθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα γίεναι πανθαύμαστα.

Καὶ

Και νῦν ὁμοιον Θεοτοκίον ἢ Σταυρο-
θεοτοκίον τοῦ ἤχου (δρα φύλλα 11.)
Τροπάριον. Κανόνα πίσεως. φύλλα 5.
Και, Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. φύλλα 6.
Τὸ πρῶτ', Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὰς 2 τοῦ Σεπτεμβρίου, ἐορ-
τάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου πατρὸς
ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ λεγο-
μένου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἀπὸ τὴν
Κωνσταντινούπολιν, ὅπου πατρι-
αρχεῦσας θεαρέστως, ἀνεπαύθη
ἐν Κυρίῳ ἐν ἔτει 595· ἐκλήθη δὲ
Νηστευτῆς, διότι ἐνήσειε πολύ-
οδτος ἐπέθεσε τὸν πλέον συγκα-
ταβατικὸν Νομοκάνονα τῶν πνευ-
ματικῶν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς
Μάμας, ὁ ἀπὸ Γάγγραν τῆς
Παμφλαγονίας καταγόμενος λογι-
χευθεὶς εἰς τὴν Καισαρῆαιαν, τε-
λειοῦται ἐν ἔτει 260.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Διομήδης καὶ
Φίλιππος, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Ἰουλιανὸς ὁ μάρτυς
πληρωθεὶς, τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Εὐτυχιανὸς, Λεωνίδης,
καὶ Μελάνιππος πυρὶ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Ἡσύχιος ἀγχόνη τε-
λειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Εὐτύχιος, σταυρωθεὶς
τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Φιλάδελφος λιθοβολι-
θεὶς τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Ἀειθαλᾶς καὶ Ἀμμοῦν,
ραβδισθέντες, τελειοῦνται.

* Ἡ ἁγία Παρθαγάπη, ἐν θαλάσ-
σῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποσειλε καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας
καὶ ἀπόλυσις.

3. Σεπτεμβρίου, τοῦ Ὁσίου Πα-
τρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, καὶ
Ἀνθίμου τοῦ ἱερομάρτυρος.

Ἐσπέρας ψάλ. 3. τοῦ Ὁσίου ἤχος ἀ.
Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμεῖς.

Πάτερ θεόκτιστε τὸ σὸν, εὐαγὲς
μνημόσυνον, τῶν μοναστῶν τὰ
συστήματα, εὐφραίνει κάλλεσι,
τῆς σῆς πολιτείας, καὶ θαυμάτων
χάρισι, καὶ ταῖς τῶν χαρισμάτων
λαμπρότησι· Χριστὸν ἰκέτευε,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεόκτιστε τὸν σὸν, τόνον
τῆς ἀσκήσεως, οἱ δυσμενεῖς ἐπτοή-
θησαν, καὶ κατηργήθησαν, ταῖς
σαῖς ἀνευδότοις, προσευχαῖς Πα-
νεύφημε· Χριστὸν γὰρ συνεργούν-
τα ἐκέκτησο· ὃν νῦν ἰκέτευε, δω-
ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεόκτιστε Θεοῦ, κτίσις
ἐχρημάτισας τὸ κατ' εἰκόνα φυ-
λάξας γὰρ, ἐπαληθεύουσα, διὰ
πολιτείας, καὶ πανσέπτου σχή-
ματος, τὴν κλήσιν ἐπεδείξω Παν-
θαύμαστε· Χριστὸν ἰκέτευε, δω-
ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰ-
ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ψάλλε καὶ 3. τοῦ ἱεράρχου δρα εἰς
τὸ τέλος. Δόξα ἤχος πλ. β'.

Οσιε Πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν
ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθω-
μά-

μάτων σου. Διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα· ὦν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας, παρῤῥησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, ἐκτενωῶς ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκ. φύλλα 11.

Εἰς τὰς 3. τοῦ Σεπτεμβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Οὗτος ὁ ἅγιος, ἐπειδὴ καὶ ἐκλήρυτε παρῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν, Θεὸν, βασανίζεται κατὰ πολλὰ ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως Μαξιμιανοῦ. Ἐπειτα τέμνεται τὴν κεφαλὴν ἐν ἔτει 282· καὶ μετὰ τὴν ἀποτομὴν βλαστάνει παραδόξως τρίχας ὁ αἰοίδιμος.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Θεόκτιστος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, πλησίον τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐν ἔτει 451.

† Ὁ ἅγιος Ἀναστάσιος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 457.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Ζήνων, πυρὶ τελειοῦται.

† Ἡ ἁγία Μάρτυς Βασίλισσα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν πόλει Νικομηδείᾳ.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Χαρίτων, ἐν ἀπθέστῳ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀρχοντίων, λιμῷ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος, ὁ νέος Βασιλεὺς, ὁ υἱὸς Ἡρακλείου Βα-

σιλέως, φαρμάκῳ τελειοῦται, ἐν ἔτει 641.

† Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἀστειρίων, ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρίας, πυρὶ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Πολύδωρος ὁ Κύπριος, ἀγχόνῃ τελειοῦται, ἐν τῇ νέᾳ Ἐφέσῳ κατὰ τὸ 1794 ἔτος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις Πρεσβείαις. Ἐξαπος. καὶ ἀπόσιγ. τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

4. Σεπτεμβρίου. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Μωϋσέως, καὶ τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα.

Ἐσπέρας ψάλ. σίχ. 6. Τοῦ Προφήτου 3. ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν θυέλλῃ τὸν ἄσαρκον, καὶ ἐν γνώσῳ τὸν ἄυλον, Μωϋσῆ θεάσασαι, ὡς χωρεῖν δυνατόν· θεοειδῆς τε γενόμενος, τῇ δόξῃ τῇ κρείττονι, τῷ σαρκίνῳ Ἰσραὴλ, νομοθέτης κεχάρισται, ἀλλ' οὖν πέφυκε, νοῦς γεώδης τοῖς θείοις ἐμβατεῦειν· ἡ γὰρ χάρις τοῖς ὁρώσι, τὰ λίαν κρείττονα δίδοται.

Ιερεὺς ἐννομώτατος, Στρατηγὸς γενναιοτάτος, τῷ παραπικραίνοντι ἀναδέδειξαι, Μωσῆ μαστίζων τὴν Αἴγυπτον· τῇ βράβδῳ δὲ θάλασσαν, διαιρῶν τὴν Ἐρυθρὰν, καὶ βυθίζων ἀλάσσορα, καὶ ὑψαύχενα, Φαραῶ σὺν τριστάταις, καὶ διάγων, ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐκτρέφων, τὸν Ἰσραὴλ τὸν ἀγνώμονα.

Μωϋσῆ τὸ ὑπόδημα, τῶν ποδῶν

δῶν λύσον τάχιον· ὁ γὰρ τόπος ἅγιος, ἐν ᾧ ἔστηκες, μήτι νεκρώτεως σύμβολον, ἐν σοὶ περιφέροιο· ἐν γὰρ βάτῳ καὶ πυρὶ, μυστικῶς σοὶ ὀπτάνεται, τὰ παράδοξα, τῆς Θεόπαιδος Κόρης, ἐν τῷ Ὅρει, τῷ Χωρῆβ ὁ χρηματίζων τῷ Μωϋσῆ ἀπεφθέγγετο.

Καὶ 3. εἰς μάρτυρα ὄρα εἰς τὸ τέλος Ἀπόσιχ. τῆς ἡμέρας. Δόξα καὶ νῦν ὁμοιον Θεοτ. τῆς ἡμέρας.

Τροπάριον. Τοῦ Προφήτου σου. φύλ. 7.

Καὶ τρόπων μέτοχος, φύλλα 5.

Τὸ πρῶτ, Καθίσματα τῆς ἡμέρας καὶ Κοντάκιον.

Εἰς τὰς 4 Σεπτεμβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ Προφήτου καὶ Θεόπτου Μωϋσέως.

Οὗτος ἐγεννήθη εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἦτον υἱὸς τοῦ Ἀβραάμ τοῦ Λευὶ, καὶ γεννηθεὶς ἐβρίβθη εἰς τὸν Νεῖλον ποταμόν. Ὅθεν ἐπάρθη ἀπὸ τὴν Θέρμουθιν θυγατέρα τοῦ Φαραῶ Βασιλέως, καὶ ἀνετράφη ὡς υἱὸς τῆς. Ἄλλ' ἐπειδὴ καὶ ὁ Φαραῶ δὲν ἤθελε νὰ ἀφήσῃ τοὺς Ἑβραίους, νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐπαίδεύθη μὲ δέκα πληγὰς. Ἐπειτα λαβὼν αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, καὶ διαβάς ἀβρόχοις ποσὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, περιήλθεν ὄλην τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ ὄρους, ὅπου καὶ ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ, πρὶν Χριστοῦ ἐτη 1485, ζήσας χρόνους 123.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Βαβύλας, ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας, ξίφει τελειοῦται ἐν ἔτει 282.

† Ἡ ἁγία Ἑρμιόνη, ἡ θυγάτηρ Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται εἰς Ἐφεσον, ἐν ἔτει 117.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Θεότιμος καὶ Θεόδουλος οἱ δῆμιοι, εἰς Χριστὸν πιστεύσαντες, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Πετρῶνιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Σάρβυλος, λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

† Ἡ ἁγία μάρτυς Χαριτίνη, ξίφει τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Κεντηρίων, Θεόδωρος, Ἀμιανὸς καὶ Ἰουλιανὸς, πυρὶ τελειοῦνται, ἐν ἔτει 288.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Θαουήλ καὶ Βεβαΐα οἱ ἀδελφοί, ἐν μαχαίρᾳ τελειοῦνται, ἐν ἔτει 117.

† Οἱ ἅγιοι 3628 μάρτυρες, ἀθλήσαντες τελειοῦνται εἰς τὰ μέρη τῆς Νικομηδείας, ἐν ἔτει 290.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις Ἐξαποσολ. τοῦ ἱερομάρτυρος καὶ ἀπόσιχ. τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

5. Σεπτεμβρίου. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

Ἐσπέρ. ψάλ. γίχ. 6. ἤχος πλ. δ'.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ παρεστὼς τῷ Θεῷ, ἐν ὑψίστοις Ἀρχάγγελος, λειτουργῶ Θεόφρονι, Ζαχαρίᾳ τὴν Σύλληψιν,

προ.

τὴν τοῦ Προδρόμου εὐαγγελί-
ται, παρ' ἡλικίαν ἐκ τῆς στει-
ρώσεως ὡ τῆς ἀφράστου σου,
προμηθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χρι-
στὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς
μόνος εὐσπλαγχνος. Δίς.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! τῆς
παλαιᾶς τὴν σιγῆν, καὶ τῆς νέας
τὴν ἔκφρασιν, Ζαχαρίου κώφευσις,
προφητεύει σαφέστατα· τὴν γὰρ
τοῦ νόμου σιγήσας πλήρωσιν, τὸ
φῶς ὑπέδειξε τὸ τῆς χάριτος· Ὡ
τῆς προνοίας σου, τῆς σοφῆς φι-
λάνθρωπε, δι' ἧς ἡμᾶς, πάντας πε-
ριφρούρησον, ὡς παντοδύναμος.

Δίς.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν
ἰσρεῦσι πιστός, καὶ ἐν Μάρτυσιν ἄ-
ριστος, καὶ προφήτης ἐνδοξος,
προμηνύων τὰ μέλλοντα, ὁ Ζα-
χαρίας Δέσποτα δείκνυται, τριπλῶ
στεφάνῳ κατακοσμούμενος· Ὡ
τῶν πλουσίων σου, δωρεῶν φιλάν-
θρωπε, δι' ὧν Χριστὲ, πάντας
καταξίωσον τῆς Βασιλείας σου.

Δίς.

Δόξα ἦχος πλ. δ'.

Ἰερωσύνης νομικῆς, ἐνδεδυμένος
ὄντως στολῆν, κατὰ τὴν τάξιν
Ἰακώβου ἐλειτουργήσας· καὶ πα-
ρεστῶς ἐν τῷ Ναῷ, ἀγγελικὴν
μορφὴν ἐμφανῶς ἐθεάσω παμμα-
κάριστε. Διό σου τὴν μετάστασιν
ἅπαντες μέλποντες, χρεωστικῶς
Ζαχαρία, ἄσμασιν εὐφημούμεν,
σὲ τὸν μετὰ τὸ γῆρας ἐκπλα-
στήσαντα, Ἰωάννην τὸν ἐνδοξον,

πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν ἐλεήμο-
να Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ὁμ. Θεοτοκ. Εἰς Προφήτας.
Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον, τοῦ
Προφήτου σου, ὄρα φύλ. 7.

Εἰς τὴν 5 τοῦ Σεπτεμβρίου εορτά-
ζομεν τὴν μνήμην τοῦ Προφήτου Ζα-
χαρίου τοῦ πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Οὗτος ἦτον ἐκ τοῦ Λευϊτικοῦ
γένους, καὶ ἀρχιερεὺς τῆς Ἱερου-
σαλήμ, ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐκήρυττε
παρῤῥησίᾳ τὴν Θεοτόκον, μητέρα
καὶ παρθένον, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἠ-
θέλησε νὰ δώσῃ τὸν υἱὸν τοῦ τὸν
Ἰωάννην νὰ τὸν θανατώσωσιν,
διὰ τοῦτο φονεύεται εἰς τὸ μέσον
τοῦ θυσιαστηρίου, διὰ προσταγῆς
τοῦ βασιλέως τοῦ βρεφοκτόνου
Ἡρώδου.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἐπί-
σκοπος Ἀβδαῖος ἐν βασάνοις τε-
λειοῦται ἐν ἔτει 412.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Μέδιμνος,
Οὐρβανός, Θεόδωρος, καὶ ἄλλοι
ὀγδοήκοντα εἰς τὴν θάλασσαν ἐν
πλοίῳ πυρποληθέντες, τελειοῦνται
ἐν ἔτει 364.

† Ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Πέτρος,
ὁ ἐν τῷ Ἀθήρῳ, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποσειλ. τῆς ἡμέρας καὶ ἀπό-
στιχα. Τὰ ἑσπέρια προσόμοια, καὶ
ἀπόλυσις.

6. Σεπτεμβρίου. Ἡ Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χώναις γενομένου θαύματος παρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἡσπέρας μετὰ τὸ ψαλτήριον ψάλλομεν στίχ. 6. εἰς ἦχον δ'. δευτεροῦν τε· αὐτά.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Τρισηλίου Θεότητος, παραστάτης φαιδρότατος, Μιχαήλ δεικνύμενος, Ἀρχιστράτηγε, μετὰ τῶν ἄνω δυνάμεων, κραυγάζει γηθόμενος, ἅγιος εἰ ὁ Πατήρ, ἅγιος ὁ συνάναρχος, λόγος ἅγιος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, μία δόξα, Βα-

σιλεία, μία φύσις, μία Θεότης καὶ δύναμις. Δίς.

Καὶ τὸ εἶδος σου πύρινον, καὶ τὸ κάλλος θαυμασίον, Μιχαήλ Πρωτάγγελε, τῆ αὐλῷ γάρ, φύσει διέρχῃ τὰ πέρατα, πληρῶν τὰ προστάγματα, τοῦ τῶν ὅλων ποιητοῦ, δυνατὸς ἐν ἰσχυί σου, γνωριζόμενος, καὶ πηγὴν ἰαμάτων τῶν ναόν σου, ἐργαζόμενος τῇ κλήσει, τῇ σῇ ἁγία τιμώμενον. Δίς.

Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους σου, ὡσπερ γέγραπται πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοῦντάς σοι φλόγα πύρινον, μέσον ταγμάτων πρω-

πρω-

τεύοντα, ἀνέδειξας Κύριε, σοῦ τῶν ἀρχαγγελικῶν, Μιχαὴλ Ἀρχιστρατήγον, σοῦ ταῖς νεύσεις, καθυπείκοντα λόγε, καὶ τὸν ὕμνον, τὸν τρισάγιον ἐν φόβῳ, ἀναφωνοῦντα τῇ δόξῃ σου.

Δόξα πλ. β'. Βυζαντίου.

Συγχαίρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι, ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὕμῶν, καὶ ἡμέτερος προστατῆς, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει παραδόξως ἐποπτανόμενος ἀγιάζει. Ὅθεν καταχρέως ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν, Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερόγων σου, μέγιστε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε. Καὶ νῦν Ὁμ.

Συγχαίρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν παρθένων χοροστασίαι, ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν, καὶ μεσίτρια, καὶ σκέπη, καὶ μέγα καταφύγιον, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῆς καὶ θείᾳ προμηθείᾳ, τοὺς θλιβομένους παραμυθεῖται. Ὅθεν καταχρέως ἀνυμνοῦντες αὐτήν, βοήσωμεν, Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ θείᾳ προστασίᾳ σου, Ἄχραντε Θεοτόκε Δέσποινα. Φῶς ἱλαρόν. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου Ἀπολυτίκιον. Τῶν Οὐρανίων. Τροπάρ. καθίσμ. τῆς ἡμέρας καὶ κοντάκ. τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Κοντάκιον Ἦχος β'.

Ἀρχιστράτηγε Θεοῦ, λειτουργεῖς θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγέ, καὶ ἀρχηγέ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρόσβευε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Εἰς τὰς 6 ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χώναις γενομένου θαύματος παρὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ.

Μιχαὴλ ὁ Ἀρχάγγελος εἶναι ἕνας Ταξιάρχης τῶν ἀνω Δυνάμεων δηλ. αὐτὸς εἶναι ἀρχιστράτηγος πολλῶν Ἀγγέλων, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ὁποίου πολλοὶ ἄλλοι ἄγγελοι διασώζονται. Εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν ἦτον μία Ἐκκλησία τούτου τοῦ Ἀρχαγγέλου ἐν ταῖς Χώναις, χώρα τῆς Ἀνατολῆς, ὅπου ἕνας πιστὸς ἰκέτης Ἀρχιεπίσκοπος λεγόμενος, καὶ Χριστιανὸς ὁρθόδοξος, ἠσύχαζε καὶ ἀναπτε τὰ κανδήλια τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου. Οἱ ἐχθροὶ τῆς πίστεως ἡμῶν, θέλοντες νὰ χαλάσωσιν αὐτὸν τὸν ναὸν, ἐγύρισαν δύο ποταμοὺς κατ' ἐπάνω του, πλὴν οὐδὲν ἐποίησαν διότι ὁ Ἀρχάγγελος, κτυπήσας μετὰ τὴν βλάβον του, ἐχώθη τὸ νερὸν τούτων τῶν ποταμῶν, καὶ ἐκβήκεν ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τοῦ ναοῦ, καὶ οὕτως ἐσώθη αὐτὸς ὁ ναὸς ἕως τὴν σήμερον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Εὐδοξος, Ῥωμῦλος, Ζήνων, καὶ Μακάριος, ξίφη τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι χίλιοι ἑκατὸν τέσσαρες μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, Φαῖστος, Μακάριος, Ἀνδρέας, Βίβος, Κυριακὸς, Διονύσιος, Θεόκτιστος ὁ ναύκληρος, ἡ ἁγία Καλοδοτή καὶ ἡ Ἀνδροπελαγία καὶ Θέκλα· καὶ ἄλλοι πολλοὶ, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν· εἰ βούλη, εἰπέ Καταβ. Τοῦ Σταυροῦ· ὄρα 14 Σεπτεμ. Ἐξαποστ.

Γυ.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αθροίσθητε καὶ ἴδετε, ἡ ἀνθρωπότης ἅπασα, θεάσασθε ξένον θαῦμα, τὸ τελεσθὲν ἐν ταῖς Χώραις, **Μιχαὴλ** ὁ ἀσώματος, ῥάβδω τὴν πέτραν ἐῤῥήξῃ καὶ ποταμὸς ἐκπηρῆσεν, κατερχομένους ἀτάκτως, ἐπὶ τὸ ἅγιον ὕδωρ.

Εἰς τοὺς αἰῶνας ψάλλ. Τὰ ἀπόστιχ. τοῦ Ἑσπερίου. Δόξα, Πύρινε Χριστέ. καὶ νῦν, Συγχάρητε. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

7. Σεπτεμβρίου. Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σώζοντος.

Ἐσπέρας ψάλλ. στίχ. 3. τῆς Θεοτόκου. καὶ 3. τοῦ Μάρτυρος ἤχος α'.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Τῆς Παγκοσμίου τῷ κόσμῳ, χαρᾶς ἀνέτειλαν, αἱ νοηταὶ ἀκτῖνες, προμηνύουσαι πᾶσι, τὸν ἥλιον τῆς δόξης, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ἐν τῇ Γενήσῃ σου ἄχραντε, σὺ γὰρ μεσίτης ἐδείχθης τῆς ἀληθοῦς, εὐφροσύνης τε καὶ χάριτος.

Ἡ προεόρτιος αὕτη δόξα σου ἄχραντε, προκαταγγέλει πᾶσι, τὰς τῆς σῆς εὐμενείας, λαοῖς εὐεργεσίας· σὺ γὰρ τῆς νῦν, εὐφροσύνης ἡ πρόξενος, καὶ τῆς μελλούσης αἰτία χαρᾶς ἡμῖν, εὐφροσύνη καὶ ἀπόλαυσις.

Ἡ Θεοχώρητος Κόρη, καὶ Θεοτόκος Ἄγνη, τῶν προφητῶν τὸ κλέος, τοῦ Δαβὶδ ἡ θυγάτηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ Ἰωακείμ, καὶ τῆς Ἄννης τῆς σώφρονος, καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν κατάραν τὴν εἰς

ἡμᾶς, ἀνακαλεῖται ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς.

Ψάλλε καὶ 3. τοῦ μάρτυρος Δόξα καὶ νῦν, ἤχος πλ. ε'. Συγχάρητε. φύλλα 29. Ἀποστιχ, ἤχος ε'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Δεῦτε οἱ ἐξ Ἀδάμ, τὴν ἐκ Δαβὶδ φρεῖσαν, καὶ τὸν Χριστὸν τεκοῦσαν, ὑμνήσωμεν Παρθένον, **Μαρίαν** τὴν Πανάχραντον.

Στίχ. Ἄκουσον Θύγατερ.

Αἶνον τῷ Λυτρωτῇ, προσάξωμεν Κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς στειρας δόντι, ἡμῖν τὴν Θεοτόκον, καὶ μόνην ἀειπαρθένον.

Στίχ. ε'. Τὸ πρόσωπόν σου.

Σήμερον ἡ χαρὰ, πάσης τῆς οἰκουμένης, στειρωτικῆς ἐκ μήτρας, γεννᾶται παραδόξως, ἡ **Μήτηρ** τοῦ Κυρίου μου.

Δόξα καὶ νῦν, Ὁμοιον.

Υμνον ἐκ ῥυπαρῶν, χειλέων Θεοτόκε, προσδέχου τὰ τὴν λύσιν, δίδουμοι τῶν πταισμάτων, καὶ τῶν κακῶν διόρθωσιν.

Ἀπολυτίκιον. ἤχος δ'.

Εκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἐξ ὄσφους τοῦ Δαβὶδ, ἡ Θεόποις **Μαριάμ** τίκτεται σήμερον ἡμῖν· χαρὰ γὰρ χαίρει ἡ σύμπασα καὶ καινουργεῖται· συγχάρητε ὁμοῦ ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ, αἰνέσατε αὐτὴν αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωακείμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· ἡ στείρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τὸ πρωτὶ, Κάθισμα τῆς ἡμέρας, καὶ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς θ. Σεπτεμβρ.

Εἰς

Εἰς τὰς 7 τοῦ Σεπτεμβρίου, ἱορ-
τάζομεν τὰ Προεόρτια τῆς Θεοτόκου,
καὶ τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου μάρτυρος
Σώζοντος.

Ο ἅγιος οὗτος ἦτον Καππαδό-
κης, ἔζη ἐν ἔτει 288. καὶ ἐπειδὴ
ἐκήρυττε παρῆρησίᾳ τὸν Χριστὸν,
Θεὸν, πιάνεται καὶ παιδεύεται
δυνατὰ, καὶ οὕτω παρέδωκε τὸ
πνευμάτου εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶν-
τος.

* Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι ἀ-
πόστολοι Εὐδόξος καὶ Ὀνησιφό-
ρος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

* Ὁ ἅγιος μάρτυς Εὐψύχιος
ὁ Καισαρεύς, ξίφει τελειοῦται.

* Ὁ Ὅσιος Λουκάς ὁ ἐν Λυ-
καονίᾳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις Πρεσβείαις.
Ἐξαποστολ. τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχ.
Ὀἶκος τοῦ Ἐφραθά. φύλλα 30. καὶ
ἀπόλυσις.

8. Τὸ γεννέσιον τῆς Θεοτόκου
Ἄρτια καὶ ἰχθύος Κατάλ.

Αὕτη ἡ ἱορτὴ καὶ ἄλλαι πᾶσαι τῆς
Θεοτόκου, ἐὰν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ,
προηγούνται τὰ ἀνοστάσιμα. Εὐαγ-
γέλιον ὁμῶς ἔωθ. οὐ λέγεται· ἀλλὰ
τῆς ἱορτῆς ἄνευ τῶν Εἰσοδίων, ἐὰν
τύχη Κυριακῇ, λέγονται ἀνοστά-
σιμα· καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἐὰν τύ-
χη τῇ κυριακῇ τῶν Βατίων, εἰς τὸν
ὄρθρον λέγεται τὸ τῶν Βατίων.

Ἐς τῷ Ἐσπερινῷ, τὸ Μακάριος ἀνὴρ·
εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν σίχ. ἡ.
κα ψάλλομεν ταῦτα τὰ ἰδιόμελα Σερ-
γίου εἰς ἡ. πλ. 6΄.

Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις,
ἐπανακαυόμενος Θεός, θρόνον

Ἄγιον ἐπὶ γῆς ἑαυτῷ προητοι-
μασεν. Ὁ στερεώσας ἐν σοφίᾳ
τοὺς οὐρανούς, οὐρανὸν ἐμφυχόν
ἐν φιλανθρωπίᾳ κατεσκευάσεν· ἐξ
ἀκάρπου γὰρ ρίζης, φυτὸν ζω-
φόρον ἐβλάστησεν ἡμῖν τὴν Μη-
τέρα αὐτοῦ. Ὁ τῶν θαυμασιῶν
Θεός, καὶ τῶν ἀνελπιστων ἐλπίς,
Κύριε δόξα σοι. Δίς.

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλι-
ᾶσθε λαοί· ἰδοὺ γὰρ τοῦ φωτὸς
ὁ Νυμφῶν, καὶ ἡ βίβλος τοῦ Λό-
γου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστροῦ προ-
λήλοθε· καὶ ἡ κατὰ Ἀνατολὰς
πύλη ἀποκυηθεῖσα, προσμένει τὴν
εἶσο.

εἶσοδον, τοῦ Ἱερέως τοῦ μεγάλου, μόνη, καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν εἰς τὴν Οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰ καὶ θεῖω βουλήματι, περιφανεῖς στεῖραι γυναῖκες ἐβλάστησαν, ἀλλὰ πάντων ἡ Μαρία τῶν γεννηθέντων, θεοπρεπῶς ὑπερέλαμψεν· ὅτι καὶ ἐξ ἀγόνου παραδόξως τεχθεῖσα μητρός, ἔτεκεν ἐν σαρκί, τῶν ἀπάντων Θεόν, ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἀσπόρου γαστρὸς ἡ μόνη πύλη τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἦν διελθὼν, κεκλεισμένην διεφύλαξε· καὶ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, ὡς εἶδεν αὐτός, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις σωτηρίαν ἀπειργάσατο.

Ὁ αὐτός. Στεφάνου Ἀγιοπολίτου.

Σήμερον στεῖρωτικαὶ πύλαι ἀνοίγονται, καὶ πύλη Παρθενικῆ θεία προέρχεται· σήμερον καρπογονεῖν ἡ χάρις ἀπάρχεται, ἐμφανίζουσα τῷ Κόσμῳ Θεοῦ Μητέρα, δι' ἧς τὰ ἐπίγεια τοῖς οὐρανοῖς συνάπτεται, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια· σήμερον ἐπνευσαν αὖραι, σωτηρίας προάγγελοι· ἡ τῆς φύσεως ἡμῶν διαλέλυται στεῖρωσις· ἡ γὰρ στεῖρα, Μητὴρ δεικνυται, τῆς Παρθενουούσης μετὰ Τόκον τοῦ κτίσαντος, ἐξ ἧς τὸ ἀλλότριον οἰκιοῦται ὀφύσει Θεός, καὶ τοῖς πλανηθεῖσι διὰ σαρκός, σωτηρίαν ἀπεργάζεται, Χριστός

ὁ φιλόφρων καὶ Λυτρωτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ στεῖρα Ἄννα τίκει Θεόπαιδα, τὴν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν προεκλεχθεῖσαν, εἰς κατοικήτην τῷ Παμβασιλεῖ καὶ Κτίτη Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς θείας Οἰκονομίας, δι' ἧς ἀνεπλάσθημεν οἱ γηγενεῖς, καὶ ἀνεκαινίσθημεν ἐκ τῆς φθορᾶς, πρὸς ζωὴν τὴν ἀληθινὴν.

Δόξα. καὶ νῦν. ἦχος πλ. β'. Τὸ α'.

Σήμερον ὁ τοῖς νεροῖς Θρόνος

εἶσοδο· Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Εξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ Ὀρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρρᾶν, καὶ ἀπῆντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἐδὼ γὰρ ὁ ἥλιος· καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνουπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῆ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ· ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου, ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ Λίβα, καὶ Βορρᾶν, καὶ ἐπὶ

Ἄνα·

Ἀνατολάς. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὐ ἂν πορευθῆς. Καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλείπω, ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ὅτι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὅς φοβερός ὁ τόπος οὗτος. Οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἴκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ Πύλη τοῦ Οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκὴλ τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἰσραεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεφέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς τῆς βλεπούσης κατὰ Ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ανοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη, διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτὴν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Ἐλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσῆγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν

τῆς Πύλης τῶν ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἡ Σοφία ὑποδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρει σε στύλους ἑπτά. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα, Ὅς ἔστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με. Καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν, Ἐλθετε, φάγετε τὸν ἕμῳ ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε, καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακούς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν. Οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ Σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ Ἁγίων, σύνεσις· τὸ δὲ γινῶναι Νόμον, διανοίας ἔστιν ἀγαθῆς· τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολλὴν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν λιτὴν ἰδιόμελα Ἦχος β.

Στεφάνου Ἁγιοπολίτου.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ

(ΤΟΜ. Β'.)

« 3 »

τῆς

της ἀγνείας ἐρασταί, δεῦτε ὑποδέξασθε πόθῳ τῆς παρθενίας τὸ καύχημα, ἐκ πέτρας βλυστάνουσαν στερεᾶς, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς ἀτεκνούσης, τὴν Βάτον τοῦ αὐλοῦ πυρός, τοῦ καθαίροντος, καὶ φωτίζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Τίς ὁ ἦχος τῶν ἑορταζόντων γίνεται, Ἰωακείμ καὶ Ἄννα πανηγυρίζει μυστικῶς· συγχαίρειτέ μοι, λέγοντες, Ἀδάμ καὶ Εὐὰ σήμερον, ὅτι τοῖς πάλαι παραβάσει, κλείσασι Παράδεισον, καρπὸς εὐκλεέστατος ἡμῖν ἐδόθη, ἢ Θεόπαις Μαρία, ἀνοίγουσα τοῖς πᾶσι τὴν εἴσοδον.

Η προορισθεῖσα Παντάνασσα, Θεοῦ κατοικητήριον, ἐξ ἀκάρπου σήμερον νηδύος προῆται, τῆς Ἄννης ἠγλαϊσμένης, τῆς αἰδίου οὐσίας τὸ θεῖον τέμενος. Δι' ἧς ἰταμὸς Ἄδης καταπεπάτηται, καὶ παγενῆ Εὐὰ ἐν ἀσφαλεῖ ζωῇ εἰσικίχεται· ταύτῃ ἐπαξίως ἐκβοήσωμεν, Μακαρία σὺ ἐν γυναιξί, καὶ ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου εὐλογημένος.

Δόξα, καὶ νῦν· ἦχος, πλ. δι. Σεργίου.

Εν εὐσήμεῳ ἡμέρα ἑορτῆς ἡμῶν σαλπίζωμεν, πνευματικῆ Κιθάρα· ἢ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαβὶδ σήμερον τίχτεται, ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς, τὸ σκότος λύουσα, τοῦ Ἀδάμ ἢ ἀνάπλασις, καὶ τῆς Εὐὰς ἢ ἀνάκλησις, καὶ τῆς ἀφθαρσίας ἢ πηγῆ, τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγῆ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, καὶ τοῦ θανά-

του ἐλυτρώθημεν· καὶ βοήσωμεν αὐτῇ σὺν τῷ Γαβριὴλ οἱ πιστοί, Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· διὰ σοῦ χαριζόμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχ. δ'. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Η παγκόσμιος χαρὰ, ἐκ τῶν δικαίων ἀντέλειπεν ἡμῖν, ἐξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, ἢ πανύμνητος Παρθένος· ἦτις δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, Ναὸς Θεοῦ ἔμψυχος γίνεται, καὶ μόνη κατὰ ἀληθειαν, Θεοτόκος γνωρίζεται· αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατὰπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ.

Δι' Ἀγγέλου προβρόσησως, γόνος πάνσεπτος, ἐξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης τῶν δικαίων, σήμερον προῆλθες Παρθένε, Οὐρανὸς καὶ Θρόνος Θεοῦ, καὶ δοχεῖον καθαρότητος, τὴν χαρὰν προμηνύουσα παντὶ τῷ Κόσμῳ, τῆς ζωῆς ἡμῶν πρόξενε. Κατάρως ἀναίρεσις, εὐλογίας ἢ ἀντίδοσις· διὸ ἐν τῇ γεννήσει σου, Κόρη Θεόκλητε, τὴν εἰρήνην αἰτησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσι.

Στεῖρα ἄγονος ἢ Ἄννα, σήμερον χεῖρας κροτεῖτω φαιδρῶς· λαμπροφορεῖτω τὰ ἐπίγεια. Βασιλεῖς σκιρτάτωσαν, Ἱερεῖς ἐν εὐλογίαις εὐφραίνεσθωσαν, ἑορταζέτω ὁ σύμπας Κόσμος· ἰδοὺ

γὰρ

γὰρ ἡ βασίλισσα, καὶ ἄνωμος Νύμφη τοῦ Πατρὸς, ἐκ τῆς ρίζης τοῦ Ἰεσσαὶ ἀνεβλάστησεν. Οὐκ ἔτι γυναῖκες ἐν λύκαις τέξουσι τέκνα· ἡ χαρὰ γὰρ ἐξήνθησε, καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ἐν Κόσμῳ πολιτεύεται· οὐκ ἔτι τὰ δῶρα τοῦ Ἰωακεὶμ ἀποστρέφονται· ὁ Θρῆνος γὰρ τῆς Ἄννης εἰς χαρὰν μετεβλήθη, Συγχαρήτέ μοι, λεγούσης, πᾶς ἐκλεκτὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ γὰρ δέδωκέ μοι Κύριος τὸ ἔμψυχον παλάτιον τῆς θείας δόξης αὐτοῦ, εἰς κοινὴν εὐφροσύνην καὶ χαρὰν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν ἕχ. πλ. δ΄. Σεργίου.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, πρὸς τὴν Παρθένον δράμωμεν· ἰδοὺ γὰρ γεννᾶται ἡ πρὸ γαστρὸς προορισθεῖσα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ· τὸ τῆς Παρθενίας κειμήλιον· ἡ τοῦ Ἀαρὼν βλαστήσασα ράβδος, ἐκ τῆς ρίζης τοῦ Ἰεσσαὶ, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν δικαίων, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης τὸ βλάστημα. Γεννᾶται τοίνυν, καὶ ὁ Κόσμος σὺν αὐτῇ ἀνακαινίζεται. Τίχτεται, καὶ ἡ Ἐκκλησία τὴν ἑαυτῆς εὐπρέπειαν καταστολίζεται· ὁ Ναὸς ὁ Ἅγιος, τὸ τῆς Θεότητος δοχεῖον, τὸ παρθενικὸν ὄργανον, ὁ βασιλικὸς θάλαμος· ἐν ᾧ τὸ παράδοξον τῆς ἀπορρήτου ἐνώσεως, τῶν συνελθουσῶν ἐπὶ Χριστοῦ οὐσεων, ἐτελεσιουργήθη Μυστήριον· ὃν προσκυνοῦντες, ἀνυμνοῦμεν τὴν τῆς Παρθένου πανάμωμον γέννησιν.

Ἀπολυτ. ἤχος. δ΄.
Η Γέννησις σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνωσε πάση τῇ Οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατε ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ἐκ γ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α΄.
στιχολ. Κάθ. ἤχος, δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβύθρον Δαβὶδ, τί ὠμοσέ σοι ὁ Θεός; ἄμοι ὠμοσε φησί, καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰδοὺ, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δούς τὴν Παρθένον· ἐξ ἧς ὁ πλαστοουργός, Χριστὸς ὁ Νέος Ἀδάμ, ἐτέχθη Βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ θρόνου μου· καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον. Ἡ στεῖρα τίχτει τὴν Θεοτόχον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Δίς.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολ. Κάθισμ. ὁμοιον.

Εκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαβὶδ, ἡ Θεόποις Μαριάμ, τίχτεται σήμερον ἡμῖν, καὶ νεουργεῖται ἡ σύμπασα καὶ θεουργεῖται· συγχαρήτε ὁμοῦ ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· αἰνέσατε αὐτὴν αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, Ἰωακεὶμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα, Ἡ ζεῖρα τίχτει τὴν Θεοτόχον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Δίς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Ὁμοιον.

Η Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὡς νεφέλη τοῦ

φωτός, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου. καὶ ἐκ δικαίων προέρχεται εἰς δόξαν ἡμῶν· οὐκ ἔτι ὁ Ἄδὰμ κατακέριται· ἡ Εὐὰ τῶν δεσμῶν ἠλευθέρωται· καὶ διὰ τοῦτο κράζομεν, βοῶντες ἐν παρρησίᾳ τῇ μόνῃ Ἀγνῇ, Χαρὰν μηνύει, ἡ γέννησίς σου, πᾶσι τῇ Οἴκου-μένη.

Δίς.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου. Προκαίμενον. ἤχος δ΄. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου. Στίχ. Ἐξηρεύσατο ἡ καρδιά μου. Τὸ πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστάσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν Ὁρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα. Καὶ εἰσήλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσχίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ. Καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν, Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γὰρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσχίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύουσα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. Καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου,

ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

(Ὁ Ν΄. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα στιχηρὸν εἰς ἤχον πλ. β΄. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ ἰδίμελον, Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου. Ζῆται εἰς τὸν ἱσπερινόν. Οἱ κανόνες τοῦ Κυρίου Ἰωάννου μετὰ τῶν εἰρῶν εἰς 4. καὶ τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου τὰ Τροπάρια εἰς στ΄. Ὁ κανὼν τοῦ Κυρίου Ἰωάννου.)

Ἦδῃ, α. ἤχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνήκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται. Τροπ.

Δεῦτε πιστοί, Πνεύματι θείῳ γηθόμενοι, τὴν ἐξ ἀκάρπου σήμερον ἐπιδημήσασαν, εἰς βροτῶν σωτηρίαν, Ἀσιπάρθενον Κόρην, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Χαῖρε σεμνῇ, Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τῆς ἀρχαίας πρόξενος μακαριότητος, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει· σὲ πάντες ἐπαξίως ὕμνοις δοξάζομεν.

Η τῆς ζωῆς, τίχτεται σήμερον γέφυρα δι' ἧς βροτοὶ ἀνάκλησιν τῆς καταπτώσεως, τὴν τοῦ Ἄδου εὐρόντες, Χριστὸν τὸν Ζωοδότην ὕμνοις δοξάζουσιν.

Γ΄.

Ὠδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ἡ ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, ἡκαὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, ἡεἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Αμέμπτως τῷ Θεῷ πολιτευσάμενοι, τὴν πάντων ἐκύησαν σωτηρίαν, οἱ Θεόφρονες γεννήτορες, τῆς τὸν Κτίστην τεκούσης, καὶ Θεὸν ἡμῶν. Δόξα

Ο πᾶσι τὴν ζωὴν πηγάζων Κύριος, ἐκ στείρας προήγαγε τὴν Παρθένον, ἣν εἰσδύναι κατηξίωσε, μετὰ τόκον φυλάξας ἀδιάφθορον.

Καὶ νῦν.

Τῆς Ἄννης τὸν καρπὸν Μαρίαν σήμερον, τὴν βότρυν κηύσασαν ζωηφόρον, ὡς Θεοτόκον ἀνυμνήσωμεν, προστασίαν τε πάντων, καὶ βοήθειαν. Ἄλλος.

Κάθισ. ἤχ. πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Αγαλλιάσθω Οὐρανός, γῆ εὐφραινέσθω· ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ οὐρανός, ἐν γῆ ἐτέχθη, ἡ Θεόνομος αὐτὴ ἐξ ἐπαγγελίας· ἡ στεῖρα βρέφος θηλάζει τὴν Μαριάμ, καὶ χαίρει ἐπὶ τῷ τόκῳ Ἰωακείμ, ῥάβδος λέγων ἐτέχθη μοι, ἐξ ἧς τὸ ἄνθος Χριστὸς, ἐβλάστησεν ἐκ ῥίζης Δαβίδ· ὄντως θαῦμα παράδοξον. Δίς.

Ὠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰσαχήχοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς ἡσῆς Οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε ἡμόνε φιλόανθρωπε.

Ανυμνούμεν σε Κύριε, τὸν τοῖς πιστοῖς σωτήριοιον λιμένα, παρὰσχόντα πᾶσι τὴν σὲ Κηύσασαν

Σὲ Θεόνομφε καύχημα, πᾶσι Χριστὸς ἀνέδειξε, καὶ κράτος, τοῖς ὑμνοῦσι πίστει σοῦ τὸ Μυστήριον.

Απειρόγαμε Δέσποινα, ταῖς σαῖς λιταῖς λυτρούμενοι παισμάτων, εὐγνωμόνως πάντες σε μακαρίζομεν.

Ὠδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ο σκιογράφον ἀχλὺν αἰνιγμάτων ἡσχεδάσας, καὶ τῶν πιστῶν ἐκβάσει τῆς ἀληθείας διὰ τῆς Θεόπαιδος, καταυγάσας τὰς καρδίας, καὶ ἡμᾶς τῷ φωτί σου ἡΧριστέ καθοδήγησον. Τροπάρ.

Ανυμνήσωμεν Λαοὶ, τὴν τῶν πάντων αἰτίαν, τοῦ καθ' ἡμᾶς γενέσθαι τὸν αἴτιον· ἧς τὸν τύπον ἔχαιρον, ἀξιούμενοι Προφῆται, ἐναργῆ σωτηρίαν ἐκ ταύτης καρπούμενοι. Δόξα

Τῆς ἀνίχμου ὁ βλαστὸς, ῥάβδου τοῦ Ἱερέως, τῷ Ἰσραὴλ ἐδήλωσε πρόκρισιν, καὶ νῦν τὴν λαμπρότητα, τῶν φυσάντων παραδόξως δαδουχεῖ, τὸ ἐκ στείρας πανένδοξον κῆμα.

Καὶ νῦν.

Αχραντὸς σου ἡ γέννησις, Παρθένε ἀχραντε, ἀφραστός καὶ ἡ σύλληψις καὶ ἡ ὠδί· ἄρρητος ὁ τόκος σου, Νύμφη ἀνύμφευτε· Θεὸς γὰρ ἦν, ὄλως φορέσας ἐμέ.

Ὠδὴ Σ'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους ὁ Ἰωάννης ἐβόησε, σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος Ἄδου δέομαι, ἵνα ὡς Λυτρωτῆ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσωσοι.

Πρὸς

Δόξα.

Πρὸς Κύριον ἐν θλίψει στεριώσεως ἐβόησαν, τῆς Θεομήτορος, αἱ θεόφρονες Γεννήτορες, καὶ ταύτην γενεαῖς γενεῶν ἐκύησαν, εἰς κοινήν σωτηρίαν καὶ καύχημα.

Καὶ νῦν.

Εδέξαντο οὐράνιον δῶρον ἀξιόθεον, τῆς Θεομήτορος, οἱ θεόφρονες γεννήτορες, αὐτῶν τῶν Χερουβιμ ὑπέρτερον ὄχημα, τὴν τοῦ Λόγου καὶ Κτίστου λοχεύτριαν.

Κοντάκιον ἤχος δ΄.

Ιωακείμ καὶ Ἄννα ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδάμ, καὶ Εὐὰ ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἀχραντε, ἐν τῇ ἀγίᾳ Γεννήσει σου· αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ Λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι, Ἡ Στεῖρα τίχτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ἀνάγνωσις τῆς ἐορτῆς.

Ο Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα ἦσαν δύο τῶν εὐγενῶν τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰακώβ· αὐτοὶ ἀτέκνοι ὄντες, παρεκάλεσαν τὸν Θεόν, Σαβαώθ, ὥστε ἀφ' οὗ γεννήσῃσι τέκνον νὰ τὸ ἀφιερῶσωσιν εἰς αὐτὸν τὸν Θεόν. Ὁ Θεὸς λοιπὸν ἤκουσε τῆς δεησεῶς των, καὶ τοὺς ἔδωκε τέκνον, τὴν ἀειπαρθένον καὶ Θεόπαιδα Μαριάμ, τὴν πλεον ἐκλελεγμένην ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν τοῦ κόσμου. Οἱ γονεῖς οὗτοι λαβόντες τὴν Πανάμωμον ταύτην Κόρην, μετὰ τρεῖς χρόνους, ὡς τριετίζουσαν δάμαλιν, τὴν ἐπρόσφερον εἰς τὴν ναὸν τοῦ Θεοῦ,

καὶ τὴν ἀφιέρωσαν ἐκεῖ, διὰ νὰ γένη ἔπειτα δοχεῖον τοῦ παναγίου Πνεύματος, καὶ κατοικητήριον τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ, τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐκεῖ μείνασα ἔτη δέκα, τρεφομένη παρὰ τοῦ Ἀγγέλου, μετ' ἄρτον οὐράνιον, ἀρραβωνίσθη παρὰ τοῦ ἐκεῖ ἀρχιερέως μετὸν σῶφρονα καὶ γηραλαῖον Ἰωσήφ τὸν τέκτονα· μετὸν ὁποῖον ἀπελθοῦσα εἰς Ναζαρέτ τὴν πόλιν, ἠσπάσθη παρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, ἀκούσασα τὸ, Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία· καὶ μετὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβεν ἐν γαστρὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος. Ἀσπίλε, Παναμώμητε Κυρία τῶν ἀγγέλων, αἴτησαι τῷ Ὑψῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοῦναι ἄφεσιν τῶν ἁμαρτημάτων ἡμῶν, καὶ ζωὴν τὴν ἀνεκλάλητον.

† Ἡ αὕτη ἡμέρα οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ῥούφος, Ῥουφιανός, καὶ Σεβήρος ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀρτεμίδωρος πυρὶ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἀθανάσιος ὁ ἐκ Κυλικίας τῆς Θεσσαλονίκης καταγόμενος, ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρτυρήσας, ὦν πρότερον λογίωτατος καὶ διὰ τὸν Χριστὸν δι' ἀγ· χόνης ἐκ ἔτει 1774 τελειοῦται. Ταῖς τῶν σῶν ἁγίων πρεσβεῖαις Χριστὲ ὁ Θεός.

Αἱ καταβασαίαι τοῦ σταυροῦ ἡγ· πλ. δ. Σταυρὸν χαράξας. ὄρα Σεπτεμβρίου 14.

Ὡδὴ Ζ'. Ὁ Εἰσμός.

Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος, καὶ δροσοβόλος κάμινος Χαλ-

δαί-

δαίκτη, σαφῶς προγράφει σε Θεό-
 »νωμπε· τὸ γὰρ θεῖον αὐλον, ἐν
 »ύλικῇ γαστρὶ, πῦρ ἀφλέκτως
 »ἐδόξεω· διὸ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι
 »κράζομεν, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ
 »τῶν πατέρων ἡμῶν.» Δόξα

Σοῦ ταῖς αὐλοῖς ἐμφάσεσκ, ὁ
 Νομοθέτης εἶργετο κατανοεῖν, τὸ
 μέγα πάνσεμνε Μυστήριον, μὴ
 φρονεῖν χαμαιζηλα, συμβολικῶς
 παιδευόμενος ποτέ· διὸ ἐκπλαγείς
 τὸ θαῦμα ἔλεγεν, Εὐλογητὸς ὁ
 Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Ορος καὶ πύλην οὐράκιον, καὶ
 νοσητὴν σε κλίμακα Θεοπρεπῶς,
 χορὸς ὁ θεῖος προηγόρευσεν· ἐκ
 σοῦ γὰρ λίθος τέτυμμαι, οὐχ
 ὑποστάς ἐγγχειρίδιον ἀνδρός, καὶ
 πύλην δι' ἧς διήλθε Κύριος, τῶν
 θαυμασιῶν Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
 ἡμῶν.

Ὡδὴ Η'. ὁ Εἰρμός.

Ἐν τῇ καμίνῳ τῇ τῶν παιδῶν,
 »προαπεικόνισας ποτέ, τὴν σὴν
 »Μητέρα Κύριε· ὁ γὰρ τύπος
 »τούτου πυρὸς ἐξείλετο, ἀφλέκτως
 »ἐμβατεύοντας· ἦν ὑμνοῦμεν ἐμ-
 »φανισθεῖσαν, διὰ σοῦ τοῖς πέ-
 »ρασι σήμερον, καὶ ὑπερυψοῦμεν
 »εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.» Δόξα

Τῆς πρὸς Θεὸν ἡμῶν καταλλα-
 γῆς, ἢ προορισθεῖσα Σχηγή, τοῦ
 εἶναι νῦν ἀπάρχεται, τεξομένη
 Λόγον, ἡμῖν παχύτητι, σαρκὸς
 ἐμφανιζόμενον, ὃν ὑμνοῦμεν οἱ
 ἐκ μὴ ὄντων, δι' αὐτοῦ τὸ εἶναι
 λαβόντες, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς
 πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Ἡ τῆς στερῶσεως μεταβολή,
 τὴν κοσμικὴν τῶν ἀγαθῶν διέ-
 λυσε πῆρωσιν, καὶ τρανῶς τὸ
 θαῦμα Χριστὸν ὑπέδειξε, βροτοῖς
 ἐπιδημήσαντα· ὃν ὑμνοῦμεν, οἱ
 ἐκ μὴ ὄντων, δι' αὐτοῦ τὸ εἶναι
 λαβόντες, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς
 πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Θ'. ὁ Εἰρμός.

Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου φωστῆρα,
 »τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωμα-
 »τικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ
 »λαγόνων Παρθενικῶν ἀφράστως
 »σωματώσασα, Εὐλογημένη πά-
 »ναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ο τοῖς ἀπειθοῦσι λαοῖς, ἐξ ἀκρο-
 τόμου βλύσας νάματα, τοῖς εὐ-
 πειθοῦσιν ἔθνεσι χαρίζεται, ἐκ
 λαγόνων στερωτικῶν, καρπὸν
 εἰς εὐφροσύνην ἡμῖν, σὲ Θεο-
 μήτορ ἀχραντε, ἦν ἐπαξίως με-
 γαλύνομεν.

Τὴν τῆς ἀποτόμου ἀρχαίας, ἀ-
 ναιρέτην ἀποφάσεως, καὶ τῆς
 Προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν,
 τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν
 αἰτίαν οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν
 Κτίστην γέφυραν, σὲ Θεοτόκε με-
 γαλύνομεν.

Ἄλλοτριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία.

Ἐπάξιον Θεομήτορ τῆς σῆς
 ἀγνείας, τὸν τόκον ἐκληρώσω δι'
 ἐπαγγελίας, τῇ ποτὶ γὰρ ἀκάρ-
 πῳ, Θεόβλαστος καρπὸς ἐδόθης·
 διὸ σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς,
 ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Πεπλήρωται τοῦ βωῶντος ἡ προ-

φη·

φητεία· φησὶ γὰρ ἀναστήσω σκη-
νήν τὴν πεπτωκεῖαν, τοῦ Ἰεροῦ
Δαβὶδ, ἐν σοὶ Ἀχραντε προτυ-
πωθεῖσαν, δι' ἧς ὁ σύμπας τῶν
ἀνθρώπων χροῦς, εἰς σῶμα ἀνε-
πλάσθη Θεῶ.

Τὰ σπάργανα προσκυνουμέν σου
Θεοτόκε· δοξάζομεν τὸν δόντα
καρπὸν τῇ πρῶν Στείρα, καὶ
ἀνοίξαντα μήτραν τὴν ἀγονον
ἐκ παραδόξου. Ποιεῖ γὰρ πάντα
ὅσα βούλεται, Θεὸς ὢν Παντε-
ξούσιος.

Εδλάσθησας Νυμφοτόκε Ἄννα
Θεόφρων, ἐκ μήτρας παρ' ἐλπί-
δα, καὶ ἐξ ἐπαγγελίας, Παρθε-
νόφυτον ἄνθος, Θεόβλαστον ἀ-
γγελίας κάλλος· διό σε πάντες μα-
καρίζομεν, ὡς ῥίζαν τῆς ζωῆς
ἡμῶν.

Δόξα.

Αλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ
δοξάζειν, τὴν ἀναρχον Τριάδα,
Πατέρα, καὶ Υἱὸν τε, καὶ τὸ Ἄ-
γιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον Παν-
τοκρατορίαν, δι' ἧς ὁ σύμπας Κό-
σμος ἡδρασταί, τῷ νεύματι τοῦ
κράτους αὐτῆς.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Εχώρησας ἐν γαστρίσου Παρθε-
νομήτορ, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος
Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ὃν ὕμνει
πᾶσα Κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ
ἄνω Θρόνοι· αὐτὸν δυσώπει παν-
σεβάσμιε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Καταβ. Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε. καὶ
Ὅ διὰ ἐρώσεως.

Ἐξαποστ. Γυναῖκες ἀκουσίθητε.

Αγάλλονται τὰ πέρατα τῆς ἐτ-
κουμένης σήμερον, ἐν τῇ Γεννήσει
σου Κόρη, Θεοκνήτωρ Μαρία, καὶ
Ἀπειρόγαμε Νύμφη· ἐν ἧ' καὶ τῶν
φυσάντων σε, τὸ λυπηρὸν διέλυ-
σας, τῆς ἀτεκνίας ὄνειδος, καὶ
τῆς Προμήτορος Εὐας, τὴν ἐν
τῷ τίκτειν κατάραν.

Εἰς τοὺς Δίνους, πᾶσα πνοή·
ιστῶμ. στιχ. δ'. καὶ ψάλλ. στιχηρ.
προσόμ. ἤχ. α'. ὦ τοῦ παραδόξου.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, ἡ
πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐκ τῆς στεῖρας
τίκτεται· ἡ χάρις καρπογονεῖν,
λαμπρῶς ἀπάρχεται· εὐφραίνου
Ἰωακείμ, τῆς Θεοτόκου Γεννήτωρ
γενόμενος· οὐκ ἐστὶν ἄλλος ὡς σὺ,
τῶν γηγενῶν γεννητόρων θεόλη-
πτε· ἡ γὰρ θεοδόχος Κόρη, τοῦ
Θεοῦ τὸ σκήνωμα, τὸ πανάγιον
ὄρος διὰ σοῦ ἡμῖν δεδώρηται.

Δίς.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ
ἐκ στεῖρας καρπὸς, ἀναλάμψας
νεύματι, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ
καὶ Παντοκράτορος, εὐτόνως τὴν
κοσμικὴν τῶν ἀγαθῶν διαλέλυκε
στεῖρωσιν. Μητέρες σὺν τῇ Μη-
τρὶ, τῆς Θεοτόκου χορεύσατε
κράζουσαι, Κεχαριτωμένη Χαῖρε
μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ
Κόσμῳ διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Στήλη σωφροσύνης ἐμψυχος,
καὶ λαμπρὸν δοχεῖον, ἀποστίλβον
χάρετι, ἡ Ἄννα ἡ εὐκλεῆς, φα-
νεῖσα τέτοκε, τὸν πρόβολον ἀλη-
θῶς, τῆς Παρθενίας τὸ θεῖον ἀ-
πάνθισμα, τὴν πάσαις Παρθενι-

καίς

καίς, καὶ Παρθενίας ποθοῦσαις τὸ χάρισμα, τὸ τῆς Παρθενίας κάλλος, ἐμφανῶς βραβεύουσαν, καὶ παρέχουσαν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ἤχος πλ. β'.

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου ἀγαλλιᾶσθε Λαοί· ἰδοὺ γὰρ τοῦ φωτός ὁ Νυμφῶν, καὶ ἡ βίβλος τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς ἐκ γαστρὸς προελήλυθε· καὶ ἡ κατὰ Ἀνατολὰς πύλη ἀποκυηθεῖσα, προσμένει τὴν εἰσοδὸν τοῦ Ἱερέως τοῦ μεγάλου, μόνη, καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν εἰς τὴν οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις· εἰς τὴν Διευργίαν, τυπικὰ καὶ ἐκ τῶν Κανόνων. Ὡδή, γ'. καὶ στ'. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. ἤχος, γ'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς, Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἄρπαγμὸν ἠγάγησάτο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ· Ἄλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος. Καὶ σχήματι εὔρεθεις ὡς ἀνθρωπος, ἐταπεινώσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ Σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα.

Ἴνα ἐν τῷ δνῶματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων, καὶ ἐπιγείων, καὶ καταχθονίων. Καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς.

9. Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων, καὶ τοῦ ἁγίου Σεβηριανοῦ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τούτου ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, εἰς μάρτυρα. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. στιχ. στ'. τῆς ἑορτῆς γ'. φύλ. 40. Ἡ τοῦ παραδόξου θαύματος. καὶ τῶν ἁγίων γ'. ἤχος δ'. Ἐδωκας σημειῶσιν.

Ἄεϋτε νῦν χορεύσωμεν, ἁσματικῶς ὡ φιλέορτοι, καὶ πιστῶς ἑορτάσωμεν, τὴν μνήμην γεραίροντες, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῆς σεπτῆς δυάδος· αὐτοὶ γὰρ ἔτεκον ἡμῖν, τὴν Θεομήτορα καὶ Παρθένον ἀγνήν· διόπερ καὶ μετέστησαν, ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς ἀληκτον, καὶ αἰζῶνον οἰκησιν, δυσωποῦντες σωθῆναι ἡμᾶς.

Εὐφρόσυνον τέρπεται, σήμερον Κτίσις ἡ σύμπασα, Θεοτόκε πανύμνητε, ἐτήσιον ἄγουσα, μνήμην ὁμοφρόνως, τῶν σῶν Γεννητόρων, Ἰωακείμ τοῦ θαυμαστοῦ, ὁμοῦ καὶ Ἄννης πανηγυρίζουσα· χαρὰν γὰρ προῦξένησαν, σὲ παρ' ἐλπίδα βλαστήσαντες, τὴν τὸ φῶς ἀπαστράψασαν, καὶ τροφὴν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ἄγάλ-

Αγάλλεται σήμερον, Ἄννα σκιρ-
τῶσα ἐν πνεύματι, καὶ εὐφραίνεται
χαίρουσα, τυχοῦσα ἀφέσεως, ἧς
περ ἐπεπόθει, πάλαι εὐτεχνίας.
Ἐπαγγελίας γὰρ καρπὸν, καὶ εὐ-
λογίας θεῖον ἐβλάττησε, Μαρίαν
τὴν πανάμωμον, τὴν τὸν Θεὸν
ἡμῶν τέξασαν, καὶ τὸν Ἥλιον

λάμπασαν, τοῖς ἐν σκότει καθεύ-
δουσι. Δόξα καὶ νῦν.
ἤχ. πλ. α'. Ἐβραϊμ Καρίας.

Ω Μακαρία Δυὰς, ὑμεῖς πάντων
γεννητόρων ὑπερήρθητε· ὅτι τὴν
τῆς Κτίσεως πάσης ὑπρέχουσαν
ἐβλαστήσατε. Ὄντως μακάριος εἶ
Ἰωακείμ, τοιαύτης παιδὸς χρη-
ματίσας πατήρ. Μακαρία ἡ μή-
τρα σου Ἄννα, ὅτι τὴν Μητέρα
τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐβλάστησε. Μα-
κάριοι οἱ μαστοί, οἷς ἐθήλασας
τὴν γαλακτοτροφήσασαν, τὸν τρέ-
φοντα πᾶσαν πνοήν, ὃν δυσωπεῖν
ὑμᾶς παμμακάριστοι αἰτούμεθα,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Βίς τὸν στίχον, ζήτει ἀπόστιχ. τῆς
Ἑορτῆς φύλ. 34. ἤχος δ'.

Ἡ παγκόσμιος χαρά.

Δόξα, καὶ νῦν. ἤχος, πλ. δ'.

Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, ράβδον
ἀγίαν, τὴν Θεοτόκον βλαστήσαν-
τες, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τῷ Κόσμῳ
ἀνέτειλε, Χριστὸς ὁ Θεὸς, τὸ
ζεῦγος τὸ Ἅγιον, ἡ ξηνωρίς ἡ
Ἄγία, Ἰωακείμ καὶ Ἄννα. Οὗτοι
μεταστάντες πρὸς Οὐράνιους σκη-
νάς, σὺν τῇ αὐτῶν θυγατρὶ ὑπε-
ραχράντῳ Παρθένῳ, μετ' Ἀγγέ-
λων χορεύουσιν, ὑπὲρ τοῦ Κό-

σμου πρεσβείας ποιούμενοι· οἷς
καὶ ἡμεῖς συνελθόντες εὐσεβῶς,
ὑμνοῦντες λέγομεν, Οἱ διὰ τῆς
Θεοπαίδος καὶ πανάγου Μαρίας,
Προπάτορες Χριστοῦ χρηματί-
σαντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. ἤχος β'.

Τῶν δικαίων Θεοπατόρων σου
Κύριε, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες,
δι' αὐτῶν σε δυσωποῦμεν, σῶσον
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ
τὴν α'. στιχολ. Καθίσματα τῆς ἑορ-
τῆς, καὶ τὸν α'. κανόνα τῆς ἡμέρας.

Κοντάκιον. ἤχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εὐφραίνεται νῦν, ἡ Ἄννα τῆς
στεριώσεως λυθεῖσα δεσμῶν, καὶ
τρέφει τὴν Πανάχραντον, συγκα-
λοῦσα ἅπαντας, ἀνυμνήσαι τὸν
δωρησάμενον, ἐκ Νηδύος αὐτῆς
τοῖς βροτοῖς, τὴν μόνην Μητέρα
καὶ Ἀπειρανδρον.

†Εἰς τὰς 9 τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς
ἑορτάζομεν τὴν σύναξιν τῶν δικαίων
Θεοπατόρων, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης.

Κατάλυσις οἴου καὶ ἐλαίου.

Ἀφ' οὗ ἡ ἅγια καὶ μακαρία Ἄννα
ἐγέννησε τὴν Θεοτόκον Μαρίαν,
τὴν Κυρίαν τῶν Ἀγγέλων, συνε-
κάλεσε κατὰ τὸ ἔθος των, ὁ-
λους τοὺς συγγενεῖς τῆς καὶ φί-
λους, διὰ νὰ συνευφρανθῶσιν εὐω-
χίαν οὐράνιον, καὶ νὰ δοξολογή-
σωσι τὸν Πανάγαθον Θεόν, διὰ τὸ
οὐράνιον αὐτῶν δῶρον, ὅπερ τοῖς
ἔδωκε, τὴν Θεοπαίδα Μαριάμ, αἰ

ὄκοι. ἅπαντες συνελθόντες, ἔ-
δωκαν δόξαν τῷ ποιητῇ τοῦ παν-
τός.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρ-
τυς Σεβηριανὸς κρεμασθεὶς ἐκ
τοῦ τείχους, τελειοῦται.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἀπὸ τὴν Σε-
βάστειαν· ἔζη ἐπὶ Λυκινίου Βα-
σιλέως, ἐν ἔτει 315· ἐπειδὴ δὲ
καὶ ἐκήρυξε παρρησίᾳ τὸν Χρι-
στὸν, Θεὸν ἀληθινόν, πιάνεται,
καὶ δέρνεται δυνατὰ, ἔπειτα κρε-
μᾶται ἀπὸ τοῦ τείχους τοῦ κά-
στρου, καὶ οὕτω παρέδωκε τὸ
πνεῦμά του εἰς χεῖρας Θεοῦ
ζώντος.

† Ὁ ἅγιος Θεοφάνης ὁ ὁμο-
λογητῆς ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἔζη ἐπὶ Κάρου,
καὶ Καρίου τῶν βασιλέων· ἐν ἔτει
283· υἱὸς ὧν γονέων εἰδωλολα-
τρῶν· αὐτὸς δὲ βαπτισθεὶς, γίνε-
ται μοναχός, καὶ μεγάλως ἀγω-
νισάμενος ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ, ὧν
τότε ἐβδόμηχοντούτης.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Χαρίτων
ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς τῶν ὁσίων Ἀγίων Πρεσβείαις
Χριστὸς ὁ Θεός.

Ἐξαποστειλ. Ἐπισκέψατο

Ἡ τῆς Εὐας τὴν ἀράν, ἐξάρασα
νῦν τιχεται, ἐκ γηραλαίων ἀκάρ-
πων, ἐξ Ἄννης καὶ Ἰωακείμ· ἦν
σὺν Ἀγγέλοις ἅπαντες, κατὰ
χρέος ἐν ὕμνοις, πιστοὶ εὐφημή-
ομεν.

Εἰς τὸν στίχ. τῶν Αἰκων. ἤχος β΄.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Χάρις τῷ Λυτρωτῇ καὶ πάντων
κηδεμόνι, τῷ στεῖραν παρ' ἐλπίδα,
τεκεῖν τὴν Θεοτόκον, ἀβρόντως εὐ-
δοκήσαντι.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ.

Δεῦτε τὴν ἐκ Δαβὶδ, καὶ Ἰούδα
φρεῖσαν, Θεοτόκον Μαρῖαν, ἐξ ἧς ἡ
Σωτηρία, ἀπαύσως μεγαλύνωμεν.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου

Σήμερον εὐκλεῶς, ἐξ Ἄννης ἡ
Παρθένος, ἡ φωτοφόρος Πύλη,
γεννᾶται παραδόξως, Λαοί, φυ-
λαὶ σχιρτήσατε.

Δόξα καὶ νῦν. ἤχος β΄.

Πρὸς τὸ, Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Βη-
θλεὲμ γεννᾶται.

Σήμερον ἡ Πανάμωμος ἀγνή
προήλθεν ἐκ τῆς Στείρας. Σήμερον
τὰ πάντα εὐφροσίνονται ἐν τῇ αὐ-
τῆς γεννήσει· ὁ Ἄδὰμ τῶν δεσ-
μῶν ἀπολύεται, καὶ ἡ Εὐὰ τῆς
ἀρᾶς ἠλευθέρωται. Τὰ οὐράνια
πάντα ἀγάλλονται, καὶ εἰρήνη
τρεῖς ἀνθρώποις βραβεύεται. Ἡμεῖς
δὲ δοξολογοῦντες δοῶμεν, Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰ-
ρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικᾶ, καὶ
ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς καὶ τῆς
ἡμέρας.

=====

10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Μη-
νοδώρας, Μητροδώρας, καὶ
Νυμφοδώρας.

Ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν
ἁγίων γυναικῶν. ἤχος δ΄.

Ω;

ὧ: Γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ταῖς βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, ἑαυτὰς ὠραίσασαι, τῷ ὠραίῳ κάλλει, Κόραι νεάνιδες, ἀδιαφθόρως συνήθηθητε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, συντηροῦντι τὴν ὑμῶν, παρθενίαν ἀμόλυντον, εἰς ἀκήρατον, ἀφθαρσίας νυμφῶνα, εἰς θαλάμους, οὐρανίους εἰς παστάδα, ἀχειροποιήτων Μάρτυρες.

Ατελεῖ μὲν τῷ σώματι, καὶ τελειῷ φρονήματι, παλαμναῖον δράκοντα, τὸν ἀρχαίκαχον, κατεπαλαίσατε ἐνδοξοί, δυνάμει τοῦ πνεύματος, καὶ ἀνίσχυρον αὐτοῦ, τὴν ἰσχὺν ἀπεδείξατε. Ὅθεν ἤρατε, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, Μηνοδώρα, Μητροδώρα, Νυμφοδώρα, αἱ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Καὶ τὰ μέλη στρεβλούμεναι, καὶ πυρὶ δαπανώμεναι, σιδηροῦς τε ὄνου, σπαραττόμεναι, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμάμεναι, καὶ ξίφει τεμνόμεναι, οὐκ ἠρνήσασθε Χριστὸν, ἀθληφόροι Πανεύφημοι. Ὅθεν εὐρατε, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, Μηνοδώρα, Μητροδώρα, Νυμφοδώρα, αἱ τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι.

Δόξα καὶ νῦν ἄχος δ΄. Δι' ἄγγελοῦ προφῆσεως. φύλλα 34. Ἀπόστιχ. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ. φύλλα 43. Τροπᾶρ. τῆς Ἑορτῆς. φύλλ. 35. Ἡ Γέννησις σου. Τὸ πρῶτ', κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, φύλλ. 38. Ἰωακείμ.

† Εἰς τὰς 10 τοῦ Σεπτεμβρίου, ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν Μηνοδώρας, Μητροδώρας, καὶ Νυμφοδώρας.

Αὐταὶ αἱ τρεῖς κατὰ σάρκα ἀδελ-

φαὶ ἦσαν ἀπὸ τὴν Βιθυνίαν τῆς Ἀσίας, αἱ ὁποῖαι κηρύττουσαι παρῆρησίᾳ τὸν Χριστὸν, Θεὸν, πίνονται ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα Φρούτωνα, καὶ πολλὰ βασανισθεῖσαι, παρέδωκαν τὸ πνεῦμα τῶν εἰς χεῖρας Θεοῦ, ἐν ἔτει 204.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Βαρυψαβᾶς, ξυλισθεὶς διὰ τὸν Κύριον, τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Πέτρος, ἐπίσκοπος Νικαίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ἡ ἁγία Πουλχερία, ἡ βασίλισσα, ἡ ἀδελφὴ τοῦ μικροῦ Θεοδοσίου Βασιλέως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 450.

† Οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι Ἀπελλῆς ὁ ἐπίσκοπος Σμύρνης, Λουκάς ὁ ἐπίσκοπος Λαοδικίας, καὶ Κλήμης ὁ ἐπίσκοπος Σάρδεων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ἡ ἁγία μάρτυς Ἰα, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβίαις.

Ἐξαποστειλ. Φῶς ἀναλλοιώτων.

Αἱ τρεῖς Παρθένοι Τριάδα, Θεὸν ἀφράστως ποθοῦσαι, κηρύττουσι τῶν ἀνθρώπων, ἐνώπιον διὰ τοῦτο, βασανισθεῖσαι τοῦ στέφους, τυγχάνουσι τοῦ ἀφθάρτου.

Ἀπόστιχα τῆς Ἑορτῆς. Ὁ Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

11. Σεπτεμβρίου, τῆς Ὁσίας Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Αὐτονόμου. Ἐσπε-

ρας

ρες ψάλλ. ζ΄. 6. τῆς ἀγίας 3. καὶ τοῦ ἀγίου 3.

Ἦχος δ΄. Ως γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Γυναικίῳ ἐν σώματι, καὶ ἀνδρείῳ ἐν σχήματι, ἀνδρικὰ διήνυσας ἀγωνίσματα, μέσον ἀνδρῶν κατοικήσασα, καὶ πάθη μειώσασα, καὶ ὀρμὰς τῶν ἡδονῶν, παντελῶς χαλινώσασα, ταῖς ἀσκήσεσι, τῇ συντόνῳ δάηται Θεοδώρα, καὶ ταῖς θείαις πρὸς τὸ θεῖον, καὶ ἀνενδότηοις σου νεύσειςιν.

Υπὸ γῆν σε ὁ Ἥλιος, ὑποδὸς οὐχ ἑώρακε, πλημμυελοῦσαν ἐγνωδὲ σε ὁ ἄδυτος, καρδιογνώστης καὶ κύριος, ὁ βλέπων τὰ κρύφια, καὶ κατηύγασε φωτὶ, διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς καρδίας σου. Ὅθεν ἔσπευσας τοῦτον θεραπεῦσαι, ἐπιμόνῳ ἐγκρατεῖᾳ, καὶ ἀρετῶν τελειότητι.

Τοῦ ἐχθροῦ τὰ σοφίσματα, μηδαμῶς ἀγνοήσασα, ὅπερ οὐκ ᾠδίνηςας, στέργεις νήπιον, καὶ πατρικοῖς σπλάγχθοις ἐνδοξε, ἐκτρέφεις προφέρουσα, εὐσεβεῖ τῷ λογισμῷ, τὸ ἀνθρώπινον ὄνειδος, τὴν ἀνύκοιστον, ἐπιτίμησιν ὄντως, Θεοδώρα διὰ τοῦτο τὴν σεπτὴν σου, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν.

Ψάλλε καὶ 3 τοῦ ἱερομάρτυρ. Ζήτει εἰς τὸ τέλος. Δόξα καὶ νῦν ἦχος β΄. Δεῦτε φιλοκάρθ. φύλλ. 33. Ἀπόσιχ. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά. φύλλα 43. Ἀπολυτίκιον. Ἐν σοὶ Μῆτερ, φύλλ. 4. Δόξα καὶ νῦν. Καὶ τρόπιον μέτοχος, φύλλ. 5. Τὸ πρῶτῳ, καὶ τῆς ἡμέρας, πεντάκιον τῆς Ἑορτῆς φύλλα 38.

Κοντ. ἤχ. β΄. Τὰ ἄνω ζῆτων.

Τὰ θεῖα σοφὲ, σεμνῶς ἐμυσταγωγῆσας. Θυσία δεκτὴ, ἐγένου θεομακάριστε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἐπιεις τὸ ποτήριον ἐνδοξε, Αὐτόνομε φωστὴρ παγκόσμιε, πρεσβέων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῆς Ὁσίας ἤχ. α΄. Χορὸς ἀγγελικός.

Τὴν νύκτα τῶν παθῶν, ἐκφυγοῦσα θεόφρων, προσήλθες νοητῶς, τῷ Ἠλίῳ τῆς δόξης, ἀσκήσει νεκρώσασα, τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα. Ὅθεν γέγονας ὑπογραμμὸς μοναζόντων, καὶ ἀνόρθωσις τῶν πεπτωκότων ἐν βίῳ· διό σε γεραίρομεν.

† Εἰς τὰς 11 τοῦ Σεπτεμβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τῆς Ὁσίας Θεοδώρας τῆς Ἀλεξανδρείας.

Αὕτη ἡ ἀγία ἐνδυθεῖσα ἀνδρῖκα βάσα τῶν καλογήρων, καὶ πολλὰ παθοῦσα, καὶ ὑποφέρουσα, μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν, χωρὶς νὰ φανερωθῇ, ὅτι ἦτον γυνὴ, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύθη, ἐν ἔτει 472.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Εὐφρόουνος, ὁ μάγειρος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Διδώωρος, Διομήδης, καὶ ὁ Δίδυμος, οἱ ἀπὸ Λαοδίκειαν τῆς Ἀσίας, μαστιζόμενοι τελειοῦνται.

† Ἡ ἀγία μάρτυς Ἰα, ξίφει τελειοῦται, εἰς τὴν Περσίαν.

† Ὁ ἅγιος Δημήτριος καὶ Εὐανθία, ἡ σύζυγος αὐτοῦ καὶ

Δημητριανός ὁ υἱός αὐτῶν, λιμῶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις Πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλ. Γυναίκες ἀκουτίσθητε

Τὸ σχῆμα διαμήψασα, κρυπτοφανῶς ἐσκήνωσας, μέσον ἀνδρῶν μοναζόντων, νύμφη Χριστοῦ Θεοδώρα, τρωθεῖσα θεῖω ἔρωτι. Ὁ θαῦμα πῶς τὴν ἀδικον, συκοφαντίαν ἤνεγκας, τὸν περνειστὴν τροπουμένη, τῆς Εὐας μήτηρ Ὀσία.

Ἔτερον τοῦ Ἁγίου.

Τῶν μαθητῶν ὁράντων.

Εν Ἱερεῦσιν ὄφθης κλέος Μαρτύρων, διπλῶν τε τῶν στεφάνων ἔτυχες μάκαρ, τῶν εἰδώλων πλάνην πᾶσαν πατήσας, ἱερουργεῖ Αὐτόνομε· καὶ τὰ βραβεῖα Τρισμάκαρ, τῆς νίκης ὄθεν ἐδέξω.

Ἀπόστιχα. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ φύλ.

43 καὶ ἀπόλυσις.

~~38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100~~

12 Σεπτεμβρίου. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Αὐτονόμου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου, διὰ τοῦτο ψάλλομεν ἅπαντα αὐτῆς τὸ πρωτὶ. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς φύλ. 38.

† Εἰς τὰς 12 τοῦ Σεπτεμβρίου ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Αὐτονόμου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἐπίσκοπος εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἔζη ἐπὶ Διοκλητιανοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 298. Ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν, διὰ τὸν διωγμὸν, ἦλθεν εἰς τὴν Βηθανίαν· ἐκεῖ δὲ ἐπιστρέψας πολλοὺς εἰς

Χριστὸν, ἐθανατώθη ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, λειτουργῶν εἰς τὴν ἁγίαν Γράπεζαν, καὶ οὕτω πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Κορνοῦτος ἐπίσκοπος Ἰκονίτου, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Θεόδωρος, ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἰουλιανὸς ὁ Γαλλάτιος, ξίφει τελειοῦται ἐν ἔτει 300.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Μακεδόνιος, Θεόδουλος, καὶ Τατιανός, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Ὠκεανός, πυρὶ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Δανιὴλ ὁ ἐν τῷ Θασίῳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς.

~~38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100~~

13. Τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἀναστάσεως, καὶ Προεόρτια τῆς Ὑψώσεως, καὶ Κορνηλίου μάρτυρος.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

Εἰ τύχη Κυριακὴ, καταλιμπάνεται τοῦτου ἡ ἀκολουθία, καὶ ψάλλεται ὅτι θέλει ὁ προεστῶς ψάλλονται δὲ τῷ ἀναστάσιμα μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῶν ἐγκαίνιων, καὶ τῶν προεορτίων τοῦ σταυροῦ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλ. στίχ. 5'. ἰδιόμελα τῶν Ἐγκαίνιων, γ'. καὶ τοῦ ἁγίου προσόμ. γ'. ἤχ. πλ. 6'.

Εγκαίνια τιμασθαι, παλαιὸς Νόμος, καὶ καλῶς ἔχων· μᾶλλον δὲ

τὰ

τὰ νέα τιμᾶσθαι δι' ἐγκαινίων· ἐγκαινίζονται γὰρ Νῆσοι πρὸς Θεόν, ὡς φησιν Ἑσαίας· ἄς τινὰς ὑποληπτέον τὰς ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησίας, ἄρτι καθισταμένας, καὶ πῆξιν λαμβανούσας βάσιμον τῷ Θεῷ. Διὸ καὶ ἡμεῖς τὰ παρόντα Ἐγκαίνια, πνευματικῶς πανηγυρίζομεν.

Ἐγκαινίζεσθε ἀδελφοί, καὶ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποθέμενοι, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθε, πᾶσι χαλινὸν ἐπιθέντες, ἐξ ὧν ὁ θάνατος. Πάντα τὰ μέλη παιδαγωγῆσωμεν, πᾶσαν πονηρὰν τοῦ ξύλου βρῶσιν μισήσαντες· καὶ διὰ τοῦτο μόνον μεμνημένοι τῶν παλαιῶν, ἵνα φύγωμεν, οὕτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος· οὕτω τιμᾶται ἢ τῶν Ἐγκαινίων ἡμέρα.

Ἐθου πύργον ἰσχύος τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ, προαιώνιε Λόγε. Ἐθεμελίωσας γὰρ αὐτὴν ἐπὶ πέτραν τῆς Πίστεως· διὸ ἀσάλευτος διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχουσα σὲ τὸν δι' αὐτὴν ἐπ' ἐσχάτων ἀτρέπτως γενόμενον ἄνθρωπον. Εὐχαριστοῦντες οὖν ἀνυμνοῦμέν σε λέγοντες, Σὺ εἶ ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι, Βασιλεὺς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ τοῦ Ἁγίου προσόμ. γ'. καὶ 3 εἰς ἱερομάρτυρα ὄρα εἰς τὸ τέλος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον ξύλον ἐφανερῶθη, σήμερον γένος Ἑβραίων ἀπώλετο, σήμερον διὰ πιστῶν Βασιλέων ἡ

Πίσις φανερεῦται, καὶ ὁ Ἀδὰμ διὰ τοῦ ξύλου ἐξέπεσε, καὶ πάλιν διὰ ξύλου δαίμονες ἐφριξαν· παντοδύναμη Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρά. Χαίροις ὁ ζωηφόρος σταυρός. Ζῆται εἰς τὰς ἰδ' τοῦ Σεπτεμβρίου. Δόξα. ἤχος β'. Ἀνατ.

Τὸν ἐγκαινισμόν τελροῦντες τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἀγιάσαντα τοῦτον, καὶ τελειώσαντα τῇ αὐτοτελεῖ σου χάριτι, καὶ τερπόμενον ταῖς ἐν αὐτῷ ἱερουργουμέναις, ὑπὸ πιστῶν μυστικαῖς καὶ ἱεραῖς τελεταῖς, καὶ προσδεχόμενον ἐκ χειρὸς τῶν δούλων σου, τὰς ἀναμαίκτους καὶ ἀχράντους θυσίας, ἀντιδιδόντα τοῖς ὀρθῶς προσφέρουσι, τὴν τῶν ἁμαρτημάτων κάθαρσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Ἐγκαινίζεσθε ἀδελφοί, καὶ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποθέμενοι, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθε, πᾶσι χαλινὸν ἐπιθέντες, ἐξ ὧν ὁ θάνατος. Πάντα τὰ μέλη παιδαγωγῆσωμεν, πᾶσαν πονηρὰν τοῦ ξύλου βρῶσιν μισήσαντες· καὶ διὰ τοῦτο μόνον μεμνημένοι τῶν παλαιῶν, ἵνα φύγωμεν, οὕτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος· οὕτω τιμᾶται ἢ τῶν Ἐγκαινίων ἡμέρα.

Τροπάριον. ἤχος, δ'.

Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος φύλ. 8.

Δόξα καὶ νῦν ἤχος β'.

Τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν· σῶζε τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν Πόλιν σου, ἰκετεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου μόνη φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν, Κάθ. ἤχος, πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν.

Τοῦ μαρτυρίου τὴν σκηνὴν Χριστός

στός παρέδειξε, και ὁ θεσπέσιος Μωσῆς ἐν γῆ ἐπήξατο. Καὶ Ναὸν ἐγκαινίζει Σολομῶν ἐν θυσίαις· ἡμεῖς δὲ πρὸς τὴν νέαν Ἱερουσαλήμ, τῇ πίστει καταφυγόντες Δαβιτικῶς, δῶμεν θείαν ἀνύμνησιν, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς αἰτούμενοι συγχώρησιν, πάντων ὧν περ ἡμάρτομεν.

Μετὰ τὴν β'. στιχολ. Κάθισμ. ἤχ δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Εὐόρτιος σήμερον τῶν Ἐγκαινίων πιστοί, ἡμέρα κατέλαβεν ἡμᾶς προτρέπουσα, τὴν ἐκλογὴν τοῦ Χριστοῦ, πάντα ἐγκαινισθῆναι, καὶ φαιδρῶ τῷ προσώπῳ, ἄσματα τῷ Δεσπότη, ἐκ μυχοῦ τῆς καρδίας, αἰνέσαι πιστῶς ὡς **Λυτρωτῆ**, καὶ ἡμᾶς ἐγκαινίζοντι.

Δίς.

Ὁ Κανὼν τῆς ἡμέρας.

Κοντάχ. ἤχ. δ'. Ἐπιφάνης σήμερον.

Οὐρανός πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας, φωταγωγοῦσα τοὺς πιστούς. Ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγάζομεν· τοῦτον τὸν οἶκον στερέωσον Κύριε.

† Εἰς τὰς 13 τοῦ Σεπτεμβρίου, ἐορτάζομεν τὰ ἐγκαινία τοῦ Ναοῦ τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὰ προέφτια τοῦ τιμίου Σταυροῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ μάρτυς **Κορνήλιος**, ὁ ἐκατόνταρχος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οὗτος ὁ ἅγιος δὲν ἦτον Ἰουδαῖος, ἀλλ' Ἕλληνα, ἀπὸ τῆν **Καισαρίαν** τῆς Παλαιστίνης. Αὐτὸς

ἦτον ἐκατόνταρχος τῆς Ἱταλικῆς τάξεως, ἐβαπτίσθη παρὰ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, καὶ ἐγχειρίσθη τὴν προστασίαν τῆς σκέψεως πόλεως, ἐπειτα κηρύξας ἀποστολικῶς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινόν, εἰς βαθὺ γῆρας ἐφθασε, καὶ οὕτως ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες **Κρονίδης**, **Λεόντιος** καὶ **Σεραπίων**, ἐν θάλασσῃ βληθέντες, τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς **Γορδιανός**, **Σέλευκος** καὶ **Μακρόβιος** θηρίοις δοθέντες, τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος **Οὐαλέριος** καὶ **Στράτων** τῷ πόθῳ τῶν μαρτύρων τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος **Λουκιανός** καὶ **Ζωτικός**, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος **Ἡλεῖ**, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ὀσιος **Πέτρος** ὁ ἐν τῇ **Ἀγρέα**, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ὀσιος **Ἰερόθεος** ὁ νέος, ὁ **Ἰβηρίτης**, ὁ γεννηθεὶς εἰς **Καλαμάταν** τοῦ **Μωρέως**, ἐν ἔτει 1686. ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, εἰς τὸ μοναστήριον τῶν **Ἰβήρων**.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας.

Ἐξαπ. Τοῖς Μαθηταῖς.

Εἰν Γολγοθᾶ ὁ Κύριος, ὑψωθείς ἐκουσίως, ἐπὶ σταυροῦ εἰργάσατο, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, καινίσας πᾶσαν τὴν Κτίσιν. Τάφῳ δὲ **Ζωόδωχῳ**, ἐτέθη καὶ τριήμερος, ὡς Θεὸς ἐξανέστη, οὐ τῆς λαμπρᾶς, καὶ σεπτῆς ἐγέρσεως ἐκτελοῦμεν,

σὺν

σὺν Ἀσωμάτοις τάξεσι, τὰ Ἐγκαίνια πάντες.

Τῶν μαθητῶν ὁρῶντων σε.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς Οἰκουμένης. Σταυρὸς ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας. Σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα. Σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα· σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ Δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, Πᾶσα πνοή ἱστώμεν στίχ. δ'. ἡχ. δ'. ἔδωκας σημειῶσιν.

Σήμερον ὁ ἐνθεος, καὶ ἱερός καὶ σεβάσιμος, τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως, φαιδρῶς ἐγκαινίζεται, φωτοφόρος οἶκος, καὶ μένει ἐν Κόσμῳ, Τάπος ὁ θεῖος τὴν ζωὴν, καὶ ἐμπαρέχει πηγὴν ἀθάνατον· βλυστάνει ρεῖθρα χάριτος, θαυμάτων βρούει τὰνάματα, καὶ δωρεῖται ἰάματα, τοῖς αὐτὸν πίστει μέλπουσιν.

Δίς.

Ηστραφεν ἡ ἄνωθεν, φωτοφανῆς αἶγλη λάμπουσα, καὶ τὰ πάντα φωτίζουσα. Πιςῶς σὺν τιμήσωμεν, τὴν Χριστοῦ τοῦ Κτίστου, Ἀνάστασιν πάντες, καὶ Ἐγκαινίων ἱερῶν, τὴν ζωηφόρον θείαν πανήγυριν, ἐν ὕμνοις ἐορτάσωμεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν, ὅπως ἴλεων εὐρωμεν, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Μέσον γῆς ὑψούμενον, προκατιδεῖν ἐφιέμενοι, τοῦ σταυροῦ σκῆπτρον Ἅγιον, ψυχὰς προκαθάραμεν, ἀστραφθῶμεν φρένας, φωτὶ λαμπρυνθῶμεν, καὶ ἐν δυ-

(ΤΟΜ. Β'.)

νάμει θεικῆ, καταυγασθέντες Χριστὸν ὑμνήσωμεν, τῷ ξύλῳ τῷ σεπτῷ αὐτοῦ, ἀγιασμόν παρεχόμενον, τοῖς ἐν πίστει κραυγάζουσι, καὶ θερμῶς αὐτὸν μέλπουσι.

Δόξα, ἡχος γ'.

Πρὸς ἑαυτὸν ἐπανάγου ἄνθρωπε, γενεῶν καινὸς ἀντὶ παλαιοῦ, καὶ ψυχῆς ἐόρταζε τὰ Ἐγκαίνια· ἕως καιρὸς, ὁ βίος ἐγκαινιζέσθω σοι, πάσης πολιτείας ὁδός· τὰ ἀρχαῖα παρήλθεν, ἰδοὺ γέγονε τὰ πάντα καινά· τοῦτο τῇ ἐορτῇ καρποφόρησον, τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιούμενος· οὕτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος· οὕτω τιμάται ἡ τῶν Ἐγκαινίων ἡμέρα.

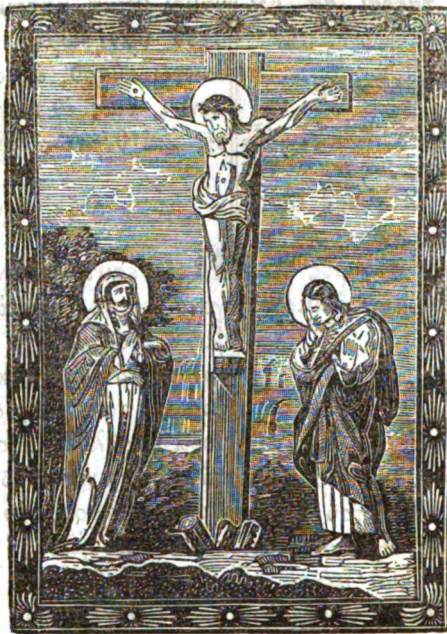
Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐκούσιόν σου σταύρωσιν, εἰς κοινὴν ἐξανάστασιν, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων καταδεξάμενος, καὶ τῷ καλᾷ τῷ Σταυροῦ, βαφαῖς ἐρυθραῖς τοὺς σεαυτοῦ δακτύλους αἱματώσας, τοῖς ἀρεσίμοις ἡμῖν, βασιλικῶς ὑπογράψαι φιλανθρωπευσάμενος, μὴ παρίδης ἡμᾶς κινδυνεύοντας, καὶ πάλιν τὴν ἀπό σου διάστασιν. Ἄλλ' οἰκτείρησον μόνε Μακρόθυμε, τὸν ἐν περιστάσει λαόν σου, καὶ ἀνάστηθι, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς, ὡς Παντοδύναμος.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ

Ἀπόλυσις.

14. Ἡ ὕψωσις τοῦ Τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ.

Ἀργία, καὶ Νηστεία, οἷα ἡμέρα τύχη, εἰ δὲ Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, καταλύομεν ἔλαιον καὶ οἶνον.

Ἐάν τύχη Κυριακῇ, καταλιμπάνονται δὲ τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ ψάλλονται πάντα τοῦ σταυροῦ. Ἐν τῇ Ἐσπερινῷ, εἰ μὲν ἴσθι Κυριακῇ, λέγομεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ, ὄλον τὸ κάθισμα. Εἰδ' οὖ, μετὰ τὸν προοιμιακόν, τὸ Κύριε ἐκέκραξα· ἰστώμεν στίχ. ἢ καὶ ψάλλομεν στιχηρά, εἰς ἦχ. πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σταυρὸς ἀνυψούμενος, τοῦ ἐν αὐτῷ ὑψωθέντος, τὸ Πάθος τὸ ἄχραντον, ἀνυμνεῖν προτρέπεται. Κτίσιν ἄκασαν. Ἐν αὐτῷ κτείνας γὰρ, τὸν ἡμᾶς κτείναντα, νεκρωθέντας ἀνεζώωσε, καὶ κατεκάλυψε, καὶ εἰς οὐρανοὺς πολιτεύ-

εσθαι, ἤξιώσεν ὡς Εὐσπλαγχνος, δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος. Ὅθεν ὑγεγηθότες, ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν, ἄκραν συγκατάβασιν.

Μωσῆς προετύπου σε, χεῖρας ἐκτείνας εἰς ὕψος, καὶ κατατροπούμενος, Ἀμαλὴκ τὸν τύραννον, Σταυρὲ τίμιε, τῶν πιστῶν κύχημα, Ἀθλητῶν στήριγμα, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα, Δικαίων πρόμαχε, πάντων τῶν ὀσίων διάσωσμα. Δίῳσε ἀνυψούμενον, βλέπουσα ἢ Κτίσις εὐφραίνεται, καὶ πανηγυρίζει, δοξάζουσα Χριστὸν τὸν διὰ σοῦ, τὰ διεστῶτα συνάψαντα, ἄκρα ἀγαθότητι.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ὃν περιέπουσι τάξεις, Ἀγγέλων γηθόμε-

ναί

και, σήμερον ὑψούμενος, Θείω
νεύματι, ἀνυφοῖς ἅπαντας, τοὺς
κλοπῇ βρώσεως, ἀπωσθέντας
καὶ εἰς θάνατον, κατολισθήσαν-
τας. Ὄθεν σε καρδία καὶ χεῖλεσι,
πιστῶς περιπτυσσόμενοι, τὸν ἁγια-
σμόν ἀρνούμεθα. Ὑψοῦτε βοῶντες,
Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Θεόν,
καὶ τὸ αὐτοῦ προσκυνήσωμεν,
θεῖον ὑποπόδιον.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος β΄.

Δεῦτε ἅπαντα τὰ ἔθνη, τὸ εὐ-
λογημένον ξύλον προσκυνήσωμεν,
δι' οὗ γέγονεν ἡ αἰώνιος Δικαιο-
σύνη· τὸν γὰρ Προπάτορα Ἀδάμ,
ὁ ἀπατήσας ἐν ξύλῳ, τῷ Σταυρῷ
δελεάζεται, καὶ πίπτει κατενεχ-
θεὶς πτώμα ἐξαισίον, ὁ Τυραννίδι
κρατήσας τοῦ βασιλείου πλάσμα-
τος. Αἵματι Θεοῦ, ὁ ἰὸς τοῦ
ὄφειος ἀποπλύνεται· καὶ κατὰρα
λέλυται καταδίκης δικαίας, ἀδίκῃ
δίχῃ τοῦ Δικαίου κατακριθέντος.
Ξύλῳ γὰρ ἔδει τὸ ξύλον ἰάσασθαι,
καὶ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς, τὰ ἐν
ξύλῳ λύσαι πάθη τοῦ κατακριτοῦ.
Ἀλλὰ δόξα Χριστὲ Βασιλεῦ τῇ
περὶ ἡμᾶς σου φρικτῇ Οἰκονομίᾳ,
δι' ἧς ἔσωσας πάντας, ὡς Ἀγα-
θὸς καὶ φιλάνθρωπος,

Εἰσοδ. Προκίμ. τῆς ἡμέρας καὶ
τὰ Ἀναγνώσματα

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εξῆρε Μωσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσ-
ραὴλ ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, καὶ
ἦγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σοῦρ.
Καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν
τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐχ εὗρισκον ὕδωρ
ὥστε πιεῖν. Ἦλθον δὲ εἰς Μερ-

ῤᾶν, καὶ οὐκ εἶδοναντο πιεῖν ὕδωρ
ἐκ Μερῤᾶς· πικρὸν γὰρ ἦν· διὰ
τοῦτο ἐπωγομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ
τόπου ἐκείνου, Πικρία. Καὶ διε-
γόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ Μωσῆ, λέ-
γοντες, Τί πῶμεθα; Ἐβόησε δὲ
Μωσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν
αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐνέθα-
λεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυ-
κάνθη τὸ ὕδωρ. Ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ
ὁ Θεὸς δικαιώματα καὶ κρίσεις,
καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείραζε, καὶ εἶ-
πεν, Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃ τῆς φω-
νῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ
ἄρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃς,
καὶ ἐνωτίσῃ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ,
καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώ-
ματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ἣν
ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ
ἐπάξω ἐπὶ σέ. Ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύ-
ριος ὁ Θεός σου, ὁ ἰώμενός σε.
Καὶ ἦλθον εἰς Ἐλεῖμ, καὶ ἦσαν
ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ
ἑβδομήκοντα στέλεχοι φοινίκων.
Παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδα-
τα. Ἀπῆραν δὲ ἐξ Ἐλεῖμ, καὶ
ἦλθε πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν
Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σιν, ὅ
ἐστιν ἀνά μέσον Ἐλεῖμ, καὶ ἀνά
μέσον Σινᾶ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Υιέ, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυ-
ρίου, μὴ δὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ
ἐλεγχόμενος. Ὅν γὰρ ἀγαπᾷ
Κύριος, παιδεύει, μαστιγαῖ δὲ
πάντα υἱόν, ὃν παραδέχεται. Μα-
κάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν,
καὶ θνητὸς, ὃς εἶδε φρόνησιν.
Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύε-

σθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου
θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ
λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσ-
σεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν. Εὐγνω-
στός ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀγαπῶσιν
αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον
αὐτῆς ἐστὶ. Μῆκος γὰρ βίου καὶ
ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, ἐν
δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος
καὶ δόξα. Ἐκ τοῦ στόματος αὐ-
τῆς ἐκπορεύεται Δικαιοσύνη· νό-
μον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης
φορεῖ. Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς, ὁδοὶ καλαί,
καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς μετ'
εἰρήνης. Ξύλον ζωῆς ἐστὶ, πᾶσι
τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς
ἐπεριδομένοις ἐπ' αὐτήν, ὡς ἐπὶ
Κύριον ἀσφαλῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος, ἀνοιχθήσον-
ται αἱ πύλαι σου Ἱερουσαλήμ διὰ
παντὸς ἡμέρας καὶ νυκτός· καὶ
οὐ κλεισθήσονται τοῦ εἰσαγαγεῖν
πρὸς σὲ δύναμιν Ἐθνῶν, καὶ Βα-
σιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ
Ἐθνη καὶ οἱ Βασιλεῖς, οἳ τινές
σοι οὐ δουλεύουσιν, ἀπολοῦνται,
καὶ τὰ Ἐθνη ἐρημία ἐρημωθήσον-
ται. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου
πρὸς σὲ ἤξει, ἐν κυπαρίσσῳ, καὶ
πεύκῃ καὶ κέδρῳ, ἅμα δοξάσαι
τὸν τόπον τὸν ἁγίων μου, καὶ
τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω.
Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοι-
κότες οἱ υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων
σε, καὶ παροξυνάντων σε· καὶ
προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν
ποδῶν σου πάντες οἱ παροξύναν-
τές σε, καὶ κληθήσῃ Πόλις Κυ-

ρίου Σιών τοῦ ἁγίου Ἰσραήλ,
διὰ τὸ γεγενῆσθαι σε καταλελειμ-
μένην καὶ μεμισσημένην, καὶ οὐκ
ἦν ὁ βοηθῶν σοι· καὶ θήσω σε
ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην
γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις
γάλα Ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον Βασι-
λέων φάγεσαι· καὶ γνώστη, ὅτι
ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε, καὶ ὁ
ἐξαιρούμενός σε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

Εἰς τὴν λιτὴν ἰδιόμελα ἦχος α'.

Ἀνδρίου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον ὡς ἀληθῶς, ἡ ἀγιο-
φθογγος ῥῆσις τοῦ Δαβὶδ πέρας
εἶληφεν· ἰδοὺ γὰρ ἐμφανῶς τὸ τῶν
ἀχράντων ποδῶν σου προσκυνου-
μεν ὑποπόδιον, καὶ ἐν τῇ τῶν
πτερύγων σου ἐλπίζοντες σκιαῶ,
Πανοικτίρμων βοῶμέν σοι, Ση-
μειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ
προσώπου σου, τοῦ ὀρθοδόξου
Λαοῦ σου τὸ κέρας ἀνυψῶν, τῇ
τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου ἀνυψώσει,
Χριστέ Πολυέλεε.

Ἦχος, β'. Θεοφάνους.

Θεὸς θησαυρὸς ἐν γῆ κρυπτό-
μενος, τοῦ Ζωοδότου ὁ Σταυρὸς,
ἐν οὐρανοῖς εἰδείκνυτο Βασιλεὶ
εὐσεβεῖ, καὶ νίκας κατ' ἐχθρῶν,
ὑπογραμμὸς δηλῶν νοερώς· δν
γεγηθῶς πίστει καὶ φόβῳ, θεό-
θεν ἀναδραμῶν, πρὸς θεωρίας
ὑψώσιν, σπουδῇ δὲ τοῦτον ἐκ γῆς
λαγόνων ἀνέθωρεν, εἰς Κόσμου
λύτρον, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν
ἡμῶν. Ὁ αὐτός. Κυπριανοῦ.

Η τῶν χειρῶν ἐναλλαγῇ τοῦ
Πατριάρχου Ἰακώβ, ἐπ' εὐλογία

τῶν

τῶν τέκνων, τὸ κραταῖον τοῦ
Σταυροῦ σου προεδήλωσε σύμβο-
λον, ὃν περ ἡμεῖς κατέχοντες
ἀβραγῆς φυλακτήριον, τὴν τῶν
Δαιμόνων πανσθενῶς ἐκδιώκομεν
φάλαγγα, καὶ τοῦ Βελίαρ ἐν αὐτῷ
τὴν ὄφρυν καταβαλόντες, τοῦ
ἐχθίστου Ἀμαλήκ τροπούμεθα
τὴν πανόλεθρον δύναμιν. Αὐτὸν
καὶ νῦν ἀνυψούμενον εὐσεβοφρό-
νως οἱ πιστοί, εἰς ἰλασμόν ἀμαρ-
τιῶν, τῇ σῇ ἀγαθότητι, ἐν πολλῷ
πλείονι φωνῇ βοῶντες προσφέ-
ρομεν, Κύριε ἐλέησον ὁ ἐκ Παρ-
θένου σαρκωθεῖς, οἴκτειρον τὸ
τῶν χειρῶν σου, Ἀγαθὲ, σοφὸν
δημιουργημα.

Ὁ αὐτός. Λέοντος Δεσπότηου.

Σύ μου σκέπη κραταῖα ὑπάρ-
χεις, ὁ τριμερῆς Σταυρὸς τοῦ
Χριστοῦ· ἀγιασόν με τῇ δυνάμει
σου, ἵνα πιστεῖ καὶ πόθῳ προσκυ-
νῶ καὶ δοξάζω σε.

Δόξζ ἤχος δ΄. Ἀνατολίου.

Τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου Χριστέ
τὴν ἐνέργειαν, προδιατυπώσας
Μωϋσῆς, ἐτροπώσατο τὸν ἐναν-
τίον Ἀμαλήκ, ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ·
ὅτε γὰρ ἐφήπλου τὰς χεῖρας,
Σταυροῦ τὸν τύπον ποιῶν, ἐν-
ίσχυεν ὁ Λαός, νυνὶ δὲ τῶν
πραγματίων ἡ ἐκβασίς εἰς ἡμᾶς
κεπλήρωται. Σήμερον Σταυρὸς
ὑψοῦται, καὶ δαίμονες φυγαδεύ-
ονται. Σήμερον ἡ Κτίσις πᾶσα
ἐκ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωται·
πάντα γὰρ διὰ Σταυροῦ ἐπέλαμ-
ψεν ἡμῖν τὰ χαρίσματα. Διὸ γη-
θόμενοι πάντες, προσπίπτομέν

σοὶ λέγοντες, Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ
ἔργα σου Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. προσόμ. ἤχ-
πλ. α. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς,
τῆς εὐσεβείας τὸ ἀήττητον τρό-
παιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου,
ὁ τῶν πιστῶν στηριγμὸς, τὸ τῆς
Ἐκκλησίας περιτείχισμα. Δι' οὗ
ἐξηφάνισται, ἡ φθορὰ καὶ κατήρ-
γηται, καὶ κατεπόθη, τοῦ θανά-
του ἡ δύναμις, καὶ ὑψώθημεν,
ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια. Ὅπλον
ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντί-
παλε, δόξα Μαρτύρων, Ὅσιων,
ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, Λι-
μὴν σωτηρίας, ὁ δωρούμενος τῷ
Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Χαίροις ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς,
δι' οὗ ἐλύθη τῆς ἀρᾶς τὸ ἀν-
θρώπινον, τῆς ὄντως χαρᾶς ση-
μεῖον, ὁ καταράσων ἐχθρῶν, ἐν
τῇ σῇ ὑψώσει Πανσεβάσμιε· ἡμῶν
ἡ βοήθεια, Βασιλέων κραταίωμα,
σθένος Δικαίων, Ἐκκλησιῶν ἡ
εὐπρέπεια, ὁ τυπούμενος, καὶ δει-
νῶν ἐκλυτρούμενος, ράβδος ἡ τῆς
δυνάμεως, ὑπ' ἧς ποιμαινόμεθα,
ὄπλον εἰρήνης ἐν φόβῳ, ὃ περιέ-
πουσιν Ἄγγελοι, Χριστοῦ θεία
Δόξα, τοῦ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Χαίροις ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγός,
τῶν ἀσθενούντων ἰατρὸς ἡ ἀνά-
στασις, ἀπάντων τῶν τεθνεώτων,
ὁ ἀνυψώσας ἡμᾶς, εἰς φθοράν.

πυρόντας Σταυρὲ τίμιε· δι' οὗ δια-
λέλυται, ἢ φθορὰ καὶ ἐξήνηθησεν,
ἢ ἀφθαρσία, καὶ βροτοὶ ἐθεώθη-
μεν, καὶ διάβολος, παντελῶς κα-
ταβέβληται. Σήμερον ἀνυψούμε-
νον, χερσὶ καθορώντές σε, Ἄρ-
χιερέων ὑψούμεν, τὸν ὑψωθέντα
ἐν μέσῳ σου, καὶ σὲ προσκυνου-
μεν, ἀρυσόμενοι πλουσίως τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξῃ, καὶ νῦν· ἤχος· πλ. δ'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ονπερ πάλαι Μωϋσῆς, προτυ-
πώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἄμαλῆκ
καταβαλὼν ἐτροπώσατο, καὶ Δα-
βιδὸς ὁ μελωδὸς ὑποπόδιόν σοι
βοῶν, προσκυνεῖσθαι διατάξατο,
τίμιον Σταυρόν σου· Χριστέ ὁ
Θεός, σήμερον ἀμαρτωλοὶ προ-
σκυνούμεν, χεῖλεσιν ἀναξίοις,
σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν
αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι,
Κύριε σὺν τῷ Ἀγῆστῃ τῆς Βασι-
λείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς.

Τροπᾶριον, ἤχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,
νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ Βαρ-
θάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν
φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

Ἐκ γ'.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν α'. στιχολ.

Καθίσματα, ἤχος πλ. β'.

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλή-
ρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυ-
νοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστη-
σαν οἱ πόδες σου Κύριε, καὶ ξύλον

σωτηρίας δεξάμενοι, τῶν ἐξ ἁ-
μαρτίας παθῶν, ἐλευθερίας ἐτύ-
χομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
μόνε φιλάνθρωπε. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. στιχολ. Καθίσματα
ἤχος πλ. β'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Προδιετύπου μυστικῶς πάλαι
τῷ χρόνῳ, ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ
Σταυροῦ τὸν τύπον, ὡς τὰς χεῖ-
ραν ἐξέτεινε Σταυροφανῶς Σωτήρ
μου, καὶ ἔστη ὁ ἥλιος ἕως ἐχ-
θροὺς ἀνεῖλεν, ἀνθισταμένους σοὶ
τῷ Θεῷ. Νῦν δὲ ἐδὺ ἐπὶ σταυροῦ,
σαρκὶ ὄρων σε Χριστέ, θανάτου
κράτος λύσαντα, καὶ τὸν κόσμον
ἐγείραντα. Δίς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ
δ'. ἤχου. Προκείμενον Ἦχος δ'. Βί-
δοςαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Ἄ-
σατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν. Πᾶσα
πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ
Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος, Πάτερ, δόξα-
σόν σου τὸ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν
φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, Καὶ ἐδό-
ξασα, καὶ πάλιν δοξάσω. Ὁ οὖν
ὄχλος ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας,
ἔλεγε βροντῆν γεγενῆσθαι. Ἄλλοι
ἔλεγον, Ἄγγελος αὐτῷ λελάλη-
κεν. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν, Οὐ δι' ἐμέ αὐτῆ ἢ φωνὴ
γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νῦν
κρίσις ἐστὶ τοῦ Κόσμου τούτου.
Νῦν ὁ Ἄρχων τοῦ Κόσμου τού-
του ἐκβλήθησεται ἔξω. Καὶ ἡ
ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας
ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτόν. Τοῦτο δὲ

ἔλι-

ἔλεγε, σημαίνων ποίω θανάτῳ
 ἔμελλεν ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρίθη
 αὐτῷ ὁ ὄχλος, Ἡμεῖς ἠκούσαμεν
 ἐκ τοῦ Νόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς
 μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς σύ
 λέγεις, ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν
 Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστιν
 οὗτος ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;
 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐπι
 μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν
 ἐστί. Περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς
 ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς κα-
 ταλάβῃ, καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ
 σκοτίᾳ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει. Ἔως
 τὸ φῶς ἔχετε, πιστεῦτε εἰς τὸ
 φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. Εἶτα

Δόξα ἡχος, β'.

Σύ μου σκέπη κραταιὰ ὑπάρχεις
 ὁ τριμερὴς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.
 Ἀγίασόν με τῇ δυνάμει σου, ἵνα
 πίστευ καὶ πόθῳ προσκυνῶ καὶ
 δοξάζω σε.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ
 ἰδίωμ. πλ. β'. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ,
 ζήτηε φίλλ. 63. μετὰ τὸ, Σῶσον ὁ
 Θεὸς τὸν λαόν σου, ὁ Κανὼν τοῦ Κυ-
 ρίου Κοσμά, καὶ λέγομεν τοὺς μὲν
 εἰρμὸς ἐκ β'. τὰ δὲ τροπάρια ἁμοῦ εἰς
 ιδ'. καὶ πάλιν τὸν εἰρμόν. Ὡδή Α'.
 ἡχος, πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Σταυρὸν χαράξας Μωϋσῆς, ἐπ'
 » εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν ἐρυθρὰν διέ-
 » τειμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, τὴν
 » δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραῶ τοῖς
 » ἄρμασι κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ'
 » εὐρους διαγράφας τὸ ἀήτητον
 » ὄπλον. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ
 » Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Τροπάριον.
 Τὸν τύπον πάλαι Μωϋσῆς, τοῦ
 ἀχράντου Πάθους, ἐν ἑαυτῷ
 προέφηγε, τῶν ἱερῶν μεσουμένους,
 Σταυρῷ δὲ σχηματισθεῖς, τετα-
 μέναις τρόπαιον, παλάμαις ἤγει-
 ρε, τὸ κράτος διολέσας, Ἀμα-
 λήκ τοῦ πανάλους. Διὸ Χριστῷ
 ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδό-
 ξασται.

Ἀνέθηκε Μωϋσῆς, ἐπὶ στήλης ἄ-
 κος, φθοροποιῦ λυτήριον, καὶ ἰο-
 βόλου δῆγματος, καὶ ξύλῳ τύπῳ
 σταυροῦ, τὸν πρὸς γῆν συρόμενον
 ὄφιν προσέδησεν ἐγκάρσιον ἐν
 τούτῳ, θριαμβεύσας τὸ πῆμα.
 Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ
 ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Υπέδειξεν οὐρανὸς, τοῦ Σταυροῦ
 τὸ τρόπαιον, τῷ εὐσεβείας Κρά-
 τορι, καὶ Βασιλεῖ θεόφρονι, ἐχ-
 θρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν, κατεβλήθη
 φρύαγμα, ἀπάτη ἀνετράπη δέ,
 καὶ πίστις ἐφηπλώθη, γῆς τοῖς
 πέρασι θεία. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν
 τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας·

Ὡδή Γ'. Εἰρμός.

Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ Μυστη-
 ρίου παραλαμβάνεται. Τῷ βλα-
 στῷ γὰρ προκρίνει τὸν Ἱερέα.
 Τῇ στειρευούσῃ δὲ πρώην Ἐκ-
 κλησίᾳ νῦν ἐξήθησε, ξύλον
 Σταυροῦ εἰς κράτος καὶ στε-
 ρέωμα.
 Τροπάριον.

Ὡς ἐπαφῆκε ῥαπιζομένη ὕδωρ
 ἀκρότομος, ἀπειθοῦντι λαῷ καὶ
 σκληροκαρδίῳ, τῆς Θεοκλήτου
 ἐδήλου Ἐκκλησίας τὸ Μυστήριον.

ἦς ὁ Σταυρὸς τὸ κράτος καὶ σε-
ρέωμα.

Πλευρᾶς ἀχράντου λόγχῃ τρω-
θείσης, ὕδωρ σὺν αἵματι, ἐξε-
βλήθη ἐγκαινίζον διαθήκην, καὶ
ῥυπτικὸν ἁμαρτίας, τῶν πιστῶν
γὰρ Σταυρὸς καύχημα, καὶ Βα-
σιλέων κράτος καὶ στερέωμα.

Κάθισμα. ἤχ. πλ. δ΄. Τὸ προσαχθέν.

Εν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν ξύλῳ
ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχ-
θρὸς εἰσφέρων νέκρωσιν· τοῦ
Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς
τὸ ἐνδυμα, ἀνθρώποις φέρον ἐπά-
γῃ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ Κόσμος
ἄλλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν
ὄρωντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πί-
στει λαοὶ, συμφώνως ἀνακράζω-
μεν, Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Δίς.

ᾠδὴ, Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονο-
» μίας σου τὸ Μυστήριον, κατε-
» νόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά
» σου τὴν Θεότητα.

Πικρογόνους μετέβαλε, ξύλῳ
Μωϋσῆς πηγὰς ἐν ἐρήμῳ πάλαι,
τῷ Σταυρῷ πρὸς τὴν εὐσέβειαν,
τῶν Ἐθνῶν προφαίνων τὴν μετά-
θεσιν.

Ο βυθῷ κολπωσάμενος, τέμνου-
σαν ἀνέδωκεν Ἰορδάνης ξύλῳ, τῷ
Σταυρῷ καὶ τῷ βαπτίσματι, τὴν
τομὴν τῆς πλάνης τεκμαιρόμενος.

Ιερῶς προστοιβάζεται, ὁ τετρα-
μερῆς λαὸς προηγούμενος, τῆς
ἐν τύπῳ μαρτυρίου σκηνης, σταυ-
ροτύποις τάξεσι κλειζόμενος.

Θαυμαστῶς ἐφάπλούμενος, τὰς
ἡλιακὰς βολὰς ἐξηκόντησεν, ὁ
Σταυρὸς καὶ διηγῆσαντο, οὐρανοὶ
τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ᾠδὴ, Ε΄. Ὁ Εἰρμός,

» **Ω** τρισμακάριστον Ξύλον, ἐν
» ᾧ ἐτάθη Χριστὸς, ὁ Βασιλεὺς
» καὶ Κύριος, δι' οὐ πέπτωκεν ὁ
» ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δε-
» λεασθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι
» σαρκί, τῷ παρέχοντι τὴν εἰρή-
» νην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τροπᾶριον.

Σὲ τὸ αἰοίδιμον Ξύλον, ἐν ᾧ
ἐτάθη Χριστὸς, καὶ τὴν Ἐδέμ
φυλάττουσα, στρεφομένη βρο-
φαία, Σταυρὲ ἠδέσθη. Τὸ φρικτὸν
δὲ Χερουβὶμ εἶξε τῷ σοὶ παγέντι
Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρή-
νην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Υποχθονίων Δυνάμεις, ἀντίπα-
λοι τοῦ Σταυροῦ, φρίττουσι χα-
ραττόμενον, τὸ σημεῖον ἐν ἀέρι
ᾧ πολοῦσιν. Οὐρανίων γηγενῶν,
γένος δὲ γόνου κάμπτει Χριστῷ
τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν,

Μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις, φανεὶς
ὁ θεὸς Σταυρὸς, ἐσκοτισμένοις
Ἐθνεσι, τοῖς ἐν πλάνῃ ἀπάτης
τὸ θεῖον φέγγος ἀπαστράψας οἰ-
κειοῖ, τῷ ἐν αὐτῷ παγέντι Χρι-
στῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ᾠδὴ, ΣΤ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**οτίου θηρὸς ἐν σπλάγγνοις,
» παλάμας Ἰωνᾶς σταυροειδῶς
» διεκπετάσας τὸ σωτήριον Πάθος

προ-

» προδιετύπου σαφῶς. Ὁθεν τρι-
 » ἡμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον
 » Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ
 » σαρκί προσπαγέντος Χριστοῦ
 » τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρ-
 » σει, τὸν Κόσμον φωτίσαντος.

τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυ-
 ροῦ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Ο γῆρα καμφθεὶς καὶ νόσῳ τρυ-
 χωθεὶς, ἀνωρθοῦτο Ἰακώβ χεῖρας
 ἀμείψας, τὴν ἐνέργειαν φαίνων
 τοῦ ζωφόρου Σταυροῦ. Τὴν
 παλαιότητα καὶ γὰρ, τοῦ νομι-
 κοῦ σκιάδους, γράμματος ἐκαινο-
 γράφησεν, ὁ ἐν τούτῳ σαρκί
 προσπαγεὶς Θεὸς, καὶ τὴν ψυχό-
 λεθρον νόσον, τῆς πλάνης ἀπή-
 λασε.

Ο Θεὸς πλάσας κατ' ἀρχὰς τὸν
 ἄνθρωπον, τοῦ εἶπεν, Ἀπὸ παν-
 τὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ
 βρώσει φαγεῖν, ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου
 τῆς γνώσεως, ἐπειδὴν φάγητε, θανα-
 τῶ ἀποθανεῖσθαι. Ἐκ τούτου
 φαγὼν ὁ Ἀδὰμ, ἀπέθανεν ὁ Θεὸς
 ἐνήργησε διὰ τοῦ ξύλου νὰ ἐμβῆ
 πάλιν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν Παρά-
 δεισον.

Νεαζούσαις θεὶς παλάμας, ὁ
 θεὸς Ἰσραὴλ, σταυροειδῶς κά-
 ραις ἐδόηλου ὡς πρεσβύτερον κλέος
 ὁ νομολάτρις Λαός, ὑποπτει-
 θεὶς, ὅθεν οὕτως ἐξηπατεῖσθαι,
 οὐκ ἠλλοίωσε τὸν ζωφόρον τύ-
 πον. Ὑπερέξει Λαός γὰρ Χρι-
 στοῦ τοῦ Θεοῦ, νεοπαγεὶς ἀνε-
 βόα, Σταυρῷ τειχιζόμενος.

Λὼτ ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Ἀβραὰμ,
 φεύγων ποτὲ ἀπὸ τὰ Σόδομα καὶ
 Γόμορα, διὰ τὴν ἐκεῖ γενομένην
 πυρκαϊάν, ἦλθεν εἰς τι σπήλαιον
 τῆς Παλαιστίνης, ὅπου μεθύσας
 ἐκ τῆς οἰνοποσίας, ἐφθειρε τὰς
 δύω του θυγατέρας, ἐπειτα μετα-
 μεληθεὶς ἐζήτει ἀπὸ τὸν θεῖόν
 του Ἀβραὰμ τὴν συγχώρησιν. Ὁ
 Ἀβραὰμ, διὰ νὰ θεβαιωθῆ τὴν
 συγχώρησίν του τοῦ ἐδωκε τρεῖς
 δαυλοῦς, προστάξας αὐτὸν νὰ
 τοὺς βάλλῃ εἰς τὴν γῆν, καὶ νὰ
 τοὺς ποτίσῃ, ὅσον δύναται, καὶ
 ἐὰν βλασθήσωσιν, ἄς ἦναι θέβαιος,
 ὅτι εἶναι συγχωρημένον τὸ σφάλ-
 μα του. Οἱ δαυλοὶ ἐβλάστησαν
 τρεῖς βλαστοὺς δηλ: πεῦκον, κέ-
 δρον καὶ κυπάρισσον, οἱ ὅποιοι
 ἐνωθέντες ὁμοῦ, ἕκαμον ἐν δέν-
 δρον ὠραιότατον. Ὁ σοφὸς Σο-
 λομῶν θέλων ποτὲ νὰ κτίσῃ τὸν
 ναὸν τοῦ Κυρίου εἰς Ἱερουσαλὴμ,
 ἔκοψε τοῦτο τὸ δένδρον, ἀπ' ἐ-
 κείνο τὸ μέρος, ὅπου τὴν σήμε-
 ρον εἶναι τὸ μοναστήριον τοῦ
 Σταυροῦ. Ὁ τέκτων τοῦ ναοῦ κό-

Κοντάκιον, ἤχος, δ'.

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκου-
 σίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ
 πολιτείᾳ, τοὺς Οἰκτιρμούς σου
 δώρησαι Χριστέ ὁ Θεός. Εὐ-
 φρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
 πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας
 χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πό-
 λεμιῶν, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν
 τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττη-
 τον τρόπαιον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ Ὑψωσις

ψας

φας τὸ ξύλον τοῦτο, ἴσον καὶ προσαρμόσας αὐτὸ εἰς τὰ δεξιά τοῦ ναοῦ, εὗρεν, ὅτι ἦτο μέγαλον, ἔπειτα κατεβάσας αὐτὸ, καὶ κόψας ὀλίγον, εὗρε πάλιν αὐτὸ κροντὸν εἰς τὸν τόπον του· ὅθεν θυμωθεὶς, τὸ ἔρριψεν ἀπὸ ἐπάνω κάτω εἰς τὴν γῆν εἰπὼν, ὦ τὸ τρισμακάριστον ξύλον! καὶ ἤθελε νὰ εἰπῆ βέβαια, ὦ τὸ τρισκατάρατον! πλὴν δὲν ἐδυνήθη. Τὸ ξύλον τοῦτο οἱ ἄνθρωποι τὸ ἔκαμον ὕστερον γέφυραν, κάτωθεν εἰς τινα ρύακα· ὅθεν διαβάσα μία γυνὴ ἔπεσεν εἰς τὸ νερὸν, καὶ αὐτὴ πεσοῦσα εἶπε τὸν ὅμοιον λόγον. Ἐκτοτε τὸ ξύλον τοῦτο ἔμεινεν ἐκεῖ ὡς ἀφωρισμένον ἕως οὗ ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς μας Χριστὸς ἐπάνω του. Ἀφοῦ δὲ οἱ τρισκατάρατοι Ἰουδαῖοι ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν μας Χριστὸν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, καὶ τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἔμπηξαν τὸν τίμιον Σταυρὸν εἰς τοῦ Γολγοθα τὸ ὄρος, εἰς τὸν Κρανίου τόπον, τὸν καλούμενον ποτὲ λιθόστρωτον, ὅπου πρότερον ὁ Σολομὼν εἶχε θάψει τὸ κρανίον τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδάμ, καὶ τοῦτο ὄλον γέγονεν κατὰ θεῖαν οἰκονομίαν· ἐκεῖνο τὸ στόμα ὅπερ ἔφαγεν ἀπὸ τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, εἰς ἐκεῖνο πάλιν τὸ ἴδιον νὰ πηγῇ ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ μας διὰ νὰ γένῃ παγγενῆς Σωτηρία. Οἱ παράνομοι Ἰουδαῖοι, μετὰ τὴν σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ μας, κατέχωσαν τὸν Σταυρὸν τοῦτον εἰς τινα τόπον,

ὅπου αὐτοὶ ἔρριπτον κόπρον καὶ ἄλλας ὕλας.

Ἡ ἁγία Ἑλένη, ἡ μήτηρ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, κατὰ τὸ 330 ἔτος μετὰ Χριστὸν, ἐρρυνήσασα, εὗρεν αὐτὸν τὸν τίμιον Σταυρὸν, πολλὰς ὀργείας ἐκεῖ χωμένον. Τότε νηστείας γενομένης, ὕψωσε τὸν Σταυρὸν τοῦτον, τὸν ὅποιον ἰδόντες οἱ Χριστιανοὶ, καὶ προσκυνήσαντες, ἠσπάσθησαν αὐτὸν μετ' εὐλαβείας ἅπαντες, καὶ οὕτως ἐδιώρισεν, ὥστε νὰ ἐκτελῆται κατ' ἔτος μὲ νηστείαν ἡ ἑορτὴ αὕτη, εἰς τιμὴν τοῦ σταυρωθέντος Ἰησοῦ μας Χριστοῦ. Ὡ τρισμακάριστε καὶ πανσέβαστε Σταυρὲ, τὸ τρισμακάριστον ξύλον, ἐνίσχυσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου κατὰ τῶν ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, ἵνα σὲ προσκυνώμεν ἀκαταπαύστως εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐκοιμήθη ἐν κυρίῳ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Διὰ δὲ τὴν μεγάλην ταύτην ἑορτὴν, μετετέθη ἡ αὐτοῦ μνήμη, εἰς τὴν 13 τοῦ Νοεμβρίου μηνός.

† Μνήμη τῆς εὐσεβεστάτης Βασιλίσσης Πλακίλλης. Αὕτη ἦτο γυνὴ τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου. Οὐδὲν λογισαμένη τὰ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ φθαρτὰ πράγματα, κατεγίνετο πάντοτε εἰς τὰς ἀρετάς. Οὕτω λοιπὸν ἀγωνισαμένη ἀνεπαύθη ἐν κυρίῳ, τῷ 400 ἔτει σχεδόν.

† Μνήμη τῆς Ἑκτης Οἰκου-

μενι-

μνικῆς Συνόδου, τῆς ἐν Κων-
σταντινουπόλει, ἐπὶ Κωνσταντί-
νου τοῦ Παγωνάτου, γενομένης,
ἀπὸ ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἀγίους
Πατέρας, ἐν ἔτει 670.

† Ὁ ἅγιος νέος ὁσιομάρτυς
Μαχάριος, ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρ-
τυρήσας, ἐν ἔτει 1527. Ὅστις
καὶ μαθητῆς ἐχρημάτισε τοῦ ἁ-
γίου Νήφωνος, τοῦ Κωνσταντι-
νουπόλεως, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίας Πρεσβείαις Χριστέ.

Ἦδῃ, Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Εκνον πρόσταγμα Τυράννου
» δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε,
» πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας
» θεοστυγοῦς. Ὅμως τρεῖς Παί-
» δας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θη-
» ριώδης, οὐ πῦρ βρόμεον. Ἄλλ'
» ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύμα-
» τι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον, ὁ
» Ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ
» ἡμῶν, Θεὸς Εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάριον.

Εύλου γευσάμενος ὁ πρῶτος, ἐν
βροτοῖς φθορᾷ παρώκησε. Ῥί-
ψιν γὰρ ζωῆς ἀτιμοτάτην κατα-
κριθεὶς, ὄλω τῷ γένει σωματο-
φθόρος τις, ὡς λύμη τῆς νόσου
μετέδωκεν. Ἄλλ' εὐρηκότες γη-
γενεὶς ἀνάκλησιν, Σταυροῦ τὸ
ξύλον κράζομεν, Ὁ Ὑπερύμνητος,
τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς
Εὐλογητὸς εἶ.

Ελυσε πρόσταγμα Θεοῦ παρα-
κοῆ, καὶ ξύλον ἠνεγκε θάνατον
βροτοῖς, τὸ μὴ εὐκαίρως μετα-
λειφθέν. Ἐν ἀσφαλείᾳ τῆς ἐριτί-

μου δέ, ἐντεύθεν ζωῆς τὸ ξύλον
εἴργετο, ὁ νυκτιλόχου δυσθανοῦς
ἠνέωξεν, εὐγνωμοσύνη κράζοντας,
Ὁ Ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων
καὶ ἡμῶν, Θεὸς Εὐλογητὸς εἶ.

Ράβδου προσπτύσσεται τὸ ἄκρον,
Ἰωσήφ ὁ γεννησόμενα, βλέπων
Ἰσραὴλ, τῆς Βασιλείας τὸ κρα-
ταῖον, ὅπως συνέξει ὁ ὑπερένδο-
ξος Σταυρὸς προδηλῶν. Οὗτος
γὰρ τοῖς Βασιλεῦσι, τροπαιοῦχον
καύχημα, καὶ φῶς τοῖς πίστει
κράζουσιν, Ὁ Ὑπερύμνητος, τῶν
πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς Εὐλο-
γητὸς εἶ.

Ἦδῃ, Η'. Ὁ Εἰρμός.

Εὐλογεῖτε παῖδες τῆς Τριάδος
» ἰσάριθμοι, Δημιουργὸν πατέρα
» Θεὸν ὑμνεῖτε, τὸν συγκαταβάντα
» Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον
» μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψοῦτα
» τὸ πᾶσι ζῶν παρέχον, Πνεῦμα
» Πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υψομένου ξύλου, ραντισθέντός
ἐν Αἵματι, τοῦ σαρκωθέντος Λό-
γου Θεοῦ, ὑμνεῖτε, αἱ τῶν οὐρα-
νῶν Δυνάμεις, βροτῶν τὴν ἀνά-
κλησιν ἑορτάζουσαι. Λαοὶ προσ-
κυνεῖτε Χριστοῦ τὸν Σταυρὸν, δι'
οὗ τῷ Κόσμῳ Ἀνάστασις εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Γηγενεὶς παλάμαις, Οἰκονόμοι
τῆς χάριτος, Σταυρὸν οὗ ἔστι.
Χριστὸς ὁ Θεὸς ὑψοῦτε, ἱεροπρε-
πῶς καὶ λόγῃν, Θεοῦ Λόγου
σῶμα ἀντιτορήσασαν. Ἰδέτωσαν
Ἔθνη πάντα τὸ σωτήριον τοῦ
Θεοῦ, δοξάζοντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

οἱ

Οὶ τῇ θεῖᾳ ψήφῳ, προκριθέντες ἀγάλλεσθε, Χριστιανῶν πιστοὶ Βασιλεῖς καυχᾶσθε, τῷ τροπαιοφόρῳ ὄπλῳ, λαχόντες θεόθεν Σταυρὸν τὸν τίμιον· ἐν τούτῳ γὰρ φύλα πολέμων, θράσος ἐπιζητοῦντα, σκεδάννυνται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῇ ἀποδόσει· δίδονται δὲ κηρὶς τοῖς ἀδελφοῖς. Ἰδὴ θ'. Ὁ Εἰρμ.

» **Μ**υστικὸς εἶ Θεοτόκε, Παρά-
» δεισος, ἀγεωργῆτως βλαστήσα-
» σα Χριστὸν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυ-
» ροῦ, ζωηφόρον ἐν γῆ, πεφυτούρ-
» γῆται δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψου-
» μένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, Σε
» μεγαλύνομεν.

Αγαλλέσθω τοῦ δρυμοῦ, ξύλα σύμπαντα, ἀγιασθείσης τῆς φύσεως αὐτῶν· ὑφ' οὗπερ ἐξ ἀρχῆς ἐφυτεύθη, Χριστοῦ ταυθέντος ἐν ξύλῳ· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, Σε μεγαλύνομεν.

Ιερὸν ἠγέρθη κέρασ Θεόφροσι, τῆς κεφαλῆς τῶν ἀπάντων ὁ Σταυρὸς, ἐν ᾧ ἀμαρτωλῶν νοουμένων, συνθλῶνται τὰ κέρατα πάντα· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, Σε μεγαλύνομεν.

Εἰρμός. Ἄλλος.

» **Ο** διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ
» γένει προσγεγόμενος θάνατος,
» διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμε-
» ρον· τῆς γὰρ Προμήτορος ἡ
» παγγενῆς, κατάρα διαλέλυται,
» πῶ βλαστῶ τῆς Ἀγνῆς Θεομή-

» τορος· ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
» τῶν Οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Αδιαλείπτως βαπτομένους, τῷ ζόφῳ τοῦ Προπάτορος Κύριε, διὰ Σταυροῦ ἀνύψωσας σήμερον· ὡς γὰρ τῇ πλάνῃ ἄγαν ἀκρατῶς, ἡ φύσις προκατηνέχθη, παγκλήρως ἡμᾶς πάλιν ἀνῶρθωσε, τὸ φῶς τοῦ τοῦ Σταυροῦ σου· ὃν οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ινα τὸν τύπον ἀποδείξης, τῷ Κόσμῳ προσκυνούμενον Κύριε, τὸν τοῦ σταυροῦ ἐν πᾶσιν ὡς ἐνδοξον, ἐν οὐρανῷ ἐμόρφωσας, φωτὶ ἀπλέτῳ ἠγλαισμένον, Βασιλεῖ πανοπλίαν ἀήττητον· διό σε αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.
Ἐξ αποστείλαριον.

Τῶν Μαθητῶν ὁράντων.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς Οἰκουμένης, σταυρὸς ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα, σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα, σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ Δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.
Ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Πᾶσα πνοή· ἰστῶμεν στίχους, δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρ. προσ. ἤχ. πλ δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, τὸ ζωηφόρον φυτὸν, ὁ Σταυρὸς ὁ Πανάγιος, εἰς ὕψος αἰρόμενος, ἐμφανίζεται σήμερον· δοξολογοῦσι πάντα τὰ πέρατα· ἐκδειματοῦνται, δαίμονες ἅπαντες· ὡ οἶον δώρημα, τοῖς βροτοῖς κεχάρισται, δι' οὗ

Χρι-

Χριστέ, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἄλλοτε εὐσπλαγγχνος. Δις.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, ὡς βότρυον πλήρη ζωῆς· ὁ βασιλεύσας τὸν Ὑψιστον, ἀπὸ γῆς ὑψούμενος, Σταυρὸς ὁράται σήμερον· δι' οὗ πρὸς Θεὸν πάντες εἰλκυσθημεν, καὶ κατεπόθη εἰς τέλος θάνατος. Ὁ ξύλον Ἀχραντον, ὑφ' οὗ ἀπελαύομεν τῆς ἐν Ἐδέμ, ἀθανάτου βρώσεως, Χριστὸν δοξάζοντες.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, εὖρος καὶ μήκος Σταυροῦ, οὐρανοῦ ἰσοστάσιον, ὅτι θεία χάριτι, ἀγιάζει τὰ σύμπαντα· ἐν τούτῳ Ἔθνη βάρβαρα ἤτηνται· ἐν τούτῳ σκηπτρα Ἀνάκτων ἤδρασαι. Ὁ θείας κλίμακος, δι' ἧς ἀνατρέχομεν εἰς οὐρανοὺς, ὑψοῦντες ἐν ἄσμασι, Χριστὸν τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. ἤχος πλ. δ'.

Σήμερον προέρχεται ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, καὶ πιστοὶ εἰσδέχονται αὐτὸν ἐκ πόθου, καὶ λαμβάνουσιν ἰάματα ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ πάσης μαλακίας· αὐτὸν ἀσπασώμεθα τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ. Φόβῳ μὲν, διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἀνάξιοι ὄντες· χαρᾷ δὲ, διὰ τὴν σωτηρίαν, ἣν παρέχει τῷ Κόσμῳ, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεῖς· Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη.

Ἦς Παλλομένης, ἀλλάσσει ὁ Ἱερεὺς πᾶσαν τὴν ἱερατικὴν στολὴν, καὶ εἰσέρχεται μετὰ τοῦ θυμιατοῦ ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπεζῇ, καὶ

θυμιῶν τὸν Τίμιον Σταυρὸν σταυροειδῶς, αἶρει αὐτὸν μετὰ Δίσκου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Καὶ προκορευομένων δὺω λαμπάδων, φέρει αὐτὸν μέχρι τῶν βασιλικῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ· κἀκεῖσε ἵσταται. Καὶ πληρουμένης τῆς Δοξολογίας, καὶ τοῦ Τρισαγίου, λέγει ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως, Σοφία ὀρθή· καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Τροπαρίου, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου· καὶ οὕτως εἰσοδεύει μετὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Καὶ ὄντος ἡτρεπισμένου Τετραποδίου, τίθεται ὁ Τίμιος Σταυρὸς ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ θυμιᾷ σταυροειδῶς ὁ Ἱερεὺς. Εἶθ' οὕτω βαλὼν μετανοίας τρεῖς, κἄν ὀποῖα καὶ ἐστὶν ἡμέρα, καὶ λαβὼν ἐπὶ χειρας τὸν Τίμιον Σταυρὸν γυμνὸν μετὰ βασιλικῶν κλάδων, ἵσταται ἔμπροσθεν τοῦ Τετραποδίου, βλέπων κατὰ Ἀνατολᾶς, καὶ λέγει εἰς ἐπήκοον πάντων,

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ ἐλέησον.

1. Καὶ ἀρχόμεθα τῆς α'. ἑκατοντάδος, τοῦ Κυρίου ἐλέησον ρ'. σφραγίζοντος τοῦ Ἱερέως ἐν ταῖς ἐνάρξεσι μετὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τρεῖς. Εἶτα κλίνει τὴν κεφαλὴν, ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχει τῆς γῆς· καὶ κατὰ μικρὸν ἀνίσταται, ἄχρι συμπληρώσεως τῆς ἑκατοντάδος· ἤνικα δὲ φθάσει εἰς τὸ 97, Κύριε ἐλέησον, ὑψοῖ τὴν φωνὴν ὁ Ἐκκλησιάρχης. Καὶ αἰσθόμενος ὁ Ἱερεὺς τέλος λαμβάνει τὴν ἑκατοντάδα, σφραγίζει πάλιν τρεῖς.

βί.

Εἶτα στραφεῖς ἐπὶ τὸ Νότιον μέρος, λέγει,

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Εὐσεβηστάτων καὶ Θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, κράτους, νίκης, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας αὐτῶν· καὶ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεόν σμερνεύησαι, κατευοδώσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον.

2. Καὶ ἀρχόμεθα τῆς β΄. ἑκατοντάδος· καὶ ποιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν δευτέραν Ὑψωσιν, ὡς προγγράπται. Εἴθ' οὕτω στραφεῖς ἐπὶ δυσμᾶς, λέγει,

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ Πατρὸς ἡμῶν, (θεῖνος, ἡγουν τοῦ Προστώτος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

3. Καὶ ἀρχόμεθα τῆς γ΄. ἑκατοντάδος. Πληρουμένης δὲ αὐτῆς, στρέφεται ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ βόρειον μέρος, καὶ λέγει,

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν, ὑγείας, καὶ σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν.

4. Καὶ γίνεται ἡ δ΄. Ὑψωσις. καὶ αὐθις στρέφεται κατὰ Ἀνατολάς, καὶ λέγει,

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ πάντων τῶν διακονούντων, καὶ διακονησάντων ἐν τῇ Ἁγίᾳ Μορῇ ταύτῃ, ὑγείας, σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν.

5. Καὶ ἀρχόμεθα τῆς ε΄. ἑκα-

τοντάδος. Μετὰ δὲ τὴν ε΄. ὕψωσιν, ψάλλομεν τὸ Κοντάκιον. Ὁ ὕψωθεις ἐν τῷ σταυρῷ. Εἴθ' οὕτω. Τὸν σταυρὸν σου προσκυνούμεν Δέσποτα γ΄. Ψαλλόντων δὲ τῶν Ἀδελφῶν, ἀποτίθῃσιν ὁ ἱερεὺς τὸ τίμιον Εὐλὸν ἐν τῷ τετραποδίῳ, καὶ ἄρχονται προσκυνεῖν ὅ,τε Ἱερεὺς καὶ ὁ Προεσῶς, βάλλοντες μετανοίας γ΄. κατενώπιον τοῦ τιμίου Σταυροῦ· εἶτα ἀσπάζονται αὐτόν. Καὶ μετὰ τὸ ἀσπάσασθαι, βάλλουσι μίαν μετάνοιαν. Εἴθ' οὕτως εἰς τοὺς χοροὺς δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Εἶτα εἰσέρχονται οἱ Ἀδελφοὶ δύο δύο, κατὰ τάξιν, καὶ προσκυνοῦσι, καὶ ἀσπάζονται ὁμοίως.

Ψάλλομεν δὲ στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος β΄.

Δεῦτε πιστοὶ, τὸ ζωοποιὸν Εὐλὸν προσκυνήσωμεν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς Δόξης ἐκουσίως χεῖρας ἐκτείνας, ὕψωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· οὐς πρὶν ὁ ἐχθρὸς, δι' ἡδονῆς συλήσας ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηκε. Δεῦτε πιστοὶ Εὐλὸν προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἡζιώθημεν τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν συντρίβειν τὰς κάρας. Δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν Ἐθνῶν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν. Χαίροις Σταυρὲ τοῦ πεπόντος Ἀδάμ· ἡ τελεία λύτρωσις. Ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῇ σῇ Δυνάμει, Ἰσραηλίτην Λαὸν κραταιῶς ὑποτέττοντες. Σὲ νῦν μετὰ φόβου

Χρι-

Χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι, τὸν ἐν ἡμῶν καὶ τὴν Ἀνάστασιν δι' ὧν ἡμᾶς σοὶ προσκαγέντα Θεὸν δοξάζομεν λέγοντες, Κύριε ὁ ἐν αὐτῷ σταυρωθεὶς, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς Ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἦχος, πλ. α'.

Δεῦτε λαοὶ τὸ παράδοξον θαῦμα καθορῶντες, τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν προσκυνήσωμεν· ὅτι ξύλον ἐν Παραδείσῳ θάνατον ἐβλάστησε· τὸ δὲ, τὴν ζωὴν ἐξήγησεν, ἀναμάρτητον ἔχον προσηλωμένον τὸν Κύριον, ἐξ οὗ πάντα τὰ Ἔθνη ἀφθαρσίαν τρυγῶντες κραυγάζομεν, Ὁ διὰ Σταυροῦ θάνατον καταργήσας, καὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσας, δόξα σοι.

Ἦχ. πλ. β'.

Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς, πεπλανημένων ὁδηγέ, χειμαζομένων λιμῆν, ἐν πολέμοις νίκος, Οἰκουμένης ἀσφάλεια, νοσοῦντων ἰατρὲ, νεκρῶν ἡ Ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. καὶ νῦν. Ἦχος, πλ. δ'.

Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως ὁ Θεὸς, πεπλήρωται ἡ λέγουσα, Ὁψεσθε τὴν ζωὴν ἡμῶν κρεμαμένην ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ Κόσμος ἐκ πλάνης ἠλευθέρωται· Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις Δαβιτικοῖς ὑμνον σοὶ προσφέροντα, καὶ λέγοντα, Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χριστὲ ὁ Θεὸς, Σταυρόν

Καὶ μετὰ τὸ προσκυνῆσαι πάντας, λέγει ὁ Ἱερεύς, Σοφία, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἣν τινες ποιοῦσι τοῦ Βασιλείου.

Ἀντίφωνον α'. Ἦχος, α'.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπες με;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Θεὸς μου κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Σὺ δὲ ἐν Ἀγίῳ κατοκεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα. Ταῖς πρεσβείαις.

Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον β'. Ἦχος β'.

ἵνα τί ὁ Θεὸς ἀπόσω εἰς τέλος; Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ Σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἥς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ Καὶ νῦν. Ὁ Μονογενὴς Υἱός.

Ἀν-

Ἀντίφωνον, γ'. ἤχος α'.
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. ὀργιζέσθωσαν Λαοί.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.
Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστι.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.
Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματι σου τῷ μεγάλῳ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.
Εἰσοδικόν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν· καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποπόδιῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.
Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.
Ἀντί δὲ τοῦ Τρισαγίου.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνούμεν Δέσποτα.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. ἤχος βαρῆς.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν Λαοί.

Πρὸς Κορινθίους, α'. ἐπιστολῆς, Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ, τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστὶ. Γέγραπται γάρ, Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. Ποῦ σοφός; Ποῦ Γραμματεὺς; Ποῦ συζητήτης τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμῶρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ Κόσμου τούτου; Ἐπειδὴ γάρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἔγνω ὁ Κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, ἠυδόχησεν ὁ Θεὸς, δια τῆς

μωρίας τοῦ κηρύγματος σώσαι τοὺς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν. Ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν. Αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν, καὶ Θεοῦ σοφίαν. Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ, σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ, ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ. Βλέπετε γὰρ τὴν κλήσιν ὑμῶν, Ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοὶ, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς. Ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ Κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά. Καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ Κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ. Ὅπως μὴ καυχῆσθῃται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν Σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμός καὶ ἀπολύτρωσις. Ἴνα, καθὼς γέγραπται, Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. Καὶ γὰρ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, Ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου, ἢ σοφίας, καταγγέλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τί ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

15. Σεπτεμβρίου, ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Νικητα.

Τὸ ἑσπέρα· ψάλλομεν 3. τροπάμα τῆς ἑορτῆς. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς. φύλλα 53. καὶ 3. τροπάμα τοῦ Μάρτυρος.

Τοῦ Μάρτυρος. ἤχος: ἀ.

Τῶν Οὐρανίων Ταγματῶν.

Τὸν ἀλιτήριον Μάρτυς, κατεπολέμησας, τῇ παναλίμῳ πίστει, τοῦ Σωτῆρος Θεοφρον, ὑποίσας ἀλγυδνάς. Ὅθεν σοφῆ, τοὺς βαρβάρους ἐπέστρεψας, πρὸς τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην καὶ ποιητῆν, καὶ δοξάζουσιν αὐτὸν εὐσεβῶς.

Τὰ ἀκροθήνια Μάρτυς, ἐκ τῶν βαρβάρων Χριστῶ, δόξαν προσάξας ὡφθης, ἀθλητὰ Θεηγόρε, θανὼν ὑπὲρ Τριάδος. Ὅθεν σαφῶς, καὶ τὸ στέφος ἀπείληφας, καὶ ὡς φωστῆρ διαλάμπεις Θεοπρεπῶς, ἐν τῷ κόσμῳ ἀξιάγαστε.

Τὴν εὐσεβῆ πανοπλίαν, ἀμφιασάμενος, πρὸς πόλεμον ἐδείχθης, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως, Νικητὰ ἀθλοφόρε, ὡς περ ποτὲ, Γεδεῶν ὁ παγκράτιστος, τῶν ἀλλοφύλων τὰ στίφη καταβαλὼν, Ῥωμαλαίῳ παρρησία σου.

δόξα. ἤχος πλ. δ'.

Τῆς νίκης ἐπώνυμος ἀνεδείχθης Μάρτυς Νικητὰ πανσεβάσμιε· ἐν σταδίῳ κηρύξας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐναντίων βασιλέων καὶ τυράννων, αὐτὸν ὁμολόγησας. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ τῶν φιλο-

χρίστων ἀνάκτων, καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τελοῦντων πιστῶς, τὸν μόνον φιλόανθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ὅν περ πάλαι Μωϋσῆς. φύλλα 54. Ἔξοδος. Προκειμένον, ἤχος βαρύς. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ. Πάντα, ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν. Ἐκ τρίτου. Ἀπόστιχ. ἤχος πλ. β'.

Σταυρὸς ἀνυψούμενος, ὄρα 14. Σεπτεμβρίου φύλλα 50. Τροπάριον ἤχος γ'. Ὁ Μάρτυς σου, Κύριε. φύλ. 6. καὶ τοῦ Σταυροῦ. Σῶσον Κόριε. φύλ. 54.

Τὸ πρῶτ, Κοντάκιον. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ. φύλλα 8.

† Εἰς τὰς 15. Σεπτεμβρίου, ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Νικητα.

Οὗτος ἦτον ἀπὸ τὸ γένος τῶν Γόθων, καὶ ἐπειδὴ ἐκήρυττε παρρησία τὸν Χριστὸν, Θεὸν, πιάνεται ἀπὸ τὸν ἄρχοντα τῶν Γόθων Ἀθαναρίχον, καὶ ριφθεὶς εἰς τὴν φωτιάν, παρέδωκε τὸ πνεῦμά του εἰς χεῖρας Θεοῦ, ἐν ἔτει 300. (α)

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Βησσαρίων, ἀρχιεπίσκοπος Λαρίσσης ὁ θαυματουργός.

Οὗτος ἦτον Θετταλός, ἀπὸ ἐν χωρίον, Μεγάλαι Πύλλαι λεγόμενον: ἦτοι Πόρτα, ἀνωθεν τῶν Τρικάλλων τῆς Θεσσαλίας. Οὗτος ἐνάρετος ὢν, ἐγένειε τὸ πρῶ-

(α) Τοὺς βίους τῶν ἁγίων ἐλάβομεν ἐπὶ τὰ μηνῶα καὶ ἀπὸ τὸν συναξαριστὴν τοῦ Νικοδήμου, τοῦ ἀγορευτοῦ. Δ. Π.

τον ἐπίσκοπος Ἐλασσόνος, ἔπειτα ἐχρημάτισεν ἐπίσκοπος Σταγῶν, μετὰ ταῦτα ἐγένετο κοινῇ ψήφῳ, Μητροπολίτης Λαρίσσης, ἀπὸ τὸν Πατριάρχην Ἱερεμίαν. Ὁ ἅγιος Βησσαρίων ἐκτίσεν τὸ μοναστήριον τὸ Δουσίκον, ἢ Δυσικὸν λεγόμενον, ὅπου ἀπεράσας τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη ἐν ἔτει 1550. Ἡ σεβασμία αὐτοῦ κἀρὰ ἐκτελεῖ καθεκᾶσ-την ἄπειρα θαύματα εἰς τοὺς ἐκεῖ Θεσσαλοὺς Χριστιανοὺς.

† Ὁ ἅγιος Μάξιμος καὶ δύο Κόραι, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ὀσιος Φιλόθεος ὁ θαυματουργός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Πορφύριος, ὁ ἀπὸ Μίμων, ξίφει τελειοῦται τῷ 361.

† Ἡ εὕρεσις τοῦ λειψάνου, τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος.

† Ὁ ὀσιος Γεράσιμος ὁ κτίτωρ τοῦ μοναστηρίου Σουρβίας καλουμένου, πλησίον τῆς ἐν Θεσσαλία Μακρυνίτσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ Κρής, ὁ ἐν τῇ νέᾳ Ἐφέσῳ μαρτυρήσας, τῷ 1811 ἔτει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστ. Σταυρός ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμ. φύλ. 49. Ἀπόστιχ. ἤχος 6'.

Ὀῖκος τοῦ Εὐφραθᾶ..

Σήμερον τοῦ Χριστοῦ, ὁ Σταυρός ἀνυψοῦται, τὸ ζωφόρον Εὐ-λὸν, ἐν ᾧ σαρκὶ ἐπάγη πάντας ἀνακαλούμενος.

Στίχ. α'. Ἰψοῦται Κύριον τὸν Θεόν.

Χαίροις τὸ τῶν πιστῶν, φυλακτῆριον θεῖον, ἀπροσμάχητον τείχος, Σταυρός ὁ τοῦ Κυρίου, δι' οὗ ἀπὸ γῆς ἤρθημεν.

Στίχ. β'. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ἄεϋτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ σωτήριον Εὐλὸν, ἐν ᾧ ἐξετανύθη, Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις. Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Χριστὲ Παμβασιλεῦ, καὶ Κύριε τῆς δόξης, συγχώρησόν μοι δίδου, ἁμαρτιῶν μου πάντων, ὡς φύσει Πολυεὐσπλαγχνος.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία καὶ ἀπόλυσις.

16. Σεπτεμβρίου, τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας.

Ἐσπέρας ψάλ. στίχ. 6. τῆς Ἑορτῆς 3. ἤχος πλ. δ'. φύλλα 60. καὶ 3. τῆς ἁγίας. ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Παρθενίας ἐν κάλλεσι, καὶ μαρτύρων ἐν αἵματι, τὴν ψυχὴν λαμπρύνασα Μάρτυς ἐνδοξε. Κατεγγυήθη τῷ κτίσαντι, τηροῦντί σε ἄφθορον εἰς αἰῶνα ἀληθῶς, περὶ τοῦτον χορεύουσα, σὺν στρατεύμασιν, Ἀρχαγγέλων, Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, Προφητῶν τε καὶ Μαρτύρων, χοροστασίαις πανεύφημε.

Καὶ τροχοῖς ὀμιλήσασα, καὶ θηρσί προσπαλαίσασα, καὶ πυρὶ καὶ ὕδατι στομωθεῖσά σου, τὸν

λογ-

λογισμὸν θεῖω πνεύματι, τοῦ † Εἰς τὰς 16. τοῦ Σεπτεμβρίου, σκότους τὸν ἄρχοντα, ταῖς τοῦ ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τῆς ἁγίας αἵματος ροαῖς, ἀνδρικῶς ἐναπέ- Μάρτυρος Εὐφραθῆς. πνίξας, καὶ ἀνέδραμες, νοητοὺς Ἀὐτὴ ἦτον ἀπὸ τὴν Χαλκιδὸνα (Κατὶ χιογί, τουρκιστί) ἀπέναντι τοῦ Βυζαντίου κειμένην, ἔζη ἐπὶ Διοκλητιανοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 288. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐκήρυττε παρῆρησία τὸν Χριστὸν, Θεὸν, καὶ δὲν ἤθελε νὰ προσκυνήσῃ τὸν Ἄρην, ἐπιάσθη ἀπὸ τὸν Ἀνθύπατον Πρίσκον, καὶ, πολλὰ βασανισθεῖσα, ἐδαγκάσθη ὑπὸ τινος ἄρκτου, καὶ οὕτω παρέδωκε τὸ πνεῦμά της τῷ Κυρίῳ. Τὸ τίμιον αὐτῆς λείψανον εὕρισκεται σῶον εἰς τὴν μεγάλην Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Καὶ θανοῦσα ἀείζων, τῶν αἱμάτων τὴν πρόσχυσιν, εἰς Κυρίου αἰνεσιν Μάρτυς ἐβλυσας, τοὺς μὲν πιστοὺς καταρδεύουσα, καὶ γνώσει φωτίζουσα· τοὺς ἀπίστους δὲ ἐχθροὺς, ἐν αὐτοῖς ἀποπνίγουσα. Ὅθεν τόμος σοι, ἐμπιστεύεται θεῖος, ὃν φυλάττεις, καὶ κρατύνεις εἰς αἰῶνας, τῆς Ἐκκλησίας τὰ δόγματα.

Δόξα ἤχος πλ'. β'.

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ Παρθένος, καὶ ἀθληφόρος, καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, ἡ καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν, ἐν ἀγαλλιάσει τὴν λαμπάδα κατέχουσα· εἰς δόσμήν μύρου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγὼ, μὴ χωρήσῃς με νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, Παντοδύναμε Σωτῆρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἐγὼ Παρθένη ἄχραντε. φύλλα 11.

Ἄποστιχ. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ φύλ. 66. Τροπάριον. Ἡ Ἀμνὴς σου, φύλ. 5. Καὶ, Σῶσον Κύριε. φύλλα 54. Τὸ πρῶν, κοντάκ. Ὁ ὑψωθείς. φύλλα 8.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Μάρτυς Βίκτωρ καὶ Σωσθένης, ἐν θηρίοις τελειοῦνται.

† Ἡ ἁγία Μάρτυς Μελιτινῆ, ζῆφει τελειοῦται, ἐν ἔτει 160.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβελαις.

Ἐξάποστ. τῆς Ἑορτῆς. φύλλα 60. εἰς τοὺς αἰῶνας ψάλλομεν τὰ ἐσπέρια, ἤχος δ' Ἀπόστιχα. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ, φύλ. 66. καὶ ἀπόλυσις.

17. Σεπτεμβρίου, τῆς ἁγίας Μάρτυρος Σοφίας, καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς, Πίστews, Ἀγάπης, καὶ Ἐλπίδος.

Ἐσπέριας ψάλ. 3. τῆς Ἑορτῆς. Χαίροις ὁ ζωφόρος Σταυρός. φύλ. 53. καὶ 3. τῶν ἁγίων, ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Παρθένοι νεάνιδες, φύσεως νό-

μῶ δουλούμεναι, καὶ σαφῶς κρα-
 τυνόμεναι, ἀγάπη τοῦ κτίσαντος,
 τὸν δεσμὸν τῆς πλάνης, διέλυσαν
 πίστει, καὶ τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρὸν,
 ἀνδρειωθεῖσαι, πίστει συνέτριψαν,
 καὶ νίκης διαδήματι, φωτοειδῶς
 ἐκοσμήθησαν, καὶ νυμφῶνα κα-
 τώκησαν, νοητῶς ἀγαλλόμεναι.

Πίστις ἡ πανεύφημος, καὶ ἡ Ἄ-
 γάπη ἡ ἐνδοξος, καὶ ἡ Ἐλπίς ἡ
 θεόσοφος, ἀρετῶν ἐπώνυμοι, τῶν
 φαινοτάτων, ἀναδεδειγμένοι, ἀ-
 θλητικῶς τὸν πονηρὸν, καταβα-
 λούσαι, τὸν τὴν προμήτορα, δο-
 λίως ἀπατήσαντα, τοῦ παραδείσου
 τὴν οἴκησιν, θεωθεῖσαι ἀπέλαβον,
 ὑπὲρ πάντων πρεσβεύουσαι.

Πυρὸς κατεφρόνησαν, καὶ πολυ-
 τρόπων κολάσεων, καὶ θανάτου
 αἱ πάνσεμνοι. Νυμφίου τὸ κάλλος
 γὰρ, τοῦ ὠραιοτάτου, πίστει ἐκ-
 ζητοῦσαι, διὰ ποικίλων αἰκισμῶν,
 ὠραιωθεῖσαι, τούτῳ συνήφθησαν.
 Σοφίας τὰ βλαστήματα, Πίστις,
 Ἐλπίς καὶ Ἀγάπη. Δι' αὐτῶν
 ἡμᾶς Κύριε, τῶν δεινῶν ἐλευθέ-
 ρωσον.

Δόξα καὶ νῦν ἕως πλ. δ'.

Ὁν περ πάλαι. φύλ. 54. Ἀπόστιχ.
 Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ φύλλα 66. Οἱ
 Μάρτυρές σου φύλλα 6. Τροπάριον.
 Σῶσον Κύριε, φύλλα 54. Τὸ πρῶτον
 Κοντάκιον. Ὁ Ἰψωθεὶς φύλ. 8.

† Εἰς τὰς 17 τοῦ Σεπτεμβρίου,
 εὐορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων
 Μαρτύρων καὶ Παρθένων Πίστεως, Ἀ-
 γάπης καὶ Ἐλπίδος, καὶ τῆς μητρὸς
 αὐτῶν Σοφίας.

Αὗται ἦσαν ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν,
 καὶ παρασταθεῖσαι εἰς τὸν Ἀδρι-
 ανὸν Βασιλέα τῆς Ῥώμης, καὶ
 μαρτυρήσασαι παῤῥησία τὸν Χρι-
 στὸν Θεὸν, ἔλαβον τὸν διὰ ξί-
 φους θάνατον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Μάρ-
 τυς Ἀγαθοκλεία πυρὶ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μάξιμος,
 Θεόδοτος, καὶ Ἀσκληπιόδοτος,
 ξίφει τελειοῦνται.

† Ἡ ἁγία Μάρτυς Λουκία, καὶ
 ὁ υἱὸς αὐτῆς Γεμινιανὸς, ξίφει
 τελειοῦνται

† Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Πη-
 λεὺς καὶ Νεῖλος οἱ ἐπίσκοποι,
 πυρὶ τελειοῦνται.

† Ἡ ἁγία Θεοδότῃ, ἡ ἐκ τῆς
 Νικαίας, ξίφει τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Πατερ-
 μούθιος καὶ Ἡλίας, πυρὶ τελει-
 οῦνται.

† Οἱ ἅγιοι ἑκατὸν Μάρτυρες οἱ
 Αἰγύπτιοι, ξίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι πενήκοντα Μάρτυ-
 ρες, οἱ ἐκ Παλαιστίνης, πυρὶ τε-
 λειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Χαραλάμ-
 πης καὶ Παντολέων, καὶ οἱ σὺν
 αὐτοῖς ἀθλήσαντες, τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Ἱερομάρτυρες Ἡρα-
 κλείδης καὶ Μύρων, Ἐπίσκοποι
 Ταμάτου τῆς Κύπρου, πυρὶ τε-
 λειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλ. Σταυρὸς ὁ φύλαξ. φύλλα
 49. Ἀπόστιχ. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ,
 φύλλα 66.

18. Σεπτεμβρίου, τοῦ ἁγίου Πα-
τρὸς ἡμῶν Εὐμενίου, Ἐπισκόπου
Γορτύνης, τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἐσπέρας ψάλλ, 3 τῆς ἑορτῆς, ἤχος
πλ. δ'. φύλλα 60. καὶ 3 τοῦ ἁγίου
ἤχος δ'.

Ω: Γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά σου,
τῶν παθῶν καθηράμενος, τοῦ ἁ-
γίου πνεύματος οἶκος γέγονας,
καὶ ἱερέων ἐν χρίσμασι, σαυτὸν
κατεκόσμησας, παραστάτης δε-
ξιός, χρηματίσας Εὐμένιε, καὶ
συνόμιλος, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων,
καὶ τῆς δόξης, τοῦ Κυρίου κλη-
ρονόμος, καὶ πρεσβευτῆς τῶν ὑ-
μνούντων σε.

Ὁ περιδοξὸς θίος σου, ἀρεταῖς
φαιδρυνόμενος, τῶν θαυμάτων ἔ-
λαμψε ταῖς φαιδρότησι, καὶ εὐ-
κλεῆ σε τοῖς πέρασι, παμμάκαρ
εἰργάσατο, καὶ φωστῆρα ἀπλανῆ,
καὶ ἁγίων ὁμόσκηνον, καὶ τῆς
πόλεως, τῆς ἁγίας πολίτην ἱε-
ράρχα, τῶν Ἀγγέλων συμπολίτα,
θαυματουργεῖ ἀξιάγαστε.

Τῶν Κρητῶν ἐγκαλλώπισμα, τῆς
Γορτύνης τὸν Πρόεδρον, Ἐκκλη-
σίας ἄσειστον, τὸν θεμέλιον, τὸν
Ἱεράρχην Εὐμένιον, ἐν θαύμασι
μέγιστον, καὶ δυνάμεις: πολλαῖς,
γεγονότα περιδοξόν, καὶ φωτίσαν-
τα, τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας, ὡς φωστῆ-
ρα, τῶν πιστῶν μεγαλοφώνως,
οἱ συνελθόντες τιμῆσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν ἤχος πλ. β'.

Σήμερον προέρχεται ὁ Σταυρός, φύλ.
61. Ἀπόστ. Οἶκος τοῦ Εὐφραθά· φύλ.
66. Τροπάρ. Σῶσον Κύριε· φύλ. 54.
Τὸ πρωτὶ, Κοιτάκ. Ὁ ὑψωθείς. φύλ. 8.

† Εἰς τὰς 18· τοῦ Σεπτεμβρίου,
ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου
Πατρὸς ἡμῶν Εὐμενίου τοῦ θαυμα-
τουργοῦ.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἀπὸ τὴν Γορ-
τύνην, πόλιν τῆς Κρήτης, εἰς ἣν
καὶ ἱεραρχοῦσεν. Διαβάς δὲ εἰς τὴν
Θηβαΐδα τῆς Αἰγύπτου, ἐν Κυ-
ρίῳ ἀνεπαύθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ ἅγιοι
Μάρτυρες, Σοφία, καὶ Εἰρήνη,
ξίφει τελειοῦνται.

† Ἡ ἁγία Μάρτυς Ἀριάδνη,
δούλη τινὸς Σύρου, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται, κατὰ τὸ 117 ἔτος.

† Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος
Κάστορος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάρ. τῆς ἑορτῆς. φύλ. 60.
Ἀπόστιχ. Οἶκος τοῦ Εὐφραθά, καὶ
ἀπόλυσις.

19. Σεπτεμβρίου, τῶν ἁγίων
Μαρτύρων Τροφίμου, Σαββα-
τίου, καὶ Δορυμέδοντος.

Ἐσπέρας ψάλλ. 3. Τῆς ἑορτῆς ἤχος.
πλ. δ'. φύλ. 60. καὶ 3. τῶν ἁγίων ἤχ.
πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Τρυφὴν τὴν ἀδαπάνητον, πο-
θῶν πληρώσασθαι, Τρόφιμε Μάρ-
τυς, πόνοις τοῦ σώματος, σὺ
ἐνετρύφας· καὶ δὴ μετέστης ἐκ
φθορᾶς, πρὸς τὴν ἀφθαρσίαν
ἀγαλλόμενος, καὶ τῷ μαρτυρίῳ
ἐγκασμούμενος. Διὸ ταῖς σαῖς
πρεσβείαις, αἰτήσαι πᾶσι μάκαρ
τὸ μέγα ἔλεος.

Σαββάτιος ὁ ἐνδοξός, πολλαῖς
κολάσσειν ἐγκαρτερήσας, νῦν ἐ-

σαββάτισεν, εἰς τὰς ἐπαύλεις, τῶν οὐρανῶν περιχαρῶς, γέρα τῶν ἀγῶνων κομιζόμενος, δῆμοις τῶν Ἀγγέλων ἀριθμούμενος. Αὐτοῦ Χριστὲ πρεσβείαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλκος.

Αθέων βουλευτήριον, ἀποκρουσάμενος βουλαῖς ἐνθέοις, τὸν νοῦν ὠχύρωσεν ὁ Δορυμέδων, καὶ προσεχώρησε στερεῶς, πρὸς τὰ τῶν βασάνων πειρατήρια. Νίκης τε βραβεῖα κομισάμενος, Χριστῷ συμβασιλεύει, πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν δεόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν ἤχος πλ. 6'.

Σήμερον προέρχεται. φύλλα 61.

Ἀπόστιχα, ἤχος 6'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ· φύλλα. 66.

Τροπάριον, Σῶσον Κύριε, φύλ. 54.

Κοντάκιον. Ὁ ὑψωθείς φύλ. 8.

† Εἰς τὰς 19 τοῦ Σεπτεμβρίου, ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Τροφίμου, Σαββατίου, καὶ Δορυμέδοντος.

Οἱ ἅγιοι οὗτοι ἕζων ἐπὶ Ἡρόδου τοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 288· καὶ ἐπειδὴ δὲν ἠθέλησαν νὰ θυσιάσωσιν εἰς τὸν ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἀπόλλωνα, ἐθανατώθησαν διὰ ξίφους, καὶ οὕτως ἀπῆλυσαν τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Μάρτυς Σωσάνη ἡ ἐκ Παλαιστίνης, μετωνομασθεῖσα Ἰωάννης, ἀθλήσασα τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξηποστ. Σταυρῶς· ὁ φύλαξ, φύλ. 49.

Ἀπόστιχα. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ, φύλλ. 66. Καὶ ἀπόλυσις.

† 20. Σεπτεμβρίου, τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐσπέρας ψάλ. 3. τῆς ἑορτᾶς. ἤχος, πλ. α'. φύλλα. 53.

Καὶ 3. τῶν ἁγίων ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Ανωθεν ἡ κλησίς σου, οὐκ ἐξ ἀνθρώπων Εὐστάθιε· ἀλλ' αὐτὸς σοι ὀπτάνεται, Χριστὸς ὁ φιλάθρωπος, καὶ ἀγρεύει Μάκαρ, πίστεως δικτύοις, καὶ τῷ βαπτίσματι αὐτοῦ, ἀποκαθάρας τὰς ἁμαρτίας σου, τοῦ βίου πειρατήριον, ὑπομονὴν σοι προτείνεται, ὁ Δεσπότης καὶ δείκνυσι, νικητὴν διαδόητον.

Χαίρων ἐν νεότητι, τῆς ἀρετῆς τὸ γημνάσιον, ὑπεδέξω Εὐστάθιε, τῶν παιδῶν στερούμενος, καὶ τῆς σῆς Συζύγου τὴν αἰχμαλωσίαν, ὑπενεγκῶν καρτερικῶς, καὶ ὑπομείνας θητεῖαν ἀτιμον· ἀλλὰ σε παναοίδιμε, ἡ ἐν πολέμοις ἀνδρεία σου, ποθητὸν κατεστήσατο, καὶ λαμπρῶς ἐπανήγαγε.

Θεῖον ὡς θυμίαμα, διὰ πυρὸς εὐωδέστατον, καὶ τερπνὸν ὄλοκάρπωμα, θυσία εὐπρόσδεκτος, προσφορά τε ζῶσα, καὶ τελειότητι, σὺ προσηνήχθης τῷ Θεῷ, Πανοικεσία καρποφορούμενος. Διόσε ἡ οὐράνιος, νῦν κατοικία Εὐστάθιε. σὺν τοῖς σοῖς εἰσεδέξατο, τῶν ἁγίων στρατεύματα.

Δόξα

δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἐρραϊμ Κυρίας. **Α**δαμάντινε τὴν ψυχὴν, πῶς σε καταξίαν ἐπαινήσωμεν; Ἐν γὰρ φύσιν ὑπερέβης, χρημάτων καὶ παίδων καὶ τῆς συμβίου στερούμενος, τὴν μακαρίαν ἐκείνην καὶ αἰοδιμον φωνὴν τοῦ Ἰωβ ἐξεβόησας, Ὁ Κύριος ἐδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο. Ὡς τῷ Κυρίῳ ἐδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο Ἄλλ' ὃν ἠγάπησας Θεὸν, καὶ ὃν θερμῶς ἐπέποθησας, πάλιν σοὶ τοὺς φιλτάτους ἐδωρήσατο, συναθλητὰς γενέσθαι σοὶ προμηθευσάμενος. Μεθ' ὧν διὰ ποικίλων βασάνων, τὸ μακάριον τέλος διήνυσας. Αὐτοὺς καὶ συμπρεσβευτὰς σου λαβόμενος, καρτερόφυγε Εὐστάθιε, δυσώπησον λυτρωθῆναι ἡμᾶς, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον προέρχεται φύλλα. 61. Ἀπόστια. Οἶκος τοῦ Κυραβᾶ· φύλλ. 66. Δόξα ἦχος β'. Χριστὲ παμβασιλεῦ. φύλ. 66. Καὶ νῦν, ἦχ. πλ. β'. Ὅνπερ πάλαι. φύλ. 54. Τροπάρ. Οἱ μάρτυρές σου, φύλ. 6. καὶ Σῶσον Κύριε. φύλλα 54. Τὸ πρῶτ' αἰχμαζιον τῆς ἑορτῆς φύλ. 8.

† Εἰς τὰς 20 τοῦ Σεπτεμβρίου ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Οὗτος ὁ πολυάθλος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἦτο στρατηλάτης ἐν τῇ Ῥώμῃ, ἐπὶ Γραϊνοῦ Βασιλέως ἐν ἔτει 100· ἐκαλεῖτο πρότερον Πλακίδας, καὶ ἡ γυνὴ του Τατιανῆ· αὐτὸς εἶχε καὶ δύο υἱοὺς μικροὺς, καὶ ἦσαν ὅλοι εἰδωλόλατραι. Μίαν φοράν δὲ κυνηγῶν

μεγάλην τινα ἔλαφον, εἶδεν εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς τὸν τίμιον Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ· ὅθεν ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν πρὸς αὐτόν. Ὁ Πλακίδα, τί με διώκεις; Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Χριστός. Τότε ὁ Πλακίδας πιστεύσας, βαπτίζεται πανοικί. Καὶ αὐτὸς μὲν μετωνομάσθη Εὐστάθιος, ἡ δὲ γυνὴ του Θεοπίστη. Ὁ ἓνας του υἱὸς ὠνομάσθη Ἀγάπιος, ὁ δὲ ἄλλος Θεόπιστος. Οὗτοι μετὰ τὸ βάπτισμα ἐσχορπίσθησαν καὶ ἐχάθησαν, καὶ πάλιν Θεοῦ οικονομία εὐρέθησαν, καὶ ἐμαρτύρησαν διὰ τὸν Χριστόν, ἐπὶ Ἀδριανοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 117· οὗτοι ἐβλήθησαν εἰς χάλκινον καὶ πεπυρωμένον Βόδι, ὅπου παρέδωκαν τὰς ἀγίας αὐτῶν ψυχάς.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι καὶ Ὁμολογηταί, Ἰπάτιος ἐπίσκοπος, καὶ Ἀνδρέας πρεσβύτερος οἱ Λύδιοι, ξίφει τελειοῦνται ἐν ἔτει 716.

† Ὁ ἅγιος Μαρτίνος Πάπα Ῥώμης ὁ Ὁμολογητῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι δῶν Ἀναστάσιοι καὶ Ὁμολογηταί, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Θεόδωρος καὶ Εὐπρέπιος, οἱ Ὁμολογηταί, ἐξόριστοι ἐν Ῥώμῃ τελειοῦνται ἐν ἔτει 650.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἀρτεμίδωρος καὶ Θαλῆς, ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

† Ὁ ὁσιος Μελέτιος, ἐπίσκοπος Κύπρου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγ.

† Ὁ ἅγιος ὀσιομάρτυς Ἰωάννης ὁ Αἰγύπτιος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεσσαράκοντα Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται, ἐν ἔτει 295.

† Ὁ ἅγιος νέος ὀσιομάρτυς Ἰλαρίων ὁ Κρής, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀθλήσας, ξίφει τελειοῦται ἐν ἔτει 1804.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς, Σταυρὸς ὁ φύλαξ φύλ. 60. Βίς τοῦ αἴνου ψάλλομεν τὰ ἑσπέρια εἰς ἤχον δ'. Ἀνωθεν ἡ κλησίς σου. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον φύλλα. 70. Ἀπόστιχα. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ φύλλα. 66.

Καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

21. Σεπτεμβρίου τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Κοδράτου, τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ.

Ἐπειδὴ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, διὰ τοῦτο ψάλλομεν ἅπαντα τῆς ἑορτῆς, ἐκτὸς τῶν ἀναγνωσμάτων. Ἡ δὲ τοῦ ἁγίου ἀκολουθία ψάλλεται τῇ ἐπαύριον μετὰ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Τὸ πρῶτῃ, κοντάκ. Ὁ ὑψωθείς φύλ. 8.

† Βίς τὰς 21 τοῦ Σεπτεμβρίου, ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Κοδράτου τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ.

Ὁδτος ὁ σοφὸς ἀνὴρ, χειροτονηθεὶς ἐπίσκοπος Ἀθηνῶν, καὶ διωχθεὶς ἐκείθεν ἀπὸ τοὺς μὴ Χριστιανούς, ἤλθεν εἰς Μαγνησίαν τῆς Ἀσίας, ὅπου ἔλαβε τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον, ἐπὶ Ἀδριανοῦ Βασιλέως, τοῦ Αἰλίου, ἐν ἔτει 117· τὸ λείψανόν του εὐρίσκεται ἐκεῖ μέχρι τῆς σήμερον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ προφῆτης Ἰωνᾶς. Οὗτος μὴ θέλων νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Νινευὶ νὰ κηρύξῃ μετάνοιαν εἰς τὸν λαὸν, ρίπτεται εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐλευθερωθεὶς ἀπέθανεν εἰς τὴν Ἀποῦρ χώραν τῶν ἀλλοφύλων, πρὶν Χριστοῦ ἔτη 824.

† Ὁ ἅγιος Ἰωνᾶς ὁ Σαββαίτης λεγόμενος, ὁ Πατὴρ Θεοδώρου καὶ Θεοφάνους τῶν ὁμολογητῶν ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, εἰς τὴν Λαύραν τοῦ ἁγίου Σάββα, ἐν ἔτει 829.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Εὐσέβιος, καὶ Ἰσακίος ἐπίσκοπος Κύπρου, ξίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Εὐσέβιος Νέστατος, καὶ Ζήνων οἱ αὐτάδελφοι, λιθοβοληθέντες τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Πρίσκος πυρὶ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι ἕξ Μάρτυρες, οἱ ὑπασπισταὶ τοῦ Μαξιμιανοῦ, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς.

Καὶ ἀπόλυσις.

*****

22. Σεπτεμβρίου, τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3. τοῦ ἁγίου Κοδράτου, καὶ 3. τοῦ ἁγίου Φωκᾶ.

Τοῦ ἁγίου Κοδράτου ἤχος α'.

Τῶν οὐρανίων.

Τῶν οὐρανίων χαρίτων, ταῖς ἐπιλάμψεσι, καταυγασθεὶς ἐδείχθη, ἐν τῷ κόσμῳ Κοδράτε,

φωσ-

φωστήρ πᾶσι προφαίνων, ἀκτίνας φαιδράς, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος. Καὶ διὰ τοῦτο τιμῶμέν σε οἱ οἱ πιστοί, ὡς Ἀπόστολον καὶ Μάρτυρα.

Σὺ τὰς εὐθείας πορείας, βαδίσας ἐνδοξε, τῶν σχολιῶν ἐρρύσω, τρίβων τῆς εὐσεβείας, ἀνθρώπους πλανωμένους. Ὅθεν πιστοί, ἀπλανῆ σε δοξάζομεν, καὶ ὁδηγὸν καὶ μεσίτην τῆς πρὸς Θεόν, οἰκειώσεως Ἀπόστολε.

Θ θαυμαστός ἐν ἀγίοις, ὑπάρχων Κύριος, σέ τῇ ἀφθόνῳ δόξῃ, τῶν αὐτοῦ χαρισμάτων, ἐδόξασεν ἐν κόσμῳ, καὶ τῶν ψυχῶν, καὶ σωμάτων παρέσχετο, θεραπευτὴν ὡς Κοδράτε, τοῖς εὐσεβῶς, εὐφημοῦσί σε Ἀπόστολε.

Ψάλλομεν καὶ 3. τοῦ ἱερομάρτυρος Φωκά. Ὁρα εἰς τὸ τέλος.

Δόξα, ἤχος δ'. Κυπριανοῦ.

Εἰς βρέφους ἐγένου, τοῦ Κυρίου ἱραστής, Φωκά παμμακάριστε, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ. Τὸ γὰρ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ ἐπ' ὤμων ἀράμενος, ἀκλινῶς ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας. Δι' ἧς τῶν Ἀγγέλων ὑφέστιος γέγονας, δαιμόνων ἀντίπαλος, καὶ τοῦ κόσμου πρεσβευτῆς ὠφθῆς διαπρύσιος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον φύλ. 9. Τροπᾶριον. Ἀπόστολε ἄγιε, φύλλα. 3. Καὶ τό. Καὶ τρόπων μέτοχος. φύλ. 5.

Τὸ πρῶτ' ὁ κανὼν τῆς ἡμέρας.

Κοντάκιον ἤχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς Ἱεράρχην τίμιον, καὶ ἀθλη-

τὴν στερρότατον, ἢ οἰκουμένην προσάγεισο: Κυριε, Θεῖον Κοδράτον Ἀπόστολον, καὶ τοῖς ὑμνοῖς γεραίρει, τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, αἰτοῦσα πάντοτε, πταισμάτων ἄφεσιν, δωρηθῆναι τοῖς μέλπουσιν, Ἀλληλουῖα.

† Εἰς τὰς 22 τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός: ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Φωκά τοῦ θαυματουργοῦ.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον υἱὸς Παμφίλου καὶ Μαρίας, ἐκ πόλεως Σινώπης τῆς μαύρης θαλάσσης, ἔζη ἐπὶ Τραϊανοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 101· οὗτος ἔγεινεν ἐπίσκοπος Σινώπης, καὶ ἐπειδὴ ἐκήρυττε παρῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινόν, ἐπίασθη, καὶ ἐφέρθη ἐμπροσθεν τοῦ Τραϊανοῦ, καὶ βλήθεις εἰς Λουτρὸν κατὰ πολλὰ κεκαυμένην, παρέδωκε τὸ πνευμά του εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Φωκάς ὁ Κηπουρός ξίφει τελειοῦται.

Καὶ οὗτος ὁ ἅγιος Φωκάς ἦτον ἀπὸ τὴν ἰδίαν πόλιν Σινώπην, πλὴν κηπουρός τὸ ἔργον του· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἐκήρυττε παρῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινόν, ἠκούσθη εἰς τὸν ἡγεμόνα τοῦ ἐκεῖ τόπου. Ὅθεν ἐλθόντες οἱ δῆμιοι εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀγίου ἐπεριποιήθησαν παρ' αὐτοῦ. Μαθῶν δὲ ὁ ἅγιος, ὅτι δι' αὐτὸν ἐπῆγον ἐκεῖ οἱ δῆμιοι, ἐτοίμασε τὸν τάφον του, καὶ ἀποτμηθεῖς

τὴν

τὴν κεφαλὴν διὰ τὸν Χριστὸν, ἐνταφιάζεται παρὰ τῶν Χριστιανῶν τῆς πόλεως.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἰσαὰκ καὶ Μαρτῖνος, ξίφει τελειοῦνται.

† Ἡ ἅγια Μάρτυς Δροζήλη, ἡ

θυγάτηρ Τραϊανοῦ Βασιλέως, καὶ αἱ σὺν αὐταῖς πέντε γυναῖκες ἰθλήσασαι τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Καὶ ἀπόλυσις.

† Τῇ 23· τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, ἡ σύλληψις τοῦ προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν λέγομεν στιχ. προσόμοια· ς'.

Ἦχος· α'.

Πανεύφημοι μάρτυρες.

Πανεύφημε Πρόδρομε Χριστοῦ, Βαπτιστὰ Θεόληπτε, σὲ εὐσεβῶς μακαρίζομεν, Χριστὸν δοξάζοντες, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, κλίναντα τὴν κάραν σοί, καὶ φύσιν τῶν βροτῶν ἀγίασαντα. Αὐτῷ οὖν Πρόσβευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δίς.

Υψόθεν προέβλεψας σοφῆ, Ἰω-

άννη Πρόδρομε, Πατὴρ τὴν δόξαν τὴν ἀρρητον, Υἱὸν ἐν ὕδασι, καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες, ἐπελθὼν ὡς πέλειαν, καθαῖρον καὶ φωτίζον τὰ πέρατα· διὸ Τριάδος σε, μυστηπόλον ἀναμέλποντες, σοῦ τιμῶμεν τὴν θείαν πανήγυριν. Δίς.

Ρωσθεὶς θεία χάριτι Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, σὺ τὸν ἄμυνον ἡμῖν ἐδειξας, τὸν κόσμου αἵροντα, ἀμαρτίας πάσας, καὶ αὐτῷ προσήρμισας, τοὺς δύο μαθητάς σου πανάγιε· ὃν καθίκευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Ενσαρκε λύχνε, Πρόδρομε τοῦ σωτήρος, βλάστημα στείρας, ἦλε

φιλε τοῦ ἐκ Παρθένου, ὃν σκιρ-
τήμασι νηδίας, προσεκύνησας, καὶ
ἐβάπτισας νάμασι τοῦ Ἰορδάνου,
τούτῳ πρέσβευε δεόμεθα προφη-
τα, τὰς τῶν μελλόντων ἐκφυ-
γεῖν τριχυμίας.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον φύλλα 11. Ἐγὼ
Παρθένε. Ἀπόστιχ. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ Παραδόξου θαύματος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ
Βαπτιστῆς τοῦ Χριστοῦ, Ἰωάννης
ὁ Πρόδρομος, ἐκκλησίαν σήμερον,
τοῦ Χριστοῦ καταφαιδρύνει γάρ,
ὁ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει ἐλθῶν
Ἠλιοῦ, ὁδὸν Κυρίου ἐτοιμαζόμε-
νος. Ὁ τῆς ἀφράστου σου, εὐ-
σπλαγχνίας Δέσποτα, δι ἧς Χρι-
στέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς
μόνος εὐσπλαγχνος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος!
ὁ προκηρύξας Χριστοῦ, πρὸς
ἀνθρώπους τὴν κένωσιν, ὑπεράνω
δείκνυται, πάντων αὐτοῦ τῆ φω-
νῆ, τῆ μετανοία ἔλκει τὸν παιί-
σαντα, δεινάμει θεία πρὸς τὴν
μετανοίαν· ὦ τῶν μεγάλων σου
θαυμασιῶν Δέσποτα! δι' ὧν, Χριστέ,
σῶσον τοὺς τιμῶντάς σου τὸν
μέγαν Πρόδρομον.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος!
ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, ὁ Προ-
φήτης καὶ Πρόδρομος, ὑπεράνω
δείκνυται, Προφητῶν τε ὑπέρτε-
ρος, καὶ παρουσίας Χριστοῦ
προάγγελος, ὁ προκηρύξας Χρι-
στοῦ τὴν ἔλευσιν. Ὁ τῶν μεγί-
στων σου! δωρεῶν φιλόανθρωπε,

δι' ὧν Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς
ἡμῶν ὡς παντοδύναμος.

Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Τὸν ἐν προφήταις ὄρον, καὶ
ἀρχὴν Ἀποστόλων, τὸν ἐπιγεῖον
ἄγγελον, καὶ οὐράνιον ἄνθρωπον,
τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τὸν στρα-
τιώτην καὶ Πρόδρομον Χριστοῦ,
τὸν ἐξ ἐπαγγελίας προσκιρτή-
σαντα, καὶ προκηρύξαντα πρὸ
τόκου τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
σήμερον ἡ ἐκκλησία εὐφημεῖ λέ-
γουσα, Προφήτα, Ἀπόστολε,
ἄγγελε, Βαπτιστὰ, καὶ κήρυξ
τῆς μετανοίας, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελούν-
των τὴν μνήμην.

Καὶ νῦν Θεοτοκ. Χαῖρε ρίζα. φύλ 11.
Τροπάριον, ἦχος 6'. Ἡ πρώτη οὐ
τίκτουςα φύλλα, 5.

Τὸ πρῶι λέγομεν τὸ ψαλτήριον καὶ
τὰ καθίσματα.

Ταχὺ προκτάλαβε.

Τρυγῶν ἡ φιλήρημος, ὁ ἱερός
Βαπτιστῆς, κηρύξας μετανοίαν,
καὶ φανέρωσας Χριστὸν, γενόμε-
νον ἄνθρωπον, πάντων ἁμαρτανόν-
των, ἐγεννήθη προστάτης, πᾶσι
χειμαζομένοις, βοηθῶν ἀπαύτως.
Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, σῶ-
σον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου. Προφη-
τα. φύλλα. 8.

† Τῷ αὐτῷ μηνὶ Σεπτεμβρίῳ 23.
Ἐορτάζομεν τὴν σύλληψιν τοῦ τιμίου
Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου.

Εἰς ᾧ ὁ Προφήτης Ζαχαρίας
προ-

προσηύχето, ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θυμιάματος. Ἐπέστη ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ πρὸς αὐτὸν, λέγων αὐτῷ, ὅτι ἔχει νὰ γεννηθῆ Ἰσὶν. Ὁ δὲ Ζαχαρίας ἀπιστῶν ἔμεινεν ἄρωνος, ἕως οὗ ἐγεννήθη ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης ὁ υἱὸς του· ἡ σύλληψις αὕτη, κατὰ τὸν Σεβαστὸν τὸν Τραπεζούντιον, ἐγένετο ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀνδρέας, λόγχῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Πέτρος, καὶ Ἀντώνιος τὰ μέλη ἐκκοπέντες τελειοῦνται.

Οὗτοι ἦσαν ἀπὸ τὴν Σικελίαν, ἕζων ἐπὶ Βασιλέως Μακεδόνας, ἐν ἔτει 867· τούτους τοὺς ἁγίους ἐπήραν οἱ Ἀγαρῆνοι αἰχμαλώτους, καὶ τοὺς ἐβάλλον νὰ μάθωσι γράμματα σαβρακινὰ, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ δὲν ἐδύναντο νὰ μείνωσι κρυφίως Χριστιανοί, διὰ τοῦτο ἐπιάσθησαν ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα τῶν Ἀγαρηνῶν Ἀβραχίμ καὶ ἐθανατώθησαν.

† Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ πατὴρ τοῦ Πέτρου, καὶ Ἀντωνίου τῶν ἁνωθεν ἁγίων, ξίφει τελειοῦται.

† Ἡ ἅγια Μάρτυς Ῥαῖς ἡ παρθένος, ξίφει τελειοῦται.

Αὕτη ἦτον ἀπὸ τὴν Βάταν, χωρὰν τῆς Αἰγύπτου, θυγάτηρ οὔσα Πέτρου τινός, καὶ μοναχὴ τὸ σχῆμα. Αὕτη παρασταθεῖσα εἰς τὸν Κομενταρήσιον τοῦ Λουκιανοῦ ἡγεμόνος, καὶ κηρύξασα

παβρῆσιαν τὸν Χριστὸν Θεὸν, ξίφει τελειοῦται.

† Αἱ ἅγιοι γυναῖκες Ξανθίππη, καὶ Πολυξένη αἱ ἀδελφαί, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Αὗται ἦσαν ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν, ἕζων ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος, ἐν ἔτει 268· βαπτισθεῖσαι παρὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, καὶ Ἀνδρέου, καὶ κηρύξασαι πανταχοῦ τὸν Χριστὸν, Θεὸν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Νικόλαος ὁ παντοπώλης, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1672, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ ἐκ Κονίτζης, ἀθλήσας τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις Χριστὸς ὁ Θεός.

Αἱ καταβασαί. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Εἰς τοὺς αἶνους λέγομεν τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

24, Σεπτεμβρίου τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος, καὶ Ἰσαποστόλου Θέκλῃς.

Ἐσπέρας ψάλ. στίχ. 3 τῆς Ὀκτωῆγου καὶ 3 τοῦ Μηναιῖου εἰς ἤχ. πλ. δ'

Κύριε εἰ καὶ κριτηρίω.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν θυρίδι ἡ Θέκλα, προσεπάγη τῷ πόθῳ σου. Ἀλλὰ νοερῶς ἐν ὑψίστοις παρισταμένη τῷ Θρόνῳ σου, ἐξεπλήττετο τὴν σὴν ἀσύγκριτον εὐπρέπειαν, τοῦ

σαρ-

σαρκωθέντος φιλανθρώπως, ἵνα
σώσης τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, εἰ καὶ δεσμευθεῖσα ἡ Θέ-
κλα, τῷ Ἀποστόλῳ προσέδραμεν,
ἀλλὰ προσπαθείας γηίνων, τὸν
δεσμὸν ἀπεσεύασατο, καὶ κραταιό-
τητι τῆς σῆς, ἀλούσα ἀγαπήσεως,
βεβαιωθείσα συνεδέθη, σοὶ τῷ Σω-
τῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, εἰ καὶ τῷ πυρὶ παρεδόθη,
ἡ ἀγνή καὶ Πρωτομάρτυς σου·
ἀλλ' οὐ κατεφλέχθη ἐν τούτῳ,
δροσισμὸν κεκτημένη σε, καὶ ἐν
θῆριοις πολλοῖς ἀνάλωτος διέ-
μεινε, τῇ χειρὶ σου φυλαχθεῖσα,
τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα ἤχος πλ. β΄.

Αθλητικοῖς παλαίμασι, τὸν ἐ-
χθρὸν κατεπάτησας, Θέκλα παμ-
μακάριστε, καὶ τὰς τούτου μηχα-
νὰς, μαρτυρικῶς συντρίψασα.
Θάμυριν ἔφυγες, καὶ Χριστῷ ἐ-
νωμφεύθης τῷ ἀληθῆ ἔραστῇ· τοῦ
Παύλου συνόμιλε, καὶ τοῦ Στεφάνου
σὸναθλε· παρῆρησίαν ἔχουσα πρω-
τομάρτυς Χριστοῦ ἐν γυναιξί·
τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν
πανέορτον μνήμην σου, ἐκ κινδύ-
νων λύτρωσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκ. Τριήμερος ἑξανέστης.

Τὸ μέγα μου προσφύγιον, ἐλπίς
τε καὶ προστατίς μου, σὺ ὑπάρ-
χεις, μητροπάρθενε Ἀγνή, σπεῦ-
σον τοίνυν ἐν τάχει, καὶ ῥύσαι
με τῶν κύκλῳ, κακῶν συνεπιτι-
θεμένων μοι.

Σταυροθεοτοκίον.

• Ὄρθωσέ σε σταυρούμενον φύλλ. 11.
Ἀπόστιχ. Ζῆτει εἰς γυναῖκα Μάρτυρα.

Δόξα, ἤχος πλ. β΄.

Δεῦτε φίλαθλοι, τῶν θηλειῶν
τὸ καύχημα, τὴν Πρωτομάρτυρα
Θέκλαν, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν. Αὐ-
τῇ κατεπάτησε τοῦ ἐχθροῦ τὰ
παλαίσματα, καὶ τὴν νίκην ἄρασα
ἀξίως ἐστεφανώθη. Διὸ δυσωπεῖ
ἡ πολυάθλος, τοῦ ῥυσθῆναι κιν-
δύνων, καὶ τῆς μελλούσης κρίσε-
ως, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ τε-
λοῦντας τὴν μνήμην αὐτῆς.

Τροπάριον. Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ φύλ. 5.
Τὸ πρῶτὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

† Εἰς τὰς 24 Σεπτεμβρίου ἐορτά-
ζομεν τὴν μνήμην τῆς Ἁγίας Πρωτο-
μάρτυρος καὶ ἰσαποστόλου Θέκλης.

Αὕτη ἡ Ἁγία ἦτον ἀπὸ τὸ Ἰ-
κόνιον τῆς Ἀνατολῆς, θυγάτηρ
Θεοκλείας τῆς Ἑλληνίδος· ἠρῶ-
βωνίσθη ποτὲ μὲ Θάμυριν τινά,
οὔσα ἐτῶν δεκαοκτώ. Ἡ ἁγία
αὕτη ἐδιδάχθη τὴν πίστιν ἀπὸ
τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, καὶ κη-
ρύξασα παρῆρησία παντοῦ τὸν Χρι-
στὸν Θεόν, καὶ πολλὰ ὑπομείναςα
δι' αὐτὸν, ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ εἰς
τι ὄρος τῆς Σελευκειᾶς, ζήσασα
δὲ ἔτη 90.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὄσιος πα-
τὴρ ἡμῶν Κόπρις, ὁ ἐν Κόπρῳ
γεννηθεὶς, καὶ πολλὰ θαύματα
ποιήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεύχαις.

Ἐξαποστειλ. τῆς ἡμέρας. Ἀπό-
στιχα εἰς τοὺς Αἰνους ψάλλομεν τὰ
ἑσπέρια καὶ ἀπόστιχα τῆς Μάρτυρος
καὶ ἀπόλυσις.

25. Σεπτεμβρίου, τῆς ὁσίας μη-
τρός ἡμῶν Εὐφροσύνης.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας,
καὶ 3 τῆς ὁσίας ἤχος πλ. α΄.

Ὄσιε Πάτερ.

Μῆτερ ὁσία, Εὐφροσύνη ἀξιάγα-
στε, τὴν ὄντως, εὐφροσύνην ἐπι-
ποθήσασα, τὴν ταύτην προξενού-
σαν ὠδεύσας τρίβον. Πλούτου
ἠλλάξω γάρ, πτωχείαν πολλήν,
σαρκικοῦ μνηστήρος, τὸν ζῶντα
εἰς αἰῶνας, τρυφῆς βεούσης, τὸ
ἐγκρατές, τῆς ἀναπαύσεως πόνους
τοὺς ἐν ἀσκήσει, τὴν ὑπερκόσμιον
ζωὴν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ· ἧς καὶ
ἐπέτυχες φρονίμοις σὺν Παρθέ-
νοις, διατηρήσασά τὴν σὴν λαμ-
πάδα ἀσβεστον, καὶ νυμφῶνος ἀ-
ξιωθείσα, ὡς παρθένος, ὡς νύμ-
φη Χριστοῦ πανεύφημε.

Ρεῖθροις δακρῶν, ἀρδευθεῖσα τὴν
διάνοιαν, εὐθύνησας ἀσκήσει τοὺς
ἐναρέτους καρπούς. Ἀμπελος κα-
θάπερ ὠραιότατη, ἤνεγκας βό-
τρουας ὠραίους σεμνή, ὧν τρυ-
θείου γλεύκος σαφῶς ἐμφορη-
θέντες, τὰ αἰσθητήρια τῆς ψυ-
χῆς, καταγλυκαίνομεν σοῦ τῆ μι-
μήσει, καὶ εὐφραίνόμεθα τὴν θείαν
εὐφροσύνην, μέθην ὠθούμενοι
τὴν ἐκ τῆς ἀμαρτίας βοῶντες:
Πάνσεμνε, Χριστὸν δυσώπει πάν-
τοτε, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, ὁ-
μόνοιαν, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Θέαμα ξένον, καὶ τῇ φύσει δυσ-
παράδεκτον, πῶς ἔλαθες τῆς Εὐας
τοῦ παλαιοῦ πτεριστοῦ, δεινὰς
μηχανουργίας, μέσον ἀνδρῶν, κα-
τασκηνώσασα τελείῳ νοί, πυρὸς

ἐν μέσῳ διήλθες μὴ φλεχθεῖσα,
πῶς συνεχάλυψας γυναικῶν τὸ
ἀσθενές, νευρομένη θεία δυνάμει,
τοῦ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν ἀναλα-
βόντος, καὶ ἀνατειλαντος, ἐκ Κό-
ρης Ἀπειράνδρου· ὃν καθικέτευε,
Ἀγγέλοις συγχορεύουσα, δωρη-
θῆναι τῇ οἰκουμένῃ, ὁμόνοιαν εἰ-
ρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἤχος β΄.

Τὸ καθαρὸν τῆς ἀγνείας σου
χρῆμα, ἀμωμον ἐξ ἀνδρῶν φυλά-
ξασα, νύμφη Χριστοῦ ἐχρημάτι-
σας, Εὐφροσύνη παμμακάριστε·
σώματος μὲν κάλλος, ἀσκητικῶς
πόνους μαράνασα· ψυχὴν δὲ ὠραι-
σασα τῇ εὐμορφίᾳ τῆς χάριτος·
ἐν γὰρ τὸ ἄρβενι τὸ θῆλυ σαφῶς
ὑποκρύψασα, ἔλαθες τοῦ Βελλαρ-
τὰ ἐνεδρα, ἀγγελικῶς ἀποβιώσα-
σα· ἀλλ' αἰτήσαι εἰρήνην τοῖς πό-
θῳ εὐφημοῦσί σε, ὡς χαρᾶς ἐπώ-
νυμος Κοσμοχαρμόσυνε.

Καὶ νῦν. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου,
φύλ. 10. καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας.
Τροπάριον. Ἐν σοὶ πάτερ ἀκριβῶς
φύλλα 4. Τὸ πρῶτὸ Κοντάκιον τῆς
ἡμέρας.

† Εἰς τὰς 25 Σεπτεμβρίου ἑορτάζομεν
τὴν μνήμην τῆς ὁσίας Εὐφροσύνης.

Αὕτη ἦτον ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον,
θυγάτηρ τοῦ ὀσίου Παφνουτίου,
ἕζη ἐπὶ τοῦ μικροῦ Θεοδοσίου,
ἐν ἔτει 410· φεύγουσα κρυφίως,
ἐνεδύθη ἀνδρῖκεια φορέματα, καὶ
γενομένη μοναχῆ, ὠνομάσθη ἀντὶ
Εὐφροσύνης, Σμάρραγδος, ἀσκήσασα
δὲ τριάκοντα ὀκτῶ χρόνους με-
ταξὺ ἀνδρῶν, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὀσιος Πα-

φνού-

φνούτιος, ὁ πατήρ τῆς ἁγίας Εὐ-
φροσύνης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Παφνούτιος
σταυρωθεὶς τελειοῦται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Παῦ-
λος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἀθλήσαντες,
τελειοῦνται.

† Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γενομένου
σεισμοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν
ἔτει 410, ὅτε εὐρέθη ἐν παιδίον
εἰς τὸν ἀέρα, λέγον, ὅτι ἤκουσε
τοὺς Ἀγγέλους ψάλλοντας, Ἄ-
γιος ὁ Θεὸς, Ἄγιος ἰσχυρὸς,
Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ μέρος τοῦτο ὠνόμασαν ἐπει-
τα Ὑψωμα Θεῖον· τοῦτο γέγονε
κατὰ θεϊαν οἰκονομίαν, ὅτε ἀνε-
φάνη ἡ αἵρεσις τῶν Θεοπασχιτῶν,
τῶν λεγόντων, Ἄγιος ἀθάνατος
ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας καὶ τὸ δο-
ξαστικὸν τοῦ ἑσπερινοῦ. Καὶ νῦν. Τὴν
πᾶσαν ἐλπίδα μου. φύλ. 10. Καὶ ἀπό-
λυσις.

*****

26. Σεπτεμβρίου. Ἡ Μετάστα-
σις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ
Θεολόγου.

Ἀργία, καὶ κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὸ ἄ. Ἀντίφωνον
καὶ τὸ, Μακάριος ἄνθρωπος.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στι-
χηρὰ προσβ. γ'. ἄ καὶ ποιούμεν ἡ,
Ἦχος ἄ.

Τῶν Οὐρανίων ταγματῶν.

Θεατῆς τῶν ἀρρήτων Ἀποκα-
λύψεων, καὶ Ἑρμηνεύς τῶν ἄνω,

τοῦ Θεοῦ Μυστηρίων, ὅποις τοῦ
Ζεβεδαίου, γράψας ἡμῖν, τὸ Χρι-
στοῦ Εὐαγγέλιον, θεολογεῖν τὸν
Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ
Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.

Ἡ Θεοκίνητος λύρα, τῶν οὐρα-
νίων ψδῶν, ὁ Μυστογράφος οὗτος,
τὸ Θεόγραφον στόμα, τὸ ἄσμα
τῶν ἁσμάτων, ἄδει τερπνῶς, τὰ
μὲν χεῖλην κινῶν ὡς νευράς, ὡσπερ
δὲ πληκτρον τὴν γλώτταν ἀνα-
κινῶν, καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆ-
ναι ἡμᾶς.

Τῇ βροντοφώνῳ σου γλώττη
ἀναφθεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ
Σοφίας, τὸν ἀπόκρυφον Λόγον,
Θεῷ ἠγαπημένε, κράζεις ἀεὶ, ἀ-
ναπτύσσων τὰ χεῖλη πυκνῶς, τὸ
Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ δα-
δουχεῖς, πάντα ἄνθρωπον πρὸς
γνώσιν Θεοῦ.

Δόξα. ἡχ. β'.

Τὸν υἱὸν τῆς Βροντῆς, τὸν θε-
μέλιον τῶν θείων λόγων, τὸν
ἀρχηγὸν τῆς Θεολογίας, καὶ
Κήρυκα πρώτιστον, τῆς ἀληθοῦς
δογμάτων Θεοῦ Σοφίας, τὸν ἠγα-
πημένον Ἰωάννην καὶ Παρθένον,
μερόπων γένος κατὰ χρέος εὐφη-
μήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἀληκτον
ἔχων τὸ Θεῖον ἐν ἑαυτῷ, τὸ Ἐν
ἀρχῇ μὲν ἔφησε τοῦ Λόγου, αὐθίς
τε τὸ πρὸς τὸν Πατέρα ἀχώρι-
στον, καὶ τὸ ἴσον μετὰ ταῦτα
τῆς τοῦ Πατρὸς Οὐσίας, δει-
κνύων ἡμῖν δι' αὐτοῦ, τὴν ὀρθο-
δοξίαν τῆς ἁγίας Τριάδος. Δημι-
ουργὸν τε ὄντα τῷ σὺν Πατρὶ
καὶ

καὶ ζωὴν φέροντα, καὶ φῶς ἀληθινόν, τὸν αὐτὸν ἔδειξεν ἡμῖν, ὡς θαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ πράγματος σοφιστικοῦ· ὅτι πλήρης ὢν τῆς ἀγάπης, πλήρης γέγονε καὶ τῆς Θεολογίας· δόξη καὶ τιμὴ καὶ πίστει, θέμεθλος ὑπάρχων, τῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῶν Πίστεως· δι' ἧς τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Καὶ νῦν.

Παρήλθην ἡ σκιὰ τοῦ νόμου. (Ὁρα εἰς τὸν 6'. ἤχ. τῆς Ὀκτωήχου. Τομ. α.)
Ἐξοδος, τὸ, φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, ἐν οἷς καὶ ἱστάμεθα.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς
Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν. Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔδωκεν ἡμῖν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ Πνεύματι πιστεύητε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ Πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν Κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσχετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ·

πάν Πνεῦμα, ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ. Καὶ πάν Πνεῦμα, ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστὶ· καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ τοῦ Ἀντιχριστοῦ, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ Κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε, αὐτοῦς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ Κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ Κόσμου εἰσὶ, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ Κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ Κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἐμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμὲν· ὀγινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς α. Ἐπιστολ. Ἰωάννου.
Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. Ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατήρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν Σωτήρα τοῦ Κόσμου. Ὅς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μέ-

νων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς ἀ. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Αγαπητοί, ἐάν τις εἶπῃ, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισεῖ, ψεύστης ἐστίν. Ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὃν ἐώρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐχ ἐώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται. Καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. Αἴτη γὰρ ἐστίν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν. Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν Κόσμον. Καὶ αὕτη ἐστίν ἡ νίκη, ἡ νικήσασα τὸν Κόσμον, ἡ Πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστίν ὁ νικῶν τὸν Κόσμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Βίς τὴν Διτὴν ψάλλομ. Στιχ. ιδιόμ.

Ἦχος, ἀ. Γερμανοῦ.

Ποταμοὶ Θεολογίας, ἐκ τοῦ τιμίου σου στόματος, ἀνέβλησαν Ἀπόστολε. Ἐξ ὧν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἀρδευομένη, προσκυνεῖ ὀρθοδόξως Τριάδα Ὁμοούσιον. Ἦν καὶ νῦν αἰτησαί, Ἰωάννη

(TOM. Β')

Θεολόγε, στηριχθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Τὸ φυτὸν τῆς ἀγνείας, τὸ μῦρον τῆς εὐωδίας πάλιν ἀνέτειλεν ἡμῖν, εἰς τὴν παροῦσαν Ἑορτὴν, βοῆσαι πρὸς αὐτόν, Ὁ ἀναπεσῶν ἐπὶ τὸ στήθος τὸ Δεσποτικόν, καὶ ἐπομβρήσας τῷ Κόσμῳ τὸν Λόγον, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ὁ τὴν Παρθένον φυλάξας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, αἰτησαί ἡμῖν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός,

Μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος, Παρθένε καὶ Θεολόγε, σοὶ ὡς Παρθένω, τὴν Παρθένον καὶ Θεοτόκον παρέθετο, Χριστὸς ὁ Θεὸς σταυρούμενος· καὶ ταύτην ἐφύλαξας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Διὸ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ως τῶν ἀποβόρητων μυστηρίων αὐτόπτης, ἐκέκραγες βοῶν, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν ἀρχῇ ὑπάρχειν πρὸς Θεόν, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ἐπιστήθιε Χριστοῦ, καὶ φίλε γνήσιε. Καὶ τῆς Τριάδος τὸ ἦδυσμα. Ἐφέσου καὶ τῆς Πάτμου τὸ στήριγμα τὸ ἄσεισον, ἡμῶν δὲ βοήθεια. Πρέσβευε Θεολόγε Παμμακάριστε, ἐκ δυσσεβῶν ἐχθρῶν, αἰσθητῶν καὶ νοητῶν, λυτρωθῆναι λαόν, τὸν τὴν μνήμην σου αἰεὶ ἐκτελοῦντα πιστῶς.

Ἦχος β'. Θεοφάνους.

Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα, τῆς Θεολογίας τὴν σάλπιγγα,

« 6 »

τὸν

τὸν Πνευματικὸν στρατηγόν, τὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς, καὶ σωτὴρ τῶν τῆν Οἰκουμένην Θεῷ καθυποτά- ψυχῶν ἡμῶν.
 ξαντα, δεῦτε οἱ πιστοὶ μακαρίσω- Εἰς τὸν στίχ. προσόμοια. ἤχος, δ'.

μεν, Ἰωάννην τὸν αἰοδιμον, ἐκ Ὅ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.
 γῆς μελιτάμενον, καὶ γῆς οὐκ Τὸν τοῦ Ὑψίστου Υἱὸν θεολο-
 ἀριστάμενον· ἀλλὰ ζῶντα καὶ γήσας, Πατρὶ συναΐδιον καὶ Ὀ-
 μένοντα, τὴν φοβερὰν τοῦ Δεσπό- λουσίον, φῶς ἐκ φωτός ἀπαράλ-
 του τὴν δευτέραν ἐλευσιν· ἦν ἀ- λακτον, καὶ χαρακτήρα, τῆς
 κατακρίτως ὑπαντήσαι ἡμᾶς αἰ- ὑποστάσεως τοῦ Γεννήτορος,
 τῆσαι, φίλε μυστικέ, Χριστοῦ ἀχρόνως ἐκλάμπαντα, καὶ ἀπα-
 ἐπιστήθιε, τοὺς ἐκ πόθου ἐκτε- θῶς ἐξ αὐτοῦ, Δημιουργόν τε
 λουήντας τὴν μνήμην σου.

Δόξα, ἤχος δ'. Βυζαντίου.

Αναπεσῶν ἐν τῷ στίθι τοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ, ἐν τῷ δει-
 πνῷ Κυρίου, ἡγαπημένε Μαθητά, πῶς
 ἐκεῖθεν ἐγνώσ τὰ ἀρρήτα, καὶ τὴν οὐράνιον πᾶσιν ἐβρόντησας
 φωνήν, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν,
 καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν. Τὸ φωτίζον πάντα
 ἄνθρωπον, εἰς τὸν Κόσμον ἐρχό-
 μενον, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ο σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δο-
 ξολογούμενος Υἱός, ἐν ὑψίστοις ὑπὸ τῶν Χερουβὶμ, τὸν Πρωτό-
 πλαστον ἀναπλάσαι βουλούμενος,
 ὄλον ἑαυτὸν ἐκένωσεν ἀφράστως ἐν
 μήτρα σου, Θεοτόκε πανύ-
 μνητε. Καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας,
 ἐφώτισε πάντα τὸν Κόσμον Θεό-
 τητι, ῥυσάμενος εἰδωλομανίας·
 καὶ ἐν ἑαυτῷ θεώσας, εἰς οὐρα-
 νοὺς συνανήγαγε τὸ ἀνθρώπινον,

Εἰς τὸν στίχ. προσόμοια. ἤχος, δ'.

Ὅ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Τὸν τοῦ Ὑψίστου Υἱὸν θεολο-
 γήσας, Πατρὶ συναΐδιον καὶ Ὀ-
 λουσίον, φῶς ἐκ φωτός ἀπαράλ-
 λακτον, καὶ χαρακτήρα, τῆς
 ὑποστάσεως τοῦ Γεννήτορος,
 ἀχρόνως ἐκλάμπαντα, καὶ ἀπα-
 θῶς ἐξ αὐτοῦ, Δημιουργόν τε
 καὶ Κύριον, πάντων αἰώνων, ἡγα-
 πημένε σὺ ἀνεκῆρυξας. Τοῦτον
 τῷ Κόσμῳ τὸν ἐξάγοντα, φῶς
 ἐκ σκότους Χριστὸν τὸν Θεὸν
 ἡμῶν. Ὅν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ
 φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τοῦ Παρακλήτου τὸ φῶς εἰσδε-
 δεγμένος, ᾧ καὶ φωτιζόμενος
 ἐθεολόγησας, ἐκ τοῦ Πατρὸς
 προερχόμενον, διὰ Υἱοῦ δέ, τῆ
 ἀνθρωπότητι φανερούμενον, ὁμό-
 τιμον, σύνθρονον, καὶ Ὁμοούσιον,
 ὄντα Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ τε, καὶ
 θεῷ Λόγῳ, ἡγαπημένε πᾶσιν
 ἐκῆρυξας. Ὅθεν ἐν ὑμνοῖς, σὲ
 γεραίρομεν, ὡς τῆς Πίστεως
 θεῖον θεμέλιον· ἦν ἀσάλευτον τῆ-
 ρει, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσ-
 βείαις σου.

Στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγούνται.

Τῆς ὑψηλῆς ἐπιβάς Θεολογίας,
 ἐμυθήθης ἀρρήτα Θεοῦ Μυστήρια,
 μίαν Οὐσίαν Θεότητος, καὶ μίαν
 Δόξαν, καὶ Βασιλείαν καὶ Κυριό-
 τητα, τρισὶν ὑποστάσεσι, διαιρου-
 μένην ἀεὶ, οὐσιωδῶς ἀδιαίρετον,
 καὶ ἐνομένην, ἐν ἀσυγχύτῳ θεῷ

ἐνότητι. Οὕτω δοξάζων ἀνεκήρως, Θεολόγε Τριάδα ἀχώριστον ἦν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἤχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Απόστολε Χριστοῦ, Εὐαγγελιστὰ Θεολόγε, τῶν ἀπορρήτων Μύστικων γενόμενος, τῆς Σοφίας τὰ ἀπορρήτα, ἡμῖν ἐβρόντησας δόγματα. Τὸ, Ἐν ἀρχῇ ἦν τρανώσας τοῖς πιστοῖς, καὶ τὸ, οὐκ ἦν ἀποβαλὼν, τῶν αἰρετιζόντων ἀπεκρούσω τοὺς λόγους, ἐπιστήθιος φανείς, καὶ φίλος ἡγαπημένος, ὡς Ἰσαΐας ὁ μεγαλοφρονότατος, καὶ Μωσῆς ὁ θεόπτης. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, ἐκτενωῶς ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ ποιητὴς καὶ Λυτρωτὴς μου. (Ὁρα εἰς τὸν πλ. β'. ἤχον τῆς Ὀκτωήχου, εἰς τὸν α. Τόμον.)

Ἀπολυτίκιον ἤχος β'.

Απόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ρῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον, δέχεταιί σε προσπίπτοντα, ὃ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος Ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Πάντα ὑπὲρ ἔνοικαν. (Ὁρα εἰς ἤχον β'. τόμος α.)

Εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὴν α. στιχ. Καθίσματα ἤχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Σὺ Υἱὸς ἐπεκλήθης θείας βροντῆς, ὡς τὰ ὄντα κωφεύσας τῶν ὀυσεβῶν, καὶ σάλπιγγος ἠδύτε-

ρον, διηγήσας ὡ πάνσοφα, εἰς εὐθείας καρδίας, τοῦ Λόγου τὴν Σάρκωσιν, καὶ ὡς γνήσιος φίλος, τῷ στήθει ἀνέπεσας. Ὅθεν ἐξαντλήσας, τὸ τῆς γνώσεως δῆλον, τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξας, τοῦ Πατρὸς τὸν συνάναρχον, Ἰωάννη Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφαισιν δωρηθῆσθαι, τοῖς ἑορταζούσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν Κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Πλάστην τῆς φύσεως· Ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, καὶ πιστεῖ δοξάζω σε, τοῦ ρυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσπεινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι. Καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β'. στιχ. Καθ. ὁμοια.

Τὸν βυθὸν τῆς ἀλείας καταλιπὼν, τοῦ σταυραῦ τῷ καλῶφι πάντα σαφῶς, καὶ Ἐθνη ἐζώγησας, ὡς ἰχθύας Πανεύφημε. Καὶ γὰρ καθὼς σοι ἔφη, Χριστὸς ἀναδέδειξαι, ἀλιεὺς ἀνθρώπων, ζωγρῶν πρὸς εὐσέβειαν. Ὅθεν κατασπεύρας, καὶ τοῦ Λόγου τὴν γνῶσιν, τὴν Πάτμον καὶ τὴν Ἐφεσον, ἐκαρπώσω τοῖς λόγοις σου, Θεολόγε Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-

σμάτων ἄφρονων δωρήσασθαι, τοὺς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ενθυμούμαι τὴν Κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἔργα πράξας αἰσχύνης ὁ ταπεινός, ἄξια καὶ δέομαι, Θεοτόκε Πανύμνητε. Πρὸ τοῦ νῦν με φθάση, θανάτου ἐπίστρεψον, πρὸς τὴν τῆς μετανοίας, ὁδὸν ὀδηγοῦσά με. Ἴνα εὐχαρίστως, προσκυνῶν ἀνυμνῶ σου, τὴν ἄμετρον δύναμιν, καὶ τὴν θείαν ἀντίληψιν, Παναγία θεόνυμφε, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ οὗ αἰτοῦμαι σε δοθῆναι μοι, Γλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ἄ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον, ἤχος, δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται. Πᾶσα πνοὴ εὐαγγέλιον ἔωθιν. ἰά. Ζήτ. εἰς τὰ ἔωθ. Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστ. καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἴτα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός. ἤχος β'.

Θεολόγε Παρθέने, Μαθητὰ ἡγαπημένε τοῦ Σωτῆρος, σαῖς ἰκεσίαις ἡμᾶς περίσωζε δεόμεθα, ἀπὸ βλάβης παντοίας ὅτι σοὺ ἔσμεν Ποίμνιον.

Οἱ Κανόνες, εἰ ἔστι Κυριακὴ, ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'. τῆς Θεοτόκου εἰς δῶ, καὶ τοῦ Ἀποστόλου εἰς ἡ. Οἱ δύο Κανόνες ἀνά δ'. εἰ δ' οὐ, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς στ'. καὶ τοῦ Ἁγίου ἀνά δ'. Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

ἠδὲ, Α'. ἤχ. β'. Ὁ Εἰρημός. Ἐν βυθῷ.

Βασιλείαν τὴν τῶν οὐρανῶν, μάκαρ ἦν ἐκήρυξας, ἀπολαβὼν καὶ τῷ Λόγῳ συνόμιλος, γεγὼνως οὐράνιος, τοὺς πιστεύοντας, τῷ σεπτῷ σου κηρύγματι, καὶ Θεολογία, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις διαφύλαξον.

Ρωμαλαῖον φρόνημα δεικνύς, πάντων κατεφρόνησας, τῶν ἐπὶ γῆς καὶ δεσμῶν τῶν τῆς φύσεως, καὶ τῷ Λόγῳ πάνσοφε, λογικῶς τε καὶ νουεχῶς, συγγινόμενος, ἐκ τῆς ἀλογίας, τοὺς ἀλογωθέντας ἠλευθέρωσας.

Ουράνιων γινῶσιν εἰληφῶς, Θεολογικώτατα, τὸν τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας, ἐν ἀρχῇ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ὁ Λόγος, εὐαγγελιζόμενος ἐκήρυξας.

Νεανίδων θείων ὁ χορὸς, ἐνθεαστικώτατα, ἐν γυναιξί σε καλὴν ἄσματιζουσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὠραιζομένην Θεότητος τὸν καλλοποιὸν γὰρ, Λόγον ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας. Θεοτοκίον.

Ἄτερος Ἰωσήφ. πλ. β'. ἢς ἐν ἡπίερω.

Εἰς τὰ τοῦ Πνεύματος βάθη τὸν λογισμὸν, ἐλλαμφθεις ἐνέκυψας, καὶ τὴν Γέννησιν ἡμῖν, τὴν φρικτὴν ἐτράνωσας βοῶν, Θεολόγε ἐν ἀρχῇ ὁ Λόγος ἦν τοῦ Θεοῦ.

Κατακαμπτόμενοι πλήθει τῶν πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν ἐπαγωγαιῶς πιστεῖ καταφεύγομεν πρὸς σέ,

Θεολόγε βοηθός γενοῦ τοῖς δού-
λοις σου.

Τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη τὰ
χαλεπὰ, ἱατρὸς ὡς ἄριστος, ἰα-
σάμενος Σοφὲ, αἰωνίου λύτρωσαι
ἡμᾶς, καταδίκης καὶ πυρὸς τῆ
μεσιτείας σου. Θεοτοκίον.

Η τὸν Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν
δι' ἡμᾶς γεγονότα ἀνθρωπον, τοῦ-
τον αἰτῆσαι Ἀγνή, ἐν ἡμέρᾳ κρί-
σεως ἡμᾶς, οἰκτειρῆσαι τοὺς
πολλὰ ἡμαρτηκότας αὐτῷ.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.
Ὠδὴ Γ'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρμος.

Τριάδος ἐφάνερωσας, θεολόγῳ
γλώττῃ σου, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστή-
ριον, Ἰωάννη Θεομακάριστε, ἐν
ἧ ἔστερεώθη ἡ καρδία μου.

Η γλῶσσά σου γεγέννηται,
γραμματέως κάλαμος, τοῦ Πα-
ναγίου Πνεύματος, Θεογράφως
ὑποσημαίνουσα, τὸ σεπτὸν τε καὶ
θεῖον Εὐαγγέλιον.

Σοφίας σὺ τὴν ἄβυσσον, ἀνι-
μήσω Πάνσοφε, ἀναπεσῶν θεό-
ορονη, παρῆρηξία τῆ τῆς σοφίας
πηγῆς, καὶ ταύτης Θεοκῆρυξ ἐχρη-
μάτισας. Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην Παρθενεύουσαν, καὶ
Μητέρα σέβομεν, ὡς σωτηρίας πρό-
ξενον, γενομένην ἡμῖν Πανάμωμε,
καὶ Κόσμον ῥυομένην ταῖς πρε-
σβείαις σου.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ.

Νοὶ λαμπρῷ καὶ καθαρῷ, ὁμι-

λήσας τῷ Λόγῳ Θεολόγε τρι-
μάκαρ, ἐμυήθης παρ' αὐτοῦ, τὰ
ὑπὲρ λόγον σαφῶς, καὶ τὴν Κτί-
σιν πᾶσαν κατεφώτισας.

Δεσμῶν με ῥῦσαι χαλεπῶν,
ἀμαρτίας τρισμακάρα, τῆ στοργῆς
συνδεσμῶν με, τοῦ Δεσπότη καὶ
Θεοῦ· δν ἀγαπήσας θερμῶς, Θεο-
λόγος τούτου ἐχρημάτισας.

Εδόθης πρόμαχος ἡμῖν, καὶ ῥύ-
στης, καὶ πρὸς Κύριον Πρέσβυς,
καὶ θαυμάτων αὐτουργός, καὶ
λαμάτων πηγὴ, Θεολόγε. Ὅθεν σε
γεραίρομεν. Θεοτοκίον.

Ηνίκα Λόγος ὁ ἐκ σοῦ, σαρκω-
θεῖς ἀποβῆθης, Θεοτόκε ἐν ξύ-
λῳ, ἀνυψοῦτο τοῦ Σταυροῦ, Παρ-
θένῳ τῷ Μαθητῇ, ὡς Παρθένον,
Κόρην σε παρέθετο.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.
Καθ. πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Τῆς Σοφίας τῷ στήθει ἀναπε-
σῶν, καὶ τὴν γινῶσιν τῶν ὄντων
καταμαθῶν, ἐνθέως ἐδρόντησας,
ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος. Καλλιγρα-
φήσας πρῶτος, τὴν Ἀναρχον
Γέννησιν, καὶ προκηρύξας πᾶσι,
τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν. Ὅθεν
καὶ τῆ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ
Ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος,
ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασι, Θεολό-
γε Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνή-
μην σου. Θεοτοκ. ὁμοιον.

Ελεήμονα Λόγον καὶ συμπαθη,

ὡς

ὡς κηύσασα Δέσποινα τοῦ παν-
τὸς, ἐλέησον ἅπαντας, τοὺς εἰς
σὲ καταφεύγοντας, πειρασμῶν
καὶ νόσων, καὶ πάσης κακώσεως,
καὶ τῆς αἰωνιζούσης, φλογὸς
ἐλευθέρωσον· ὅπως εὐχαρίστως,
τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου, τὸν
πλοῦτον δοξάζομεν, καὶ τὸ ἄμε-
τρον ἔλεος, καὶ βοῶμέν σοι πάν-
τοτε, Μὴ ἐλλίπης πρεσβεύουσα
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμά-
των ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἀνυμνοῦσι τὸν Τόκον σου Ἄ-
χραντε.

Ἦδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός. Ἐλήλυθας.

Ο λόγος σε, Θεολόγον ἀξίως
ἀνέδειξε, τὴν αὐτοῦ Θεότητα,
μυσταγωγήσας πανάριστε, καὶ
τὴν κατὰ ἄνθρωπον, Οἰκονομίαν
διδάξας τὴν ἀπόδρῆτον.

Νοῦν ἔνθεον, καὶ Παρθένον τὸ
σῶμα κτησάμενος, Ναὸς ἐχρη-
μάτισας, ζῶν τε καὶ ἔμψυχος
ἔνδοξος, καὶ κατοικητήριον, τῆς
πανυμνήτου Τριάδος Ἱερώτατε.

Υιότητι, τῆς ἀχράντου Παρ-
θένου τετίμησαι, Παρθένε μακά-
ριε, καὶ ἀδελφὸς ἀναδέδειξαι, τοῦ
ἐκλεξαμένου σε, καὶ Μαθητὴν
Θεολόγον ἐκτελέσαντος.

Θεοτοκίον.

Ιώμενος, τὴν τῆς Εὐας ἀρχαίαν
παράδασιν, σὲ τὴν Παναμώμητον,
καὶ Παναγίαν κατώκησεν, ὅλον
με τὸν ἄνθρωπον, ἀναμορφώσας
πρὸς τὸν ὕπερθος.

Ἄλλος. Χριστός μου δύναμις.

Σταγόσιν ἠρδευσας, τοῦ Λόγου
ἔνδοξε, τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, τὰ
θολερά, ἀσεβείας ὕδατα, ἀποξη-
ράνας εὐσεβῶς. Διὰ τοῦτό σε γε-
ραίρομεν.

Ισχὺν περιζώσον, καὶ κράτος
δέομαι, παρειμένην παντοίας ἐ-
πιφοραῖς, τὴν ψυχὴν μου Πάν-
σοφε, τῶν ἀκαθάρτων δυσμενῶν,
προσφυγοῦσαν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Ναὸς γενόμενος, τοῦ θείου Πνεύ-
ματος, τοὺς τῷ θεῷ Ναῷ σου
διηνεκῶς, πίστει προσεδρεύοντας,
Ναοὺς ἀνάδειξον Θεοῦ, Θεολόγε
μεσιτεία σου.

Θεοτοκίον.

Τὸ θεῖον τέμενος, Θεοῦ ὑμνή-
σωμεν, τὴν Ἁγίαν Παρθένον
περιφανῶς, πάντες μακαρίσωμεν,
οἱ θεωθέντες δι' αὐτῆς, καὶ δει-
νῶν ἀπολυτρούμενοι.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ἦδὴ Ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Ουράνιος νοῦς, Θεολόγε πέφη-
νας τῇ χάριτι, ὅλος φῶς γενό-
μενος, τῇ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον
ἐγγύτητι, καὶ συντόνῳ σου νευ-
σει, τῇ πρὸς αὐτὸν θεούμενος.

Νοὶ καθαρῷ, καὶ ἀγίοις χεί-
λεσι θεόπνευστε, καὶ πανάγνω
στόματι, τὸ σὸν Εὐαγγέλιον ἐκή-
ρυξας, καὶ κοινήν σωτηρίαν, πᾶσι
πιστοῖς προτέθεικας.

Χριστῷ συνοικῶν, ἀπὸ βρέφους
ὄργανον τῆς χάριτος, ὑπ' αὐτοῦ
προβέβληται, τὴν Θεολογίαν ἐξα-
σκού-

σκούμενος, και Τριάδος την Δόξαν, υπερφυῶς μουύμενος.

Θεοτοκίον.

Ρημάτων τῶν σῶν, μεμνημένοι σέ νῦν μακαρίζομεν, δια σου Πανάμωμε, την μακαριότητα την άφραστον, και ζωην την άγήρω, παναληθῶς πλουτήσαντες.

Άλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἄγαθέ.

Ωs ὄρθρος ελαμψας τοῖς ἐν γῆ, την Ἄνατολὴν την νοητήν, ανακηρύττων Ἀπόστολε, Κόσμῳ μετὰ σώματος ἐνδημήσασαν, και της πολυθείας τὸ σκότος λύσασαν.

Θεολογίαις σου Ἱεραῖς, ἅπασαν κατήρδευσας ψυχὴν, Ἱεροκέρυξ Ἀπόστολε. Ὅθεν σοι κραυγάζω, Τὴν χερσωθεισάν μου, καρδίαν ἀμαρτίαις, ὄλην κατάρδευσον.

Επλήγην θέλεσι τοῦ ἐχθροῦ, ὄλον με ὑγίωσον Σοφῆ, ἐπιστασία σου δέομαι, και πρὸς τὰς ὁδοὺς με Θεοῦ κατεύθυνον, ἀεὶ ταῖς ἀνοδίαις ἀποπλανώμενον.

Σταυροθεοτοκίον.

Οτε παρέστης σὺν Μαθητῇ, τῷ ἡγαπημένῳ ἐν Σταυρῷ, τοῦ σου Υἱοῦ Παναμώμητε, ἔστενες δακρύουσα, και ἐθαύμαζες, αὐτοῦ την πρὸς ἀνθρώπους πολλὴν συμπίθειαν.

Καταβασία. Ἐξίστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἰησοῦς ὁ Θεός μου και Κύριος,

σέ της καθαρότητος ἀποδεξάμενος, και παντελοῦς ἀγνότητος, ἀδελφὸν Θεολόγε προσήκατο.

Στεφανώσας ἀγίως τὸν βίον σου. Οὕτω πεποιθῶς της Σοφίας ἀνέπεσες, ἐπὶ τὰ στήθος ἐνδοξε και την χάριν ἐκεῖθεν ἀνείλκυσας

Τὰ μεγάλα και θεῖα πυρσεύματα, της Θεολογίας σου πᾶσαν ἐφώτισαν, την Οἰκουμένην ἐνδοξε, και φωτὶ τρισηλίῳ κατηύγασαν. Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ ταυῖσας βουλήματι, οὐρανὸν ἐπίγειον ἄλλον ἐπλάτυνε, σέ Θεομητορ Ἀχραντε, και ἐκ σου ἀνατείλας ἐπέφανεν.

Άλλος. Τοῦ εἰου την θάλασσαν.

Υπῆρξεν ὡς κάλαμος, ὄξυγράφου ἀληθῶς, ἡ Θεολόγος γλώσσά σου, καλλιγραφοῦσα γινῶσιν ἀληθινὴν, και Νόμον καινότατον, ἐν πλαξὶ Θεολόγε καρδιῶν τῶν.

Μαρύνας προθέλυμα, ἀσβετίας τὰ φυτὰ, ὡς γεωργός Πανάριστος, ἐν τῇ ψυχῇ μου φόβον τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐμφύτευσον ἐνδοξε, ἀρετῶν εὐκαρτίαν ἀναθαλλοντα.

Υἱὸν της Παρθένου σε, ὁ ἐκ ταύτης προελθὼν, περιφανῶς ὠνόμασε. Μεθ' ἧς δυσώπει θέσει πάντας Υἱοὺς, Θεοῦ πανασοῖδιμε, χρηματίσαι ποιῶντας τὰ εὐάρεστα. Θεοτοκίον.

Σταρκὸς ὁμοιώματι, ἐγνωρίσθη τοῖς βροτοῖς, τῆς ἐκ σου Πανάμωμς. Ὅν ἐκδυσώπει πάντοτε

της

της σαρκός, ἡμῶν τὰ φρονήματα, Παναγία νεκρῶσαι τὰ ὀλέθρια. Καταβ. Τὴν θείαν ταύτην. Κον. ἤχ. β.

Τὰ μεγαλειᾶ σου Παρθένε, τίς διηγήσεται; Βρούεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ. Ὁ Οἶκος

Υψη Οὐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ἐρευνᾶν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον. Ὡσπερ γὰρ ἄστρα ἐξαριθμησαί, καὶ παράλιον ψάμμον οὐκ ἔστιν ὄλως· οὕτως οὔτε τὰ τοῦ Θεολόγου εἰπεῖν ἰκανῶς. Τοσοῦτοις αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστὸς, ὃν ἠγάπησεν ἔστεψεν, οὐ τῷ στήθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν τῷ μυστικῷ δείπνῳ συνειστιάθη, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

† Εἰς τὰς 26 τοῦ Σεπτεμβρίου, ἑορτάζομεν τὴν μετέσασιν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Οὗτος κατήγετο ἀπὸ ἐν χωρίον της Γαλιλαίας, Βησθαϊδὰ καλούμενον. Υἱὸς ἦν τοῦ πτωχοῦ Ζεβεδαίου καὶ της μητρὸς Σαλώμης, της θυγατρὸς τοῦ μνήστορος Ἰωσήφ, καὶ ἀνεψιὸς τοῦ Ἰησοῦ μας Χριστοῦ. Οὗτος ἀφῆσας τὸν πατέρα του ψαρεύοντα, ὁμοῦ μὲ τὸν ἀδελφόν του, ἠκολούθησε τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν διδάσκοντα, παρὰ τοῦ ὁποίου ἠγαπάτο περισσώτερον ἀπὸ ὅλους τοὺς λοιποὺς μαθητάς. Ὁ Ἰωάννης οὗτος, σταυρωθέντος τοῦ

Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔλαβε τὴν Κυρίαν Θεοτόκον εἰς τὸν οἶκόν του, καὶ τὴν ἐφύλαξεν ὡς μητέρα του, ὅτε ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν, ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου· καὶ ἐπειδὴ οἱ Ἀπόστολοι ἔβαλον κληρὸν, διὰ τοῦτο ἔπεσεν, ὥστε ὁ Ἰωάννης νὰ ὑπάγῃ νὰ κηρύξῃ εἰς τὴν Ἀσίαν, καθὼς καὶ ἠκολούθησεν. Καὶ κηρύττων εἰς τὴν Ἐφεσον, καὶ ἐκτελῶν θαύματα πολλὰ, ἐξορίζεται εἰς τὴν νῆσον Πάτμον παρὰ τοῦ Βασιλέως Δομετιανοῦ, ὁμοῦ μὲ τὸν Ἀπόστολον Πρόκλον. Φθάσας δὲ ἐκεῖ, ἐξολόθρευσε τὸν Κύνωπα μάγον ὁμοῦ μὲ τοὺς ὀπαδοὺς του ἐν ἔτει 82· κατὰ τὸ 98 ἔτος. Τραϊανὸς ὁ Βασιλεὺς, ἀνεκάλεσε τὸν ἅγιον τοῦτον Ἰωάννην ἀπὸ τὴν ἐξορίαν εἰς τὴν Ἐφεσον. Οἱ Πάτμιοι λοιπὸν βλέποντες τοῦτο καὶ λυπηθέντες, παρεκάλεσαν τὸν ἅγιον νὰ τοὺς δώσῃ σημεῖόν τι της Πίστεως. Ὁ δὲ Ἰωάννης νηστεύσας τρεῖς ἡμέρας, καὶ προσευχῆθεις εἰς τὸ ἐκεῖ βουνὸν ὁμοῦ μὲ τὸν Πρόχωρον, ἤκουσε μίαν βροντῶσαν θείαν φωνήν, ἡ ὁποία ἔλεγε ταῦτα, « Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. » Αὐτὴν τὴν φωνὴν ἐπαγορεύσας εἰς τὸν Πρόχωρον, ἐτελείωσεν ὅλον τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον γράψας αὐτὸ διὰ χειρὸς τοῦ Πρόκλου Ἑλληνιστί, καὶ τὸ παρέδωκεν εἰς τοὺς ἐκεῖ Χριστιανούς. Οὗτος μᾶς ἐδίδαξεν ἄλλην τὴν Θεολογίαν, καὶ θείαν. αἰκονομίαν. Οὗτος

ἔγρα-

ἔγραφεν, ὅτι οἱ ἄλλοι Εὐαγγελι-
σταὶ δὲν εἶχον σημειώσει. Ἀνα-
χωρήσας δὲ ἀπὸ τὴν Πάτριον ὁ
ἅγιος, ἦλθεν εἰς τὴν Ἀσίαν,

ὅπου πολλὰ θαύματα ἐκτελέσας,
ἐπρόσταξε, καὶ ἐσκαψαν ἓνα μνη-
μα, εἰς τὸ ὅποιον ἀπλωθεὶς ἐσ-
κεπάσθη κατ' ὀλίγον ἀπὸ χῶμα
ἔτι ζῶν, καὶ ἀνατείλαντος τοῦ
Ἥλιου, παρέδωκε τὸ Πνεῦμά του,
ὧν ἑτῶν περὶ τὰ 95. Οἱ Μαθηταὶ
του, σκάψαντες ὕστερον τὸν Τάφον
του, δὲν εὔρον πλέον τὸ σῶμά
του, διότι μετέστη εἰς τοὺς οὐ-
ρανοὺς.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ αἱ ἅγιαι
πέντε Παρθένοι καὶ Μάρτυρες,
ὑπὸ τοῦ Πατρὸς αὐτῶν ἀναιρε-
θεῖσαι, τελειοῦνται.

† Ἡ ἅγια Μάρτυς χήρα ἐν
μαχαίρᾳ τελειοῦται.

† Μνήμη τοῦ Δικαίου Γεδεών
καὶ κριτοῦ τῶν Ἑβραίων, ὃς τὸν
τοῦ Χριστοῦ πόκον ἰδὼν, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς τῶν σῶν ἁγίων πρὸςθεύαις Χρι-
στὲ ὁ Θεός.

Ὡδὴ Ζ'. Ἀντίθειον πρόσταγμα.

Τῇ θεῖᾳ λαμπόμενος φωτοχυ-
σίᾳ, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τρα-
νῶς ἐθεολόγησας, τὸ ἐκπορευό-
μενον ἐκ τοῦ Ἀνάρχου Πατρὸς,
καὶ ἀναπαυόμενον Υἱῷ, ἀνεκφοι-
τήτως ὡς ὁμοούσιον.

Ἐν σοὶ Μάκαρ ἔθετο Δικαιοσύ-
νης, ὁ Ἥλιος σκῆνωμα, οὐρανὸν
ἀεικίνητον, ὁ σὲ ἐργασάμενος,
καὶ Θεολόγῳ σου, γλώττη κη-

ρυττόμενος Χριστὸς, ἡγαπημένῳ
ὁ Ὑπερένδοξος.

Ρημάτων ἡ δύναμις ὁ θεὸς
φθόγγος, τῶν σῶν ἐξελήλυθε,
Παμμάκαρ ἀξιάγαστε, καὶ τὸ
ὑπερχόμιον σοῦ Εὐαγγέλιον, πᾶ-
σαν περιέλαβε τὴν γῆν, τῇ τῶν
δογμάτων μεγαλειότητι.

Θεοτοκίον.

Πανάχραντον σύλληψιν, ἀφθο-
ρον τόκον, Σὺ μόνῃ ὑπέδειξας,
Παρθένος διαμείνασα. Θεὸν γὰρ
συνέλαβες τὸν ἐπὶ πάντων Ἀγνή,
ἄνθρωπον γενόμενον πιστῶν, πρὸς
σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Ἄλλοι. Δροτοβόλον.

Τὴν βροντὴν τὴν διηχήσασαν,
εἰς ἅπαντα τὰ πέρατα ὑμνήσωμεν,
τὸν Θεολόγον, δι' οὗ πᾶσα ὄντως
ἀκοή, ἐμβρόντητος ἤρθη ἀπὸ
γῆς, καὶ μεγαλύνεται Χριστὸς,
ὁ τοῦ παντός Ποιητής.

Ἡ περίβλεπτος τοῦ οἴκου σου
εὐπρέπεια, πᾶσαν φαιδρύνει ἐν-
νοίαν ἐν ᾧ πάντοτε ἀθροίζομενοι
θεοπρεπῶς, ὑμνοῦμεν τὸν πάντων
Ποιητὴν, καὶ εὐφημοῦμέν σε πι-
στῶς, ὄντα προστάτην ἡμῶν.

Φωτοβόλον ὡς ἀστέρα σε γινώ-
σκομεν, τοῖς σελασφόροις λάμψε-
σι, σοῦ φωτίζεσθαι, Μαθητὰ δεό-
μεθα Χριστοῦ, ῥυόμενοι σκότους
τῶν παθῶν, καὶ πειρασμῶν παν-
τοδαπῶν, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Ὡσπερ ἀστραπὴ, φωτὸς διερχο-
μένη

μένη, τῇ Οἰκουμένη Μάκαρ ἔφανα-
 ς, Ἀγνείας λαμπρότητι, Παρ-
 θενίας τε φανότητι, καὶ εὐσεβείας
 δόγμασι, Κόσμον καταλαμπρύνων,
 ἡγαπημένε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Σῶμα καὶ ψυχὴν, καὶ νοῦν κε-
 καθαρμένους, εὐηγγελίσω τὸ οὐ-
 ράνιον, Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, καὶ
 Ἀγγέλοις ὁμοδαίτος, ἐν οὐρα-
 νοῖς γενόμενος, κράζεις νῦν εὐ-
 λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν
 Κύριον.

Ἀγαλμα φαιδρὸν, ἀνάθημά τε
 θεῖον, ἐπουρανίου Ναοῦ γέγονας,
 καὶ θρόνος αἰσθήσεως, καὶ Σοφίας
 ἐνδιαίτημα, Θεολογίας ὄργανον,
 μέλπων ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ
 ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἰνα τὴν ἀρὰν, τὴν πρώτην ἀφα-
 νίσης, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κατά-
 χριμα, τῆς πάλαι Προμήτορος,
 ἐκ Παρθένου Θεομήτορος, Λόγε
 Θεοῦ γεγέννησαι, πᾶσι δωρη-
 μένος, ἀθανασίαν ἀνώλεθρον.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ρητορεύουσαν γλῶσσαν, Μάκαρ
 εὐπόρησας, καὶ θανόντας κακίαι,
 πάντας ἐζώγησας, τοὺς τὸ ἱε-
 ρὸν δεξαμένους σου κήρυγμα.
 Ὅθεν σε τιμῶμεν, ὡς Μύστην
 τῶν ἀρρήτων.

Ὡς Παράδεισος ἄλλος, ὁ θεῖος
 οἶκος σου, ἀναδέδεικται θαύμασιν,
 ὡσπερ ἄνθει, πάντων τὰς ψυχὰς
 ἐνηδυνῶν Ἀπόστολε, καὶ τῶν

παθημάτων, διώκων τὸ δυσῶδες.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς μου πρόσχε-
 καὶ ῥῦσαι με, ἐξ ἐχθρῶν καθ' ἐ-
 κάστην ἐπεμβαίνόντων μοι, καὶ
 τὴν ταπεινὴν συντριβόντων καρ-
 δίαν μου, ἔχων δυσωποῦντα, τὸν
 θεῖον Μαθητὴν σου.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα, ὃν ἐσωμά-
 τωσας, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων,
 Θεοχαρίτωτε, αἰτῆσαι ἡμᾶς οἰ-
 κτειρῆσαι τοὺς δούλους σου, καὶ
 τῆς αἰωνίου κολάσεως ἐξᾶραι.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὡδὴ Θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγματι, πρὸς πρό-
 σωπον δὲ πρόσωπον, τῆς τρυφῆς
 τὸν χειμάρρουν ὄραν ἠξίωσαι,
 καὶ τὸν ποταμὸν τῆς εἰρήνης,
 καὶ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας,
 ἣν νῦν ἀρδευόμενος, ἀπολαύεις
 τῆς θεώσεως.

Ἐπίγειον ἤτησας, παρὰ Χριστοῦ
 καθέδραν λαβεῖν· ἀλλ' αὐτὸς σοι
 τὸ στήθος αὐτοῦ χαρίζεται. ὦ
 ἐπικλιθεὶς Θεολόγε, τὴν ἀσφαλῆ,
 καὶ μόνιμον ἔδραν, τοῦ καλοῦ
 πεπλούτησας, Ἀποστόλων ἐγ-
 καλλώπισμα.

Σοφίας κατέσβεσας, ἐλληνικῆς
 τὸ ἄθεον, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος
 σοφὴ φθεγγόμενος, καὶ πρὸς τὸν
 Θεὸν ἦν ὁ Λόγος, καὶ ἀληθῶς
 Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, δι' οὗ πάντα
 γέγονεν, ὁρατὰ τε καὶ ἀόρατα.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὀρθρος εὐρέθης πρωϊνός, ἐν

τῇ

τῆ τοῦ βίου νυκτί, Παρθενίας ἀκτίσι περιαστράπτουσα, τὴν Ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου, τοῦ νοητοῦ, τῆς Δικαιοσύνης, ἡμῖν φανερώσασα, Θεομητορ Πανσεβάτμει.

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ωρῶν καὶ χρόνων ὑπάρχων Κύριος, ὁ Αὐτρωτῆς μεσοῦσης τῆς ἡμέρας ἐκρέματο, ἐπὶ ξύλου καὶ σοὶ παρετίθετο, οἶα Παρθένω Μάκαρ, τὴν Ἀειπάρθενον, κλέος ἀναφαίρετον διδούς, τοῦ μεγάλυνειν σε.

Συνὼν ταῖς ἄνω θείαις Δυναμίσει, καὶ σὺν αὐταῖς τὸ θεῖον ἀνακράζων μελωδῆμα, τοὺς ἐν οἴκῳ ἀγίῳ σου ψάλλοντας, καὶ ἀνυμνολογοῦντας τὸν Ὑπεράγαθον, σῶζε μεσιτεΐαις σου σεπταῖς, Χριστοῦ Ἀπόστολε.

Ἡμᾶς τοὺς πίστει παρακαλοῦντάς σε, σῶζε παντὸς κινδύνου Θεολόγε μακάριε, τὰς πορείας ἡμῶν τὰς πρὸς Κύριον, Πνεύματι κατευθύνων, καὶ ὁδηγῶν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης, ἐντολῶν τοῦ Παντοκράτορος.

Φωνὴν προσάξωμεν χαριστήριον, τῆ τοῦ Θεοῦ Μητρὶ περιφανῶς καὶ βοήσωμεν, Χαῖρε θρόνε Θεοῦ ὑψηλότατε, Χαῖρε φωτὸς νεφέλη, Χαῖρε Παράδεισε, δι' ἧς Παράδεισου, τῆς τρυφῆς κατηξιώθημεν.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Βροντῆς Υἱὸς γενόμενος, βροτοῖς ἐθολόγησας, τὸ, ἐν ἀρχῇ

ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη. Ἐπιπεσὼν τῷ στήθει γάρ, πιστῶς τῷ τοῦ Δεσπότη σου, κἀκείθεν ἀρυσάμενος, Θεολογίας τὰ βέλθηρα, τὴν κτίσιν πᾶσαν ἀρδεύεις.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, παρισταμένη Πάναγνε, σὺν Μαθητῇ τῷ Παρθένῳ, ἰδοὺ φησὶν ὁ Υἱὸς σου, ἀκηχοῦς τοῦ Πλάσαντος, τῷ Μαθητῇ ὡσαύτως δέ, ἰδοὺ φησὶν ἡ Μητῆρ σου. Μεθ' οὗ σε πάντες ὑμνοῦμεν, Θεογενήτορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἱ.σ.μ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά, ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη Πάνσοφε, περιουσία θερμῆ, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, πλέον πάντων πέφυκας, Μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ Παντεπόπτῃ, Λόγῳ καὶ κρίνοντι, δικαιοῖς πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ ἀγνείας καλλεσι καταυγασθεῖς, σῶμα καὶ διάνοιαν, Θεομακάριστε.

Θεολογίας τὰ νάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους πεσῶν, τῆς Σοφίας ἐξήντηλῆσας, καὶ τὸν Κόσμον ἤρδευσας, Ἰωάννη πανάριστε, τῆ τῆς Τριάδος, γνῶσει τὴν θάλασσαν, καταξηράνας τῆς ἀθεότητος, ζύλος γενόμενος, καὶ νεφέλη ἐμψυχος καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον, κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Τὸ Παρθενίας ἀπάνθισμα, τῶν σεπτῶν ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐν-
διαί

διαίτημα, τῆς Σοφίας ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ φωτοφόρον στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας τὸ φαινότατον, ὄμμα τὸ Πάνσεπτον, Ἰωάννην ἄσμασι Πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημήσωμεν, ὡς ὑπηρετήν Χριστοῦ.

Εὐαγγελιστὰ θεοπέσιε, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, Βασιλείαν ἀσάλευτον, καὶ ζωὴν αἰώνιον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον, καὶ θεωρίας θείας ἀπόλαυσιν, καὶ πλουτοδότως Χριστοῦ χαρίσματα, νοῦν ὑπερβαίνοντα, καὶ βροτῶν διάνοιαν, γόνε βροντῆς, εὐαγγελιζόμενος, τῷ Κόσμῳ ἐλαμψας.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, ἰσαγγελε, Παρθένε, Θεολόγε θεοδίδαχτε, ὀρθοδόξως τῷ Κοσμῳ, τὴν ἀχραντον πλευράν, τὸ Αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ βλύζουσαν ἐκήρυξας, ἐν ᾧ τὴν αἰώνιον ζωὴν πορίζομεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Δέσποινα πρόσδεξαι. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων. Ὡδὴ, γ' καὶ ς'. Προκείμε. τοῦ Ἀποστόλου. πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰωάννου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Θεὸν οὐδεὶς πώποτε θεάεται· ἰὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατήρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρῆρσιαν ἔχομεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκείνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ Κόσμῳ τούτῳ· φόβος οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη, ἐξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος, οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

27. Σεπτεμβρίου, τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας καὶ 3. τοῦ ἀγίου, ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Μάρτυς ἀθλητὰ Καλλίστρατε, τῆς εὐσεβείας φωτὶ, φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, τὴν ὁδὸν ἐβάδισας, ἀκλινηῶς τὴν εἰσάγουσαν, πρὸς

τὴν

τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα, νικήσας πάντα τὰ μηχανήματα, τοῦ πολεμήτορος. Ὅθεν εὐφημοῦμέν σε, τὴν ἱεράν μνήμην σου γεραίροντες, μακαριώτατε.

Μάρτυς Θεόφρον Καλλίστρατε, λόγον πλουτίσας ζωῆς, πρὸς ζωὴν καθωδήγησας, ἀγνωσία πρότερον, τοὺς ἀθλίως τεθνήξαντας, οἱ καὶ θανόντες προθύμως ἐνδοξοί, διὰ τὴν πάντων ἡμῶν ἀνάστασιν, ζῆν ἀληθέστατα, ἐν Χριστῷ πιστεύονται. Μεθ' ὧν ἡμῶν, μέμνησο πρὸς Κύριον, τὸν ὑπεράγαθον.

Μάρτυς Ἰερὲ Γυμνάσιε, ξίφει τὴν χάραν τμηθείς, τῇ πλημμύρᾳ τοῦ αἵματος, Φαραῶ τὸν δόλιον, ἀληθῶς κατεπόντισας· καὶ νῦν πηγάζεις πᾶσιν ἰάματα, τοῖς τῷ ναῶ σου πίστει προστρέχουσι, καὶ τοὺς ἀγῶνάς σου, ἐν αὐτῷ γεραίρουσι καὶ τὴν σεπτὴν, μνήμην σου, μακάριε, πανηγυρίζουσιν.

Δόξα ἴχος δ'.

Πρὸ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ σου, φοβερός ὁ θάνατος τοῖς ἀνθρώποις. Μετὰ τὸ ἐνδοξον πάθος, φοβερός ὁ ἀνθρώπος τῷ θανάτῳ. Οὕτως ἐνίσχυσεν ὁ ἀθλοφόρος, οὕτω κατήργησε πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν δύναμιν. Αὐτοῦ ταῖς πρεσβείαις, Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Μακαρίζω σε κάναγνε. φύλ. 9. Ἀπόστ, τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Οἱ μάρτυρές σου, φύλλα 6. Τὸ πρῶτὸ Καθίσματα τῆς ἡμέ-

ρας καὶ κοντάκιον εἰς Μάρτυρας. φύλλα 9.

Εἰς τὰς 27 Σεπτεμβρίου, ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τεσσαράκοντα ἐννέα Μαρτύρων.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἀπὸ τὴν χώραν τῶν Καρχιδονίων τῆς Ἀφρικῆς, στρατηλάτης τὸ τάγμα· ἀπελθὼν δὲ εἰς Ῥώμην, καὶ κηρύξας παρῆρσία τὸν Χριστὸν, Θεὸν, παρασταίνεται εἰς τὸν ἡγεμόνα Περσέντινον, παρ' οὗ παιδευθεὶς πολλὰ, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, ὁμοῦ μὲ ἄλλους ἑκατὸν ὀγδοήκοντα τέσσαρας στρατιώτας.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Μάρτυς Ἐπίχαρις, ἡ Ῥωμαία, ξίφει τελειοῦται, ἐν ἔτει 298.

† Ὁ ὄσιος Ἰγνάτιος ὁ Καππαδόχης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 963.

† Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι, Μάρκος, οὐχὶ ὁ Εὐαγγελιστῆς, ἀλλ' ὁ ἐπίσκοπος τῆς Βίβλου, Ἀριστάρχος ἐπίσκοπος Ἀπαμείας, καὶ Ζήνων ἐπίσκοπος Διοσπόλεως, θεαρέστως ζήσαντες, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Φιλήμων καὶ Φορτουριανὸς τῶν ἐπισκόπων, ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

† Ἡ ἁγία Μάρτυς Γαϊανή, πυρὶ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι δεκαπέντε Μάρτυρες, ἐν πλοίῳ βληθέντες, ἐν θαλάσῃ ἀπεπνίγησαν.

† Ἡ ἁγία Μάρτυς Ἀκυλίνα, ῥάβδοις τελειοῦται.

Ταί;

Ταῖς αὐτῶν ἀγίας πρεσβείαις.

Ἐξάποστι: λάρ. τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόστιχα. τὰ ἑσπέρα. φύλ. 92.

28. Σεπτεμβρίου, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Χαρίτωνος τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἐσπέραις ψάλλομεν στίχ. 6. τῆς ἡμέρας 3. καὶ τοῦ ὁσίου 3.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Χάρις ἡ τοῦ πνεύματος, Χαρίτων πάτερ σοι λάμψασα, τηλαυγῶς κατεζώτισεν, ἐντεῦθεν ἐμειώσας, τῶν παθῶν τὴν νύκτα, καὶ τῆς ἀπαθείας, ἡμέραν φθάσας καθαρῶς, καθαρωτάτῳ φωτὶ ὠμίλησας, ἐν ᾧ ἐνδιαιτώμενος, μὴ ἐπιλάβῃ θεσπέσιε, τῶν ἐνπίσται ὑμνούντων σου, ἱερῶς τὰ μνημόσυνα.

Χάριν ἀπανθοῦσάν σοι, Χαρίτων φέρων οὐράνιον, ἐπιγείων ἠυλόγησας. Ἐντεῦθεν ὡς ἄσαρκος, κακουχίαις εἴλω, ζωῆς αἰδίου, τροφῆς χειμάρρου ἐυσεβῶς, περιπολεύειν μέλλων θεόληπτε, καὶ δάκρυσιν ἐξήρανας, τὴν θολερὰν πηγὴν Ὅσιε, τῶν παθῶν ὡς κατήρδευσας, ψυχοτρόφους τοὺς στάχους.

Χάριν τῶν ἰάσεων, Χαρίτων θείας ἐκ χάριτος, ἐπαξίως ἀπέληφας. Ἐντεῦθεν πνευμάτων σοι, τῶν τῆς πονηρίας, τέτραπται ἡ πλάνη, καὶ νοσημάτων δυσχερῶν, λύμη φυγοῦσα οἴχεται Ὅσιε. Πηγάζεις γὰρ ὡς νάματα τῶν χαρι-

μάτων τὰ ρεῖθρά σου. Ἀφ' ὧν νῦν ἀρδευόμενος, ἀνυμνοῦντες τὴν μνήμην σου.

Δόξα ἤχος πλ. 6'. Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. φύλλα 24.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον φύλλ. 11. Ἀπόστιχ. τῆς ἡμέρας. Δόξα ἤχος πλ. 8'. Τῶν μοναστῶν φύλλα 95. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Τροπάριον. Γαῖς τῶν δακρῶν σου φύλλα 7. Τὸ πρῶτ' καθίσματα τῆς ἡμέρας καὶ ὁ κανὼν. Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος 6'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν Ἀσκητὴν τῆς εὐσεβείας ἅπαντες, καὶ ἀθλητὴν τῆς σωτηρίας σήμερον, οἱ πιστοὶ ἐν ὕμνοις καὶ ἐγκωμίοις εὐφημήσωμεν, Χαρίτωνα ποιμένα καὶ διδάσκαλον, τοῦ Κόσμου φωστῆρα τὸν Παγκόσμιον.

† Εἰς τὰς 28 Σεπτεμβρίου, ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Χαρίτωνος τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Οὗτος ἦτον ἀπὸ τὸ Ἰκόνιον. Ἀφ' οὗ ἐβασανίσθη ἀρκετὰ ἀπὸ τὸν Αὐρηλιανόν, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Παλαιστίνην, ὅπου ἀσκήσας θεορέστως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Προφῆτης Βαρούχ, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες καὶ ἀδελφοὶ Ἀλέξανδρος, Ἀλφειὸς, Ζώσιμος, ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μάρκος ὁ ποιμὴν, ξίφει τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Νίκων, καὶ Νέων, καὶ Ἡλιόδωρος οἱ Πέρσαι, ξίφει τελειοῦνται, ἐν ἔτει 290.

Ὁ ἅγι.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Εὐστάθιος, καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ οἱ οὖν αὐτοῖς τριάκοντα Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλ. καὶ ὁπόστιχα τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

29. Σεπτεμβρίου, τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ Ὁσίου. ἤχος πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλίσωμεν;

Παθῶν κυριεύσας τοῦ σώματος, ἐγκρατείας χαλινῷ, θαυματουργῆ Κυριακῆ, ἀπαθείας τὴν λαμπρὰν, πάτερ ἐνδέδυσαι στολὴν, καὶ πᾶσαν τὴν κακίαν ἀπεγύμνωσας, τοῦ πάλαι, τοὺς προπάτορας γυμνώσαντος, καὶ νῦν οἰκεῖς τὸν Παράδεισον, διὰ παντὸς εὐφρανόμενος. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Φέρεις τὸν σταυρὸν ἐπὶ ὤμων σου, ἠκολούθησας Χριστῷ, ἀνεπιστρόφῳ λογισμῷ, τῶν ἐν βίῳ ἡδονῶν, καταφρονῶν Κυριακῆ, καὶ πάθῃ, θανατώσας τὰ τοῦ σώματος, συντόνοις ἀγρυπνίαις καὶ δεήσεσι, χάριν ἀπειλήσας Ὁσιε, τοῦ θεραπεύειν νοσήματα. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐρημον κατώκησας Ὁσιε, ἐδώδην Κυριακῆ, σκύλλαν ποιούμενος πικρὰν, καὶ τὴν αἰσθησὶν πικραί-

νων, τῆς ψυχῆς τὰς ἡδονὰς, προβρίζους, ἐναπέπνιξας Μακάριε. Διό σε, ἡ οὐράνιος ἀπόλυσις, μετὰ τὸ τέλος ἐδέξατο, ἀγγελικῶς διωτεύσαντα. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἤχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Χαρίτων Ὁσιε. Διὰ γὰρ σου τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθείαν πορεύεσθαι ἐγνωμεν. Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων συμμέτοχε καὶ Δικαίων. Μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. ὁμοιον Θεοτοκίον φύλ. Θ.

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας.

Δόξα, ἤχος πλ. β'. Ὁσιε Πάτερ. φύλλα 24. Τροπάριον. Τῆς ἐρημίου πολίτης, φύλλα 7. Τὸ πρῶτ' ὁ κανὼν τῆς ἡμέρας

Κοντάκιον. ἤχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐγκρατείας ἀσκησιν, καὶ πολιτείαν ἐκτήσω Ὁσιε, Κυριακῆ θαυματουργῆ, ὑπὲρ ἡμῶν καθικέτευε, τῶν ἐκτελούντων. ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Εἰς τὰς 29 τοῦ Σεπτεμβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Οὗτος ὁ ὁσιος ἦτον ἀπὸ τὴν Κόρινθον, υἱὸς Ἰωάννου τινὸς Πρεσβυτέρου, καὶ μητρὸς Εὐδοκίας· αὐτὸς ἐγεινεν ἰσρεύς εἰς τὴν Λαύραν τοῦ ἀγίου Χαρίτω-

νος, όπου ασκητικῶς διώσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, ὧν ἐτῶν 107.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Τρύφων, Τρόφιμος, καὶ Δορυμέδων, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ἑκατὸν πενήτηντα, ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

† Ἡ ἅγια Μάρτυς Πετρωνία καὶ Γουδελία, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μεγαλομάρτυς Γοβδελάς, ὁ υἱὸς Σαβωρίου βασιλέως τῆς Περσίας, κατακεντούμενος τελειοῦται, ἐν ἔτει 330.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Δάδας ὁ Συγκλητικὸς τοῦ Βασιλέως, Κασδόα ἡ θυγάτηρ τοῦ Βασιλέως Σαβωρίου, καὶ Κασδόος καὶ Γάργαλος ὁ μάγος, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλ. καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

ⲛⲟⲩⲧⲉⲙⲃⲣⲓⲟⲩ ⲛⲟⲩⲧⲉⲙⲃⲣⲓⲟⲩ ⲛⲟⲩⲧⲉⲙⲃⲣⲓⲟⲩ

30. Σεπτεμβρίου. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

Ἐσπέρας ψάλλομεν στίχ. 6 τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ ἁγίου 3. ἤχος πλ. 6΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μαρτύρων ἐν αἵματι, τὴν ἱεράν διπλοῖδα, φοινίξας εἰσέδραμες, εἰς Ἁγίων ἅγια, ἀξιάγαγε, ἐνθα φῶς ἀρρήτον, ἐνθα θεῖα δόξα, όπου ἤχος ἐορτάζοντος, ἐν ᾧ τῶν πόνων σου, Μάρτυς ἀποδέχη τὰ ἔπαθλα, καὶ στέφος τὸ ἀμάραντον, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν εὐκλειαν, καὶ τοῦ Παραδείσου, τὴν οἰκῆσιν Γρηγόριε σοφέ, ἐν παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βασάνων οὐκ ἔσεισε, σοῦ τὴν ψυχὴν τρικυμία, οὐ κάθειρξις χρόνιος, ἐν ζοφῶδι λάκκῳ σε κατακρύπτουσα, Ἀθλητὰ ἐνδοξε, ἀλλ' ὡς φῶς ἤσραφας, τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσι, τῆς ματαιότητος, οὐς υἱοὺς ἡμέρας ἀνέδειξας· λουτροῦ διὰ βαπτίσματος, καὶ ἀναγεννήσεως κρείττονος, καὶ σωτηριώδους, καὶ θείας ἀληθοῦς διαγωγῆς, ἱεράρχης θεόληπτος, πάνσοφος Γρηγόριε.

Νυμφίον ἀθάνατον, σὲ τὸν ἀπάντων Δεσπότην, Ῥιψιμία στέργουσα, τὴν δορὰν ἀφήρηται, τὴν τοῦ σώματος, τῶν παθῶν πρότερον, τὸν ζοφῶδη σάκκον, ἐγκρατεία διαρρήξατα. Μεθ' ἧς ἠγωνίσται, καὶ Γαϊανὴ ἡ αἰοιδίμος παρθένον ἐπιφέρουσα, ὄμιλον σεβρῶς ἐναθλήσαντα, καὶ καταβαλόντα, τῆς Εὐας τὸν ἀρχαῖον περνεσίην, ἅς ἐπαξίως γεραίροντες, σὲ Χριστὲ δοξάζομεν.

Δίξα ἤχος πλ. 6΄.

Τίς ἐπαξίως τῶν ἀρετῶν σου διηγῆσεται τὰ τρόπαια; ποῖον στόμα τοῦ μαρτυρίου τὴν καρτερίαν ἀποφθέγγεται; ἐν ἀμφοτέροις γὰρ ἠρίστευσας Γρηγόριε· ἀλλὰ μὴ παύση ὀυσωπῶν, εὐαρεστήσας Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἔχων ἱερομάρτυς παβρῆσιαν πολλήν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐγὼ Παρθένε. φύλλα 11.

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Ἀπολυτικ.

Καὶ τρόπων μέτοχος φύλλα 5.

Τὸ πρωὶ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Εἰς

† Εἰς τὰς 30 τοῦ Σεπτεμβρίου ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Γρηγορίου ἐπισκόπου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

Οὗτος ἦτον υἱὸς Ἀνάχ τοῦ Πάρθου, συγγενῆς τοῦ βασιλέως, ἐβαπτίσθη εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἔγεινεν ἐπίσκοπος μεγάλης Ἀρμενίας. Οὗτος ἐπέσρεψεν εἰς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἕως τεσσαράκονταμιλιούνια λαόν· ἔπειτα πολλὰ παθὼν ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ἡ ἁγία Μάρτυς Ῥαψιμία καὶ Γαϊανή, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Στρατώνιος, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μαρδόνιος πυρὶ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι χίλιοι Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις

Ἐξαποστειλάριον

Γυναίκες ἀκουτίσθητε.

Φρικτὸν ἰδόντες θέαμα, ἐξέστησαν οἱ ἄπιστοι· ὃν γὰρ ἐνόμιζον εἶναι, νεκρὸν ἐν λάκκῳ θηρίων, ζῶντα ἀναβιβάσαντες, προσπίπτουσι κραυγάζοντες, Μέγας Θεὸς Γρηγορίου, ὁ τοῦτον δείξας φωστῆρα.

Θεοτοκίον καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13.

Εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου καὶ τοῦ ὁσίου Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τοῦ Ἀποστόλου ἰδὲ εἰς Ἀπόστολον, καὶ 3 τοῦ ὁσίου

Ἦχος α΄. Τῶν Οὐρανίων.

Ο Μουσουργέτης ἡ λύρα, τοῦ θεοῦ Πνεύματος, ἡ ἀηδῶν ὁ τέτιξ, ὁ τῶν θείων ἁσμάτων, αὐλὸς τῆς Ἐκκλησίας, πᾶσιν ἡμῖν, τὰς αὐτοῦ παρατίθεται, μελωδικὰς εὐωχίας, καὶ δι' αὐτῶν, κατευφραίνει τοὺς θεόφρονας.

Ο Φαινότατος λύχνος, καὶ διεδέξατος, ἡ μελουργὸς κιθάρα, ἡ νευρὰ τῶν εὐσῆμων, τοῦ Πνεύ-

(TOM. B').

ματος λογίων, ἄδει τρανώς, ἐκδιδάσκων τὰ πέρατα, ἐν ἀσιγήτοις τοῖς ὕμνοις δοξολογεῖν, τῆς Θεότητος τὴν μίαν αὐγήν.

Σὺ τῷ Δεσπότῃ τῶν ὄλων, ὡς παριστάμενος, καὶ παρῆρσιαν Πάτερ, πρὸς αὐτὸν κεκτημένος, ἡμῶν τῶν ἐκτελούντων, μνήμην ποιοῦ, τὴν φαιδράν σου Πανηγυριν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, Ῥωμανὲ Θεομακάριστε.

« 7 »

Δό-

Δόξα, ἤχος πλ. δ'. Ἀνατολίου,

Μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος, Ἀρχιεράρχα ἐνδοξε, κλέος Μαρτύρων, Ἀνανία φωστῆρ φαινότατε, ἡμῶν δὲ πολιούχε, ἐκτενωῶς ἰκέτευε, βυσθῆναι τοὺς δούλους σου ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὅμοιον Θεοτοκίον, Νύμφην σε φύλλα 9. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Ἀπόστολ. φύλλα. 1. Καὶ Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς φύλλα. 4. Τὸ πρῶν, κανὼν καὶ κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

† Εἰς τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου.

Ο ἅγιος οὗτος ἦτον ἀπὸ τὴν Δαμασκὸν Πόλιν, τῆς ὁποίας καὶ ἐπίσκοπος ἐχρημάτισεν. Αὐτὸς ἐβάπτισε τὸν Ἀπόστολον Παῦλον καὶ ἄλλους πολλοὺς, ἔπειτα λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Ῥωμανὸς, ὁ Ἱεροδιάκονος καὶ Ποιητῆς τῶν κανόνων, τῶν τροπαρίων καὶ κοντακίων, ἐν Ἐμέσῃ τῆς Συρίας γεννηθεὶς, ἐν Βυζαντίῳ τελειοῦται, ἐν ἔτει 496.

† Ὁ ἅγιος Ὅσιομάρτυς Μιχαήλ, ὁ ἠγοῦμενος τῆς ἐν Σεβασπόλει μονῆς, Ζώβης λεγομένης, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ 36 μοναχοὶ, ξίφει τελειοῦνται ἐν ἔτει 780.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Δομνῖνος ὁ Θεσσαλονικεὺς, συντριβεὶς τελειοῦται, ἐν ἔτει 288.

† Ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης, ὁ ἀγγελόφωνος καὶ

ἀριστομουσικός, λαβὼν παρὰ τῆς Θεοτόκου εἰς τὴν ἀγρυπνίαν ἐν χρυσοῦν νόμισμα, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, εἰς τὴν Λαύραν τοῦ Ἀθωνος.

† Ὁ Ὅσιος Γρηγόριος, ὁ Δομέστικος τῆς ἀγίας Λαύρας, λαβὼν ἐν χρυσοῦν νόμισμα παρὰ τῆς Θεοτόκου εἰς τὴν ἀγρυπνίαν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προβείαις.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς.

Αρχαῖος Μαθητῆς Χριστοῦ, γεγονὼς Ἀνανίῳ, τῷ νέῳ τὴν ἀνάβλεψιν Μαθητῆ ἡ σὺ βραβεύεις Παύλῳ τῷ θεῷ· διό σε, σὺν αὐτῷ εὐφημοῦμεν, ὡς Ἱεράρχην ἐνθεον, ὡς Ἀπόστολον θεῖον, ὡς ἀληθῆ, Μάρτυρα καὶ κήρυκα θεηγόρον, καὶ πρεσβευτὴν θερμότατον, πάσης τῆς οἰκουμένης.

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Δόξα τοῦ ἀγίου· Μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος, φύλ. 98. Καὶ νῦν Θεοτοκ. ὅμοιον καὶ ἀπόλυσις.

2. Ὀκτωβρίου, τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, καὶ Ἰουστίνης τῆς Παρθένου,

Ἐσπέρας ψάλ. 3. Τῆς ἡμέρας. Καὶ 3. τοῦ ἀγίου ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ιερέων ἐν χρίσματι, καὶ Μαρτύρων ἐν αἵματι, τῷ Θεῷ προσήγγισας, τελειώτατα, Κυπριανὲ Παναοίδιμε, τὸ ἄνθος τῆς φύσεως ἡ τῶν λόγων καλλονή, τῆς σοφίας ἀκρόπολις, τῆς ὀρθότητος τῶν δογμάτων ἡ στάθμη, τῶν

κα-

κανόνων, παναρμόνιος εὐθύτης, Ἐκκλησιῶν ἢ εὐπρέπειά.

Τῶν ἀθλούντων τὴν εὐκλειαν, τῶν Μαρτύρων τὸν στέφανον, ὑπογράφων ἐπεισας, τοὺς θεόφρονας, κατὰ τομῶν γενναϊότατα, ποικιλῶν κολάσεων, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, καὶ σωματῶν γυμνώσεως, καὶ στρεβλώσεων, καὶ κρυμμοῦ δραμυτάτου, Κυπριανὲ Πανσεβάσμι.

Επιφθαίς ταῖς τοῦ δαίμονος, τὰς ὠδὰς τὰς τοῦ Πνεύματος, καὶ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, ἀντιτάξασα, τὴν Παρθενίαν ἐτήρησας, καὶ Μάρτυς ἀήττητος προσηνέχθης τῷ Χριστῷ, ἱερώτατον σφάγιον. Ὁθεν ἐτυχε, τῶν στεφάνων τῆς νίκης Ἰουστίνια, τῶν Παρθένων καὶ Μαρτύρων, κεκοσμημένη φαιδρότησιν.

Δόξα ἤχος 6'.

Τὸν φωστῆρα τὸν θεολαμπῆ, τὸν τοῦ Παύλου συνόμιλον, καὶ ἔργοις συμμετόχον, Κυπριανὸν εὐφημήσωμεν. Μετ' Ἀγγέλων γὰρ ἀγάλλεται, λαβὼν τὸ στέφος τῆς ἀρθαρσίας παρὰ τοῦ μόχου Θεοῦ. Καὶ πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν,

Καὶ νῦν ὅμοιον Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐπιδα μου φύλ. 10. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Καὶ τρόπων μέτοχος φύλ. 5. Τὸ πρῶτ' Ἰοντάκιον τοῦ ἱερομ. φύλλα 73.

† Εἰς τὰς 2 Ὀκτωβρίου, ἱορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἀπὸ τὴν ἐν Ἀρρικῇ Καρθαγένην, καὶ διέτρι-

βεν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας, ἔζη ἐπὶ Λυκινίου Βασιλέως,

ἐν ἔτει 250· αὐτὸς ἦτον φιλόσοφος καὶ μάγος δεινός, ἐπειτα ἰδὼν, ὅτι τὰ μαγικά του διβλία ἦσαν μάταια, τὰ ἔκαυσε, καὶ βαπτισθεὶς ἔγεινε Χριστιανός, ἐπειτα καὶ ἐπίσκοπος Καρχιδονίων, φέρων πολλοὺς εἰς τὴν Χριστιανικὴν πίστιν, μετὰ ταῦτα σταλεὶς πρὸς τὸν Κλαύδιον Βασιλέα τῆς Νικομηδείας, καὶ βασανισθεὶς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Μάρτυς Ἰουστίνια, ἡ μαθήτρια τοῦ ἁγίου Κυπριανοῦ, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ὅσιος Θεόφιλος ὁ ὁμολογητῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει 716.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Γεώργιος, ὁ εἰς τὸ Καρατσὰ μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1794· ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις. Ἐξαποστειλάριον καὶ Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας.

Δόξα τοῦ ἁγίου· ἤχος πλ. δ'.

Ο τῆς κακίας πρότερον, ἀκριβῆς ὑπέρμαχος, τῆς Ἐκκλησίας ὑπερον, ἀληθῆς διδάσκαλος· ὁ λειτουργὸς τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, Ἀρχιερεὺς τῆς πίστεως ἐφάνη· Καὶ ὁ ἀκόλαστος, σώφρων διὰ τιμίας Παρθένου· ἀμφοτέρων ταῖς εὐχαῖς, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Καὶ νῦν, ὅμοιον Θεοτοκίον Νύμφης. φύλλα 9. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας. Καὶ ἀπόλυσις.

† 3. Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγίου Ἰε-
ρομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀ-
ρεοπαγίτου.

Ἀργία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
Ἐσπέρας μετὰ τὴν, Μακάριος ἀνὴρ.
Ἡ ἄλλοθεν στιχ. 6. ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἀγκίστρω τῆς χάριτος σοφῶς,
ὁ Παῦλος ὁ ἔνθεος, δημηγορήσας

ἔξωγρησεν, Ἱεροφάντορα, καὶ
τῶν ἀποβρήτων, θεωρὸν εἰργά-
σατο, σὲ σχευὸς ἐκλογῆς θεασά-
μενος. Μεθ' οὗ δυσώπησον, θε-
ορρήμιον Διονύσιε, τοῦ σωθῆναι,
τοὺς πόθω ὑμνοῦντάς σε, Δίς.

Ἀγγέλοις ὁμότιμον τὸν νοῦν,
Πάτερ Διονύσιε, δι' ἀρετῆς ἐργα-
σάμενος, τὴν ὑπερκόσμιον, τῆς

ἱε-

Ἱεραρχίας, εὐταξίαν Πάνσαφε, τὴν τούτων ἱερώς ἀνιστόρησας, καθ' ἣν ἐβρόθύμισας, Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, οὐρανίων τὰς τάξεις μιμούμενος. Δίς.

Εμφιλοσοφώτατα Θεῶ, Μάκαρ Διонуσιε, ὡς δυνατὸν ὁμοιούμενος, τῶν ὀνομάτων σου, μουσικῶς τῶν θείων, εὐσεβῶς ἐξήπλωσας τὴν ἔνθεον Θεόφρον ἀνάπτυξιν, ἐνώσας κρείττονι, μυηθεὶς τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ μυήσας τοῦ κόσμου τὰ πέρατα. Δίς.

Δόξα ἤχος β'. τοῦ Βυζαντίου.

Δεῦτε συμφώνως οἱ πιστοὶ, τὴν ἐτήσιον μνήμην τοῦ Ἱεράρχου εὐφημήσωμεν, Διонуσίου τοῦ σοφωτάτου. Οὗτος γὰρ διαπτύσας τῶν Στοικῶν φιλοσόφων, καὶ τῶν ἐκείνου τῆς ἐκλογῆς μαθητευθεὶς, τῶν ἀποστόλων μυστηρίων γνώστης ἐγένετο. Διὸ καὶ ἡμεῖς οἱ ἐκείνου ἀποστόλου, τὸν δοξάσαντα τοῦτον ἀπολογουμέντες σωτήρα βοήσομεν, ὁ τὸν σὸν ἀθλοφόρον στεφανώσας, ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Παρῆλθεν ἡ σκιά. (Ὁρα Τόμ. Α'. ἤχος β'.) Ἀπόστιχ. Ζῆτει εἰς ἱερομόναχον.

Δόξα ἤχος δ'. Γερμανοῦ.

Εν ἱερεῦσι, καὶ Μάρτυσι διαπρέφας Ὅσιε, πιστὸς ἀνεδείχθης ποιμὴν, καὶ Χριστοῦ πῶν τὸ ποτήριον. Διὸ ἐν ἐκατέροις εὐαρέστησας αὐτῷ τῷ Χριστῷ· πρέσβευε! ὑπὲρ

πάντων ἡμῶν, σὺν τοῖς ἄνω Λειτουργοῖς, ἐν φωτὶ νῦν ἀυλιζόμενος.

Καὶ νῦν ὁμοιον Θεοτοκίον, φύλλα 9.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμιῶν, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὖρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυροῦς, τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη. Νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου ὧ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει· αἱ γὰρ ἐξοδοί μου, ἐξοδοὶ ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προίεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων, ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμέ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμέ ζητοῦντες, εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκαχοι πνουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης

πάν-

πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐναυτοῖς σχολιὸν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὁρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γινῶσιν· διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κόσμῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πληθθῆσθε Πνεύματος.

Σοφίς Σολομῶντος· τὸ Ἀνίγνωσ.

Στόμα Δικαίου ἀποστάζει Σοφίαν, χεὶλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα Σοφῶν μελετᾷ Σοφίαν. Δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοῦς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπὶς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ, καρπὸν δικαιοσύνης τρυγῆσει· φῶς δικαίους διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου ἐβήσουσι χάριν καὶ δόξαν· γλῶσσαι Σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται Σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδοῦ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ φῶς ἐπιθυμοῦντας αὐτὴν πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρῖσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιᾷσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς, αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς ὑμεινῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτέ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστής ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ

ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα Νύμφην ἀγαθέσθαι ἐμαυτῷ, ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστις γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ εὐρετῆς τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί. Σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὐτὴ διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ὄρχατα, καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν. Ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων, καὶ πᾶσι σύμβουλος ἐστὶν ἀγαθὴ, ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας, Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ Σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων χτισμάτων, καὶ διέπη τὸν Κόσμον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, Δός μοι τῆν τῶν σῶν Θρόνων παρέδρον Σοφίαν καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δούλος σός, καὶ Υἱὸς τῆς παιδείας σου. Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἁγίου Κατοικήτηρίου σου, καὶ ἀπὸ Θρόνου Δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξη με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί, καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνῶσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ Δό-

ξη

ἐξ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν ποτὲ κακία Σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ πάντες δειλοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἰ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφία Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εγκωμιαζομένου Δικαίου εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γὰρ ἐστὶν ἡ μνήμη αὐτῶν, ὅτι καὶ παρὰ Θεῶν γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις, καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν, ὦ ἄνδρες, Σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις Νόμων. Τιμήσατε Σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγεῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν Μυστήρια Θεοῦ, ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς Σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις, καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνίτις, ἐδίδαξέ με Σοφία. Ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ Πνεῦμα νοερόν, Ἄγιον, ἀπαύγασμα φωτὸς ἀιδίου, καὶ Εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλους Θεοῦ καὶ Προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δὲ ἐστὶν Ἡλίου καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν, φωτὶ συγκρινομένη, εὐρίσκεται προτέρα. Αὕτη τοὺς θεραπεύοντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἐδῶκεν αὐτοῖς γινῶσιν ἁγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρόν ἐδράβυσεν αὐτοῖς, ἵνα γινῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντὸς ἐστὶν ἡ Εὐσέβεια, καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ

ποτὲ κακία Σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Εἶπον· γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογιζάμενοι οὐκ ὀρθῶς, Καταδυναστεύσωμεν τὸν Δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς ὀσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίου. Ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς, νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν Δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστὶ, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἀμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γινῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἐλεγχον ἐνοιῶν ἡμῶν. Βαρύς ἐστὶν ἡμῖν, καὶ βλεπόμενος, ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμένα αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα Δικαίων. Ἴδωμεν οὖν εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὑβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτὸν, ἵνα γινῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχημονι καταδικάσωμεν αὐτόν. Ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν. Ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔγνωσαν Μυστήρια Θεοῦ, οὐ δὲ ἔκριναν, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς ὁ μόνος, ὁ ζῶης ἔχων καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως καὶ ῥυθόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ, ὁ Οἰ-

κτίρμων καὶ Ἐλεήμων, καὶ δι-
δοῦς τοῖς ὀσίοις σου χάριν καὶ
τῷ σῶ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις
ἀντιτασσόμενος.

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας.

Δόξα ἤχος δ'.

Τῆς οὐρανοῦ γνώσεως, ἀθεώ-
ρητον βυθόν σε καλέσωμεν, λαμ-
πρότατε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ·
ὡς γὰρ ὀπλίτην, καὶ στερρὸν
ὑπέρμαχον τῆς Ἐκκλησίας, ἀνυ-
μνοῦμέν σε σοφέ· πυρὶ γὰρ ἐλ-
λαμφθεὶς τῷ ἀγνοτάτῳ, ἤξιώθης
ἅμα ταῖς ἄνω στρατολογίαις,
τὸ φωτεινὸν περιδόλαιον ἐνδύσα-
σθαι Χριστόν, καὶ λαμπρυνθεὶς
τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, τὸν
νοῦν Διονύσιε· διόσου τὴν παγ-
χόσμιον μνήμην πανηγυρίζοντες,
πιστῶς δοξάζομεν, τὸν δοξάσαντά
σε Κύριον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον, Μακαρίζω
σε Πάναγνε φύλλ. 9,
Τραπάριον. Χρηστότητα ἐκδιδάχθεις,
φύλλα 8.

Τὸ πρῶτ', Καθίσματα τῆς ἡμέρας, καὶ
τὸ Ἐυαγγέλιον (δρα φύλλα 17). Εἶτα
ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ Α'. ἤχος πλ. δ'.

Ἰγρὰν διοδεύσας.

Τῷ Παύλῳ τῷ θείῳ μαθητευ-
θεὶς, τῷ τῶν Οὐρανίων, Διονύ-
σιε θεατῇ, Οὐράνιος μύστης πα-
ραυτίκα, καὶ Θεηγόρος ἐχρημά-
τισας.

Ο χάριτι θεία καταυγασθεὶς,
καταύγασον Μάκαρ, τῶν ὑμνοῦν-

των σε τὰς ψυχὰς, τὰς σὰς
συνιέναι θεοπνεύστους, διδασκα-
λίας Διονύσιε.

Νοὸς καθαρότητι καὶ ψυχῆς,
τῶν ἐπουρανίων διαχόσμων τὰς
ἀστραπάς, μαθεῖν ἠξιώθης, καὶ
τὰς τούτων, χοροστασίας ἰδεῖν
Διονύσιε. Θεοτοκίον.

Νυμφὼν φωτοφόρος τῆς ὑπὲρ
νοῦν, σαρκώσεως ὠφθης, τοῦ τῶν
ὄλων δημιουργοῦ· ἐκ σοῦ γὰρ
τὴν σάρκα Θεομητορ, τὴν ἡμε-
τέραν ἡμφιάσατο.

Ὡδὴ Γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οὐρανίων ἀψίδων, ὑπερρθεὶς
Ὅσιε, τῶν ὑπερκοσμίων, τὰς τά-
ξεις καὶ τὰ στρατεύματα, καὶ
τὰς λαμπρότητας, ὑψηγορίας
τῶν λόγων, καὶ πανσόφοις φρά-
σσει, πᾶσιν ἐτράνωσας.

Υψηλῆς θεωρίας, ἐμφορηθεὶς
Ἐνδοξε, τὴν τῶν ὀνομάτων τῶν
Θείων πᾶσαν ἀνάπτυξιν, ἐθεολό-
γησας, Τριαδικὸς Θεολόγος, γε-
γονὼς τῇ χάριτι Θεομακάριστε.

Νεκρωθεὶς τοῖς παροῦσι, τῷ
πρὸς Θεὸν ἔρωτι, καὶ φιλοσοφία
συντόνως ἐγγυμνασάμενος, τῶν
ὑπὲρ ἔννοιαν, ζωοποιῶν χαρισμά-
των, θεοφόρον ὄργανον Πάτερ
γεγέννησαι, Θεοτοκίον.

Γεωργία Παρθένε, τοῦ Παν-
τουργοῦ Πνεύματος, σῶμα τῷ
Δεσπότη τῶν ὄλων ἐκαρποφόρη-
σας· ἐν ᾧ κατέκρινε, τὴν ἀμαρ-

τίαν

πῶς τοῦ Κόσμου, καὶ ζωὴν ἐπή-
γασε τὴν αἰωνίζουσαν.

Ὁ Βίρμος.

» Οὐρανίας ἀψίδος, ὄροφου γέ-
» Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δο-
» μητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ
» ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στή-
» ριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν.

Ὡς τοῦ Σκεύους ὑπάρχων τῆς
ἐκλογῆς, ἀπεικόνισμα θεῖον ὡς
ἀληθῶς, τὰ θεῖα Μυστήρια, ἐκ-
διδάσκεις τῷ Πνεύματι· καὶ φωτι-
σθεις τῇ χάριτι, τῆς θείας ἐλ-
λάμψεως, τὰς τῶν Ἀγγέλων
τάξεις, τρανῶς διεσάφησας· ὅθεν
καὶ τῷ Κόσμῳ, νοητῶς καταλεί-
ψας, τὰ θεῖά σου δόγματα, κατε-
φώτισας ἅπαντας, Ἱερομύστα
Διονύσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πό-
θῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ ᾠν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ,
θεοῦ φέγγους λυχνία χρυσοφαῆς,
ἄσπιλε ἀμόλυντε, παναμώμητε
Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχὴν
μου, τυφλώττουςαν πάθει, τῆς
ἀπαθείας αἴγλη, καταύγασον δέο-
μαι, καὶ μεμολυσμένην, καρ-
δίαν μου πλῆνον, ῥοαῖς κατανώ-
ξεως, μετανοίας τε δάκρυσι, καὶ
τοῦ ῥύπου με κάθαρον· ἵνα πόθῳ
κραυγάζω σοι, Θεοτόκε Ἀειπάρ-
θεγε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ

τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσα-
σθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνούσι,
τὸν πανάγιον Τόκον σου.

Ὡδὴ Δ΄. Σύ μου ἰσχύς Κύριε.

Ἐκκλησιῶν τὴν εὐκοσμίαν ἐβ-
ρύθμισας· ἐν αὐταῖς γάρ, Πά-
τερ, ἐζωγράφησας, μορφωτικῶς
τύπους ἐμφερεῖς, ἱεροπλαστίας,
τῶν ἀμ ορφώτων Δυναμίεων· δι' ὧν
μυσταγωγεῖται, καὶ φωτίζεται
πᾶσα, τῶν πιστῶν ἢ θεόφρων
ὁμήγυρις.

Ρεῖθρα τῆς σῆς, Θεολογίας
Θεόληπτε, τοὺς λειμῶνας, ἄγαν
καταρδεύουσι, τοὺς λογικούς καὶ
ἀειθαλεῖς, καὶ πεφυτευμένους,
ἐπὶ δογμάτων ὀρθότητι. Μονάδα
γὰρ οὐσίας ἐν Τριάδι προσώπων,
τὴν σεπτὴν Μοναρχίαν ἐκήρυξας.

Ἀγγελικῆς Ἱεραρχίας τὸ σύν-
τονον, Ἱεράρχα, πόθον καὶ τὸν
ἔρωτα, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν
ἀκλινῆ, νεῦσιν πρὸς τὸ ὕψος, τὸ
θεῖον καὶ ἀκατάληπτον, ἐδίδαξας
ἐμφρόνως, τοὺς ἐν πίστει βοῶν-
τας, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάν-
θρωπε. Θεοτοκίον.

Ἱερουργός, τῆς σωτηρίας ἐγένε-
το, ὁ Υἱός σου, πᾶσι τοῖς
ὕμνουσί σε, καὶ ποδηγός, καὶ
φωταγωγός, καὶ δικαιοσύνη, Παρ-
θένε καὶ ἀπολύτρωσις· δίδοσε Θεο-
τόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, οἱ
πιστοὶ ὁμοφρόνως δοξάζομεν.

Ὡδὴ Ε΄. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Ρημάτων σου ὁ φθόγγος, ὡς-
πέρ τις Οὐράνιος ἦχος, φερόμενος
τὰς

τὰς ἀθέους φρένας, κατεβρόντησε
 Δόγῃ τῆς χάριτος, καὶ δογμα-
 των θείων, μαρμαρυγαῖς ταῖς
 φανωτάταις, τῶν πιστῶν τὰς
 καρδίας ἐλάμπρυνεν.

Ὡμοιωθῆς ἐμπόρῳ, τῷ τοὺς
 μαργαρίτας, ζητοῦντι πανόλβιε,
 καὶ εὐρῶν τὸν ἕνα, μαργαρίτην
 τὸν ὄντως πολῦτιμον, καὶ θαυ-
 μάσας τούτου, τὰς θεουργοὺς
 φωτοβολίας, ἱεράρχα Θεὸν ὠμο-
 λόγησας.

Τὴν πηγὴν τῆς σοφίας, ἐμφιλο-
 σοφώτατα Πάτερ ἠγάπησας, καὶ
 τῷ ταύτης φίλτρῳ, καὶ ἀγάπῃ
 συμπεριφερόμενος, πολλοστὸς ἐ-
 γένου, καὶ ποταμοὺς θείων ναμά-
 των, ἀενάως πηγάζεις θεό-
 πιευστε. Θεοτοκίον.

Ὡς κεχαριτωμένη, τὴν καλλο-
 ποιὸν ὑπεδέξω εὐπρέπειαν, τὴν
 τὰ πάντα μόνῳ τῷ βουλήματι
 κατασκευάσασαν· καὶ τῷ θείῳ
 κάλλει, καὶ φωτισμῷ τῆς εὐσε-
 βείας, Θεομήτορ ἡμᾶς καλλω-
 πίσασαν.

ὸδὴ Γ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Νομίμως φιλοσοφῶν, σοφίας
 δάερων ἐπέτυχες· ἐνθῶς θεολο-
 γῶν, ὀρθόδοξα δόγματα, Παμ-
 μάκαρ κατέλιπες· ὧν κατατρο-
 φῶντες, οἱ πιστοὶ σε μακαρίζομεν.

Συνέσει θεοπρεπεῖ, Θεόφρον
 καλλωπιζόμενος, τῷ θείῳ μυ-
 σταγωγῷ, τὸ οὖς σου ὑπέκλινας·
 καὶ τὴν ὑπερκόσμιον, ὑπ' αὐτοῦ
 σοφίαν, ἐμυήθης Διονύσιε.

Ὁ βίος σου θαυμαστός, ὁ λόγος
 θαυμασιώτερος, ἡ γλῶσσά σου
 φωταυγής, τὸ στόμα περίπνοον,
 μάκαρ Διονύσιε· ὁ δὲ νοῦς σου
 Πάτερ, ἀκριβῶς Θεοειδέστατος.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι τοῦ Γαβριήλ, τὸ
 χαῖρε πίστει κραυγάζομεν· ἐξ ἧς
 ἀφράστως ἡμῖν, ὁ ζωαρχικώτατος,
 ἀνὴρ ἐχρημάτισε, καὶ συνανεστρά-
 φη, τοῖς ἀνθρώποις ὁ φιλάν-
 θρωπος. Ὁ Εἰρμός.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλοὶ
 γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ θυ-
 οῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέο-
 μαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ
 ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς
 σωτηρίας μου.

Κοντάκιον ἤχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὰς οὐρανίους διαβάς πύλας ἐν
 πνεύματι, μαθητευθεὶς, τῷ ὑπὲρ
 τρεῖς οὐρανοὺς φθάσαντι, Ἀπο-
 στόλῳ Διονύσιε τῶν ἀρρήτων.
 Ἐπλουτίσθης πᾶσαν γνῶσιν καὶ
 κατηύγασας, τοὺς ἐν σκότει ἀ-
 γνωσίας πρὶν καθεύδοντας. Διὸ
 κράζομεν, Χαίροις Πάτερ Παγ-
 κόσμιοι.

Εἰς τὰς 3. τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός,
 εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἰε-
 ρομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον Ἀθηναῖος,
 καὶ εἰς ἀπὸ τοὺς ἐννέα Βουλευτὰς
 τοῦ τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰς τὰς
 Ἀθήνας κριτηρίου, ὑπερέβαινε
 ὅλους τοὺς ἄλλους κατὰ τὸν
 πλοῦ.

πλούτον, δόξαν, σοφίαν καὶ σύ-
νεσιν. Σύγχρονος γενόμενος τῶν
'Αποστόλων. Οὗτος δὲ μετὰ τὴν σο-
φίαν του ἐγνώρισε τὴν σταύρωσιν
τοῦ Χριστοῦ καὶ εἶπεν « ἡ Θεὸς
πάσχει, ἡ κόσμος ἀπώλυται » δι-
αλεχθεὶς δὲ μετὰ τὸν Ἀπόστολον
Παῦλον περὶ τούτου, ἐβαπτίσθη,
καὶ διδάχθεις τὰ θεῖα δόγματα
παρὰ τοῦ διδασκάλου του ἁγίου
'Ιεροθέου, χειροτονεῖται ἐπίσκο-
πος Ἀθηνῶν. Ὅταν ἡ Θεοτόκος
ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ, εὐρέθη διὰ
νεφελῶν ἐκεῖ, καὶ ὁ θεὸς οὗτος
Διονύσιος, ὁμοῦ μετὰ τοὺς λοιποὺς
ἱεροὺς Ἀποστόλους· αὐτὸς συνέ-
γραψε περὶ οὐρανοῦ ἱεραρχίας,
περὶ θεῶν προσόντων· ἔπειτα ἀ-
πῆλθεν εἰς τὴν Ῥώμην καὶ ἀπ' ἐ-
κεῖ εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ κηρύξας
παρρησία τὸν Χριστὸν Θεὸν, ξί-
φει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμεναι εἰς
τὸ Παρίσιον, ὑπὸ Δομετιανοῦ βα-
σιλέως ἐν ἔτει 82. ὁμοῦ μετὰ τοὺς
δύω του μαθητὰς, Ῥουστικὸν καὶ
'Ελευθέριον. Λέγεται, ὅτι ἀπο-
κεφαλαισθεὶς ἐπεριπάτησεν ἕως
μῆλια μετὰ τὴν χάραν του εἰς τὰς
χεῖρας. Ἡ ἁγία του χάρα εὐρί-
σκειται εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ
Δοχειαρίου τοῦ Ἀθωνος, ἀφιε-
ρωθεῖσα διὰ Χρυσοβούλου Βασι-
λικοῦ, παρὰ Ἀλεξίου τοῦ Κο-
μνηνοῦ Βασιλέως.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι δύο
μαθηταὶ τοῦ ἁγίου Διονυσίου,
'Ρουστικὸς καὶ Ἐλευθέριος ξίφει
τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόκτιτος,
ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Διονύ-
σιος, ὁ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας,
καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ὀκτὼ Μάρτυρες
καὶ Ὁμολογηταί, εἰς φυλακὴν τῆς
'Αφρικῆς τελειοῦνται, ἐν ἔτει
254.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Πέτρος
καὶ Παῦλος, οἱ αὐτοῦ μαθηταὶ
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεαγένης
πυρὶ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδοτος,
λίθοις τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χοζε-
βίτης, ὁ Αἰγύπτιος, καὶ ἐπίσκο-
πος Καισαρείας, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις

Ἦδη Ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Ως ὄμβρος Οὐράνιος, ἐν γῆ δι-
ψῶσιν τὰ σὰ διδάγματα, τῶν
πιστῶν τὰς καρδίας, ἀεὶ πο-
θούσας καταπιάνουσι, καὶ ἀχορέ-
στως βοᾶν ἐκδιδάσκουσιν, Εὐλο-
γητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Νοήσει θεόφρονι, τοὺς ἀσωμά-
τους Νόας διέγραψας. Καὶ τὰς
τούτων παμμάκαρ, ὑμολογίας
ἐνθους γενόμενος, τὴν Ἐκκλησίαν
ὕμνειν ἐξεπαίδευσας, εὐλογητὸς
ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, τοῦ
παναγίου ὠφθης εὐάρμοστον, καὶ
τὰς ταύτου ἐμπνεύσεις, καὶ φα-
νερῶσαις προφητικώτατα, προ-
γορεύων, σοφῆ Διονύσιε, Εὐλογη-
τὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός,
Ἰδοὺ

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται, τοῦ Ἡ-
σαίου ἢ προαγόρευσις· ἐν γαστρί-
σου Παρθένε τὸν Λόγον ἔσχες
καὶ ἀπεκύησας, τὸν ζωοδότην,
ὧ πάντες κραυγάζομεν, Εὐλογη-
τὸς ὁ Θεός.

Ἦδὴ Ἡ'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον, γεγονῶς
Διονύσιε· καὶ χωρητικὸν τῶν
καθαρῶν ἐμφάσεων, τὸν νοῦν
ἐργασάμενος, δι' ἀρετῆς πανόλ-
βιε· τὰς μαρμαρυγὰς τῶν ὑπὲρ
νοῦν λαμπηρόνων, δεχόμενος
ἐβόας, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε.

Ἀφθονωτέρα χάρις σου, ἐξεχύ-
θη τοῖς Χείλεσιν. Ὅθεν τὰς ἐν
θεοῦ, διδαχὰς παρέθηκας, τὴν
τούτων διάνοιαν, ὑπερφῶς ἡμῖν
ἐξαπλῶν· καὶ διατρανῶν καὶ τη-
λαυγῶς ἀναπτύσσων, τοῖς πίστει
μελωδοῦσιν, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε.

Γνωριμωτέρα γέγονε, διὰ σοῦ
Διονύσιε, ἢ τῶν Ἀθηναίων εὐ-
κλεῆς Μητρόπολις, Χριστῷ προ-
σενέγκασα, καὶ ἀπαρχὴν πανίε-
ρον· τῷ Παμβασιλεῖ διηνεκῶς
μελωδοῦσα, Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ πανάμωμε, τῆς
ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ
τῆς ἀμαρτίας, τὰς οὐλὰς ἐξά-
λειψον. Υἱὸν γὰρ ἐγέννησας,
τὸν ἐξουσίαν ἔχοντα, τοὺς πε-
πεδημένους ταῖς σειραῖς τῶν πται-
σμάτων, εὐκόλως ἀνιέναι, τῶν

δεσμῶν τῶν ἀλύτων, τὸν μόνον
εὐεργέτην, Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Βιρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν
Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεο-
σεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυ-
νάμει δὲ κρείττονι, περισωθέν-
τας τούτους ἰδὼν, τῷ δημι-
ουργῷ καὶ λυτρωτῇ ἀνεβόα, Οἱ
Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυ-
μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦδὴ Θ'. Εξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἁγίων Ἀποστόλων ἀξιωθεῖς,
θεατῆς χρηματίσαι καὶ σύμπονος,
συγκοινωνός, γέγονας τῆς δόξης
καὶ σὺν αὐτοῖς, ἐπὶ τὴν θείαν ἔ-
σπευσας, σώματος τοῦ ὄντως
ζωαρχικοῦ, τῆς μόνης Θεοτόκου,
καὶ σεβασμιωτάτης, ἣν ἐπαξίως
μεγαλύνομεν.

Τῆς θείας Βασιλείας ἐν οὐρανοῖς
κληρονόμος ἐγένου ὡς ἔννομος,
Ἀρχιερεὺς Πάτερ ὡς ἀήττητος
ἀθλητῆς, ἱερωσύνης χρίσματος,
αἷμα συγκεράσας μαρτυρικόν· διὰ
διπλοῦς στεφάνους, ἀπειληφας
ἀξίως, Ἱερομύστα Διονύσιε.

Ὡς ἔχων παρῤῥησίαν πρὸς τὸν
Θεόν, Ἱεράρχα σοφῆ Διονύσιε,
διὰ παντός, πρέσβευε ῥυσθῆναι ἐκ
πειρασμῶν, τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦν-
τάς σε, μύστα τῶν ἀρρήτων θεω-
ριῶν, ὡς τῆς κρυφιομύστου, καὶ
θεαρχικωτάτης, Ἱεροφάντης ἀγα-
θότητος.

Θεοτοκίον.

Νικῶσαν τὰς αἱρέσεις, νεανικῶς,

τὴν

τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ἀνάδειξον, ἦν ὁ Χριστός, Αἵματι τιμίῳ τῷ ἑαυτοῦ, ὡς ἀγαθὸς ἐκτήσατο, Κεχαριτωμένη ὁ σὸς Υἱός· καὶ σώσον ἐκ κινδύνων καὶ τῆς ἐπικρατείας, τῆς κατεχούσης ἡμᾶς λύτρωσαι

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός,
» καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέ-
» ρατα, ὅτι Θεὸς ὤφθη τοῖς ἀν-
» θρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ
» γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχω-
» ροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε
» Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων, ταξιαρχία μεγαλύνουσιν.

Ψάλλε καταθασίας· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου (ὄρα Τόμ. Α΄. Σελ. 48.)

Ἐξαποστειλ. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθομιν.

Τῷ Παύλῳ Διονύσιε, τῷ κλεινῷ κορυφαίῳ, μαθητευθεὶς Πανόλβιε, ὑπ' αὐτοῦ ἐμυήθης, τῶν ἀποκρύφων τὴν γνῶσιν. Ὅθεν σε καὶ λαμπτήρα, τῇ Ἐκκλησίᾳ τίθησιν, Ἀθηνῶν προχειρίσας τῆς εὐσεβοῦς, Ἱεράρχην πόλεως, ἣν φυλλάττεις, ὀρθοδοξοῦσαν Πάνσοφε, σαῖς εὐχαῖς θεοκήρυξ.

Καὶ τῆς Θεοτόκου ὁμοιον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τοὺς αἶνους ψάλλομεν τὰ ἑσπέρια φύλλα 100.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

†. 4. Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Ἑσπέρας ψάλ. 3 Τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ ἁγίου ἤχος δ.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Οφωτοειδέστατος Χριστοῦ, ἔρωσ καὶ θεϊότατος, τὴν σὴν ψυχὴν κατελάμπρυνε, καὶ τὴν διάνοιαν, γλυκυτάτῳ φέγγει, εὐσεβῶς ἐπύρσευσε, καὶ πᾶσαν αἰσθητὴν ἡδυπάθειαν, ὡς πῦρ κατέφλεξεν, οὐρανίων ἐπιλάμπσεων, ἐκτελέσας, δοχεῖον Πανέντιμον.

Η μεγαλοπρέπεια τῶν σῶν, λόγων Ἱερόθεε, καὶ τῶν σοφῶν ἀποδείξεων, ἡ παναρμόνιος, καὶ ἀκριβεστάτη, ἀγωγή καὶ μέθοδος, ἐπιστημονικῆς διαθέσεως, καρπὸς γνωρίζεται, καὶ φωτίζει τοὺς προσρέχοντας, καὶ σοφίζει, τοὺς ἀναγινώσκοντας.

Τὸ περιφανέστατον τῶν σῶν, συστημάτων ὅσιε, περὶ τὰ θεῖα θεάματα, ὁ Διονύσιος, ὁ πολὺς τὰ θεῖα, τοῖς πιστοῖς ἐκήρυξε, καὶ τὸ ὑπερφυές τῶν δογμάτων σου. Μεθ' οὗ δυσώπησον, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξῃ, καὶ νῦν, ὁμοιον φύλλα 11.

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας.

Τροπάρ. Χρηστότητα, φύλλα 8.

Τὸ πρῶν κανὼν τῆς ἡμέρας καὶ καντάκιον τοῦ Ἱεράρχου

Ἦχος· πλ δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν ἱεράρχην Ἀθηνῶν ἀνευφημοῦμέν σε, ὡς μυηθέντες διὰ σοῦ ξένα καὶ ἄρρητα· ἀνεδείχθης γὰρ θεόληπτος ὑμολόγος. Ἀλλὰ

πρέ-

πρόσβουε παμμακάρι Ἱερόθεε, ἐκ παντοίων συμπτωμάτων ἡμᾶς ῥύεσθαι, ἵνα κράζωμεν, Χαιροῖς πάτερ Ἱερόθεε.

† Εἰς τὰς 4 τοῦ Ὀκτωβρίου, ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Οὗτος ἦτον Ἀθηναῖος, καὶ ἓνας ἀπὸ τοὺς ἐννέα Βουλευτὰς τοῦ Ἀρεοπάγου κριτηρίου. Προκατηχηθεὶς δὲ ἀπὸ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, χειροτονεῖται ἐπίσκοπος Ἀθηνῶν, μαθητὴς τούτου καὶ διάδοχος, ἐχρημάτησεν ὁ ἱερός Διονύσιος, ὁ Ἀρεοπαγίτης. Ὁ ἅγιος Ἱερόθεος εὐρέθη διὰ νεφελῶν εἰς τὴν Καίμησιν τῆς Θεοτόκου, ὁμοῦ μὲ τοὺς λοιποὺς Ἀποστόλους. Οὕτω θεαρέστως ζήσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Πέτρος ὁ Καπιτωλίων, τοῦ νῦν Σουδέτς, ξίφει τελειοῦται ἐν τῇ Πετραίᾳ Ἀραβίᾳ, ἐπίσκοπος ὧν ἐκεῖ.

† Ἡ ἁγία Μάρτυς Δομνίνα, καὶ αἱ αὐτῆς θυγατέρες Βερίνη καὶ Προδόκη, αἱ ἐξ Ἐδέσσης ὀρμώμεναι, ἐν ποταμῷ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀνδραύκτης ὁ Ἐφέσιος, καὶ Καλλισθένη ἡ αὐτοῦ θυγάτηρ, ξίφει τελειοῦνται, παρὰ τοῦ Μαξιμίνου, ἐν ἔτει 312. εἰς τὴν Μελιτινὴν τῆς Ἀσίας.

† Ὁ ὄσιος Ἀμμων ὁ Αἰγύπτιος καὶ κηπουρός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Φαῦστος, Γάιος, Εὐσέβιος, καὶ Χαιρήμων τῶν διακόνων, οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἁγίου Διονυσίου, ξίφει τελειοῦνται, ἐν ἔτει 250.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλ. τοῦ ἱεράρχου.

Ὁ οὐρανὸς τοῖς ἀστροῖς.

Ὅτε ἡ Μήτηρ τοῦ Λόγου, πρὸς τὰς ἐκεῖ καταπαύσεις, μεταναστεύουσα ὤφθη, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις, σὺ Ἱερόθεε ὕμνοις, ἐπέστης ταύτης προπέμπων.

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

☩☩☩ ☩☩☩ ☩☩☩ ☩☩☩ ☩☩☩ ☩☩☩ ☩☩☩

† 5 Ὀκτωβρίου. τῆς ἁγίας Μάρτυρος Χαριτίνης.

Ἐσπέρας ψάλ. 3. Τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τῆς ἁγίας ἡχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς χαρᾶς ὡς ἐπώνυμος, ἐν χαρᾷ προσεχώρησας, εἰς νυμφῶνα Πάνσεμνε, τὸν οὐράνιον, ἐνθα τὸ σὸν ἐπεπόθησας, κεκτῆσθαι πολίτευμα, ὑπομείναςα στερρῶς, ἀλγεινὴν ὄντως βάσανον, τῶν ὀδόντων τε, καὶ ὀνύχων ἀπάντων ἐκρίζωσις, ἀθληφόρε Χαριτίνη, Παρθενομάρτυς Πολύαθλε.

Τῶν λεόντων συνέθλασας, σιαγόνας πολύαθλε, σιαγόνων φέρουσα τὰ συνθλάσματα τῶν δὲ ὀνύχων ἐκρίζωσιν, γενναίως ὑπήνεγκας, ἐκρίζουσα τὰ δεινὰ, τῆς ἀπάτης φρούραγματα, θαλαττίοις

τε,

τε, ἐν θυοῖς ἀπερρίφθης, τὴν κακίαν, ὑποδρύχου ποιοῦσα, τοῦ πονηροῦ πολεμήτορος.

Μετὰ τέλος μακάριον, ἐν θαλάσῃ ριφεῖσάν σε, σὸς γεννήτωρ ἐνδοξε συνεχόμισεν, ἀναδοῶν μετ' ἐκπλήξεως, πῶς νῦν κεχαρίτωσαι, ἱερώτατον ὄμου, καὶ ποθούμενον γέννημα, ταῖς κολάσεσι, τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν κλησιν, ἀληθεύουσαν εἰργάσω, προτυπωθεῖσαν τῇ χάριτι.

Δόξα καὶ νῦν, ὁμοιον. Σὶ τὸ κθαρώτατον, φύλ. 11. καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Ἡ Ἀμνάς σου. φύλλα 5. Τὸ πρῶτ, κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

† Εἰς τὰς 5. τοῦ Ὀκτωβρίου, ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τῆς ἁγίας Μάρτυρος Χαριτίνης.

Αὕτη ἐξη ἐπὶ Διοκλητιανοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 290. κηρύττουσα δὲ παβήρησία τὸν Χριστὸν, Θεὸν, πάνεται, καὶ δένεται κατὰ τὸν τράχηλον μὲ μίαν πέτραν, καὶ οὕτω ρίπτεται εἰς τὴν θάλασσαν, ὅθεν ἐμεινεν ἀβλαβῆς, καὶ οὕτω παρέδωκε τὸ πνευμά της μετ' οὐ πολὺ.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Μάρτυς Μαιμέλχθα ἡ Περσίς, λιθοβοληθεῖσα τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεχίαις.

Ἐξαποστειλ. ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

6 Ὀκτωβρίου τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ.

Ἐσπέρας ψάλ. στιχ. 6. ἤχος δ'.

ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς πλευρᾶς ἐφαψάμενος, τοῦ Δεσπότου πανόλβις, τῶν καλῶν κατείληφας τὸ ἀκρότατον, ὥσπερ γὰρ σπόγγος τὰ νάματα, ἐκεῖθεν ἐξήντηλας, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ ἐπότισας, χερσωθεῖσας καρδίας ἀγνωσία, τοῦ Θεοῦ θεογνωσίας, ἀναπηγάζων τὰ δόγματα. Δίς.

Τῇ πιστῇ ἀπιστία σου, τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίωσας, ὡς Θεὸν καὶ Κύριον πάσης κτίσεως, θεολογεῖν ἀπαρξάμενος, τὸν σάρκα φορέσαντα, δι' ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς, καὶ σταυρόν τε καὶ θάνατον, ὑπομείναντα· καὶ τὰς τρήσεις τῶν ἤλων καὶ τῇ λόγγῃ, τὴν πλευρὰν διανυγέντα, ἐξ ἧς ζωὴν ἀρνούμεθα. Δίς.

Ο Θωμᾶς ὁ θαυμάσιος, τὴν πηγὴν ἀνεστόμωσε, τῶν δογμάτων Δέσποτα τοῖς θεόφροσι. Τὴν γὰρ πλευρὰν ψηλαφήσας σου, διπλὴν τὴν ἐνέργειαν, ταῖς οὐσίαις ταῖς διτταῖς, καταλλήλως μεμύηται, καὶ ἐδόητε, Σὺ Θεός μου ὑπάρχεις καὶ Δεσπότης, σὺ καὶ Κύριος τῆς δόξης, ὁ δι' ἐμὲ σὰρξ γενόμενος. Δίς.

Δόξα ἤχος α'.

Τὸν τῆς ἀλίας θυθὸν καταλιπὼν, τῷ τοῦ Σταυροῦ καλᾶμῳ πιστεὶ προσέδραμες, καὶ ἐν αὐτῷ

πάντας ἐξώγησας, Θωμᾶ Ἀποστολε. Διὸ καὶ τὴν ἀχραντον πλευρὰν τοῦ Λόγου, τῇ χειρὶ ψηλαφήσας, τῶν πεπαρμένων ἡλῶν τὰς ὠτειλάς, τῷ δακτύλῳ κατιδεῖν κατηξίωσαι. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκτενωὶς πρέσβευε αἰεὶ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁμοιον Θεοτοκίον. Μακκριζῶσε Πάναγνε φύλλα 9. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Ἀπόστολε ἄγιε· φύλλα 1. Τὸ πρῶτὸ καθίσματα καὶ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὰς 6 τοῦ Ὀκτωβρίου ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ.

Οὗτος ἦτον εἰς τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, Θωμᾶς ὁ καὶ Αἰδύμος λεγόμενος. Αὐτὸς ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τοὺς Πάρθους, Μήδους, Πέρσας καὶ Ἰνδοὺς, ὅπου ἐβάπτισε τὸν υἱὸν τοῦ Βασιλέως Οὐαζάνην· ἔπειτα ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν, ἐπῆγεν εἰς ἄλλας πόλεις, κηρύττων τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, ὅπου καὶ ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἅγια Μάρτυς Ἐρωτηῖς πυρὶ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Μακίριος, ὁ ἐκ Κίου μὲν τῆς Βιθυνίας καταγόμενος, ἐν Προύσῃ δὲ ἀθλήσας ἐν ἔτει 1590. ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αὐτόπτα καὶ Ἀπόστολε, Χριστοῦ τοῦ παγοικτίρμονος, εἰρήνην κηρύξαντες.

δώρησαι πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ καὶ νίκας, τῷ φιλοχρίστῳ ἀνακτι, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν καὶ σωτηρίαν αἰτηται, τοῖς σὲ Θωμᾶ εὐφημοῦσιν, ὡς μαθητὴν Θεηγόρον.

Εἰς τοὺς Αἴνους ψάλλομεν τὰ ἐσπέρια δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. Δοξολογία καὶ ἀπόλυσις.

*****

7 Ὀκτωβρίου τῶν ἁγίων Μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάχχου.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τῶν ἁγίων ἤχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Βάχχε καὶ Σέργιε ὑμᾶς, ὁ τῆς δόξης Κύριος, κατακοσμήσας ταῖς χάρεσι, ταῖς τῶν ἰάσεων, θαυμαστοὺς ἐν κόσμῳ, εὐκλεῶς ἀνέδειξε, νοσοῦντας δι' ὑμῶν θεραπεύων αἰεὶ. Διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Βάχχε καὶ Σέργιε ὑμεῖς, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, ἐν οὐρανοῖς συγχορεύετε. Σὺν ἀσωμάτοις γὰρ, αἰεὶ παρεστῶτες, τῇ Τριάδι ἅγιοι, καὶ δόξῃ ἐντρυφῶντες ἀγάλλεσθε. Διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Βάχχε καὶ Σέργιε ὑμεῖς, τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἐνστασιν, ἀνδρείως ἀμφω ἐλύσατε, καὶ τῶν εἰδώλων δὲ, δλεθρίαν πλάνην, εὐσεβῶς ἀπώσασθε, Χριστὸν τὸν Βασιλέα κηρύξαντες. Ὅν ἰκετεύσατε δω-

ρη-

ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

δόξα. ἤχος δ΄.

Σέργιος καὶ Βάχχος, ἡ φαιδρὰ τῶν Μαρτύρων καὶ τερπνὴ λαμπρῶν, τῶν μὲν τυράννων τὸ θράσος κατέβαλε, τῶν δὲ εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησε· καὶ τῆς θεογνωσίας τὸ τέλειον μυστήριον, λαμπρὰ τῇ φωνῇ, ὑψηγοροῦντες ἀνεκρηυττον. Ὡν ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, ὁ τούτων νομοδότης, ἀγωνοθέτης τε καὶ στεφανοθέτης, καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, κατὰ τῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν δυνάμεων, τὸ κράτος ἀναδήσασθαι.

Καὶ νῦν, ὅμοιον Θεοτοκ. Μακκρίζω σε φύλ. 9. Ἀπόστιχ. τῆς ἡμέρας. Τροπάριον Οἱ Μάρτυρες σου φύλλα 6. Τὸ πρῶν κανὼν καὶ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὰς 7 τοῦ Ὀκτωβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάχχου.

Οὔτοι ἔζων ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως ἐν ἔτει 296. Ἦσαν ἀπὸ τῆν Ῥώμην· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐκήρυττον παρρησία τὸν Χριστὸν Θεόν, πιάνονται καὶ πέμπονται εἰς τὸν Ἀντίοχον, Δοῦχαν τῆς Ἀνατολῆς, ὑφ' οὗ παιδευθέντες, ξίφει τὴν κεφαλὴν τέμνονται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἰουλιανὸς ὁ πρεσβύτερος, καὶ Καισάριος ὁ διάκονος, ἐν θαλάσῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Λεόντιος ὁ ὑπαρχιερικός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

(ΤΟΜ. Β΄.)

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Εὐσέβιος καὶ Φίληξ ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Πολυχρόνιος, λειτουργῶν, ξίφει τελειοῦται παρὰ τῶν Ἀρειανῶν ἐν ἔτει 325.

† Οἱ ὅσοι ἐννενήκοντα ἐννέα Πατέρες, οἱ ἐν Κρήτῃ ἀσκήσαντες ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλ. Ζῆτει εἰς Μάρτυρας· Εἰς τοὺς Αἰῶνας ψάλλομεν τὰ ἐσπέρια· Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας καὶ ἀπολυσις.

8. Ὀκτωβρίου, τῆς Ὁσίας μὴ τρὸς ἡμῶν Πελαγίας.

Ἐσπέρια ψάλ. 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τῆς Ὁσίας ἤχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εγκρατεία τὸ σῶμά σου, Πελαγία νεκρώσασα, τὴν ψυχὴν ἐζώσασα καὶ ἐκόσμησας, καὶ οἰκητήριον Πνεύματος, σαυτὴν ἀπετέλεσας, καὶ συνήφθης μυστικῶς; τῷ νυμφίῳ καὶ Κτίστῃ σου. Ὅν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀσισέβαστον μνήμην σου.

Τὸ ὠραῖον τοῦ σώματος, εἰς τὸ πρῶτον ἀξίωμα, Πελαγία ἐνδοξε μεταρρυθμίσασ· οὐχὶ χρωμάτων τοῖς ἀνθεσιν, ἀρετῶν δὲ κάλλεσι, κατεποίκιλας σαυτὴν, καὶ τοῦ Κτίστου γεγένῃσαι καθ' ὁμοίωσιν,

« 8 » ἔκτε-

ἐκτενῶς δυσωποῦσα ὑπὲρ πάντων,
τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων, τὴν
ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Τῶν δακρῶν ἀλάστρον, καθ'
ἐκάστην προχέουσα, εὐωδίας
ἐπλησας τὰ οὐράνια. Διὸ ὡς
μῦρα πολύτιμα, Χριστῷ προση-
νέχθησαν εἰς ὁσμὴν τὴν μυστι-
κὴν τῆς αὐτοῦ ἀγαπήσεως ἐκχε-
όμενα. Διὰ τοῦτο δυσώπει ὑπὲρ
πάντων, τῶν ἐν πίστει ἐκτελούν-
των, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, ἦχος δ'.

Οπου ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία,
ὕπερπερίσσευσεν ἡ χάρις, καθὼς
ὁ Ἀπόστολος διδάσκει· ἐν προ-
σευχαίς γὰρ καὶ δάκρυσι Πελα-
γία, τῶν πολλῶν πταισμάτων τὸ
πέλαγος ἐξήρανας, καὶ τὸ τέλος
εὐπρόσδεκτον τῷ Κυρίῳ, διὰ τῆς
μετανοίας προσήγαγες· καὶ ἐν
τούτῳ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μακαρίζω σε Πάναγι, φύλλα 9.

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον.

Ἐν σοὶ μήτηρ ἀκριβῶς, φύλλα 4.

Τὸ πρῶτ, κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

† Εἰς τὰς 8 Ὀκτωβρίου, ἑορτά-
ζομεν τὴν μνήμην τῆς Ὁσίας μητρὸς
ἡμῶν Πελαγίας, τῆς ἀπὸ Ἐταιρίδος.

Αὕτη ἦτον ἀπὸ τὴν Ἀντιόχειαν,
σχολάζουσα πρότερον εἰς τὰ θέα-
τρα, καὶ κακὰς πράξεις, μετα-οή-
σασα δὲ ἐβαπτίσθη, ἔπειτα ἐπῆγεν
εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ὅπου
ἐκτίθεν ἐν μικρὸν κελλίον, ἐκεῖ

ζήσασα ἀσκητικῶς, ἐν εἰρήνῃ
ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Πε-
λαγία ἡ Παρθένος ἡ ἀπὸ τὴν
Ἀντιόχειαν, ἀθλήσασα τελειοῦται.

† Ἡ ἁγία Ταῖσία ἡ πόρνη,
μετανοήσασα τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον καὶ Ἀπόστιχα τῆς
ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

*****

9. Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγίου Ἀ-
ποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλ-
φαίου, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Ἀνδρονίκου, καὶ τῆς
συμβίας αὐτοῦ.

Ἐσπέρας ψάλ. 3. τοῦ ἁγίου, ἦχος δ'.

Ω; γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῷ καλᾷ τῆς χάριτος, ἐκ θυ-
θοῦ ματαιότητος, τοὺς θροτοὺς
ἀνείλκυσας ἀξιάγαστε, τοῦ Διδα-
σκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπέκων
Ἰάκωβε, τοῦ φωτήσαντος τὴν
σὴν, κατὰ πάντα διάνοιαν, καὶ
Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν θεηγό-
ρον σὲ παμμάκαρ, ἀναδείξαντος
τῆς τούτου, ἀκαταλήπτου Θεό-
τήτος.

Ἡ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ
σὲ καταβέβηκε, τοῦ πυρὸς ἐν εἴ-
δει, καὶ σὲ μακάριε, θεῖον δοχεῖον
εἰργάσατο, συντόνως ἐλαύνοντα,
ἀθείας τὴν ἀχλὺν, καὶ τὸν κόσμον
φωτίζοντα, τῇ λαμπρότητι, τῶν
Πανσόφων σου λόγων, μυστολέ-
κτα, Ἀποστόλων ἡ ἀκρότης,
Χριστοῦ αὐτόπτα Ἰάκωβε.

Ἄστρα-

Αστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν οκότει καθεύδοντας, ἀγνωσίας ἐνδοξε κατεφώτισας, καὶ ἀναδείξας Ἰάκωβε, Υἱὸς διὰ Πίστειως, τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ. Οὐ τὸ πάθος ἐζήλωσας, καὶ ὡς σοφὸς καὶ θεηγόρος, ὡς μαθητῆς ἀληθέστατος.

Ψάλλε καὶ 3. τοῦ Ὁσίου εἰς τὸ τέλος. Δόξα καὶ νῦν καὶ Ἀπόσιχα τῆς ἡμέρας Τροπάριον. Ἀπόστολι φύλλα 1. καὶ τῆς ἐρήμου πολίτης, φύλλα 7. Τὸ πρῶτ, κοντάκιον τῆς ἡμέρας

† Εἰς τὰς 9. τοῦ Ὀκτωβρίου, ἰορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου.

Οὗτος ἦτον εἰς τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, καὶ ἀδελφὸς Ματθαίου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, υἱοῦ Ἀλφαίου. Λέγεται καὶ μικρὸς Ἰακώβος. Οὗτος ἐκοπίασε πολὺ διὰ τὸν Κύριον, καὶ διαπεράσας μέρη, πολλὰ τῆς οἰκουμένης, ἐσταυρώθη παρὰ τῶν ἀθέων, καὶ οὕτως ἀπῆλθε πρὸς τὰ οὐράνια.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὁσιος Ἀνδρόνικος ὁ Ἀντιοχεὺς, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Ἀθανασία, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται ἐν ἔτει 540.

† Ἡ ἁγία Μάρτυς Ποπλία, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 361.

† Ὁ Ὁσιος Πέτρος, ὁ ἐκ Γαλατῶν τῆς Ἀσίας στρατιώτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 829.

† Μνήμη τῶν Δικαίων Πατριάρχων Ἀβραάμ, καὶ Ἀὼτ τοῦ ἀνιψιοῦ αὐτοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσευχαίαις.

Ἐξασπυριελάριον, καὶ Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

10. Ὀκτωβρίου τῶν ἁγίων Μαρτύρων Εὐλαμπίου, καὶ Εὐλαμπίας.

Ἐσπείρας ψάλ. 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τῶν ἁγίων ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημειώσιν.

Ηλίου λαμπρότερον, λελαμπρυσμένη ἡ μνήμη σου, τοῖς πιστοῖς ἐξανέτειλε, τὴν κτίσιν φωτίζουσα, θεαίαις φρυκτωρίαις, Εὐλάμπιε μάκαρ, καὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν, καὶ τῶν δαιμόνων νύκτα διώκουσα. Διόσε μακαρίζομεν, καὶ ἐτησίως γεραίρομεν, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, προσευτην ὡς θερμότατον.

Σιδήρῳ ξεόμενος, καὶ ταῖς λαμπάσι φλεγόμενος· καὶ εἰρκτη συγκλειόμενος, ξύλῳ ἀναρτώμενος, καὶ θηρίοις βρώμα, διδόμενος μάκαρ, ἀπαρασάλευτος τὸν νοῦν, διεφυλάχθης τῇ θεῖᾳ χάριτι, καὶ νίκης διαδήματι, κατεκοσμήθης Εὐλάμπιε. Διὰ τοῦτο τὴν μνήμην σου, χαρμοσύτως γεραίρομεν.

Τὴν Εὐαν τὸν τρώσαντα, καὶ Παραδείσου ἐξώσαντα, πολυμήχανον ἔτρωσας, τρωθεῖσα τῷ ἔρωτι, τοῦ Παμβασιλέως, Χριστοῦ Εὐλαμπία, καὶ ὑπομείνας ἀστερῶδες, σώματος τρώσιν καὶ

πάσαν βάσανον. Διὸ μεθέξει κρείττονι, θείας θεώσεως ἔτυχες, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύουσα, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον
Μακαρίζω σε πάναγνε· φύλλα, 9.

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας.
Τροπάριον. Οἱ Μάρτυρές σου φύλλ. 6.
Τὸ πρῶτ. κοντάκιον, εἰς μάρτυρας
φύλλα. 9.

† Εἰς τὰς 10, τοῦ Ὀκτωβρίου,
ιορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων
Μαρτύρων Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαπίας.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἦσαν ἀδελφοί,
Χριστιανοί, ἔζων ἐπὶ Μαξιμια-
γοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 296· αὐ-
τοὶ παρασταθέντες εἰς τὸν Βασι-
λέα, ὡς Χριστιανοί, ἀπεκεφαλί-
εθησαν, καὶ οὕτως ἀπήλαυσαν
τοῦ Μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι
διακόσοι Μάρτυρες, οἱ σὺν τῷ
ἁγίῳ Εὐλαμπίῳ ἀναιρεθέντες τε-
λειοῦνται.

† Ὁ ὄσιος Βασιανὸς ὁ Σύρος
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, εἰς Κων-
σταντινούπολιν, ἐν ἔτει 450.

† Ὁ ὄσιος Θεόφιλος ὁ ὁμολο-
γητῆς, ὁ ἀπὸ Στρούμιτσα, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται, κατὰ τὸ 716
ἔτος.

Ἐξαποστειλάριον, καὶ ἀπόστιχα
τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

11. Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγίου Ἀ-
ποστόλου Φιλίππου καὶ τοῦ
ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφά-
νους τοῦ ποιητοῦ καὶ γραπτοῦ.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3. τοῦ Ἀποστό-
λου. Ζῆτει εἰς Ἀπόστολον. καὶ 3,
τοῦ ὁσίου ἤχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αὐτοκίνητον ὄργανον, ταῖς πνοαῖς
ὑπηχούμενον, τοῦ ἁγίου πνεύματος
ἐχρημάτισας, τῇ πυριφθόγγῳ γὰρ
γλώττῃ σου, τὰ θεῖα ἐβρόγχησας,
καὶ κατέφλεξας ἐχθρῶν, δυσσε-
βῶν τὰ ζιζάνια, τῶν μὴ χρώμα-
σιν, ὕλικοῖς προσκυνούντων τοῦ
Κυρίου, καὶ Θεοῦ ἡμῶν τὸ εἶδος,
καὶ τῆς ἀχράντου Μητρὸς αὐτοῦ.

Ὡς φωστὴρ διαυγέστατος, τῷ
πυρσῷ τῶν δογμάτων σου, κατα-
λάμπεις ἅπασαν τὴν ὑφήλιον. Δα-
βιτικῶς τὴν κινύραν σου, κι-
νῶν ἐμελώδησας, τῶν ἁγίων τοῦ
Χριστοῦ, ἀξιεπαίνα ἄσματα, καὶ
ἐξέπεμψας, εἰς τὴν ἡπειρον πᾶ-
σαν. Διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης ἐπα-
ξίως, Ἱερομύστα Θεόφανες.

Ἱερέων ἐν τάγμασιν, ἀσκητῶν
ὀμηγύρεσι, καὶ χοροῖς Μαρτύ-
ρων σὺ καταλέλεξαι, ὑπὲρ Χρι-
στοῦ μέχρις αἵματος, στερρῶς
ἀνθιστάμενος, παρανόμου δικα-
στοῦ, διελέγχων ἀπόνοιαν, καὶ
προστάγματι, ἀσεβοῦς βασιλέως,
τῷ μετώπῳ, ὡς ἐν τίτλῳ διεγρά-
φης, σημειωθείς θεῖα χάριτι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκ. Σὲ τὰ καθαρῶ-
τατον. φύλ. 11. καὶ ἀπόστιχ. τὰς ἡμέ-
ρας. Τροπάριον. Ἀπόστολε. φύλλ. 1.
Καὶ Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ. φύλλα 6.
Τὸ πρῶτ, κοντάκιον τοῦ ὁσίου.

Ἦχος:

Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Ωραῖος ὁ καρπὸς, τῶν χειλέων σου Πάτερ, ὁ βίος δὲ γλυκὺς, ὡς κηρίον καὶ μέλι, ἐδείχθη μακάριε, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ. Σὲ γὰρ ἐφριξαν, καὶ τῶν δαιμόνων τὰ πλήθη· σὲ ἠδέσθησαν, αἰρετικῶν γλωσσαλίαι, τὴν πίστιν τηρήσαντα.

† Εἰς τὰς 11 Ὀκτωβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων τῶν Ἀποστόλων.

Οὗτος ἦτον ἀπὸ τὴν Καισάρειαν τῆς Παλαιστίνης, εἶχε τέσσαρας θυγατέρας προφητεούσας· οὗτος ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὴν Σαμάρειαν, καὶ ἐβάπτισε Σίμωνα τὸν μάγον, καὶ τὸν θαυμαστὸν Εὐνοῦχον τῆς Βασιλισσῆς τῶν Αἰθιῶπων Κανδάκης· καὶ φερθεὶς ὑπὸ Ἁγγέλου εἰς Ἀζωτον πόλιν, ἐδίδαξεν ἐκεῖ· ἔπειτα ἐπῆγεν εἰς Τραλλίην τῆς Ἀσίας, ὅπου κτίσας Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὁσιος Θεοφάνης ὁ γραπτός, ἀδελφὸς Θεοδώρου τοῦ γραπτοῦ, καὶ Μητροπολίτης Νικαίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 829.

† Αἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ζηναῖς, καὶ Φιλονίλλα, αἱ ἐκ Ἰαρουσῶν τῆς Κιλικίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Πατριάρχαι Νεκτᾶριος, Ἀρσάκιος, καὶ Σισίνιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξ αποστολιάρχου καὶ ἀποστολικῆς τῆς ἡμέρας. Καὶ ἀπόλυσις.

† Κυριακὴ μετὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ Ὀκτωβρίου ψάλλομεν τὴν ἀκολουθίαν τῶν Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ ἐβδόμης Οἰκουμένης ἁγίας Συνόδου.

Ἐσπέραις ψάλλομεν Ἀναστάσιμα 7. καὶ 3. τῶν ἁγίων. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Τὰς σεπτὰς Συνόδους τὰς τῶν Πατέρων, κατὰ διαφόρους καιροὺς συστάσας, εἰς ἓνα συνήθροισεν, ἐνὶ κανόνι τῶδε, μάλα καλῶς ὁ Πατριάρχης, ὁ Γερμανὸς ὀνόμας, γράφων ὁμοῦ τε καὶ κρατύων, τὰ δόγματα τὰ τούτων. Ὅς καὶ πρέσβεις αὐτοὺς ἀγρύπνους, τῆς σωτηρίας τῷ Κυρίῳ προβάλλεται, καὶ τοῦ ποιμνίου συμποίμενας.

Τὸν διηρημένον Χριστοῦ χιτῶνα, καὶ διεβρῆγμένον κυσὶν ὑλάταις, σοφῶς συνεβράβαστε σεβάσμιοι Πατέρες· βλέπειν τὴν γύμνωσιν τὴν τούτου, μηδαμῶς ἐνεγκόντες, ὥσπερ ὁ Σὴμ τε καὶ Ἰάφεθ, τὴν Πατρῶν τῷ πάλαι, κατασχύναντες τὸν πατραλίαν, καὶ τοὺς ἐκεῖνω συμφρονήσαντας Ἄρειον, τὸν τῆς μανείας ἐπώνυμον.

Τοὺς Μακεδονίους καὶ Νεστορίους, καὶ τοὺς Εὐτυχεῖς καὶ Διοσκόρους· Ἀπολλιναρίου τε

Σαβε-

Σαβελλιοσεβήρους, λύκους βαρείς γου. Νικαίας τὸ καύχημα, οἰ-
 αποδειχθέντας, ἐν δέρμασι προ-
 βάτων, πόρρω τῆς ποιμνῆς τοῦ
 Σωτῆρος, ὡς ἀληθεῖς ποιμένες,
 ἀπηλάσατε γυμνοὺς κωδίω, τοὺς
 τρισαθλίους καταστήσαντες ἄρι-
 στα. Ὅθεν ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Δόξα, ἤχος πλ. ε'.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ
 Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς θεο-
 φόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν·
 τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέτρῳ τῆς
 Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον
 Θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλ-
 λακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα.
 Τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ
 ὀρθοδόξων προμάχους· τοὺς πρε-
 σβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεη-
 θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα
 ἤχος πλ. δ'.

Τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς,
 ἐκ τῶν τῆς Οἰκουμένης περάτων
 συνδραμῶν, Πατὴρ καὶ Υἱοῦ
 καὶ Πνεύματος Ἁγίου, μίαν οὐ-
 σίαν ἐδογματίσει καὶ φύσιν. Καὶ
 τὸ μυστήριον τῆς Θεολογίας,
 τρανῶς παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ.
 Οὕς εὐφημοῦντες ἐν πίστει, μα-
 χαρίζομεν λέγοντες, Ὡ θεία
 παρεμβολή, θεηγόροι ὀπλίται,
 παρατάξεως Κυρίου. Ἀστέ-
 ρες πολύφωτοι· τοῦ νοητοῦ
 στερεώματος. Τῆς μυστικῆς Σι-
 ῶν, αἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι. Τὰ
 μυρίπνοα ἄνθη τοῦ παραδείσου.
 Τὰ πάγχρυστα στόματα τοῦ Λό-

Καὶ νῦν, τῆς Ὀκτωήχου· προφη-
 τείας 3. Ὅρα φύλλα 101, ἀπόστιχα
 τῆς Κυριακῆς.

Γροπάριον τῶν Πατέρων, ἤχος πλ. δ'.

Υπερδεδοξασμένος εἰ Χριστέ ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς
 τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας,
 καὶ δ' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν
 πίστιν πάντας ἡμᾶς ὀδηγήσας,
 πολυεύσπλαγγχης δόξα σοι.

Τὸ πρῶν, κοντάκιον τῆς Ὀκτωήχου.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Κυριακῇ μετὰ
 τὴν ἐνδεκάτην τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς
 μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἁγίων Πα-
 τέρων τῆς ἐβδόμης ἁγίας Συνόδου,
 τῶν ἐν Νικαίᾳ συναθροισθέντων.

Ἡ ἁγία αὕτη καὶ Οἰκουμενικὴ
 Σύνοδος ἐγένετο ἐν Νικαίᾳ, τὸ
 δεῦτερον, ἀπὸ 360. Πατέρας, κα-
 τὰ τὸ 783 ἔτος. Οὗτοι ἐπεκύ-
 ρωσαν τὰς πρῶτας ἁγίας Συνό-
 δους, καὶ ἀνεθεμάτισαν ὄλους
 τοὺς αἰρετικοὺς Εἰκονομάχους,
 καὶ ἐστερέωσαν τὴν πίστιν τοῦ
 Χριστοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάρια τῆς ἡμέρας.

Εἰς τοὺς αἶνους ψάλ. τὰ ἐσπέρια
 φύλλα 118.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

12. Ὀκτωβρίου. Τῶν ἁγίων
 Μαρτύρων, Ἠρόδου, Ταράχου,
 καὶ Ἀνδρονίου.

Ἐσπέ-

Ἐσπέρας ψάλ. β τῆς ἡμέρας, καὶ
3. τῶν ἁγίων, ἤχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες ὅτι τρεῖς, ἐν
ἐνὶ φρονήματι, τῇ Τρισαγίῳ Θεό-
τητι, αἶ λατρεύοντες, ἀπειλὰς
τυράννων, καὶ πληγὰς βασιάνων
τε, ὑπέμειναν τῇ πίστει ῥωννύ-
μενοι, Πρόβος, καὶ Τάραχος, καὶ
ὁ σύναθλος Ἀνδρόνικος, καὶ τῆς
νίκης, στεφάνους ἐδέξαντο.

Χριστὸν ἐνδυσάμενοι σταυρὸν,
ὡσπερ ὄπλον φέροντες, ἐν ταῖς
χερσὶν ὑμῶν ἅγιοι, στερῶως κα-
θείλετε, τῶν ἐχθρῶν τὰ θράση,
καὶ τῆς νίκης ἐνδοξοί, βραβεῖα
ἐκ Θεοῦ κομισάμενοι, αὐτῷ προ-
σθεύοντες, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Τῷ πόθῳ φλεγόμενοι Χριστοῦ,
ἀθλοφόροι ἐνδοξοί, ἀκαταγώνι-
σοὶ ὠφθητε, οὐ ζήφος οὐ κάμινος,
οὐ θυμὸς τυράννων, οὐ ποινὰι κο-
λάσεων, οὐ θάνατος ὑμᾶς ἐξεφύ-
θησεν ἀλλ' ἐκτελέσαντες, τὸν
ἀγῶνα τῆς ἀθλήσεως, ἐπαξίως
στεφάνους ἐδέξασθε.

Δόξα, ἤχος δ΄.

Στρατευθέντες τῷ Χριστῷ, τὰ
ἐπὶ γῆς τερπνὰ κατελίπατε.
καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀ-
ραντες, διὰ βασάνων πολυπλόκων
αὐτῷ ἠκολουθήσατε, καὶ ἐναντίον
Βασιλέων καὶ τυράννων πολλῶν
μὴ ἀρνησάμενοι αὐτόν. Ἀγγελοί
τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, τὰς κερφα-
λὰς ὑμῶν κατέσπεσαν, παρῆ-

σιασμένοι τῇ ψυχῇ, καὶ φαιδρῶς
εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν μέγαν συνε-
ληλύθατε. Πρέσβευε τὸ κλέος τῶν
Μαρτύρων, Τάραχε, τῶν δαιμόνων
ὀλοθρευτὰ, καὶ Ἀνδρόνικε, νίκη
τῶν πιστῶν, παρῆρσιαν ἔχοντες,
τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύ-
σατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν ὁμοιον Θεοτοκίον. Σὶ τὸ
καθαρώτατον. ψλ. 11. Ἀπόσιχ. τῆς
ἡμέρας. Τροπάριον. Οἱ Μάρτυρες σου
φύλλα 6. Τὸ πρῶτ, κοντάκιον εἰς
Μάρτυρας, ἤχος γ΄. ἡ Παρθένος σήμερ.

Ὡς ἀστέρης λάμποντες πολυ-
θείας, τὴν νύκτα παντελῶς ἐμεί-
ωσαν, καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρ-
δίας ἠύγασαν θεογνωσίας φωτὶ
καὶ ταύτας, ἐδειξας πνεύματος
θείου σεπτὰ δοχεῖα· διὰ τοῦτο
ἠνυμνοῦμεν, ὑμῶν τὴν μνήμην,
Μάρτυρες ἐνδοξοί.

† Εἰς τὰς 12. Ὀκτωβρίου, ἱερ-
τάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Μαρ-
τύρων, Πρόβου, Τάραχου, καὶ Ἀνδρο-
νίκου.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἔζων ἐπὶ Διοκλη-
τιανοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 296·
ἦσαν στρατιῶται τὸ ἀξίωμα, ἀπὸ
διαφόρους ἐπαρχίας καταγόμενοι,
ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἐκήρυττον παρ-
ῆρσιαν τὸν Χριστὸν, Θεὸν, ζήφει
τὴν κεφαλὴν ἀποτέμονται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Μάρ-
τυς Δομνίνα βραβδισθείσα τελει-
οῦται.

† Ἡ ἁγία Μάρτυς Ἀναστα-
σία ἡ Ῥωμαία ζήφει τελειοῦται, ἐν
ἔτει 250.

Οἱ α΄.

† Οἱ ἅγιοι ἐβδομήκοντα Μάρ-
τυρες, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Θεόδοτος ἐπίσκο-
πος Ἐφέσου, καὶ Ἰάσων ἐπίσκο-
πος Δαμασκού, ἐν εἰρήνῃ τελει-
οῦνται.

† Ὁ ἅγιος Ἀνδρόμαχος καὶ
Διοδῶρος πυρί τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάξιμος, καὶ Ἰο-
βεντίνος, ξίφει τελειοῦνται.

† Ἡ ἅγια Μαλφεθᾶ, τοξευ-
θεῖσα τελειοῦται.

† Ἡ ἅγια Μάρτυς Ἀνθία
πυρί τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγλαῖς πρεσβείαις.
Ἐξαποστειλᾶριον, καὶ ἀπόστιχα
τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

13. Ὀκτωβρίου, τῶν ἁγίων Μαρ-
τύρων Κάρπου, καὶ Παύλου.

Ἑσπέρας ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας,
καὶ 3 τῶν ἁγίων ἤχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Καρπούς προσενήνοχας Θεῷ, τῇ
διδασκαλίᾳ σου, τοὺς σεσωσμένους
ἀριδίμε· σαυτὸν δὲ κάρπωμα,
ἱερὸν προσῆξας, Μαρτυρίου αἵ-
ματι, Παμμάκαρ φοινηχθεὶς Ἱε-
ρώτατε. Διὸ ἰκέτευσέ, δωρηθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸν νοῦν ἐπερείσαντες Χριστῷ,
ἀκλινεῖς εἰδείχθητε, ταῖς προσβο-
λαῖς τῶν κολάσεων, οἰκείοις αἵ-
μασι, πλάνης τοὺς προμάχους,
ἄρδην κατακρύψαντες καὶ ἐνδον
Παραδείσου σκηνώσαντες, οἱ Ἱε-

ρώτατοι, ἱερεῖα ὡς ἀμώμητα, ὡς
τῆς θείας, ἀμπέλου βλαστήματα.

Πυρὸς δυνατώτερον τὸν νοῦν,
ἐξαφθέντες Μάρτυρες, ἐν τῇ ἀ-
γάπῃ τοῦ κτίσαντος, Κάρπε καὶ
Πάυλε, νοητοὶ φωστῆρες, τὸ
πῦρ ἀπεσβέσατε, εἰδώλων δυσφη-
μίας ἐν χάριτι, δρόσω τῆς πί-
στεως, καὶ αἱμάτων ταῖς προ-
σχύσεσι, τὸν χειμάρρουν, τρυ-
φῆς ἐκκληρώσασθε.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Ως ἄξιος ἐν θεόπταις τοὺς οὐρα-
νοὺς σὺ εἶδες Ὅσιε ἀνεωγμένους,
καὶ τὸν Κύριον ἐν θρόνῳ καθημέ-
νον, καὶ Χερουβὶμ καὶ Σερα-
φὶμ περικύκλω αὐτοῦ, καὶ παρὰ
σοῦ πάλιν ἡμεῖς φωτισθέντες, τὸ
ιερόν ποιμνιον, Κάρπε, βοᾶ σοι,
αἴτησαι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκλον. Χαῖρε βίβα φύλ. 11

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον.
Οἱ Μάρτυρές σου φύλλα β. Τὸ πρῶ-
τοντάκιον, ὡς ἀστέρες φύλλα. 119.

† Εἰς τὰς 13 τοῦ Ὀκτωβρίου,
ἰορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων
Μαρτύρων Κάρπου. Παύλου, Ἀγα-
θοδώρου, καὶ Ἀγαθονίκης.

Οὔτοι οἱ ἅγιοι ἦσαν ἰατροὶ τὴν
τέχνην, ἔζων ἐπὶ Δεκίου Βασι-
λέως, ἐν ἔτει 250· καὶ ὁ μὲν
Κάρπος ἦτον ἐπίσκοπος Θουατεί-
ρων, ὁ δὲ Πάυλος Διάκονος.
Ἡ Ἀγαθονίκη δὲ ἦτον ἀδελφὴ
τοῦ Παύλου, ὁ δὲ Ἀγαθοδῶρος
ἦτον δούλος αὐτῶν. Κηρύξαντες

παρ-

παρῆρσιά τὸν Χριστὸν Θεὸν, ζήσκει τὴν κεφαλὴν τέμνονται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Φλωρέντιος ὁ Θεσσαλονικεὺς, πυρὶ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Διόσκορος ζήσκει τελειοῦται.

† Ὁ ὄσιος Πατὴρ ἡμῶν Νικήτας ὁ Παμφλαγόνιος, καὶ ὁμολογητῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 830.

† Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Βενιαμὶν ὁ ἐν Περσίᾳ Διάκονος, φουρκισθεὶς τελειοῦται, ἐν ἔτει 412.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀντίγονος πυρὶ τελειοῦται.

† Ἡ ἅγια νεομάρτυς Χρυσῆ, ἡ ἐκ Μογλενῶν τῆς Μακεδονίας ἀθλήσασα τελειοῦται, ἐν ἔτει 1795.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

14. Ὀκτωβρίου, τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου, καὶ Κελσίου, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ τοῦ Ποιητοῦ.

Ἐσπέρας ψάλλομεν στιχ. 6. τῆς ἡμέρας 3. καὶ τῶν ἁγίων 3· ἤχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οἱ τῆς πίστεως πρόμαχοι, τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, τὸν τῆς νίκης στέφανον ἐχομίσαντο· ὁ γενναῖοφρων Ναζάριος, ὁ μέγας Προτάσιος, σὺν Κελσίῳ τῷ σοφῷ, ὁ Θεόφρων Γερβάσιος. Οὓς ὑμνή-

σωμεν, ὡς γενναίους, ὀπλίτας, ὡς τῆς ἀνω, Βασιλείας κληρονόμους, ὡς ἐθελόθυτα θύματα.

Εὐφημείσθω Ναζάριος, καὶ τιμάσθω Προτάσιος, καὶ ὁ θεῖος Κέλσιος, καὶ Γερβάσιος, οἱ εὐκλεῶς ἐναυλήσαντες, καὶ πλάνην μειώσαντες, καὶ Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς, ἱερωῶς ἀριθμούμενοι, καὶ θεούμενοι, κατὰ μέθεξιν θείαν, καὶ τῆς νίκης, τοὺς στεφάνους ἐκ παλάμης, ζωαρχικῆς κομισάμενοι.

Ο Θεόφρων Ναζάριος, τῷ ἐνθέῳ κηρύγματι, πόλεις διερχόμενος κατεφώτισεν. Ὁν μιμησάμενος Κέλσιος, τὸ κλέος ἐκτίησεν, τῶν ἐνθέων ἀρετῶν, συμπατήσας τὸν δόλιον. Τούτους ἅπαντες, ἐν αἰνέσει τιμῶμεν, ὡς ἀστέρας, ὡς φωστῆρας τῶν ἐν σκότει, καὶ ἱατροῦς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψάλλε καὶ 3 τοῦ Ὁσίου εἰς τὸ τέλος. Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον Θεοτοκίον Μακαρίζω σε. φύλ. 9· καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Οἱ Μάρτυρες σου φύλλα 6. Καὶ Ὁρθοδοξίας ὁδηγί· φύλλα 6. Τὸ πρῶτ, κοντάκιον, ὧς ἀστέρες, φύλλα 119.

† Εἰς τὰς 14 τοῦ Ὀκτωβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Προτασίου, Γερβασίου, καὶ Κελσίου.

Οὔτοι οἱ ἅγιοι ἔζων ἐπὶ Νέρωνος Βασιλέως, ἐν ἔτει 57. Ὁδηγηθέντες δὲ εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τῶν Ἀπόστολων Παῦλον, ἐκήρυττον παρῆρσιά τὸν

Χρι-

Χριστόν Θεόν ἀληθινόν, εἰς ἅπα-
σαν τὴν Ἰταλίαν. Ἔπειτα ἐπι-
στρέφαντες εἰς τὰ Μεδιόλανα,
ἀπεκεφαλίσθησαν διὰ τὸν Χριστόν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος
Κοσμάς ὁ Ποιητής, ὁ συνάδελ-
φος Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ,
καὶ ἐπίσκοπος Μαΐουμά τῆς Πα-
λαιστίνης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ἡ ἀγία Παρασκευὴ ἡ νέα,
ἡ ἀπὸ τῆν Ἐπιβάτην τῆς Θρά-
κης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον, καὶ ἀπόστιχα
τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

○○○○○○○○ ○○○○ ○○○○ ○○○○○○○○○○○

15 Ὀκτωβρίου, τοῦ ἀγίου Ὅσιο-
μάρτυρος Λουκιανοῦ, Πρεσβυ-
τέρου τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας,
καὶ 3 τοῦ ὁσίου, ἥχος δ΄.

Ἐδωκας σημειώσιν.

Λόγου θείας γνώσεως, πεπλουτι-
κῶς διὰ πίστεως, τοὺς πιστοὺς
ἐβεβαίωσας, πολύπλοκα βάσανα,
καὶ θυμὸν τυράννων, φέρειν θαρ-
σαλαίως, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν,
καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ἀγαλλίαςιν.
Διὸ σε μακαρίζομεν, Λουκιανὲ
ἀξιάγαστε, καὶ τὴν θεῖαν σου
σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανήγυριν.

Εἰρκτὴν πολυχρόνιον, καὶ βιαι-
ότατον θάνατον, ἐκαρτέρησας
Ὅσιε, ἰμάσι πεδούμενος, καὶ
λεπτοῖς ἀστράκοις, κεντούμενος
μάκαρ, καὶ ἀσιτία χालεπῇ, μα-
κρᾶ τε δίψῃ ἐκπιεζόμενος. Διὸ

σε ἡ οὐράνιος, τρυφὴ σαφῶς
διεδέξατο, ὡς ἀήττητον Μάρτυ-
ρα, ἀθλητὰ γενναιότατε.

Κόλπος σε θαλάττιος, Λουκιανὲ
εἰσδεξάμενος, μεθ' ἡμέρας τριά-
κοντα, τῇ χέρσῳ ἐκδίδωσιν, Ἰω-
νᾶν ὡς πάλαι, θηρὸς ὑπουργία,
πρὸς θεοτίμητον ταφὴν, καὶ ια-
μάτων θεῖαν ἀνάβλυσιν, Μαρτύρων
ἀκροθίνιον, τῆς Ἐκκλησίας ἐ-
δραΐωμα. Διὰ τοῦτο τιμῶμέν σε,
πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δέξῃ, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Σὲ τὸ κ-
θαρώτατον. φύλ. 11. Ἀπόστιχ. τῆς
ἡμέρας. Τροπάρ. Ὁ Μάρτυς σου φύλ. 6.
Τὸ πρῶτὸ κοντάκ. Ως ἀσέρις. φύλ. 119.

† Εἰς τὰς 15 Ὀκτωβρίου, εορτά-
ζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἀγίου Ἱερο-
μάρτυρος Λουκιανοῦ πρεσβυτέρου τῆς
μεγάλης Ἀντιοχείας.

Οὗτος ἦτον Υἱὸς εὐσεβῶν γο-
νέων, ἔζη ἐν ἔτει 290· ἀπελθὼν
δὲ εἰς τὴν Νικομήδειαν ἐστρέω-
νεν ὅλους εἰς τὴν πίστιν τοῦ
Χριστοῦ, ἔπειτα πιασθεὶς παρὰ
τοῦ Βασιλέως Μαξιμιανοῦ, ἐβλή-
θη εἰς φυλακὰς, καὶ μὴ φαγῶν
διὰ πολλὰς ἡμέρας, παρέδωκε τὸ
πνεῦμά του εἰς χεῖρας Θεοῦ
ζώντος.

† Ὁ Ὅσιος ἐπίσκοπος Σαβί-
νος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ Ὅσιος Βάρσος ἐπίσκοπος
Ἐδέσσης, ὁ ὁμολογητής, ἐν ἑξο-
ρίᾳ τελειοῦται, ἐν ἔτει 364.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον, καὶ ἀπόστιχα
τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

16 Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγίου Μάρ-
τυρος Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρ-
χου, τοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

Ἐσπέραι ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας,
καὶ 3 τοῦ ἁγίου ἤχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸν Βροτὸν χρηματίσαντα, καὶ
Σταυρῶ ὁμιλήσαντα, καὶ Ἡλίου
ἔλλαμψιν ἀμαυρώσαντα, καὶ ἐκ
πλευρᾶς ἀναβλύσαντα, σωτήριον
ἄφεισιν, κατιδῶν μετὰ Ληστοῦ,
τοῦ εὐγνώμονος ἐνδοξε, ὠμολό-
γησας, καὶ Θεὸν καὶ Δεσπότην
ἔχουσίως, ὑπομείναντα τὰ πάθη,
δι' εὐσπλαγχνίαν ἀμέτρητον.

Τὴν κατάκαρπον ἀμπελον, ἐπὶ
ξύλου θεώμενος, ἤρτημένην ἐνδο-
ξε, καὶ πηγάζουσαν, οἶνον ζωῆς
καὶ ἀφείσεως, τὰ χεῖλη ὑπέθηκας,
τῆς καρδίας καὶ πίων, εὐφροσύνης
πεπλήρωσαι, τὴν κατάπικρον,
ἁμαρτίαν ἐμμέσας, ὡς ἐχέφρων,
ὡς τοῦ χείρονος τὸ κρεῖττον,
περιφανῶς προελόμενος.

Θανατώσας τὸν τύραννον, εὐ-
τολμία τῶν λόγων σου, πρὸς
σφαγῆν ἐκούσιον ἠτομόλησας,
οὐ δειλιάσας πανεύφημε, Λογγίνε
τὸν θάνατον, τὴν ἀθάνατον ζωὴν,
προξενουντά σοι χάριτι. Ὅθεν
πίστει σου, τὴν πανέορτον μνή-
μην ἐκτελοῦμεν, δυσωποῦντές σε
πρεσβεύειν, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν
Κύριον.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Σὲ τὸ
καθαρώτατον φύλλα 11.

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, φύλλα 6. Τὸ
πρῶτὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

† Εἰς τὰς 16 τοῦ Ὀκτωβρίου ἱερ-
τάζομεν τὴν μνήμην Λογγίνου τοῦ
ἑκατοντάρχου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον Καππαδό-
κης τὸ γένος, ἑκατόνταρχος τὸ
ἀξίωμα· ἔζη ἐπὶ Τιβερίου Καί-
σαρος, ἐν ἔτει 15, ὑπὸ κάτω εἰς
τὸν Πιλάτον τὸν ἡγεμόνα τῆς
Ἰουδαίας εὐρισκόμενον. Οὗτος ὁ
ἑκατόνταρχος ἰδὼν εἰς τὴν σαύ-
ρωσιν τοῦ Χριστοῦ τὸν σεισμόν,
τὸ σκότος, τὸ καταπέτασμα τοῦ
ναοῦ ἐσχισμένον ἀπὸ ἀγῶθεν ἕως
κάτω, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Χρι-
στοῦ θαύματα, ἐφώνησεν εἰπὼν
« ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος. »
Ἐπειτα ἀπελθὼν εἰς τὴν Καπ-
παδοκίαν, ἐκήρυττε τὸν Χριστὸν
Θεὸν ἀληθινόν. Τοῦτο μαθὼν ὁ
Πιλάτος, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, ἐστεί-
λαν καὶ τὸν ἀπεκεφάλισαν, τὴν
δὲ κεφαλὴν ἔφερον εἰς τὴν Ἰερου-
σαλήμ πρὸς πίστωσιν αὐτῶν, καὶ
οὕτως ἀπῆλαυσε τοῦ μαρτυρίου
τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ σὺν τῷ
ἁγίῳ Λογγίνῳ ἀναιρεθέντες Μάρ-
τυρες, ξίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Λεόντιος,
Δομέτιος, Τερέντιος καὶ Δομνίνος
πυρὶ τελειοῦνται.

† Ὁ ὄσιος Σαβδίνος, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

† Ὁ ὄσιος Μαλδός, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Ταῖς ἐπεὶ ἀφῆκε πρεσβείαις.

Ἐξπ-

Ἐξαποστειλάριον, καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

17 Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγίου Προφήτου Ὡσηέ. Καὶ τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν Κρήτῃ.

Ἐσπέρας ψάλλομεν στίχους 6 τῆς ἡμέρας 3. καὶ τοῦ Προφήτου 3. ἤχ. α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον Πατρός, τὸ ἐκπορευόμενον, διὰ τῆς σῆς γλώττης ὤρισε, Χριστοῦ τὴν μέκλουςαν, ἐν ἐσχάτοις χρόνοις, παρουσίαν ἐσεσθαι, ἐπὶ ἀνακαινίσει τῆς κτίσεως. Καὶ νῦν τὴν ἔκβασιν, θεωροῦντες τῶν προβόρῃσεων, σοῦ Προφήτα, τὴν μνήμην γεραιρομέν.

Τῆ γνώμη πορνεύουσαν τὸ πρὶν, ἀπὸ σοῦ φιλόθροπε, φύσιν ἡμῶν μνηστευσάμενος, τῆς θεηλώσεως, ἐλυτρώσω ταύτην, σεαυτῷ καθ' ἑνωσιν, συνάψας ὑπέρνοῦν ἀδιάρρηκτον, καὶ τούτου σύμβολον, ὁ Προφήτης σου γενόμενος, τὰς πρὶν πόρνας, σωφρόνως ἠγάγετο.

Προφήτα θεσπέσιε τὰς σὰς, βῆσεις νῦν θεώμενος, πεπληρωμένος τῆ χάριτι, καὶ παριστάμενος, τῷ Θεῷ τῶν ὄλων, ὑπὲρ πάντων πρέσβευε, τῶν πίστει ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, τούτοις αἰτούμενος, τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν, καὶ εἰρήνην, καὶ βίου διάρθωσιν.

Ψάλλε καὶ 3 τοῦ Ὁσιομάρτυρος εἰς τὸ τέλος. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Παρθένε. φύλλα 10.

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας.

Τροπάριον τοῦ Προφήτου φύλλα 7. Καὶ τὸ, Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς φύλλα 1. Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

† Εἰς τὰς 18 Ὀκτωβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Προφήτου Ὡσιέ.

Οὔτος ἦτον ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰσάχαρ, Υἱὸς Βεηρεὶ, ἐκ Ταλμῶθ. Πολλὰ προφητεύσας περὶ Χριστοῦ, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, πρὶν Χριστοῦ ἔτη 822.

† Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ὀσιομάρτυς Ἀνδρέας ὁ Κρῆς, ἐν γῆ τῆς Κωνσταντινουπόλεως συρόμενος, ἐν μαχαίρᾳ τελειοῦται.

† Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου καὶ Δικαίου Λαζάρου, ἀπὸ τὴν Λάρνακα τῆς Κύπρου εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν ὑπὸ Λέοντος, ἐν ἔτει 890.

† Μνήμη τῶν πέντε Ἀράβων Μαρτύρων, καὶ αὐταδέλφων, Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Λεοντίου καὶ Εὐπρεπίου, τῶν ἀγωνισθέντων, ἐν ἔτει 292.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

† 18 Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐσπέρας μετὰ τὸ ψαλτήριον ψάλλομεν στίχους 6 ἤχος πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τίσε ὀνομάσω Ἀπόστολε; Οὐρανόν; ὅτι τὴν δόξαν διηγῆσω τοῦ Θεοῦ. Ἀστραπὴν; ὅτι τὸν κόσμον καταναγάζεις φωτισμῶ. Νεφέλην; ἐπομβροῦσαν θεῖα νάματα. Κρατῆρα; τῆς σοφίας ἐνθεώτατον, οἶνον ἡμῖν ἀναθρόοντα, τὸν τὰς καρδίας εὐφραίνοντα. Ἰκέτετε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Τίσε νῦν καλέσωμεν ἐνδοξε; θησαυρὸν τῶν οὐρανίων χαρισμάτων ἀσφαλῆ; ἰατρὸν καὶ τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἀκριβῆ; τοῦ Παύλου συνεργάτην καὶ συνέκδημον; τὰς πράξεις, Ἀποστόλων ἐκτιθέμενον; πολλὰ Λουκᾶ τὰ ὀνόματα, ἣ ἀρετὴ σοι πεποίηκεν. Ἰκέτετε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Τί σε Θεορῆμον προσφθέξωμαι; μαθητὴν; ὅτι ἡμῖν εὐηγγελίσω τὸν Χριστόν. Ἰατρὸν; ὅτι τὰ πάθη θεραπεύεις τῶν ψυχῶν λυχνίαν; νοητὸν φῶς ἀπαστράψασαν κρηπίδα καὶ θεμέλιον τῆς πίστεως. Σὺ γὰρ ἡμῖν διεχάραξας, τὸ πάνσεπτον Εὐαγγέλιον. Ἰκέτετε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Δόξα ἤχος πλ. 6'. Ἀνατολίσι.

Απόστολε Χριστοῦ, καὶ τῶν θείων δογμάτων Συγγραφεῦ, καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐδραΐωμα· σὺ ὡς ἀληθῶς, τὰς ἐν ζόφῳ τῆς ἀγνωσίας, καρδίας εἰσόδσας ἐν τῷ θυτῷ τῆς ἀπωλείας, ἰάσας θεηγορίαις, διέσωσας ὡς ἐκ σαλοῦ τρικυμίας, ὁπαδὸς γενόμενος τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς Παύλου, ἀλλὰ καὶ μιμητής. Ὅθεν αἰτούμεν σε, Λουκᾶ ἀξιάγαστε, τῶν Ἀντιοχείων τὸ ἐγκαλλώπισμα· πρέσβευε τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει ἐκτελούντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον Χαῖρε ῥίζα φύλλ, 11. Ἀπόστιχα εἰς ἓνα Ἀπόστολον δρα εἰς τὸ τέλος. Δόξα ἤχος πλ. δ'.

Λέοντος τοῦ Μαίστρου.

Δεῦτε πᾶσα κτίσις, τὸν ἀληθῶς πνευματικὸν ἰατρὸν, καὶ τοῦ Σωτήρος μαθητὴν, Λουκᾶν τὸν αἰτιδιμον ἐν φδαῖς εὐφημίσωμεν. Οὐτος γὰρ ἀθείας τὴν κόσμον, τῷ ἐπιχρίσματι τῆς Χριστοῦ χολμβήθρας ἐθεράπευσε· καὶ ποταμοὺς θεοβρύτων ναμάτων ἐκ στόματος, ἐμψυχωμέναις χώραις, τοῦ εὐαγγελίου κατήρδευσεν. Ὅθεν ἐξῆλθε Προφητικῶς ὁ φθόγγος αὐτοῦ εἰς τὴν Οἰκουμένην, καὶ Πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν, Νύμφην σε Παρθένε φύλλα. 9. Τροπάριον ἤχος γ'. Ἀπόστολε ἄγιε φύλλα. 1. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶν, ὁ κανὼν τῆς ἡμέρας. Κοντάκιον.

ἤχος δ'.

Ἦχος δ'. Ἐπιφάνης σήμερον.

Μηθητής γενόμενος τοῦ Θεοῦ Λόγου, σὺν τῷ Παύλῳ ἄπασαν, ἐφωταγώγησας τὴν γῆν, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπεδείξας, τὸ θεῖον γράψας Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

† Εἰς τὰς 18 Ὀκτωβρίου μηνός, ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Λουκᾶς ὁ θεῖος Εὐαγγελιστής καθήγετο ἀπὸ τὴν μεγάλην Ἀντιόχειαν, ἰατρός ὢν τὴν τέχνην, καὶ ζωγράφος ἄριστος. Οὗτος διατρίβων εἰς τὰς Θήβας τῆς Βοιωτίας, ἐβαπτίσθη παρὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἐπὶ Τίτου Κλαυδίου, ἐν ἔτει 42· καὶ ἀφήσας τὴν ἰατρικὴν, συνέγραψε, κατὰ τὴν ὑπαγόρευσιν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, τὸ ἐδικόν του ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ ἐτελείωσε μετὰ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Σωτῆρος, τὸ ὅποιον ἐστειλεν εἰς τὸν ἡγεμόνα τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Ἀχαΐας Θεόφιλον, ὅστις ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστόν. Λέγουσιν, ὅτι ὁ ἱερός Λουκᾶς ἐζωγράφησε τρεῖς εἰκόνας τῆς Θεοτόκου. Ἡ μία τούτων εὑρίσκεται εἰς τὴν Κύπρον, ἡ ἄλλη εὑρίσκεται εἰς τὸ Μέγα Σπήλαιον τῆς Ἀχαΐας, ὅπου πρότερον, ὡς φαίνεται ἦτο τὸ μαντεῖον τῆς τύχης. Ἡ τρίτη εἶναι εἰς τὴν Ῥωσίαν, καθὼς λέγουσιν. Ὁ ἱερός Λουκᾶς ἐπῆγεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπιστρέψας πάλιν εἰς τὰς Θήβας, ὀγδοηκοντούτης ὢν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, ὅπου ἔως

τώρα ἡ Λάρναξ αὐτοῦ φαίνεται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Μαρτίνος ὁ γέρων, ζῖφει τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Ἰουλιανὸς ὁ Πέρσης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι τεσσαράκοντα Παιδες, ζῖφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μνάσου ἐπίσκοπος Κύπρου, ζῖφει τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι νεομάρτυρες Γαβριήλ, καὶ Κυρμιδώλης οἱ Αἰγύπτιοι, ἀθλήσαντες τελειοῦνται, ἐν ἔτει 1522.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβίαις.

Ἐξαποστελέριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλωμεν.

Λουκᾶ Χριστοῦ Ἀπόστολε, μύστα τῶν ἀποφρήτων, καὶ τῶν ἐθνῶν Διδάσκαλε, μετὰ Παύλου τοῦ θεοῦ, καὶ τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου, ἧς τὴν θεῖαν εἰκόνα, ἐκ πόθου ἀνιστόρησας· ἐκδυσώπει θεόπτα, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν μακαριζόντων σε καὶ τελούντων, τὴν ἱεράν σου κοίμησιν, Πάνσοφε μυστολέκτα.

Θεοτοκίον φύλλα. Ἐἰς τοὺς αἰῶνας ψάλλομεν τὰ ἑσπέρια φύλλα. 125. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

19 Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰωὴλ, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Οὐάρου.

Ἐσπέραι ψάλλομεν στιχ. 6. τοῦ Προφήτου 3· ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ Παραδόξου θαύματος.

Τὸ θεῖον Πνεῦμα, ἐκκέχυται, ὡς

ὡς ὁ οσπτός Ἰωὴλ, Προφητεύων ἐθέσπισε, παρ' αὐτοῦ κινούμενος, ἐφ' ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας. Καὶ μυστηρίων θεῶν φανέρωσιν, ἀποκαλύπτει καὶ Προφητεύουσιν, οἱ τὴν ἐνέργειαν, τὴν αὐτοῦ δεξάμενοι, καὶ θεϊκῆ, ἀγλῆ φωτιζόμενοι, καὶ θεῖα χάριτι.

Θεηγορίας ἀνάπλευς, ὁ θαυμαστός Ἰωὴλ, ὡς πηγὴ ἐκπορεύεται, τὰς ψυχὰς ἀρδεύουσα, ἐκ τοῦ οἴκου σου Δέσποτα, καὶ γλυκασμὸν ἡμῖν ἀπεστάλαξε, τὰς διανοίας καταγλυκαίνουσα. Ὅλος μετάρσιος, γεγωνῶς τῷ Πνεύματι, δι' ἀρετῆς, ἀνακουφίζόμενος, πρὸς θεῖον ὕψωμα.

Προφητικῆ παρῆρησιᾶ σου, καὶ νοερᾶ πρὸς Θεόν, Ἰωὴλ οἰκειότητι, δι' ἧς τὰ οὐράνια, κατοπεύεις θεάματα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν ἐξιλέωσαι, τῶν ἐκτελούντων πίστει τὴν μνήμην σου, λύσιν αἰτούμενος, τῶν πταισμάτων ἐνδοξε, καὶ μετοχὴν, θεῶν ἀπολαύσεων, καὶ μέγξ ἔλεος.

Ψάλλε καὶ 3 τοῦ Μάρτυρος εἰς τὸ τέλος. Δόξζ καὶ νῦν, Θεοτοκ. Νύμφησι Παρθένε φύλλα 9. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάρ. τοῦ Προφήτου φύλ. 7. Καὶ τοῦ Μάρτυρος φύλλα 6. Τὸ πρῶτ, κοντάκιον, τῆς ἡμέρας.

† Βίς τὰς 19 Ὀκτωβρίου. ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἀγίου Προφήτου Ἰωὴλ.

Οὔτος ὁ Προφήτης ἦτον ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ρουβὶμ, υἱὸς Βαθαυὴλ, ἐκ τοῦ ἀγροῦ, τοῦ καλου-

μένου Μεθομορβῶν. Ἐπροφήτευσε διὰ Χριστόν, καὶ ἀπέθανεν ἐν Κυρίῳ, πρὶν Χριστοῦ ἐν ἔτει 800.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Οὐάρος ὁ στρατιώτης, βασανισθεὶς τελειοῦται, ἐν ἔτει 304.

† Οἱ ἕξ ὀσιομάρτυρες οἱ σὺν τῷ Οὐάρῳ ζήφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος ἐπίσκοπος Σαδῶθ, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἑκατὸν Μάρτυρες, ζήφει τελειοῦνται, ἐν ἔτει 330.

† Ὁ ἅγιος Λεόντιος ὁ φιλόσοφος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Φίνηξ ὁ πρεσβύτερος, καὶ Εὐσέβιος ὁ διάκονος, ζήφει τελειοῦνται.

† Ὁ ὀσιος Ἰωάννης ὁ Βούλγαρος, καὶ εἰς τὸ Ῥίλα τὸ μοναστήριον τῆς Βουλγαρίας καὶ θαυματουργὸς ἐν εἰρήνῃ, τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγλαῖς κρεσβαῖαις. Ἐξαποστειλᾶριον καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

20 Ὀκτωβρίου, τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου. Ἐσπέρας ψάλλομεν στιχ. 6. τῆς ἡμέρας 3 καὶ τοῦ ἀγίου 3. ἤχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ουρανίαις ἐλλάμψεσι, φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, τὸ τῆς πλάνης ἐφυγες σκότος ἐνδοξε, καὶ τῷ φωτὶ προσεπέλασας, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ταῖς χάρισιν αὐτοῦ,

αὐτοῦ, καταυγάζεις τὰ πέρατα διὸ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεσέβαστον μνήμην σου.

Επιπνοία τοῦ Πνεύματος, μυηθεῖς γνῶσιν ἐνθεον, τὸν τῶν ὀλων Κτίστην ἔγνωσ' Ἀρτέμιε· καὶ τοὺς τῇ κτίσει λατρεύοντας, Πανσόφως διήλεγξας, καὶ ὠδήγησας λαοὺς, εἰς Θεοῦ τὴν ἐπίγνωσιν. Δι' ὃν ἤθλησας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω τῶν καμάτων, λυτρωθῆναι ἰκετεῶν, διαφθορᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Πολυτρόποις κολάσεσι, χαλεπαῖς μαστιγώσεσι, παραδοὺς αἰκίζεται τὸ πολυάθλον, καὶ καρτερώτατον σῶμά σου, Θεόφρον Ἀρτέμιε, οὐκ ἠρήσω τὸν Χριστόν· οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας, ἀλλ' ὑπέμεινας, ὡσπερ πάσχοντος ἄλλου, ἀναμένων, τὰς μελλούσας ἀντιδόσεις, καὶ τὴν ἀθάνατον εὐκλειαν.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκ. Μακαρίζω σε. φύλλα 9. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας, Τροπάριον. Ὁ Μάρτυς σου. φύλλα 6. Τὸ πρῶτ', κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

† Εἰς τὰς 20 Ὀκτωβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον Δουξ τῆς Ἀλεξανδρείας παρὰ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, ἐν ἔτει 330. Οὗτος αὐτοκάλεστος ἐπῆγεν εἰς τὸν παραβάτην Ἰουλιανόν, καὶ ἐλέγξας τὴν αὐτοῦ ἀπιστίαν, δέρνεται

δυνατὰ, ἔπειτα ἐξορίττουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς του, καὶ μετ' αὐτὸ ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἐφόρης, καὶ Ἐνόης, λιθοβολιθέντες τελειοῦνται.

† Ἡ ἁγία Ματρώνη ἡ ἐν Χίῳ ἀσκητικῶς βιώσασα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Αὕτη εἰς τὴν Χίον λέγεται ἁγία Κυρά, ἀπ' ὀλους σχεδὸν τοὺς Χίους.

† Ὁ ἅγιος Γεράσιμος ὁ νέος, ὁ καὶ Νοταρᾶς λεγόμενος, θεαρέστως ἀγωνιζόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη εἰς τὴν νῆσον Κεφαλληνίαν, ἐν ἔτει 1580.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ζεβινᾶς, Γερμανὸς, Νικηφόρος, καὶ Ἀντωνῖνος, ξίφει τελειοῦνται.

† Ἡ ἁγία Μάρτυς Μαναθῶ ἡ Παρθένος, πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

21 Ὀκτωβρίου, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ μεγάλου.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ Ὁσίου, ἤχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο Ἰλαρὸς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, ὅτε σε ὁ ἐνθεὸς ἔρωσ κατέτρωσε, καὶ ἱεραῖς ἀναβάσεσιν, ἐπαναστῆναι, τῶν κοσμικῶν σε θορύβων ἐπέισε, τότε ὀπλισάμενος Σταυροῦ τὴν δύναμιν, κατὰ δαιμόνων ἐχώρησας, παμμάκαρ

πά-

πάλης, και ανεπλέξω νίκης διά-
δημα. Και νυν αὐλίξεις ταῖς
λαμπρότησι, τῶν ἁγίων, μεθ' ὧν
ἡμῖν αἰτησαι, φωτισμόν και εἰ-
ρήνην, και πταισμάτων ἀπολύ-
τρωσιν.

Ταῖς φωτοβολοῖς ἀκτίσι παρα-
δόξως, Πάτερ ἀξιάγαστε τῶν
λαμάτων σου, φωταγωγεῖς τὴν
ὑφήλιον, τῶν νοσημάτων, δια-
σχεδάζων σκότος βαθύτατον.
Ἐντεῦθεν σε Ἥλιον ἄλλον γνω-
ρίζομεν, και μοναζόντων ἐδραίω-
μα, και ποδηγέτην, τῶν σωζομέ-
νων θεῖω ἐν Πνεύματι. Και νυν
τὴν μνήμην ἐκτελούμέν σου τὴν
φωταυγῆ και σωτήριον Ὅσιε, Ἰ-
λαρίων πταισμάτων, διὰ σοῦ λύ-
σιν λαμβάνοντες.

Δι' ἐγκρατείας τοῦ σώματος τὰ
πάθη, Πάτερ καθυπέταξας, τῷ
νοερῷ τῆς ψυχῆς, και ἀπαθείας
ταῖς πτέρυξι, κεκοσμημένος, χά-
ριν ἐδέξω ἰάσθε Ὅσιε, ἀνθρώπων
ἐν Πνεύματι τὰ ἀρρώσθηματά,
και ἀπελαύνειν τὰ πνεύματα, τῆς
πονηρίας, και διασώζειν τοὺς
προσιόντας σοι. Ὅθεν χοροὶ σε
μακαρίζουσι, μοναζόντων σοφῆ
ἀξιάγαστε, και τιμᾷ πᾶσα κτίσις,
Ἰλαρίων τοὺς ἀγῶνάς σου.

Δόξ., ἕως ε'.

Τὸ ἱλαρόν σου Πάτερ, και κα-
θαρόν τοῦ βίου ἰδὼν ὁ Χριστός,
τὸ πρῶον και ἡσύχιον, μονὴν
πεποιήται ἐν σοί, και γέγονας
οἰκητήριον θεῖον. Και διὰ τοῦτο
σὺν Ἀγγέλοις ἐν οὐρανοῖς αὐλί-
ζῃ μακαρίε.

(TOM. Β΄.)

Και νυν, ὅμοιον Θεοτοκίον. Τὴν
πᾶσαν ἐλπίδα μου, φύλλα 10.
ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον.
Ταῖς τῶν δακρῶν σου φύλλα 7.
Τὸ πρῶι, κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

† Εἰς τὰς 21 Ὀκτωβρίου, ἐορ-
τάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Πατρὸς
ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ μεγάλου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἐξῆ ἐπὶ τοῦ Με-
γάλου Κωνσταντίνου ἐν ἔτει 333.
Ἦτον ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Γα-
ζέων, ἀπὸ γονεῖς ἀπίστους. Οὗ-
τος βαπτισθεῖς, και γενόμενος
μοναχὸς και μιμητῆς τοῦ ἁγίου
Ἀντωνίου, και ἀσκήσας ἀρκετὰ,
πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι
τρεῖς Μάρτυρες Γάϊος, Δάσιος,
και Ζωτικὸς, ἐν θαλάσῃ τελει-
οῦνται.

† Ὁ Ὅσιος Φιλόθεος, ὁ ἐν
τῷ ὄρει τοῦ Ἄθω ἀσκήσας, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἀνδρέας,
Στέφανος, Παῦλος, και Πέτρος,
ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ Ὅσιος Ζαχαρίας, ἐν θα-
λάσῃ τελειοῦται.

† Ἡ ἁγία Μάρτυς Θεοδότῃ,
και Σωκράτης ὁ πρεσβύτερος, ξί-
φει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Εὐκρά-
της, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Βαρούχ, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀζῆς, πυρὶ
τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰωάν-

νης, ὁ ἐκ Γεράκι τῆς Μονεμβασίας τοῦ Μωρέως, ἐν Θεσσαλονίκη ἀθλήσας, ξίφει τελειοῦται ἐν ἔτει 1773.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας, εἰς τοὺς αἰνοὺς ψάλλομεν τὰ ἐσπέρια φύλλα 128. καὶ ἀπόλυτις.

22 Ὀκτωβρίου, τοῦ ἀγίου καὶ Ἰσαποστόλου Ἀβερκίου, ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἀγίου, ἤχος 6΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ολος, ἀνακείμενος Θεῷ, θείων πληρωτῆς προσταγμάτων, ὠφθης Ἀβέρκιε. Χάριν δὲ δεξάμενος ἐξ ὕψους ἄγιε, νοσημάτων ἀπήλλαξας, ποικίλων ἀνθρώπους, δαίμονας ἀπήλασας, βωμοὺς κατέαξας, γινῶσιν ἐνεφύτευσας θείαν, τοῖς τῆ ἀγνωσίᾳ ἀθλίως, πρώην κινδυνεύουσι μακάριε.

Θείων, διδαγμάτων ἀστραπαῖς, ἔλυσας πολύθεον νύκτα, Πάτερ Ἀβέρκιε, ὄρθρος δὲ ἀνέτειλας, υἱοὺς ἡμέρας τελῶν, τοὺς ἐν ζόφῳ ὑπάρχοντας, τὸ πρὶν ἱεράρχα, θαύματα παράδοξα ἐπιδεικνύμενος. Ὅθεν, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, πιστεὶ ἐορτάζομεν πάντες, ἀνυμνολογοῦντές σε θεόπνευστε.

Σκευεῖ, ἐν ἐνὶ θαυματουργῶν, οἶνόν τε καὶ ἔλαιον Πάτερ, καὶ εἶδος ἕτερον, ἤνωσας τηρούμενα ἐν τῷ προέρχεσθαι, ἀμιγῆ θεία χάριτι. θερμῶν δὲ ὑδάτων, χάριν οἱ ἐντεύξεως, βλύσαι πεποίηκας, νόσους θεραπεύοντα πάσας, τῶν προσερχομένων ἐν πίστει, καὶ μακαριζόντων σε Ἀβέρκιε.

Δόξα ἤχος γ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Αρχιερεῦ Ὅσιε, Παμμακάριστε Πάτερ, θαυματουργέ θεράπων Χριστοῦ Ἀβέρκιε, Προφητικῶς ἐκλάμψας βίῳ, καὶ Ἀποστολικῶν ἀξιωθεῖς χαρισμάτων, τῷ Σωτῆρι λειτουργῶν, σὺν Ἀγγέλοις ἀπαύστως, πρέσβευε ῥυσθῆναι ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον, τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου φύλλα 10. Καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Δόξα ἤχος πλ. 6΄. Εὐ δούλε ἀγαθὴ καὶ πιστὴ φύλλα 23. καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον. φύλλα 11. Τροπάριον. Κανόνις πίστεως φύλλα 4. Τὸ πρῶν κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

+ Εἰς τὰς 22 τοῦ Ὀκτωβρίου. ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἀγίου Ἀβερκίου, ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ.

Οὗτος ἔζη ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου, ἐν ἔτει 186. ἐγεινεν ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως Φρυγίας Σαλουταρίας, ἔπειτα περιήλθε τὴν Ῥώμην, τὴν Πησιδίαν, Λυκαονίαν, καὶ Φρυγίαν, κτίσας ναοὺς, καὶ κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, πρὸς Κύριον

ἐξε-

ἐξεδήμησεν, ἐννενηκοντούτης ὡν ἰδέαν, καὶ ὀδηγούμεθα πιστῶς, τότε.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἀλέξανδρος ὁ ἐπίσκοπος, Ἡράκλειος, Ἄννα, Ἐλισάβετ, Θεοδότῃ, καὶ Γλυκερία, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ζαχαρίας, ἐν θαλάσῃ τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Ροῦφος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Λῶτ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξακοστειλάριον τῆς ἡμέρας, καὶ ἀκόλουσις.

23 Ὀκτωβρίου, τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος καὶ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐσπέρας ψάλλομεν στίχους 6 ἤχος δ'.

Ἐδώκας σημειώσιν.

Δεῦτε τὸ μνημόσυνον, τοῦ Θεοδέλφου τιμήσωμεν, ἱερῶς οἱ θεόφρονες. Ζυγὸν γὰρ δεξάμενος, τοῦ Χριστοῦ προθύμως, τοῦ Εὐαγγελίου, τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ, καὶ βασιλείας κήρυξ γενένηται, καὶ τούτου τὴν ἀνέκφραστον, οἰκονομίαν πιστεύεται. Δι' αὐτοῦ παντοδύναμε, ἰλασμόν ἡμῖν δώρησαι.

Δίς.

Πάντα περιήχησε, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, τῶν ῥημάτων ὁ φθόγγος σου, δι' ὧν φωτιζόμεθα, ἀρετῆς ἐνθέου, πρὸς πᾶσαν

πρὸς τῆς Τριάδος θεῖαν ἐπίγνωσιν. Διὰ ἐκδυσωποῦμέν σε, ὡς Ἱεράρχης ἰκέτευσ, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Πόρρωθεν προβλέπων σου, τὴν πολιτείαν Ἰάκωβε, ἀδελφόν σε προσήκατο, Χριστὸς ὁ Φιλάνθρωπος, ὁ σοφὸς προγνώστης, Ἱεροσολύμων, Ἱεροφάντορα πιστόν, καὶ ποιμενάρχην προχειρισάμενος, καὶ μύστην τὰ ἀπόρρητα, Ἱεραουργοῦντα μυστήρια, Ὁυ καὶ νῦν καθικέτευσ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Δοξα ἤχος κλ. β'.

Αἵματι τοῦ μαρτυρίου, τὴν Ἱερωσύνην κατεποίκιλας, Ἱερομάρτυς Ἀπόστολε. Τῷ γὰρ πτερυγίῳ τοῦ ἱεροῦ παρεστῶς, Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας, Δημιουργὸν ὄντα τοῦ παντός. Ὅθεν ὑπὸ Ἰουδαίων ῥιφείς, οὐρανίων θαλάμων ἠξίωσαι, Ἀδελφόθεε Ἰάκωβε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευσ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Τίς μὴ μακαριεῖαι (Ὁρθόμ. α. ἤχον κλ. β'. τῆς Ὀκτωβρίου.) Ἀπόστιχα ζήτει εἰς Ἀπόστολον εἰς τὸ τέλος. Τροπάριον, Ἀπόστολε ἅγιε Ἰάκωβε φύλλα 1. Τῷ πρῶτῳ, κοντάκιον ἤχος δ'. ὁ ὑψωθείς.

Ὁ τοῦ Πατρὸς μονογενῆς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν Ἰάκωβε θεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, Ποιμένα

καὶ Διδάσκαλον, καὶ πιστὸν Οἰκονόμον, τῶν μυστηρίων τῶν Πνευματικῶν. Ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἰακώβε.

† Εἰς τὰς 23 τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός, εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου.

Οὗτος ὁ ἅγιος Ἰακώβος ἐγένει πρῶτος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, χειροτονηθεὶς ἀπὸ τὸν ἴδιον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ πρῶτον αὐτὸς συνέγραψε τὴν θείαν λειτουργίαν, διδασκῶν τὰ περὶ αὐτῆς ἀπὸ τὸν ἴδιον Δεσπότην Χριστόν. Ταύτην ὕστερον συνέτεμεν ὁ μέγας Βασιλεὺς, καὶ ἀκολούθως ὁ θεῖος Χρυσόστομος. Ὁ Ἰακώβος οὗτος ἦτον υἱὸς τοῦ μνήστορος Ἰωσήφ. Λέγεται ἀδελφός, ὅτι εἰς τὸ μερίδιον τῆς περιουσίας τοῦ Πατρὸς του, ἔκαμεν ἀδελφὸν καὶ καιωνόν καὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Οὗτος πολλοὺς ἀπίστοιους ἐπιστρέψας εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀρχιερατεύσας εἰκοσιενέα χρόνους, κρημνίζεται παρὰ τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ κάτω, καὶ ἐτιζῶντα ἐθανάτωσαν αὐτὸν μετὰ ξύλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος, ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, ὁ υἱὸς Κωνσταντίνου τοῦ Κουροπαλάτου Βασιλέως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει

811.

† Ὁ ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Νι-

κηφόρος ὁ συστήσας τὴν μονὴν τοῦ Χαρδανοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ὅσιος Μακάριος, ὁ Ῥωμαῖος, ὑπανδρευθεὶς καὶ εὐθὺς τὸ ἑσπέρας ἀναχωρήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ὅσιος Πετρῶνιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι δὲ Παῖδες, πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τοῖς μαθηταῖς συνελθωμεν.

Ὡς Ἱεράρχης πρῶτιστος, τῆς Καινῆς Διαθήκης, ὡς μέγιστος Ἀπόστολος, ὡς σοφὸς ὑποφύτης, καὶ Μάρτυς ὢν ἀληθείας, παρὰ πάντας πλουτήσας, ἐξαιρέτων ἀξίωμα, ἀδελφός τοῦ Κυρίου, νῦν πρὸς αὐτὸν, λίθοις ἀναιρούμενος μετετέθης· παρ' οὗ ἡμῖν Ἰακώβε, λύσιν αἰτεῖ πταισμάτων.

Εἰς τοὺς αἰνοὺς ψάλλομεν τὰ ἑσπέρια προσόμοια, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον φύλλα 131. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

=====

24 Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρέθα, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἁγίου, ἤχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ἐβραίων ὠμότητι τὴν σὴν, ἀνδρείαν ἀντέθηκας, Μάρτυς Ἀρέθα Πανεύφημε, καὶ θεῖα χάριτι, νικηφό-

κηφόρος ὤφθης, καὶ χορὸν Προμῶν καὶ θλίψεων ταῖς πρεσβείαις σήγαγες, Μαρτύρων τῷ Χριστῷ τῶν ἁγίων σου.
στρατευόμενον, ἐκ πάσης ἐνδοξε, ἡλικίας συγχροτούμενον, καὶ ἐκ γένους παντὸς συνιστάμενον.

Ἀρέθα πανένδοξε τερπνὴν, χορείαν στησάμενος, τῶν ἰερῶν συμμαρτύρων σου, μεθ' ὧν ἠγωνίησαι, τὸν καλὸν ἀγῶνα, καὶ τὸν δρόμον ἔνυσσας, τῆς σῆς ἀνδρειοτάτης ἀθλήσεως, Χριστὸν δυσώπησον, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παρθένοι νεάνιδες Χριστοῦ, ἔρωτι πυρούμεναι, τῆς ἀσθενείας, τῆς φύσεως, ἐπιλαθόμεναι, καὶ δυνάμει θείᾳ, προφανῶς ῥωννύμεναι, τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ κατεπάτησαν, μὴ δειλιάσασαι, τῶν βασάνων τὸ ἐπίπονον, καὶ καμίνου, τὸ πῦρ μὴ πτοούμεναι.

Δόξα ἤχοι δ΄.

Ἀσματικῶς τὸν Ποιμενάρχην, σήμερον πιστοὶ, ὁμοφρόνως τιμήσωμεν, Ἀρέθαν τὸν ἐνδοξότατον, μετὰ τῆς συνοδίας αὐτοῦ, ὅτι ἤλεγξε Βασιλέα παρανομήσαντα, καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ὑπὲρ Χριστοῦ τῆς ὁμολογίας· ὅθεν καὶ πύρινον νέφος κατέφλεγεν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, διελέγχων τῶν παρανόμων τὴν ἀσέβειαν. Διὸ Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ τοὺς σοὺς Ἀθλοφόρους ἐνισχύσας πρὸς σὴν δοξολογίαν, καὶ ἡμᾶς διάσωσον ὡς τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐκ πειρασ-

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον, Μακαρίζωσι Πάναγνε φύλ. 9. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε φύλλα 6. Τὸ πρῶτ, κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

† Εἰς τὰς 24 τοῦ Ὀκτωβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρέθα, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Οὗτος ὁ αἰόδιμος ἦτον ἀπὸ τὴν Σαββὰ πόλιν τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. Ἐξῆ ἐπὶ Ἰουστίνου Βασιλέως. Καὶ ἀποῦ κάποιός τις Δουναὴν ἠγεμῶν ἐκυρίευσεν βιαίως τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν, ἐθανάτωσε τοὺς ἐκεῖ Χριστιανούς. Εἰς αὐτὸν οὖν παρασταθεὶς ὁ ἅγιος Ἀρέθας, καὶ ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν Θεόν, ξίφει τελειοῦται, ὁμοῦ μετὰ πολλοὺς ἄλλους.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Μάρτυς Σεβαστιανὴ ἡ Θράξ, ξίφει τελειοῦται ἐν ἔτει 82.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Σωτήριχος, καὶ Οὐαλεστίνος συρόμενοι τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Ἀχάχος ὁ πρεσβύτερος, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

25 Ὀκτωβρίου, τῶν ἁγίων Μαρ-
τύρων καὶ Νοταρίων, Μαρκια-
νοῦ, καὶ Μαρτυρίου.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας
καὶ 3 τῶν ἁγίων, ἤχος δ'.

Ω; γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οἱ τὸν δρόμον τελέσαντες, καὶ
τὴν πίστιν τηρήσαντες, Μαρτυ-
ρίου στέφανον ἀνεδύσαντο, Μαρ-
κιανὸς καὶ Μαρτύριος, οἱ πύργοι
οἱ ἄσειστοι, Ἐκκλησίας οἱ μαζοί,
οἱ τὸ γάλα τὸ ἄδολον, ἀναβλύ-
ζοντες, οἱ φαιδροὶ μαργαρίται,
οἱ φωστῆρες, οἱ τὴν χτίσιν ταῖς
ἀκτίσι, τῆς εὐσεβείας πυρσεύοντες.

Μίαν γνώμην προσφέρουσα, καὶ
τὸ ἐν συμφρονήσασα, ἡ δυὰς ἡ
ἐνθεος, τὴν διαίρεσιν, τὴν τοῦ
Ἀρείου διέλυσε, διδάσκουσα σέβε-
σθαι, συναίδιον Πατρὶ, τὸν Υἱὸν
καὶ συναναρχον, καὶ τῷ Πνεύ-
ματι, ἐν μονάδι Τριάδα, καὶ Μο-
νάδα, ἐν Τριάδι μίαν φύσιν, τρισὶ
Προσώποις ἀμέριστον.

Οπαδοὶ καὶ ὁμότροποι, μιμηταὶ
καὶ ὁμόζηλοι, τοῦ ἱεροκήρυκος
Παύλου ὠφθητε, καὶ τῇ ἐκχύσει
τοῦ αἵματος, ἐχθροὺς ἐβυθίσατε,
καὶ αἰρέσεων δεινῶν, ἐξηράνατε
χείμαρρον, καὶ ἐδείχθητε, ποτα-
μὸν εὐσεβείας καταρδεύων, τοῦ
Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, Μαρ-
κιανὸς καὶ Μαρτύριε.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Μακρί-
τως ἐ φῶλ. 9. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας.
Τροπάριον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε
φύλλα 6. Τὸ πρῶτ' κοντάκιον εἰς Μάρ-
τυρας.

† Βί; τὰς 25 τοῦ Ὀκτωβρίου,

ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων
Μαρτύρων καὶ Νοταρίων, Μαρκιανοῦ,
καὶ Μαρτυρίου.

Οὔτοι οἱ ἅγιοι ἦσαν γραμματι-
κοὶ καὶ νοτάριοι τοῦ Πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως Ἀλεξάνδρου·
οὔτοι ἐλέγξαντες παρῆρσια τοὺς
Ἀρειανούς, ἐν μαχαίρᾳ ἐθανατώ-
θησαν ὑπ' αὐτῶν, ἐν ἔτει 337.
Καὶ ἐνταφιάσθησαν εἰς τὴν Κων-
σταντινούπολιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς
Ἀναστάσιος, ξίφει τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Οὐαλλερῖνος, Χρυ-
σάφιος, Οὐαρος, ὁ Αἰγύπτιος,
Παππίας, Διόδωρος, Κλαύδιος,
Βασίλειος, Λουκιανὸς, Νικηφόρος,
καὶ Στέφανος, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Σαβῖνος, πυρὶ τε-
λειοῦται.

† Ἡ ἅγια Ταθιθᾶ, ἣν ἡγεῖρε
θανοῦσαν ὁ Ἀπόστολος Πέτρος,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Γεώργιος ὁ ἐπί-
σκοπος Ἀμᾶστριδος, καὶ Ποιη-
τῆς τῶν κανόνων, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Φαῦστος, Βασί-
λειος, καὶ Λουκιανὸς, ξίφει τε-
λειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Φιλάδελλος, καὶ Πο-
λύκαρπος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ὀσιος Μακάριος ὁ ἐπίσκο-
πος Πάφου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι δύο Μάρτυρες οἱ
ἐν Θράκῃ θλιβόμενοι τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον καὶ ἀπόστιχα τῆς
ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

Ο ΆΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ.

26. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος
Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου,
καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ σεισμοῦ.

Ἄργία καὶ καταλύσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμακόν,
τὸ, Μακάριος ἀνὴρ Εἰς τὸ Κύριε ἐκέ-
κραξα ἰσῶμεν στίγους θ καὶ ψάλλομεν
τὰ παρόντα προσόμοια. ἤχ. πλ. δ'.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῆ, ἀγαλλίαμα
σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ ἤγασται,
Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος, ἐκ τῶν
Ἄγγελων ἐπαίνοισι στέφεται, καὶ
ἐξ ἀνθρώπων ἄσματα δέχεται·
ὦ σὶον ἤθλησε, πῶς καλῶς ἠγώ-
μισται, δι' οὗ ἐχθρὸς, πέπτωκεν
ὁ δόλιος, Χριστοῦ νικησαντος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, ταῖς
τῶν θαυμάτων βολαῖς, τοῦ Ἁ-

λίου

λίου φανώτερος, εἰς αἶδι Δημήτριος, διαλάμπει τοῖς πέρασιν, ἐξ ἀνεσπέρου φωτός λαμπόμενος, καὶ τῷ ἀδύτῳ φωτὶ τερπόμενος· οὐ ταῖς ἐλλάμψεσι, νέφη ἀπηλάθησαν βαρβαρικὰ, νόσοι ἐδιώχθησαν, δαίμονες ἤττηνται.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, ὑπὲρ Χριστοῦ λογχευθεῖς, ὁ Τρισμάκαρ Δημήτριος, πρὸς ἐχθροὺς ἐκάστοτε, ῥομφαία ὦφθη δίστομος, ἀποθερίζων ἐχθρῶν γαυρίαμα, καὶ καταβράσων Δαιμόνων φρύαγμα· ᾧ ἐκβοήσωμεν, Ἅγιε Δημήτριε, σκέπε ἡμᾶς, σοῦ τὴν αἰσιέβαστον, μνήμην γεραίροντας.

Πύργος εὐσεβείας πέφηνας, ἐρειρισμένος στεβρῶς, ἐπὶ πέτραν τῆς Πίστεως, πειρασμοῖς ἀνάλωτος, καὶ κινδύνοις ἀκλόνητος· μετὰ σφοδροῦ γὰρ, σάλου καὶ κλύδωνος, σοὶ τῶν ἀθέων, προσρῆξαν κύματα, σὴν οὐ κατέβαλον, ἀκλινή στεβρότητα, μαρτυρικῶ, στέφει γὰρ ἐπόθησας, ἐγκαλλωπίζεσθαι.

Πάθει τὸ πάθος μιμούμενος, τὸ ζωηφόρον Χριστοῦ, παρ' αὐτοῦ τὴν ἐνέργειαν, τῶν θαυμάτων εἴληφας, Ἄθλοφόρε Δημήτριε· καὶ διασώζεις, τοὺς σοὶ προστρέχοντας, πολλῶν κινδύνων, αὐτοὺς ρυόμενος, ἔχων εὐάρεστον, παρρησίαν ἐνδοξε πρὸς τὸν Χριστὸν, ᾧ καὶ νῦν παρίστασαι, δόξης πληρούμενος.

Αἵματι τῷ σῷ σταζόμενος, τῷ

Ζωοδότῃ Χριστῷ, τῷ τὸ Αἷμα τὸ τίμιον, διὰ σέ κενώσαντι, προσσηνέχθης Δημήτριε· καὶ κοινωνόν σε δόξης εἰργάσατο, καὶ Βασιλείας, αὐτοῦ συμμετοχόν, ὡς ἀρίστεύσαντα, κατὰ τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὰ δεινὰ, τούτου μηχανήματα, τελείως σβέσαντα.

Δόξ. ἤχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς, τοῦ Ἄθλοφόρου ἢ παγκόσμιος πανηγυρις· δεῦτε οὖν φιλέορτοι, φαιδρῶς εορτάσωμεν, τὴν μνήμην αὐτοῦ λέγοντες, Χαίροις ὁ τὸν χιτῶνα τῆς ἀσεβείας διαρρήξας διὰ τῆς Πίστεως, τὴν δὲ ἀνδρείαν τοῦ Πνεύματος, σεαυτῷ περιθέμενος. Χαίροις ὁ καταργήσας τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, τῇ ἰσχύϊ τῇ δοθείσῃ σοὶ παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ. Χαίροις ὁ λογχευθέντων τῶν μελῶν, τὸ μακάριον πάθος πνευματικῶς ἡμῖν ἀναλωγραφήσας τοῦ Χριστοῦ· ὃν καθικέτευε, Ἄθλητῶν ἐγκαλλώπισμα Δημήτριε, λυτρωθῆναι ἡμᾶς ὄρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τίς μὴ μακαρίσει σε. Βίτοδος. Προκειμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Επίβλεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ Κύριε, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ Οἴκου τοῦ Ἁγίου σου καὶ Δόξης, ποῦ ἐστι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τῶν Οἰκτιρμῶν σου, ὅτι ἠνέσχου ἡμῶν Κύριε· σὺ γὰρ ἡμῶν Κύ-

ρι Πατήρ, ὅτι Ἀβραάμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς. Ἀλλὰ σὺ Κύριε Πατήρ ἡμῶν ῥύσαι ἡμᾶς, ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστὶ. Τί ἐπλάνησας ἡμᾶς Κύριε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου; ἐσκήρυνας τὰς καρδίας ἡμῶν, τοῦ μὴ φοβεῖσθαι σε, ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλάς τῆς κληρονομίας σου, ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὄρους τοῦ Ἁγίου σου. Οἱ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ Ἁγίασμά σου. Ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ὅτε οὐκ ἔρξας ἡμῶν, οὐδὲ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς. Ἐὰν ἀνοίξῃς τὸν οὐρανὸν, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, καὶ τακῆσονται ὡς κηρὸς τῆκεται ἀπὸ πυρός, καὶ κατακαύσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους σου, καὶ φανερόν ἐσται τὸ ὄνομά σου τοῖς ὑπεναντίοις σου. Ἀπὸ προσώπου σου ἔθνη ταραχθήσονται. Ὅταν ποιῆς τὰ ἐνδοξα, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη. Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἤκούσαμεν, οὐδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἶδον Θεὸν πλὴν σου, καὶ τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ ποιήσεις τοῖς ὑπομένουσί σε ἔλεος. Συναντήσεται ἐξ ἔλεος τοῖς ποιούσι τὸ δίκαιον, καὶ τῶν ὁδῶν σου μνησθήσονται. Καὶ νῦν Κύριε Πατήρ ἡμῶν σὺ εἶ. Ἡμεῖς δὲ πηλὸς, καὶ σὺ ὁ Πλάτης ἡμῶν, ἔργα χειρῶν σου πάντες ἡμεῖς. Μὴ ὀργίζου ἡμῖν Κύριε ἕως σφόδρα, καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῆς ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν ἐπίβλεψον Κύριε, ὅτι λαός σου πάντες ἡμεῖς.

Προφητείας Ἰερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος, Ἐμνήσθη ἐλέους νεότητός σου, καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου, τοῦ ἐξακολουθήσαι σε τῷ Ἁγίῳ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ. Τῷ Κυρίῳ ἀρχὴ γεννημάτων αὐτοῦ. Πάντες οἱ ἐσθίοντες αὐτὸν πλημμυλήσουσι, κακὰ ἤξει ἐπ' αὐτούς, λέγει Κύριος. Ἀκούσατε λόγον Κυρίου οἶκος Ἰακώβ, καὶ πᾶσα πατριὰ οἴκου Ἰσραὴλ. Τάδε λέγει Κύριος, Τί εὑροσαν οἱ Πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμύλημα, ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων, καὶ ἐματαιώθησαν; Καὶ οὐκ εἶπον, Ποῦ ἐστὶ Κύριος, ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου; ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῆ ἀσπάρτῳ καὶ ἀβάτῳ, ἐν γῆ ἀνύδρῳ καὶ ἀκάρπῳ καὶ σκιά θανάτου; Ἐν γῆ ἐν ἣ οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ ἀνήρ, οὐδὲ κατώκησεν υἱὸς ἀνθρώπου ἐκεῖ; Καὶ εἰσήγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον, τοῦ φαγεῖν τοὺς καρπούς αὐτοῦ, καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ. Καὶ εἰσήλθετε, καὶ ἐμιάνατε τὴν γῆν μου, καὶ τὴν κληρονομίαν μου ἔθεσθε εἰς βδέλυγμα. Οἱ Ἱερεῖς οὐκ εἶπον, Ποῦ ἐστὶ Κύριος; καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ Νόμου οὐκ ἠπίσταντό με, καὶ οἱ Ποιμένες ἠσέβουν εἰς ἐμὲ, καὶ οἱ Προφῆται προεφήτεον τοῦ Βαάλ, καὶ ὀπίσω ἀνωφελοῦς ἐπορεύθησαν. Διὰ τοῦτο ἐτι κριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος, καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν

υἱῶν ὑμῶν κριθήσομαι. Διέλθετε εἰς νήσους Χεττιεῖμ, ἴδετε καὶ εἰς Κηδάρ, καὶ ἀποστείλατε, καὶ νοήσατε σφόδρα, καὶ ἴδετε, εἰ γέγονε τοιαῦτα. Εἰ ἀλλάζονται Ἔθνη Θεοῦ αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσὶ Θεοί. Ὁ δὲ Λαός μου ἠλλάξατο τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς οὐκ ὠφελήθησονται. Ἐξέζη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἐφρίξεν ἐπὶ πλεῖον σφόδρα, λέγει Κύριος.

Σοφίας Σολομῶντος· τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψήται αὐτῶν βίβανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνᾶναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἐξόδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. Οἱ δὲ, εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπὶς αὐτῶν, ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοχάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι Λαῶν, καὶ Βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν ταῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ἰδιόμελα ἤχος α', Γεωργίου Σικελιώτου.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ Πόλις Θεσσαλονίκη, ἀγάλλου καὶ χόρευε, πιστεὶ λαμπροποροῦσα, Δημήτριον τὸν πανένδοξον Ἀθλητὴν, καὶ Μάρτυρα τῆς ἀληθείας, κόλποις κατέχουσα ὡς Θησαυρόν. Ἀπόλαβε τῶν θαυμάτων τὰς ἰάσεις καθορῶσα· καὶ βλέπε καταρπίσσοντα τῶν Βαρβάρων τὰ θράση· καὶ εὐχαρίστως τῷ Σωτῆρι ἀνάκραξον, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Τῆ τῶν ἀσμάτων τερπνότητι, τὴν παροῦσαν φαιδρύνωμεν ἡμέραν, καὶ ἠχῆσωμεν τὰ τοῦ Μάρτυρος ἀγωνίσματα. Πρόκειται γὰρ ἡμῖν εἰς εὐφημίαν ὁ Μέγας Δημήτριος. Καὶ γὰρ τὰς τῶν Τυράννων ἐπιφορὰς ἀνδρείως ἐλών, πρὸς τὸ στάδιον προθύμως ἤλατο. Καὶ τὰ νικητήρια ἐνδόξως ἀπενεγκάμενος, τὸν Σωτῆρα δυσωπεῖ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἤχος β'.

Εἰς τὰ ὑπερκόσμια σκηνώματα, τὸ Πνεῦμά σου, Δημήτριε Μάρτυς σοφέ, Χριστὸς ὁ Θεὸς προσήκατο ἀμώμητον. Σὺ γὰρ τῆς Τριάδος γέγονας ὑπέρμαχος, καὶ ἐν σταδίῳ ἀνδρείως ἐναθλήσας ὡς Ἀδάμας στερβός· λογχευθεὶς δὲ τὴν πλευρὰν, τὴν ἀκήρατόν σου Πανσεβάσμιε, μιμούμενος τὸν ἐπὶ ξύλου ταυθέντα, εἰς σωτηρίαν παντός τοῦ Κόσμου, τῶν θαυμάτων εἰληφας τὴν ἐνέργειαν,

ἀν-

ἀνθρώποις παρέχων τὰς ἰάσεις ἀρθρώως. Διό σου σήμερον τὴν κοίμπην ἑορτάζοντες, ἐπαξίως δοξάζομεν, τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

Καὶ νῦν.

Ω τοῦ μεγίστου Μυστηρίου, βλέπων τὰ θαύματα, ἀνακηρύττω τὴν Θεότητα, οὐκ ἀρνοῦμαι τὴν ἀνθρωπότητα. Ὁ γὰρ Ἐμμανουὴλ, φύσεως μὲν πύλας, ἦνοιξεν ὡς ἄνθρωπος, Παρθενίας δὲ κλειθρα, οὐ διέρρηξεν ὡς Θεός· ἀλλ' οὕτως ἐκ Μήτρας προῆλθεν, ὡς δι' ἀκοῆς εἰσῆλθεν. Οὕτως ἐσαρκώθη, ὡς συνελήφθη. Ἀπαθῶς εἰσῆλθεν, ἀφράστως ἐξῆλθε, κατὰ τὸν Προφήτην τὸν λέγοντα, Αὕτη ἡ πύλη κεκλεισμένη ἔσται, οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· εἰμὴ Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον. στιχηρὰ ἰδιόμελα. ἦχος. β'. Συμμεῶν τοῦ Θυμαστορείου.

Τῆς γῆς συνταρασσομένης τῷ τῆς ὀργῆς σου φόβῳ, βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη συσειοῦνται Κύριε· ἀλλ' εὐσπλαγχνίας ὄμματι, ἐφ' ἡμᾶς ἐπιβλέψας, μὴ τῷ θυμῷ σου ὀργισθῆς ἡμῖν, ἀλλὰ σπλαγχνισθεὶς ἐπὶ τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν σου, τῆς φοβερᾶς ἡμᾶς τοῦ Σεισμοῦ ἀπειλῆς ἐλευθέρωσον, ὡς Ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

ἦχος, πλ. β'. Στίχ. Συνέσεισας τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτήν.

Φοβερός εἶ Κύριε, καὶ τίς ὑποστήσεται τῆς δικαίας σου ὀργῆς;

ἢ τίς σε δυσωπήσει, ἢ τίς παρακαλέσει Ἀγαθὲ, ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότος καὶ ἀπεγνωσμένου; τὰ Οὐράνια Τάγματα, Ἄγγελοι, Ἄρχαι, καὶ Ἐξουσαίαι, Θρόνοι, Κυριότητες, τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφὶμ, ὑπὲρ ἡμῶν σοὶ βοῶσιν, Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ Κύριε· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς Ἀγαθέ. Διὰ σπλάγχνα ἐλέους, σῶζε Ἰσραὴλ κινδυνεύουσαν.

Στίχ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν.

Νινευίται τοῖς παραπτώμασι, τὴν διὰ σεισμοῦ ἀπειλῆς κατάχωσιν ἤκουον· ἐν δὲ τῷ μεσιτεύοντι σημεῖῳ τοῦ κήτους, τὴν διὰ τοῦ Ἰωνᾶ ἀνάστασιν, ἢ μετάνοια παρακαλεῖ· ἀλλ' ὡς ἐκείνους βοῆ λαοῦ σου, μετὰ νηπίων καὶ κτηνῶν, οἰκτείρας προσεδέξω, ἡμᾶς παιδευομένους, διὰ τῆς τριημέρου Ἀναστάσεως, φεῖσαι καὶ ἐλέησον.

Δόξα ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Ἐχει μὲν ἡ Θειοτάτη σου ψυχὴ καὶ ἄμωμος, Ἀοίδιμε Δημήτριε, τὴν οὐράνιον Ἱερουσαλήμ κατοικητήριον· ἥς τὰ τεῖχη, ἐν ταῖς ἀχράντοις χερσὶ, τοῦ ἀοράτου Θεοῦ ἐζωγράφηται· ἔχει δὲ καὶ τὸ πανέντιμον· καὶ ἀθλητικώτατόν σου σῶμα, τὸν περίκλυτον τοῦτον Ναὸν ἐπὶ γῆς, ταμεῖον ἄσυλον θαυμάτων, νοσημάτων ἀλεξητήριον· ἐνθα προστρέχοντες, τὰς ἰάσεις ἀρῶμεθα· φρούρησον Πανεύφημε, τὴν σὲ μεγαλύνοῦσα

Πό-

Πόλιν, ἀπὸ τῶν ἐναντίων προσβολῶν· παρῆρσιαν ὡς ἔχων πρὸς Χριστὸν, τὸν σὲ δοξάσαντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον, Νύμφην σε Παρθένε. φῶλ. 9. Ἄ πολ. ἦχος γ'.

Μέγαν εὔρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἢ Οἰκουμένη, Ἄθλοφόρος τὰ Ἔθνη τροπούμενον. Ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, καὶ ἐν σταδίῳ ἐθάρῤῥυνας τὸν Νέσσορα, οὕτως ἄγιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον ἦχος πλ. δ'.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ῥύσαι ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς τοῦ Σεισμοῦ ἀπειλῆς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ κατὰ-πεμψον ἐφ' ἡμᾶς πλοῦσια τὰ ἐλέη σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν Κάθισμα ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Η μνήμη σου ἐνδοξε, Μάρτυς Δημήτριε, ἐπαίδρυνε σήμερον, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, καὶ πάντας συνήγαγεν, ἄσμασιν ἐπαξίως, εὐφημεῖν σε Θεόφρον, ὡς ὄντως Στρατιώτην, καὶ ἐχθρῶν καθαιρέτην. Διὸ ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, ῥύσαι ἡμᾶς πειρασμῶν. Δίς. Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν Κάθισμα

ἦχος πλ. α'.

Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Αδιστακτῶ τῇ πίστει· ὁ Ἄθλο-

φόρος Χριστοῦ, τῶν τυράννων τὰ θράση καταβαλὼν ἀνδρικῶς, ἀθλητικῶς τὸν πονηρὸν κατεπάλαισε, καὶ τῶν βασάνων ἀμοιβὴν, τὴν τῶν θαυμάτων παροχὴν, ἐδέξατο ἐκ τοῦ μόνου, Θεοῦ τοῦ Ἄγωνοθέτου, ᾧ καὶ πρεσβεύει ἐλετηθῆναι ἡμᾶς. Δίς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθ. ἦχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα.

Τὸν συμπαθέστατον Κύριον Μάρτυρα, ἐκδυσωποῦμέν σε πιστῶς Δημήτριε, ῥύσαι ἡμᾶς πάντοδαπῶν κινδύνων ἐπερχομένων. Ἰασαι ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτων τὰ τραύματα. Θραῦσον τὰ φρυγάματα, τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν Ἄγισ· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ὅπως αἰεὶ σε δοξάζομεν. Δίς.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Θεομακάριστε Μήτηρ Ἀνούμφευτε, τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν θεράπευσον, ὅτι συνέχομαι πολλοῖς ἐν πταισίμασι Θεοτόκε. Ὅθεν καὶ κραυγάζω σοι στεναγμῷ τῆς καρδίας μου, Δέξαι με Πανάχραντε τὸν πολλὰ ἀμαρτήσαντα, ἵνα ἐν παρῆρσιᾳ κραυγάζω σοι, Χαῖρε ἢ Κεχαριτωμένη.

Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἦχου. Προκειμένον, ἦχος δ' Ὁραμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάσωσεν ὁ Κύριος. Πᾶσα πνοή. Εὐχγγ. ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς, Προσέχετε ἀπὸ τῶν

ἀν-

ἀνθρώπων. Ἐπιβαλοῦσι γάρ ἐφ' τὴν γῆν, εἰς τὸν φόβον σου πιστοὺς στηρίζων Κύριε.

Ῥῦσαι σεισμοῦ βαρυτάτου πάντας ἡμᾶς, καὶ μὴ δῶης Κύριε, ἀπολέσθαι παντελῶς, τὴν κληρονομίαν σου πολλοῖς, παροργίζουσαν κακοῖς, σὲ τὸν Μακρόθυμον.

Ἰκετικῶς σοι δοῶμεν Μήτηρ Θεοῦ, τὰ συνήθη σπλάγχνα σου, ἐπὶ Πόλιν καὶ λαόν, συμπαθῶς δεικνύουσα σεισμοῦ, βαρυτάτου καὶ φθορᾶς ἡμᾶς ἀπάλλαξον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου ἤχος δ'. Θεοφάνους. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὸν θεῖον τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀναδησάμενος, περὶ Θεὸν χορεύεις ἀστραπαῖς, ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος, καὶ φωτισμοῦ πληρούμενος, Μάρτυς αἰοῖδιμε Δημήτριε.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Στίχ. Ἐλέπὸν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδίῳ. πλ. β'. Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς. Ἴδε ἐν τῷ ἔσπερινῳ. Οἱ Κανόνες, τοῦ σεισμοῦ μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς ζ'. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο ἀνά τέσσαρα. Τοῦ σεισμοῦ. Ἰωσήφ.

Ἰδιῶ, Α'. πλ. β'. ὡς ἐν Ἠπειρῷ.

Ὡς φοβερά ἡ ὀργή σου ἐξ ἧς ἡμᾶς, ἐλυτρώσω Κύριε, μὴ συγχώσας ἐν τῇ γῇ, ἅπαν τὸ ἀνάστημα ἡμῶν. Εὐχαρίστως σε διὸ αἶι, δοξάζομεν.

Χαίρων αἶι καθ' ἑκάστην τῇ παντελεῖ, διορθώσει Δέσποτα, ὡσπερ φύλλον εὐτελές, διασειεῖς ἅπασαν

Κακίας τὸν εὐρετὴν κατέρρραξας, πρὸς γῆν Δημήτριε, μαρτυρικῇ σου λόγχῃ καθελῶν, Θεϊκῆς ἀγαθότητος, ταῖς ὑπὲρ νοῦν Δυναμέσιν, εἰς τοῦτο Μάκαρ δυναμούμενος. Θεοτοκίον.

Ἀμήτωρ καθὼ Θεὸς τὸ πρότερον, ὑπάρχων γέγονε, τὸ καθ' ἡμᾶς Ἀπάτωρ ὁ ἐκ σοῦ, Θεοτόκε Πα-

νύμνη-

νύμνητε, σάρκα λαβὼν καθ' ἑνω-
σιν, τὴν ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν.

Καταβ. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

ᾠδὴ Γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Η γῆ μαστίζεται ἡμῶν, κακῶς
διαχειμμένων, καὶ αἰεὶ τὴν ὀργὴν
σου συγκινούντων καθ' ἡμῶν οἰ-
κτίρμων παμβασιλεῦ. Ἀλλὰ φεῖ-
σαι Δέσποτα τῶν δούλων.

Συσσεῖσας Κύριε τὴν γῆν, ἐστε-
ρέωσας πάλιν, νουθετῶν ἐπιστρέ-
φων, τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν, ζηρίζε-
σθαι ἐν τῷ σῶ, θείῳ φόβῳ, θέλων
ὑπεράγαθ.

Γενώσας θάνατον πικρὸν, καὶ
σεισμούς βαρυτάτους, καὶ πληγὰς
ἀνεκέστους, ἀμαρτίας, ἀδελφοί,
ἐκφύγωμεν, καὶ Θεὸν, μετανοίας
τρόποις ἐκμειλίξωμεν. Θεοτοχ.

Η Μόνη οὔσα ἀγαθὴ, τὸν πανά-
γαθον λόγον, ἐκτενωῶς ἐκδυσώπει,
τῆς ἀνάγκης τοῦ σεισμοῦ, ῥυσθῆ-
ναι πάσης ὀργῆς, Θεοτόκε ἀχραντε
δεόμεθα.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Λελόγισται παρ' οὐδέν, τὸ τῶν
τυράννων παρὰ σοὶ πρόσαγμα· τὸν
τοῦ Θεοῦ Λόγον γὰρ, πάντων
Ἀθλοφόρε προέχρινας.

Λυχνία φωτοειδῆς, τοῦ μαρτυ-
ρίου ἐν σκηνῇ γέγονας, θείῳ
φωτὶ λάμπουσα, Μάρτυς ἀθλο-
φόρε Δημήτριε.

Ιάσεών σε πηγῆν, ἡ ἱερά καὶ
θαυμαστὴ πόλις σου, καὶ θησαυ-

ρὸν ἄσυλον, πάσης εὐφροσύνης
πεπλούτηκεν. Θεοτοκίον.

Ιώμενος τὴν μορφήν, τὴν σα-
θρωθεῖσαν τῶν βροτῶν Πάναγγε,
ταύτην ἐκ σοῦ ἐνδύεται, μείνας
ὅπερ ἦν ὁ φιλάνθρωπος.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα. ἤχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις κατα-
πλουτῶν, ἀσεβείας τὴν πλάνην
καταβαλῶν, Μάρτυς κατεπάτη-
σας, τῶν τυράννων τὰ θράση
καὶ τῷ Θεῷ πόθῳ, τὸν νοῦν
πυρπολούμενος, τῶν εἰδώλων τὴν
πλάνην, εἰς χάος ἐβύθισας. Ὁ-
θεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν ἀγώ-
νων, ἐδέξω τὰ θαύματα. Καὶ πη-
γάζεις ἰάματα, ἀθλοφόρε Δημή-
τριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρή-
σασθαι, τοῖς εορτάζουσι πόθῳ,
τὴν ἁγίαν μνήμη σου.

Ἔτερον. ἤχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῆς ἐπελθούσης σου ὀργῆς ἀ-
φορήτου, ὅτι ἠλέησας ἡμᾶς, καὶ
ἐῤῥύσω, φιλάνθρωπίας πέλαγος
δεικνύων Χριστέ. Νῦν. εὐχαρι-
στοῦμέν σοι, παιδευθέντας ἐκκλι-
ναι, ἀπὸ τῶν κακῶν ἡμῶν, τῶν
ἡμᾶς θανατούντων. Ἀλλ' ἐπι-
βλέψας οἰκτεῖρον ἡμᾶς, ταῖς ἰκε-
σίαις Σωτῆρ τῆς Τεχούσης σε.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Βίρμος.

Χριστὸς μου δύναμις.

Σαλεύεις Κύριε, τὴν γῆν βου-
λόμενος, ἐδρασμῶ ἀληθείας πάν-
τας

τας ἡμᾶς, Δέσποτα στηρίζεσθαι, σαλευομένους προσβολαῖς, τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Τῆ θεία νεύσει σου, κλονεῖς τὰ σύμπαντα, καὶ δονεῖς τὰς καρδίας τῶν ἐπὶ γῆς, κατοικοῦντων Δέσποτα. Τῆς οὖν δικαίας σου ὀργῆς, ἄνες Κύριε τὰ κύματα.

Οὐδ' ὄλως ἔχοντες, εἰς νοῦν τὸν φόβον σου, ἐκφοβεῖς τὰς καρδίας τῶν ἐπὶ γῆς, μόνη εὐσυμπάθητε. Ἄλλὰ συνήθως ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου θαυμάστωσον. Θεοτοχ.

Ναόν σε Δέσποινα, Θεοῦ γινώσκοντες, ἐν Ἀγίῳ Ναῶ σου, χειρὰς οἰκτρὰς, αἶρομεν εἰς δέησιν. Ἴδε τὴν κάκωσιν ἡμῶν, καὶ παράσχου σὴν βοήθειαν.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Νενικηκότα τὸ ψεῦδος τῆς ἀσεβείας, ὁ τοῦ Θεοῦ πανύψιστος, θεώμενος Λόγος, δόξα ἔστεφάνωσε, Δημήτριε ψάλλοντα, Δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰθυνόμενος παλάμη τῆ ζωηφόρῳ, πρὸς τοὺς λιμένας ἔφθασας, τοὺς γαληνοτάτους. Ἐνθα νῦν γηθόμενος, κραυγάζεις Δημήτριε, Δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Κατὰ τῆς πλάνης τὸ τρόπαιον ἀναστήσας, νικητικὸν διάδημα, τῆς δικαιοσύνης, εἰληφας Δημήτριε, κραυγάζων τῷ Κτίστη σου, Δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ως τῶν κτισμάτων ἀπάντων Ἰε-

ρωτέρα, Μήτηρ Θεοῦ γενέσθαι, μόνη ἡξιώθης. Τοῦτον γὰρ γενήσασα, τὸν κόσμον ἐφώτισας, τῆς Θεογονωσίας τῆ χάριτι.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ἦδι Ἐ. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Καὶ σὺ καρδία σείσθητι νῦν, βλέπουσα Θεοῦ τὴν ἀπειλήν, ἐπικειμένην καὶ βόησον, Φείσαι τοῦ Λαοῦ σου Δέσποτα Κύριε, καὶ παῦσον τὴν δικαίαν ὀργὴν σου Εὐσπλαγχνε.

Λαὸν καὶ πόλιν ἦν περ τῷ σῶ, αἵματι ἐκτίσῳ Ἰησοῦ, μὴ παραδῶ εἰς ἀπώλειαν, ἐν τῷ συνταράσσειν τὴν γῆν φοβερῶ σεισμῷ, χορὸς τῶν Ἀποστόλων καθικετεύει σε.

Οδοὺς σου Δέσποτα τὰς ὀρθὰς, γνώμη ὑπεκλίναντες στρεβλῆ, εἰς ἀγανάκτησιν τρέπομεν, σὲ τὸν συμπαθῆτε καὶ ἀμνησίκαχον ἄλλ' ἰλεως Οἰκτιρῶν γενοῦ τοῖς δούλοις σου. Θεοτοκίον.

Νῦν βοηθείας ἦλθε καιρὸς, νῦν καταλλαγῆς χρεῖα Ἀγνή, πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, ὅπως οἰκτειρήσῃ προσκεκρουχότας ἡμᾶς, καὶ τῆς ἐπικειμένης ὀργῆς λυτρώσῃται.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Πῦρ πύθου Θεϊκοῦ, ἐν καρδίᾳ δεξάμενος, πῦρ ἔσβεσας τῆς ἀθέου, τῶν Εἰδώλων μανίας, Ἀοίδιμε Δημήτριε.

Ρυόμενος ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων ἐπίφανον, Δημήτριε ταῖς εὐχαῖς σου,

σου, περισκέπων τοὺς πίστει, καὶ πόθῳ εὐφημοῦντάς σε.

Οἱ πίστει πρὸς τὸ σὸν, ἐπειγόμενοι τέμενος, Δημήτριε νοσημάτων, καὶ παθῶν ψυχοφόρων, συντόμως ἀπαλλάττονται.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Πατὴρ Ὁμοούσιος, σὸς γίνεται Θεομητορ, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, Υἱὸς σοι Ὁμοούσιος.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα. Ὡδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οὐκ ἔχοντες Δέσποτα, παρῤῥησίαν δυσωπεῖν, οἱ ταπεινοὶ τοῦ ὕψους σου, τοὺς ἐκλεκτοὺς Ἀγγέλους σου εἰς θερμὴν, κινουμένην παράκλησιν δι' αὐτῶν τῆς ὀργῆς σου ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Νῦν ἐγνωμεν Κύριε, ὡς ἠθέλησας ἡμᾶς, καὶ οὐδαμῶς συνέχυσας, ὑπὸ τὴν γῆν συμπτώμασι χαλεποῖς, πολλὰ πλημμελήσαντας, εὐχαρίστως διὸ σε μεγαλύνομεν.

Προστάττεις σαλεύεσθαι, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ὅπως ἡμεῖς παυσώμεθα, οἱ ταπεινοὶ σαλεύεσθαι ἀρετῶν, τῆς κρείττονος χάριτος, καὶ τῷ φόβῳ σου Λόγε στηριζώμεθα. Θεοτοκίον.

Αγία Θεόνυμφε, ἀπορούμενον νυνὶ, τὸν σὸν Λαὸν οἰκτείρησον, καὶ Μητρικαῖς πρεσβείαις τὴν καθ' ἡμῶν, Θεοῦ ἀγανάκτησιν, μεταποιήσον τάχος δυσωποῦμέναι.

Ἄλλος. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Συμφώνως, συνελθόντες ὕμνου-μεν Δημήτριε, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, καὶ θαυμάτων πλήρη καὶ χαρισμάτων, τοῦ Ἀγίου καὶ σεπτοῦ Παμμακάρισε Πνεύματος.

Λύσον μου, τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων πρεσβείαις σου. Ὡς γὰρ ἀήττητος Μάρτυς, παρῤῥησίαν ἔχεις πρὸς τὸν Δεσπότην. Καὶ γενοῦ μοι, καταφυγὴ καὶ σκέπη Δημήτριε. Θεοτοκίον.

Ἀσπιλον, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὐράμενος, ὡς καθαρῶτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὡ Θεομητορ, ὁ Νυμφίος, ἐν τῇ Γαστρὶ σου Λόγος ἐσκήνωσεν.

Τὴν θείαν ταύτην.

Λουτρόν τοῦ θείου Βαπτίσματος, λουσάμενος ἐχρίσθης αἰοῖδιμε, Μύρω τοῦ Πνεύματος· ὁ τηρηθὲν σοι ἀμόλυντον, τῆς σῆς πλευρᾶς τὸ αἷμα, Μύρον εἰργάσατο.

Ἀνάστα δεῦρο πλησίον μου, ψυχὴ τοῦ Δημητρίου προσφθέγγεται, Νυμφίος Κύριος, οἶκον τοῦ Νάρδου εἰσέλθωμεν, καὶ τῆς ὀσμῆς τοῦ Μύρου μου μεταλάβωμεν.

Καὶ νὰ Δημήτριε κράζει σοι, Νυμφίος ὁ Χριστὸς τὰ τελούμενα, ὁ χεμῶν λέλυται, δεῦρο τὸ βόδον ἐξήνθησεν· εἰς τὴν ὁσμὴν ὡ φίλος δράμε τῶν μύρων μου.

Θεοτοκίον.

Θανάτῳ θάνατος λέλυται, ζωὴ ἀπὸ τοῦ τάφου ἀνέτειλε, τῷ

ξένῳ

ξένω τόκω σου, νόμων λυθέντων τῶν φύσεων. Μαρτύρων δὲ τὸ αἶμα, μῦρον γεγένηται.

Καταβάσια.

Τὴν Θεῖαν ταύτην, καὶ πάντιμον.

Κοντάκιον, Ἰδιόμελον· ἤχος β'.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρείθροις Δημήτριε, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν, ὁδοὺς σοὶ τὸ κράτος ἀήττητον, καὶ περιέπων τὴν Πόλιν σου ἄτρωτον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτον τὸν μέγαν, πάντες συμφώνως οἱ πιστοὶ συνελθόντες, ὡς ὀπλίτην Χριστοῦ καὶ Μάρτυρα τιμήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις ἀναβοῶντες τῷ Δεσπότῃ καὶ Κτίστη τῆς Οἰκουμένης, Ῥῦσαι ἡμᾶς τοῦ Σεισμοῦ τῆς ἀνάγκης Φιλάνθρωπε, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων· εἰς σέ γὰρ ἐλπίζομεν, τοῦ ρυσθῆναι κινδύνων καὶ θλίψεων· ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν τὸ στήριγμα.

† Εἰς τὰς 26 Ὀκτωβρίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην, υἱὸς εὐσεβῶν καὶ Χριστιανῶν γονέων· ἔζη ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν Βασιλέων ἐν ἔτει 296. Ὄταν ἐπῆγεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ὁ Μαξιμιανός, ἐφυλάκωσε τὸν ἅγιον τοῦτον, διότι ἐκήρυττε παρῆρσι

(TOM. B').

τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινόν· ἐκεῖ εὐρισκόμενος, ἐσφράγισε μὲ τὸν τίμιον σταυρὸν τὸν ἅγιον Νέστορα, διὰ νὰ νικήσῃ τὸν ἀνδρείοτατον καὶ ἀγριώτατον Λυαῖον, τὸν ὁποῖον καὶ ἐθανάτωσε μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ ἁγίου Θεοῦ. Τοῦτο μαθὼν ὁ Βασιλεὺς, ἔστειλε στρατιώτας καὶ ἐκτύπησε μὲ τὰς λόγχας εἰς τὴν πλευρὰν τὸν ἅγιον Δημήτριον. Ὁ ἅγιος δὲ λογχευθεὶς τὴν πλευρὰν διὰ τὸν Ἰησοῦν, πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησεν, καὶ οὕτως ἀπήλασε τοῦ Μαρτυρίου τὸν στέφανον. Μετὰ ταῦτα ἐνταφιασθὲν τὸ ἅγιον λείψανον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἀνέβλυσεν ἅγιον μῦρον διὰ πολλοὺς χρόνους, διὸ καὶ μυροβλύτης ὁ ἅγιος ὠνομάσθη. Τὸ ἅγιον μῦρον τοῦτο ἀνέβλυσεν ἕως οὗ Ἄνδρόνικος ὁ υἱὸς τοῦ Μανουὴλ Βασιλέως, ἐπώλησε τὴν Θεσσαλονίκην πόλιν εἰς τοὺς Βενετοὺς φράγγους, ἐν ἔτει 1400 διὰ πενήντα χιλιάδας φλωρία.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, Ἀρτεμίδωρος, Βασίλειος, Γλύκων, καὶ Ασπτινα ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος νέος ὀσιομάρτυς Ἰωάσαφ, ὁ μαθητὴς τοῦ ἁγίου Νήφωνος Κωνσταντινουπόλεως διὰ τὸν Χριστὸν, ξίφει τελειοῦται ἐν ἔτει 1536.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

ἠδὲ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Δροσοδόλον μὲν τὴν κάμινον.

Υπερῦμνητος εἰ Κύριε Μακρό-

« 10 » θυ.

θυμε, ὅτι οὐκ ἐθανάτωσας τοὺς οἰκέτας σου, σπαραγμῶ καὶ κλόνω φοβερῶ τῆς γῆς· ἀλλ' ἐφόβησας ζητῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι τῶν κακῶν, καὶ ζῆσαι πάντας ἡμᾶς.

Στεναγμὸν ἀπὸ καρδίας ἀναπέμψωμεν, καὶ δάκρυα προχέωμεν, ὅπως ἴλεω, τὸν Δεσπότην ἐξώμεν Χριστὸν, ἐκτρίψαι Σεισμῶ πάντας ἡμᾶς, διὰ πληθὺν ἀμαρτιῶν, ἐπαπειλοῦντα δεινῶς.

Οἴμοι κράζωμεν καὶ χεῖρας ἐκπετάσωμεν, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὑψιστον, καὶ παυσόμεθα, τοῦ λοιποῦ ποιεῖν τὸ πονηρόν. Ἴδου ὁ Σωτὴρ ἀγανακτῶν, σαλεύει ἅπασαν τὴν γῆν, στηρίζαι θέλων ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Νεῦσον Ἀχραντε σωθῆναι τοὺς οἰκέτας σου, ἀπολεσθῆναι μέλλοντας, ἐν ὀργῇ Θεοῦ, καὶ θυμῶ μεγάλῳ καὶ φρικτῶ, τῆς νῦν ἐπελθούσης ἀπειλῆς, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολλῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Λελαμπρυσμένος, τῇ θεῖα δόξῃ καὶ τῇ χάριτι, Μάρτυς Ἀθλοφόρε, λάμπεις φωτοειδῶς, καὶ φωτίζεις τοὺς κραυγάζοντας, Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῶ τῆς Δόξης σου Κόριε.

Ως πορφυρίδι, κεκοσμημένος τῷ σῶ αἵματι, ἔχων ἀντὶ σκήπτρου ἐνδοξε τὸν Σταυρὸν, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις νῦν Μάρτυς Δημήτριε, εἰς αἰῶνας βασιλείαν τὴν μὴ διαπίπτουσαν.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένη, πεφωτισμένη Μητροπάρθενε, πάντας τοὺς τιμῶντάς σε τὴν παναληθῆ, Θεοτόκον περιφρούρησον. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις Πανάμωμε Δέσποινα. Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ιερούργησας τὸ αἷμά σου Δημήτριε, σπείρας πανάριστε, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός. Πλευρὰν δὲ λελόγγευσαι, τοῦτον μιμούμενος. Ὅθεν δίδωσι, τὴν ἀμοιβὴν κατάλληλον, μῦρον ἄλλοις δεδειχῶς σε.

Σεσωμάτῳται τὸ Μῦρον τὸ οὐράνιον, Χριστὸς ὁ Κύριος, διὰ φιλιαν βροτῶν. Αὐτὸν δὲ Δημήτριος, φιλήσας ἄριστα, χριστὸς γίνεται, Μύρῳ καινῷ χριστάμενος, καὶ σαρκὸς ἐκθλύζει μῦρα.

Μύρῳ χρίσας με Χριστὸς ἀγαλλιάσεως, δουλείας ἔλυσε, καὶ τυραννίδος πικρᾶς· ἀλλ' αὐθις δεδούλωμαι, αἰσχίσταις πράξεσιν, ἐλευθέρωσον, αἰσχρᾶς δουλείας ἄριστε, σοῦ τῷ Μύρῳ καταχρίσας.

Θεοτοκίον.

Εκλεξάμενος Νυμφίος ὁ ὠραῖός σου, Παρθένε Δέσποινα, τῶν γηγενῶν ἐκ φυλῆς, λαμπρῶς παρεστήσατο ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. Δεῦρο Νύμφη μου, ἀπὸ λιβάνου λέγων σοι, Δεῦρο Νύμφη μου καὶ Μητέρα.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὠδὴ Η'. Ἐκ φλογός τοῖς ὄσις.

Τῆς δικαίας σου ταύτης ὀργῆς Φιλάνθρωπε, ἐπελθούσης ἀθρόως συνεταράχθημεν, καὶ ἀπελπισμῶ παντελεῖ, συνεσχέθημεν, προσα-

γανα-

γανακτοῦντος, Οικτίρμων καθ' ἡμῶν σου.

Ανατείνωμεν χεῖρας πιστοὶ καὶ ὄμματα, πρὸς τὸν μόνον Δεσπότην σώζαντ' ὑμᾶς, κράζοντες, Χριστὲ τὸν θαμὸν σου ἀπόσρεψον ἀφ' ἡμῶν ταχέως, Φιλάνθρωπος ὑπάρχων.

Χιλιάδες Ἀγγέλων Μαρτύρων σύλλογος, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Ὁσίων, Ἱεραρχῶν, Ἅγιος χορὸς, ἰκετεῦει σε Δέσποτα. Φείσαι τοῦ λαοῦ σου τοῦ τεταπεινωμένου. Θεοτοκίον.

Συμπαθῆς Θεοτόκε, τὸν εὐσυνπάθητον, ἢ τεκοῦσα Σωτῆρα, ἶδε τὴν κάκωσιν, καὶ τὸν στεναγμὸν τοῦ λαοῦ σου καὶ τάχυνον, τοῦ παρακαλέσαι ἡμᾶς οἰκτειρηθῆναι.

Ἄλλος. Χεῖρας ἱκετάσας Δανιήλ.

Ημαῦρωςας πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, μανίαν Ἐνδοξε, καὶ τὰ παλαίσματα, τὴν ἀκαθαίρετον δύναμιν, τοῦ Χριστοῦ περιζωσάμενος, καὶ νικηφόρος γεγονώς, Μάρτυς Δημήτριε, ἀνεβόας, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Μαρτύρων εὐστάθειαν δεικνύς, Μαρτύρων εὐκλειαν, Μάρτυς Δημήτριε, λουτρὸν λουσάμενος ἅγιον, ὁ δευτέραις οὐ μολύνεται, ἀμαρτημάτων προσβολαῖς, λόγληνυττόμενος, ἀνεβόας, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Η τῶν θαυμασιῶν σου πληθὺς, τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ἦν σοι

παρέσχε Χριστὸς, τοῖς πᾶσιν ἔνδοξε δεικνυσι. Καὶ ἡ χάρις τῶν ἰάσεων, τὴν ὑπὲρ λόγον σοὶ σαφῶς, χάριν κηρύττει ἡμῖν. τοῖς βοῶσι, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθενομήτηρα, καὶ Θεοτόκον Ἄγνην, ὑμνολογήσωμεν. Αὕτη γάρ, σωτηρίας ἡμῖν πρόξενος, ὡς τὸν τοῦ Κόσμου Δυτρωτὴν, Λόγον γεννήσασα· ᾧ βοῶμεν, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐχγεῖς.

Υψωσας Χριστὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ, ἀλήθειάν σου ὁ λάρυγξ ἐμελετήσῃ· στόμα σὸν λελάληκε, Σοφίας τὰ ῥήματα, τῶν ἀρωμάτων ὠφθῆσαν αἱ σιαγόνες σου, φιλᾶλαι· διὰ τοῦτο Χριστὸς σε, Μύρου θείου κρήνην ἀνέδειξε τῷ Κόσμῳ.

Ρημάτων ἰσχύν σου στεφανόρε, ὡς βέλη τοῦ δυνατοῦ ὁ σὸς ἀντίπαλος, φρίττων ἀνὰ χεῖράς σου πόρρωθεν στρεφόμενα, σοῦ τὴν πλευρὰν ἀνώρουξε, μυρίω δόρατι, ἡ μύρων ἀναδοῦσα θαλάσσης, ὡς τοὺς Αἴγυπτίους αὐτὸν καταβαπτίζει.

Ο μέγας φρουρὸς Θεσσαλονίκης, ὁ ῥύστης ἐν τοῖς κινδύνοις ὁ ἐξαιρετός, πρόμαχος ὁ κράτιαιτος, πάσης Ἐκκλησίας τε, οἷα πατρὸς φιλόστοργος τοῖς τέκνοις δίδωσι, θηλήν ἀψυκτικὴν ψυχοτρόφον, τὴν πλευρὰν ὡς γάλα, τὸ μῦρον χορηγοῦσαν.

Θεοτοκίον.

Ολβον σε κοινόν ὦ Θεοτόκε, καὶ δόξαν οἱ σέ τιμῶντες πάντες ἔχοντες, πίσει σοι προστρέχονεν, πόθῳ σου δεόμεθα, τῆς ἀδοξίας λύτρωσαι, τῆς ἐν τῷ μέλλοντι τρυφῆς τῆς αἰωνίου καὶ δόξης, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἡμᾶς καταξιοῦσα.

Καταβασία. | Παιδας εὐαγεῖς.

Ὡδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ιδοὺ οἱ πάντες ἡμεῖς ἐπταίσασμεν, καὶ φοβερῶς ἡ γῆ μηδὲ σφαλεῖσα κολάζεται. Νουθετῶν γὰρ ἡμᾶς ὁ φιλόανθρωπος, ὄλην αὐτὴν σαλεύει· λάβωμεν αἰσθησιν, καὶ τῆς σωτηρίας ἑαυτῶν ἐπιμελώμεθα.

Ωρῶν καὶ χρόνων ὑπάρχων Κύριος, μιᾶ ῥοπή ἠθέλησας ἐκτρίψαι τοὺς δούλους σου, ὑπὸ δὲ τῆς πολλῆς εὐσπλαγγίας σου, Δέσποτα ἐκωλύθης, εὐχαριστοῦμέν σοι, οἱ ἀναπολόγητοι ἡμεῖς, μόνε φιλόανθρωπε.

Σεισμοῦ μαχαίρας, πικρᾶς ἀλώσεως, καὶ ἐθνικῆς Χριστέ ἐπιδρομῆς καὶ συμβάσεως, καὶ λιμοῦ καὶ λοιμοῦ καὶ κακώσεως, πάσης ἄλλης Οἰκτιρῶν, ῥῦσαι τὴν Πόλιν σου, ἅπασάν τε χώραν, τῶν πιστῶς ὑμνολογούντων σε. Θεοτοκίον.

Φθοράν τῷ τίχτειν μὴ ὑπομείνασα, πάσης φθορᾶς, Παρθένε, ἐξελοῦ ἡμᾶς ἅπαντας, καὶ Σεισμοῦ βαρυτάτου καὶ θλίψεως,

παύουσα τοῦ Δεσπότου, τὴν ἀγανάκτησιν, ταῖς σαῖς μητρικαῖς καταλλαγαῖς, Θεοχαρίτωτε.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ρῆξον τὰ δεσμὰ τῶν πταισμάτων, τῶν σὲ ὑμνούντων Ἀθλόφορε· παῦσον τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς, τὸν σάλον λύσον τὸν τῶν αἰρέσεων, τῶν πειρασμῶν κατεύνασον, τὴν καταγιγίδα, ταῖς πρεσβείαις σου.

Ινα τῶν στεφάνων τῆς δόξης, καὶ οὐρανοῦ Βασιλείας, τύχης τοὺς ὑμνοῦντάς σε ταύτης, τυχεῖν δυσώπει Μάρτυς Δημήτριε, τὸν Ζωοδότην Κύριον, καὶ Βασιλέα τῶν Δυνάμεων.

Ιθυον πρὸς τρίβους εὐθείας, τῆς οὐρανοῦ Βασιλείας, τὴν ἱερωτάτην σου ποιόμνην, στεφανηφόρε Μάρτυς Δημήτριε, ἐπὶ νομὴν σωτήριον, ἐπὶ τὸν τόπον τὸν αἰώνιον. Θεοτοκίον.

Ως ῥίζαν, πηγὴν, καὶ αἰτίαν, τῆς ἀφθαρσίας σε Παρθένε, πάντες οἱ πιστοὶ πεπεισμένοι, ταῖς εὐφημίαις καταγεραίρομεν. Σὺ γὰρ τὴν ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἐβλυσας.

Ἄλλος. Ἄπας γηγενής.

Γῆ καὶ οὐρανός, τὸ πρᾶγμα θαυμάζουσι τὸ σὸν Δημήτριε· τὴν γὰρ ἐν σαρκὶ ζωὴν, καλῶν παντοίων κοσμήσας εἶδες, τὸ κατ' εἰκόνα βέλτιστε, λαμπρῶς ἀπειλήσας. Τὸ δὲ Σῶμα, βάψας σου τοῖς αἵμασι, Βασιλεὺς ὡς λαμπρὸς Μύρω κέχρισαι.

Ἰνx

Ἴνα τὴν στολὴν, ἐνδύσῃ Δημήτριε, ἣν ἐξεδύσατο, πρὶν ὁ παλαιὸς Ἀδὰμ, Ἀδὰμ τὸν νέον καλῶς ἐνδέδουκας, καὶ τῆς σαρκὸς τὸ κώδιον, χαίρων ἀπέβριψας· διὰ τοῦτο, Μύροις τε καὶ Στέμμασι, Βασιλεία λαμπρὰ σοι μνηστεύεται.

Νοῦς οὐκ ἐξαρκεῖ, καὶ λόγος ἀνθρώπινος ἐκδιηγῆσασθαι, τὰς ὑπερφυεῖς τιμὰς, καὶ δόξας Μάρτυρος, ὥσπερ ἀπειληφας, συμβασιλεύων ἄληκτα Χριστῷ Μακάριε· τὸ δὲ μῦρον, σύμβολον σαφέστατον, ὑπὲρ φύσιν ἐκβλύζον σῆς κόνεως.

Θεοτοκίον.

Υμνοὺς εὐτελεῖς, δεήσεις τε πρόσδεξαι, τὰς ἡμῶν Δέσποινα, λύσον συμφορῶν πικρῶν, ἡμῖν τὸ νέφος, κοινῶν ἰδίῶν τε. Τῆς Ἐκκλησίας κοιμίσσον, Ἀγνή τὸν κλύδωνα, τῶν βαρβάρων, σκόρπισσον τὰς φάλαγγας, καὶ μελλούσης κολάσεως λύτρωσαι.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής. Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μάρτυς Χριστοῦ Δημήτριε, ὡς ποτὲ τοῦ Λυαίου, τὴν ὄφρυν καὶ τὴν ἔπαρσιν, καὶ τὸ ἵππειον θράσος, καθεῖλες χάριτι θεῖα, τὸν γενναῖον κρατύνας, ἐν τῷ σταδίῳ Νέστορα, τοῦ σταυροῦ τῆς δυνάμει· οὕτω καμὲ, ταῖς εὐχαῖς σου κράτυνον Ἀθλοφόρε, κατὰ Δαιμόνων πάντοτε, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν σαρκωθέντα Κύριον, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, Παρθενομητορ

Ἀχραντε, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων, ὅπως εὐρωμεν χάριν, καὶ εὐκαιρον βοήθειαν, ἐν ἡμέρᾳ ἀνάγκης, γένος βροτῶν, ἀπειλῆς Σεισμοῦ τε τοῦ βαρυτάτου, κινδύνων τε ἐξαιρούσα, μητρικαῖς σου πρεσβείαις.

Εἰς τοὺς Δίονους ἰσθῆμιν στίχους δ΄. ἤχος πλ. δ.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ἐὐρο Μάρτυς Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς, σοῦ δεομένους συμπαθοὺς ἐπισκέψεως, καὶ ῥῦσαι κεκακωμένους, τυραννικαῖς ἀπειλαῖς, καὶ δεινῇ μανίᾳ, τῆς αἰρέσεως· ὑφ' ἧς ὡς αἰχμάλωτοι, καὶ γυμνοὶ διωκόμεθα· τόπον ἐκ τόπου, συνεχῶς διαμειδόντες, καὶ κλανώμενοι, ἐν σπηλαίοις καὶ ὄρεσιν. Οἴχτειρον οὖν Πανεύφημε, καὶ δὸς ἡμῖν ἄνεσιν, παύσον τὴν ζάλην καὶ σβέσον, τὴν καθ' ἡμῶν ἀγανάκτησιν, Θεὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δις.

Τεῖχος ὠχυρωμένον ἡμῖν, τὰς ἐλεπόλεις τῶν ἐχθρῶν μὴ πτοούμενος, ἐδόθης τὰς τῶν βαρβάρων, ἐπιδρομὰς καταργῶν, καὶ τῶν νόσων παύων τὰ συμπτώματα. Κρηπὶς ἀκατάβλητος, καὶ θεμέλιος ἄβρηκτος, καὶ πολιούχος, οἰκιστῆς καὶ ὑπέρμαχος, ἐχρημάτισας, τῇ σῇ πόλει Δημήτριε, ἣν καὶ νῦν παμμακάριστε, δεινῶς κινδυνεύουσαν, καὶ τρυχαμένην ἀθλίως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάσωσον, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πᾶσαν

Πᾶσαν τὴν ἀρετὴν συλλαβῶν, τῶν ἀθλοφόρων ὁ χορὸς ἀναδείκνυται, ἐντεῦθεν τῆς ἀκηράτου, καὶ μακαρίας ζωῆς, τὴν τρυφὴν ἀξίως ἐκληρώσαντο· ἐν αἷς ἀξιόγαστε, διαπρέπων Δημήτριε, καὶ τῇ μιμήσει, τοῦ Χριστοῦ σεμνοναμένος, καὶ καυχώμενος, τῇ τῆς λόγχης ἰσότητι· αἰτησαι ἐκτενεότερον, ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε, τῶν παθημάτων ῥυσθῆναι, καὶ χαλεπῶν περιστάσεων, θερμῶς ἰκετεῶν, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἤχος δ'· Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Τὸν λόγχαις κληρωσάμενον, τῆς σωτηρίου πλευρᾶς τὴν χάριν, τῆς νυγείσης τῇ λόγχῃ· ἐξ ἧς ἡμῖν σηγάξει ὁ Σωτὴρ, ζωῆς καὶ ἀφθαρσίαςνάματα· Δημήτριον τιμήσωμεν τὸν σοφώτατον ἐν διδαχαῖς, καὶ στεφανίτην ἐν Μάρτυσι· τὸν δι' αἵματος τελέσαντα τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον, καὶ θαύμασιν ἐκλάμψαντα πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ, τὸν ζηλωτὴν τοῦ Δεσπότη, καὶ συμπαθῆ φιλόπτωχον, τὸν ἐν πολλοῖς καὶ πολλαῖς κινδύνοις χαλεποῖς, τοῖς Θεσσαλονικεῦσι προϊστάμενον. Οὐδὲ καὶ τὴν ἐτήσιον μνήμην γεραιρόντες, δοξαζόμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν, τὸν ἐνεργοῦντα δι' αὐτοῦ πᾶσι τὰ ἰάματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὄλων ποιητὴν,

ἵνα πάντες κράζωμέν σοι, Χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Δειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου. Ἰδὲ Γ'. καὶ Σ'. Ὁ Ἀπόστολος

Προκείμενον ἤχος βαρῦς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν Μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω. Δὴ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγεμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ τὸ Εὐαγγέλιόν μου. Ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχῃσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλουῖα.

Ὁ ἍΓΙΟΣ ΝΕΣΤΩΡ.

27 Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγίου Μάρ-
τυρος Νέστορος.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας,
καὶ 3 τοῦ ἁγίου, ἤχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Νέστωρ ἀθλητὰ μακάριε, τὴν
πανοπλίαν Χριστοῦ, σεαυτῷ πε-
ριθέμενος, αἰσθητῶς Λυαίῳ μὲν,
συμπλακείς τοῦτον ὤλεσας. Ταῖς
ἀοράτοις δὲ τὸν ἀόρατον, λαβαῖς
Βελίαρ σὺ συνεπόδισας, καὶ ἐθα-
νάτωσας, νίκης διαδόηματι. Ὅθεν
τὴν σὴν, κάραν ἐστεφάνωσεν,
ὁ μεγαλόδωρος.

Λόγοις ἐνθέοις νευρούμενος, Νέ-
στωρ σοφὲ ἀληθῶς, Δημητρίου
τοῦ Μάρτυρος, ἀλαζόνα τύραννον,
ἀνδρικῶς ἐθανάτωσας, καὶ τὸν
θανέντα, καὶ ἄδην λύσαντα, ὁμο-
λογήσας, Θεὸν ἀθάνατον, θάνατον
ἄδικον, καθυπέστης ἐνδοξε. Ὅθεν
ζωὴν, χαίρων ἀτελεῦτητον, ἐ-
κληρονόμησας.

Θεῖος νεανίας πέφυκας, σώματος
ᾧρα σοφῆ, διαπρέπων καὶ χάρι-
τι, θεϊκῇ κοσμούμενος, καὶ βίωμῃ
σεμνυνόμενος. Ὅθεν Λυαίου λύ-
σας τὴν δύναμιν, τῇ δυναστείᾳ
τοῦ Παντοκράτορος, χαίρων ἐνή-
θλησας, καὶ χοροῖς ἠρίθμησαι,
τῶν ἀθλητῶν, οἷς συναγαλλόμε-
νος, ἡμῶν μνημόνευε.

Ἄδξα καὶ νῦν, Νύμφην σε Θεοτοκ. φύλ.
9. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον.
Ὁ Μάρτυς σου, φύλλα 6. Τὸ πρῶτῷ,
κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος φύλλα 9.

† Εἰς τὰς 27 τοῦ Ὀκτωβρίου,
ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου
Μάρτυρος Νέστορος.

Οὗτος ἦτον εὐγενὴς καὶ φίλος
τοῦ ἁγίου Δημητρίου. Βλέπων,
ὅτι ὁ Μαξιμιανὸς ἐχαιρεν εἰς τὴν
ἀνδρείαν τοῦ Λυαίου, ἐπήγειν εἰς
τὸν ἅγιον Δημήτριον, καὶ τὸν πα-
ρεκάλεσε νὰ τοῦ δώσῃ βοήθειαν,
ᾧστε νὰ νικήσῃ τὸν Λυαῖον, τὸ

ὁποῖον

ὁποῖον καὶ ἔγεινε, θανατώσας αὐ-
τὸν εἰς τὸ σάδιον. Τοῦτο μαθὼν ὁ
Βασιλεὺς, ἐπρόσταξεν, ὁ μὲν ἅγιος
Δημήτριος νὰ κατατρυπηθῆ με-
τὰς λόγχας· ὁ δὲ ἅγιος Νέστωρ
νὰ θανατῶθῆ μετὰ ξίφος· καὶ οὕτως
ἔλαβον τοῦ μαρτυρίου τὸν στέ-
φανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ ἅγιοι
Μάρτυρες Καπετωλίνῃ, καὶ Ἐρα-
τηλῆς, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Κυριακὸς, Πατριάρ-
χης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται.

† Ἡ ἅγια Πρόκλῃ, ἡ σύζυγος
τοῦ Πιλάτου, ἐν εἰρήνῃ τελει-
οῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον καὶ ἀπόστιχα τῆς
ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

*****
28. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τε-
ρεντίου καὶ Νεονίλλης, καὶ
τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στε-
φάνου τοῦ Σαββαίτου.

Ἐσπέρας ψάλλομεν στίχους 6, τῶν
Μαρτύρων 3 ἤχος δ'.

Ὡ; γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πολυτρόποις κολάσεσιν, ἀνδρι-
κῶς ὑπομείναντες, τοῦ ἐχθροῦ
τὴν ἔπαρσιν κατεβάλετε, ὁμολο-
γοῦντες μακάριοι, τυράννων ἐνώ-
πιον, τὸν ὀφθέντα δι' ἡμᾶς, ἐν
παχύτητι σώματος, καὶ τὰ ἄ-
χραντα, ὑπομείναντα πάθη ἐκου-
σίως, καὶ πηγάσαντα τῷ κόσμῳ,
τὸν ἰλασμὸν καὶ τὸ ἔλεος.

Τερεντίῳ συνήστραψε, Νεονίλλα
ἡ ἐνδοξος, Νιτᾶς τε καὶ Σάρ-
βιλος, οἱ θαυμάσιοι, Φωκᾶς ἰε-
ραξὺς σὺν τούτοις τε, νομίμως
ἀθλήσαντες, καὶ τὸ πῦρ τῶν αἰ-
κισμῶν, θεία δρόσῳ τοῦ Πνεύ-
ματος, ἀποσβέσαντες. Καὶ γε-
νόμενοι, πύργοι εὐσεβείας, καὶ
εὐπρόσδεκτοι θυσίαι, καὶ προσφο-
ραὶ καθαρῶταται.

Ὁς πολύφωτος ἥλιος, τῇ Σε-
λήνῃ ἐνούμενος, Νεονίλλῃ τέτο-
κας, ὧ Τερεντίε, χορὸν ἀστέρων
ἐπτάρθιμον, Μαρτύρων ἐν αἵματι,
φοινιχθέντων καὶ φαιδρὸν, ἀφιέν-
των τὴν ἔλλαμψιν, σκηνωσάντων
τε, εἰς ἀνέσπερον λήξιν, ἐνθα
πάντων, ἀθλοφόρων αἱ ἀγέλαι,
περιφανῶς πολιτεύονται.

Ψάλλε καὶ 3 τοῦ Ὁσίου ὄρα εἰς τὸ
τέλος. Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον Μα-
καρίζουσε φύλλα 9. Ἀπόστιχα τῆς
ἡμέρας. Τροπάρ. Οἱ Μάρτυρές σου φύλ.
6. Καὶ Ὀρθοδοξίας ὀδηγέ, φύλλα 6.
Τὸ πρωτὶ, κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

† Εἰς τὰς 28 τοῦ Ὀκτωβρίου,
ἐορτάζομεν τὴν μνήμην, τῶν ἁγίων
Μαρτύρων Τερεντίου, καὶ Νεονίλλης
τῶν ὁμοζύγων. καὶ τῶν τέκνων αὐ-
τῶν, Σαρβίλλου, Νιτᾶ, Ἰέρακος, Θεο-
δούλου, Φωτίου, Βήλης, καὶ Εὐνίκης.

Οὔτοι οἱ ἅγιοι εὐρισκόμενοι ὄλοι
εἰς ἓνα οἶκον, ἐλάτρευον τὸν
Θεὸν, οἱ ὁποῖοι διαβληθέντες εἰς
τὸν ἡγεμόνα, πιάνονται καὶ βα-
σανίζονται δεινῶς, καὶ οὕτως
ἀπήλασαν τοῦ Μαρτυρίου τὸν
στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος

Στέφα-

Στέφανος ὁ Σαββαΐτης, ὁ ἐπίσκοπος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 790.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Τερέντιος, Ἀφρικανός, Μάξιμος, Πομπήσιος, καὶ ἕτεροι τριάκοντα ἕξ, ἕξει τελειοῦνται, ἐν ἔτει 250.

† Ὁ ἅγιος Φιρμιλιανός ἀρχιεπίσκοπος Καισαρείας, καὶ Μελχιών πρεσβύτερος Ἀντιοχείας, οἱ καθελόντες Παῦλον τὸν Σαμωσατέα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ἡ ἅγια Φευρωνία ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Κυριακός, ὁ φανερῶς τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν ἁγίαν Ἐλένην, ἐν λέβητι βλήθεις τελειοῦται.

† Ἡ ἅγια Μάρτυς Ἄννα ἡ μήτηρ τοῦ ἁγίου Κυριακοῦ πυρὶ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ἐν τῷ Ἀθῶ ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστιλάριον καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

29 Ὀκτωβρίου, τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας, τῆς Ῥωμαίας, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τῆς ἁγίας εἰς τὸ τέλος, καὶ 3 τοῦ Ὁσίου ἤχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρων Ἀβράμιε, τοῦ

Ἀβραὰμ μιμητῆς, χρηματίσας ἐν Πνεύματι, μετανάστης γέγονας, τῆς πατρίδος μακάριε. Σαρκὸς ὀρέξεις ἀπαρνησάμενος, καὶ ἐν οἰκίσκῳ σμικρῷ συνέκλεισας, χαίρων τὸ σῶμά σου, φυγὴν δὲ ἐπτέρωσας, πρὸς οὐρανόν, ἐνθα τὸ πολίτευμα, σαφῶς ἐκέκτησο.

Ὅσιε Πάτερ Ἀβράμιε, Ἀβραμιαίαν φυγὴν, φερωνύμως κτησάμενος, πειρασμοὺς ὑπήνεγκας, θεία πίστει βρωνύμενος, καὶ δι' ἀγάπης Θεοῦ ἐνούμενος, ἐπαγγελίας τὴν γῆν κεκλήρωσαι, ὠραϊζόμενος, ἀρετῶν λαμπρότησιν. Ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην εὐφραίνόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Ὅσιε Πάτερ Ἀβράμιε, ἱτὴν ταῖς ἀπάταις δεινῶς, ὑπαχθεῖσαν τοῦ ὄφews, καὶ κατολισθήσαν, ἀπωλείας πρὸς βάραθρον, διέπιπνοίας θείας ἀνείλκυσας, καὶ σωζομένην Θεῷ παρέστησας ἧς τὴν μετάνοιαν, πάντες κατεπλάγησαν, οἱ εὐσεβῶς, Κύριον δοξάζοντες, τὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον. Νύμφην σε Παρθένε φύλλα 9. ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον, Ἡ Ἀμνάς σου φύλ. 5. καὶ, Ταῖς τῶν δακρῶν σου, φύλ. 7. Τὸ πρῶτὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὰς 29 Ὀκτωβρίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας.

Αὕτη ἔζη ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 256· κατήγετο ἀπὸ τὴν Ῥώμην. Νέα οὔσα, ἐπήγγεν εἰς Μοναστήριον, ἐπειτα πιασθεῖσα,

καὶ

καὶ παῤῥησία ὁμολογήσασα τὸν Χριστὸν Θεόν, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενεται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Ἀβράμιος, ὁ ἐπίσκοπος Ταινίας τῆς Λαμφάκου, καὶ Μαρία ἡ αὐτοῦ ἀνεψιά, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθησαν.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Κύριλλος, Μίνης καὶ Μηναῖος, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Σάββας ὁ στρατηλάτης, ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν τρωθεῖς, τελειοῦται.

† Ἡ ἁγία Ἄννα ἡ Βυζαντίς, ἡ μετωνομασθεῖσα Εὐφημία, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ἡ ἁγία Μελιτινή, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἀθανάσιος ὁ ἐκ Σπάρτης τῆς ἐν Ἀσία Ἀταλείας, ἐν Μουντανία ἀθλήσας τελειοῦται, ἐν ἔτει 1653.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβεΐαις.

Ἐξαποστειλᾶριον καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

30 Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ζηνοβίου, καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τῶν ἁγίων ἤχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μαρτυρίου ἐν αἵματι, τὴν στολὴν σου Ζηνοβιε, ἐπιχρώσας ἐνδοξε ἀπετέλεσας, Ἱερωτέραν ἐν χάριτι, μεθ' ἧς εἰσελήλυθας, ὡς

σοφὸς ἀρχιερεὺς, τῶν Ἁγίων εἰς Ἁγία, θῦμα ἄμωμον, διὰ σέ τῷ τυθέντι καὶ τελεία, προσφορὰ καθαρωτάτη, ἀνενεχθεῖς Ἱερώτατε.

Ξεομένου τοῦ σώματος, τῆς ψυχῆς τὸ λαμπρότατον, κάλλος διεδεῖκνυσο ἀξιάγαστε, Ἱερομάρτυς λαμπρότερον, θεόφρον Ζηνοβιε, ἱερέων καλλονῇ, ἀθλοφόρων τὸ καύχημα, τῶν θαυμάτων τε, ἡ ἀένναος βρύσις τῶν πνευμάτων, ἀκαθάρτων ὁ διώκτης, καὶ βραβευτῆς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Συναθλεῖν σοι προήρηται, ἀδελφῆ συμφρονοῦσά σοι, Ζηνοβία πάνσοφε, ἡ ὁμαίμων σου· τὰ τῶν λεβήτων γὰρ βράσματα, ἀνδρείως ὑπέφερε, τοῦ πυρὸς τὴν ἀπειλήν, καὶ τὸν βίαιον θάνατον. Ὅθεν ἔτυχε, μετὰ σοῦ τῶν στεφάνων τῶν τῆς νίκης, καὶ τῆς ἄνω Βασιλείας, ἱερομῦστα Ζηνοβιε.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον. Μακαρίζω σε, φύλλα 9. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτ' Ἰκοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὰς 30 τοῦ Ὀκτωβρίου ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Ὅσοι ἔζων ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 290, Χριστιανοὶ ἀδελφοί, καὶ ὁμολογήσαντες τὸν Χριστὸν Θεόν, ξίφει τελειοῦνται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Μαρκιανὸς, ἐπίσκοπος Συρακούσης, ἀθλήσας τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἀλέ-

ξαν-

Ξανδρος και οι συν αυτω τρεις
'Αλεξανδρινοι, και η Ευτροπια,
ξίφει τελειοῦνται.

† Οι 'Απόστολοι Κλεώπας,
Μάρκος, 'Ιουστος, Τερέντιος, και
'Αρτεμᾶς ἐν εἰρήνῃ, τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες 'Αστέριος
και οι συν αυτω, και ἕτεροι ἐννεα,
ξίφει τελειοῦνται.

† Οι ἅγιοι Μάρτυρες Μανουήλ
και Δομέτιος, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις Πρεσβείαις.

'Εξαποστειλᾶριον και ἀπόστιχα τῆς
ἡμέρας και ἀπόλυσις.

31 'Οκτωβρίου, τῶν ἁγίων 'Απο-
στολῶν Στάχυος, 'Απελλοῦ,
'Αμπλία, Οὐρβανοῦ, 'Αριστο-
βούλου, Ναρκίσσου και τοῦ ἁ-
γίου Μάρτυρος 'Επιμάχου.

Ἐσπέρας ψάλ. 3 εἰς Ἀποστόλους
δρα εἰς τὸ τέλος· και 3 τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος α. Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη, ποθή-
σας ἐνδοξε, τὴν τῶν προσκαίρων
δόξαν, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω. Διὸ και
ἰσαγγέλω ἐν τῇ σαρκί, βιο-
τεύων ὡς ἄσαρκος, τὰς πολυτρό-
πους κολάσεις τῶν διωκτῶν, καρ-
τερῶς φέρεις 'Επίμαχε.

Ἐν οὐρανίαις παστᾶσι, χορεύων
ἐνδοξε, και ἐντρυφῶν τῆς δόξης,
τοῦ τῶν ὄλων Δεσπότη, 'Επίμα-
χε τρισμακάρο, δυσώπει αὐτόν,
ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε, ἵνα
τρυφῆς αἰωνίου και τῆς χαρᾶς,
σὺν 'Αγγέλοις ἀπολαύσωμεν.

Φωστὴρ λαμπρότατος ὥφθης,
Μάρτυς 'Επίμαχε, τοῖς ἐν τῷ
σκότει φαίνων, τῆς ἀγνοίας τῷ
ζόφῳ, τοὺς πάλαι κρατουμένους,
φωτίσας ταῖς σαῖς, ἱεραῖς παραι-
νέσεις. Καὶ ἐναθλήσας νομίμως
ὑπὲρ Χριστοῦ, νίκης στέφανον
ἀπέιληρας.

Δόξα, και νῦν Θεοτοκίον, Παρθένη·
φύλ. 10. 'Απόστιχα τῆς ἡμέρας.
Τροπάριον, 'Απόστολοι, φύλλα. 1.
Και, Ὁ Μάρτυς σου, φύλ. 6. Τὸ πρῶτῷ,
κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων, φύλλα 8.

† Εἰς τὰς 31 τοῦ 'Οκτωβρίου
ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων
'Αποστόλων, ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα,
Στάχυος, 'Απελλοῦ, 'Αμπλίου, Οὐρβα-
νοῦ, Ναρκίσσου, και 'Αριστοβούλου.

Ο ἅγιος Στάχυος ἐγεινεν ἐπίσκο-
πος Βυζαντίου, ὁ δὲ 'Απελλῆς
ἐγεινεν ἐπίσκοπος 'Ηρακλείας, ὁ
δὲ 'Αμπλίας ἐπίσκοπος 'Οδυσ-
σουπόλεως, ὁ δὲ Οὐρβανὸς, τῆς
Μακεδονίας, ὁ δὲ Νάρκισσος ἐ-
γεινεν ἐπίσκοπος 'Αθηνῶν, ὁμοίως
και ὁ 'Αριστόβουλος χειροτονη-
θεῖς, πάντες ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμή-
θησαν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος 'Ε-
πίμαχος ὁ Αἰγύπτιος, Σέλευκος
και Στρατονίκη, ξίφει τελει-
οῦνται.

+ Ὁ ἅγιος 'Ιάκωβος ἐπίσκο-
πος Μυγδονίας τῆς 'Αντιοχείας,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οι ἅγιοι Μάρτυρες Στέφα-
νος, Βαρνάβας, Τρόφιμος, Δωρο-
μέδων, Κοσμᾶς, Δαμιανὸς, Σάβ-
βας, Βάση, 'Αβράμιος και ἡ

αυνοδία αὐτῶν, ἀθλήσαντες τε- και Ἐπίμαχος ξίφει τελειοῦνται.
λειοῦνται.

+ Ὁ ἅγιος Μάρτυς Παῖς, λι-
θοβοληθεὶς τελειοῦται.

+ Αἱ ἅγιοι δέκα Κόραι, ἐν
σαδίῳ κρεμασθεῖσαι, τελειοῦνται.

+ Ὁ ἅγιος Μάρτυς Γορδιανός,

† Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Νικό-
λαος, ὁ ἐν Χίῳ μαρτυρήσας, ξί-
φει τελειοῦται, ἐν ἔτει 1754.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.
Ἐξαποστειλᾶριον καὶ ἀπόστιχα
τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 40 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

Βίς τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Ἀναργύρων
Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐν τῷ ἑσπερινῷ στιχηρὰ προσόμοια εἰς στίχ. 5'. ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς
τὴν ἐλπίδα, Θεσαυρὸν ἀσύλητον,
ἑαυτοῖς οἱ ἅγιοι ἐθησαύρισαν.
δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδοῦσι,
τοῖς νοσοῦσι τὰ λάματα, χρυσὸν
ἢ ἄργυρον, Εὐαγγελικῶς οὐκ

ἐκτήσαντο, ἀνθρώποις τε καὶ
κτῆνεσι, τὰς εὐεργεσίας, μετέ-
δωκαν ἵνα διὰ πάντων, ὑπήκοοι
γενόμενοι Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ
πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Ὅλην ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ γῆς
ρθειρο-

φθειρομένην, Οὐρανοπολίται δέ, ἐν σαρκὶ ὡς Ἄγγελοι ἐχρημάτισαν, ἡ ὁμόφρων σύσκητος, ξυνωρίς ὁμότροπος, τῶν Ἁγίων καὶ ὁμόφυχος. Διὸ τοῖς κάμνουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσι, Ἄναργυρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τοῖς χηρῶν. Οὗς ἐν ἐτησίοις, ὑμνήσωμεν ἀξίως ἑορταῖς, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ολην εισοικίσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριάδα, Δυὰς ἡ ἀοιδίμος, Κοσμάς καὶ Δαμιανός οἱ Θεόφρονες, ὡς χρονοὶ βλύζουσι, ἐκ πηγῆς νάματα, ζωφόρου τῶν ἰάσεων. ὧν καὶ τὰ λείψανα, πάθη δι' ἀφῆς θεραπεύουσι, καὶ μόνα τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελευθέρουσι, πάντων τῶν προσφύγων, σωτήριοι λιμένες ἐν Χριστῷ, καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύουσι, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα ἤχος πλ. β'. Ανατολίου.

Ατελεύτητος ὑπάρχει τῶν ἁγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο. Οθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα, ἐκ θείας δυνάμεως, διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν. Ὡν καὶ τὰ ὀνόματα, ἐκ πίστεως ἐπιβοώμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλλαγδόνων ἀκαλλάττουσι. Δι' ὧν Κύριε καὶ ἡμᾶς, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος παθῶν ἐλευθέρωσον ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκ. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Γνώμη ὀλισθήσαντα, καὶ δου-

λωθέντα τῷ πλάνῳ, ἀπάτη θεό-
νυμφε, πρὸς τὴν ὑπερθαύμασον
εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ θερμὴν δέη-
σιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω
ὁ πανάθλιος. Διὸ με λύτρωσαι,
τῶν κειρατηρίων καὶ θλίψεων,
καὶ σῶσόν με πνιάμμωμε, τῶν
δαίμονικῶν ἐπιθέσεων· ἵνα σε δο-
ξάζω, καὶ πόθῳ προσκυνῶ καὶ
ἠνυμνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσ-
ποινα, τὴν ἀειμακάριστον.

Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν
τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε,
παναγία Δέσποινα ὅτε ἐβλεψας,
τὸν ἐκ σοῦ λάμπσαντα, ἀπορρήτω
λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκρι-
τον, σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξους
καὶ χολῆς τε γευόμενον, πλευ-
ρὰν δὲ ὀρυττόμενον, χεῖράς τε
καὶ πόδας ἠλούμενον· καὶ ὀδυ-
ρομένη, ἠλάλαζες βοῶσα μητρι-
κῶς, Τί τοῦτο τέκνον γλυκύτα-
τον, τὸ καινὸν μυστήριον.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἰδιόμειλα
ἤχος β'.

Η πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ἕνα καὶ
μόνον ἐθεράπευε τοῦ ἔτους, ἡ
σκηνὴ τῶν Ἄναργύρων, ἅπαν
τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσοῦν-
των. Ἄνευδής γὰρ ὑπάρχει, καὶ
ἀδαπάνητος ὁ πλοῦτος τῶν ἁγίων.
Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστὲ ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Θεοφάνους.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν
τοῖς ἁγίοις.

Πόθῳ θεῖῳ καὶ ἔρωτι τῶν μελ-
λόντων, πρακτικῶς πολιτευσά-
μενοι

μενοι, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς διη-
 νύσατε· ὅθεν τὸ καρτερόν τῆς
 ψυχῆς ἀκηλίδωτον τηρήσαντες,
 τῶν ἐνύλων τελείως ἀντέστητε.
 Πνεύματι δὲ θείῳ χρυσωθέντες,
 ἀχρύσως τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσι
 παρέχετε, Δυὰς ἱερά, φωταυγῆς
 ξυνώρις, πεφωτισμένον θεῖον ζευ-
 γος Ἀνάργυροι, ἐν θλίψει καὶ
 νόσοις, ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ
 τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους
 ἀναργύρως ἰώμενοι.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ
 αὐτοῦ.

Μεγάλων ἀξιοθέντες δωρεῶν
 πανεύφημοι, ἐν ταπεινότητι βίου
 ἐν τῇ γῆ ἐπολιτεύσασθε. Καὶ
 διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεὰν
 τῶν νοσοῦντων, τὰ πάθη ἰώμενοι,
 ὤφθητε Ἀγγέλων συνόμιλοι,
 Κοσμά σὺν τῷ Δαμιανῷ τῷ σοφῷ,
 Ἀδελφοὶ τερπνότατοι, καὶ ἡ-
 μῶν τὰ πάθη, ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν
 ἰάσασθε.

Δόξα ἤχος πλ. β΄.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστὸν, ἐνε-
 γοῦντα ἐν ἡμῖν, ἅγιοι Ἀνάργυ-
 ροι, θαυματουργεῖτε ἐν Κόσμῳ,
 ἀσθενοῦντας θεραπεύετε. Καὶ γὰρ
 τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν, πηγὴ ὑπάρ-
 χει ἀνεξάντλητος, ἀντλούμενη
 δὲ μᾶλλον, ὑπερεκθλύζει, καὶ
 χεομένη περισσεύεται, καθ' ἐκά-
 στην κενουμένη, καὶ πληθυνουμέ-
 νη, πᾶσι χορηγοῦσα, καὶ μὴ λιπο-
 μένη, καὶ οἱ ἀρυόμενοι κορέννυ-
 ται ἰάματα, καὶ αὕτη διαμένει
 ἀδαπάνητος. Τί οὖν ἡμᾶς καλέ-

σωμεν; Θεράποντας ἰατροὺς,
 ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, Ἰατη-
 ρας παθῶν ἀνιάτων, δωρεὰν ἰω-
 μένους ἅπαντας, εἰληφότας χα-
 ρίσματα παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χρι-
 στοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ
 μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον. ὁ αὐτός.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀλη-
 θινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν
 τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν, πρέ-
 σβευε Δέσποινα μετὰ τῶν Ἀναρ-
 γύρων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων
 ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον· ἤχος πλ. δ΄.

Αγιοὶ Ἀνάργυροι καὶ Θαυμα-
 турγοὶ, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθε-
 νείας ἡμῶν, δωρεὰν ἐλάβετε,
 δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Ἡ στιχολογία, τὰ καθίσματα καὶ
 οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου καὶ οὗ-
 τος τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς στ΄. Ὡδὴ Α΄.
 ἤχος δ΄. Ἄσωμεν πάντες.

Υπὸ τῆς χάριτος, τῆς ἀρχικῆς
 Τριάδος, ἡ δυὰς ἡ θαυμαστὴ καὶ
 σεβάσμιος, φωτιζομένη πᾶσιν ἰά-
 ματα, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς,
 παρέχει ἀενάως, ἀναδυστάνοσα.

Μυσταγωγούμενοι, τοῖς ζωηφό-
 ροις λόγοις, ὡς φωστῆρες ἐν
 Κόσμῳ ἐξέλαμψαν, τὴν τῶν πα-
 θῶν ὁμίχλην, εὐκόλως διάσκε-
 δάζοντες, τῇ ζέσει τῆς Πίστεως,
 οἱ Παμμακάριστοι.

Νόμῳ πειθόμενοι, τῷ τοῦ Σω-
 τῆρος πᾶσαν, ἡδυπάθειαν σαρκὸς

ρήτως

μὲν ἀπέθεντο, ταῖς ἀρεταῖς ψυχὰς δὲ, φανώτατα καταλαμπρύναντες, ἐν Κόσμῳ διέπρεψαν, οἱ ἀξιάγαστοι. Θεοτοκίον.

Ολον τὸν ἄνθρωπον, ἐν σῇ γαστρὶ σκηνώσας, Θεομητορ ἀπορρήτως ἠμφιάσατο, ὃ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας, Υἱὸς ἀχρόνως ὁ Ἐπέρθεος. Αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ὡδὴ Γ΄. Ὁ Βίρμος. Στερέωσάν με Χριστέ.

Ιάσεων τὰς πηγὰς, τῶν δωρεῶν τε τῶν θείων τοὺς ὀχετοὺς, τοῦ ἀύλου φωτός τὰ λαμπρότατα δοχεῖα, ἅπαντες ἀξίως ὑμνήσωμεν.

Σωμάτων τε καὶ ψυχῶν, ὡς ἱατρούοντες πάθη τὰς ἀρρώστιας, τῶν προσιόντων ὑμῖν πανσεβάσμιμοι, προθύμως νῦν, ὡς εὐεργέται θεραπεύετε.

Γονίμοις ἐν ἀρεταῖς, κατακοσμούμενοι πᾶσαν τὴν φθειρομένην, τρυφήν τοῦ βίου σαφῶς ἀπεκρούσαντο, τῷ θεῷ κάλλει, ἀνευδότως ἀτενίζοντες. Θεοτοκίον.

Εν εἶδει τῷ καθ' ἡμᾶς, ὃ πρὶν ἀνείδεος ὦφθη Θεογεννήτωρ, συνεισδραμούσης σαρκὶ τῆς Θεότητος, ἐν Μήτρᾳ σου τῆς Παναγίας Θεόνυμφε.

Κάθισμα ἤχ. πλ. ε΄. Τὴν σοφίαν.

Ιαματῶν δοτῆρες θαυματουργοί, καὶ θαυμάτων λαμπτήρες φωταγωγοί, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι. Τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει

δροσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θάλπετε. Ὅθεν ἱατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον Ναὸν ὑμῶν, ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν, Θεοφόροι Ἀνάργυροι, Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν Βασιλίσσαν πάντες δευτεπιστοί, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ἐν φωναῖς μεγαλύνωμεν, καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν, Ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία, Παρθένε Πανύμνητε, τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε, καὶ σκέπε πρεσβείαις σου, ἐκ πειρασμῶν παντοίων, καὶ νόσων καὶ θλίψεων ἔχεις γὰρ ὡς Μήτηρ, τοῦ Θεοῦ παρρησίαν, οἰκτεῖρην βραβεύειν τε, νοσημάτων τὴν ἴασιν. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι, Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τοῦ δολθῆναι συγγνώμην τοῖς δούλοις σου. Σταυροθεοτ. ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα ἐν τῷ σταυρῷ, ὡς ἑώρα κρεμάμενον ἢ Ἀγνὴ, τὰ σπλάγχνα ἐκόπτετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα, Οἶμοι Φῶς τοῦ Κόσμου, Θεέ μου καὶ Κύριε, τίνος χάριν ταῦτα, ἐκὼν νῦν ὑφίστασαι; θέλων πάντας σῶσαι, γηγενεῖς καὶ πρὸς θεῖαν, ζῶην μετοιχίσασθαι, τὴν φθαρεῖσαν Εἰκόνα σου. Μεγαλύνω τὰ Πάθη σου, ἀνεξίκακε Κύριε. ὅτι μακροθύμως ὑπήνεγκας, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, τὰς δού-

νας

νας τοῖς τραύμασι, τοῖς σοῖς πάντας ἰώμενος.

Ἰδὴ Δ΄. Κατενόησα.

Ρῆσει θεία σαφῶς ἐπόμενοι, οὐ χρυσοῦ λαμπηδόνας, οὐδὲ ἀργύριον θεῖοι ἐκτήσασθε.

Απαστράπτοντες θείοις θαύμασιν, οἱ Ἀνάργυροι πάντας, εὐεργετοῦσι χάριν βραβεύοντες.

Ιατροὶ σοφοὶ ἀνεδείχθητε, καὶ παθῶν ταῖς ὀδύνας, ἀλεξικάκους χεῖρας προσάγοντες.

Θεοτοκίον.

Ραπιζέσθωσαν νῦν τὰ πρόσωπα, τῶν μήσε Θεοτόκον ὁμολογούντων, Πάναγνε Δέσποινα.

Ἰδὴ Ε΄. Ἐκ νυκτὸς ἀφρίζοντες.

Ως κρουνοὶ Θεοῦ βρυτοὶ, πηγάζετε πιστοῖς, εὐεργεσίαςνάματα, τῆς ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος, θεραπεύοντες νόσους, Ἀνάργυροι Ἐνδοξοὶ.

Τὴν πηγὴν τῆς χάριτος, Ἀνάργυροι σεπτοὶ, ἀναστομοῦντες ἅπασιν, εὐρωστίαν διανέμετε, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμῶν νῦν προστρέχουσιν.

Οἱ λαμπροὶ καὶ πάνσοφοι, ἀστέρεις οἱ τὴν γῆν, προφανῶς οὐρανῶσαντες, τῇ μιμήσει τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἀγγέλων ἀπαύστως, ὑμᾶς καταυγάζουσιν.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πέφηνας, τὸν πάντων Ποιητὴν, τὸν τῷ Πατρὶ συναναρ-

χον, συλλαβοῦσα Μητροπάρθενε, καὶ τεκοῦσα τῷ Κόσμῳ, Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Ἰδὴ ς΄. Τὸν προφήτην διέσωσας.

Σωτηρίους θεράποντας, Εὐεργέτας Θεόφρονας, Κοσμᾶν καὶ Δαμιανὸν τοὺς θείους, προθύμως τιμῆσωμεν.

Σωφροσύνην τηρήσαντες, καὶ φρονήσει κοσμούμενοι, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεῖοι, Χριστῷ συναγάλλονται.

Ομοφρόνως οἰκήσαντες, ὀλοφύχως ἀσκήσαντες, ὁμοῦ τὰς ἰάσεις βραβεύειν, ἡμῖν ἐπιστεύθητε.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἀπρόσιτον τέτοκας, μετὰ σώματος Πάναγνε, τὸ πάντα τὸν Κόσμον φωτίζον, αὐγαῖς τῆς Θεότητος.

Κοντάκιον. ἦχος β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐπαπλοῦσθε τὴν βῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ἰατροὶ θαυματουργοὶ Ἐνδοξοὶ. Ἄλλὰ τῆ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλλετε, τὸν Κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Ὁ Οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας, ὑπέρκειται ὁ λόγος, τῶν σοφῶν ἰατρῶν, καὶ πᾶσι γνῶσιν παρέχουσι. Τοῦ γὰρ Ὑψίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν βῶσιν δωροῦνται πᾶσιν. Ὅθεν κάμοι διηγήσεως χάριν δεδώρηται, ὑμνησαι ὡς

Θεοφύ-

Θεοφόρους, εὐαρέστους Θεοῦ καὶ θεράποντας, ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας. Ἀληθῶν γὰρ πάντας λυτροῦνται, τὸν Κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Εἰς τὴν 1. τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Ἐνδόξων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἦσαν ἀπὸ τὴν Ἀσίαν, υἱοὶ εὐσεβῶν γονέων, καὶ ἰατροὶ τὴν τέχνην, μὲ τὴν ὁποίαν ἰάτρευον πᾶσαν ἀσθένειαν, χωρὶς νὰ λαμβάνωσι πληρωμὴν, διὰ τοῦτο καὶ Ἀνάργυροι ὠνομάσθησαν τοιοῦτοτρόπως πολιτευσάμενοι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ αἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Κυρίαίνα καὶ Ἰουλιανῆ πύρι τελειοῦνται ἐν ἔτει 298.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Καισάριος, Δάσιος, καὶ ἕτεροι πέντε, ξίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Ἱερομάρτυρες Ἰωάννης, ἐπίσκοπος, καὶ Ἰάκωβος ὁ πρεσβύτερος, ξίφει τελειοῦνται, ἐν ἔτει 332.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἑρμινίγγελδος ξίφει τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Κυπριανὸς καὶ Ἰουλιανῆ, πύρι τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἦδὴ Ζ'. Σὲ νοητήν.

Ολοι Θεοῦ, Θεοφρόνως ὠφθητε, ὅλοι Θεοῦ χωρητικοί. Τὸν γὰρ Κόσμον διὰ Θεὸν, πάντα κατέλιπατε, ἔχγεσιν ἐπόμενοι, τοῖς τοῦ

(TOM. Β')

Σωτῆρος πανένδοξοι, Θεοπρεπῶς τὸν τῶν Πατέρων Θεὸν καταγεραίροντες.

Υπερφυῶς Ἴατροὶ πανάριστοι, τῶν ἀσθενούντων τὰς πληγὰς, χειρουργίαις ταῖς μυστικαῖς, πάσας θεραπεύετε, φάρμακα σωτήρια, ἐκ θησαυρῶν ἀρῶμενοι, τῶν Θεϊκῶν ἀνυμνοῦντες Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Στέφει τῆς σῆς, Βασιλείας Δέσποτα, καὶ διαδήματι λαμπρῶ, κατεκόσμησας εὐπρεπῶς, τοὺς ὑπερποθήσαντας, κάλλος ἀμήχανον, Χριστὲ τῆς σῆς ὠραιότητος, καὶ τοῖς πιστοῖς, εὐεργέτας κοινούς τούτους ἀνέδειξας.

Θεοτοκίον.

Ἀνατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους Παναγνε, φανερωθείσης ἐπὶ γῆς, ἀνεδείχθης πανευπρεπῆς, πύλη καὶ ὀλόφωτος, Κόσμον καταυγάζουσα, μαρμαρυγαῖς καθαρότητος, καὶ τοῖς πιστοῖς, λαμπηδόνας αἰεὶ θαυμάτων πέμπουσαν.

Ἦδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ.

Νεκρωθέντες Κόσμου τοῖς τερπνοῖς, καὶ τῆς φιλαργυρίας, τὴν νόσον ἀποτεμόντες, ὠνομάσθητε σοφοί, τοῖς πᾶσιν Ἀνάργυροι, τοῖς βοῶσι, Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀιωνίου μέτοχοι ζωῆς, γεγό-

« 11 »

νατε

γατε προδήλιως. Ζωῆς γὰρ τῆς φθειρομένης, κατελίπατε τερπνά, συμφώνως κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρῦσαι πάντας Δέσποτα Χριστέ, δεινῶν ἀρρώστημάτων, πρεσβείαις τῶν Ἀναργύρων, καὶ ἀξιώσον ἀεὶ συμφώνως κραυγάζειν σοι, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γεγηθότες πάντες οἱ πιστοί, καὶ χάριτι ῥυσθέντες, οἱ Τόκῳ λελυτρωμένοι, Μητροπάρθενε τῷ σῶ, ἀπαύστως κραυγάζομεν, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἰδὴ Θ'. Ὁ Βίρμῶς.

Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα.

Υμνοῖς τὴν σοφὴν Δυάδα, τοῦ φωτὸς τοῦ νοητοῦ, ἀπαστράπτουσαν αἴγλην, καὶ φωτισμοῦ τοῖς πᾶσι μεταδίδουσαν, ἀπαύστως μακαρίσωμεν.

Ρώμην ψυχικῆς ὑγείας, ἐμποιοῦντες τοῖς πιστοῖς, καὶ σωματικῶν ἰᾶσθε, πεπιστευμένοι πάθῃ, οἷα Σιιτῆρες· διὸ καὶ ἀνυμνεῖσθε αἰεὶ.

Οἱ Θεοφεγγεῖς Φωστῆρες, νοητῶς τὸν οὐρανὸν, τῆς σεπτῆς Ἑκκλησίας, φωτοδοσίας χύσει

νῶν δαδουχοῦντες, ἀπαύστως κα-
ταυγάζουσιν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ φωτὸς Νεφέλην, καὶ ἀγίαν Κιβωτὸν, τὴν δλόφωτον πύλην, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ὡς Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, Ἀναργυροὶ Μακάριοι, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, καὶ θεραπεύειν ἅπαντας, τοὺς πιζῶς προστρέχοντας, τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει. Διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Εχύσας Πανάχραντε, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ Κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, Οἰκονομίαν ἀρίστην. Διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων. Σταυροθεοτοκίον.

Σοῦ τὸ σωτήριον πάθος, κατανοοῦσα Λυτρωτά, ἢ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, ὀδυρομένη ἐβόα, Πῶς ταῦτα πάσχεις Υἱέ μου, καὶ φέρεις ἀδίκῳ κρίσει; ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὸ πάθος, τὸ πάντων πάθῃ καθαῖρον.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, ἰσῶμεν στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν. Ἰδιόμελα ἤχος α΄. Ἀνατόλῳ.

Τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, ἐκ
Θεοῦ

Θεοῦ εἰληφότες, ἀναργύρω· τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, θερμῶς θεραπεύετε, παγκόσμιοι Ἀνάργυροι. Ὅθεν δι' ὑμῶν Χριστὸς τοῖς πιστοῖς, τὴν δεδομένην εὐρωστίαν χαρίζομενος, Φωστῆρας ἀπλανεῖς, ὑμᾶς ἀναδείκνυσι τῇ Οἰκουμένῃ. Αὐτῷ πρεσβύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Εκ τῆς ἀνωθεν προμηθείας τῶν ἰαμάτων ἄβυσσον ἐξαντήσαντες, πᾶσιν ἀναβλύζετε τοῖς πιστοῖς, τὰς ἰάσεις Ἀνάργυροι· ὑπερφυῶς γὰρ τῶν νοσούντων τὰ πάθη, ἐν χειρουργαῖς μυστικαῖς, ἐκ θησαυρῶν τοῦ Πνεύματος, φάρμακα προτιθέντες σωτήρια, τοῖς κάμνουσι θεραπεύετε. Ὅθεν Ναὸς σεπτὸς γεγονότες τῆς Ζωαρχικῆς Τριάδος, ἐν ὑμῖν σαφῶς τὴν κατοικίαν ἐποιήσατο. Αὐτῇ πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἦχος β΄.

Αγάλλεται ὁ Χορὸς τῶν ἁγίων εἰς αἰῶνας. Βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν. Ἦ τὰ λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέπνευσε. Δούλοι Χριστοῦ γέγονασι, κατασκηνώσαντες, εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ιατροὶ τῶν ἀσθενούντων, θησαυροὶ τῶν ἰαμάτων, σωτήριοι τῶν πιστῶν, Ἀνάργυροι πανευκλεεῖς, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κρίζοντας, καὶ ὀδυνωμένους ἰάσασθε. Σὺν τῇ Θεοδότῃ ἱεταύσατε Θεὸν

τὸν Ἀγαθόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα ἤχος δ΄. Θεοφάνους.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιοθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων, ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ Πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προσταγμάσιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατροῦντες τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματικῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Χαῖρε καταφύγιον, Χριστιανῶν καὶ κραταίωμα· χαῖρε κλίμαξ οὐράνιε, χαῖρε τὸ κειμήλιον, τὸ τῆς παρθενίας· χαῖρε Θεοτόκε, ἡ κιβωτὸς ἡ λογικῆ, τῆς θείας δόξης χαῖρε τὸ καύχημα, τοῦ κόσμου καὶ στερέωμα, τῶν πεπτωκότων ἀνάκλησις, ἡ σκηνὴ ἡ ὀλόφωτος, ἡ ἅγια καὶ πάγκαλος.

Σταυροθεοτοκίον ἑμοίων.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον, ἐκλασε βῶσσα, Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀνταποδίδωσιν ἀνθ' ὧν

πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐσπλαγγχνη, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὁκτώηχου. Δόξα ἤχος· πλ. δ'.

Τίς μὴ θαυμάσει; Τίς μὴ δοξάσει; Τίς μὴ ὑμνήσει πιστῶς, τῶν σοφῶν καὶ ἐνδόξων Ἀναργύρων τὰ θαύματα; Ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἁγίαν αὐτῶν μετástασαν, πᾶσι χορηγοῦσι τοῖς προστρέχουσι πλουσίως τὰ ἰάματα. Καὶ τὰ τίμια, καὶ ἅγια λείψανα αὐτῶν, βρῦουσι τὴν χάριν τῶν ἰάσεων. Ὡ δυὰς ἅγια, ὦ τίμια· κάραι, ὦ σοφία καὶ δόξα, τῆς ἐκ Θεοῦ δοθείσης ὑμῖν χάριτος. Διὸ ὑμνοῖς ἄσωμεν τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ, τῷ ἀναδείξαντι τούτους, εἰς ἰατροίαν τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁ αὐτός.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις, τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Οὐ φέρω τέκνον ὀλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδοῦντα, ξύλω ὑπνώσαντα ὅπως τοῖς πάλαι ἐκ παραβάσεως καρποῦ, ὑπνω ὀλεθρίω ἀφυπνώσασαι, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν, παράσχης ἡ Παρθένος, ἔλεγε· θρηνηφοῦσα, ἣν μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ

ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῶν ἁγίων. Ὡδὴ γ'· καὶ ς'. Ὁ Ἀπόστολος. Προκειμένον ἤχος δ'. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἰθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. Προωρῶμεν τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός. Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὗς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλους, ἔπειτα Δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλώσσων. Μὴ πάντες Ἀπόστολοι; μὴ πάντες Προφῆται; μὴ πάντες Διδάσκαλοι; μὴ πάντες Δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων, μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; Μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ, καὶ τῶν Ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν, ἡ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι. Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ, τὰ σῶμά μου ἵνα καυθῆσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται,

οὐκ

οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἐαυ-
 τῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογι-
 ζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ
 ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ.
 Πάντα στέγει, πάντα πιστεύει,
 πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει.
 Ἡ ἀγάπη οὐδέ ποτε ἐκπίπτει.
 Ἀλληλοῦα ἤχος ε΄.

*****

2. Νοεμβρίου. Τῶν Ἁγίων Μαρ-
 τύρων, Ἀκινδύνου, Πηγασίου,
 Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ
 Ἀνεμπόδιστου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν

3. στιχρὰ τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ
 ἁγίου. Ἦχος δ΄.

ἰς γενναίον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸ πεντάριθμον σύνταγμα, τῶν
 Μαρτύρων ὑμνήσωμεν, τὸν σοφὸν
 Ἀκινδύνον, καὶ Πηγάσιον, Ἐπι-
 δηφόρον, Ἀφθόνιον, καὶ τὸν Ἀ-
 νεμπόδιστον, τοὺς γενναίους ἀ-
 θλητὰς, καὶ θερμούς ἀντιλήπτο-
 ρας, τοὺς Πηγάζοντας, Ἀνεμ-
 πόδιστον χάριν, καὶ Ἐλπίδος,
 Ἀφθονίαν Ἀκινδύνως, τοῖς εὐτε-
 βέσι παρέχοντας.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ ζῶη,
 οὐδὲ θάνατος, οὐ λεβήτων βρά-
 σματα, οὐ γῆς χάτματα, οὐδὲ θη-
 ρίων τὰ στόματα, χωρίσαι δεδύ-
 νηνται, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ,
 τὴν ὑμῶν καρτερόφρονες, γεν-
 ναιότητα. Πρὸς αὐτὸν γὰρ ἀ-
 παύτως ἐνορῶντες, καὶ αὐτὸν
 μόνον ποθοῦντες, τοὺς δυσμενεῖς
 ἐτροπώσαθε.

Οἱ τρυφῆς ἀπολαύοντες, καὶ φω-
 τὸς ἐμποροῦμενοι, καὶ ζῶην αἰώ-
 νιον κληρωσάμενοι, τοὺς πρὸς ὑ-
 μᾶς καταφεύγοντας, κινδύνων λυ-
 τρώσαθε, καὶ δεσμῶν καὶ φυλα-
 κῆς, τῆς ἐν τόπῳ κακώσεως, τῇ
 Θεόφρονι, πρὸς Θεὸν παρρησία
 κεχηρημένοι, καὶ συμπάθειαν δει-
 κνῦντες, τὴν ἀληθῶς Χριστομί-
 μητον.

Δόξα ἤχος δ΄.

Ἡ πενταφεγγῆς τῶν ἀθλητῶν
 λαμπάς, ὡς ἐν δρυμῶ ξύλων ἀ-
 ξίνη, δαβιτικῶς ἐξέκοψε τὴν πλά-
 νην τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ὁμολογή-
 σαντες Χριστὸν ἐναντίον Βασι-
 λέων, ἀπαύστως πρεσβεύουσιν
 ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Μακαρίζω σε,
 φύλλα 9. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας.
 Τροπάριον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.
 φύλ. 6. Θεοτοκίον τῆς ἡμέρας.

Τὸ πρῶι, Κοντάμιον τῶν ἁγίων.

Ἦχος ε΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς εὐσεβεῖς καὶ Θεοφόρους
 Μάρτυρας, ὡς ἐπὶ γῆς καταλι-
 πόντας ἅπαντα, προσεδέξω εἰς
 ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ
 ἀνάπαυσιν, Ἀκινδύνον, Πηγάσιον,
 Ἀνεμπόδιστον, σὺν τούτοις Ἀ-
 φθόνιον τε, καὶ Ἐλπιδηφόρον, ὁ
 μόνος ὑπάρχων ὑπεράγαθος.

Εἰς τὰς 2. τοῦ Νοεμβρίου μηνός,
 ἑορτάζομεν τὸν ἅγιον Ἀκινδύνον, Πη-
 γάσιον, Ἀφθόνιον, Ἐλπιδηφόρον, καὶ
 Ἀνεμπόδιστον.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι κατήγοντο ἀπὸ
 τὴν

τὴν Περσίαν, καὶ ἦσαν περὶ τὸν Βασιλέα Σαβώριον ἐν ἔτει 330. ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἐκήρυττον παρρησία τὸν Χριστὸν, Θεὸν, συνελήφθησαν, καὶ ἐβλήθησαν εἰς μίαν κάμινον τοῦ πυρός, ὅπου ἔλαβον τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἑπτὰ χιλιάδες Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ ἀπὸ τῆς Συγκλήτου Βουλῆς, ξίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, Εὐδόξος, Ἀγάπιος, καὶ ἕτεροι 8. πυρὶ τελειοῦνται.

† Αἱ ἅγιοι Μάρτυρες, Κυριακὴ, Δομνίνα, καὶ Δόμνα, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ Ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Μαρκανός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Ἐξαποστειλάριον καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Δόξα τῶν ἁγίων, ἤχος δ'. Ἡ πενταεγγής. φύλλα 165. Καὶ νῦν Θεοτοκ. ὁμοιον φύλ. 9. Καὶ ἀπόλυσις.

~~Ἐξαποστειλάριον καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Δόξα τῶν ἁγίων, ἤχος δ'. Ἡ πενταεγγής. φύλλα 165. Καὶ νῦν Θεοτοκ. ὁμοιον φύλ. 9. Καὶ ἀπόλυσις.~~

3. Νοεμβρίου. Τὰ Ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ ἐν Λύδῃ, καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμά, Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλά.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ψάλλομεν 3. τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ζῆτει Ἀπριλίου 23. καὶ 3. τῶν ἁγίων. ζῆτει εἰς Ἀνωμόμος. ὄρα εἰς τὸ τέλος. Δόξα τοῦ ἁγίου Γεωργίου, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἀπόστιχα καὶ Τροπάριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Τὸ πρῶτ, τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Κοντάκιον καὶ ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἁγίων.

† Εἰς τὰς 3 τοῦ Νοεμβρίου ἐορτάζομεν τὰ Ἐγκαίνια τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐν Λύδῃ.

Ὁ πατὴρ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἦτον ἀπὸ τὴν Καππαδοκίαν, ἡ δὲ μήτηρ του ἀπὸ τὴν Παλαιστίνην· αὐτὸς δὲ νέος ὢν, ἐγεῖνε Κόμης εἰς τὸν Διοκλητιανὸν Βασιλέα, καὶ ἐπειδὴ ἔβλεπε τοὺς φόνους τῶν ἁγίων διὰ τὴν πίσιν, ἐπῆγεν αὐτόκλητος εἰς τὸ κριτήριον, καὶ ὁμολόγησε τὸν Χριστὸν Θεόν, ἐπεῖτα πολλὰς βασάνους ὑπομείνας, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενται ἐν ἔτει 296.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, Ἀκεψιμάς, Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλάς, ἐν ἔτει 330 ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

† Ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἀκεψιμάς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Ἀρχιμενίδης ὁ ὁμολογητὴς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Θεόδωρος ὁ ὁμολογητὴς, καὶ ἐπίσκοπος Ἀγκύρας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Δάσιος, Σεβῆρος, Ἀνδρωνάς, Θεόδοτος, καὶ Θεοδότῃ, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ Ὅσιος Ἠλίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι ἐννέα Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅ-

† Οἱ ἅγιοι εἰκοσιοκτῶ Μάρ-
τυρες ἐν πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Αἰ καταβασίαι. Ἀνοιξω τὸ στό-
μα μου. Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἁγίου
Γεωργίου. Δοξολογία, καὶ ἀπόλυσις.

4 Νοεμβρίου τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ μεγά-
λου, καὶ τῶν ἁγίων Ἱερομαρ-
τύρων Νικάνδρου ἐπισκόπου
Μύρων, καὶ Ἑρμαίου Πρεσβυ-
τέρου.

Εἰς τὸ Κύριε ἰκέεραξα ψάλλομεν
στιχ. 6· τοῦ Ὁσίου 3 εἰς ἦχον δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εγκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν
ἐχθρὸν ἐτραυμάτισας, καὶ τὰς
τούτου φάλαγγας ἐξεπόρθησας.
Διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα
Μαχάριε, παρ' αὐτοῦ τοῦ κρα-
ταιῶς, σὲ Χριστοῦ ἐνισχύσαντος.
Ὅν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κιν-
δύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει
ἐκτελοῦντας τὴν αἰεσέβαστον
μνήμην σου.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπι-
βάς Παμμαχάριστε, τὰ γειῶδη
ἅπαντα καὶ ἐπικήρα, καὶ περιῶν
ἐν τῷ σώματι, παρείδες καὶ αὐ-
λον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπε-
σπάσω αἰοῖμῃ: θεῖω Πνεύματι,
ὀδηγούμενος, Πάτερ Μοναζόντων,
ὀδηγὸς κατῶν καὶ τύπος, γέγο-
νας πίστει περιδόξος.

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος,
ταῖς ἐνθέοις ἐλλάμψεσι, φαι-

δρυνθεῖς θεόφρον Ἰωαννίκιε, φω-
στῆρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν, ὀθύ-
νας κακώσεων, καὶ τὸ σκότος
τῶν παθῶν, ἀπελαύνων πρεσ-
βείαις σου, καὶ βυόμενος, νο-
τημάτων παντοίων καὶ κινδύνων,
τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν
παναοίδιμον μνήμην σου.

Ψάλλε καὶ 3 τῶν Ἱερομαρτύρων.
Ὅρα εἰς τὸ τέλος. Δόξα τοῦ Ὁσίου
ἦχος πλ. 6', Ὅσιε Πάτερ φύλλα 13.
Καὶ νῦν τῆς ἡμέρας· Ἀπόστιχα τῆς
ἡμέρας. Τροπάριον τοῦ Ὁσίου, Ταῖς
τῶν δακρύων σου βρατῆς, φύλλα 7.
Τὸ πρωτὶ, κοντάκιον τῆς ἡμέρας,
καὶ ἀνάγνωσις.

† Εἰς τὰς 4 τοῦ Νοεμβρίου, μνή-
μην ἐπιτελοῦμεν, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου.

Οὗτος ὁ Μαχάριος ὢν ἀπὸ τὴν
Βιθυνίαν, ἐγένει, στρατιώτης καὶ
ἐπῆγε μὲ τὸν Βασιλέα Λέοντα
τὸν Ἰσαυρον, ἐναντίον τῶν Βουλ-
γάρων, ἔπειτα γενόμενος μονα-
χὸς, ἐκατοίκησεν εἰς τὸν ἐν τῇ
Βιθυνίᾳ Ὀλυμπον, ὅπου πολλοὺς
κόπους διαπεράσας πρὸς Κύριον
ἐξεδήμησεν, ὢν ἐτῶν 94.

† Οἱ ἅγιοι Ἱερομάρτυρες
Νικάνδρος, ἐπίσκοπος Μυραίων,
καὶ Ἑρμαῖος ὁ Πρεσβύτερος, τρυ-
πηθέντες τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βα-
σιλεὺς καὶ Δούξ λεγόμενος Βα-
τάσης, ἐν Μαγνησίᾳ εἰρηκτικῶς
τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.
Τὰ λοιπὰ τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

5 Νοεμβρίου· τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τῶν ἁγίων ἤχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Γαλακτι τραφεὶς ἀσκήσεως, διὰ βασάνων πολλῶν, Γαλακτίων καὶ θλίψεων, εἰς Χριστοῦ κατήντησας, ἡλικίαν γενόμενος, δεκτὴ θυσία, τέλειον σφάγιον, ἐθελουσίῳ ὀρμῇ πανόλιβε ὧ τῆς ἐδραίας σου, καὶ θεβαίας πίστεως, δι' ἧς Θεοῦ, ἔτυχες θεοῦμενος, νῦν τελώτερον.

Επιστημόνως ἐζήτησας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησι, καὶ καθελούσα στεβραῖς ἐνστάσεσι, τὸν πολυμήχανον, καὶ ἀρχαῖον δράκοντα, Μοναζουσῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, Μάρτυς πολυάθλε.

Δύω φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, Ἀνατολῆς νοητῆς, ἀνατέλλουσι χάριτι, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν, εὐσεβῶς καταυγάζουσιν, ὑπερβαλλούσαις ἀθλων λαμπρότησι, καὶ ἰαμάτων θείοις πυρσεύμασιν. Ὡ τὴν ὑπέρφωτον, ἑορτὴν γεραίροντες, τὸν δι' αὐτῶν, πάντας ἁγιάζοντα, Χριστὸν δοξάσωμεν.

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἡμέρας. Τροπᾶριον Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε φύλ. 6. Τὸ πρῶτ' κοντάκιον τῆς ἡμέρας καὶ Ἀνάγνωσις.

† Εἰς τὰς 5 τοῦ Νοεμβρίου ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Μάρτυρος

Γαλακτίωνος, καὶ Ἐπιστήμης τῆς αὐτοῦ γυναικός.

Οὔτοι οἱ ἅγιοι ἦσαν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ Βασιλέως ἐν ἔτει 250. Καὶ ἐπειδὴ ἐκήρυττον τὸν Χριστὸν, Θεὸν, παβήρσια, ἐπιάσθησαν ἀπὸ τὸν ἀρχοντα Οὔρσον, καὶ μεγάλως παιδευθέντες, μαχαίρα τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθησαν, καὶ οὕτως ἀπήλαυσαν τοῦ Μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι οἱ ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα, Ἐρμῆς, Πατρόβας, Λίνος Γάιος, καὶ Φιλόλογος ἐν Κυρίῳ ἀνεπαύθησαν.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Δομνίνος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πυρὶ τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Τιμόθεος, Θεόφιλος, καὶ Θεότιμος πυγμαῖς βαλλόμενοι τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Δωρόθεος ὁ πρεσβύτερος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, Εὐψύχιος καὶ Καρτέριος τὰ αἰδοῖα τμηθέντες τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Σιλβανὸς εἰς μέταλλα βληθεὶς, τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Πάμφιλος ξεσθεὶς, τελειοῦται· ἐν ἔτει 290.

† Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Πάππας τῆς Ἀλεξανδρείας, ὁ Ὁμολογητῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Κάστωρ, καὶ Ἀγαθάγγελος, ζῖφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

6. Νοεμβρίου, τοῦ ἐν ἁγίοις πα-
τρός ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπι-
σκόπου Κωνσταντινουπόλεως
τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ
ἁγίου ἤχος δ'.

Ἐδώκας σημείωσιν.

Παῦλος ὁ θεσπέσιος, σὲ μιμη-
τὴν προχειρίζεται, ὁμωνύμως κα-
λούμενον, καὶ τρόποις κοσμού-
μενον, τοῖς αὐτοῦ παμμακάρι, καὶ
θεοσεβείᾳ, καὶ τῇ ἀνδρείᾳ τῆς
ψυχῆς, καὶ καρτερίᾳ τῶν περι-
στάσεων, καὶ ζήλω πυρακτούμε-
νον, ὀρθοδοξίας ὑπέρμαχε, ᾧ καὶ
νῦν συνδεδέξασαι, οὐρανοῖς ση-
νώμασιν.

Αρειον τὸν ἄθεον, καὶ δυσσεβῆ
Μακεδόنيον, ταῖς στερραῖς τῶν
δογμάτων σου, νευραῖς ἀπηγγό-
νισας· τῷ ὀρθῷ δὲ λόγῳ, τῆς δι-
δασκαλίας, τῶν ὀρθοδόξων τὴν
πληθύν, ἱερομύστα μάκαρ ἐστή-
ριξας. Διό σου τὴν ὑπέρλαμπρον,
ὁμολογίαν δεξάμενος, Βασιλείας
ἀνέδειξε, κοινωνὸν ὁ φιλάνθρω-
πος.

Δρόμον ἐκτελέσαντα, σὲ καὶ τὴν
πίστιν τηρήσαντα, Ἱεράρχα μα-
κάριε, Χριστὸς ἐστεφάνωσε, τῷ
λαμπρῷ στεφάνῳ, τῆς δικαιοσύ-
νης, καὶ κατελάμπρυνε τὴν σὴν,
ὁμολογίαν ἀξιοθαύμαστε. Διό τὴν
ἐπουράνιον, κληρονομίαν δεξάμε-
νος, τὸν Σωτῆρα δυσώπησον,
ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Δόξα. Ἦχος βαρύς. Ἀνατολίου.

Ενέκυψας εἰς τὰ βάθη τοῦ
Πνεύματος, ὡς ἐπὶ γῆς ἀσάρ-
κως διώσας, κάκειθεν ἀντλήσας
τὸν πλοῦτον τῆς θείας γνώσεως,
ὀρθοδοξίαν ἀνθρώποις ἐπήγασας,
διδασκαλίαις σου Ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Σὲ τὸ καθαρῶ-
τατον· φύλλα 11. Ἀπόστιχα τῆς
ἡμέρας. Τροπάριον ἤχος πλ. δ'. Ὁρ-
θοδοξίας ὁδηγὲ φύλλα 8 καὶ τῆς
ἡμέρας. Τὸ πρῶτ', κοντάκιον τῆς ἡμέ-
ρας, καὶ Ἀνάγνωσις.

† Εἰς τὰς 6 τοῦ Νοεμβρίου ἐορ-
τάζομεν τὸν ἄγιον Παῦλον, Πατριάρ-
χην Κωνσταντινουπόλεως, τὸν ὁμο-
λογητὴν.

Οὗτος ὁ αἰδίδιμος καταγόμενος
ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην, ἐχρημά-
τισε νοτάριος Ἀλεξάνδρου τοῦ
Πατριάρχου, ἐν ἔτει 351· κοινῇ
ψήφῳ δὲ ἐχειροτονήθη Πατριάρ-
χης Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλ'
ἐπειδὴ καὶ ἠλεγχε τὸν Βασιλέα
Κωνσταντίνον ὡς ἀρειανόν, ἐξο-
ρίζεται εἰς τὴν Κουκουσὸν, ὅπου
λειτουργῶν, ἐπνίγη μὲ τὸ ὠμοφό-
ριόν του ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ ἀρειανούς.

† Ὁ ὀσιος Λουκάς ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

† Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος
Νικάνδρου.

† Ὁ ἅγιος Παῦλος ὁ διὰ
Χριστὸν σαλὸς ἐν εἰρήνῃ τελει-
οῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.
Ἐξαποστειλάριον, τὰ ἀπόστιχα
τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

7 Νοεμβρίου. Τῶν ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων, τῶν ἐν Μελιτινῇ· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαζάρου, τοῦ ἐν Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν στιχ. 6. τῶν ἁγίων 3· ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεοσύλληκτον σύνταγμα, ἱερώτατον στρατεύμα, Ἐκκλησία ἔνθεος, δῆμος ἅγιος, φάλαγξ Μαρτύρων θεόπνευστος, ὠραία ὁμήγυρις, ἀβραγῆς συνασπισμός, ἀληθῶς ἀνεδείχθητε, ἀξιάγαστοι, καὶ τῆς ἄνω πολίται ἐπαξίως, Μητροπόλεως ἐντεῦθεν, χρεωστικῶς μακαρίζεσθε.

Σὺν Νικάνδρῳ Ἡσύχιον, Ἀθανάσιον Μάμαντα, θεῖον τε Βαράχιον, καὶ Καλλίνικον, καὶ Θεαγένην καὶ Νίκωνα, Λογγίνον, Θεόδωρον, Οὐαλέριον ὁμοῦ, καὶ Ξανθίαν Θεόδουλον, καὶ Καλλίμαχον, καὶ Εὐγένιον πάντες συνελθόντες, σὺν τῷ θεῷ Θεοδόχῳ, καὶ Ὁστρυχίῳ τιμήσωμεν.

Τὸν γενναῖον Ἰέρωνα, τὸν κλεινὸν Ἐπιφάνιον, Μαξιμιανὸν ὁμοῦ, καὶ Δουλίτιον, Κλαυδιανὸν καὶ Θεόφιλον, τὸν θεῖον Γιγάντιον, καὶ Δωρόθεον πιστῶς, καὶ Θεόδοτον μέλψομεν καὶ Καστρίκιον, καὶ Ἀνίκητον ἅμα Θεμελίῳ, Εὐτυχίῳ τε συμφώνως, τῆς ἀληθείας τοὺς Μάρτυρας.

Ψάλλε καὶ 3 τοῦ Ὁσίου, ζῆτει εἰς Ὅσιον Δόξα ἤχος πλ. 6'. Ὅσιε Πάτερ· φύλλα 13. Καὶ νῦν Θεοτοκίον φύλλα 11. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας.

Τροπάριον οἱ Μάρτυρες σὺν, Κύριε φύλλα 6. Τὸ πρῶτ' Ἐκτάκιον τῆς ἡμέρας, καὶ ἀνάγνωσις.

† Εἰς τὰς 7 τοῦ Νοεμβρίου μῆνός ἐορτάζομεν τοὺς ἁγίους τριάκοντα τρεῖς Μάρτυρας τοὺς ἐν Μελιτινῇ.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἠγωνίσθησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 290· καὶ ἐπειδὴ ὠμολόγουν ἀβραγῆσιν ὅτι εἶναι Χριστιανοί, ἐδάραθησαν, ἐβραβδίσθησαν, τέλος κατὰ τὴν κεφαλὴν ἀπετεμήθησαν, κατ' οὕτως ἀπήλασαν τοῦ Μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Ὁ ὁσιος καὶ θαυματουργὸς Λάζαρος, ὁ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· ἐν ἔτει 1420.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες· Μελέσιππος, Κασίμη, καὶ Ἀντώνιος βασανισθέντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

† Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Αὐχτου, Ταυρίωνος, καὶ Θεσσαλονίκης.

† Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀθηνόδωρου.

† Μνήμη τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ἀδελφοῦ Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀλέξανδρος ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβίαις.

Εἰς τοὺς αἰῶνας ψάλλομεν τὰ ἐσπέριαι προσόμοια τῶν ἁγίων. Δόξα τοῦ Ὁσίου. Ὅσιε Πάτερ φύλλα 13. καὶ νῦν Θεοτοκίον· φύλλα 11. ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

8. Νοεμβρίου. Ἡ σύναξις τῶν Ταξιαρχῶν, Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ Πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων.

Ἄργια καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τὸ ἐσπέρας μετὰ τὸν προοιμιακὸν τὸ ψαλτήριον, εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια εἰς ἦχον δ'.

Ὡς γεννητῶν ἐν Μάρτυσιν.

Τρισηλίου Θεότητος, παραστάτης φαιδρότατος, Μιχαὴλ δεικνύμενος Ἀρχιστράτηγε, μετὰ τῶν ἄνω Δυνάμεων, κραυγάζεις γηθόμενος, Ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ, Ἅ-

γιος ὁ συνάναρχος, Λόγος Ἅγιος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα μία Δόξα, Βασιλεία μία Φύσις, μία Θεότης καὶ Δύναμις.

Καὶ τὸ εἶδός σου πύρινον, καὶ τὸ κάλλος θαυμάσιον, Μιχαὴλ Πρωτάγγελε, τῇ ἀύλω γάρ, φύσει διέρχη τὰ πέρατα, πληρῶν τὰ προστάγματα, τοῦ τῶν ὄλων Ποιητοῦ, δυνατὸς ἐν ἰσχυί σου, γνωριζόμενος, καὶ πηγὴν ἰαμάτων τὸν Ναόν σου, γνωριζόμενος τῇ κλήσει, σοῦ τῇ ἀγία τιμώμενον.

Ὁ ποιῶν

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους σου, ὡσπερ γέγραπται πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοῦντάς σοι φλόγα πύρινον, μέσον Ταγμάτων πρωτεύοντα, ἀνέδειξας Κύριε, σοῦ τῶν Ἀρχαγγελικῶν, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγον, σοῦ τοῖς νεύμασι, καθυπεύκοντα Λόγε, καὶ τὸν ὕμνον, τὸν τρισάγιον ἐν φόβῳ, ἀναφωνοῦντα τῇ Δόξῃ σου.

Ἔτερα, ἤχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νοῦς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπεσῆσατο δεύτερον, Γαβριὴλ σε μεθέξῃσιν, ἐνθέοις φωτίζοντα, πᾶσαν Οἰκουμένην, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος, ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως Μυστήριον, ἐν Μήτρα σαματούμενον, Παρθενικῇ τὸν Ἀσώματον, καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς Τρισηλίου Θεότητος, καὶ πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς θείαις λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεπομέναις, ἀπαύστως ἐκεῖθεν, τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς, χοροστατοῦντας καὶ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ φωτισμῷ καταλάμπρυνον, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θραύσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ τῆ ποιῆνῃ σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα, κόπασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας, πράυνον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν, ρῦσαι κινδύνων

καὶ περιστάσεων, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ σοῦ τῇ σκέπῃ προστρέχοντας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα ἤχος πλ. β΄. Βυζαντίου.

Συγχαίρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι· ὁ Πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος Προστάτης, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἀγιάζει. Ὅθεν κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες αὐτὸν, βοήσωμεν, Σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερούγων σου, Μέγιστε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν ὁμοιον.

Συγχαίρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Παρθένων χοροστασίαι· ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν, καὶ μεσίτρια καὶ σκέπη, καὶ μέγα καταφύγιον, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῆς τεμένει, παραδόξως, ἐποπτανομένη ἀγιάζει. Ὅθεν κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες αὐτήν, βοήσωμεν, Σκέπασον ἡμᾶς τῇ ἀγρύπνῳ προστασίᾳ σου, ἄχραντε Θεοτόκε Δέσποινα.

Εἰσοδος. Τὸ, Φῶς ἱλαρόν· τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ ἀνάγνωσμα.

Εγένετο ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἰεριχῶ, ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδεν ἄνθρωπον ἐστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ

αὐτοῦ.

αὐτοῦ· καὶ προσελθὼν Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ, Ἡμέτερος εἶ, ἢ τῶν ὑπεναντίων; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος δυνάμειος Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα· καὶ Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δέσποτα, τί προστάσεις τῷ σῶ οἰκέτῃ; Καὶ εἶπεν ὁ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν, Λύσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐφ' οὗ σὺ ἔστηκας ἐπ' αὐτοῦ, ἅγιός ἐστι· καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς οὕτως.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κατίσχυσε Μαδιάμ ἐπὶ τοὺς Υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου παρεγένετο, καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν δρυῖν, τὴν οὖσαν ἐν Ἐφραθᾷ τὴν τοῦ Ἰωᾶς· καὶ Γεδεὼν ὁ Υἱὸς αὐτοῦ ἐρράβδιζε πυρούς ἐν ληνῷ, καὶ ἔσπευδε τοῦ ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ. Καὶ ὤφθη αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. Κύριος μετὰ σοῦ δυνατός τῇ ἰσχύϊ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεὼν, Ἐν ἔμοι Κύριέ μου· καὶ εἰ ἔστι Κύριος μεθ' ἡμῶν, καὶ ἵνα τί εὔρεν ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα; καὶ ποῦ ἔστι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ὅσα διηγῆσαντο ἡμῖν οἱ Πατέρες ἡμῶν, λέγοντες, Οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς Κύριος; καὶ νῦν ἀπόσωτο ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιάμ; Καὶ ἐπέβλεψε πρὸς αὐτόν ὁ

Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Πορεύου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου ταύτῃ, καὶ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιάμ. ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεὼν· ἐν ἔμοι Κύριε; ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραὴλ; ἰδοὺ ἡ χιλιὰς μου ταπεινότερα ἐν Μανασσῇ, καὶ ἐγὼ εἰμι μικρότερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Πατρὸς μου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἄγγελος Κυρίου, Κύριος ἔσται μετὰ σοῦ, καὶ πατάξεις τὸν Μαδιάμ, ὥσει ἄνδρα ἓνα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεὼν· καὶ εἰ εὔρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὅ,τι σὺ λαλεῖς μετ' ἐμοῦ· μὴ δὴ χωρισθῆς ἐντεῦθεν, ἕως τοῦ ἔλθειν με πρὸς σέ, καὶ οἶσω τὴν θυσίαν μου, καὶ θύσω ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι, καθήσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαιτε. Καὶ Γεδεὼν εἰσήλθε, καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν, καὶ οἶφι ἀλεύρου ἄζυμα, καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ, καὶ τὸν ζυμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ, καὶ ἐξηγεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτόν ὑπὸ τὴν δρυῖν, καὶ προσεκύνησε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἄγγελος Κυρίου, Λάβε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἀζύμους, καὶ θές πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζυμὸν ἐχόμενα ἔχχε· καὶ ἐποίησεν οὕτω. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ράβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἤψατο τῶν κρεῶν, καὶ τῶν ἀζύμων, καὶ ἀνήφθη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ κατέφαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἀζύμους· καὶ ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἀ-

πῆλθεν ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Καί εἶδε Γεδεών, ὅτι ἄγγελος Κυρίου ἐστὶ, καὶ εἶπε Γεδεών, Οἴμοι Κύριε, Κύριε, ὅτι εἶδον τὸν ἄγγελον Κυρίου, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος, Εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. Καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεών θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ, εἰρήνη Κυρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· πᾶσα ἡ γῆ βοάτω μετ' εὐφροσύνης, καὶ τὰ ξύλα τοῦ Λιβάνου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί, καὶ αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου αἰροῦσιν, ἀφ' οὗ σὺ κεκοίμησαι, οὐκ ἀνέβη ὁ κόπτων ἡμᾶς· ὁ ἄδης κάτω ἐπικράνθη συναντήσας σοι· ἐρχομένου σου, διήγειρε κατὰ σοῦ Γίγαντας πάντας τοὺς ἄρξαντας τῆς γῆς· οἱ ἀνέστησαν ἀπὸ τῶν θρόνων πάντας Βασιλεῖς τῶν Ἐθνῶν· πάντες ἀποκριθήσονται καὶ ἐροῦσί σοι, καὶ σὺ ἐάλως, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς, ἐν ἡμῖν δὲ κατελογίσθης; κατέβη εἰς Ἄδου ἡ δόξα σου, καὶ ἡ πολλή σου εὐφροσύνη· ὑποκάτω σου στρώσουσι σῆψιν καὶ τὸ κάλυμμά σου σκώληξ. Πῶς ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ Ἐωσφόρος, ὁ πρῶτος ἀνατέλλων; συνετρίβη εἰς τὴν γῆν ὁ ἀποστέλλων εἰς πάντα τὰ ἔθνη; σὺ δὲ εἶπας ἐν τῇ διανοίᾳ σου, Εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναθήσομαι, ἐπάνω τῶν ἀστρων τοῦ οὐρανοῦ θήσομαι τὸν θρόνον μου, καθιῶ ἐν ὄρει ὑψηλῷ, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὑ-

ψηλὰ τὰ πρὸς βορρᾶν, καὶ ἀναθήσομαι ἐπάνω τῶν νεφελῶν, καὶ ἔσομαι ὅμοιος τῷ Ὑψίστῳ, νῦν δὲ εἰς ἄδου καταθήσῃ, εἰς τὰ θεμέλια τῆς γῆς. Οἱ ἰδόντες σε, θαυμάσονται ἐπὶ σοί, καὶ ἐροῦσι περὶ σοῦ, Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὁ παροξύνων τὴν γῆν, ὁ σείων Βασιλεῖς, ὁ θείς τὴν Οἰκουμένην ὅλην ἔρημον, καὶ τὰς πόλεις αὐτῆς καθελῶν, τοὺς ἐν ἐπαγωγῇ οὐκ ἔλυσεν εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν. Πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς ἐκοιμήθησαν ἐν τιμῇ· ἄνθρωπος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· σὺ δὲ ριφήσῃ ἐν τοῖς ὄρεσιν, ὡς νεκρὸς ἐβδελυγμένος, μετὰ πολλῶν τεθνηκότων ἐκκεντημένων μαχαίρα, καταβαινόντων εἰς ἄδου, ὄν τρόπον ἱμάτιον πεφυρμένον ἐν αἵματι οὐκ ἔστι καθαρὸν, οὕτως οὐδὲ σὺ ἔση καθαρὸς, διότι τὴν γῆν μου ἀπέλεσας, καὶ τὸν λαόν μου ἀπέκτεινας.

Εἰς τὴν Λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄. Κυπριανοῦ.

Τῶν νοερῶν Δυνάμεων Ἀρχιστράτηγοι, οἱ παρεστῶτες ἀπαύστως, τῷ Δεσποτικῷ Θρόνῳ, προσθεύσατε πρὸς Κύριον, εἰρήνην τῷ Κόσμῳ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος α΄.

Ο Ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων, Μιχαὴλ ὁ Πρωτοστάτης τῶν θείων Ταγμάτων, σήμερον ἡμᾶς πρὸς πανήγυριν συνεκάλε-

σεν,

σεν, ὁ καθ' ἑκάστην μεθ' ἡμῶν πορευόμενος, καὶ φυλάττων τοὺς πάντας ἐκ πάσης τοῦ διαδόλου περιστάσεως. Δεῦτε σὺν φιλέοργοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ ἔνθη τῶν ἀρετῶν δρεψάμενοι, καθαραῖς ἐννοίαις, καὶ συνειδότη ἐυστάθμω, τοῦ Ἀρχαγγέλου τὴν σύναξιν τιμήσωμεν. Αὐτὸς γὰρ ἀδιαλείπτως τῷ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὸν Τρισάγιον ὕμνον ἀναμέλπων, πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος, β'. Τοῦ Στουδίτου.

Τῆς ἀύλου Οὐσίας, τῶν νοερῶν Δυνάμεων προστατεύοντες, καὶ τῆς Τρισηλίου Δόξης, ταῖς μαρμαρυγαῖς φωτοδοτοῦντες τὴν Οἰκουμένην, Ἀρχιστράτηγοι, ἀλήκτω φωνῇ, τὸν Τρισάγιον ὕμνον ἐξάδετε. Διὸ πρεσβεύσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Τῷ ἀύλῳ Θρόνῳ περικυκλοῦντες, νοεραὶ Οὐσῖαι, Θεοὶ Ἀσώματοι, τὴν Τρισάγιον ᾠδὴν, τῷ Πρωτάνει Θεῷ, φλογεροῖς τοῖς χεῖλεσιν ἄδετε, Ἅγιος ὁ Θεὸς ὁ Πατὴρ ὁ Ἄναρχος, ἅγιος Ἰσχυρὸς, ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος, ἅγιος Ἀθάνατος, τὸ Ὁμοούσιον Πνεῦμα, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συνδοξαζόμενον.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἀσώματοις χεῖλεσι, καὶ νοεροῖς στόμασι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, τὸν ἀκατάπαυστον ὕμνον προσφέρουσι, τῇ σῇ ἀπροσίτῳ

Θεότητι Κύριε. Καὶ νόες καθαροί, καὶ Λειτουργοὶ τῆς σῆς δόξης αἰνοῦσί σε Κύριε· σὺν αὐτοῖς δὲ Μιχαὴλ ὁ Ἀσώματος, καὶ Γαβριὴλ ὁ διαπρεπέστατος καὶ Πρωτοστάτης τῶν ἄνω Δυνάμεων, οἱ Ἀρχιστράτηγοι τῶν Ἀγγέλων, ἐστιάτορες ἡμῶν σήμερον γεγόνασι, τὰ τῶν ἁσμάτων ἁσμάτα προτρεπόμενοι ἡμᾶς ἄδειν, τῇ ἀπροσίτῳ σου Δόξῃ φιλάνθρωπε, ἣν πρεσβεύουσιν ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Ἐφραίμ. Καρίας.

Τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος τοῦ Θεοῦ Φωτὸς, καταλαμπόμενοι Ἀρχιστράτηγοι, τὰς τῶν ἀύλων καταυγάζετε Ταξιαρχίας, ὡς φῶς λευχειμονοῦντες ἐν Ὑψίστοις, τὸ πῦρ καταυγάζετε ἐν Κόσμῳ τῆς ἀπροσίτου Θεότητος. Οθεν καὶ τὸν Τρισάγιον ὕμνον, ἐν φλογεροῖς τοῖς χεῖλεσιν ἀκαταπαύστως ἄδετε, Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἦχος πλ. β'.

Οἱ Ἀγγελοὶ σου Χριστέ, τῷ Θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης, ἐν φόβῳ παρεστῶτες, καὶ τῇ σῇ φωτοχυσία αἱ λαμπόμενοι, ἐν τοῖς Ὑψίστοις ὑμνωδοὶ σου, καὶ τῆς βουλῆς σου λειτουργοὶ, ὑπὸ σοῦ ἐκπεμπόμενοι, νέμουσι φῶτισμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα ἤχος δ'.

Πυρίνοις χεῖλεσιν ὑμνεῖ σε τὰ Χερουβὶμ, Χριστέ ὁ Θεός, Ἀσώμα-

μά-

μάτοις δὲ στόμασιν, ἀσιγήτως
δοξολογεῖ σε τῶν Ἀρχαγγέλων
ὁ Χορὸς. Μιχαὴλ δὲ ὁ Ἀρχι-
στράτηγος τῶν ἄνω Δυνάμεων,
τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, ἀκαταπαύ-
στως προσφέρει τῇ δόξῃ σου. Αὐ-
τὸς γὰρ ἡμᾶς σήμερον κατηύγασε
πρὸς πανήγυριν φαιδρᾶν, κροτῆ-
σαι ἐπαξίως ψαλμικῶς, αἶνον τὸν
Τρισάγιον, τοῖς πηλίνοις χεῖλε-
σιν, ὅτι τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέ-
σεως ἐπλήσθη, καὶ παρέχεις τῷ
Κόσμῳ δι' αὐτοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος Ναὸς, ἡ
Θεοτόκος, ἐν Ναῷ Κυρίου προ-
σάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην
ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν
ἁγίων ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ
Χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυστικῶς
πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς
ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ
Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν, Χαῖρε Κε-
χαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ,
ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἤχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν Κόσμῳ πανη-
γυρίζοντες, τῷ ἐπὶ Θρόνου Δό-
ξης, Θεῷ ἐποχοιμένῳ, βοήσωμεν
τὸν ὕμνον, Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ
οὐράνιος, ὁ συναΐδιος Λόγος ἅγιος
εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους.

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων, ἐν
παῤῥησίᾳ πολλῇ, καὶ παρεστῶς
τῷ Θρόνῳ, τῷ ἀστέκτῳ ἐν δόξῃ,

αὐτόπτα τῶν ἀρρήτων, σῶσον
ἡμᾶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε,
τοὺς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων, καὶ
πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου
δεόμεθα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου.

Τῶν Ἀσωμάτων Ἀγγέλων,
πρῶτος ὑπάρχεις σαφῶς, καὶ
λειτουργὸς τῆς θείας, φωταυγίας
ἐκείνης, Αὐτόπτης τε καὶ Μύ-
στης, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ Ἀρ-
χιστράτηγε, τοὺς ἐτήσιως τιμῶν-
τάς σε εὐσεβῶς, καὶ ὑμνοῦντας
τὴν Τριάδα πιστῶς.

Δόξα καὶ νῦν ἤχος πλ. δ'.

Ὡς Ταξιάρχης καὶ Πρόμαχος,
καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγὸς
Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης
καὶ θλίψεως, νόσου καὶ δεινῶν
ἁμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς
εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰ-
τουμένους σε Ἐνδοξε, ἐναργῶς
ὡς ἄυλος, τὸν ἄυλον καθορῶν,
καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ, τῆς τοῦ
Δεσπότητος Δόξης καταλαμπόμενος·
αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως, σάρκα
δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσείλη-
φε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώ-
πινον.

Ἀπολυτικίον ἤχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχι-
στράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς
ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν,
δεήσεσι τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη
τῶν πτερύγων τῆς αὐλοῦ ὑμῶν
δόξης, φρουρεῖν ἡμᾶς προσπί-
πτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας,

ἐν

ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν. Καθίσματα. Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν Ἀσωμάτων λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ὁ κατενώπιον Θεοῦ παριστάμενος, φαίδρυον ἀγίασον, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας, πάσης ἀπολύτρωσαι, τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος, καὶ εἰρηναίαν αἰτήσαι ζωὴν, τοῖς Βασιλεῦσι, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασι.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκ. ὁμοιον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα οἱ δούλοι σου, κράζοντες καὶ λέγοντες, Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλής. Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν. Καθίσματα. Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ πολυόμματα, τῶν Ἀρχαγγέλων λειτουργῶν τὰ στρατεύματα, σὺν Ἐξουσίαις Θρόνοι Κυριότητες, Ἄγγελοι Δυνάμεις τε, καὶ Ἀρχαὶ δυσωποῦσι, σὲ τὸν Ποιητὴν ἡμῶν, καὶ Θεὸν καὶ Δεσπότην· μὴ ὑπερίδης δέησιν λαοῦ, ἡμαρτηκότος, Χριστέ Πολυέλεε.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκ. ὁμοιον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλω-

(ΤΟΜ. Β΄.)

θῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνη φιλόνηρωπε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Καθίσματα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ πρεσταχθέν.

Τῶν Οὐρανίων Ἀρχηγοὶ καὶ Πρωτοστάται, τῶν ὑψιθρόνων καὶ φρικτῶν τῆς θείας Δόξης, Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ οἱ Ἀρχιστράτηγοι, σὺν πᾶσι τοῖς Ἀσωμάτοις ὧ λειτουργοί, Κυρίου ὑπὲρ τοῦ Κόσμου διαπαντός, πρεσβεύοντες αἰτήσασθε τὴν ἄφεσιν, τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν, καὶ ἔλεον καὶ χάριν εὔρεῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτακίον ὁμοιον.

Θεοχαρίτωτε Ἀγνή Εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγγνα οἰκτιριστῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς Ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν, καὶ ἰλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου. Προκείμενον, ἤχ. δ΄. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος, Ὁράτε μὴ καταφρονήσητε ἐνός τῶν μικρῶν

τούτων λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διαπαντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρὸς μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι, καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός. Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηται τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῇ ἐν ἑξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφείς τὰ ἐννεήκοντα ἐννέα, ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς, ζητεῖ τὸ πλανώμενον; Καὶ ἐὰν γένηται εὐρεῖν αὐτὸ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐννεήκοντα ἐννέα, τοῖς μὴ πεπλανημένοις. Οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς ὑμῶν, τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ἵνα ἀπόληται εἰς τῶν μικρῶν τούτων. Ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε, καὶ ἐλεγξον αὐτὸν μεταξύ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου. Ἐὰν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου. Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἓτι ἓνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων, ἢ τριῶν, σταθῇ πᾶν ῥῆμα. Ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπέ τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἐὰν δὲ καὶ τῆς Ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὡσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. Πάλιν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος, οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γένησεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ Πα-

τρὸς μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Οὐ γὰρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἕμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἶμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀρχαγγέλων, Οἰκτιρῶν προστασίας.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ ἰδιόμελον ἤχος β'. Τῷ αὐτῷ Θρόνῳ. Ζῆτει εἰς τὴν Διτὴν.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, ἢ τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Ἀσωμάτων. Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοί.

Πάντες ἀνυμνήσωμεν πιστοί, τὴν πάσας διευθύνουσαν, τὰς ἀύλους τῶν ἄνω, χορῶν ταξιαρχίας, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, Ἅγιος εἰ ἐκβοῶντες Ἅγιος εἶ, Θεὸς παντοκράτορ.

Εθου τῶν κτισμάτων σου ἀρχὴν, οὐσίαν τὴν ἀσώματον, ποιητὰ τῶν Ἀγγέλων, τὸν ἀχραντόν σου θρόνον, κυκλοῦσαν κραυγάζειν σοι. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὸς παντοκράτορ.

Χαίροις Γαβριὴλ μυσταγωγέ, τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως, Μεχαήλ τε ταγματῶν, ἀύλων πρωτοστάτα, ἀπαύστως κραυγάζοντες. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὸς παντοκράτορ. Θεοτοκίον.

Εὖα ἢ προμήτωρ τῇ ἀρᾷ, τὸ γένος καθυπέβαλε, τῇ παραβάσει ποτέ,

ποτέ, τὸ τῶν ἀνθρώπων· σὺ δέ, Παρθένε Θεόνυμφε, ὄλον πρὸς εὐλογίαν μετηγάγου, τὸν Κτίστην τεκοῦσα.

Ἐτερος Κανὼν ὁ αὐτός.

Ἄρματηλάτην Φαραῶ.

Τοὺς νοερούς τῶν ἀσωμάτων τάξεων, χορούς ἐν ἄσμασιν, ὡς Λειτουργοὺς θείους δεῦτε, εὐφημήσωμεν, χορείαν συγκροτήσαντες, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ἀδιαλείπτως πρεσβεύοντας, καὶ τῇ μετανοίᾳ συγχαίροντας.

Οἱ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγοὶ καὶ πρόκριτοι, καὶ Ταξιάρχαι φαιδροὶ, τοὺς ἀσωμάτους Νόας, σήμερον ἐγείρουσι, πρὸς τελετὴν ἐόρτιον, τῆς αὐτῶν λαμπρᾶς μνήμης, μεθ' ὧν συγχαίρουσιν ἄνθρωποι, ὕμνον τῇ Τριάδι προσάγοντες.

Συνευφρανθῶμεν τοῖς Ἀγγέλοις ἄνθρωποι, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ, ὁ Γαβριὴλ αὖθις, νῦν εὐαγγελίζεται, Ἐκκλησιῶν τὴν ἔνωσιν, καὶ καθαιρεσὶν πάσης, τῆς ἐναντίας αἰρέσεως, ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς μνήμης αὐτῶν.

Θεοτοκίον.

Κυοφορεῖς τὸν ὑπὲρ φύσιν Ἄχραντε, ἐν σοὶ σκηνώσαντα, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, δυσὶ μὲν ἐν ταῖς φύσεσι, καὶ θελήμασιν ὄντα, ἐν ὑποστάσει δ' ἀτρέπτως μιᾷ, ἧς καὶ τὴν μορφήν ἀσπαζόμεθα.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ Γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Ισχύϊ κατέστησας Ἀθάνατε, καὶ δυνατοὺς ἐξανύοντας τὸ πανάγιόν σου θέλημα, τοὺς σοὶ ἐν τοῖς Ὑψίστοις, ἀεὶ παρεστῶτας.

Τοὺς μύστας τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, τῆς σεπτῆς τε ἐγέρσεως, τῶν Ἀγγέλων τοὺς ἐξάρχους Χριστέ, ὑπὲρ ἡμῶν προσδέχου, ἐπικαλουμένους.

Αγγέλους ἐπέστησας φύλακας, τοῖς ἀνθρώποις ὡς Εὐσπλαγχνος, διακόνους τε ἀνέδειξας, Χριστέ τῆς σωτηρίας τῶν πᾶν θεραπόντων. Θεοτοκίον.

Αρρήτως συνέλαβες τὸν Κύριον, σωτήρα Θεόνυμφε, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, τοὺς σέ ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλουμένους.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ σπιρέωμα.

Τῶν Ἀγγέλων Πρώτιστος, καὶ τῆς Τριάδος φῶς δεύτερον, ὦφθης ἡμῖν, Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων, τοῖς πιστῶς εὐφημοῦσί σε.

Αἴγλη θείας χάριτος, ὁ Γαβριὴλ πιστῶς ἐπλήσσε, πᾶσαν τὴν γῆν, τοῦ Θεοῦ κηρύξας, τὴν ἐν σῶματι κάθοδον.

Ξυνωρὶς Ἀοίδιμε, καὶ φωταυγῆς Δυὰς αὐλε, φῶτα Θεοῦ, τοὺς πιστῶς τελοῦντας, τὴν ὑμῶν μνήμην δείξατε.

Θεοτοκίον.

Ἦσεν Ἡσαίας σου, τὴν ὑπὲρ

νοῦν Ἀγνή κήσιν, ἄδω καὶ γῶ, ἵνα τῆς ἐκείνου, ἐπιτύχω καθάρσεως.

Καταβασία, τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.
Κάθισμα ἤχος πλ. δ΄. Τὸ προσαχθέν.

Τῶν Ἀσωμάτων τοὺς χοροὺς ἐφιέμενοι, ἀνευφημεῖν οἱ ἐπὶ γῆς μιμησώμεθα, ὡς ἐφικτὸν τούτων τὴν ἀγιότητα, νεκροῦντες πάντα τὰ μέλη τὰ τῆς σαρκός, αἰτοῦντες ὡς ὑπερμάχους τε καὶ φρουροὺς, πάσης πλάνης λυτρώσασθαι, τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ ἡμᾶς, τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτοὺς, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι αἰεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν Ἀγνή καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν Τόκον σου Κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύσως, Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένη Παντελεῆμον ὡς ἀγαθὴ, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεοῦ φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ὡδὴ δ΄. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Επέβης Ἀγγέλοις, ὡσπερ ἐφ' ἵπποις φιλάνθρωπε, καὶ ἐδέξω χερσαί σου ἡνίας αὐτῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἵππασία σου, τοῖς ἀπαύστως βοῶσι, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καλύπτει Ἀγγέλους, ἡ ἀρετὴ σου φιλάνθρωπε, καὶ τῆς γῆς ἐπληρώθη τὰ πέρατα, τῆς σῆς ἐνδόξου Ἀναρχε θείας αἰνέσεως,

σὺν αὐτοῖς σοι βοῶσι, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εξήλθες Οἰκτίρμων, εἰς σωτηρίαν Λαοῦ σου Χριστέ, συγκαλεῖς δὲ τὰς φίλας δυνάμεις σου, καὶ εὐφροσύνη γέγονεν ἡ παρουσία σου, τοῖς πιστῶς σοι βοῶσι, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Παρθένος καὶ Μήτηρ, ὑπερφυῶς ὤφθη πάναγνε, ὡς Θεὸν τὸν αὐτὸν τε καὶ ἀνθρωπῶν Χριστὸν τεκοῦσα, ᾧ μετὰ δέους κραυγάζουσι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἄλλος. Σύμου ἰσχύς Κύριε.

Περικῶ, ὤφθη δυνάμει Ἀρχιστράτηγος, πολεμοῦντι, πάλαι Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, νικοποιῶν καὶ ὑπερμαχῶν, Μιχαὴλ ὁ μέγας, τῶν ἀσωμάτων ὁ Ἐξάρχος ὑφ' οὗ λαβὼν τὸ σθένος, ὁ θεράπων Κυρίου, δορυάλωτον εἶλε τὸ φρόνριον.

Αρχῶν ποτὲ, τῶν Ἀσωμάτων δυνάμει, ὤφθη φέρων, τέκνου εὐαγγέλια, τῷ Ζαχαρίᾳ τῷ ἱερεῖ, Γαβριὴλ ὁ Μέγας, ὁ θεὸς ὄντως Ἀρχάγγελος. Διὸ φωνῇ τοῦ Λόγου, γεννηθεὶς Ἰωάννης, τῷ Πατρὶ τὴν φωνὴν ἀποδίδωσι.

Χαίρει χαρᾶ, πάντα τὰ πέρατα σήμερον, τὴν αἰσίαν, μνήμην ἐορτάζοντα, τῶν Ἀρχαγγέλων σου ὁ Θεός, Μιχαὴλ τοῦ Θεοῦ, καὶ Γαβριὴλ τοῦ Θεοῦ φρο-

νος,

ως, συγχαίρει δὲ καὶ πᾶσα τῶν Ἀγγέλων ἡ τάξις, ὅτι σφίζεται Κόσμος τῇ σκέπῃ αὐτῶν.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἀγνή, πέφυκας καὶ μετὰ γέννησιν, μόνη ὠφθης, ἀνανδρος θηλάζουσα, τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον ἀληθῆ, Πνεύματι ἁγίῳ, λαβόντα δούλου μορφήν καθ' ἡμᾶς, Παρθένε Θεοτόκε· οὐ τὴν θέαν τιμῶντες, τῆς μορφῆς τὴν ἐμφέρειαν σέβομεν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὦδὴ Ε΄. Τὸν ἐκ νυκτός.

Ανεπιστρέπτω τῷ πόθῳ, ἀεὶ πρὸς τὸ ἀναντες, πρὸς σὲ Χριστὲ φερόμεναι, τὸ ἀκρότατον ἀπάντων τῶν ἐφετῶν, Ἀγγέλων αἱ Δυνάμεις, ἀκαταπαύστως σε δοξάζουσιν.

Σὺ νοερούς κατ' οὐσίαν, ἀφθάρτους τῇ χάριτι, τῇ σῇ Χριστέ κατέστησας, ὑμνωδοὺς τῆς σῆς μεγαλειότητος, τοὺς Ἀγγέλους σου κατ' εἰκόνα, δημιουργήσας ἀκατάληπτε.

Σὺ ἀκλινεῖς πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ πρὸς σὲ ἐγγύτητι Χριστέ, τοὺς σοὺς ἐφύλαξας λειτουργούς. Πηγὴ γὰρ ἀγαθότητος, σὺ ὑπάρχων ἀγαθύνεις, τοὺς ἐπαξίως σοι λατρεύοντας.

Η μετὰ τόκον Παρθένος, μόνη Ἀπειρόγαμε Ἀγνή, Μαρία Ἀχραντέ, τῷ λιμένι σου ἡμᾶς καθόρμισον, ἐκ κινδύνων ὀδηγοῦσα, πρὸς σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Ἄλλοι. Ἴνα τί με ἀπίσω.

Απειθοῦντι τῷ πάλαι, τοῦ Θεοῦ τὰ ἀρρήτα καὶ θεῖα θαύματα, Βαλαάμ τῷ μάντει, ἐν ἀμφόδῳ ὁ Ἄγγελος ὄνῳ φανείς, φοβερῶς ἤλεγξε, καὶ λογικὸν τὸ ζῶον δείξας, τὸ τῆς φύσεως ἡμίψη γνώρισμα.

Συσχεθέντι τῷ Πέτρῳ, καὶ εἰρκτῇ προσμένοντι, Ἄγγελος ὠφθῆ Θεοῦ, τῶν χειρῶν Ἡρώδου, καὶ δεσμῶν καὶ θανάτου λυτρούμενος. Διὸ δεῦτε πάντες, ὡς τῶν ψυχῶν φρουροὺς ἐνθέουσ, τοὺς σοφοὺς Ἀρχαγγέλους τιμήσωμεν.

Τῶν πολέμων τὰς στάσεις, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι θεαὶ Δυνάμεις Θεοῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὰς αἱρέσεις καὶ πάντα τὰ σκάνδαλα, ταῖς ὑμῶν λύσατε, πρὸς τὸν Θεὸν φεῖ πρεσβείαις, καὶ ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ φραυρήσατε.

Θεοτοκίον.

Εν δυοὶ ταῖς οὐσίαις, ἓνα σε γινώσκομεν, Θεὸν τῆς Κτίσεως, ἐνεργείαις ἄμφω, καὶ θελήμασιν ὄντα ἀσύγχυτον, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ γυναικὸς σάρκα λαβόντα. Ἦς τὴν θέαν τιμῶμεν τοῖς πίναξιν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὦδὴ ς΄. Τὸν Ἰωάνν ἐν τῷ κήτει.

Θεοπρεπῶς, ἐκ μὴ ὄντων Κύριε, τῷ λόγῳ σου παρήγαγες, οὐσίας τῶν Ἐπουρανίων, ἀθανάτων γρα-

τιῶν,

τιῶν, φωτοειδεῖς αὐτὰς ἔργα-
σάμενος.

Μύσται σεπτοί, τῆς Θεοῦ αἰνέ-
σεως, γεγόνατε Ἀσώματοι, πο-
λιται τῆς Ἐπουρανίου, καὶ θείας
ὄντως σκηνης, τῷ Ποιητῇ ἀξίως
λατρεύοντες.

Τῶν Ἀσωμάτων, τάξεις νοεραί-
σε, Ἰὲ Θεοῦ Προάναρχε, αἰνοῦ-
σιν ἀκαταπαύστως, καὶ δοξολο-
γοῦσιν ὡς Ποιητὴν καὶ Κτίστην
τοῦ σύμπαντος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῷ Πατρὶ, ἐν ὑψίστοις,
Ἄχραντε, ἀνάρχως συνεδρεύον-
τα, ἀγκάλαις σαῖς ἐπανακλῖναι
ἡξίωσαι, ὃν ἡμῖν δίδου Ἀγνή,
τοῖς δούλοις σου ἴλεων.

Ἄλλος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ως πῦρ καὶ φλόγα καὶ φῶς,
τοὺς Ἀσωμάτους ὑπάρχοντας,
ἐκ τῆς ὑλώδους φθορᾶς, τὸν
νοῦν ἀνιπτάμενοι, πηλίνοις ἐν χεί-
λεσι, τοὺς ἀύλους φόβῳ, ἐν τοῖς
ἄσμασι τιμήσωμεν.

Νεκρώσατε τῶν παθῶν, τὰς κα-
ταιγίδας Ἀρχάγγελοι, καὶ παύ-
σατε σὺν αὐτοῖς, τὰ σκάνδαλα
ἅπαντα, τῆς πίστεως ἅγιοι, τῆς
Τριάδος ὄντες, πυρίμορφοι Ἀρ-
χιστράτηγοι.

Αρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ τῶν
Ἀσωμάτων οἱ Ἐξάρχοι, τῇ παρ-
ρησία ὑμῶν, ἐκ πάσης αἰρέσεως,
ἡμᾶς διασώσατε, Μιχαὴλ ὁ Ἄρ-

χων, καὶ Γαβριὴλ οἱ Ἀρχιστρά-
τηγοι.

Θεοτοκίον.

Νηδύος ὠφθης ἐκὼν, ἐξ Ἀπει-
ράνδρου σαρκούμενος, ὁ Ἄσαρκος
ὡς Θεός, Χριστέ σαρχοφόρος δέ,
ὡς ἄνθρωπος πέφυκας, οὐ ταῖς
ἐμπερείαις, οἱ πιστοὶ τὸ εἶδος
σέβομεν.

Καταβασία. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον. ἤχος β'.

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, Λειτουργ-
γοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων
ὁδηγοὶ, καὶ Ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων,
τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀ-
σωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Ὁ Οἶκος.

Εφης φιλάνθρωπε ἐν γραφαῖς
σου, πλήθην χαίρει Ἀγγέλων, ἐν
ἀνθρώπῳ ἐνὶ μετανοοῦντι Ἀθά-
νατε. Ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις,
ἀναμάρτητε μόνε Καρδιογνώστα,
σέ δυσωπεῖν καθ' ἐκάστην τολ-
μῶμεν ὡς εὐσπλαγγνον, οἰκτιῖ-
ραι καὶ καταπέμψαι ἀναξίους κα-
τάνυξιν Δέσποτα, παρέχοντα ἡμῖν
συγχώρησιν. Ὑπὲρ πάντων γὰρ
ἡμῶν πρεσβεύουσιν, οἱ τῶν Ἀσω-
μάτων Ἀρχιστράτηγοι.

† Εἰς τὰς 8 Νοεμβρίου ἑορτάζο-
μεν τὴν Σύναξιν τῶν Ἀρχιστρατήγων
Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ τῶν λοι-
πῶν ἀσωμάτων καὶ οὐρανίων Ταγ-
μάτων.

Ο Θεὸς ἔκαμε τὸ πᾶν ἐκ τοῦ
μηδενός, ἔκαμε τοὺς Ἀγγέλους
αὐτοῦ

αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Τρεῖς εἶναι οἱ διάκοσμοι τῶν Ἀγγέλων· ἐνέα εἶναι τὰ τάγματα τούτων τῶν διακόσμων, τὰ ὅποια συνιστῶσιν ὅλην τὴν οὐράνιον ἱεραρχίαν. Οἱ Ἄγγελοι ἐγειναι κατ' ἀρχὰς καὶ ἀφέθησαν ἐλεύθεροι εἰς τὴν θέλησιν αὐτῶν, καθὼς καὶ οἱ ἄνθρωποι· τὸ Ἐωσφορικὸν τάγμα δέ, μέρος ὄν τοῦ ἐνάτου καὶ τελευταίου τάγματος, ἔλαμπε περισσότερον ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄγγελους, κατέχον ὁμῶς τὸν κατώτερον τόπον, καὶ μὴ δυνάμενον νὰ ὑποφέρῃ ὑπηρετῶν τὸν ἄνθρωπον, ὑπερῆφανεύθη καὶ φαντασθὲν εἶπεν. «Δεῦτε, ἀναθήσομαι καὶ θήσω τὸν θρόνον μου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.» Τοῦτο εἰπὼν, ἀμέσως ἐκρημνίσθη ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὸν ἄδην, καθὼς λέγει καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. «Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν, ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα.» Καὶ ὄντες πρότερον λαμπρότατοι ἄγγελοι, ἐγειναν ὑστερον σκοτεινότατοι δαίμονες· αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν ὀρώσαι αὐτὴν τὴν περίστασιν· ὁ Ἀρχάγγελος ὁμῶς Μιχαὴλ βλέπων τὴν ἐλεινην ταύτην ἐκπτωσιν τῶν ἀγγέλων, ὡς πιστὸς δούλος τοῦ Θεοῦ, ἐφάνη ἀμέσως εὐχάριστος πρὸς τὸν εὐεργέτην του, καὶ φυλάξας τὴν ἐδικὴν του δόξαν, διετήρησε καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων Ἀγγέλων. Ὅμοῦ μὲ τὸν Ἀρχάγγελον Μιχαὴλ εορτάζομεν σήμερον καὶ τὸν χαριέστατον Ἀρ-

χάγγελον Γαβριήλ, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς πολλοτάτας εὐεργεσίας κατὰ διαφόρους καιροὺς εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐποίησεν· αὐτὸς εὐηγγέλισε τὴν Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον καὶ ἀειπάρθενον Μαρίαν, καὶ ὅλας τὰς ἄλλας εὐαγγελισθείσας γυναῖκας. Ὅθεν ἅπαντες εορτάζομεν σήμερον τὴν Σύναξιν τῶν ἐνδόξων Ἀρχαγγέλων, καὶ ὅλων τῶν λοιπῶν Ἀγγελικῶν Δυνάμεων.

Ὡδὴ Ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Ω παρειστήκεισαν ἀπαύστως, λειτουργοῦσαι μυριάδες τῶν Ἀγγέλων, τοῦ προσώπου ὄραν μὴ φέρουσαι τὴν θεάν, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ἀναβοῶσιν.

Φῶτα ἀνέδειξας Οἰκτίρμων, τῶν Ἀγγέλων σου τὴν αὐλον οὐσίαν, τοῦ ἀβρήτου φωτὸς πληρούμενα ἀπαύστως, Εὐλογητὸς εἶ κράζοντα, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγω σου τῷ ἐνυποστάτῳ, τῶν Ἀγγέλων τὴν πληθὺν δημιουργήσας, ἀγιάσας δὲ θεῖῳ Πνεύματι Τριάδα, θεολογεῖν ἐδίδαξας, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τρεῖς μὲν νοοῦντες ὑποστάσεις, ἀπερίγραφτον δοξάζομεν οὐσίαν, τὸν Πατέρα Υἱὸν, σὺν Πνεύματι βοῶντες, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σὺν Χοροῖς Ἀσωμάτων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος δεῦτε κρο-

τίσω-

τήσωμεν, τὴν αἴσιον ἡμέραν, τῆς ψοῦσιν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. μνήμης ἐκτελοῦντες, τῶν σοφῶν Ἀρχαγγέλων Χριστοῦ. Ἅγιος ἅγιος, ἅγιος ψάλλοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως φιλόξενοι πάλαι, Ἀβραὰμ ὁ Θεόπτης, καὶ Λῶτ ὁ ἐνδοξος, ἐξένισαν Ἀγγέλους, καὶ εὖρον κοινωνίαν, σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζοντες, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μανῶ ἐ τῷ γενναίῳ, καὶ Τωβίτ τῷ Πανσόφῳ ὤφθησαν Ἀγγελοὶ, ἀμείβοντες τὰ ἄθλα, τοῦ βίου κατ' ἀξίαν, καὶ τῶν Παίδων ὁ Ἀγγελος, ἐσβεσε φλόγα ποτὲ πυρὸς καμίνου ὄντως.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἡμέτερον ὄλον, ἐκ Παρθένου φορέσας δίχα τροπῆς Ἰησοῦ, ταῖς φύσει διπλοῦν σε, ἀλλ' ἓνα ὑποστάσει, πατρικῶς σε κηρύττομεν. Ἦς καὶ τὸ εἶδος πιστῶς σέβρομεν ἐκτυποῦντες.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὡδὴ Η'. Τὸν ἐν ὄρει Ἄγιω

Τῶν Ἀγγέλων, ζηλώσωμεν τὸν βίον, καὶ τὰς φρένας, πετερώσωμεν εἰς ὕψος, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀδύως ἀναμέλψωμεν, Κύριον ὑμνῶντες, καὶ ὑπερυψῶντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θιασῶται, χορείας οὐρανοῦ, οἱ τὸν θρόνον ἐφέποντες τῆς δόξης, περὶ Θεὸν τε πάντοτε στρεφόμενοι, Ἀγγελοὶ ὕμνουσι, καὶ ὑπερυ-

Τὴν ἀύλου, πυρὸς ποιούσαν φλόγα, τοὺς ἐν ὕψει, ἀπαύστως λειτουργοῦντας, καὶ τοὺς Ἀγγέλους πνεύματα δεικνύουσας, Τριάδα πρασκυνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ον ἐν πόλῳ, παρειστήκεισαν τρόμφ, μυριάδες, Ἀγγέλων, Ἀρχαγγέλων, ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέρειν κατηξίωσαι τοῦτον Θεότοκε, πρέσβευε σωθῆναι, τοὺς δοξολογοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐπαπλασίως κάμινον.

Αρχῶν Ἀγγέλων πέφυκε, Μιχαὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἀλλὰ συνδοξάζεται, αὐτῷ λαμπρότερον, ὁ μύστης τῆς χάριτος, καὶ τῆς Παρθένου μνήστωρ σεπτὸς, ὁ τῶν Ἀσωμάτων Στρατηγὸς ἐπαξίως, χαρὰν προδιαγγέλλων, Γαβριὴλ τοῖς βοῶσι, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ἐν ποικίλῃ μορφῇ κατιδὼν, Ἰεζεκιὴλ προἱστορῶν ἐκήρυττεν· ἐν οἷς ἐξαπτέρυγα, τὰ Σεραφίμ παρίστανται, καὶ τὰ Χερουβὶμ πολυομάτως ἐκύκλουν μεθ' ὧν τοὺς Ἀρχαγγέλους, ἤλεκτρίνους ἐώρα, Χριστὸν δοξολογοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως φοβερὰν τὴν ἔλευσιν, τῆς δευ-

δευτέρας καθέδρας σου, ἐκδήλοποιῶν, ὁ Δανιὴλ προέλεγεν, ὡς θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸς ἐκάθισε, καὶ τὰς τῶν Ἀγγέλων, μυριάδας εἰσάγει, ἐν φόβῳ παρυστώσας, καὶ φωναῖς ἐσιγήτοις, δοῶσας τῇ Τριάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Ὁμοούσιος Λόγος ἐκὼν, ὠφθη καὶ ἡμῖν, ἐκ τῆς Παρθένου σύμμορφος, οὐ φύρας εἰς ἄλληλα, τὰ τῆς φρικτῆς ἐνώσεως. Εἷς γὰρ ὁ αὐτός, ἐν ἑκατέροις δείκνυται, ἐν δὴ ταῖς οὐσίαις, καὶ μιᾷ ὑποστάσει ἤς νῦν τῆς ἐμφερείας τὸν τύπον προσκυνοῦμεν.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὠδὴ Θ'. Ὄρους παρῆλθες.

Σὲ τὸν ἀρρήτως ἐνώσαντα, τοῖς Ἐπουρανίοις Χριστὲ τὰ ἐπίγεια, καὶ μίαν Ἐκκλησίαν ἀποτελέσαντα, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Αγγελοὶ τε καὶ Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Ἐξουσίαι καὶ Κυριότητες, Ἀρχαί τε καὶ Δυνάμεις, Χερουβιμ καὶ Σεραφιμ, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου ἰκετεύσατε.

Πάντων προστάται δεικνύμενοι, **Μ**ιχαὴλ σὺν τῷ Γαβριὴλ, ἐπισκέψασθε τοὺς ἐκ πόθου τιμῶντας, τὴν πανέορτον ὑμῶν μνήμην καὶ πιεζῶς ἀνυμνοῦντας, σφίζεσθαι παντοίας περιστάσιως.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἔδεξω τὸν ἀναρχον, φύσιν τὴν ἐμὴν, ἀναπλάσαι βουλόμενον, καὶ τοῦτον σαρκωθέντα, Παρθένε τέτοκας. Διό σε Θεοτόκε ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκον.

Νοσοῦντων καὶ πλεόντων, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις, πρὸς σωτηρίαν ὑπέρμαχοι ὠφθητε, τῶν Ἀσωμάτων οἱ πρῶτοι, **Μ**ιχαὴλ καὶ **Γ**αβριὴλ.

Δυνάμεων καὶ Θρόνων, χοροῖς συγχορευῶν, ὡς στρατηγός τῶν Ἀγγέλων καὶ μύστης Θεοῦ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Σωτῆρι, **Γ**αβριὴλ πρόσθευε.

Ως φύλακες τοῦ Κόσμου, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ Ταξίαρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα καθικετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Συμφώνως Θεοτόκε, σὲ δοξολογοῦμεν, ὅτι παθῶν καὶ κινδύνων λυτροῦσαι ἡμᾶς, καὶ τὰς ἡμῶν ἰκεσίας, ἐπ' ἀγαθοῖς συμπληροῖς.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής. Ἐξαπστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ως Πρόμαχον καὶ Πρύτανιν, τοῦ βροτείου σε γένους, καὶ προνομέα ἄριστον, Ἀρχιστρατήγε θεῖε, ἀνέδειξεν ὁ Ποιητὴς καὶ Θεός, καὶ δόξῃ σε, τετίμηκεν ἀποβρόχως, καὶ προσφωνεῖν ἀνευδότης, τὸν Τρισάγιον καὶ θεῖον, ἐπινίκιον ὕμνον.

Γυναῖ-

Ἐτερον. Γυναῖκες ἀκούσθητε.

Αῤῥήτως πυρσευόμενος, ταῖς θεῖκαῖς ἐλλάμψεις, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, διέρχη πάσαν τὴν Κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε, πληρῶν τὸ θεῖον πρόσταγμα, Μιχαὴλ ἀστραπόμορφε, φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τοὺς σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας.

Θεοτοκίον.

Εἰκόνας ἧς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθην οἴμοι ὁ τάλας, δι' ἀκρασίας τῆς πάλαι. Σὺ δὲ Χριστέ ὡς εὐσπλαγχνος, ἀῤῥήτως κοινωνήσας μοι, τοῦ χείρονος μετέληφας, καινοποιήσας Σωτῆρ μου, παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Δίνους, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α΄.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ὡς προεξάρχοντα, καὶ τῶν ἐν γῆ ἀνθρώπων, ἰσχυρόν σε προστάτην, φύλακα καὶ ῥύστην ὑμνοῦμεν πιστῶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, καθικετεύοντες πάσης φθοροποιού, ἀλγηδόνης ἡμᾶς ῥύσασθαι.

Δίς.

Ο Ταξιάρχης τῶν ἄνω θείων Δυνάμεων, σήμερον συγκαλεῖται, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, μίαν σὺν Ἀγγέλοις φαιδρὰν ἑορτὴν, συγκροτῆσαι Συναξέως, αὐτῶν τῆς θείας καὶ ἅμα ὕμνον Θεῷ, ἀναμέλψαι τὸν τρισάγιον.

Υπὸ τὴν σκέπην τῶν θείων, ἡμᾶς πτερύγων σου, προσπεφευγότας πίστει, Μιχαὴλ θεῖε νόε,

φύλαττε καὶ σκέπε ἐν βίῳ παντί, καὶ ἐν ὥρᾳ Ἀρχάγγελε, τῆ τοῦ θανάτου σὺ πάρεσο βοηθός, ἡμῖν πάσιν εὐμενέστατος.

Δόξα Ἦχος πλ. α΄.

Οπου ἐπισκίαση ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκείθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἐωσφόρος· διὸ αἰτούμεν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ θέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεςον, τῇ μεσιτεῖᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιόμνητε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος. Ὡδὴ γ΄. καὶ ς΄. Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον ἦχ. δ΄.

Στίχ. Ὅποιων τοὺς Ἀγγέλους.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Αδελφοί, εἰ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο δέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις, καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἐνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασι, καὶ ποικίλαις δυνάμεισι, καὶ Πνεύματος Ἁγίου μερισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. Οὐ γὰρ Ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν

Οἴκου-

Οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν. Διεμαρτύρατο δὲ πού τις, λέγων, Τί ἐστὶν ἀνθρώπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν. Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' Ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξει αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον, νῦν δὲ οὕτως ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα. Τὸν δὲ θραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἡλαττωμένον εἶλεπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον, ὅπως χάρῃ Θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσῃται θανάτου. Ἐπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα, καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι.

Ἀλληλουῖα. Καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς, ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει. κτλ. Κοινωνικόν. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα. κτλ.

9. Νοεμβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ὁνησιφόρου καὶ Πορφύριου καὶ τῆς Ὁσίας Ματρῶνης, καὶ Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.

Ἐσπέρας ψάλλομεν στιχ. 6. τῶν ἁγίων 3. καὶ τῆς Ὁσίας 3. εἰς ἕχον πλ. δ'.

ἢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ μακάριε, Ὁνησιφόρε Χριστὸν, τὸν Θεὸν ὡμολόγησας, ἐναθλῶν στερρότατα, ἀνομούντων πρὸ βήματος, πληγὰς μαστίγων, ὄθεν ὑπήνεγκας, καὶ πυρακτώσεις, παντὸς τοῦ σώματος. Ὅθεν στεφάνω σε, τῷ τῆς νίκης ἔστεψε, ζωαρχικῇ, ὁ ζωαρχικώτατος, χειρὶ πανεύφημε.

Μάρτυς ἀθλητὰ Πορφύριε, ταῖς τῶν αἱμάτων βαφαῖς, σεαυτῷ προσεπέχρωσας, πορφυρίδα χάριτι, καὶ δυνάμει τοῦ Πνεύματος ἦν περ φορέσας, ὦφθης λαμπρότατος, συμβασιλεύων τῷ Βασιλεύοντι, μόνῳ Θεῷ ἡμῶν, εἰς αἰῶνας ἐνδοξε. Ὅν ἐκτενῶς, πάντοτε ἰκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι, διὰ τὴν πάντων ζωὴν, ἱερῶς θανατούμενοι, ἐπ' ἐσχάρας χαίροντες, φλογιζούσης ἠπλώθητε, καὶ προσδεθέντες, ἔπποις συρόμενοι, τὸ θεῖον τέλος καθυπεδέξασθε. Ὅθεν δοξάζεσθε, καὶ μακαρίζεσθε, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενοι ἀειμακάριστοι.

Ψάλλε καὶ 3 τῆς Ὁσίας, ζῆτει εἰς τὸ τέλος. Δόξα καὶ νῦν. Θεοτ. ὅμοιον. Ἀπόσ. τῆς ἡμέρας. Τροπάρ. οἱ Μάρτυρές σου Κύριε φύλ. 6. Τὸ πρῶν κοντάκιον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνάγνωσις.

† Εἰς τὰς 9 τοῦ Νοεμβρίου, ἐορτάζομεν τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας Ὁνησιφόρον, καὶ Πορφύριον.

Οὔτοι οἱ ἅγιοι ἦσαν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Βασιλέως Διοκλητιανοῦ, ἐν ἔτει 290. Ἐπειδὴ δὲ

ἐκῆ-

ἐκήρυττον τὸν Χριστὸν Θεὸν, ἐδέθησαν εἰς ἄγρια ἄλογα, καὶ ἐσύρθησαν μέσα εἰς τραχεῖς τόπους, ὅπου θανατωθέντες ἔλαβον τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Ἡ ἅγια Ματρώνη ἡ ἀπὸ τὴν Πέργην τῆς Παμφυλίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει 466.

† Ἡ ὁσία Θεοκτίστη ἡ Λεσβία, ἐν εἰρήνῃ ἐν Πάρῳ τελειοῦται.

† Μνήμη τῶν ὁσίων γυναικῶν Εὐστολίας καὶ Σωπάτρας.

† Ὁ Ὅσιος Συμεὼν ὁ Βυζάντιος ὁ μεταφράσας πολλότατα βιβλία, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει 886.

† Μνήμη τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἀντωνίου τοῦ Σύρου· οὗτος πολλὰ παιδευθεὶς τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Χριστοφόρος, Μαύρα, Ναρτζής, καὶ Ἀρτέμων, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ Ὅσιος Ἰωάννης, ὁ διὰ τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας του ὀνομασθεὶς Κολοβός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Ἑλλάδιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ Ὅσιοι Πατέρες Εὐθύμιος, καὶ Νεόφυτος, οἱ κτήτορες τῆς Μονῆς τοῦ Δοχειαρίου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος νέος ὀσιομάρτυς Τιμόθεος ὁ Ἐσφιγμενίτης εἰς τὴν Ἀνδριανούπολιν ξίφει τελειοῦται, ἐν ἔτει 1800.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

10 Νοεμβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἀγίων Ἀποστόλων Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου, καὶ Κουάρτου καὶ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ὁρέστου.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν στιχηρὰ γ'. εἰς ἤχον α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Κόσμου τὰ πληρώματα καθὰ, ἀετοὶ ὑπόπτεροι, περιφανῶς περιθρόντες, Ἱεροκήρυκες, τοὺς ἐζωγρημένους, ὑπὸ τοῦ ἀλάστορος, εἰλκύσατε πρὸς πίστιν ἀμώμητον· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τέρτιον Σωσίπατρον φωναῖς, ἱεραῖς τιμῆσωμεν, καὶ Ὀλυμπᾶν καὶ Ῥοδιῶνα, σὺν τούτοις Ἐραστον, τὸν ἱερομύστην, καὶ τὸν θεῖον Κουάρτον, δοξάζοντες Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καθικετεύοντες, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εθνη προσηγάγετε Χριστῷ, τῷ Θεῷ μακάριοι, λευτρωμένα τῷ αἵματι, τοῦ εὐδοκῆσαντος, ἐπιγῆς τεθῆναι, καὶ σταυρόν καὶ θάνατον, θελήσει ὑπομείναντος Πάνσοφοι· ᾧ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς, ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ψάλ-

Ψάλλομεν και 3 τοῦ Μάρτυρος: ὄρα εἰς τὸ τέλος, Δόξα και νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον Ἀπόστολοι ἅγιοι. φύλ. 1 και τῆς ἡμέρας Τὸ πρῶν, κοντάκιον τῆς ἡμέρας και ἀνάγνωσις.

† Εἰς τὰς 10 τοῦ Νοεμβρίου εορτάζομεν τοὺς ἅγιους πέντε Ἀποστόλους ἐκ τῶν ἑβδομηκοντα, Ὀλυμπᾶν, Ῥοδίωνα, Ἐραστον, Σωσίπατρον και Κουάρτον.

Εκ τούτων τῶν ἁγίων, ὁ μὲν Ὀλυμπᾶς και Ῥοδίων ἀπεκεφαλίσθησαν εἰς τὴν Ῥώμην παρὰ τοῦ Νέρωνος· ὁ δὲ Σωσίπατρος γενόμενος ἐπίσκοπος Ἰκονίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Ὁ δὲ Ἐραστος γενόμενος Ἐπίσκοπος Βηρυτουῦ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ὁρέστου τοῦ Καππαδόχου, ἀθλήσαντος ἐν ἔτει 289.

† Ὁ ἅγιος Στήρικτος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Ἐπίσκοπος Μαρτίνος, και ὁ Ὅσιος Νόννος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Μίλος ἐπίσκοπος Περσίας, τοξευθεὶς τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Μάρτυς Καλλιῶπιος και Νίρος, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ὠρίων ζῶν ἐμβληθεὶς τῇ γῇ, τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Και ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας και ἀπόλυσις.

11 Νοεμβρίου· εορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος, και Βικεντίου και τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκίραξα ψάλλομεν στιχηρὰ 6 εἰς ἦχον πλ. δ΄.

Ὡ τοῦ Παραδόξου θαύματος.

Πάθος Μηνᾶ ἐκμιμούμενος, τοῦ ἀπαθοῦς σεαυτὸν, ὡς ἄρνιον παρὲδωκας, πρὸς σφαγὴν ἐκούσιον, Ἀθλοφόρε Πανεύφημε· θυμὸν ἀρχόντων οὐκ ἐδειλίασας· σαρκὸς αἰκίσεις οὐ κατενάρκησας. ὦ τῶν ἀγώνων σου, καρτερᾶς ἐνστάσεως, δι' ὧν πρὸς γῆν, Μάρτυς καταβέβληκας, τὸν ὑπερήφανον.

Μάστιξι καταξαινόμενος, και ἐπὶ ξύλου ὡς πρὶν, ὁ Δεσπότης τεινόμενος, και σιδήρῳ πάντοθεν, τὰς πλευράς δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρνήσω Χριστοῦ τὸ ὄνομα, πρὸς τοῦτον ἔχων, ψυχῆς τὰ ὄμματα· ὦ συντονώτατα, ἀτενίζων ἅγιε, τὰ τῆς σαρκὸς, ἔφερες ἐπίπονα, Μηνᾶ μακάριε.

Μάρτυς Μηνᾶ πανασίδιμε, σὺ τὴν τοῦ Κόσμου ἀχλὺν, και στρατεῖαν ἐπίκηρον, και εἰδώλων σκότωσιν, ἀσεβῶν τε συνέδρια, τῇ ἀγαπήσει Χριστοῦ κατέλιπες, στρατολογία συναριθμούμενος, τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ. Ὅθεν και ἀήττητος, παναληθῶς, Μάρτυς ἀναδέδειξαι, ὑπὲρ αὐτοῦ ἐναθλῶν.

Ψάλλε και 3 τοῦ Ὁσίου εἰς τὸ τέλος. Δόξα ἦχος πλ. β΄. Βυζαντίου.

Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη, τῶν

τῶν τοῦ Κόσμου φωστήρων ἀνέ-
τειλε, Μηᾶ τε καὶ Βίκτωρος καὶ
Βικεντίου, τῶν πιστῶν τὰς καρ-
δίας φωτίζουσα, τοῖς ὑπὲρ Χρι-
στοῦ διὰ σταυροῦ αὐτῶν ἀγωνί-
σασσι. Διὸ τὸν ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ
ξεφανώσαντα αὐτούς, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον. Χαῖρε
ρίζα, φύλ. 11. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας,
Δόξα τοῦ ἀγίου, ἤχ. πλ. 4. Ὅσι Πα-
τερ, φύλ. 13. Τροπάριον τῶν ἀγίων.
Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, φύλ. 6· καὶ τοῦ
ὁσίου Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ. φύλ. 6. Τὸ
πρῶτὸ κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος ἤχος δ'.

Ἐπιφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἤρπασε, τῆς ἐπι-
κήρου, καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε, σὲ
ἀθλοφόρε κοινωνόν, Μηᾶ Χρι-
στός ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῶν Μαρ-
τύρων ἀκήρατος στέφανος,

† Εἰς τὰς 11 τοῦ Νομβρίου μη-
νὸς εορτάζομεν τοὺς ἁγίους Μάρτυρας.
Μηᾶν, Βίκτορα, καὶ Βικέντιον διά-
κονον.

Ο ἅγιος Μηᾶς ἦτον ἐπὶ Μαξι-
μιανοῦ ἐν ἔτει 296, στρατιώτης
τὴν τάξιν. Εὐρισκόμενος δέ ποτε
εἰς τὴν Κιστάειαν ἐκήρυττε παρ-
ρησίᾳ τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθι-
νόν. Ὅθεν οἱ ἄθεοι θυμωθέντες,
ἔκοψαν τὴν ἁγίαν του κεφαλὴν με-
τὴν σπάθην των. Ὁ ἅγιος Βί-
κτωρ ἐμαρτύρησεν εἰς τὴν Ἰτα-
λίαν ἐπὶ Ἀντωνίνου Βασιλέως ἐν
ἔτει 160. Ὁ δὲ ἅγιος Βικέντιος
διάκονος ὢν τῆς Αὐγουσπολέως,
Ἐκκλησίας τῆς Ἰσπανίας, ἐδί-
δασκε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ὁμοῦ
μὲ τὸν ἐπίσκοπον Οὐαλλέριον.

Ἵθεν πιασθέντες, καὶ μεγάλως
βασανισθέντες, πρὸς Κύριον ἐξε-
δήμησαν.

† Ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Θεό-
δωρος ὁ Στουδίτης, ὁ ὁμολογητῆς
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει 741.

+ Ἡ ἁγία Μάρτυς Στεφανίς
σχισθεῖσα τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.
Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας
καὶ ἀπόλυσις.

12 Νομβρίου, εορτάζομεν τὴν
μνήμην τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡ-
μῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος,
καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
Νείλου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν
στιχηρὰ 6. εἰς ἤχον δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Εσχόρπισας ἔδωκας, τοῖς δεο-
μένοις τὸν ἄρτον σου, Ἰωάννη
θαυμάσιε, ἔλεος μιμούμενος, τοῦ
συμπαθεστάτου, Ὅσιε Δεσπότη.
Διό σου μένει ἀληθῶς, εἰς τὸν
αἰῶνα ἡ μνήμη Ἁγίε, ἣν πίστει
εορτάζοντας, ταῖς σαῖς πρεσ-
βείαις περισώζε, πειρασμῶν τε
καὶ θλίψεων, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Σοῦ τὴν καθαρότητα, καὶ τοῦ
νοοῦ τὴν εὐθύτητα, καὶ τὸν τρό-
πον τὸν ἐνθεον, ὁ βλέπων τὰ
κρύφια, κατιδὼν ἀνάγει, εἰς μέ-
γιστον Θρόνον, χρίσας τῷ μύρω
σε σοφῆ, καὶ τελειώσας καὶ ποι-
μνης οἶακας, σαφῶς ἐγχειρισά-
μενος· ἦν πρὸς λιμένας ὠδήγη-
σας, τοῦ ἐνθέου θελήματος, Ἰω-
άννη Θεσπέσιε.

Πίν-

Πάντα τὰ αἰτήματα, τῆς σῆς καρδίας ὁ Κύριος, ἀξιόγαστε δέδωκε. Πάσας γὰρ ἐτήρησας, τὰς νομοθεσίας, τὰς σωτηριώδεις· τὸν γὰρ Θεὸν ὀλοσχερώς, καὶ τὸν πλησίον Θεομακάριστε, ὡς σεαυτὸν ἠγάπησας, καὶ δεομένοις ἐπήρησας. Διὰ τοῦτο σε σήμερον, Ἰωάννη γεραίρομεν.

Ψάλλε καὶ 3 τοῦ Ὁσίου. Ὁρα εἰς τὸ τέλος. Δόξα ἤχος πλ. ἀ. Ὅσιε Πάτερ. φύλ. 13. Καὶ νῦν Θεοτοκίον. τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Κανόνα πίστεως. φύλ. 5. Δόξα. Ταῖς τῶν δακρῶν σου. φύλ. 7, καὶ νῦν. Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθείς.

Τὸ πρωτὶ. Κοντάκιον. ἤχ. β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν, ἐσκόρπισας τοῖς πένησι, καὶ τῶν οὐρανῶν τὸν πλοῦτον νῦν ἀπέληφας, Ἰωάννη πάνσοφε. Διὰ τοῦτο πάντες σε γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου, τῆς ἐλεημοσύνης ᾧ ἐπάνωμε.

† Εἰς τὰς 12 τοῦ Νοεμβρίου μηνός, ἑορτάζομεν τὸν ἅγιον Ἰωάννην Ἀρχιεπίσκοπον Ἀλεξανδρείας τὸν Ἐλεήμονα.

Οὗτος ὁ θεῖος πατὴρ ἦτον ἀπὸ τὴν Κύπρον, υἱὸς τοῦ Κύπρου ἄρχοντος, Ἐπιφανίου καλουμένου. Ἐξῆ ἐν ἔτει 615· λαβῶν δὲ γυναῖκα, ἐγένετο πατὴρ παίδων, οἵτινες καὶ μετὰ μικρὸν ἀπέθανον· τότε ὁ ἅγιος, κοινῇ ψήφῳ, χειροτονεῖται Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, καὶ ἐπειδὴ, ὅ,τι εἶχε, ἤ ἔπερνε, τὸ ἔδιδεν ἐλεημοσύνην, διὰ τοῦτο καὶ ἐλεήμων

ἐπωνομάσθη. Ζήσας δὲ θεαρέζως, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Νείλου, τοῦ Ἐπαρχοῦ, ἀσκήσαντος ἐπὶ Μαυρικίου Βασιλέως ἐν ἔτει 584.

† Ὁ Ὁσῖος Νείλος ὁ μυροβλήτης, ἀσκήσας ἐν τοῖς ὄριοις τῆς ἁγίας Λαύρας τοῦ Ἀθωνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μαρτίνος ἐπίσκοπος Κωνσταντίνης, Πόλεως τῆς Φραγγίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 98.

† Ὁ Προφήτης Ἀχιᾶς, ὁ ἐκ τῆς Σιλῶμ πόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ Ὁσῖος πατὴρ ἡμῶν Μαρτίνος, Ἐπίσκοπος Ταρακίνης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἀντωνῖνος, Ζεβινᾶς, Γερμανὸς, Νικηφόρος, καὶ Μαραθῶν ἡ παρθένος, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀρσάκιος, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἐν ἁγίοις Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Λέων, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Ἐξαποστ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις·

Τὸν μιμητὴν φανέντα, τοῦ φιλοικτίρμονος Θεοῦ, ὑμνήσωμεν Ἰωάννην, ὅπως χρεῶν ἀποκοπήν, καὶ λύσιν πλημμελημάτων, δι' αὐτοῦ τύχωμεν πάντες.

Ὁμοιον. Ὁ Γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Δόξα ἤχος πλ. ἀ. Ὅσιε Πάτερ. φύλ. 13. Καὶ νῦν τῆς ἡμέρας· καὶ ἀπόλυσις.

Ὁ ἍΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ὁ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ.

13. Νοεμβρίου, τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἄρχε καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τὸ ἐσπέρας μετὰ τὸ ψαλτήριον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν στιχηρὰ 8 εἰς ἤχον δ΄.

Ὁς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τὴν χρυσοῦλητον σάλπιγγα, τὸ θεόπνευστον ὄργανον, τῶν δογμάτων πέλαγος ἀνεξάντλητον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον, τῆς σοφίας τὸν θυθόν, τὸν κρατῆρα τὸν πάγυχρυσον, τὸν προχέοντα, ποτα-

μοὺς

μοὺς διδαγμάτων μελιρρύτων, καὶ ἀρδεύοντα τὴν κτίσιν, μελωδικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον, τὸν ἀκτίσι φωτίζοντα, διδαγμάτων ἀπασαν τὴν ὑψήλιον, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸν σπόγγον τὸν πάγχρυσον, τὸν ὑγρότητα δεινῆς, ἀπογνώσεως αἴροντα, καὶ δροσίζοντα, ἐκτακείσας καρδίας ἀμαρτίαις, Ἰωάννην ἐπαξίως, τὸν Χρυσολόγον τιμήσωμεν.

Ο ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, χελιδὼν ἢ εὐλαλος καὶ πολύφωνος, τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, ἢ πέτρα ἢ ἄβρῦχος, τῶν πιστῶν ὑπογραμμός, τῶν Μαρτύρων ἐφάμιλλος, Ἰσοστάσιος, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, ὁ ὁμότροπος ἐν ὕμνοις, μεγαλυνέσθω Χρυσόσομος.

Δόξῃ ἤχος πλ. β΄.

Οσιε τρισμακάρο, ἁγιώτατε Πάτερ, ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ τοῦ Ἀρχιποιέμενος Χριστοῦ μαθητῆς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, αἰτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τίς μὴ μακαρίσει σε. (Ὁρα Τόμ. Ἄ. εἰς ἤχ. πλ. β΄.) Ἐἵσοδος. Φῶς ἰλαρόν· τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγκώσματα. (Ὁρα Ὀκτωβρ. 3.)

Εἰς τὴν Αἰτὴν, στιχηρὰ, ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄. Ἀνατολίου

Φωστῆρ Ἰωάννη, στόμα χρυ-

(ΤΟΜ. Β΄).

σεφανές, ἐγκαλλώπισμα τῶν Θεουργῶν ἀρετῶν, καὶ ἐνδοαίτημα γραφῶν μυσταρχικῶν, σὺ τοῦ παναχράντου Ἁγίου Πνεύματος, ἀκήρατος θησαυρός ἐχηρημάτισας. Ὅθεν ἐπεύφρανας πᾶσαν Ἐκκλησίαν, σωτηριῶδει σου λόγῳ ὑπαρκτικῷ. Παβρῆσιαν οὖν εὐράμενος πρὸς τὸν Θεόν, ἐν τῇ ἀπολαύσει τῆς ἀνω κληρουχίας, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Πάτερ Ἀγιώτατε.

Ὁ αὐτός.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου Ὅσιε Πάτερ, Ἰωάννη Χρυσόστομε, διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ποιμαίνειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνη. Διὸ περιζωσάμενος τὴν ῥομφαίαν τοῦ δυνατοῦ, διέκοψας τὰς γλωσσαλγίας τῶν αἱρέσεων· καὶ νῦν μὴ παύσῃ πρεσβεύων, εἰρηνεύσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ἤχος β΄. τοῦ Στουδίτου.

Σὲ τὸν μέγαν Ἀρχιερέα καὶ Ποιμένα, τὸν ἄκακον καὶ ὀσιον, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸ χρυσύπνοον στόμα τῆς χάριτος, ἀνευσημοῦντες, πόθῳ δεόμεθα· μετὰ δὲ ἡμῖν τῶν πρεσβειῶν σου Πάτερ, εἰς ἀντάμειψιν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Γεωργίου Νικομηδείας.

Χρυσέοις λόγοις σου ἡ Ἐκκλησία, ὡς κόσμον χρυσοῦν περικοσμηθεῖσα, Ἰωάννη Χρυσόστομε, νυμφικῶς χαίρουσα βοᾷ σοι, κέρεσμαι ἐκ σῶν χρυσοβρύτων να-

μάτων, καταγλαισθείσα χρυσοφαέσι και μελιχρύσοις πόμασιν· ἐκ πράξεως γὰρ εἰς θεωρίαν ἀνάγομαι, διὰ τῶν πράξεων σου παραινέσεων, και πρὸς Χριστὸν τὸν νοητὸν νυμφίον, ἐνοῦμαι συμβασιλεύουσα αὐτῷ. Διὸ και ἡμεῖς συναθροισθέντες ἐν τῇ μνήμῃ σου κράζομεν· Μὴ ἀποκάμῃς δεόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Εἶληφας Ἱεράρχα, τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν, και ἐξω Κόσμου ἐγένου, ζῶν ὑπὲρ τὰ δρώμενα, και ἐσοπτρον ἀηλίδωτον Θεοῦ, θεῖον ἀνεδείχθης· και ὦν ἀεὶ ἠνωμένος φωτὶ, φῶς προσελάμβανες, και τρανώτερον τοῦ μακαρίου ἐτυχες τέλους. Πρέσβευε Χρυσόστομε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Ρήμασι χρυσαυγεστάτοις, τὴν ἡπειρον σαφῶς κατήρδευσας, χρυσόρρυτον ἔχων, τὴν τε ψυχὴν και τὸ σῶμα πανόλβιε. Πάντα διαχρυσώσας τοῖς λόγοις σου, χρυσοουργὲ τῶν δογμάτων σου, και βίβλους συγγραψάμενος χρυσογραφικὰς, ἀνέπτῃς εἰς οὐρανοῦς. Διὸ βοῶμεν σοι, Χρυσόρροα και Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξῃ ἤχος ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Ἐπρεπε τῇ Βασιλίδι τῶν Πόλεων, Ἰωάννην ἔχειν Ἀρχιερέα,

ὥσπερ τινὰ κόσμον βασιλικόν, και χρυσήλατον σάλπιγγα, πάντα περιηχοῦσαν τὰ πέρατα, τὰ σωτήρια δόγματα, και πάντας συνεγείρουσαν, πρὸς συνασπισμὸν ἁσμάτων Θεοπρεπῶν, πρὸς ὃν βοήσωμεν, Χρυσολόγε και Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν.

Σὲ τείχος κεκτῆμεθα, Θετόκε Ἀχραντε, και εὐδίων λιμένα και ὀχύρωμα. Διὸ δεόμεθα οἱ ἐν βίῳ χειμαζόμενοι, κυβέρνησον και διάσωσον ἡμᾶς.

Ἀποστίχου ἤχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις τὸ χρυσαυγὲς και τερπνόν, τῆς Ἐκκλησίας τὸ Θεόπνευστον ὄργανον, ἡ γλῶσσα ἡ φιλανθρωπῶς τῆς μετανοίας ἡμῶν, τοὺς ποικίλους τρόπους ὑπογράφουσα· ὁ Νοῦς ὁ χρυσόμορφος, Χελιδῶν ἡ χρυσόστομος, περιστερά τε, ψαλμικῶς τὰ μεταφρένα, χρυσαυγίζουσα, ἀρετῶν ἐν χλωρότητι. Ρεῖθρον χρυσοειδέστατον, προχέον τὰ νάματα, στόμα τὸ θεῖον και θείας, φιλανθρωπίας ἐχέγγυον. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις τῶν ὄρφανῶν ὁ Πατὴρ, ἀδικουμένων ὀξυτάτῃ βοήθεια, πενήτων ἡ χορηγία, ἡ τῶν πεινῶντων τροφή, τῶν ἀμαρτανόντων ἡ διόρθωσις, ψυχῶν εὐστό-

χώτα-

χώτατος, ἰατρὸς καὶ σεμνότατος, Θεολογίας, ὑψηλῆς ἢ ἀκρίβεια, ἢ σαφήνεια, τῶν Γραφῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, Νόμος ὁ πρακτικώτατος, Κανὼν ὁ εὐθύτατος, ἢ θεωρία καὶ πράξις, αἱ τῆς Σοφίας ἀκρότητες. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

Στί. Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν.

Χαίροις ἢ Ἐκκλησία βοᾷ, σοὶ τῷ Νυμφίῳ ἑαυτῆς ὡς Χρυσόστομε ὁ λάμπας εἰς πάντα κόσμον, ὑπὲρ Ἡλίου βολὰς, ἀρεταῖς καὶ λόγοις μαργαρώδεις, Σοφῶν ὁ Σοφώτατος, καὶ Ῥητόρων ὑπέρτατος, τῆς ἀληθείας, τῶν δογμάτων ὑπέρμαχος, ψεύδους ἔλεγχος, μετανοίας Διδάσκαλος. Χαίροις τὸ γαληνότατον τῆς γνώσεως πέλαγος, ὁ κατὰ Παῦλον τὸν μέγαν, στόμα καὶ νοῦν κληρωσάμενος, Χριστοῦ ὄν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἤχος πλ. 6'.

Σάλπιγξ χρυσόφωνος, ἀνεδείχθης χρυσοῤῥήμον Χρυσόστομε, χρυσοσυργῶν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τοῖς χρυσεπόνις σου διδάγμασι. Προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου Ὅσιε Πάτερ, καὶ κόσμου παντὸς τὰ πέρατα ἐφώτισας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ὁ Ποιητὴς καὶ Λυτρωτὴς μου. (ἄρα Τόμ. Α'. ἤχος πλ. 6'.)

Η Ἀπολυτίκιον ἤχ. πλ. δ'. τοῦ στόματός σου καθάπερ

πυρρὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν Οἰκουμένην ἐφώτισεν. Ἀφιλαργυρίας τῷ Κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ, Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς. (8-ρα Τόμ. Α'. ἤχος πλ. δ'.).

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν α. ψυχολογίαν Κάθισμα ἤχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν χάριν ἐξ ὕψους καταμαθῶν, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, καὶ τὴν Ἁγίαν Γριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τὴν φυλάργυρον πλάνην, τοξέυσας τοῖς λόγοις σου. Ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλίδα ἐλέγξας, Ἀρειοῦ κατήσχυνας, τὸ ἀλλόφυλον φρούαγμα, Ἰωάννη Χρυσόστομε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἀφесιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα καὶ νῦν. Θεοτ. ὁμοιον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, φανεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα ἄδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, τὸν λιμένα τὸν εὐδίον, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,

τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφρασιν. Σε γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

Μετὰ τὴν β'. σιχολ. Κάθ. ἤχ. πλ. α'.

Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων, τῶν Θεοπνεύστων Γραφῶν, τὸν ἡμᾶς ὀδηγοῦντα πρὸς τὴν μετάνοιαν, τὸν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομείναντα, τὸν Χρυσόστομον πιστοί, ὡς διδαχθέντες ὑπ' αὐτοῦ, τιμῆσωμεν κατὰ χρέος· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεθθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τὸ ἐξαισίον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἀφραστός τόκος ὁ τῆς Γεννήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισταὶ Ἀγνή, ἀειπάρθενε. Καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξισᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθ. ἤχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῖς χρυσείοις λόγοις σου ἡ Ἐκκλησία, ἀρδομένη ἀπαντὰς, ποτίζεινάματα χρυσᾶ, καὶ ἰατρεύει νοσήματα, τῶν καρδιῶν ἀνυμνοῦσά σε, χρυσῆ Εὐφράτα, παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Δόξα ἕτερον ἤχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ούτε ἐχθρα Συνόδου οὔσα παράνομος, οὔτε μῖσος Αὐγούστης οὔσης παράφρονος, τὰς ἀρετὰς τὰς ἐν σοὶ, Πάτερ κατέσβεσαν

ἀλλ' ὡς χρυσὸς ἐν τῷ πυρί, δοκιμασθεὶς τῶν πειρασμῶν, καθικετεύεις ἀπαύσως, πρὸς τὴν Ἀγίαν Τριάδα, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω, ζέων τῷ πνεύματι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην, καὶ τὴν ἀντίληψιν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ τὰ κύματα Ἀγνή καταπράνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε. Οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμε. ἤχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα. Πᾶτα πνοή. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐλληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ ληστής. Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τὰς θύρας, πριμὴν ἐστὶ τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτῶν. Ἄλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύζονται ἀπ' αὐτοῦ

αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασι τῶν ἄλλο-
τρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν
παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.
Ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν, τίνα ἦν
ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα
τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλ-
θον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ
λησταί. ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν
τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα,
δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθή-
σεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξε-
λεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ ἱεράρχου. Καὶ
νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Στίχ. Ἐλέη-
σόν με ὁ Θεός. ἰδιόμελον ἤχος πλ. β'.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου
Ὅσιε Πάτερ, καὶ γέγονας Ποι-
μὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας,
διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα,
πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον,
ἐν μιᾷ Θεότητι.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς ε'. καὶ
τοῦ ἁγίου εἰς ἡ'. Θεοράνου. Ὡδὴ ἀ.
πλ. δ'. Ἀρμακληλάτιν Φαραῶ.

Τῆς μετανοίας γεγωνὸς θερμό-
τατος, κήρυξ Χρυσόστομε, με-
τανοεῖν Πάτερ, τῷ Θεῷ με πρέ-
σβευε, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου,
καὶ τῶν πάλαι πταισμάτων, θε-
ραπευθῆναι τὰ τραύματα, τῇ σῇ
συμπαθείᾳ δυσώπησον.

Ολην τὴν αἴγλην τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, Πάτερ δεξάμενος,
ὀλολαμπῆς ὤφθης, στύλος προη-
γούμενος, τῆς Ἐκκλησίας Ὅσιε,
φωτεινὴ τε νεφέλη, παμμάκαρι

ἐπισκιάζουσα, τὰ τῶν ὀρθοδόξων
συστήματα.

Υπὸ Χριστοῦ προχειρισθεῖς δι-
δάσκαλος, θεῖα διδάγματα, χρυ-
σοειδεὶ γλώσση, γνώμη τε θεό-
φρονι, πλουσίως σὺ ἐπήγασας.
Τοῦ Θεοῦ ποταμὸς γάρ, ὑδάτων
πλήρης τοῦ Πνεύματος, ὤφθης
θεοφάντωρ Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη ποικιλία χάρι-
τος, Θεοχαρίτωτε, τὸν τοῦ Πα-
τρὸς Λόγον, σάρκα χρηματίσαν-
τα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀφατον, ὑπὲρ
νοῦν τε καὶ λόγον, εὐλογημένη
γεγένηκας, μείνασα Παρθένος ἀ-
μόλυντος.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡδὴ Γ'. Ὁ στερέωσας κατ' ἀρχάς.

Νοῦν σὺ Χριστοῦ πεπλουτηκῶς,
σῆ καθαρὰ πολιτεία, τῆς ἀνθρώ-
πων σωτηρίας ἐγένου, συνεργὸς
ὄφρηγῆτης, δημιουργὸς Χρυσόστο-
με, διδασκαλίας βρύων, σωτηριώ-
δεις Θεόπνευστε.

Εκ τῶν ἀύλων θησαυρῶν, τοῦ
Πνεύματος σὺ πλουτήσας, ἐκ
πηγῶν τοῦ σωτηρίου ἀντλήσας,
τὴν ἀένναον πηγὴν, τῶν διδαγ-
μάτων ἠρδεύσας, τῆς Ἐκκλησίας
ἅπαν, Ὅσιε Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Υλομανούσας τῶν ψυχῶν, Χρυ-
σόστομε τὰς ἀρούρας, τῇ παν-
σόφῳ γεωργίᾳ τῶν λόγων, ἐξε-
κάθηρας σαφῶς, καὶ καρποφόρους
ἔδειξας, τοῖς οὐρανίοις ὄμβροις,
ταύτας ἐπάρδων Θεόληπτε.

Θεοτο-

Θεοτοκίον.

Μῶμος ἐν σοὶ καὶ μολυσμὸς, οὐκ ἔστιν ὅλως Παρθένης, ἐνδιαίτημα δὲ μᾶλλον ἐφάνης, οὐρανίων ἀρετῶν ἐν σοὶ γὰρ κατεσκήνωσε, τῶν ἀρετῶν ἢ πᾶσα, ἀγιωσύνη Πανάμωμε.

Καταβασία. Τοῦς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμ. ἦχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν γνωστικόν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξία· τὰ νάματα, τῶν μὲν πιρῶν καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων ἀξίως, βυθίζοντα δόγματα. Ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἰδρῶσιν, εἰδείχθης ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος, Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισι δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τὸν φλογμὸν τῆς γεέννης καὶ ἐμπρησμὸν, τὸν κλαυθμὸν τὸν ἐν ταύτῃ καὶ ὄδυρμὸν, τὸν ἐλεεινότατον, χωρισμὸν καὶ πικρότατον, τοῦ τῶν Ἁγίων κλήρου, καὶ τῆς ὀμηγύρεως, ἐνθυμουμένη φρίζον, ψυχῇ μου καὶ στέναξον· καὶ τὰ γραμματεῖα, τῶν μυρίων χρεῶν σου, ἀπαλεῖψαι ἐπέλχθιτι, κατανώξεως δάκρυσι, συνεργὸν ἀκαταίσχυτον, ἔχουσα τὴν Ἁγνὴν Θεομήτορα· δι' αὐτῆς γὰρ τῶν

πταισμάτων δίδοται ἡ ἄφεισι, τοῖς αὐτῇ Θεοτόκον, ὀρθοδόξως δοξάζουσιν.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου Χριστέ Κύριος.

Αλλοῦ ἡμῖν, τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπον, ὁ προνοία, πάντων προμηθεύμενος, ὡς ἀγαθὸς δέδωκε Χριστὸς, σὲ τῆς οὐρανοῦ, μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ θεῖον ὑποφήτην, μυστηρίων τῶν ἄνω, Ἰωάννη παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Τὸν χρυσαυγῆ, καὶ χρυσολόγον τιμήσωμεν, Ἰωάννην, πάντες τὸν χρυσώσαντα, χρυσοειδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς διδασκαλίας, καὶ κόσμον γλώσση φαίδρυναντα, χρυσοῦ λαμπροτέρα, καὶ φωτὸς πληρεστάτη, ἐκδουούση τὴν χάριν τὴν ἔνθεον.

Σὺ τοῦ Θεοῦ, τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐκήρυξας, μετανοίας, τρόπους ἐκτιθέμενος, καὶ τῶν κακῶν τὴν ἀποφυγὴν, ἀριστα διδάσκων, παμμάκαρ καὶ τελεώτατα, καὶ ἔργων τῶν ἀρίστων, παραινέσεις ὑφαίνων, πανσεβάσμιε Πάτερ Χρυσόστομε. Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν, σὲ προστασίαν κερτήμεθα. Σὺ γὰρ Μήτηρ, Θεοῦ ἐκρημάτισας, τοῦ Ποιητοῦ καὶ Δημιουργοῦ, ταῦ τὴν ἡμετέραν μορφήν λαβόντος Πανάμωμε, καὶ ταύτην σεσωκότος, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου, καὶ τῆ δόξη τῆ θείᾳ δοξάσαντος.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὡδὴ Β'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Εκκλησίας φωστῆρα, πάντες σε γινώ-

γινώσκομεν φωτειδέστατον, καὶ ψυχῶν Σωτῆρα, ἀναρπάζοντα ταύτας τοῦ φάρυγγος, τοῦ θανατηφόρου, καὶ πρὸς ζωὴν καθοδηγοῦντα, τὴν αἰώνιον Πάτερ ἀοίδιμε.

Αἴεις τὰς παρατάξεις, τῶν αἰρετιζόντων, σὺ περιφραξάμενος, εὐσεβείας ὄπλοις, καὶ ἀνδρεία ψυχῆς ἱερώτατε. Συγκροτεῖς δὲ χαίρων, περιφανῶς τῶν Ὁρθόδοξων, τὰς χορείας συνδέσμων τοῦ Πνεύματος.

Πλήρης ὡσπερ φιάλαι, θεῶν ἀρωμάτων μὲν, αἱ σιαγόνες σου, καὶ τὴν οἰκουμένην, νοηταῖς εὐωδίαις εὐφραίνουσι, τῇ τῶν νοημάτων, μυρεψικῇ μυσταγωγίᾳ, καὶ τῷ κάλλει τῶν λόγων σου πάνσοφε.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεὸν συλλαβοῦσα, τὸν δημιουργόν τε καὶ κτίστην καὶ Κύριον, γενεαί σε πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων Ἀγνή μακαρίζουσι, καὶ τῶν Ἀσωμάτων, αἱ νοεραὶ Ταξιαρχίαι, ὡς Μητέρα Θεοῦ σε δοξάζομεν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σοφία πνευματικῆ, τὸν Κόσμον ὅλον ἐπλούτισας, τοῦ λόγου διανομεύς, γενόμενος πλούσιος· πλουσία γὰρ ἄνωθεν, Ἱεράρχα χάρις, ἐξεχύθη σου τοῖς χεῖλεσιν.

Εἰς πᾶσαν ὡς ἀστραπή, τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, καὶ δύναμις δὲ τῶν σῶν, ῥημάτων

Χρυσόστομε, ὡς σάλπιγξ πανεύσημος, Οἰκουμένης πάντα, περιήχησε τὰ πέρατα.

Τὸν ἄνωθεν ὑφαντὸν, χιτῶνα περιβαλλόμενος, Παμμακάρι τῶν ἀρετῶν, καὶ λόγων λαμπρότητα, περιποιησάμενος, ἀληθείας ὄφθης, περιδέξιον ἐδραΐωμα.

Θεοτοκίον.

Ὁ παντοκρατορικῆ, δυνάμει φέρων τὰ σύμπαντα, τὸ ἀσθενὲς τῆς σαρκός, ἐκ σοῦ περιβάλλεται, Παρθένε Πανάμωμε, ἐπ' εὐεργεσία, τῶν ἀνθρώπων ὁ φιλόανθρωπος.

Καταβασία. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον ἤχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν.

Ἐκ τῶν Οὐρανῶν ἐδέξω τὴν θεῖαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν χειλῶν πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε Ὅσιε, ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε. Ὑπάρχεις γὰρ καθηγητῆς, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

† Εἰς τὰς 13 τοῦ Νοεμβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσόστομου.

Οὗτος ὁ μέγας τῆς Ἐκκλησίας φωστὴρ καὶ μεγαλοφωνότατος διδάσκαλος τῆς Οἰκουμένης, καταγόμενος ἀπὸ τὴν Ἀντιόχειαν, ἦτον υἱὸς γονέων εὐσεβῶν, Πατὴρ μὲν Σεκούδου, Μητὴρ δὲ Ἀνθούσης.

Οὗτος

Οὗτος μικρόθεν ἀγαπήσας τὴν τοῦ ἀγίου τεθὲν εἰς τὸν Πατριαρχία μαθησιν καὶ σοφίαν, ὑπῆγεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἀλλαχοῦ. Ὄθεν συλλέξας πάσας τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς χάριτας, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ὅπου προχειρίζεται διάκονος καὶ πρεσβύτερος ἀπὸ τὸν ἐκεῖ Πατριάρχην Φλαβιανόν. Ἐπειτα κοινῇ ψήφῳ τῶν Χριστιανῶν, γίνεται κανονικῶς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ Ἀρχαδίου Βασιλέως. Καὶ εὐθὺς ἀφ' οὗ ἐτέθη ὁ λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἐσχάρπισε πανταχοῦ τὰς διδασκαλίας του, κρίνων δικαίως τὸν λαόν, καὶ ὑπερασπιζόμενος τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανά. Τότε Εὐδοξία ἡ Βασίλισσα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διασικῶς ἐπῆρε τὸ ἀμπέλι ἐκεῖ μιᾶς χήρας. Αὐτὴ δὲ μετὰ δακρύων ἐπρόστρεξεν εἰς τὸν ἅγιον διὰ τὴν λάβῃ τὸ δίκαιόν της. Ὁ ἅγιος δὲ παρασταθεὶς εἰς τὴν Βασίλισσαν, τὴν ἤλεγε, καὶ τὴν ἐσυμβούλευσε διὰ τὴν ἐπιστρέψῃ τὸ ἀμπέλι πρὸς τὴν εἰρημένην ἐκείνην χήραν. Ἡ Εὐδοξία δὲ θυμωθείσα, ὡς ἀγρία λέαινα, ἐξώρισε τὸν ἅγιον εἰς τὴν Κουκουσόν, χώραν τῆς Ἀρμενίας, καὶ ἐκεῖ ὑπομείνας θλίψεις πολλὰς, καὶ πολλοὺς ἐπιστρέψας εἰς θεογνωσίαν, παρέδωκε τὸ Πνεῦμα εἰς χεῖρας Θεοῦ ζώντος, ἐν ἔτει 407. Λέγεται, ὅτι, ὅταν ἐχομίζετο τὸ λείψανον τοῦ ἀγίου τούτου εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὸ πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἔφερεν αὐτὸ, ἄραξεν εἰς τὸ ἀμπέλι τῆς χήρας. Τὸ δὲ λείψανον

τοῦ ἀγίου τεθὲν εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον, εἶπε πρὸς τὸν λαόν· «Εἰρήνη τῷ λαῷ, εἰρήνη τῇ Εὐδοξίᾳ,» ἐπειδὴ καὶ ἕως τότε ὁ τάφος αὐτῆς ἐκινεῖτο καὶ ἔτρεμεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος νέος ὁσιομάρτυς Δαμασκηνὸς ὁ Κωνσταντινουπόλιτης, ἦτοι Γαλατιανὸς, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας, διὰ ξίφος τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενται, ἐν ἔτει 1681.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἰδὴ Ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσιν,

Χρηστότητος ἄβυσσον, καὶ εὐσπλαγχνίας μεμυημένος Θεοῦ, ἐγγυώμενος ὠφθης, τὴν σωτηρίαν μετανοοῦσι θερμῶς, καὶ ὀλοφύχως Κυρίῳ κραυγάζουσιν, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρυθμίσεις Χρυσόστομε, ταῖς διδαχαῖς σου πᾶσαν διάνοιαν, καὶ ψυχῶν θεραπείεις, τὰς ἀρρώστιας, ὡς συμπαθέστατος, καὶ εὐδρομοῦσι συμπάλλεις γηθόμενος· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ψώθης γηθόμενος, ἐκλελεγμένος ὁσιος ἄκακος, ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου, δικαιοσύνην ἐνδεδυμένος λαμπρῶς, καὶ εὐφροσύνη κραυγῶν πανόλβιε, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες ἄχραντε, τὸν ἐπὶ πάν-

πάντων Θεὸν καὶ Κύριον, εὐδοκῆ-
σαντα σῶσαι, τὸ τῶν ἀνθρώπων
γένος, θανάτου φθορᾶς, ὃν ἐπα-
ξίως ὑμνοῦντες, κραυγάζομεν,
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὡδὴ ΙΓ'. Ἐπταπλασίως Κάμινον.

Οἱ νουεχῶς τοῖς λόγοις σου,
ὀμιλοῦντες Χρυσόστομε, τῆς θεο-
λογίας, τὸ σεπτὸν μουούμεθα,
καὶ πᾶσαν καρπούμεθα, τῶν ἀγα-
θῶν τὴν ὄνησιν, καὶ τὴν τῆς κα-
χίας, ἀποφεύγομεν βλάβην. Κοι-
νὸν γὰρ πρυτανεῖον, σωτηρίας
ἐγένου, βοῶν ὑπερυψοῦτε, Χρι-
στὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Δε-
σπότην Χρυσόστομε, τῆ συμπα-
θεστάτη, παρρησία χρώμενος, καὶ
τῆ ἐλεήμονι, καὶ φιλανθρώπῳ Πά-
τερ στοργῇ. Σὲ γὰρ τῷ Σωτῆρι,
προβαλλόμεθα πίσει, μεσίτην καὶ
προστάτην, καὶ θερμότατον πρέ-
σβυ, Θεόφρον Ἱεράρχα, παμμα-
καρ Ἰωάννη.

Νεανικὴν τὴν ἔνστασιν, ἀταπεί-
νωτον φρόνημα, καὶ τοῖς βασι-
λευσιν, ἀδικουσιν ἐδειξας, θερμῶς
προιστάμενος, ἀδικουμένων Ὅσιε,
καὶ τῶν ὀρφανῶν, καὶ τῶν χηρῶν
καὶ πενήτων, πατὴρ γεγεννημένος,
στοργικῇ διαθέσει, βοῶν ὑπερυ-
ψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματικαῖς μορφώσεσι καὶ ποι-
κίλοις αἰνίγμασι, καὶ συμβολικαῖς,

καὶ τυπικαῖς ἐμφάσεσι, τὴν σὴν
προεμήνουον, οἱ θεηγόροι γέννησιν,
τὴν ὑπερφῶ καὶ θαυμαστὴν σου
Παρθένε. Διὸ σε γεγηθότες εὐσε-
βῶς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυ-
ψοῦντες.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὡδὴ Θ'. Ἐξίστη ἐπὶ τούτῳ

ὁ Οὐρανός.

Τῆς ὄντως ἀπολαύων Πάτερ
ζωῆς, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω πρὸς
δύναμιν, ἐπὶ τῆς γῆς, βίῳ δια-
πρέψας ἀγγελικῶ, καὶ τοῦ Χρι-
στοῦ κτησάμενος, γλώσσαν καὶ
τὸ στόμα τὸ γαληνόν, σωθῆνας
Θεηγόρε, δυσώπει τοὺς σὲ πίστει,
διαφερόντως μακαρίζοντας.

Οἱ λόγοι σου τρισμακάρο λόγοι
ζωῆς, τὴν ζωὴν προξενοῦντες
τὴν ἄληκτον· σὲ γὰρ πηγὴν,
βρύουσαν ἀνεδείξεν ὁ Χριστὸς,
καὶ ποταμὸν προχέοντα, θείων
διδασμάτων ἐπιρροᾶς, τρυφῆς
ὄντως χειμάρρου, ἀφέσεως τε
βρείθρον, καὶ μετανοίας λαμπρὸν
κῆρυκα.

Μεσίτης ἀνεδείχθης Ἀρχιερεῦ,
τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὑπέρ-
λαμπρος· σὺ γὰρ φωστῆρ, ὠφθῆς
εὐσεβείας θεοφεγγῆς, καὶ τῆς
ἐνθέου γνώσεως, ἐλεημοσύνης
εἰσηγητῆς· διὸ σε Χρυσολόγε,
καρδίας διαθέσει, νῦν ἐπαξίως
μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Αγνὴ δεδοξασμένη Μήτηρ Θεοῦ,
τοὺς ὑμνοῦντάς σε πόθῳ περι-
σῶζε

εἴξει, τῶν πειρασμῶν, ὄχλον
διαλύουσα συμπαθῶς. Ὡς γὰρ
θεὸν γεννήσασα, πάντα ὅσα
θέλεις ἐπιτελεῖς, ἀνύεις ἀκωλύ-
τως, καὶ δύνασαι Παρθένη· διό σε
πάντες μεγαλύνομεν.

Καταβασ. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαπος. Γυναίκες ἀκουσίθητε.

Τὸν μεγαλοφωνότατον, τῆς με-
τανοίας Κήρυκα, τὸν θησαυρὸν
τῶν πενήτων, τὸ στόμα τῆς Ἐκ-
κλήσιας, τὸ χρύσειον καὶ εὐλα-
λον, τῶν γραφῶν τὴν σαφήνειαν,
Ἰωάννην τὸν πάνσοφον, ἀνευ-
φημῆσωμεν πάντες, ὡς ὑπ' αὐτοῦ
στηριχθέντες.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Παρθένη παναμώμητε, Κυρία
μου καὶ Δέσποινα, τὸν σὸν
Υἱὸν ἐκδυσῶπει, σὺν τῷ κλεινῷ
Χρυσοστόμῳ, πειρατηρίων ῥύ-
σασθαι, παντοίων τοὺς ὑμνοῦντάς
σε, καὶ αἰωνίων τεύξασθαι, τῶν
ἀγαθῶν Παναγία· δύνασαι γὰρ
ὅσα θέλεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους Πᾶσα πνοή, ψάλ.
στιχηρ. προσόμ. ἤχος. δ'.

Ἐδωκας σημειωσιν.

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱε-
ρά σου διδάγματα, προχεόμενος
πάνσοφε, πλουτίζεις Χρυσόστομε,
πενομένας φρένας, καὶ ἀποδιώ-
κεις, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλὺν,
φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνά τε·
διό σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς
καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν λειψάνων
σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἀγιασματος.

Ο στύλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς
ὁ τοῖς νόμασι, τῶν δογμάτων κα-
τάρβυτος, ὁ νοὺς ὁ οὐράνιος, τῆς
Θεολογίας, τὸ πάγχρυσον σῶμα,
ἀμαρτιῶν ἐγγυητής, τῆς μετα-
νοίας κήρυξ ὁ ἔθνεος, φωστήρ ὁ
διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος ἄν-
θρωπος, ὁ μακάριος σήμερον, ἀν-
υμνεῖσθω Χρυσόστομος.

Ηλιος πολύφωτος, τὴν οἰκουμέ-
νην τοῖς λόγοις σου, καταυγάζων
γεγένησαι, ἀστήρ φαινότατος,
λαμπάς φανωτάτη, πυρὸς τοὺς
θαλάσση, τῇ κοσμικῇ διὰ παντός,
χειμαζομένουσ ὁ προσκαλούμε-
νος, πρὸς ὄρμον γαληνότατον,
τῆς σωτηρίας ἐν χάριτι, χρυσο-
λόγε Χρυσόστομε, πρεσβευτὰ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Αδίκως τῆς ποιμένης σου, ἀπε-
λαθείς Πάτερ Ὅσιε, προσωμίλη-
σας θλίψεις, πικραῖς ἐξορίας τε·
ἐν αἷς ἤξιώθης, μακαρίου τέλους,
οἶα γενναῖος ἀθλητής, καταπα-
λαίσας τὸν πολυμήχανον, καὶ νί-
κης διαδήματι, σὲ ὁ Χριστὸς ἐστε-
φάνωσεν, Ἰωάννη Χρυσόστομε,
πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα ἤχος κλ. δ'. Ἀνατολίου.

Χρυσέοις ἐπέσι, καὶ θεοφθόγγοις
διδάγμασι, κατακοσμήσας τὴν τοῦ
Θεοῦ Ἐκκλησίαν, πλοῦτον πνευ-
ματικὸν ἐθησαύρισας ἐν αὐτῇ, τὰ
σὰ θεοπαράδοτα λόγια. Διὸ στέ-
φανον ἐξ ἀκηράτων ἀνθίων, πλε-
ξαμένη τοῖς ἄσμασι, τῇ ἱεραῖ σου
προσφέρει μνήμη, Πάγχρυσε τῇ
ψυχῇ σὺν τῇ γλώττῃ, Ἰωάννη

θεόσοφε. Ἄλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν Ὅσπε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι φύλ. 164. Δοξολ. μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνου; ὡδὴ γ' καὶ ς'.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον ἤχος α'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν· Ἀκούσατε ταῦτα πάντα.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς, ὁσιος, ἀκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος· ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκη, ὡσπερ οἱ Ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ. Τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνετέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν Ἀρχιερεῖς, ἔχοντας ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, Ἰῶν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν Ἀρχιερεῖα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἀγίων λειτουργός, καὶ τῆς σκηπῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἐπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἀνθρωπος.

Ἀλληλοῦια ἤχος β'. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα. (ὄρα 3 Ὀκτωβρίου.) Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

14 Νοεμβρίου, ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐστὶν ἡ ἀποκρέω τῆς μ'. τῶν Χριστοῦ Γεννῶν, καὶ ἐὰν τύχη τετάρτη οὐκ ἐσθίομεν κρέας, τυρὸν ἢ ὠά, ἀλλὰ μόνον ἰχθύας προαποκρεύοντες τῇ γ'. Οὕτως ποιούμεν ἐὰν τύχη καὶ ἐν παρασκευῇ· ἀποκρεύομεν τῇ ε'. καταλύοντες τῇ ς'. μόνον ἰχθύας.

Ἄργια καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

Ἐσπέρας μετὰ τὸ φαλτήριον εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στίχους β ἤχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ τοὺς ἰχθύας ποτε, σαγηνεύων Ἀπόστολος τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, ἀλιεὺς θεοπρόβλητος. Λόγων σαγήνη, ἔθνη ἐζώγησεν. Σταυροῦ ἀγγίστρω, κόσμον ἀνείλκυσεν. Ὡ οἶον θήραμα! τῷ Χριστῷ προσήγαγεν, ὁ θεουργός, οὐπερ τὸ μνημόσυνον, νῦν ἑορτάζομεν. Δίς.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀποσταλεῖς ἐκ Θεοῦ, ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος, μέσον λύκων πρόβατον, ἀπτοήτως νῦν πρόεισι, τοὺς θήρας ἄρνας, πίστει ἀνέδειξε. Τὸν κόσμον θείως, μετεσοικειώσεν. Ὡ ἔργα πίστεως! ὦ δυνάμεις ἄριστοι· οὐ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος. Δίς.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! φρέαρ πηγάζον ζωῆν, ἐν σοφίας ἀντλήματι, τοῖς ἐν κόσμῳ πέφη-

ειν,

νεν, ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος. Ἀφ' οὗ περ ρεῖθρα, δογμάτων, πρόεισιν· ἐξ οὗ θαυμάτων, ρεύματα πίνομεν. Ὡσαύτα δέδρακε, φοβερά τεράστια, ὁ θεουργός. Οὗ περ τὸ μνημόσυνον, πιστεῖ γεραιρομεν.

Δίς.

Δόξα ἤχος πλ. β'. Βΐζαντος.

Τοῦ μεγάλου Φίλιππε φωτὸς, ταῖς ἀστραπαῖς πυρωθεῖς, παγκόσμιος ἐξέλαμψας φωστήρ. Τὸν Πατέρα δὲ τῶν φώτων, ἐν Ἰῶ ζήτησας εὖρες· ἐν τῷ φωτὶ τὸ φῶς γὰρ εὐρίσκεται. Καὶ γὰρ οὗτος σφραγίς ἰσότητος, δηλῶν τὸ ἀρχέτυπον. Ὅν Ἀπόστολε δυσώπει, τοὺς ἐσφραγισμένους τῷ θείῳ, περισώζεσθαι αἵματι.

Καὶ νῦν. Χαῖρε ῥίζα φύλ. 11. Ἀποστιχα τῆς ἡμέρας. Δόξα ἤχος β'.

Φιλάται τῶν ἀρωμάτων ἐν Κόσμῳ, αἰ σιαγόνες σου σοφῆ, ὠφθῆσαν Ἀπόστολε Φίλιππε, περικρινῶσαι τοῖς πιστοῖς, πῶμα τὸ ζωοποιόν. Πράξιν γὰρ εἰς θεωρίας ἐπίβασιν ἐσχηκῶς, Χριστοῦ ὁπαδὸς καὶ προσήγορος ἐχρημάτισας· τὴν στείραν καὶ ἄτεκνον ἐθνῶν ἐκκλησίαν, εὐτεκνωθεῖσαν ἐν αὐτῷ, κατεποίκιλλας διδασκαίς. Ἦν καὶ νῦν· δυσώπει, λυτρωθῆναι δεινῶν καὶ ἀναγκῶν δύνασαι γὰρ ἐν Θεῷ, πολλὰ ἐγγίζων αὐτῷ.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου φύλ. 10. Τροπαριον ἤχος γ'. Ἀπόστολε Φίλιππε κτλ. Καὶ τῆς ἡμέρας.

Τὸ πρῶτ' ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου καὶ τῆς Θεοτ. ζῆτει εἰς Ἀπόστολον. Κοντάκιον ἤχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ο Μαθητῆς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητῆς τοῦ πάθους σου, τῇ ὀικουμένη Θεὸν σε ἐκήρυξεν, ὁ θεηγόρος Φίλιππος· ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων, τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ πᾶσαν πόλιν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε.

Ἀνάγνωσις.

† Εἰς τὰς 14 τοῦ Νοεμβρίου ἐορτάζομεν τὸν ἅγιον Ἀπόστολον Φίλιππον.

Οὗτος ὁ ἅγιος Ἀπόστολος εἰς ἕκ τῶν δώδεκα ὧν, κατήγεγετο ἀπὸ τὴν Βηθσαιδάν τῆς Γαλιλαίας. Οὗτος ὁ εἰλικρινῆς Ἀπόστολος εὐρῶν ποτε τὸν Ναθαναήλ, εἶπεν «ὃν ἐγραψε Μωτῆς ἐν τῷ Νόμῳ καὶ οἱ Προφῆται, εὐρήκαμεν Ἰησοῦν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ, κλπ.» Οὗτος λαβὼν εἰς κλῆρον, ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὴν Λυδίαν, Μυσίαν, καὶ λοιπὴν Ἀσίαν. Ἐπειτα ἀπελθὼν εἰς τὴν Ἱερὰπολιν, ἐπίσθη ἀπὸ τοὺς εἰδωλολάτρας, καὶ τρυπηθεὶς εἰς τοὺς ἀστραγάλους τῶν ποδῶν, ἐκαρφώθη κατὰ κεφαλῆς εἰς ἕν ξύλον, ὅπου προσεχηθεὶς, παρέδωκε τὸ πνεῦμα εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς καὶ ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, ἐν εἰρήνῃ

ἔκοι-

ἐκοιμήθη κατὰ τὰ 1340 ἔτος· ἡ τῶν τὴν ἀντίδοσιν, ἀντιμετροῦν-
μνήμη τούτου ἐορτάζεται εἰς τὴν
δευτέραν Κυριακὴν τῶν νηστειῶν.

† Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Κων-
σταντίνος, ὁ ἐξ Ὑδρας μὲν βλα-
στήσας, ἐν Ῥόδῳ δὲ μαρτυρήσας
δι' ἀγχιόνης κατὰ τὸ 1800 ἔτος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας. Εἰς
τοὺς αἰνοὺς ψάλ. τὰ ἐσπέρα.

Δοξολογία καὶ ἀπόλυσις.

15. Νοεμβρίου, ἐορτάζομεν τὴν
μνήμην τῶν ἁγίων Μαρτύρων
καὶ Ὁμολογητῶν, Γουρία, Σα-
μωνᾶ, καὶ Ἀβίβου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλ.
3. τῆς ἡμέρας καὶ 3. τῶν ἁγίων εἰς
ἤχον. 8'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Αβιβὸς ὁ πάνσοφος, καὶ Σαμω-
νᾶς ὁ θαυμάσιος, καὶ Γουρίας ὁ
ἐνδοξος, κοινῆν συστησάμενοι,
τοῖς πιστοῖς χορείαν, ἐν ἀγγλ-
λίᾳσει, νῦν συγχωρεῖουσιν ἡμῖν,
οἱ Ἀθλοφόροι καὶ συνευφραίνον-
ται. Ψυχαῖς ταῖς τῶν Μαρτύ-
ρων γάρ, παρὰ Θεοῦ τοῦτο δέδο-
ται, τὰ ἐνταῦθα γινόμενα, νοερῶς
ἐνοπτρίζεσθαι.

Πόνους ὑπομείναντες, τῶν ἀφο-
ρήτων κολάσεων, καὶ γενναίως
ἀθλήσαντες, Τριάδος ἰσάριθμοι,
Σαμωνᾶ Γουρία, Ἀβίβε θεόφρον,
τῆς αἰωνίου καὶ τερπνῆς, κατα-
τρυφᾶτε νῦν ἀπολαύσεως, καμά-

τος ἡμῖν Χριστοῦ, ὃν θερμῶς
ἱκετεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Μονάδα τρισάριθμον, ὁμολογή-
σαντες Ἅγιοι, τῶν Ἑλλήνων ἐ-
λύσατε, πολυθεον φρόνημα, καὶ
μωρὰν σοφίαν, τῇ νομιζομένῃ,
μωρία εἶναι παρ' αὐτοῖς, Σταυροῦ
δυνάμει μακαριώτατοι. Ὑφ' οὗ
ἐνδυναμούμενοι, καὶ τὰς πικρὰς
τῶν κολάσεων, ὑπεμείνατε μάστι-
γας, θαρσαλαίῳ φρονήματι.

Δόξα ᾄχος β'.

Η Ἐδεσα εὐφραίνεται, ὅτι ἐν
τῇ σοφῳ τῶν Ἁγίων ἐπλουτίσθη,
Γουρία Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου· καὶ
τὸ φιλόχριστον ποίμνιον, συγκα-
λουμένη βοᾷ· Δεῦτε φιλομάρτυ-
ρες λαμπρύνθητε, ἐν τῇ μνήμῃ
τῇ παιδρᾷ. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι
φωτίσθητε. Δεῦτε ἴδετε φωστή-
ρας οὐρανίου, ἐν γῆ περιπο-
λεύοντας. Δεῦτε καὶ ἀκούσατε,
οἷον θάνατον πικρὸν, οἱ γενναῖοι
ἀδάμαντες ὑπέστησαν, διὰ τὴν
ἀτελεύτητον ζωὴν. Διὸ καὶ ἐγ-
χυρεῖται ὄντες τῆς ἀληθείας, κό-
ρην διέσωσαν ἐν μνήματι ζῶσαν
βεβλημένην. Καὶ τὸν τούτους ἀ-
οετήσαντα παμμίᾳρον, τῷ ὀλέ-
θρῳ παρέδωκαν ὡς φονέα καὶ ἀ-
νελεήμονα. Καὶ ἐκτενῶς δυσω-
ποῦσι, τὴν παναγίαν Τριάδα, τοῦ
βυσθῆναι ἐκ φθορᾶς καὶ πειρα-
σμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων,
τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, αὐ-
τῶν τὰ μνημόσυνα.

Κα:

Και νῦν, Θιοτοκίον ὁμοιον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, φύλ. 10. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε. φύλ. 6. καὶ τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτ', Κοντάκιον μαρτυρικόν καὶ ἀνάγνωσις.

Εἰς τὰς 15. Νοεμβρίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβιβου.

Ἀπὸ τοὺς ὁμίους τούτους, ὁ μὲν Γουρίας καὶ Σαμωνᾶς ἐμαρτύρησαν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Βασιλέως Διοκλητιανοῦ, ἐν ἔτει 288· οὗτοι πιασθέντες ἐκρεμάσθησαν ἀπὸ τὸ ἐν χέρι, ἔπειτα ἐρρίφθησαν εἰς μίαν σκοτεινὴν φυλακὴν, καὶ πολλὰ παιδευθέντες τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ ἅγιος Ἀβιβος ἦτον ἱεροδιάκονος· καὶ ἐπειδὴ ἐκήρυττε παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν, Θεὸν, ἐβλήθη εἰς τὴν πυρκαϊάν, καὶ οὕτω παρέδωκε τὸ πνεῦμα εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Κυντηριανὸς ὁ ἐπίσκοπος Σελευκίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἐλπίδιος, Μάρκελλος, καὶ Εὐστόχιος, πυρὶ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Δημήτριος, ξίφει τελειοῦται.

† Μνήμη τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων Κωνσταντινουπόλεως Γουστίνου καὶ Θεοδώρας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Τὰ λοιπὰ τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

16. Νοεμβρίου, εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλομεν στιχ. 6. εἰς ἤχον δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ὁ ἐμβατεύων καρδίας τῶν ἀνθρώπων, ὅτε σου τὴν ἐνθεον, γνῶμην Ἀπόστολε, θεῖα προγνώσει εἴωρακεν, ἐξ ἀδικίας, καὶ ἐκ τοῦ Κόσμου σε ἐλυτρώσατο· τότε σε παγκόσμιον, φῶς ἀπειργάσατο, τῆς οἰκουμένης τὰ πέπρατα, καταφωτίζειν, καὶ διαλάμπειν ἐγκελευσάμενος. Οὐ καὶ τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον, ἠξιώθης σαφῶς ἀναγράψασθαι· ὃν ἰκέτευσ σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δίς.

Ὁ ἐκ Τελώνου κληθεῖς εἰς μαθητείαν, ὅτε σε ὁ Ἄναρχος, Λόγος ἐφώνησεν, ἀκολουθεῖν προτρεπόμενος, καὶ κοινωνίαν, τῆς Βασιλείας ἐπαγγεϊλάμενος· τότε παμμακάριστε, πάντων ἀφήμενος, καὶ ταραχῶδους συγχύσεως, ἀναχωρήσας, αὐτῷ συντόνως ἐπηκολούθησας, καὶ νῦν θεόπτα ἐμφορούμενος, τῆς ἀφράστου αὐτοῦ θεωρίας τρανῶς, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δίς.

Προφητικὴ τις σαφῶς ὀξυδερχία, πάλαι μὲν σε Ἄγιον, λίθον θετέαται, ἐπὶ τῆς γῆς κυλιόμενον, καὶ τῆς ἀπάτης, τὰς ἐλεπόλεις κα-

ταλειά·

ταλαιώνοντα. Ὁ Λόγος δὲ πάνσοφε, ὁ ἐνουπόστατος, φῶς σὲ τοῦ Κόσμου καὶ κήρυκα, δικαιοσύνης, καὶ ἀληθείας ἀποτετέλεκε, λαμπρυσμένον ταῖς ἀκτίσι, τοῦ τρισηλίου φωτὸς πανσεβάσμιε· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Δόξα ἤχος πλ. δ΄.

Κροτήσωμεν ἐν ἄσμασι σήμερον πιστοί, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ σεπτοῦ Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου. Οὗτος γὰρ ρίψας τὸν ζυγόν, καὶ τὸν χρυσὸν τοῦ Τελωνίου, ἠκολούθησε Χριστῷ, καὶ κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου, θεὸς ἐχρημάτισεν. Ὅθεν ἐξῆλθε προφητικῶς ὁ φθόγγος αὐτοῦ, εἰς τὴν οἰκουμένην, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὄραιον. Νύμφην σε, φύλ. 9. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον ἤχος γ΄. Ἀπόστολε ἄγιε. φύλ. 1. Τὸ πρῶτ, Κοντάκιον ἤχος δ΄.

Ὁ ὕψωθεις ἐν τῷ σταυρῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγόν ἀπορρίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθη· καὶ ἀνεδείχθη ἔμπορος πανάριστος, πλοῦτον κομισάμενος, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν· ὅθεν ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῶν βράθυμων ἡγείρας ψυχὰς, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως,

† Εἰς τὰς 16 τοῦ Νοεμβρίου ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Ο Ἀπόστολος οὗτος ἦτον τὸ πρῶτον τελώνης, ἔπειτα ἀφῆσας τὰ πάντα, ἠκολούθησε τὸν Χριστὸν, τὸν ὁποῖον καὶ ἐφιλοξένησεν εἰς τὸν οἶκόν του. Οὗτος ὁ ἅγιος συνέγραψεν Ἑβραϊστὶ τὸ θεῖον αὐτοῦ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ ἔδωκεν εἰς τοὺς νεοφωτιστούς Ἰουδαίους· ἔπειτα ἀπελθὼν εἰς τοὺς Πάρθους τῆς Περσίας, καὶ πολλὰ θαύματα ποιήσας, πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τοὺς αἶνους ψάλλομεν τὰ ἐσπέρια προσόμοια, καὶ ἀπόλυσις.

17. Νοεμβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἐσπέρας ψάλ. στιχ. 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἁγίου, ἤχος πλ. δ΄.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν;

Τί σὲ προσκαλέσω Γρηγόριε; πρακτικόν, ὅτι τὰ πάθη καθυπέταξας τῷ νῷ· Θεωρόν: ὅτι ἐδρέψω, τῆς σοφίας τὸν καρπὸν· ἐνθέου ὀπτασίας ἀξιούμενον, δογμάτων, οὐρανίων ἐνηχούμενον· ἱερουργὸν ἱερώτατον, θαυματουργὸν ὑπερθαύμαστον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί προσαγορεύσω σε Ὅσιε; ὀδηγὸν τῶν πλανωμένων, καὶ νοσούντων Ἱατρὸν· χορηγὸν τῶν δεομένων, τοῖς αἰτοῦσιν ἀψευδῆ διώ-

κτην,

κτην, τῶν δαιμόνων ἰσχυρώτατον, ἀλείπτῃν, τοῦ Μαρτύρων ἀγωνίσματος· Προφητικοῖς διαλάμποντα, χαρίσμασιν ἀξιάγιστε ἰχέτετε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσεῖπω Γρηγόριε; καθαιρέτην τῆς ἀλεύου, δυσσεβείας καρτερόν· ὀριστὴν τῆς εὐσεβείας, καὶ διδάσκαλον ἐθνῶν· εἰρήνης βραβευτὴν ἀκαταμάχητον· πολέμων, καταλύτην ἀκαθαίρετον· ἐν ὄρεσι διαιτώμενον, καὶ βλέποντα τὰ ἐν πόλεσιν. Ἰχέτετε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἤχος πλ. β'.

Εἰς βάθος θεωρίας, ὑπελθὼν πανσόφως ἱεράρχα Χριστοῦ, τὴν θείαν ἐμύθησιν τῆς Τριάδος φανέρωσιν, τῷ Πνεύματι προβλέπων, ἀκλινῶς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τῶν θαυμάτων ἄβυσσον πηγάζεις ἡμῖν. Διὸ δυσωποῦμέν σε, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα δυσωπῶν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Χαῖρε ρίζα. φύλ. 11. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον ἤχος δ'. Κανόνα πίστεως φύλ. 5. καὶ τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶν κεντάκιον

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν, σημείοις φρικτοῖς, τοῦ δαιμόνος ἐπτόησας, καὶ τὰς νόσους ἤλασας τῶν ἀνθρώπων πάνσοφε Γρηγόριε. Θαυματουργός

δὲ ὀνομάζεσαι, τὴν κλήσιν ἐκ τῶν ἔργων κομισάμενος.

† Εἰς τὰς 17 τοῦ Νοεμβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου καὶ θαυματουργοῦ Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον κατὰ τοὺς χρόνους Αὐρηλιανοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 275. Ἦτον υἱὸς εἰδωλολατρῶν γονέων, ἐξ Ἀσίας καταγόμενος· βαπτισθεὶς δὲ ἐπειτα, διὰ τὰς ἀρετὰς τοῦ ἐγεινεν ἐπίσκοπος Νεοκαισαρείας. Λέγεται θαυματουργός, διότι αὐτὸς ἔτι ζῶν εἶπε καὶ ἐκινήθη μία πέτρα μεγαλωτάτη ἀπὸ ἑνα βουνόν, καὶ ἐπῆγεν εἰς ἄλλον τόπον, καὶ ὅτι αὐτὸς ἐκράτησε τὸ ρεῦμα ἐνὸς ποταμοῦ διὰ τῆς προσευχῆς του· καὶ ἄλλα δὲ τοιαῦτα ἄπειρα θαύματα ποιήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Λαζαρος ὁ Ζωγράφος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Ζαχαρίας ὁ σκυτοτόμος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Λογγίνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Γεννάδιος ὁ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Βατοπαιδίου ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Γεννάδιος καὶ Μάξιμος, Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας. Εἰς τοὺς αἰῶνας ψάλλομεν τὰ ἑσπέρια, καὶ ἀπόλυσις.

18 Νοεμβρίου τῶν ἁγίων Μαρ-
τύρων Πλάτωνος καὶ Ῥωμανοῦ.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλομεν στιχ. τῆς
ἡμέρας 3· καὶ τοῦ ἁγίου Πλάτωνος 3
εἰς ἤχον πλ. δ΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πλήρης γενναίου φρονήματος,
τὴν τῶν μελῶν ἔκκοπὴν, καὶ το-
μὴν τὴν τοῦ σώματος, καὶ τὸ
πῦρ τὸ ἄστεκτον, τὸν λιμὸν καὶ
τὸν θάνατον, ἀνδρειοτάτῃ γνώμῃ
ὑπέφερες, τὴν δι' αἰῶνος ἀποκει-
μένην σοι, δόξαν θεώμενος, τὴν
μὴ διαπίπτουσαν, καὶ προορῶν,
τὴν διαιωνίζουσαν, μακαριότητα.

Πᾶσαν ὑπερβάς τὴν αἰσθησιν,
καὶ πρὸς τὴν ἄνω ζωὴν, μετα-
θείς τὴν διάνοιαν, λογισμῷ θεό-
φρονι, καὶ ψυχῇ μεγαλόφρονι,
τῆς εὐτελείας, καὶ ταπεινότητος,
τῶν ὀρωμένων, καταπεφρόνηκας.
Ὅθεν ξεδόμενος, καὶ πυρὶ φλεγό-
μενος, ὑπὲρ Χριστοῦ, Μάρτυς
ἀνδρικότατα, διεκαρτέρησας.

Πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἐφοδον,
καὶ διωκτῶν τὰς ὀρμάς, καταλύ-
σας τῇ χάριτι, τὸν τῆς νίκης
στέφανον, ἀνεδύσω πανόλβιε, τῆς
ἀκηράτου ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς
ἀφράστου καταξιούμενος, θείας
ἐλλάμψεως· ἔνθα νῦν γενόμενος,
ἀμαρτιῶν, αἴτησαι τὴν ἄφεσιν,
τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Δόξα ἤχος πλ. β΄.

Φοβερά καὶ παράδοξα, τὰ τρό-
παια Κύριε τοῦ Μάρτυρός σου.

(TOM. B΄.)

Τῶν γὰρ ἀλιέων ζηλώσας τὴν
παρρησίαν, τὴν Σκηνοβράφου
Θεολογίαν, τὴν Πλάτωνος μυθο-
λογίαν, καὶ τὴν Στοικὴν φλυα-
ρίαν, λόγοις καὶ ἔργοις κατέβ-
ραξε· τὴν δορὰν ἀποδαρεῖς, καὶ
τὴν κάραν ἐκτμηθεῖς, τῇ χύσει
τῶν αἱμάτων αὐτοῦ, τὸν ἐχθρὸν
ἀπέπνιξε. Ἄλλ' ὦ Μαρτύρων τὸ
κλέος, ὁ παρρησία κηρύξας τὸ
ὄνομα Χριστοῦ τὸ μέγα, αἴτησαι
θαυματουργέ, Πλάτων Παμμα-
κάριστε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δο-
θῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Χαῖρε ρίζα φύλ. 11.
Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Οἱ
Μάρτυρές σου φύλ. 6, καὶ τῆς ἡμέ-
ρας. Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

† Εἰς τὰς 18 τοῦ Νοεμβρίου ἐορ-
τάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Μαρ-
τύρων Πλάτωνος καὶ Ῥωμανοῦ.

Ο ἅγιος Πλάτων, ὦν ἀπὸ τὴν
Ἀγκυραν τῆς Ἀνατολῆς, ἀδελ-
φὸς τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀντι-
όχου, ἔζη ἐν ἔτει 296. Ἐπειδὴ
δὲ αὐτὸς ὠμολόγει παρρησίᾳ τὸν
Χριστὸν, Θεὸν, ξίφει τὴν κεφαλὴν
ἀποτέμνεται. Ὁ δὲ ἅγιος Ῥωμα-
νὸς ἔζη ἐν ἔτει 305· αὐτὸς πνι-
γείς εἰς τὴν φυλακὴν ἀπὸ τοῦς
ἀθέους τελειοῦται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τὸ ἅγιον Νή-
πιον ἐρωτηθὲν παρὰ τοῦ ἐπάρχου
ποῖον Θεὸν πρέπει νὰ πιστεύῃ,
καὶ ἀποκριθὲν, ὅτι τὸν Χριστὸν
πιστεύει, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ῥωμανὸς
ὦν ἐκ Παλαιστίνης καὶ ἱεροδιά-

κονος ἐν Καισαρείᾳ, δι' ἀγχό-
λης τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ζαχαῖος
διάκονος τῆς ἐν Γαδείροις Ἐκ-
κλησίας, καὶ ὁ Ἀλφαῖος, ξίφει
τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον, τὰ ἀπόστιχα τῆς
ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

19 Νοεμβρίου τοῦ ἁγίου Προφή-
του Ἀβδίου καὶ τοῦ ἁγίου ἱε-
ρομάρτυρος Βαρλαάμ.

Τὸ ἑσπέρα· ψάλλομεν 3 τοῦ Προ-
φήτου εἰς ἦχον α'.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Ἄοχεῖον τοῦ Πνεύματος λαμ-
πρόν, Ἀβδίου γεγόμενος, καὶ
παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος, θεοει-
δέστατος, Προφητείας τρόπον καὶ
μελλόντων πρόγνωσιν, καὶ γνώ-
σιν ἀληθείας ἐπλούτησας. Καὶ νῦν
ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Εἰς χαρακτηρίζεται Θεός, πρῶ-
τοις ἰδιώμασι, καὶ κατ' οὐσίαν
γνωρίσμασι, τούτων οἱ ἔνδοξοι,
καὶ σεπτοὶ Προφῆται, μετοχῇ καὶ
χάριτι, δευτέρως κατὰ θέσιν με-
τέχουσι, καταλαμπρύνοντος, τοῦ
Κυρίου τοῦς θεράποντας, τοῦς
δικαίους, ἰδίᾳ λαμπρότητι.

Ἀδύτου πληρούμενος φῶτος, καὶ
δοξαν θεώμενος, τὴν ὑπὲρ νοῦν
καὶ διάνοιαν, καὶ παριστάμενος,
τῷ Δεσπότη πάντων, Ἀβδίου

μακάριε, καὶ θεὸς ὑποφήτης γε-
νόμενος· αὐτὸν ἰκέτευε, δωρη-
θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ψάλλομεν καὶ 3 τοῦ ἁγίου· ζῆτει
εἰς τὸ τέλος. Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον.
Χαῖρε φῶτος καθαρῶτατον φύλ. 10.
Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον.
Τοῦ Προφήτου σου φύλ. 7. Καὶ ὁ
Μάρτυς σου Κύριε φύλ. 6, καὶ τῆς
ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τῆς ἡμέ-
ρας καὶ ἀνάγνωσις.

!· Εἰς τὰς 19 τοῦ Νοεμβρίου ἐορ-
τάζομεν τὴν μνήμην τοῦ Προφήτου
Ἀβδίου.

Οὗτος ὁ Προφήτης κατήγετο
ἀπὸ τὴν Συχέμ χώραν, καὶ ἦτον
ὁ τρίτος πεντηκόνταρχος τοῦ Ἀ-
χαάβ, Βασιλέως τῆς Σαμαρείας,
ἐν ἔτει 800 πρὶν Χριστοῦ. Ἀφῆ-
σας δὲ τὸν Βασιλέα ἐκείνον, ἠκο-
λούθησε τὸν Προφήτην Ἠλίαν·
ἐπειδὴ δὲν ἐκάη ἀπὸ αὐτόν, ὡς
οἱ ἄλλοι πεντηκόνταρχοι. Οὗτος
πολλὰ προφητεύσας, ἀπέθανε καὶ
ἐτάφη εἰς τὸν τάφον τῶν Πατέ-
ρων αὐτοῦ.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος
Βαρλαάμ ὁ Ἀντιοχεὺς βασανι-
σθεῖς, τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀζης ὁ
θαυματουργὸς ξίφει τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι ἑκατὸν πεντήκοντα
στρατιῶται, οἱ διὰ τοῦ ἁγίου
Ἀζῆ πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ,
ξίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι δώδεκα στρατιῶ-
ται ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀγάπιος, ὑπερτέρα, ἢ εὐσεβῶς, προσαγο-
θηρίους σπαραχθεῖς, τελειοῦται. μένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευ-
χὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ,

† Αἱ ἅγιοι, ἦτε γυνὴ καὶ θυ-
γάτηρ τοῦ ἐπάρχου ξίφει τελει-
οῦνται. συντηρουμένη θείῳ Πνεύματι.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἡλιοδω-
ρος, ὁ ἐν Μαγιδῶ τῆς Παμφυλίας,
ξίφει τελειοῦται, ἐν ἔτει 272.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι
Μάρτυρες Ἀνθιμος, Θαλαλαῖος,
Χριστόφορος, Εὐφημία καὶ τὰ τέ-
κνα αὐτῆς, καὶ ὁ ἅγιος Παγχαρίος,
ἀολήσαντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, καὶ
ἀπόλυσις.

20 Νοεμβρίου· προεόρτια τῆς
ἐν τῷ Ναῶ Εἰσόδου τῆς Ὑ-
περαγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θε-
οτόκου, καὶ τοῦ ἁγίου Γρη-
γορίου τοῦ Δεκαπόλιτου, καὶ
Πρόκλου, Πατριάρχου Κων-
σταντινουπόλεως.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλομεν στιχ. 6. τῆς
ἑορτῆς 3· ἤχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Λαμπρὸι παρθένοι, τὴν
ἀειπύρηνον, φαιδρῶς ὁδοποιοῦ-
σαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν
Πνεύματι τὸ μέλλον. Ναὸς γὰρ
Θεοῦ, ἢ Θεοτόκος ὑπάρχουσα,
πρὸς τὸν ναὸν μετὰ δόξης παρ-
θενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Ἐπαγγελίας ἀγίας, καὶ ὁ καρ-
πὸς εὐκλεῆς, ἢ Θεοτόκος ὄντως,
ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων

ὑπερτέρα, ἢ εὐσεβῶς, προσαγο-
μένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευ-
χὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ,
συντηρουμένη θείῳ Πνεύματι.

Ἐπουρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένη
ἄρτῳ πιστῶς, ἐν τῷ Ναῶ Κυ-
ρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ, ζωῆς
ἄρτον τὸν Λόγον, ᾧ ὡς ναὸς,
ἐκλεκτὸς καὶ πανάμωμος, προε-
μνηστεύθη τῷ Πνεύματι μυ-
στικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ
Πατρὶ.

Ψάλλομεν καὶ 3 τῶν ἁγίων· ζῆτει
εἰς τὸ τέλος. Δόξα καὶ νῦν ἤχος δ'.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος Ναὸς,
ἢ Θεοτόκος ἐν Ναῶ Κυρίου προ-
σάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην
ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν
ἁγίων ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ
χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυστικῶς
πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς,
ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ
Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν. Χαῖρε κε-
χαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ,
ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Δόξα καὶ
νῦν ἤχος δ'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, τὴν
μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν,
τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυ-
χθεῖσαν, καὶ ἐν Ναῶ προσενεχθεῖ-
σαν, τὴν πρὸ τῶν αἰώνων προορι-
σθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων
τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν Θεο-
τόκον. Κύριε προσβείαις αὐτῆς,
τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τροπάριον ἦχος δ'. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν φύλ. 6' καὶ τῆς ἡμέρας Θεοτοκίον. Τὸ πρῶν κοντάκιον προεόρτιον ἦχος δ'.

Ἐπιφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, ἡ Οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμενῃ ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα, Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Ἀνάγνωσις.

† Εἰς τὰς 20 Νοεμβρίου ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἐγεννήθη ἀπὸ γονεῖς καλουμένους Σέργιον καὶ Μαρίαν, εἰς τὴν Δεκάπολιν τῆς ἐν Ἀσίᾳ Ἰσαυρίας, ἐν ἔτει 837. Ἐν ᾧ δὲ οἱ γονεῖς του ἠτοιμάζοντο νὰ τὸν ὑπανδρεύσωσιν, αὐτὸς ἔφυγε κρυφίως, καὶ περιελθὼν τὴν Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην, ἐκῆρυττε, καὶ ἐκοπίαζε διὰ τὰς ἁγίας εἰκόνας ἐπὶ πολλὸν καιρὸν. Ἐπειτα ἀπελθὼν εἰς τὸ Βυζάντιον, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Πρόκλος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται κατὰ τὸ 434 ἔτος.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Δάσιος, ξίφει τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Νηρηᾶς καὶ Ἰωσήφ οἱ ἐπίσκοποι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ἐν Περσίδι ξίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἰσαά-

χιος, Ἰωάννης, καὶ Σαβώριος λιθοβοληθέντες τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Γεθαζέτ καὶ ἕτεροι τρεῖς, λόγχαις κεντηθέντες, τελειοῦνται.

† Αἱ ἅγιοι παρθένοι Θεέλλα, Βαουθὰ καὶ Δεναχίς ξίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, Εὐστάθιος, Θεοπέσιος, καὶ Ἀνατόλιος, ξίφει τελειοῦνται εἰς τὴν Νικαίαν πόλιν τῆς Ἀσίας, κατὰ τὸ 330 ἔτος.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Θεόκτιστος ὁ ὁμολογητῆς, ὅστις καὶ Πατριχίος καὶ εὐνοῦχος ἦν ἐπὶ Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης, ἐν ἔτει 829, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον Προεόρτιον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θεοῦ σοφίας τέμενος, καὶ ὑπερτερον θρόνον, τῶν Χερουβιμ ὑπάρχουσαν, τὴν ἀγῆν Θεοτόκον, εὐτρέπισον Ζαχαρία, τοῦ Ναοῦ τὰς εἰσόδους, τὰ τῶν ἁγίων ἅγια, ὑποδέξασθαι ταύτην, καὶ σὺν ἡμῖν, ἅδε προεόρτιον τῇ Παρθένω· ἐξ ἧς Χριστὸς ὁ Κύριος, σαρκωθεὶς Κόσμον σῶζει.

Εἰς τοὺς αἶνους ψάλλωμεν τὰ ἑσπέρια. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Δόξα καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί. φύλλ. 216. Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

21 Νοεμβρίου, εορτάζομεν τὰ ἑισόδια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄρτια καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

Εἰ τύχη ἐν Κυριακῇ, προηγούνται τὰ Ἀναστάσιμα, ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῳ, μετὰ τὸν προσιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ ἄ. Ἀντίφωνον, τὸ Μακάριος ἀνὴρ καὶ εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια εἰς στίχους ἢ ἤχος ἄ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ἄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνήν, τὴν ἔμψυχον Κιβωτὸν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν. Προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα· καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, εὐφραίνόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Δίς.

Σήμερον Ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς

ἀγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναίξιν, εὐλογημένη ἀγνή, προσφέρεται τῷ Ναῷ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ ἅγια· καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ, Ἰωακεὶμ, καὶ ἡ Ἄννα τῷ Πνεύματι. Καὶ παρθενικαὶ χορεῖται, τῷ Κυρίῳ ἄδουσι, ψαλμικῶς μελωδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ,

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἢ ἀνακαίνισις, Παρθένε Μητὴρ Θεοῦ. Διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. Διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν, καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ πρεσβεΐᾳ σου σωζόμενοι.

Εἶτα λέγομεν καὶ ταῦτα. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῶν ἁγίων εἰς ἅγια, ἡ ἅγια καὶ ἄμω.

ἄμωμος, ἐν ὁμίῳ Πνεύματι εἰσοικίζεται, καὶ δι' ἀγγέλου ἐκτρέφεται, τῷ ὄντι ὑπάρχουσα, ἁγιώτατος Ναὸς, τοῦ Ἁγίου Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ τὰ σύμπαντα, ἁγιάσαντος ταύτης εἰσοικήσει, καὶ θεώσαντος τὴν φύσιν, τὴν τῶν βροτῶν ὀλισθήσαν. Δίς.

Αἱ νεάνιδες χαίρουσαι, καὶ λαμπάδας κατέχουσαι, τῆς λαμπάδος σήμερον προπορεύονται, τῆς νοητῆς καὶ εἰσάγουσιν, αὐτὴν εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων ἱερῶς, προδηλοῦσαι τὴν μέλλουσαν, αἴγλην ἄρρητον, ἐξ αὐτῆς ἀναλάμψαι καὶ φωτίσαι, τοὺς ἐν σκότει καθμένους, τῆς ἀγνωσίας ἐν Πνεύματι.

Γηθομένη ὑπόδεξαι, Ζαχαρία ἐβόησεν, Ἄννα ἡ πανεύφημος, ἦν ἐκήρυξαν, Θεοῦ Προφῆται ἐν Πνεύματι, καὶ ταύτην εἰσάγαγε, εἰς τὸν ἅγιον Ναὸν, ἱερῶς ἀνατρέφουσα. Ὅπως γένηται, τοῦ Δεσπότου τῶν ὄλων, θεῖος θρόνος, καὶ παλάτιον καὶ κλίνη, καὶ φωταυγὲς ἐνδαιίτημα.

Δάξαι καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δεσποῖνα, παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν Πανάμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. Τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὀρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν σοὶ σκηνώσαν. Διὸ

ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἦ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Ἔξοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἴδε φύλ. 32, καὶ 33.

Εἰς τὴν Λιττὴν, ἰδιόμελα. Ἦχος α'. Γεωργίου Νικομηδείας.

Αγαλλιάσθω σήμερον, ὁ Οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην βανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίκυρα παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἴδου γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ Ἀνατολὰς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα, ἐκ στεῖρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορά προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ, κρούων τὴν κινύραν. Ἀπενεχθήσονται φησί, τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται. Ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἐνδὸν τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς ἀβρεῦστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Δεῦτε πάντες οἱ λαοί, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν. Τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν Ναῷ προσενηχθεῖσαν τὴν πρὸ αἰῶνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβεῖαις αὐτῆς,

τὴν

τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, ἐπιδημήσει προδήλως, τοῦ Ἰσραὴλ
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'. Λέον-
τας Μαῖστρος.

Επέλαμψεν ἡμέρα χαρμώδους,
καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος. Σήμε-
ρον γὰρ ἡ πρὸ τόκου Παρθένος,
καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μείνα-
σα, ἐν ναῷ ἁγίῳ προσάγεται.
Καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ πρέσβυς,
ὁ γενέτης τοῦ Προδρομοῦ, καὶ
βοᾷ γηθουσῶν. Ἦγγικεν ἡ
προσδοκία τῶν θλιβομένων, ἐν
ναῷ ἁγίῳ ὡς ἁγία, ἀφιερωθῆναι
εἰς κατοίκησιν τοῦ παντάνακτος.
Εὐφραινέσθω Ἰωακείμ ὁ Προπά-
τωρ, καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιᾶσθω,
ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ, ὡς τριε-
τίζουσαν δάμαλιν, τὴν ἄμωμον
Δέσποιναν. Μητέρες συγχαίρητε,
Παρθένοι σκιρτήσατε, καὶ στεί-
ραι συγχορεύσατε· ὅτι ἠνέωξεν
ἡμῖν τὴν οὐρανῶν Βασιλείαν, ἡ
προορισθεῖσα παντάνασσα. Χαί-
ρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, τὸν
οὐρανὸν τὸν νοητὸν πορευόμενον,
ὄρωντες εἰς θεῖον οἶκον, ἀνατρα-
φῆναι σεπτῶς, τὴν Παρθένον μό-
νην καὶ ἀμάμητον· πρὸς ἣν ἐκ-
πληττόμενος, Ζαχαρίας ἐβόησε,
Πύλη Κυρίου, τοῦ ναοῦ ὑπανόι-
γω σοι, πύλας χαίρουσα, ἐν
αὐτῷ περιχόρευε· ἔγνω γὰρ καὶ
πεπίστευκα, ὡς ἤδη ἡ λύτρωσις,

καὶ τευχθήσεται, ἐκ σοῦ Θεοῦ Λό-
γος, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ
μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Αννα ἡ θεία χάρις σαφῶς, χα-
ριτωθεῖσαν τὴν ἀγνὴν Ἀειπαρθε-
νον, προσάγει μετ' εὐφροσύνης,
εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, προσκα-
λεσαμένη προπορεύεσθαι, αὐτῆς
τὰς νεάνιδας, λαμπαδηφόρους καὶ
λέγουσα, ἀπιθι τέκνον, τῷ Δο-
τῆρι γενήθητι, καὶ ἀνάθημα, καὶ
εὐῶδες θυμίαμα, εἰσελθε εἰς τὰ
ἄδυτα, καὶ γνῶθι μυστήρια, καὶ
ἐτοιμάζου γενέσθαι, τοῦ Ἰησοῦ
οἰκητήριον, τερπνὸν καὶ ὠραῖον,
τοῦ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ, τὸ
μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ενδον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὁ
Θεοχώρητος Ναὸς ἀνατίθεται,
Παρθένος ἡ Παναγία, καὶ Νεα-
νίδες αὐτῆς, νῦν λαμπαδηφόροι
προπορεύονται, σκιρτᾷ γεννητό-
ρων, ἡ συζυγία ἡ ἄριστος, Ἰωα-
κείμ τε, καὶ ἡ Ἄννα χορεύοντες,
ὅτι ἔτεκον, τὴν τὸν Κτίστην κη-
σασαν· ἥτις περιχορεύουσα, εἰς
θεῖα σκηνώματα, καὶ τρεφομένη
Ἀγγέλου, διὰ χειρὸς ἡ πανάμω-
μος, Χριστοῦ ὤφθη Μητῆρ, τοῦ
παρέχοντος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν Ἦχος πλ. β'. Σεργίου
Ἁγιοπολίτου.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν

συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίζωμεν, καὶ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῶ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν. Τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὄλων. Παρθένοι λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς ἀειπαρθένου τιμῶσαι τὴν σεβάσμιον πρόδοον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ Κόσμου τὴν πρόξενον. Ἄπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ ἀειπρεσβευούσῃ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον ἤχος δ΄.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις. Ἐν Ναῶ τοῦ Θεοῦ τρανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν, Χαῖρε τῆς Οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις. Ἐκ γ΄.

Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν. Κάθισμα ἤχος α΄.

Χορὸς Ἀγγελικός.

Δικαίῳ ὁ καρπὸς, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, ἱερῶ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἦν εὐλόγησεν, ὁ ἱερός Ζαχαρίας,

ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίζωμεν.

Δόξα καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β΄ στιχολ. Κάθισμα. ἤχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δαβὶδ προσοδοποίησον ἐν τῷ ναῶ τοῦ Θεοῦ, καὶ χαίρων ὑπόδεξαι, τὴν Βασιλίδαν ἡμῶν, καὶ ταύτην ἐκβόησον, εἰσελθε ἡ Κυρία, εἰς ναὸν Βασιλέως, εἰσελθε ἥς ἡ δόξα, κεκρυμμένως νοεῖται· ἐξ ἥς μέλι καὶ γάλα μέλλει πηγᾶσαι πᾶσι τὸ φῶς ὁ Χριστός.

Δόξα καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν πολυδαιον, Κάθισμα ἤχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθῆν.

Αγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ ὁ ὕμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προήλθε, Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάς, καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ ναῶ, ἦν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε, Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Δόξα καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου. Προκείμενον, ἤχος δ΄. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε. Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου. Τὸ πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Φύλλ. 36. Ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ ψάλλομεν πλ. β΄. Σήμερον τὰ στίφη· φύλ. 215. Κανὼν Γεωργίου, εἰς ε΄.

Ῥοδῆά. ἤχος δ΄ Ἀνοίξω τὸ σῶμα μου.

Σοφίας πανάχραντε, σὲ Θησαυρόν,

ρόν ἐπιστάμεθα, καὶ χάριτος βρούσαν, πηγὴν ἀένναον, τὰς τῆς γνώσεως, αἰτοῦμέν σου βάνιδας, ἐπόμβρισον Δέσποινα, τοῦ ἀνουμεῖν σε αἰεί.

Υπέρτερος Πάναγνε, τῶν Οὐρανῶν χρηματίσασα, Ναὸς καὶ Παλάτιον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ἀνατίθεσαι· αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι, εἰς θεῖαν κατοίκησιν, τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Τὸ φῶς ἀνατειλάσα, ἡ Θεοτόκος τῆς χάριτος, πάντα κατελάμπρυνε, καὶ συνηγάγετο, τὴν ὑπερλαμπρον, αὐτῆς κατακοσμησάσα, πανήγυριν ἄσμασι, δεῦτε συνδράμωμεν.

Η πύλη ἡ ἐνδοξος, ἡ λογισμοῖς ἀδιόδευτος, τὰς πύλας διάρασα, τὰς τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ, νῦν προτρέπεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας, τὰ θεῖα θαυμάσια, κατατρυφήσαι αὐτῆς.

Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε.

Ὡδὴ γ'. Τοὺς σὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Νυμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου, ὁ Ναὸς, καὶ θάλαμος δεχόμενος, τὴν ἔμφυχον παστάδα Θεοῦ, τὴν καθάραν καὶ ἄμωμον, καὶ λαμπρότεραν πάσης κτίσεως.

Δαβὶδ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾷ καὶ χορεῖει σὺν ἡμῖν, καὶ Βασιλίδα κράζει σε, πεποικιλμένην Ἀχραντε, παρισταμένην Πά-

ναγνε, ἐν τῷ Ναῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Εξ ἧς ἡ παράβασις προήλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν, ἐκ ταύτης ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ἠνθησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ.

Σκιρτῶσιν Ἀγγέλων στρατηγίαι, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἡ πληθὺς, καὶ πρὸ προσώπου Πάναγνε, προτρέχουσί σου σήμερον, λαμπροὶ δὴ φέροι κράζουσαι, τὰ μεγαλεῖά σου ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Καταβασία. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Κάθισμα. ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναδόησον Δαβὶδ, τίς ἡ παρούσα ἑορτὴ, ἣν ἀνούμησας ποτὲ, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα Θεόπαιδα καὶ Παρθένου, ἀπενεχθήσονται φησί, τῷ Βασιλεῖ μυστικῶς, Παρθένοι ὀπισθεν αὐτῆς, καὶ αἱ πλησίον αὐτῆς· καὶ θαυμαστὴν ἐργάζου καὶ παγκόσμιον, τὴν ἑορτὴν τοῖς κραυγάζουσιν· ἡ Θεοτόκος, ἡμῖν ἐπέστη, τῆς σωτηρίας ἡ πρόξενος.

Δόξῃ τὸ αὐτό. Καὶ νῦν.

Ἔτερον ὁμοιον.

Η ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἀκλιδωτος παστάς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως· ἦν Ἀγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι πιστῶς, καὶ πάντες οἱ πιστοί, μακαριοῦσιν αἰεί, καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι, ταύτῃ ἀκαταπαύστως

μεγά-

μεγάλη φωνή, Ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν, δι' ἧς ὁ ἀχώρωτος, χωρητός μοι ὀφθήσεται.

ὼδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Πύλην ἀδιόδευτον ὁ τοῦ Θεοῦ, οἶκος εἰσδεχόμενος σήμερον, ἔπαυσε πᾶσαν, τὴν λατρείαν τοῦ νόμου· ὡς ἀληθῶς ἐπέφανε, κρᾶζων τοῖς ἐν γῆ ἡ ἀλήθεια.

Ορος τὸ κατάσχιον ὁ προορῶν, πάλαι Ἀββακούμ προεκήρυξεν, ἐνδον χωρήσαν, τῶν ἀδύτων τοῦ Ναοῦ, ὡς ἀληθῶς ἐπέφανε, καὶ κατακαλύπτει τὰ πέρατα.

Ἰδωμεν παράδοξα πᾶσα ἡ γῆ, ξένα καὶ ἐξαισία πράγματα· πῶς ἡ Παρθένος δι' Ἀγγέλου τὴν τροφήν, εἰσδεχομένη σύμβολα τῆς οἰκονομίας κομίζεται.

Ναὸς καὶ Παλάτιον καὶ οὐρανός, ἐμψυχος ὀφθείσα Θεοῦ, τοῦ Βασιλέως, ἐν Ναῶ τῷ νομικῷ, ἀπιερούσαι σήμερον, τούτῳ τηρουμένη Πανάχραντε.

Καταβασία. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰησσαί.

ὼδὴ ε'. Ἐξίστη τὰ σύμπαντα.

Αγίασμα ἐνδοξον, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, σήμερον ἡ Πάναγνος Παρθένος, ἀνατεθείσα ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ, τῷ Παμβασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ, μόνῳ εἰς ἐνοίκησιν, συντηρεῖται ὡς οἶδεν αὐτός.

Τὸ κάλλος Πανάχραντε, τὸ τῆς ψυχῆς σου βλέπων ποτέ, πιστεῖ Ζαχαρίας ἀνεβόα, Σὺ εἶ τὸ λύτρον, σὺ εἶ ἡ πάντων χαρὰ, σὺ εἶ

Ω τῶν ὑπὲρ ἐννοϊαν, θαυμάτων σου Πανάχραντε, ξένη σου ἡ γέννησις ὑπάρχει, ξένος ὁ τρόπος, ὁ τῆς αὐξήσεως, ξένα καὶ παράδοξα τὰ σὰ, πάντα Θεοῦ μφευτε, καὶ βροτοῖς ἀνερμήνευτα.

Λυχνία πολύφωτος, ὑπάρχουσα Θεοῦ μφε, σήμερον ἐξέλαμψας ἐν οἴκῳ, τῷ τοῦ Κυρίου, καὶ καταυγάζεις ἡμᾶς, τοῖς σεπτοῖς χαρίσμασιν Ἀγνῆ, τοῖς τῶν θαυμασίων σου, Θεοτόκε πανώμνητε.

Καταβασία. Θεὸς ὦν εἰρήνης.

ὼδὴ ΣΤ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ο πάντα φέρων τῷ ῥήματι, εὐχῆς τῆς τῶν Δικαίων ἐπήκουσε· διὸ στερώσεως, λύσας τὴν νόσον ὡς εὐσπλαγχνος, τὴν τῆς χαρᾶς αἰτίαν τούτοις δεδώρηται.

Γνωρίσαι θέλων ὁ Κύριος, τοῖς ἔθνεσιν αὐτοῦ τὸ σωτήριον, τὴν Ἀπειρόγαμον, νῦν ἐξ ἀνθρώπων παρέλαβε, καταλλαγῆς σημεῖον καὶ ἀναπλάσεως.

Ως οἶκος οὔσα τῆς χάριτος, ἐν ᾧ οἱ θησαυροὶ ἐναπόκεινται, τῆς ἀπορρήτου Θεοῦ, οἰκονομίας Πανάχραντε, ἐν τῷ Ναῶ μετέσχεσ, τῆς ἀκηράτου τρυφῆς.

Διάδημά σε βασιλείον, δεξάμενος ναὸς Θεοῦ μφευτε, καταφαιδρύνετο, καὶ ὑπεχώρει τοῖς κρείτ-

τοσι, τῶν προβήθων ἐν σαί-
την ἔχθασιν.

Καταβασία. Σπλάγγων Ἰωνᾶν.

Κοντάκιον ἤχος δ'.

Ὁ ὕψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο καθαρώτατος Ναός τοῦ Σω-
τήρος, ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ
Παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαυρισμα-
τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσ-
άγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν
χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύ-
ματι Θεῷ ἦν ἀνυμνοῦσιν Ἄγ-
γελοι Θεοῦ, αὕτη ὑπάρχει σκητὴ
ἐπουράνιος. Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀποβήτων τοῦ Θεοῦ, καὶ
θείων μυστηρίων, ὄρων ἐν τῇ
Παρθένῳ, τὴν χάριν δηλουμένην,
καὶ πληρουμένην ἐμφανῶς, χαί-
ρω, καὶ τὸν τρόπον ἔννοεῖν ἀμη-
χανῶ, τὸν ξένον καὶ ἀπόβητον,
πῶς ἐκλελεγμένη ἡ Ἀχραντος,
μόνη ἀνεδείχθη ὑπὲρ ἅπασαν τὴν
Κτίσιν, τὴν ὄρατὴν, καὶ τὴν
νοουμένην. Διὸ ἀνευφημεῖν βου-
λόμενος ταύτην, καταπλήττομαι
σφοδρῶς νοῦν τε καὶ λόγον· ὅμως
δὲ τολμῶν, κηρύττω καὶ μεγαλύ-
νω. Αὕτη ὑπάρχει σκητὴ ἐπουρά-
νιος. Ἀνάγνωσις.

Εἰς τὰς 21 Νοεμβρίου ἑορτάζομεν
τὰ Εἰσόδια τῆς Ἰπεραγίας Θεοτόκου
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ο Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα οἱ δι-
καιοί, ἀφ' οὗ ἐγέννησαν τὴν μο-
νογενῆ αὐτῶν θυγατέρα, τὴν Θεό-
καιδα Μαρίαμ, κατα τὴν ὀγδόην
τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, καὶ τὴν
ἀνέθρεψαν μετὰ τὸ γάλα τῶν ἀρε-

τῶν, μετὰ τρεῖς χρόνους τὴν ἔ-
φερον εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ
ἐγχειρίσαντες αὐτὴν εἰς τὰς χει-
ρας τοῦ προφήτου Ζαχαρίου, τὴν
ἀφιέρωσαν, ὡς τριετίζουσαν Δά-
μαλιν, πρὸς τὸν Παντάνακτα
Θεὸν τοῦ παντός, διὰ νὰ μείνη
ἐκεῖ ἀμόλυντος, καὶ νὰ γείνη κα-
θαρώτατον δοχεῖον τοῦ παναγίου
Πνεύματος. Ἡ δὲ Παρθένος Μα-
ριάμ, ὡς προεκλελεγμένη ἐκ πα-
σῶν τῶν γενεῶν, εἰσῆλθεν εἰς τὰ
ἅγια τῶν ἁγίων, ὅπου οὐ-
δεὶς εἰσῆρχετο, εἰμὴ μόνον ὁ Ἰε-
ρεὺς τοῦ Θεοῦ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυ-
τοῦ. Ἐκεῖ ἡ Θεοτόκος μείνασα ἔτη
δώδεκα, καὶ τρεφομένη παρὰ τοῦ
Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ μετὰ ἄρτον
οὐράνιον, ἠρῶαδωνίσθη παρὰ τοῦ
προφήτου Ζαχαρίου τὸν σώ-
φρονα καὶ γηραλαῖον Ἰωσήφ τὸν
Μνήστορα, δευτέρου αὐτῆς ἐξά-
δελφον, ὅστις τότε ἐχῆρευε, ἀπο-
θανούσης τῆς πρώτης τοῦ γυναι-
κός. Οὗτος, λαβὼν τὴν Θεοτόκον,
ἐπορευθεὶς εἰς Ναζαρέτ τὴν
πόλιν· καὶ ἐπειδὴ ἦν τέκτων, ἐ-
σχήνωσεν, ὡς φαίνεται, ἐξω τῆς
πόλεως, ὅπου μετὰ τέσσαρας
μῆνας τῆς ἀναχωρήσεώς των, πα-
ρασταθεὶς ὁ Ἀρχάγγελος Γα-
βριὴλ, εἶπε πρὸς τὴν Θεοτόκον·
« Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ
Κύριος μετὰ σοῦ· » καὶ εὐθὺς
τότε ὁμοῦ μετὰ τὸν χαιρετισμὸν
εἰσῆλθεν ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ
Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, καὶ
ἐσκήνωσεν εἰς τὴν μήτραν τῆς
Παρθένου, καὶ ἔλαβε σάρκα καὶ
ψυχὴν ἐπάνω εἰς τὴν ὑπόστασιν

τῆς

τῆς Θεότητός του, καὶ ἔγενε τε-
λειος ἄνθρωπος κατὰ πάντα, χω-
ρίς τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήμα-
τος. Μετ' αὐτὸν δὲ τὸν ἄσπορον
τόκον, ἢ Θεοτόκος Μαρία, καθὼς
θέλομεν εἰπεῖ εἰς τὴν γέννησιν
τοῦ Κυρίου, ἔμεινε παρθένος καὶ
ἄσπιλος, ὡς ἦτο καὶ πρότερον.

Κυρία τῶν Ἀγγέλων· δόξα τῶν
Ἀρχαγγέλων· καύχημα τῶν ὀρ-
θοδόξων· ἐλπίς τῶν ἀπληπισμέ-
νων, καὶ βοήθεια τῶν ἁμαρτωλῶν,
πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ ἡ-
μῶν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτω-
λῶν δούλων σου, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς
ἅπαντας τῆς οὐρανοῦ αὐτοῦ Βα-
σιλείας. Ἀμήν.

ὠδὴ Ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ιδοὺ σήμερον ἐπέλαμψε τοῖς
πέρασιν, ἕαρ εὐφρόσυνον, κατα-
φαιδρύνον ἡμῶν, ψυχὴν καὶ διά-
νοιαν, καὶ νοῦν τῆ χάριτι, ἢ πα-
νήγυρις τῆς Θεοτόκου σήμερον
μυστικῶς εὐωχηθῶμεν.

Δορυφορεῖτωσαν σήμερον τὰ
σύμπαντα, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ,
ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Ἀγγέλων
τὰ τάγματα, καὶ τῶν θροτῶν ἢ
πληθὺς, καὶ βοάτωσαν, Ἐν τῷ
ναῷ εἰσάγεται, ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύ-
τρωσις.

Ο τοῦ γράμματος παρέδραμεν,
ἐξέλιπε, νόμος καθάπερ σκιά, καὶ
αἱ τῆς χάριτος, ἀκτίνες ἐπέλαμ-
ψαν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, εἰσα-
χθίσσης σου, Παρθενομήτορ ἄ-
χραντε, ἐν αὐτῷ εὐλογημένη.

Υποτέταχται τῷ τόκῳ σου Πα-
νάχραντε, ὡς ποιητῆ καὶ Θεῷ, ὁ
οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ τὰ κατα-
χθόνια, καὶ πάσα γλῶσσα θροτῶν·
ὅτι Κύριος, ὁμολογεῖ ἐπέφανεν,
ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καταβασία. Οἱ παῖδες εὐσεβία.
ὠδὴ ἡ. ἡς ἡ ἀκροστ. Κατὰ ἀλφάβ.
Ὁ Εἰρμός.

Ακουε Κόρη Παρθένε ἀγνή·
εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριὴλ, βουλήν
ὑψίστου, ἀρχαίαν ἀληθινήν, γε-
νοῦ πρὸς ὑποδοχὴν, ἐτοιμῆ Θεοῦ.
Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, θρο-
τοῖς συναναστρέφεται. Διὸ καὶ
χαίρων βοῶ, Εὐλογεῖτε, πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Αχραντον ναὸν ἐν οἴκῳ Θεοῦ,
προσάγουσα Ἄννα ποτέ, βοῶσα
ἔφη, ἐν πίστει τῷ ἱερεῖ, γονὴν τὴν
ὑπὸ Θεοῦ δοθεῖσαν κάμοι. Δεδεγ-
μένος νῦν εἰσάγαγε, ἐν τῷ ναῷ
τοῦ Κτίστου σου, καὶ χαίρων
ψάλλε αὐτῷ, Εὐλογεῖτε, πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εφησεν ἰδὼν τῇ Ἄννῃ ποτέ, ἐν
Πνεύματι ὁ Ζαχαρίας, ζωῆς Μη-
τέρα εἰσάγεις ἀληθινήν. Ἦνπερ
τηλαυγῶς οἱ προφῆται Θεοῦ,
Θεοτόκον προεκήρυξαν, καὶ πῶς
ναὸς χωρήσει αὐτήν; διὸ θαυ-
μάζων βοῶ, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ικέτις Θεοῦ κατέστην ἐγὼ, ἀν-
τέφησεν Ἄννα αὐτῷ, καλοῦσα
τοῦτον ἐν πίστει καὶ προσευχῇ,
λαβεῖν τῆς ἐμῆς ὠδίνος καρπὸν,

μετὰ

μετὰ τόκον δὲ τὸ κῆμα, προσά-
 γειν τῷ παρέχοντι. Διὸ σκιρτῶσα
 βοῶ, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
 Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅ-
 γιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Ὑμνεῖσθω Τρισάγιος, Πατὴρ καὶ
 ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
 ἀμέριστος Μονάς, ἡ μία Θεότης,
 ἡ κρατοῦσα δρακί, τὴν σύμπασαν
 κτίσιν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Ο ἀναρχος ἄρχεται, ὁ Λόγος ἐν
 σαρκί, τεχθεὶς ὡς ἠυδόκησε,
 Θεὸς τε καὶ βροτὸς, ἐκ Κόρης
 Παρθένου ἀναπλάττων ἡμᾶς, τοὺς
 πρὶν πεπτωκότας, δι' ἄκραν εὐ-
 σπλαγχνίαν.

Καταβασία. Θαύματος ὑπερφυοῦς.
 Ἡ τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Κα-
 ταβασία. Ὡδὴ Θ'. ἔχει δὲ ἀκροστι-
 χίδα καὶ αὕτη κατὰ ἀλφάβητον, ἀν-
 τιστρόφως.

Μεγαλυνάριον. Ἄγγελοι τὴν εἰσοδὸν
 τῆς Πανάγου, ὄρῳντες ἐξεπλήττοντο,
 πῶς ἡ Παρθένος εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἅγια
 τῶν ἁγίων. (Λέγεται ἐν ἐκάστῳ τρο-
 παρίῳ.) Ὁ Εἰρμός.

Ως ἐμφύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ, ψαυ-
 ἔτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων·
 Χεὶρ δὲ πιστῶν, τῇ Θεοτόκῳ
 ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου
 ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοά-
 τω, Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑ-
 πάρχεις Παρθένε ἁγνή.

Ως ὑπέρλαμπρον Θεοτόκε ἁγνή,
 ψυχῆς τὸ καθαρὸν ἔχουσα κάλ-

λος. Χάριν δὲ Θεοῦ, ἐμπιπλα-
 μένη οὐρανόθεν, φωτὶ αἰδίῳ κα-
 ταυγάξεις αἰεὶ, τοὺς ἐν εὐφροσύνῃ
 βοῶντας. Ὅντως ἀνωτέρα πάν-
 των, ὑπάρχεις Παρθένε ἁγνή.

Υπερίπταται Θεοτόκε ἁγνή, τὸ
 θαυμά σου τὴν δύναμιν τῶν λό-
 γων. Σῶμα γὰρ ἐν σοὶ, κατανοῶ
 ὑπὲρ λόγον, ῥοῆς ἁμαρτίας
 ἀνεπίδεκτον. Ὅθεν εὐχαρίστως
 βοῶ σοὶ· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων,
 ὑπάρχεις Παρθένε ἁγνή.

Παραδόξως προδιετύπου ἁγνή,
 ὁ νόμος σε σκηνὴν καὶ θείαν
 στάμνον, ξένην κιβωτὸν, καὶ κα-
 ταπέτασμα, καὶ ῥάβδον, ναὸν
 ἀκατάλυτον, καὶ πύλην Θεοῦ.
 Ὅθεν ἐκδιδάσκει σοὶ κράζειν· Ὅν-
 τως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις
 Παρθένε ἁγνή.

Μελωδῶν σοὶ προεκελάδει Δαβὶδ,
 λαλῶν σε θυγατέρα Βασιλέως,
 κάλλει ἀρετῶν, ἐκ δεξιῶν παρι-
 σταμένην, ἰδὼν τοῦ Θεοῦ πεποι-
 κιμένην σε. Ὅθεν προφητεύων
 ἐβόα· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων,
 ὑπάρχεις Παρθένε ἁγνή.

Θεοδόχον προθεωρῶν Σολομῶν,
 ἠνίξαστό σε πύλην Βασιλέως,
 ζῶσάν τε πηγὴν ἐσφραγισμένην·
 ἐξ ἧς τὸ ἀθλόωτον ἡμῖν προήλ-
 θεν, ὕδωρ τοῖς ἐν πίστει βοῶσιν·
 Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρ-
 χεις Παρθένε ἁγνή.

Διανέμοις τῶν χαρισμάτων τὴν
 σὴν, γαλήνην Θεοτόκε τῇ ψυχῇ
 μου, βρούουσα ζωὴν τοῖς σὲ τι-
 μῶ

μῶσι κατὰ χρέος. Αὐτὴ περιέπουσα, καὶ σκέπουσα, καὶ διατηροῦσα βοᾶν σοι, ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένη ἀγνή.

Ἄλλος. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην. Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν προσενεχθεῖσαν, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ εὐλογηθεῖσαν χεροὶ τῶν ἱερέων.

Ἐκ τῶν δικαίων προήλθεν, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, ἐπαγγελίας ὁ καρπὸς, ἡ Θεόπαις Μαρία, καὶ ὡς θυμίαμα δεκτὸν, σαρκὶ νηπιάζουσα προσφέρεται, ἱερῶ ἐν ἀγίῳ, ὡς ἀγία, εἰς τὰ ἅγια οἰκεῖν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου.

Τὴν νηπιάζουσαν φύσει, καὶ ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, ἀναδειχθεῖσαν τοῦ Θεοῦ, εὐφημήσωμεν ὕμνοις, ἐν τῷ ναῷ τῷ νομικῷ. Κυρίῳ γὰρ σήμερον προσφέρεται, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, τῶν δικαίων, ὡς καρπὸς πνευματικός.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου.

Σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως, ἀναδησώμεν πιστοὶ, χαῖρε πάγκαλε Νύμφη, χαῖρε νεφέλη φωτεινὴ, ἐξ ἧς ἡμῖν ἐλαμψεν ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας, καθημένοις. Χαῖρε πάντων ἡ ἐλπίς.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου.

Ἡ τῶν ἀγίων ἀγία, καὶ Θεομήτωρ Μαρία, ταῖς ἰχυσίαις σου ἀγνή, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πάσης αἰρέσεως καὶ θλίψεως, τοὺς πι-

στῶς προσκυνοῦντας, τὴν εἰκόνα, τῆς ἀγίας σου μορφῆς.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου.

Ἦμνον ἐπάξιον πᾶσα, τῇ Θεοτόκῳ ἢ κτίσις, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριήλ, ἀνακράζει βοῶσα, Χαῖρε ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν Πανάμωμε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, γεγονότες, ἀφ' ἰσχυρίας κοινωνοί.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου.

Τῶν Χερουβιμ ὑπερτέρα, τῶν Σεραφιμ ἀνωτέρα, καὶ πλατυτέρα οὐρανῶν, ἀνεδείχθης Παρθένη, ὡς τὸν ἀχώρητον παντὶ, ἐν μήτρᾳ χωρήσασα Θεὸν ἡμῶν, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως, ὄν δυσώπει, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν. Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τῆς Τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαίρετου Θεότητος τοῦ κράτους.

Τὴν Τρισυπόστατον φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ, ὕμνουμένην ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, Τριάδα ἀχώριστον δοξάσωμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνοῦντες εὐσεβῶς, Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἀνω στρατευμάτων.

ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένη, Θεογεννητορ ὡς Θεὸν, τοῦ Κόσμου καὶ Κύριον ἱκέτευσεν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων,

λυτρω-

λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβασία. Μυστήριον ξένον.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουσίθητε.

Ην παλαι προκάτηγγειλε, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος, στάμνον καὶ ῥάβδον καὶ πλάκα, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν. Σήμερον γὰρ εἰσάγεται, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ἀνατραφῆναι Κυρίῳ.

Ἐκ γ΄.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἰστώμεν στίχ. δ΄. καὶ ψάλλ. ἤχος α΄.

Τῶν οὐράνιων ταγμάτων.

Λαμπαδηφόροι Παρθένοι, τὴν Ἄειπαρθενον, φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν Πνεύματι τὸ μέλλον. Ναός γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Επαγγελίας ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ Κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα, ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη Θεῷ Πνεύματι.

Επουρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένη ἄρτῳ πιστῶς, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας Κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν λογόν, ᾧ ὡς ναός, ἐκλεκτός καὶ πανάμωμος, προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ.

Εξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ Θεοδόχου ναοῦ· τὸν γὰρ ναὸν τοῦ πάντων, Βασιλέως καὶ Ὁρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ, ἔνδον λαβὼν, Ἰωακείμ ἀνατίθεται, ἀφιερῶσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα καὶ νῦν ἤχος β΄. Λέοντος.

Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται, ἡ Πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. Σήμερον τὸ καθαρῶτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίζουσα Δάμαλις, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰσάγεται. Ταύτη ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος, Χαῖρε μόνῃ ἐν γυναιξίν εὐλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τῆς ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος ὠδή γ΄. καὶ στ΄. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου ἤχος γ΄. Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς.

Αδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας, τό τε ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἣ ἦ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα, σκηνὴ ἡ λεγομένη ἅγια ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα

Θυμια-

θυμιατήριον, και την Κιβωτόν της διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ἣ' στάμνος χρυσοῦ, ἔχουσα τὸ Μάννα, και ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, και αἱ πλάκες της διαθήκης. Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβιμ δόξης, κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περι ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντός εισίσασιν οἱ ἱερεῖς, τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες· εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ και τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἀλληλουῖα, ἦχος πλ. δ'.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου. Ἐορτάζεται ἡ ἑορτὴ αὕτη ἄχρι τῆς κέ.

22 Νοεμβρίου τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Φιλήμονος, και τῶν σὺν αὐτῷ, και τῆς ἁγίας Μάρτυρος Κικιλίας.

Τὸ ἰσπέρας ψάλλ. στιχ. 6· τῆς ἑορτῆς 3, ὅρα εἰς τοὺς αἰῶνας τῆς ἑορτῆς, φύλ. 223. και 3 τοῦ Ἀποστόλου· ζῆται εἰς τὸ τέλος. Δόξα και νῦν τῆς ἑορτῆς. φύλ. 223. Σήμερον τῷ ναῶ. Ἀπόστιχα μεθέορτα ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθά.

Σήμερον ψαλμικῶς, τὰ στίφη τῶν Παρθένων, ἀνάψαντα λαμ-

πάδας, παιδρῶς ὁδοποιοῦσι, τὴν, μόνην παναμώμητον.

Στιχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι.

Ὅρος τὸ νοητόν, ἡ τράπεζα ἡ θεία, ἡ Γέφυρα, ἡ γάμνος. Προφήτα ὑποδέχου, τὴν μόνην παναμώμητον.

Στιχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Πύλας τοῦ ἱεροῦ, διάρας Ζαχαρία, Προφήτα ὑποδέχου, Θεοῦ τὴν θεῖαν πύλην, τὴν μόνην ἀειπάρθενον.

Δόξα και νῦν ἦχος β'. Σήμερον τῷ ναῶ προσάγεται φύλ. 223. Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς φύλ. 216. Και τοῦ Ἀποστόλου ἦχος γ'. Ἀπόστολε, φύλ. 1. Τὸ πρῶν, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ὁ καθαρῶτατος Ναός φύλλ. 219. και ἀνάγνωσις.

† Εἰς τὰς 22 τοῦ Νοεμβρίου ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, Ἀρχιππου, Ὀνησίμου, και Ἀπφίου.

Οὗτοι εἰ ἅγιοι Ἀπόστολοι ἔζων ἐπὶ Νέρωνος τοῦ Βασιλέως, μαθηταὶ χρηματίσαντες τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἐν ἔτει 54· και ὁ μὲν Φιλήμων γίνετα ἐπίσκοπος Γάζης, ὅπου πολλὰ δαρεῖς και παιδευθεὶς ὁμοῦ μετὸν Ἀπόστολον Ἀπφίαν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Οἱ δὲ λοιποὶ πολλὰ βασανισθέντες και τὰ σέλη συντριφθέντες, πρὸς Κύριον και αὐτοὶ ἐξεδήμησαν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Μάρ-

Μάρτυς Κικιλία και οί ἅγιοι **Μάρτυρες Βαλλεριανός** και **Τι-βούρτιος** ἐν Ῥώμῃ, ξίφει τελειοῦνται, ἐν ἔτει 288.

† **Ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Καπηλάρης**, αἰκισθεὶς τελειοῦται.

† **Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Στέφανος** και **Μάρκος**, οἱ Ἄντιοχεῖς ξίφει τελειοῦνται, ἐν ἔτει 290.

† **Ὁ ἅγιος Μάρτυς Προκόπιος ὁ Ἱεροσολυμίτης**, ξίφει τελειοῦται.

† **Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μένιγνος ὁ Κναφεύς**, ξίφει τελειοῦται, ἐν ἔτει 291, εἰς Πάρον.

† **Ὁ Ὅσιος Ἀββᾶς ὁ Ἰσμαηλίτης**, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† **Οἱ ἅγιοι Χριστοφόρος**, **Εὐφημία**, **Θαλλαλαῖος**, **Ἄνθιμος**, **Ἀγάπιος**, και **Σισίνιος ὁ Ἱερομάρτυς**, ξίφει τελειοῦνται.

† **Ὁ Ὅσιος Κάλλιστος** ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† **Ὁ ἅγιος Θαδδαῖος** ἐν τροχῷ δεθεὶς, τελειοῦται.

† **Ὁ ἅγιος Κλήμης**, ἐπίσκοπος **Βουλγαρίας**, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, κατὰ τὸ 842 ἔτος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις ἡρεσβεταίς.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ φύλ. 224. και ἀπόλυσις.

23 Νοεμβρίου τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν Γρηγορίου Ἀκραγαντίνων, και **Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου**.

Τὸ ἐσπέρας ψάλλ. 3. τῆς ἑορ-
(TOM. Β'.)

τῆς ἡγος Ἀ. Λαμπαδηφόροι φύλ. 223. και 3 τοῦ ἁγίου ἡγος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος,

Πάτερ ἱερέ Γρηγόριε, ἀπὸ σπαργάνων Θεῷ, ἀνετέθης κολλώμενος, ἀνεन्दότοις νεύσεσι, τῷ τὰ πάντα ποιήσαντι· και δὴ πρὸς τούτου, καταλαμπόμενος, παθῶν διέβης, νύκτα και ἡστραψας, φέγγος ἰάσεων, και θαυμάτων χάριτας, ἀπολαβῶν, λύεις τὰ νοσήματα, και πλάνης πνεύματα.

Πάτερ θαυμαστέ Γρηγόριε, φωτοφανείαις τὸν νοῦν, καθαρῶς ἀστραπτόμενος, τῶν παθῶν ἐκοίμησας, πολυκύμαντον θάλασσαν, και ἀπαθείας, περιπτάμενος, καθαρωτάταις, πτέρυξιν ἐφθασας, ἔνθα τὸ ἄφραστον, κάλλος τὸ ἀμήχανον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Πάτερ Πατέρων Γρηγόριε, ἱερωσύνης κανῶν, σωφροσύνης εἰκόνισμα, μοναζόντων στήριγμα, Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα, ἀγάπης λύχνος, θρόνος αἰσθήσεως, πηγὴ θαυμάτων, γλῶσσα πυρίπνοος, στόμα ἡδύλαλον, σκεῦος θείου Πνεύματος, και νοητὸς, γέγονας παράδεισος, θεομακάριστε.

Δόξα, και νῦν ἡγος β'. Σήμερον τῷ ναφ φύλ. 223. Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ φύλ. 224. Τροπάριον Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων φύλ. 6, και τῆς ἑορτῆς φύλ. 216. Τὸ πρῶτον κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος φύλ. 219 και ἀνάγνωσις.

† Εἰς τὰς 23 τοῦ Νοεμβρίου ἑορ-

τάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Οὗτος ὁ ἅγιος χειροτονηθεὶς ἐπίσκοπος Ἰκονίου, κατὰ τοὺς χρόνους Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ὑπῆρξε φίλος στενὸς Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ ἐχρημάτισεν εἰς τῶν ἑκατὸν πενήκοντα Πατέρων τῆς δευτέρας Συνόδου· ἐμάχετο δὲ κατὰ πολλὰ τοὺς Ἀρειανούς, διὰ τοῦτο παρεκάλεσε Θεοδόσιον τὸν Βασιλέα καὶ τοὺς ἀπεδίωξεν ἐκεῖθεν πολλὰ μακράν. Οὗτος ὁ ἅγιος σοφὸς ὢν ἐποίμανε τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ θεαρέτως, ἐν ἔτει δὲ 374 πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Γρηγόριος, ἐπίσκοπος τῆς τῶν Ἀκραγαντίνων Ἐκκλησίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐπὶ Ἰουατίνου Βασιλέως, ἐν ἔτει 685.

† Ὁ Ὅσιος Σισίνιος ὁ ὁμολογητὴς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται κατὰ τὸ 300 ἔτος εἰς Κύζικον.

† Ὁ ἅγιος ἐπίσκοπος Ἰσχυρίων καὶ Ἐλενὸς ἐπίσκοπος Ταρσοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον καὶ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ φύλ.

224. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

24. Νοεμβρίου, τῶν Ὁσίων Ἱερομαρτύρων Κλήμεντος Πάπα Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλομεν στιχ. 3. τῆς ἑορτῆς, καὶ 3. τοῦ ἁγίου Πέτρου εἰς ἦχον α'.

τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Υπερουσίῳ Τριάδος τὸ Ὁμοούσιον, διεκδικῶν παμμακάρ, ὡς ἀκτίστου Μονάδος, Ἄρειον καθεῖλες, δεΐξας ἡμῖν, τοῦ Υἱοῦ τὸ ἀμέριστον, ὡς τῆς αὐτῆς ἐνυπάρχοντος, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι Θεότητος,

τῶν διωκόντων ἐπαύθη, ἡ μαιφόνος ὄρμη, ἡ τῶν αἱμάτων χύσις, νῦν εἰς φροῦδον κατέστη· ἄμφω σφραγισθέντα, Πέτρε σοφέ, τῷ ἱερῷ μαρτυρίῳ σου, ὡς τοῦ παιδὸς Μωϋσεώς ἔστη ρυέν, τῇ ψηφίδι τῆς Σεπφόρας ποτέ.

Ποιμαντικῶς διαπρέψας, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, μαρτυρικοῦς ἀγῶνας, ἐπεδεξῶ γενναίως, ἐν διὰ ἀμφοτέρων στέφος λαβῶν, ἐκαρτέρεις κοσμούμενος, Ἱερωσύνη καὶ πόνους ἀθλητικοῖς. Διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νῦν ἦχος β'. Σήμερον τῷ Ναῶ, φύλ. 223. Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ. φύλ. 224. Τροπάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων, Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, φύλ. 6. Τὸ πρῶν, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. καὶ ἀνάγνωσις.

Εἰς

† Εἰς τὰς 24 τοῦ Νοεμβρίου ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ἐν ἔτει 371· διάδοχος τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου, καὶ ἐχθρὸς θανάσιμος τοῦ Ἀρείου. Λέγεται δὲ ὅτι εἶδε τὸν Χριστὸν εἰς τὸν ὕπνον του, ὡς μικρὸν παιδίον, φοροῦντα τὸν χιτῶνά του σχισμένον ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ὅτι τὸν ἠρώτησε· « τίς σου τὸν χιτῶνα Σῶτερ διείλεν; » ὁ δὲ Κύριος, ἀπεκρίθη· « Ἀρείος ὁ ἄφρων. » Οὗτος ὁ αἰδιδίμος κηρύξας τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ παρῆρσι καὶ τὴν ἀλήθειαν, καὶ πολλὰς ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν διώξεις ὑποστάς, μαρτυρικῶς πρὸς Κύριον ἀπεδήμησε.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Κλήμης Πάπας τῆς Ῥώμης, καταγόμενος ἀπὸ Βασιλικὴν γενεάν τῆς Ῥώμης, ἀθλήσας ἐν ἔτει 82, ἐν θαλάσῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Φιλούμενος, Χρυσόγονος, καὶ Χριστοφόρος, Προκόπιος, καὶ ἕτερος Χριστοφόρος, ζῆφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάλχος καὶ Καρίων, Μάρκος καὶ Ἑρμογένης ἐπίσκοπος Ἀκρογαντινῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀλέξανδρος ὁ ἐν Κορίνθῳ, καὶ ὁ Ὅσιος Γρηγόριος, ὁ ἐν τῇ χρυσῇ πέτρᾳ ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος, ὁ ἐν Ἀντιοχείᾳ, ζῆφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάρ. τοῦ ἁγίου Κλήμεντος.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλωμεν.

Τῷ κορυφαίῳ κήρυκι, ἠκολούθησας Πάτερ, καὶ τῆς σεπτῆς μακάριε, τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, Ἀρχιερεὺς ὠφθης μέγας, Ὁρθόδοξους φαιδρῶν, τῇ αἴγλῃ τῶν δογμάτων σου, καὶ ἀπειρῶν θαυμάτων. Ὅθεν τὴν σὴν, ἐκτελοῦμεν Πέτρε μνήμην παμμακάρ, αἰτούμενοι πρεσβείαις σου, ψυχικὴν σωτηρίαν. Καὶ τῆς ἐορτῆς.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ἡ δάμαλις ἢ ἄμωμος, ἢ πανάγαθος Κόρη, ἐν τῷ Ναῷ εἰσάγεται, σήμερον παραδόξως, καὶ τούτης προπορεύονται, ἀσωμάτων Τάγματα, καὶ Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, μετὰ πλῆθους Παρθένων· ἦν ὁ θεὸς Ἱερεὺς, ἐνηγκάλιστο χαίρων.

Εἰς τοὺς αἶνους ψάλλομεν τὰ Ἐσπέρια, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. Δόξα καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Σήμερον τῷ Ναῷ, φύλ. 223. Ἀπόσιχα τῆς Ἑορτῆς. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ φύλ. 224. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπολυσις.

Ἡ ἉΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΣ Αἰκατερίνα.

25. Νοεμβρίου τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης, καὶ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου

Ἄρτια καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλείου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ ἑορτή, καὶ συμπάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς Ἁγίας. Τοῦ δὲ ἁγίου Μερκουρίου ἐν

τοῖς ἀποδείπνοις. Τὸ ἑσπέρας μετὰ τὸ, Μαζάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στιχηρὰ 8 καὶ ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς 4, καὶ τῆς ἁγίας 4 εἰς ἦχον α'.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Σήμερον τέρπεται πόλις, ἡ Ἀλεξάνδρεια, τὰ σπάργανά σου Μάρτυς, ἐν τῷ θείῳ Ναῶ σου, κατέχουσα

χουσα προφρόνως, διὸ καὶ ἡμεῖς, εὐσεβῶς ἑορτάζομεν, Αἰκατερίνα τὴν μνήμην σου τὴν σεπτὴν, ὑπερεύχου τῶν τιμώντων σε. Δίς.

Αἰκατερίνης τὴν μνήμην, νῦν ἑορτάσωμεν αὐτὴ γὰρ ὄντως πάσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς δυνάμεις, καὶ λόγῳ τε καὶ ἔργῳ καθεῖλε στερεῶς, καὶ ῥητόρων τὴν ἔνστασιν. Ἀλλὰ δεήσῃσι ταύτης, ῥῦσαι ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, ἐκ τῶν αἰρέσεων.

Χαίροις πανένδοξε Μάρτυς, Αἰκατερίνα σεμνή· τὸ γὰρ Σίναιον ὄρος, ἐν ᾧ εἶδε τὴν βάτον, Μωσῆς μὴ φλεγομένην, ἐν τούτῳ Χριστὸς, τὸ θεάρεστον σκηνὸς σου, νῦν μεταθείς σε, φυλάττει ἕως καιροῦ, τῆς δευτέρας παρουσίας αὐτοῦ.

Δόξα ἤχο: β΄.

Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει, τῆς Θεοσόφου Μάρτυρος Αἰκατερίνης, συνδράμωμεν ᾧ φιλομάρτυρες, καὶ αὐτὴν τοῖς ἐπαινοῖς ὡς ἀνθεσι καταστέψωμεν, Χαίροις, βοῶντες αὐτῇ, ἢ τῶν φληνάφων ῥητόρων τὴν θρασυστομίαν ἐλέγξασα, ὡς ἀπαιδευσίας ἀνάπλεων, καὶ τούτους πρὸς πίστιν θείαν χειραγωγήσασα. Χαίροις ἢ τὸ σῶμα πολυπλόκοις βασάνοις ἐκδοῦσα δι' ἀγάπην τοῦ Ποιητοῦ σου, καὶ μὴ καταβληθεῖσα, ὡς ἄκμων ἀνάλωτος. Χαίροις ἢ ταῖς ἄνω μοναῖς, ἀντάξια τῶν πόνων εἰσοικισθεῖσα, καὶ δόξης αἰωνίου κατατροφήσασα· ἧς ἐπίμενοι οἱ ὑμνωδοὶ σου, τῆς ἐλπίδος μὴ ἐκπέσωμεν.

Καὶ νῦν. Μετὰ τὸ τεχθῆναι πὲρ φύλ. 214. Εἰσοδος τὸ, Φῶς Ἰλαρόν. Προκειμένον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνωσμ. τῆς Ἀγίας· ζῆται Ἀπριλίου 23.

Εἰς τὴν Λιτὴν ἤχος θ΄.

Ὡς ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσενηνοχᾷς τῷ σῶ Νυμφίῳ Χριστῷ, Αἰκατερίνα Ἀθληφόρε ἀήττητε, ἀντάμειψιν δὲ εἰληφας, στέφος ἀφθαρτον, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε· ὄθεν καὶ τῶν ῥητόρων, τὴν θρασυστομίαν ἀπήμβλυνας, καὶ τούτους πρὸς θεογνωσίαν ἐπανήγαγες, καὶ τὸν τῆς μαρτυρίας στέφανον ἐχομίσαντο, σὺν Βασιλίσῃ τῇ σοφῇ. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ἤχος α΄.

Τὰ λαμπρὰ καὶ θεῖά σου ἄθλα, πᾶσαν γλώσσαν πρὸς αἶνεσιν ἤγειρεν Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων· οἱ γὰρ Ἀγγελοι ὄρωντες ἐν οὐρανῷ τὸν νυμφίον σου Χριστόν, τὴν καθαρωτάτην σου ψυχὴν ταῖς χορείαις αὐτῶν συναριθμοῦντα, καὶ οἱ ἀνθρωποι τὸ πολυάθλον καὶ καρτερικόν σου σῶμα καινὸν ἱατρεῖον ἔχοντες, κοινὴν χορείαν συσρησάμενοι, ἀγάλλονται καὶ πανηγυρίζουσιν, εὐφημοῦντές σε, ὡς τὴν πλάνην πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ ἐκνικήσασαν, καὶ πρεσβεύουσαν ἐν οὐρανοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ νυμφίος σου Χριστὸς, οὐρανῶν τὰς πύλας ἀνοίξας, εἰς παστάδα ἀκήρατον δέχεται σε καλλιπάρθενε, καὶ βασιλείας συμ-

μέτοχον

μέτοχοι δαίκνυσιν, ὡς συγκοινωνόν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, ᾧ νῦν παρισταμένη, μὴ ἐπιλάθου ἡμῶν, τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Ἐπέλαμψεν φυλ. 215.
Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς ἢ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ΄. Ἐδάκας σημείωσιν.

Μνήμην τὴν πανίερων, Αἰκατερίνα πανεύφημε, τῆς σεπτῆς σου ἀθλήσεως, τελοῦντες δοξάζομεν, ἐν φωναῖς ἀπαύστοις, τὸν δεδωρημένον, ὑπομονὴν σοι καρτεράν, καὶ νικηφόρον ἑ σε ἀναδείξαντα, καὶ λόγον χορηγήσαντα, καταπτοῦντα τοὺς ῥήτορας, Ἰησοῦν τὸν φιλόανθρωπον, καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Στίχ. Ἰπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Μάρτυς ἐθελοούσιος, Αἰκατερίνα πάνενδοξε, καθωράθης τὸν τύραννον, εὐτόνως ἐλέγξασα, καὶ δεινὴν μανίαν, τῆς πολυθείας, Θεογνωσίας φωτισμῷ, καταβαλοῦσα, καὶ θεία χάριτι ἐντεῦθεν καὶ ὡς Μάρτυρα, καὶ ὡς Παρθένον πανάμωμον, ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἔστηκεν ἐπὶ πέτραν.

Χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, Αἰκατερίνα πάνενδοξε, ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος, ἐδέξω καθάρασα, σεαυτὴν προθύμως, διὰ πολιτείας, καὶ λογισμῷ καρτερικῷ, τὴν τῶν τυράννων ἄφρῶν κατέπαυσας, ἐν κάλλει τῷ τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν ὠραιότητα, θεοφρόνως ἀντέ-

θηκας, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.
Δόξα. Ἦχος. β΄.

Βίον αὔλον ἐξησχημένη, βῆμα ἄθεον καταλαβοῦσα, ἔστης τροπαιοφόρος Αἰκατερίνα σεμνή, ἀνθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα· καὶ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα τυράννου κατεμυκτήρισας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας, τὰς φληνάφους ῥήσεις Πολύαθλε.

Καὶ νῦν. Σήμερον τὰ στίφη φυλ. 215. Τροπάριον τῆς ἑορτῆς καὶ τῆς Ἁγίας ἤχος δ΄. Ἡ Ἄμνάς σου Ἰησοῦ φυλ. 5.

Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὴν α΄ στιχολ. Κάθ. ἤχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Μολοῦσα εὐθαρσῶς, πρὸς ἀγῶνας Τρισμακάρα, ἀνδρείως τὸν Χριστὸν, ὠμολόγησας Μάρτυς, καὶ Τύραννον ἠλεγξας, δυσσεβῆ καὶ παράφρονα, καὶ κατήσχυνας, ῥητορευόντων τὰ στίφη, καὶ ἀνέδραμες εἰς οὐρανίους σκηνώσεις, διό σε δοξάζομεν.

Δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν.

Δικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἰερῷ ἐν Ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἦν εὐλόγησεν ὁ ἱερός Ζαχαρίας, ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Μετὰ τὴν β΄. Σιχολογίαν Κάθισμα τῆς Ἁγίας ἤχος δ΄.

Ἡ Παρθένος καὶ σεμνή, Αἰκατερίνα ἡ σοφὴ, τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ ῥώσθεισα ἀληθῶς,

ἀγαλ-

ἀγαλλομένη εισέρχεται ἐν στα-
δίῳ, καὶ Τύραννον ὤμον κατα-
βαλοῦσα στεβρῶς, καὶ πᾶσαν
τὴν πληθὺν τῶν δυσσεβούντων
ἐχθρῶν, μετ' εὐφροσύνης ἐψαλ-
λεν, ἀκαταπάστως μεγάλη φω-
νῆ, Χριστὲ βοῶσα, Σωτῆρ καὶ
Ῥύστα. Σὺ οὖν δέξαι τὸ πνεῦμά
μου.

Δόξα καὶ νῦν.

Η ἀμιάντος Ἀμνάς, καὶ ἀκηλί-
δωτος Παστάς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, μετ'
εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως,
ἦν Ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι
πιστῶς, καὶ πάντες οἱ πιστοί,
μακαριοῦσιν αἰεὶ, καὶ εὐχαρίστως
ψάλλουσι, ταύτῃ ἀκαταπαύστως
μεγάλη φωνῆ, ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ
σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις Πανά-
μωμε.

Μετὰ τὸν Πολυέλιον. Κάθισμα τῆς
ἀγίας, ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Αλεξανδρέων ἡ λαμπρὰ καὶ
θεία πόλις, ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου
σεμνὴ πανηγυρίζει, καὶ γεραίρει
τοὺς ἄθλους σου Αἰκατερίνα, οὗς
ἔτλης γενναιοφρόνως ὑπὲρ Χρι-
στοῦ, καὶ μέγα θρηνουμένη σοὶ
ἐκβοᾷ, ὦ Παρθένε πολυάθλε, εἰς
οὐρανίους νῦν σκηνάς, ἀγάλλου
τε καὶ χόρευε, χαῖρε Μάρτυς
πανθαύμαστε.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορ-
τῆς, ὁμοιον.

Αγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ ὁ ὕμνο-
γράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ
σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἁγίος

ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία ἡ φω-
τοφόρος θεία λαμπάς, καὶ χαί-
ρει εισερχομένη ἐν τῷ ναῷ, ἦν
καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαρα-
χίου υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύ-
γαζε, χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α'. ἀντίφωνο τοῦ
δ'. ἤχου. Προκειμῖνον ἦχος δ'. Θαυ-
μαστάς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.
στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν
ταύτην, Ὁμοιωθή ἡ Βασιλεία
τῶν οὐρανῶν δέκα Παρθένοις,
αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας
αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν
τοῦ Νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ
αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ πέντε
μωραὶ. Αἵτινες μωραὶ, λαβοῦσαι
τὰς λαμπάδας αὐτῶν, οὐκ ἔλα-
βον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον. Αἱ δὲ
φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς
ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμ-
πᾶδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ
τοῦ Νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι,
καὶ ἐκάθευδον. Μέρους δὲ νυκτός,
κραυγὴ γέγονεν, Ἴδου, ὁ Νυμ-
φίος ἔρχεται· ἐξέρχεσθε εἰς
ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθη-
σαν πᾶσαι αἱ Παρθένοι ἐκίναί,
καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας
αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρο-
νίμοις εἶπον, Δότε ἡμῖν ἐκτῶ
ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες
ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν
δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι, Μή-
ποτε οὐκ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν,
πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς
πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυ-
ταῖς

ταῖς. Ἄπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ Νυμφίος, καὶ αἱ ἑτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ Παρθένοι, λέγουσαι, Κύριε, κύριε, ἀνοιξὸν ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Καὶ ὁ Ν'. Δόξα, ταῖς τῆς ἀθληφόρου. Καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου ἤχος β'. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. καὶ τὸ ἰδιόμελον. Βίον αὔλον φύλ. 230. Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ τῆς ἀγίας.

ὠδὴ α'. ἤχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην

Αἰκατερίνης τῆς Πανσόφου Μάρτυρος, ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, τὸ ζοφερόν ὄμμα, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, αἴγλην διδούς μοι Δέσποτα, τῆς σῆς φωτοχυσίας, τῶν ψυχοφθόρων πταισμάτων μου, πάσαν τὴν ἀχλὺν ἀφανίζουσαν.

Κυβερνωμένη τῇ παλάμῃ ἐνδοξε, τῇ κραταῖᾳ τοῦ Χριστοῦ, εἰδωλικὴν ζάλην, Μάρτυς ὑπεξέφυγες, ἀβρόχους ὑπερπλέουσα, τοῦ σταυροῦ τῷ ἰστίῳ, καὶ θείαις ἀβραῖς τοῦ Πνεύματος, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλπουσα.

Αγαλλομένη Παρθεσίας κάλλεσιν, Αἰκατερίνα σοφῇ, καὶ Θεϊκὴν γνῶσιν, οὐρανόθεν ἔχουσα, τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως, τοὺς προε-

στῶτας κατήσχυνας, τούτους κατὰ κράτος νικήσασα.

Θεοτοκίον.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν ἄχραντε, πάσης αἰρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει· σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεοκυήτωρ τῆς Κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν αἰδιον.

ὠδὴ Γ'. Ὁ στεριώσας κατ' ἀρχάς.

Εθελουσίως σου βροπαῖς, ἐχώρησας πρὸς τὸ πάθος, τὸ ἐκούσιον Χριστοῦ μιμουμένη, καὶ νικήσασα λαμπρῶς, τοῦ σκότους κοσμοκράτορα, στεφανηφόρος ὤφθης, Αἰκατερίνα Θεόληπτε.

Ρωμαλαιότητι φρενῶν, διήλεγξας τοὺς τυράννους, ἀθείας ἐν βυθῷ κυλισθέντας, ρητορεύουσα σαφῶς, Θεογνωσίας δόγματα, θεία σοφία Μάρτυς, λαμπρυνόμενη πανεύφημε.

Ἰσοθείαν τοῖς ὠσι, τῆς Εὐσας ὁ ψιθυρίσας, ὑπὸ Κόρης ἀπαλῆς νῦν πατεῖται· τῷ γὰρ ὄπλῳ τοῦ σταυροῦ, περιφραχθεῖσα ἠσχυνας, Αἰκατερίνα Μάρτυς, ἄμμετρα τοῦτον καυχώμενον,

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ Κόσμῳ, διανάστησον οὐλὰς, καὶ τύπους ἐξλείφουσα, τῆς ἀμαρτίας μόνη, Θεογενήτορ πανάμωμε.

Κάθι-

Κάθισμα ἤχος κλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως ἐξ οὐρανοῦ, διὰ στόματος Μάρτυς τοῦ Μιχαήλ, λαβοῦσα πανεύφημε, καὶ ἐν ἄθλοις ἀήττητε, τῇ μὲν σοφίᾳ τῇ ἔξω, τοὺς ῥήτορας ἐπτήξας, τῇ δὲ σοφίᾳ τῇ θείᾳ, τὴν πλάνην ἐμείωσας. Ὅθεν καθορῶν σου τὸν ἀγῶνα ὁ Κτίστης, παρέστη ἐνισχύων σε, Δεῦρο λέγων ἀνάβηθι, οἱ θησαυροὶ γὰρ σε μένουσι πρόσθευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ὡδὴ Δ'. Σὺ μου Χριστέ Κύριος.

Αθλητικὴν, Αἰκατερίνα τὴν ἐνστασιν, ἐπεδείξω, Μάρτυς παναοίδιμε, τῷ δυσμενεῖ, λίαν καρτερῶς, ἀντικαταστάσα, καὶ τοῦτον καταπατήσασα, ποσὶν ὠραισαμένοις, τοῦ σταυροῦ τῇ δυνάμει, ἀθληφόρε Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Τυραννικὴν, ἀλαζονείαν ἐφάυλισας, καὶ τῷ θεῷ, λόγῳ τῆς σοφίας σου, ὡς ἐκ βυθοῦ, τῆς ἀπατηλῆς, δεισιδαιμονίας, τοὺς πλανωμένους ἐξήρπασας, διδάσκουσα κραυγάζειν, τῷ Χριστῷ μελωδοῦντας, Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνηθρῳπε.

Η εὐκλής, καὶ φωτοφόρος πανήγυρις, τῆς ἐνδόξου, μνήμης σου πανεύφημε, τῆς καρτερῶς θράσος τοῦ ἐχθροῦ, καταπατησάσης, ὡς Ἥλιος ἀνατέταλκεν, ἐν ἧ' μεγαλοφώνως, τῷ Δεσπότη ἑωῶμεν,

Τῇ δυνάμει σου δόξα. Φιλόνηθρῳπε. Θεοτοκίον.

Νῦν τὴν ἰσχύον, τῶν ἀθετοῦντων κατάβαλε, τῆς εἰκόνας, κόρη τῆς προσκύνησιν, σοῦ τῆς σεπτῆς, καὶ τοῦ ὑπὲρ νοῦν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ κόσμον ὅλον φωτίσαντος, καὶ πάντων τῶν ἁγίων τοὺς δὲ πίστει τιμῶντας, καταφαιδρῶνον μόνῃ πανύμνητε.

Ὡδὴ Β'. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Πόθῳ πυρπολουμένη, Μάρτυς παναοίδιμε τῷ τοῦ Δεσπότη σου, καὶ ζητοῦσα τούτου, τὸ ἀμήχανον κάλλος θεάσασθαι, αὐθαιρέτῳ γνῶμη, τοῖς αἰκισμοῖς σαυτὴν παρέσχες, Παρθενίας ἐκλάμπουσα χάρισιν.

Αθλοὶς ἱερωτάτοις, κόρη καλλιπάρθενε καταλαμπρύνασα, σεαυτὴν προφρόνως, ἀνελήλυθας πρὸς τὴν οὐράνιον, τοῦ Χριστοῦ παστάδα, καὶ νῦν φαιδρῶς τῷ σῷ Νυμφίῳ, γηθομένη συνήφθης πανόλθιε.

Νεάνις φαιδροτάτη, ὦφθης ἀγάπησασα, μόνον ἐράσμιον, καὶ ὀπίσω τούτου, συντονώτατον δρόμον διήνυσας, εἰς ὁσμὴν, τοῦ μύρου, τοῦ νοητοῦ τοῦ κενωθέντος, ἀνεβόας δραμοῦμαι Νυμφίε μου. Θεοτοκίον.

Αληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε, Πάνυγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν οὐσίαις, θελητικαῖς αὐτεξουσίαις, γνωριζόμενον κόρη Θεόνημψ.

Ὡδὴ

ὧδὴ Σ'. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Ολην σε περικαλλῆ, παρθενίας ἀπαστράπτουσαν αἰγλή, μαρτυρικοῖς τε κόρη, φοινηχθεῖσαν ἐν αἵμασι, καθορῶν ὁ ἀγαθός, Λόγος καὶ ἄχραντος, ἐν θαλάμοις, ἐπουρανίους κατεσκήνωσε.

Ισχυσας διὰ σταυροῦ, τῶν Τυράννων καταλῦσαι τὸ κράτος, καὶ κοσμικῆς σοφίας, διελέγξει τὸ μάταιον, Θεοπνεύστου διδαχῆς, θρύουσα δόγματα, μεγαλόφρον, Αἰκατερίνα πανασίδιμε.

Δόλω πρώην τὸν Ἀδάμ, Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐκβαλόντα, τῶν αἰκισμῶν τοὺς πόνους, καρτερῶς ὑπομείνασα, καταβέβληκας εἰς γῆν, Μάρτυς πανένδοξε, καὶ στεφάνοις, τῆς βασιλείας ἐστεφάνωσαι.
Θεοτοκίον.

Ιλέων μοι τὸν Κριτὴν, τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτὴν τε τῶν δεινῶν, Μητὲρ ἀπέργασαι· σοὶ γὰρ μόνῃ, τὰ πῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Δέγε τὸ παρὸν κοντάκιον τοῦ ἀγίου εἰς τὸν κανόνα αὐτοῦ.

Τὰ θεῖα σοφῆ, καλῶς μυσταγωγούμενος, θυσία δεκτῆ, ἐγένου πανασίδιμε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἐπιες προθυμώτατα τὸ ποτήριον. Διὰ τοῦτο Μερκούριε πρέσβευε ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κοντάκιον ἤχος Ε'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτὴν, ἐνθῶως φιλο-

μάρτυρες, ἐγείρατε νῦν, γεραίροντες τὴν Πάνσοφον, Αἰκατερίναν. Αὕτη γὰρ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, Ῥητόρων τὴν γνώσιν καταπτύσασα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἐκ Θεοῦ Σοφίαν λαβοῦσα παιδιόθεν ἡ Μάρτυς, καὶ τὴν ἔξω καλῶς σοφίαν πᾶσαν μεμάθηκε, γνοῦσα ἐκ ταύτης, τὴν τῶν στοιχείων κίνησιν τε καὶ ποιήσιν κατὰ λόγον, καὶ τὸν αὐτὰ ἐξ ἀρχῆς διὰ Λόγου ποιήσαντα, αὐτῷ τὴν εὐχαριστίαν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ προσέφερε, τὰ εἰδῶλα καθελοῦσα, καὶ τοὺς ταῦτα ἀφρόνως λατρεύοντας, Ῥητόρων τὴν γνώσιν καταπτύσασα.

Ἀνάγνωσις.

+ Εἰς τὰς 25 Νοεμβρίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης.

Αὕτη ἡ ἁγία ἤκμασε κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Βασιλέως Μαξιμιανου, ἐν ἔτει 304. Κατήγετο ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν τῆς Αἰγύπτου, θυγάτηρ οὔσα Βασιλίσκου τινὸς Κῶνστα καλουμένου, τὴν ὄφιν κατὰ πολλὰ ὠραία καὶ μεγαλόσωμος· δεκαοκταετῆς δὲ οὔσα τὴν ἡλικίαν, ἔμαθε πᾶσαν ἐπιστήμην καὶ σοφίαν ἀνθρωπίνην· ἀλλ' ἐπειδὴ ὠμολόγει παρρησία τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινόν, πιάνεται ἀπὸ τοὺς εἰδωλολάτραις καὶ παιδεύεται μὲ πολλὰς βασάνους. Αὕτη ἡ αἰδύμιος μὲ τὴν σοφίαν τῆς ἐνίκησε

πεντήκοντα ῥήτορας, καὶ τοὺς κατέπεισε νὰ πιστεύσωσι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, Θεόν. Ὄθεν μετ' αὐτῶν ποικίλως βασανισθεῖσα, ἀπεκεφαλίσθη, καὶ οὕτως ἔλαβε τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι πενήκοντα ῥήτορες, οἱ διὰ τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, πυρὶ τελειοῦνται.

† Ἡ ἁγία Βασίλισσα, σύζυγος τοῦ Βασιλέως Μαξιμιανοῦ, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μερκούριος, ὁ ἐρμηνευόμενος Ἑρμῆς, εἰκοσιπενταετῆς ὢν καὶ ὠραῖος, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται ἐν Καισαρείᾳ, κατὰ τὸ 255, παρὰ τοῦ Βασιλέως Δεκίου.

† Ὁ Ὅσιος Πατὴρ Πέτρος ὁ ἡσυχαστής, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι ἑξακόσιοι ἐβδομήκοντα Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

ὼδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Μαρτύρων τὸ καύχημα, τῆς εὐσεβείας μύστης γεγένησαι, τῷ λαμπρῷ σου Νυμφίῳ Μαρτύρων ὄμιλον, προσαγαγοῦσα Χριστῷ, μεθ' οὗ κραυγάζεις πανεύφημη ψάλλουσα, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ολόγος σου πάνσοφε, πρὸς σωτηρίαν πολλοὺς ἐξήρπασεν, ἐξ εἰδωλομανίας, καὶ φωτοφόρους ἔδειξε Μάρτυρας, μεγαλοφώνως σὺν σοὶ ἀνακράζοντας, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεάνις ὀπίσω σου, ἀκολουθεῖσαι σοὶ προσεήνεχται, διὰ ξίφους τμηθεῖσα, σὸν μιμουμένη πάθος τὸ ἀχραντον, καὶ σοὶ τῷ Κτιστῇ βοῶσα καὶ λέγουσα, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Αγίων ὁ Ἅγιος, ἐν σοὶ ἁγίως κατασκηνώσας ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, σεσαρκωμένος ἐκ σοῦ γεγέννηται, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πιστεὶ κραυγάζοντας, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ὼδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Σαῖς διδαχαῖς Βασίλισσα, πειθαρχοῦσα προσέδραμε, τῇ Θεοσεβείᾳ, καὶ στερβῶς ὑπέμεινε, πόνων τὴν αἰσθησιν, καὶ Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, τῆς ἀδιადόχου, προφανῶς ἠξιώθη, βοῶσα τῷ Δεσπότῃ, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετὰ Μαρτύρων γένοιτο, τῶν πιστῶν τὰ αἰτήματα· ἡ γὰρ Ἀθληφόρος, τῷ Χριστῷ παρίσταται, αἰτοῦσα τὰ κρείττονα, καὶ σωτηρίας πρόξενον, τοῖς τὴν παναγίαν, καὶ σεπτὴν αὐτῆς μνήμην, προθύμως ἐκτελοῦσι, καὶ πιστῶς μελωδοῦσι· λαὸς ὑπερψοῦτε, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σεσοφισμένοις ῥήμασιν, ἐπειράτο ὁ τύραννος, πιθανολογίαις, ὁ δεινὸς χρησάμενος, ἐκλύειν τὴν ἕνσασιν, τὴν σὴν ἐλπίας ἐνδοξεῖ· Ἀλλὰ νυμφευθῆναι, τῷ Χριστῷ βουλομένη, ἐβόας τῷ Δεσπότῃ

Ἱερεῖς

Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερ-
ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰερωτέρα πέφνηας, Θεοτόκε πα-
νάμωμε, τῆς ὑπερκοσμίου, τῶν
Ἀγγέλων τάξεως. Τὸν τούτων
γὰρ τέτοκας, δημιουργὸν καὶ Κύ-
ριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογά-
μου νηδύος, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις,
ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, μιᾶ δὲ
ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Ὡδὴ Θ'. Ἐξίστη' ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Μετέστης πρὸς θαλάμους φω-
τειδεῖς, νυμφικοῖς κοσμουμένη
στολισμασι, παρθενικὴν, ἔχουσα
λαμπάδα τῇ δεξιᾷ, τῇ δὲ ἑτέρα
φέρουσα, τὴν ἀποτμηθεῖσάν σου
κεφαλὴν· καὶ νῦν παρισταμένη,
Χριστῷ τῷ σῶ Νυμφίῳ, τοὺς σὲ
ὑμνοῦντας περιφρουρήσον.

Λιμένα καθωρμίσθης νῦν γαλη-
νῷ, εὐσταλῶς τε καὶ κούφως τὴν
θάλασσαν, τὴν κοσμικὴν, Μάρτυς
διελθοῦσα τρικυμιῶν, μὴ πειρα-
σθεῖσα Πάνσοφε, πλοῦτον πολυ-
ποίκιλον τῷ Χριστῷ, προσφέρουσα
Παρθένε, τὸν ἔθνον τῶν Μαρτύ-
ρων, Αἰκατερίνα παμμακάριστε.

Παστάδων οὐρανίων ἐνδὸν τα-
νῦν, σὺν Παρθένων χορεία χο-
ρεύουσα, μαρτυρικαῖς, περιλαμ-
πομένη μαρμαρυγαῖς, Αἰκατερίνα
Πάνσοφε, λῦτον τῶν πταισμάτων
μου τὰς σειρὰς, προθύμως ὀυσω-
ποῦσα, τὸν πάντων εὐεργέτην,
οἷ ὄν τὸ αἷμά σου ἐξέχεας.

Θεοτοκίον.

Ὁράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ,
ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι,
τὸν Ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας
τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῦ-
ξατο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς Ἀ-
γαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων,
ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα
περιβέβληται.

Ἐξαποστειλ. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ενεύρωσας τὸ φρόνημα, γυναι-
κῶν ὦ Παρθένε, Αἰκατερίνα πάν-
τιμε, ἀθλοφόρων ἡ δόξα, καὶ φι-
λοσόφων ἀνοιαν, ἐν Θεῷ διήλεγ-
ξας, ὡς ληρον οὔσαν καὶ μῦθον,
τὴν Πανάμωμον ὄντως, καὶ Μη-
τέρα τοῦ Θεοῦ, συλλήπτορα κε-
κτημένη. Καὶ τῆς ἑορτῆς φύλ. 223.

Εἰς τοὺς αἰῶνας, τῆς ἑορτῆς 3. εἶτα
Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Μνήμην τὴν πανίερων, Αἰκατε-
ρίνα πανεύφημε, τῆς σεπτῆς σου
ἀθλήσεως, τελοῦντες δοξάζομεν,
ἐν φωναῖς ἀπαύστοις, τὸν δεδω-
ρημένον, ὑπομονὴν σοι καρτεράν,
καὶ νικηφόρον σε ἀναδειξάντα,
καὶ λόγον χορηγήσαντα, κατα-
πτοοῦντα τοὺς Ῥήτορας, Ἰησοῦν
τὸν φιλόνητον, καὶ Σωτῆρα
καὶ Κύριον.

Μάρτυς θελούσιος, Αἰκατερίνα
πανένδοξε, καθωράθης τὸν Τύραν-
νον, ἐντόνως ἐλέγξασα, καὶ δει-
νὴν μανίαν, τῆς πολυθείας, Θεο-
γνωσίας φωτισμῷ, καταβαλοῦσα,

καὶ

καὶ θεία χάριτι, ἐντεῦθεν καὶ ὡς Μάρτυρα, καὶ ὡς παρθένον πανάμωμον, ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, Αἰκατερίνα πανένδοξε, ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος, ἐδέξω καθάρασα, σεαυτὴν προθύμως, διὰ πολιτείας, καὶ λογισμῶ καρτερικῶ, τὴν τῶν τυράννων ὀφρῶν κατέσπασας, καὶ κάλλει τῷ τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν ὠραιότητα, Θεοφρόνως ἀνέθηκας, ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα. Βίον ἄυλον. Φύλ. 230. Καὶ νῦν.

Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται Φύλ. 223.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῆς ἀγίας. Ὡδὴ γ' τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἀγίας. ἡ σ'. Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον ἤχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου.

Αδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστὸν, ἵνα ἐκ Πίστεως Ἰησοῦ δικαιοθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμεν. Πάντες γὰρ Υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χρι-

στὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ, οὐδὲ Ἕλληνι οὐκ ἐν δούλῳ, αὐτὸς ἐλεύθερος· οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θήλυ, πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστε, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δὲ, Ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν· ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ Πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἤλθε τὸ πληρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλουῖα ἤχος δ'.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

26 Νοεμβρίου τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου, καὶ τοῦ Ὁσίου Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε.

Τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τοῦ ἁγίου Ἀλυπίου ἡχ. α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Παμμάκαρ Ἀλύπτε τὴν σὴν, ἐκ παιδὸς ἀνέθηκας, ζῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὑφ' οὗ σθενοῦμε-

νος, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, λογι-
σμῷ ὑπέταξας, τὸ χεῖρον ὑπο-
τάττων τῷ κρείττονι. Διὸ ἰκέτευε,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Ἀλύπιε φωστῆρ, κα-
θωράθης μέγιστος, φωταγωγῶν
τὴν ὑφήλιον, θαυμάτων λάμπησι,
καὶ ἐνθέων ἔργων. Ὅθεν μετὰ
κοίμησιν, τὸ ἄδυτόν σε φῶς
ὑπεδέξατο. Διὸ ἰκέτευε, δωρη-
θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στύλος ἐχρημάτισας σοφῆ, μο-
ναστῶν Ἀλύπιε, ὑπερθεν στύλου
ἰστάμενος, καὶ πιεζόμενος, καύ-
σωνι, καὶ κρύει, καὶ πολλαῖς
ἀσκήσεσι. Διὸ καθυπεδέξω τοῦ
Πνεύματος, θεῖα χαρίσματα, ἰα-
τρεύειν ἀρρώσθηματα καὶ διώ-
κειν, πάθῳ χαλεπώτατα.

Λέγε καὶ 3 τοῦ Νικάνου· ὄρα εἰς τὸ
τέλος. Δόξα καὶ νῦν Ὅσιε πάτερ φύλ.
13. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπά-
ριον. Ἰπομονῆς στύλος γέγονας, φύλ.
9. καὶ τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον
τῆς ἡμέρας καὶ ἀνάγνωσις.

† Εἰς τὰς 26 τοῦ Νοεμβρίου
ἰορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ὁσίου
Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου.

Οὗτος ὁ ἅγιος καταγόμενος ἀπὸ
τὴν Ἀδριανούπολιν, χώραν τῶν
Παφλαγῶνων, ἔζη ἐπὶ Ἡρα-
κλείου βασιλέως, ἐν ἔτει 608.
Αὐτὸς ἀναβάς εἰς ἓνα στύλον
ἀσκέπαστον, ἔκαμεν ἐκεῖ ὅλους
τοὺς ἀγῶνας τῆς ἀσκητικῆς
του ζωῆς, καὶ ζήσας χρόνους ἐ-

κατόν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.
† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος
Στυλιανὸς ὁ ἐκ Παφλαγόνος, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Ἀκάκιος, ὁ ἐν
τῇ Κλίμακι, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Ἰάκωβος ὁ ἀνα-
χωρητῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Νί-
κων ὁ Μετανοεῖτε λεγόμενος, καὶ
ἐξ Ἀρμενίας καταγόμενος, καὶ ἐν
Σπάρτῃ τοῦ Μωρέως ἀσκήσας,
τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Σίλος ὁ ἐπίσκο-
πος τῆς Κορίνθου Περσίδος, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Γεώρ-
γιος ὁ Χίος, ὁ ἐν ἔτει 1801
ἀθλήσας, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποσταλιάριον καὶ ἀπόστιχα τῆς
ἡμέρας. Δόξα τοῦ ὁσίου ἤχος πλ. α.
Ὅσιε Πάτερ φύλ. 13 καὶ νῦν. Θεοτόκε
σὺ εἶ ἡ ἄμπελος κτλ. καὶ ἀπόλυσις.

~~~~~

27 Νοεμβρίου τοῦ ἀγίου με-
γαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ
Πέρσου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλ. τῆς ἡμέρας 3' καὶ τοῦ ἀγίου
3 εἰς ἤχον 6'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Κόσμου, τὰ τερπνὰ καταλιπὼν,
γένους περιφάνειαν πλοῦτον, καὶ
ὠραιότητα, πᾶσάν τε τὴν αἴσθη-
σιν, ἀπαρνησάμενος, καὶ τὸ σῶμα

τεμνό-

τεμνόμενος, παθῶν ἐκμιμήσει, χαίρων ἠκολούθησας, Χριστῷ Ἰακώβε· ὡς οὖν, κοινωνὸς παθημάτων, δόξης ἐχρημάτισας ὄντως, καὶ τῆς Βασιλείας νῦν συμμετοχος.

Μέλη, θεριζόμενος σαρκός, καὶ τὰς ἀφορήτους οὐνάς, τῶν αἰκισμῶν καρτερῶν, Μάρτυς ἀξιόγαστε, Χριστοῦ Ἰακώβε, καὶ τυράννων ὀμότητα, πατήσας ἀνδρείως, νίκης τὸν πολύτιμον, στέφανον εἴληφας. Ὡς νῦν, ἐγκοσμούμενος μάκαρ, θείῳ τοῦ Δεσπότη σου θρόνῳ, μετὰ τῶν συνάθλων σου παρίστασαι.

Εχων, παρρησίαν πρὸς Χριστὸν, πάντων τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν σὴν σεπτὴν ἑορτὴν, Μάρτυς παναοίδιμε, θερμῶς προϊστάσο, τῶν κινδύνων ρύόμενος, παθῶν ἀπαλλάττων, πάσης περιστάσεως, δεινῶν λυτρούμενος, νέμων καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, θείαις σου ἐντεύξεσιν ὅπως, τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνάς σου δοξάζωμεν.

Δόξα ἤχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Καρτερῶν ἐν ἀθλήσει, Μάρτυς Ἰακώβε, τὸ σῶμά σου παρέδωκας διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν· καὶ μελιζόμενος χεῖρας καὶ μηρῶν, καὶ βραχίονας καὶ κνήμας καὶ τοὺς δακτύλους, καὶ τελευταῖον τὴν χάραν σου, ἀνίπτασαι ἐν οὐρανοῖς, συμβασιλεύων τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός. Διὸ ἀθλούντων κράτιστε, μὴ διαλείπης ἱκετεύων, τοῦ

σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου.

Καὶ νῦν Θεοτοκ. ὁμοιον φύλ. 10. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε φύλ. 6. καὶ τῆς ἡμέρας.

Τὸ πρῶτ', κοντάκιον τῆς ἡμέρας, καὶ ἀνάγνωσις.

† Βίς τὰς 27 τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον Πέρσης μὲν τὸ γένος, πλὴν Χριστιανός, υἱὸς εὐγενῶν γονέων, ἠγαπάτο πολὺ παρὰ τοῦ Ἰσδιγέρδου, Βασιλέως αὐτῶν ἐν ἔτει 395· διὰ τοῦτο καὶ ἠρνήθη, φεῖ! τὸν Χριστὸν, καὶ ἐδέχθη τὴν θρησκείαν τοῦ Βασιλέως. Ἡ μήτηρ δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μαθοῦσαι τοῦτο, ἐμήνυσαν αὐτῷ διὰ γραμμάτων, ὅτι τὸν εἶχον ἀλλότριον καὶ ξένον τῆς συγγενείας των· διὸ κατανοχθεῖς, ἐπέσρεψε ἄλλιν εἰς τὸν Χριστόν. Τότε ὁ Βασιλεὺς μαθὼν τοῦτο, προστάζει καὶ τοῦ κόπτουσιν ὅλα του τὰ μέλη, ἀπὸ τοὺς ἄρμους, ἐπὶ τέλος καὶ αὐτὴν τὴν κεφαλὴν του, καὶ οὕτως ἀπῆλause τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον. Τὸν ἅγιον τοῦτον ἔχοντες παράδειγμα οἱ Χριστιανοί, ἑορτάζουσι καὶ τοὺς νεομάρτυρας τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Πινοῦφριος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

+ Ὁ Ὅσιος Ναθαναὴλ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσευχαίς.

Ἐξ.

Ἐξαποτειλάριον, καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

28 Νοεμβρίου. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηναρχοῦ καὶ Στεφάνου τοῦ νέου Ὁμολογητοῦ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐλέησον. ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ Μάρτυρος, εἰς ἧχ. πλ. 6'.

Τριήμερος ἀνάστις.

Ἀγῶνα τοῦ σεπτοῦ Ἀθλητοῦ, τοὺς πόνους τοῦ ὀπλίτου Χριστοῦ, εὐφημοῦντες, καταχρέως οἱ πισοὶ, βοήσωμεν Κυρίῳ, Αὐτοῦ τὰς ἰκεσίας, πάσης ἀνάγκης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Εἰρήνη σοι πολλή ἐκ Θεοῦ, ἀθλήσαντι γεγένηται, καὶ τὸν σάλον διελθόντι τῶν δεινῶν, Εἰρηναρχε παμμακάρ, γενναῖε στρατιῶτα, καὶ πρεσβευτὰ τῶν εὐφημοῦντων σε.

Συνήθλησε Γυναίων χορὸς, καὶ Παιδῶν θεῖος ὄμιλος, σὺν τῷ θείῳ, Εἰρηναρχῷ καρτερῶς, τελούντος σου ἀγῶνας, καὶ πλάνην ἐκνευροῦντος, Μάρτυς Ἀχάκιε μακάριε.

Δόξα ἧχ. πλ. 8'.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώθητον, Ὅσιε Πάτερ, ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ Εἰκόνης, ἀντέστης ἀνδρικώτατα, μὴ ὑποπτῆξας τοῦ Κοπρωνύμου τὰς ἀπειλάς, ἀλλὰ τῷ τοῦ Πνεύματος ξίφει, τοῦτον

ἀπέκτεινας. Διὸ παρρησίαν κεκτημένος πρὸς Θεόν, περιώριζε τὴν Ποίμνην σου, ἐξ αἱρέσεων πασῶν, Στέφανε πολυάθλε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τῆς ἡμέρας. Νύμφην σε Πάναγνε, φύλ. 9. Απόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον, Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, φύλ. 6. καὶ τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτ', κοντάκιον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνάγνωσις.

† Εἰς τὰς 28 τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηναρχοῦ.

Ὁ ἅγιος Εἰρηναρχος ἦν ἐκ τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ πόλεως Σεβαστείας· νέος δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, ἐγένετο δῆμιος, καὶ ἐθανάτωνε τοὺς Μάρτυρας. Ἀλλὰ βασιανίσας ποτὲ ἐπτὰ γυναῖκας, καὶ ἰδὼν ὅτι δὲν ἐβλάβησαν, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστὸν, καὶ κηρύξας εαυτὸν Χριστιανὸν, ῥίπτεται εἰς μίαν λίμνην. Ἐπειτα ἐκβληθεὶς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενεται, ὁμοῦ μὲ τὸν πρεσβύτερον Ἀχάκιον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Στέφανος ὁ νέος, ὁ Βυζάντιος, ὁ εἰς τὸ ὄρος τοῦ ἁγίου Αὐξεντίου τὴν ἄσκησιν ποιησάμενος. Οὗτος ἐλέγξας τὸν Κοπρωνύμον διὰ τὴν εἰκονομαχίαν του, σύρεται κατὰ γῆς, καὶ κτυπηθεὶς τὴν κεφαλὴν, παραδίδει τὸ πνεῦμα εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

† Ὁ ἅγιος Πέτρος καὶ ἡ ἁγία Ἄννα, ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων τυπτόμενοι τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Τιμόθεος

θεος, καὶ Θεόδωρος, ὁ ἐπίσκοπος, Πέτρος, Ἰωάννης Σέργιος, Θεόδωρος, καὶ Νικηφόρος οἱ ἱερεῖς, Βασίλειος καὶ Θωμᾶς οἱ διάκονοι, Ἰερόθεος, Δανιήλ, Χαρίτων, Σωκράτης, Κομάσιος, καὶ Εὐσέβιος οἱ μοναχοὶ, καὶ Ἐτιμάσιος, ξίφει πάντες τελειοῦνται, ἐν ἔτει 361.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον, καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Δόξα τοῦ Ὁσίου. Τὸ κατ' εἰκόνα τρηθῆσας ἀλώβητον. φύλ. 240. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

29 Νοεμβρίου. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Παραμόνου καὶ Φιλουμένου.

Ἐσπέραις εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τῆς ἡμέρας 3. καὶ τῶν Μαρτύρων 3. εἰς ἤχον δ'.

Ὁ εἰς ὑψίστου κληθεῖς.

Φωτοφανεῖαις σαφῶς πεπυρσευμένος, παμμάκαρ Παράμονε, τοῦ θεοῦ Πνεύματος, σκότος βαθύτατον τέλεον, ἀπεβδελύξω, πολυθείας καὶ ἠεροτομολήσας, εὐθέτου λαβόμενος, καιροῦ πανόλβιε, πρὸς τὰ προκείμενα σκάμματα, γενναιοφρόνως, καὶ νικηφόρος ὀρθεῖς, κατέβαλες, τὸν ἀλαζόνα καὶ πολέμιον, πάντων βροτῶν μεγάλων Χριστόν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Διὰ τὸν πάντων Θεὸν καὶ Βασιλέα, δῆμον πολυάριθμον κατασ-

(ΤΟΜ. Β').

φαττόμενον, κατανοήσας Παράμονε, τῷ θεῷ ζήλω, ὄλως ἐθέλχθης καὶ ἀνεβόησας, Χριστοῦ δούλος γνήσιος, ὑπάρχων πάντοτε· γινώτε παράνομοι τύραννοι, καὶ ὡς ἀρνίον, ἄχακον θύεσθαι νῦν αὐτόκλητος, παρεγενόμην· μὴ οὖν μέλλετε, θῦμα δεκτὸν τῷ τυθέντι σαρκί, δι' ἐμέ ἐκουσίως, τοῦ γενέσθαι κτεπεύγομας.

Τῇ ἑπταριθμῷ τιμώμενος δεκάδι, τριπλῆ τε ὁ τίμιος, ἑκατοντάδι χορὸς, τῶν Ἀθλοφόρων πολύθεον, καθείλε πλάνην, παρανομούντων διὰ τῆς πίστεως· μεθ' οὗ ἐστεφάνωσαι, ἀγωνισάμενος, γενναιοφρόνως Παράμονε, καὶ ταῖς χορείαις, τῶν Ἀσωμάτων χαίρων ἠρίθμησαι· μεθ' ὧν δυσώπει πάσης Ὀλίψεως, καὶ πειρασμῶν λυτρωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς σὲ ἀνευφημοῦντας, καὶ γνησίως μακαρίζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ὅμοιον

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπᾶριον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, φύλ. 6. καὶ τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτῃ, κοντάκιον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνάγνωσις.

† Βίς τὰς 29 Νοεμβρίου ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Παραμόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τριακοσίων ἐξδομηκοντα Μαρτύρων.

Οὔτοι ἤθλησαν εἰς τὴν Περσίαν βασανισθέντες ὑπὸ Ἀκαλίνου ἄρχοντος τῆς Ἀνατολῆς, ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως, ἐν ἔτει 250.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Φιλουμένης ὁ Λυκαῖος, παιδευθεὶς, τελειοῦται ἐν ἔτει 270.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Διονύσιος, ἐπίσκοπος Κορίνθου, καὶ Οὐαλλέριος ὁ Μάρτυς, ξίφει τελειοῦνται. Ὁ ἅγιος Παγκόσμιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Φαῖδρος καὶ λοιποὶ ἐξ Μάρτυρες ἀθλήσαντες, τελειοῦνται. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ ἐν Περσίδι Ἱερομάρτυς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Νικόλαος ἐπίσκοπος Θεσσαλονίκης, καὶ Οὐρ- ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις. Ἐξαποστειλᾶριον καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

Ὁ ἅγιος ἈΝΔΡΕΑΣ.

30 Νοεμβρίου τοῦ ἁγίου καὶ ἐν- ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλ.
δόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου στιχηρ. σ. εἰς ἤχον δ΄.

τοῦ Πρωτοκλήτου. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Ἄργια καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Ὁ τῷ Προδρόμῳ φωτὶ μεμορφω-
Ἐσπέρας ἐν τῷ μεγάλῳ. Ἐσπερινῶ, μένος, ὅτε τὸ ἀπαύγασμα, τὸ
μετὰ τὸ Προσημικόν, τὸ, Μακκάριος ἐνυπόστατον, τῆς πατρικῆς δό-
ξης

Ξης ἔφανεν, ἀνθρώπων γένος, δι' εὐσπλαγχίαν σῶσαι βουλόμενος, τότε πρῶτος ἐνδοξε, τούτῳ προσέδραμες, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, τελειοτάτη, μαρμαρυγῇ αὐτοῦ τῆς Θεότητος. Ὅθεν καὶ κήρυξ, καὶ Ἀπόστολος, χρηματίζει Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Ο τῆς Προδρόμου φωνῆς ἐνηχημένος, ὅτε ὁ Πανάγιος, Λόγος σεσάρκωται, ζῶν ἡμῖν παρεχόμενος, καὶ σωτηριάν, τοῖς ἐπιγῆς εὐαγγελιζόμενος, τότε τούτῳ πάνσοφε, κατηκολούθησας, καὶ σεαυτὸν ἀκροθίνιον, καὶ παναγίαν, ὡς ἀπαρχὴν αὐτῷ καθιέρωσας, ὃν καὶ ἐπέγνωσ καὶ ἐμήνυσας, τῷ συγγόνῳ τῷ σῶ τὸν Θεὸν ἡμῶν ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Ο τῷ ἐκ στείρας βλαστήσαντι φοιτήσας, ὅτε ὁ Παρθένιος τόκος ἀνέτειλε, τῆς εὐσεβείας Διδάσκαλος, καὶ σωφροσύνης, ὑποδεικνύων τὴν καθαρότητα, τότε σὺ θερμότατος, τῆς ἀρετῆς ἐραστής, Ἀνδρέα μάκαρ γεγένησαι, τὰς ἀναβάσεις, ἐν σῇ καρδίᾳ διατιθέμενος, καὶ ἀπὸ δόξης πρὸς τὴν ἄφραστον, ἡρθῆς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Δόξα ἤχος δ'.

Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, καταλιπὼν Ἀπόστολε, ἀνθρώπους

σαγηνεύεις, καλὰ μὲν τοῦ κηρύγματος, χαλῶν ὡς περ ἄγχιστρον, τῆς εὐσεβείας τὸ δέλεαρ, καὶ ἀνάγων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης, τὰ Ἔθνη ἅπαντα, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, τοῦ Κορυφαίου ὁμαίμων, καὶ τῆς οἰκουμένης Ὑψηλῆτά διαπρύσιε, πρεσβέων μὴ ἔλλειπης ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ εὐφημούμενων πανεύφημε, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν ἤχος ὁ αὐτός.

Ησαία χόρευε, λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι, προφήτευσον τῇ κόρῃ Μαριάμ, βάτον καταφλέγεσθαι, καὶ πυρὶ μὴ καίεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἀνοιγε πύλην ἢ Ἐδέμ, καὶ μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηριάν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον. Ὅν ἄστῆρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ σπηλαίου, ζωοδότῃν Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς ἀ. ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πέτρος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας· κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρὸς ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ βαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖη. Ἀγαπητοί, περὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἐξέζητησαν καὶ ἐξηρεύνησαν Προφῆται, οἱ περὶ

τῆς εἰς ἡμᾶς χάριτος προφητεύ-
 σαντες, ἐρευνῶντες εἰς τίνα, ἢ
 ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς
 Πνεῦμα Χριστοῦ, προσμαρτυρού-
 μενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα,
 καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας. Οἷς
 ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ἡ-
 μῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἀ νῦν ἀ-
 νηγγέλη ἡμῖν διὰ τὸν εὐαγγελι-
 σάμενον ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁ-
 γίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ,
 εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν Ἄγγελοι πα-
 ρακῦψαι. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς
 ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νη-
 φοντες, τελειῶς ἐλπίζατε ἐπὶ τὴν
 φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκα-
 λύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς τέκνα
 ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι
 ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν
 ἐπιθυμίαις. Ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέ-
 σαντα ὑμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ
 Ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενή-
 θητε. Διότι γέγραπται, Ἅγιοι
 γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι.
 Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν
 ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα, κατὰ
 τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν
 τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀνα-
 στράφητε. Εἰδότες ὅτι οὐ φθα-
 ρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώ-
 θητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀνα-
 στροφῆς τῆς πατροπαραδότου,
 ἀλλὰ τιμίῳ Αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀ-
 μώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ, προ-
 εγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς
 Κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐ-
 σχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς,
 τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς
 Θεὸν τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νε-
 κρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὡς

τε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα
 εἶναι εἰς Θεόν. Τὰς ψυχὰς ὑμῶν
 ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ διὰ
 Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυ-
 πόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας
 ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς.
 Ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς
 φθαρτῆς, ἀλλ' ἀφθάρτου, διὰ
 λόγου Θεοῦ ζῶντος καὶ μένοντος
 εἰς τὸν αἰῶνα. Διότι πᾶσα σὰρξ
 ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀν-
 θρώπου ὡς ἄνθος χόρτου. Ἐξηράν-
 θη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ
 ἐξέπεσε. Τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει
 εἰς τὸν αἰῶνα· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ῥῆ-
 μα τὸ εὐαγγελισθῆναι εἰς ὑμᾶς. Ἀπο-
 θέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα
 δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθό-
 νους, καὶ πάσας καταλαλιάς, ὡς
 ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν
 καὶ ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε,
 ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτη-
 ρίαν, εἶπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρη-
 στὸς ὁ Κύριος. Πρὸς δὲν προσερ-
 χόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀν-
 θρώπων μὲν ἀποδοκιμασμένον,
 παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτὸν, ἐντιμον.
 Καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκο-
 δομεῖσθε, οἶκος πνευματικὸς,
 ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνεύχαι θυ-
 σίας πνευματικᾶς, εὐπροσδέκτους
 τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ
 καὶ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ, Ἰδοὺ
 τίθημι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνι-
 αῖον, ἐκλεκτὸν, ἐντιμον, καὶ ὁ
 πιστεύων ἐπ' αὐτὸν, οὐ μὴ κατα-
 σχυθη.

Καθολικῆς ἀ. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ
 ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν

ἔπα-

ἔπαθεν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. Ὅς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Ὅς λοιδορούμενος, οὐκ ἀντελοιδώρει, πάσχων οὐκ ἠπέλει· παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως. Ὅς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν, οὗ τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἰάθητε. Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν Ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν. Ὅμοίως αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἴ τινας ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διατῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἀνευ λόγου κερδηθῶσιν. Ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν. Ὡν ἔστω οὐχ ὁ ἐξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσιῶν, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος, ἀλλ' ὁ κρυπτός τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου Πνεύματος, ὃ ἔστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές. Οὕτω γὰρ ποτε καὶ αἱ ἅγιοι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεόν, ἐκόσμουν ἑαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, Κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγεννήθητε τέκνα, ἀγαθοποιούσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικοῦντες κατὰ γνώσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ

γυναικίῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχνοί, φιλόφρονες. Μὴ ἀποδίδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τούναντίον δὲ, εὐλογούντες, εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

Καθολικῆς ἀ. Ἐπιστολῆς Πέτρου
τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί, Χριστοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἐννεῖαν ὀπίσασθε, ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκί, πέπαυται ἁμαρτίας, εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίας, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκί βιώσαι χρόνον. Ἀρκετὸς γὰρ ὑμῖν ὁ παρεληλυθὸς χρόνος τοῦ βίου, τὸ θελημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις. Ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν, τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες. Οἱ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἐποίμῳ, ἔχοντες κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Εἰς τοῦτα γὰρ καὶ νεκροὶ εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπου σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν Πνεύματι. Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε. Σωφρονήσατε οὖν, καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχὰς.

Πρὸ

Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἔκτενῆ ἔχοντες, ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν. Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ γογγυσμῶν. Ἐκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ. Εἴτις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴτις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός, ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεός διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἰς τὴν Αἰτὴν, στιχῆρά ἰδιόμελα ἦχος α'.

Ο πρωτόκλητος Μαθητῆς, καὶ μιμητῆς τοῦ Πάθους, συμμορφούμενός σοι, Κύριε, Ἀνδρέας ὁ Ἀπόστολος, τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνοίας πλανωμένους ποτὲ, τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ σταυροῦ σου ἀνελκύσας, προσήγαγέ σοι. Διὸ καὶ σωθέντες οἱ πιστοὶ, βοῶμέν σοι, ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ὑπεράγαθε, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον, καὶ σῶσον τὰ ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Υμνήσωμεν οἱ πιστοὶ, Πέτρου τὸν σύγγονον, Ἀνδρέαν τὸν Χριστοῦ Μαθητὴν. Οὗτος γὰρ τὴν θάλασσαν, δικτύοις ἐρευνήσας ποτὲ, ἰχθύας ἐζώγηρσε· νῦν δὲ τὴν Οἰκουμένην τῷ καλάμῳ σαγηνεύει τοῦ σταυροῦ, καὶ τὰ ἔθνη ἐκ πλάνης ἐπιστρέφει τῷ βαπτίσματι· καὶ Χριστῷ παριστάμενος, αἰτεῖται τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ,

καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἦχος πλ. δ'.

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρετὴν τοῦ λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀλιεύει, ἀντὶ καλάμου τὸν σταυρὸν, ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν· καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐπανάγει τὰς ψυχὰς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ, δῶρον εὐπρόσδεκτον· αἰεὶ τοῦτον πιστοὶ, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν, ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἴλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι. Καὶ αἱ συνήθεις εὐχαί. Εἰς τὸν στίχον, στιχῆρά. ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ὁ λογικὸς οὐρανός, δόξαν Θεοῦ διαπαντός διηγούμενος, ὁ πρῶτος Χριστῷ καλοῦντι, καθυπακούσας θερμῶς, καὶ ἀμέσως τούτῳ συγγινόμενος· ὑφ' οὗ πυρσευόμενος, καθωράθης φῶς δεύτερον, καὶ τοὺς ἐν σκότει, ἀστραπαῖς σου ἐφώτισας, ἀγαθότητα, τὴν αὐτοῦ ἐκμιμούμενος. Ὅθεν τὴν παναγίαν σου, τελοῦμεν πανήγυριν, καὶ τῶν λειψάνων τὴν θήκην, περιχαρῶς ἀσπάζόμεθα· ἐξ ἧς ἀναβλύζεις, σωτηρίαν τοῖς αἰτοῦσι, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Πρῶτον τῶν ὀρεκτῶν εὐρηκῶς, δι' εὐσπλαγχνίαν τὴν ἡμῶν περιχειόμενον, Ἀνδρέα Θεόφρον φύ-

Στίχ.

σιν, συνανεκράθης αὐτῶ, διαπύρω πόθῳ τῷ συναίμονι, βοῶν ὃν ἐκήρυξαν, οἱ Προφῆται ἐν Πνεύματι, εὑρομεν δεῦρο ταῖς αὐτοῦ ὠραιότησι, καταθέλωμεν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, ὅπως φωταγωγούμενοι, αὐτοῦ ταῖς λαμπρότησι, νύκτα τῆς πλάνης καὶ σκότος, τῆς ἀγνωσίας διώξωμεν, Χριστὸν εὐλογοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγούνται.

Εθνη τὰ μὴ εἰδότα Θεὸν, ὡς ἐκ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας ἐζώγρησας, σαγήνη τῶν σῶν λογίων, καὶ συνταράσσεις σαφῶς, ἄλμυρὰς θαλάσσης, ἵππος ἄριστος, ὀφθεις τοῦ δεσπόζοντος, τῆς θαλάσσης αἰοῖδιμε, καὶ σηπεδόνα, ἀθείας ἐξήρανας, ἄλας τίμιον, ἐμβαλῶν τὴν σοφίαν σου, ἦνπερ καὶ κατεπλάγησαν, Ἀπόστολε ἐνδοξε, τῆς μωρανθείσης σοφίας, οἱ ἀναιδῶς ἀντεχόμενοι, Χριστὸν μὴ εἰδότες, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἤχος γ΄.

Τὸν συναίμονα Πέτρου, καὶ Χριστοῦ Μαθητῆν, τῶν ἰχθύων ἀγρευτῆν, καὶ ἀλιέα τῶν ἀνθρώπων, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον. Τοῦ γὰρ Ἰησοῦ τὰ διδάγματα, πάντας ἐξεπαίδευσε τοῖς δόγμασι, καὶ ὡς δέλεαρ ἰχθύσι, τὰς σάρκας τοῖς ἀνόμοις παρέδωκε, καὶ τούτους ἐσαγήνευσεν. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, παράσχου τῷ λαῷ σου εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ιωσήφ, εἰπέ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν ἁγίων, ἦν παρέλαβες Κόρην, ἔγγυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; Ἐγώ φησι, τοὺς Προφῆτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηγεύτως· οὐ εἰς προσκύνησιν, μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἤξουσι, σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες, ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ΄.

Ως τῶν Ἀποστόλων πρωτόκλητος, καὶ τοῦ Κορυφαίου αὐτάδελφος, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων, Ἀνδρέα ἰκέτευε, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν α΄. Στιχολογία. Κάθισμα ἤχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ως θεῖον Μαθητῆν, καὶ πρωτόκλητον πάντων, Χριστοῦ τῶν Μαθητῶν, εὐφημοῦμέν σε πόθῳ, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι, Ῥῦσαι Ποίμνην σου, ἦν ἐκ Θεοῦ ἐπιστεύθης, πάσης θλίψεως, καὶ ἀναγκῶν καὶ σκανδάλων, καὶ πάσης κακώσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τὰς χεῖράς σου σεμνή, νῦν ἐκτείνασα οἰκτῶ, βοήθειαν ἡμῖν, ἐξ ἁγίου παράσχου, καὶ δίδου ἀκίνδυνον, τὴν ζωὴν διανύσασθαι, τοὺς δοξάζοντας, τὸν σὺν πανάγιον τόκον, καὶ σὲ Δέσποινα,

ἐπι-

ἐπιγραφομένους Κόρη, ἐλπίδα και καύχημα.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολογίαν. Κάθισ.

Ἦχος γ΄. Θείας. πίπτει·

Πρῶτον εὗρέ σε, Χριστὸς καλοῦντα, μύστην ἄριστον, Ἄνδρέα μάκαρ, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ, τομῶς διαγγέλλοντα, τῇ Οἰκουμένη καθάπερ ὑπόπτερον, καταφωτίζοντα ἐθνῶν τὰ συστήματα· αὐτὸν ὡς Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκ ὁμοιον. Θεομακάρισε φύλ. 140.

Μετὰ τὸν πολυέλεον. Κάθισμα. Ἦχος

πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τὸν Ἀπόστολον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ὡς αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ θεῖον κήρυκα, καὶ τῶν ἐθνῶν πνευματικόν, σαγηνευτὴν ὡς ἀληθῶς, ὅτι προσήγαγεν ἡμᾶς, εἰς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, Ἄνδρέας ὁ Θεηγόρος, ὁ μέγας ὄντως ἡμῶν προστάτης, καὶ νῦν πρεσβεύει ἀδιαιλίπτως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην. φύλ. 196.

Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α΄. ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου. Προκείμενον ἤχος πλ. δ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται. Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρά τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφοὺς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἄνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς· Καὶ λέγει αὐτοῖς, Δεῦτε ὀπίσω μου,

καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ, εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ· Καὶ προβάς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφοὺς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ, εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ πρωτοκλήτου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἰδιόμελον ἤχος πλ. δ΄. Τὸν κήρυκα τῆς Πίστεως. Ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν. Καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου α΄. Ἰγρὰν διοδεύσας, ὅρα εἰς τὸ τέλος.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ α΄.

Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιᾶ.

Τὴν τεθλωμένην μου ψυχὴν, τῶν ἐνοιῶν τε καὶ λόγων ἐκκάθαρσον, τῇ ἐνσκηνωσάσῃ σοι, κήρυξ Χριστοῦ, Ἄνδρέα θεία χάριτι, ὅπως καθαρῶς σοι, πηγάσω ὕμνον ἐπάξιον.

Τίμιον ὁ Πρόδρομος Χριστοῦ, τῶν ἑαυτοῦ Μαθητῶν ἀκροθῆνιον, ὁ ἐκ στείρευούσης βλαστὸς, τῷ ἐκ Παρθένου· φῦντι Χριστῷ, τῷ δεδοξασμένῳ, Ἄνδρέα χαίρωι προσήγαγεν.

Ερωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς

ἀρετῆς τῶν θαυμάσιων ἀρξάμενος, βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσεί, φλε-
και τὰς ἀναβάσεις αἰε μελετῶν, γομένην ἄκαυστα, σαφῶς προ-
εξ ἀμυδρᾶς δυνάμεως, πρὸς τὴν μῆνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην
ἀκροτάτην, Ἀνδρέα δύναιμι ἐ- τὸ ἄσπεκτον.
φθασας. Θεοτοκίον

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγῆ,
Χαῖρε ἡ Κλίμαξ καὶ Πύλη οὐρά-
νιος, Χαῖρε ἡ Λυχνία, καὶ Στά-
μνος χρυσοῦ, καὶ Ὅρος ἀλατό-
μητον, ἡ τὸν ζωοδότην, Χριστὸν
τῷ κόσμῳ κηύσασα.

Καταβασία. Χριστὸς γενᾶται δοξίσι.
Ὡδὴ Γ΄. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς πῶ. θροτῶν

Προσέδραμες δίψει οὐ κληθεῖς,
Ἀνδρέα ἀλλ' αὐθαίρετος, τῆ τῆς
ζωῆς πηγῆ ὡσπερ ἔλαρος, καὶ
πᾶσιταύτην εὐρῶν ἐκήρυξας, καὶ
πιῶν ἐπότισας, ἀφθαρσίας νάμα-
τα, κεκμηχότα τῆ δίψει τὰ πέ-
ρατα.

Επέγνωσ τῆς φύσεως θεσμοῦς,
Ἀνδρέα ἀξιάγαστε, καὶ κοινωνὸν
τὸν σύγγονον εἰληφας, βοῶν, Εὐ-
ρήκαμεν τὸν ποθοῦμενον, καὶ ὁ-
δοποίησαντα, τῆς σαρκὸς τὴν γέν-
νησιν, καθηγγίσω τὴν γνῶσιν τοῦ
πνεύματος.

Σαγήνη τοῦ λόγου ἐκ βυθοῦ,
ἀπάτης ἐσαγγίνευσας, τοὺς λογι-
κοὺς ἰχθύας Ἀπόστολε, καὶ τῆ
τραπέζῃ Χριστοῦ ὀψώνιον, κα-
θαρόν προσήγαγες, λαμπρυνθέν-
τας χάριτι, τοῦ φανέντος σαρ-
κὸς ὁμοιώματι. Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ,
Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ Πα-
ναγίου ἐμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε

Καταβασία. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Κάθισμα ἕχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ως Πρωτόκλητον πάντων τῶν
Μαθητῶν, καὶ αὐτόπτην τοῦ Λό-
γου καὶ ὑπουργόν, Ἀνδρέα Ἀ-
πόστολε, κατὰ χρέος τιμῶμέν σε·
τῷ γὰρ ἀμῶν τῷ αἵροντι, τοῦ
κόσμου τὰ πταιζματα, ἀδιστάκτω
πόθῳ, θερμῶς ἠκολούθησας. Ὅθεν
καὶ τοῦ πάθους, κοινωνὸς ἀνεδεί-
χθης, σαρκὶ ὑπομείναντος, ἔκου-
σίως τὸν θάνατον· διὰ τοῦτο
βοῶμέν σοι, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δω-
ρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ,
τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξη, ὁμοιον.

Τῶν εἰδώλων τὰ θρήση καταβα-
λῶν, τοῦ Σωτῆρος τὰ πάθη ἐπι-
ποθῶν, Ἀνδρέα Μακάριε, ἀνεδεί-
χθης Ἀπόστολος, οὐρανόθεν
πᾶσι, πηγάζων τὰ θαύματα, καὶ
Ἐθνῶν ἐγένου, Παμμακάρι διδά-
σκαλος. Ὅθεν σου τὴν μνήμην,
ἐπαξίως τιμῶντες, ἐν ὕμνοις δο-
ξάζομεν, καὶ πιστῶς μεγαλύνο-
μεν, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε· πρέ-
σβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Χαῖρε Θρόνος πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ,
χαῖρε Κόρη καθέδρα βασιλική,

κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε, χλαμίδς αλουργόχροε, τιμαλφέστατον τέμενος, ἀστραπηφόρον ἄρμα, λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε Πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, Θεοκόσμητον σκήνωμα. Χαῖρε ἐνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλαχτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Ὡδὴ Δ΄. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Η θεία ἐξαναλωτική τε τοῦ χειρόνος, τοῦ παντουργοῦ καὶ φωταυγοῦς, Πνεύματος δύναμις ἐν σοί, Ἄνδρέα οἰκήσασα, Θεοπρεπῶς πυρίνης γλώττης ἐν σχήματι, τῶν ἀπορρήτων ἀνέδειξε Κήρυκα.

Οὐχ ὄπλα πρὸς ἄμυναν, ἀνείλετο σάρκινα, καὶ πρὸς καθαίρεσιν δεινῶν, ὀχυρωμάτων τοῦ ἐχθροῦ, Ἄνδρέας ὁ πάντιμος· ἀλλὰ Χριστῷ φραζάμενος προσενήνοχεν, αἰχμαλωτίσας τὰ Ἔθνη ὑπήκοα.

Τοὺς πόθῳ τελοῦντάς σου, τὴν μνήμην ἐν ἄσμασιν, ἐκ τῆς ἀφθόνου δωρεᾶς, τοῦ Διδασκάλου σου Χριστοῦ, Ἄνδρέα πανόλβιε, πνευματικῆς ἀγαλλιᾶσεως νάματα, ἀναπιμπλῶν μὴ ἐλλείπης πρεσβείας σου. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν τὸ μέγα, καὶ φρικτόν σου Μυστήριον· ὑπερκοσμίους γὰρ λαβὼν, ταξιαρχίας ἐπὶ σέ, ὁ ὧν καταβίβηκεν, ὡς ὑετός ὁ ἐπὶ

πόκον Πανύμνητε, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Καταβασία. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῤίζης. Ὡδὴ Ε΄. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Απειλήσας ὃν ἐπόθεις Ἄνδρέα Ἄποστολε, ἐν ἀφάρτοις σὺν αὐτῷ καταλύσας σκηνώμασι, τὰ τῶν πόνων δράγματα, τῶν σῶν δρεψάμενος ἀξίως· ὅθεν σεῦμνοις δοξάζομεν.

Επόθησας τὸν Δεσπότην καὶ τοῦτον ἐδίωξας, τοῖς ἔχουσι τοῖς αὐτοῦ πρὸς ζωὴν ποδηγούμενος, καὶ τὰ τούτου πάθη, ἀψευδῶς ὑπέρτιμε Ἄνδρέα, μέχρι θανάτου μιμούμενος.

Εντεινας σε δυνατὸν ὡσπερ βέλος μακάριε, ἐπαφῆκεν εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον ὁ Κύριος, τραυματίζων Δαίμονας, καὶ δυσσεβεία τοὺς ἀνθρώπους, τραυματισθέντας ἰώμενος.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται Οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὀρῶσαι σε· ἀγάλλονται σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· τῷ γὰρ τόκῳ ἤνωνται τῷ σῷ Παρθένε Θεοτόκε, σέ ἐπαξίως δοξάζοντα.

Καταβασία. Θεὸς ὦν εἰρήνης.

Ὡδὴ ΣΤ΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἰσχύτη.

Τὴν θάλασσαν τοῦ βίου περαιούμενος, ἐν σκάφει τῷ τοῦ σώματος, τὸν τὰ σύμπαντα διέποντα Χριστόν, εὖρες κυβερνήτην παμμακάριστε, καὶ πρὸς αὐτὸν μακάριον Ἄνδρέα, χαίρων προστήνεται.

Τὰ

Τὰ πνεύματα τῷ λόγῳ φυγα-
δεύονται, αἱ νόσοι δραπετεύονται,
ψυχικῶν τε παθημάτων ὁ ἐσμός,
πόρρω τῶν νοσούντων ἀπελαύ-
νονται, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δεδομένῃ,
Ἄνδρέα χάριτι.

Ως κύμα γαληνὸν πράεω πνεύ-
ματι, κινούμενον μακάριε, ἀπεξή-
ρανας θαλάσσας πονηράς, τῆς
πολυθείας θείοις ρεύμασι, καὶ
ποταμούς Θεογνωσίας, πᾶσιν ἐξέ-
βλυσας.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε
ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ Προπά-
τορες, τὴν Ἐδέμ ἀπολαύοντες
διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώ-
λεσαν· σὺ γὰρ Ἀγνή καὶ πρὸ
τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

Καταβασία. Σπλάγγων Ἰωνᾶν.

Κοντάκιον ἤχος β΄.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον.

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον Θε-
ηγόρον, καὶ Μαθητῶν τὸν Πρω-
τόκλητον τοῦ Σωτῆρος, Πέτρου
τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν, ὅτι
ὡς πάλαι τούτῳ, καὶ νῦν ἡμῖν
ἐκέκραγεν, Εὐρήκαμεν δεῦτε τὸν
ποθοῦμενον.

Ὁ Οἶκος.

Ανωθεν μὲν Δαβὶδ ἀναστέλλει
ἀμαρτωλὸν ὡς ἐμέ, διηγεῖσθαι
Θεοῦ εὐλόγως τὰ δικαιώματα.
Ὅμως πρὸς πίστιν διδάσκει πάλιν,
καὶ ἐν δάκρυσι πλείστοις ἐξα-
γορεύει· σήμερον γὰρ τῆς φωνῆς
αὐτοῦ ἐὰν ἀκούσητε, καρδίας μὴ

σκληρυνθῆτε, ὡς ποτὲ Ἰσραὴλ
παρεπίκρανεν. Ἐπάγει οὖν τῷ
ἐξῆς ψαλμῷ, τῷ Κυρίῳ ἡ σύμ-
πασα ἄσατε, Εὐρήκαμεν δεῦτε
τὸν ποθοῦμενον.

† Εἰς τὰς 30 τοῦ Νοεμβρίου ἐορ-
τάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἀπο-
στόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Οὔτος ἦν ἀπὸ τὴν Βηθσαϊδᾶ
τῆς Γαλιλαίας, υἱὸς Ἰωᾶ, καὶ
ἀδελφὸς Πέτρου τοῦ Κορυφαίου
Ἀποστόλου. Αὐτὸς πρότερον
ἐχρημάτισε μαθητῆς Ἰωάννου
τοῦ Προδρόμου, ἐπειτα δὲ ἠκο-
λούθησε τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.
Λέγεται Πρωτόκλητος, διότι οὗ-
τος ἐγένετο πρῶτος Μαθητῆς τοῦ
Χριστοῦ. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάληψιν
τοῦ Κυρίου, λαβὼν εἰς κλῆρον
ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὴν
Θράκην, Μακεδονίαν, Θεσσαλίαν
καὶ Ἀχαίαν τῆς Πελοποννήσου,
ἐγκαταστήσας ἐπισκόπους κατὰ
πόλεις. Ἐκεῖ ἐθεράπευσε καὶ τὴν
γυναῖκα τοῦ Αἰγιάτου Ἀνθυπά-
του, Μαξιμίλλαν καλουμένην, ἣ
ὅποια καὶ εἰς Χριστόν ἐπίστευσε.
Διό περ ὁ Ἀνθύπατος θυμωθεὶς
ἐκάρφωσεν εἰς τὰς παλαιὰς Πά-
τρας ἀνάποδα τὸν ἅγιον Ἀν-
δρέαν, καὶ οὕτως ἀπῆλause τοῦ
Μαρτυρίου τὸν στέφανον. Φαίνε-
ται ὁ τάφος αὐτοῦ ἕως τῆς σή-
μερον, κάτωθεν τῶν Πατρῶν,
πλησίον τῆς θαλάσσης. Τὸ δὲ
ἅγιον αὐτοῦ Λεῖψανον ἐκομίσθη
εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ
ἐτάφη εἰς τὸν ἐκεῖ ναὸν τῶν
ἁγίων Ἀποστόλων.

Τῆ

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Φρουμέντιος ἐπίσκοπος Ἰνδίας ἠδὲ Ζ΄. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον.

Η ἀψευδῆς ἐμφανῶς πεπλήρωται, ἐπαγγελία σου Χριστέ· τῷ γὰρ σάλῳ ὁ φοιτητής, σοῦ ὁ ενθεώτατος, λόγῳ ἐμβριμώμενος, πρὸς ἰλαρὰν γαλήνην μετέβαλεν. Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τῷ νοητῷ τῆς Σιών Ἀπόστολε, προσβῆναι ὄρει κελευσθεῖς, σωτηρίου τε εἰληφῶς, χαίρων τὸ ποτήριον, νέμοις πορευόμενος, διὰ θανάτου πρὸς θεῖαν ζωὴν. Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σὺ γηγενῆς, πεφυκῶς Ἀπόστολε ὑπερφῶς τερατουργεῖς. Δι' ἀγάπης γὰρ συκραθεῖς τούτῳ ἠκολούθησας, Χριστῷ τῷ σὲ ἀγαπήσαντι, ὁ αἰνετὸς ἀναμέλπων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος,

Θ:ο:τοκίον.

Χαῖρε σεμνή, τοῦ Ἀδάμ τὸ κώδιον, ἐξ οὗ προήλθεν ὁ Ποιμὴν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερφύμενος, ὄλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρὶ σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Καταβασία. Οἱ Παῖδες εὐσεβία.

ἠδὲ Η΄. Ἐν κκμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ.

Φωτοφόρος καὶ εὐφραντικῆ, ἀκτίνας ἰαμάτων, Ἀνδρέα Χριστοῦ Ἀπόστολε, ἐκλάμπουσα

ἡμῖν, ἡ ἐνθεος μνήμη σου, τοῖς βοῶσι, Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερφύετε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανθρωπίνης φύσεως λαχὼν, τοὺς ταύτης ὑπερέβης, θεσμούς καὶ πρὸς τὴν Ἀγγέλων, μεταβέθηκας, σκηνὴν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ κραυγάζεις, Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερφύετε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Η ἐξ ὕψους Πνεύματος Θεοῦ, πνοή σε προεκπυρώσασα, ῥήτορα θεηγόρε, ἀναδείκνυσι θερμόν, βοῶντα Ἀπόστολε τῷ Χριστῷ σου, Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερφύετε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἀσπόρως καὶ ὑπερφῶς, ἐξ ἀστραπῆς τῆς θείας, τεκοῦσαν τὸν Μαργαρίτην, τὸν πολύτιμον Χριστόν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ἐκβοῶντες, Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερφύετε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Θαύματος ὑπερφῶς.

ἠδὲ Θ΄. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Οἷα φοιτητῆς πανάριστος, τῷ σταυρῷ βουλήσει προσομιλήσαντος, τῷ Δεσπότη σου μέχρι θανάτου ἐπόμενος, ἀνελήλυθας χαίρων εἰς ὕψος σταυροῦ, στελλόμενος πορείαν, πρὸς οὐρανοῦς Μάκαρ Ἀπόστολε.

Πύλη τῆς Ἐδέμ σοι ἡνοικταί,

καὶ

καὶ προσετέθη κλίμαξ ἡ Ἐπουρά-
νιος, καὶ ἐδέξαντο, τῶν οὐρανῶν
τὰ σκηνώματα, καὶ παρέστηκας
χαίρων Ἀπόστολε, Χριστῶ τῷ
Ζωοδότῃ, ὑπὲρ τοῦ κόσμου Πρέ-
σβυς ἄριστος.

Χαίροις ξυνωρίς πανάριστος, ἐν
οὐρανοῖς λαχοῦσα, νῦν τὸ πολί-
τευμα, ἐποπτεύεις τε τῶν ὑ-
μνητῶν τὴν προαίρεσιν, ἐαυτῶν
ἐκνικῶσα τὴν δύναμιν, καὶ θείων
χαρισμάτων, καταγλαίζουσα λαμ-
πρότησιν.

Θεοτοκίον.

Ρίζης ἐκ Δαβιδ ἐβλάστησας,
προφητικῆς Παρθένε καὶ Θεοπά-
τορος· ἀλλὰ καὶ Δαβιδ ὡς ἀλη-
θῶς σὺ ἐδόξασας, ὡς τεκοῦσα τὸν
προφητευόμενον, τὸν Κύριον τῆς
δόξης, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Μυστήριον ζένον.

Ἐξηποστειλέριον.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ο Λόγος ὁ προάναρχος, εὐρη-
κῶς σε παμμάκαρ, Πρωτόκλητον
ἀνέδειξε, πάντων τῶν Ἀποστό-
λων, Ἀνδρέα παναοίδιμε, καὶ τοῖς
τούτου ἴχθεσιν, ἐπόμενος ἀνε-
δείχθης, ὁδηγὸς πλανωμένων,
πρὸς οὐράνιον αὐτοῦς, ἀνάγειν
θείαν πορείαν.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουσίσητε.

Τοῦ Πέτρου τὸν Συναίμονα, τῶν
Μαθητῶν τὸν πρῶτιστον, αὐτό-
πτην καὶ ὑπηρέτην, γενόμενον
τὸν τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν τὸν Ἀ-
πόστολον, ἐνδόξως εὐφημήσωμεν.

Τὰ ἔθνη γὰρ ἐφώτισε, καὶ σταυ-
ρωθεὶς τελειοῦται, ὡς μαθητῆς
τοῦ Δεσπότη.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Θεὸν ὄνπερ ἐγέννησας, Παρθένε
παναμώμητε, ἰκέτευε ὑπὲρ πάν-
των, τῶν εὐσεβῶς σε τιμώντων,
σὺν τῷ κλεινῷ Ἀνδρᾷ τε, τυχεῖν
θείας ἐλλάμψεως, τοῦ σοῦ Υἱοῦ
καὶ στάσεως, τῶν ἐκλεκτῶν καὶ
Ἁγίων. Καὶ γὰρ ἰσχύεις ὡς
θέλεις.

Εἰς τοὺς αἰνοῦς. Πᾶσα πνοή, καὶ
ψάλλομεν στίχ. δ'. εἰς ἤχρον α'.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Βηθσαϊδᾶ νῦν ἀγάλλου, ἐν σοὶ
γὰρ ἤνθησαν, ἐκ μυστικῆς λιθά-
δος, εὐωδέστατα κρίνα, Πέτρος
καὶ Ἀνδρέας, κόσμῳ παντί, τὸ
τῆς πίστεως κήρυγμα, εὐωδιά-
ζοντες χάριτι τοῦ Χριστοῦ, οὗ
καὶ τὰ πάθη ἐκοινωνήσαν.

Ανδρέα χαῖρε καὶ σκίρτα, ὅτι
ἐδέξω σαφῶς, ἐν τῇ τοῦ Λόγου
λάμπει, τὸν Ἥλιον τῆς δόξης,
Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὃν καὶ
κρατῶν, ἐν τῇ πίστει ἐκήρυξας.
Τοῦτον δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ
ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἀνυμνούν-
των σε.

Ο μυστολέκτης τῆς θείας, οἰ-
κονομίας Χριστοῦ, ὁ ἐκλεχθεὶς
ἐν πρώτοις, μαθητεῦσαι τῷ Λό-
γῳ, Ἀνδρέας ὁ Θεόπτης, ἐβόα
φησί, τὸν συναίμονα Πέτρον ἰδὼν,
Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν ὃν ἡ Γρα-
φή

φή, και οί Προφήται προεκή-
ρυσαν.

Η τῶν Πατρίων σε πόλις, Ποι-
μένα κέχτηται, και πολιοῦχον
θεῖον, και κινδύνων παντοίων,
ρύστην και φρουρόν σε, Ἄνδρᾶ
Σοφῆ, εὐχαρίστως τιμῶσά σε,
ἀλλ' ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ
αὐτῆς, διασώζεσθαι ἀλώθητον.

Δόξα πλ. δ'. Τὸν Κήρυκα τῆς
πίστεως. φῦλ. 246.

Και νῦν, ὁ αὐτός.

Υπόδεξαι Βηθλεέμ, τὴν τοῦ
Θεοῦ Μητρόπολιν· φῶς γὰρ τὸ
ἄδυτον, ἐπὶ σὲ γεννησάι ἤκει.
Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ,
ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς,
μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισσό-
κλειον δῶρον προσκομίσατε, ποι-
μένες ἀγραυλοῦντες, τὸν Τρισά-
γιον ὕμνον μελωδήσατε, Πᾶσα
πνοή, αἰνεσάτω τὸν παντουργέτην.

Δοξολογία μεγάλη, και ἀπόλυσις.
Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, και ἀπὸ
τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου, ἰδιῶ γ'
και ς'. Ὁ Ἀπόστολος.

Προκειμένον ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται Δόξαν
Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς Παύ-
λου τὸ ἀνίγνωσμα.

Αδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς
Ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν

ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον
ἐγενήθημεν τῷ Κόσμῳ, και Ἄγ-
γέλοις και ἀνθρώποις. Ἡμεῖς
μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ
φρόνιμοι ἐν Χριστῷ, ἡμεῖς ἀσθε-
νεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί, ὑμεῖς ἐν-
δοξοί, ἡμεῖς δὲ ἀτιμοί. Ἄχρι
τῆς ἄρτι ὥρας και πεινώμεν, και
διψῶμεν, και γυμνητεύομεν, και
κολαφιζόμεθα, και ἀστατοῦμεν,
και κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι ταῖς
ἰδίαις χερσί. Λοιδορούμενοι, εὐ-
λογοῦμεν διωκόμενοι, ἀνεχόμε-
θα· βλασφημούμενοι, παρακα-
λοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ
Κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων πε-
ρίφημα ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων
ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέ-
κνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐάν
γὰρ μυρίους παιδαγωγούς ἐχῆτε
ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς
Πατέρας. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰη-
σοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ
ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν
ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

Ἀλληλουῖα ἦχος α'. Ἐξομολογήσον-
ται οἱ οὐρανοὶ. στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδο-
ξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκει ὁ Ἰωάν-
νης, και ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἐχὼν ἡμέρας 34. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9 καὶ ἡ νύξ ὥρας 15.

Εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ Προφήτου Ναοῦμ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ Προφήτου ἤχος γ'.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου Κύριε.

Η χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐσχίνωσεν, ἐν σοὶ Θεοῦ Προφήτα, καὶ τῆς ἰδίας αἴγλης, ἀπειργάσατο, λαμπάδα περιφανεστάτην, καὶ διὰ σοῦ θεσπίζει, τὰ μέλλοντα, Νινευὶ τῇ μεγάλῃ.

Νεφέλη, φωτοβόλος ὠφθης ἀποστάζουσα, Ναοῦμ Θεοῦ Προφήτα, Θεογνωσίας ὄμβρον, καὶ ἐπότισας τὸ πόμα τῆς Θεοκρισίας, Νινευιτῶν τὴν πόλιν, ἀσέβειαν, ὠδινῆσασαν αὐθις.

Εὐκλείας ἀκηράτου μέτοχος γενόμενος, Ναοῦμ Θεοῦ Προφήτα, καὶ ἀπορρήτου δόξης, καὶ χαρᾶς τῆς ἀνεκφράστου, καὶ τρυφῆς ἐν θεοῦ, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει, θεόπνευστε, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον ἤχος β'. Τοῦ Προφήτου σου φύλ. 7. καὶ τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτ' ἱερακίον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνάγνωσις.

† Εἰς τὴν πρώτην τοῦ Δεκεμβρίου, ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ Προφήτου Ναοῦμ.

Οὗτος ὢν ἀπὸ τὴν Ἐλκεσέμ καὶ καταγόμενος ἐκ φυλῆς Συμεῶν,

ἤρχασε πρὶν Χριστοῦ ἐν ἔτει 460, ἐπροφήτευσεν μετὰ τὸν Ἰωνᾶν, ὅτε ἡ Νινευὶ πόλις ἐμελλε νὰ ἀφανισθῇ ἀπὸ γλυκέα νερά, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ, καταλιπὼν τὰς ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ προφητικὰς βίβλους.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀντώνιος ὁ νέος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Ὀνήσιμος, Ἀνανίας, καὶ Σολόχων, ἀρχιεπίσκοποι Ἐφέσου, καὶ Φιλάρετος ὁ ἐλεήμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίας πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

2 Δεκεμβρίου τοῦ Προφήτου Ἀββακούμ.

Τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ Προφήτου ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αββακούμ ὁ θαυμασίος, τὴν ἀκτίνα τοῦ Πνεύματος, δεδεγμένος γέγονεν, ὄλος ἐνθεος· καὶ τῶν κριτῶν τὴν ἀσέβειαν, καὶ κρίσιν τὴν ἀδικον, θεωρῶν ἀγανακτεῖ, τὴν τῆς γνώμης εὐθύτητα, ἐνδει-

κνύ-

κνύμενος, τοῦ Χριστοῦ καὶ Δε-
σπότης φιλοθέως, καὶ θερμῇ τῇ
διανοίᾳ, ὡς δυσχεραίνων καθά-
πτεται.

Επί θείας ἰσάμενος, φυλακῆς ὁ σε-
βάσμιος, Ἀββακοὺμ ἀκήκοε τὸ μυ-
στήριον, τῆς πρὸς ἡμᾶς παρου-
σίας σου, Χριστέ τὸ ἀπόρρητον,
καὶ τὸ κήρυγμα τὸ σὸν, προφη-
τεύει σαφέστατα, προορώμενος,
τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους ὡς περ
ἵππους, τῶν ἐθνῶν τῶν πολυ-
σπόρων, τοὺς καταράσσοντας θά-
λασσαν.

Εν Κυρίῳ γηθόμενος ἐν Θεῷ
τῷ Σωτηρί σου, Θεοδρόμῳ ἐν-
δοξε ἀγαλλόμενος, καὶ τῆς ἐκεῖ-
θεν λαμπρότητος, τὴν αἴγλην δε-
χόμενος, καὶ φωτὶ θεουργικῷ, νο-
ερῶς φωτιζόμενος, τοὺς τὴν μνη-
μην σου, τὴν πανίερρον πίστει ἐκ-
τελοῦντας, πειρασμῶν τε καὶ
κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις
ἐξίρπασον.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον.
Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον
ἦχος γ'. τοῦ Προφήτου σου φύλ. 7.
καὶ τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον
τῆς ἡμέρας καὶ ἀνάγνωσις.

† Εἰς τὰς 2 τοῦ Δεκεμβρίου ἐορ-
τάζομεν τὴν μνήμην τοῦ Προφήτου
Ἀββακοὺμ.

Ο θεὸς οὗτος Προφήτης ἦτον
ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Συμεῶν, υἱὸς
Σαατά. Ἐζῆ πρὸ Χριστοῦ ἔτη
609. Οὗτος φέρων ποτὲ τροφὰς
εἰς τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς θειο-
στάς τῶν χοραφίων του, ἤρπάγη

παρὰ Ἀγγέλου, καὶ ἀπήχθη εἰς
τὴν Βαβυλῶνα, εἰς τὸν λάκκον
τῶν λεόντων, ὅπου ἦτο κεκλει-
σμένος ὁ Προφήτης Δανιὴλ· καὶ
ἀφ' οὗ ἐκεῖνος ἔφαγε καὶ ἔπιεν, ὁ
Ἀββακοὺμ ἐπέστρεφεν εὐθὺς εἰς
τὸ χωράφιόν του, πρὸς τοὺς θε-
ριστάς. Οὗτος πολλὰ προφη-
τεύσας, ἀπέθανε καὶ ἐτάφη εἰς
τὸν ἴδιον αὐτοῦ ἀγρόν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι
Πατέρες, Ἰωάννης, Ἑρακλαίων,
Ἀνδρέας, καὶ Θεόφιλος, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Σολομὼν, ὁ ἐπί-
σκοπος Ἐφέσου, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

† Ἡ ἁγία Μάρτυς Μερὸπη ἡ
Ἐφεσῖα, διὰ βασάνων τελειοῦται,
ἐν ἔτει 255.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀβιβὸς ὁ
νεός, πυρὶ τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Κύριλλος ὁ Φι-
λεώτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας,
καὶ ἀπόλυσις.

3 Δεκεμβρίου, τοῦ ἁγίου Προ-
φήτου Σοφοῦ.

Τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκρηξα
ψάλλομεν τῆς ἡμέρας 3, καὶ τοῦ Προ-
φήτου 3· εἰς ἤχον δ'.

Ὁ εἰς ὑψίστου κληθεῖς.

Τὸν σὸν Προφήτην ὡς ἐμφυγον
νεφέλην, ἐδειξας ἀθάνατε, ὕδωρ
ἀλλόμενον, εἰς ζωὴν ὄντως αἰώ-

νιον,

νιον, εξαποστείλας, τοῦτον πλου-
σίως καὶ χαρισάμενος, Πνεῦμα
τὸ πανάγιον, καὶ ὁμοούσιον, σὺν
τῷ Πατρὶ παντοκράτορι, καὶ τῷ
Υἱῷ σου, τῷ ἐκ τῆς οἰας Οὐσίας
ἐκλάμπαντι. Δι' οὗ προεἶπες
τὴν σωτήριον, παρουσίαν Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῖς ἔθνεσι
πᾶσι, σωτηρίαν προεθέμισας.

Ὁ τὴν ἀκτίνα τῆς Θεαρχικωτά-
της, αἰγλῆς εἰσδεξάμενος, νοῦ κα-
θαρότητι, καὶ θείων λόγων προσή-
γορος, καὶ προσημάντωρ, καὶ
ὑποφήτης θεῖος γενόμενος, στό-
μα θεσκίνητον, ὡφθης τοῦ Πνεύ-
ματος, τὰ πρὸ αὐτοῦ σοι δεικνύ-
μενα, διαβιβάζων, καὶ σαφηνίζων
τοῖς πᾶσιν ἔθνεσι, δοθησομένην
σωτηρίαν, καὶ Βασιλείαν Χρι-
στοῦ πανσεβάσμιε. Ὅν ἰκέτευε
σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Ὁ θεοπτίας λαμπόμενος ἀξία,
καὶ προφητικῆ προεδρεία καὶ
χάρτι, τιμημένος, Θεόπνευστε,
καὶ τῆς ἐνθέου, ἡξιωμένος μα-
καριότητος, νῦν πρὸς τὸν Πανά-
γαθον, τῆ παρῆρσία σου, καὶ
συμπαθεία χρησάμενος, καθικε-
τεύων, μὴ διαλίπης ὑπὲρ τῶν
πίστει σε, ἀνευφημούντων, καὶ
τιμώντων σε, ὡς θεηγόρον σε-
πτὸν καὶ θεόληπτον, ἐκ κινδύνων
ῤυσθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον
Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον ἡχος
γ'. Τοῦ Προφήτου σου φύλ. 7 καὶ τῆς

(TOM. Β')

ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέ-
ρας καὶ ἀνάγνωσις.

† Βίς τὰς 3 τοῦ Δεκεμβρίου ἑορ-
τάζομεν τὴν μνήμην τοῦ προφήτου Σα-
φροῖου.

Ὁὗτος ἦτον υἱὸς Χουσί ἐκ φυλῆς
Συμεῶν, υἱοῦ Ἰακώβ. Ἐξῆ πρὶν
Χριστοῦ ἔτη 600. Μεταξὺ τῶν
ἄλλων προεφήτευσε καὶ ὅτι ὁ
Χριστὸς, θέλει ἔλθει κριτῆς πά-
σης πνοῆς λογικῆς. Ἀπέθανε, καὶ
ἐτάφη εἰς τὸν ἴδιον αὐτοῦ ἀγρόν.
Ἦτο κατὰ τὸ εἶδος, ὡς ὁ Θεο-
λόγος Ἰωάννης.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἱε-
ρομάρτυς Θεόδωρος, ἐπίσκοπος
Ἀλεξανδρείας, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Θεόδουλος ὁ Κύ-
πριος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ἐτερος Ὅσιος Θεόδουλος
Στυλῆτης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν
ἔτει 374.

† Ὁ Ὅσιος Ἰωάννης, ὁ ἐπί-
σκοπος τῆς κατὰ τὸν Πόντον
Κολωνίας ὁ ἡσυχαστῆς, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἀγά-
πιος, Σέλευκος καὶ Μάμας ξίφει
τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Γαβριὴλ
ἐπίσκοπος Γάνου καὶ Χώρας, ὁ ἐν
Προύσῃ μαρτυρήσας κατὰ τὸ ἔ-
τος 1659.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἀγγέ-
λης ἐν Χίῳ, ξίφει τελειοῦται ἐν
ἔτει 1813.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον καὶ ἀπόστιχα τῆς
ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

Ἡ ἉΓΙΑ ΜΑΡΤΥΣ ΒΑΡΒΑΡΑ.

4. Δεκεμβρίου τῆς Ἁγίας Μεγα-
λομάρτυρος Βαρβάρας, καὶ τοῦ
Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου
τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα
ψάλλομεν στίχους 6· τῆς ἁγίας 3.
εἰς ἤχον 6'. καὶ τοῦ ὁσίου 3.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Οτε, ἐν σταδίῳ τῷ φρικτῷ, Ἰου-
λιανὴ διεσκόπει ἡ παμμακάριστος,
Μάρτυρα τὴν ἐνδοξον, Βαρβάραν
μάστιξιν, ἐναθλοῦσαν βασάνοις τε,
ποικίλοις τὸ σῶμα, ἅπαν συγ-
κοπτόμενον, θερμοῖς τοῖς δάκρυ-
σι, Λόγε τοῦ Θεοῦ ἀνεβόα, ταύ-

της κοινωνίαν με γενέσθαι, ἄρτι καταξίωσον φιλάνθρωπε.

Μίαν, ἢ Βαρβάρα ἀληθῶς, Ἰουλιανή τε τὴν γνώμη, πρὸς τὴν εὐσέβειαν, ἔχουσαι αἱ ἅγιοι, κατηγωνίσαντο, τοῦ ἐχθροῦ καὶ νικήσασαι, αὐτὸν κατὰ κράτος, δόξης ἡξιώθησαν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· Ὅθεν λοιμικῶν παθημάτων, λώβην ἀφανίζουσαι πᾶσι, τοῖς πιστοῖς παρέχουσιν ἰάματα.

Οτε, ἀπεφάνθη κατὰ σοῦ, Μάρτυς σεμνοτάτη Βαρβάρα, ὁ γλυκὺς θάνατος, χαίρουσα καὶ σπύδουσα, τὸν δρόμον ἤνυσας· ἀσεβοῦς δὲ γεννητορος, χερσὶ παρανόμοις, τέθυσαι καὶ κάρπωμα, Θεῷ προσήνεξαι. Ὅθεν ταῖς φρονίμοις Παρθένοις, ὄντως συγχορεύουσα βλέπεις, Χριστοῦ τοῦ Νυμφίου σου τὴν ἔλλαμψιν.

Ἔτερα στιχ. τοῦ Ὁσίου ἤχος πλ. δ΄.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν ἅγιε; Θεολόγον Ἰωάννην, ἢ Δαβὶδ τὸν μελωδόν; Πνευματέμφορον Κινύραν, ἢ Αὐλὸν ποιμαντικόν; γλυκαίωνων, ἀκοήν τε καὶ διάνοιαν, εὐφραίνων, Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, τοῖς μελιρρύτοις σου φθέγμασι, καταγλαίζων τὰ πέρατα· ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω Θεοπέσιε; Ἰωάννη γλυκορρήμον, φαινότατε ἀστήρ, ὁ τῆ αἴγλη τῆς Τριάδος, ἔλλαμφοθεῖς τὸ ὀπτικόν; εἰσέδους εἰς τὸν γνόφον τὸν τοῦ Πνεύμα-

τος, τοῦ Θεοῦ ἐμυήτης τὰ ἀπόρρητα· ὡς Μωϋσῆς διεσάφησας, τὴν μουσικὴν καλλιπέπειαν. ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω αἰοίδιμε; δαδουχὸν φαεσφόρον, εὐκλεῆ ὑψηγῆτήν; λειτουργὸν ἢ θεωρὸν, τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ; ἀστέρα, Ἐκκλησίας ἀγλαίζοντα; λυχνίαν, τοὺς ἐν σκότει καταλάμποντα; ἢ ὄργανον εὐηχέστατον; ἢ σάλπιγγα καλλικέλαδον; ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἤχος πλ. β΄.

Πατρίδα, γένος, ὑπαρξίν, καταλιποῦσα Βαρβάρα, καὶ τὸν ἀσεβῆ πατέρα μισήσασα, Θεὸν ἠγάπησας, ᾧ ἐνυμφεύθη· καὶ γέγονας μεγαλέμπορος κληθεῖσα· αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα· μὴ παρίδῃς τὸν μικρὸν μου στεναγμὸν, ἐν ᾧρα ὅταν κρίνη, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν Κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄμεμπτος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκυτάτόν μου τέκνον, μὴ καταλίπῃς με τὴν δούλην σου.

Ἀπόστιχα τοῦ Ὁσίου ἤχος πλ. δ΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, τὴν

Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, κατεφαιδρυσας ἄσμασιν, ἐνθεαστικώτατα, μελωδῶν παναοιδίμε, τῇ ἐνεργείᾳ Πάτερ τοῦ Πνεύματος, τὴν σὴν Κινύραν ἀναχρούμενος, τὴν παναρμόνιον, τοῦ Δαβὶδ μιμούμενος, ἦν ἐνηχῶν, θείοις μελωδήμασι, πάντας κατέθειλξας.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Πάτερ Ἰωάννη ἐνόδε, τῆς κοσμικῆς ἀποστάς, ταραχώδους συγχύσεως, τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, τῇ γαλήνῃ πανόσιε, καὶ θεωρίας, θείας καὶ πράξεως, τὰς πανολβίους σαφῶς λαμπρότητας. Ὅντως ἐπλούτησας, καὶ πιστοῖς μετέδωκας, θεοπρεπεῖ, βίῳ λαμπρυνόμενος, μακαριώτατε.

Στίχ. Οἱ Ὅσιοί σου Κύριε ἐνδύσονται

Δεῦτε γηγενεῖς ἐν ἄσμασι, τὴν ἱεράν, καὶ σεπτὴν, τοῦ Ὁσίου πανήγυριν, Ἰωάννου σήμερον, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν· οὗτος γὰρ ὄντως, θείας ἐλλάμψεως, κατηξιώθη, τὸ φῶς εἰσδέξασθαι. Ὡ τῆς ἀπάτου σου, εὐσπλαγχνίας Κύριε, δι' ἧς ἡμεῖς, ἐγνωμεν δοξάζειν σε, τὸν υπεράγαθον.

Δόξα ἡ. πλ. β'. Ὅσιε Πάτερ φύλ. 24. Καὶ νῦν. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Παρθένε παναμώμητε, δυσώπησον ὃν ἔτεκες, ὅπως σώσῃ ἅπαν γένος τῶν βροτῶν, ἵνα σε Θεοτόκον, καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, ὁμολογῶμεν μητροπάρθενη.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἢ Παρθένος καὶ ἀγνῆ, καὶ μήτηρ

σου ὄρωσα, ὡς Συμεῶν προέφη, τὰ σπλάγγνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Ἀπολυτίκιον ἤχος δ'.

Βαρβάραν τὴν ἁγίαν τιμησωμεν· ἐχθροῦ γὰρ τὰς παγίδας συνέτριψε, καὶ ὡς φτρουθίον ἐρρύσθη ἐξ αὐτῶν, βοηθεία, καὶ ὄπλω τοῦ σταυροῦ ἢ πάνσεμνος.

Τοῦ Ὁσίου ἤχος πλ. δ'. Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ. φύλ. 6. Εἰς τὸν ὄρθρον ἢ συνήθης στιχολογία. Ζῆτει εἰς γυναῖκα Μάρτυρα.

Κοντάκ. ἤχος β'. Χειρόγρ. εἰκόνα. **Τ**ὴν χάριν τῶν θαυμάτων κομισαμένη, παρέχεις τὰς ἰάσεις τοῖς ἐν ἀνάγκαις, καὶ λυτροῦσαι πάντα ἄνθρωπον, λοιμικῆς νόσου πάντοτε. Διό σου τὸν Ναὸν καταλαβόντες, μέλομεν τὴν σὴν μνήμην βοῶντες. Λύτρωσαι τοὺς σοὺς δούλους, ἐκ λοιμικῆς ἀσθενείας, Παρθένε Μάρτυς Βαρβάρα, ταῖς πρὸς Κύριον προσβείαις σου.

† Εἰς τὰς 4 τοῦ Δεκεμβρίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας.

Αὕτη ἤχησε κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως ἐν ἔτει σωτηρίῳ 290. Ἦτον θυγάτηρ ἄρχοντός τινος τῆς Ἀσίας Διοσκόρου καλουμένου, καὶ ἔτηρεῖτο εἰς ἓνα ὑψηλώτατον πύργον, διότι ἦτο κατὰ πολλὰ ὠραία. Θεόθεν δὲ τὴν εὐσέβειαν διδάχθεισα, ἐσέβετο κρυφίως τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Καί ποτε τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἀνεγείροντος ἓνα λουτρόν, καὶ διατάξαντος νὰ γίνωσιν ἐν αὐτῷ δύο παράθυρα, τῆς δὲ ἁγίας εἰπούσης τρία, εἰς ὄνο-

μα

μα τῆς ἁγίας Τριάδος, ἐκεῖνος θυμωθεὶς, ὤρμησε νὰ τὴν θανατώσῃ, ἣ δὲ, φεύγουσα, ἐκρύβη εἰς μίαν πέτραν, ὅπου πιασθεῖσα θανατόνεται διὰ ξίφους ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς τῆς.

† Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ὁ συγγραφεὺς τῆς Ὀκτωήχου, τὴν χεῖρα κοπεῖς ἐπὶ τοῦ εἰκονομάχου Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, καὶ ἰαθεῖς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἔτει σωτηρίῳ 735 εἰς τὴν Μοῆν τοῦ ἁγίου Σάββα, (ὅπου καὶ ἐτάφη) καταλιπὼν καὶ συγγράμματα πλήρη θείας χάριτος καὶ σοφίας.

† Ὁ ἅγιος Ἰωάννης, ὁ Πολυβότης ἐπίσκοπος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει 716.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Χριστόδουλος, Χριστοδούλη καὶ Ἰουλιανῆ, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Σεραφίμ, ἐπίσκοπος τοῦ ἐν Τρίκκῃ Φαναρίου, δι' ἱερᾶς ἀθλήσεως τελειοῦται ἐν ἔτει 1601.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἀγίας.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ δεξαμένη, Βαρβάρα παναοῖδιμε, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει προσρεχόντων σοι, τὸν Θεὸν δοξάζουσα, τὸν ἐπὶ πάντων Δεσπότην, ρῦσαι πάντας κυνδύων, λοιμικῆς ἀσθενείας, καὶ ψυχικῶν νοσημάτων.

Ἀνέτρεψας σοφία σου, τὰς αἰρέσεις Παμμάχαρ, ὦ Ἰωάννη πάν-

σοφε, καὶ ὀρθόδοξον δόγμα, τῆ Ἐκκλησία δέδωκας, τοῦ ὀρθῶς δογματίζειν, καὶ δοξάζειν Τριάδα, Μονάδα Τρισυπόστατον, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ. Θεοτοκ.

Ἐκύησας Πανάχραντε τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ Κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην. Διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ, Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε φύλ. 259. Δόξα ἤχ. πλ. β'.

Ἀθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδὸν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλήν, Βαρβάρα πανσεβάσμιε· καὶ ὡς μὲν Παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσηλθες εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἔλαβες ἰατροῦειν, τῆς σαρκὸς σαθρὰν λοίμην. Ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐκλύτρωσαι, ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ἤχος ὁ αὐτός.

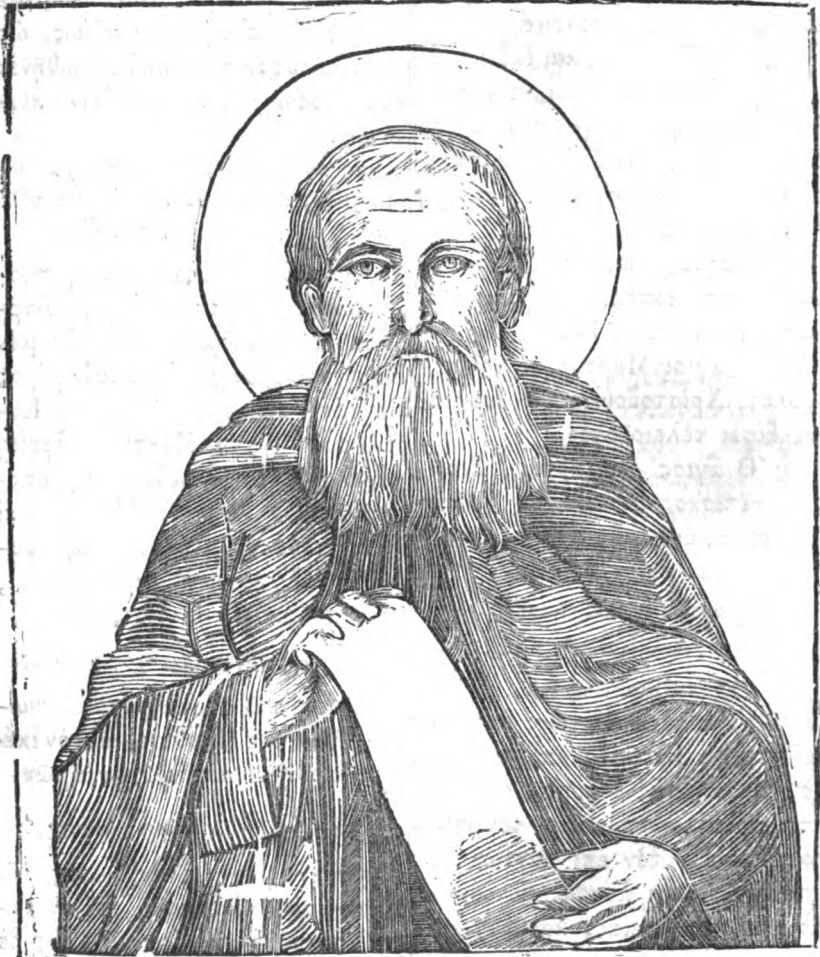
Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτ. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἐπάγην μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἐν ξύλῳ καὶ νεκρωμαι, καὶ ἐν τάφῳ κατετέθην ὡς θνητός· ὡς δὲ Θεὸς ὦ Μῆτερ, νεκροῦς ἐξαναστήσω, καὶ σὲ δοξάσω τῇ ἐγέρσει μου.

Ἄπο-

Ἀπόστιχ. τῆς Ὀκτωῆχ. Δόξα πλ. δ'. λων συνόμιλε, δικαίων ὁμόσκηνε
Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν και ὀσίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ
Καθηγητὴν σε τιμῶμεν Ἰωάννη Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Πατὴρ ἡμῶν· Διὰ γάρ σου τὴν Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις
 τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύε- τῶν δούλωνσου, και λύτρωσαι ἡμᾶς
 σθαι ἐγνωμεν. Μακάριος εἶ τῷ ἀπὸ πάσης ἀνάγκης και θλίψεως.
 Χριστῷ δουλεύσας, και ἐχθροῦ Τὰ λοιπὰ ἐπέπε εἰς τὴν 25 Νοεμβρ.
 θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέ-

Ὁ ἍΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ.

5. Δεκεμβρίου τοῦ Ὁσίου Πατρὸς Ἀργία και κατάλυσις οἴνου και ελαίου.
 ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου. Ἐσπέρας μετὰ τὸ, Μακάριος ἀνὴρ,
 εἰς

εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰσθῶμεν σίγους
ς· καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια
ἤχος πλ. α΄. Δευτεροῦντες αὐτά.

Ὅσι Πάτερ.

Σάββα Θεόφρων, τῶν Ἀγγέλων
ἰσοστάσιε, ὁμόσκηγε Ὅσιων, συ-
νόμιλε Προφητῶν, Μαρτύρων,
Ἀποστόλων συγληρονόμε, φῶς
τὸ ἀνέσπερον, ὁ νῦν κατοικῶν
οὐ ταῖς φρουκτωρίαις, λαμπόμενος
ταῖς θείαις, τῷ ἀκροτάτῳ τῶν
ἐφετῶν, ὁ παρεστῶς παρρησία
λελαμπρυσμένος, καὶ ἐνθρόμενος
αὐτοῦ ταῖς θεωρίαις, καὶ ἐντρο-
φῶν αὐτοῦ τοῦ κάλλους ἀνευδό-
τως, Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν
δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ
Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ
μέγα ἔλεος.

Σάββα παμμάκαρ, ἐγκρατείας
λύχνος ἀσβεστος, φωστήρ τῶν
μοναζόντων ὁ διαυγέστατος, ἀ-
γάπης φρουκτωρίαις λελαμπρυ-
σμένος, πύργος ἀκλόνητος τῆς
ὑπομονῆς, ἔρεισμα καὶ σθένος,
τῶν πίστει σε τιμώντων, τῶν
λαμάτων ὁ θησαυρός, ὁ πολιστής
τῆς ἐρήμου ὡς ἀληθῶς, ὁ ὡς
παράδεισον αὐτὴν ἐνθεὸν δεῖξας,
θεῖους προσφέρουσαν καρπούς τῶν
σωζομένων, Χριστὸν ἰκέτευε,
Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆ-
ναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν εἰ-
ρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Σάββα θεόφρων, ἀρετῶν στύλος
ὁ κύρνος, πυρσὸς ὁ ἐκ θαλάσ-
σης, τῆς κοσμητικῆς τοὺς λαοὺς,
λιμένα πρὸς τὸν θεῖον καθοδη-

γῶν, πλάνης τὰ Πνεύματα ὁ κα-
ταβαλὼν, Πνεύματος ἀγίου τὸ κα-
θαρόν δοχεῖον, ὁ ποδηγέτης τῶν
μοναστῶν, ἠκριβωμένη τε στάθμη
τῆς ἐγκρατείας, τῆς ταπεινώσεως,
περίβλεπτον τὸ ὕψος, κρήνη ἢ
βρύουσα ἰάσεων πελάγη, Χριστὸν
ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε,
δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁμόνοιαν
εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἤχος πλ. β΄.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώθη-
τον, νοῦν ἡγεμόνα κατὰ παθῶν
ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστησάμε-
νος, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ὡς
δυνατὸν, ἀνετίλυθας· ἀνδρικῶς
γὰρ τὴν φύσιν ἐβιασάμενος,
ἔσπευσας τὸ χεῖρον, καθυποτάξαι
τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δου-
λώσαι τῷ Πνεύματι. Ὅθεν μονα-
ζόντων, ἀνεδέιχθης ἀκρότης, πο-
λιστῆς τῆς ἐρήμου, εὐδρομούν-
των ἀλείπτῆς, κανὼν ἀρετῆς
ἀκριβέστατος· καὶ νῦν ἐν οὐρα-
νοῖς τῶν ἐσώπτρων λυθέντων
μακάριε, καθαρῶς ἐποπτεύεις τὴν
ἀγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνων ἀμέ-
σως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ
τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Τίς μὴ μακαρίσῃσε (δρα
τόμον Α΄ τῆς Ὀκτωήχου ἡ. πλ. β΄.)
Ἐσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ προκείμενον
τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ,
καὶ οὐ μὴ ἀψῆται αὐτῶν βάσανος.
Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων
τεθῆναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις
ἡ ἔξο·

ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. Οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς, καὶ εὖρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσιοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφία Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ Βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὅξυνεῖ δὲ

ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν συνεχπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγχλύσουσιν ἀποτόμως, ἀντιστήσεται αὐτοῖς Πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περράτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῶν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου.

Σοφία Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἡ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ βεμβασμός ἐπιθυμίας, μεταλεύει νοῦν ἄκακον. Ἐτελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς. Ἄρεσθῃ γὰρ

Μάρ-

ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μὴ δὲ θέντες ἐπὶ διανοία τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Βί: τὴν Αἰτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελα

Ἦχος α΄.

Τῷ ξύλῳ τῆς θρώσεως μὴ ἤτηθεις, ὡς οἱ Γενάρχαι, παθῶν ἀνώτερος ἐδείχθης, Σάββα Πατῆρ ἡμῶν, ὅθεν καὶ πυρὸς ἐνύλου, τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ περιεγένου, καὶ πᾶς ἐνέδρας πάσας τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν ἐθριάμβευσας, καὶ λαμπρὸς νικητῆς, καὶ στεφανίτης ἀνηγορεύθης, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β΄.

Ομόνος ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενος Θεός, τὴν ἡγιασμένην σου ψυχὴν, καθαρὸν εὐρῶν καταγώγιον, ἐν αὐτῇ κατώκησε, καὶ θείων χαρίτων αὐτὴν ἐπέπλησε· δι' ὧν φωταγωγεῖς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ἡγιασμένε Σάββα Μακάριε.

Οσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν, ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ ἀγίου Πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαβῶν τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἐπεισας τοὺς ἀνθρώπους, καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θεῷ φωτὶ, καθαρώτερον ἔλλαμ-

πόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, Σάββα Πατῆρ ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθῶν, δεξιόμενος ἔρωτα, πάντα τὰ ἐν Κόσμῳ τερπνά, ὑπερεῖδες Θεόληπτε· ἐντεῦθεν γὰρ τοῦ καρποῦ οὐχ εἴλου, καθάπερ Ἀδάμ· τὸν ὄφιν δὲ ἐναποκρουσάμενος δι' ἐγκρατείας, ἀγγελικῶς τὸν βίον διήνυσας· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς αὐλίξῃ, ἐπαπολαύων τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, Θεὸν ἰλεούμενος ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, ἡγιασμένε Σάββα τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου,

Ἀποστίχου. Ἦχος πλ α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς, ἀγωνισμάτων τὸ εὐῶδες κειμήλιον. Σταυρὸν γὰρ ἐπ' ὤμων ἄρας, καὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ, σεαυτὸν Παμμάκαρ ἀναθέμενος, σαρκὸς κατεπάτησας, τὸ χαμαιζηλον φρόνημά· ταῖς ἀρεταῖς δὲ, τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, καὶ πρὸς ἔνθεον, ἀνεπτέρωσας ἔρωτα· ὅθεν τὴν παναγίαν σου, κυκλοῦντες πανεύφημε, λάρνακα Σάββα τῆς θείας, φιλανθρωπίας αἰτούμεθα, τυχεῖν σαῖς πρεσβείαις, καὶ τῷ Κόσμῳ δωρηθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Ανθραξ θεοφεγγῆς τῷ πυρὶ, προσομιλήσας Θεοφόρε τοῦ Πνεύματος, ἐδείχθης ἐν κόσμῳ Σάββα,

κατὰ.

καταλαμπρύνων ψυχάς, τῶν πιστῶς θεόφρων προσιόντων σοι, πρὸς φῶς ὁδηγῶν αὐτούς, τὸ ἀνέσπερον Ὅσιε, ἐρημικοὺς δὲ, ὄρσοιζόμενος ἄνωθεν, θεία χάριτι, κατεμάρανας ἄνθρακας. Ὅθεν καὶ τὸν τῆς νίκης σοι, προδῆλως δεδώρηται, στέφανον Πάτερ τῆς θείας, δικαιοσύνης ὁ Πρύτανις, Χριστὸν ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Κλίμαξ οὐρανομήκης σαφῶς, ἡ πολιτεία σου θεόφρον γεγένηται· δι' ἧς περ πρὸς ὕψος ἤρθης, καὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ, ὁμιλεῖν παμμάκαρ κατηξίωσαι, τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, ταῖς ἐκεῖθεν ἐλλάμψεσι, μαρμαρυγαῖς δὲ, ταῖς αὐτοῦ φωτιζόμενος, τὴν ἰσαγγελον, ἐκομίσω φαιδρότητα· ὧ καὶ νῦν παριστάμενος, ἰκέτευε Ὅσιε, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν θείαν, καὶ πανσεβάσμιον μνήμην σου, σὺν σοὶ παραστῆναι, καὶ τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἤχος πλ. δ'. Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη εἰς φύλ. 95. Καὶ νῦν. Ἀνύμφευτε Παρθένε. Τροπάριον ἤχος πλ. δ'. Ταῖς τῶν δακρύων σου. φύλ. 7.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν, Κάθισμα ἤχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας, δοχείον καθαρὸν, σὺ τοῦ Πνεύματος ὠφθης, φωτίζων τοὺς ἐν πίστει σοι, προσιόντας μακά-

ριε. Ὅθεν αἴτησαι, τὸν σὸν Δεσπότην φωτίσαι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἀνυμνούντων σε Σάββα, θεόφρων Πατὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανείσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν. Κάθισμα ἤχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας σοφέ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρέψας, ἐν τῷ Κόσμῳ θεόσοφ· ἐγκρατεία καὶ πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ναὸν ἠτοιμάσας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου, ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ Πνεύματα, θεοφόρε μακάριε, πρόσθευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μητὴρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν σὸν Κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς κτίσεως.

Ὅθεν

Ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, καὶ πῖσει κραυγάζω σοι, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου· Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανάμωμε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα ἤχος πλ. δ΄.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Εκ γαστρὸς ἡγιασθῆς ὡς ἀληθῶς, ἱερώτατε Σάββα καὶ ἐπὶ γῆς, ὡς Ἄγγελος ἐδίωσας· τὴν γὰρ σάρκα ἐνέκρωσας, Εὐθυμίου τὸν βίον, ζηλώσας ἀξίως τε, τῆς Τριάδος ἐδείχθης θεράπων μακάριε, ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοῦ ἐνθέου σου βίου, χορούς συνεχρότησας, Μοναζόντων αἰοίδιμε, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. Θεοτοκίον.

Ως πανάμωμος Νύμφη τοῦ ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ· δοχείον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου Πανύμνητε, ἀνομιῶν με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον, ἐν γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, φωτοδόχε ἀκήρατε, διώξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου κρεσβεΐαις σου.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφωνον

τοῦ δ΄ ἤχου. Προκαίμενον ἤχος δ΄. Τίμιος ἰναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ. Στιχ. Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ. Τὸ πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ζῆτει εἰς τὸν δόβρον τῆ ἱζ· τοῦ Ἰαννουαρ. ὁ Ν. Δόξα Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκ. Στιχ. Ἐλέησόν με· καὶ τὸ ἰδιόμαλ. ἤχ. πλ. ε΄. Ὅσιε Πάτερ. Εἰς φύλ. 24. Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρημῶν εἰς στ΄. Ἀρματῆλάτην Φαραῶ καὶ τοῦ ἀγίου εἰς 4 Θεοφάνους.

Ἰδὴ Α΄ ἤχος πλ. δ΄.

Ἄρματῆλάτην Φαραῶ.

Τῆ φωταυγία τοῦ ἀγίου Πνεύματος, Σάββα καταύγασσον, τοὺς εὐσεβεῖς πόθῳ, ὕμνοις εὐφημοῦντάς σε, τῶν ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Μοναζόντων τὸ κλέος, τὸν τῆς ἐρήμου κοσμήτορα, τὸν τῆς Παρθενίας διδάσκαλον.

Ολον τὸν πόθον πρὸς Θεὸν ἀνέτεινας, ἀπὸ νεότητος, καὶ πρὸς αὐτὸν ἔχων, πᾶσάν σου τὴν ἐφῆσιν, τὰ τῆς σαρκὸς κινήματα, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους, δι' ἐγκρατείας ἐνέκρωσας, Σάββα Θεοφόρε πανεύφημε.

Περιλαμπόμενος φωτὶ τῆς χάριτος, τὸ πῦρ εἰσέδραμες, ὡσπερ οἱ τρεῖς Παῖδες, μείνας ἀκατάφλεκτος, σὲ τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, καὶ μηνύοντος πᾶσι, τὴν ἐσσημένην σου ὕστερον, Πάτερ προκοπὴν καὶ λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Ακατασχετοὶς καθ' ἡμῶν ὁ θάνατος, ὁρμαῖς ἐκέχρητο, ἀλλὰ τῷ

εῷ

σῶ τόκῳ, προσεγγίσας ὤλετο, καὶ προσβαλὼν κατήρηγται Θεοτόκε Παρθένε. Ζωὴν γὰρ ὄντως αἰδιον, σεσωματωμένην γεγέννηκας.

Καταβασίχ. Χριστὸς γεννᾶται δοξάσ. ἰδὴ Γ΄. Ὁ στερεώσις κατ' ἀρχάς.

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν, παγόλβιε καταστήσας, βραβευτῆς δικαιοσύνης ἐδείχθης· τῷ γὰρ κρείττονι σαφῶς, τὸ χεῖρον καθυπέταξας, ὅθεν ὡς φοῖνιξ Πάτερ, ἐν ταῖς ἐρήμοις ἐξήνησας.

Ἀκολουθησαὶ διωγμούς, τοῖς ἔχνεσι τοῦ Δεσπότου, μετανάστης τῆς πατρίδος ἐγένου, καὶ τὴν ἔρημον οἰκῶν, τὸ τρόπαιον ἀνέστησας, κατὰ τῶν ἀντιπάλων θείᾳ δυνάμει ῥωννύμενος.

Ῥωμαλαιότητι φρενῶν, Παμμακάρο ὠχυρωμένος, τὰς ποικίλας τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείας, ἐθριάμβευσας σοφῆ, καὶ πᾶσιν ἐφανερωσας· καὶ τὴν ὄφρυν ἐκείνου, τὴν ἐπηρμένην κατέβαλες. Θεοτοκ.

Σωτηριώδους δι' ἡμᾶς, τοῦ λόγου οἰκονομίας· φωτεινὴ σὺ μητροπάρθενε πύλη, ἐγνωρίσθης ἀληθῶς. Σὺ γὰρ ἡμῖν εἰσήγαγες, τὴν νοητὴν ἀκτίνα τῆς ὑπερθέου Θεότητος.

Καταβασίχ τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Κάθισμα. Ἦχος πλ, δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ ἐπίγεια πάντα καταλιπὼν, καὶ ἐν Κόσμῳ ὑπάρχων σωματι-

κῶς, τῷ πνεύματι γέγονας, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχος, τὰ γὰρ παρόντα πάθη, νεκρώσας τοῦ σώματος, τῆς Τριάδος ἐδείχθης, θεράπων Μακάριε. Ὅθεν καὶ νοσοῦντων, θεραπεύεις τὰ πάθη, καὶ λόγῳ τῶ πνεύματα, ἀπελαύνεις τῇ χάριτι, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμη σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύννας ὁ μιαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύψωσα· καὶ οὐκ ἔχω τί πράξαι, ἢ ποῦ καταφεύξασθαι, ἀλλ' οὐδὲ ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σου Κόρη ἐπίσταμαι· φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος, διὰ τοῦτο ἰκέτης, πρὸς σέ τὴν Παννάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ ἥμαρτον, πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δοθῆναι μοι· εἰς σέ γὰρ Παρθένε τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα.

ἰδὴ Δ΄. Σὺ μου ἰσχύς. Κύριε

Τὴν τῆς ψυχῆς, ἀνακαθαίρων κατάστασιν, καὶ πλατύνων, θείοις θεωρήμασι, χωρητικὴν, ταύτην ἀληθῶς, θεῶν χαρισμάτων, εἰργάζω Θεομακάριστε· ἀφῆ δὲ τῶν χειρῶν σου, ἀσθενοῦντας ἰάσω, μιμητῆς τοῦ Δεσπότου γένόμενος.

Ο κατὰ σοῦ, Πάτερ δεινῶς θρασυνομένος, κατεπόθη, ὡς Διθάν ὁ δειλῆιος, ὡς Ἀβειρώμ, ἐξαφανισθείς· σὲ γὰρ ἀοράτως, ἢ θεία χάρις ἐφύλαττε, πολλῶν προνοουμένη, διὰ σοῦ σωζομένων, καὶ τοῖς σοῖς ἐπομένων διδάγμασι.

Νόμῳ Θεοῦ, παιδαγωγίσας Θεσπέσιε τὰς αἰσθήσεις, πρὸς τὴν κατανόησιν τῶν ἀσωμάτων καὶ νοητῶν, σοῦ ἐπιτηδείαν, κατέστησας τὴν διάνοιαν, προβαίνων ἀνευδότως, ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, ἐκ δυνάμεως Πάτερ εἰς δύναμιν. Θεοτοκίον

Νεοθαλῆς, ἀθανασίας Παράδεισος, καὶ ὠραῖος ὄντως ἀναδέδειξαι, ξύλον ζωῆς, ἐν σοὶ φυτευθὲν, θεαρχικωτάτως, φοροῦσα καὶ τίκτουσα, τὸ πᾶσιν ἀποστάζον, ζωηφόρους ἐλπίδας, τοῖς πιστῶς Θεοτόκον φρονοῦσί σε.

Καταβασία. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Ὡδὴ Ε΄. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Α κλινεῖ διανοία, πρὸς τὸν σὸν ποθούμενον ἀνατεινόμενος, παρ' αὐτοῦ τὴν χάριν, τῶν μεγίστων θαυμάτων τὴν ἀφθονον, ἐκομίσω Πάτερ, καὶ τοὺς πιστῶς προσερχομένους, συμπαθῶς ἐθεράπευσας Ὅσιε.

Σαρρικῶν βαρημάτων, ὄγκον ἀποθέμενος, σκευὸς θεόπνευστον, ἐκλογῆς ἐγένου, τοῦ ἀγίου Θεσπέσιε Πνεύματος, ἀποχῆ βρω-

μάτων, καὶ προσευχῆ καὶ καρτερίᾳ, καὶ ταπεινοφροσύνῃ κοσμούμενος.

Κήρυξ θείων δογμάτων, μεγαλοφρονότατος χειροτόνησαι· τῶν Συνόδων Πάτερ, τῶν Ἀγίων συνήγορος γέγονας. Βασιλεῖς σοφίζων, οἷς ἐμφανῶς χάριτι θεία, τειχιζόμενος ὦρθης μακάριε.

Η Θεόθεν δοθείσα, χάρις σοι Θεόπνευστε διαβεβόηται, διεδόθη πᾶσιν, εἰς τὰ τῆς Οἰκουμένης ἀκρότατα, ἐναργεῖς ποιούσα, θεοπρεπῶς τὰς ἀποδείξεις, τῶν θαυμάτων τὴν θεῖαν ἐέργειαν.

Καταβασία. Θεὸς ὦν εἰρήνης.

Ὡδὴ ΣΤ΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Αγάπην πρὸς τὸν Θεόν, καὶ τὸν πλησίον κτησάμενος, τοῦ νόμου καὶ Προφητῶν, πληροῖς τὸ κεφάλαιον· τὴν γὰρ ὑπερέχουσαν, πασῶν ἀσυγκρίτως, ἀρετὴν Πάτερ κατώρθωσας.

Ισάγγελον ἐπὶ γῆς, σὺ πολιτεῖαν κτησάμενος, Ἰσάγγελον δὲ τιμὴν, Χριστὸς σοι δεδώρηται, Ἀγίων τὰ τάγματα, συνοδοιποροῦντα, τῇ ψυχῇ σου παρασχόμενος.

Σοφίας γόνος ὀφθείς, ἀρχὴν σοφίας ἐπόθησας, τὸν φόβον τὸν τοῦ Θεοῦ· ᾧ καὶ στοιχειούμενος, πρὸς τὴν τελειότητα, τὴν ἐνδεχομένην, τοῖς ἀνθρώποις Πάτερ ἐφθασας. Θεοτοκίον.

Σωτήρα καὶ λυτρωτὴν, καὶ Θεὸν τῶν ὄλων καὶ Κύριον, τεκοῦσα διὰ

σαρ-

σαρκός, ἡμῖν ὁμιλήσαντα, διάσωσον Πάναγνε, τοὺς προσκαλουμένους, ἐκ κινδύνων σε τὴν Δέσποιναν.

Καταβασία. Σπλάγχων Ἰωνᾶν.

Κοντάκ. ἤχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ως ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ θυσία ἄμωμος, προσενεχθεὶς δι' ἀρετῆς Σάββα μακάριε, φυτουργὸς ἐχρημάτισας εὐσεβείας, ὅθεν πέφυκας Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, πολιτῆς τῆς ἐρήμου ἀξιέπαινος· διὸ κράζω σοι, Χαῖρε Σάββα Πανόλβιε.

Ὁ οἶκος.

Ω πατέρων ἀκρότης, καὶ Ὁσίων σεμνότης, ἀσκούντων πρὸς Χριστὸν παρρησία, τῆς ἐρήμου πολιουχε καὶ φωτουργέ, πῶς ὑμνήσω τὴν σὴν βιοτήν Ὅσιε; ἀστράπτεις γὰρ τοῖς πέρασιν ὡς ἥλιος· διὸ βοῶ σοι ταῦτα, Χαῖρε τερπνὸν Καππαδόκων κλέος. Χαῖρε σεπτῶν Οἰκουμένης γέρας. Χαῖρε τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον βλάστημα. Χαῖρε τῶν πατέρων τὸ θεῖον ἐντρυφήμα. Χαῖρε ὅτι τὰ Οὐράνια σὺν Ἀγγέλοις κατοικεῖς. Χαῖρε ὅτι τὰ ἐπίγεια οὐρανόθεν διοικεῖς. Χαῖρε τῶν μοναζόντων ἢ εὐθυτῆς καὶ κανῶν. Χαῖρε τῶν ῥαθυμούντων πρὸς Θεὸν ἐγγυητής. Χαῖρε πηγὴ θαυμάτων θεόβρυτος. Χαῖρε σεπτὸν τοῦ Πνεύματος ὄργανον. Χαῖρε δι' οὗ ἐκοσμήθη ἡ Ἐῷα. Χαῖρε δι' οὗ τὰ Ἐσπέρια λάμπει, Χαῖρε Σάββα Πανόλβιε.

† Εἰς τὰς 5 Δεκεμβρίου ἱερατάζο-

μιν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου.

Ο ἅγιος οὗτος γεννηθεὶς ἐν τινὶ τῆς Καπποδοκίας χωρίῳ, Μουταλασκί καλουμένῳ, ἤκμασεν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ Βασιλέως ἐν ἔτει 527. Ἐκ νεαρᾶς δὲ ἡλικίας γενόμενος μοναχός, ἠκουλούθησεν τὸν μέγαν Εὐθύμιον· ἔπειτα ἔκτισε τὴν ἐπάνυμον αὐτοῦ Λαύραν, πλησίον τῆς Ἱερουσαλήμ, ὅπου ἐγένετο ἡγούμενος πολλῶν Μοναχῶν, καὶ θεαρέστως ἀγωνισάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε ταφεὶς εἰς τὸ μοναστήριόν του.

† Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀνασάσιος, πυρὶ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀβέρκιος, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Νόννος καὶ Γράτος, Νεκτάριος καὶ Φιλόθεος οἱ Καστριῶται, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Διογένης, λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Ὁσιομάρτυρες τοῦ Ἀθωνος, οἱ ἐλέγξαντες τὸν Βασιλέα καὶ Βέκκον τὸν Πατριάρχην, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβιάταις.

Ὡς ἡ Ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Απέθου τὰ πρόσκαιρα, τῶν αἰώνων διαμειβόμενος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις, ὡς τῶν Ἀγγέλων πολιτευσάμενος, τὴν πολιτείαν, οἷς περ καὶ συνέψαλλες, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Βοᾷ χαριστήρια, ἢ σὴ μεγίστη

Ἀρακὺ

Λαύρα καὶ πάντιμον οἰκιστὴν σε
καὶ Κτίστην, καὶ πολιούχον προ-
βαλλομένη σοφῆ, καὶ καυχωμένη
κραυγάζει πρὸς Κύριον, Εὐλογη-
τὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Ἀπαύστως ἰκέτευε, Σάββα Θεό-
φρων ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου ἐκ-
τενώσ οὖν δυσώπει, τοὺς σοὺς κα-
μάτους διαιωνίζειν αἰεὶ, καρποφο-
ροῦντας τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας,
Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα πανάχραντον, τῆς ὑπὲρ
λόγον Λόγου σαρκώσεως, καὶ πα-
στάδα καὶ Θρόνον, ὀρθᾶ φρονούν-
τες, σὲ ὀνομάζομεν, καὶ γεγηθό-
τες, τῷ Τόκῳ σου ψάλλομεν, Εὐ-
λογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Καταβατρία. Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα.

Ὡδὴ Η΄. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ἐν εὐφροσύνῃ Ὅσιε, τῶν Ἀγίων
τὰ τάγματα, τῇ καθαρωτάτῃ σου
ψυχῇ προστρέχουσιν, εἰς τόπον
ἀνέσεως, εἰς φωτεινὰ σκηνώματα,
ἐνθα τῶν Ἀγίων, οἱ χοροὶ ποδη-
γοῦνται, μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλεις,
Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐξένα τὰ σὰ θαυμάσια, τοὺς γὰρ
θῆρας ἡμέρωσας, προκατηρημέσας
τῶν παθῶν τὰ κύματα, προλέγεις
τὰ μέλλοντα, προφητικῶ χαρί-
σματι, στίφη τῶν δαιμόνων, φυ-
γαδεύων ἐλαύνεις, εὐτόνοις ἀγρυ-
πνίαις, προσευχαῖς καὶ νηστείαις,

σταυροῦ τε τῇ ἀμάχῳ, δυνάμει
Θεοφόρε.

Ὁ Μωϋσῆ τὸ πρότερον, ἀπὸ ζύ-
λου φθειγμένος, στύλον ἀπὸ
γῆς, εἰς οὐρανοὺς ἄλόφωτον, ἐκ-
τείνας σοι ἔδειξεν, ἐνθα καὶ νῦν
κατάκειται, τὸ καρτερικόν σου καὶ
πολύαθλον σῶμα, ᾧ πίστει παρε-
στῶτες, εὐσεβῶς μελωδοῦμεν,
Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμῳς τέτοκας, καὶ Παρ-
θένος διέμεινας, καὶ τῷ ξένῳ τό-
κῳ σου, συνήψας ἅπαντα τὸν χρό-
νιον πόλεμον, καὶ τὴν μακρὰν
διάστασιν, λύσασα Χριστὸν, τὸν
τῆς εἰρήνης δοτῆρα, βαστάζουσα
ἐν κόλποις, ὄν πιστοὶ εὐλογοῦν-
τες, σὲ πόθῳ ἀνυμνοῦντες, τὴν
μόνην Θεοτόκον.

Καταβατρία. Θαύματος ὑπερσοῦς.

Ὡδὴ Θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Μυρίζει σου ἡ θήκη πνευματικὴν,
εὐωδίαν πλουσίως, εὐφραίνουσα,
τοὺς σοὺς Υἱοὺς, σὲ περιστῶτας
εἰλικρινῶς, ἐνθυμουμένους, Ὅσιε,
τὴν Ἀγγελικὴν σου διαγωγὴν,
καὶ τὴν σοι δεδομένην, λαμπρό-
τητα καὶ δόξαν, καὶ τὴν ἀίδιον
τερπνότητα.

Ἐρράγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ γῆ,
ἡ διψῶσα εἰς ἔλη ἐγένετο, ταῖς
προσευχαῖς, μετασκευασθεῖσα Πά-
τερ ταῖς σαῖς ἀσκητικαὶ γὰρ
φάλαγγες, ταύτην κατοικοῦσι
ποταμηδόν, ἡ χώρα Ἰορδάνου,
εἰξίν-

ἐξήθησεν ὡς κρίνον, ἀρδευομένη
τοῖς σοῖς δάκρυσιν.

Λαμπρότης τῶν Ἀγίων ἐν Οὐ-
ρανοῖς, ὡς δικαίῳ σοι Πάτερ ἀνέ-
τειλε· τὸν γὰρ Χριστὸν, τὴν δι-
καιοσύνην τὴν ἀληθῆ· περιφανῶς
ἠγάπησας, οὗ τὴν πολιτείαν ἰχ-
νηλατῶν, τὴν τούτου ζωηφόρον,
Παμμάκαρ ἐμιμήσω, ὡς δυνατόν
σοι ἀγιότητα.

Θεοτοκίον·

Ωράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ,
ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι,
τὸν ἀγαθόν, λόγον ἐκ καρδίας
τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρέυξα-
το, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγα-
θός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων,
ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα
περιβέβληται.

Καταβασία. Μυστήριον ξένον.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Η ἔρημος εὐφραίνεισθω καὶ ἐξαν-
θειτῶ ὡς κρίνον, ὅτι ἐπλήθυνας
ταύτης, τὰ τέχνα Σάββα Θεό-
φρων· ἡ χώρα τοῦ Ἰορδάνου,
ἀγαλλιάσθω νῦν χαρμωσύνως, ἐν
τῇ θείᾳ σου μνήμῃ.

Θεοτοκίον.

Χρυσοπλοκάωτατε πύργε, καὶ
δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε
θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως,
ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλου-
χεῖς τὸν Δεσπότην.

Εἰς τοὺς Αἶνους ψάλλομεν στιχηρὰ
δ΄. εἰς ἤχον α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Ο ὑπερόπτης τῶν κάτω, καὶ

παρεπίδημος, ὁ ἐραστής τῶν
ἄνω, καὶ ἐρημοπολίτης, Σάββα
ὁ Θεόφρων, πάντα ἡμᾶς, ἐορ-
τάσαι προτρέπεται, τῆς πρὸς
Θεὸν ἐκδημίας αὐτοῦ πιστῶς, τὴν
ἡμέραν τὴν σωτήριον. Δίς.

Εξω σαρκὸς καὶ τοῦ κόσμου,
ταῖς ἀρεταῖς γεγονῶς, καὶ δι' αὐ-
τῶν δοξάσας, ἐπὶ γῆς διὰ βίου,
τὸν Κύριον τῆς δόξης, Πάτερ
σοφέ, κατ' ἀξίαν δεδόξασαι, καὶ
ιαμάτων ἐδείχθης θεία πηγῇ,
παρ' αὐτοῦ Σάββα Θεόληπτε.

Μέτριος ἄκακος πρᾶος, ἀπλοῦς
ἡσύχιος, ὡς χρηματίσας Πάτερ,
ὑπὲρ ἄνθρωπον ὄντως, καὶ ἄυλος
ἐν ὕλῃ, οἶκος Θεοῦ, καθωράθης
πανάξιος, τὰς ἐξ αὐτοῦ προϊούσας
σοι δωρεάς, συμπαθῶς διαπορθ-
μεύων ἡμῖν.

Δόξα, ἤχος πλ. β΄.

Οσὶε Πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν
ἐξήλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθω-
μάτων σου. Διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων σου·
τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φά-
λαγγας, τῶν ἀγγέλων ἐφθασας
τὰ τάγματα· ὧν τὸν βίον ἀμέμ-
πτως ἐζήλωσας, παρῆρσιαν ἔχων
πρὸς Κύριον, ἐκτενῶς ἰκέτευε
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Δοξολογία
μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λει-
τουργίαν τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανό-
νος, ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄. Ἀπόστολον δέ
καὶ Εὐαγγέλ. Ζῆτει εἰς ἕτερον Ὀσιον.

Ο ΆΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ.

6 Δεκεμβρίου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πα-
τρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπι-
σκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ
Θαυματοργοῦ.

Ἄργια, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τὸ ἑσπέρας μετὰ τὸ, Μακάριος ἀνήρ
εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν στιχ.
προσόμοια 8. εἰς ἤχον β΄.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ζύλου σε.

Μύροις, παροικήσας αἰσθητῶς,
μῦρον ἀληθῶς ἀνεδείχθης, μύρω

(TOM. Β΄.)

χρισθεὶς νοητῶ, ἅγιε Νικόλαε,
Ἀρχιεράρχα Χριστοῦ, καὶ μυρί-
ζεις τὰ πρόσωπα, τὴν πίστει καὶ
πόθῳ, σοῦ τὴν πανασοίδιμον, μνή-
μην τελούντων αἰεὶ, λύων συμ-
φορῶν καὶ κινδύνων, τούτους καὶ
τῶν θλίψεων Πάτερ, ἐν ταῖς πρὸς
τὸν Κύριον πρεσβείαις σου.

Νίκη, φερωνύμως ἀληθῶς, τοῦ
πιστοῦ λαοῦ ἀνεδείχθης, ἐν πει-
ρασμοῖς κραταιά, ἅγιε Νικόλαε,
θεράπων ὄντως Χριστοῦ· πάντα-

χοῦ γὰρ καλούμενος, ὀξέως προ-
φθάνεις, πόθῳ τοὺς προστρέ-
χοντας, ὑπὸ τὴν σκέπην σου. Σὺ
γὰρ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, πίστει
ὀπτανόμενος σώζεις, ἐκ τῶν πει-
ρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Ωφθης, Κωνσταντίνῳ Βασιλεῖ,
σὺν τῷ Ἀβλαδίῳ κατ' ὄναρ, καὶ
τούτους φόβῳ βαλῶν, οὕτως
αὐτοῖς εἰρηκας, τοῦ ἀπολυσαι
σπουδῆ, ἐν εἰρκτῇ οὖς κατέχετε,
δεσμίους ἐν φρουρᾷ, ἀθῶοι τυγ-
χάνουσι, τῆς παρανόμου σφαγῆς.
ὁμῶς ἐὰν παρακούσης μου, ἐν-
τευξιν ποιήσομαι ἀναξ, κατὰ σοῦ
πρὸς Κύριον δεόμενος.

Μέγας, ἀντιλήπτωρ καὶ θερμὸς,
τοῖς ἐν τοῖς κινδύνοις τελουῖσιν,
ὑπάρχεις ἐνδοξε, ἅγιε Νικόλαε,
ἱεροκῆρυξ Χριστοῦ, τοῖς ἐν γῆ
καὶ τοῖς πλέουσι, τοῖς πόρρῳ
καὶ πέλας, οἷα συμπαθέστατος,
καὶ πρεσβευτῆς κραταιός. Ὅθεν
συνελθόντες βοῶμεν, Πρέσβευε
πρὸς Κύριον ὅπως, πάσης λυ-
τρωθῶμεν περιστάσεως.

Ὁ αὐτός. Ποίεις εὐφημιῶν.

Ποίεις εὐφημιῶν στέμασιν, ἀνα-
δήσωμεν τὸν ἱεράρχην; τὸν σαρκί
ἐν Μύροις ὑπάρχοντα, καὶ πνευ-
ματικῶς πᾶσι προφθάνοντα, τοῖς
εἰλικρινῶς αὐτὸν ποθοῦσι, τὸ
πάντων, τῶν θλιβομένων παρα-
μύθιον, καὶ πάντων τῶν ἐν κιν-
δύνοις καταφύγιον, τῆς εὐσεβείας
τὸν πύργον, τῶν πιστῶν τὸν
πρόμαχον, τὸν δι' οὐ ὄφρῦν δυ-

σμενῶν, Χριστὸς καταβέβληκεν,
ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Αἰς.

Ποίεις μελωδικοῖς ἄσμασιν, ἐ-
παινέσωμεν τὸν ἱεράρχην; τὸν
τῆς ἀσεβείας ἀντίπαλον, καὶ τῆς
εὐσεβείας ὑπέρμαχον, τὸν τῆς
Ἐκκλησίας πρωτοστάτην, τὸν
μέγαν, προασπιστὴν τε καὶ διδά-
σκαλον, τὸν πάντας, τοὺς κακο-
δόξους καταισχύνοντα, τὸν ὀλε-
τήρα Ἀρείου, καὶ θερμὸν ἀντίμα-
χον, τὸν δι' οὐ τῆν τούτου ὄφρῦν,
Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων
τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίεις Προφητικοῖς ἄσμασιν,
ἐπαινέσωμεν τὸν ἱεράρχην; τὸν
τὰ πόρρῳ ὄντα προβλίποντα, καὶ
τὰ διστῶτα, ὡς παρόντα προ-
θεσπίζοντα, τὸν πᾶσαν τὴν Οἰ-
κουμένην περιθέοντα, καὶ πάντας
ἀδικουμένους ἐκλυτρούμενον, τὸν
ἐν ὀνείροις ὄφθέντα Βασιλεῖ, Θεό-
φρονι, καὶ τοὺς πρὶν δεσμίους,
σφαγῆς ἀδίκου ῥυσάμενον, τὸν
πλουτοῦντα τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἡχ. πλ. β'.

Ιεραρχῶν τὴν καλλονὴν, καὶ τῶν
Πατέρων κλέος, τὴν βρῦσιν τῶν
θαυμάτων, καὶ τῶν πιστῶν ἀντι-
λήπτορα μέγιστον, συνελθόντες
ᾧ φιλέορτοι, ἀσματικοῖς ἐγκω-
μίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες, Χαί-
ροις, ὁ τῶν Μυρέων φρουρός, καὶ
πρόεδρος σεπτός, καὶ στύλος
ἀπερίτρεπτος. Χαίροις, φωστήρ
παμφάεστατε, ὁ τὰ τοῦ κόσμου
πέρατα, διαλάμπων τοῖς θαύμασι.
Χαίροις, τῶν θλιβομένων ἡ θεία

τατος

χαρμόσυνη, καὶ ἀδικουμένων θερμότητος προστάτης. Καὶ νῦν παμμάκαρ Νικόλαε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων ἀεὶ, τὴν χαρμόσυνον καὶ πανέορτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον· ὁ αὐτός.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ ἀμνάς γὰρ ἦκει, ἔμβριον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτὸν, καὶ μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίθον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὦφθη Κύριος, ἐκ Παρθένου Μητρός· ὄνπερ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ πρεσεφθέγγατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς, Πῶς ἐνεσπάρῃς μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύῃς, ὁ λυτρωτῆς μου καὶ Θεός·

Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρὸν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα, (ἴδε 3 Ὀκτωβρίου.)

Εἰς τὴν Λιτὴν, στιχ. ἰδιόμειλα

ἤχος α'. Κυπριανοῦ.

Ενατενίσας ἀκλινῶς, τῷ ὕψει τῆς γνώσεως, καὶ κατοπτεύσας ἀδήλως, σοφίας τὸν βυθὸν, σαῖς διδασχαῖς, Κόσμον κατεπλούτισας Πάτερ, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ Χριστὸν δυσώπει, ἱεράρχα Νικόλαε.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ανθρώπε τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστὴ θεράπων, καὶ οἰκονόμη τῶν αὐ-

τοῦ Μυστηρίων, καὶ ἄνερ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, στήλη τε ἔμψυχε, καὶ ἔμπνους εἰκῶν· ὡς θεῖον γὰρ θησαυρόν σε, ἢ τῶν Μυρέων Ἐκκλησία, ἀγαμένη προσήκατο, καὶ πρεσβευτῆν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἤχος β'. Βυζαντίου.

Πάτερ Νικόλαε, ἡ μυροθήκη τῶν λειψάνων σου, τὰ μύρα πολιοῦχε· ἐν ἧ καὶ δεσμίους ἀκατακρίτως κατακριθέντας, ἐν δεινῷ Βασιλεῖ, τῇ ὀπτασίᾳ σου φανείς, ἠλευθέρωσας θανάτου, δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τότε καὶ ἀεὶ, δι' ὀπτασίας σου φάνηθι, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πάτερ Νικόλαε, εἰ καὶ τὰ Μύρα σιωπᾷ, ἀλλ' ὁ κόσμος ὄλος, ὁ ὑπὸ σοῦ φωτισθεῖς, τῆς τε τοῦ μύρου εὐωδίας, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, ἀνακράζει εὐφημοῖς ὑμνωδίαις, καὶ οἱ σωθέντες διὰ σοῦ κατάκριτοι, σὺν τοῖς ἐν Μύροις καὶ ἡμεῖς μέλλοντες βοῶμεν, Πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἤχος πλ. β'.

Εὔ δούλε αγαθὲ, καὶ πιστὲ, εὔ ἐργάτα τοῦ ἀμπελώνος Χριστοῦ, σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας, σὺ καὶ τὸ δοθὲν σοι τάλαντον ἐπηύξησας, καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. Διὸ πύλη σοι εὐρανῶν ἠνέφηται. εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυ-

ρίου σου, καὶ πρέσβευε, ὑπὲρ ὁ θεὸς τῆς θειοτάτης, Ἰερωσύνης
 ἡμῶν ἅγιε Νικόλαε.

Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς αἶνον ἔδραμες τοῦ Κυρίου
 Νικόλαε, ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ,
 καὶ αὐτὸς σε ἐδόξασεν ἐν τῇ
 ἐπουρανίῳ, καὶ ὄντως ζωῇ. Διὸ
 παρῆρησιαν κεκτημένος πρὸς αὐ-
 τὸν, ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν Δόξα ἤχος ὁ αὐτός.

Τῶν ἀνδραγαθημάτων σου, Ὅσιε
 Πάτερ, ὁ καρπὸς ἐφαίδρυνε τῶν
 πιστῶν τὰς καρδίας. Τίς γὰρ
 ἀκούων τὴν ἀμετρὸν σου ταπει-
 νωσιν, τὴν ὑπομονὴν, οὐκ ἐθαύ-
 μασε; τὴν πρὸς τοὺς πένητας
 ἰλαρότητα, τῶν θλιβομένων τὸ
 συμπαθές, πάντας θεοπρεπῶς ἐ-
 δίδαξας, ἱεράρχα Νικόλαε· καὶ
 νῦν τὸν ἀμαράντινον ἀναδησάμε-
 νος στέφανον, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν
 ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Βηθλεέμ ἐτοιμάζου, εὐτρεπιζέ-
 σθω ἢ φάτνη, τὸ σπήλαιον δεχέ-
 σθω, ἢ ἀλήθεια ἦλθεν, ἢ σκιά
 παρέδραμε, καὶ Θεὸς ἀνθρώποις
 ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορ-
 φωθείς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ θεώσας
 τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἀδὰμ ἀνανε-
 οὔται, σὺν τῇ Εὐὰ κράζοντες, Ἐπι-
 γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ
 γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλὴ, τὸ κα-
 θαρὸν τῶν ἀρετῶν καταγωγίον,

ὁ θεὸς τῆς θειοτάτης, Ἰερωσύνης
 κανῶν, ὁ ποιμὴν ὁ μέγας, ὁ φα-
 νώτατος. Πυρρὸς ὁ τῆς νίκης, ἐ-
 πιφερόμενος ὄνομα· ὁ δεομένοις,
 συμπαθῶς ἐπικλῶμενος, ὁ καμ-
 πτόμενος, ἀσθενῶν ταῖς δεήσεσι·
 ῥύστης ὁ ἐτοιμότατος, φρουρὸς
 ὁ σωτήριος, πᾶσι τοῖς πίστει τε-
 λοῦσι, τὴν πανασίδιμον μνήμην
 σου, Χριστὸν καταπέμψαι, παμ-
 μακάριστε δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἑναντίον Κυρίου.

Χαίροις ὁ ἱερώτατος νοῦς, τὸ
 τῆς Τριάδος καθαρὸν ἐνδιαίτημα,
 ὁ στύλος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ τῶν
 πιστῶν στηριγμὸς, καταπονουμέ-
 νων ἢ βοήθεια· Ἀστὴρ ὁ ταῖς
 λάμπσειν, εὐπροσδέκτων δεήσεων,
 διασκεδάζων, πειρασμῶν τε καὶ
 θλίψεων, σκότος πάντοτε, Ἱεράρ-
 χα Νικόλαε· ὄρμος ὁ γαληνότα-
 τος, ἐν ᾧ καταφεύγοντες, οἱ τρι-
 κυμίας τοῦ βίου, περιστατούμενοι
 σώζονται· Χριστὸν ἐκδυσώπει,
 ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέ-
 γα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Χαίροις ὁ ζήλου θεοῦ πληθεῖς,
 ἀπαγωγῆς τε πονηρᾶς λυτρωσά-
 μενος, ἀδίκως μέλλοντας θνή-
 σκειν, ἐπιστασίᾳ φρικτῇ, καὶ ταῖς
 δι' ὀνειρῶν προσφοιτήσεσι. Πηγὴ
 ἢ πηγάζουσα, ἐν τοῖς Μύροις Νι-
 κόλαε, μύρα πλουσίως, καὶ ψυχὰς
 καταρδεύουσα, τὰ δυσώδη τε, τῶν
 παθῶν ἀπελαύνουσα. Μάχαιρα τὰ
 ζιζάνια, τῆς πλάνης ἐκτέμνουσα.
 Πτύον λιχιμίζον Ἀρείου, τὰ ἀχυ-
 ρῶδη

ρώδη διδάγματα. Χριστόν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλκος.

Δόξα ἤχος πλ. β'. Ἰωάν. Μοναχοῦ

Ἀνθρωπε τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστὴν Θεράπων, λειτουργεῖ Κυρίου, ἀνερεπιθυμιῶν, σκευὸς ἐκλογῆς, στυλε καὶ ἐδραῖωμα τῆς Ἐκκλησίας, Βασιλείας κληρονόμω, μὴ παρασιωπήσης, τοῦ βοᾶν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν, Τῆς ἑορτῆς. ἤχος δ' αὐτός.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἦκεις; τίς ὁ τεκνών σε; τίς καὶ ἡ Μητήρ σου; πῶς τὸν Κτίστην φέρεις ἐν ἀγκάλαις; πῶς οὐκ ἐφθάρης τὴν νηδύν; μεγάλων παραδόξων ἐπὶ σοὶ φρικτῶν μυστηρίων, ἐπὶ γῆς τελουμένων, ὀρῶμεν Παναγία, καὶ προευτρεπιζόμεν, ἐπάξιόν σοι χρέος, ἐκ τῆς γῆς τὸ σπῆλαιον, καὶ οὐρανὸν αἰτουμένω, παρασχεῖν τὸν Ἄστέρα· καὶ Μάγοι δὲ προέρχονται, ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς γῆς, εἰς δυσμὰς θεάσασθαι, τὴν βροτῶν σωτηρίαν, ἀγκάλαις δαδουχούμενον.

Τροπάριον, ἤχος δ'. Κανόνα πίστεως. φύλ. 5. καὶ, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον. (βρα Τόμ. Α. φύλ. 150.)

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν. Κάθεσμα ἤχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀναβάς εἰς τὰ ὕψη τῶν ἀρετῶν, καὶ τῆ θεῖα ἐκείνη καταυγασθεὶς, ὦ Πάτερ λαμπρότητι, τῶν θαυμάτων τοῦ Πνεύματος, ἀληθῶς

ἐδείχθης, φωστὴρ διαυγέστατος, ἐν πειρασμοῖς ὑπάρχων, προστάτης ἀήττητος. Ὅθεν παραδόξως, τὸν ἐχθρὸν ἐκνικήσας, τὸ ψεῦδος ἀπήλασας, καὶ ἀνθρώπους διέσωσας, ἐκ θανάτου Νικόλαε· πρόσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Ἔτερον ἤχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀστράπτεις ἐν τῇ γῇ, τῶν θαυμάτων ἀκτίσι, Νικόλαε Σοφέ, καὶ κινεῖς πᾶσαν γλῶσσαν, εἰς δόξαν τε καὶ αἴνεσιν, τοῦ ἐν γῇ σε δοξάσαντος· ὃν ἰκέτευε, πάσης ἀνάγκης ῥυσθῆναι, τοὺς τὴν μνήμην σου, πίστει καὶ πόθω τιμώντας, Πατέρων ἐκλόγιον. Θεοτοκίον. Ὅμοιον

Μυρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωχότας εἰς βάθη, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν δευτέραν στιχολογίαν
Κάθεσμα ἤχος δ'.

Ἐπιφάνης σήμερον.

Τῶν πιστῶν προίστασαι, σκέπων φρουρῶν τούτους Μάκαρ, πάσης θλίψεως, ἀπολυτρούμενος σαφῶς, Ἱεραρχῶν ὠραιότατον, κλέος καὶ δόξα, Νικόλαε Ὅσιε.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἑτοιμος, τῶν ἐλπίζοντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρόψη ἢ πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Προστάτης θερμότητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐδείχθης Νικόλαε, τὰ τῶν αἱρέσεων, διδάγματα ἄθεα, λύων σὴ παρρησία. Καὶ κανὼν ἀνεδείχθης, πᾶσιν ὀρθοδοξίας, ὑπὲρ πάντων πρεσβεῶν, τῶν ἐφεπομένων σου θείαις διδασκαλίαις καὶ εἰσηγήσεις. Θεοτοκίον. Ὁμοιον

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰερείας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῶϊ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε, λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σέ προστρεχόντων· σύντριψον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθείων, Πάναγκε κατα τῶν δούλων σου.

Οἱ ἀναβαθμοὶ. Τὸ ἀ ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχος. Προκειμένον ἤχος δ'. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην. Στίχ. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. φύλ. 196.

Ὁ Ν'. Δόξ. Ταῖς τοῦ ἱεράρχου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. καὶ τὸ ἰδίμελον. ἤχος πλ. β'. Εὐ δούλε ἀγαθὴ καὶ πιστὴ, εὐ ἔργατα. Ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου με-

τὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς σ'. Πολλοὶ συνηχόμενοι πειρασμοῖς. Εἶτα τοῦ ἀγίου εἰς ἴ.

Ὡδὴ Α'. ἤχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Στεφφόρος βήματι Χριστοῦ, Πάνσοφε Νικόλαε, παρεστηχῶς σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, φωτισμόν μοι δώρησαι, καταυγάζοντα τῆς ψυχῆς μου τὴν ζόφωσιν, ὅπως εὐφημῆσω χαίρων σου, παμμάκαρ τὸ μνημόσυον.

Οδοξάζων πάντας τοὺς αὐτὸν, Κύριος δοξάζοντας, σέ τοῖς πιστοῖς, καταφύγιον δέδωκε, πειρασμῶν ῥυόμενον, τοὺς προστρέχοντας, τῇ σὴ σκέπη Νικόλαε, καὶ προσκαλουμένους, πίστει σε καὶ πόθῳ παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ισωθῆναι πόθον μοι ἐνθεῖς, ὄφισ ὁ παμπόνηρος, τῷ Πλασουργῷ, ὡς αἰχμάλωτον ἤρπασε, διὰ σοῦ δὲ πάναγκε, ἀνακέκλημαι, θεωθεῖς ἀληθέστατα. Σὺ γὰρ Θεομήτωρ, τὸν ἐμέ θεώσαντα γεγέννηκας.

Ἔτιρος. Ὡδὴ Α'. ἤχος α'. Χριστὸς γεν.

Απόρω γλώττη καὶ χεῖλεσιν, ἐγκώμιον βραχὺ καὶ παράκλησιν, προσάξαι τῇ σὴ Νικόλαε, ἤχω θεομιμήτῳ ὑπεροχῇ. Ἄλλ' ὡς πλουτοδότης, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, ἴλεων δίδου μοι.

Βροτὸς ὑπάρχων οὐράνιος, ἰσαγγελος ἐν γῆ πεφανέρωσαι, κτηρῶν ἀντιλήπτωρ μέγιστος, καὶ

κατα-

καταπονουμένων ἐκδικητῆς, πάντων θλιβομένων, ἐν κινδύνοις βοηθὸς Πάτερ Νικόλαε.

Γνωρίζει πᾶσα ὑφήλιος, Νικόλαε τρισμακάρο τὰ θαύματα, τῶν σῶν ἀρετῶν τὸ πέλαγος, πένητες τὸν προστάτην, καὶ ὄρφανοί, χήραι τὸν τροφέα, καὶ τυφλοὶ τὸν ὁδηγόν, πάντες τὸν πρόμαχον.

Τριαδικόν.

Τριάδα σέβω τὴν ἄκτιστον, Πατέρα καὶ Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι, Οὐσίαν ἀπλήν Θεότητα, φύσιν μὴ τεμνομένην οὐσιωδῶς, τρεῖς τὰς ὑποστάσεις, διαιρῶν προσωπικῶς καὶ καθ' ὑπόστασιν.

Θεοτοκίον.

Ασπόρως Λόγον συνείληφας, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος πανάχαρτε, καὶ τοῦτον σαρκὶ γεγέννηκας, μείνασα μετὰ τόκον, ὡσπερ τὸ πρῖν, τοῦτον ὡς Υἱόν σου, καὶ Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἰκέτευε.

Καταβασίκα. Χριστὸς γεννᾶται

Ὡδὴ Γ'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Νικόλαε μακάριε, τοῦ Δεσπότη γνήσιος, σὺ μαθητῆς γενόμενος, διασώζεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ θανάτου πικροῦ.

Ιλάσθητι τοῖς δούλοις σου, τῶν πταισμάτων ἄφεισι, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος, Νικολάου τοῦ σοῦ θεράποντος, ταῖς πρὸς σὲ μεσιταίαις πολυέλεε. Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν τάραχον, τῶν

παθῶν μου Δέσποινα, καὶ τῆν ζωὴν κυβέρνησον, παναγία Θεὸν ἡ τέξασα· ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Δέλτον ἐν καρδίᾳ, κεκτημένος Θεόφρον πολλῶν ἀρετῶν, ἐγγεγραμμένην ἀθανάτῳ καὶ ἀχράντῳ δακτύλῳ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Νικόλαε, ὑπὲρ κηρίον καὶ μέλι γλυκὺ, στάζουσιν οἱ λόγοι σου.

Είδειξεν ἡ χάρις, ἐπὶ σοὶ παραδόξως τὰ θαύματα. Ἡ φαῖδρά γάρ σου πολιτεία, ᾧ Νικόλαε ὄντως, χρυσοῦ, παντός τηλαυγέστερον, ὑπεραστράπτει καὶ λάμπει ψυχαῖς, αἴγλη Θεοῦ Πνεύματος.

Ζῆς καὶ μετὰ πότμον, ἐν ὀνείροις σαφῶς ὀπτανόμενος, καὶ νεανίας ἐκ θανάτου, παραδόξως λυτροῦσαι, βοῶν ἐμφανῶς τῷ ἀνακτι, Μὴ ἀδικήσης τοὺς ἀνδρας ἐπεὶ, φθόνῳ διεβλήθησαν.

Τριαδικόν.

Ιλεως γενοῦ μοι, Παναγία Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ἐν ἀμέτροις πλημμυελίαις ρυπωθέντι τὸν βίον, Πατῆρ, ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, διατηροῦσά με πάντοθεν καὶ ἀεὶ, ἀτρωτον ἐκ θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Νέμοις Θεοτόκε, σωτηρίας ἐλπίδα τοῖς δούλοις σου, καὶ ἐν ἀνάγκαις καὶ κινδύνοις, ταχυδρόμοις πρεσβείαις, φρουρεῖν, βοηθεῖν παράσθητι. Σὺ γὰρ τὸ κλέος

ἡμῶν

ἡμῶν τῶν πιστῶν, πέλεις Θεο-
νύμφευτε.

Καταβάσια. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Κάθισ. πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ποταμὸν ἰαμάτων ὑπερχειλῆ,
καὶ πηγὴν σε θαυμάτων ἀνελλι-
πῆ, ἔδειξε Νικόλαε, τοῦ ἐλέους
ἢ ἀβυσσος. Οἱ γὰρ βαρεῖαις νό-
σοις, πικρῶς πιεζόμενοι, καὶ
συμποραῖς τοῦ βίου, δεινῶς ἐτα-
ζόμενοι, πάτης ἀθυμίας, ἀκσώ-
δυνον ὄντως, εὐρίσχουσι φάρ-
μακον, τὴν θερμὴν σου ἀντί-
ληψιν. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι,
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν
μνήμην σου.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ-
γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως
Μήτηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύη-
σας, τὸν τὸν Κόσμον κατέχοντα,
καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέ-
ροντα ἅπαντα, τὸν τροφοδότην
πάντων, καὶ κτίστην τῆς κτίσεως.
Ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρ-
θένε, καὶ πίστει κραυγάζω σοι,
τοῦ ρυσθῆναι πταισμάτων μου,
ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ
προσώπου τοῦ Κτίστου μου, τὴν
σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι,
Δέσποινα Παρθένε ἀγνή· καὶ γὰρ
δύνασαι ὅσα θέλεις Πανύμνητε.

ἰδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ομιλήσας, καθαρῶς ταῖς ἀκτίσι
τοῦ πνεύματος, φωτοφόρος γέγο-

νας, κόσμου φωτίζων τὰ πέρατα,
πᾶσι παριστάμενος, καὶ πάντας
σώζων, τοὺς πίστει σοι προστρέ-
χοντας.

Λυτρούμενος, ἐκ θανάτου ὡς
ῶφθης τὸ πρότερον, νεανίας Ὅ-
σιε, οὕτω καὶ νῦν με διάσωσον,
πάσης περιστάσεως, καὶ πειρα-
σμῶν καὶ κινδύνων Παμμακάρισε.

Απήστραφας, ἀρετῶν λαμπηδό-
νας Πανόλβιε, μιμητῆς πανάρι-
στος, τοῦ σοῦ Δεσπότητος γενόμε-
νος, σώζεις δὲ καλούμενος, τοὺς
εὐλαβεῖα καὶ πόθῳ, σὲ δοξάζον-
τας.
Θεοτοκίον.

Ελήλυθεν, ἐπὶ σοὶ ὁ Δεσπότης
καὶ Κύριος, σωματωθησόμενος,
καὶ διασώπων ὡς εὐσπλαγχνος,
ὄλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυ-
γάζω σοι, Χαῖρε Θεοτόκε Πανά-
μωμε.

Ἄλλος. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Η κλησίς σου μόνη ἀληθῶς, ἐν
πάσαις τῶν Ἐθνῶν βουλαῖς,
προσκαλουμένη θᾶττον ρύεται,
τοὺς κράζοντάς σοι θερμῶς, Ἰε-
ρὲ Νικόλαε· ὡς πρὶν στρατηλά-
τας ἐλυτρώσω, διάσωσον καὶ ἡ-
μᾶς, ἐκ πάσης δεινῆς περιστά-
σεως.

Θρόνῳ παριστάμενος Θεοῦ, πρεσ-
βεύειν ἐκτενῶς σοφῆ, μὴ διαλεί-
πης ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν σῶν
πιστῶν οἰκετῶν, θαυμαστὲ Νικό-
λαε. Ἴνα τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου,
ρυσθῶμεν καὶ ἐξ ἔθνων, γλώσσης
πονηρᾶς καὶ κακώσεως.

ἱάμα-

Λάματα βρούεις πανταχοῦ, ταῖς πίστει σοι προστρέχουσι, καὶ ἐκ δεσμῶν λυτροῦσαι ἅπαντας. Διὸ τὴν λύπην ἡμῶν, εἰς χαρὰν μεταβάλε, ταῖς σαῖς εὐπροσδέκτοις ἰκεσίαις, Νικόλαε φαεινέ, θραύων τὴν ὄφρυν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν,

Τριαδικόν.

Ανάρχου Θεότητος ἀρχὴν, Πατέρα καὶ Υἱὸν τιμῶ, καὶ Πνεῦμα σέβω τὸ πανάγιον, τὴν πάντων παντουργικὴν, ἐνιαίαν ἀτμητον, τρισὶ χαρακτῆρσι καὶ προσώποις, διηρημένην ἀεὶ, μίαν Βασιλείαν ἀμέριστον. Θεοτοκίον.

Σὺ ὄντως ἐπέκεινα βροτῶν, Ἄγγελων τε ὑπέρτιμος, Θεογενήτωρ κόρη πέφηνας. Τὸν πάντων γὰρ ποιητὴν, ἐν γαστρὶ συνείληφας, σάρκα ὕλικὴν ἡμφιεσμένον, τεκοῦσα δίχα σποράς. Ὡ καινοπρεποῦς Θεωρήματος.

Καταβασία. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Ὡδὴ Ε΄. Ὁ φωτισμός.

Θεοπρεπεῖ, πολιτεία τρισμάκαρ λελαμπρυσμένος, τοὺς κατακριθέντας ἀδίκῳ ψήφῳ θανατωθῆναι, παραστάς ἐλυτρώσω. Τῷ Δεσπότη Χριστῷ κραυγάζοντας, Ἔτερον ἐκτός σου Θεὸν οὐ γινώσκωμεν.

Εν οὐρανοῖς, τὴν αἰδίων δόξαν νῦν ἐποπτεύων, καὶ τῆς ἀπορρήτου καὶ θείας αἰγλης, ταῖς φανωτάταις ἐντρυφῶν λαμπηδόσι, σκέπασόν με τῇ προστασίᾳ σου

Ὅσιε θεράπων, Χριστοῦ πανσεβάσμιε. Θεοτοκίον.

Ἰνα τὴν σὴν, ἐκζητήσης εἰκόνα συγκεχωσμένην, τοῖς πάθει Σωτὴρ τὰς οὐρανίους, λαθῶν δυνάμεις, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἐπεφάνης τοῖς σοὶ κραυγάζουσιν, Ἔτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκωμεν.

Ἄλλος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Κηρύττει σου Πάτερ τὰ θαύματα νῦν, ἡ Μυρέων μεγίστη μητρόπολις, Λυκίων ἐπαρχία τε, καὶ πᾶσα στρατιὰ, τὰς σὰς τερατουργίας δι' ὧν πάντας ἐκπόνων, θλιβερῶν ἐλυτρώσω, ἀξιοθαύμαστε Νικόλαε.

Λιμὴν τῶν χηρῶν, καὶ Πατῆρ ὀρφανῶν, βοηθὸς τῶν ἐν θλίψει πανάριστος, πενθούντων καταφύγιον, ποιμὴν καὶ ὁδηγός, πάντων τῶν πλανωμένων, Νικόλαε ὑπάρχων, καὶ ἡμᾶς ἐκ κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπολύτρωσαι.

Μετέστης ἐκ γῆς πρὸς αὐλοὺς σκηνάς, ἐνθα βλέπεις τὸ ἄφραστον κάλλος Χριστοῦ, Ἀγγέλων τοῖς στρατεύμασιν, ἐφάμιλλος δειχθεὶς. Διὸ σὺν Ἀποστόλοις, καὶ Μάρτυσι χορευῶν, ἐκτενῶς τῷ Σωτῆρι, Πάτερ Νικόλαε ἰκέτευε. Τριαδικόν.

Συνάναρχα τρία δμόθρονα, ἀμερίστου μιᾶς δὲ Θεότητος, δοξάζω αὐτεξούσια, τὰ πρόσωπα σαφῶς δι' ἧς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, παρήχθη

εἰς

εἰς τὸ εἶναι, σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζων, Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ Κύριε.
Θεοτοκίον.

Η σωτήριος σκέπη, καὶ πάντων χαρὰ, ἣ προφθάνουσα τάχος καὶ σώζουσα, οἰκτείρησον καὶ νῦν ἡμᾶς, βοῶμέν σοι ἄγνη, τοὺς σὲ προσκαλουμένους, αἶι ἐν περιστάσει. Προστασίαν γὰρ ἄλλην, μετὰ Θεὸν ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν.

Καταβασία. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ὡδὴ ς΄. Ἐν Ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ο τῆς νίκης Νικόλαε στέφανος τῆ σῆ κορυφῇ ἀξίως ἐπιτίθειται. Ὡς νικητῆς οὖν ἀριστος, τοὺς σὲ προσκαλουμένους διάσωσον.

Νεκρωθέντα με Μάκαρ τοῖς πταισίμασι, καὶ ταῖς τῶν παθῶν τριχυμίαις ποντούμενον, ἐπιφανεῖς διάσωσον, πρὸς λιμένα τοῦ θεοῦ θελήματος. Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μῆτερ Ἀειπάρθενε, τῆς σωτηρίας μου, καὶ σὲ προστάτιν τίθημι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἀσειστον,

Ἄλλος. Σπλάγχων Ἰωανῶν.

Νέος Ἀβραάμ, ἐδείχθης Νικόλαε, ὡς μονογενῆ υἱὸν προσάξας τὸν νοῦν, τῷ Δεσπότη σου, ἀναιμάκτους θυσίας προσφέρων αἶι· κἀνεῦθεν εὐλογήθης ὡς φιλόξενος, Πάτερ καὶ Τριάδος γέγονας, οἰκητῆριον θεῖον καὶ ἄμωμον.

Ξένα καὶ φρικτὰ, ἐργάζῃ τεράστια, ἐν πάσῃ τῇ γῆ, καὶ ἐν θα-

λάσση μακρὰν, κινδυνεύουσι, ταχυδρόμοις λιταῖς ἐπιστάμενος, ἀσθενοῦσιν ἱατρός, καὶ πτωχεούτων τροφεύς· νίκη, κατ' ἐχθρῶν φερώνυμος, τοῦ λαοῦ τοῦ πιστοῦ ἀναδέδειξαι.

Ομματι νοός, προβλέπων τὰ μέλλοντα, δογμάτων ὀρθῶν πάντας ἐνέπλησας· Ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν καταγγέλλων ἡμῖν, τοῦ Ἀρείου τὴν μανίαν ἐξωλόθρευσας· στήλην, ὀρθοδόξου Πίστewς, τὰ σεπτὰ σου προθεῖς κατορθώματα. Τριαδικόν.

Σέβω καὶ τιμῶ, Τριάδα ἀμέριστον, προσωποῖς τρισὶ διαιρουμένην αἶι, ἐνουμένην δέ, τῇ οὐσίᾳ καὶ φύσει ὡς μίαν ἀρχὴν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον, πάντων κραταιῶς δεσπόζουσαν, καὶ τὸ πᾶν συντηροῦσαν ὡς βούλεται. Θεοτοκίον.

Κλίνας οὐρανοῦς, ἐν μήτρᾳ σου Πάναγνε, Χριστὸς βουλευθεὶς ὁλος ἐσχήνωσεν· οὐ γὰρ ἔφερε, τῶν ἰδίων χειρῶν τὸ πλαστούργημα, καθορᾶν ὑπὸ τοῦ πλάνου τυραννούμενον· ἤλθε δουλομόρφῳ σχήματι, τὸ ἀνθρώπινον γένος λυτρώσασθαι.

Καταβασία. Σπλάγχων Ἰωανῶν.

Κοντάκιον, ἤχος γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τοῖς Μύροις ἅγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὁσίσε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἐβήκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου,

σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιασθης, ὡς μέγας Μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Ανυμνήσωμεν νῦν τὸν Ἱεράρχην ἄσμασι, τὸν ἐν Μύροις λαοί, Ποιμένα καὶ διδάσκαλον, ἵνα ταῖς προσβείαις αὐτοῦ ἐλλαμφθῶμεν· ἰδοὺ γὰρ ὦφθη ὅλος καθάρσιος, ἀκήρατος πνεύματι, Χριστῷ προσάγων θυσίαν ἀμωμον, τὸν εἰλικρινῆ Θεῷ εὐπρόσδεκτον, ὡς Ἱεράρχης κεκαθαρμένος, καὶ τῇ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκί. Ὅθεν ὑπάρχει ἀληθῶς τῆς Ἐκκλησίας προστάτης, καὶ ὑπέρμαχος ταύτης, ὡς μέγας Μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

† Βίς τὰς 6 τοῦ Δεκεμβρίου μηνός· ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.

Ὁ ἅγιος οὗτος ἔζη κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν τυράννων, ἐν ἔτει 300. διὰ δὲ τὴν μεγάλην ἀρετὴν του ἐγένετο ἐπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας. Ἐπειδὴ δὲ καὶ οὗτος ἐλευθέρᾳ τῇ φωνῇ ἐκήρυττεν ἀληθινὸν Θεόν, τὸν Χριστὸν, συλληφθεὶς ἀπὸ τὸν ἄρχοντα τῆς Λυκίας, φυλακίζεται. Ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ, τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου τὰ σκήπτρα τῆς βασιλείας λαβόντος, καὶ τοῦ κράτους τῆς εὐσεβείας ἀναλάμψαντος, ἀπηλλάγη καὶ ὁ ἅγιος ἐκ τῆς φυλακῆς. Ἵστερον δὲ κροτηθείσης τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῶν 318 Θεοφόρων Πατέρων, ἐπα-

ρουσίασεν εἰς αὐτὴν, καὶ ἐξήλεγξεν ἰσχυρῶς τὸν ἅθειον Ἄρειον. Οὗτος ὁ ἅγιος ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὴν ἀδικον σφαγὴν τοῦ Βασιλέως, τοὺς τρεῖς ἀθώους ἄρχοντας, ἐπιφανεῖς κατ' ὄναρ εἰς αὐτόν· οὕτω δὲ διὰ πλείστων θαυμάτων καὶ ἀγαθοεργιῶν τὴν θείαν αὐτοῦ βιωτὴν κατασφαγισάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον δὲν ἔπαυσε διὰ τῆς πρὸς Θεὸν παρρησίας του μυρία θαύματα ἐνεργῶν ἐν γῆ τε καὶ θαλάσῃ εἰς τοὺς μετὰ πίστεως αὐτοῦ ἐπικαλουμένους.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Νικόλαος, ὁ ἐκ Καραμανίας μὲν τῆς Ἀνατολῆς καταγόμενος, ἐν Σμύρῃ δὲ μαρτυρήσας, διὰ ζήφους τελειοῦται, ἐν ἔτει 1657.

Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσοῦς.

Ἐν ἡρώ πειρασμῷ, περιπέπτωκα δεινῶς κατακεντούμενος, καὶ πύλαις ἄδου προσεπέλασα, ταῖς ἀθυμίαις βαλλόμενος, σῶσόν με προσβείαις σου Μάκαρ, καὶ ἀνάστησον ψάλλοντα. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀδύτου φωτός, ταῖς αὐλοῖς ἀστραπαῖς περιλαμπόμενος, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῶν θλίψεων, κεκωμένους ἐξάρπασον, καὶ πρὸς φωτισμὸν εὐφροσύνης, καθοδήγησον ψάλλοντας, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,

Θεοτοκίον.

Ἀσώπει Χριστὸν, τὸν Υἱόν σου
καὶ

καὶ Θεὸν Θεογεννήτρια, τοὺς πεπραμένους δεινοῖς πταίσμασι, καὶ ταῖς ἀπάταις τοῦ ὄφους, Αἵματι αὐτοῦ τῷ τιμίῳ, ἀναβύβασθαι ψάλλοντας, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες εὐσεβεία.

Παντοίων χαλεπῶν τε νοσημάτων, Ἰατρὸς πανάριστος, Πάτερ Νικόλαε, φανείς, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, ἰασάμενος παράσχου εὐρωστίαν βοᾶν, Ὁ τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ρυσάμενος τοὺς πάλαι, στρατηλάτας ἐκ θανάτου Ἄγιε, τούτους διήγειρας ὑμνεῖν, καὶ δοξάζειν τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, μετὰ πίστεως θερμῆς καὶ ἀνακράζειν σοι, πὲ ἀνευφημοῦμεν Σοφὲ ὡς εὐεργέτην.

Σοφίας τῷ κρατῆρι, πλησιάσας μυστικῶς τὰ χεῖλη σου, Πάτερ Νικόλαε, κρουνοὺς ἀμβροσίας ἐνθεν ἤντηλθας, ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον τοῖς λαοῖς ἐκβοᾶν, Ὁ τῶν Πατέρων, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Τριδικιόν.

Τριάς σε ἀνυμνοῦμεν, καὶ Μονὰς τριλαμπεστάτη Ὁμοούσιε, Πατῆρ, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, ἅγιον, ἐν οἷς πάντες βαπτισθέντες ἀναμέλπομεν, Ὁ τῶν Πατέρων, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εκ πάντων δεχομένη, τὰς δεήσεις Θεοτόκε πρόσθευε, τῷ σῶ

Υἱῷ καὶ Θεῷ, λυτρωθῆναι τῆς κολάσεως, τοὺς τιμῶντάς σε κυρίως καὶ δοξάζοντας, Ὁ τῶν Πατέρων, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία. Οἱ Παῖδες εὐσεβεία.

Ἰδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ως εὐμενῆς καὶ συμπαθῆς, τοὺς ἐν βάθει πειρασμῶν περισχεθέντας, ἐλευθέρωσον Μάκαρ, τῶν κατεχόντων δεινῶν, τὴν λύσιν βραβεύων πρεσβείαις σου, ταῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα, Χριστὸν ἱερομῦστα.

Μυσταγωγὸς τῶν ὑπὲρ νοῦν, τῶν ἀγίων λειτουργὸς καὶ οὐρανόων, χρηματίζων Θεόφρων, ἀρχιερέυς τε πιστὸς, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν αἴτησαι, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἡμῶν ἱεροφάντα.

Θεοτοκίον.

Εξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσῶν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις, περιπαρῆναι κακοῖς· ἀλλὰ σὺ Παρθένε θεράπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας, φωτὶ περιβαλοῦσα.

Ἄλλος. Θαύματος ὑπερφουῶς.

Τάγματα Πατριαρχῶν καὶ Ἀποστόλων, ἱερέων τε Μαρτύρων δῆμοι, Προφητῶν ὁ σύλλογος, ἅπας ὄμιλος τῶν εὐσεβῶν, μακαρίζουσι τὴν θείαν πολιτείαν σου· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς παρακαλοῦμέν σε, μὴ ἐλλείπης αἰεὶ πρεσβεύων τὸν Κύριον, διαφυλαχθῆναι, ἡμᾶς ἐκ πάσης βλάβης.

Υψιστε Παμβασιλεῦ μεγαλοκρά-

κράτωρ, ταῖς εὐχαῖς τοῦ Ὁσίου Ποιμένος, τὴν ζωὴν εἰρήνευσον, πάντων Λόγε Χριστιανῶν, χορηγῶν κατὰ βαρβάρων εὐσεβεῖ Βασιλεῖ, τὴν νίκην καὶ τὴν ἰσχύν δεόμεθα· ἵνα πάντες αἰεὶ ὑμνῶμεν τὸ κράτος σου, καὶ ὑπερυψώμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτὶ ἐλλαμφθεὶς τῷ ἀπροσίτῳ Πάτερ, τὰς ψυχὰς τῶν ἐν θλίψει αὐγάξεις, διαλύων ἅπαντα, ζόφον σκότους τῶν πειρασμῶν, ἀπασράπτεις εὐφροσύνη τὰς καρδίας ἡμῶν· ἐναῖς τηλαυγῶς καταλαμπόμενοι, ἐκβοῶμεν, Εὐλογήτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ζωὴν καὶ ζωᾶς καὶ ἐν καὶ τρία φῶτα, τὴν Τριάδα πιστῶς ἀνυμνοῦμεν, πατρικαῖς ἐπόμενοι, θείαις ὄντως ταῖς διδασχαῖς, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον· μεθ' ὧν εὐσεβοῦντες ἀναμείλψωμεν, Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πράγματος ξενοπρεποῦς, ἡ βάτος τύπον, προεικόνισεν Ἄχραντε Κόρη, καιομένη ἀφλεκτος, πάλαι ὄρει ἐν τῷ Σινᾶ, τὸ Μυστήριον τοῦ Τόκου σου προγράφουσα· τὸ πῦρ γὰρ ἐν σοὶ τὸ τῆς Θεότητος, ἐνοικῆσαν, ἀλώβητόν τε τετήρηκε· διό σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβάσι. Θαύματος ὑπερφυῶς.

Ὡδὴ Θ'. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Λαμπᾶσι τῆς χάριτος, Θεόφρων φωτιζόμενος, καὶ φωστὴρ εὐσεβείας, σαφῶς γενόμενος, τοὺς ἐν πειρασμοῖς διασώξεις, τοὺς ἐν θυῷ, θαλάσσης λυτροῦσαι. Καὶ τρέφεις λιμῶττοντας, παραδόξως παμμακάριστε.

Ο ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, νῦν συναυλιζόμενος, καὶ τὴν ἄφραστον δόξαν τρανῶς θεώμενος, ἐκ τῶν οὐρανίων ἀψίδων τοὺς ὑμνητὰς, τοὺς σοὺς ἐποπτεῖεις, παθῶν ἐκλυτρούμενος, Θεοφόρε παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ δύναμιν, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, τοῦ Πατρὸς θεομητορ, ἀγνή γεγέννηκας, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων αἱμάτων, τὸν ἑαυτῆς, ναὸν προσλαβοῦσαν, καὶ τούτῳ καθ' ἑνωσιν, ἐνωθεῖσαν ἀδιάρρηκτον.

Ἄλλος. Μυστήριον ξένον.

Χορεύσατε Πνεύματι, πάντες φιλέορτοι, Οὐρανοὶ εὐφραίνεσθε, ὄρη τε καὶ βουνοὶ Ἑκκλησίαι καὶ Παρθένων χοροί, ἀσκητῶν ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ παμμακάρος, ἐν ᾗ συνελθόντες, τὸν Σωτῆρα μεγαλύνομεν.

Ψαλάτωσαν, ὕμνοις τὰ πέρατα ἅπαντα, ἐγκωμίων ζέμμασι, πάντες τὴν κορυφὴν Νικολάου, τοῦ θείου κοσμοῦντες σαφῶς, τοῦ θεράποντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, δι' οὗ

ἐκ

ἐκ παθῶν τε καὶ κινδύνων λυτρω-
θείημεν.

Ως ἄξιον, δέχου τὸν ὕμνον Νι-
κόλαε, τοῦ μικροῦ πονήματος,
τούτου ὡσπερ Χριστός, προσεδέ-
ξατο τῆς χήρας τὰ δύο λεπτά,
μὴ βδελύξῃ μὲ τὸν ἄθλιον ποθῶν·
οὐ κομπάζων γὰρ τρισμάκαρ κα-
τετόλημσα. **Τριαδικόν.**

Ενίζεται, ὁμοουσίῳ θελήματι, ἡ
Τριάς μερίζεται, πάλιν προσωπι-
κῶς, ἀμερίστως, συντηροῦσα τὸ
κράτος αἰεὶ, ὁ Πατήρ, ὁ Υἱός,
καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ὁ εἰς Τρι-
συπόστατος Θεός· ὃν μεγαλύ-
νομεν. **Θεοτοκίον.**

Διέσωσται, πᾶσα ἡ κτίσις τῷ
τόκῳ σου, καὶ ἀφείλε Κύριος,
θρήνον καὶ ὄδυρμόν καὶ πᾶν δά-
κρυον, ἐκ παντός προσώπου ἀγνή,
Θεοτόκε Παναμώμητε ἐν σοί, καὶ
ἡμεῖς τὰς ὀφειλάς ἀποπληρού-
μεθα.

Καταβασία. Μυστήριον ξένον, ὄρω.
Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίθ.

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, καὶ
ιεράρχην ἅπαντες, τὸν πρόεδρον
τῶν Μυρέων, Νικόλαον εὐφημοῦ-
μεν· πολλοὺς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν,
ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας, καὶ
Βασιλεῖ ὀπτάνεται, σὺν Ἀβλα-
βίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἀδικον
ψῆφον. **Θεοτοκίον.** Ὅμοιον.

Σοφίαν ἐνυπόστατον, καὶ Λόγον
ὑπερούσιον, καὶ ἰατρὸν τῶν ἀπάν-
των, Χριστὸν τεκοῦσα Παρθένε,
τὰ ἔλκη καὶ τὰ τραύματα, τῆς

ψυχῆς μου θεράπευσον, τὰ χαλε-
πὰ, καὶ χρόνια, καὶ τῆς καρδίας μου
παῦσον, τὰς ἀπρεπεῖς ἐνθυμήσεις.

Εἰς τοὺς αἶνους, στιχηρὰ δ'. ἤχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη περι-
πτάμενος, ὡς νεοττός τῆς ἁνῶ,
καλιᾶς τῶν Ἀγγέλων, Νικόλαε
τρिसμάκαρ κράξεις αἰεὶ, πρὸς τὸν
Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν
ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρα-
σμῶν, καὶ λυτροῦσαι ταῖς πρε-
σβεΐαις σου.

Τῆς ἱεράς διπλοῖδος τὴν ὠραιό-
τητα, ταῖς πρακτικαῖς εἰργάσω,
ἀρεταῖς λαμπροτέραν, Πάτερ Θε-
οφόρε· ὅθεν ἡμῖν, ἱερούργεις τὰ
τεράστια, τῶν αἰοιδίμων θαυμά-
των ἱερούργε, τῶν δεινῶν ἡμᾶς
λυτροῦμενος.

Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη περιερ-
χόμενος, τὴν φοβεράν ἐκείνην,
κατενόησας δόξαν, ἅγιε ἁγίων·
ὅθεν ἡμῖν, τὰ οὐράνια λόγια, τῶν
ἁειζῶων ἐκείνων θεωριῶν, ἐπο-
πτεύεις ἱερώτατε.

Ως ὄνειρῳ ἐπέστης τῷ εὐσεβεῖ
Βασιλεῖ, καὶ τοὺς δεσμώτας Πά-
τερ, ἐκ θανάτου ἐρρύσω, πρέσβευε
ἀπαύστως ὅπως καὶ νῦν, ταῖς
εὐχαῖς σου ῥυσθείημεν, ἐκ πει-
ρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ ὀδυνῶν,
οἱ ἄξιως εὐφημοῦντές σε.

Δόξα ἤχος πλ. α'.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμά-
των, σκιρτήσωμεν ἐόρτια, καὶ
χορεύσωμεν ἀγαλλόμενοι, τῇ ἐτη-
σίῳ πανηγύρει τοῦ Θεοφόρου Πα-

τρός·

τρόσ. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὸν δι' ὀνείρου φρικτῆς ἐπιστασίας, Βασιλέα πείθοντα, ἀναιτίους κρατουμένους τρεῖς, ἀπολύσαι στρατηλάτας ἀνυμνεῖτωσαν. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὸν τοῦ καλοῦ ποιμένος, ὁμόζηλον Ποιμένα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν. Οἱ ἐν νόσοις τὸν ἱατρὸν, οἱ ἐν κινδύνοις τὸν ῥύστην, οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸν προστάτην, οἱ πένητες τὸν θησαυρὸν, οἱ ἐν θλίψει τὴν παραμυθίαν, τὸν συνοδίτην οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν θαλάσῃ τὸν κυβερνήτην, οἱ πάντες, τὸν πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντα, μέγιστον ἱεράρχην, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἰπώμεν, Πανάγιε Νικόλαε, πρόφθασον, ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης, καὶ σῶσον τὴν ποιμνὴν σου ταῖς ἰκεσίαις σου. Καὶ νῦν.

Σαλπίζωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων προκύψασα γὰρ ἄνωθεν, ἡ Παντάνασσα μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατουμένους πρὶν, ἀπολύσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ, τὴν φωτοφόρον νεφέλην, τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν, τὴν ἔμψυχόν τε Κιβωτὸν, τὸν πυρίμορφον τοῦ

Δεσπότου θρόνον, τὴν μανναδόχον χρυσεάν στάμνον, τὴν κλεισμένην τοῦ λόγου πύλην, ἀπάντων χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ἄσμασι θεηγόροις ἐγκωμιάζοντες, οὕτως εἰπώμεν, Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις· Δίδεται καὶ ἄγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς ἐκ τῆς κανδήλας τοῦ ἁγίου, ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων. Ἐὐδούλε ἀγαθὲ, κτλ. φύλ. 275. Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὡδὴ γ' καὶ ε'. Ὁ Ἀπόστολος. Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις. Ἄλληλούϊα ἦχος βαρῦς.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. φύλ. 17. Κοινων. Εἰς μνημόσυνον.

~~~~~

7 Δεκεμβρίου τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ Ὁσίου ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Ηγεμονίας τὸν θρόνον κατακοσμῶν ἀρεταῖς, ἐξ ἐπιπνοίας θείας, τὸν τῆς ἱεραρχίας, προσφόρως ἐκομίσω. Ὅθεν πιστῶς, οἰκονόμος τῆς χάριτος, ἀμφοτέροις Ἀμβρόσιε γεγονῶς, διπλοῦν στέφανον κεκλήρωσαι.

Εν ἐγκρατεία καὶ πόνοις, καὶ ἀγρυπνίαις πολλαῖς, καὶ προσευχαῖς

χαίς συντόνοις, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἐκάθηρας θεόφρων. Σκευὸς λοιπὸν, ἐκλογῆς τῷ Θεῷ ἡμῶν, τοῖς Ἀποστόλοις ὡσαύτως ἀναδειχθεὶς, ὑπεδέξω τὰ χαρίσματα.

Τὸν εὐσεβῆ Βασιλέα, ἡμαρτηκότα ποτὲ, ὡς τὸν Δαβὶδ ὁ Νάθαν, παρρησία ἐλέγξας, Ἀμβρόσις Παμμακάρι, τοῦτον σαφῶς, ἀφορισμῶ καθυπέβαλες, καὶ μετανοία παιδεύσας θεοπρεπῶς, συνηρίθμησας τῇ ποιμνῇ σου.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον ἤχος δ΄. Κανόνα πίστεως φύλ. 5. Καὶ τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνάγνωσις.

† Εἰς τὰς 7 τοῦ Δεκεμβρίου, ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ Ὁσίου Ἀμβροσίου τοῦ Μεδιολάνων ἐπισκόπου.

Ο ἅγιος οὗτος ἦτον ἀπὸ τὴν Ῥώμην. Ἐξῆ ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, παρατείνας τὸν θίον μέχρι καὶ τοῦ Μεγάλου Θεοδοσίου. Ἐχρημάτισε δὲ δίκαιος Ἠγεμὼν τῆς Ἰταλίας· ὄθεν διὰ τὰς ἀρετάς του, ἅμα βαπτισθεὶς, χειροτονεῖται καὶ ἐπίσκοπος Μεδιολάνων· οὗτος μετὰ παρρησίας πολλῆς ἤλεγξε τὸν αὐτοκράτορα Θεοδόσιον τὸν μέγαν, μὴ συγχωρήσας οὔτε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν θεῖον ναόν, ὡς πρὸ μικροῦ αἴτιον γενόμενον τῆς ἐν Θεσσαλονικίᾳ φονοκτονίας. Ἐφθασε δὲ εἰς γῆρας βαθύ, καὶ ἐτελεύτησεν ἐν Κυρίῳ, ἀφήσας πολλὰς ἱεράς συγγραφάς.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἀθηνόδωρος καὶ Δομέτιος, καὶ ἕτεροι τριακόσιοι, ζίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἰσίδωρος, Ἀκεψίμας, Λέων, Γάιος, Γαϊανὸς καὶ Νικόλαος, καὶ ἕτεροι, οἱ ἐν ναῶ ὑμνοῦντες τὸν Κύριον, πυρὶ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Πρίσκος, λιμῶ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μαρτίνος πελέκει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Νεόφυτος, ἐν θαλάσῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι ἐξήκοντα ἱερεῖς, οἱ τὰς γλωσσὰς τμηθέντες, τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Ἀμμοῦν ὁ ἐν Νητρία, Ἰγνάτιος ὁ πλησίον τῶν Βλαχερνῶν κείμενος, Παῦλος ὁ ὑποτακτικός, καὶ Γρηγόριος ὁ κτήτωρ τῆς ἐν τῷ Ἄθῳ μονῆς τοῦ ἀγίου Νικολάου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

~~~~~

8. Δεκεμβρίου. Τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ Ὁσίου, ἤχος α΄.

Πανεύφημοι Πάρτυρες ὑμᾶς.

Πάτερ Πατάπιε σαρκὸς, τὰς ὀρμὰς ἀσκήσεως, καταμαράνας πυρσύμασιν, ἔρημον ὦκησας, ὡς

ἼΗλιας

Ἡλίας πάλαι, τὸν νοῦν κεκαθαρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν μένος, ἀκαύστοις πρὸς τὸ θεῖον εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ταῖς νεύσει· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Πατάπιε χοροῖς, ἀκητῶν ἠεὶ θιμῆται, τῇ ἀπαθείᾳ κρομούμενος, καὶ κατεσκήνωσας, ἐν μοναῖς ὁσίαις, ἐνθα φῶς τὸ ἄδυτον, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐνθὰ πέφυκε· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Πατάπιε φωστήρ, ἐξ Αἰγύπτου, ἔλαμψας φωταγωγῶν τὴν ὑψηλίον, θαυμάτων λάμψει, ψυχοθέρων νόσων, ἀπελαύνων ζόφωσιν, δαιμόνων ἐκμειῶν ἀμαυρότητα· καὶ νῦν ἰκέτευε, δω-

δέξαι καὶ νῦν, Θεοτοκίον ἕμοιον ἀπότιστα τῆς ἡμέρας. Τρηπάριον ἦχος πλ. δ'. Ταῖς τῶν δακρύων σου φύλαξ καὶ τῆς ἡμέρας. Τὸ πρωῒ, κόντακιον τῆς ἡμέρας, καὶ ἀνάγνωσις.

† Βίς τὰς 8 τοῦ Δεκεμβρίου ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ὁσίου Παταπίου.

Οὗτος ἦτον ἀπὸ τὰς Θήβας τῆς Αἰγύπτου, τὸ μοναχικὸν δέσπασάμενος σχῆμα, ἥσκησεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὴν ἔρημον, καὶ πολλὰ θαύματα ποιήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι Σωσθένης, Ἀπολλῶς, Κηρᾶς, Καῖσαρ, καὶ Ἐπαφρόδιτος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβίαις.

Ἡ ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ ἈΝΝΗΣ.

9. Ἡ Σύλληψις τῆς ἁγίας καὶ Θεοπρομήτορος Ἀννης.

Κατάλοιπε οἴνου καὶ ἐλαίου. Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχ. 5. καὶ ψάλλομ. τιχηρ. προσόμοια.

ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Καρπογονοῦσα ἡ στείρα παρ' ἐλπίδα, Παρθένον τὴν μελλουσαν τίκτειν Θεὸν ἐν σαρκί, ἀγαλλιᾶσαι παιδρῦνεται, χορεύει χαίρει, με-

γαλοφώνως Ἄννα ἀνακραυγάζουσα, φυλαί μοι συγχάρητε, ἀπασαι τοῦ Ἰσραὴλ, κυοφορῶ καὶ τὸ ὄνειδος, τῆς ἀπαιδίας, ἐναποτίθεμαι ὡς ἠδὲ ἔδοξε, ὁ εὐεργέτης, ἐπακούσας μου, τῆς προσευχῆς καὶ κατώδυνον, θεραπεύσας καρδίαν, δι' ὠδίνων ὡς ὑπέσχετο. Δίς.

Ο ἐξ ἀνίκμου πηγάσας ὕδωρ πέτρας, καρπὸν τῇ κοιλίᾳ σου, Ἄννα χαρίζεται, τὴν ἀειπάρθενον Δέσπαιναν, ἐξ ἧς τὸ ὕδωρ, τῆς σωτηρίας μέλλει προέρχεσθαι. Οὐκέτι ὡς ἀκαρπος, γῆ παροικεῖς ἐπὶ γῆς, ὄνειδισμοῦ ἠλλοτριώσαι· γῆν γὰρ βλαστήσεις, καρποφοροῦσαν ζωῆς τὸν ἀσταχυν, τὸν τὰ ὄνειδα, ἀφαιρούμενον, πάντων βροτῶν ὡς ἠδὲ ἔδοξε, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μορφωθῆναι τὸ ἀλλότριον. Δίς.

Τῶν Προφητῶν αἱ προρρήσεις ἐκπληροῦνται· ὅρος γὰρ τὸ ἅγιον, λαγόσιν ἱδρύεται· κλίμαξ ἡ θεία φυτεύεται· θρόνος ὁ μέγας, τοῦ Βασιλέως προετοιμάζεται, τόπος εὐτρεπίζεται ὁ θεοβάδιστος· βάτος ἡ ἀφλεκτος ἄρχεται, ἀναβλαστάνειν, ἡ μυροθήκη τοῦ ἁγιάσματος, ἡδὴ πηγάζει τῆς στενωπῆς, τοὺς ποταμοὺς ἀναστέλλουσα, τῆς Θεοφρονος Ἄννης· ἦν ἐν πίστει μακαρίσωμεν. Δίς.

Δόξα καὶ νῦν ἕως α' Γερμανοῦ.

Τὸ ἀπάρρητον τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις μεγαλεῖον, καὶ ἐπ' αἰῶνος, χρησμοδοτούμενον μυστήριον παρόδοξον, σήμερον ἐν

ταῖς λαγόσι τῆς σώφρονος Ἄννης βρεφουργεῖται. Μαρία ἡ θαύπαις, ἐτοιμαζομένη εἰς κατοικίαν τοῦ Παμβασιλέως τῶν αἰώνων, καὶ εἰς ἀνάπλασιν τοῦ γένους ἡμῶν· ἦν ἐν καθαρῷ συνειδότη καθεκτεύσωμεν, ἀναβοῶντες πρὸς αὐτὴν, Πρέσβευε τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ, ὡς προστασία ὑπάρχουσα ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστ. ἡχ. πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ἄννα ἡ, θεία χάρις ποτὲ, προσευχομένη ὑπὲρ τέκνου ἐβόησε, τῷ πάντων Θεῷ καὶ Κτίστῃ, Ἄδωναὶ Σαβαῶθ, τὸ τῆς ἀπαιδίας οἶδας ὄνειδος· αὐτὸς τὴν ὀδύνην μου, τῆς καρδίας διάλυσον, καὶ τοὺς τῆς μητρῆς, καταβράχτας διάνοιξον, καὶ τὴν ἀκαρπον, καρποφόρον ἀνάδειξον· ὅπως τὸ γεννησόμενον, δοτόν σοι προσάξωμεν, ἐπευλογοῦντες ὑμνοῦντες, καὶ ὁμοφρόνως δοξαζόντες, τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, δι' ἧς δίδεται τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχους. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Πάλαι προσευχομένη πιστῶς, Ἄννα ἡ σώφρων, καὶ Θεῷ ἰκετεύουσα, Ἀγγέλου φωνῆς ἀκούει, προσεβαιοῦντος αὐτῇ, τὴν τῶν αἰτουμένων θείαν ἐκβασίν· πρὸς ἣν ὁ Ἄσώματος, ἐμφανῶς διελέγετο, ἡ δέησίς σου, πρὸς τὸν Κύριον ἤγγισε· μὴ σκυθρωπάξει, τῶν δακρῶν ἀπόστηθι· εὐκαρπὸς χρηματίσας γὰρ, ἐλαία βλαστά-

τούσε, κλάδον ὠραῖον Παρθένου, ἥτις τὸ ἄνθος ἀγῆσσει, Χριστὸν κατὰ σάρκα, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου.

Ζεῦχος καρπογονεῖ τὸ σεπτὸν, τὴν θείαν δάμαλιν ἐξ ἧς προελεύσεται, ὁ μόσχος ἀρρήτῳ λόγῳ, ὁ σιτευτὸς ἀληθῶς, ὑπὲρ ὅλου Κόσμου προθυόμενος, διὸ γεγηθότες, ἐξομολόγησιν ἄπαστον, ἐν κατανώξει, τῷ Κύριῳ προσάγουσι, καὶ τὴν σύμπασαν, ἐποφείλουσιν ἐξουσι. Τούτους οὖν μακαρίσωμεν, καὶ πίστει χορεύσωμεν, ἐν τῇ Συλλήψει ἐνθῆως, τῆς ἐξ αὐτῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Μητρὸς τικτομένης, δι' ἧς δίδεται πλουσιῶς, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν ἤχος θ'.

Σήμερον ἐκ βίβης τοῦ Δαβὶδ, Βασιλικὴ πορφύρις ἐκπλαστῆσασα, τοῦ Ἰησοῦ βλαστάνειν ἀπάρχεται, τὸ ἄνθος τὸ μυστικόν· ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξήνθησεν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον ἤχος δ'.

Σήμερον τῆς ἀτεχνίας δεσμὰ διαλύονται. Τοῦ Ἰωακείμ γὰρ καὶ τῆς Ἄννης εἰσακούων Θεός, παρ' ἐλπίδα τεκεῖν αὐτοὺς σαφῶς ὑπισχνεῖται Θεόπαιδα· ἐξ ἧς αὐτὸς ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος, βροτὸς γεγονῶς, δι' Ἀγγέλου κελεύσας βοῆσαι αὐτῇ, Χαῖρος κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ὁ-

κτωήχου, καὶ τῆς ἁγίας, εἰς δ'. ποιήμα κυροῦ Ἀνδρέου. Ἠδὴ Δ'. ἤχος α'.

Ἠδὴν ἐπινίκιον ἄσωμεν.

Τὴν σύλληψιν σήμερον, Θεόφρον, Ἄννα, τὴν σὴν ἐορτάζομεν, ὅτι τὴν χωρήσασαν, τὸν μηδαμῶς χωρητὸν, συνέλαβες στειρωτικῶν, ἀπολυθεῖσα δεσμῶν.

Δικαίων ἐπήκουσας, τὰς ἰκασίας, ἁγίων ἐπλήρωσας, τὰς ἐντευξεις Κύριε, τῶν Προαιτόρων σου, καὶ τούτοις δέδωκας καρπὸν, τὴν σὲ τεκοῦσαν ἀγνήν.

Η Ἄννα ἡ ἐνδοξος, νῦν σὺ λαμβάνει ἀγνήν τὴν τὸν ἄσαρκον, συλλαβοῦσαν Κύριον, τὸν ὑπεράγαθον, καὶ τίκτειν μέλλει τῆς σαρκί, μέλλουσιν τίκτειν Χριστόν.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, ὅπερ προεἶδε, Πραφήτης ἐν Πνεύματι, ἐξ οὗ λίθος τέτμηται, τοὺς τῶν εἰδώλων βωμούς, συντρίψας σθῆνει Θεικῶ, σὺ εἶ Παρθένε ἀγνή.

Ἠδὴ Γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Καρπὸν κοιλίας εἰ παράσχοις μοι, ἀνεβόα Ἄννα πρὸς Κύριον, μεγαλυθῆσομαι καὶ σοί, τοῦτον προαναθήσομαι. Διὰ τοῦτο σὺ λαμβάνει, τὴν ἀγνήν Θεομήτορα.

Εν Παραδείσῳ εὐχομένης σου, τῆς φωνῆς ἀκούει ὁ ὕψιστος, Ἄννα Θεόφρον, καὶ καρπὸν τῆς κοιλίας σου δίδωσι, Παραδείσου τῆς ἀνοίξασαν, τὴν θύραν τῆς χάριτος.

Τὰ κατὰ νόμον ἐκτελέσασα, καὶ θεῷ ἀμέμπτως δουλεύσασα, κυοφορεῖς τὴν τὸν ἀληθῆ, νομοδότην κυήσασαν, Ἄννα πάνσεμνε διό σε, ὅτι πιστοὶ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Τῆς στειρευούσης διανοίας μου, ἀκαρτίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχὴν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Κάθισμα ἤχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Χορὸς προφητικὸς, προεκήρυξε πάλαι, τὴν ἀμωμον ἀγνήν, καὶ Θεόπαιδα Κόρην ἦν Ἄννα συνέλαβε, στῆρα οὔσα καὶ ἄγανος, ταύτην σήμερον, ἀγαλλιάσει καρδίας, μακαρίσωμεν, οἱ δι' αὐτῆς σεσωσμένοι, ὡς μόνην Πανάμωμον.

Ἔτερον ἤχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ιωακείμ ὁ ἱερός καὶ ἡ Ἄννα, δῶρα προσήγαγον, τοῖς πρὶν ἱερεῦσι, καὶ μὴ δεχθέντες ἄγονοι τυγχάνοντες, δέησιν προσήψαντο, τῷ Δοτῆρι τῶν ὅλων καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν ἐπακούσας δωρεῖται, τούτοις τὴν ὄντως πύλην τῆς ζωῆς, ἧς τὴν ἀγίαν τιμήσωμεν Σύλληψιν.

Ὡς δ'. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ω θείας ἀγγελίας, ὡς ξένης λαλιᾶς, εἰ καγὼ συλλήψομαι, Ἀγγελίου πρὸς αὐτὴν, ἀποσταλέντος, ἡ Ἄννα ἐκπλητομένη μεγαλοφώνως ἀνεβόα τῷ Θεῷ μου, Δόξα τῷ ποιοῦντι παράδοξα.

Συγχαρήτέ μοι πᾶσαι, φυλαί τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν γαστρὶ συνέλα-

βον, τὸν νέον οὐρανόν· ἐξ ὧν τὰ ἄστρην, ἀνατελεῖ μετ' ὀλίγον, τῆς σωτηρίας Ἰησοῦς ὁ φωτοδότης, Ἄννα γηθομένη ἐκραύγαζεν.

Υπήκουσε τῆς Ἄννης, Θεὸς τοὺς στεναγμοὺς, καὶ προσέσχε Κύριος, δέησεως αὐτῆς, καὶ ἀτεχνίας τὸ νέφος διασκεδάσας, φωτὶ αὐγάζει, εὐτεχνίας παραδόξως· ὅθεν συλλαμβάνει τὴν μόνην ἀγνήν. Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεοτόκε, Ἀμόλυντε σκηνή, μολυνθέντα πταισμασι, καθάρισόν με νῦν, τῶν οἰκτιριμῶν σου, καθαρωτάταις ρανίσι, καὶ δός μοι χεῖρα, βοηθείας ἵνα κράζω, δόξα σοι ἀγνή Θεοδόξαζε.

Ὡς δ' Ε. Τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν.

Εκ ρίζης ἡ βλαστήσασα Δαβὶδ καὶ Ἰεσοῦ, Ἄννα νῦν βλαστάνειν ἀπέρχεται, τὴν θείαν ῥάβδον, τὴν βλαστήσασαν, τὸ μυστικὸν ἄνθος, Χριστὸν τὸν πάντων Κτίστην.

Μητέρα γενομένην με, ἡ Ἄννα ἐκβοᾷ, ὄφονται λαοὶ καὶ θαυμάσουσιν, ἰδοὺ γὰρ κύω ὡς ηὐδόκησεν ὁ τὰ δεσμα λύσας, τὰ τῆς στειρώσεως μου.

Νεάνιν ἦν συνέλαβον, ἐγὼ προφητικαί, πόρρωθεν φωναὶ προκατήγγειλαν, ὄρος καὶ πύλην ἀδιόδευτον, περιχαρῶς Ἄννα, ἐβόα τοῖς παροῦσι. Θεοτοκ.

Νεφέλην καὶ παράδεισον, καὶ πύλην σε φωτᾶς, τράπεζαν καὶ πόκον γινώσκωμεν, καὶ στάμνον ἐν-

δον

δον μάνα φέρουσαν, τὸν γλυκα-
σμὸν τῷ κόσμῳ, Ἄγνη Παρθενο-
μήτωρ.

Ὡδὴ 5'. Τὸν Προφήτην Ἰωάν.

Πὼς χωρεῖται ἐν γαστρὶ, ἢ χω-
ρήσασα Θεόν; πὼς γεννᾶται τὸν
Χριστὸν, ἢ γεννῆσασα σαρκί; θη-
λάξει δέ, πὼς ἢ τὸν Κτίστην,
γάλα θηλάσασα.

Τῆς δεήσεως ὑμῶν, ἐπακούσας
ὁ Θεὸς, γονιμώτατον καρπὸν,
νῦν δεδώρηται ὑμῖν, πανεύφημοι,
Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα σήμερον.

Τὴν Ἄγνην περιστεράν, συλλα-
βοῦσα ἐν γαστρὶ, χαρμονῆς πνευ-
ματικῆς, ἐπληρώθη ἀληθῶς, προσ-
άγουσα, χαριστηρίους ὡδᾶς ἢ Ἄν-
να Θεῶ. Θεοτοκ.

Τρικυμῖαι λογισμῶν, καὶ παθῶν
ἐπαγωγαί, καὶ θυθὸς ἀμαρτιῶν,
τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, χειμάζου-
σι· βοήθησόν μοι Ἄγία Δέσποινα·

Κοντάκιον ἤχος δ'. Ἐπεφάνης.

Εορτάζει, σήμερον ἡ Οἰκουμένη,
τὴν τῆς Ἄννης Σύλληψιν, γεγε-
νημένην ἐκ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὴ
ἀπεκύησε, τὴν ὑπὲρ λόγον, τὸν
Λόγον κυήσασαν.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ ὁ τῆ Σάρρα δούς ποτε, ἐν
γῆρα βαθυτάτῳ, τῆ σῆ ἐπιστασία.
καὶ ἐν ἐπαγγελίᾳ Υἱὸν τὸν μέ-
γαν Ἰσαάκ. Σὺ ὁ διανοίξας τὴν
στεριεύουσαν νηδὺν τῆς Ἄννης,
Παντοδύναμε, μητρὸς Σαμουὴλ
τοῦ Προφήτου σου, καὶ νῦν ἐπι-
δῶν ἐπ' ἐμέ, δέξαι μου τὰς δεή-
σεις, καὶ πληρωσόν μου τὰς αἰ-
τήσεις, ἐβόα ἐν κλαυθμῷ ἢ σώ-

φρων Ἄννα καὶ στείρα, καὶ ἐπή-
κουσεν αὐτῆς ὁ Εὐεργέτης. Ὅθεν
ἐν χαρᾷ συνέλαβε τὴν Παρθένον,
τὴν ὑπὲρ λόγον τὸν Λόγον κυή-
σασαν.

Εἰς τὰς 9 Δεκεμβρίου εορτάζομεν
τὴν Σύλληψιν τῆς Ἁγίας Ἄννης.

Η Ἄγία Ἄννα ἦτο θυγάτηρ
τινὸς Ματθαῖ ἱερέως, ἐκ φυλῆς
Λευί, καὶ γυνὴ τοῦ δικαίου Ἰωα-
κείμ. Στείρα δὲ οὔσα παρεκάλεσε
τὸν Θεὸν ἵνα δώτῃ εἰς αὐτὴν τέκνον,
καὶ νὰ τὸ ἀφιέρωσῃ εἰς αὐτόν.

Ὁ Ἅγιος Θεὸς ἤκουσε τῆς δεή-
σεώς τῆς καὶ συνέλαβεν ἐν γαστρὶ
τὴν Θεόπαιδα Μαριάμ, τὴν εὐλο-
γημένην Μητέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἦν τρία ἔτη μετὰ
τὴν γέννησίν τῆς ἀφιέρωσεν εἰς
τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ. Τρεῖς ἀδελ-
φαί ἦσαν αὐταὶ δηλαδὴ ἡ Σοθὴ,
ἡ Μαρία καὶ ἡ Ἄννα. Ἡ Σοθὴ
ἐγέννησε τὴν Ἐλισάβετ, καὶ ἡ Ἄν-
να τὴν Θεοτόκον Μαριάμ, ὥστε ὁ
Ἰησοῦς Χριστὸς εἶχε δεῦτερον ἐξά-
δελφον τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην.

† Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ ἡ Ἄγία
Ἄννα ἡ Προφῆτις, καὶ Μητὴρ
τοῦ Προφήτου Σαμουὴλ.

† Ὁ ἅγιος Στέφανος ὁ Βυ-
ζάντιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, κατὰ
τὸ ἔτος 829.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβίαις.

Ὡδὴ Ζ'. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παιδας.

Τῆς ἀπαιδίας ὄνειδος φυγεῖν,
ἐκέλευεν Ἄννα, τὸν Δεσπότην
τοῦ Παντός, καὶ τῆς αὐτῆς ὁ

συμπαθῆς φωνῆς ἀκούσας, τὴν αὐτὸν κηύσασαν, καρπὸν παρέσχεν αὐτῇ, καθὼς ἠυδόκησε.

Βασιλικὴ πορφύρα ἐν τῇ σῃ, ἀπάρχεται Ἄννα, ἐξυφαίνεσθαι ἐν γαστρὶ, ἣν ὁ Θεὸς καὶ Βασιλεὺς, πάντων φορέσας, τοῖς βροτοῖς ὀφθήσεται, καὶ ταπεινώσει ἐχθροὺς, τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς.

Τὸ μῦρον τὸ εὐώδες ἐν γαστρὶ, συνέλαβες Ἄννα, τὴν τὸ μῦρον τῆς ζωῆς, ὑπερφῶς εἰσδεξαμένην τὸν Δεσπότην ταῖς πνοαῖς τῆς χάριτος, τὰς διανοίας ἡμῶν εὐωδιάσαντα.

Θεοτοκ.

Ως τῆς Τριάδος ἕνα σε Χριστέ, δοξάζομεν, ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, δίχα τροπῆς ἀνθρωπικῶς, πάντα ἠνέσχου, μὴ ἔκοτὰς τῆς φύσεως, πατρικῆς Ἰησοῦ, εἰ καὶ ἠνώθης ἡμῖν.

Ἠδὴ Ἡ. Ὁν φρίττουσιν ἄγγελοι.

Δαβὶδ ἦν προέφησε, Βασιλίσσαν ἰδοῦ, γαστρὶ ὑποδέχομαι, ἡ Ἄννα ἐκβοᾷ, καὶ τεῖξω τὴν πάντων προστασίαν πιστῶν, τὴν τὸν Βασίλειά, Χριστὸν μέλλουσαν τίχτειν.

Η γῆ ἦν κατώκησεν, ὁ γῆς Δημιουργός, τὸ σκῆπτρον τὸ ἅγιον, ἡ νέα Κιβωτός, ἡ στάμνος τοῦ μάννα, ἐν νηδίῃ Μητρὸς, τῆς αὐτὸν τεκούσης, ἀπάρχεται βλαστάειν.

Η βάτος ἡ ἀφλεκτος, λυχνία ἡ χρυσῆ, ὁ ἔμψυχος θάλαμος, Κυρίου τοῦ Θεοῦ, ἡ ἔγτιμος βά-

βδος, ἐν γαστρὶ τῆς Μητρὸς, τῆς αὐτὸν τεκούσης, ἀπάρχεται βλαστάνειν.

Θεοτοκίον.

Ανίστησον κείμενον, εἰς βάθη με κακῶν, τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με, πολέμησον ἐχθροὺς, τρωθέντα ἀτόποις, ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν, Ἄγνη μὴ παρίδης, ἀλλ' οἰκτιρεθὼν καὶ σώσον.

Ἠδὴ Θ'. Τὴν ζωοδόχον πηγὴν.

Τὴν ζωοδόχον πηγὴν συλλαμβάνουσα, Ἄννα Θεόφρων, χαρὰν νῦν ἀνάλαβε, τὸν Ναὸν τὸν ἅγιον, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ σου, εἰσδεχομένη, φωτὶ δικαιοσύνης, ἀστραπτομένη τὸν Κτίστην μεγάλυνον.

Η ξυνωρίς ἡ σπητὴ καὶ αἰοιδίμος τοῦ πρὸ αἰῶνος Υἱοῦ οἱ προπάτορες, οἱ τοῦ Νόμου φύλακες, ἀκριβεῖς γενόμενοι, οἱ ἀπαρχὴν τῆς χαρᾶς γεγεννηχότες, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα τιμάσθωσαν.

Ην Δανιὴλ ὄρος μέγα τεθέαται, καὶ Ἰωὴλ γῆν ἁγίαν τετήρηκε, πύλην ἀδιόδευτον, ἄλλος ἦν προέφησεν, ἐσφραγισμένην πηγὴν καὶ θεῖον πάκον, τὴν Θεοτόχον Παρθένον ὑμνήσωμεν.

Η πορφυρίς ἡ τὸ ἔριον βάψασα, τῆς ἀπορρήτου τοῦ Λόγου σαρκώσεως, τὸ θυμιατήριον, τὸ χρυσοῦν ἡ τράπεζα, ἐν ἣ ὁ ἄρτος Χριστὸς ἐναπετέθη, ἡ Θεοτόκος Παρθένος δοξάζεται.

Ἐξαπο-

Ἐξαποστειλέριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Η τοῦ Θεοῦ Σοφία, οἰκοδομεῖ τὸν ἑαυτῆς, οἶκον ἐκ στειρίας νηδύος, τὴν Θεοτόκον Μαριάμ· ἦν μακαρίσωμεν πάσαι, αἱ γενεαὶ κατὰ χρέος. Θεοτοκίον.

Θεοκυήτορ Μαρία, τῶν γεγενῶν εὐκληρία, ἀμαρτωλῶν προστασία, χριστιανῶν ἐλπίς μόνη, καὶ κοσμικὴ προμήθεια, ῥύσαι πυρὸς ἀπειλῆς με.

Εἰς τοὺς αἰῶνας ἱστώμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν σιχηρ. προσόμ. ἤχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Η τῶν ἀνθρώπων τὸ πρῶτην φύσις στειροῦσα, τῆς πρὸς Θεὸν ἐλπίδος, ἀπαρχὴν εὐσεβείας, βλαστάνει τὴν Παρθένον, δι' ἧς τῶν καλῶν, εὐφορία κηρύττεται, ἐν τῇ Συλλήψει τῇ ταύτης, ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπιδοῦναι τῇ ἐλευσίᾳ Χριστοῦ.

Δίς.

Η ἀδιόδευτος πύλη τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, τῇ τοῦ Θεοῦ βουλήσει, ἐν ἀκάρπῳ νηδύϊ, τὴν ἰδρυσιν λαμβάνει, ἧς ἐπὶ γῆς, προτιθεμένης ἀφθίησεται, τῶν οὐρανίων αἱ πύλαι καὶ τῆς βροτοῖς, παραχωρήσουσι τὴν εἰσοδόν.

Τῶν πρὸ αἰῶνων ἀρρήτως, ὑπὸ Θεοῦ τοῖς βροτοῖς, προκηρυχθέντων θείων, καὶ φρικτῶν Μυστηρίων, προοίμιον τῇ πίστει ἢ τῆς ἀγνῆς, καὶ θεόπειδος. Σύλληψις, δι' ἧς τὰ ἔργα τῶν ἀκάτους καὶ τῶν παθῶν, ἀκαποτῆται προμηγύσεται.

Δόξα καὶ γὺν ἤχος ε'.

Σήμερον ἐκ ρίζης τοῦ Δαβὶδ Βασιλικὴ πορφύρις ἐκβλαστῆσα, τοῦ Ἰωακείμ θλαστάνειν ἀπάρχεται, ἄνθος τὸ μυστικόν ἐν ἧ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξήνησεν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, ζῆτει τὰ πάντα Σεπτεμβρίου θ'. Ἐκ ταύτης τῆς ἡμέρας, ὁ ἥλιος στρέφεται πρὸς τὰ ἑσπεία, εἰς ἀξίτητον τῆς ἡμέρας.

10. Δεκεμβρίου. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μηνᾶ, Ἐρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

Τὸ ἱστέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέραξ ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἁγίου ἤχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Μάρτυς παναιοῖδιμε Μηνᾶ ἐκκαυματιζόμενος, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενος, καὶ ἀφαιρούμενος, θεολόγον γλώσσαν, ἔφερες στερόβωτα, τὰς Θείας ἀντιδόσεις σκοπούμενος. Διὸ ἰκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Χεῖρας ἐκκοπτόμενος ποδῶν, στέργων τὴν ἀφαιρέσιν, ὁ Ἐρμογένης ὁ ἐνδοξός, καὶ κατακοπτόμενος, τῷ πυρὶ κλειόνως, ζῶν τὴν ἐγκάρδιον, ἐδήλου τῷ Θεῷ προβαλλόμενος, ᾧ καὶ προσεύξαι νθν, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μίλη

Μέλη συνθλαττόμενοι σοφοί, κόλπον πρὸς θαλάττιον, ἐναπετέθητε Ἄγιοι· νεύσει δὲ κρείττονι, γαλητὸν πρὸς ὄρμον, τῆς τρυφῆς ἰθύνθητε, βυθίσαντες κακίαν τοῦ ὄψεως. Διὸ προσβέυσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἤχος· πλ. β'.

Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη τῶν τοῦ κόσμου φωστήρων ἐξέλαμψε, **Μηνᾶ** τε, Ἐρμογένους καὶ Εὐγράφου, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας φωτίζουσα, τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ, διὰ Σταυροῦ αὐτῶν ἀγωνίσμασι. Διὸ τῶ ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ στεφανώσαντι αὐτούς, Χριστῶ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὸν ὕμνον προσάψωμεν.

Καὶ νῦν Θεοτοκ. ὁμοιον. ἀπόσ. τῆς ἡμέρας. Τροπάρ. ἤχος δ'. Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε. φύλ. 6. Τὸ πρῶτον, κοντάκιον τῆς ἡμέρας καὶ Ἀνάγνωσις.

† Εἰς τὰς 10 τοῦ Δεκεμβρίου ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Μάρτυρος **Μηνᾶ**, Ἐρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

Ο ἅγιος Μάρτυς **Μηνᾶς** ὁ Ἀθηναῖος, ἔζη ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 235. Καί ποτε ἀποσταθεὶς εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν διὰ νὰ καθησυχάσῃ τὸν ἐκεῖ λαόν, καὶ νὰ διώξῃ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, τὸν μὲν λαόν εἰρήνευσεν, αὐτὸς δὲ ἐτι μάλλον εἰς τὴν πίστιν ἐστερεώθη. Τότε ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, ἔστειλε τὸν Ἐρμογένην διὰ νὰ τὸν κατακείσῃ· μὴ δυνηθεὶς δὲ, παιδεύει πα-

τοιότρόπως τὸν ἅγιον, ἐκδάρας αὐτὸν καὶ τυφλώσας, καὶ τὴν γλῶσσαν ἀποτεμῶν. Ἄλλ' οὗτος πάλιν ἐγένετο ὑγιής, ὅπερ ἰδὼν ὁ Ἐρμογένης, πιστεύει εἰς τὸν Χριστὸν, καὶ βαπτίζεται προχειρισθεὶς καὶ ἀρχιερεύς. Ταῦτα μαθὼν ὁ Βασιλεὺς, μεταπεμφάμενος τοὺς ἁγίους ἀποκόπτει αὐτῶν τὰς κεφαλὰς, ὡς καὶ τοῦ ἁγίου Εὐγράφου, γραμματέως τοῦ ἁγίου **Μηνᾶ**.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἐξ Ἀγκύρας τῆς Ἀσίας ἅγιος Μάρτυς **Γεμίλος** ὁ πολυάθλος, καρφωθεὶς τελειοῦται ἐν ἔτει 361.

† Ὁ Ὅσιος **Θωμᾶς** ὁ Δεφουρκινός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Ἰερομάρτυς **Θεότεκνος**, ζῆφι τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς **Μαριανός**, λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς **Εὐγένιος**, ξυλισθεὶς τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβίαις.

Ἐξαποστειλάρ. καὶ ἀπόστ. τῆς ἡμέρας. Δόξα τοῦ ἁγ. ἤχ. πλ. β'. Πάλιν ἡμῖν. καὶ νῦν. Θεοτ. ὁμ. καὶ ἀπόλυσις.

11 Δεκεμβρίου. Τοῦ Ὀσίου **Δα-νιὴλ** τοῦ Στυλῆτου.

Τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τοῦ Ὀσίου· ἤχος πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἄγιοι;

Τίος Δαυιὴλ ὀνομάσωμεν; ἀκητὴν ὅτι τὰ πάθη, καθυπέταξας τῷ νῶ· ἀθλητὴν; ὅτι πρὸς πῆσον,

ἐκαρ-

ἐκαρτέρησας ποινήν· πρὸς ὕψος, ἀπὸ γῆς στύλον αἰρόμενον, ἐν πέτρᾳ, ἀληθείας ἐρειδόμενον, ἀγωνιστὴν προθυμότατον, καὶ Ἰατρὸν ἐμπειρότατον· ἰκέτευσ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τίσε Δανιὴλ προσφθεγξώμεθα; τῶν παθῶν ἐκριζωτῆν, καὶ φυτοκόμον ἀρετῶν, ἀληθῆ θαυματουργόν, καὶ πρεσβευτὴν ἀμαρτωλῶν. Πατέρα, ἐλατῆρα γενναϊότατον, φωστῆρα, εὐσεβείᾳ διαλάμποντα· τοῦ Πνεύματος καταγώγιον, τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρμαχον· ἰκέτευσ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τίσε Δανιὴλ νῦν καλέσωμεν; Μοναστῶν ὑπογραμμὸν, καὶ ἐγκρατείας παιδευτῆν· ἐγκαλλώπισμα πιστῶν, καὶ ἰαμάτων αὐτουργόν· λυχίαν, τοῖς ἐν σκότει φῶς αὐγάζουσαν· Ἀγγέλων, συμπολίτην καὶ ἰσότιμον· τοῦ Παραδείσου οἰκῆτορα, καὶ ἐπουράνιον ἄνθρωπον· ἰκέτευσ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπᾶριον. ἤχος. ᾠ. Ἰπομονῆς στύλος γέγονας φύλ. 16. καὶ τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶν, κοντάκιον τῆς ἡμέρας, καὶ ἀνάγνωσις.

† Εἰς τὰς 11 τοῦ Δεκεμβρίου ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ Ὁσίου Δανιὴλ τοῦ Στυλίου.

Ο ἅγιος οὗτος ὢν ἀπὸ χωρίου Βιβαρᾶ τῆς Μεσοποταμίας, υἱὸς Ἠλία καὶ Μάρθας, ἔζη ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου, ἐν ἔτει σωτηρίῳ 467· παιδιόθεν δὲ γενόμενος μοναχός, ἐδοκίμασε πολλούς

πειρασμούς· ἔπειτα ἀναβάς εἰς ἓνα στύλον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ βίου θεαρέστως διαγαγὼν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν· φαίνεται δὲ ὁ στύλος αὐτοῦ εἰς τὸ Βυζάντιον, πλησίον τῶν Βασιλικῶν οἰκῶν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὁσιος Λουκάς ὁ Στυλίτης, ὁ ἐξ Ἀσίας ὀρμώμενος καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ στύλου ἠσυχάσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 419.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἀειθαλᾶς ἱερεὺς, καὶ Ἀκεφεῆς ἱεροδιάκονος, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μείραξ ὁ Αἰγύπτιος, γενόμενος Ἀγαρηνός, καὶ μετανοήσας ἔπειτα, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενεται παρὰ τοῦ ἐκεῖ Ἀμηρᾶ.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Βαρσαβᾶς, Γερέντιος, Βικέντιος, Αἰμιλιανός, καὶ Βεβαία, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ Ὁσιος πατὴρ ἡμῶν Λέοντιος, ὁ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις

Ἐξῆκ. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τῷ κρῦει καὶ τῷ καύσωνι, πιεζόμενος Πάτερ, τῷ σώματι μετέωρος, διετέλεσας ὡσπερ, ἀδάμας μὴ καμπτόμενος, Δανιὴλ πανθαύμαστε, τῆς Φύσεως ταῖς ἀνάγκαις· διὰ τοῦτο καὶ δόξης, ἀθανάτου σε υἱόν, ἠξίωσεν ἀπολαύειν.

Θεοτοκίον ὅμοιον. Μαρία καθάρτατον χρυσοῦν θυμιατήριον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

Ο ΆΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ.

12 Δεκεμβρίου Σπυριδώνος του Έκκλησίας αδιάσπαστον έρεισμα, θαυματουργού. τὸ κλέος τῶν ὀρθοδόξων, ἡ τῶν θαυμάτων πηγὴ, τῆς ἀγάπης

Ἄρτια καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχῆρά προσόμοια, ἤχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἀρχιερέων κανῶν, τῆς ἰληθεῖ καλλυνόμενος· ἀνθρώπου ἴπου.

ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἄγγελε, τοῦ ἀμπελώνος ἐργάτα, ὁ τοῦ Χριστοῦ φίλος γνήσιος, αὐτὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Πρῶτος καὶ κληρονόμος τῆς γῆς, σὺ τῶν πράξεων ἀληθῶς ἀναδέδειξαι, Σπυρίδων Πατέρων δόξα, ὁ ταῖς νευραῖς τῶν σοφῶν, καὶ ἀπλῶν σου λόγων, Θεία χάριτι, ἐχθρὸν τὸν παμπόνηρον, καὶ παράφρονα Ἄρειον, ἐναποπνίξας, καὶ τὸ δόγμα τὸ ἐνθεον, καὶ σωτήριον, ἀνυψώσας ἐν Πνεύματι, πάντας τοὺς ὀρθοδόξους τε, φωτίσας τρανώτατα, ἕνα δοξάζειν τὸν Λόγον, ὡς ἀληθῶς ὁμοούσιον, Πατρὶ προναρχῶ, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δίς.

Πάθη ἀπονεκρώσας σαρκός, νεκρούς ἐν χάριτι Θεοῦ ἐξανέστησας, καὶ ὄφιν χρυσοῦν εἰργάσω, καὶ ποταμοῦ τὰς ὀρμάς, προσευχῆ σου Πάτερ ἐχαλίνωσας· νυκτὸς Βασιλεῖ δέ, ἐπιφανεῖς κινδυνεύοντι, τοῦτον ἰάσω, τῇ καθ' ὕπαρ ἐγγύτητι, τοῦ Κυρίου σε, παραδόξως δοξάζοντος· ὅθεν μεγαλοφώνως σου, τὴν μνήμην γεραίρομεν, καὶ τῶν λειψάνων Σπυρίδων, τὴν ἱεράν κόνιν σέβομεν, ἐξ ἧς ἀναβλύξεις, ἰαμάτων θεῖα βεῖθρα, καὶ μέγα ἔλεος. Δίς.

Δόξα ἰδιόμελον ἦχος α΄.

Οσιε Πάτερ μακάριε, Σπυρίδων σοφέ, τὴν νεκρὰν ὡσπερ ζῶσαν

ἐπηρώτας δι' ἀγάπην Θεοῦ, ὄφιν δέ μετέβαλες εἰς χρυσόν, ὁ πενιὰν ἀσκῶν· ῥύσιν δέ ἐπέσχες ποταμοῦ, συμπαθήσας λαῷ· Βασιλεῖ δέ παρέστης ἰατῆρ, προνοία Θεοῦ, νεκρούς δέ πάλιν ἠγειρας, ὡς αὐτοῦ μαθητῆς, τὴν Πίστιν δέ ἐτάρνωσας, ἀνά μέσον Πατέρων πολλῶν. Πάντα οὖν ἰσχύων ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, αὐτὸν καὶ νῦν ἰκέτευσ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τὴν παγκόσμιον. Τὰ ἀναγνώσματα, ζῆτει φύλ. 101. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια ἦχος α΄.

Νεφέλην σε φωτός.

Πανήγυρις φαιδρὰ, ἱερά πανδαισία, δεῦτε πισοὶ μεθέξωμεν. Σπυρίδων καὶ γὰρ ἡμᾶς συγκαλεῖται ἐστιάτωρ ὧν πνευματικός· οὐ ἡ τράπεζα θεία, ἡδεα τὰ θαύματα, αἱ πράξεις ἀθάνατοι· αὐτοῦ μιμησώμεθα, τὸ πρᾶον τὸ ἄκακον, τὸ ἀπλοῦν τὸ φιλάνθρωπον, τὸ περὶ πάντας σοφόν· ἐν οἷς ἐν ἀρχιερεῦσιν, ὡς φῶς ἐξέλαμψεν.

Στίχ. Τίμιος ἐνκντίον Κυρίου.

Μεγίστων ποιητῆς, ἀρετῶν καὶ θαυμάτων, ἀνεδείχθης Σπυρίδων σοφέ· τοῖς μέντοι καταφαιδρύνας τὸν βίον, ὑπὲρ φέγγος τὸ ἡλιακόν, τοῖς δέ καταλαμπρύνας κόσμον τὸν περίγειον, ὑπὲρ ἀστραπᾶς οὐρανοῦ· ἀμφοῖν ὠραιότατος, δεικνύμενος ὅσις, τοῖς προσφεύγουσιν ἐν πίστει, ταῖς προστασίαις σου.

οἱ

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε.

Θαύματος φρικτοῦ, ἢ νεκρὰ πυθομένῳ, φωνὴν ζῶσαν σοι δέδωκεν. Ὁ ῥοῦς δὲ τοῦ ποταμοῦ ἀνεστάλη, διὰ λόγου σου προστακτικοῦ. Ἡ τοῦ Ἀνακτος νόσος, εὐχῇ σου φυγαδεύεται, Ὁ ὄφις εἰς εἶδος χρυσοῦ ἀντιμετηλλάττετο· νεκροὶ ἐξηγέρθησαν. Ἐνήργει γὰρ ἐν σοὶ ὁ Χριστὸς, Σπυρίδων ἱερουργέ, ὁ τῆς Τριάδος τὸ δόγμα, ἀνάκηρύξας τρανώς.

Δόξα ἤχος β΄.

Ιεραρχῶν τὸ θεῖον κειμήλιον, Πάτερ Ὅσιε, Σπυρίδων Σοφέ, σὺ ἐν ἀρεταῖς ἀναδείκνυσαι. Ὅθεν τῆς Ἐκκλησίας προίστωρ γενόμενος, αἰρεσιάρχας ἐξώθησας, καὶ τοῦ Ἀρείου τὸ βλάσφημον, συνοδικῶς εἰς γῆν κατηδάφισας. Διὸ θαυματουργῶν ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὸν Σωτῆρα ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τὴν πάντων ἐλπίδα μου.

Ἀπολυτίκιον ἤχος α΄.

Τῆς συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε Σπυρίδων Πάτερ ἡμῶν. Διὸ νεκρὰ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες, καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχὰς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι ἱερώτατε. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν. Κάθισμα ἤχος γ΄.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου.

Οφιν μετέβαλες, εἰς χρυσὸν Ἄγγι, καὶ ταῖς τῶν λόγων σου, νευραῖς ἀπέπνιξας, τὸν δυσσεβῆ καὶ πονηρὸν Ἀρειὸν Θεοφόρε. Βασίλει δὲ γέγονας, ἰατρὸς παναοίδιμε, καὶ νεκροὺς ἐξήγειρας, δαίμονάς τε ἀπήλασας. Διὸ σου συνελθόντες ὑμνοῦμεν, Ἱεράρχα, τὴν μνήμην τὴν πάντιμον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Χαρὰς πεπλήρωνται, πάντα τὰ πέρατα· ἢ Θεοτόκος γὰρ, γεννᾶν ἐπιείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός, ὃ θαύματος ἀνερμηγνέτου. Ἄρχεται ὁ ἀναρχος, καὶ σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος. Σπήλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαντα. Ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου καὶ χόρευε, ἢ κτίσις ἡμέραν προεόρτιον.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν. Κάθισμα ἤχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· τοῖς ἔργοις ἐτίμησας τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, Σπυρίδων μακάριε. Ἐλαμψας ἐν τῷ Κόσμῳ, τῇ ἐν σοὶ σωφροσύνῃ, χάριτας ἰαμάτων, ἀπαστράπτων τοῖς πᾶσι. Διὸ καὶ ἑορτάζομεν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Παρθένοι προεξάρξατε, τῇ τῆς Παρθένου χαρᾷ. Μητέρας αἰνέσατε,

σατε, τῆ προκομῆν τῆς Μη-
τρὸς, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Μάγοι σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, σὺν
ἡμῖν οἱ ποιμένες. Ἐρχεται γὰρ
ἐν πόλει, Βηθλεὲμ τοῦ γεννησάι
αὐτῆς ταῖς ἱεσείαις, σῶσον ἡμᾶς
ὁ Θεός.

Μετὰ τὸν Πολυελεον. Κάθισμα πλ. δ΄.

Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον.

Ανακτόροις καὶ μύσταις θεοπρε-
πῶς, ἐν συλλόγῳ πανσέπτῳ φι-
λοσοφῶν, τρανῶς διεσάρησας,
τῆς Τριάδος τὴν Δύναμιν. Ἀρ-
ρήτως μάκαρ ὤφθης, ἐνάδος ἰσθ-
τιμος, καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, σαφῶς
ἐδογματίσας. Ὅθεν ὑπὲρ λόγον,
κατ' ἐπίπναιαν θείαν, καθεῖλες
τὸν φλύαρον, τῆ Δυνάμει τοῦ
Πνεύματος, Ἱεράρχα θεοπέτιε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἀρεσιν δωρήσασθαι
τοῖς ἑορτάζουσι.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ.
Χαῖρε κόρη καθέδρα Βασιλική,
κλίτη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρ-
φυρε θάλαμῃ, γλαμῶς ἀλουργό-
χροε, τιμαλφέστατον τέμενος,
ἀστραπηφόρον ἄρμα, λυχνία πο-
λύφωτε. Χαῖρε Θεοτόκε, δωδε-
κάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσή-
λατε, καὶ παστὰς ἀγλαόμορφε,
ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοκόσμη-
τον σκηνῶμα. Χαῖρε ἐνδοξε Νύμφη
ἡλιοσταλάχτε. Χαῖρε μόνη ψυ-
χῆς μου εὐπρέπεια.

Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ ἀντίφωνον
τοῦ δ΄. ἤχου. Προκείμενον ἤχος δ΄.
Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύονται.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὴν
Θεόν. Τὸ Πᾶσα πνοή. Εὐχγ. Ζήτει
αἰς φύλ. 17.

Ὁ Ν΄. καὶ τὸ ἰδιόμελον ἤχος πλ. β΄.

Πατέρων ἀγλαίσμα Σπυρίδων
Σοφῆ, καὶ ἀκροθῆνιον, τῆ τῶν
θαυμάτων σου αἰγλή, τῆς Οἰκου-
μένης φωτίζων τὰ πέρατα, καὶ
τῆς λύσσης Ἀρείου καθαιρέτης
φανείς, τὸν Σωτήρα ἰκέτευε σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου ἀρμακτι-
λάτην Φαραῶ καὶ τοῦ ἀγίου εἰς κ΄.

Ὠδὴ Α΄. ἤχος β΄.

Ἐν εὐθῶ κατέστρωσέ ποτε.

Τῶν πράεων γῆν καταλαβῶν,
Πάτερ ὡς πρῶτατος, καὶ συμ-
παθῆς καὶ καθαρὸς γενόμενος,
τὸν ἐπανιατῆμενον, τῆ καρδίᾳ μου
κατακράνον κλύδωνα, ὅπως ἐν
γαλήνῃ, θείᾳ γεγονῶς ἀνευφημή-
σω σε.

Γεωργίαις θείαις τὴν ψυχὴν,
Πάτερ κεκαθαρμένος, θεοειδῆς
Σπυρίδων ἐχρημάτισας, καὶ τοῦ
θείου Πνεύματος, τὴν ὑπέρλαμ-
προν, κατεπλούτισας ἑλλαμψιν.
Ὅθεν καταυγάζεις, τοὺς εἰλικρι-
νῶς σε μακαρίζοντας.

Εκ ποιμνίων ὡσπερ τὸν Δαβὶδ,
σὲ ἀναλαβόμενος, ὁ πλαστοουργὸς
λογικῆς ποιμνῆς ἔθετο, Ποιμένα
πανάριστον, τῆ ἀπλότῃ, καὶ
πράτῃ λάμποντα, καὶ τῆ ἀκα-
κία, Ὅσιε Ποιμῆν καλλωπιζό-
μενον. Θεοτοχίον.

Παναγία ἄχραντε ἀγνή, φώτι-
σον

σον ἁγίασον, τὸν λογισμόν καὶ τὴν ψυχὴν μου θέομαι, τὰ νέφη σκεδάζουσα, τῆς ἀγνοίας μου, καὶ τοῦ σκότους ἐξαιρούσα, τοῦ τῆς ἁμαρτίας, ὅπως κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται.

Ὠδὴ Γ'. Ἐν πέτρα με τῆς Πίστεως.

Τὸν νοῦν σου ἀπαθεία καταλαμπύρννας, καὶ θεῖα ταπεινώσει καθωραίνας, χαρίσματα τοῦ Πνεύματος ὑπεδέξω, διώκειν Πνεύματα, λύειν νοσήματα, τῶν πιστῶς τιμῶντων σε ἱερώτατε.

Τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον ἀποκτείννας, τὸν τρόπον τὸν φιλάργυρον συμπατήσας, οἰκτείρων τὸν δεόμενον ἱεράρχα, ὄφιν μετέβαλες, χρυσοῦν εἰς κόσμιον, ἱεραῖς ἐντεύξεις, Πάτερ Ὅσιε.

Ανῆλθες πρὸς τὸ ὄρος τῆς θεωρίας, εἰσέδυσ εἰς τὸν γνόφον τῆς ἀπαθείας, πλαξί δὲ τῆς καρδίας σου εἰσεδέξω, νόμον σωτήριον, ὡς ἱερώτατος, καὶ θεράπων γνήσιος τοῦ Δεσπότη σου.

Θιοτοκίον.

Θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, τὸν νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελεία, Θεόνημφε καταύγασον, ἵνα ψάλλω, οὐκ ἔστιν ἄμειπτος, ὡς σὺ Πανάμωμε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλήν σου Δέσποινα.

Καταβασία. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων. Κάθισμα ἤχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, τοῖς ἔργοις ἐτίμησας, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, Σπυριδῶν μακάριε, ἐλαμψας ἐν τῷ Κόσμῳ, τῇ ἐν σῇ σωφροσύνῃ, χάριτας ἱαμάτων, ἀπαστράπτων τοῖς πᾶσι· διὸ καὶ ἐορτάζομεν πίστει τὴν μνήμην σου.

Ἔτερον. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εἰς ποιμνίου προβάτων ἐπιστατεῖν, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας προχειρισθείς, Ποιμὴν Θεοπρόβλητος, σὺ Σπυριδῶν ἀνελαμψας, κακοδοξίας λύκουσ, ἐλάσας τοῖς λόγοις σου, ἐν εὐσεβείας πόα αὐτὴν ἐκτρεφόμενος. Ὅθεν ἀνά μέσον, Θεοφόρων Πατέρων, τὴν πίστιν ἐτράνωσας, ἐν σοφίᾳ τοῦ Πνεύματος, ἱεράρχα μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφρσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Ως πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς Ἀπίρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Ὑψίστου Πανύμνητε, ἀνομιῶν με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ ἐν γνώσει γενόμενον, τοῖς δαίμοσι παίγιον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, Φωτοδόχε ἀκῆρατε, δίωξον τὰ νέφη τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἀνω λαμπρότητος ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείας σου.

Ὠδὴ

Ὡδὴ δ΄. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Τοῖς ἀνθραξί, τοῦ σεπτοῦ ἀνα-
πτόμενος Πνεύματος, παθῶν εὐ-
κατάπρηστον, ὕλην παμμάκαρ ἐνέ-
πρησας, Κόσμον δὲ πυρσεύμασι,
τῶν ἀρετῶν σου Σπυρίδων κατε-
λάμπρυνας.

Πυθομένω, ἡ νεκρά σοι φωνήν
Πάτερ δέδωκε, ποτάμια ρεύματα,
σαῖς ἐπεσχέθη προστάξειςιν. Ὡ-
φθης γὰρ μακάριε, τερατουργός,
θείαν χάριν κληρωσάμενος.

Νεκρώσας σου, τῆς σαρκὸς τὰς
κινήσεις Θεόπνευστε, νεκροὺς ἐξ-
ανέστησας, ζωοποιῶ σου προσρή-
ματι ὄθεν ἰκετεύω σε, τὴν νεκρω-
θεῖσαν ψυχὴν μου, Πάτερ ζώωσον.

Θεοτοκίον.

Προφήται σου, Μυσηρίου τὸ βά-
θος προήγγειλαν, τὸ ἀκατανόη-
τον· μόνη γὰρ ἔτεκες Ἀχραντε,
τὸν ἀπεριόριστον, σεσαρκωμένον
δι' οἶκτον ἀδιήγητον.

Καταβασία. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Ὡδὴ Ε΄. Ὁ φωτισμός.

Ο ποταμὸς τῶν ἐν σοὶ χαρισμά-
των ἀρδεύει, Ὅσιε καρδίαν, πᾶσι
δωρεῖται ῥώσιν πλουσίαν, πάντας
πρὸς δόξαν διεγείρει, τοῦ σέ δο-
ξάσαντος, καὶ θαυματουργίαις,
παντοίαις τιμήσαντος.

Σὲ Βασιλεὺς, ὁ ἐπίγειος μάκαρ
τοῦ Βασιλέως, τοῦ ἐπουρανοῦ
σαφῶς ἐπέγνω, γνήσιον δοῦλον,
καὶ χαρίσματος θεοῦ πεπληρω-
μένον ἐν τῷ παρεῖναι σε, μέγαν
ιατρόν, πρὸς Θεοῦ μνησόμενον.

Τοῦ Ἀβραάμ, τὸν φιλόξενον
τρόπον, σὺ ἐμιμήσω, πᾶσι τῆς
οἰκίας σου τὰς εἰσόδους ἀναπε-
τάσας, καὶ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα
χρηματίσας καὶ προμηθεύμενος,
τῶν ἐν περιστάσει, Σπυρίδων Μα-
κάριε.

Θεοτοκίον.

Νέον ἡμῖν, ἀπεγέννησας βρέφος,
τὸν πρὸ αἰῶνων, Κόρη γεννηθέν-
τα, Πατρός Ἀνάρχου· ὃν ἐκδυ-
σώπει, ὡς Υἱὸν καὶ Θεόν σου,
οἰκτειρῆσαι τοὺς Θεοτόκον σε, Πά-
ναγνε ψυχῇ, καθαρᾷ καταγγέλ-
λοντας.

Καταβασία. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ὡδὴ ς΄ Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ο χρυσὸς ὡς πηλὸς σοὶ λελό-
γισται, τῇ ὑπὲρ χρυσὸν ἀπαθεία
ἀστράπτουσι, καὶ πλουτισθέντι
Ὅσιε, δωρεαῖς ταῖς παγχρύσοις
τοῦ Πνεύματος.

Καθαρῶς λειτουργῶν τῷ Δεσπό-
τῃ σου, πηλὸς ἔσχες Ὅσιε, καθ-
υπακοῦόν σοι Ἀγγελικῶν Δυνα-
μεων, ἀοράτοις φωναῖς ἱερώτατε.

Ο περιδόξος πάνσοφε βίος σου,
Κόσμῳ σε περιδόξον, Πάτερ εἰρ-
γάσατο· διὸ τὴν θεῖαν μνήμην
σου, γεγηθότες τελοῦμεν ὑμνοῦν-
τές σε.

Θεοτοκίον.

Ουρανῶν πλατυτέρα ἡ Μήτηρ
σου, γέγονεν Ἀπειράνδρε, Θεὸν
χωρήσασα, τὸν μηδαμοῦ χωρού-
μενον, Παναγία Παρθένε πανῶ-
μνητε.

Κατάβ.

Καταβ. Σπλάγγων Ἰωάν.

Κοντάκιον ἤχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ πάθῳ Χριστοῦ τρωθεὶς Ἱερώτατε, τὸν νοῦν περωθεὶς τῇ αἴγλῃ τοῦ πνεύματος, πρακτικῇ θεωρίᾳ τὴν πράξιν εὔρες Θεώληπτε, θυσιαστήριον θεῖον γερόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἔλαμψιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον ἱεράρχην Κυρίου, ἀνευφημήσωμεν Σπυρίδωνα, τὸν τῆς χάριτος πλάκας δεξάμενον θείας δόξης, καὶ ἐν θαύμασι περιδόητον πᾶσι, καὶ ὡς θερμὸν καὶ αὐτόπτην θείας ἐλλάμψεως, ὡς τῶν πενήτων προστάτην, καὶ τῶν ἀμαρτανόντων ψυχαγωγόν. Οὗτος γὰρ θεῖφ βουλήματι ἱεράρχης πιστὸς ἀναδέδεικται, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἔλαμψιν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ'. μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος, Ἐπικόπου Τριμυθούντος τοῦ Θαυματούργου.

Ο ἅγιος Σπυρίδων ἦτον ἀπὸ τὴν νῆσον Κύπρον· ἐξῆ ἐπὶ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ἐν ἔτει 325 εἰς ὧν καὶ αὐτὸς τῶν ἐν Νικαίᾳ 318 ἁγίων Πατέρων. Αὐτὸς ἦτον ἄπλοῦς ἄνθρωπος καὶ ποιμὴν προβάτων. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς προσχερίσθη ἐπίσκοπος Τριμυθούντος τῆς Κύπρου· λέγεται θαυματούργος, διότι ἐτέλεσεν ἀναρίθμητα θαύματα, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε οὐ παύει ποιεῖν

ἀλλαγῶν τε καὶ ἐν Κερκύρα. Οὗτος καλῶς πολιτευσάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμεσε· τὸ δὲ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον σώζεται σῶον ἀχρι τῆς σήμερον ἐν Κερκύρα, πληρεὺς εὐωδίας καὶ χαρισμάτων θεῶν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Συνετός, ὁ τῆς ἐν Ῥώμῃ ἐκκλησίας ἀναγνώστης, ξίφει τελειοῦται ἐν ἔτει 270.

† Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἀλέξανδρος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἱεροσολύμων, βασανισθεὶς πολλὰ ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, τελειοῦται ἐν ἔτει 250.

† Οἱ ὄσιοι Πατέρες Ἀμωναθᾶς καὶ Ἄνθος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἰδιῶ Ζ'. Ἀντίθεον.

Μωσῆς τὸ ἄπλαστον, Δαβὶδ τὸ πρᾶον, Ἰωβ τοῦ Αὐσίτιδος, τὸ ἀμεμπτον κτησάμενος, τοῦ Πνεύματος γέγονας, κατοικητήριον, μέλπων ἱερώτατε, ὁ ὧν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ψεκάδες τῇ χάρᾳ σου, ἐν ὧρῃ θέρους, οὐράνιαι σταζουσαι, τὸ μέλλον προσήμαινον· Θεὸς γὰρ ὡς ἔφησας, τὴν θεῖαν μνήμην σου, ὅσι ἐδόξασε, πιστοὺς καθαγιαζῶν τῇ μεσιτείᾳ σου.

Συνόδῳ Πατέρων σου, Θεὸς δαξάζει, ἐν κρίσει τοὺς λόγους σου, φυλάξαντα μακάριε. Οὕς πιστεῖ προσηγάγες, τὸν ἀλογώτατον, Ἄρειον μωραίνοντας, σαφῶς, καὶ καταργούντας τὴν τούτου ἕνσασιν.

Θεοτοκ.

Θεοτοκίον.

Τὸν βότρυν ἐβλάστησας, ἀρρή-
τω λόγῳ, Παρθένε ὡς ἄμπελος,
τὸν πᾶσιν ἀγεώργητον, οἶνον ἀ-
ναβλύζοντα βροτοῖς, καὶ πᾶσαν
μέθην δεινῶν ἐξαίροντα.

Καταβασία. Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα.

Ὦδὴ Η΄. Κάμινος.

Κάμινον παθῶν, ταῖς θεαῖς ἐ-
πομβρίαῖς, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος
κατέσβησας, καὶ δρόσον ἐπήγα-
σας, νοσημάτων Πάτερ καύσωνα,
ἐξαίρουσαν τῶν πίστει σοι, πάν-
τοτε προσιόντων, μάκαρ Σπυρί-
δων πανόλβιε.

Αχακος εὐθύς, καὶ πρῶτος συμ-
παθῆς τε, καὶ ἀνεξίκακος γεγέ-
νησαι, ἀγάπη φιλόξενος, ἱεράρ-
χης ἱερώτατος, φρονήματι κο-
σμούμενος, Ὅσις ὀρθοδόξῳ, ὅθεν
σε πίστει γεραίρομεν.

Πάλαι σοι φωνήν, ὡς ζῶσα ἡ
θανοῦσα, διερωτῶντι Πάτερ δέ-
δωκεν. Ὁ θαῦμα ἐξάισιον· ὦ πα-
ράδοξον Μυστήριον· ὦ χάριτος
ἧς ἔτυχες, βίῳ κεκοσμημένος,
Ἀγγελικῶ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Πάθη τῆς ἐμῆς, θεράπευσον καρ-
δίας, τῇ συμπαθείᾳ σου Πανύμνη-
τε, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, τὴν
ψυχὴν μου φωταγώγησον, καὶ
βαίνειν με εὐόδωσον, τρίβους πρὸς
σωτηρίους, ὅπως ἀεὶ μεγαλύνω σε.

Καταβασία. Θαύματος ὑπερφυοῦς,

(TOM. Β΄.)

Ὦδὴ Θ΄. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἀνάρχου Γεννήτορος, τρανώς
Υἱὸν ἐκήρυξας, Ὁμοούσιον Πά-
τερ, καὶ συναίδιον, μέσον Θεο-
φῶρων Πατέρων, μεγαλυνθεῖς, καὶ
τῶν ἀνομούνητων, ἐμφράξας τὰ
στόματα, ἱεράρχα παμμακάριστε.

Πολύφωτε Ἥλιε, Πατέρων ἐγ-
καλλώπισμα, ἱερέων τὸ κλέος,
Ἀγγέλων σύσκηνε, τοὺς τὴν φω-
τοφόρον σου μνήμην, χαρμονι-
κῶς, νῦν ἐπιτελοῦντας, φωτὸς
καταξίωσον, ἀνεσπέρου ταῖς προ-
σεβείαις σου.

Τὰ θεῖα σκηνώματα, ἡ πύλη ἡ
οὐράνιος, ἡ τῶν ἑορταζόντων,
τερπνὴ ὁμήγουρις, τὴν ἡγιασμένην
ψυχὴν σου, καὶ ἀρεταῖς, καθω-
ραῖσμένην, παμμακάραρ ἐδέξατο, ἐν
φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως. Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα Μυστήριον, τῆς ὑπερ-
νοῦν λοχειᾶς σου, καταπλήττει
Ἀγγέλους, Θεοχαρίτωτε, θέλγει
τῶν Ὁσίων τὸν δῆμον, τοὺς ἱε-
ροῦς, εὐφραίνει Πατέρας, ἐνθέως
ὑμνοῦντάς σε, τὴν ἐλπίδα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Καταβασία. Μυστήριον ξένον.

Ἐξαποσειλ. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ἐδόξασεν ἐν θαύμασι, σέ καὶ
τέρασι πλείστοις, ὁ Κύριος μα-
κάριε· ἐν γὰρ θεῖα συνόδῳ, Τριάδα
ἀνεκήρυξας, καὶ νεκροὺς ἀνέστη-
σας· τὸν ὄφιν χρυσοῦν εἰργάσας,
ποταμοῦ δὲ τὸ βεῖθρον, παραδό-
ξοις προσευχαῖς, ἀνέστειλας καὶ
διήλθες.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Θεὸς ρικός σου Κόρη, θαυμάτων ὠφθη πλουσία, κρήνη πηγάζουσα πᾶσι, θαυμάτων και ιαμάτων, Θεοκοῆτορ πελάγη διό τιμῶμέν σε πόθῳ, και μεγαλύνομεν πίστει.

Εἰς τοὺς Αἴνους στιχηρὰ προσόμοια ἤχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Εν τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλη καταλαμπόμενος, τὸ ζοφερὸν καθεῖλεν, ὁ σοφὸς ἱεράρχης, Ἀρείου τὸ ληρώδες· ὅθεν ἀπλῶς, δογματίσας Τριὰδα πιστῶς, ὑπὸ σοφῶν ἐδοξάσθη και συνετῶν, και τὴν Σύνοδον ἐκύρωσεν. Δίς.

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτίσι περιλαμπόμενος, τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει, τὰς ἰάσεις παρέχων, ψυχῶν τε και σωμάτων, τοῖς πίστει και νῦν, ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, Θεομακάριστε Πάτερ θαυματουργέ, μὴ ἐλλίπης ὑπερεύχεσθαι.

Τοῦ ἀμπελώνος ἐργάτης διὰ τῆς Πίστειος, τῶν ἐντολῶν ἐδέιχθης τοῦ Χριστοῦ Θεοφόρε· διὸ τῆς Βασιλείας, τῆς ἄνω λαβῶν, μυστικῶς τὸ δηνᾶριον, ἀδιαλείπτως προσεύχου ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε Σπυρίδων σοφέ.

Δόξα ἤχος δ'.

Οσιε Πάτερ ἱεράρχα αἰοίδιμε, ἀποστολικῆς διδασκαλίας, γενόμενος ἐμπλεως, και τοῦ Θείου Πνεύματος καταγώγιον, δι' ἐναρέτου καλιτείας ἀναδειχθείς, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς λύκους, διὰ δογμα-

των ἀπήλασας, και τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν, σαφῶς τρανώσας, στύλος ἀναδείκνυσαι, και εὐσεβείας πρόμαχος· ὅθεν και θαυματουργῶν ἐν τοῖς πέρασιν, ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες, και νεκρὰν πρὸς ἐρώτησιν ἤγειρας. Ἄλλ' ὦ Πατέρων ἀξιάγαστε, και διδασκάλων συνόμιλε, τῷ Σωτῆρι πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νῦν. Ἐκ παντοίων κινδύνων. Δοξολογία μεγάλη, και ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ, και ἐκ τοῦ κανόνος ὡδὸ γ' και ς'. ὁ ἀπόστολος. Προκαίμανον ἤχος βαρύς. Καυχῆσονται δεῖσι ἐν δόξῃ. Στίχος. Ἄσατα τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς Παύλου.

Αδελφοί, ὡς τέχνα φωτὸς περιπατεῖτε· (ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος, ἐν πάσῃ ἀγαθῶσυνῃ και δικαιοσυνῇ, και ἀληθείᾳ) δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ και ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν, αἰσχρὸν ἐστὶ και λέγειν. Τὰ δὲ πάντα, ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς, φανεροῦνται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστὶ· διὸ λέγει, Ἔγειραι ὁ καθεύδων, και ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, και ἐπιφάσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἰήμεραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες

τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὲν, σὺν Εὐστράτιῳ τῷ σοφῷ, μὴ μεθύσεσθε οἶνω, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία· ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες, καὶ ψάλλοντες, ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀλληλούϊα ἤχος 6'.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται. στίχος. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην φύλ. 196. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

13 Δεκεμβρίου. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδάρου, καὶ Ὁρέστου, καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς Παρθένου.

Τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκείραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τῶν ἁγίων, ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Λάμπει τὸ μνημόσυνον, τοῦ ἀθλοφόρου σου Κύριε, Εὐστρατίου ὡς Ἥλιος, λαμπρότητι κρύψαντος, ἀηττήτων λόγων, τὴν πολυθείαν, ὡσπερ ἀφώτιστον σκηνὴν, καταργουμένην ὑπὸ τῆς πίστεως, καὶ τέσσαρας συμμάρτυρας, καὶ συμμετόχους ποιήσαντος. Δι' αὐτῶν ἡμῖν δώρησαι, ἔλασμόν ὡς φιλάνθρωπος.

Λόγοις καὶ καθήμασι, καὶ πολυτρόποις στερήσεσι, πῆς ζωῆς ἐπεδείξαντο, ἀγάπην οἱ Ἅγιοι, τὴν πρὸς σέ· τελείαν, μὴ σαλευσ-

καὶ Αὐξεντίῳ ἀγωνισάμενοι, Ὁρέστης καὶ Μαρδάρου, μετ' Εὐγενίου οἱ ἐνδοξοὶ· ταῖς αὐτῶν ᾠσον Κύριε, προσευχαῖς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀύση τοῦ παράφρονος, ὁ σκληρὸς μὲν Αὐξέντιος, κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Μαρδάρου πάλιν δὲ, θείοις ἀστραγάλοις, κρημασθεὶς ἐστέφθη· ὁ δὲ Εὐγένιος τομῆ, χειρῶν καὶ γλώττης καθωραίζεται. Ὁρέστης ἐν κραβάτῳ δὲ, τῷ πυριστρώτῳ κοιμίζεται, ἐν καμίνῳ Εὐστράτιος, ὡς ἀμνὸς Χριστοῦ τίθεται.

Δόξα ἤχος πλ. 6'.

Ἄεϋτε φιλομάρτυρες, τοὺς τοῦ Χριστοῦ ἀθλοφόρους, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν Εὐστράτιον τὸν ἀήτητον Μάρτυρα, Αὐξέντιον καὶ Εὐγένιον, καὶ Μαρδάρου καὶ Ὁρέστην, τὴν πενταυγὴ τῶν Μαρτύρων χαρεῖαν· οἱ καλῶς ἀγωνισάμενοι, κατὰ τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, καὶ βραβεῖα τῆς γίκης ἀναδησάμενοι, πρεσβεύουσι Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ, τελοῦντων τὴν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάρι. ἤχος δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, φύλ. 6. Τὸ πρωὶ· κοντάκι. τοῦ ἁγίου. ἤχος δ'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Φωστὴρ ἐφάνης λαμπρότατος τοῖς ἐν σκότει, τῆς ἀγωνίας καθημένοις Ἀθλοφόρε· πίστεως δό-

ρου γὰρ περιθέμενος, τῶν δυσμενῶν τῆ θράση, οὐκ ἐπτόθη Εὐστράτιε, ρητόρων ἐδείχθης ἐγλωττότερος. Ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιγ'. Ἀθλοῖσι τῶν ἀγίων καὶ ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ Μαρτῶρων Εὐστράτιου, Αὐξέντιου, Εὐγενίου, Μαρδάρου καὶ Ὁρέστου.

Οὗτοι ἦσαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν Βασιλέων, ἐν ἔτει 296. Χριστιανοὶ ἅπαντες ἐξ Ἀσίας· καὶ ὁ μὲν Εὐστράτιος ἦτον γραμματικὸς Δουκὸς τιος, διὰ δὲ τὴν ὑπὲρ Χριστοῦ ὁμολογίαν πολλὰ παιδευθεὶς, πυρὶ τελειοῦται. Ὁ δὲ Αὐξέντιος πρεσβύτερος ὢν, βασανισθεὶς, ἀποκεφαλίζεται. Ὁ δὲ ἅγιος Μαρδάριος ὀβελοῖς τρυπηθεὶς τελειοῦται. Ὁ δὲ ἅγιος Εὐγένιος ραβδισθεὶς καὶ τὴν γλῶσσαν κοπεῖς, τελειοῦται. Ὁ δὲ Ὁρέστης ρίψας τὰ τόξα, ἔδειξε τὸν ἐπὶ τοῦ τραχήλου Σταυρόν· ὄθεν συλληφθεὶς καὶ παιδευθεὶς ὁμοῦ μὲ τὸν ἅγιον Εὐστράτιον, ἐρρίφθη ὕστερον εἰς ἀναμμένην κάμινον, ἐν ἣ παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἅγια Μάρτυς Λουκία ἡ Σικελιώτισσα, ξίφει τελειοῦται, ἐν ἔτει 250.

† Ὁ Ὅσιος Ἀρης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Ἀρσένιος, ὁ Βυζάντιος, ὁ ἐν Λάτρῳ τῆς Ἀσίας ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Γαβριήλ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Σερβίας,

ἐν Προύσῃ τῆς Ἀσίας μαρτυρήσας, καὶ ξύλῳ κρεμασθεὶς, τελειοῦται, ἐν ἔτει 1659.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάρ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν ρήτορα Εὐστράτιον, ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν, Αὐξέντιόν τε σὺν τούτῳ, Μαρδάριον καὶ Ὁρέστην, καὶ τὸν σοφὸν Εὐγένιον, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσαντας, καὶ ἐκτενῶς πρεσβεύοντας, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούτων, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην.

Καὶ τῆς ἡμέρας Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἶνους ψάλλομεν τὰ ἑσπέρια, ὁμοίως καὶ ἀπόστιχα, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

Κυριακῇ τῶν ἁγίων Προπατόρων.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰσθῶμεν στίχους ι. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα, ς'. καὶ τῶν προπατόρων προσόμοια δ'. ἤχος πλ. δ'.

Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος.

Τῶν Προπατόρων σήμερον πιστοὶ, τελοῦντες μνημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν, τὸν μεγαλύνοντα αὐτοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ θαυμάτων τὰ παράδοξα πιστῶς, ἐπιτελέσαντα Κύριον, ὡς κραταῖον καὶ δυνατόν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ράβδον δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, καὶ Θεόπαιδα Μαρρίαν τὴν ἁγνήν, ἐξ ἧς τὸ ἄνθος προήλθε, Χριστὸς βλαστήσας πᾶσι

τὴν

τὴν ζωὴν, καὶ ἀδάπανον τρυφήν, καὶ σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Ο τοὺς Ἁγίους παῖδας ἐκ πυρός, ῥυσάμενος Δέσποτα, καὶ ἐκ στόματος λεόντων Δανιήλ, ὁ εὐλογησάς Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ τὸν δούλόν σου, καὶ τὸν τούτου υἱὸν Ἰακώβ, ὁ εὐδοκήσας ἐκ σπέρματος, τούτων γενέσθαι καθ' ἡμᾶς, ἵνα τοὺς πρὶν ὀλισθήσαστας, σώσης Προπάτορας ἡμῶν, σταυροῦσαι, καὶ θάπτεσαι, καὶ συντρίβεις τοῦ θανάτου τὰ δεσμά, συνεγαίρεις τε πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος ὄντας ἐν νεκροῖς, προσκυνοῦντάς σου Χριστέ, τὴν Βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Ως ἐν ψεκάδι μέσον τῆς φλογός, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες τοῦ Θεοῦ, περιπάτου μυστικῶς, οἱ αὐτῇ προτυπώσαντες, τὴν Τριάδα καὶ τὴν σάρκωσιν Χριστοῦ, καὶ ὡς σοφοὶ διὰ Πίστεως, ἐξέβασαν δύναμιν πυρός, καὶ Δανιήλ δὲ ὁ δίκαιος, λεόντων ὠφθη φιμωτῆς ὦν ταῖς δεήσεσι, δυσωπούμενος φιλόανθρωπε Σωτήρ, καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέστου, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυρός, καὶ ἀξιώσον τυχεῖν, τῆς Οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ωσπερ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ σепτοί, καὶ ἅγιοι Παῖδες σου, ἐν καμίνῳ τῆς φλογός καὶ τοῦ πυρός, προεζωγράφουν μυστικῶς, τὴν ἐκ Παρθένου σου ἔλευσιν, τὴν ἀφλέκτως ἀναλάμψασαν ἡμῖν, καὶ Δανιήλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν Προφή-

ταις θαυμαστός, τρανῶς τὴν θεῖαν δευτέραν σου, ἐπιδημίαν προδηλῶν, ἐώρων ἐκραύγαζεν, ἕως τοῦ Ὄρόνοι ἐτέθησαν φησί, καὶ Κριτῆς ἐκαθέσθη, καὶ τοῦ πυρός ἐπέστη ποταμός· οὐ ῥυσθείημεν Χριστέ, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Δόξα ἤχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Τοὺς πρὸ τοῦ Νόμου Πατέρας, ἀπαντας εὐφημήσωμεν σήμερον πιστοὶ, Ἀβραάμ τὸν φιλόθεον, καὶ Ἰσαὰκ τὸν ἐξ ἐπαγγελίας τεχθέντα, καὶ Ἰακώβ, καὶ τοὺς δώδεκα Πατριάρχας, Δαβὶδ τὸν πραότατον, καὶ Δανιήλ τῶν ἐπιθυμιῶν Προφήτην, καὶ τοὺς τρεῖς Παῖδας, σὺν αὐτοῖς δοξάζοντες, τοὺς τὴν κάμινον εἰς δρόσον μεταβαλόντας. Αἰτούμεθα ἄφεισιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐνδοξαζομένου ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ α. τοῦ ἤχου τῆς Ὀκτωήχου, τοῦ ὕφους, εἰς τὴν Λιτὴν, τὰ τῆς Μονῆς, ὡς σύνθηες.

Ἀποτίχου τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα ἤχος γ'.

Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα οἱ φιλέορτοι δεῦτε, ψαλμικῶς εὐφημήσωμεν, Ἀδὰμ τὸν Προπάτορα, Ἐνώχ, Νῶε, Μελχισεδέκ, Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, κατὰ Νόμον, Μωϋσῆν καὶ Ἀαρῶν, Ἰησοῦν Σαμουήλ, καὶ Δαβὶδ. Μεθ' ὧν τὸν Ἡσαΐαν, Ἰερεμίαν, Ἰεζεκίηλ, καὶ Δανιήλ, καὶ τοὺς δώδεκα, ἅμα Ἡλιοῦ, Ἐλισσαίου, καὶ τοὺς ἀπαντας,

Ζαχα-

Ζαχαρίαν, καὶ τὸν βαπτιστὴν, καὶ τοὺς κηρύξαντας Χριστὸν, τὴν ζωὴν καὶ Ἀνάστασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκ. Ἀσπόρις ἐκ Θείου Πνεύματος (ἕρα τόμ. Α΄ φύλ. 174.) Ἀπολυτάκιον τὸ Ἀναστάσιμον. καὶ τῶν Προπατόρων. ἤχος δ΄.

Εν πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ Ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεῆς, ἢ ἀσπόρις Γεχοῦσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Πάντα ὑπὲρ ἔνοιαν. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ δὲ ἀκολευθία τοῦ ἐπιλαγόντος ἁγίου ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείκναις τῆς παρασκευῆς. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Τὸ, Πάντα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἐσθρινόν, οἶον τύχη. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι ὁ Ν΄. Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῆς Θεοτόκου εἰς ς'. καὶ τῶν Προπατόρων εἰς δ΄.

Κανὼν, τῶν Ἀγίων Προπατόρων.

Ὦδὴ Α΄. ἤχος α΄.

Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε.

Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν, πρὸ νόμου καὶ ἐν νόμῳ ἐκλάμψασι, καὶ τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντά, Κύριον καὶ Δεσπότην, γνῶμη ὀρθῇ, θεραπευκόσι, καὶ ἀδύτου φωτισμοῦ, νῦν ἀπολαύουσι.

Αδὰμ τὸν πρῶτον τιμήσωμεν,

χειρὶ τιμημένον τοῦ κτίσαντος, καὶ πάντων ἡμῶν Προπάτορα, ἤδη γεγεννημένον, καὶ ἐν σκηναῖς ταῖς ἐπουρανίαις, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν ἀναπαυόμενον.

Τὸν Ἄβελ δῶρα προσάγοντα, ψυχῇ εὐγενεστάτῃ προσήκατο, ὁ πάντων Θεὸς καὶ Κύριος· τοῦτον δὲ μαιφόνω, πάλαι χειρὶ, τεθανατωμένον, ἀνεκόμισε πρὸς φῶς, ὡς Θεῖον Μάρτυρα.

Θεοτοκίον.

Ρητῶν ἐνθέων ἀκούσωμεν, δοῶντων τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν· ἰδοὺ γὰρ σπηλαιῶ τίκτεται, Κόρης ἐξ ἀπειράνδρου· οὐ τὸν φρικτὸν, τόκον προμηνύει, Ἀστρολόγοις ὁ ἀστὴρ ἐπιφαινόμενος.

Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται.

Ὦδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Αδεταί ἐν Κόσμῳ, τὸ τοῦ Σῆθ πρὸς τὸν Κτίστην διάπυρον ἐν γὰρ ἀμέμπτῳ πολιτεία, καὶ ψυχῆς διαθέσει, αὐτὸν ὄντως ἐθεράπευσε. καὶ νῦν ἐν χώρα τῶν ζώντων βοᾷ, Ἄγιος εἶ Κύριε.

Στόματι καὶ γλώσση, καὶ καρδίᾳ Ἐνώς ὁ θαυμάσιος, ἐπικαλεῖσθαι θεοφρόνως, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, Θεὸν ἤλιπεν ἐν πνεύματι, καὶ εὐαρέστως βιώσας ἐν γῆ, κλέος ἀπηνέγκατο.

Γερολογίας, Ἱεραῖς τὸν Ἐνώχ μακαρίσωμεν· εὐαρεστήσας γὰρ Κυρίῳ, μετετέθη ἐν δόξῃ, ὀφθεις κρεῖττον καθὼς γέγραπται, θανά-

του

του οἶα Θεοῦ πεφυκώς, δοῦλος γνησιώτατος.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἡ προσδοκία, τῶν Ἐθνῶν ἐκ Παρθένου προέρχεται, καὶ Βηθλεέμ τὴν κεκλεισμένην ὑπανοίγει προσφόρως, Ἐδὲμ Λόγον σωματούμενον, εἰσδεδεγμένη καὶ φάτνη σαρκὶ ἐπανακλιόμενον.

Καταβασία. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ὡδὴ Δ'. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Αἶνον προσαγάγωμεν Θεῷ, τιμῶντες μελωδήμασι, Νῶε τὸν ὄντως ὄντα Δίκαιον. Ἐν πάσαις γὰρ ἐντολαῖς, θεαῖς καλλυνόμενος, ὤφθη τῷ Χριστῷ εὐαρεστήσας, ὧ μελωδοῦμεν πιστῶς, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰδὼν σου Θεὸς τὸ εὐγενές, τῆς γνώμης τὸ ἀχέραιον, καὶ κατὰ πάντα Νῶε τέλειον, δευτέρου κόσμου σαφῶς ἀρχηγόν σε δείκνυσι, σώσαντα αὐτῷ παντός ἐκ γένους, κατακλυσμοῦ αἰσθητοῦ, σπέρμα ὡς αὐτός διετάξατο.

Νῶε τὸν φυλάξαντα Θεοῦ, τὸν Νόμον ἀπαράτρωτον, καὶ εὐρεθέντα τὸν Δίκαιον, τῇ γενεᾷ ἐαυτοῦ, καὶ ξυλίην σώσαντα πάλαι Κιβωτῷ ἀλόγων γένη, προστάζει παντουργικῇ, ὕμνοις εὐσεβῶς μακαρίσωμεν. Θεοτοκ.

Νῦν ἡ ἀπολύτρωσις ἡμῶν, ἐν φάτνη ἀνακλίνεται, καὶ σπαργανοῦται ὡσπερ νήπιον, καὶ Μάγοι Ἀνατολῶν, Βασιλεῖς ἀφίκοντο, τοῦτον ὡς Θεὸν καὶ Βασιλέα,

τεχθέντα ἐπὶ τῆς γῆς, βλέψαι προσκυνῆσαι σὺν δώροις πιστῶς.

Καταβασία. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Ὡδὴ Ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ἐπαίνοις τιμάσθω, ἐνθέοις ὁ Σῆμ, πατρικὴν εὐλογίαν καρπούμενος, καὶ ἐναντι εὐάρεστος, δεικνύμενος Θεοῦ, καὶ τοῖς τῶν Προπατόρων, χοροῖς κατελεγμένους, καὶ ἐν χώρᾳ τῶν ζώντων, περιχαρῶς ἀναπαυόμενος.

Ἰδεῖν ἤξιώθη, ὡς φίλος Θεοῦ, Ἀβραάμ τὴν ἡμέραν τοῦ Κτίστου αὐτοῦ, καὶ ἐμπλεως ἐγένετο, χαρᾶς πνευματικῆς· τοῦτον οὖν διανοίας, εὐθύτητι τιμῶντες, μακαρίσωμεν πάντες, ὡς τοῦ Θεοῦ πιστὸν θεράποντα.

Κατείδες ὡς θέμις, ἀνθρώπων ἰδεῖν, τὴν Τριάδα, καὶ ταύτην ἐξένισας, ὡς φίλος γνησιώτατος, παμμακάρε Ἀβραάμ. Ὅθεν μισθὸν κομίζῃ, τῆς ξένης ξεναγίας, τοῦ γενέσθαι ἀπείρων, ἐθνῶν Πατῆρ διὰ τῆς πίστεως. Θεοτοκίον.

Ὁ πλήρης κενοῦται, σαρκὶ δι ἡμᾶς, καὶ ἀρχὴν ὁ Προάναρχος δέχεται· πτωχεύει δὲ ὁ πλούσιος, καὶ Λόγος ὢν Θεοῦ, ἐν φάτνη τῶν ἀλόγων, προσκλίνεται ὡς βρέφος, τὴν ἀνάπλασιν πάντων, τῶν ἀπ' αἰῶνος ἐργαζόμενος.

Καταβασία. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ὡδὴ ς'. Σπλάγχχνων Ἰωάν.

Τύπωσις Χριστοῦ, τοῦ πάθους γεγένησai, σαφῶς Ἰσαὰκ μακαριώ-

ριώτατε, αναγόμενος, πατρικῆ εὐπειθεία τοῦ θύεσθαι. Διὰ τοῦτο μεμακάρισται, καὶ φίλος Θεοῦ, ὠφθης ὄντως γνησιώτατος, μετὰ πάντων δικαίων σκηνοῦμενος.

Ωφθη Ἰακώβ, θεράπων πιστότατος, τοῦ πάντων Θεοῦ. Ὁθεν ἐπάλαισε; μετ' Ἀγγέλου νοῦς, καθορῶν τὸν Θεὸν μετωνόμασται, καὶ καθεύδων θείαν κλίμακα τεθέαται, ἧ περ, Θεὸς ἐπεστήρικτα, ὁ σαρκί προσπλακείς ἀγαθότητι.

Στέργων Ἰωσήφ, πατὴρ τὴν εὐπείθειαν, ἐν λάκκῳ βληθείς, προσαπεμπώληται, εἰς πρωτύπωσιν, τοῦ τυθέντος καὶ λάκκῳ βληθέντος Χριστοῦ, σιτοδότης τε Αἰγύπτου ἐχρημάτισε, σώφρων γεγωνὶς καὶ δίκαιος, Βασιλεὺς τε παθῶν ἀληθέστατος. Θεοτοκ.

Νέον ἐπὶ γῆς, παιδίον γνωρίζεται, ὁ ὢν σὺν Πατρὶ αἰεὶ καὶ Πνεύματι· σπαργανούται δέ, ὁ τὴν γῆν σπαργανώσας ὀμίχλη σαφῶς, καὶ ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακέκλιται· τούτου νῦν προεορτάσωμεν, γεγηθότες τὴν ἀσπορον γέννησιν

Κατάβασια. Σπλάγχων Ἰωάν.

Κοντάκιον ἦχος Ε'.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες τρισμακάριοι, ἐν τῷ σκάμμῃ τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἱατάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε. Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον

ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Εκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἧς πάλαι ἔλαβον πείραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἑβραῖοι πολεμούμενοι· μὴ καταλίπῃς ἡμᾶς, καὶ καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ σατᾶν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἐγγίσσον ἡμῖν, καὶ φείσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτέ τῶν Παίδων σου, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγάζόντων σοι, Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τῶν Προπατόρων.

Ὡδὴ Ζ'. Οἱ Παιδὲς εὐσεβία.

Υμνεῖσθω Ἀνανίας, Ἀζαρίας Μισαῆλ σὺν τῷ Δανιῆλ, κάμινον σβέσαντες πυρὸς, καὶ λεόντων χαλινώσαντες, τὰς ὁρμὰς καὶ τῷ Χριστῷ, συμφώνως ψάλλοντες, Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νομίμως ἐναθλήσας, πειρασμοῖς, καὶ ἀνευδότοις θλίψεσι, θεράπων κέκληται Ἰώβ, τοῦ Θεοῦ παναληθέστατος, πρῶτος ἄκακος εὐθὺς, τέλειος ἀμειπτος, ἀναβοῶν, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν πίστει Μωϋσεῖα Ἀαρῶν τε, καὶ τὸν Ὄρ τιμῆσωμεν, ἀνευφημοῦντες Ἰησοῦν, καὶ Δεὺλ τὸν

ιερώ.

Ιερώτατον, Γεδεών τε και Σαμ-
φών, και ανακραζόντες, Ὁ τῶν
Πατέρων, Θεός εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ καθὼς προεῖπεν, ὁ Προφή-
της ἐν γαστρὶ συνέλαβεν, ἡ ἀπει-
ρόγαμος Θεὸν, και τεκοῦσα φῶς
ἐπειγεται, ἐν σπηλαίῳ Βηθλεέμ,
ὧ πάντες ψάλλομεν, Ὁ τῶν Πα-
τέρων Θεός εὐλογητός εἶ.

Καταβασία. Οἱ Παῖδες εὐσεβεία.

Ὠδὴ Η'. Θαύματος ὑπερφυῶς.

Σήμερον τὴν ἀπ' αἰῶνος θεῖαν
μνήμην, ἐκτελέσωμεν θείων Πα-
τέρων, τοῦ Ἀδάμ τοῦ Ἄβελ τε,
Σήθ και Νῶε, και τοῦ Ἐνῶς, και
Ἐνῶχ και Ἀβραάμ, Μελχισε-
δὲκ και Ἰωβ, και τοῦ Ἰσαάκ σὺν
τῷ πιστῷ Ἰακώβ, Εὐλογοῖτω ἡ
Κτίσις βοῶντες τὸν Κύριον, και
ὑπερφυῶς εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Φάλαγγα θεοτερπῆ θείων Πα-
τέρων, εὐφημήσωμεν Βαράχ και
Νάθαν, και τὸν Ἐλεάζαρον, Ἰω-
σίαν και τὸν Δαβίδ, Ἰεφθάε Σα-
μουήλ τε, τὸν τὰ ἔμπροσθεν,
ὄρωντα σεπτῶς και ανακραζόντα,
Εὐλογοῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν
Κύριον, και ὑπερφυῶς εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Ρήμασι τριαδικοῖς τὴν Πανα-
γίαν, ἀνουμνήσωμεν πιστοὶ Τριά-
δα, Πατέρα ἀναρχον, τὸν Υἱόν
τε και τὸ εὐθὲς, Πνεῦμα Ἅγιον,
Τριάδα Ὁμοούσιον ἣν πᾶσα πνοὴ
δοξάζει κράζουσα, Εὐλογοῖτω ἡ

Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, και ὑ-
περφυῶς εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

ᾠφθης ἐκ Παρθενικῶν Χριστὲ
αιμάτων, σωματούμενος ἀρρήτω
λόγῳ, και ὡς θρέφος τέλειον, ἐν
σπηλαίῳ ὑπερβολῆ, εὐσπλαγ-
χνίας Ἰησοῦ ἀποτικτόμενος. Ἄ-
στηρ δέ σε πόρρωθεν ἐμήνησεν,
Ἄστρολόγοις, ὑμνεῖτε πιστεὶ κραυ-
γάζουσι, και ὑπερφυῶς Χρι-
στὸν εἰς τρῶς αἰῶνας.

Καταβασία. θαύματος ὑπερφυῶς.

Ὠδὴ Θ'. Μυστήριον ζένον.

Ἰσχύϊ σου πάλαι, δυνάμεις ἐποίη-
σαν, θυγατέρες Κύριε. Ἄννα και
Ἰουδῆθ, και Δεβόρρα, Ὀλδᾶ Ἰαήλ
τε Ἐσθῆρ, Σάρρα Μαρτὰμ. Μω-
σέως τε και Ῥαχὴλ, και Ῥεβέκ-
κα, και ἡ Ῥοῦθ αἱ μεγαλόφρονες.

Ὡς σβέσαντας Παῖδας, ἀγίους
τὴν κάμινον, ἱερώς τιμήσωμεν,
ἅμα τῷ Δανιήλ τῷ Προφῆτῃ, και
πᾶσι Δικαίοις σαφῶς, τοῖς πρὸ
Νόμου διαλάμψασι καλῶς, και ἐν
Νόμῳ, τὸν Δεσπότην θεραπεύ-
σασιν.

Σοφώτατοι θεοὶ, Προφῆται γε-
γέννηται, Ἀβραάμ ἀπόγονοι, τὸν
ἐκ τοῦ Ἀβραάμ και Ἰούδα, τι-
κτόμενον Λόγον, θερμῶς προ-
ναγγεῖλαντες ἐν Πνεύματι αὐτῶν
ἱκεσίαις Ἰησοῦ, πάντας οἰκτεί-
ρησον. Θεοτοκίον.

Φορέσας με, ἐκ τῆς Παρθένου
προέρχεται, και σπηλαίῳ τίχτε-
ται,

ται, Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, ἀσυγ-
χύτως. Χόρευε ἡ Κτίσις, φωναῖς
εὐχαρίστοις μεγαλύνουσα, αὐτοῦ
τὴν δι' οἶκτον, Παναγία συγκα-
τάβασιν.

Καταβασία. Μυστήριον ξένον. Ἐ-
ξαποστειλάριον, τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ
τῶν Πατέρων.

Γυναῖκες ἀκούσθητε.

Πατέρων μνήμην σήμερον, σιρι-
τῶντες φιλοπάτορες, τοῦ Ἀβρα-
ὰμ συνελθόντες, καὶ Ἰσαὰκ κατὰ
χρῆος, καὶ Ἰακώβ ὑμνήσωμεν ἐξ
ῶν Χριστὸς ὁ Κύριος, τὸ κατὰ
σάρκα ὠράθη, διὰ πολλὴν εὐ-
σπλαγχνίαν.

Ἀδὰμ ἀνευφημήσωμεν, Ἄβελ
Σὴθ καὶ τὸν Ἐνῶς, Ἐνῶχ καὶ
Νῶε Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ καὶ τὸν
Ἰακώβ, Μωσῆν Ἰὼβ καὶ τὸν Ἀα-
ρῶν, Ἐλεάζαρ Ἰησοῦν, Βαράχ
Σαμφὼν Ἰερθάε, Δαβὶδ καὶ τὸν
Σολομῶντα. Θεοτοκ.

Τὸ σὸν ἀγνὴ Μυστήριον, οὐδέ-
νευς Ἐπουράνιος, μήτοιγε βρό-
τειος ὄλωσ, κατανοῆσαι ἰσχύει.
Πέφυκε γὰρ ἀνέκφραστον, καὶ
πᾶσιν ἀκατάληπτον. Ἐν σοὶ γὰρ
ἢ ἀχώρητος, Λόγος Θεοῦ χωρη-
θῆναι εὐδόκησε Θεοτόκε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, στιχηρὰ ἀναστά-
σιμα τῆς Ὀκτωήχου πάντα.

Δόξα ἰδιόμελ. ἤχος βαρὺς. Γερμανοῦ

Ἀεὺτε ἅπαντες, πιστῶς πανηγυ-
ρίζωμεν, τῶν πρὸ Νόμου Πατέ-
ρων, Ἀβραὰμ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ,
τὴν ἐτήσιον μνήμην. Τοῦ Ἰούδα

τὴν φυλὴν, ἀξίως τιμήσωμεν. Τοὺς
ἐν Βαβυλῶνι Παῖδας, τοὺς σβέ-
σαντας τὴν ἐν καμίνῳ φλόγα,
ὡς τῆς Τριάδος τύπον, σὺν τῷ
Δανιὴλ εὐφημήσωμεν, τῶν Προ-
φητῶν τὰς προβήσεις, ἀσφαλῶς
κατέχοντες, μετὰ τοῦ Ἡσαίου,
μεγαλοφώνως βοήσωμεν, Ἰδοὺ ἡ
Παρθένος, ἐν γαστρὶ ληψεται,
καὶ τέξεται Υἱόν, τὸν Ἐμμανου-
ήλ, ὃ ἐστὶ μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ νῦν. Ἰπερευλογημένη ὑπάρχεις.
Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς
τὴν λειτουργίαν τυπικά. Οἱ Μακαρι-
σμοί, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῶν Προ-
πατέρων ᾠδὴ 5'. Προκείμενον τοῦ
Ἀποστόλου. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα
σου Κύριε. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν
Κύριον.

Πρὸς Κολασσαεῖς ἐπιστολῆς Παύ-
λου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φανε-
ρωθῇ.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν
ταύτην, Ἄνθρωπός τις ἐποίησε διπ-
προν μέγαν.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. καὶ,
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

14 Δεκεμβρίου τῶν ἁγίων Μαρ-
τύρων Θύρσου, Λευκίου, Φι-
λήμονος, Ἀπολλωνίου καὶ Ἀ-
ριανοῦ.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας
καὶ 3 τῶν ἁγίων ἤχος δ'.

Ἐδώκας σημείωσιν.

Θόρσος ὁ θαυμασίος, καὶ Θεό-
φρων

φρών Καλλίνικος, και ὁ ἐνδοξός ἐν ἔτει 250· κατήγοντο ἀπὸ τὴν Λεύκιος, Τριάδα τὴν ἀκτιστον, Ἀνατολὴν και ὁ μὲν Θύρσος καθομολογοῦντες, πόνους βαρυ- εἰς κιβώτιον βληθεὶς πριονίζεται, τάτους, και ἀνευδότους αἰκισμοὺς, οἱ δὲ ἅγιοι Λεύκιος και Καλλί- ἀνδρειοτάτη γνῶμη ὑπέμειναν, νικος ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέ- και νίκης τὸ διάδημα, ὡς νικη- μνονται· και οὕτω πάντες ἀπήλου- φόροι ἀπέλαβον, συμπολιταὶ γε- σαν τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον. νόμενοι τῶν ἀδύλων δυνάμεων.

Φιλήμων ὁ μέγιστος, Ἀριανός ὁ καθολικός, ὁ σοφός Ἀπολλώνιος, αἱμάτων τοῖς βέυμασι, τῆς πολυθείας, ἐσθεσαν τὴν φλόγα, πᾶσαν κατήρδευσαν τὴν γῆν, θεο- γνωσίας, τοῖς θεοῖς βέυμασι, και ὄμβροις τῶν ἰάσεων, τῶν παθημά- των ξηραίνουσι, ποταμοὺς θεία χάριτι, οἱ Καλλίνικοι Μάρτυρες.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἐξ Αἰγύ- πτου ἅγιοι Μάρτυρες Φιλήμων και Ἀπολλώνιος, ξίφει τελειοῦν- ται ἐν ἔτει 290, ἐπὶ Διοκλητια- νοῦ τοῦ Βασιλέως.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀριανός και οἱ σὺν αὐτῷ τέσσαρες προτί- κτορες ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις. Ἐξαποστειλάριον, και ἡ λοιπὴ ἀπο- λουθία τῆς ἡμέρας και ἀπόλυσις.

Ἀνθη ὠραιότατα, ἐν τῷ λειμῶνι ἐξήνθησαν, τῶν Μαρτύρων οἱ ἐν- δοξοὶ, τοῦ πνεύματος πέμποντες, θείαν εὐωδίαν, και τὰς διανοίας, εὐωδιάζοντες πιστῶς, τῶν ἐτη- σίαις μνήμαις τιμώντων αὐτῶν, τοὺς ἄθλους τὰ παλαιάματα, τὴν μακαριάν τελείωσιν, δι' ἣν φῶς τὸ ἀνέσπερον, κατοικοῦσι γηθό- μενοι.

15 Δεκεμβρίου τοῦ ἁγίου Ἱερο- μάρτυρος Ἐλευθερίου.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας και 3 τοῦ ἁγίου ἤχος δ΄.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Δόξα και νῦν, Θεοτοκίον. Ὁμοίον. και ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπᾶριον ἤχος δ΄. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, φύλ. 6. Τὸ πρῶτὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας και ἀνάγνωσις.

Σκευὸς ἱερώτατον, πνεύματος θεοῦ γεγένησαι, τὴν ψυχὴν κεκα- θαρμένος, παθῶν ἱερώτατε, ἐνθα χρίσμα θεῖον, ἅγιον ἐδέξω, ἀρχι- ἐράρχης γεγωνῶς, και ποδηγέτης λαοῦ θεόφρονος, και Μάρτυς ἀ- παράτρωτος, τοῦ δι' ἡμᾶς πάθη φέροντος, και ἀπάθειαν βλύσαν- τος, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἰδ' ἀθλητῆς τῶν ἁ- γίων Μαρτύρων Θύρσου, Λευκίου και Καλλίνικου.

Σώματος ἠλόγησας, αἰκίζομένω ταῖς μάστιξι, και πυρὶ προσεγγί- ζοντος· τὸν νοῦν γὰρ προσήλω- σας, ἀνεϊκάστω πόθω, τῷ ὠραιό- τάτῳ,

Οἱ ἅγιοι οὗτοι ἔζων ἐπὶ Δεκίου και Κομβρικίου τῶν Βασιλέων

τάτω, κάλλει τοῦ θεοῦ ἐραστοῦ. Οὐδὲ τῷ γλυκεῖῳ ἐτρώθησθε ἐρωτι, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, Ἀρχιερέων ἀγλαΐσμα, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καλῶς τὸν ἀγῶνά σε, τεθεαμένη τελέσαντα, ἢ καλῶς κυήσασα, τὸν ἴσον ποθήσασα, διανῦσαι δρόμον, σοὶ περιπλακείσα, μέσον τοῦ σκάμματος σοφῆ, καθάπερ δάμαλις ἀποσφάττεται· μεθ' ἧς ἐκδυσωποῦμέν σε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἐλευθέριε, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ἐκδυσώπει πανόλθιε.

Δόξα ἤχος β'.

Ὡς τῆς θείας ἐλευθερίας ἐπώνυμος, τῆς ἱσραῆς διπλοῖδος, Πάτερ κατηξίωσαι· καὶ νεανικῶς τὴν εὐσέβειαν διδάσκων, τῶν πρακτέων τοὺς λόγους, ἡμᾶς ἐξεπαίδευσας. Ὅθεν τὴν μαρτυρικὴν ἔνστασιν ἐκτελέτας, ἐν ἀμφοτέροις Ἐλευθέριε, τὸ καύχημα ἐκληρώσω Χριστόν· Μὴ ἐλλίπης πρεσβεύων, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκ. ἤχος ὁ αὐτός.

Ὡστεῖ ἐλαία κατάκαρπος, ἢ Παρθένος ἐβλάστησε, σὲ τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, καρποφορεῖν τῷ κόσμῳ τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον ἤχος δ'. Καὶ τρόπων μέτοχος φύλ. 5. Τὸ πρῶτ' Κοντάκιον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἰε. μνήμη τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Ὁ ἅγιος οὗτος ἦν ἀπὸ τῆν Ῥώμην, υἱὸς Ἀνθίας, Χριστιανῆς· ἔζη ἐν ἔτει 117, καὶ ἐχρημάτισεν ἐπίσκοπος τοῦ Ἰλλυρικοῦ. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐπέστρεψε πολλοὺς εἰς τὸν Χριστόν, πιάνεται ἀπὸ τὸν Βασιλέα Ἀδριανόν, καὶ παιδεύεται, ἐπειτα καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἀγία Ἀνθία, ἢ μήτηρ τοῦ ἀγίου Ἐλευθερίου, ζίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Κορέμμων ὁ ἐπαρχος καὶ οἱ δύο δῆμιοι, πιστεύσαντες εἰς Χριστόν ζίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Ἐλευθέριος, ὁ Κουβικουλάριος, ζίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Βάχχος ὁ νέος ζίφει τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Παῦλος ὁ νέος, ὁ ἐν Λάτρῳ τῆς Ἀσίας ἀσκήσας, κατὰ τὸ 912 ἔτος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἑξαποστειλάριον καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

=====

16 Δεκεμβρίου τοῦ ἀγίου Προφήτου Ἀγγαίου.

Τὸ ἑσπέρασ εἰς τὸ, Κύριε ἐλέκτρα ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἁγίου, ἤχος πλ. δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Σκῆνωμα θεῖον ἐνδοξε, καὶ ναδὸς ἑμψυχος γεγεννημένος, βίου λαμ-

πρό-

πρότητι και πόλιτεία, ἄψυχον ἡγείρας ναόν, τὸν πάλαι πεσόντα πανσεβάσμιε, τῷ τῆς οἰκουμένης βασιλεύοντι· διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Σκευὸς ὤφθης τοῦ Πνεύματος, τὰς οὐρανόθεν σοι χορηγουμένας, ὑποδεχόμενον φωτοχυσίας, και λαμπηρόνων δεκτικόν· ὄθεν προφητεύεις, τὴν σωτήριον, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἀπολύτρωσιν. Αὐτὸν ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Αἴγλη τῇ σελασφόρῳ σου, περιχεόμενος και θεωρίας, καταξιούμενος καθαρωτέρας, και ἀνεσπέρου φωτισμοῦ, ἀναδεδειγμένος μάκαρ ἐμπλεως, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας περιφρούρησον, αἰτούμενος τὸν μόνον, Κύριον πᾶσι δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα και νῦν, και ἀπόστιχα, ὅλα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον ἦχος β΄. Τοῦ Προφήτου σου φύλ. 7. Τὸ προτὶ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας, και ἀνάγνωσις,

Τῷ αὐτῷ μηνί ις΄. τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀγγαίου.

Ο προφήτης οὗτος καταγόμενος ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Λευι, ἐγεννήθη εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ἐν ᾧ οἱ γονεῖς του ἦσαν ἐτι αἰχμάλωτοι. Ἐπροφήτευσεν ὁμοῦ μὲ τὸν προφήτην Ζαχαρίαν ἔτη 36, πρὶν Χριστοῦ ἔτη 470. Μέγας δὲ γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Μαρτῖνος ὁ Ῥωμαῖος, ξίφει τελειοῦται ἐν ἔτει 283.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Πρόμος, και Ἰλάριος ξίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Πατέρες Μέλων, Ἀρχιεπίσκοπος Ἐφέσου, και Νικόλαος Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ἡ αἰοίδιμος Βασίλισσα Θεοφανῶ, ἡ σύζυγος τοῦ σοφοῦ Λέοντος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μοδέστος Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ζήσας ἔτη 97 ἐν Κυρίῳ ἐκοιμήθη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλ. και ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας και ἀπόλυσις.

Ο ΆΓΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, Ο ΕΚ ΖΑΚΥΝΘΟΥ.

17 Δεκεμβρίου. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν τριῶν ἁγίων Παίδων, καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ Ζακυνθίου, ἐπισκόπου Αἰγίνης.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τὸ ἑσπέρασ εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τοῦ Προφήτου εἰς ἤχον δ'. καὶ 3 τοῦ ἁγίου εἰς ἤχον β'.

Ὡ; γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Δανιὴλ ὁ θαυμάσιος, τὴν καρδίαν κτησάμενος, καθαρὸν τοῦ Πνεύματος καταγώγιον, καὶ παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος, μελλόντων τὴν δὴλωσιν, προθεσπίζει προφανῶς, προφητείας λαμπρότητι, καλλυνόμενος, καὶ τρανῶς σαφηνίζων τῶν κρατούντων, παρανόμων Βασιλέων, τὰ κεχυμμένα ἐνύπνια.

Προστόμώσας τὸ σῶμά σου, τῆ νηστεία ἀμέθεκτον, τῶν λεόντων στόμασιν ἀπετέλεσας. Μέσον γὰρ τούτων ἰστάμενος, Προφήτα θεσπέσια, καὶ Θεῷ τῷ ἀγαθῷ, ἀτενίζων διέμεινας, ἀπαράτρεπτος, ἀποβρήτω δυνάμει τοῦ τὰ πάντα, ἐνεργούντος παραδόξως, τοῦ λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Επί Θρόνου καθήμενος, Δανιὴλ ἀξιάγαστε, τὸν ὑπὲρ κατάληψιν ἐθεώρησας, κριτὴν ὑπάρχοντα δίκαιον, προφήτα θαυμάσιον· ἐκπλαγεὶς δὲ τὸ φρικτὸν, τῆς ἀμφόβου ὀράσεως, διεσήμενας, τοῖς μετέπειτα πᾶσιν ὑπογράψας, τὴν δευτέραν παρουσίαν, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Τοῦ ἁγίου. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξόλου σε νεκρὸν.

Θεῖω, ἐκ νεότητος σαυτὸν, ἔρωτι πτερώσας ἀπέπτῃ;· εἰς ὕψος ἀγίε, ἀπαθείας ἅπασαν, ἐπαπωσάμενος, Κόσμου δόξαν χαμαίζηλον. Σταυρὸν δὲ ἐπάρας, ζυγὸν τὸν σωτήριον, χαίρων ἐτέλεσας, θίον, ἀμυθητοῖς ἀγῶσι, κατὰ τοῦ ἀλαστοροῦ ὄθεν, ἡ Τριάς μεγάλως σε ἐδόξασε.

Σκευὸς, ἐκλογῆς σε προιδῶν, Πάτερ ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ ἐλέπων κρύφια, ἀξίον κατέστησεν Αἰγίνης Πρόεδρον. Ἦν πανσόφως κατήρδευσας, διδάγμασι θείοις, ἕως οὗ ἐξήνθησε καρπὸν τὸν πέπειρον, πάσης ἀρετῆς καὶ ἡσύχως, ἐκδιῶσαι θέλων μετήλθες, σῆς Πατρίδος ὄρεσιν ἀσκούμενος.

Λύεις ξενοτρόπως τῆς ἀρᾶς, σαῖς εὐχαῖς εἰς κόνιν γυναίου, δέμας δεινῶς δεσμευθὲν, ρέμμα δὲ πολυῤῥοον ποσὶν ἀβρόχοις ὡς πρὶν, Ἰσραὴλ μὲν διώδευσας. Καὶ ὄμβρου Παμμάρκαρ, ψεκᾶς σου οὐχ ἤψατο εὐλαβουμένου σε. Πλάνην ἰχθυόδωλον κακίστην, θαύματι ἀπήλεγξας ξένω, ἀγρας παραδόξου Διονύσιε.

Δόξα ἡχος πλ. β'.

Σήμερον τέρπεται λαμπρῶς, πανηγυρίζουσα Ζακυνθος, ἐν τῇ ἀγία σου μνήμῃ Διονύσιε Πάτερ, καὶ ἡ σεπτῆ ἰσραΐζεται Ἐκκλησία, καὶ ἡ σεπτῆ ἰσραΐζεται ἡ πεποικιμένη τοῖς σοῖς παραδόξοις τερατοουργήμασι, τοῖς ὡς ἐκ

πηγῆς

πηγῆς ἀκενώτου καθ' ἑκάστην τοῖς εὐσεβέσιν ἐκχεομένοις ἐκ τοῦ πανσέπτου καὶ μάκαρος Σκήνου σου. Ὅπερ πιστοὶ λιτανεύοντες σήμερον, δοξολογίας προσφέροντες ἰκετεύομεν. Τοὺς τὴν σὴν εὐκλεῆ ἔορτάζοντας μνήμην, σπεύσας περιτείχισον τῇ ἀοράτῳ σου ἐπιστασία, ἐκ πάσης περισώζων ἀνάγκης, καὶ τυχεῖν ἀξίωσον τῶν πταισμάτων τῆς ἀφέσεως.

Καὶ νῦν, προεόρτιον. Ἦχος ὁ αὐτός. Σπήλαιον εὐτρεπίζου. φύλ. 275.

Ἔισδος. Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Εἰς τὴν λιτὴν ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Τὸν καρτερόν ἀδάμαντα, ἢ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, σήμερον κομσάζει πανηγυρίζουσα, τὸν ὄντως κατὰ τὸν Ἰῶβ γνωριζόμενον δίκαιον καὶ ἀληθινόν, ἀκακόν τε καὶ ἀμεμπτον, καὶ παντός ἀπεχόμενον πράγματος πονηροῦ. Τὸν τοῦ δυσμενοῦς καταπαλαίσαντα πονηρὰς παρατάξεις, δολίως τὰς κατ' αὐτοῦ ἐπιφερομένας, τὸν θαυματοδύρτον φημί Διονύσιον, τὸν μέγιστον Ἱεράρχην, καὶ Μαθητὴν Χριστοῦ γησιώτατον. Οὐταῖς πρεσβείαις ψυχῆς παθῶν καὶ τοῦ σώματος περισώζόμενοι, ὕμνοις αὐτὸν ἐπαξίους μεγαλύνομεν.

Ἦχος β'.

Κόσμον καὶ τὰ τοῦ κόσμου, ἐκ νεότητος Πάτερ ἀπαρνησάμενος,

ἀβρόβητο Κόσμῳ ἀρετῶν μεγίστων σεαυτὸν ἐπεκόσμησας. Ὅθεν ταῖς τῶν σῶν θαυμάτων βολίσιν, Ἡλίου δίκην ἀκτίνων, δαδουχῶν ἡμᾶς ὡς φοινῆξ μετὰ πάτμον ἐξήθησας, τοὺς ἀπλέτω πόθῳ παναρμονίους ἐπικροτοῦντάς σοι ὕμνους, καὶ τῷ σέ θαυμαστώσαντι Θεῷ, πολλῶ τῷ δέει ἀσιγήτως βοῶντας, Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστός ἐν τοῖς ἁγίοις σου δόξα σοι.

Δόξα ἤχος πλ. δ'.

Πνευματικὴν χορείαν, πιστοὶ σήμερον συστησώμεθα, τῇ πανενδόξῳ κοιμήσῃ τοῦ Ποιμενάρχου Διονυσίου προσκαλεῖται γὰρ ἡμᾶς πρὸς τὸν ὕμνον ἢ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, καὶ τὴν Προφητικὴν ἐπανακροεῖ κινύραν τὸ Δαδιτικὸν μουσουργούσα μελωδήμα· νεανίσκῳ καὶ Παρθένῳ, Πρεσβύτεροι μετὰ Νεωτέρων θεοπρεπῶς αἰνεσάτωσαν· δεῦρο δὴ πᾶσα τάξις συμπανηγυρίζουσα συγχορευσαί τῷ προφητικῷ μελωδήματι, ἄσμασιν ἐπαξίους τὸν ἡμέτερον προστάτην καὶ πιστὸν κηδεμόνα γεραίρουσα· ἢ νεότης τὸν παιδαγωγόν· τὸν νυμφαγωγόν αἱ Παρθένοι· τὴν βακτηρίαν ἢ πολιὰ· οἱ ἐν εὐθυμίαις τὸν χαλινόν, καὶ οἱ ἐν συμφοραῖς τὴν παράκλησιν· οἱ ἐν θαλάσῃ τὴν ὄξυτάτην ἀντίληψιν· οἱ ὄρφανοὶ τῶν Πατέρων· οἱ πτωχοὶ τὸν φιλόπτωχον· οἱ νοσοῦντες τὸν ἰατρόν· οἱ ὑγιαίνοντες τῆς υἰγείας τὸν φύλακα· οἱ Ἱερεῖς τὸν Ποιμένα· τὸν ὁδηγόν οἱ Μονάζοντες· οἱ πάντες

τοῖς

τοῖς πᾶσι τὸν πάντα γινόμενον καὶ τὸ πανσέβαστον αὐτοῦ Σκῆνος περικυκλοῦντες, συντετριμμένη καρδιά βοήσωμεν. Πανάγιε Διούσιε πρόφθασον, ἐξελοῦ ἡμᾶς χειρὸς τῆς τοῦ ἀντικειμένου, παντοίας ἀεὶ περισώζων ὀργῆς καὶ θλίψεως καὶ ἀνάγκης, πιστῶς τοὺς τιμῶντάς σε.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου, εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη· τὸ σπήλαιον δεχέσθω· ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σκιά παρέδραμε, καὶ Θεὸς ἀνθρώποις, ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθείς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἀδὰμ ἀνανεοῦται, σὺν τῇ Εὐὰ κράζοντες, Ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἀρχιερεῦ τοῦ Χριστοῦ. Χαίροις Ζακύνθου τὸ περίβλεπτον καύχημα. Αἰγίνης χαῖρε τὸ κλέος, τῆς ἐκλογάδος Χριστοῦ, λογικῶν προβάτων, Ποιμὴν ἄριστε. Κανῶν Μοναζόντων· τῆς ἀρετῆς καὶ ἐκτύπωμα, Στροφάδων χαῖρε, ὁ φρουρὸς ὁ ἀκοίμητος. Χαίροις ἐνδοξε, Ἐκκλησίας εὐπρέπεια· κράτος τὸ ἀπροσμάχητον, Λιμὴν ὁ σωτήριος, πιστοῦ λαοῦ σου τρισμάκαρ. Χαίροις δι' οὗ καὶ σωζόμενοι, Τριάδα ἅγίαν, μεγαλύνομεν ἀπαύστως τὴν σὲ δοξάσασαν.

(ΤΟΜ. Β΄.)

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Χαίροις ὁ ἱερώτατος νοῦς, ὄργανον Θεῖον, Ἐκκλησίας τὸ σύστημα, εὐφραίνων ἀρετὴν πᾶσαν, μελωδικῶς ὑπηχοῦν, Πνεύματος ἁγίου, ἡ μυρίπνοος, καινὴ μυροθήκη, ἡ μύροις πάντας μυρίζουσα, Ἐπουρανίων, χαρισμάτων μακάριε. Σκευὸς φάρμακα, ἐπιφέρων σωτήρια, πίστει τοῖς προσιοῦσί σοι, Πατὴρ Διούσιε, καὶ αἰτουμένοις σου πόθω. Ὅθεν καγὼ ἱκετεύω σε, ψυχὴν μου ποικίλοις, μολυσμοῖς ἐκκακωθεῖσαν, σπεύσας θεράπευσον.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Πάθη καθυποτάξας σαρκός, ζᾶσει παννύχῳ προσευχῇ καὶ τοῖς δάκρυσιν, εἰς γνόφον εἰσέδους Πάτερ, τῆς ἀπαθείας σαυτὸν, ἀρεταῖς παντοίαις κοσμησάμενος. Ἐχθροῦ τὰς ἐνέδρας, τὰς προσβολὰς καὶ τοὺς λαίλαπας, ἐνθέω σθένει καρτερῶς τε κατέρβραξας, βίον ἄσαρκον, ἐν σαρκὶ μετερχόμενος. Ὅθεν ἐπαρθάρτισας σου, φθορᾶς τὸ πανάσπιλον, σῶμα Θεὸς Ἀρχεγόνου, πιστοῖς παρέσχε σωτήριον, παθῶν πολυτρόπων, ἰατῆρα καὶ προστάτην ἀκαταμάχητον.

Δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ. β΄.

Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, λίθον ἄνευ χειρὸς τμηθέντα, θεωρήσας σε Κύριε, βρέφος ἄνευ σπορᾶς, τεχθέντα προηγόρευσε, σὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον, τὸν

ἀναλλοίωτον Θεόν, καὶ σωτῆρα
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Ζακύνθου τὸν γόνον καὶ
Αἰγίνης τὸν πρόεδρον, τὸν φρου-
ρὸν Μονῆς τῶν Στροφάδων Διο-
νώσιον ἅπαντες, τιμήσωμεν συμ-
φώνως οἱ πιστοί, βοῶντες πρὸς
αὐτὸν ἐλικρινῶς, σαῖς λιταῖς τοὺς
τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας
σῶσον, καὶ βοῶντάς σοι, δόξα
τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα
τῷ σέ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ
δωρησαμένῳ σε ἡμῖν πρέσβυν ἀ-
κοιμήτην.

Δόξα καὶ νῦν.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστειος κα-
τορθώματα· ἐν τῇ πηγῇ τῆς
φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύ-
σεως, οἱ ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλ-
λοντο, καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ,
λεόντων ποιμῆν, ὡς προβάτων
ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις
Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, Θεὸς Κύριος. Τρο-
πάριον τοῦ ἁγίου, δις· τῶν τριῶν Παί-
δων ἅπαξ. Καὶ Θεοτοκίον. Μετὰ τὴν
α΄. Στιχολογίαν, κάθισμα. Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Επέλαμψεν ἰδοῦ, τῆς ψυχῆς μου
τὸ ἔαρ, ἐπέφανε πιστοῖς, ὁ πι-
στός ἱεράρχης, Πατὴρ Διονύσιος,
Οὐρανίσις χαρίσμασιν, ὡς Οὐρά-
νιος, πεποικιλμένος Νυμφίος·
νυμφευθεῖσαν γὰρ, θείαις αὐτῷ
Ἐκκλησίαν, ἀγαζαίε ἐλλάμψεσι.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Ο κλίνας Οὐρανούς, καὶ Παρ-
θένην οἰκήσας, προέρχεται σαρκί,
Βηθλεεμ ἐν σπηλαίῳ, τεχθῆναι κα-
θῶς γέγραπται, ὁραθῆναι τε νήπιος,
ὁ τὰ νήπια, ζωογονῶν ἐν τῇ μή-
τρῃ. Τούτῳ χαίροντες, νῦν ὑπαν-
τήσωμεν πάντες, καρδίας εὐθύ-
τητι.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολ. Κάθισμα ἦχος
ὁ αὐτός.

Σχιρτᾶ πνευματικῶς, καὶ χο-
ρεύει τὸ Πνεῦμα, λαοῦ σου τοῦ
πιστοῦ, συνελθόντος ἐν ὕμνοις.
Αἰσίως εὐφημησαί σε, καὶ σεπτῶς
περιπτύξασθαι, σοῦ τὸ πάντιμον,
σῶμα Χριστοῦ ἱεράρχα, θαυμα-
τόβρυτον. Οὐ προστατεύων μὴ
παύσῃ, πρὸς σέ καταφεύγοντος.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Αγάλλου ἡ Σιών, Βηθλεεμ εὐ-
τρεπίζου. Ὁ πάντων συνοχεὺς,
τὸν ἀστέρα προπέμψας, ἐμήνυσε
τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατά-
βασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν
Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως τί-
κτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέ-
πτως ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Μετὰ τὸν πολυέλεον, κάθισμα ἦχος γ΄.

Τὴν ὠραιότητα.

Σήμερον τέρπεται πόλις ἡ Ζά-
κυνθος, κατατροφῶσά σου σκῆ-
νος τὸ πάντιμον. Πᾶρον ὑπέρτι-
μον αὐτὸ, εὐροῦσα ὡ ἱεράρχα·
ἐκ σοῦ γὰρ ἐκκέχυται ἀεννάως
τὰ θαύματα. Πίστει τοῖς προ-

στρέχουσιν ὀχλουμένοις παθήμασι
δεινοῖς. Ἡ γηθομένη κραυγάζει
σοι, Χαῖρε Χριστὸ πιστὲ θεράπων.

Δόξα.

Σταυρὸν ἀράμενος ζυγὸν σωτή-
ριον. Χαίρων ἐπέφθασας δυσβά-
τοις ὄρεσιν. Ὅγκον τοῦ γένους
καὶ κενῆς, δόξης τε ἀφιστάμε-
νος, Πάτερ Διονύσιε, καὶ νεκρώ-
σας τοῦ σώματος, πάθη κακου-
χήμασιν, ἐβίωσω ὡς ἄσαρκος.
Διὸ καὶ θείας δόξης τετύχηκας,
ὑμνοῖς Θεῷ αἰεὶ λατρεῶν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Χαρὰς πεπλήρωται, πάντα τὰ
πέρατα. Ἡ Θεοτόκος γὰρ γεν-
νᾶν ἐπείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ
παντός, ὃ θαύματος ἀνερμηνεύ-
του. Ἀρχεται ὁ ἀναρχος, καὶ
σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος. Σπήλαιον
εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαν-
τα. Ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου καὶ
χόρευε, ἢ κτίσις Χριστοῦ τὰ
προεόρτια.

Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ ἄ. ἀντίφωνον τοῦ
τετάρτου ἤχου. Προκείμενον. Τίμιος
ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου
αὐτοῦ. Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ
Κυρίῳ. Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον
ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Ὁ μὴ εἰσερχό-
μενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλήν.

Ὁ Ν΄. Δόξα ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ τὸ ἰδιόμελον πρὸς τὸ, Ἀναστὰς
ὁ Ἰησοῦς. Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Τοῖς ἐκ πόθου τὴν παιδρὰν μνή-
μην σου Ἱεράρχα, ὄρμας δολε-

ρὰς, ἀποτειχίζων αἰεὶ, δολίου πά-
ρεσο.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς ε΄. καὶ
τοῦ ἀγίου εἰς δ΄.

Ὡδὴ Α΄. Ἦχος α΄.

Χριστὸς γεννᾶται δοξάζατε.

Αγνὸν ψυχὴν με συντήρησον,
παμμακάαρ Διονύσιε σπεύδοντα, ἀ-
γνοῖς σε αἰνέσαι χεῖλεσιν, αἴγλη
τῇ ἀπροσίτῳ ὡς παρεστῶς, θείας
φρικτωρίας, ζωωθείσαν μολυσμοῖς
ἀθέσμοις λάμπруνον.

Ιὸν προσκρούσας ἀλάστορι, ἐμ-
μέσαι σου καρδίᾳ ἐθέλοντι, τὸν
νοῦν ἀπαθῆτε σέσωκας, ὄρμης
τῆς τῶν βρόντων ὡς βουνεχῆς,
ἀρετὴν καὶ πᾶσαν, γυμνασάμενος
Θεοῦ, δόξης τετύχηκας.

Σαρκὸς δουλώσας τὸ φρόνημα,
τῷ Πνεύματι μετήλθες ἰσαγγε-
λον, ζωὴν ἐπὶ γῆς τρισμέγιστε,
ἀγνεῖα καὶ ἀσκήσει ὠραίσθεις,
σκεῦος ἀνεδείχθης, καὶ δοχεῖον
καθαρὸν τοῦ θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Χρυσὸν καὶ Σμύρναν καὶ Λίβα-
νον, οἱ Βασιλεῖς Περσῶν προσ-
κομίζουσιν, Ἰῶ ἐκ Πατρὸς ἀμή-
τορι, ἀπάτορι δὲ πάλιν καὶ ἐκ Μη-
τρὸς, Κόρης Παναμώμου, τικτο-
μένῳ Βηθλεὲμ θείῳ βουλήματι.

Καταβ. Χριστὸς γεννᾶται.

Ὡδὴ Γ΄. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ρῶσιν τοῖς ἐν πίστει, προσιοῦσιν
ἐκχέεις πρεσβείαις ταῖς σαῖς, πα-

θῶν ποικίλων δονουμένοις, τῷ σῶ-
θειῷ τεμένει, ἔνθα σκῆνός σου τὸ
πάντμον, ἀναπηγάζει θαυμάτων
πηγὰς, ἀφθόνως τοῖς χρῆζουσιν.

Ο ἐν τοῖς ὑψίστοις ποιμενάρχης
Αἰγίνης προβάλλεται, φωτολαμπῆ
ἐπὶ λυχνίας, σὲ παμμάκαρ ὡς λύ-
χνον, ὁδὸν πρὸς ζωὴν τὴν ἀγου-
σαν, ὑποδεικνύοντα πᾶσι ταῖς
σαῖς φωτιστικαῖς λάμπεσιν.

Υψίκομον Πάτερ, καθωράθης
ὡς δένδρον τοῖς σοῖς ὀχετοῖς,
ἐπαρδευόμενον δακρύων, δαψιλῆς
ἐπιφέρων, καρποὺς ξένων τερα-
στίων σου, εἰς σωτηρίαν παντοίων
δεινῶν, τῶν πιστῶς τιμώντων σε.

Θεοτοκίον.

Βυθῷ πτερινισθέντα, παγγενῆ τὸν
Γεννάρχην θανάτου ἀρᾶς, Υἱὸς
ὁ Λόγος πεπτωκότα, νῦν ἐπέστη
ζώσας, τοῦτον ὄλον οὐσιούμε-
νος. Παρθενικῆς ἐκ νηδύος ὄν
Μαριάμ, ἀπειράνδρως τέξεται.

Καταβασία. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ὠδὴ Δ'. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Ισχύν ἐνδυσάμενος σοφῆ, Χριστοῦ
τοῦ σὲ ἰσχύσαντος, ὡς χοῦν γεν-
ναίως κατεπάτησας, τῆς εὐκηρά-
του ζωῆς, δόξαν τὴν ἐπίκτηρον.
Πᾶσαν ἡδυπάθειαν καὶ πλοῦτον,
τοῦ Κόσμου καταλιπὼν, δόξης
οὐρανοῦ μετέσχηκας.

Ορμῷ προσωρμίσθης γαληνῷ,
καινὴν ἐπαπυσάμενος, δόξαν Μο-
νης τῆς Θεομήτορος, πατρώαν
ἐπανελθὼν, εἰς γῆν παμμακάρισε,

ἔνθα σου τὸν βίον ἐκτελέσας, ἀ-
γῶσιν ἀσκητικοῖς, πνευμά σου τῷ
Κτίστη παρέδωκας.

Υψεσιν ἀύλων ἢ πληθὺς, Ἱεραρ-
χῶν ὀμήγουρις, Ὅσιων ἅμα καὶ
δικαίων τε, ἐόρτιον σὺν ἡμῖν τῆ
σεπτῆ κοιμήσει σου, αἶνον συγ-
κροτοῦσιν Ἱεράρχα, ὑμνοῦντες
χαρμονικῶς, τὸν σὲ μεγαλύναντα
Κύριον. Θεοτοκ.

Μὴ στύγναζε ἐγκυον ὄρῶν, Κό-
ρην τὴν μνηστευθεῖσάν σοι, Μα-
ριάμ Ἰωσήφ Δίκαιε. Τὸ γὰρ αὐτῆ
γεννηθὲν, ἐξ Ἁγίου πνεύματος,
τέξεται Υἱὸν, τὸν πρὸ αἰώνων,
ἐλθόντα σῶσαι βροτῶν, γένος τυ-
ραννίδος ἀλάστορος.

Καταβασία. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης
Ἰεσσαί.

Ὠδὴ Ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Εὐχῶν νεκρὸν δέμας Παμμά-
καρ τῶν σῶν, δεσμευθὲν ξενοτρό-
πως διέλυσας, ἀρᾶς δεινῆς ἀλύτῃ
τε δεσμῷ ἀφορισμοῦ· ὅθεν τοῖς
παρεστῶσι, σιγαῖν ἔτι σοῦ ζώντος,
ἐπετάξω τὸ θαῦμα, ἐκπλητομέ-
νοις Διονύσιε.

Σεισμοῦ τῆ Στροφάδων μεγίστην
φθοράν, πανενδόξω Μονῇ προκα-
τήγγειλας, κατ' ὄναρ Διονύσιε
πιστῷ σου Μαθητῆ, τὸν δὲ κα-
τολισθέντα, ὑψόθεν θαυμασίως,
Μοναχὸν διεσώσω, σὲ ἀβρωγόν,
ἐπικαλούμενον.

Ωδὰς παννυχίους ἐπάδει λαμ-
πρῶς, γηθομένη σοι Πάτερ γε-
ραί-

ραίρουσα, τῶν ξένων τεραστίων σου ἔσμον ἢ σὴ πατρίς· ἦν φρούρει πάσης βλάβης, ἀβλαβὴ σαῖς πρεσβείαις· σὲ προβίλλεται πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν σὲ δόξασαντα. Θεοτοκ.

Σμικρῷ ἀξιώσας πτωχεῦσαι Θεός, ἀνθρωπίνην πτωχειαν δι' ἔλεος, τεχθῆναι νῦν ἐπιέγεται σπηλαίῳ δι' ἡμᾶς, Κόρης ἐξ Ἀπειράνδρου, ὃν ἀστὴρ παραδόξως, προμηνύει τῷ κόσμῳ, φθορᾶς θανάτου λυτρωσάμενος.

Καταβασία. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

ὸδὴ γ'. Σπλάγγων Ἰωάν.

Οντως τὴν φρικτὴν, Θεῷ καὶ ἀναίμακτον ἀγῶς λογικὴν θυσίαν ἔθυες, μετὰ σώματος, ἐπιγῆς βιωτεύσας ὡς ἄσαρκος· ὄντως ὄλος τοῦ Θεοῦ Ναός πανάγιος ὠφθῆς ὄργανον καὶ πνεύματος, ἡχοῦν πάσης, ἀρετῆς μελώδημα.

Νέφους ζοφεροῦ, τὸν νοῦν ἀπεκάθηρας, νεφώδη ποτὲ ἀμφιγνοῦντά σου, Διονύσιε, Δανιὴλ συνεργεῖα ἀλάστορος· φανείς ἐκτὸς σῆς λάρνακος, αὐτῷ θείου ναοῦ, ἔνδον εἰσελθόντι ἁγίε θυτῶν μέσῳ, ὕμνοις λειτουργούντων σοι.

Τάξεις νοεραὶ, ὀρῶσαι ἐξέστησαν, σὲ μάκαρ τοῦ σοῦ ἐναποκρύπτοντα, τὸν ὀμαίμονος, διωκόντων ὀργὴν δραπετεύοντα, φονεὰ ὄνπερ ἔσωσας θανάτου τοῦ πικροῦ, τοῦτον συμπαθῶς δεξάμενον, πεφυγότα ἐν σοὶ ἀγνοοῦντά σε.

Θεοτοκίον.

Ἦδη τῆς ἡμῶν ἐκλάμψαι προέρχεται, Παρθένου Ἀγνῆς τῆς ἐξ ὀσφύος Δαβὶδ, ἡ ἀνάκλησις, σωτηρίας ὡς ὤμοσε Κύριος· ἡχῆσωμεν οὖν ἄσματα, καὶ ἄσωμεν ὠδάς, ὕμνοις ἅπαντες κροτήσωμεν γενεθλίοις, Χριστοῦ Προεόρτιον.

Καταβασία. Σπλάγγων Ἰωάν.

Κοντάκιον, ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐχαρίστοις ἄσμασι, τῶν Ζακυνθίων ἢ πόλις, ἀνυμνεῖν προτρέπεται, πάντας Πιστοὺς συγκαλοῦσα, μέγιστον, τὸν ἐν ἀνάγκαις θερμὸν Προστάτην, ρύστην δὲ, τῶν τοῖς κινδύνοις συνεχομένων, καὶ γεραίρουσα κραυγάζει, τὸ κλέος χυῖρε Πιστῶν Διονύσιε.

Κοντάκ. Τοῦ Προφήτου. Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες φύλ. 312.

Ὁ Οἶκος.

Ταῖς πρὸς Θεὸν εὐδιαλλάκτοις πρεσβείαις σου, μὴ ἐπιλάβῃ πιστοῦ λαοῦ σου Πανάγιε. Ἀλλὰ τῇ ὀξυτάτῃ σου καὶ θερμῇ προστασίᾳ, ἔλεων ἡμῖν γενέσθαι δυσώπει τὸν εὐσυμπάθητον καὶ εὐμενέστατον Κύριον, ὅπως δι' αὐτῆς τῆς τε ἐπικειμένης καὶ ἐπερχομένης τῶν ἀοράτων, καὶ ὀρατῶν πολεμίων ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, περισώζῃται ἡμᾶς, τοὺς μετ' εὐμενείας σεμνυνομένους τῇ σῇ κραταιᾷ ἀντιλήψει, καὶ γεραίροντάς σε πανυμνήτοις καὶ ψαλμικοῖς.

ἔγκω-

ἐγκωμίους, τὸ κλέος χαίρε Πιστῶν Διονύσιε.

Τῆ αὐτῆ μηνί ιζ'. μνήμη τοῦ προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν τριῶν παίδων Ἀνανίου, Ἀζαρίου καὶ Μισαήλ.

Ο Προφήτης Δανιὴλ ὢν ἀπὸ τὴν βασιλικὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα, ἐγεννήθη εἰς τὴν Βυθαράν τῆς Ἰουδαίας. Μικρὸς ὢν ἐφέρθη αἰχμάλωτος εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ὅπου ἐπροφήτευσε χρόνους ἑβδομήκοντα, ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ καὶ Κύρου τῶν Βασιλέων. Ὁμοῦ μὲ τὸν Δανιὴλ ἦσαν καὶ οἱ τρεῖς παῖδες, οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐζεκιίου, Βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, καθὼς λέγουσιν. Οὗτοι ἐπειδὴ δὲν ἠθέλησαν νὰ προσκυνήσωσι τὴν εἰκόνα τὴν χρυσοῦν τοῦ Βασιλέως, ἐβλήθησαν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός, καὶ μὴ θλαφθέντες, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνονται. Ὁ δὲ Προφήτης Δανιὴλ ἐβρίφθη δις εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων, καὶ διαφυλαχθεὶς ἀβλαβῆς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, ἐπὶ Κύρου, πρὶν Χριστοῦ 538 ἔτη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου, Ἐπισκόπου Αἰγίνης, τοῦ Ζακυνθίου.

Ο ἅγιος οὗτος ἐγεννήθη ἐν τῇ περικονύμῳ νήσῳ τῆς Ζακύνθου, ἐκ γονέων περιφανῶν Μωκίου καὶ Παυλίνας, οἵτινες καὶ ἀνέθρεψαν αὐτὸν ἐν πάσῃ παιδείᾳ, καὶ νοθεσίᾳ Κυρίου. Ἠλικιωθέντα δὲ παρέδωκαν εἰς τοὺς τότε σοφοὺς διδασκάλους, καὶ παρ' αὐτῶν ἐξε-

παιδεύθη πᾶσαν τὴν κατὰ κόσμον σοφίαν. Ὁλος δὲ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἔρωτος φλεγόμενος, ἀνήγε τὸν νοῦν πρὸς τὰς ὑψηλὰς τῆς πίστεως θεωρίας, καὶ πολλὴν ἠσθάνετο πόθον πρὸς τὴν μοναδικὴν πολιτείαν. Ὅθεν τὰ πάντα καταλιπὼν, καὶ ἐκ τοῦ πατρῷου οἴκου ἀποδημήσας, ἀπέρχεται εἰς τι παρά τῆ Ζακύνθῳ νησιδίον, Στροφάδας καλούμενον, ὅπου καὶ ἄλλοι ἐμόναζον. Ἐκεῖ δὲ τὸ μοναδικὸν ἐνδυσάμενος σχῆμα, καὶ ὄλως εἰς τὴν μελέτην τῶν θείων λογίων παραδούς ἑαυτὸν, ναὸς ἀπέβη τοῦ ἁγίου Πνεύματος καθαρῶτατος, πλήρης ἀρετῶν καὶ θείας σοφίας, χειροτονηθεὶς καὶ ἱερεὺς κατὰ παρακίνησιν τῶν ἄλλων συμμοναστῶν. Ἐπιθυμῶν δὲ νὰ ἴδῃ καὶ τοὺς τόπους, ἐφ' ὧν σωματικῶς ἐζήτησεν ὁ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσας Θεὸς, ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς μοναστικῆς αὐτοῦ καλιᾶς, καὶ περιέπλεεν εἰς τὰς νήσους, ζητῶν εὐκαιρίαν ἀποδημίας. Ἐν τῷ μεταξῷ δὲ ἦλθε καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου φιλοφρόνως αὐτὸν ὑπεδέξατο ὁ ἀρχιερεὺς, γινώσκων ἐκ φήμης τὰς αὐτοῦ ἀρετὰς, καὶ μετὰ πολλὰ τὸν καταπειθεὶ νὰ δεχθῆ τὴν τότε χηρεύουσαν ἐπισκοπὴν τῆς Αἰγίνης. Οὕτω λοιπὸν χειροτονηθεὶς ἐπίσκοπος, ἤρξατο νὰ κάμνῃ καταφανεστέρας τὰς ἑαυτοῦ ἀρετὰς ἐπ' Ἐκκλησίας κηρύττων εἰς τὸν λαόν, καὶ παράδειγμα καὶ τύπος γενόμενος τοῦ ποιμνίου, ὥστε καὶ οἱ ἐξῶ πανταχόθεν συνέρρεχον, τῆς φήμης κηρυττούσης, νὰ ἀκού-

ἀκού.

ἀκούσῃ καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ λόγους, καὶ νὰ λάβῃ τὰς νοθεσίας του. Τελευταῖον ὅμως φοβηθεὶς, μήποτε ὁ διάβολος φθονήσας τὴν ἀρετὴν του, τὸν νίκησῃ διὰ τοῦ πάθους τῆς ἀλαζονείας, ἀπεφάσισε νὰ παραιτηθῇ τῆς ἐπισκοπῆς· ὅθεν καθοδηγήσας τὸ ποίμνιόν του μὲ ὅλας τὰς δεούσας διδασκαλίας, ἀπῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του Ζάκυνθον, καὶ ἐκεῖ ἐμόνασεν ἐν τινι μοναστηρίῳ τῆς Θεοτόκου, καλουμένῳ τῆς Ἀναφωνητρίας. Ἄλλὰ καὶ ἐνταῦθα ἡσυχάζων, διὰ ποικίλων κατεσφραγίζετο θαυμάτων καὶ ἀγαθοεργιῶν. Καὶ ποτε τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Κωνσταντίαν φωνεύσας τις τῶν ἐκεῖ, καὶ ζητούμενος ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, καὶ μὴ ἔχων, ποῦ νὰ καταφύγῃ καὶ νὰ σωθῇ, προσέτρεξεν εἰς αὐτὸν τὸν ἅγιον. Ὁ δὲ διασώσας αὐτὸν, καὶ καθοδηγήσας, ἀπέπεμψεν ἐν εἰρήνῃ. Ἐν τούτοις δὲ ἐπλήρωσε καὶ ὁ ἅγιος οὗτος τὸν νόμον τῆς φύσεως, καὶ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν ἀποληψόμενος τῆς θεαρέστου αὐτοῦ πολιτείας τὸν μισθόν. Ἐτάφη δὲ, ὡς διέταξεν, εἰς τὸ μοναστήριον τῶν Στροφάδων τῇ 17 Δεκεμβρίου 1624, ὅπου ὡς πολῦτιμος θησαυρὸς ἐναπόκειται μέχρι τῆς σήμερον τὸ ἱερώτατον αὐτοῦ λείψανον, ἀνεξάντλητος θαυμάτων πηγὴ.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι ὁσιομάρτυρες, Πατερμούθιος, Κόπρις, καὶ Ἀλέξανδρος, ζῆσει τελειοῦνται ἐν ἔτει 361.

† Ὁ ἅγιος ὁσιομάρτυς καὶ ὁμολογητὴς Δουναλὲ ὁ Ἀφρικανὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἰακχος ζῆσει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Νικήτας ὁ νέος, ζῆσει τελειοῦται.

Ἠδὴ Ζ'. Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα.

Σωτήρα συμφορῶν παντοίων μάκαρ, σὲ Ζακύνθου ὁ δῆμος εὗρεν ὀξύτατον. Θεῶ τὰς θερμὰς αἰεὶ προσφέροντα, ἰκεσίας σου· διὸ αὐτῷ συμπάλλει σοι, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ηθεῖα σου Τριάς τῶν σῶν καμάτων, ἀντιδόσεις ἐνδόξους ὑπερθεὶν δίδωσι· πολλῶν καρτερώς ὦν περ ἡγώνισαι· ἄς πλουτοῦντες εὐλαβῶς αὐτῇ κραυγάζωμεν, Εὐλογημένη Τριάς εἶ εἰς αἰῶνας.

Πλουσία σοι τεκταίνεται δαπάνη ἢ πατρίς πανάγιε, Ναὸν πανεντιμον, ἐν ᾧ συνεργόμενοι κραυγάζομεν, μεγαλύνοντες φαιδρῶς τὸν σὲ δοξάσαντα, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ρανάτω εὐφροσύνην καὶ σκιριτάτω πᾶσα τάξις λογικῆ, Θεὸς κατέρχεται, βροτῶν τὴν φθαρῆσαν ἐπενδύσασθαι, ἐξ αἱμάτων Μαρίας σάρκα δι' ἔλεος· βροτοὺς τῆς πάλαι ἀράς ἐξαναστήσων.

Καταβασία. Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα.

Ἠδὴ Η'. Θύματος ὑπερφυῶς

Ετρωσας τοῖς θέλεσι τοῖς ἐγ-

κρα-

κρατείας, πανσθενῶς τὸν πειρα-
σμοῖς τε Πάτερ, πικροῖς ἐπισπεύ-
δοντα τραυματίσαι καθοπλισθεῖς·
ὄθεν ἔκρας, ἐπάδων ἀγαλλόμε-
νος, ὠδὴν σε Θεῷ τῷ ἐνισχύσαντι·
εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν
Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Σῶμά σου ἀμόλυντον ὥσπερ ἐ-
σώσω, ἐκ νεότητος κηλίδος πά-
σης· οὕτω μὲν καὶ σέσωκε φθο-
ρᾶς τοῦτο Παμβασιλεὺς, ἀγιάσας,
ὁ ὀρώντες ἀναμέλομεν, τῷ σὲ
θαυμαστῶς ἐπαφθαρτίσαντι· εὐ-
λογεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύ-
ριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Βλάστημα τῆς τῶν βροτῶν ἤκει
βλαστήσαι, σωτηρίας ἡ Πάντιμος
Κόρη, Θεὸν τὸν παντέλειον ἀγε-
ωργῆτως ἐν Βηθλεὲμ· ἡ σκιρ-
τῶντες ἐπαξίως προσκυνήσωμεν,
τερπνῶς ὕμνον εὐσεβῆ κραυγάζον-
τες· εὐλογεῖτω ἡ κτίδις πᾶσα
τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ὠδὴ θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ενθα αἱ θεῖαι χορεῖαι, Πατριαρ-
χῶν, καὶ Ὁσίων, καὶ τῶν δικαίων
ἀληθῶς αἱ λαμπρότητες Μάκαρ,
σχηνούμενος ἐκ πειρασμῶν, ποι-
κίλων τὸν Κύριον ἰκέτευσον, λυ-
τρωθῆναι τοὺς πίστει ἐκτελοῦν-
τας, τὴν σεπτὴν σου κοίμησιν.

Ιδε ψυχῆς μου τὴν λύπην, δε-

δουλωμένης τῷ πλάνῳ, λόγοις
καὶ ἔργοις ῥυκαροῖς, καὶ προφθά-
σας με ῥῦσαι· ἐλάσας σκότος ζο-
φερόν, δεινῆς μου πωρώσεως ἰλέ-
ωσαι, σαῖς πρεσβεῖαις τὸν Κτί-
στην ὅπως τύχῃ, παρ' αὐτοῦ
ἀφέσεως. Θεοτοκ.

Αφλεκτος μείνασα πάλαι, σὲ
φλεγόμενη ἡ βᾶτος, προδιετύπου
μυστικῶς Μαρτῖν Θεομήτορ· καὶ
γὰρ αὐτὴ ξενοπρεπῶς, ἀφλέκτως
συνέλαβες τὸν Κύριον, ὃν ἐν δού-
λου μορφῇ καὶ ἐπὶ φάτνης, τέξεις
ὑπὲρ ἔννοιαν.

Καταβασία. Μυστήριον ξένον.

Ἐξαποστειλάρ. Γυναῖκες ἀκουσθητε.

Τὸ θεῖον ἐγκαλλώπισμα, τῆς
Ἐκκλησίας ἄσματος, τὸν μέγιστον
Ποιμενάρχην, αἰνοῦμέν σε ἐκβο-
ῶντες, πρόφθασον Πάτερ πρόφθα-
σον, σαῖς προσευχαῖς πρὸς Κύ-
ριον, λιμοῦ, πυρὸς καὶ μαχαίρας,
καὶ αἰφνιδίου θανάτου, πάντας πι-
στοὺς διασώζων.

Ἐτερον τοῦ Προφήτου

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν

Ο ἐν προφῆταις μέγιστος, Δα-
νιὴλ νῦν τιμάσθω· Χριστὸν γὰρ
τὸν Θεὸν ἡμῶν, εἶδε λίθον τμη-
θέντα, ἀνευ χειρῶν ἀπὸ Ὄρους,
τῆς Ἀγνῆς Θεοτόκου. Σὺν τούτῳ
εὐφημείσθωσαν, καὶ οἱ τρεῖς παῖ-
δες οὖς περ, σώζει πυρὸς, ἀβλα-
βεῖς καμίνου τόκοις Παρθένου, ὁ
Θεὸς καὶ ἀπόρρητος, δι' οὗ σέ-
σωσται κόσμος.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Εγγιζει τὰ γενέθλια, πιστοὶ προετοιμάσθητε, νῦν τὰς ᾠδὰς ἀλλαλάξαι· ἦκει ἰδοὺ ἡ Παρθένος, τεκεῖν Χριστὸν τὸν Κύριον, τὴν τῶν θροτῶν ἀνάκλησιν, Μάγοι σὺν δώροις σπεύσατε, ταῖς ἡγεσίαις Ἄστέρος, θεοσεβῶς προσκυνῆσαι.

[Ἐἰς τοὺς αἶνους, ἦχος πλ. δ'.

Ἠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Δεῦρο εὐσεβῶν ὁ θίασος, πνευματικὴν Ἑορτὴν, ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ μάκαρος, ἐπαξίους ἄσμασι, γηθοσύνως ἐόρτασον, Διονυσίου τοῦ ἀνατειλαντος, ἥλιος ὡσπερ ἐκτὸς τῆς λάρνακος, ἐπαυγαζόμενος, ἀκηράτοις λάμπεισιν ὑπερφυῶν, θαυμασίων ἅπαντας αὐτῷ προστρέχοντας.

Χαρίτάς σοι οἶδεν ἄγιε, ἡ τῶν Στροφάδων Μονῆ, θλιβῶθεισαν ἦν ἔσωσας δεινοτάταις μάστιγι, καὶ κακῶς κινδυνεύουσαν, σεισμῶ καὶ ἄλλων δεινῶν κακώσεων, πάντιμον σῶμά σου, λιτανεύουσα· ὀθεν κραυγάζει σοι, Πάτερ Διονύσιε ταῖς σαῖς εὐχαῖς, πάντοτε περίσῳζε, παντοίας βλάβης με.

Στεφηφορεῖσθω ἡ Αἰγινα, περιχοσμεῖσθω λαμπρῶς, καὶ καινὸν καὶ χαρμόσυνον, σὺν ἡμῖν μελώδημα, ὑπηχεῖσθω γεραίρουσα, τὸ κοινὸν κλέος νῦν Διονύσιον, καὶ ποιμενάρχην αὐτῆς πραότατον, ἄκακον ἀμεμπτον, ἦν καλῶς ἐξέθρεψε τῷ ἀληθεῖ, εὐσεβείας γάλακτι, ἐγκαλουχήσας αὐτῇ.

Σχιρτᾶ χορεύει καὶ τέρπεται, τῶν αὐτοχθόνων κλεινῶν, πᾶσα τάξις θαυμασίε, Ζακυνθίων σήμερον, ἐκτελοῦσα τὴν μνήμην σου, ᾠδὰς καὶ ὕμνους Θεῷ ἐπάδουσα, σοῦ ὀξυτάτην αἰεὶ ἀντίληψιν· τοῖς αἰτουμένοις σου, πίστει ἀδιστακτῶ τε παντοδαπῶν, ἐφαπλοῦντι Ἄγιε, ἐνοχλουμένοις κακῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Επέστη ἡμῖν ἡ εὐσημος ἡμέρα, τῆς πανιέρου ἑορτῆς, τοῦ κοινοῦ ἡμῶν προστάτου Ἱεράρχου Διονυσίου, καὶ συγκαλεῖται πρὸς εὐωχίαν τοὺς φιλεόρτους ἡμᾶς· σπουδῇ μὲν οὖν πάντες ἐπισπεύσωμεν ὑπαντῆσαι τῷ καλῷ ἐσιάτορι· χεῖλεσιν ἀρβυπώτοις καὶ ἀσπίλω ψυχῇ, τὸ πανάσπιλον αὐτοῦ σῶμα κατασπαζόμενοι πόθῳ, ὕμνοις αὐτὸν ἐγκωμίων καταστέψωμεν λέγοντες, Χαίροις ὁ τοῦ Δεσπότης Χριστοῦ γνησιώτατος Μαθητῆς, καὶ Ἀρχιερεὺς αὐτοῦ ἱερώτατος· Χαίροις ὁ παθῶν πολυτρόπων, καὶ ἀνιάτων νόσων ἰατρὸς ὁ πανάριστος· ἡ ὀξυτάτη ἀντίληψις τῶν χειμαζομένων, καὶ τῶν θλιβομένων πληρεστάτη παράκλησις· ὄντως σε Χριστὸς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς μεγάλως ἐδόξασεν· ὃν μὴ παύσῃ ἀδιαλείπτως ἐκδυσωπῶν, ὡς παρῆρσιαν πολλὴν πρὸς αὐτὸν κεκτημένος, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Μὴ στύγναζε Ἰωσήφ, καθορῶν μου τὴν νηδύν· ὀψη γὰρ τὸ τικτόμενον ἐξ ἐμοῦ, καὶ χαρήσῃ,

καὶ

ἐπίσκοπος Ἀμιντοῦ τῆς Ἀσίας, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Μιχαὴλ ὁ ἐν Ἰερουσαλήμ Σύγγελος καὶ ὁμολογητῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ζαχαῖος ὁ διάκονος, καὶ Ἀλφῆος ὁ ἀναγνώστης, ἐν Καισαρείᾳ ἀθλήσαντες, τελειοῦνται.

† Ἡ ἅγια καὶ θαυματουργὸς Σοφία, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου καὶ ἀπόλυσις.

19 Δεκεμβρίου. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βονιφατίου.

Τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἁγίου ἤχος δ΄.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Εὐκλειαν ἐπόθησας, ἀποκειμένην τοῖς Μάρτυσιν, ἀθλοφόρε πολυάθλε· καὶ πόνους ὑπήνεγκας, θαρσαλέω γνώμῃ, ἀπονον πρὸς λῆξιν, μετατεθῆναι προσδοκῶν, καὶ τὰ βραβεῖα ζητῶν κομίσασθαι· παμμάκαρ τὰ οὐράνια, καὶ Παραδείσου τὴν οἶκῃσιν, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ονύχων σπαράγματα, καὶ χαλεπά ἐκκεντήματα, καὶ μολύβδου πυράκτωσιν, τῆς κάραις ἀφαίρεσιν, καὶ τοὺς δριμυτάτους, ὑπήνεγκας πόνους, καὶ προσετέθης τῷ χορῷ, τῶν ἀθλοφόρων χαίρων πολυάθλε. Διὸ σου τὴν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦμεν

πανήγγυριν, ἀθλητὰ Βονιφατίε, τῶν Ἀγγέλων συμμετοχε.

Δουλὸν σε προπέμψασα, θεῶν δεσπότην ἀπέλαβεν, Ἀγλαῖς Βονιφατίε, παθῶν κυριεύσαντα, βεβασιλευκότα, ἀθέων τυράννων, καταβαλόντα τοὺς ἐχθροὺς, καὶ νίκης στέφος ἀναδησάμενον. Διὸ ναὸν σοι ἅγιον, περικαλλῆ τε δομήσασα, ἐν αὐτῷ ἐναπέθετο, ἱερῶς εὐφημοῦσά σε.

Δόξα καὶ νῦν. θεοτοκίον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, φύλ. 6. καὶ τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας· καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ 19, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βονιφατίου, καὶ τῶν σὸν αὐτῷ.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον δούλος καὶ ἑραστής τῆς Ἀγλαίδος, γυναικὸς ἑνὸς Ἀνθυπάτου· ἔζη ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, ἐν ἔτει 290. Μιᾶ δὲ τῶν ἡμερῶν λέγει ἡ Ἀγλαῖς τῷ Βονιφατίῳ, Ὑπαγε, φίλε μου, εἰς τὴν Ἀνατολήν, ὅπου μαρτυροῦσιν οἱ Μάρτυρες, καὶ φέρε μοι λείψανα ἁγίων, διὰ νὰ τὰ ἔχωμεν εἰς βοήθειάν μας· ὁ δὲ Βονιφατίος μειδιῶν, εἶπεν, Ἐὰν φέρω τὸ ἐδικόν μου λείψανον τὸ δέχεσαι; Ἡ δὲ Ἀγλαῖς δὲν εἶναι καιρὸς εἶπε νὰ παίζης. Καὶ οὕτως ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς Κιλικίαν μεθ' ἐτέρων ἔτι δέκα δούλων, ὅπου παρασταθεῖς καὶ ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενται. Οἱ δὲ σύνδουλοί του μαθόντες, ἠγόρασαν τὸ λείψανον αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔφεραν εἰς τὴν κυρίαν των· ἡ

δὲ Ἀγλαίς δεξαμένη αὐτὸ, τὸ ἐνταφίασεν ἔξω τῆς Ῥώμης τέσσαρα μίλια, ὅπου καὶ ναὸς περικαλλῆς ὕστερον ἀνηγέρθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἡλίας, Πρόβος, καὶ Ἄρης, ζίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Εὐτύχιος, καὶ Θεσσαλονίκη, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς διάκονοι ἄνδρες διακόσιοι καὶ ἑβδομήκοντα γυναῖκες, ζίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Γριγεντίνος, ὁ ἐκ Μεδιολάνων καταγόμενος, καὶ ἐν Αἰθιοπία ἐπίσκοπος γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 518.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Τρύφων χρεμασθεὶς τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγλαίς πρεσβεΐαις,

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὁρθρου καὶ ἀπόλυσις.

Κυριακῆ τῶν ἁγίων Πατέρων, πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.

Αὕτη ἡ ἑορτὴ εἰ μὲν τύχη ἔξω τῆς κ' τοῦ παρόντος μηνός, τὰ προεόρτια οὐ ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον τὰ ἀναστάσιμα, καὶ τῶν Πατέρων. Ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ τυχόντος ἁγίου ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείκτοις τῆς παρασκευῆς. Ἐσπέρας μετὰ τὸν προομιαικὴν ἢ συνήθης στιχολογία εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους ι' καὶ λέγομεν α'. Ἀναστάσιμα δ', εἶτα γ' τῶν ἁγίων Πατέρων πλ. δ'. πρὸς τὸ, Ὁ ἐν Ἑδέμ Παράδεισος.

Τῶν Προπατέρων σήμερον πιστοί. φύλ. 308.

Καὶ Προεόρτια γ'. ἤχος πλ'. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Ἄρὸν σου τὴν φωνὴν ἀληθῶς, Σιών Θεοῦ ἡ θεία πόλις καὶ κήρυξον, Πατέρων τὴν θεῖαν μνήμην, σὺν Ἀβραάμ Ἰσαάκ, Ἰακώβ τιμῶσα τὸν αἰδιμιμον. Ἰδοὺ σὺν Ἰουδα τε καὶ Λευὶ μεγαλύνομεν, Μωσῆν τὸν μέγαν, Ἄαρὼν τὸν θαυμάσιον, καὶ γεραίρομεν, σὺν Δαβὶδ Ἰησοῦν Σαμουὴλ πάντες τὴν προεόρτιον, Χριστοῦ θεῖαν γέννησιν, ὑμῖνοις ἐνθέοις κροτοῦντες, τῆς παρ' αὐτοῦ ἀγαθότητος, τυχεῖν ἐξαιτούμεν, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δεῦρο ὁ ἐν πυρίνῳ ποτὲ, ἐπιδιφρεύσας Ἡλιοῦ θεῖῳ ἄρματι, Θεόφρων Ἐλισσαίε τε, σὺν Ἐλεκία ὁμοῦ, Ἰωσία ἅμα συναγάλλεσθε, σεπτῇ δωδεκάς τε, τῶν προφητῶν ἡ θεόπνευστος, τοῖς γενεθλίοις, τοῦ Σωτῆρος συγχόρευε, καὶ ἐν ἄσμασι, πάντες Δίκαιοι ἄσατε. Παῖδες οἱ Παμμακάριστοι, οἱ ὀρόσω τοῦ πνεύματος, σθέσαντες φλόγα καμίνου, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύσατε, Χριστὸν δυσωποῦντες ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠφθῆ ἡ ἀπ' αἰῶνος ἐν γῆ, κηρυττομένη Προφητῶν ἐν τοῖς φθέγμασι, Παρθένος ἡ Θεοτόκος, ἦν Πατριάρχαι σοφοί, καὶ δικαίων δῆμοι καταγγέλλουσι. Μεθ' ὧν συγχορεύει, καὶ γυναικῶν ἡ εὐπρέπεια, Σάρρα, Ῥεββέκα, Ῥαχήλ καὶ ἡ Ἄννα τε, καὶ ἡ ἐν-

δο-

δοξος, Μαριάμ ἢ Μωσέως ὁμοῦ, ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογό-
ταύταις συνεπαγάλλονται καὶ
Κόσμου τὰ πέρατα, σύμπασα κτί-
σις γεραίρει, ὅτι Θεὸς παραγίνε-
ται, σαρκί τοῦ τεθῆναι καὶ δω-
ρήσασθαι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔ-
λεος.

Δόξα ἤχος πλ. β'.

Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, λίθον
ἄνευ χειρὸς τμηθέντα, θεωρήσας
σε Κύριε, βρέφος ἄνευ σπορᾶς,
τεθῆναι προηγόρευσε, σὲ τὸν
ἐκ Παρθένου σαρκώθέντα Λόγον,
τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, καὶ σωτῆ-
ρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον ὁ αὐτός. Σπῆ-
λαιον εὐτρεπίζου φύλ. 275.

Ἐἴσοδος. Προκείμενον. Ὁ Κύριος ἔβα-
σίλευσε· καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Ακούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχημαλώ-
τευται Λῶτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ,
ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς
αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀ-
κτώ. Καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐ-
τῶν ἕως Δάν· καὶ ἐπέπεσεν ἐπ'
αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς, καὶ οἱ
παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐ-
πάταξεν αὐτούς, καὶ κατεδίωξεν
αὐτοὺς ἕως Χοβάλ· ἣ ἐστὶν ἐν
ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέ-
στρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων,
καὶ Λῶτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ
ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρ-
χοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας,
καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ Βασι-
λεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐ-
τοῦ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν

ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογό-
μορ, καὶ τῶν Βασιλέων τῶν μετ'
αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ-
τοῦτο ἦν πεδίον Βασιλέως. Καὶ
Μελχισεδὲκ Βασιλεὺς Σαλήμ, ἐ-
ξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ
ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. Καὶ
εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν·
εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ
Ἵψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ
Θεὸς ὁ Ἵψιστος, ὃς παρέδωκε
τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ· ἴδετε παραδέδωκα ἐνώ-
πιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες
κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε
Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ
Ἄβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ,
δοῦναι αὐτοῖς, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς
ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων·
οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ἡμᾶς·
Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν
ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡσεὶ
τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει.
Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑ-
μῶν προσθεῖη ὑμῖν ὡς ἐστὲ χιλιο-
πλασίως, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς,
καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλα-
βον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ
ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς, καὶ
κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ'
ὑμῶν, χιλιάρχους, καὶ ἑκατον-
τάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους,
καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματσει-
σαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν.
Καὶ ἐντειλάμην τοῖς κριταῖς ὑ-

ὑμῶν

μῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρίνεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστὶ.

Δευτερονομίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς, καὶ φοβερὸς, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεὸς σου, ὅστις ἐποίησέν σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἐνδοξα

ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου· εἰς τὴν Λιτὴν ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου ὡς σύνθεσις

Δόξα ἤχος α'.

Βολίδες ἀστράπτοντες θεηγορίαις, οἱ μεγαλώνυμοι Προφῆται, εἰς αἶμα μακαρίζονται, καὶ τὰ ἔπη τοῦ Πνεύματος καρπούμενοι, τὴν ἀνερμήνευτον λογιᾶν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ πᾶσιν ἐκήρυξαν· νομίμως δὲ τὸ τέλος διήνυσαν, ζήσαντες ζωὴν ὑπερβαύμαστον.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον· ὁ αὐτός.

Ἀκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ, ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατὴρ, πρόεισι τεχθῆναι ἐκ Κόρης Ἀπειράνδρου, εὐδοκίᾳ τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Βηθλεέμ εὐτρεπίζου, ἀνοίγε πύλην ἢ Ἐδέμ, ὅτι ὁ ὢν γίνεταί ὁ οὐκ ἦν, καὶ ὁ πλασουργὸς πάσης κτίσεως ἀναπλάττεται, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀποσίχου τῆς Ὀκτωήχου. Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Δόξα ἤχος β'.

Χαίrete Προφῆται τίμιοι, οἱ τὸν νόμον Κυρίου καλῶς διαταξάμενοι, καὶ τῇ πίστει φανεῖς, ἀπόρρητοι στόλοι ἀκλινεῖς· ὑμεῖς γὰρ καὶ μεσίται ὤφθητε, τῆς νέας διαθήκης Χριστοῦ, καὶ μετὰ πάντας πρὸς οὐρανόν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ

Και νῦν προεόρτιον ὁ αὐτός.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν, εὐτρεπίζου σπήλαιον, ἢ Παρθένος ἐγγίξει τοῦ τεκεῖν, Βηθλεὲμ γῆ Ἰουδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας, ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἐπλασεν ἀνθρωπον, ὡς φιλάνθρωπος.

Κεχαριτωμένη, Ἀνούμφευτε Μήτηρ Παρθένη Ἄφθορε, μακαριουμένε σε. Τοῦ Ἀβραάμ γὰρ ἐκ γένους, καὶ φυλῆς Δαβὶδ ἐξήνησας, τὸν Χριστὸν δὲ τέτοκας, Προφῆταις κηρυχθέντα τὸ πρῖν.

Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται

ὠδὴ Γ'. Σὶ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις. καὶ τὸ, Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα φύλ. 322.

Τάφῳ τριημερεύσας, ἀνέστησας ζωαρχικῆ ἐγέρσει, θανόντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος, καὶ καταδίκης λυόμενοι, χαρμονικῶς ἠγάλλοντο, ἰδοὺ ἡ λύτρωσις, ἦλθες Κύριε κραυγάζοντες.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἢ συνήθως ψυχολογία.

Κανὼν Α'. εἰς δ. ὠδὴ Α'.

Κύματι θαλάσσης.

Τὴν κατ' εἰκόνα δόξαν, καὶ καθ' ὁμοίωσιν, Θεοῦ φρονούντες Παῖδες, χρυστῆς εἰκόνας φλόγα, ἐν τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, ἀθλητικῶς κατέσβεσαν, ἐν πίστει ψάλλοντες, πλήν σου Κύριον οὐκ οἶδαμεν.

Φόβῳ σοι θανάτου, ἀνοίγονται πύλαι, καὶ διαρρήσσονται, μοχλοὶ αἰώνιοι· τῇ γὰρ σεπτῇ σου καθόδῳ, ἐξανέστησαν οἱ πάλαι νεκροὶ, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντες, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Σοφίας τῷ περιόντι, καὶ πνεύματος τῇ δυνάμει, οἱ Παῖδες τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, αἰχμαλωτεύσαντες ἤσχυναν, καὶ θαρσαλέως ἔκραζον, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε Φιλάνθρωπε.

Σήμερον τὸ κλητός, τῶν Θεῶν Πατέρων, Χριστοῦ τὴν γέννησιν, προεορτάζει παιδρῶς, καὶ ὑπογράφεται ταύτης, τὸ παράδοξον τῆς χάριτος· Ἀβραάμ γὰρ σύμβολον, τοῦ νόμου καὶ οἱ Παῖδες εἰσίν.

Θεοτοκίον.

Πάλαι δεξιούται, Θεότητα μίαν, τὸν Τρισυπόστατον, ὁ ἱερός Ἀβραάμ, νῦν δὲ ὁ σύνθρονος Λόγος, τοῦ Πατρὸς ἐν θείῳ πνεύματι, τοῖς παισὶ προέρχεται, ἐνδόξως εὐφημούμενος.

Ἡ σύλληψις ἄνευ πάθους, ἢ πρόσληψις ὑπὲρ λόγον Παρθένη, τοῦ τόκου σου προήλθε· τὸ γὰρ Προφῆταις θρυλλούμενον, ὑπερφυῶς μυστήριον, ἡμῖν ἐπέφανε, Λόγος τοῦ Θεοῦ ὑπάρχων Κύριος.

Κα-

Καταβασία. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἡ ὑπακοή. ἤχος πλ. δ'.

Αγγελος παιδῶν ἐδρόσισε κάμι-
νον, νῦν δὲ γυναικῶν κλαυθμόν,
διεκώλυε λέγων, Τί ἐπιφέρεσθε
μῦρα; τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀ-
νέστη Χριστὸς ὁ Θεός· ὑπάρχει
γὰρ ζωὴ καὶ σωτηρία τοῦ γένους
τῶν ἀνθρώπων.

Ὡδὴ Δ'. Τὴν ἐν Σταυρῷ σου

Η ἐν τῷ Ἄδῃ θεία κάθοδος, σοῦ
Χριστέ ὁ Θεός, νεκροῖς ζωὴ ἐ-
δείχθη· σὺ γὰρ ἐχθροὺς ἐδέσμευ-
σας, κάτω Ἀγαθὲ, καὶ οὐράνιον
τρίβον, ἀνθρώποις ἤνοιξας.

Τὰ τῶν Πατέρων ἀχροθῆνια, Ἀ-
βραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τιμῶ-
μεν, ὅτι αὐτῶν ἐκ σπέρματος ἔ-
λαμψε Χριστὸς, σαρκωθείς ἐκ
Παρθένου, ὡς Παντοδύναμος.

Προῦπογράφων τὰ ἐσόμενα, τῇ
καθόδῳ Χριστοῦ ὁ Δανιήλ, τοὺς
θῆρας, ὡς πρόβατα ἀπέδειξε, πα-
σιν ἐναργῶς, καὶ προέγνω τὸ
μέλλον, οἷα προφήτης Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Μεγαλοφώνως προκηρύττεται,
προσδοκία ἐθνῶν, καὶ σωτηρία
Κόσμου, ὁ ὑπὲρ φύσιν τόκος σου,
Ἄχραντε σεμνή, ὃν ὑμεῖς τῶν
Πατέρων ὁ ὄμιλος σήμερον.

Καταβασ. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Ὡδὴ Β'. Θεοφανείας σου Χριστέ.

Τὸ ἐξαστράπτον τῆς χαρᾶς, ὑ-
ποτυπῶν ἐμφανῶς ὁ Ἄγγελος,

ἐν τῷ τάφῳ λαμπροφόρως δεί-
κνυται, γυναξί κηρύττων Ἀνά-
στασιν, καὶ ἀφέμεναι τὸν κλαυθ-
μόν ἡγαλλιάσαντο, Χριστοῦ ἀνα-
στάντος, τὸ χαίρετε Ἀποστόλοις
διαγγέλλουσαι.

Τὴν τῶν Πατέρων ἀπαρχὴν, ὡς
ἀρχηγὸν νόμου καὶ τῆς χάριτος,
Ἀβραάμ τὸν Πατριάρχην σήμε-
ρον, συνελθόντες πίστει τιμῆσω-
μεν· ὡς Προφήτης γὰρ τοῦ Θεοῦ
προκατηγγεῖλατο, Χριστὸν ἐκ
Παρθένου, καὶ τούτου προῦπαντᾶ
τὴν θεῖαν Γέννησιν.

Προῦπογράφοντες τρανῶς, τὴν
πρὸς ἡμᾶς τοῦ Κυρίου ἔλευσιν,
τῇ Ἀγγέλου παρουσίᾳ ἐσβεσαν,
Ἀβραάμ οἱ Παῖδες τὴν κάμινον,
καὶ ἀτμίδα δρόσου, τὸ πῦρ ἀπερ-
γασάμενοι, ἐν τούτῳ τῇ πίστει,
εἰκόνας χρυστῆς δόξαν ἐχώνουσιν.

Θεοτοκίον.

Εν θείῳ Πνεύματι δηλῶν, τὴν
ἐξ ἡμῶν ἀπαθῶς σου πρόσληψιν,
Ἡσαίας ἀνεβόα Κύριε, γρηγορῶν
τῷ Νόμῳ τῆς χάριτος· τὸν ἐκ
γένους μὲν Ἀβραάμ, ἐκ τῆς Ἰού-
δα δὲ φυλῆς κατὰ σάρκα, Παρ-
θένος ἄνευ σποράς ἔρχεται τί-
κτουςα.

Καταβασία. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ὡδὴ Γ'. Τοῦ εἰοῦ τὴν Θάλασσαν.

Θανάτου τὴν νέκρωσιν, καὶ τοῦ
ἄδου ἀγαθὲ, εἰργάσω τὴν καθαί-
ρεσιν, τριημέρῳ ταφῇ σου θεοπρε-
πῶς, ζῶν δὲ ἐπήγασας, ἀναστὰς
τοῖς ἐν Κόσμῳ, Ἰησοῦ Βασιλεῦ.

Ο τρόπος φιλόξενος, ἡ δὲ Πίστις ὑψηλὴ, τοῦ Ἀβραάμ ὑπάρχουσα, Τριάδος τὸ μυστήριον τυπικῶς, δεξιόμενος ἔχειρε, τοῦ Χριστοῦ δὲ προτρέχων νῦν ἀγάλλεται.

Τὴν κτίσιν ὑπέταξε, νῦν ἡ πίστις τοῖς Παισὶ, τῇ δωρεᾷ τοῦ Πνεύματος· τὸ γὰρ πῦρ τὸ παμφάγον καὶ ἀναιδές, ἤδέσθη τοὺς σέβοντας, τοῦ πυρὸς τὸν ἐργάτην, Ἰησοῦν τὸν Χριστόν. Θεοτοκ.

Νηδύος ἐκύησας, ἐκ Παρθένου τὸν Χριστόν, Μαρία Μήτηρ Ἀναδρε, ὃν εἶδον οἱ Προφῆται θεοπτικῶς· αὐτοῦ προχορεύουσιν, οἱ Πατέρες οἱ θεοὶ τὰ γενέθλια.

Καταβ. Σπλάγγων Ἰωάν.

Κοντάκιον ἤχος πλ. β'. Χειρόγραφον εἰκόνα, φύλ. 312.

Ἔπερον. ἤχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς

Εὐφραίνου Βηθλεέμ, Εὐφραθᾶ ἐτοιμάζου. ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἀμνάς, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν, ἐν μήτρᾳ βασιλεύουσα, τοῦ τεκεῖν κατεπείγεται· ὃν περ βλέποντες, οἱ θεοφόροι Πατέρες, ἐπαγάλλονται, μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦντες, Παρθένον θηλάζουσαν. Ὁ Οἶκος.

Τῆς σῆς Παρθένε κηύσεως τὴν λαμπρότητα, καθορῶντες ἐκλάμπουσαν, Ἀβραάμ ὁ φιλόθεος, καὶ Ἰσαὰκ ὁ αἰοίδιμος, Ἰακώβ, καὶ πᾶς ὁ θεοσύλλεκτος χορὸς τῶν ἁγίων ἀγάλλεται, καὶ τὴν κτίσιν προσήγαγον, πρὸς σὴν ὑπάντησιν,

(TOM. B').

ἐν χαρμοσύναις λέξεσι. Χαρὰς γὰρ πρόξενος πᾶσιν ὠφθῆς ἐν μήτρᾳ συλλαβούσα, τὸν ποτὲ ἐν Βαβυλῶνι ὀραθέντα, καὶ τοὺς Παιδας τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ ἀδικῶς βληθέντας, ἀφλέκτους συντηρήσαντα, ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοϊαν. Διὸ καὶ ἀναμέλπουσι τὸν ὀρώμενον ἐν χερσὶ νεάνιδος, ὑμνοῦντες Παρθένον θηλάζουσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως μνήμην ἄγειν ἐτάχθημεν παρὰ τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων Πατέρων, πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶ ἐυαρεστησάντων δικαίων Πατέρων, ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς Ἰσραηλῆος Θεοτόκου Πατέρων, Προφητῶν, καὶ Προφητιδῶν, ὧν διὰ τὸ πληθὸς τὴν κατὰ γενεαλογίαν σειρὰν παραλιπόντες, ὀλίγων μόνον ἐμνήσθημεν.

Μνήμη τῶν πρωτοπλάστων Ἀδὰμ καὶ Εὐας. Καὶ τοῦ Δικαίου Ἀβελ υἱοῦ Ἀδὰμ. Καὶ τοῦ Δικαίου Ἐνώχ, υἱοῦ Ἰάρεδ. Καὶ τοῦ Δικαίου Νῶε, υἱοῦ Λάμεχ. κλπ.

ἰδὲ Ζ'. Ἄφραστον θαῦμα.

Ω ξένον θαῦμα, ὁ ἐν Ὑψίστοις καθήμενος, ἐπὶ θρόνου Κύριος αὐτός, προσλήψει σαρκὸς, θάνατον ὑπέμεινεν, ἀλλ' ἐξανέστη Θεότητος ἰσχυί, συνεγείρας νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος. Δίς.

Χριστὸν γεννήσας, τὸ κατὰ σάρκα ἐκ πίστεως, ἀρχηγέτα, Πάτερ Ἀβραάμ, ἐδεῖχθῆς Ἐθνῶν, πνευματι Πατὴρ ἐναργῶς, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων, Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

« 22 »

ΑΨΙ-

Αψύχου ἤχου, διακενης ἀλαλάζοντος, τῶν ἐμψύχων, ἤμβλυναν ὠδὴν, καμίνου τὸ πῦρ, φλεγομένης σώμασι, καταπατοῦντες οἱ Παῖδες ἀνεβῶν, Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ. Θεοτοκίον.

Τὸ ξένον θαῦμα, τὸ ἐν Προφήταις ὀρυλλόμενον, καὶ πατρᾷσι πάλαι ἐμφανῶς, Παρθένος ἀγνή, τεξομένη πάρεστιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων, Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Καταβασία. Οἱ Παιδες εὐσεβεία.

Ὡδὴ Η'. Ἐκστῆθι φρίττων οὐρανέ.

Ω τῆς ἀφάτου σου Χριστέ, συγκαταβάσεις, δι' ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς· ἰδοὺ γὰρ θανάτου γευσάμενος, Θεὸς ἀθάνατος ὢν, ἐν τάφῳ ὡς βροτὸς κατετέθης, ἀλλ' ἐξανέστης Λόγε, συνεγείρας τοὺς κάτω, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοῦ τὴν σφαγὴν προεκτυπῶν, ὁ Ἀβραάμ Χριστέ, ὃν ἐκύησεν Ἰῖόν, ἐν ὄρει πειθαρχῶν σοι Δέσποτα, καθάπερ πρόβατον, ἀνῆλθε θυσιάσων ἐν πίσει· ἀλλ' ἐπανῆκε χαίρων, Ἰσαὰκ καὶ πρεσβύτες, σὲ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φλόξ ἡ ἀκάματος Χριστέ, ἐνδυσασμένη σε, ὡς ἱμάτιον τὸ πῦρ, τὸ θεῖον τῶν ἁγίων Παίδων σου, ἀπημαυρώθη σφοδρῶς, καὶ δρόσος τῆ σῆ συγκαταβάσει. τοῖς ψάλλουσι ν ἤχειτο, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ον προκατήγγειλαν πιστῶς, προφητικαὶ φωναί, Ἰησοῦν Ἐμμανουὴλ, ἀνθρώπου ἐν μορφῇ ἐρχόμενον, τὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, Υἱόν τε καὶ συνάναρχον Λόγον, ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἡ Παρθένος Μαρία, τίκτει ἀπειρανδρῶς, ἐν Βηθλεέμ τῇ πόλει.

Καταβασία. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ὡδὴ Θ'. Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ.

Τί ἐποδύρη ἡ Κτίσις, ἐν σταυρῷ καθορώσα, καὶ ἐν σορῷ τὸν τῆς ζωῆς, Δεσπότην καὶ Θεόν; ἀναστήσεται γὰρ, καινοποιῶν σὲ φαιδρῶς, τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν ἄδην καθελῶν, καὶ νεκροὺς συνεγείρας ἀνευφημοῦντας αὐτόν.

Τῶν πρὸ τοῦ Νόμου Πατέρων, ἑορτὴν ἐκτελοῦντες, τοὺς ἐξ αὐτῶν θεοπρεπῶς, τιμῶμεν Ἰησοῦν, Ἀβραάμ γομ ὁμοῦ, καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, Προφητῶν καὶ τοῦ Νόμου, εἰδείχθησαν κρηπίς, καὶ τῆς χάριτος πίστει, πνευματικαὶ ἀπαρχαί.

Ο ἐν πυρὶ ὑποδείξας, τῷ Μωσῆ ἐν τῇ βάτῳ, τὸ ὑπὲρ νοῦν θεοπτικῶς, Μυστήριον Θεός, ἐν πυρὶ τοῖς Παισὶ συγκαταβάς ὁ αὐτός, τῷ πυρὶ τῆς ἐμφύτου, Θεότητος αὐτοῦ, τῆς καμίνου τὴν φλόγα, δρόσον ἀπέδειξε. Θεοτοκίον.

Συγχαίρει πᾶσα ἡ Κτίσις, τῷ σῷ τόκῳ Παρθένε· τὴν γὰρ Ἐδέμ ἡ Βηθλεέμ, διήνοιξεν ἡμῖν, καὶ

(ἰδοὺ)

ιδού τῆς ζωῆς, τοῦ ξύλου ἁπαν-
τες, ἀπολαύοντες πίστει. **δοῦμεν**
ἐκτενώς, Τὰς ἡμῶν ἱεσίας, Δέ-
σποινα πλήρωσον.

Καταβασία. Μυστήριον ξένον.

Ἐξαποστειλάρ. Τοῖς Μαθηταῖς.

Πατριάρχων οἱ πρόκριτοι, καί
πρὸ Νόμου Πατέρες, ἐν πίστει
προεξέλαμψαν, Ἀβραάμ Ἰσαάκ
τε, καὶ Ἰακώβ ὡς φωστῆρες.
Ἄπαντες γὰρ Προφῆται, καὶ Δί-
καιοὶ ἀνήρθησαν, ἐξ αὐτῶν ὡς
λαμπάδες, φωτισοειδῆς καὶ τὴν
Κτίσιν, πᾶσαν φωταγωγοῦσι, καὶ
ἐκτενώς πρεσβεύουσι, πρὸς Θεὸν
ὑπὲρ Κόσμου. Ὅμοιον.

Εὐφραίνου Βηθλεὲμ καὶ σὺ, Εὐ-
φραθᾶ ἐτοιμάζου· ἡ Θεοτόκος
ἦκει γὰρ, ἐν σπηλαιῶ καὶ σάττη,
τεχεῖν Θεὸν ἀπορρήτως. Ὁ φρι-
κτοῦ Μυστηρίου, οὗ νῦν τὴν θείαν
Γέννησιν, Ἀβραάμ Ἰσαάκ τε, καὶ
Ἰακώβ, Πατριάρχαι ἅπαντες καὶ
Προφῆται, φαιδρῶς προεορτά-
ζουσι, καὶ βροτοὶ σὺν Ἀγγέλοις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, στιχηρὰ. Ἀναστάς.
τῆς Ὀκτωήγου, δ'. καὶ τῶν Ἁγίων
Πατέρων προσόμοια, δ'. ἤχος πλ. ε'.

Ὀλην ἀποθήμενοι.

Ὁφθη ἡ πανένδοξος, Θεοπατό-
ρων ἡ μνήμη, φωτὸς ὄντως ἐμπλε-
ως, καὶ ἀκτίσι Χάριτος ἐξαστρα-
πτουσα· φαεινὸς Ἡλιος, ὁ Χρι-
στός ἀναθὲν, ὑπερλάμπει τηλαυ-
γέστατα. Ἀστέρων σύνοδος, ἄγει
σὺν αὐτοῖς ἀνατέλλοντα, καὶ τόκον
τὸν Θεάνθρωπον, φαίνει Βηθλεὲμ

ἔνδον ἐσεσθαι· ὅθεν ἐκ καρδίας,
τοῖς τούτου γενεθλίοις εὐσεβῶς,
ἐπικροτοῦντες χορευόμεν, αἶνον
προεόρτιον.

Ἀλόγων ἐν φάττη σε, ἀνακλιναῖ
ἡ Παρθένος, Θεοῦ Λόγε Ἄναρχε,
ἀρχὴν εἰσδεχόμενον ὑπὲρ ἐννοϊαν,
τὴν ἐμὴν λύσαι γὰρ, ἀλογίαν
ἔρχῃ, ἣν ὑπέστην φθόνῳ ὄφειως,
ὑπαργανωθήσῃ δὲ, ὅπως διαρρή-
ξις τὰ σπάργανα, σειράς τε τῶν
πταισμάτων μου, μόνε ἀγαθὴ καὶ
Φιλάνθρωπε, ὅθεν σε δοξάζω,
ὕμνῳ καὶ προσκυνῶ περιχαρῶς,
τὴν ἐν σαρκὶ παρουσίαν σου, δι-
ῆς ἡλευθέρωμαι.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεός.

Ἄδῃ ὠραίζεται τῆς Θεϊκῆς
μετουσίας, Ἀδὰμ χαίρων σήμε-
ρον, ὡς κρηπίς καὶ ἐρεισμα προ-
πατόρων σοφῶν, συσκιρτᾷ Ἀβελ
τε, καὶ Ἐνώχ γέγηθε, καὶ χορεύ-
ει Σὴθ καὶ Νῶε ὁμοῦ, σὺν Πα-
τριάρχαις τε, μέλπει Ἀβραάμ ὁ
πανεὐφῆμος, καὶ Τόκον τὸν Ἀπά-
τορα, νῦν Μελιχτεδὲκ βλέπει ἀνω-
θεν· ὅθεν θείαν μνήμην, Χριστοῦ
τῶν Προπατόρων καὶ ἡμεῖς, ἐπι-
τελοῦντες αἰνέσωμεν, Τριάδα τὴν
Ἄκτιστον.

Τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος.

Ἡστραφεν εὐφρόσυνος, ἡ ἐν και-
μίνῳ τῶν Παίδων, Θεοφόρων χό-
ρευσις, καὶ Χριστοῦ τὴν Γέννησιν,
προκηρύττει σαφῶς· ὡς σεπτῇ
δρόσος γὰρ, καταβάς Κύριος, τὴν
τεκοῦσαν σώζει ἀπλακτον, φρου-

ρεῖ ἀλώδητον, καὶ καταπλουτεῖ
θεαίαι χάρισι, διὸ καὶ ὁ Θεόλη-
πτος, χαίρει Δανιὴλ ἀγαλλόμε-
νος· λίθον γὰρ ἐξ ὄρους, ἀλάξου-
τον προβλέπων ἐμφανῶς, ἐν παρ-
ρησίᾳ πρεσβεύει νῦν, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Δίξα ἦχος, πλ. δ'.

Τῶν νομικῶν διδαγμάτων ὁ σὺλ-
λογος· τὴν ἐν σαρκὶ ἐμφανίζει
τοῦ Χριστοῦ θεῖαν Γέννησιν· τοὺς
πρὸ τοῦ Νόμου τὴν χάριν εὐαγ-
γελιζομένους, ὡς ὑπὲρ Νόμου τῇ
πίστει ὑπάρξαντας· ὅθεν τῆς φθο-
ρᾶς ἀπαλλαγὴν οὖσαν πρόξενον·
ταῖς ἐν ᾄδῃ κατεχομέναις ψυχαῖς
προεκήρυττον, διὰ τῆς ἀναστάσε-
ως· Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ἰπερευλογημένη. Δοξολογία
μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Βίς τὴν Δει-
τουργίαν οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τοῦ
Κανόνος τῶν Πατέρων. Ἰδὴ, γ'· καὶ
ς'. Ὁ Ἀπόστολ. Προκείμενον· ἦχος δ'.

Στίχ. Βύλογητός εἰ Κύριε ὁ Θεός
τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὅτι δίκαιος εἰ ἐπὶ
πάνιν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς.

Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, πίστει παρήχησεν Ἀ-
βραάμ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγ-
γελλίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς
κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰα-
κώβ, τῶν συγχληρονόμων τῆς
ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς. Ἐξεδέχε-
το γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχου-
σαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δη-
μιουργός ὁ Θεός. Καὶ τί ἐτι λέ-
γω; Ἐπιλείψει γὰρ με διηγού-

μενον ὁ χρόνος· περὶ Γεδεών,
Βαράκ τε καὶ Σωμφών, καὶ Ἰεφθάε,
Δαυὶδ τε καὶ Σαμουὴλ, καὶ τῶν
Προφητῶν. Οἱ διὰ πίστεως κατη-
γωνίσαντο Βασιλείας, εἰργάσαντο
δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελι-
ῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων,
ἔσβησαν δύναμιν πυρὸς, ἔφυγον
στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώ-
θησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν
ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς
ἔκλιναν ἀλλοτρίων. Ἔλαβον γυ-
ναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νε-
κροὺς αὐτῶν. Ἄλλοι δὲ ἐτυμπα-
νίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν
ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀνα-
στάσεως τύχωσιν. Ἔτεροι δὲ
ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν
ἔλαβον, ἐτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλα-
κῆς. Ἐλιθάσθησαν, ἐπίσθησαν,
ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας
ἀπέθανον· περιήλθον ἐν μηλωταῖς,
ἐν αἰγίοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι,
θλιβόμενοι, χακουχούμενοι, (ὧν
οὐκ ἦν ἄξιος ὁ Κόσμος)· ἐν ἐρη-
μίαις πλανώμενοι, καὶ ὄρεσι καὶ
σπηλαίαις, καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς.
Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες
διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐχομίσαν-
το τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ
περὶ ἡμῶν κρείττόν τι προβλεψα-
μένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τε-
λειωθῶσιν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου.

Βιβλος Γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,
Γιου Δαβὶδ, Γιου Ἀβραάμ.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

20 Δεκεμβρίου τοῦ ἁγίου Ἱερο-
μάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοσό-
ρου· καὶ προσέρτια τῶν Χριστου-
γέννων.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλομεν 3 προσέρτια
φύλ. 343. καὶ 3 τοῦ ἁγίου ἤχος δ'.

Ὁ ἐξ ὕψιστου κληθεῖς.

Θεοφόρος καλούμενος ἀξίως,
ὄτε ὁ Δεσπότης σε μάκαρ Ἰγνά-
τιε, ὡς συμπαθῆς ἠγκαλίσατο,
φιλοσοφίας, τῆς ἀνωτατης φαίνων
τὰ δόγματα, τότε τὴν πολύφω-
τον, αἴγλην εἰσδέδεξαι, καθάπερ
σπόγγος τὰ νάματα, ἐκ τῆς ἀβύσ-
σου, τῶν φωτισμάτων ἀνιμησά-
μενος. Ὅθεν κατ' ἴχνος ἠκολού-
θησας, τῷ καλοῦντι Χριστῷ τῷ
Θεῷ ἡμῶν. Ὅν ἰκέτευε σῶσαι,
καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θτερωμένος ἀγάπῃ τῇ τε-
λεία, ὄτε ὁ πρηστήριος ἔρως ἀνέ-
φλεγε, σοῦ τὴν ψυχὴν ἱερώτατε,
πρὸς τὸν Δεσπότην, σὲ κατεπεί-
γων, Πάτερ πορευέσθαι, τότε τὸν
ἀοίδιμον, λόγον ἐβόησας, σίτος
ὑπάρχω τοῦ κτίσαντος, καὶ δι' ὀ-
δόντων, δεῖ με θηρίων πάντως
ἀλήθεσθαι, ἵνα τῷ λόγῳ καθα-
ρώτατος, ἄρτος, φανῶ τῷ Θεῷ
ἡμῶν. Ὅν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ
φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συνεσταυρώθης Χριστῷ Ἱερο-
φάντωρ, ὄτε τὸν Θεόπνευστον
λόγον ἀνέκραξας, ὁ ἐμὸς ἔρως
ἐσταύρωται, καὶ κοινωνῆσαι, τού-
τω τοῦ πάθους λίαν ἐπείγομαι.
Ἐντεῦθεν Ἰγνατίε, καθάπερ Ἡ-

λιος, ἀνατολῆς ἐξορμώμενος, ἐπὶ
τὴν δύσιν, καταφωτίζων μάκαρ
διέδραμες, καὶ Βασιλείας δια-
δήματι, ἐκοσμήθης Χριστῷ. προ-
σαγόμενος· ὄν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ
φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἤχος πλ. δ'.

Θεοφόρε Ἰγνατίε, τὸν σὸν ἔρω-
τα, Χριστὸν ἐνστερνισάμενος, μι-
σθὸν ἐκομίσω, τῆς ἱερουργίας
τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τὸ
τελειωθῆναι δι' αἵματος. Διὸ σί-
τος γενόμενος, τοῦ ἀθανάτου γε-
ωργοῦ, δι' ὀδόντων θηρίων ἠλέ-
σθης, καὶ ἄρτος ἡδὺς αὐτῷ ἀνε-
δείχθης, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν,
ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός. -

Υπόδεξαι Βηθλεὲμ, τὴν τοῦ Θεοῦ
Μητρόπολιν. Φῶς γὰρ τὸ ἄδυ-
τον, ἐπὶ σὲ γεννησάμενος ἦκει. Ἀγ-
γελοι θαυμάσατε ἐν Οὐρανῷ, ἀν-
θρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς.
Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισό-
κλειον δῶρον προσκομίσσατε. Ποι-
μένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρι-
σάγιον ὕμνον μελωδήσατε. Πᾶσα
πνοὴ αἰνεσάτω τὸν παντουργόν.

Ἀπόστιχα. Προσεύχτια ἤχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθά.

Οἶκος τοῦ Παντουργοῦ, ἐδείχθης
ὦ Παρθένε. Ἐν σοὶ γὰρ Ἐνοι-
κήσας, ὁ Κύριος τῆς δόξης, τε-
χθῆναι νῦν προέρχεται.

Στίχους. Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαιμᾶν ἦξι.

Δόξα τῶν γηγενῶν, καὶ καύχη-

μα

μα και κλέος, Βηθλεέμ ἢ τιμία, γίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.
μητρόπολις ἢ θεία, ὑπόδεξαι τὸν κτίστην σου.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Νέον ἐν Βηθλεέμ, παιδίον ἐκ Παρθένου, Θεὸς ὁ πρὸ αἰώνων, ἐν φάτῃ τῶν ἀλόγων, γεννᾶται, ὡ τοῦ θαύματος.

Δόξα καὶ νῦν ὁμοιον.

Η πόλις Βηθλεέμ, εὐτρέπισον τῷ Κτίστῃ, τὸ σπήλαιον τὴν φάτῃν, τὰ σπάργανα ἐν σοὶ γάρ, τεχθῆναι παραγίνεται.

Τροπάριον, προσόρτιον, ἤχος δ'.

Ετοιμάζου Βηθλεέμ, ἤνοιχται πᾶσιν ἢ Ἐδέμ· εὐτρέπιζου Εὐφραθα, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν πῶ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γὰρ, ἢ ἐκείνης γαστήρ, εδείχθη νοητὰς, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτὸν ἐξ οὐ φαγόντες ζήσωμεν· οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδάμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ τοῦ ἀγίου, ἤχος ὁ αὐτός. Καὶ τρόπων μέτοχος. φύλ. Ε. Τὸ πρῶτον κοντάκιον, προσόρτιον. ἤχος γ'.

Η Παρθένος Δέσποινα τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται ἀποτεκεῖν ἀπορρόγητως· χόρευε, ἢ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουλθθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν. Ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί Κ'. Μνήμη τοῦ α-

Τὸν ἱερὸν καὶ θεῖον τοῦτον πατέρα, καὶ φωστῆρα τῆς ἐκκλησίας λέγουσιν, ὅτι παῖδα ὄντα ὑψωσεν ὁ Κύριος καὶ εἶπεν, Ὅστις ταπεινώσει τὸν ἑαυτὸν του, ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, αὐτὸς ἐστὶν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὁ ἅγιος οὗτος ἐχρημάτισε Πατριάρχης Ἀντιοχείας, παρατείννας τὸν βίον μέχρι τοῦ 120 σωτηρίου ἔτους, ὁπότε σταλεῖς εἰς Ῥώμην ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Γραϊανῶ, ἔλαβε τοῦ μαρτυρίου τον στέφανον, ῥιφθεις εἰς τὸ ἀμφιθέατρον, καὶ κατασφαγῶθεις ὑπὸ τῶν ἐν αὐτῷ λεόντων.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Φιλογόνιος ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ Θάσιος, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας, ξίφει τελειοῦται ἐν ἔτει 1652.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβίαις.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πιστοὶ τὰ προσόρτια, τῶν γενεθλίων ἄσματα, νῦν προηγήσωμεν πίσει· ἔρχεται, ἤκει γὰρ Χριστὸς, ἐν Βηθλεέμ τεχθῆσεσθαι, ὡς βροτὸς ἐκ Παρθένου, καὶ ὁραθῆναι νήπιος, σπαραγάνοις ἐνεληγμένος, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάσχων.

Εἰς τοὺς αἶνους ψάλλομεν προσόρτια εἰς ἤχον πλ. δ'.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Ω πῶν ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀβρότητων

Mu.

Μυστηρίων, τίχεται Θεός, ἐπι-
γῆς δι' εὐσπλαγχίαν, τὴν δου-
λικὴν εἰκόνα, ἑαυτῷ περιθέμενος,
ὅπως τῆς δουλείας ἀφαρπάσῃ, τῆς
τοῦ ἀλλοτρίου τοὺς βωάντας,
πόθῳ ζέοντι, Εὐλογημένος εἰ Σω-
τὴρ ὁ μόνος φιλόνηθρωπος. Δίς

Οπου ὁ Χριστός, τίχεται ἰω-
μεν πάντες, ἔχοντες ἐν νῶ, τὸν
τῆς πίστεως ἀστέρα· ἐκεῖ γὰρ
βαδιοῦντες, νοητῶς καὶ προ-
φθάσωμεν, ὡς ἐν Βηθλεὲμ τῆς
Ἰουδαίας, αὐτὸν ὀψώμεθα τε-
χθέντα, καὶ προσάξωμεν, δῶρα
ἐπάξια αὐτῷ, ἀρετῶν τὰ κρείτ-
τονα.

Δῶμεν τῷ Θεῷ, οἱ πιστοὶ με-
γαλωσύνην, τῷ διὰ πολλὴν, εὐ-
σπλαγχίαν σαρκωθέντι, καὶ τῇ
αὐτοῦ πτωχείᾳ, καὶ κενώσει πλου-
τίσαντι, πάντας τοὺς πτωχεύ-
σαντας ἀθλίως, καὶ δόντι τὸ καλ-
λος τὸ ἀρχαῖον, πιστῶς κράζου-
σιν, Εὐλογημένος εἰ Σωτὴρ, ὁ
μόνος φιλόνηθρωπος.

Δόξα καὶ νῦν ὁμοιον.

Δεῦρο Βηθλεὲμ, ἐτοιμάζου τὰ
τοῦ τόκου. Ἰθι Ἰωσήφ, ἀπογρά-
φου σὺν Μαρίας. Σεπτοτάτη ἡ
φάνη, θεοφόρα τὰ σπάργανα,
ἐνθα ἡ ζωὴ ἐνεληθείσα, σειρὰς
θανάτου διαῤῥήξει, ἐπισφίγγου-
σα, πρὸς ἀφαρσίαν τοὺς βροτούς,
Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν.

ἀπόστιχα. Οἶκος τοῦ Εὐφραθῆ φύλ.

341. καὶ ἀπόλυσις.

21 Δεκεμβρίου. Τῆς ἁγίας Μάρ-
τυρος Ἰουλιανῆς τῆς ἐν Νικα-
μηδαίᾳ.

Τὸ ἑσπέρα· εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα
ψάλλομεν 3 προεόρτια.

Ἦχος δ΄: Ἐδῶκασι σπμειώσιν.

Οὗτος ὁ Θεός ἡμῶν, οὐ λογι-
σθήσεται ἕτερος, πρὸς αὐτὸν ἀνα-
κέκραγε, Προφήτης ἐν Πνεύματι,
νῦν ὁδὸν ἐξεύρε, πᾶσαν ἐπιστή-
μης, μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς βροτοῖς,
σάρκα φορέσας ὁμοιωθήσεται.
Παρθένου γὰρ Θεόπαιδος, ἀπο-
τεχθῆναι ἐπείγεται, προσιτός μοι
γενόμενος, ὁ τῇ φύσει ἀπρόσιτος.

Θημωνία ἄλωνος, ἡ σὴ κοιλία
Πανάμωμε, Θεοτόκε γνωρίζεται,
στῆχυν ἀγεώργητον, ὑπὲρ νεῦν
καὶ λόγον, φέρουσα ἀφράστως·
ὄν ἐν Σηηλαίῳ Βηθλεὲμ, ἀποκυή-
σεις τὴν Κτίσιν ἅπασαν, ταῖς
θείαις ἐπιγνώσεσι, μέλλουσα
ὀρέψειν ἐν χάριτι, καὶ λιμοῦ τὸ
ἀνθρώπινον, ψυχοφθόρου λυτρώ-
σασθαι.

Ἄμαλις ἡ Ἄμωμος, τὸν σι-
τευτὸν Μόσχον φέρουσα, ἐν κοι-
λία προέρχεται, εἰς Ἅγιον Σπῆ-
λαιον, παραδόξῳ λόγῳ, τοῦτον
ἀποτέξει, καὶ σπαργανῶσαι ὡς
βροτὸν, καὶ ἀνακλῖναι φάνη ὡς
νήπιον· ἡ Κτίσις προσόρταζε,
χαρμονικῶς μεγαλύνουσα, τὸν
τοιαῦτα παράδοξα, ἐπὶ γῆς ἐρ-
γαζόμενον.

Ψάλλε καὶ 3 εἰς γυναῖκα Μάρτυρα.
Ζῆτει εἰς τὸ τέλος.

Δόξα

Δόξα καὶ νῦν, ἤχος γ'.

Εὐτρεπίζου Βηθλεέμ, ἠνοικταὶ γὰρ ἡ Ἐδέμ, ἑτοιμάζου Εὐφραθᾶ· ἀνανεοῦται γὰρ ὁ Ἀδάμ, καὶ ἡ Εὐὰ σὺν αὐτῶ· ἡ κατάρα γὰρ λέλυται, ἡ σωτηρία ἐν Κόσμῳ ἐξήνθησε, καὶ ψυχαὶ τῶν δικαίων εὐτρεπίζονται, ὡς προῖκα δωροφορίας, ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσάγουσαι, σωτηρίαν ψυχικὴν, καὶ ἀφθαρσίαν κομιζόμεναι· ἰδοὺ γὰρ ἐν φάτνῃ ἀνακείμενος, προτρέπει ὕμνωδιάν πνευματικὴν ἐπιτελέσαι, τοὺς βοῶντας ἀπαύσως, **Κύριε δόξα σοι.**

Ἀπόστιχα, προεόρτια. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ, φύλ. 341. Τροπᾶριον. Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, φύλ. 342. καὶ, ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ, φύλ. 6. καὶ πάλιν, Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ. Τὸ πρῶτῳ, κοντάκιον. Ἡ Παρθένο; Δέσποινα.

Ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΚΑ'. Μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς.

Αὕτη ἦτον ἀπὸ τὴν Νικομήδειαν τῆς Ἀσίας· ἀρραβωνισθεῖσα δὲ μέ τινα εἰδωλολάτριν, δὲν ἤθελε νὰ τὸν συζευχθῆ. Ὅθεν ὑπ' αὐτοῦ παιδευθεῖσα πολυειδῶς, τέλος καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπετημήθη ἐν ἔτει 299. καὶ οὕτως ἀπήλαυσε τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι πεντακόσιοι ἄνδρες, καὶ ἑκατὸν τριάκοντα γυναῖκες, αἱ διὰ τῆς ἁγίας Ἰουλιανῆς ἀθλήσασαι, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεμιστοκλῆς ὁ εἰς τὰ Μύρα χρηματίσας

ἠπομὴν προβάτων, ξίφει τελειοῦται, ἐν ἔτει 250.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβίαις.

Ἐξαποστειλᾶριον Προεόρτιον

Τὸν Νυμφῶνά σου βλέπω.

Βηθλεέμ γῆ Ἰούδα, εὐτρέπισον τὰς εἰσόδους· Ἐν σοὶ ἡ Παρθένο; καὶ Θεοτόκος ἤδη ἤκει, τοῦ τεκεῖν ἐν σπηλαίῳ, καὶ φάτνῃ, τὸν Θεόν μου καὶ Κύριον. Δίς.

Εἰς τοὺς αἰῶνας. Αἱ Ἀγγελικαὶ· κτλ. Ζῆτει φύλ. 342.

22 Δεκεμβρίου τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλομεν 3· Προεόρτια φύλ. 343. καὶ 3 τῆς ἁγίας ἤχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ος περικαλλέσατα τὰ σά, Μάρτυς προτερήματα, ὡς εὐκλεῖς οἱ ἀγῶνές σου, ὡς περιδόητος, ἡ ὁμολογία, ὡς πολλὰ τὰ θαύματα, καὶ ἄπειρα τὰ θεῖα τεράστια, δι' ὧν δοξάζει σε, εἰς αἰῶνας ὃν ἐδόξασας, ἐναθλοῦσα, τοῖς σεπτοῖς σου μέλεσιν.

Στέργουσα τὴν εὐκλειαν σεμνῆ, τῶν ἀθλούντων ἔσπευσας, τούτων τὸν ζῆλον μιμήσασθαι. Ὅθεν ὑπήνεγκας, πόνους σφοδροτάτους· καὶ νῦν θεῖα χάριτι, κουφίζεις πάντα πόνον πανεύφημε, ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτων τῶν

τιμώντων σου, τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ προτερήματα.

Ηστραφας παιδρότερον σαφῶς, τοῦ ἡλίου ἐνδοξε, τὸν σὸν ἀγῶνα τελέσασα, καὶ ταῖς ἀκτίσι σου, τῶν πολλῶν θαυμάτων, πάντων τὰ νοήματα, φωτίζεις τῶν πιστῶς προσόντων σου, τῇ θείᾳ, λάρνακι, πηγαζούσῃ θεῖα νάματα, Ἀναστασία Μάρτυς μεγαλώνυμε.

Δόξα ἤχος β'.

Τῆς ἀναστάσεως εἴληφας τὸ δώρημα, Ἀναστασία Πανεύφημε, ἀθληφοροῦσα ἐν τῷ σταδίῳ. Δαιμόνων γὰρ ἐξηφάνισας πληθύν, καὶ πόντῳ παρέδωκας ἀθληφόρε, Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

Καὶ νῦν Προεόρτιον ἤχος ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε. φύλ. 335.

Ἀπόστιχα. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ φύλλα 341. Ἀπολυτίκιον. Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ· 342. Καὶ, Ἡ ἀμνάς σου φύλ. 6. Τὸ πρῶν κοντάκιον, Ἡ Παρθένος Δέσποινα φύλ. 342. καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μνητὶ κβ'. μνήμη τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας.

Η ἁγία αὕτη ἦτον ἀπὸ τῆν Ῥώμην, θυγάτηρ Φαύστου τινὸς εἰδωλολάτρου, καὶ μητρὸς Φαύστας Χριστιανῆς, καὶ ἐξῆ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 290. Λαβοῦσα δὲ εἰδωλολάτριν ἄνδρα, δὲν τὸν ἤθελε, καὶ φανερωθεῖσα ὡς χριστιανῆ, πιάνεται, δέρνεται, καὶ ῥίπτεται εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴδὲν βλαφθεῖσα, ῥίπτεται εἰς τὸ πῦρ, καὶ οὕτως ἀπῆλause

τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον λέγεται Φαρμακολύτρια, διότι ἔλυε πᾶν φάρμακον, καὶ ἰάτρευε πᾶσαν νόσον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Χρυσόγονος ὁ Ῥωμαῖος, ξίφει τελειοῦται εἰς τὴν Νικομήδειαν.

† Ἡ ἁγία Μάρτυς Θεοδότῃ καὶ τὰ τρία αὐτῆς τέκνα ἀπὸ τῆν Νίκαιαν τῆς Βηθυνίας, πυρὶ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ζωῖλος βασανισθεῖς, τελειοῦται.

Ἐξαποστειλ. αἶνους, καὶ ἀπόστιχ. ὅλα προεόρτ. ζῆτει φύλ. 342.

~~22 Δεκεμβρίου τῶν ἁγίων δέκα μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ μαρτυρησάντων.~~

23 Δεκεμβρίου τῶν ἁγίων δέκα μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ μαρτυρησάντων.

Τὸ ἐσπέρας ψάλλομεν 3 Προεόρτια ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Προεόρτια ἄσματα, διανοίας εὐθύτητι, τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως προσηχῆσωμεν· ὁ γὰρ Πατρί καὶ τῷ Πνεύματι, συνὼν καὶ ὁμότιμος, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἐνδυσάμενος φύραμα, μέλλει τίχτεσθαι, Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει οὐ τὸν Τόκον, τὸν ἀπόρρητον Ποιμένες, μετὰ Ἀγγέλων ὑμνήσωμεν.

Εν κυβάλοις ἠχῆσωμεν, ἐν ὠδαῖς ἀλαλάξωμεν, ἡ Χριστοῦ ἀνάδειξις πεφανέρωται, τῶν Προφητῶν τὰ κηρύγματα, τὸ πέρασ ἐδέξαντο· ὃν γὰρ ἔφησαν σαρκί, ἐδέξαντο τοῖς βροτοῖς ἐμφανίζεσθαι, ἀποτίχτε-

πίκτεται, ἐν ἀγίῳ σπηλαιῳ, καὶ ἐν φάτνῃ, ἀνακλίνεται ὡς βρέφος, καὶ ἀπαργανούται ὡς νήπιον.

Βηθλεὲμ εὐτρεπίσθητι, ἡ Ἐδὲμ διανοίχθητι, πᾶσα γῆ Ἰούδα τε, ἐπαγάλλου νῦν, οἱ Οὐρανοὶ ἐρραίνεσθωσαν, σκιρτάτωσαν ἄνθρωποι, ἐπὶ φάτνης ἢ ζωῆ, ἐν σπηλαιῳ ὁ πλούσιος, ἐπεισέρχεται, διὰ πληθους ἐλέους τὴν πτωχείαν, τοῦ Ἀδάμ ἀναλαμβάνων, διχα τροπῆς καὶ συγχύσεως.

Ἐτέρα τῶν ἁγίων. Ὁμοια.

Η δεκάς ἢ θεόλεκτος, καὶ λαμπάς ἢ δεκάπυρρος, ἢ ταῖς θεαῖς λάμψεσι καταυγάζουσα, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, οἱ στύλοι οἱ ἄσσεις, οἱ ἀστέρες οἱ φαῖδροι, οἱ τὴν γῆν οὐρανῶσαντες, ταῖς λαμπρότησι, τῶν μεγίστων ἀγῶνων ἐγκωμίσι, ἱεροῖς μεγαλοφῶνας, ἀνευφημείσθωσαν σήμερον.

Εὐφημείσθω Θεόδουλος, Ζωτικός τε καὶ Πόμπιος, Βασιλείδης Εὐπορος, Ἀγαθόπους τε, καὶ Σατουρνίνος Γελάσιος, καὶ θεῖος Εὐάριστος, μεθ' ὧν Εὐνικιανός, νῦν τιμάσθωσαν ἄσμασιν, οἱ Πανεύδιοι, τῶν ἐν ζάλῃ λιμένες, οἱ τὴν πλάνην, στηλιτεύσαντες καὶ στέφους, νικητικὸν κομισάμενοι.

Τὰ τῆς Κρήτης βλαστήματα, Ἐκκλησίας ἐρείσματα, καὶ πιστῶν ἀμάραντα ὠραίσματα, τοῦ Παραδείσου ἡδύπνοα, τὰ ἄνθη τὰ τίμια, τὰ εὐπρόσδεκτα Χριστοῦ, καὶ τερπνότατα σφάγια, ἀναθήματα, οὐρανόθεν καὶ τὴν δε-

κάδα, τῆς Τριάδος τὴν ἀγίαν, τοὺς ἀθλοφόρους ὑμνήσωμεν.

Δόξα ἤχος β'.

Κρήτη προεορτάζει σήμερον, τὰ γενέθλια Χριστοῦ, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἀθλοφόρων. Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἤχος ὁ αὐτός. Ἰδοὺ καιρός, φύλ. 335. Ἀπόστιχα. Οἶκος τοῦ Εὐφραθά, φύλ. 341. Ἀπολυτίκιον. Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ, φύλ. 342. καὶ, Οἱ μάρτυρές σου Κύριε, φύλ. 5. Τὸ πρῶτον κοντάκιον, Ἡ Παρθένος Δέσποινα, φύλ. 342. καὶ ἀνάγνωσις.

Τῶν αὐτῶ μνῆ ΚΓ'. Μνήμη τῶν ἁγίων δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἦσαν ἀπὸ διαφόρων πόλεις τῆς νήσου Κρήτης· ἔζων ἐπὶ Δεξίου Βασιλέως, ἐν ἔτει 250. κηρύττοντες δὲ παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεόν, πιάνονται, βασανίζονται ἰσχυρῶς, καὶ ἐπειτα ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνονται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Παῦλος, Ἐπίσκοπος Νεοκαισαρείας ὁ ὁμολογητῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει 305.

† Ὁ Ὅσιος Πατὴρ Ναοῦμ ὁ θαυματουργός ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἐν ἔτει 842.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Σχίνων ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβίαις.

Ἐξαποστειλάριον. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα φύλ. 344. Οἱ Αἶνοι ἤχος κλ. β'.

Αἱ Ἀγγελαὶ φύλ. 342. Ἀπόστιχα. Οἶκος τοῦ Εὐφραθά καὶ ἀπόλουςις.

24 Δεκεμβρίου τῆς ἁγίας Ὅσιο-μάρτυρος Εὐγενίας.

Τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 Προσόδια, φύλ. 343 καὶ 3 τῆς ἁγίας, ἤχος β΄.

Ὅτι ἐκ τοῦ ζήλου σε.

Ὅτε προμηθεία θεϊκῇ, προγινωσκομένη προήλθες, ἔξω τῆς πόλεως, Κόσμου τὴν τερπνότητα, σοφῶς κατέλιπες, καὶ ψαλμῶν ἐπακούσασα, τερπνῆς μελωδίας, θείας ἐπιγνώσεως, φωτὶ κατηύγασε, φόβον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, θεῖον καὶ σωτήριον Πνεῦμα, τοῖς συνοδοιπόροις σου τεκοῦσα σεμνή.

Ὅτε ἐνυμφεῦθις τῷ Χριστῷ, τοὺς σοὺς ὑπηρετάς προθύμως, αὐτῷ προσήγαγες, προῖκα τούτους ἐμψυχον, ὡσπερ ἐνέγκασα, μιμουμένους στερότητα, τὴν σὴν Εὐγενία, πιστεῖ τε καὶ χάριτι, σαφῶς ἐκλάμποντας, πᾶσαν ἀρετὴν ἀσκουμένους, Μάρτυρας θεόφρονας ὄντως, πᾶσι τὴν εὐσεβείαν κηρύττοντας.

Ἄγιη τῆ τοῦ Πνεύματος σαφῶς, καταλαμπομένη Παρθένων, Χριστῷ προσάγεις χορὸν, λόγῳ τῆς σοφίας σου, ταύτας ζωγράφησασα, καὶ τὸν δρόμον δεικνύουσα, τῆς ἄνω πορείας, αἵμασι λαμπρύνεσθαι, Μαρτύρων ἔπεισας ταύταις, συγχορεύουσα Μάρτυς,

πόθον νῦν καταλλήλον εὐρες ὄντως τὴν ἀπόλουσιν Πανεύφημε.

Δόξα καὶ νῦν ἤχος β΄. Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε φύλ. 335. Ἀπόστιχα. Οἶκος τοῦ Εὐφραθά φύλ. 341. Δόξα καὶ νῦν ἤχος πλ. β΄. Σπήλαιον εὐτριπίζου φύλ. 275.

Ἀπολυτικίον ἤχος δ΄.

Ἀπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ Πρεσβυτῇ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἀσπορον κυοφορίαν. ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν Παλάτιον τὸ Σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι εδεικνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εικόνα.

Δόξα, Ἡ Ἀμνάς σου. φύλ. β. Καὶ νῦν Ἀπεγράφετο ποτέ. Τὸ πρῶτ Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος Δέσποινα φύλ. 342. καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κδ΄. μνήμη τῆς ἁγίας Ὀσιοπαρθενομάρτυρος Εὐγενίας.

Ἡ ἁγία αὕτη ἐγεννήθη εἰς τὴν Γῶμην ἐπὶ Κομμόδου Βασιλέως ἐν ἔτει 270. Ἀπῆλθε δὲ εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν μετὰ τοὺς γονεῖς τῆς, ὅπου καὶ Χριστιανῇ ἐγένεεν. Ἐπειτα ἐγένει μοναχῇ, καὶ ἐνδυθεῖσα ἀνδρικήα φορέματα, μετωνομάσθη Εὐγένιος. Μία γυνὴ ἔρασαθεῖσα τὸν Εὐγένιον τοῦτον καὶ τῆς ἐφέσεως μὴ τυχοῦσα, διαβάλλει αὐτὸν εἰς τὸν τότε ἀρχοντα, ὅτι αὐτὴν ἐμοίχευεν. Ἡ δὲ ἁγία ὅπως καὶ αὐτὴν σωφρονίσθη

νίση, και τὸν πατέρα τῆς ἐλύσης· εἰς τὸν Χριστὸν, εἶπε παρρησίᾳ· ἐγὼ εἰμι θυγάτηρ τοῦ Ἐπάρχου, ἐμπροσθεν τοῦ ὁποίου κρίνομαι σήμερον. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Κριτής, παιδεύει εὐθὺς τὴν πόρνην, ἔπειτα βαπτίζεται καὶ γίνεται Χριστιανός. Ἡ ἅγια μετὰ ταῦτα πιασθεῖσα ἀπὸ τοὺς εἰδωλολάτρας, ἀποκεφαλίζεται, καὶ οὕτως ἀπήλαυσε τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ γονεῖς τῆς ἁγίας Εὐγενίας, καὶ ὁ εὐνοῦχος αὐτῶν, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ Ὅσιος Νικόλαος ὁ στρατιώτης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀχαϊκὸς ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ὅσιος Ἀντιόχειος, Βιτιμίων, καὶ Ἀφροδίσιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἀχμεδ Κάλφας, ὁ γραμματεὺς τοῦ Γευτερτάρου, ὁ μαρτυρήσας παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ξίφει τελειοῦται κατὰ τὸ 1682 ἔτος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλ. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα δρ. ἐμπροσθεν. Οἱ Αἴνοι ἤχος πλ. 6'. Αἱ Ἀγγελικαὶ φύλ. 342. Ἀπόστιχ. Οἶκος τοῦ Εὐφραθῆ φύλ. 341. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

Τ Ω Ν

Ω Ρ Ω Ν.

Τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Χρῆ γινώσκειν, ὅτι εἰ τύχη ἡ παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, νηστεία οὐ γίνεται, εὖτε μὴν τὴν Ἀκολουθίαν ταύτην ἐν αὐτῇ ψάλλομεν, ἀλλ' ἐν τῇ Παρασκευῇ γινομένην· ἐνάτης. Περὶ ὥραν ἁ. τῆς ἡμέρας σημαίνει, καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πάντες. Καὶ εὐλογοῦντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου. Εἶτα τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρίς, καὶ στιχολογοῦμεν τοὺς παρόντας τρεῖς Ψαλμοῦς.

Ψαλμὸς ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου. Ὅτι πρὸς σέ προσεῦξομαι Κύριε, τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόφει με, ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὰ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιαν βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς γὰρ ὁ Ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε

Κύριε, ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν. Ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν, ἔξωσον αὐτοὺς, ὅτε παρεπίκρανάς σε Κύριε. Καὶ εὐφρανθήσων πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον Κύριε, ὡς ὄπλω εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς μδ΄.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ Βασιλεῖ. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. Ὁραῖος κάλλει παρά τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεός εἰς τὸν αἰῶνα. Περιζῶσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ. Τῇ ὠραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἔντεινε, καὶ κατευδοῦ, καὶ Βασιλευε, ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πρᾶότητος καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὀδήγησέ σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.

Ὁ θρόνος σου ὁ Θεός εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος ἐθῆτος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμήσησας ἀνομίαν. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρά τοὺς μετόχους σου. Σμύρνα καὶ σακτὴ καὶ κασία, ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βαρέων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν εὐφρανάν σε θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου. Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ, περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἄκουσον θυγατερ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου. Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου. Ὅτι αὐτός ἐστι Κύριός σου, καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. Καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις, τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως ἔσωθεν. Ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς, περιβεβλημένη πεποικιλμένη. Ἄπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ Παρθενοὶ ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. Ἄπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως. Ἄντι τῶν πατέρων σου ἐγεννήθησαν οἱ υἱοί σου, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ναμῖς

Φαλμὸς μέ.

Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις· Βοηθὸς ἐν θλίψεσι, ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταρασσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἦχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν. Ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ, ἡγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται, βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρωὶ πρωί. Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἐκκλιναν βασιλείαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνταναιρῶν πολέμους, μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Τόξον συντρίφει, καὶ συνθλάσει ὄπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί. Σχολάτατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεός Ἰακώβ.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα ἐκ γ'.

Εἶτα τὸ Τροπᾶριον. Δόξα ἤχος δ'.

Απεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαβίδ, ἐν Βηθλεέμ ἡ Μαριάμ, κυφοροῦσα τὴν ἀσπορον κυφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς

γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι. Ἄλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίσε καλέσωμεν ὦ κεχαριτωμένη; Οὐρανόν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρτίας. Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἀφθορος. Ἀγνὴν Μητέρα, ὅτι ἐσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα τὰ ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. δ'.

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Βηθλεέμ ἐτοιμάζου, εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη, τὸ σπήλαιον δεχέσθω· ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σκιά παρέδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις ἐκ Παρθένου κεφανέρωται, μορφωθείς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἀδάμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὐᾶ, κράζοντες, Ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Δις. Ἄνευ στίχου.

Εἶτα στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμιὰν ἤξει.

Ἦχος γ'.

Νῦν προφητικὴ πρόβδησις, πληρωθῆναι ἐπείγεται, μυστικῶς ἡ φάσκουσα, καὶ σὺ Βηθλεέμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ὑπάρχεις ἐλαχίστη ἐν τοῖς Ἠγεμόσι, προετρεπίζουσα τὸ σπήλαιον.

γάρ

γάρ μοι ἐξελεύσεται, ἡγούμενος τῶν ἐθνῶν διὰ σαρκός, ἐκ Παρθένου Κόρης, Χριστὸς ὁ Θεός. Ὃς ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν νέον Ἰσραὴλ. Δῶμεν αὐτῷ ἀπαντες μεγαλωσύνην.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἶ-α. Δόξα ἤχ. πλ. δ'.

Τάδε λέγει Ἰωσήφ πρὸς τὴν Παρθένον, Μαρία, τί τὸ δράμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, καὶ τὸν νοῦν καταπλήττομαι. Λάθρα τοῖνον ἀπ' ἐμοῦ, γενοῦ ἐν τάχει. Μαρία, τί τὸ δράμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; Ἀντί τιμῆς, αἰσχύνῃ· ἀντ' εὐφροσύνης, τὴν λύπην· ὅτι τοῦ ἐπαινέσθαι, τὸν φόγον μοι προσήγαγες. Οὐκέτι φέρω λοιπὸν, τὸ ὄνειδος ἀνθρώπων. Ὑπὸ γὰρ ἱερέων ἐκ τοῦ ναοῦ, ὡς ἀμεμπτον Κυρίου σὲ παρέλαβον, καὶ τί τὸ ὀρώμενον;

Καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Καὶ εἰθὺς τὸ προκειμένον τῆς Προφητείας. Ἦχος δ'.

Κύριος εἶπε πρὸς με, Υἱός μου εἶσὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Στίχ. Αἰτῆσαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου. Εἶτα ἡ Προφητεία.

Προφητείας Μιχαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος, Καὶ σὺ Βηθλεεμ οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ, μὴ ὀλιγοστὸς εἶ ἐν γιλιαδισιν Ἰούδα. Ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται, τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ αἱ ἐξοδοὶ αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσε!

αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης, τέξεται. Καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς Υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ στήσεται, καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κυρίου, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ὑπάρξουσιν. Διότι νῦν μεγαλυνοῦνται ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Ὁ ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς.

Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πελομερῶς καὶ πολυτρόπως πάλλαι ὁ Θεός, λαλήσας τοῖς πατέρασιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων, ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ. Ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθησεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσοῦτω κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσω διαφωρότερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν Ἀγγέλων, Υἱός μου εἶσὺ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; καὶ πάλιν, Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ, πάντες Ἀγγελοι. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει, Ὁ

ποιῶν

ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύ- δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῆ τὸ
 ματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ
 πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν Υἱὸν, ὁ Προφήτου, λέγοντος. Ἴδου ἡ
 θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέ-
 τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥά- ζεται Υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ
 ἔδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπη- ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ, ὃ ἐστι
 σασ δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνο- μεθερμηνευόμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ
 μίαν. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ
 ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέ-
 παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καὶ ταξεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου,
 σὺ κατ' ἀρχὰς Κύριε, τὴν γῆν καὶ παρέλαβεν τὴν γυναῖκα αὐ-
 ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χει- τοῦ. Καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν,
 ρῶν σου εἰσιν οἱ Οὐρανοί. Αὐτοὶ ἕως οὐ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸ
 ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις. Καὶ πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄ-
 πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσον- νομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Εἶτα λέγει ὁ ἀναγνώστης.

Τὰ διαθήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου.

Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς, εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύ- ματος Ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτὴν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ Ἄγγε- λος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων. Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου, τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν, ἐκ Πνεύματος ἑστίν ἁγίου. Τέξεται δὲ υἱὸν, καὶ κα- λέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὁ- πῶτος γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ. Τοῦτο

Εἶτα τὸ τρισάγιον. Παναγίας Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασι- λεία.

Καὶ εὐθύς τὸ Κοιτάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον λόγον. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Καὶ ἡ εὐχή. Ὁ ἐν παντὶ καὶ πᾶσι ὦρα. Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς. Καὶ ἡ εὐχή.

Χριστέ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄν- θρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κό- σμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀφώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον καὶ κατεύθυνον τὰ διαθήματα ἡ- μῶν, πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου

σου

σου Μητρὸς, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Τῆ τρίτῃ ὥρᾳ, τὸ Τρισάγιον. Πα-
ναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Τὸ, Κύριε
ἐλέησον, ιβ΄. Τὸ, Δεῦτε προσκυνήτω-
μεν, ἐκ γ΄. Εἶτα τοὺς τρεῖς Ψαλμοὺς.

Ψαλμὸς ζς΄.

Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρό-
σωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλε-
ήσαι ἡμᾶς. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ
τὴν ὁδόν σου, ἐν πάσιν ἔθνεσι τὸ
σωτήριόν σου. Ἐξομολογησά-
σθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεὸς, ἐξομο-
λογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.
Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθω-
σαν Ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν
εὐθύτητι, καὶ Ἔθνη ἐν τῇ γῆ
ὁδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν
σοι λαοὶ ὁ Θεὸς, ἐξομολογησά-
σθωσάν σοι λαοὶ πάντες, γῆ ἔδω-
κε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογήσαι
ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν· εὐ-
λογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ φοβη-
θήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ψαλμὸς πς΄.

Οἱ Θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι
τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς
πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκη-
νώματα Ἰακώβ. Δεδοξασμένα
ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ
Θεοῦ. Μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ
Βαβυλῶνος, τοῖς γινώσκουσί με.

(TOM. Β΄.)

Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύροις,
καὶ λαὸς τῶν Αἰθιοπῶν, οὗτοι
ἐγεννήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιών
ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐ-
γεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθε-
μελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος. Κύ-
ριος διηγῆσεται ἐν γραφῇ λαῶν,
καὶ ἀρχόντων τούτων, τῶν γε-
γεννημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραι-
νομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Ψαλμὸς ν΄.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου, ἐξά-
λειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπι-
πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνο-
μίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας
μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνο-
μίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀ-
μαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ δια-
παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ
τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα·
ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί
σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνε-
λήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσ-
σησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ
ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα
καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσ-
σώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυ-
νεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκαν-
θήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλ-
λίαισιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλ-
λιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου
ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πῖσας
τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί

« 23 » ὁ Θεὸς

ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαί-
 νισον ἐν τοῖς ἐγκατοῖς μου. Μὴ
 ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου
 σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἁ-
 γιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
 σωτηρίου σου, καὶ Πνεύματι ἡγε-
 μονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀ-
 νόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσε-
 βεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι. Ῥυσαί
 με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός
 τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιᾶσεται
 ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
 σου. Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοί-
 ξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγ-
 γελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ
 ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν, ὀλο-
 καυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυ-
 σία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμ-
 μένον, καρδίαν συντετριμμένην
 καὶ τεταπεινωμένην, ὁ Θεός οὐκ
 ἐξουδένωσι. Ἀγάθυνον Κύριε ἐν
 τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰ-
 κοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσα-
 λήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
 δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλο-
 καυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ
 τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, ἐκ γ'.

Καὶ τὸ Τροπάριον. Ἀπεγράφετο
 ποτέ, σὺν τῷ πρᾶσβύτῃ. φύλ. 350.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀλη-
 θινή.

Εἶτα τὰ ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. β'.

**Οὗτος ὁ Θεός ἡμῶν, οὐ λογι-
 σθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν, ὁ**

τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῖς
 ἀνθρώποις συναναστραφεὶς· φά-
 τνη πενιχρᾶ, Υἱὸς μονογενῆς,
 κείμενος ὁράται βροτὸς, καὶ σαρ-
 γάνοις πλέκεται, ὁ τῆς δόξης
 Κύριος· καὶ Μάγους ἀστήρ μη-
 νύει, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν, καὶ
 ἡμεῖς μελωδοῦμεν, Τριάς Ἁγία,
 σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δίς. Ἄνευ στίχου. Εἶτα. Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμᾶν ἤξει.

Πρὸ τῆς γεννήσεως τῆς σῆς.
 τρόμφω ὀρώσαι τὸ μυστήριον Κύ-
 ρις, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήτ-
 τοντο· ὡς γὰρ βρέφος νηπιᾶσαι
 ἠυδόκησας, ὁ τὸν πόλον κοσμήσας
 τοῖς ἀστρασι· καὶ φάτνη τῶν ἀ-
 λόγων ἀνακέκλισαι, ὁ δρακί συ-
 νέχων πάντα γῆς τὰ πέρατα·
 τοιαύτη γὰρ οἰκονομία, ἐγνώσθη
 σου ἡ εὐσπλαγχνία, Χριστέ τὸ
 μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα Δόξα. Ἦχος γ'.

Ἰωσήφ εἰπέ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν
 Ἁγίων ἦν παρέλαβες Κόρην, ἐγ-
 κυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; ἐγὼ
 φησὶ τοὺς Προφῆτας ἐρευνήσας,
 καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου
 πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει ἡ
 Μαρία ἀνερμητεύτως, οὐ εἰς προ-
 σκύνησιν. Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν
 ἤξουσι, σὺν δώροις τιμίοις λα-
 τρεύοντες, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς.
 Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Και εὐθὺς τὸ προκείμενον τῆς Προφητείας. ἤχος δ΄.

Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱός.

Στίχ. Οὐ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὄμου αὐτοῦ.

Προφητείας ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν. Ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακώβ τῷ παιδί αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἡγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ· μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη. Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτὴν, εἰς ζωὴν, οἱ δὲ καταλιπόντες αὐτὴν ἀποθανοῦνται. Ἐπιστράφου Ἰακώβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς· διόδουσον πρὸς τὴν λάμψιν κατέναντι τοῦ φωτὸς αὐτῆς. Μὴ δῶς ἐτέρῳ τὴν δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνη ἀλλοτριῶ· μακάριοί ἐσμεν Ἰσραὴλ· ὅτι τὰ ἀρεστά τῷ Θεῷ, ἡμῖν γνωστά ἐστίν.

Εἶτα ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν

γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς Πίστεως, οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ Υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ, οὐδὲ Ἕλληνι, οὐκ ἐν δούλῳ, οὐδὲ ἐλεύθερῳ, οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θήλυ, πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Εὐαγγέλ. κατὰ Λοῦκᾶν. Ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου. Εἶτα· Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν, κατεσώδωσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηριῶν ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τὸ Τρισαγίον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Εἶτα τὸ Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος σήμερον. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μί. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς.

Ἄεσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτωρ, Κύριε Υἱὲ μονογενὲς Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν, καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δούλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Ἐπισυνάπτομεν δὲ καὶ τὴν ἕκταν ἤραν, λέγοντες εὐθύς, Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρίς.

Ψαλμὸς οἶα.

Ο Θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεὶ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως. Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ ταπεινώσει συκοφάντην. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ Ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς Σελήνης γενεᾶς γενεῶν. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὡσεὶ σταγῶν ἢ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πληθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῆ ἡ Σελήνη. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι. Βασιλεῖς Θαρσεῖς, καὶ Νῆσοι δῶρα προσοίσουσι. Βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβᾶ δῶρα προσάξουσι. Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἐβρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου, καὶ πένητα, ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός. Φεῖσεται πτωχοῦ καὶ πένητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει. Ἐκ

τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἐντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσοῦ τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός, ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν. Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων, ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ Ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ, Γένοιτο, γένοιτο!

Ψαλμὸς ρλα.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πρότερος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠψάτο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκῆνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναθήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἔως οὗ εὗρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκῆνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδοὺ ἤκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφρατῇ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς

τοῖς πεδίοις τοῦ ὄρου. Εἰσε-
λευσώμεθα εἰς τὰ σκηνώματα
αὐτοῦ· προσκυνήσωμεν εἰς τὸν
τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐ-
τοῦ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν
ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτός
τοῦ ἁγιάσματος σου. Οἱ Ἱερεῖς
σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ
οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐ-
νεκεν Δαβὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ
Χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος τῷ
Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετή-
σῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλί-
ας σου θήσονται ἐπὶ τοῦ θρόνου
σου. Ἐὰν φυλαξῶνται οἱ υἱοὶ
σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ
μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω
αὐτούς· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως
τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ
θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύ-
ριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτήν
εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Αὕτη ἡ κα-
τάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος·
ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετίσαμην
αὐτήν· τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν
εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς
χορτάσω ἄρτων. Τοὺς Ἱερεῖς αὐτῆς
ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὄσιοι
αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.
Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ,
ἡτοιμάσα λύχνον τῷ χριστῷ μου.
Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰ-
σχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει
τὸ ἁγίασμά μου.

Ψαλμὸς 4.

Ο κατοικῶν ἐν βοήθειά τοῦ ὑψί-
στου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐ-

ρανοῦ ἀλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ
Κυρίῳ, Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ
καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ
ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύ-
σεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν,
καὶ ἀπὸ λόγου ταραχῶδους.
Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπι-
σχιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυ-
γας αὐτοῦ ἐλπικεῖς. Ὅπλω κυ-
κλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ· οὐ
φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ,
Ἄπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.
Ἄπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπο-
ρευομένου· ἀπὸ συμπτώματος
καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πε-
σεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς,
καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ
δὲ οὐκ ἐγγικεῖ. Πλήν τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀντα-
πόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ
Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὕψιστον,
ἔθου καταφυγὴν σου. Οὐ προσε-
λεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μά-
στιξ οὐκ ἐγγικεῖ ἐν τῷ σκηνώμα-
τί σου. Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐ-
τοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ δια-
φυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μὴ
ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν
πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασι-
λίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσεις
λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐ-
μὲ ἤλπισες, καὶ ῥύσομαι αὐτόν,
σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνο-
μά μου. Κεκράξεται πρὸς με, καὶ
ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ
εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν,
καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡ-
μερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δεῖξαι
αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλ. γ΄. Εἶτα τὸ Τροπάριον. Δόξα. Απεγράφεται ποτέ. φύλ 350. Καὶ νῦν. Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν.

Καὶ εὐθὺς ψάλλ. ἰδιόμ. ἤχος α΄.

Δεῦτε πιρσοί, ἐπαρθώμεν ἐνθέως, καὶ κατιδόμεν συγκτάβασιν Θεϊκὴν ἄνωθεν, ἐν Βηθλεέμ πρὸς ἡμᾶς ἐμφανῶς, καὶ νοὺν καθαρθέντες, τῷ βίῳ προσενέγκωμεν, ἀρετὰς ἀντὶ μύρου, προευτρεπίζοντες πιστῶς, τῶν Γενεθλίῶν τὰς εἰσόδους, ἐπὶ τῶν ψυχικῶν θησαυρισμάτων κράζοντες. Ἐν Ὑψίστοις δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, δι οὗ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία ἐπεφάνη, τὸν Ἀδὰμ ἐκλυτρούμενος, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς, ὡς φιλόανθρωπος.

Δίς. Ἄνευ στίχου. Εἶτα Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Οὐρανῶν ἤξει, καὶ ὁ Ἅγ. Ἦχος, δ΄.

Ακουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· σαλευθήτω τὰ θεμέλια, ἐπιλαβέτω τρόμος τὰ καταχθόνια, ὅτι ὁ Θεὸς τε καὶ Κτίστης, σαρκὸς εἰσέδω πλάσιν, καὶ ὁ κραταιᾷ κτίσας χειρὶ τὴν Κτίσιν, σπλάγχχνων ὁράται πλάσματος ὡς βάθος πλούτου, καὶ σοφίας, καὶ γνώσεως Θεοῦ· ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοίην σου.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό. Δόξα ἤχ. πλ. α΄.

Δεῦτε Χριστοφόροι λαοὶ κατιδόμεν θαύμα πᾶσαν ἔνοιαν, ἐκ-

πλήττον καὶ συνέχον, καὶ εὐσεβῶς προσκυνοῦντες, πίστει ἀνυμνήσωμεν· σήμερον πρὸς Βηθλεέμ, ἐγκυμονοῦσα Κόρη παραγίνεται, τοῦ γεννησαι τὸν Κύριον, χοροὶ δὲ Ἀγγέλων προτρέχουσι· καὶ ταῦτα βλέπων ἐβόα Ἰωσήφ ὁ Μνήστρω. Τί τὸ ἐν σοὶ ξένον Μυστήριον Παρθένοι; καὶ πῶς μέλλεις λοχεῦσαι, ἢ ἀπειροζυγος Δάμαλις;

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό· καὶ εὐθὺς Προκείμενον ἤχ· πλ. δ΄.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησά σε.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι Ἀχαζ, λέγων. Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, εἰς βάθος, ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἀχαζ, Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδ' οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν Ἡσαίας. Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαβὶδ, μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις; καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ἡμῖν σημεῖον. Ἴδου ἡ Παρθένοις ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐμμανουήλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται, πρὶν ἢ γνῶναι αὐτόν, ἢ προελεσθαι πονηρὰ, ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἀπωθεῖ πονηρίαν, τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με,

Λάβε σεαυτῷ τόμον καινὸν μέγαν, καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου, τοῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων. Πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποίησον πῖστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου. Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν Προφῆτιν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱὸν· καὶ εἶπέ μοι Κύριος. Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμεισον. Διότι πρὶν ἢ γινῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ, καὶ τὰ σκύλα Σαμαρείας ἐναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Γινῶτε Ἔθνη καὶ ἡττάσθε. Ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Ἰσχυρότες ἡττάσθε. Ἐάν γάρ· πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε. Καὶ ἦν ἂν βουλήν· βουλευθήσεσθε, διασκεδάσει Κύριος· καὶ λόγον ὃν ἔάν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμεῖνῃ ἐν ἡμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κατ' ἀρχὰς σὺ Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις, καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν

Ἀγγέλων εἰρηκέ ποτε. Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέγειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μὴ ποτε παραρῥυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἐνδικὸν μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης, ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἦτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Τοῦ Ἰησοῦ γενθέντος ἐν Βηθλεὲμ. Ζῆτει εἰς τὴν Διευργίαν τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα. Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς. Τὸ Τρισάγιον. Ἡ Παρθένος σήμερον. Τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Δόξα, καὶ νῦν, Τὴν τιμιωτέραν ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Ἰερεὺς, ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. Καὶ ἡ εὐχή· Θεὲ καὶ Κύριε τῶν Δυνάμεων καὶ πάσης Κτίσεως δημιουργέ.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Τὸ Τρισάγιον, τὸ Κύριε ἐλέησον β'. Δεῦτε προσκυνήτωμιν, γ'. καὶ οἱ Ψαλμοί. Ψαλ. ρθ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ

τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυριεύει ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὡμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ Βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται· διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλὴν·

Ψαλμός. ρί.

Εξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλήῃ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολογήσις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· Μνεῖαν ἐποίησατο τῶν θαυμασιῶν αὐτοῦ. Ἐλεῆμων καὶ Οἰκτίρμων ὁ Κύριος, τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Μνησθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ. Ἰσχύον ἔργων αὐτοῦ ἀνήγειρε τῷ λαῷ αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν. Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις. Πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ, ἐστηριγμένοι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ

αἰῶνος, πεποιημένοι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ. Ἄγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου· σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιούσιν αὐτήν, ἡ αἰνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος

Ψαλμός πέ.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου. Ζήτηε φύλλ. 3.

Δόξα καὶ νῦν Ἀλληλ. γ'. Δόξα Ἀπεγράφετο ποτέ. φύλλ. 347. Καὶ νῦν Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς. Εἶτα τὰ ἰδιόμελ. ἡχ. βαρύς.

Εξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης, ὀρῶν τῶν Μάγων τὴν εὐσέβειαν, καὶ τῷ θυμῷ νικώμενος, τοῦ ἔτους ἠκριβολόγει τὸ διάστημα. Μητέρες ἠτεκνοῦντο, καὶ ἡ ἄωρος ἡλικία τῶν βρεφῶν, πικρῶς κατεθερίζετο· μαζοὶ ἐξηραίνοντο, καὶ πόροι γάλακτος συνεστέλλοντο· μέγα ἦν τὸ δεινόν· διὸ εὐσεβῶς πιστοὶ συνελθόντες, προσκυνήσωμεν τοῦ Χριστοῦ τὴν Γέννησιν.

Δίς. Ἄνευ στίχου. Εἶτα εἰς ἦχον β'.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμάτων ἤξει

Οτε Ἰωσήφ, Παρθένε, λύπη ἐτιτρώσκετο, πρὸς Βηθλεὲμ ἀπαίρων, ἐβόας πρὸς αὐτόν. Τί ὀρῶν με ἔγκυον, στυγνάζεις καὶ ταράττεσαι, ἀγνοῶν ὅλως, τὸ ἐμοὶ φρικτὸν μυστήριον; λοιπὸν ἀπόθου φόβον ἅπαντα, τὸ παράδοξον ἐνοσῶν. Θεὸς κάτεισι γὰρ ἐπὶ γῆς

δι ἔλεον, ἐν τῇ μήτρᾳ μου νῦν, καὶ σάρκα προσελάβετο, ὃν περιτικτόμενον ὄψει, ὡς ἠυδόκησε, καὶ τῆς χαρᾶς πλησθεὶς προσκυνήσεις ὡς Κτίστην σου, ὃν Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἀπαύστως, καὶ δοξάζουσι σὺν Πατρὶ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου. Καὶ πάλιν τὸ αὐτό. Δόξα πλ. β'. Σήμερον γεννᾶται. ἀναγιγνώσκειται δὲ τοῦτο πρότερον εὐλαβῶς καὶ μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ Κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, εἶτα ψάλλεται μελωδικῶς.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὁ δρακί τὴν πᾶσαν ἔχων Κτίσιν. (τρὶς) Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῆ οὐσία ἀναφής. Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς. Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ. Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Δῶρα τούτων αἶρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (τρὶς). Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

Καὶ νῦν τὸ αὐτό. Καὶ εὐθὺς, Προκείμενον. ἤχ. δ. Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ. Στίχ. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς Ἁγίοις.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη

ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστής, ἀρχῶν εἰρήνης, Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος· ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἀρχοντας, καὶ ὑγίαν αὐτῶν. Μεγάλῃ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαβὶδ, καὶ ἐπὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ κατορθῶσαι αὐτὴν, καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαώθ ποιήσει ταῦτα.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες, δι' ἡν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων. Ἀπαγγεῖλῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε· Καὶ πάλιν. Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν, Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον. Καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμ-

βάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Αναχωρησάντων τῶν Μάγων, ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων. Ἐγερθεὶς, παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεύγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ Παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου λέγοντος. Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου. Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν Μάγων, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνείλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρισις αὐτῆς, ἀπὸ διετούς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκριβώσε παρὰ τῶν Μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου, λέγοντος. Φωνὴ ἐν Ῥαμὰ ἠκούσθη, θρήνος καὶ κλαυθμὸς, καὶ ὄδυρμός πολὺς, Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι,

ὅτι οὐκ εἰσὶ. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, λέγων. Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ Παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχελάος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας. Καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν Προφητῶν, Ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Εἶτα. Μὴ δὴ παραδόξως ἡμᾶς. Τὸ Τρισάγιον, τὸ, Ἡ Παρθένο; σήμερον. Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Δόξα, καὶ νῦν· τὴν τιμιωτέραν. Ὁ Ἱερεὺς, Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων· Καὶ ἡ εὐχή. Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ μακροθυμῆσας. Εἶτα τὰ τυπικὰ χύμα. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθες, μετὰ δὲ τὸ, Πάτερ ἡμῶν, ὁ Ἱερεὺς, Ὅτι σοῦ ἐστὶ τὸ Κοντάκιον. Ἡ Παρθένο; σήμερον τὸ Κύριε ἐλέησον ἱβ'. τὸ, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον· τὸ, Εὐλόγησω τὸν Κύριον, Ἐκτενής. Καὶ ἀπόλυσις.

Ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ.

25 Δεκεμβρίου ἡ κατὰ Σάρκα
Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ
καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

Ἄργία τριήμερος καὶ κατάλυσις εἰς
πάντα ἑνδεκαήμερος.

Εἰ τύχη ἡ Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν
τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ
πάντα τῆς Ἑορτῆς. Περὶ δὲ ὥραν ἰ,
σημαίνει τὸ μέγα, καὶ συναχθέντες,
ἀρχόμεθα τοῦ Λυχνικοῦ, προευντυπι-
σθέντος τοῦ ἱερέως, καὶ τοῦ Διακόνου
εἰπερ ἐς, καὶ ποιήσαντος τὴν ἐλόγη-
σιν ἤγουν, Ἐλόγημένη ἡ Βασιλεία τοῦ
Πατρὸς, ψάλλομεν τὸν Προοιμακὸν

μεθ' ὃν γίνεται συναπτὴ μεγάλη, εἶθ'
οὕτω τὸ, Κύριε ἐπέκραξα εἰς ἤχον β'.
ἰστῶμεν δὲ στίχ. ἡ. καὶ ψάλλ. ἰδιώ-
μελα. ἤχ. β'. Γερμανοῦ.

Ἄεϋτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυ-
ρίῳ, τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδιη-
γούμενοι, τὸ μεσότειχον τοῦ
φραγμοῦ διαλέλυται· ἡ φλογίνη
βρομφαία, τὰ νῶτα δίδωσι· καὶ τὰ
Χερουβὶμ, παραχωρεῖ τοῦ ξύλου
τῆς ζωῆς· κἀγώ, τοῦ παραδεί-
σου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, οὗ
προεξεβλήθην διὰ τῆς παρακοῆς·
ἡ γὰρ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ
Πατρὸς, ὁ χαρακτήρ τῆς αἰδι-
ότητος αὐτοῦ, μορφὴν δούλου

λαμβάνει, ἐξ ἀπειρογάμου Μη-
τρὸς προελθὼν, οὐ τροπὴν ὑπο-
μείνας· ὁ γὰρ ἦν διέμεινε, Θεὸς
ὢν ἀληθινός· καὶ ὁ οὐκ ἦν προ-
σέλαβεν, ἄνθρωπος γενόμενος
διὰ φιλανθρωπίαν· αὐτῷ βοήσω-
μεν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Δίς.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος,
ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου, πεφώτι-
σται τὰ σύμπαντα. Ποιμένων,
γὰρ ἀγραυλοῦντων, καὶ Μάγων
προσκυνοῦντων, Ἀγγέλων ἀνυ-
μνούντων, Ἡρώδης ἐταράττετο
ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη· Σωτὴρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δίς.

Η βασιλεία σου Χριστέ ὁ Θεός,
βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων,
καὶ ἡ Δεσποτεία σου, ἐν πάσῃ γε-
νεᾷ καὶ γενεᾷ· ὁ σαρκωθεὶς ἐκ
Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐκ τῆς
Ἁειπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπή-
σας, φῶς ἡμῖν ἐλαμψε Χριστὸς ὁ
Θεός ἡ σὴ παρουσία, φῶς ἐκ φω-
τὸς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα,
πᾶσαν Κτίσιν ἐφαιδρυνε· πᾶσα
πνοὴ αἰνεῖ σε, τὸν χαρακτήρα
τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, ὁ ὢν καὶ
πρῶν, καὶ ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου
Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δίς.

Ὁ αὐτός.

Τί σοι προσενέγκωμεν Χριστέ, ὅτι
ὠφθης ἐπὶ Γῆς ὡς ἄνθρωπος δι-
ἡμᾶς; ἕκαστον γὰρ τῶν ὑπὸ σοῦ
γενομένων κτισμάτων, τὴν εὐχα-

ρισίαν σοι προσάγει· οἱ Ἄγγελοι
τὸν ὕμνον, οἱ Οὐρανοὶ τὸν Ἀστέ-
ρα, οἱ Μάγοι τὰ δῶρα, οἱ Ποιμέ-
νες τὸ θαῦμα, ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον,
ἡ ἔρημος τὴν Φάτνην, ἡμεῖς δὲ
Μητέρα Παρθένον· ὁ πρὸ αἰώνων
Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δίς.

Δόξα καὶ νῦν· Ἦχος ὁ αὐτός. Κασίας

Αὐγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ
τῆς γῆς, ἡ πολυαρχία τῶν ἀνθρώ-
πων ἐπαύσατο· καὶ σοῦ ἐνανθρω-
πήσαντος ἐκ τῆς Ἁγνῆς, ἡ πο-
λυθεΐα τῶν εἰδώλων κατήργηται,
ὑπὸ μίαν Βασιλείαν ἐγκόσμιον,
αἱ πόλεις γεγέννηται· καὶ εἰς μίαν
Δεσποτείαν Θεότητος, τὰ ἔθνη
ἐπίστρευσαν· ἀπεγράφησαν οἱ λαοὶ,
τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος· ἐπε-
γράφημεν οἱ πιστοὶ, ὀνόματι
Θεότητος, σοῦ τοῦ ἐνανθρωπή-
σαντος Θεοῦ ἡμῶν· μέγα σου τὸ
ἔλεος, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγ-
γελίου. Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ ἀναγνώ-
σματα κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν καὶ
μετὰ τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν στίχων
αὐτῶν.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα α΄.

Εν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν
Οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, ἡ δὲ γῆ
ἦν ἄορατος καὶ ἀκατασκευαστος·
καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσ-
σου· καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέ-
ρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος, καὶ
εἶπεν ὁ Θεός, Γενηθήτω φῶς· καὶ

ἐγένε-

ἐγένετο φῶς· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλόν, καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους· καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε, νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα μία· καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔσω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος, καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερέωματος, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ὑποκάτω τοῦ στερέωματος, καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα Οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν, καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωί· ἡμέρα δευτέρα· καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑπὸ κάτω τοῦ οὐρανοῦ, εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά· καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν, γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων, ἐκάλεσε Θαλάσσας· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν· καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος, καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος, καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ

ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι, καλόν καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα τρίτη.

Ἀριθμῶν τὸ ἀνάγνωσμα β'

Εγένετο Πνεῦμα Θεοῦ ἐπὶ Βαλαάμ· καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν Ὡς καλοὶ σου οἱ οἴκοι Ἰακώβ, αἱ σκηναὶ σου Ἰσραὴλ, ὡσεὶ νάπαι σκιαζουσαι, καὶ ὡσεὶ παράδεισοι ἐπὶ ποταμῶν, καὶ ὡς σκηναὶ ἃς ἐπηξε Κύριος, ὡσεὶ κέδροι παρ' ὕδατα ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν, καὶ ὑψωθήσεται ἡ Βασιλεία αὐτοῦ καὶ ἀυξηθήσεται· ὁ Θεὸς ὠδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου ὡς δόξαν Μονοκέρωτος αὐτῷ, ἔδεται ἐθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελιεῖ· καὶ ταῖς βολίσις αὐτοῦ καταοξεύσει ἐχθρούς· κατακλιθεῖς ἀνεπαύσατο ὡς λέων, καὶ ὡς ἐκύμνος, τίς ἀναστήσει αὐτόν; οἱ εὐλογοῦντές σε, εὐλογημένοι· καὶ οἱ καταρώμενοί σε, κεκατήρανται. (Ἐδ. 17.) Ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ θραύσει τοὺς Ἀρχηγούς Μωάβ· καὶ προνομεύσει πάντας τοὺς Υἱοὺς Σήθ· καὶ ἔσται Ἐδῶμ κληρονομία, καὶ ἔσται κληρονομία. Ἡσαὺ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ ἐποίησεν ἰσχύν.

Προ-

Προφητείας Μιχαίου τὸ ἀνάγνωσμα γ'.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις λέγει Κύριος, συναξῶ τὴν συντετριμμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ οὐς ἀπώσαμην· καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην, εἰς ὑπόλειμμα, καὶ τὴν ἀπωσμένην, εἰς ἔθνος ἰσχυρὸν, καὶ βασιλεύσει Κύριος ἐπ' αὐτούς ἐν ὄρει Σιών, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. (Κεφ. ε'. 2.) Καὶ σὺ Βηθλέμ, οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ, μὴ ὀλιγοστός εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ· καὶ αἱ ἐξοδοὶ αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος· διὰ τοῦτο δώσει αὐτούς ἕως καιροῦ τικτούσης· τέξεται, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς Υἱοὺς Ἰσραὴλ· καὶ στήσεται καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύει Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσιν, διότι νῦν μεγαλυθνήσονται, ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Εἶτα. Ἀνιστάμενοι λέγομεν.

Τροπάριον ἤχος πλ. β'.

Λαθῶν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ Σπῆλαιον, ἀλλ' οὐρανός σε πᾶσιν ἐκήρυξεν ὡσπερ στόμα, τὸν ἀστέρᾳ προβαλλόμενος Σωτήρ· καὶ Μάγους σοὶ προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνούντάς σε, μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. α'. Οἱ θεμελιοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Καὶ Μάγους σοὶ προσήνεγκεν, ἐν πίστει κτλ.

Στίχ. β'. Δεδοξαμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ· μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με.

Καὶ Μάγους σοὶ προσήνεγκεν, ἐν πίστει κτλ.

Στίχ. γ'. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύροι, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιοπῶν.

Καὶ Μάγους σοὶ προσήνεγκεν, ἐν πίστει κτλ.

Στίχ. δ'. Οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος.

Καὶ Μάγους σοὶ προσήνεγκεν, ἐν πίστει κτλ.

Στίχ. ε'. Κύριος διηγίσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραίνομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Καὶ Μάγους σοὶ προσήνεγκεν, ἐν πίστει κτλ.

Δόξα. Τὸ τέλος τοῦ Τροπαρίου.

Καὶ νῦν. Τὸ ὄλον.

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ ἀνάγνωσμα δ'.

Τὰδε λέγει Κύριος, ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος

άνθος ἐκ τῆς ρίζης ἀναθήσεται, καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτῷ Πνεῦμα Θεοῦ, Πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως, Πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος, Πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ ἐμπλήσει αὐτό· οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ, οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει, ἀλλὰ κρινεῖ ἐν δικαιοσύνῃ ταπεινῶν κρίσιν, καὶ ἐλέγξει ἐν εὐθύτητι τοὺς ἐνδόξους τῆς γῆς· καὶ πατάξει τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ τῷ Πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβεῖς· καὶ ἔσται δικαιοσύνη ἐζωσμένος τὴν ὄσφυν αὐτοῦ, καὶ ἀλήθειαν εἰλημμένος τὰς πλευράς αὐτοῦ· τότε συμβοσκηθήσεται λύκος μετὰ ἀρνῶν, καὶ πάρδαλις συναναπαύσεται ἐρίφῳ, καὶ μοσχάριον, καὶ λέων, καὶ ταῦρος, ἅμα βοσκηθήσονται· καὶ ἅμα τὰ παιδία αὐτῶν ἔσονται, καὶ λέων ὡς βοῦς φάγεται ἄχυρα, καὶ Παιδίον νήπιον ἐπὶ τρώγλην ἀσπίδων, καὶ ἀπογεγαλακτισμένον, ἐπὶ κοίτης ἐγγόνων ἀσπίδων, τὴν χεῖρα ἐπιβαλεῖ καὶ οὐ μὴ κακοποιήσουσι, οὐδ' οὐ μὴ δυνήσονται ἀπολέσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Ἁγίον μου· ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα γῆ τοῦ γῶναι τὸν Κύριον, ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψει θαλάσσης, καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσοαί, καὶ ὁ ἀνιστρέμενος ἄρχειν ἐθνῶν, ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσι, καὶ ἔσται ἡ ἀναπαυσις αὐτοῦ τιμῆ.

Καὶ τὰ λοιπὰ δύο ἀναγνώσματα ἴδε εἰς τὰς ἑσπρας.

Τροπάριον πλ. β'.

Ανέτειλας Χριστέ ἐκ Παρθένου, νοητὴ Ἦλιε τῆς Δικαιοσύνης, καὶ Ἀστὴρ σε ὑπέδειξεν, ἐν σπηλαίῳ χωρούμενον τὸ ἀχώρητον. Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχος Ὁ Κύριος ἐβασίλευεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου, μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχος. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν.

Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου. κτλ.

Στίχος Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς Θιλάσσης.

Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου. κτλ.

Στίχος Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα Κύριε. κτλ.

Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου. κτλ.

Δόξα τὸ αὐτό· Καὶ νῦν, τὸ δολον. Εἶτα τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἠσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα. ζ'.

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν. Καὶ, Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τὸ Ἄχαζ. Ἴδε εἰς τὰς ὥρας. Καὶ εὐθύς συναπτῆ, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν αὐτῆς ψάλ· τὸ

Τρισά-

Τρισάγιον· ὁ Ἀπόστολος. Προκειμένον ἤχ. α. Κύριος εἶπε πρός με, ἰός μου εἰ σύ. Στίχ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη. Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως. Ζήτηε εἰς φύλ. 352. Ἀλληλουῖα. πλ. δ'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου κάθου. Στίχος. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος.

Στίχος. Ἐκ γαστρός πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Εὐαγγέλιον· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην. Αὕτη ἡ ἀπογραφή πρώτη ἐγένετο, ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου. Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρέτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαβὶδ, ἣτις καλεῖται Βηθλεέμ, (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβὶδ) ἀπογράψασθαι σὺν Μαριάμ τῇ μεμνηστευμένη αὐτῷ γυναικί, οὕση ἐγκύβ. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν. Καὶ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ· διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ, ἀγραυλοῦντες, καὶ φυλάσσοντες

φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποιμνὴν αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτοὺς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἄγγελος, Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γάρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ Λαῷ. Ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ· ὃς ἐστὶ Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβὶδ. Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· Εὐρήσετε Βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανοῦ, αἰνούντων τὸν Θεὸν, καὶ λεγόντων, Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ Ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ρῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ρήματος, τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ Παιδίου τούτου. Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτοὺς. Ἡ δὲ Μαριάμ πάντα συνετήρει τὰ ρήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν,

σαν, και εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Και καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Κοινωνικόν. Αἰνεῖται τὸν Κύριον. Περι δὲ ὦραν ἀ σημαίνει, και συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, και ἀρχόμεθα τῶν Ἀποδείπνων. και μετὰ τὸ, Δόξα ἐν Ὑψίστοις, ἀρχόμεθα τῆς Λιτῆς. στιχὰ ἰδιόμελα ἤχ. α. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ο οὐρανὸς και ἡ γῆ, σήμερον προφητικῶς εὐφραίνεσθωσαν, Ἄγγελοι και ἄνθρωποι πνευματικῶς πανηγυρίζωμεν, ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐπέφανε τοῖς ἐν σκότει, και σκιᾷ καθημένοις, γεννηθεὶς ἐκ Γυναικὸς, σπῆλαιον και φάτην ὑπεδέξαντο αὐτὸν, Ποιμένες τὸ θαῦμα ἀνακηρύττουσι. Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν, ἐν Βηθλεὲμ δῶρα προσάγουσιν· ἡμεῖς δὲ τὸν αἶνον ἀναξίους χεῖλεσιν, Ἀγγελικῶς αὐτῷ προσάξωμεν, Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, και ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἦλθε γὰρ ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν· ἦλθεν, ἔσωσεν ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ αὐτός.

Ο οὐρανὸς και ἡ γῆ, σήμερον ἠνώθησάν, τεχθέντος τοῦ Χριστοῦ· σήμερον Θεὸς ἐπὶ γῆς παραγέγονε, και ἄνθρωπος εἰς οὐρανοὺς ἀναβέβηκε· σήμερον ὁράται σαρκὶ, ὁ φύσει ἀόρατος, διὰ τὸν ἄνθρωπον· διὰ τοῦτο και ἡμεῖς δοξολογοῦντες, βοήσωμεν αὐτῷ, Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, και ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐβράβευσε γὰρ ἡ

(TOM. Β΄.)

παρουσία σου, Σωτῆρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, ἐν Βηθλεὲμ ἀκούω ὑπὸ Ἀσωμάτων σήμερον, τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνην, εὐδοχῆσαντι γενέσθαι· νῦν ἡ Παρθένος, οὐρανῶν πλατυτέρα· ἐξάνετειλε γὰρ φῶς τοῖς ἐσκοτισμένοις, και ταπεινοὺς ὕψωσε, τοὺς Ἀγγελικῶς μελωδοῦντας, Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ.

Ὁ αὐτός.

Τὸν κατ' Εἰκόνα και ὁμοίωσιν, ρεύσαντα ἐκ παραβάσεως, ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς, κλίνας οὐρανοὺς, κατέβη, και ὤκησεν ἐν Μήτηρ Παρθενικῇ ἀναλλοιώτως, ἵνα ἐν αὐτῇ, τὸν φθαρέντα Ἀδὰμ, ἀναπλάσῃ κράζοντα. Δόξα τῇ ἐπιφανείᾳ σου, ὁ λυτρωτῆς μου και Θεός.

Δόξα ἡχος πλ. α. Ἰωάννου.

Μάγοι Περσῶν βασιλεῖς, ἐπιγνόντες σαφῶς, τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα, Βασιλέα οὐράνιον, ὑπὸ λαμπροῦ ἀστέρος ἐλκόμενοι, ἐφθασαν ἐν Βηθλεὲμ, δῶρα προσφέροντες ἐγκριτα, χρυσὸν και λίβανον και σμύρναν, και πεσόντες προσεκύνησαν· εἶδον γὰρ ἐν τῷ σπηλαίῳ, Βρέφος κείμενον τὸν Ἀχρονον.

Και νῦν ἡχος πλ. β΄.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, και ἀγάλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πάντα ἡ Κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ, Σωτῆρα

Κύριον, ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδῶλων πέπαιται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰ Ἀπόστιχα· ἤχος ε'. Γερμανοῦ.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον. Παρθένος τίχτει, καὶ Μήτηρ οὐ φθείρεται· ὁ Λόγος σαρχοῦται, καὶ τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώριται. Ἄγγελοι μετὰ ποιμένων δοξάζουσι, καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν. Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ἦχος γ'.

Σήμερον τίχτει ἡ Παρθένος, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός. Ἐδὲμ προσφέρει σπήλαιον, καὶ ἀστὴρ μηνύει Χριστὸν, τὸν Ἥλιον τοῖς ἐν σκότει. Μετὰ δώρων Μάγοι προσεκύνησαν, πίστει φωτιζόμενοι, καὶ Ποιμένες εἶδον τὸ θαῦμα, Ἄγγελων ἀνυμνούντων, καὶ λεγόντων, Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὁ αὐτὸς Ανατολίου.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐξ Ἀνατολῶν ἐλθόντες Μάγοι, προσεκύνησαν Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προθύμως ἀνοίξαντες, δῶρα τίμια προσέφερον· δόκιμον χρυσὸν, ὡς Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, καὶ λίθον, ὡς Θεῷ τῶν ὄλων, ὡς τριημέρῳ δὲ νεκρῷ, σμύρναν τῷ ἀθανάτῳ. Πάντα τὰ ἔθνη, δεύτε προσκυνή-

σωμεν, τῷ τεχθέντι, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἤχος δ'. Ἰωάννου.

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ, καὶ πανηγυρίσατε πάντες, οἱ ἀγαπῶντες Σιών· σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη δεσμός, τῆς καταδίκης τοῦ Ἀδάμ· ὁ Παράδεισος ἡμῖν ἠνεώχθη, ὁ ὄφις κατηργήθη· ἦν γὰρ ἠπάτησε πρῶην, νῦν εθεάσατο, τοῦ Δημιουργοῦ γενομένην Μητέρα· ὦ βάθος πλοῦτου, καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ. Ἡ προξενήσασα τὸν θάνατον πάση σαρκί, τῆς ἀμαρτίας τὸ ὄργανον, σωτηρίας ἀπαρχὴ ἐγένετο τῷ Κόσμῳ παντὶ, διὰ τῆς Θεοτόκου. Βρέφος γὰρ τίχτεται ἐξ αὐτῆς, ὁ παντέλειος Θεός, καὶ διὰ τοῦ τόκου Παρθενίαν σφραγίζει, σειρὰς ἀμαρτημάτων, λύων διὰ σπαργάνων· καὶ διὰ νηπιότητος, τῆς Εὐσας θεραπεύει τὰς ἐν λύπαις ὠδύνας· χορευέτω τοίνυν πᾶσα ἡ Κτίσις καὶ σχιρτάτω· ἀνακαλέσαι γὰρ αὐτὴν, παραγέγονε Χριστός, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Σπηλαίω παρῶκησας Χριστέ ὁ Θεός, φάτην σε ὑπεδέξατο, Ποιμένες δὲ καὶ Μάγοι προσεκύνησαν· τότε δὴ τῶν Προφητῶν ἐπληροῦτο τὸ κήρυγμα, καὶ Ἄγγελων αἱ Δυνάμεις ἐθαύμαζον, βοῶσαι καὶ λέγουσαι. Δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνη φιλάνθρωπε.

Νῦν

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἄ-
πολυτίκιον ἤχος δ΄ ἐκ γ΄.

Η γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς
τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ
τοῖς ἀστροῖς λατρεύοντες, ὑπὸ
ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προ-
σκυνεῖν τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύ-
νης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους
ἀνατολήν, Κύριε δόξα σοι.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ἡ συνήθης εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ
μεταλαμβάνομεν ἐξ αὐτῶν, εἰς ἀγια-
σμόν ψυχῆς καὶ σώματος· καὶ γίνεται
ἀνάγνωσις εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον, Λό-
γος, δ΄. καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ὁ
Ἐξάψαλμος· τὸ, Θεὸς Κύριος· τὸ, Ἡ
Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεός· γ΄ εἶτα
Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα
ἤχος, δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε ἰδῶμεν πιστοί, ποῦ ἐγεν-
νήθη ὁ Χριστός· ἀκολουθήσωμεν
λοιπόν, ἐνθα ὀδεύει ὁ ἀστήρ, με-
τὰ τῶν Μάγων Ἀνατολῆς τῶν
Βασιλέων. Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἀ-
καταπαύστως ἐκεῖ. Ποιμένες ἀ-
γραυλοῦσιν, ᾠδὴν ἐπάξιον. Δόξα
ἐν Ὑψίστοις λέγοντες, τῷ σῆ-
μερον ἐν σπηλαίῳ τεχθέντι, ἐκ τῆς
Παρθένου καὶ Θεοτόκου, ἐν Βη-
θλεέμ τῆς Ἰουδαίας. Δίς.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν κάθισμα
ἤχος, δ΄.

Τί θαυμάζεις Μαριάμ; τί ἐκθαμ-
βεῖσαι τῷ ἐν σοί· ὅτι ἄχρονον Υἱόν,
χρόνῳ ἐγέννησα φησί, τοῦ τικτο

μένου τὴν σύλληψιν μὴ διδαχ-
θεῖτα· ἀνανδρὸς εἰμί, καὶ πῶς
τέξω Υἱόν; ἄσπορον γονὴν τίς
ἑώρακεν; ὅπου Θεὸς γὰρ βαύλε-
ται, νικᾶται φύσεως τάξις, ὡς
γέγραπται, Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ
τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεέμ τῆς
Ἰουδαίας. Δίς.

Ἔτερον μετὰ τὸν Πολυέλιον ὁμοιον.

Ο Ἀχώρητος παντί, πῶς ἐχω-
ρήθη ἐν Γαστρί; ὁ ἐν κόλποις
τοῦ Πατρὸς, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς
μητρὸς; πάντως ὡς οἶδεν, ὡς
ἠθέλησε καὶ ὡς ἠδόκησεν. Ἄ-
σαρκος γὰρ ὦν, ἐσαρκώθη ἐκὼν,
καὶ γέγονεν ὁ ὦν, ὁ οὐκ ἦν δι'
ἡμᾶς, καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως,
μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φουράματος·
διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστὸς τῶν
ἄνω, Κόσμον θέλων ἀναπληρῶ-
σαι. Δίς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄ Ἀντίφωνον
τοῦ δ΄ ἤχου. Προκείμενον ἤχος δ΄. Ἐκ
γαστροῦ πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε.
Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.
Εὐαγγέλιον. ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.
Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕ-
τως ἦν. Ὁρα φύλ. 352.

Ὁ Ν΄ Δόξα.

Τὰ σύμπαντα σήμερον, χαρᾶς
πληροῦνται, Χριστοῦ τεχθέντος
ἐκ τῆς Παρθένου.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα στίχ.
Ἐλέησόν με ὁ Θεός· καὶ τὸ παρὸν ἰδιό-
μελον ἤχος πλ. β΄.

Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ
γῆς εἰρήνη. Σήμερον δέχεται ἡ

Βηθλεέμ, τὸν καθήμενον διὰ παν-
τὸς σὺν πατρί· σήμερον Ἄγγελοι
τὸ Βρέφος τὸ τεχθέν, θεοπρεπῶς
δοξολογοῦσι. Δόξα ἐν Ὑψίστοις
Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀν-
θρώποις εὐδοκία.

Καὶ εὐθὺς οἱ Κανόνες τοῦ Κυρίου
Κοσμά καὶ τοῦ Κυρίου Ἰωάννου. Τοῦς
Εἱρμούς ἀνά δύο, τὰ δὲ Τροπάρια,
ἀνά δ'. ἤγουν ὁμοῦ εἰς ιβ' τὰ τροπά-
ρια. Ἰστέρον δὲ πάλιν τοῦς Εἱρμούς
πρὸς μίαν· Ἡ ἀκροστιχίς, Χριστὸς
βροτωθεῖς, ἦν ὅπερ Θεὸς μένει.

Ἦδὴ Α'. ἤχ. α'. Ὁ Εἱρμός.

» Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε,
» Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντή-
» σατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώ-
» θητε· ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ
» γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνή-
» σατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

Ρεύσαντα ἐκ παραβάσεως, Θεοῦ
τὸν κατ' Εἰκόνα γενόμενον, ὄλον
τῆς φθορᾶς ὑπέρξαντα, κρείττο-
νος ἐπταικότα θείας ζωῆς, αὔθις
ἀναπλάττει, ὁ σοφὸς Δημιουργός,
ὅτι δεδόξασται.

Ἰδὼν ὁ Κτίστης ὀλλύμενον, τὸν
ἄνθρωπον χερσίν, ὃν ἐποίησε,
κλίνας οὐρανοὺς κατέρχεται, τοῦ-
τον δὲ ἐκ Παρθένου Θείας Ἀγνῆς,
ὄλον οὐσιοῦται, ἀληθεία σαρκω-
θεῖς, ὅτι δεδόξασται.

Σοφία λόγος καὶ δύναμις, Υἱὸς
ὦν τοῦ Πατρὸς, καὶ ἀπαύγασμα,
Χριστὸς ὁ Θεός, Δυνάμεις λαθῶν,
ἄσας ὑπερκοσμίους, ἄσας ἐν γῆ,

καὶ ἐνανθρωπήσας, ἀνεκτήσατο
ἡμᾶς, ὅτι δεδόξασται.

Ἔτρος Κανῶν Ἰαμβικός·

Εὐεπίτης μελέεσσι ἐφύμνια ταῦ-
τα λεγαίνει. Υἱὰ Θεοῦ μερόπων
εἶνεκα τικτόμενον Ἐν χθονί, καὶ
λύοντα πολύστονα πῆματα Κόσ-
μου. Ἄλλ' Ἄνα ῥητήρας ῥύεο
τῶν δε πόνων.

Ἦδὴ α'. ἤχ. ὁ αὐτός·

τοῦ Κυρίου Ἰωάννου Μοναχοῦ. Ὁ Εἱρμ.

» Ἐσωσε λαὸν, θαυματουργῶν
» Δεσπότης, Ὑγρὸν θαλάσσης
» κῦμα χερσῶσας πάλαι. Ἐκὼν
» δὲ τεχθεῖς, ἐκ Κόρης τρίβον
» βατήν, Πόλου τίθησιν ἡμῖν, ὃν
» κατ' οὐσίαν, Ἰσον τε Πατρί, καὶ
» βροτοῖς δοξάσωμεν.

Ἦνεγκε γαστήρ, ἡγιασμένη Λό-
γον, σαφῶς ἀφλέκτω ζωγρα-
φουμένη βάτω, Μιγέντα μορφῇ,
τῇ βροτησίᾳ Θεόν, Εὐας τάλαι-
ναν, νηδὺν ἀρᾶς τῆς πάλαι, Λύον-
τα πικρᾶς, ὃν βροτοὶ δοξάσωμεν.

Ἐδειξεν Ἀστήρ, τὸν πρὸ Ἡλίου
Λόγον, Ἐλθόντα παῦσαι, τὴν ἀ-
μαρτίαν Μάγοις· Σαφῶς πενι-
χρὸν, εἰς σπέος τὸν συμπαθῆ, Σὲ
σπαργάνοις ἐλικτόν, ὃν γεγηθό-
τες, Ἴδον τὸν αὐτὸν, καὶ βροτόν,
καὶ Κύριον.

Ἦδὴ Γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πα-
» τρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ,
» καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου,
» σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ

» τῷ Θεῷ δοῦσώμεν, Ὁ ἀνυψώσας
» τὸ κέρας ἡμῶν, Ἄγιος εἶ Κύριε.

Ο τῆς ἐπιπνοίας, μετασχὼν τῆς
ἀμείνω Ἀδὰμ χοϊκός, καὶ πρὸς
φθορὰν κατολισθίσας, γυναικεία
ἀπάτη, Χριστῷ γυναικὸς δοῦ-
ἐξορῶν, ὁ δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γε-
γωνός, Ἄγιος εἶ Κύριε.

Σύμμορφος πηλίνης, εὐτελοῦς
διαρτίας Χριστὲ γεγονώς, καὶ
μετοχῇ σαρκὸς τῆς χείρω, μετα-
δοὺς θείας φύτης, βροτὸς πε-
φυκώς, καὶ μείνας Θεός, ὁ ἀ-
νυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἄγιος
εἶ Κύριε-

Βηθλεέμ εὐφραίνου, Ἡγεμόνων
Ἰούδα Βασίλεια· τὸν Ἰσραὴλ γὰρ
ὁ ποιμαίνων, Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὤ-
μων, ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς
ἐμφανῶς, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας
ἡμῶν, πάντων ἐβασίλευσε.

Ἄλλος.

Νεῦσον πρὸς ὕμνους, οἰκετῶν
Εὐεργέτα, Ἐχθροῦ ταπεινῶν τὴν
ἐπηρμένην ὀφρὺν, Φέρων τε Παν-
τεπόπτα τῆς ἀμαρτίας, Ὑπερθεν
ἀκλόνητον ἐστηριγμένους, Μάκαρ
μελωδοὺς, τῇ βάσει τῆς πίστεως.

Νύμφης Πανάγνου, τὸν πανόλ-
βιον Τόκον, Ἰδεῖν ὑπὲρ νοῦν ἡ-
ξιωμένος χορὸς, Ἄγραιλος ἐ-
κλονεῖτο, τῷ ξένῳ τρόπῳ, Τάξιν
μελωδοῦσάν τε τῶν ἀσωμάτων,
Ἄνακτα Χριστὸν, ἀσπόρως σαρ-
κούμενον.

Υψους ἀνάσσων οὐρανῶν εὐ-

σπλαγγχία, Τελεῖ καθ' ἡμᾶς ἐξ
Ἀνυμφεύτου Κόρης, Ἄυλος ὢν
τὸ πρόσθεν, ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων, Λό-
γος παχυνθείς, σαρκί· τὸν πε-
πτωκότα, Ἴνα πρὸς αὐτὸν, ἐλκύ-
σῃ πρωτόκτιστον.

Ἡ Ὑπακοή· ἤχος κλ. δ.

Τὴν ἀπαρχὴν τῶν Ἐθνῶν, οὐρα-
νός σοι προσεκόμισε, τῷ κειμένῳ
Νηπίῳ ἐν φάτνῃ, δι' ἀστέρος τοῦς
Μάγους καλέσας, οὐς καὶ κατέ-
πληττεν, οὐ σκῆπτρα καὶ θρόνοι,
ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία, τί γὰρ εὐ-
τελέστερον σπηλαίου; τί δὲ τα-
πεινότερον σπαργάνων; ἐν οἷς
διέλαμψεν ὁ τῆς Θεότητός σου
πλοῦτος, Κύριε δόξα σοι.

Ἰστέον ὅτι, ὅτε λέγομεν Ἑπακοήν,
Κάθισμα οὐ λέγομεν, ὡς ἐντισι τυ-
πικοῖς εὐρομεν. Πλὴν πάλιν ὡς δόξει
τῷ Προεστώτι.

Κάθισ. κλ. δ. Τὸ προσταχθὲν

Αγαλλιάσθω οὐρανός, γῆ εὐφραι-
νέσθω, ὅτι ἐτέχθη ἐπὶ γῆς, ὁ
Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, παρέχων τῷ
Κόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν· ὁ λό-
γος ὁ ἐν τοῖς κόλποις ὢν τοῦ
Πατρὸς, προήλθεν ἐκ τῆς Παρ-
θένου ἄνευ σποράς· ὃν οἱ Μάγοι
ἐξίσταντο, ὀρῶντες ἐν Βηθλεέμ,
τικτόμενον ὡς Νήπιον, ὃν δοξά-
ζει τα σύμπαντα.

Πάλιν τὸ αὐτό.

Ἦδῃ Δ. Ὁ Κιρκός.

» **Ρ**άβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί,
» καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστὲ, ἐκ
» τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας,
ἱξ.

» ἐξ ὄρους ὁ αἰνετός, κατασπίου
 » δασέως· ἤλθες σαρκωθεὶς ἐξ
 » Ἀπειράνδρου, ὁ αὔλος καὶ Θεός,
 » δόξα τῇ Δυνάμει σου Κύριε.

Ον πάλαι προεῖπεν Ἰακώβ, Ἐ-
 θνῶν ἀπεκδοχὴν Χριστέ, φυλῆς
 Ἰουδα ἐξανέτειλας, καὶ δύναιμι
 Δαμασκου, Σαμαρείας σκυλά τε,
 ἤλθες προνομούσας πλάνην τρέ-
 πων, εἰς πίστιν θεοπρεπῆ. Δόξα
 τῇ Δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Μάντεως πάλαι Βαλαάμ,
 τῶν λόγων μυητὰς σοφοῦς, ἀσε-
 ροσκοπούς χαρᾶς ἐπλήσας, Ἀ-
 στήρ ἐκ τοῦ Ἰακώβ, ἀνατείλας
 Δέσποτα, Ἐθνῶν ἀπαρχὴν εἰσα-
 γομένους, ἐδέξω δὲ προφανῶς,
 δῶρά σοι δεκτὰ προσκομίζοντας.

Ως πόκω Γαστρὶ Παρθενικῇ,
 κατέβης ὑετός Χριστέ, καὶ ὡς
 σταγόνες ἐν γῇ στάζουσαι. Αἰ-
 βίοπες καὶ Θαρσεῖς, καὶ Ἀράβων
 νησοὶ τε, Σαβᾶ Μήδων πάσης γῆς
 κρατοῦντες, προσέπεσόν σοι Σω-
 τήρ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἄλλος.

» **Γ**ένους βροτείου, τὴν ἀνάπλα-
 » σιν πάλαι, ἄδων Προφήτης Ἀβ-
 » θακούμ προμηνύει, Ἰδεῖν ἀφρά-
 » στως, ἀξιωθεὶς τὸν τύπον. Νέον
 » Βρέφος γάρ, ἐξ ὄρους τῆς
 » Παρθένου, Ἐξήλθε λαῶν, εἰς ἀ-
 » νάπλασιν Λόγος.

Ισος προήλθες, τοῖς βροτοῖς ἐ-
 κουσικός, Ὑψίστε σάρκα, προσ-
 λαζῶν ἐκ Παρθένου, Ἴόν καθά-
 ραι τῆς δρακοντίας κάρας, Ἄγων

ἅπαντας, πρὸς σέλας ζωηφόρον,
 Θεὸς πεφυκώς, ἐκ πυλῶν ἀνηλίων.

Εθνη τὰ πρόσθεν, τῇ φθορᾷ
 βεβυσμένα, Ὀλεθρον ἀρδῆν, δυσ-
 μενοῦς πεφευγότα, Ὑψοῦτε χεῖ-
 ρας, σὺν κρότοις ἐφυμνίοις, Μόνον
 σέβοντα Χριστὸν ὡς Εὐεργέτην,
 Ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς, συμπαθῶς
 ἀφιγμένον.

Ρίζης φρεῖσα, τοῦ Ἰεσσαὶ Παρ-
 θένε, Ὅρους παρήλθες, τῶν βρο-
 τῶν τῆς οὐσίας, Πατρός τεκούσα,
 τὸν πρὸ αἰῶνων Λόγον, Ὡς ἠδὲ
 κησεν αὐτός, ἐσφραγισμένην, Νη-
 δὺν διελθεῖν, τῇ κενώσει τῇ ξένη.

Ἰδὴ ἔ. Ὁ Βιρμός.

Θεὸς ὦν εἰρήνης, Πατὴρ οἰ-
 κτιρῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς
 σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην πα-
 ρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν·
 ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁ-
 δηγηθέντες, ἐκ νυκτός ὀρθρίζον-
 τες, δοξολογοῦμέν σε φιλάν-
 θρωπε.

Εν δούλοις τῷ Καίσαρος δόγμα-
 τι, ἀπεγράφης πειθήσας, καὶ δού-
 λους ἡμᾶς, ἐχθροῦ καὶ ἀμαρτίας,
 ἠλευθέρωσας Χριστέ· ὅλον τὸ
 καθ' ἡμᾶς δὲ πτωχεύσας, καὶ
 χοικὸν ἐξ αὐτῆς ἐνώσεως, καὶ
 κοινωνίας θεοούργησας·

Ιδοὺ ἡ Παρθένος, ὡς πάλαι φη-
 σίν, ἐν Γαστρὶ συλλαβοῦσα ἐκύη-
 σε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, καὶ
 μένει Παρθένος, δ' ἧς καταλλα-
 γέντες, Θεῶ οἱ ἀμαρτωλοὶ, Θεο-
 τόκον

τόκον κυρίως οὖταν, ἐν πίστει ἀνακλίνονται, ῥάκει σπαργανούται ἀνυμνήσωμεν. Ἄλλος.

Εκ νυκτὸς ἔργων ἐσχοτισμένοις
 » πλάνης, Ἰλασμός ἡμῖν Χριστέ
 » τοῖς ἐγρηγόρωσ, Νῦν σοι τελοῦ-
 » σιν ὕμνον ὡς Εὐεργέτη, Ἐλθοῖς
 » πορίζων, εὐχερῆτε τὴν τρίβον,
 » Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες, εὐροι-
 » μεν κλέος.

Απηνὲς ἔχθοι, τὸ πρὸς αὐτὸν
 Δεσπότης, Τεμῶν διαμπᾶξ, σαρ-
 κὸς ἐν παρουσίᾳ, Ἴνα κρατοῦντος,
 ὤλεσε ψυχοφθόρου, Κόσμον συ-
 νάπτων, ταῖς ἀύλοις οὐσίαις, Τι-
 θεῖς προσηῆ τὸν τεκόντα τῆ
 Κτίσει.

Ο λαὸς εἶδεν ὁ πρὶν ἡμαυρωμέ-
 νος, Μεθ' ἡμέραν φῶς, τῆς ἄνω
 φρυκτωρίας. Ἔθνη Θεῶ δέ, κληρον
 υῖός προσφέρει, Νέμων ἐκείσε,
 τὴν ἀπόρρητον χάριν, Οὐ πλεῖ-
 στον, ἐξήνησεν ἡ ἁμαρτία.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Σπλάγχθων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀ-
 » πῆμεσεν, ἐνάλιος θῆρ, οἶον ἐ-
 » δέξατο, τῆ Παρθένω δέ, ἐνοι-
 » κήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λα-
 » βῶν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφ-
 » θορον ἥς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύ-
 » σεως, τὴν Τεκούσαν, κατέσχευ
 » ἀπῆμαντον.

Ηλθε σαρκωθείς, Χριστὸς ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, Γαστρός δὲν Πατῆρ,
 πρὸ ἐωσφόρου γεννᾶ τὰς ἡνίας
 δέ, ἐ κρατῶν τῶν ἀχράντων Δυ-
 νάμεων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων

λύει δέ, πολυπλόκους σειρὰς πα-
 ραπτώσεων.

Νέον ἐξ Ἀδάμ, παιδίον φυρά-
 ματος, ἐτέχθη Υἱός, καὶ πιστοῖς
 δέδοται· τοῦ δὲ μέλλοντος, οὗτός
 ἐστὶν αἰῶνος, Πατῆρ καὶ Ἄρχων,
 καὶ καλεῖται τῆς μεγάλης βουλής
 Ἄγγελος, οὗτος ἰσχυρὸς Θεὸς
 ἐστὶ, καὶ κρατῶν ἐξουσία τῆς Κτί-
 σεως. Ἄλλος.

Ναίων Ἰωνᾶς, ἐν μυχοῖς θαλατ-
 » τίοις, Ἐλθεῖν ἐδεῖτο, καὶ ζάλην
 » ἀπαρκέσαι. Νυγείς ἐγὼ δέ, τοῦ
 » τυραννοῦντος βέλει, Χριστῷ
 » προσπαῶ, τῷ κακῶν ἀναιρέτῃ.
 » Θάττον μολῆσαι τῆς ἐμῆς ῥα-
 » θυμίας.

Ος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς Θεὸν Θεὸς
 Λόγος, Νυνὶ κρατύνει μὴ σθένου-
 σαν τὴν πάλαι, Ἰδὼν φυλάξαι
 τὴν καθ' ἡμᾶς οὐσίαν, Καθεῖς
 ἑαυτὸν δευτέρα κοινωνία, Αὐθις
 προφαίνων, τῶν παθῶν ἐλευθέραν.

Ικται δι ἡμᾶς Ἀβραάμ ἐξ ὀσφύ-
 ος, λυγρῶς πεσόντας, ἐν σκότει
 τῶν πταισμάτων, Υἱοὺς ἐγειραί
 τῶν κάτω νενευκότων, Ὁ φῶς
 κάτοικῶν, καὶ φάτνην παρ' ἀξίαν,
 Νῦν εὐδοκήσας, εἰς βροτῶν σω-
 τηρίαν.

Κοντάκιον Ἰησ. γ'. Ῥωμανοῦ.

Η παρθένος σήμερον τὸν Ἰπε-
 ρούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ σπῆ-
 λαιον τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγ-
 γελοι μετὰ Ποιμένων δεξολογοῦ-

σι,

σι, Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὀδοιποροῦσι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.
Ὁ Οἶκος.

Τὴν Ἐδὲμ Βηθλεὲμ ἤνοιξε, δεῦτε ἴδωμεν, τὴν τρυφήν ἐν κρυφῇ εὐρωμεν, δεῦτε λάβωμεν τὰ τοῦ Παραδείσου, ἔνδον τοῦ σπηλαιού· ἐκεῖ ἐφάνη ρίζα ἀπότιστος, βλαστάουσα ἄφεισι· ἐκεῖ εὐρέθη φρέαρ ἀνόρυκτον, οὐ πιεῖν Δαβὶδ πρὶν ἐπεθύμησεν· ἐκεῖ Παρθένος τεκοῦσα Βρέφος, τὴν δίψαν ἔπασσεν εὐθύς, τὴν τοῦ Ἀδάμ καὶ τοῦ Δαβὶδ, διὰ τοῦτο πρὸς τοῦτο ἐπειχθῶμεν, οὐ ἐτέχθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κέ. ἐορτάζομεν τὴν κατὰ σάρκα γέννησιν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἰδὼν ὁ φιλόανθρωπος Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον, εὐσπλαγχνίσθη· καὶ ἀποστείλας τὸν ἀρχάγγελον Γαβριὴλ, εἰς Ναζαρέτ τὴν πόλιν, εἶπε τῇ Θεοτόκῳ τὸ, «χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ» καὶ εὐθέως μετὰ τὸν ἀσπασμὸν συνελήφθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν πανάχραντον αὐτῆς μήτραν, καὶ ἐν ᾧ ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραι τῶν ἐννέα μηνῶν, κατὰ τοὺς νόμους τῆς γεννήσεως, ἐξῆλθεν ὀρισμὸς ἀπὸ τὸν Αὐγουστον Καισαρα, διὰ νὰ καταγραφῇ ἕκαστος

εἰς τὴν πατρίδα του, καθ' ὅλα σχεδὸν τὰ μέρη τοῦ κόσμου, εἰς τὸν κατάλογον τῆς βασιλικῆς Ἀστυνομίας, τὸ ὅποιον καὶ ἐγένεν· εἰς τὴν Βηθλεὲμ, καὶ Ἱεροσόλυμα ἀπεσάλη Κυρήνιός τις ἀρχων, διὰ νὰ κάμῃ τὴν ἐκεῖ καταγραφὴν τοῦ λαοῦ· τότε ἀνέβη καὶ Ἰωσήφ ὁ μνήστρωρ καὶ φύλαξ τῆς Θεοτόκου, διὰ νὰ καταγραφῇ καὶ αὐτὸς μετ' αὐτῆν, εἰς τὸν κατάλογον τῆς καταγράφης ἐν Βηθλεεμ· καὶ ἐπειδὴ ἐμελλεν ἡ κυρία ἡμῶν καὶ παρθένος Μαριάμ, νὰ γεννήσῃ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ μὴ εὐρίσκουσα κατάλυμα, διὰ νὰ κατοικήσῃ, ἐμβήκεν εἰς ἓνα σπήλαιον, κείμενον ἔξω τῆς Βηθλεεμ, καὶ ἐκεῖ ἐγέννησεν ἀφθόρως τὸν Κύριον τῆς δόξης, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν βασιλέα τοῦ παντός· καὶ τὸν ἐσπαργάνωσεν ὡς βρέφος, καὶ τὸν ἔβαλεν εἰς τὴν φάτνην τῶν ἀλόγων ζώων· ἐκεῖνον λέγω, τὸν ὅποιον ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ δὲν τὸν χωρεῖ· τότε εὐθύς ἀφ' οὗ ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς Χριστός, οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἀρχάγγελοι, ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ὑμνοῦντες καὶ λέγοντες, «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία·» ἦσαν δὲ τινες ποιμένες ἐκεῖ πλησίον, ποιμαίνοντες ποίμνια, καὶ ἀκούοντες τοῦτο εἶπον, ἅς ὑπάγωμεν ἕως εἰς τὴν Βηθλεεμ, διὰ νὰ ἴδωμεν τὸ γιγνόμενον, καὶ λαβόντες μερικὰ πενιχρὰ δῶρα, ἦλθον ἐκεῖ, καὶ ἰδόντες τὸ βρέ-

φος

φος κείμενον εἰς τὴν φάτνην ἐσπαργανωμένον, ἐπρόσφερον τὰ δῶρα, καὶ προσκυνήσαντες δουλικῶς, ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν, ὅπου ἐδιηγῆθησαν τὰ γιγνόμενα εἰς τοὺς λοιποὺς ποιμένας.

† τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ προσκύνσεις τῶν Μάγων.

Εἰς τοὺς ἀρχαίους καιροὺς, ἕνας μάντις τῆς Περσίας, Βαλαάμ ὀνομαζόμενος, εἶπεν, ὅτι θέλει ἀνατελεῖν ἐν ἄστρον, ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Ἰακώβ, καὶ θέλει συντρίψει τοὺς ἀρχηγούς Μωαβ. γεννηθέντος λοιπόν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἰδοὺ εὐθὺς ἐφάνη καὶ ἐκεῖνος ὁ ἀστήρ, κινούμενος ἀπ' ἄρκτου πρὸς μεσημβρίαν· τότε τρεῖς βασιλεῖς τῆς Περσίας, μάγοι, καὶ ἀστρονόμοι ὄντες, ἐγνώρισαν τὸν ἀστέρα, καὶ ἀκολουθήσαντες αὐτὸν, μετὰ ὄρω χρόνους ἐφθασαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπερχόμενοι εἰς τὴν Βηθλεὲμ, εὔρον τὸν Χριστὸν κείμενον εἰς τινα οἰκίαν, μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, ἐπρόσφερον αὐτῷ χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν, καὶ προσκυνήσαντες αὐτῷ, ἀνεχώρησαν δι' ἄλλης ὁδοῦ εἰς τὴν χώραν αὐτῶν· ὁ δὲ παράνομος Ἡρώδης θυμωθεὶς, διότι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν Μάγων, ἐπεμψε καὶ ἐθανάτωσεν ὅλους τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ, ἀπὸ ὄρω χρόνων καὶ

κάτω, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον.

Ἰδθ. Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα συντραφέντες, δυσσεβοὺς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μεσῷ τῆς φλογὸς ἐστώτες ἐφαλλον, Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, ἐκπληγοὺς φωτοφανείας ἐτυχον. Δόξα Κυρίου γὰρ αὐτοὺς, περιέλαμψε καὶ Ἄγγελος, ἀνυμνήσατε βοῶν, ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς, Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ

Ἐξαίφνης σὺν τῷ λόγῳ τοῦ Ἄγγελου, οὐρανῶν στρατεύματα, Δόξα ἐκραύγαζον Θεῷ, ἐν ὕψιστοις ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, Χριστὸς ἐλαμψεν, Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρῆμα τί τοῦτο εἶπον οἱ Ποιμένες, διελθόντες ἰδῶμεν τὸ γεγονός, θεῖον Χριστὸν, Βηθλεὲμ καταλαβόντες δὲ, σὺν τῇ τεκούσῃ, προσεκύνουν ἀναμέλποντες, Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλοι.

Τῷ παντάνακτος, ἐξεφαύλισαν πόθῳ, Ἄπλητα θυμαινόντος ἡγχιστρωμένοι, Παῖδες τυράννου δύσθεον, γλωσσαλγίαν. Οἷς εἴκαθε πῦρ ἀσπετον τῷ Δεσπό-

τη,

» τη, Λέγουσιν εἰς αἰῶνας εὐλο-
» γητὸς εἶ.

Υπηρέτας μὲν, ἐμμανῶς κατα-
φλέγει, Σῶζει δὲ παμφλάζουσα,
βοιζηδὸν νέους, Ταῖς ἐπταμέτροις
καύσσει πυργουμένη. Οὐς ἐστεφε-
φλόξ ἀφθονος τοῦ Κυρίου, Νέμον-
τος εὐσεβείας εἵνεκα δρόσον.

Αῤῥωγὲ Χριστέ, τὸν βροτοῖς
ἐναντίον, Πρόβλημα τὴν σάρκω-
σιν ἀρρήτως ἔχων, Ἐσχυνας ὄλ-
θον, τῆς θεώσεως φέρων, Μορ-
φούμενος νῦν, ἧς τινος δι' ἐλπίδα,
Ἄνωθεν εἰς κευθμῶνας ἤλθομεν
ζόφου.

Τὴν ἀγριωπὸν, ἀκρατῶς γαυρου-
μένην, Ἄσεμνα βακχεύσασαν ἐ-
ξοιστρομένην, Κόσμου καθεῖλες,
πανσθενῶς ἀμαρτίαν. Οὐς εἴλκυ-
σε πρὶν, σήμερον τῶν ἀρκύων,
Σῶξεις δὲ σαρκωθεῖς ἐκὼν εὐερ-
γέτα.

Ὡδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αύματος ὑπερφουδὸς ἡ δρο-
» σοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύ-
» πον. Οὐ γὰρ οὐς ἐδέξατο, φλέ-
» γει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ, τῆς
» Θεότητος Παρθένου, ἣν ὑπέδυ
» νηδύν. Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀνα-
» μέλψωμεν, Εὐλογοεῖτω ἡ Κτίσις
» πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
» ψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ελκει Βαβυλῶνος ἡ θυγάτηρ
Παῖδας, δορυκτῆτους Δαβὶδ ἐκ
Σιῶν ἐν αὐτῇ δωροφόρους πέμ-
πει δὲ, Μάγους Παῖδας, τὴν τοῦ
Δαβὶδ, θεοδόχον θυγατέρα λι-

τανεύοντας. Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀ-
ναμέλψωμεν, Εὐλογοεῖτω ἡ Κτί-
σις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
ψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οργανα παρέκλινε τὸ πένθος
ὠδῆς· οὐ γὰρ ἤδον ἐν νόθοις οἱ
Παῖδες Σιῶν. Βαβυλῶνος λύει δὲ,
πλάνην πᾶσαν καὶ μουσικῶν, ἀρ-
μονίαν Βηθλεὲμ, ἐξανατείλας Χρι-
στός. Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψω-
μεν, εὐλογοεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν
Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Σκῦλα Βαβυλῶν τῆς Βασιλίδος
Σιῶν, καὶ δορυκτῆτον ὄλθον ἐδέ-
ξατο, θησαυροὺς Χριστός· ἐν Σιῶν
δὲ ταύτης καὶ Βασιλεῖς, σὺν ἀ-
στέρι ὀδηγῶ, ἀστροπολοῦντας
ἔλκει. διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλ-
ψωμεν, εὐλογοεῖτω ἡ Κτίσις πᾶ-
σα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας Ἄλλος.

» **Μ**ήτηραν ἀφλέκτως, εἰκονίζουσι
» Κόρης, Οἱ τῆς παλαιᾶς πυρπο-
» λούμενοι Νέοι, Ὑπερφουδὸς κύ-
» ουσαν ἐσφραγισμένην, Ἄμφω
» δὲ δρῶσα θαυματουργία μιᾶ.
» Λαοὺς πρὸς ὕμνον, ἐξανίστησι
» χάρις.

Λύμην φυγοῦσα, τοῦ θεοῦσθαι
τῆ πλάνῃ, Ἄληκτον ὕμνει, τὸν
κενούμενον Λόγον, Νεανικῶς ἄ-
πασα, σὺν τρόμῳ Κτίσις, Ἄδοξον
εὖχος δειματομένη φέρειν, Ἐρευ-
στή γεγῶσα, κἂν σοφῶς ἐκαρτέρει.

Ηκεις πλανῆτιν πρὸς νομῆν ἐπι-
στρέφων, Τὴν ἀνθοποιὸν, ἐξ ἐ-

ρημῶν

ρημέων λόφων, Ἡ τῶν ἐθνῶν ἔ-
γερσις, ἀνθρώπων φύσιν, Ῥώμην
διαίαν, τοῦ βροτοκτόνου σβέσαι,
Ἄνῆρ Φανείς τε, καὶ Θεὸς προ-
μηθεΐα.

Ἡμετὰ τῶν μεγαληναρίων Θ'. Ἰδὴ
Μεγάλυνεν ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν,
καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἀνω στρατευμάτων
» Μυστήριον ξένον, ὀρῶ καὶ πα-
» ράδοξον, οὐρανὸν τὸ σπηλαιον,
» Θρόνον Χερουδικὸν τὴν Παρθέ-
» νον, τὴν φάντην χωρίον, ἐν ᾧ
» ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς
» ὁ Θεός, ὄν ἀνυμνοῦντες μεγαλύ-
» νομεν

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὸν ἐκ τῆς
παρθένου Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα.

Μυστήριον ξένον, ὀρῶ κτλ.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὸν ἐν τῷ
σπηλαίῳ τεχθέντα βασιλέα..

**Εξάισιον δρόμον, ὀρῶντες οἱ Μά-
γοι, ἀσυνήθους Νέου Ἀστέρος,
ἀρτιφαοῦς, οὐρανοῦ ὑπερλάμπον-
τος, Χριστὸν Βασιλέα ἐτεκμή-
ραντο ἐν γῆ γεννηθέντα Βηθλεέμ,
εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.**

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὸν ὑπὸ τῶν
μάγων Θεὸν προσκυνθέντα.

Εξάισιον δρόμον ὀρῶντες κτλ.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὸν ὑπὸ ἀ-
στέρος τοῖς μάγοις μνηθέντα.

**Νεηγενὲς Μάγων λεγόντων, Παι-
δίον Ἄναξ, οὗ Ἀστὴρ ἐφάνη,
ποῦ ἐστίν; εἰς γὰρ ἐκείνου προ-
σκύνησιν ἤκομεν μανεῖς, ὁ Ἡρώ-**

δης ἐταράττετο, Χριστὸν ἀνελεῖν,
ὁ Θεομάχος φρουαττόμενος.

Μάγοι καὶ ποιμένες, ἦλθον προσ-
κυνῆσαι Χριστὸν τὸν γεννηθέντα, ἐν
Βηθλεέμ τῆ πόλει.

Νεηγενὲς μάγων λεγόντων.

Σήμερον ἡ παρθένος τίκει τὸν δεσπό-
την ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ.

**Ἡκρίβωσε χρόνον, Ἡρώδης Ἀσέ-
ρος, οὗ ταῖς ἡγεσίαις, οἱ Μάγοι
ἐν Βηθλεέμ, προσκυνοῦσι Χριστῷ
σὺν δώροις, ὑφ' οὗ πρὸς Πατρίδα
ὀδηγοῦμενοι, δεινὸν παιδοκτόνον,
ἐγκατέλιπον παιζόμενον.**

Σήμερον ὁ δεσπότης, τίκεται ὡς
ἄρεφος ὑπὸ μητρὸς παρθένου.

Ἡκρίβωσε χρόνον Ἡρώδης κτλ.

Σήμερον οἱ ποιμένες, βλέπουσι τὸν
σωτήρα σπαργάνοις εἰλημένον καὶ κεί-
μενον ἐν φάντη.

Ἄλλος.

» **Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυ-
» νον φόβῳ, Ῥᾶον σιωπῆ, τῷ πό-
» θῳ δὲ Παρθένε, ὕμνους ὑφαίνειν,
» συντόνωσ τεθειμένους. Ἐργῶδὲς
» ἐστίν, ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος.
» Ὅση πέφυκεν, ἡ προαίρεσις
» δίδου.**

Σήμερον ὁ δεσπότης, ῥάκει σπαρ-
γανούται, ὁ ἀναφῆς ὡς ἄρεφος.

Στέργει μὲν ἡμᾶς κτλ.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται
καὶ χαίρει διτι Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ τῆς
παρθένου κόρης.

Τύπους ἀφεγγεῖς, καὶ σκιάς παρηγμέναις. Ὡ Μήτηρ Ἀγνή, τοῦ Λόγου δεδορκότες, Νέου φανέντος, ἐκ πύλης κεκλεισμένης, Δοξοῦμενοί τε τῆς ἀληθείας φάος, Ἐπαξίως σὺν εὐλογοῦμεν Γαστέρα.

Οὐράνιαι δυνάμεις τεχθέντα τὸν σωτήρα, Κύριον καὶ δεσπότην μηνύουσι τῷ κόσμῳ.

Τύπους ἀφεγγεῖς.

Δόξα. Μεγάλυον ψυχὴ μου τῆς τρισηποστάτου, καὶ ἀδαιρέτου, θεότητος τὸ κράτος.

Πόθου τετευχώς, καὶ Θεοῦ παρουσίας, Ὁ Χριστοτερπῆς λαὸς ἠξιωμένος. Νῦν ποτνιαῖται, τῆς παλιγγενεσίας, Ὡ ζωοποιοῦ, τὴν χάριν δὲ Παρθένε, Νέμοις ἀχραντε, προσκυνῆσαι τὸ κλέος

Καὶ νῦν Μεγάλυον ψυχὴ μου τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάραι.

Ἐξ αποστειλ. ἰδιόμελ. ὃ λέγεται ἐκ γ.

Επεσκεψάτο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτήρ ἡμῶν, Ἀνατολῇ Ἀνατολῶν, καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, εὕρομεν τὴν ἀλήθειαν, καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, πᾶσα πνοή. ἰστώμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλ. ἰδιόμελα. ἦχος δ'. Ἀνδρέου.

Εὐφραίνεσθε Δίκαιοι, οὐρανοὶ ἂ γαλλιᾶσθε, σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γενηθέντος. Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβιμ μιμουμένη, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν

τεχθέντα δοξάζουσι. Μάγοι τῷ Δεσπότη δῶρα προσφέρουσι. Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσι, Ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Ο Πατὴρ εὐδόκησεν, Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. Ἀσὴρ μῆνυει, Μάγοι προσκυνουσι, Ποιμένες θαυμάζουσι, καὶ ἡ Κτίσις ἀγάλλεται. Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτήρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὐας, ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν λόγον σαρκωθέντα, οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν, πίσει μόνη τοῦτο πάντες δοξάζομεν, κράζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες, Ἀνερμήνευτε Κύριε δόξα σοι Ὁ αὐτός.

Ἄεῦτε ἀνυμνήσωμεν τὴν Μητέρα τοῦ Σωτήρος, τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὀφθεισαν Παρθένον. Χαίροις Πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ἧ Χριστὸς οἰκήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν κράζοντες, Θεοτόκε πρέσβευε, τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα πλ. β. Γερμ.

Οτε καιρὸς τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας σου, πρώτη ἀπογραφὴ τῆ Οἰκουμένη ἐγένετο, τότε ἐμελλες τῶν ἀνθρώπων ἀπογράψασθαι τὰ ὀνόματα, τῶν πιστευόντων τῷ Τόκῳ σου· διὰ τοῦτο τὸ τοιοῦτον

δόγμα

Δόγμα, ὑπὸ Καίσαρος ἐξεφωνήθη· τῆς γὰρ αἰωνίου σου Βασιλείας, τὸ Ἄναρχον ἐκαιουργήθη· διό σοι προσφέρομεν καὶ ἡμεῖς, ὑπὲρ τὴν χρηματικὴν φορολογίαν, ὀρθοδόξου πλουτισμὸν Θεολογίας, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Και νῦν ἡχ. β. Ἰωάννου.

Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου· σήμερον ὁ Ἄναρχος ἄρχεται, καὶ ὁ Λόγος σαρκούται· αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀγάλλονται, καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται. Οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν, οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα κηρύττουσιν· ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν. Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις· Βίς τὴν Λειτουργίαν Αἰτίφων ἁ ἡχ β.

Ἐξομολογήσομαι σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ β. χορός. Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ Δόξα καὶ νῦν Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφων β. ἡχος β.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλουΐα.

Δυνατὴν ἐν τῇ γῆ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς κτλ.

Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς κτλ.

Ἐξανετίλει ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσι.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς κτλ.

Δόξα καὶ νῦν, Ὁμοῦ οἱ δύο χοροί.

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφων γ. ἡχ. δ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Η Γέννησις σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν

Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.

Η γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σοι.

Η γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε, ὡμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμηληθήσεται. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλουῖα.

Γεγονωτέρα τῆ φωνῆ.

Η γεννησίς σου Χριστέ. κτλ.

Δόξα καὶ νῦν

Η παρθένος σήμερον. κτλ.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου ψάλ. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε ἀλληλουῖα. Προκίμ. ἤχ. δ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι. Στίχ. Ἄλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. Ἐπάτε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου.

Αδελφοί, ὅτε ἤλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ Νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ Νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν. Ὅτι δὲ ἐστε υἱοὶ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κρίζον, Ἀββᾶ ὁ Πατήρ. Ὡς τε οὐκ ἔτι εἰ δούλος, ἀλλ' Υἱός, εἰ δὲ

Υἱός, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἄλληλ. ἤχος. α.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται Δόξαν Θεοῦ. Ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἐρεῦγεται ῥῆμα. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

Κοινωνικόν. Αὐτῶσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ Λαῷ αὐτοῦ. Εἰς τὴν τράπεζαν κατάλυσις εἰς πάντα, ὁμοίως καὶ τὸ δωδεκαήμερον ἔσθι, δὲ ὅτι ἐὰν φθάσῃ ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστοῦ Γενῶν ἐν Κυριακῇ ἢ μετὰ, τὴν Χριστοῦ γεννησὶν Κυριακῇ ψάλλεται τῆ κς'. τοῦ Δεκεμβρίου Μηνός. Ἔτι ἐὰν τύχῃ ἡ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, συμπάλλεται τοῖς ἀναστασίμοις, καὶ προηγοῦνται τὰ ἀναστάσιμα.

26 Ἡ σύναξις τῆς Θεοτόκου, καὶ Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰερομάρτ. Εὐθυμίου.

Ἡ Ἀκολυθία αὐτοῦ ψάλ. ἐν τοῖς Ἀποδείπν. εἰς ἱερομάρτυρα. Ἐσπέρικς εἰς τὸ λυχνικόν, στιχολογία οὐ γίνεται. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμ. στίχ. ς'. καὶ ψάλλ. ἰδιόμελα, ἅπερ εἶπομεν καὶ ὀψέ. ἤχος β'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ τὰ ἕτερα δευτεροῦντες τὰ δύο.

Δόξα καὶ νῦν ἤχος κλ. β'.

Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, σήμερον δέχεται ἡ

Βηθλεέμ τὸν καθήμενον διὰ παν-
τός σὺν Πατρὶ· σήμερον Ἄγγε-
λοι τὸ βρέφος τὸ τεχθέν, θεοπρε-
πῶς δοξολογοῦσι. Δόξα ἐν Ὑψί-
στοις Θεῶ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Εἰσόδος. Προκειμένον ἦχος βαρύς.

**Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν; Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυ-
μάσια μόνος.**

Στίχ. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν
δύναμίν σου.

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς κτλ.

Στίχ. Καὶ εἶπεν νῦν ἠρξάμην.

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς κτλ.

Στίχ. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου.

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς κτλ.

Ἀπόστιχον ἰδιόμελα ἦχος πλ. δ'.

**Παράδοξον Μυστήριον, οἰκονο-
μεῖται σήμερον· καινοτομοῦνται
φύσις, καὶ Θεὸς ἀνθρωπος γίνε-
ται· ὅπερ ἦν μεμένηκε, καὶ ὁ
οὐκ ἦν, προσέλαβεν, οὐ φερμὸν
ὑπομείνας οὐδὲ διαίρεισιν.**

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

**Κύριε ἐν Βηθλεέμ παραγέγονας,
ἐν τῷ σπηλαίῳ παρῶκησας, ὁ οὐ-
ρανὸν τὸν Θρόνον ἔχων ἐν φά-
τῃ ἀνεκλήθης, οὗ Στρατιαὶ κύ-
κλω Ἀγγέλων, Ποιμέσι συγκα-
τέβης, ἵνα σώσης ὡς Εὐσπλαγ-
χνος, τὸ γένος ἡμῶν, δόξα σοι.**

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐ-
γέννησά σε.

Ὡς ἐξείπω τὸ μέγα Μυστή-

**ριον; ὁ Ἄσαρκος σαρκούται, ὁ
Λόγος παχύνεται, ὁ Ἄόρατος ὀ-
ραταί, καὶ ὁ Ἄναφῆς ψηλαφᾶται,
καὶ ὁ Ἄναρχος ἀρχεται· ὁ Υἱὸς
τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται.
Ἰησοῦς Χριστὸς, χθὲς καὶ σήμε-
ρον ὁ αὐτὸς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.**

Δόξα καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

**Ἐν Βηθλεέμ συνέδραμον Ποιμέ-
νες, τὸν ἀληθῆ μνηύοντες Ποιμέ-
να, τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χε-
ρουβὶμ, καὶ ἀνακείμενον ἐν φάτῃ,
Νηπίου μορφῆν, δι' ἡμᾶς ἀνεληφ-
φότα. Κύριε Δόξα σοι.**

Τὸ νῦν ἀπολύεις· Τὸ Τρισάγιον. Ἀ-
πολυτικίον. Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ.
Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς Ἑορτῆς
ἀπαρράλλακτως, καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἑορ-
τῇ ἀπὸ γ'. Ὡδῆς. Κοντάκιον τῆς Ἑορ-
τῆς. Ἀφ' ε'. τὸ ἐξῆς Κοντ. ἦχ. πλ. β'.

**Ὁ πρὸ Ἐωσφόρου ἐκ Πατρὸς
Ἀμήτωρ γεννηθεὶς, ἐπὶ τῆς γῆς
Ἀπάτωρ ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ
σοῦ. Ὅθεν Ἀστὴρ Εὐαγγελίζε-
ται Μάγοις· Ἀγγελοι δὲ μετὰ
Ποιμένων ὕμνουσι, τὸν Ἀχραν-
τον Τόκον σου, χαῖρε ἡ Κεχαρι-
τωμένη.**

Τῷ αὐτῷ μὲν κς'. ἡ Σύναξις τῆς
ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
Μαρίας, καὶ ἡ ἀναχώρησις τῶν Μάγων.

**Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων,
ἰδοὺ Ἀγγελος Κυρίου φαίνεται
κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων, Ἰω-
σήφ Υἱὸς Δαυὶδ παράλαβε τὸ παι-
δίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ
φύγε**

φύγε εις Αίγυπτον, διότι μέλλει ὁ Ἡρώδης νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν ζωὴν τοῦ παιδίου. Τότε ὁ Ἰωσήφ ἐγερθεὶς παρέλαβεν αὐτοὺς, καὶ ἔλθων κατώκισεν εἰς τὴν Ἡλιούπολιν τῆς Αἰγύπτου χρόνους τρεῖς, καὶ ἡμέρας εἴκοσι· ἔπειτα ἀποθανόντος τοῦ Ἡρώδου, ἐπανεκάμφεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν γονέων αὐτοῦ εἰς Ναζαρέτ, ὅθεν καὶ Ναζωραῖος ἐκλήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Εὐθύμιος, ἐπίσκοπος Σάρδεων, ὁ Ὁμολογητῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Κωνσταντῖνος, ὁ ἐξ Ἰουδαίων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Εὐάρεστος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νέος ἱερομάρτυς Κωνσταντῖνος ὁ Ῥώσσοσ, ὁ ἐρημέριος τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μηνύστρου τῆς Ῥωσσίας, καὶ ἐν αὐτῇ ἀθλήσας, διὰ ξίφους τελειοῦται κατὰ τὸ 1743 ἔτος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή ἰδιόμιελα τῆς ἑορτῆς. Βύρχνινεσθε Δίκαιοι κτλ. Δόξα ἤχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ Ἀόρατος φύσις, τοῖς βροτοῖς ἐκ Παρθένου συνάπτεται, σήμερον ἡ ἀπειρος Οὐσία, ἐν Βηθλεὲμ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται· σήμερον ὁ Θεὸς δι' Ἀστέρος, Μάγους εἰς προσκύνησιν ἄγει, προμηνύων αὐτοῦ τὴν τριήμερον ταφὴν, ὡς ἐν χρυσῷ καὶ σμύρνῃ καὶ

λιβάνῳ, δι' οὗ ψάλλομεν, Ὁ σαρκωθείς ἐκ Παρθένου Χριστὲ ὁ Θεὸς σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἤχος β'. Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ φύλ. 381. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς· Ὡδὴ γ' καὶ δ'.

Προκείμενον ἤχος γ'. Ἀδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι φύλ. 361. Εὐαγγέλιον. Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων φύλ. 362.

Κυριακῇ, μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, μνήμη Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, Δαβὶδ τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

Ἐσπέρως μετὰ τὸν προσιμακόν, καὶ τὴν στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, γ'. τῆς ἑορτῆς, δ'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα. καὶ τὰ ἕτερα. γ'. εἶτα τῶν Ἀγίων ἤχος. α'.

Τῶν Οὐρχνίων ταγματῶν.

Τὸν Θεοπάτορα πάντες, ἀνευφημήσωμεν, Δαβὶδ τὸν Βασιλέα· ἐκ γὰρ τούτου προήλθε, ράβδος, ἡ Παρθένος, καὶ ἐξ αὐτῆς, ἀνατέταλκεν ἄνθος Χριστὸς, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐὰ ἐκ τῆς φθορᾶς, ἀνεπλάσατο ὡς εὐσπλαγχνος.

Τῶν Προφητῶν τὰς προρρήσεις, εἶδεν ἐν γῆρᾳ σαφῶς, ὁ Ἰωσήφ ὁ Μνήστρωρ, ἐμφανῶς πληρουμένον, μνηστείας λαχὼν ξένης,

χρηματισμούς, τῶν Ἀγγέλων δεξάμενος, Δόξα Θεῷ ἐκβοώντων, ὅτι ἐν γῆ, τὴν εἰρήνην ἐδώρησατο.

Τὸν Ἀδελφόθεον πάντες, ἀνευφημήσωμεν. ὡς Ἱεράρχην ὄντα· μαρτυρίῳ δὲ πάλιν, ἐμπρέψαντα γενναίως, οὗ ταῖς εὐχαῖς, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτινι σπαργανωθεὶς, σῶσον πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα ἤχος πλ. β'.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν Δαβὶδ καὶ Ἰακώβου, εὐσεβοῦς Βασιλέως, Προφήτου, καὶ Ἀποστόλου, πρώτου Ἐπισκόπου· αὐτῶν γὰρ τοῖς διδάγμασι, πλάνης ἀπλλαγέντες, Χριστὸν δοξολογοῦμεν, τὸν ἐκ Παρθένου ἀνατειλαντα, τὸν καὶ σαρκωθέντα, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ ἤ-
χου. Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς
Ὀκτωήχου. Δόξα ἤχος πλ. β'.

Ιερέων μνήμη, καὶ Βασιλέων κράτος, εὐφροσύνη γέγονεν ὁ Τόκος σου, καὶ ἐν αὐτῷ καυχόμενοι, λέγομεν, Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομα σου φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός.

Χορευούσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγάλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ Κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον, ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰ-

δώλων πέπαιται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων. ἤχος β'.

Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τῷ Δαβὶδ τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτρι, Παρθένον εἶδες κυοφορήσασαν· μετὰ Μάγων προσεκύνησας· μετὰ ποιμένων ἐδοξολόγησας· δι' Ἀγγέλου χρηματισθεὶς, ἰκέτευσεν Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Κανόνις, ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῆς Θεοτόκου, εἰς ε', τῆς Ἑορτῆς εἰς δ'.

Ὡδὴ α'. ἤχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστοῦ θεράπων Μακάριε, Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, Χριστοῦ Πατὴρ γνωριζόμενος, τούτῳ σὺν παρῆρσίᾳ, παρεστηκώς, αἰτησαι εἰρήνην, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Ρημάτων θείων ὑπήκοος, πραγμάτων παραδόξων διάκονος, Παρθένου Μνήστρω θεόπαιδος, δίκαιος κατὰ πάντα, καὶ ἀληθής, Ἰωσήφ ἐδείχθης, καὶ δικαίων ἐν σκηναῖς ἐπαναπέπαυσαι.

Ιδεῖν Χριστὸν κατηξίωσαι, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς νηπιάσαντα· καὶ τούτου Πατὴρ ὠνόμασαι· μεγίστη σου ἡ δόξα, ὡς ἀληθῶς, μέγα ὑπὲρ πάντας τὸ ἀξίωμα· διὸ ἀνευφημοῦμέν σε.

(TOM. B').

Θεοτοκίον.

Σαρκί Χριστὸν ἀπεκύησας, Ἀγνή ἐν Βηθλεὲμ Ἀπειρόγαμε, σπαργάνοις αὐτὸν εἰλίσασα, οὐ τὴν ἐπιδημίαν καταπλαγείς, Ἰωσήφ σὺν φόβῳ, μεγαλύνει προσκυνεῖ τὴν τούτου δύναμιν.

Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται.

Καὶ τὸ ἔσωσε λαόν.

Ὡδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων

Τοῦ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀπορρήτως ἐκλάμψαντος, καὶ ἐκ Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, σαρκωθέντος ἀφράστως. Πατὴρ, ὠνομάσθης ἔνδοξε, καὶ μυστηρίου φρικτοῦ θεωρὸς, Μάκαρ ἐχρημάτισας.

Ον αἱ ἄνω τάξεις, ὡς Θεὸν ἀπερίγραπτον τρέμουσι, τοῦτον τεχθέντα ἐκ Παρθένου, Ἰωσήφ ταῖς χερσὶ σου, κρατεῖς καθαγιαζόμενος, τῇ ἐπαφῇ τῇ φρικτῷ σοφῇ ὅθεν σε γεραίρομεν.

Υψος μυστηρίου, γενεαῖς μὴ γνωσθέντος ταῖς πρώην σοφῆς, κατεπιστεύθης τῇ καρδίᾳ, καθαρῶς δεδεδγμένος, δι' οὗ, ἅπαντες ἐσώθημεν, οἱ τὴν φωσφόρον καὶ θεῖαν πιστῶς, μνήμην σου δοξάζοντες. Θεοτοκίον.

Σάρκα εἰληφότα, ἐξ ἄγνων σου αἱμάτων Παρθένε Ἀγνή, καὶ ἐν σπηλαίῳ γεννηθέντα, καὶ ἐν φάτην τεθέντα, ἰδὼν, Ἰωσήφ ὁ δίκαιος, τὸν καθ' ἡμᾶς ὄραθέντα Θεόν, ὕμνοις ἐμεγάλυνεν.

Καταβασία. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Καὶ, Νεῦσον πρὸς ὕμνους.

Τὸ Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος σήμερον εἶτα, ἦχος, α'.

Χορὸς Ἀγγελικός.

Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, οὐρανοῦ θεράπων, ἐγένου Ἰωσήφ, καὶ Πατὴρ τοῦ Ἀνάρχου, Υἱοῦ σὺ νεόμισαι, τοῦ σαρκί νηπιάσαντος. ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, πιστῶς ἀνυμνοῦντές σε. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἐορτάζει ἐνθέως, τὸ θαῦμα τὸ ἐν σοί, γεγονός ὡς Παρθένε. Θεὸν σεσαρκωμένον γὰρ ἐπὶ γῆς ἀπεκύησας ὅθεν Ἀγγελοι, μετὰ Ποιμένων ὕμνοῦσι, Μάγοι πιστεῖ δέ, σὺν Ἰωσήφ ἐκβοῶσι, τῷ Δαβὶδ τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτορι.

Ὡδὴ δ'. Ῥάβδος ἐκ τῆς βίβλου.

Εχων λογισμὸν ταῖς θεϊκαῖς, ὑπέκοντα προστάξεις, καὶ καθαρὸς ὅλος γενόμενος, τὴν μόνην ἐν γυναιξί, καθαρὰν καὶ ἄμωμον, Μάκαρ Ἰωσήφ σὺ ἐμνηστεύσω, τηρῶν Παρθένον Ἀγνήν, πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ ποιήσαντος.

Μόνῳ Γαβριὴλ ἐν οὐρανῷ, καὶ μόνῳ σοι αἰοῖδιμε, μετὰ τὴν μόνην Ἀπειρόγαμον, τὸ μόνον ὑπερβολῇ, φοβερόν μυστήριον, Μάκαρ Ἰωσήφ ἐνεκπιστεύθη, τὸν μόνον φοβοροποιόν, ἄρχοντα τοῦ σκότους τροπούμενον.

Ἐψψ-

Εμφυχος Ναός φωτεινός, ὑπάρ-
χων τοῦ ποιήσαντος, ἐπιμελεία
θείων πράξεων, ἐκ τοῦ Ἁγίου Ναοῦ,
τὸν Ναὸν τὸν Ἅγιον, σὺ παρα-
λαβεῖν κατηξιώθης, τὴν μόνην
ἐν γυναιξί, Μάκαρ Ἰωσήφ Ἄει-
πάρθενον.

Θεοτοκίον.

Λύων τοῦ νοός σου προφανῶς,
ἐπέστη ὁ ἀόρατος, ἀμοιβολίαν
πάσαν λέγων σοι, Μὴ φοβηθῆς
Ἰωσήφ, Μαριάμ τὴν Ἀχραντον,
νῦν παραλαβεῖν· γαστρί γάρ φέρει,
τὸν φέροντα θεικῆ, τούτου δυνα-
στεῖα τὰ σύμπαντα.

Καταβασία. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης
Καί, Γένους βροταίου.

Ὠδὴ ε. Θεός ὢν εἰρήνης.

Πραότητι λάμπων, σοφὲ Ἰωσήφ,
ἐν τῇ γῆ τῶν πράξεων ἐσκήνωσας,
Χριστοῦ τοῦ πράου ῥήματι, Πα-
τῆρ ὀνομασθεῖς, ὄν ἐν ταῖς σαῖς
ἀγκάλαις, κρατήσας ἡγιασθῆς,
καὶ ἰδὼν ἐδοξάσθης, σάρκα βρο-
ταίαν περιεκείμενον.

Ως θείαν Νεφέλην, τὴν μόνην
Ἄγνην, ἐν τοῖς κόλποις τὸν Ἥ-
λιον κρύπτουσαν, εἰς Αἴγυπτον
μετήγαγες, ἐκ πόλεως Δαβὶδ,
τὸ ταύτης λῦσαι σκότος, τῆς εἰ-
δωλομανίας, Ἰωσήφ μυστηρίου,
ὑπὲρ κατάληψιν Διάκονε.

Δίκαιος ὑπάρχων, δικαίοις ὁδοῖς,
τοῦ Δικαίου Δεσπότου πεπόρευσαι,
τοῦ κρίναντος δικαίως σε, τοιού-
τῳ φοβερῷ, Παμμάκαρ μυστη-

ρίῳ, πιστῶς καθυπουργῆσαι, τῆς
ἀρρήτου λοχείας, δι' ἧς βροταῖ
ἐδικαιώθημεν. Θεοτοκίον.

Εὐρέθη ὡς ἔφη, Προφήτης Δα-
βὶδ, ἐν γαστρὶ ἡ Παρθένος χω-
ρήσασα, τὸν φύσει ἀπερίγραπτον,
Θεὸν Ἐμμανουήλ· ὅπερ μὴ ἐνόη-
σας, ὁ θεὸς ἐδιδάχθη, Ἰωσήφ
ὑπ' Ἀγγέλου, νυκτὶ καθεύδων ὁ
ἀοίδιμος.

Καταβασία. Θεός ὢν εἰρήνης· Καί,
Ἐκ νυκτός ἔργων.

Ὠδὴ ΣΤ'. Σπλάγγων Ἰωάν.

Ξένω τοκετῷ, ἐκ Κόρης θεόπαι-
δος· τοῖς ξένοις ἡμῖν ἐπιδημήσαν-
τα, τὸν αἰδιον, τοῦ Πατρὸς Θεὸν
Λόγον, λαβὼν Ἰωσήφ, τὴν πρὸς
Αἴγυπτον Παμμάκαρ ξένην κά-
θοδον, χαίρων, σὺν αὐτῷ πεποίη-
σαι, καθυπείκων τοῖς θείοις προ-
τάγμασιν.

Ιστασο Θεῷ, σαρκὶ νηπιάσαντι,
σοφὲ Ἰωσήφ διακονούμενος, ὡσπερ
Ἄγγελος, καὶ ἀμέσως πρὸς τού-
του ἡγάσθης σαφῶς, τὰς ἀκτίνας
τὰς αὐλοῦς εἰσοδεχόμενος, Μά-
καρ, καὶ φωτεινὸς ἐστάτος, καὶ
ψυχῆ καὶ καρδία δεικνύμενος.

Ολος ἐπαφῆ, τῇ θείᾳ Πανεύφημῃ,
καθαγιασθεῖς ψυχῆ καὶ σώματι,
μεταβέβηκας, πρὸς αὐλοῦς μονὰς
ἀγιᾶζων νυνὶ, τοὺς τελουντάς σου
τὴν μνήμην ἱερώτατε, ὄντως
Ἰωσήφ πανάγιε, Παναγίας Μνη-
στήρ Θεομήτορος. Θεοτοκ.

Νέον ἐπὶ γῆς, Παιδίον ἐώρακας,

Παρθένου Ἀγνῆς ἀποτικτόμενον, τὸν προτέλειον καὶ πρὸ πάντων αἰώνων ἐκφύντα Πατρός, καὶ Ἀγγέλων ἀνυμνούντων τοῦτον ἤκουσας, ἐνδὸν τοῦ σπηλαιου κείμενον, Ἰωσήφ ἐπὶ φάτνης Πανεύφημε.

Καταβ. Σπλάγγων Ἰωνᾶν. καὶ Ναίων Ἰωνᾶς. Κοντάκ. ἤχ. γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, Δαβὶδ πληροῦται ὁ Θεῖος, Ἰωσήφ τε αἰνεσιν, σὺν Ἰακώβω προσφέρει· στέφος γὰρ τῆ συγγενείᾳ Χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῆ τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν, Οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων Θεοπατέρων, Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος τῆς Ἁγίας Παρθένου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, καὶ Δαβὶδ τοῦ Προφήτου καὶ Βασιλέως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγλαῖς πρεσεύαις.

Ὡδὴ Ζ'. Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα.

Προρρήσεων τὸ πέρας, τῶν ἐνθεῶν Προφητῶν ἐώρακας· ὃν γὰρ ἐκήρυξαν Χριστὸν, ἐλευσόμενον ἐκ Κόρης Ἀγνῆς, ἐψηλάφησας, καὶ βρέφος κατενόησας, ὡς καθαρὸς τὴν ψυχὴν Χριστοῦ θεράπων.

Ἀμέμπτω πολιτεία, Ἰωσήφ κεκοσμημένος ἐνδοξε, φύλαξ ἀμέμπτου ἀληθῶς, τῆς Παρθένου ἐχρημάτισας, καὶ Πατὴρ τοῦ τι-

κτομένου Παιδὸς κέκλησαι, μεγαλυνοθεῖς τῆ σεπτῇ προσηγορίᾳ.

Ῥήματι ὁ τεκταίνων, οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, κέκληται τέκτονος Υἱός, σοῦ Παμμάκαρ ἀξιάγαστε, τοῦ Ἀνάρχου σου Πατρός, ὄντως δοξάσαντος, ὡς ἱερὸν ὑπουργὸν τῶν ὑπὲρ λόγον.

Θεοτοκίον.

Συμβόλοις ἱεροῖς σε, τυπουμένην Ἰωσήφ ὁ Δίκαιος, Θεοχαρίτῳτε Ἀγνῆ, ἐγνωκῶς ῥάβδῳ κληροῦται σου, τὴν μνησεῖαν τὴν σεπτῆν, ἐπιμνησθεῖς Ἀαρῶν, τῆς βλαστησάτης ποτὲ ἁγίας ῥάβδου.

Καταβ. Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα. Καὶ, τῷ παντάνακτος.

Ὡδὴ Η'. Θούματος ὑπερφυῶς.

Τίμιος ὡς ἀληθῶς ὁ θάνατός σου, κατενώπιον ὤφθη Κυρίου, Ἰωσήφ πανόλβιε· σὺ γὰρ ὄλως ὀσιωθεῖς, ἀπὸ βρέφους ἱερὸς φύλαξ γεγέννησαι, τῆς εὐλογημένης· μεθ' ἧς ἀνέμελπες, Εὐλογοῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπαντες χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, ὃν περ τρέμουσι Θεὸν καὶ Κτίστην, Ἰωσήφ ὁ Δίκαιος, παρρησία πανευλαβῶς, περιπτύσσεται ὡς Βρέφος καὶ ἀσπάζεταιται, καὶ φῶς νοητὸν βοῶν κομίζεται, Εὐλογοῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω.

Τέτρῳσαι τῷ γλυκυτάτῳ Μάκαρ

καρ πόθῳ, καὶ ὡς Ἄγγελος τῷ σαρκωθέντι, παρεστῶς προσάξει, καθυπείκεις ταῖς θειαῖς, δι' Ἀγγέλου ἐξ Αἰγύπτου μηνυόμενος, πρὸς γῆν Ἰσραὴλ ἐπανελεύσεσθαι, μετὰ μόνης, τῆς ἀληθοῦς Θεομήτορος, Εὐλογοίτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμου τὰς σκιάς εἶδες ποθήσας, τῇ τῆς χάριτος φωτοχυσία, φωτεινὴν Νεφέλην τε, τὴν Παρθένον τὸν νοητὸν, ἀνατέλλουσαν σαρκί· Ἥλιον ἐβλεψας, καὶ ὡσπερ Ἄστὴρ πάντας ἐφώτισας, τοὺς δοῶντας Σοφὴ Ἰωσήφ ἐκάστοτε, εὐλογοίτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβ. Θαύματος ὑπερφουῶ. Καὶ, Μήτηρ ἀφλέκτω.

Ἦδὴ Θ'. Μυστήριον ξένον.

Ισοτίμος πάντων Ἀγγέλων γεγέννησαι, Προφητῶν Μαρτύρων τε, Μάκαρ καὶ τῶν σοφῶν, Ἀποστόλων συνόμιλος ὄντως αὐτός· διὸ σὺν αὐτοῖς σε μακαρίζοντες αἶει, Ἰωσήφ τὴν ἱεράν σου μνήμην σέβομεν.

Ως ἐκ γένους βασιλικοῦ καταγόμενος, τὴν Ἀγνὴν Βασιλίссαν, μέλλουσας Ἰησοῦν Βασιλέα, τίκτειν ἀπορρήτως Σοφὴ, ἐμνηστεύσω, ἀπάντων ἐν γῆ, προκριθεὶς τῶν γηγενῶν Μακαριώτατε

Σθινοῦμενος, τῇ δυναστείᾳ τοῦ Πνεύματος, ἀρεταῖς κεκόσμησαι,

Μάκαρ ἐν βαθυτάτῳ γήρα, πρὸς τοὺς σοὺς μετέβης λαμπρῶς, Ἰωσήφ Πατέρας, μέγιστος Πατὴρ νομισθεὶς, τοῦ ἐκ Θεοῦ Πατρός ἐκλάμπαντος. Θεοτοκ.

Φυλάττουσαν, τὴν Παρθενίαν ἀκήρατον, τὴν Ἀγνὴν ἐφύλαξας, Λόγος ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, φυλάξας Παρθένον αὐτὴν, μετὰ Γέννησιν ἀπορρήτον μεθ' ἧς Θεοφόρε, Ἰωσήφ ἡμῶν μνημόνευς.

Καταβ. Μυστήριον ξένον. Καὶ, Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Ἐξαποστειλάριον τὰ Ἀναστάσιμον, καὶ τῶν Ἁγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθῶμεν.

Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν, τῷ κλεινῷ Θεαδελφῷ, Δαβὶδ τὸν Θεοπάτορα, Ἰωσήφ τε τὸν Θεῖον, τῆς Θεοτόκου μνήστορα· τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῇ θείᾳ, Γεννήσει καθυπουργησαν, Βηθλεὲμ ἐν τῇ Πόλει, Θεοπρεπῶς, μετ' Ἀγγέλων Μάγων τε καὶ Ποιμένων, αὐτῷ τὸν ὕμνον ᾄδοντες, ὡς· Θεῷ καὶ Δεσπότῃ.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Πᾶσα πνοή. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. Εἶτα τῆς Ἑορτῆς δ'. Εὐφραίνεσθε Δίκαιοι, καὶ τὰ λοιπὰ γ'. εἰς φύλ. 380. Δόξα ἤχος πλ. δ'. ἰδιόμελον Ἀνατολίου.

Αἷμα καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ, τέρατα γῆς, ἀ προεῖδον Ἰωὴλ, αἷμα τὴν Σάρκωσιν· πῦρ, τὴν Θεότητα. ἀτμίδα δὲ καπνοῦ, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐπιλθὸν τῇ Παρθένῳ, καὶ Κόσμον εὐωδιάσαν· μέγα τὸ Μυστήριον τῆς

σῆς ἐνανθρωπήσεως, Κύριε δόξα σοι.

Και νῦν. Ἰπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη, και ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἁγίου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνοιο τῆς ἑορτῆς, ὡδὴ γ' και τῶν ἁγίων. ὡδὴ δ'.

Προκαίμενον, ἤχος δ' Ὁσυμαστό; δ Θεός. Ἐν Ἐκκλησίαις.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολή; Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον. Οὐ δὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἦκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν. Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεός, ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου, καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἀποκαλύψαι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανέθεμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ Ἀποστόλους, ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορησαὶ Πέ-

τρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. Ἄτερον δὲ τῶν Ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰακωβὸν τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

Εὐαγγέλιον, Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων. φύλ. 362.

27. Δεκεμβρίου, τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ.

Τὸ ἑσπέρας μετὰ τὸ ψαλτήριον ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς 3. Εὐφραίνασθε δίκαιοι φύλ. 380. καὶ 3. τοῦ ἁγίου εἰς ἤχον δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆ τοῦ Πνεύματος Χάρτι, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῆ μορφῇ ὡς Ἄγγελος, ὡφθης Στέφανε, διαδοθείσης τῷ σώματι, τῆς ἔνδον λαμπρότητος, καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς φανερούσης τοῖς βλέπουσι, δι' ἧς ἔτυχες, καὶ φωτὸς θεωρίας Οὐρανῶν σοι, παραδόξως ἀνοιγέντων, ἀρχῇ Μαρτύρων καὶ καύχημα. Ὅμοιον.

Ὡς βαθμίδες καὶ κλίμακες, πρὸς οὐράνιον ἄνοδον, αἱ τῶν λίθων νιφάδες σοι γεγόνασιν, ὧν ἐπιβαίνων τεθέασαι, ἑστῶτα τὸν Κύριον, τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, σοὶ ὁμῶνυμον στέφανον, προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωφῶρῳ, οὐ πλησίον, ὡς καλλίνικος παρέστης, καὶ Ἀθλητῶν ἀπροθῆνιον.

Ὅμοιον

Ὅμοιον

Εν σημείοις καὶ τέρασι, ἀπαστράπτων καὶ δόγμασι, παρανόμων ἔσβετας τὸ συνέδριον, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρούμενος, καὶ λίθοις βαλλόμενος ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν, σὺ προσήχου ἀφέσεως ἐκμιμούμενος, τὴν φωνὴν τοῦ Σωτῆρος, οὐ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ Πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Στέφανε.

Ζῆτει καὶ εἰς ὅσιον. Δόξα. τοῦ Πρωτομάρτυρος. ἤχ. 6. Ανατολίου.

Τῷ βασιλεῖ καὶ Δεσπότῃ τοῦ Παντός, τεχθέντι ἐπὶ γῆς, Στέφανος ὑπέρλαμπρος προσφέρεται, οὐκ ἐκ λίθων τιμίων κατεσκευασμένος, ἀλλ' ἐξ οἰκείων αἱμάτων διηθησμένος, ἀλλ' ὧ φιλομάρτυρες, δεῦτε τὰ τῶν ἁσμάτων ἄνθη δρεψάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀναδησώμεθα, καὶ τοῖς ὕμνοις ἀναμέλποντες, εἰπῶμεν, ὁ Σοφία καταγαλαίσθεις, καὶ Χάριτι τὴν ψυχὴν, Πρωτομάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αἰτῆσαι ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα τετέλεσται σήμερον· Παρθένος τίχτει, καὶ μήτρα οὐ φθείρεται· ὁ Λόγος σαρκοῦται, καὶ τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώρισται· Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι, καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκδωόμεν, Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνην

Εἰς τὸν στίχ. σιχηρὰ ἦχος α'.

τῶν Οὐρανίων ταγματίων.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων ἐξαναστείλαντα, καὶ ὡς Υἱὸν ἐν κόλπῳ, πατρικῶ ἀει ὄντα, αὐθις ἐπ' ἐσχάτων, ἀγκάλαις Μητρὸς, ὡς ἐν Θρόνῳ καθήμενον, καὶ ὑπ' Ἄγγέλων Ποιμένων, Μάγων τε νῦν, προσκυνούμενον ὑμνήσωμεν.

στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μετ'

Εν Βηθλεὲμ συνελθόντες, πιστοὶ ὀψώμεθα, τὸν τῶν ἀπάντων Κτίστην, κείμενον ἐν τῇ φάτῃ, καὶ τοὺς ἐκ γῆς Χαλδαίων, δῶρον καλὸν, προσκομιζοντας τρίβλον, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ τε, καὶ δι' ἡμᾶς, τριημέρῳ ὑπαχθέντι νεκρῷ.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου

Εκ τῆς Παρθένου ἐτέχθης ὑπὸ τὸ σπήλαιον, καὶ Στρατιαὶ Ἄγγέλων, ἐπιστάσαι ἐβόων, Δόξα ἐν Ὑψίστοις, σοὶ τῷ Θεῷ, τῷ τεχθέντι ἐν δούλου μορφῇ, καὶ ἀναπλάσαντι Κόσμον ἐν τῇ Γαστρὶ, τῆς Παρθένου καὶ ἀνάνδρου Μητρὸς.

Δόξα ἦχος, πλ. 6. Ανατολίου

Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, καὶ ἐν Διακόνοις, Στέφανε Μακάριε, τῶν Ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶν τὸ καύχημα, ἡ δόξα τῶν Δικαίων τοὺς τὴν σεπτήνσου ἑορτάζοντας μνήμην, αἰτῆσαι ὡς παριστάμενος τῷ θρόνῳ, Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, τῶν πταισμάτων ἴλασμον, καὶ Βασιλεῖα; Οὐρανῶν ἀξιοῦσθαι ἡμᾶς.

Καὶ

Και νῦν τῆς ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγάλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον, ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαιται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτ. τοῦ Ἁγίου. ἤχ. δ.

Βασιλείον διαδήμα, ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἰδὲς σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν· αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει ἀεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Και τοῦ Ὁσίου, Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ. **Φύλ. 6.)** εἶτα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α. καὶ β. Στιχολ. τὰ Καθ. τῆς ἑορτῆς. Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀποστόλου Ἰωάννου. Ἠδὴ α. ἤχος πλ. α. Ἰππικὸν καὶ ἀναβάτην.

Δεῦτε Στέφανον ὕμνοις τὸν Πρωτομάρτυρα, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ἐνδόξως στεφανώσωμεν, καὶ θείᾳ γεφόμενοι, τοῦ Στεφάνου χάριτι, ἐπινίχιον ὕμνον ἄζωμεν.

Φέρων τοῦ Διδασκάλου, τὸ πρᾶον φρόνημα, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀγάπης, ὑποποιὸν ταπεινώσιν, ἀξίως ὁ Στέφανος, Διακόνων πρόκριτος, καὶ προστάτης χηρῶν γεγένηται.

Σὺ πρὸς ἐπιουρίαν, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, ἐπαξίως ἐκλή-

θης. καὶ ὡς πιστὸς Διάκονος, φερώνυμε Στέφανε, χρηματίσας ἐνθα Χριστὸς δι' αἵματος μεταβέβηκας. Θεοτοκ.

Σὺ μὲν ὑπὲρ ἀνθρώπων, Χριστὸς τὸν ἀνθρωπον, ἐκ Παρθένου φορέσας, ὡς Βρέφος ἐσπαργάνωσαι· ὁ σὸς δὲ χωννύμενος, Πρωτομάρτυς λίθων βολαῖς, τὸν ἀνθρωπον ἀποδύεται.

Ζῆτει καὶ εἰς ὄσιον. Ἠδὴ Γ. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Νομίμως ὡς Χριστοῦ, στρατιώτης ὁ Στέφανος, πρὸς τοὺς θεοκτόνους παραταξάμενος, τὸ ἀκαταγώνιστον αὐτοῦ, σθένος ἐνδεδυμένος, τῶν παρανόμων ἐθριάμβευσεν, ἅπασαν τὴν βλάσφημον αἵρεσιν.

Τῷ ζήλῳ τῆς Χριστοῦ, πυρωθεὶς ἀγαπήτσεως, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀποδυσάμενος, Πίστεως καὶ Πνεύματος πλησθεὶς, θεοῦ ὁ Πρωτομάρτυς, τῶν ἀλιέων ἐβεβαίωσε, πᾶσι τὸ θεόκριτον κήρυγμα.

Ως κήρυξ τῆς κεχυμένης ὄντως καὶ θείας ζωῆς, τῆς παρούσης ὡσπερ ἐπιλαθόμενος, ἔργῳ διαδεικνυσὶ σαφῶς, πᾶσιν ὁ Πρωτομάρτυς, τροπαιοφόρον τὴν ἀλήθειαν, ἀριστα προκρίνας τὸν θάνατον.

Τοῦ βίου δι' ἡμᾶς, ὁ Δεσπότης τὸ σπῆλαιον, ὑπεισήλαθε τρόπῳ συγκαταβάσεως· ὁ δὲ τῶν Μαρτύρων Ἀρχηγός, Στέφανος τὴν σπλιάδα, τὴν ἀνθρωπίνην ὑπεξέρ-

χεται

χεται, πόθῳ τοῦ Δεσπότη βαλ-
λόμενος.

Κάθισμα. ἤχος α΄.

Τὸν τάρον σου Σωτήρ.

Απόστολε Χριστοῦ, Διακόνων ὁ
πρῶτος, Πρωτομάρτυς σοφῆ, τῶν
Μαρτύρων ἀκρότης, ὁ Κόσμου τὰ
πέρατα, ἀγιάσας τοῖς ἄθλοις σου,
καὶ τοῖς θαύμασι, ψυχὰς ἀνθρώ-
πων λαμπρύνας, τοὺς τιμῶντάς
σε, ρῦσαι παντοίων κινδύνων, πα-
νεύφημε Στέφανε.

ἤχος δ. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Υἦν τοῦ Πνεύματος πηγὴν, ἐν
τῇ καρδίᾳ μυστικῶς, κεκτημένος
τοῦ Χριστοῦ, ὁ Πρωτομάρτυς ἀ-
ληθῶς, τῶν Ἰουδαίων ἀπήλεγξε
τὴν αὐθάδειαν, καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς,
τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ σπέρματος
Δαβίδ, ἀναβλαστήσαντα, τῷ τῆς
σοφίας καὶ χάριτος πληρώματι,
πεπληρωμένος ὁ ἐνδοξος, ἀλλ' ὡ
Τρισμάκαρ, τοὺς σέ τιμῶντας,
σῶζε πρεσβείαις σου.

Τῆς ἑορτῆς ἤχ. γ. Τὴν ὠραϊότητα.

Θαῦμα παράδοξον, γέγρονε σή-
μερον· ὁ γὰρ Σωτήρ ἡμῶν, ἐν τῷ
σπηλαίῳ σαρκί, ὤφθη ἐκ Παρθέ-
νου δι' ἡμᾶς, καθὼς αὐτὸς ἐπίστα-
ται. Μάγοι μετὰ δώρων δέ, ὡς
Βασιλεῖ προσεκύνησαν. Ποιμένες
μετ' Ἀγγέλων τε, ἐδοξολόγουν
αὐτῷ· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν
αὐτῷ, Δόξα τῷ δι' ἡμᾶς ἐνανθρω-
πήσαντι.

Ὠδὴ Δ. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου

Κατήγορος κριτῆς τε καὶ ἄδικος,

ὁ βροτοκτόνος καὶ πατήρ, τοῦ
ψεύδους Στέφανε δείκνυται, ἀλλ'
ἑαυτὸν ἀνατρέπει, τοὺς βρόχους
καθ' αὐτοῦ τεκτρινάμενος.

Ο μέγας τῆς ἀθλήσεως πρόβο-
λος, ἀντ' οὐδενὸς τοῦ δυσμενοῦς,
τυράννου κρίνας τὴν ἐφοδον, κα-
ταπαλαίει ἀνδρείως, ἐντέχνως ὑ-
ποβάς τὸν ἀντίπαλον.

Ως πρῶτος τῶν Μαρτύρων ὁ
Στέφανος, ὁδοποιήσας ἡμῖν τοῦ
Μαρτυρίου τὴν εἰσοδον, στε-
φανηφόρος χορεύει, τῷ στέφει τῶν
Μαρτύρων στεφόμενος.

Θεοτοκίον.

Εκλάμπας ἐκ Παρθένου ὡς Ἥ-
λιος, συνανατέλλουσαν Χριστῆ, ὡς
ἑωσφόρον τὴν ἐνδοξον, τοῦ Πρω-
τομάρτυρος μνήμην, τῇ σῇ κατα-
γλαΐζεις φαιδρότητι.

Ὠδὴ Ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς.

Ελαμψεν ὡς Ἄγγελος, ὁ Πρω-
τομάρτυς σου, τῶν οὐρανίων Χρι-
στῆ ἀψίδων, γεγονῶς ὑπέρτερος,
καὶ δόξης ἀρρήτου, ἐμφορηθεὶς
φιλόανθρωπε.

Ως ἀκαταγώνιστος, τοῦ Πρω-
τομάρτυρος, τοῦ θείου ζήλου ἡ
παρρησία· καὶ γὰρ μέχρις αἵμα-
τος, πρὸς τοὺς θεοκτόνους, ἀν-
δρείως παρετάξατο.

Θεηγόρου στόματος, νιφάσιν ἔβα-
λε, τοὺς μαιφόνους ὁ Πρωτο-
μάρτυς, ὑπ' αὐτῶν ἀπείροις δέ,
τῶν λίθων νιφάσιν, ὡς νικητῆς
ἑστέφετο.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐπιδημήσαντα, ἐξ Ἀπειράνδρου Μητρός, ὁ Πρωτομάρτυς ἐν ἀκινήτῳ, τοῦ Πατρὸς Θεότητι, ἐστῶτα, καὶ δόξῃ ἐν οὐρανοῖς τεθέαται.

Ὡδὴ ΣΤ'. Μαινομένην κλύδωνι.

Ο κλεινὸς ταξίαρχος τῶν Μαρτύρων, Στέφανος πιστοί, τοὺς θεσμοὺς τῆς φύσεως τῇ χάριτι, ἐκβεβηκώς, τῇ θείᾳ δόξῃ αὐγάζεται.

Μιμητῆς πανάριστος χρηματίσας, Δέσποτα Χριστέ, τοῦ τιμίου Πάθους σου ὁ Στέφανος, τοὺς φονευτάς, δι' εὐλογίας ἀμύνεται.

Μιαιφόνου πράξεως ἀμετόχους, φύλαττε Χριστέ, καὶ τοῦ Πρωτομάρτυρος ἀξίωσον, τοὺς ὑμνητάς, τῆς κληρουχίας ὡς εὐσπλαγχνος. Θεοτοκίον.

Παγκοσμίου γέγονε σωτηρίας, Δέσποτα Χριστέ, ἀπαρχὴ ὁ Τόκος σου, καὶ Μάρτυσι, θεοτρεποῦς ὁμολογίας ὑπόθεσις.

Κοντάκιον ἤχος γ'. Ἡ παρθένο.

Ο Δεσπότης χθὲς ἡμῖν, διὰ σαρκὸς ἐπεδήμει, καὶ ὁ δοῦλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμει· χθὲς ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν, σαρκὶ ἐτέχθη, σήμερον ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται, δι' αὐτὸν καὶ τελειοῦται, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ θεὸς Στέφανος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κζ' μνήμη τοῦ ἁγίου

Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχidiaκόνου Στεφάνου.

Ο ἅγιος Στέφανος ὑπῆρξεν εἰς τῶν πρώτων ἐπτὰ Διακόνων οὗς αὐτοὶ οἱ Ἀπόστολοι προεξέρισαν (Πρξ. ς'). Αὐτὸς ἰδὼν ποτὲ τοὺς Ἰουδαίους ἀναφερομένους κατὰ τῆς πίστεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ σταθεὶς εἰς τινα τόπον ὑψηλόν, ἐκήρυξε παρῥησίᾳ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, Θεὸν ἀληθινόν, λέγων, « Ἄνδρες ἀδελφοί, διατί τόσον ἐπληθύνθησαν αἱ καχίαι σας, καὶ εἶναι τεταραγμένη ὄλη ἡ Ἰερουσαλήμ; Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Θεός, ὁ ποιήσας τὰ πάντα, ὁ γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου Μαρίας. » Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Ἰουδαῖοι, παρωργίσθησαν, καὶ μ' ὄλον ὅτι εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ λάμπον ὡς πρόσωπον Ἀγγέλου, τὸν ἐλιθοβόλισαν κάτωθεν τῆς Ἰερουσαλήμ. Ὁ δὲ Ἀπόστολος Παῦλος, διώκτης ὢν τότε τῆς Ἐκκλησίας, ἐφύλαττε τὰ ἱμάτια τῶν λιθοβόλων. Ὁ δὲ ἅγιος Στέφανος ἤρχετο ὑπὲρ αὐτῶν λέγων, Κύριε, μὴ στήσης τὴν ἀμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη, πρῶτος αὐτὸς κομισάμενος τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

· Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Γραπτός, ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἁγίου Θεοφάνους, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 830.

† Ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Βυζάντιος, καὶ ἀρχιεπίσκοπος Κων-

σταν-

σταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Μαυρί-
κιος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἐβδομήκον-
τα, οἱ ἐξ Ἀμασίας τῆς μαύρης
θαλάσσης ὀρμώμενοι, διὰ τὸν
Χριστὸν ἀθλήσαντες τελειοῦνται,
κατὰ τὸ 297 ἔτος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγλαῖς προσβείαις.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ ὕπερψούμενος.

Ως ποικίλοις ἀνθεσι, καὶ ὠραί-
οις Στέφανε, τοῖς λίθοις κοσμού-
μενος, σαυτὸν προσενήνοχας,
Χριστῷ τῷ Ζωοδότῃ, μελωδῶν,
εὐλογητὸς εἶ.

Ως ἀκαταγώνιστος, ἡ τοῦ Σαύ-
λου ἐνστασις, πορθοῦντος τὸ
πρότερον, Χριστοῦ τοὺς θερά-
ποντας, προσάγοντός τε Ἔθνη,
τῷ Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Επαρθεῖς τῷ Πνεύματι, τῷ Ἀ-
γίῳ Στέφανε, ἀρρήτως τεθέασαι,
Υἱὸν σὺν Γεννήτορι, κραυγάζων
τῇ Τριάδι, Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῷ ἀνατείλαντι, ἐκ Παρθέ-
νου Θείας Ἀγνῆς, προσήνεκται
ἐμψυχος, ὡς Βασιλεῖ Στέφανος,
ἐνθεως μελωδῶν σοι, ὁ Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Δεῦτε νοητῶς, τῇ τοῦ Στεφάνου
δόξῃ, λαμπόμενοι μέλψωμεν, τῷ
σαρκωθέντι Θεῷ, πάντα τὰ ἔργα,
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωφθῃ σοι Χριστὸς, ἐν τῇ πατρῷᾳ

δόξῃ, τῶν ἄθλων μηνύων σοι,
σαφῶς τὰ ἐπαθλα· ὄθεν ἐβόας,
Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επλεξεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Δεσπότου
τόκος, χορείαν ἡ μνήμη τε τοῦ
Πρωτομάρτυρος· ὄθεν ἀπαύστως
τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπε-
ρυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, Θεανδρικῶς τῷ
Λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ
παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα,
Παρθένε εὐλογοῦμεν καὶ ὑπερυ-
ψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευι.

Τῶν ἐπαίνων Στέφανε, ὑπερέβης,
ἅπαντα θεσμὸν, καὶ φέρεις κατὰ
παντός, λόγου ἀψευδῶς, σὺ τὰ
νικητήρια, ἀδυνατεῖ, θρότειος γὰρ
νοῦς, πλέξασθαι στέφανον, ἐγκω-
μίων σοι ἐπάξιον.

Ω τῆς μακαρίας σου, ἧς ἐφθέγ-
ξω, Στέφανε φωνῆς, μὴ στήσης
τοῖς φονευταῖς, Δέσποτα βοῶν,
Χριστέ τὸ ἀγνόημα· ἀλλ' ὡς
Θεός, καὶ Δημιουργός, δέξαι τὸ
πνευμά μου, ὡςπερ θῦμα εὐωδέ-
στατον.

Σὺ τῶν πόνων ἐπαθλον, ἀνεδή-
σω, τὸ νικητικόν, ἐκ παντοκρα-
τορικῆς, στέφος δεξιᾶς· καὶ νῦν
Παιμμακάριστε, παρεστηκῶς, τῷ
Παμβασιλεῖ, δόξῃ καὶ χάριτι,
τοὺς ὑμνοῦντάς σε περισώζε.

Θεοτοκίον.

Χρονικῆς ὑπάρξεως, ἐκ Παρθέ-
νου,

νου, εἴληφεν ἀρχὴν, σαρκὶ ὁ ἐκ μακάριε, Πρωτομάρτυς καὶ Πρωτοῦ Πατρὸς ἄχρονος Υἱός. Διό ἀναιρούμενος, ὁ μιμητῆς, Στέφανος Χριστοῦ, νῦν ἐκλήρωσατο, ἀπαρχὴν τῆς αἰδίου ζωῆς.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ο πλήρης θείας χάριτος, καὶ δυνάμεως ὄντως, τερατουργῶν διήλεγχε, θεοκτόνων τὰ στίφη, διακενῆς μελετῶντα· ὑψηγῶρω δὲ γλώττη, θεολογῶν ὁ Στέφανος, καὶ Πατὸς δεξιόθεν, τὸν Ἰησοῦν, καθορῶν νῦν ἔφησεν ἐστηκότα, πρὸς ὃν λιθολευστοῦμενος, στεφηφόρος ἀνήλθεν·

Ὁμοιον.

Ο τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, συναΐδιος Λόγος, καὶ συμφυῆς καὶ σύνθρονος, ἐκ Παρθένου γεννᾶται, ἐν Βηθλεὲμ νῦν ὡς Βρέφος· ὃν Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀριδῆλως κηρύξας, ὑπὸ χειρῶν, μισαιφόνων, χαίρων λιθολευστεῖται, καὶ στεφηφόρος ἄνεισι, πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης.

Εἰς τοὺς Αἶνους· στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου, ἤχος α'. Κυπριανοῦ.

Αθλοφορικὸν στέφανον, τῷ πρωτάθλῳ αἱ πιστοὶ στέψωμεν, ἐκ λογικῶν ἀνθέων· αὐτὸς γὰρ τὴν τῶν Μαρτύρων προητοίμασεν ὁδόν, καὶ ἐν χαρᾷ ἀνεβία, Ἰδοὺ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεωγμένους θεωρῶ, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ ἀοράτου πατρὸς.

ἤχος β'.

Αγιωσύνην ἐνεδύσω, Στέφανε

μακάριε, Πρωτομάρτυς καὶ Πρωτοδιάκονε, τῶν Ἀγγέλων συμμετοχε, δυσωπήθητι καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον, τὸν ἀναμάρτητον.

Ὁ αὐτός.

Πρῶτος ἐν Διακόνοις, πρῶτος καὶ ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, πανάγιε Στέφανε, ὁδὸς γὰρ ἐγένου τοῖς Ἀγίοις, καὶ πολλοὺς τῷ Κυρίῳ προσήγαγες Μάρτυρας· διὸ οὐρανός σοι ἠνοιγή, καὶ Θεός σοι ἐφάνη, αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἤχος δ'.

Στέφανε ἐνδοξε, οὐρανοπολιτα, Χριστοῦ θεράπων μακάριε, πρεσβειαν ποίησον, τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἤχος β'. Ἀνατολίου.

Τὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τοῦ Χριστοῦ θεράποντα, Στέφανον τὸν Πρωτοδιάκονον, ἐπαξίως τιμήσωμεν· οὗτος γὰρ ἑστῶς, ἐν μέσῳ παρανόμων, ἐν δεξιᾷ Πατρὸς, Υἱὸν ἐθεάσατο.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ἤχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στέφανος, ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν Μαρτύρων, ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, ὁ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ, ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθάζετο· ἀλλ' ἐξέλαμψεν ὡς Ἄγγελος, καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν, σοῦ τοῦ σαρκωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος, εἰς οὐρανοὺς ἀνελαμβάνετο, καὶ

διὰ

διὰ τοῦτο ταῖς χοροστασίαις τῶν Ἀγγέλων συναυλιζόμενος, πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἦχος πλ. ἀ. Κυπριανοῦ.

Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, καὶ Πρωτοδιάκονε, ἡ πύλη τῶν Μαρτύρων, ἡ δόξα τῶν Δικαίων, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα· οὐ οὐρανοὺς ἐθεάσω, ἀνεωγμένους ἐν τῷ σταδίῳ ἐστῶς, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρός· διὸ ὡς Ἄγγελος, ἐκλάμψας τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀνεκραύγαζες ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων, Μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην· καὶ νῦν αἴτησαι τοῖς ἐκ πόθου εὐφημοῦσί σε, ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός. Ἰωάννου.

Ακατάληπτον τὸ τελούμενον, ἐν Βηθλεὲμ σήμερον Μυστήριον, ὁ Ἄδατος ὁράται· ὁ Ἄσαρκος σαρχοῦται· ὁ Λόγος παχύνεται, καὶ ὁ ὢν γίνεται, ὁ οὐκ ἦν. Παρθένος τίχτει ἐν σπηλαίῳ Βρέφος νέον, τὸν Πλάστην τῆς φύσεως· φάτην ἐκτυποῦται, εἰς Θρόνον ἐπουράνιον· κτήνη ἀπεικάζει, Χερουβικὴν παράστασι·ν. Ποιμένες θαυμάζουσι. Μάγοι δῶρα προσφέρουσιν. Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσι, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις γὰρ εὐδόκησεν, ἀναλλοιώτως ὁ Ἐμμανουήλ.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ γ'. καὶ ς'. Ὁ

ἀπόστολος. Προκίμ. ἦχ. πλ. δ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως, ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. Ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναίων, καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας, συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ· καὶ οὐκ ἴσχουν ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας, ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάβημα εἰς Μωσῆν καὶ τὸν Θεόν. Συνεκίνησάν τε τὸν λαόν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάτες συνήρπασαν αὐτὸν, καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον, ἐξησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς, λέγοντας. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται ῥήματα βλάβημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου τούτου καὶ τοῦ Νόμου. Ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη, ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωσῆς. Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον Ἀγγέλου· Εἶπε δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς, εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει; Ὁ δὲ ἔφη, Ἄνδρες ἀδελφοί καὶ πατέρες, ἀκού-

ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρρᾶν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. Ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν, ἣν ἂν σοὶ δείξω. Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων, κατῴκησεν ἐν Χαρρᾶν. Κάκειθεν, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ, μετώκησεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην, εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε. Καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ, οὐδὲ θῆμα ποδός. Σολομῶν δὲ ὠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. Ἄλλ' οὐχ ὁ ὑψιστος ἐν χειροποιήτοις Ναοῖς κατοικεῖ, καθὼς ὁ Προφήτης λέγει. Ὁ οὐρανὸς μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου, ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετε μοι; λέγει Κύριος, ἡ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου; Οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα; Σκληροτράχηλοι, καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσίν, ὑμεῖς αἰ τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. Τίνα τῶν Προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Δικαίου, οὗ νῦν ὑμεῖς προδότες καὶ φονεῖς γεγένησθε. Οἵτινες ἐλάβετε τὸν Νόμον εἰς διαταγὰς Ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Ἀκούοντες δὲ ταῦτα, διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν, καὶ ἔβρυχον ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτῶν. Ὑπάρχων δὲ πλήρης Πνεύματος ἁγίου, ἀ-

τενίσας εἰς τὸν οὐρανόν, εἶδε δόξαν Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, Καὶ εἶπεν, Ἴδου, θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεωγμένους, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ Θεοῦ· κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ, συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ ὤρμησαν ὀμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν· καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου, καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, δεῦξαι τὸ Πνεῦμά μου. Θεὸς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη.

Ἀλληλουῖα. ἤχ. α'. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης. Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

28 Δεκεμβρίου. Τῶν Ἀγίων Δισμυρίων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων μαρτύρων.

Τὸ ἐσπέρας ψαλ. 3 τῆς ἑορτῆς. Εὐφραίνεσθε δίκαιοι φυλ. 380. καὶ 3 τῶν ἁγίων. ἤχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς Δισμύριοι Μάρτυρες Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ τῇ χάριτι, συναθροισθέν-

σθέντες ἐν Πνεύματι, δῆμος Μακάριος, φωταυγεῖς ἀστέρες, πλάνης νόκτα λύσαντες, πρὸς ἄδυτον αὐγὴν μετετέθητε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πληθὺς πολυάριθμος πυρὶ, ἤδη ὠλοκαύτῳται, καὶ εὐωδίας ἐπλήρωσε, τὰ ἐπουράνια· καὶ τῶν πρωτοτόκων, ἐκλεκτὴν ὁμήγηυριν, ἐφαιδρυνε, χαρᾶς τε ἐπλήρωσε, νῦν τὰ ἐπίγεια· καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς τελούντας, τὴν ἐνδοξον μνήμην αὐτῶν.

Παρθένοι νεάνιδες τῶν σῶν, μύρων ὀσφραϊνόμεναι, σοῖς ἠκολούθησαν ἴχνεσι, τὸ σὸν μιμουμεναι, ζωηφόρον πάθος, τὸ ψυχῶν σωτήριον, καὶ πρὸς τὴν ἐκ νεκρῶν ἐξανάστασιν, ἐν σοὶ γηθόμεναι. Εὐεργέτα κατωκίσθησαν, τοῦ σοῦ κάλλους, σαφῶς ἀπολαύουσαι.

Δόξα, καὶ νῦν ἦχος β'. Μέγα καὶ παράδοξον φύλ. 370. Ἀπόστιχα Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ φύλ. 341.

Δόξα, καὶ νῦν. Χορεύουσιν ἄγγελοι φύλ. 369 ἀπολυτικιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων ἦχος δ'. Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε φύλ. 6.

Τὸ πρῶτ' ἁγίασμα τῆς ἑορτῆς φύλ. 342.

Ἀνάγνωσις τοῦ βίου τῶν ἁγίων.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ καὶ μνήμη τῶν ἁ-

γίων Δισμουρίων Μαρτύρων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἦσαν εἴκοσι χιλιάδες καὶ εὐρίσκοντο εἰς μίαν ἐκκλησίαν κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστοῦ Γεννῶν. Μαθῶν δὲ ὁ Μαξιμιανός, ὅτι αὐτοὶ δὲν προσκυνοῦσι τὰ εἰδῶλα, ἔστειλε καὶ τοὺς ἔκαυσεν ὅλους ἐντὸς ἐκείνης τῆς ἐκκλησίας ὀμοῦ μετὸν ἅγιον Ἀνθιμον, τὸν Ἐπίσκοπον τῆς Νικομηδείας.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ζήνων, Ἀωρόθεος καὶ Σεκοῦνδος, ξίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἰνδης, Γοργόνιος καὶ Πέτρος βασανισθέντες τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Μαρδόνιος καὶ Γλυκέριος ὁ πρεσβύτερος, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μυγδόσιος ἐν βόθρῳ τελειοῦται.

† Οἱ ὅσιοι Πατέρες ἡμῶν Βαβύλας καὶ Σίμων ὁ μυροβλύτης, ὁ κτίτωρ τῆς ἐν Ἀθῶν Μονῆς, Σίμωνος Πέτρου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ἡ ἁγία Μάρτυς Δόμνα, ἡ ἐν Νικομηδείᾳ εἰδωλικῷ Ναοῦ ἱέρεια, καὶ εἰς Χριστὸν πιστεύουσα, ξίφει τελειοῦται ἐν ἔτει 304.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις,

Ἀπόστιχα. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ φύλ. 341. Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

29 Δεκεμβρίου. Τῶν ἁγίων ιδ'. Δόξα. ἤχος πλ. δ'. Ἀνδρέου Κρήτης.
χιλιάδων Νηπίων τῶν ὑπὸ τοῦ
Ἡρώδου ἀναιρεθέντων.

Τὸ ἑσπέρας ψάλ. 3 τῆς ἑορτῆς ἤ-
χος β'. Μέγα καὶ παράδοξον φύλ.
370. καὶ τῶν ἁγίων ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θησαυρὸν τὸν κρυπτόμενον, ἐκ-
ζητῶν ὁ παράνομος, τοὺς ἀνάκους
σήμερον, παῖδας ἔθυσεν· καὶ ἡ
Ῥαχὴλ ἀπαράκλητος, ὑπῆρχε
τὴν ἀδίκον, κατοπεύουσα σφα-
γὴν, καὶ τὸν ἄωρον θάνατον, οὗς
ἐθρήνησε, δονουμένη τὰ σπλάγ-
χνα, ἀλλὰ τούτους, ἐπευφραίνε-
ται ἐν κόλποις, τοῦ Ἀβραάμ
ἄρτι βλέπουσα.

Βασιλέα τὸν ἄχρονον, ὑπὸ χρό-
νον γενόμενον, βασιλεὺς παράνο-
μος ἐπέζητησε, καὶ μὴ εὐρῶν ἀ-
νελεῖν αὐτὸν, τῶν παιδῶν ἐθέρισεν,
ἀπειρόκακον πληθύν· οὗς εἰργά-
σατο Μάρτυρας, ὡς οὐκ ᾔετο,
καὶ πολίτας τῆς ἄνω βασιλείας,
τὴν αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας, πα-
ραφροσύνην ἐλέγχοντας.

Εκ Παρθένου τεχθέντος σου,
προαιώνιε Κύριε, καὶ δι' ἀγαθό-
τητα νηπιάσαντος, χορὸς νηπίων
προσῆνεκται, Μαρτύρων ἐν αἵμα-
τι, τὴν ἀθόλωτον ψυχὴν, λαμ-
πρυνθεὶς δικαιοτάτα· οὗς κατώ-
κησας, εἰς Μονὰς ἀειζώους, τὴν
Ἡρώδου, στήλιτεύοντας κακίαν,
καὶ ὠμοτάτην παράνοϊαν.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βη-
θλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, τῶν Ἰουδαί-
ων τὸ κράτος κατήργηται, σκιρ-
τάτω τὰ νήπια, ὑπὲρ Χριστοῦ
σφαττόμενα. Ἰουδαία ὀδυρέσθω-
φωνὴ γὰρ ἠκούσθη ἐν Ῥαμᾶ,
Ῥαχὴλ κλαίουσα, θρηνεῖ ὡς γέ-
γραπται τὰ τέκνα αὐτῆς· βρέ-
φη γὰρ Ἡρώδης, ἀνελὼν ὁ πα-
ράνομος, ἀπεπλήρου τὴν γραφὴν,
τὴν Ἰουδαίαν ἐμπιπλῶν ἀθώου
αἵματος· καὶ γῆ μὲν ἐρυθραίνετο
τοῖς τῶν νηπίων αἵμασι, ἡ ἐξ
Ἐθνῶν δὲ Ἐκκλησία, μυστικῶς
ἀγνίζεται, καὶ στολὴν ἐνδύεται·
ἦλθεν ἡ ἀλήθεια, ὁ Θεὸς ἐπέφα-
νε, τοῖς ἐν σκιά καθημένοις, ἐκ
Παρθένου γεννηθεῖς, εἰς τὸ σῶσαι
ἡμᾶς.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἤχος β'. Τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος· ἐκ τῆς ἀ-
γίας φύλ. 364.

Ἀπόστιχα. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.
φύλ. 341. Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς
Χορεύουσιν Ἄγγελοι, φύλ. 369. Τρο-
πᾶριον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε· φύλ.
6. καὶ τῆς ἑορτῆς. Ἡ Γέννησίς σου,
φύλ. 371. Τὸ πρῶτ' Ἰοντάκ. ἤχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Αστὴρ Μάγους ἐπεμψε, πρὸς
τὸν τεχθέντα, καὶ Ἡρώδης ἀδι-
κον, στρατὸν ἀπέστειλε παντὶ,
φονοκτονησαὶ οἰόμενος, τὸν ἐν
τῇ φάτνῃ, ὡς Νήπιον κείμενον.

Ἀνάγνωσις

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κθ'. μνήμην ἐπιτε-
λοῦμεν τῶν δεκατεσσαρῶν χιλιάδων
ἀγίων νηπίων, τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου
ἀνακριθέντων.

Ἀφοῦ ὁ ἀνόσιος Ἡρώδης εἶδεν
ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν Μάγων,
ἔδωκε προσταγὴν εἰς τοὺς στρα-
τιώτας του, νὰ κατασφάζωσιν
ἅλους τοὺς παῖδας τῆς Ἰουδαίας
ἀπὸ δύο χρόνων καὶ κάτω, ὅπως
μετ' αὐτῶν θανατωθῆ καὶ ὁ Θεάν-
θρωπος Ἰησοῦς Χριστός. Ἀλλὰ
διὰ τοῦ ἐπιφανέντος κατ' ὄναρ
Ἀγγέλου καθοδηγηθεὶς ὁ Ἰωσήφ,
προλαβὼν ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυ-
πτον μετὰ τοῦ Κυρίου καὶ τῆς
Παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς· καὶ
οὕτως ἀπέφυγε τὸν κίνδυνον. Οἱ
δὲ ἀσπλαγχοὶ ἐκεῖνοι στρατιῶται
κατέσφαξαν πάντας τοὺς παῖδας
τῆς Ἰουδαίας, ἕως δεκατέσσαρας
χιλιάδας καὶ ἐπέκεινα, οἱ ὅποιοι
πρῶτοι πάντων ἔλαβον τοῦ μαρ-
τυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὄσιος Μάρ-
κελλος, ὁ ἀπὸ τῆν Ἀπάμειαν τοῦ
Πόντου καταγόμενος καὶ ἐν τῇ
Μονῇ τῶν Ἀκοιμήτων γενό-
μενος ἀρχηγὸς κατὰ τὸ 459
ἔτος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ὄσιος Θαδδαῖος ὁ ὁμολο-
γητῆς, καὶ δοῦλος τοῦ ἀγίου Θε-
οδώρου τοῦ Στοῦδίτου, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται κατὰ τὸ 820 ἔτος.

† Οἱ ὄσιοι Πατέρες Γεώργιος
Ἐπίσκοπος Νικομηδείας, Βενια-
μὴν καὶ Ἀθηνόδωρος, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις Πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς

(TOM. B')

Εἰς τοὺς αἰνοὺς ψάλ. τὰ ἑσπέρας
τῶν Νηπίων, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον
φύλ. 400. Δόξα τῶν ἀγίων, καὶ νῦν
τῆς ἑορτῆς ὡς τὸ ἑσπέρας. Οἶκος τοῦ
Εὐφραθᾶ φύλ. 341. Δόξα καὶ νῦν.
Χορεύουσιν Ἄγγελοι φύλ. 369. Ἡ
λοιπὴ ἀκολουθία καὶ ἀπόλυσις.

30 Δεκεμβρίου. Τῆς Ἁγίας Μάρ-
τυρος Ἀνουσίας, καὶ τοῦ Ὁσίου
Ζωτικῆ Πρεσβυτέρου, τοῦ Ὁρ-
φανοτρόφου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλομεν καὶ
τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Μελάνης,
διὰ τὸ μέλλειν ἡμᾶς ἀποδιδόναι τὴν
τῶν Χριστοῦ Γέννων ἑορτὴν κατὰ
τὴν λά.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν,
στιχ' 5'. καὶ ψάλλομεν, στιχ. τῆς
Ἁγίας Ἀνουσίας. ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Παρθενίας λαμπρότησι, παιδρυν-
θεῖσα Πανεύφημε, Μαρτυρίου ἡ-
στραφας ἀγωνίσμασι· μὴ προ-
σκυνῆσαι Ἡλίῳ γάρ, πεισθεῖσα
τὴν ἀδικον, καθυπέμεινας σφαγὴν,
φοινηθεῖσα τοῖς αἵμασι, καὶ πα-
ρέστηκας, τῷ Ἡλίῳ τῆς δόξης,
στεφηφόρος, ταῖς ἐκεῖθεν λαμπο-
μέναις, αὐγαζομένην παιδρότησιν.

Ὁμοιον.

Τὸν ἐγκάρδιον ἔρωτα, ὑποφαί-
νουσα δάκρυσι, κατανύξει ἐνδο-
ξε, γῆν κατέβρεχες, καὶ ταῖς
θριξίν ἐναπέσμηχες, Χριστοῦ ὑπο-
πόδιον· ἐννοοῦσα καὶ αὐτὸν, ὡς

παρόντα προβλέπουσα, ἐν ἐπόθῃ-
 σας, καὶ ἰχνῶν ἀπτομένη διανοία,
 θεωρίας θειοτάταις, καὶ τὴν ψυ-
 χὴν κατελάμπρυνας.

Καὶ τὸν πλοῦτον σκορπίσασα,
 καὶ πτωχοῖς ἐπαρκέσασα, ἐνυμ-
 φεύθης ἀφθορος τῷ Ποιήσαντι
 καὶ ὡσπερ προῖκα προσήγαγες,
 αὐτῷ παναοίδιμε, τῶν αἱμάτων
 τοῦς κρουνοῦς, καὶ τοῦ πάθους
 τὴν μίμησιν, οὐ ὑπέμεινεν, Ἄ-
 νυσία ὁ μόνος εἰς νυμφῶνα, κα-
 τοικῆσας σε τὸν θεῖον, ὡς Ἀθλη-
 φόρον καὶ Μάρτυρα.

Ψάλλε καὶ 3 τῆς ἁγίας Μελάνης,
 ζῆτει εἰς Ὀσίαν γυναῖκα. Δόξα καὶ νῦν
 τῆς ἑορτῆς· Χορεύουσιν Ἄγγελοι φύλ.
 369. Ἀπόσχ. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ φύλ.
 341. Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἤχος
 πλ. δ'. Σπηλαίω παρώκησας φύλ. 370.
 Τροπάριον τῆς ἑορτῆς. Ἡ γέννησίς σου
 φύλ. 371. Τὸ πρῶτὸ Κοντάκιον τῆς
 ἑορτῆς. Ἡ Παρθένος φύλ. 375.

Ἀνάγνωσις τῆς Ἁγίας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ λ'. μνήμη τῆς ἁγίας
 Ὀσιομάρτυρος Ἀνυσίας.

Αὕτη ἦτον ἀπὸ τὴν Θεσσαλονί-
 κην· ἔζη δὲ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ Βασι-
 λέως, ἐν ἔτει 298· ταύτην τὴν
 ἁγίαν ἰδὼν ποτε στρατιώτης τις
 πηγαίνουσαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τὴν
 ἔσυρε βιαίως διὰ νὰ προσκυνήσῃ
 τὰ εἰδῶλα, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐκατα-
 πείθετο, τὴν ἐκτύπησε μὲ τὴν
 σπάθην του, καὶ τὴν ἐθανάτωσε,

καὶ οὕτως ἀπήλαυσε τοῦ μαρτυ-
 ρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ὁσία Θεο-
 δώρα, ἡ ἀπὸ τὴν Καισαρείαν τῆς
 Ἀσίας καταγομένη ἐν εἰρήνῃ τε-
 λειοῦται, ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Φιλέται-
 ρος, ὁ Νικομήδειος, ἐν εἰρήνῃ τε-
 λειοῦται ἐν ἔτει 288.

† Οἱ 25 Ἄγιοι, οἱ διὰ τοῦ ἁ-
 γίου Φιλεταίου πιστεύσαντες εἰς
 Χριστὸν ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ὁσιος Λέων ὁ Ἀρχιμαν-
 δρίτης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλ. τῆς ἑορτῆς φύλ.

Εἰς τοῦς Αἴνους ψάλ. τὸ, Εὐφρα-
 νισθε δίκαιοι φύλ. 380. Δόξα καὶ νῦν
 Χορεύουσιν Ἄγγελοι φύλ. 369. Ἀπό-
 στιχα. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ, φύλ. 341.
 Δόξα καὶ νῦν ἤχος πλ. δ'. Σπηλαίω
 παρώκησας φύλ. 370. Ἡ λοιπὴ ἀκο-
 λουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

31 Δεκεμβρίου. Τῆς Ὀσίας Μη-
 τρὸς ἡμῶν Μελάνης τῆς Ῥω-
 μαίας.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἁγίας ταύτης ἐ-
 ψάλη γοῖς, διότι σήμερον ἀποδίδεται
 ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστοῦ Γενῶν. Ὅθεν
 ψάλλομεν ἅπαντα τῶν Χριστοῦ Γεν-
 ῶν, πλὴν τῶν Προφητειῶν, τοῦ Ψαλ-
 τήριου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐὰν τύχῃ
 δὲ καὶ Κυριακὴ ψάλλονται καὶ τὰ Ἀ-
 ναστάσιμα, μάλιστα καὶ προηγούμενα.

Τὸ

Τὸ πρῶτὸ Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος σήμερον. φύλ. 375. καὶ ἀνάγνωσις τῆς Ἀγίας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ λά. τῆς Ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μελάνης τῆς Ῥωμαίας.

Αὕτη ἦτον ἀπὸ τὴν Ῥώμην θυγάτηρ πλουσίων καὶ εὐγενῶν γονέων· ἔζη ἐπὶ Ὀνωρίου βασιλέως ἐν ἔτει 400. Αὕτη καὶ ἄκουσα ὑπανδρεύθη καὶ ἐγέννησε δύο υἱούς. Ἀποθανόντων δὲ τούτων ὑπῆγεν εἰς Μοναστήριόν τι καὶ ἐργεῖνε Μοναχή, ὅπου θεαρέζως ζήσασα ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ζωτικός ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ὁρφανοτρόφος, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη κατὰ τὸ 330 ἔτος.

† Οἱ ἅγιοι Γελάσιος καὶ Γάιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ἡ ἅγια Μάρτυς Νήμη ξίφει τελειοῦται.

† Ἡ ἅγια Μάρτυς Ὀλυμπιοδώρα, πυρὶ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Βούευρα κεντηθεὶς τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Γαυδέντιος τελειοῦται.

† Αἱ ἅγαι δέκα Παρθένοι, αἱ ἐν Νικομηδείᾳ, τοὺς ὀφθαλμοὺς διατρωθεῖσαι, καὶ τὰς πλευράς ξισθεῖσαι τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

ΜΗΝ ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

Εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ ἑορτάζομεν τὴν κατὰ Σάρακα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ μνήμην τοῦ ἁγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Ἀργία, καὶ κατάλυσις εἰς πάντα.

Η ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ο ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ.

Εἰ τύχη ἐν Κυριακῇ γίνεται ἀγρυπνία εἰς τὸ Ἅγιον ὄρος καὶ προηγου-
ται τὰ Ἀναστάσιμα· εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ
ἡμέρᾳ ἀγρυπνία οὐ γίνεται. Εἰς τὸ
Λυχνικόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ,
Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στιχ. ἡ.
καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα. πλ.δ.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ τῷ γέ-
νητι τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο
σπαργάνων περιβολὴν, οὐκ ἐβδε-
λύξατο σαρκὸς τὴν περιτομὴν, ὁ
ὄκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ
ἀναρχος κατὰ τὸν Πατέρα· αὐτῷ
πιστοὶ βοήσωμεν, Σὺ εἶ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Δίς·
Οὐκ ἐπαισχύνθη ὁ πανάγαθος
Θεός·

Θεός, τῆς σαρκός τὴν περιτομὴν ἐποτηθῆναι, ἀλλ' ἔδωκεν ἑαυτὸν, τύπον καὶ ὑπογραμμὸν, πᾶσι πρὸς σωτηρίαν· ὁ γὰρ τοῦ Νόμου Ποιητῆς, τὰ τοῦ Νόμου ἐκπληροῖ, καὶ τῶν προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ· ὁ πάντα περιέπων δρακί, καὶ ἐν σπαργάνοις εἰλιθείς, Κύριε δόξα σοι. Δίς.

Τοῦ Ἁγίου ἤχ. δ΄.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο ἐπωνύμως κληθεῖς τῆς Βασιλείας, ὅτε τὸ Βασιλεῖον σὺ ἱεράτευμα, τὸ τοῦ Χριστοῦ Ἔθνος ἅγιον, φιλοσοφία, καὶ ἐπιστήμη Πάτερ ἐποίμανας, τότε διαδήματι σὲ κατεκόσμησε, τῆς Βασιλείας Βασιλείε, βασιλευόντων, ὁ βασιλεύων καὶ πάντων Κύριος, ὁ τῷ τεκόντι συννοούμενος, αἰδίως υἱός καὶ συνάναρχος· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ιεραρχίας στολαῖς ἠγλαΐσμενος, χαίρων ἀνεκήρυξας τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς Βασιλείας Βασιλείε, ὀρθοδοξίας, τῇ Ἐκκλησίᾳ βλύσας διδάγματα· οἷς νῦν φωτιζόμενοι, μίαν Θεότητα, τὴν ἐν Πατρὶ Παντοκράτορι, Μονογενεῖ τε, τοῦ Θεοῦ Λόγω, καὶ Θεῷ Πνεύματι, θεολογοῦμεν, καὶ δοξάζομεν, ἐν Προσώποις τρισὶν ἀδιαίρετον, ἣν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο οὐρανίαις αὐνῶν χαροστασίαις, καὶ συναυλιζόμενος Πάτερ Βασί-

λειε, ὦν καὶ τὸν βίον ἐζήλωσας, τῇ λαμπροτάτῃ, εἰλικρινείᾳ τῆς πολιτείας σου, ἐτι μετὰ σώματος ἀναστρεφόμενος, τοῖς ἐπὶ γῆς ὡς τις ἄσαρκος, τοὺς ἐντροφῶντας, τῆς Θεοπνεύτου Διδασκαλίας σου, ἐκ τῶν κινδύνων καὶ τοῦ σκότους, τῆς ἀγνωσίας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἤχ. πλ. δ΄.

Σοφίας ἐραστής γενόμενος Ὅσιε, καὶ πάντων τῶν ὄντων, τὴν πρὸς Θεὸν προκρίνας συμβίωσιν, μελέτην θανάτου εἰκότως τῷ βίῳ κατέλιπες· τὰ γὰρ σαρκὸς πάθη, ἐγκρατείας πόνοις, σεαυτοῦ περιελόμενος, καὶ θείᾳ μελέτῃ Νόμου, ἀδούλωτον τῆς ψυχῆς τηρήσας τὸ ἀξίωμα, ἀρετῆς περιουσία, ὅλον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυπέταξας τῷ Πνεύματι· διὰ σάρκα μισήσας, καὶ Κόσμον, καὶ κοσμοκράτορα, παριστάμενος τῷ Χριστῷ, αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ.

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Φοθη Κύριος τῷ Ἀβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός σου, εὐαρέσκει ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἄμεμπτος. Καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνά μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνά μέσον σοῦ, καὶ πληθυνῶ σε.

σφά-

σφόδρα, και ἔση πατὴρ πλήθους Ἐθνῶν. Καὶ οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομά σου Ἀβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ, ὅτι πατέρα πολλῶν Ἐθνῶν τέθεικά σε. Καὶ αὐξανῶ σε σφόδρα, και θήσω σε εἰς Ἐθνη, και Βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνά μέσον ἐμοῦ, και ἀνά μέσον σοῦ, και ἀνά μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σε, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, και ἔσομαι αὐτοῖς Θεός. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, και προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός πρὸς Ἀβραάμ, Σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, οὐ και τὸ σπέρμα σου μετὰ σε εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Καὶ αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διατηρήσεις ἀνά μέσον ἐμοῦ, και ἀνά μέσον τοῦ σπέρματός σου, μετὰ σε εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν περιτηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἄρσενικόν. Καὶ περιτηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν, και ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης, ἀνά μέσον ἐμοῦ και ὑμῶν και παιδίων ὀκτῶ ἡμερῶν περιτηθήσεται ὑμῖν, πᾶν ἄρσενικόν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. Καὶ ἄρσενικόν ὃ οὐ περιτηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς, ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασεν.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κύριος ἐκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰ-

ῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, και πρὸ τοῦ τὰς Ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ ἔλθειν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. Πρὸ τοῦ ὄρη ἐδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γενεᾶ με. Κύριος ἐποίησε χώρας, και ἀοικήτους, και ἄκρα οἰκούμενα τοῖς ὑπ' οὐρανόν. Ἡνίκα ἠτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπάρημην αὐτῷ, και ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ Θρόνον ὑπ' ἀνέμων. Ἡνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, και ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθη πηγὰς τοῖς ὑπ' οὐρανόν. Ἐν τῷ τιθέναι τῇ θαλάσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, και ὑδατα οὐ παρελεύσεται στόμα αὐτοῦ, και ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς. Ἥμην παρ αὐτῷ ἀρμόζουσα· ἐγὼ ἤμην, ἢ προσέχαιρε καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμενη ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

Στόμα Δικαίου ἀποστάζει Σοφίαν. φύλ. 102.

Εἰς τὴν Λιτὴν ἰδιόμελα ἤχ. γ'. Γερμανοῦ.

Χριστὸν εἰσοικισάμενος ἐν τῇ ψυχῇ σου, διὰ τῆς καθαρᾶς σου πολιτείας, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Ἱεροφάντα Βασιλεῖε, ποταμοὺς ἀνέβλυσας, δογμάτων εὐσεβῶν τῇ Οἰκουμένῃ· ἐξ ὧν ποτιζόμενος ὁ πιστὸς τῆς Ἐκκλησίας λαός, καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων, τὴν χάριν προσφέρει, τῷ δοξάσαντι τὴν μνήμην σου, εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ὁ αὐ-

Ὁ αὐτός.

Μύρον ἐκκενωθὲν ἐπὶ σοὶ τῆς χάριτος, ἔχρισέ σε ἱεουργῆσαι τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, Βασιλεῖς Θεοφάντορ· τοῦ Χριστοῦ εὐωδία γενόμενος, τὴν Οἰκουμένην ἐπλήρωσας· διὸ τὰς σωνὰς τῶν οἰκετῶν σου εὐμενῶς δεχόμενος, αἵτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἀμπεχόμενος, Τριάδος ὑπέρμαχε Βασιλεῖς, Θρόνῳ παρέστης δικαστικῶ, προκινδυνεύων τῆς Πίστεως, καὶ ἀθλητικὴν ἔνστασιν ἐπιδειξάμενος θυμὸν Ἐπάρχου κατήσχυνας, θρασυνομένους τῷ κράτει τῆς εὐσεβείας, καὶ σπλάγγνων ἐκτομὴν ἀπειλοῦντος, προθύμως ταῦτα προέκρινας, καὶ μάρτυς γενόμενος τῇ προαιρέσει, τὸν στέφανον ἀνεδήσω τῆς νίκης παρὰ Χριστοῦ, τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἡ. πλ. β.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χειλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν. ἡ. πλ. δ. Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, φύλ. 404. εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ, ἰδιόμελα. ἡ. α. Βύζαντος.

Ω Θεία καὶ ἱερά τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας μέλισσα, Βασιλεῖς παμμακάριστε. Σὺ γάρ τοῦ

θεοῦ πόθου τὸ κέντρον, σεαυτὸν καθοπλίσας, τῶν θεοστυγῶν αἰρέσεων τὰς βλασφημίας κατέτρωσας, καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πιστῶν, εὐσεβείας τὸν γλυκασμὸν ἐθήσαυρισας, καὶ νῦν τῶν θείων λειμῶνων, τῆς ἀκηράτου διερχόμενος νομῆς, μνημόνευε καὶ ἡμῶν, παρεστῶς τὴν Τριάδα τὴν ὁμοούσιον,

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει Σοφίαν. Βασιλείου Μοναχοῦ.

Πάντων τῶν Ἀγίων ἀνεμάρξω τὰς ἀρετὰς, Πατὴρ ἡμῶν Βασιλεῖς. Μωυσέως τὸ πρᾶον, Ἡλιοῦ τὸν ζῆλον, Πέτρου τὴν ὁμολογίαν, Ἰωάννου τὴν Θεολογίαν, ὡς Παῦλος ἐκβοῶν οὐκ ἐπύσω, Τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; ὅθεν σὺν αὐτοῖς αὐλιζόμενος, ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Στόμα Δικαίου μελετήσῃ Σοφίαν. Ἰωάννου Μοναχοῦ, ἡχος· β΄.

Τῶν ὄντων ἐκμελετήσας τὴν φύσιν, καὶ πάντων περισκοπήσας τὸ ἄσφατον, μόνον εὖρες ἀκίνητον, τὸν ὑπερουσίως ὄντα Δημιουργὸν τοῦ παντός· ὃ καὶ μᾶλλον προθέμενος, τῶν οὐκ ὄντων τὸν πόθον ἀπέβριψας· πρέσβευε καὶ ἡμᾶς τοῦ θεοῦ πόθου τυχεῖν, Ἰεροφάντα Βασιλεῖς.

Δόξα, ἡχος πλ. β΄.

Ο τὴν χάριν τῶν θαυμάτων οὐρανόθεν κομισάμενος, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων στηλιτεύσας

ἐν

ἐν τοῖς δόγμασιν, Ἀρχιερέων ὑπάρχεις, δόξα καὶ ἐδραίωμα, παμμακάριστος Βασιλείε, καὶ πάντων τῶν Πατέρων διδασκαλίας ὑπόδειγμα· παρῆρσιαν ἔχων πρὸς Χριστὸν, αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ἤχος πλ. δ'. Οὐκ ἐπισυχούθη ὁ πανάγαθος. Ἀπολυτικά ἤχος α'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου, δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας, Βασιλεῖον Ἰσραῆλ τευμα. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρῆσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ο θρόνῳ πυριμόρφῳ ἐν ὑψίστοις καθήμενος, σὺν Πατρὶ τῷ Ἀνάρχῳ καὶ τῷ Θεῷ σου Πνεύματι, εὐδόκησας τεχθῆναι ἐν σαρκί, ἐκ Κόρης Ἀπειράνδρου σου Μητρός, διὰ τοῦτο καὶ περιετμήθης ὡς ἀνθρώπος ὀκταήμερος. Δόξα τῇ παναγάθῳ σου βουλῇ, δόξα τῇ εὐσπλαγγχίᾳ σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς ἄκρα συγκαταβάσει σου.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν. Κάθισμα ἤχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὡς Βασιλεῖον κόσμον τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν Βασιλεῖον πάντες ἀνευφημήσωμεν, τῶν δογ-

μάτων Θησαυρὸν τὸν ἀνέκλειπτον διὰ τούτων γὰρ αὐτὸς, ἐξεπαίδευσεν ἡμᾶς, Τριάδα σέβειν Ἀγίαν, ἡνωμένην μὲν τῇ οὐσίᾳ, διαιρητὴν δὲ ταῖς ὑποστάσεσι.

Δόξα ἤχ. α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Βασιλείε σοφὲ, παρεστῶς τῇ Τριάδι, ἰκέτευε λαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντάς τὴν μνήμην σου, χάριν ἔλεος, καὶ ἰλασμόν τῶν πταισμάτων, ὅπως στόματι, δοξάζωμεν καὶ καρδίᾳ, τὸν μόνον φιλόανθρωπον. Καὶ νῦν ἄμιον.

Ο πάντων Ποιητῆς, καὶ Δεσπότης τοῦ Κόσμου, ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι ἄνω, ὡς βρέφος περιτέμνεται, ἐπὶ γῆς ὀκταήμερος· ὄντως θεῖά τε, καὶ θαυμαστά σου τὰ ἔργα. Σὺ γὰρ Δέσποτα, ὑπὲρ ἡμῶν περιτέμνη, ὡς Νόμου πλήρωμα.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν Κάθισμα ἤχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν μυστικόν, πᾶσιν ἰθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰνάματα· τῶν μὲν πιστῶν τὰς καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων τὰ δόγματα, ἀξίως βυθίζοντα· ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἰδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος, Ἰσράρχα Βασιλείε, κρέσθαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δωρῆσασθαι, τοῖς

ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνή-
μην σου. Δόξα· τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. ἤχ. πλ. δ΄. Ἐπεφάνης σίμ.

Ως ὑπάρχων ἄβυσσος, φιλαν-
θρωπίας, ἐνεδύσω Δέσποτα, μορ-
φήν τοῦ δούλου καὶ σαρκί, πε-
ριετμήθης δωρούμενος, πᾶσιν
ἀνθρώποις τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον πλ. δ΄.

τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆ δυνάμει τῶν λόγων τῶν
θεικῶν, τὰς αἰρέσεις καθεῖλες
τὰς ζοφεράς, πάντα τὰ φρυάγ-
ματα, Εὐνομίου ἐθύθισας· τοῖς
γὰρ βροτοῖς τὸ Πνεῦμα, Θεὸν
ἀνεκήρυξας, καὶ χειρῶν ἐκτάσει,
ἐχθροὺς ἐθανάτωσας, πᾶσαν ἐκ-
διώξας, Σαβελλίου λατρείαν, πάν-
τα τὰ φρονήματα, Νεστορίου κα-
τήργησας, Ἱεράρχα Βασιλείε, πρέ-
σβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνή-
μην σου.

Δόξα τὸ αὐτό· καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ο τῶν ὄλων Δεσπότης καὶ Ποιη-
τῆς, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας
σάρκα λαβὼν, προστάτιν σε ἔδει-
ξε, τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε·
διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σέ κα-
ταφεύγομεν, ἰλασμόν πταισμά-
των, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ
αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασά-
νου, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ
δεινοῦ κοσμοκράτορος· διὰ τοῦτο
βοῶμέν σοι, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν

δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνουσίην
ἐν πίστει, τὸν πανάγιον τόκον
σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. Ἀντίφωνον
τοῦ δ΄. ἤχου. Προκείμενον ἤχος δ΄.
Τὸ στόμα μου λαλήσει Σοφίαν· σίχ.
Ἀκούσατε ταῦτα πάντα. Πᾶσα πνοή.
Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ
Κύριος, Ὁ μὴ εἰσερχόμενος. Ὁ Ν΄. Καὶ
τὸ ἰδιόμελον. ἤχος πλ. β΄.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου,
Ὅσιε Πάτερ, καὶ γέγονας ποι-
μὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησί-
ας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα,
πιστεῦειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον,
ἐν μιᾷ Θεότητι.

Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ
ἁγίου, δευτεροῦντες τοὺς Εἰρμούς, τὰ
δὲ τροπάρια ὁμοῦ εἰς ἰβ΄ τῆς ἑορτῆς,
ποίημα Στεφάνου.

ἰδὲ Α΄. ἤχος β΄.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ
τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν,
καὶ ὀδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν
ἀνήκε, δουλείας Αἰγυπτίων,
ὅτι δεδόξασται.

Η ὀγδοάς, φέρουσα τύπον τοῦ
μέλλοντος, τῆ σῆ Χριστέ λαμ-
πρύνεται, καὶ ἀγιάζεται, ἐκουσίῳ
πτωχεῖᾳ· ἐν ταύτῃ γὰρ νομίμως,
περιετμήθης σαρκί

Περιτομὴν, δέχεται τῆ ὀγδοάδι
Χριστὸς, τῆς ἑαυτοῦ Ἰεννήσεως,
καὶ ταύτης σήμερον, τὴν σκιάν

κατα-

καταστέλλει, τὸ φῶς ἐξανατέλλων τῆς νέας χάριτος.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτὸς Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Διμασκηνοῦ.

Σοῦ τὴν φωνὴν, ἔδει παρῆναι Βασιλείε, τοῖς ἐγχειρεῖν ἐθέλουσι, τοῖς ἐγκωμίοις σου, ἀλλὰ Πάτερ συγγνώμων, γενόμενος τὴν χάριν, νέμεις ἀφθόνως ἡμῖν,

Τὸ ἐμπαθές, σκίρτημα τῆς τυραννούσης σαρκός, φιλοσοφίας ἔρωτι, ἐπαιδαγωγήσας· διὸ ἐν ἀκηράτοις, αὐλιζῆ Βασιλείοις, Πάτερ Βασιλείε.

Τῶν ἀρετῶν, σὺ τὴν τραχεῖαν βαδίσας ὁδόν, ἐπὶ τὴν λείαν ἐφθασας, καὶ ἀστασίαστον, τὴν οὐράνιον βάσιν, καὶ πᾶσιν ἀνεδείχθης, τύπος Βασιλείε.

Τὰ τῆς ψυχῆς, πάθη χρησίμως Βασιλείε, ἅμα δὲ καὶ τοῦ σώματος, ἐν τῷ τοῦ Πνεύματος, περιέτεμες ξίφει, σαυτὸν δὲ τῷ Δεσπότη, θῦμα προσήνεγκας.

Σὺ γεγονώς, Μύστης ἀρρήτων Βασιλείε, τὸ τοῦ Χριστοῦ Βασίλειον, ἐμυσταγώγησας, Ἰεράτευμα Πάτερ, σαφῶς τὸ τῆς Τριάδος, φῶς ἀπαστράψας ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, Σωτήρα πάντων ἡμῶν.

Καταβασία· ὁ ἄ χορὸς Βυθού ἀνεκάλυψε πυθμένα ὄβ'. Στίβει θαλάσσης. (Ζήτει δὲ ταύτας ὁλοκλήρους εἰς τὴν σ' τοῦ Ἰαννουαρίου.)

Ὡδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμὸς.

Στερῶσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν; καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Τροπάριον.

Ο Λόγος σαρκωθείς ὁ ὑπερούσιος, εἰς λῆξιν τοῦ Νόμου περιετμήθη· ἀπαρχὴν δὲ θείας χάριτος, καὶ ζωῆς ἀκηράτου ἡμῖν δέδωκε.

Τοῦ Νόμου πληρωτῆς ὡς οὐκ ἀντίθεος, ὑπάρχων Χριστὸς ὁ σεσαρκωμένος, ἀνεδείχθη καὶ ἡξιώσεν, ἐκὼν περιτμηθῆναι ὀκταήμερος. Τοῦ Ἁγίου.

Παιδείας γεγονώς ἀπάσης ἐμπλεως, οὐ μόνον τῆς κάτω καὶ πατουμένης, πολλῶ μᾶλλον δὲ τῆς κρείττονος, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ φῶς Βασιλείε.

Τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου στοιχειούμενος· ἀρχὴ γὰρ σοφίας οὗτος ὑπάρχει, τῇ φιλίᾳ τῆς ἀμείνονος, ἐπτερώθης σοφίας ὦ Βασιλείε.

Βασιλείε σοφῶς ἐπέβης πράξεως, καὶ πράξιν ἐπίδασιν θεωρίας, θειοτέρας ἐπιδέδειξαι, καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν ἐμυθήης σαφῶς.

Συνέδραμε Χριστοῦ καὶ συνεξέλαμψεν, ἡ μνήμη σου Πάτερ τοῖς γενεθλίοις· ὦν τὸ ἀφραστον Μυ-

στήριον

στήριον, ταῖς σαῖς διδασκαλίαις ἐφανέρωσας. Θεοτοκ.

Ασπύρωσ ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέλαβες, καὶ τίκτις ἀφράστως σεσαρκωμένον, εἰς ὃν βλέπειν οὐ τολμῶσιν Ἀγνή, οὐρανῶν αἱ Δυναμίεις Ἀειπάρθενε.

Καταβ. Ἰσλὺν ὁ διδούς· ὁ β΄. χορός. Ὅσοι παλαιῶν. Κάθισμα. ἤχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εξανοίξας τὸ στόμα Λόγω Θεοῦ, ἐξηρεύξω σοφίαν Κήρυξ φωτός, καὶ φρόνημα ἔνθεον, τῇ Οἰκουμένῃ κατέσπειρας, τῶν Πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὠφθης, τῆς πίστεως πρόμαχος· ὅθεν καὶ Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος ἀνεδείχθης μακάριε, Θεοφάντορ Βασιλείε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἐτερον. ἤχ. γ΄. Θείας Πίστεως

Πᾶσαν ἠρδευσας τὴν Οἰκουμένην, ὡσπερ ὕδασι ταῖς διδασκαίς σου, τῆς εὐσεβείας ἐνσπείρας τὰ δόγματα· ἡ τῆς ζωῆς γὰρ πηγὴ, ὁ Χριστὸς ἐν σοί, ἐπανεπαύσατο ὄντως Βασιλείε· ὃν ἰκέτευε, ὡς παβήρσιαν κεκτημένος Θεόπνευστε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐτερον. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο τῶν ὄλων· Κύριος, Περιτομῆν

ὑπομένει, καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς διατέμνει· δίδωσι τὴν σωτηρίαν, σήμερον κόσμῳ, χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ Κτίστου, Ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ θεὸς μύστης Χριστοῦ Βασιλεῖος.

Ῥδὴ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

* **Εἰ**σακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε Φιλάνθρωπε.

Περιτέμεσθαι πέπαυται, ἀφ' οὗ Χριστὸς ἐκὼν περιετμήθη, τῶν Ἐθνῶν τὰ πλήθη, σώζων τῇ χάριτι.

Τὴν τοῦ μέλλοντος ἄλκτον, ἡ ὀγδοὰς ζῶν ἐξεικονίζει, ἐν ἧ ὁ Δεσπότης περιετμήθη Χριστός·

Τοῦ Ἀγίου.

Σεμνυνόμενος τέκνον, ὑπάρχειν Θεοῦ, Θεότητα εἰς κτίσιν, εὐσεβῶς Βασιλείε οὐ κατήγαγες.

Αταπείνωτος ὠφθης, Θεῷ συμμαχῶν, Βασιλείε ὁ πᾶσι, τῷ αὐτοῦ προστάγματι ταπεινούμενος.

Τῇ ἐκκλησίᾳ δέδοσαι, παρὰ Θεοῦ, χαράκωμα καὶ τεῖχος, ὄχυρόν Βασιλείε παμμακάριστε.

Τοῖς ἀντιθέοις πέλεκυς, ἐκκοπτικός, καὶ πῦρ καταναλίσκον, τὴν ἀπάτην ὠφθης Πάτερ Βασιλείε. Θεοτοκ.

Δυσωποδμέν σε Ἀχραντε, ἡ τον Θεόν, ἀσπύρωσ συλλαβοῦσα, τοῦ αἰεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Καταβ.

Καταβ. Ἀκήκοι Κύριε και, Πυρ
σῶ καθαρθεῖς.

ᾠδὴ Β΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τοῦ φωτός χορηγός, και
» τῶν αἰώνων Ποιητής Κύριος, ἐν
» τῷ φωτι, τῶν σῶν προσταγμά-
» των, δδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γάρ ἄλλον, Θεόν οὐ γινώσκο-
» μεν. Τροπάριον.

Σὺ ἐκ Παρθένου Μητρός, ἀνερ-
μηνεύτως προσελθὼν Κύριος, και
τὴν βροτῶν, μὴ ἀπαξιώσας ἐνδύ-
σασθαι μορφὴν, ὡς Βρέφος νομί-
μους, τὸν Νόμον ἐπλήρωσας.

Νυκτι ὠμοίωται, ὡς τὴν σκιάν
τὴν νομικὴν στέργουσα, τὸν Ἰσ-
ραὴλ ἡ γεννησαμένη, ἐξ ἧς ἀπα-
στράψαν, τὸ φῶς τὸ τοῦ Κόσμου,
Χριστὸς πεφανέρωται.

Τοῦ Ἀγίου.

Αγχι διπλὴν ἀληθῶς, ἡ Ἐκ-
κλησία Ἑορτὴν σήμερον, περι-
τομῆς, ὡς Βρέφος Δεσπότου, ὀ-
φθέντος ἐπὶ γῆς, και μνήμην οἰ-
κέτου, σοφοῦ και τρισμάχαρος.

Τὸ ἀκατάληπτον φῶς, ἀναπαυ-
σάμενον ἐν σοὶ Ὅσιε, φωτιστικὴν
λαμπάδα τῷ Κόσμῳ, σὲ ἐδείξε
Χριστὸς· διό σου τὴν μνήμην,
ὕμνουμεν Βασιλεῖε.

Οὐ νομοθέτης Μωσῆς, οὐ πρό-
του Νόμου Ἰωσήφ γέγονε, τῆς
κατὰ σέ, τροφῆς σιτομέτρης· τῆς
θείας γάρ σαρκός, αὐτὸς ἐστιά-
τωρ, ἐδείχθης Βασιλεῖε.

Τὴν τοῦ παντός ἀμυδρὰν, ἐστο-
ρηθεῖσαν ἐν Σινᾷ Γέννησιν, τῷ
Μωϋσεῖ, αὐτὸς ἐρμηνεύων, ἐκ
θειῶν θησαυρῶν, ἀνέπτυσας πᾶσι,
παμμάχαρ Βασιλεῖε.

Σοὶ τῆ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ
παντός Δημιουργὸν κράζομεν,
Χαῖρε Ἀγνή, χαῖρε ἡ τὸ φῶς
ἀνατείλασα ἡμῖν. Χαῖρε ἡ χω-
ρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Καταβ. Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός·
ὁ β΄. Χορός. Ἐχθροῦ ζοφώδους.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἀμαρτημάτων, ἐκύ-
» κλωσέ με ἐσχάτη· ἀλλ' ὡς τὸν
» Προφήτην Ἰωάν, Κύριε ἀνάγα-
» γε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

Εἴληψε τέλος ὁ Νόμος, ἀφ' οὔ
Χριστὸς νηπιάσας, πληρωτῆς
τοῦ Νόμου δειχθεῖς, περιτομὴν
κατεδέξατο, και ἔλυσε τὴν τοῦ
Νόμου κατάραν.

Σάββατα Περιτομῆ τε, τὸ φρύ-
αγμα τῶν Ἑβραίων, τοῦ ἐπιφα-
νέντος Χριστοῦ, τῷ νεύματι πέ-
παυται, και ἔλαμψε, τὸ τῆς χά-
ριτος ἔαρ. Τοῦ Ἀγίου

Εθρεψας λιμῷ ταχεῖσας, ψυχὰς
πενήτων ἀφθόνως, και τὰς τῶν
πεινῶντων καρδίας, πάσης ἐνέ-
πλησας Βασιλεῖε, θεϊκῆς εὐφρο-
σύνης.

Εθρεψας λαὸν πεινῶντα, τροφῆ
τῆ ἐπουρανίου· ἄρτος γάρ Ἀγγέ-
λων

λων

λων ὑπάρχει, ὁ λόγος Βασίλειε, οὐ ἄριστος σιτοδότης ἐγένου.

Ηθροισας τῷ τῆς μελίσης, Βασίλειε φιλοπόνω, ἀρετῆς ἀπάσης τὸ ἄνθος, καὶ περιδέξιος γενόμενος, ἐν αὐταῖς μακαρίζῃ.

Εσπευσας Κόσμου ῥαγῆναι, καὶ Θεῷ συμβιοτεῦσαι· διὸ τοῖς ἀστάτοις καὶ βρυσοῖς, Πάτερ Βασίλειε, τὰ μένοντα, ὡς σοφὸς κατεκτήσω.

Θεοτοκίον.

Βάτος σε ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀφλέκτως προσομιλοῦσα, τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα τὴν Ἀειπάρθενον, Ἀνύμφευτε Θεοτόκε Μαρία.

Καταβασία. Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου·
Καὶ, ἱμερτὸν ἐξέφηνε.

Κοντάκιον. ἤχ. δ΄. Ἐπεφάνης σήμ.

Ωφθης βάσις ἄσειστος τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανοφάντορ Βασίλειε Ὅσιε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ α΄. Ἐορτάζομεν τὴν κατὰ σάρκα περιτομὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ο Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἀφοῦ ἐγεννήθη κατὰ τὸ ἀνθρώπινον ἀπὸ τῆν ἀειπάρθενον Μαρίαν, μετὰ ὀκτῶ ἡμέρας προσεφέρθη εἰς τὸν Ναὸν τὸν Νομικόν, κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Παλαιοῦ Νόμου, καὶ περιετιμήθη τὴν ἀκροβυστίαν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, χωρὶς

ἵνα ἐπαισχυνθῇ ὁ Πανάγαθος Θεὸς ἡμῶν τὴν περιτομὴν ταύτην. Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν λοιπὸν ἔλαβε καὶ τὸ γλυκύτατον αὐτοῦ ὄνομα Ἰησοῦς, καθὼς πρότερον εἶχεν εἰπεῖ ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ. Ἀφοῦ δὲ ἐβαπτίσθη ὁ Ἰησοῦς, κατήργησε τὴν περιτομὴν τῆς ἀκροβυστίας τοῦ παλαιοῦ νόμου. Ἀπὸ ταύτην τὴν ἡμέραν ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ εορτάζομεν τὸ σωτήριον καὶ νέον ἔτος ἡμῶν, καθὼς διωρίσθη τὸ πάλαι ἀπὸ τὸν Ἰούλιον τὸν Καίσαρα, καὶ θέλομεν ἀκολουθήσει τοῦτο μέχρις ἀπεράντων αἰώνων. Τὴν ἀρχὴν ταύτην ἡμεῖς εορτάζομεν, ἐνῶ οἱ Εὐρωπαῖοι Λατῖνοι ἔχουσι τὴν 13 τοῦ Ἰανουαρίου μηνός.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος πατὴρ ἡμῶν Βασίλειος, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας, ὁ Οὐρανοφάντωρ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἀπὸ τὴν Καισαρείαν τῆς Καππαδοκίας· ἦτον υἱὸς εὐσεβῶν καὶ ἐναρέτων γονέων, Βασιλείου καὶ Αἰμειλίας λεγομένων, ἐσπούδατε τὰς μαθησεις καὶ τὴν φιλοσοφίαν εἰς διάφορα σχολεῖα, μάλιστα δὲ εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ πότε; ἐνῶ ὑπῆρχεν ἐτι ἡ ἀθεία καὶ ἡ εἰδωλολατρεία εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμόν. Οὗτος ὁ μέγας Βασίλειος ἦτον τὸ ἐναργές παραδειγμα τῶν φιλοσόφων ἀνδρῶν, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς μαθῶν πᾶσαν τὴν ἐπίγειον φιλοσοφίαν, καὶ ἰδὼν ὅτι τὰ πάντα

εἶναι

εἶναι μάταια καὶ ψευδῆ, ἀνέβη εἰς τὴν θεωρίαν τῶν ὄντων, δηλ. ἀπὸ τὴν γῆν, ἀνύψωσε τὸν νοῦν του πρὸς τὰ οὐράνια, τρανώσας τὰ θεῖα προσόντα τοῦ ἁγίου θεοῦ ἡμῶν· τοιοῦτος ὢν ὁ μέγας Βασίλειος, ἔγεινε κανονικὸς ἱερεὺς καὶ ἀρχιερεὺς τῆς χώρας τῶν Καπποδόκων, καὶ εὐθύς ἀφοῦ ἐτέθη ὁ λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἐσχόρπισε πανταχοῦ τὰς διδασκαλίας, ὡς ἄλλος πολύφωτος ἥλιος, καὶ ἐλέγξας τοὺς αἵρετικοὺς καὶ ἁθέους, καὶ αὐτὸν τὸν παραβάτην Ἰουλιανὸν Βασιλέα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, ἐν ἔτει 364, ἐπὶ Οὐαλεντιανοῦ Βασιλέως.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδοτος, ἔξοφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος, ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ, ὁ πατὴρ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Θεοδοσίος, ὁ ἡγούμενος τῆς Τριγλιανῆς μονῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Πέτρος Πελοποννήσιος, ὁ ἐκ Τριπόλεως, καὶ ἐν χώρᾳ Τεμῆσῃ τῆς Ἀσίας ἀθλήσας, ἐν ἔτει 1796, ἀγχόνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις·

Ὡδὴ Ζ΄. Ὁ Εἰρμός·

» Εἰκόνας χρυστῆς, ἐν πεδίῳ Δε-
» ρᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου
» παῖδες κατεπάτησαν, ἀθρευτάτου
» προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς
» ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἐψαλ-

» λον, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Λαμπρὰ παμφαῆ, τὰ Γενέθλια Χριστοῦ καὶ τῆς τοῦ μέλλοντος, ἀνακαινίσεως ὑπογράφοντα, τὸ μυστήριον σήμερον, ὅτι νομικῆ διατάξει, ὁ Σωτὴρ περιτέμνεται, οὐχ ὡς Θεός, ἀλλ' ὡς βροτὸς καὶ Νόμου πλήρωμα.

Τὸν Νόμον πληρῶν, ὁ τοῦ Νόμου Ποιητῆς τὴν σάρκα σήμερον, ἐθελουσίως περιτέμνεται, περιτομὴν ἐργαζόμενος, τοῦ τῆς ἁμαρτίας χειμῶνος, καὶ κραυγάζειν ὠρῶμενος, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ Υἱός, καὶ τοῦ Υἱοῦ τὸ Πνεῦμα πέφηνε, σὺ δὲ τοῦ Πνεύματος ὦ Βασίλειε, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, οἶκός τε τῆς ὅλης Τριάδος· μακαρία ἡ μνήμη σου, καὶ οἱ δοξάζοντες αὐτὴν, ἀντιδοξάζονται.

Βυθίσας τὸν νοῦν, εἰς τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ τὰ ἀκατάληπτα, καὶ συλλεξάμενος τὸν πολύτιμον, σὺ μαργαρίτην τῆς γνώσεως, ἐπλούτισας τὸν κόσμον σοφίας, καὶ κραυγάζειν ἐδίδαξας, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡ σύμπνοια νοῦ, ἱερά τε ξυνωρίς, ἡ ὡσπερ μία, ψυχὴ ἐν δυσι σώμασιν ἀδιαίρετος, ἐν Γρηγορίῳ Βασίλειος, πόθῳ θεϊκῷ συνημμένοι, ἐν Βασιλείῳ Γρηγόριος,

νῦν ἰκετεύσατε Χριστὸν, ὑπὲρ τῆς ποιμένης ὑμῶν.

Πατὴρ ὀρφανῶν, καὶ χηρῶν προασπιστῆς καὶ πλοῦτος πένησι, τῶν ἀσθενούντων ἢ παράκλησις, καὶ τῶν ἐν πλούτῳ κυβέρνησις, γήρως βακτηρία ἐδείχθης, παιδαγωγία νεότητος, καὶ μοναζόντων ἀρετῆς, κανὼν Βασιλείει.

Καθάρας τὸν νοῦν, ἰλυώδους μολυσμοῦ παντός Βασιλείει, συνδιεσχέψω τὰ τοῦ πνεύματος, τῷ ποθουμένῳ σοι Πνεύματι. Ὅθεν ἀνυμνῶν τὴν Τριάδα, ἐν παρρησίᾳ ἐκραύγαζες, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρπολουμένην, Ἄγνη προθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄσπεκτον, αἰγλήν τῆς ἀρρήτου οὐσίας, ἐνωθείσης παχύτητι, σαρκὸς μίᾳς τῶν ἐν αὐτῇ, ἁγίων ὑποστάσεων.

Καταβασία. Νέους εὐσεβεῖς, κτλ.

Ὁ 6'. χορός. Ἐφλεξε βεῖθροφ.

Ὡδή Η. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἀρρήτῳ σοφία, συστησάμενον τὰ πάντα Θεὸν Λόγον, καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάριον.

Τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, περιτέμνεται ὡς βρέφος ὁ Δεσπότης, τὴν Ἰη-

σοῦ τε δέχεται προσηγορίαν, ὅτι τοῦ κόσμου Σωτὴρ, ὑπάρχει καὶ Κύριος.

Τῶν Χριστοῦ Γεννηθῶν, ἐπαξίως τῇ ὀγδόῃ συνεζεύχθη, τοῦ Ἱεράρχου ἢ πανένδοξος μνήμη, ἣν γεραίροντες πιστεῖ, ὑμνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Τὸν ἀφράστῳ προνοία, δωρησάμενον Βασιλείον τῷ Κόσμῳ, φῶς εὐσεβείας, σάλπιγγά τε θεολογίας, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν δαφιλεῖ ἐνεργείᾳ, ἐνοικήσαντα τῷ σοφῷ Βασιλείῳ, καὶ δι' αὐτοῦ εὐσεβῶς, θεολογηθέντα, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἱ τῶν θείων σου λόγων, ἀπολάβοντες Βασιλείει ἀπαύστως, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ, πανηγυρίζοντες βοῶμεν, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὰς ἀκτῖνας τῶν λόγων, ἐξάπέστειλας Βασιλείει τῷ Κόσμῳ, φωταγωγοῦσας μίαν σέβειν Τριάδος φύσιν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς προελθόντα, προαιώνιον καὶ ἄχρονον, Θεὸν Λόγον, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀνατείλαντα ἐκ Παρθένου, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κατα-

Καταβασία. Μυστήριον παράδοξον·
δ β'. χορδός, Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις.

Ὡδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὸν κατὰ
τὸν νόμον σαρκὶ περιτμηθέντα.

Η τὸν πρὸ Ἡλίου φωστῆρα,
» τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωμα-
» τικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ
» λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως
» σωματώσατα, εὐλογημένη Πά-
» ναγενε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὸν ἐν τῇ ὕ-
δρῃ περιτομὴν λαβόντα.

Τὸ αὐτὸ εἶτα.

Σήμερον ὁ δεσπότης τέμνεται τὴν
σάρκα, ὡς ἑρέρας πληρῶν τὸν νόμον.

Υπερβὰς τοὺς ὄρους Χριστός,
τῆς ἀνθρωπίνης ὅλης φύσεως,
ὑπερφυῶς Παρθένου ἀποτίκτεται,
καὶ τὸ γράμμα τὸ νομικόν, καθὼς
διακελεύεται, τὴν σάρκα περιτέ-
μνεται, καὶ πληρωτὴς τοῦ Νόμου
δείκνυται.

Σήμερον ὁ δεσπότης, σαρκὶ περιε-
τμήθη, καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη.

Δεῦτε τοῦ Δεσπότη, τὰ ἐνδοξα
Χριστοῦ ὀνομαστήρια, ἐν ἀγί-
οτητι πανηγυρίσωμεν. Ἰησοῦς γὰρ
θεοπρεπῶς, ἀνηγόρευται σήμερον,
σὺν τούτοις καὶ τὴν μνήμην δέ,
τοῦ Ἱεράρχου μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἁγίου,

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὸν ἐν Ἱεράρ-
χαις Βασιλεῖον τὸν μέγαν.

Τοῦ ἀρχιποίμενος, ὡς πρόβατον

πιστὸν Χριστοῦ Βασιλεῖ, τοῖς
ζωηφόροις ἵχνεσιν ἐπηκολούθη-
σας· τῷ Τυράνῳ γὰρ τὴν σαυτοῦ,
ψυχὴν Πάτερ προδέδωκας, προ-
κινδυνεύων ἄριστα, τῆς ἐκκλησί-
ας παμμαχάριστε.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν τῆς οἰ-
κουμένης ὑπέμαχον φωστῆρα.

Τὸ τῆς Ἐκκλησίας πανίερον,
Χριστοῦ κατιδὼν σύστημα, ὑπὸ
τῆς σῆς κοσμούμενον Ἱεραρχίας
σοφῆ, ὁ πανώλης ἐμβροντηθεὶς,
καταπέπτωκε τύραννος· τὴν γὰρ
ἐν σοὶ τοῦ Πνεύματος, αἴγλην
οὐκ ἤνεγκε Βασιλεῖ.

Δόξα. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ
Καισαρείας, Βασιλεῖον τὸν μέγαν.

Τῆς τῶν Ἀποστόλων καθέδρας
καὶ χορείας τε, τῶν Ἀθλοφόρων
Χριστοῦ, Πατριαρχῶν σκηνης,
καὶ τῶν Δικαίων τρυφῆς, τῆς
χαρᾶς τε τῶν Προφητῶν, ἡξιώθης
Βασιλεῖ, τῆς Θεοτόκου Μύστης
γὰρ, καὶ τῆς Τριάδος λάτρις
γέγονας.

Καὶ νῦν. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν
κεκοσμηκότα Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Οτὰ ὑπερῶα ἐν ὕδασι στεγά-
ζων, μόνος Κύριος, ἀναχαιτίζων
θάλασσαν, ἀβύσσους τε ὁ ξη-
ραίνων, ἐκ σοῦ Ἀγνή τὴν σάρκα
προσλαβόμενος, ἐκ Βηθλεέμ ἐπέι-
γεται, πρὸς Ἰορδάνην βαπτισθῆ-
ναι σαρκί.

Καταβασία Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

καὶ, ᾧ τῶν ὑπὲρ νοῦν.

Ἐξ α-

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁμοιον.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Φιλοσοφίας ἔρωτι, περιέτεμες Πάτερ, τὸ τῆς ψυχῆς σου κάλυμμα, καὶ τῷ Κόσμῳ ἐδείχθης, ὡς Ἥλιος τοῖς θαύμασι, καὶ πισῶν κατηύγασας, τὰς διανοίας Θεόφρον, τῆς Τριάδος ὁ Μύστης, ὦ Βασίλειε Σοφῆ, καὶ λάτρις τῆς Θεοτόκου.

Τὴν σάρκα περιτέμνεται, ὁ τὸν Νόμον πληρώσας, ὡς Βρέφος ὀκταήμερον, τὸν αἰῶνων ὁ Κτίστης, καὶ σπάργανα εἰλίσσεται, ὡς βροτὸς καὶ γάλακτι, ἐκτρέφεται ὁ τὰ πάντα, τῇ ἀπειρῷ ἰσχύϊ, ὡς Θεὸς διακρατῶν, καὶ τῇ ῥοπῇ διεξάγων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἰστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομ. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος πλ'. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Φέρει Περιτομὴν ἐν σαρκί, ὁ ἐκ Πατρὸς ἄνευ τομῆς τε καὶ βρύσεως, ἀφράστως τεχθεὶς ὡς Λόγος, καὶ ὡς Θεὸς ἐκ Θεοῦ, ἐν ἀτρέπτῳ μένων τῇ Θεότητι· διὸ κατὰ Νόμον, ὁ ὑπὲρ Νόμον γενόμενος, κατάρτας Νόμου, ἐκλυτροῦται τοὺς ἅπαντας, καὶ τὴν ἄνωθεν, εὐλογίαν δεδώρηται. Ὅθεν τὴν ὑπεράγαθον, αὐτοῦ συγκατάβασιν, ἀνευφημοῦντες ὑμνοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως δοξάζομεν, αὐτὸν δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

(TOM. Β΄.)

Θέσει Υἱὸς Θεοῦ γεγωνῶς ἀναγεννήσει τῇ τοῦ θεοῦ Βαπτίσματος, τὸν φύσει καὶ ἀληθείᾳ, καὶ πρὸ αἰῶνων Υἱόν, τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγον ὁμοούσιον, Πατρὶ καὶ συνάναρχον, ὠμολόγησας Ὅσιε. Αἰρετικῶν δέ, τὰ ἀπύλωτα στόματα, τῇ λαμπρότητι, τῶν σῶν λόγων ἐνέφραξας. Ὅθεν καὶ τὰ βασίλεια, τὰ ἄνω κατώκησας, συμβασιλεύων τῷ μόνῳ, καὶ φυσικῶς βασιλεύοντι, Χριστῷ τῷ πλουσίῳ, διανεμόντι τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος. Ὁμοιον.

Ενδον ἐπουρανίου Ναοῦ, ὡς Ἱεράρχης ἱερὸς προσεχώρησας, τὴν πρᾶξιν καὶ θεωρίαν, τὰς τῆς σοφίας ἀρχάς, ὡς στολὴν ἁγίαν περικείμενος· καὶ νῦν εἰς τὸ ἄνω, Θυσιαστήριον Ὅσιε, ἱερατεύων, καὶ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὴν αὔλον, λειτουργίαν τελούμενος, μέμνησο συμπαθέστατε, παμμακάχαρ Βασίλειε, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην, τὴν ἱεράν σου καὶ πάντιμον; Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος. Ὁμοιον.

Ολος ἱερωμένος Θεῷ, καὶ ὀλοτρόπως ἐκ παιδὸς ἀνακείμενος, σοφίας τῆς ὑπερσόφου, καταυγασθεὶς ταῖς αὐγαῖς, τὴν τῶν ὄντων γυνῶσιν διετρέψας, λαμπρῶς ἐξηγούμενος, καὶ σοφῶς διηγούμενος, τὴν ἐν τοῖς οὐσιν, εὐταξίαν ποιούμενος, ἐπιγνώσεως, θειοτέρας ὑπόθεσιν· ὅθεν σε Θεοῦ ῥή-

« 27 » μονα

παραγίνεσθαι, πρὸς τὸν Πρόδρομον αὐτοῦ, καὶ αἰτεῖσθαι τὸ Βάπτισμα, τὸ σωτήριον, εἰς ἀνάπλασιν πάντων τῶν ἐν πίστει, ἱερῶς φωτιζομένων, καὶ μετασχόντων τοῦ Πνεύματος.

Ο Χριστὸς ἀναδείκνυται, ὁ Θεὸς ἐπιφαίνεται, ὁ Δαβὶδ προέγραψεν ἐμφανέστατα, καὶ πρὸς τὸν δοῦλον τὸ Βάπτισμα, αἰτούμενος ἔρχεται. Ἰορδάνη ποταμὲ, εὐφροσύνης πληρώθητι· γῆ καὶ θάλασσα, οἱ βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη, καὶ ἀνθρώπων, νῦν σκιρτήσατε καρδίαί, ὥς νοητὸν εἰσδεχόμεναι.

Ποταμὸν τῆς εἰρήνης σε, καὶ χειμάρρουν ὡς γέγραπται, τῆς τρυφῆς ὑπάρχοντα Παντοδύναμε, πῶς σε ποτάμια ρεύματα, εἰσδέξονται Κύριε, ἐπιβαίνοντα γυμνόν, οὐρανὸν τὸν τοῖς νέφεσι, περιβάλλοντα, καὶ γυμνώσαντα πᾶσαν τὴν κακίαν, τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀφθαρσίαν, τοὺς γηγενεῖς ἐπενδύσαντα;

Καὶ τοῦ Ἀγίου. Ζήτηε εἰς Ἱεράρχην εἰς τὸ τέλος.

Δόξα, καὶ νῦν ἤχος· πλ. β.

Ερχεται πρὸς Ἰορδάνην, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ φησι πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ χρειάν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσφαῦσαι τῷ πυρί. Σὺ με ἀγίασον Δέσποτα, τῇ θεῖᾳ ἐπιφανείᾳ σου.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ ἰδιόμελα. ἦχ. α΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Λαμπρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα Ἑορτὴ λαμπροτέρα δὲ Σωτὴρ ἡ ἐπερχομένη. Ἐκείνη Ἄγγελον ἔσχεν εὐαγγελιστήν, καὶ αὕτη Πρόδρομον εὔρε προετοιμαστήν· ἐν ἐκείνῃ αἱμάτων ἐχχομένων, ὡς ἀτεκνὸς ὠδύρετο ἡ Βηθλεέμ· ἐν ταύτῃ ὕδατων εὐλογουμένων, πολύτεκνος γνωρίζεται ἡ κολυμβήθρα· τότε Ἄστὴρ τοὺς Μάγους ἐμήνυσε, νῦν δὲ Πατὴρ Κόσμῳ σε ὑπέδειξεν· ὁ σαρκωθεὶς καὶ πάλιν ἐρχόμενος ἐμφανῶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχ. β΄. στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου. Ἀγιδίου Ἱεροσολυμίτου.

Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς, καθαίρειται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, μᾶλλον δὲ καθαίρει τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· ἐρχεται γὰρ ἀληθῶς ἐπὶ τὸ Βάπτισμα, ἐκπλῦναι θέλων τοῦ Ἀδάμ τὸ χειρόγραφον· καὶ φησι πρὸς τὸν Ἰωάννην, Δεῦρο ὑπηρέτησον, ὦ Βαπτιστᾶ, Μυστηρίου ξένου τὸ κεφάλαιον· δεῦρο ἔκτεινον τὴν σὴν χεῖρα ταχὺ, καὶ ἄψαι τῆς κορυφῆς, τοῦ συντρίψαντος τὴν κάραν τοῦ δράκοντος, καὶ ἀνοίξαντος τὸν Παράδεισον, ὃν ἐκλείσεν ἡ παράβασις, ἀπάτη τοῦ ὄφως, τῇ γεύσει τοῦ ξύλου ποτέ.

Ἦχ. γ΄. Στίχος. Εἰσοδὸν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Φαιδρά μὲν ἡ παρελθοῦσα Ἑορτὴ ἐνδοξος ἡ παροῦσα ἡμέρα· ἐν ἐκείνῃ τὸν Σωτῆρα, Μάγοι προσεκύνησαν, ἐν ταύτῃ δὲ τὸν Δεσπότην, δοῦλος κλιτὸς ἐβάπτισεν· ἐκεῖ Ποιμένες

ἀγραυλοῦντες, εἶδον καὶ ἐθαύμασαν, ὡς φωνὴ τοῦ Πατρὸς, τὸν μονογενῆ Υἱὸν ἐκήρυττε.

Δόξα καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τὴν Ἰουδαίαν ἀφέντες, διέλθωμεν τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ θεασώμεθα σήμερον ἐκεῖ, τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκί, τὸ Βάπτισμα αἰτοῦντα, ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, τὸν Βαπτιστὴν παραιτούμενον, καὶ βοῶντα τῷ φόβῳ οὐ τολμῶ χειροθετησαί, τῇ πληλὴν παλάμη τὸ πῦρ· ὁ Ἰορδάνης καὶ ἡ θάλασσα ἔφυγον Σωτῆρ, καὶ ἀπεστράφησαν, ἀγῶ πῶς ἐπιθήσω ἐπὶ τὴν κορυφὴν σου χεῖρα, ἣν τρέμει τὰ Σεραφίμ; ἀνεχώρησεν ὁ Ἰορδάνης, ὡς ἐδέξατο τὴν Ἡλιοῦ, δι' Ἐλισσαίου μηλωτῆν, πῶς μὴ δῦναι εἰς χάος καὶ βάθος, βλέπων γυμνόν σε ἐν τοῖς ρείθροις; πῶς δὲ μὴ φλέγωμαι ὅλως, ἐκ σοῦ πυρούμενος; τί βραδύνεις Βαπτιστὰ, τοῦ βαπτίσαι τὸν Κύριόν μου; ὁ Ἰορδάνης βοᾷ πρὸς Ἰωάννην, Τί τῶν πολλῶν κωλύεις τὴν κάθαρσιν; πᾶσαν τὴν Κτίσιν ἠγίασεν, ἄρες ἀγιάσαι καὶ ἐμὲ, καὶ τῶν ὑδάτων τὴν φύσιν, ὅτι εἰς τοῦτο ἐπέφανη.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου ἤχ. δ'.
Κανόνα πίστεως. φύλ. 6.

Καὶ Προεόρτιον. ἤχ. ὁ αὐτός.

Ετοιμάζου Ζαβουλῶν, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλεὶμ. Ἰορδάνη ποταμὲ, στήθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ

βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην ἀγάλλου ὁ Ἀδάμ. σὺν τῇ Προμητορί· μὴ κρύπτεσθε ἑαυτοὺς ὡς ἐν Παραδείσῳ τὸ πρὶν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολὴν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν Κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσαι.

Κανὼν προεόρτιος Ἰωάννου.

Τοὺς εἰρμούς, ἐκ β'. τὰ δὲ Τροπάρια γ'.

ἰδὴ α. ἤχος β'.

Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαιομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι, καὶ πεξεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.
Τροπάριον.

Αισθανόμενος, τὴν τοῦ Κυρίου ἔλευσιν, ἐκ τῆς ἐρήμου πρόεισιν, ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκβοῶν περιφανῶς, Ἠγγικεν ἐπέφανεν ἡ ἀπολύτρωσις· μετανοήσατε, καὶ ὑδατι καθάρθητε.

Βαπτίζόμενον, ἀμαρτιῶν με κλύδωνι, Λόγε Πατρί συνάναρχε, ὅλον καθάρισον, μετανοίας ραντισμῷ, ὁ τῷ βαπτισμῷ σου πιστοὺς τὴν ἀπολύτρωσιν, αἰεὶ δωρούμενος, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀμετρον·

Γῆ ὡς γέγραπται, τοῦ Ζαβουλῶν τὸ ἄδυτον, βλέψασα φῶς αὐγάσθητι· ἰδοὺ γὰρ πάρεστιν, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς· καὶ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, ὑμνεῖ κραυγάζουσα, Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δῆμον

Δημον ἅπαντα ὁ Θεηγόρος Πρόδρομος, βλέπων παραγεγόμενον, τούτοις ἐφθέγγετο. Τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν, ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς, φυγεῖν; ποιήσατε τῆς μετανοίας καρποὺς, ἐν χάριτι σωζόμενοι,

Ὠδὴ Γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ἢ ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, ἢ καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε

Τροπάριον.

Επέφανε Χριστὸς βοᾷ ὁ Πρόδρομος, καὶ ρεῖθροις ἐπιβαίνει τοῦ Ἰορδάνου· ὑπαντήσαι τούτῳ σπεύσωμεν, καθαραῖς διανοίαις φωτιζόμενοι.

Ζητῶν ἀνοδίας τὸν πλανώμενον, Θεέ μου πτωχείαν πλουσιωτάτην, ἐνδυσάμενος ἐφίστασαι, βαπτισθῆναι ἢ πάντων ἀπολύτρωσις.

Ηγῆ καὶ οὐρανὸς χορευέτωσαν, ὁ πάντων βαπτίζεται εὐεργέτης, ἐν τοῖς ὕδασι βυθίζων ἡμῶν, τὴν πληθὺν τῶν ἀμέτρων παραπτώσεων.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου. Καὶ τῆς Ἑορτῆς;

Ἦχος πλ. δ΄. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Δοράτε Θεέ, ἀκατάληπτε Λόγε, ἐτέχθης ἐκ Πατρὸς, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον. πάλιν δὲ ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ τῆς Παρθένου οὐκ ἄλλοιώσας ὁ ἦς ἔρχῃ καὶ ἐν τοῖς ρεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου, νῦν βαπτισθῆναι

σαρχί, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ελήλυθας, ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβις οὐκ Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσσωσας, ὄλον με τὸν ἄνθρωπον, διὸ κραυγάζω σοι, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάριον.

Θαυμάζειςου, Ἰησοῦ εὐεργέτα τὴν ἀφιξίν, ὁ μέγιστος Πρόδρομος, καὶ συστελλόμενος κράζει σοι, Πῦρ ὑπάρχων Δέσποτα, μὴ καταφλέξῃ με, χόρτον χρηματίζοντα Κύριε.

Ιστάμενον, ἐν τοῖς ὕδασι τούτοις θελήματι, ὀρῶν με νῦν πρόσελθε, ὦ Ἰωάννη καὶ βάπτισον, ὅπως τὴν δι' ὕδατος, χάριν ἀνθρώπων, τῷ γένει ἀπεργάσωμαι.

Κρυπτόμενον, ὡς νεφέλαις σε ἔγνωκα Ἥλιον, Θεέ μου τῷ σώματι πῶς οὖν γυμνοῦσαι τὰ ὕδατα, νῦν περιβαλλόμενος; ὁ Ἰωάννης ἐβόα ἐκπληττόμενος.

Λαμπρύνεται τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις καὶ λύτρωσιν, τοῦ σκότους εἰσδέχεται, τῆς ἁμαρτίας καὶ ἄνωθεν, θεῖον περιβάλλεται, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα γυμνουμένου σου.

Ὠδὴ Ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ο τοῦ φωτός χορηγὸς καὶ τῶν κιώ-

αἰώνων. Ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ
 φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων,
 ὁδηγήσον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ
 ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Τροπάριον.

Μετανοεῖτε βοῶν, ἡ Βασιλεία
 τοῦ Θεοῦ ἤγγικεν, ἱερός Πρόδρο-
 μος ἐφάνη, ἐκ τῆς ἐρημίας, τοὺς
 ἐρημωθέντας ἡμᾶς ἀνακτώμενος.

Νόμος ὁ πάλαι φησί, καὶ Προ-
 φητῶν ὁ ἱερός σύλλογος, ἦλθε
 Χριστὸς ἡμᾶς ἀναπλάττων, τῷ
 θεῷ βαπτισμῷ, τοὺς παλαιωθέν-
 τας, πολλοῖς παραπτώμασι.

Ξένα φησί καὶ φρικτὰ, ὁ Ἰωάν-
 νης καθορῶν σήμερον. νῦν ἡ πη-
 γὴ τῆς ἀθανασίας, προήλθεν ἐκ
 μικρᾶς, ῥανίδος τὸ θεῖον, αἰτήσα-
 σθαι Βάπτισμα.

Ὡδὴ ΣΤ'. Ὁ Κίρμος.

Αβυσσος ἀμαρτημάτων, ἐκύκλω-
 σέ με ἐσχάτη, ἀλλ' ὡς τὸν
 Προφήτην Ἰωάν, Κύριε, ἀνάγα-
 γε ἐκ φοβᾶς τὴν ζωὴν μου.

Ομβρισον ἀμαρτημάτων, ἡμῖν φι-
 λάνθρωπε λύσιν, ὁ ταῖς Ἰορδάνου
 ῥοαῖς, βυθίσας τὰ πταίσματα, τῶν
 γηγενῶν, διὰ ἔλεος μέγα.

Πέλαγος Χριστὲ ὑπάρχων, δι-
 καιοσύνης προέρχη, νῦν ἐν Ἰορδά-
 νη ποταμῷ, βυθίσαι τὸν δράκον-
 τα, καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν ποράβασιν
 πλῦναι.

Ρεῖθρόν σε τῆς ἀφθαρσίας, Χρι-

στὲ ὑπάρχοντα ὄντως, ρεῖθρα
 πῶς χωρήσει ποταμοῦ; ἐδόξα ὁ
 Πρόδρομος, δοξάζων σου, τὴν
 πολλὴν εὐσπλαγχνίαν.

Κοντάκιον. ἤχ. δ'. Ἐπιεφάνης.

Εν τοῖς ρεῖθροις σήμερον τοῦ
 Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος,
 τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ, Μὴ δειλιάσης
 βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀ-
 δάμ τὸν πρωτόπλαστον. Ὁ Οἶκος.

Οὐκ ἀπαιτῶ σε Βαπτιστὰ, τοὺς
 ὄρους ὑπερβῆναι. οὐ λέγω σοι εἰ-
 πέ μοι, ἃ λέγεις τοῖς ἀνόμοις,
 καὶ παραινεῖς ἀμαρτωλοῖς· μόνον
 βάπτισόν με σιωπῶν, καὶ προσ-
 δοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ Βαπτίσματος·
 ἔξεις γὰρ διὰ τούτου ἀξίωμα, ὅπερ
 οὐχ ὑπῆρξε τοῖς Ἀγγέλοις· καὶ
 γὰρ πάντων τῶν Προφητῶν μεί-
 ζονάσε ποιήσω, ἐκείνων μὲν οὐ-
 δεῖς σαφῶς με κατείδεν, ἀλλ' ἐν
 τύποις, καὶ ἐν σκιαῖς, καὶ ἐνυπνί-
 οῖς· σὺ δὲ ἐπὶ σοῦ ἰστάμενον κατὰ
 γνώμην· Σῶσαι γὰρ ἤκω Ἀδάμ
 τὸν πρωτόπλαστον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ 6. ἑορτάζομεν τὸν
 ἅγιον Σίλβηστρον πάπαν τῆς Ῥώμης.

Οὗτος ὁ ἅγιος διὰ τὰς ἀρετάς
 του, ἐγένετο ἐπίσκοπος Ῥώμης·
 ἔζη ἐν ἔτει 323 ἐπὶ τοῦ μεγάλου
 Κωνσταντίνου, τὸν ὁποῖον καὶ ἐ-
 κατήχησε, καὶ τὸν ἔκαμε χριστι-
 ἀνόν· οὗτος θεαρέστως ζήσας,
 πρὸς Κύριον ἐξεδέμησεν

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἱε-
 ρομάρ-

ρομάρτυς Θεαγένης, ἐπίσκοπος Παρίου, πόλεως τῆς Τρωάδος, ἐν θαλάσῃ ρίφθεις τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Θεόπεμπτος, ἐν εὐρήνῃ τελειοῦται.

† Ἡ ἅγια Θεοδότῃ ἡ μήτηρ τῶν ἁγίων Ἀναργύρων, ἐν εὐρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ὄσιος Μάρκος ὁ κωρὸς ἐν εὐρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Βασίλειος ὁ ἐξ Ἀγχύρας τῆς Ἀσίας, θηρίοις φαγωθεὶς τελειοῦται, ἐν ἔτει 361 ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Σέργιος, ξίφει τελειοῦται.

Ἦδὴ Ζ. Ὁ Εἰρμός.

» Εἰκόνος χρυστῆς, ἐν πεδίῳ Δε-
» ηρᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου
» Παιδὲς κατεπάτησαν, ἀθεωτά-
» του προστάγματος· μέσον δὲ
» πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμε-
» νοι ἔφαλλον, Εὐλόγητός εἶ ὁ
» Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Στολὴν ἱερὰν, ἐπενδύων με Χρι-
στὲ τὸν γυμνωθέντα, τῇ συμβου-
λίᾳ τοῦ ἀλάστορος, γυμνὸς προ-
βῆσαι τοῖς ὕδασι, εἴλου ἀγαθό-
τητος πλοῦτῳ· ἀνυμνῶ σου τὸ
Εὐσπλαγχνον, καὶ προσκυνῶ τὴν
θαυμαστὴν Οἰκονομίαν σου.

Τίς αὐτῇ Χριστέ, ἡ πολλὴ σου
πρὸς ἡμᾶς Οἰκονομία; τίς ἡ
πτωχεῖα; τίς ἡ ἀφατος καὶ ὑπερ-
νοῦν συγκατάβασις; ἔφη ὀπηνί-
χα σε εἶδεν, ὁ Ἰωάννης γυμνούμε-

νον, καὶ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ
ἐγκειλευόμενον.

Ῥφήσας Χριστέ, ὡσπερλύχνον τὴν
σεπτὴν σάρκα σου μέσον, τοῦ Ἰ-
ορδάνου καὶ ἐζήτησας, τὴν συγ-
χωθεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τῇ
ἁμαρτία Εἰκόνα, καὶ εὐρῶν κατε-
κάλλυνας τῷ Βαπτισμῷ σου Ἀγα-
θὲ, ὅθεν ὑμνοῦμέν σε·

Ἦδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν
» Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκατα-
» βάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρό-
» σον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε
» τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπε-
» ρυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶ-
» νας.
Τροπάριον.

Φωνὴ βοῶντος ἐμφανῶς, τῆς
ἐρήμου ἐπιστάς ὁ Ἰωάννης, ἐπι-
στρέφων καρδίας, μετανοοῦσας
θερμῶς, δοξάζει τὸν ἐπιφανό-
μενον, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, Σωτῆρα
καὶ Δεσπότην.

Χειμάρρους πέφυκας τρυφῆς,
ὁ θαλάσσης καὶ πηγᾶς δημιουργ-
γῆσας, καὶ πῶς ὕδασι βαίνεις;
τί ἀποπλῦναι ζητῶν, ἡ πάντων
ἔκπλυσις καὶ καθαρσις, τῶν ὑ-
μνολογούντων Χριστέ σε εἰς αἰ-
ῶνας;

Ψύξει τὰ βέρυματα ζητῶν, τῆς
κακίας τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὰς θα-
λάσσης, τῶν πηθῶν ἀναστεῖλαι,
καὶ τοῖς πικροῖς ἰλασμὸν, πηγᾶσαι
καὶ ἀφῆσαι Δέσποτα, ἔρχῃ βα-
πτισθῆναι, ἐν βείθοις Ἰορδάνου.

ἠρῶν

Ωρῶν καὶ χρόνων Ποιητὰ, ὑπὸ χρόνον γεγωνῶς δι' εὐσπλαγγίαν, ὁ ἀχρόνως ἐκλάμψας ἐκ προανάρχου Πατρὸς, ἐπέστης τὰ χρόνια πταισμάτα, πάντων ἀποπλῦναι ἐν βεῖθροις Ἰορδάνου.

Ἦδὲ Θ. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῶν
» ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἤγοντα καινουρ-
» γῆσαι τὸν Ἀδὰμ, βρώσει φθορᾶ
» πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἀγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέν-
» τα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρό-
» νως, ἐν ὕμνοις μεγαλυνώμεν.

Τροπάριον.

Ιδὼν σε ὁ Ἰωάννης, πρὸς αὐτὸν εὐεργέτα, ἐλθόντα καὶ αἰτοῦντα παρ' αὐτοῦ, ἐν ταπεινώσει τὸ βάπτισμα, ἐκπλαγεῖς συνεστάλη, μὴδ' ὄλως χειραπτῆσαι σε τολμῶν, τὸν ἀπτόμενον πάντων, ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ως χελιδῶν σεμνοτάτη, προμηνύουσα ἔαρ, ἐπέστη νοητὸν ὁ Βαπτιστής, τοῖς ἐν χειμῶνι ὑπάρχουσι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ ζάλην ὑπομένουσιν αἶψι, ἐναντίων πνευμάτων, πονηροτάτοις πάθει.

Σὲ τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τοῦ Πατρὸς ἐπιλάμψαν, τοῖς ἐν σκότει καθημένοις τῶν δεινῶν, ἄδυτε Ἦλιε Κύριε, καὶ ἐρχόμενον πάντας, φωτίσαι ἱερῶ σου Βαπτισμῶ, ὡς Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ τοῦ θανάτου ἀξίνη, ἐν τῇ ρίζῃ κειμένη, ὡς δένδρῳ ἀπειλεῖ τὴν ἐκτομὴν, τὴν ἀκαρίαν σου βλέπουσα, μὴ οὖν ἀκαρπος μείνης ψυχὴ μου, ἀλλὰ βόησον Θεῶ, ἐν θερμῇ μετανοίᾳ, Ἠμάρτηκά σοι σῶσόν με.

Φωνὴ βοῶντος ἤκουσθη, ἐν ἐρήμοις καρδίαις, εὐφράνθητε ἐπέστη ὁ Χριστὸς, ἀφροσιν πᾶσι δωρούμενος, ἀγιάσθητε πάντα, ἡ θάλασσα πηγαὶ καὶ ποταμοί, καὶ κοιλάδες, καὶ νάπαι, καὶ πᾶσα ἡ ὑψήλιος.

Ἐξοποστειλάρ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Φωνὴ βοῶντος ἤχησε, καὶ οἱ βουνοὶ σχιρτήσατε, χόρευσον γένος ἀνθρώπων ὁ γὰρ προανάρχος Λόγος, σάρκα λαβὼν ὡς ἄνθρωπος, ἤκει βαπτισθῆσόμενος, ὑπὸ χειρῶν ὧν ἐπλασεν, ἐν Ἰορδάνῃ χωνεύσων, τοῦ Κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Ὁμοιον.

Πῶς βεῖθρά σε ποτάμια, εἰσδέξονται φιλόνηρωπε, τοὺς ποταμούς καὶ θαλάσσας, ποιήσαντα ἐκ μὴ ὄντων; πῶς κορυφὴν τὴν ἄχραντον, τὴν σὴν τολμήσει Πρόδρομος χειροθετήσα Δέσποτα, ὑμνοῦμεν φρίττοντες Λόγε, τῆς σῆς πτωχείας τὸ ὕψος.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας ἱστώμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν πλ. β.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Αἱ ἀγγελικαί, προπορεύεσθε Δυναμίεις, ἐκ τῆς Βηθλεὲμ, πρὸς τὰ

ρίτ-

ρείθρα Ἰορδάνου· προέρχου Ἰωάννη, καταλείψας τὴν ἔρημον· χαιρε ποταμὲ καὶ εὐτρεπίζου· πᾶσα δὲ ἡ γῆ ἀγαλλιάσθω. Χριστὸς ἐρχεται, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Ἀδάμ, καθᾶραι ὡς εὐσπλαγγχος.

Στόμασιν ἄγνοις, καὶ ψυχαῖς κεκαθαρμέναις, δεῦτε μυστικῶς, Βηθλεεμ μεταχωροῦντες, καὶ πρὸς τὸν Ἰορδάνην, σὺν Χριστῶ ἐπειγόμενοι, ἄσωμεν αὐτῶ μετ' εὐφροσύνης, αἱ πατριαὶ τῆς γῆς νῦν πᾶσαι, πικρῶς λέγουσαι, Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μέγα καὶ φρικτὸν, τὸ Μυστήριον ὑπάρχει, ὅτι ὁ Θεὸς, τοῖς ἀνθρώποις ὠμοιώθη, καὶ ἁμαρτίαν ὄλωσ, μὴ εἰδῶς ὁ ἀνεύθυνος, ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι, ἐν ποταμῶ τῶ Ἰορδάνη αἰτεῖ σήμερον· εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ανθος ἐκ Δαβίδ, ἀνατείλας τῆς Παρθένου, ἦλθεν ὁ Χριστὸς, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδάνου, τὰς ἁμαρτίας πλῦναι, τοῦ Προπάτορος ὕδασι· χόρευσον Ἀδὴμ, εὐφραίνου Εὐα· ὁ οὐρανὸς ἀγαλλιάσθω. Λαοὶ εἴπωμεν, Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα. Ὁμοιον.

Τρέμει τῆ χειρὶ, δειλιῶν χειροθετῆσαι, χαιρεῖ τῆ ψυχῇ, ἐνοῶν ὁ Ἰωάννης, ὅτι τὴν κορυφὴν σου, ὑποκλῖναι εὐδόκησας, δούλου τὴν μορφὴν ἐνδεδυμένος, ἵνα βρο-

ζοντας, Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Ἄπασα ἡ γῆ, μυστικῶς ἀγαλλιάσθω· νῦν προφητικῶς, καὶ τὰ ὄρη σκιρτησάτω· ἀνάστρεψον τὸ ρεῖθρον, Ἰορδάνη ὡς γέγραπται· φρίξον ἐκ προσώπου τοῦ Δεσπότη, ὅτι Θεὸς ἐνανθρωπήσας, βροτοὺς ἅπαντας, τῆς ἁμαρτίας τοῦ Ἀδάμ, καθᾶραι ἐλήλυθεν.

Ἀπόστιχα ἰδιόμελα ἤχος πλ. β'.

Τριήμερος Ἀνέστης.

Ἰδοὺ ὁ φωτισμὸς τῶν πιστῶν, ἰδοὺ ὁ ἱλασμὸς ἡμῶν, ἐπιδαίνειν, μέλλει ρεῖθροις ποταμοῦ, τὸν ῥύπον ὅπως πλύνῃ, κακίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀναπλάσῃ συντριβέντας ἡμᾶς.

Στίχος. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου.

Ὁς εἶδέ σε ἐρχόμενον, ὁ Πρόδρομὸς σου Κύριε, καὶ αἰτοῦντα, βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, ἐν φόβῳ ἀνεβόα, Θεέ μου Πλαστουργέ μου, πῶς σε βαπτίσω τὸν ἀμόλυντον;

Στίχος. Εἶδοσάν σε ὕδατα.

Συνέλθωμεν πιστοὶ νοητῶς, πρὸς τὰς τοῦ Ἰορδάνου ῥοαῖς, θαῦμα μέγα, ὅπως ἴδωμεν σαφῶς· ὁ Κτίστης γὰρ τῶν ὄλων, ἐπέφανεν ὠράθη, καὶ βαπτισθῆναι παραγέγονε.

Δόξα, καὶ νῦν πλ. δ'.

Εν Ἰορδάνη ποταμῶ, Χριστὸς ὁ Θεὸς

ἐλευθερίας, ἀνόμως ἀνελόντος τοὺς παῖδας. Χριστὸς γάρ, ὁ λυτρωτῆς ἡμῶν, ζῶν χαρίζεται, πᾶσι τὴν ἀνόλεθρον βαπτίζόμενος.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ Ἡρώδου, νηπίων πρὶν ἀπέχτεινε νεολαίαν, τὴν Βηθλεὲμ αἱμάτων πληρώσαν· νῦν δὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστὸς ἔρχεται, τέκνα πολλὰ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰσποιοῦσθαι.

Ἦδὴ Η. Ὁ Βιρμός.

» **Ρ**ῆμα Τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν ἐπταπλασίως κάμινος, ἐξεκαύθη ποτὲ, ἐν ἧ΄ Παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, Βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων,
» Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Αποκενοῦντες δακρύων πηγὰς οἱ πιστοὶ, ἐξ ὀφθαλμῶν καθάρωμεν, πάντα ρύπον ψυχῶν, καὶ φῶς ἐν φωτὶ τρισσὸν ὀψώμεθα, βαπτισθῆναι Χριστοῦ ἐρχομένου· ᾧ προσμαρτυρήσει Πατὴρ οὐρανόθεν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου, λάμψει παρουσία, περιστερὰς ἐν εἶδει.

Δάκρυον ἅπαν, Χριστὸς ἀφαιρούμενος, ἀπὸ παντός προσώπου, προέρχεται ψυχῶν, πολυώδυνα νοσήματα, ἀνωδύνως ἐν ὕδατι παύων, καὶ παλαιωθέντας ἀνθρώπους καινίζων, τῇ παλιγγενεσίᾳ, τοὺς ὑμνολογοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ιερουργοῦνται, ψυχαὶ τοῦ Βα-

πτίσματος, τῷ θεοσδότῳ λουτρῷ, καὶ Πνεύματος πυρὶ, τοῦ τὰ πάθη ἐκκαθαίροντος, καὶ τὴν ὕλην συμφλέγοντος πᾶσαν, μοχθηρὰς κακίας, καὶ χάριν διδόντος, δοᾶν ἐν κατανύξει, Σὲ ὑπερουψοῦμεν Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦδὴ Θ. Ὁ Βιρμός.

» **Ψ**υχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀβρῦπώτοις χεῖλεσι, δεῦτε μεγαλῶνουμεν τὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ Ἑμμανουὴλ, δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς, προσφέροντες πρεσβεῖαν τεχθέντι, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Αγνώμων μηδεὶς, καὶ πρὸς Χριστὸν ἀχάριστος, ἔστω τὸ μακρόθυμον τῆς ἀνοχῆς αὐτοῦ, καὶ χρηστότητος ὑβρίζων καταφρονήσει· ἀλλ' ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ, δουλεύσωμεν αὐτῷ μελωδοῦντες, Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λέγει τοῖς λαοῖς, τῶν ἀπειθῶν ὁ Πρόδρομος, τίς ὑμῖν ὑπέδειξεν ἐκ τῆς ὀργῆς φυγεῖν, ἐχιδῶν γεννήματα τῆς μελλούσης; μετανοίας οὖν καρπούς, ἐνδειξασθε ἀξίους βοῶντες, Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ωπρωτικῆς, ἀγνωμοσύνης τόλμημα· ὃν γὰρ οἱ ἀλλόφυλοι, ὡς Λυτρωτῆν Χριστὸν, προσεκύνησαν ἐν δώροις τετιμηκότες, οἱ οἰκεῖοι μανικῶς, ἐζήτουν ἀποκτεῖναι φα-
νέντα

νέντα· φείσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν α. στι-
χολογίαν, Κάθισμα. ἤχος. γ.

Τὴν ωραιότητα.

Ο ἀπερίγραφτος ὢν τῇ Θεότητι,
περιγραφόμενος ὕλη τοῦ σώμα-
τος, μέλλει προέρχεσθαι ῥοαῖς,
Ἰορδάνου τοῦ βαπτισθῆναι· τοῦ-
τον καθαρότητι, διανοίας δεξώ-
μεθα· πάντων γὰρ ἐργάσασθαι,
τὴν ἀνάπλασιν βούλεται· πρὸς ὃν
νῦν ἐκδοήσωμεν φόβῳ, Δόξα Χρι-
στῆ τῇ ἐπιφανείᾳ σου. Δίς.

Εἰς τὴν β. στιχολογίαν. Κάθισμα
ἤχος. πλ. α.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ὁμότιμον Λόγον Πατρὶ καὶ
Μνεύματι, σαρκωθέντα δι οἶκτον
καὶ βαπτιζόμενον, τῶν Ἀγγέλων
οἱ χοροὶ, βλέποντες ἔτρεμον,
καὶ Ἰορδάνης ποταμὸς, εὐλαβη-
θεὶς καὶ φοβηθεὶς, ἐστράφη εἰς
τὰ ὀπίσω, ἡμᾶς ἀνάγων πρὸς ὕ-
ψος, τῆς σωτηρίας, πάθεισι ρεύ-
σαντας. Δίς.

Κανὼν ὁ Προϊέρτιος. φύλ. 420.

Κοντάκιον. Ἐν τοῖς ρείθροις σήμε-
ρον φύλ. 422. Ἔτερον τοῦ Προφήτου.

ἤχος. γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς σοφίας ἐμπλεως, τῆς ὑπερ-
σόφου θείας, Μαλαχία μέγιστε,
σὺ πεφυκὼς ὡς προφήτης, ἄνωθεν
αὐτὸν τὸν ὄντα Θεοῦ σοφίαν, ἐ-
δειξας τοῖς πᾶσι κάτω ἀναστρα-

φέντα· διὰ τοῦτο μακαριοῦμεν, τε-
λοῦντες ἐν πίστει τὴν θείαν μνη-
μην σου.

Τῷ αὐτῷ Μηνί γ'. μνήμη τοῦ Προ-
φήτου Μαλαχίου.

Ο προφήτης οὗτος ἦτον ἀπὸ
τὴν φυλὴν τοῦ Λευὶ· ἐγεννήθη,
ἐνῷ ἐπέστρεψαν οἱ Ἑβραῖοι ἀπὸ
τὴν Βαβυλῶνα· ἐπροφήτευσεν ἐπὶ
Ἰερσάρα, πρὶν Χριστοῦ ἔτη 400.
καὶ ζήσας θεαρέστως, ἐν εἰρήνῃ
ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρ-
τυς Γόρδιος ὁ Καισαρεύς, ξίφει
τελειοῦται ἐν ἔτει 417.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, μήτηρ
καὶ δυο τέχνα πυρὶ τελειοῦνται.

† Ὁ ὁσιος Πέτρος ὁ σημειο-
φόρος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Γορδίου τοῦ θεόφρονος, καὶ πα-
νευδόξου Μάρτυρος, αὐτῇ ἐπέιδεν
ἡμέρα, τῆς πανηγύρεως ἡνπερ,
λαμπρῶς νῦν ἐκτελέσωμεν. Χρι-
στοῦ γὰρ ὑπερήθλησε· διαναστῶ-
μεν προθύμως, ὡ φιλομάρτυρες
πάντες, πρὸς ἀρετῶν εὐκαρπίαν.
Τῆς ἑορτῆς· Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ

Τὴν Βηθλεὲμ ἀφέμενοι, τὸ και-
νότατον θαῦμα, πρὸς Ἰορδάνην
δράμωμεν, ἐκ ψυχῆς θερμοτάτης,
κάκεισε κατοπτεύσωμεν, τὸ φρι-
κτὸν Μυστήριον. Θεοπρεπῶς γὰρ

ἐπέ-

ἐπέστη, γυμνωθεὶς ὁ Χριστὸς μου, ἐπενδύων με στολήν, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν στιχηρὰ δ΄. ἤχος πλ. βί. Αἱ Ἀγγελικαὶ. Ὅρα φύλλα. 424.

Ἀποστιγα ἤχος. βί. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἀπὸ τῆς Βηθλεὲμ, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, μεταδῶμεν ἐκεῖ γάρ, τὸ φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει, αὐγάζειν ἤδη ἄρχεται.

Στίχος. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου.

Γῆ ἡ τοῦ Ζαβουλῶν, οἱ πέραν Ἰορδάνου, ἀκούσατε ἐγγίζει, Χριστὸς ἡ σωτηρία, τὸ φῶς ἡ ἀπολύτρωσις.

Στίχος Εἶδοςάν σε ὕδατα.

Εὐτρέπιζε καὶ σὺ, Ἰορδάνη τὸ ρεῖθρον· ὁ πυρὶ γὰρ βαπτίζων, ἐγγίζει τοῦ καινίσαι, τὸ συντριβέν πλαστούργημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Ὡφθη τὸ πατρικόν, ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν ρεῖθροις Ἰορδάνου, Βαπτίσματι καθαῖρον, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

~~~~~

4. Προεόρτια καὶ ἡ σύναξις τῶν ὁ. Ἀποστόλων καὶ τοῦ Ὁσίου Θεοκτιστοῦ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἱστώμεν στιχ. 6. Προεόρτια 3. (ὄρα φύλ. 418·) Καὶ τῶν Ἀποστόλων. ἤχος δ΄.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Κλεόπαν Ἀνδρόνικον, Σιλουά-

νόν τε καὶ Ἀγαθόν, Ἀνανίαν καὶ Φίλιππον, Πρόχορον Νικάνορα, Ῥοῦφον καὶ Σωσθένην, Λιόντε καὶ Στάχην, Στέφανον Τίμωνα· Ἐρμᾶν, Φλέγοντα Μάρκον, Λουκᾶν Σωσίπατρον, Ἰάσωνα καὶ Γάϊον, καὶ Τυχικὸν καὶ Φιλήμονα, ἱεροῖς μελωδήμασιν, οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Νάρκισσος καὶ Τρόφιμος, Καίσαρ Ζηναῖς καὶ Ἀρίσταρχος, Μάρκος Σίλας καὶ Γάϊος, Ἐρμῆς καὶ Ἀσύγκριτος, Ἀπολλῶς Κηφᾶς τε, Κλήμης καὶ Ἰούστος, Κούαρτος Ἐραστος Λουκάς, Ὀνησιφόρος Κάρπος καὶ Εὐδοῦς, Ματθίας καὶ Ἰάκωβος, καὶ Οὐρβανὸς Ἀριστόβουλος, Τυχικὸς καὶ Ἀρίσταρχος, ἐπαξίως τιμάσθωσαν.

Παύδην Ἡρωδίωνα, καὶ Ἀρτεμᾶν καὶ Φιλόλογον, Ὀλυμπᾶντε καὶ Ρόδιον, Ἀπελλῆν Ἀμπλίαν, Πατροβᾶν καὶ Τίτον, Τέρπνον καὶ Θαδδαῖον, Ἐπαινετὸν τὸν θαυμαστὸν, Ἀχαικὸν τε Ἀκύλλαν Λούκιον, Βαρνάβαν Φουρτουνάτον τε, καὶ Ἀπολλῶ τὸν αἰοίδιμον, καὶ τὸν Κρίσκην τιμήσωμεν, τοὺς σεπτοὺς θεοκήρυκας.

Δόξα καὶ νῦν ἔρχεται πρὸς Ἰορδάνην φύλ. 419.

Ἀποστίχου ἤχος βί. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὁ λύχνος τῷ φωτί, ἡ αὐγὴ τῷ Ἡλίῳ, ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ, ὁ Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, Προφήτα, καθυπούργησον.

Στί-

Στίχος. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου.

Ηλθεν ὁ φωτισμός, ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ δεῦτε, συνέλθωμεν ριφθῆναι, καὶ ἄσαι προσόρτια.

Στίχος. Εἶδοσάν σε ὕδατα.

Πάντα μοι διὰ σοῦ, τὰ καλὰ Θεοτόκε, ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, τὸ φῶς ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ γὰρ ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν ἤχος πλ. β΄.

Ερχεται πρὸς Ἰορδάνην Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; οὐτολμῶ ὁ γόρτος προσπαῦσαι τῷ πυρὶ, σὺ με ἀγίασον Δέσποτα, τῇ θεῖα ἐπιφανείᾳ σου.

Ἀπολυτικὴ. Ἀπόστολοι Ἅγιοι. φύλ. 1. Καὶ, Ἐτοιμάζου Ζαβουλὼν. φύλ. 420. Ἐν τοῖς ἀποδείκνοις Ὁ Κανὼν.

Ἦδῃ, ἀ. ἤχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός.

Τμηθείση τμᾶται πόντος ἐρου-
» θρός, κυματοτρόφος δὲ ξηραίνε-
» ται θυθός, ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοισ
» γεγωνὼς θατὸς, καὶ πανοπλίταις
» τάφος, ὡδῆ δὲ θεοτερπῆς ἀ-
» νεμέλπετο· ἐνδόξως δεδόξασται
» Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Τροπάρ.

Ηπανταιτία, καὶ παρεκτικὴ ζω-
» ης, ἡ ἀπειρος Σοφία τοῦ Θεοῦ,
» ὡκοδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς, Ἀγ-
» νῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· πρὸς

Ἰορδάνου δὲ νῦν ροὰς ἔρχεται,
» αἰτοῦσα τὸ Βάπτισμα, βροτῶν εἰς
» ἀνάπλασιν.

Μυσταγωγοῦσα, πάντας συγκα-
» λεῖ τοὺς ἐξ Ἑθνῶν, ἡ τοῦ Θεοῦ
» Σοφία πρὸς τὸ φῶς, τοὺς ἐν σκό-
» τει πρὶν ἀγνοίας ἀφεγγοῦς, κει-
» μένους εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας,
» ἀνάγουσα πρὸς τὸ φῶς τῷ Βα-
» πτίσματι, καρδίας καθαίροντι, καὶ
» κτίζοντι Πνεύματι.

Ακουτισθῶμεν, νῦν Προφητικῶν,
» ἐκπληρουμένων διὰ Πνεύματος
» φωνῶν· ὁ Βαπτίζων γὰρ ἐν Πνεύ-
» ματι καὶ πυρὶ, ἐπίγεται Χριστὸς
» πρὸς Ἰορδάνην· προσέλθετε πρὸς
» αὐτόν, καὶ φωτίσθητε· ἡμῶν γὰρ
» τὰ πρόσωπα, οὐ καταισχυνθήσον-
» ται.

Ἦδῃ Γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Κύριος ὢν πάντων, καὶ Κτίστης
» Θεός, τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθῆς
» πτωχεύσας, ἑαυτῷ ἦνωσας, ἐν
» τοῖς ρείθροις οἷς ἐμελλες ἐλ-
» θεῖν, αὐτὸς ὢν τοῖς λαοῖς προ-
» σεφῶνεις, Ὑδωρ τῆς ζωῆς ἀντ-
» λήσατε, καὶ πίστει στερεωθήσε-
» σθε.

Ρύσιον ψυχῶν καὶ σωμάτων ἁ-
» μα, τοῦ Βαπτίσματος τὴν χάριν
» Σῶτερ, ἔρχῃ χαρίσασθαι, διὰ
» τοῦτο βραβεύεις νῦν ἡμῖν, καὶ
» χάριν ἀντὶ χάριτος κράζων, ὕδωρ
» τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, καὶ πίστει
» στερεωθήσεσθε.

Αφρων ἀνὴρ ὁ μὴ γινώσκων
» Θεόν· διαφθίρεται καὶ γὰρ, ἀ-

τόποις ἐπιτηδεύμασιν, ἐλαττοῦ-
ται παντὸς ἐξ ἀγαθοῦ, καὶ πάσης
ἐκπίπτει σωτηρίας· οὐπερ τῆς
μερίδος ἅπαντες, οἱ Χριστὸν γνόν-
τες ῥυσθεύημεν.

Ἦδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

Προκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ
» Μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον,
» Χριστὲ προανεφώνησεν· ἔθου
» κραταῖαν, Βαπτίσματος τὴν χά-
» ριν, τοῖς πίστει τοῦτο δεχομέ-
» νοις ἅπασιν, εἰς λύτρωσιν τῶν
» ἀμπλακημάτων ἡμῶν.

Επὶ τὸ Βάπτισμα σπεύδων, τὸ
τοῖς θνητοῖς πηγάζον τὴν ἄφεισιν,
πεφορτισμένους πάντας, πταίσμα-
σι κακοῖς, κακῶς ἐν μοχθηρία
βιούντας, τὴν κατὰ ψυχὴν ἀνά-
παυσιν αὐτοῖς, ὡς Οἰκτίρμων
παρέχειν ἐπαγγειλάμενος.

Μεταλαβὼν τῆς σαρκὸς μου, τῆς
σῆς Θεότητος μεταδίδως μοι.
Εἰκὼν γὰρ ἀπαράλλακτος ὢν τοῦ
σοῦ Πατρὸς, χωρεῖς ἐπὶ χειρῶν
σου, Σῶτερ τὸ πλάσμα, πλήν τῆς
ἀμαρτίας, ἄνθρωπος φανείς, τῷ
ὁμοίῳ καθαίρων, Λόγε τὸ ὁμοιον.

Πόμα καὶ Χρίσμα καὶ Πνεῦμα,
σῆς σφραγίδος Σῶτερ γνωρίσμα-
τα, καὶ μυστικά χαρίσματα, καὶ
τῶν δωρεῶν τῶν θείων, ἀξίεραστα
γέρα· τὸν Μονογενῆ καὶ γὰρ σε
ἰλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν Κόσ-
μον ἀπέστειλεν.

Ἦδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

Τῷ συνδέσμῳ τῆς δειλίας, συ-

» νεχόμενος νῦν ὁ Πρόδρομος,
» παραιτεῖται τὸ Βαπτίζειν, εὐλα-
» βῶς Χριστὸν θεασάμενος, γυ-
» μνὸν ἐστῶτα, ἐπὶ τοῦ ὕδατος,
» ὕδασι στεγάζοντα τὰ ὑπερῶα.

Η τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ
ὑπερῶον ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ Ἀθύσ-
σους χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσας
ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ Σοφία, μο-
λεῖ πρὸς Ἰορδάνην. Βάπτισμα δὲ
δέχεται, χειρὸς ἐκ δούλου.

Μορφωθεὶς Ἀδάμ τὸν πρῶτον,
Βαπτισμῷ ἤκει καθάραι Χριστός·
ὁ Νεφέλαις δὲ τὸν Πόλον περιβάλ-
λων, καὶ ἀναβαλλόμενος τὸ φῶς,
γυμνὸς ὁρᾶται, ἐν Ἰορδάνου ρεί-
θροισι, καὶ χειρὶ κατέχεται, ὁ πάν-
τα φέρων.

Ἦδὴ ΣΤ'. Ὁ Εἰρμός.

Αβυσσος ἐσχάτη, ἀμαρτημάτων
ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα
μηκέτι φέρων, ὡς Ἰωνᾶς τῷ Δε-
σπότη βῶθ σοι, ἐκ φθορᾶς με
ἀνάγαγε.

Κύριόν σε γνόντες οἱ οὐρανοί,
διηγοῦνται τὴν σὴν Σῶτερ δόξαν,
ἐν τῇ σῇ Γεννήσει· νῦν δὲ Πατὴρ
σε κηρύττει, Υἱὸν ἀγαπητὸν βα-
πτιζόμενον.

Ρύπον πᾶς ὁ φέρων, ἀπορρύφθη-
τω δακρύων κρουνοῖς· καὶ Χριστῷ
ἐν τρόμῳ, προσερχέσθω, πυρὶ
καὶ Πνεύματι θείῳ, καθάραι προί-
όντι τὴν φύσιν ἡμῶν.

Ἦδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Οἱ Παῖδες ἐν Βαθυλῶνι, καμίνου
φλό-

» φλόγα οὐκ ἐπτήξαν, ἀλλ' ἐν
 » μέτω φλογὸς ἐμβληθέντες, δρο-
 » σιζόμενοι ἔψαλλον, Εὐλογητὸς
 » εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων
 » ἡμῶν.

Νευστάζων κάραν πρὸς ἔχθραν,
 μηδεὶς δολίως κινήσειε, τῷ πλη-
 σίον κακὸν ἀποδοῦναι, κακῶς ἀντι-
 κακοῦ μελετῶν· ἀλλ' ἐν ἀγάπῃ
 Κύριον, τὸν φανέντα τιμῆσωμεν.

Ημῶν Χριστοῦ ὅσοι φίλοι, μι-
 χρόν προσκακοπαθήσωμεν, τούτῳ
 μορφωθέντι, καὶ φανέντι, καθ'
 ἡμᾶς καὶ Βάπτισμα, ἐπειγομένῳ
 δέξασθαι, τῆς εἰκόνης εἰς κάθαρ-
 σιν.

Μεθ' ὅστις ἐμοῦ κατέλθη, καὶ
 συνταφῇ τῷ Βαπτίσματι, μετ' ἐ-
 μοῦ τῆς δόξης ἀπολαύσει, καὶ
 τῆς Ἀναστάσεως, Χριστὸς νῦν
 ἐπαγγέλλεται· ᾧ πιστῶς ὑπαν-
 τήσωμεν.

Ἦδὴ Η΄. Ὁ Εἰρμός.

Νόμον Πατρῶν οἱ μακαριστοί,
 » ἐν Βαβυλῶνι νέοι προκινδυνεύον-
 » τες, βασιλεύοντος κατέπτυσαν,
 » προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ συ-
 » νημίμενοι, ᾧ οὐκ ἔχωνεῦθησαν τυ-
 » ρί, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέ-
 » μελπον τὸν ὕμνον, Τὸν Κύριον
 » ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυ-
 » ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δαιτυμόνες τῆς Θεοῦ τροφῆς,
 τῆς Βηθλεὲμ τῷ λόγῳ κατατρο-
 φήσαντες, σὺν Ἀγγέλοις τε δο-
 ξάσαντες, καὶ Ποιμέσι καὶ Μά-

γοῖς τὸν σαρκωθέντα, νῦν πρὸς
 Ἰορδάνην μυστικῶς, πορευθῶμεν
 ὀψόμενοι, Μυστήριον τὸ μέγα,
 ὅπερ ἤκει Χριστὸς ἐκτελεσάι· ὃν
 ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶ-
 νας.

Νόμου τηροῦντες τὸ κεφάλαιον,
 καὶ Προφητῶν ἀγάπην ἐνστερ-
 νισάμενοι, μιμηταὶ Χριστοῦ γενώ-
 μεθα, δι' ἀγάπησιν ἄκραν, σάρκα
 λαβόντος, καὶ διὰ Βαπτίσματος
 ἡμᾶς τῷ Πατρὶ καταλλάξαντος,
 καὶ διδάξαντος μέλπειν, Τὸν Κύ-
 ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυ-
 ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εδεξιούτο τὸν ἐρχόμενον, τὰς
 ἁμαρτίας πάντων καθάραι νόμα-
 σιν· ἀλλὰ τοῦτον διεκώλυε, συ-
 στελλόμενος φόβῳ, Ἐγὼ χρεῖαν
 ἔχω βαπτισθῆναι ὑπὸ σοῦ τῷ Νυμ-
 φίῳ ἀντέφησεν· ὁ φίλος δὲ τῷ
 Λόγῳ φωνεῖ, καὶ τῷ Ἠλίῳ ὁ λύ-
 χνος, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας
 τοὺς αἰῶνας.

Ἦδὴ Θ΄. Ὁ Βίρμός.

Ξενίας Δεσποτικῆς, καὶ ἀθανά-
 του τραπέζης, ἐν πενιχρῷ σπη-
 λαίῳ, πρὶν ἀπολαύσαντες, νῦν
 πρὸς Ἰορδάνην δράμωμεν, Μυστή-
 ριον θεώμενοι ξένον, τὸ τῆς ἄνω
 λαμπρότητος πρόξενον.

Απιτε τῆς Βηθλεὲμ, οἱ τρυφη-
 ταὶ τῶν θαυμάτων, πρὸς χώραν
 Ἰορδάνου, κάκει δὲ ὄψεσθε, ἔργα
 μυστικῶς τελούμενα, Βαπτίσμα-
 τί τε τὸν Χριστὸν προσελθόντα·

τὸν

τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάσαι, καὶ γὰρ
σεσάρκωται.

Δημιουργὸς γεννηθεὶς, ἐκ τοῦ
Πατρὸς πρὸ αἰώνων, ἐτέχθη ἐπ'
ἐσχάτων, ἀτρέπτως σαρκωθείς,
Κόρης ἐξ Ἀγνῆς Θεοπαίδος, δι-
πλοῦς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος μένων,
τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάσαι διὰ βαπτί-
σματος.

Ως ἄνθρωπος ἐπέστη, οὐσία οὐ
φαντασία, ὡς ἐν μέσῳ πάντων,
ζητῶν τὸ Βάπτισμα, ὁ μόνος φύ-
σει ἀνεύθυνος· ἐνθίψαι γὰρ εὐ-
θύνας ἤλθες, τῶν ἀνθρώπων, ἐν
ῥύδασι βαπτιζόμενος.

Ἐν τῷ Ὁρθῷ, εἰς τὴν α'. στιχολο-
γίαν κάθισμα ἤχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ιδοὺ παραγίνεται πρὸς Ἰορδάνην
Χριστὸς, φωνεῖ τῷ Προδρόμῳ τε,
Δευρὸ με βάπτισον, τὸν πᾶσαν
καθαίροντα, Κόσμου τὴν ἀμαρτί-
αν, ποταμείοις ἐν ρεῖθροις· ἔκτει-
νόν σου τὴν χεῖρα, κορυφῆν μου
πρὸς θείαν· χεῖρὸς γὰρ τὸ παρά-
πτωμα, ἤλθον ἰάσασθαι. Δίς.

Εἰς τὴν β'. στιχολογίαν κάθισμα
ἤχος πλ. δ'.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ο μέγας Βαπτιστῆς, τοῦ Κυρίου
ἀγάλλου, ἐπέστη γὰρ Χριστὸς,
ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι· τρέμεις
ὡς ὑπῆρέτης· ὁ γὰρ Δεσπότης
κεφαλὴν κλίνει σοι· ἅψαι τῆς
θείας χάρας, τοῦ ἀπτομένου χει-
ρὶ τὰ σύμπαντα, καὶ εὐδοκίᾳ σώ-

(ΤΟΜ. Β').

ζοντος Θεοῦ, τὸ γένος τῶν ἀνθρώ-
πων. Δίς.

Κανὼν Προεόρτιος εἰς Γ'. φύλ.

Κοντάκιον Προεόρτιον. Ἐν τοῖς ρεί-
θροις· καὶ τῶν Ἀποστόλων, ἤχος β'.

Τὰ ἀνω ζητῶν.

Χριστοῦ Μαθητῶν, χορὸν τῶν
ἐβδομήκοντα, ἐνθέως πιστοὶ, ὑ-
μνήσωμεν σήμερον, καὶ πανηγυ-
ρίσωμεν· δι' αὐτῶν γὰρ πάντες
ἐμάθομεν, Τριάδα σέβειν ἀμέρι-
στον· ὑπάρχουσι γὰρ λύχνοι θείας
πίστεως Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἐβδομήκοντα Ἀποστόλων
τὴν χορείαν, συμφώνως οἱ πιστοὶ,
ἱεραῖς εὐφημήσωμεν μελωδίαις,
Στέφανον Πρόχορον τε, καὶ Σί-
λαν, καὶ Νικάνορα, Τίμωνα, καὶ
Ἀμπλίαν, καὶ Παρμενᾶν, Ἀπελ-
λῆν τε, Ἰάκωβον, Φίλιππον, Ἀρί-
σταρχον, καὶ Ματθίαν, Ἑρωδίου-
να, Κρήσκη, καὶ Φλέγοντα,
Βαρνάβαν, Λίνον, καὶ Ὀλυμπᾶν,
Ἀνανίαν, Λουκᾶν, καὶ Ἀσύχρι-
τον, καὶ τοὺς λοιποὺς. Ὑπάρχου-
σι γὰρ λύχνοι θείας πίστεως.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ δ'. Μνήμη τῶν ἁ-
γίων Ἐβδομήκοντα Ἀποστόλων τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι, πρῶτον
μὲν ἐξελέχθησαν παρὰ τοῦ Χρι-
στοῦ δώδεκα, ἔπειτα δὲ καὶ ἕτεροι
Ἐβδομήκοντα· μετὰ δὲ τὴν θείαν

Ἀνάληψιν καὶ Πεντηκοστὴν κα-
τετάχθησαν καὶ ἄλλοι πολλοί,
καθὼς ὁ θεὸς Παῦλος, ὁ Τιμό-
θεος, ἀλλ' οἱ δώδεκα καὶ οἱ ἑ-
βδομήκοντα ἀκούονται διὰ τὴν
ἐκλογὴν τοῦ Κυρίου μας.

† Ὁ Ὅσιος Θεόκτιστος, ὁ ἡ-
γούμενος τῆς ἐν Σικελίᾳ Κου-
κούμης μονῆς, ἐν εἰρήνῃ τελει-
οῦται.

† Ἡ Ὁσία Ἀπολλιναρία ἡ
Ῥωμαία, ἡ ἐπιλεγομένη Συγκλη-
τικὴ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔ-
τει 457.

† Οἱ ἅγιοι ἑξ Μάρτυρες, ἀ-
θλήσαντες, τελειοῦνται.

† Ὁ Ὅσιος Εὐθύμιος ὁ νέος,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Εὐθύμιος, ὁ ἡγού-
μενος τῆς μονῆς τοῦ Βατοπαιδίου,
ὁ ἐλέγξας Μιχαὴλ τὸν βασιλέα
καὶ Βέκκον, τὸν πατριάρχην τῶν
Λατινοφρόνων, ἐν βυθῷ τελει-
οῦται.

† Οἱ μετὰ τοῦ Εὐθυμίου δώ-
δεκα μοναχοί, Βατοπαιδινοί, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Χρύ-
σανθος καὶ Εὐφημία, ἀθλήσαντες
τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ὁσιομάρτυς Ὀνού-
φριος, ὁ ἐν Χίῳ μαρτυρήσας, ἐν
ἔτει 1818. τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Κοταλιπόντες Κόσμον, οἱ ἑβδο-
μήκοντα Λόγε, μαθητιῶσί σοι

πόθῳ, τῷ Λόγῳ καὶ διδασκάλῳ,
τῆς ἀγνωσίας τὸν κόσμον, ἀπο-
καθαίροντες πίστει.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἤχος πλ. β'. Αἰ.
Ἀγγελικαί. φύλ. 424.

Ἀπόστιχα. ἤχ. β'. Οἶκος τοῦ
Εὐφραθᾶ.

Ωφθη τὸ πατρικόν, ἀπαύγασμα
τῆς δόξης, ἐν Ἰορδάνου ρείθροις
Βαπτίσματι καθαῖρον, τὸν ῥύπον
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σοῦ.

Δέχου δουλοπρεπῶς, Προφῆτα
Ἰωάννη, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ Κό-
σμου, καὶ βάπτισον τὸν Κτίστην,
βροτῶν εἰς ἀναγέννησιν,

Στίχ. Εἶδοςάν σι ὕδατα ὁ θεός.

Ολύχνος τῷ φωτὶ, ἡ αὐγὴ τῷ
Ἡλίῳ, ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ ὁ
Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, Προφῆτα
καθυπούργησον.

Δόξα καὶ νῦν. Ὁμοιον

Σήμερον ὁ Χριστὸς, σωτήριον
ἀνθρώποις, λουτήριον δωρεῖται,
ψυχῶν καθαίρων ῥύπον, πυρὶ τῷ
τοῦ Βαπτίσματος.

5. Προεόρτια τῶν Φώτων, καὶ
τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Θεο-
πέμπτου, καὶ Θεωνᾶ, καὶ τῆς
Ὁσίας Συγκλητικῆς.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα,
| ἰστῶ-

ιστώμεν ςίχ. ς. και ψάλλομεν 3
προεόρτια φύλ. 418. και 3 ςίχ. προσ-
μοιοια τών Μαρτύρων ἤχος δ.

Ω; γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεωνῶν και Θεόπεμπτον, τοὺς
σοφοὺς ἀνυμνήσωμεν· τοῖς Χρι-
στοῦ γὰρ δόγμασι πειθαρχούμε-
νοι, λατρείαν πᾶσαν ἀθέμιτον,
λαμπρῶς καταργήσαντες· τὴν ἀ-
γίαν και σεπτὴν, εὐπειθῶς λελα-
τρεύκασιν, ἓνα Κύριον, και Θεὸν
πρὸ προσώπου τῶν Τυράννων,
εὐθαρσῶς ἔμολογοῦντες, και στε-
φανούμενοι ἄνωθεν. Ὁμοιον.

Τὸ τοῦ βίου χαμαιζηλον, και
τρυφῆς τὴν ἀπάθειαν, και τὴν
ἀπανθοῦσαν δόξαν πανευφημοι,
καταλιπόντες ὡς πρόσκαιρον,
Χριστῷ ἐκολληθήτε, τῷ αὐτοῦ
κάλλει τερπνῶς, ὡς ὠραίῳ φλε-
γόμενοι· και προσήχθητε, ὡς ἡ-
δύπνοα ῥόδα· και τῷ στέφει,
τῆς ἀφθάρτου Βασιλείας, θεοσθε-
νῶς συνεστέφθητε. Ὁμοιον.

Οὶ τὸν Κόσμον μισήσαντες, ὑ-
περκόσμιοι ὤφθητε, πρωτοτό-
κων Ἐκκλησία, νῦν συνήφθητε,
και τοῖς Ἀγγέλοις συνάδετε ὡ-
δὴν τὴν ἀκήρατον, ἐνωπίῳ τῷ
Θεῷ, παρεστώτες ἐνωπιοι· και
τὴν ἀθεσμον, τῶν εἰδώλων ἀπά-
την καθελόντες, τῶν Τυράννων
τὴν μανίαν, μαρτυρικῶς κατεβά-
λετε.

Δόξα και νῦν ἤχος πλ. β.

Ετοιμάζου Ἰορδάνη Ποταμέ· ἰ-
δοὺ γὰρ παραγίνεται Χριστὸς ὁ
θεός, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου,

ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κε-
φαλάς, συνθλάσῃ τῇ Θεότητι
ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς σοῖς· ἀγάλλου
ἡ ἔρημος Ἰορδάνου, τὰ ὄρη σκερ-
τήσατε εὐφροσύνην· ἦκει γὰρ ἡ
αἰώνιος ζωῆ, ἀνακαλέσαι τὸν Ἀ-
δάμ· φωνῆ βοῶντος βόησον, ὦ
Ἰωάννη Πρόδρομε ἐτοιμάσατε
ὁδοὺς τοῦ Κυρίου, και τὰς τρί-
βους αὐτοῦ, εὐθείας ἀπεργάσα-
σθε·

Ἀπόστιχα, ἤχος πλ. β. ἤρθη τὸ
πατρικόν, φύλ. 434.

Ἀπολυτίκιον ἤχ. δ.

Απεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης
ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιῇ,
ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, και διηρέθη
τὰ ὕδατα ἐνθεν και ἐνθεν, και
γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά,
εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσι-
ματος· δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν,
τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν.
Χριστὸς ἔφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιά-
σαι τὰ ὕδατα.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπν. Κανῶν. Τοῦς
εἰρμούς, και τὰ τροπάρ. ἀνά δύο.

Ἦδῃ Α΄. ἤχος πλ. β. Ὁ Εἰρμός.

Κύματι Θαλάσσης τὸν κρύ-
ψαντα παλαι, διώκτην Τύραννον,
τὰ Ἰορδάνεια, ρεῖθρα συστέλλει
και κρύπτει, τὴν ἐμὴν νῦν κα-
θαιρόμενον, ἀνθρωπίνως κάθαρ-
σιν ἐνδόξως γὰρ ἐνδόξασται.

Κύριε Θεέ μου, φωτῶνυμον ὁ-
μιον, και προεόρτιον, ὡδὴ σοι
ἄτομαι, τῷ θείοις θεοφανείοις,

μουσικῶς ἀναγεννῶντί με, καὶ πρὸς τὴν λαμπρότητα, τὴν θεῖαν ἐπανάγοντι.

Ανω πρὸ αἰῶνων, καὶ κάτω προσφάτως, ἐπιφανέντα σε, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ τὰ περίγεια Σῶτερ, κατεπλήττοντο, θεώμενα καὶ τὴν ὑπὲρ λόγον σου, ἀνύμουν συγκατάβασιν.

Ἰνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, σαυτὸν ἐκένωσας, μέχρι καὶ δούλου μορφῆς· νῦν δὲ παλάμη τοῦ δούλου, ὑποκλίνεις κεφαλὴν δουλικῶς, τὴν ἐμὴν ἀνάπλασιν, καὶ κάθαρσιν δωροῦμενος.

ᾠδὴ Γ. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, ἐδράσαντα
» πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ **Κ**τί-
» σις κατιδοῦσα, σαρκὶ κρυπτό-
» μενον νάμασι, θάμβει πολλῶ
» συνείχετο, οὐκ ἔστιν Ἄγιος,
» πλήν σου Κύριε κραυγάζουσα.

Σύμβολα πρὶν Προφήταις, παρῆδειξας τῆς σῆς Θεοφανείας, νῦν δὲ τὰ κεκρυμμένα, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, ἐπιφανεῖς μυστήρια, ἀνθρώποις σήμερον, νέμων νέαν ἀναγέννησιν.

Ηπλωσεν Ἰορδάνης, τὰ ὕδατα ὡς νῶτα μετὰ τρόμου, τοῦ δέξασθαι τὸν Κτίστην, σωματικῶς βαπτιζόμενον, καὶ πάντας ἀγιάζοντα· οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε Φιλάνθρωπε.

Μέγα πρὸς σωτηρίαν, ἐφόδιον τὸ Βάπτισμα παρέχει, Χριστὸς

τοῖς αἰσθομένοις, αὐτοῦ τῆς θείας ἐλλάμψεως, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλουσιν, οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε Φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ Δ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν πρὸς τὸ Βάπτισμά σου ἐ-
» λευσιν, προορῶν Ἀββαχοῦμ, ἐ-
» ξεστηκῶς ἐβόα, εἰς θάλασσαν
» τοὺς ἵππους σου, ὕδατα πολλὰ,
» ἐπεβίβασας Σῶτερ διαταράσσον-
» τας.

Επιφανέντος σου ἐν σώματι, ἡ-γιάσθη ἡ γῆ, ὕδατα εὐλογήθη, ὁ οὐρανὸς πεφώτισται, γένος δὲ θροτῶν, τῆς πικρᾶς τυραννίδος ἔχθρου λελύτρωται.

Ρήματι θείῳ νῦν ὁ Πρόδρομος, ἐξ ἐρήμου μολεῖ, πρὸς Ἰορδάνην λέγων, Μετανοεῖτε ἡγγικεν, ἡ τῶν οὐρανῶν, Βασιλεία καλοῦσα, πάντας πρὸς ὁδὸν Θεοῦ.

Ο μετασρέφας πρὶν τὴν θάλασσαν, εἰς ξηρὰν καὶ πηγὰς, ἐξ ἀκροτόμου ἐβύσας, πταισμάτων χωνευτήριον, νῦν ἀποτελεῖ, Ἰορδάνου τὸ ρεῖθρον πυρὶ, τοῦ Πνεύματος.

ᾠδὴ Ε. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εοφανείας σου Χριστέ, τῆς
» πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης,
» **Η**σαίας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ
» νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραυγάζεν·
» οἱ πεφωτισμένοι ἤκατε λούσα-
» σθε, δι' ὕδατος Θεοῦ καὶ Πνεύ-
» ματος σαφῶς, καὶ ψυχὴν καὶ
» τὸ σῶμα ἀποκαθάρατε.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, νέος Ἄδὰμ χρηματίσας ὁ Πλάστης, ἐν πυρὶ καὶ Πνεύματι καὶ ὕδατι, ξένην ἐκτελῶν ἀναγέννησιν, καὶ ἀνάπλασιν θαυμαστὴν, δίχα συν- τρίψεως, καὶ χωνευτηρίων, Βαπτίσματι θεουργῶ καινοποιούμε- νος.

Διὰ τοῦ Πνεύματος ψυχὰς, και- νοποιεῖς, διὰ δὲ τοῦ ὕδατος, ἀγι- αζεις τὸ σῶμα τὸ σύνθετον, ζῶον ἀναπλάττων τὸν ἄνθρωπον. τῷ διπλῶ γὰρ τῷ συγγενεῖ, χρησί- μως φάρμακα σοφῆ προμηθεία, προσάγεις ὡς ἱατρός, σωματίων καὶ τῶν ψυχῶν.

Εξ ἀλογεύτου προελθὼν, ὁ γεν- νηθεὶς ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, πρὸς τὸν ἐκ στείρας παραγέγονας, ἐξαιτῶν ὡς ἄνθρωπος Βάπτισμα, ἀλλ' ἐξ ὕδατος μυστικῶς δια τοῦ Πνεύματος, ἀπειργάτω Σῶτερ, πολυτέκνον Ἐκκλησίαν, τὴν πρὶν ἄγονον.

ὠδὴ ΣΤ'. Ὁ Εἰρμός.

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη,
 » φόβῳ ὁ θεὸς Βαπτιστῆς· εἰ γὰρ
 » καὶ συνεστάλη, προσεγγίσει τῷ
 » πυρὶ ὁ γόρτος, ἀλλὰ ἀκούσας,
 » ἄφες ἄρτι ἔδραμε, τὸ ἐπίταγμα
 » πληρῶν ὡς δούλος, θείας τε
 » ἄνωθεν, μαρτυρούσης φωνῆς,
 » ἤκουσεν Ἰῶν τὸν προαιώνιον.

Απεγράφης, ἀλλ' οὐκ ἐδουλώ- θης, Καίσαρος θεσμοῖς πειθαρχῶν· εἰ γὰρ καὶ τῆς δουλείας, παρα- μύθιον ἡμῖν παρέχων, ἐκὼν ὑπεί-

χεις, καὶ τελεῖς τὸ δίδραχμον, ἀλλὰ νόμῳ τῷ τῆς ἁμαρτίας, πρὶν πεπραμένους ἡμᾶς, ἤλευ- θέρωσας νῦν, καὶ υἱοθεσίας κα- τηξίωσας.

Βασιλεύεις, ἀλλ' οὐ κατὰ κό- σμον, φύσει πεφυκῶς Βασιλεύς· εἰ γὰρ καὶ κατὰ σάρκα, ἐκ φυλῆς Δαβὶδ τεχθεὶς τὸν Θρόνον, τῆς Βασιλείας Σῶτερ, τούτου ἔλαβες, ἀλλ' αἰδιον ἔχεις τὸ κράτος, συμ- βασιλεύων Πατρὶ, πρὸ αἰώνων ἄει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺν τῷ Πνεύματι.

Βασιλεὺς μὲν, ὁ τοῦ Κόσμου Ἄρχων, καὶ τῶν ἐν τοῖς ὕδασι, πάλαι προσηγορεύθη, ἀλλ' ἐμ- πνίγεται τῇ σῇ καθάρσει, καὶ κα- θαιρεῖται, ὡς τῇ λίμνῃ πρὶν λε- γεῶν, τῶν χειρῶν δέ σου Σῶτερ τὸ πλάσμα, τὸ δουλωθὲν ὑπ' αὐτοῦ, κραταιᾶ σου χειρὶ, τῆς ἐλευθερίας κατηξίωσας.

ὠδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Αφραστον θαῦμα, ὁ ἐν καμίνῳ
 » ῥυσάμενος, τοὺς Ὅσιους Παῖδας
 » ἐκ φλογός, κλίνει κορυφῆν, καὶ
 » αἰτεῖ τὸ Βάπτισμα, ὑπὸ τοῦ
 » δούλου, καθαιρῶν τοὺς βοῶντας,
 » Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τέμνεται ρεῖθρον, πρὶν μηλωτῇ Ἰορδάνειον, προτυπούση, Βάπτι- σμα τὸ σὸν· δι' οὗ τῶν παθῶν, ῥήγνυται χιτώνιον, καὶ ἀφθαρσίας ἐνδύμα αὐτουργεῖται, τοῖς βοῶσι, Χριστῆ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ολβιον ρεῖθρον, ἐν ἑαυτῷ γάρ· διέξ-

δεξιμένοι, βαπτισθέντα τὸν Δημιουργόν, δέδεικται πηγῇ, ζωφόρου νάματος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων, Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέκρωσιν θεῖαν, συμβολικῶς εἰκονίζοντες, καταδύσει ὕδατος τριττῆ, ἐν τῷ Βαπτισμῷ Χριστῷ συνθαπτόμεθα, τῇ τριημέρῳ ἐγέρσει κοινωνοῦντες, καὶ βοῶντες Χριστῷ, εὐλογητὸς εἶ.

Μία ἡ χάρις, Πατὴρ Ἰοῦ τε καὶ Πνεύματος, τελειοῦσα τοὺς τὴν δωρεάν, στέργοντας πιστῶς, τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος, υἰοθεσίας λαβόντας ἐξουσίαν, τοῦ βοᾶν, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡτὴ ἢ Ὁ Εἰρμός.

Εκστηθι φρίττων Οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ὕδωρ περιβάλλεται, ὁ φλέξας ὕδασι πρὶν, Δικαίου θυσίαν παραδόξως· ὄν Παιδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λύτρωσιν ἐργεταί Χριστὸς, διὰ βαπτίσματος, παρασχεῖν πᾶσι πιστοῖς· ἐν τούτῳ τὸν Ἀδὰμ καθαίρει γὰρ, τὸν πεπτωκότα ὑψοῖ, τὸν ρίψαντα Τύραννον αἰσχύνει, τοὺς οὐρανοὺς ἀνοίγει, Πνεῦμα Θεῖον καθέλκει, καὶ τῆς ἀφθαρσίας, τὴν μέθεξιν δωρεῖται.

Πέπαυται πλάνη τοῦ ἐχθροῦ· φωνῇ βοῶντος γὰρ, ἐν ἐρήμῳ τὴν ὁδόν, Κυρίου, κρᾶζει εὐτρε-

πίσατε, καὶ πάσας τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ποιήσατε προστάττει· φάραγξ ἢ ταπεινὴ γὰρ, φύσις βροτῶν ὑψοῦται· ὄρος καὶ βουνὸς δὲ, δυσμενῶν ταπεινοῦνται.

Ω παραδόξων δωρεῶν, ὡ θείας χάριτος, καὶ ἀφράστου ἀνοχῆς· ἰδοὺ γὰρ ὕδατι καθαίρει με, πυρὶ φωτίζει με, καὶ Πνεύματι θείῳ τελειοῖ με, ὁ Πλάστης καὶ Δεσπότης, νῦν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, τὴν ἐμὴν φορέσας, φύσιν ἀναμαρτήτως.

Ὡτὴ Θ΄. Ὁ Εἰρμός.

Μὴ ἐποδύρεσθε μάτην, ἀπογνώσεως βρόχοις, ἀποπνιγόμενοι βροτοί, ὑπεύθυνοι κακῶν, ἀλλ' ἐν κατανύξει ψυχῆς προσέλθωμεν, τῷ καθαίροντι πάντας, ὡς μόνῳ καθαρῷ, καὶ διδόντι συγγνώμην διὰ Βαπτίσματος.

Επὶ τῷ ξένῳ σου Τόκῳ, τὸν πρὶν ἐκ τῆς Παρθένου, ὑπερφυῶς ἐθαυμαστώθης, Λόγε τοῦ Θεοῦ· νῦν δὲ μεγαλύνῃ μέγα Μυστήριον, ἐκτελῶν παραδόξως, μεθέξει τῇ σεπτῇ, κολυμβήθραν πολυτέκνον θείῳ Πνεύματι.

Γῆ ἡγιασθῆ Γεννήσει, τῇ ἀγίᾳ σου Λόγε, διηγουμένων οὐρανῶν, σὺν ἄστροις δόξαν σὴν, νῦν δὲ τῶν ὑδάτων φύσις εὐλόγηται, σοῦ σαρκὶ βαπτισθέντος, καὶ γένος γηγενῶν, πρὸς τὴν πρὶν ἐπανήλθεν αὐθις εὐγένειαν.

Αγαλλιάσθω γῆ πᾶσα, οὐρανὸς

εὐφραίνεσθω, Κόσμος σκιρτάτω, ποταμοὶ κροτεῖτωσαν χειρὶ, αἱ πηγαὶ καὶ λίμναι, ἄβυσσοι θάλασσαί, συγχαίρετωσαν ἡκεῖ, Χριστὸς γὰρ τὸν Ἀδὰμ, ἐκκαθάραι καὶ σῶσαι θείῳ Βαπτίσματι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν α΄. Στιχολ. Κάθ. ἡχ. α΄.

Χορὸς Ἀγγελικός.

Εὐφραίνου ποταμὲ, Ἰορδάνη ἐν σοὶ γὰρ, ὁ πάντων Ποιητῆς, παραγίνεται θέλων, τὸ Βάπτισμα εἰσδέξασθαι, ὑπὸ δούλου ὡς εὐσπλαγγνος· τέρπου χόρευε, Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ Προμηθτορ· ἐπεδήμησεν, ἡ ἀπολύτρωσις πάντων, Θεὸς ὁ ὑπεράγαθος. Δίς.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολογ. Κάθισμα. ἡχ. γ΄.

Τὴν ὠριότητα.

Τὸν ἀκατάληπτον σάρκα, πτωχεύσαντα, καὶ πρὸς τὸ βάπτισμα παραγενόμενον, καὶ τὴν ἀνάπλασιν ἡμῶν ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενον, ἅπαντες ὑμνήσωμεν, ὡς Θεὸν πολυέλεον, καὶ τὴν συγκατάβασιν, τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν, βοῶντες εὐχαρίστῳ καρδίᾳ, Δόξα Χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου. Δίς.

Κανὼν Προσόρτιος. Φύλ. 773.

Κοντάκιον. ἡχ. δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς βείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐχθοῶ, Μὴ δειλιάσῃς βα-

πτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἦκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον·

Ὁ Οἶκος.

Βάθος ἀπείρου σοφίας Λόγε, καὶ πηγὴ χαρισμάτων σὺ ἀνένναος ὦν, βλυστάνεις τῷ κόσμῳ τὴν ἀφρασιν, ἄβυσσος ὅλωσ ζῶν πηγάζων, Ἰορδάνου τοῖς βείθροις αἰτῶν, ἐπέιγῃ Βάπτισμα νῦν, μολυσμοῦ ὁ ἐκτὸς μόνος ἄνωθεν ὑπάρχων, ἀποκαθαίρεις τῶν βροτῶν ἁμαρτίας ὡς εὐσπλαγγνος, ἐν ᾧ τὴν λύσιν τοῦ πταιίσματος, ἐξεργάσω Χριστὲ τῷ προσλήμματι· σῶσαι γὰρ ἦκεις, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Τῷ αὐτῷ μνην ἑ. μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ, καὶ προσόρτια τῶν Θεοφανεῶν.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεοπέμπτος ἦτον ἐπίσκοπος, καὶ ἐξῆ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 290. Οὗτος ἐλέγξας παρρησίᾳ τὸν τύραννον, παιδεύεται καὶ ἀποκεφαλίζεται. Ὁ δὲ ἅγιος Θεωνᾶς κατεσκεύαζε τὰ μαγικά του φάρμακα, καὶ ἀφοῦ διὰ τοῦ ἁγίου τούτου ἔγεινε χριστιανός, ἐτάφη ζῶν ὁ ἀοίδιμος, καὶ οὕτως ἀπήλαυσε τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Ἡ ὁσία Συγκλητικὴ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ ἐν τῷ Ἀκρίτα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος οὗτος ἦτον ἀπὸ τὴν Κρήτην, υἱὸς εὐσεβῶν γονέων Θεο-

φά-

φάνους, καὶ Ἰουλιανῆς καλουμένων ἤτο ποιμὴν προβάτων· ἐπειτα γίνεται μοναχός, καὶ κλείσας τὸν ἑαυτὸν του εἰς ἓν ἀκρωτήριον, Ἄκριτα καλούμενον, καὶ πολλοὺς ἀγῶνας ὑπομείνας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Ὁ ὁσιος Φαῦστος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οὗτος ἦτον ἀπὸ τὴν Ἀνατολήν· ἐπῆγε δὲ εἰς τὰ Δυτικὰ μέρη ὅπου ἀναβάς εἰς ἓν ὑψηλὸν Βουνόν, πολλοὺς κόπους ὑπέμεινε. Αἰρέσεως δὲ ἀναφύσης, ἐπροσκαλέσθη καὶ οὗτος ἐκεῖ, ὅπου πολλοὺς αἰρετικούς ἐδίδαξε, καὶ ἔκαμεν ὀρθοδόξους, καὶ πολλὰ θαύματα ποιήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Σάις ἐν θαλάσῃ βληθεὶς τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Θεείδος κεντούμενος τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νέος Ὁσιομάρτυς Ῥωμανὸς ὁ Καρπενησιώτης, ὁ ἐν Βυζαντίῳ μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1694, ξίφει τελειοῦται.

+ Ἡ ὁσία Δομνίνα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἰσχύς ἐν ταῖς βασάνοις, ἐπέμφθη σοι παρὰ Θεοῦ, Θεόπεμπτε Ἱεράρχα, ἐν ἧ' πρὸς πίστιν Θεωνῶν, συναθλητὴν ἐπεσκάσω, μεθ' οὗ σὲ νῦν εὐφημοῦμεν.

Καὶ τῆς ἰορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνοκ,

ιστῶμεν στίχους, δ' ἤχος πλ. β'.

Αἱ Ἀγγελικαὶ

Τί ἀμφιγοεῖς, Βαπτιστὰ Οἰκονομίαν, ἣν προεκτελῶ, διὰ πάντων σωτηρίαν; τὰ πάλαι ἄφες ἄρτι καὶ λογίζου τὰ πρόσφατα· πίστευε, Θεῷ συγκαταβάντι, καὶ προσελθὼν ἐμοὶ ὑπόργυε. Θεὸς ἦλθε γάρ, δι' εὐσπλαγχνίαν τὸν Ἀδὰμ, καθάραι τοῦ πτώματος. Δίς.

Αἴρων τὰς ἡμῶν, ἀμαρτίας ἐπὶ ὤμων, ἦλθεσ Ἰησοῦ, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδάνου. ἐγὼ δὲ δέδοικά σου, τὸ φρικτὸν τῆς ἐλεύσεως· πῶς οὖν μοι κελύεις σὲ βαπτίσει; αὐτὸς ἐμὲ καθάραι ἤκεις, καὶ πῶς Βάπτισμα, τὸ παρ' ἐμοῦ ἐπίζητεῖς, τὸ πάντων καθάρσιον;

Φύσεως ἐμῆς, ἀκατάληπτος ὁ λόγος, δούλου δὲ μορφῆν, ἐνδυσάμενος προῆλθον, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην· μηδαμῶς μοι ἀμφίβαλλε. δεῦρο μὴ φοβοῦ, προσέγγισόν μοι, τὴν δεξιάν τῆ κορυφῆ μου, τιθεὶς βόησον, Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξ. Ὁμοιον.

Τρόμῳ λειτουργῶν, Ἰωάννης τῷ Δεσπότῃ, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ βοᾷ μετ' εὐφροσύνης, Συγχάρητέ μοι πάσαι, γενεαὶ τοῦ Προπάτορος· ἦλθε γάρ ἡμῶν ἡ προσδοκία, ἐλήλυθεν ἐν Ἰορδάνῃ, Χριστὸς ἅπαντας, τῆς ἀμαρτίας τοῦ Ἀδὰμ, καθάραι ὡς Εὐσπλαγχνος.

καὶ

Καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Ασωμεν λαοί, τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου, καὶ ἐν ποταμῷ, βαπτισθέντι Ἰορδάνου, καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶμεν, Βασιλεῦ πάσης Κτίσεως, δώρησαι ἡμῖν ἀκατακρίτως, ἐν καθαρᾷ τῇ συνειδήσει, πιστῶς φθάσαι σου, καὶ τὴν ἀγίαν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἔγερσιν.

Ἀπόστιχα, ἤχος. β΄. Οἶκος τοῦ Βύραθα.

Ιδοὺ ὁ Βασιλεὺς, ἰδοὺ ἡ προσδοκία, τοῦ Ἰσραὴλ ἐπέστη, λαοὶ ἀγαλλιάσθε, τὸ φῶς γὰρ ἐπιφαίνεται.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου.

Οτε τοῖς ἐπὶ γῆς, μετὰ σαρκὸς τὸ θεῖον, νῦν φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἐπέφανε καὶ πᾶσιν, ἡ χάρις ἐξανέτειλεν.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Ολύχνος τῷ φωτι, ἡ αὐγὴ τῷ Ἠλίω, ὁ πρόδρομος τῷ Λόγω, ὁ φίλος τῷ Νυμφίω, Προφήτα καθυπούργησον.

Δόξα, καὶ νῦν. ἤχος, πλ. δ΄.

Ιωάννη Βαπτιστᾶ, ὁ ἐν μήτρα γυνώρισας με τὸν Ἀμνόν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον· μετὰ Ἀγγέλων μοι λειτούργησον· ἐκτείννας ἄφαι τῇ χειρὶ σου, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου, καὶ ὅταν ἰδῆς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, συν

τούτοις βόησον, ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι.

ΩΡΑ Α΄. ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ.

Ἐὰν τύχη ἡ παραμονὴ τῶν ἀγίων Θεοφανείων ἐν σαββάτῳ ἢ κυριακῇ, ποιούμεν ἀνευ νηστείας τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ὁρῶν τῇ Παρασκευῇ, γενομένης Θ΄. Περὶ ὥραν α΄. τῆς ἡμέρας σημαίνει καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πάντες, καὶ εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ἀρχόμεθα τὸ Τρισάγιον· εἶτα τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ΄· καὶ στιχολογοῦμεν τοὺς γ΄. Ψαλμούς.

Τὰ ρήματα μου ἐνώτισαι Κύριε· ψάλ. 348.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει. Εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με. Τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν, ὠδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐφοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν. Ἠτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με. Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώκει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς

ζωῆς

ζωῆς μου, καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω; Ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμέ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου, οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροὶ μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον. Ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμέ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδιά μου, ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμέ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. Μίαν ἡτήσαμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω, τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν Ἅγιον αὐτοῦ. Ὅτι ἐκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ· ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με. Καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ, ἄσω καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ. Εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα, ἐλέησόν με, καὶ εἰσάκουσόν μου. Σοὶ εἶπεν ἡ καρδιά μου, Κύριον ζητήσω· ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ζητήσω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου· βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀπο-

σκορακίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου. Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με. Νομοθέτησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. Μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανεστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδιά σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἀλληλοῦῖα γ΄.

Εἶτα τὸ Τροπάριον ἦχος δ΄.

Απεστρέφετο ποτὲ ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιῆ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος· δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσαν τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν Κτίσιν θέλων ἀνακαινίσαι.

Καὶ νῦν, Τί σε καλέσωμεν ὦ Κεχαριτωμένην.

Εἶτα τὰ ἰδιόμελα, πλ. δ΄.

Σήμερον τῶν ὑδάτων ἀγιαζεται ἡ φύσις, καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ρεῦμα, Δεσπότην ὀρῶν ρυπτόμενον.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἄνευ στίχου. Εἶτε
Στίχ.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου.

Ως ἄθρωπος ἐν ποταμῷ, ἤλθες Χριστέ Βασιλεῦ, καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθῆ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁματίας ἡμῶν Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Εἰδοσάνσει ὕδατα ὁ Θεός· τὸ αὐτό.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· ἤλθες Κύριε μορφήν δούλου λαβὼν, Βάπτισμα αἰτῶν ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν· εἰδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐροθήθησαν, σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων, Πῶς φωτίζει ὁ λύχνος τὸ φῶς; πῶς χειροθετήσῃ ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; ἀγίασον ἐμέ καὶ τὰ ὕδατα Σωτῆρ, ὁ αἱρῶν τοῦ Κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Προκειμενον. Ἦχος δ΄.

Ἐβρόντησε Κύριος ἐπὶ ὕδατων πολλῶν.

Στίχ. Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος, Εὐφράνθητε ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθειτω ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρ-

μήλου, καὶ ὁ λαός μου ὀψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνείμενοι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, καὶ εἶπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ. Ἰσχύσατε, καὶ μὴ φοβεῖσθε, ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἤξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἀλείται χλωὸς ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλώσσα μογγιλάλων, ὅτι ἐβράβη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῆ διψῶση. Καὶ ἔσται ἡ ἀνυδρος εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται, ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις σειρήνων, καὶ καλάμη καὶ ἔλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται· οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκίθατος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτου, οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῆ εἰς αὐτὴν, οὐδὲ μὴ εὔρεθῇ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, καὶ συνηγμένοι διὰ Κύριον. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἤξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης, καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἰνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός.

Ἁπόστολος.

Πρά-

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε, τίνα με ὑπονοεῖται εἶναι; οὐκ εἰμι ἐγὼ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμέ, οὐδ' οὐκ εἰμι ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, Υἱοὶ γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οἱ Ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν Προφητῶν, τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες ἐπλήρωσαν. Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες ἤτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Ὅς ὤρθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους, τοῖς συναναβάσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινες νῦν εἰσὶ μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς Πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην. Ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Εὐαγγέλ. ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραγίνεται Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής.

Εἶπα. Τὰ διαθήματά μου κατεθύβηνον. Τὸ, Τρισάγιον. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

τὸ Κοντάκιον. ἤχος δ'. Ἐν τοῖς ρέεθροις σήμερον. Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Θεὸς οἰκτερῆσαι ἡμᾶς· καὶ ἡ εὐχή. Χριστέ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Τὸ Τρισάγιον, τὸ, Κύριε ἐλέησον β'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ τοὺς Ψαλμοῦς.

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ. Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγία αὐτοῦ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. Φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν Λιβανον, καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερῶτων. Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός. Φωνὴ Κυρίου συσσειόντος ἔρημον, καὶ συσσειεῖ Κύριος τὴν ἔρημον Κάδδης. Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμοὺς, καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. Κύριος τὸν

κα-

κατακλυσµὸν κατοικεῖ, καὶ καθι-
εῖται. Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν
αἰῶνα. Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐ-
τοῦ δώσει. Κύριος εὐλογῆσει τὸν
λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Ον τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαρος
ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, συ-
τως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς
σέ ὁ Θεός. ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου
πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ἰσχυρὸν, τὸν
ζῶντα, πότε ἤξω καὶ ὀφθῆσομαι
τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ; Ἐγεν-
νήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος,
ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐν τῷ λέγε-
σθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν,
ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου; Ἐὰντα
ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμέ τὴν
ψυχὴν μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν
τόπῳ σκητῆς θαυμαστῆς, ἕως τοῦ
οἴκου τοῦ Θεοῦ, ἐν φωνῇ ἀγαλ-
λιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου
ἐορτάζοντος. Ἴνα τί περίλυπος
εἶ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνα τί συν-
ταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν
Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ.
Σωτήριον τοῦ προσώπου μου,
καὶ ὁ Θεός μου. Πρὸς ἑμαυτὸν
ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη, διὰ τοῦ-
το μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορ-
δάνου, καὶ Ἑρμωνιεῖμ ἀπὸ ὄρους
μικροῦ. Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπι-
καλεῖται, εἰς φωνὴν τῶν καταρ-
ρακτῶν σου πάντες οἱ μετεω-
ρισμοὶ σου, καὶ τὰ κύματά σου
ἐπ' ἐμέ διήλθον. Ἡμέρας ἐντε-
λεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
καὶ νυκτός ὡδὴ αὐτῷ παρ' ἐμοί·
προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου.
Ἐρῶ τῷ Θεῷ, Ἀντιλήπτωρ μου

εἶ· διατί μου ἐπελάθου, καὶ ἵνα
τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ
ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; Ἐν
τῷ καταθλάσθαι τὰ ὄστα μου,
ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, ἐν τῷ
λέγειν αὐτοὺς μοι καθ' ἑκάστην
ἡμέραν, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου;
Ἴνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχὴ μου
καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; ἔλ-
πισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολο-
γήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ
προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Καὶ τὸν Ν. Δόξα. Ἀπιστρέφειτο
ποτέ. Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπε-
λος. Καὶ τὰ ἰδιόμελα. ἤχ. πλ. δ'.

Η τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτι-
στοῦ, τοῦ Προφήτου, καὶ ὑπὲρ
πάντας τιμηθέντος τοὺς Προφή-
τας, ἐτρόμαξε νῦν χειρδεξιὰ, ὅτι
ἐθεάσατό σε τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ,
τὸν καθαίροντα Κόσμου ἁμαρτή-
ματα, καὶ ἀγωνία συσχεθεὶς ἐ-
βόα, Οὐ τολμῶ προσψαῦσαι Λό-
γε τῆς κορυφῆς σου· αὐτὸς ἀγί-
ασόν με, καὶ φώτισον Οἰκτίρμον·
αὐτὸς γάρ εἶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς,
καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Κόσμου. Δίς.

Ἄνευ στίχου. Εἶτα στίχος.

Ἠχ. δ'. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Η Τριάς ὁ Θεός ἡμῶν, ἑαυτὴν
ἡμῖν σήμερον, ἀδιαιρέτως πεφα-
νέρωκεν· ὁ μὲν γὰρ Πατὴρ ἐναργῆ
μαρτυρίαν, τῷ συγγενεῖ, ἐπεφώ-
νησε· τὸ Πνεῦμα περιστερὰς ἐν
εἰκόνι, κατέπη Οὐρανόθεν· ὁ Υἱὸς
τὴν ἀχραντον κορυφὴν, τῷ Προ-
δρόμῳ ὑπέκλινε, καὶ βαπτισθεὶς

τὸ

τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ δουλείας ἐρρύ-
σατο ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα. Τὸ αὐτό.

Δόξα ἤχ. πλ. α.

Ερχόμενος μετὰ σαρκός, πρὸς
Ἰορδάνην Κύριε, Βαπτισθῆναι
θέλων, ἐν σχήματι ἀνθρώπου Ζω-
οδότα, ἵνα τοὺς πλανηθέντας ἡ-
μᾶς ὡς Εὐσπλαγχνος, πάσης
μηχανῆς καὶ παγίδος τοῦ δρά-
κοντος, ρυσάμενος φωτίσης, ἐκ
Πατρὸς μεμαρτύρησαι· τὸ δὲ θεῖον
Πνεῦμα, περιστερᾶς ἐν εἶδει σοι
ἐπέστη· ἀλλ' οἴκησον ψυχαῖς ἡμε-
τέραις, σαυτὸν Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Προκείμενον ἤχ.
δ'. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός. Στίχ.
Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Προ-
φητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.
Τάδε λέγει Κύριος, Δούσασθε καὶ κα-
θαροί. Ζῆτει ἔμπροσθεν εἰς τὴν ἑορτὴν
Ἀνάγνωσμα ζ'. Εἶτα ὁ Ἀπόστολος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνά-
γνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ἐγέ-
νετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν
Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ
ἀνωτερικὰ μέρη, εἰσεῖν εἰς Ἐφε-
σον, καὶ εὐρών τινας Μαθητάς
εἶπε πρὸς αὐτούς. Εἰ Πνεῦμα
Ἄγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες ;
Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἄλλ'
οὐδὲ εἰ Πνεῦμα Ἄγιόν ἐστιν,
ἤκούσαμεν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς,
Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε ; Οἱ δὲ
εἶπον, Εἰς τὸ Ἰωάννου Βάπτισμα.
Εἶπε δὲ Παῦλος, Ἰωάννης μὲν

ἐβάπτισε Βάπτισμα μετανοίας,
τῷ Λαῷ λέγων, Εἰς τὸν ἐρχόμε-
νον μετ' αὐτόν, ἵνα πιστεῦσῃς,
τουτέστιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.
Ἀκούσαντες δὲ, ἐβαπτίσθησαν
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παῦ-
λου τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ Πνεῦμα
τὸν Ἄγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάλουν
τε γλώσσαις, καὶ προεφήτευον.
Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ
δεκαδύο. Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν
συναγωγὴν, ἐπαρρησιάζετο, ἐπὶ
μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος, καὶ
πείθων τὰ περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ
Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός. τὸ Τρι-
σάγιον, εἶτα τό. Ἐν ταῖς βίβρασις σή-
μερον. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν-
παντὶ καιρῷ· τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'.
Δόξα καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν
ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.
Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆται ἡμᾶς. Ἡ Εὐχὴ
Δέσποτα Θεῖ Πάτερ Παντοκράτορ.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Ἐπισυνάπτομεν δὲ εὐθύς τὸ. Δεῦτε
προσκυνήσωμεν, γ'· καὶ τοὺς ψαλμούς.

Ινα τί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος ;
ὠργίσθη ὁ θυμὸς σου ἐπὶ πρόβατα
νομῆς σου ; Μνήσθητι τῆς συνα-
γωγῆς σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς·
ἐλυτρώσω ράβδον κληρονομίας
σου, ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκή-
νωσας ἐν αὐτῷ. Ἐπαρον τὰς χεῖ-

ρας

ράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐ-
τῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐπονηρεύσατο
ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ Ἁγίῳ σου, καὶ
ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν
μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου· ἔθεντο τὰ
σημεῖα αὐτῶν σημεῖα, καὶ οὐκ ἔγ-
νωσαν, ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπερά-
νω. Ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων, ἀξί ας
ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ
αὐτὸ, ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ
κατέρραξαν αὐτήν. Ἐνεπύρισαν ἐν
πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου, εἰς τὴν
γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκῆνωμα τοῦ
ὀνόματός σου. Εἶπον ἐν τῇ καρ-
δίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν
ἐπὶ τὸ αὐτὸ, Δεῦτε καὶ καταπαύ-
σωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ Θεοῦ
ἀπὸ τῆς γῆς. Τὰ σημεῖα αὐτῶν
οὐκ εἶδομεν, οὐκ ἔστιν ἔτι προ-
φήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γινώσεται ἔτι.
Ἔως πότε, ὁ Θεὸς, ὀνειδιεῖ ὁ ἐχ-
θρὸς; παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ
ὄνομά σου εἰς τέλος; Ἴνα τί ἀ-
ποστρέφεις τὴν χειρὰ σου, καὶ τὴν
δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου
σου εἰς τέλος; Ὁ δὲ Θεὸς βα-
σιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων, εἰργά-
σατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει
σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας
τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ
τοῦ ὕδατος· σὺ συνέθλασας τὴν
κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, ἔδωκας
αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι.
Σὺ διέβρηξας πηγὰς καὶ χειμάρ-
ρους, σὺ ἐξήρανας ποταμούς· Ἡθάμ-
σῆ ἐστὶν ἡ ἡμέρα, καὶ σῆ ἐστὶν
ἡ νύξ, σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ
Ἕλιον· Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ
ῥαῖα τῆς γῆς, θέρος καὶ ἔαρ

σὺ ἐπλασας αὐτά. Μνήσθητι ταύ-
της, ἐχθρὸς ὀνειδίσεν τὸν Κύριον,
καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνεν τὸ ὄνο-
μά σου. Μὴ παραδῶς τοῖς θηρί-
οις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι·
τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ
ἐπιλάβῃ εἰς τέλος. Ἐπίβλεψον
εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπλη-
ρώθησαν οἱ ἔσκοτισμένοι τῆς γῆς
οἴκων ἀνομιῶν. Μὴ ἀποστραφήτω
τεταπεινωμένος καὶ κατησχυμέ-
νος· πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσου-
σι τὸ ὄνομά σου. Ἀνάστα ὁ Θε-
ὸς, δίκασον τὴν δίκην σου, μνή-
σθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ σου, τοῦ
ὑπὸ ἄφρονος ὄλην τὴν ἡμέραν.
Μὴ ἐπιλάβῃ τῆς φωνῆς τῶν οἰ-
κετῶν σου, ἡ ὑπερηφανία τῶν
μισοῦντων σε ἀνέβη διαπαντός.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκρα-
ξα, φωνῆ μου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ
προσέσχε μοι. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς
μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα, ταῖς
χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ,
καὶ οὐκ ἠπατήθην· ἀπηνήνατο
παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου. Ἐ-
μνήσθην τοῦ Θεοῦ, καὶ εὐφράνθην·
ἠδολέσχῃσα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ
πνεῦμά μου. Προκατελάβοντο φυ-
λακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου, ἔταράχ-
θην, καὶ οὐκ ἐλάλησα. Διελογι-
σάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη
αἰῶνια ἐμνήσθην, καὶ ἐμελέτησα,
νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠ-
δολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦ-
μά μου. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀ-
πώσεται Κύριος, καὶ οὐ προσθή-
σει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι· ἢ εἰς τέλος
τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; Συνε-

τέλει-

τέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτιρηῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμούς αὐτοῦ; Καὶ εἶπα, Νῦν ἠρξάμην αὐτῇ ἢ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασιῶν σου, καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχῆσω. Ὁ Θεός ἐν τῷ Ἀγίῳ ἢ ὁδός σου. Τίς Θεός μέγας ὡς ὁ Θεός ἡμῶν; Σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια· ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου. Ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάνσε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι. Πλήθος ἠχοῦς ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἰ νεφέλαι· καὶ γὰρ τὰ θέλη σου διαπορεύονται. Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ· ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ σου τῇ Οἰκουμένῃ, ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. Ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ ὁδοὶ σου, καὶ αἰτρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται. Ὁδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου, ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρών.

Καὶ, Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ ὑψίστου. Ζῆτει εἰς τὰς ὥρας. 24. Δεκεμβρίου. Δόξα. Ἀπιστρέφειτο ποτέ. φύλ. 442. Καὶ νῦν. Ὅτι οὐκ ἔχομεν κερρήσιαν.

Εἶτα τὰ ἰδιόμελα ἤχος πλ. δ΄.

Τάδε λέγει Κύριος πρὸς Ἰωάννην, Προφῆτα, δεῦρο βάπτισόν με, τὸν σὲ δημιουργήσαντα, τὸν φωτίζοντα χάριτι, καὶ καθαίροντα ἅπαντας· ἄψαι θείας κορυφῆς μου, καὶ μὴ διστάσης. Προφῆτα, ἄφες ἄρτι· κοί γὰρ πληρῶσαι παραγέγονα δικαιοσύνην πᾶσαν· σὺ οὖν μὴ διστάσης ὄλως· καὶ γὰρ τὸν κεκρυμμένον τοῖς ὕδασι ποτέμιον, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους, ἐπείγομαι ὀλέσαι, λυτρούμενος τὸν Κόσμον, ἐκ τῶν αὐτοῦ παγίδων νῦν, παρέχων ὡς φιάνθρωπος, ζῶν τὴν αἰώνιον. Δίς.

Στίχος Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου.

Σήμερον ἡ ψαλμικὴ Προφητεία, πέρας λαβεῖν ἐπείγεται· ἡ θάλασσα γὰρ φησιν εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, ἐλθόντος ὑπὸ δούλου δέξασθαι Βάπτισμα, ἵνα ἡμεῖς εἰδωλικῆς ἀκαθαρσίας ἐκπλυθέντες, φωτισθῶμεν τὰς ψυχὰς δι' αὐτοῦ.

Πάλιν τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Δόξα ἤχος πλ. α΄.

Τὶ ἀναχαιτίζῃ σου τὰ ὕδατα ὡς Ἰορδάνη; τί ἀναποδίζεις τὸ ρεῖθρον, καὶ οὐ προβαίνεις τὴν κατὰ φύσιν πορείαν; οὐ δύναμαι φέρειν φησί, πῦρ καταναλίσκον· ἐξίσταμαι, καὶ φρίττω τὴν ἄκραν συγκατάβασιν, ὅτι οὐκ εἶωθα τὸν

καθα-

καθαρὸν ἀποπλῦναι· οὐκ ἔμαθον τὸν ἀναμάρτητον ἀποσμήχειν, ἀλλὰ τὰ βερυπωμένα σκευὴ ἐκκαθαίρουν, ἀκάνθας φλέγει μὲν ἀμαρτημάτων διδάσκει, ὁ ἐν ἐμοὶ βαπτιζόμενος Χριστός· ὁ Ἰωάννης συμμαρτυρεῖ μοι· ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου βοᾷ. Ἴδε ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ Κόσμου· αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν, ὁ ἐπιφανὴς Θεός, εἰς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν τὸ αὐτό. Προκείμενον. Ἠχ. δ΄. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ. Ἔϊτα ἡ Προφητεία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰς λέγει Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἔρεϊς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς Ἔθεσι τὰ ἐνδοξα αὐτοῦ, μιμηθήσεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῆ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἰκατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν

αὐτῷ διὰ τοῦ Βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὡσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἀμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν, δεδικαίωται ἐπὶ τῆς ἀμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάναμεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν, ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ. Εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκ ἔτι ἀπεθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκ ἔτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἀμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ, ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἀμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον· ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας.

Καὶ εὐθύς. Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν. Τὸ, Τρισάγιον. Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον. Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα καὶ νῦν τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι· καὶ εὐθύς ἡ εὐχή· Θεὶ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Τὸ Τρισάγιον, Κύριε ἔλεσον, 16.
τὸ, δευτε προσκυνήσωμεν, γ' καὶ τοὺς
Ψαλμούς.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύ-
ναμιν καὶ περιεζώσατο· καὶ γὰρ ἐ-
στερέωσε τὴν Οἰκουμένην, ἥτις
οὐ σαλευθήσεται. Ἐτοιμος ὁ θρό-
νος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰ-
ῶνος σὺ εἶ. Ἐπήραν οἱ ποταμοὶ
Κύριε, ἐπήραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς
αὐτῶν. Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπι-
τρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδά-
των πολλῶν. Θαυμαστοὶ οἱ με-
τεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης. Θαυμα-
στός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. Τὰ
μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφό-
δρα. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγία-
σμα Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Εν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου
οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου.
Ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐ-
τοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. Ἡ
θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορ-
δάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ
ὄρη ἐσπίρτησαν ὡσεὶ κριοί, καὶ
οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. Τί-
σοι ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες ;
καὶ σὺ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς
τὸ ὀπίσω ; Τὰ ὄρη ὅτι ἐσπίρτησα-
τε ὡσεὶ κριοί, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς
αρνία προβάτων ; Ἀπὸ προσώ-
που Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ
προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. τοῦ
στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας
ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς

πηγὰς ὑδάτων. Μὴ ἡμῖν Κύριε,
μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί σου
δοῦς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἔλεει σου καὶ τῇ
ἀληθείᾳ σου. Μήποτε εἴπωσι τὰ
ἔθνη, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν ;
Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ,
καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέ-
λησεν, ἐποίησε. Τὰ εἰδῶλα τῶν
ἔθνων, ἀργύριον καὶ χρυσίον,
ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα
ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλ-
μοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται·
ᾠτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται,
ρίνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθή-
σονται. Χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ φι-
λαφήσουσι· πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ
περιπατήσουσι· οὐ φωνήσουσιν ἐν
τῷ λάρυγγι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐ-
τοῖς γέγοντο οἱ ποιῶντες αὐτὰ,
καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐ-
τοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ ἠλπίσεν ἐπὶ
Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς
αὐτῶν ἐστίν. Οἶκος Ἀαρῶν ἠλ-
πίσεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπε-
ρασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. Οἱ φο-
βούμενοι τὸν Κύριον ἠλπίσαν ἐπὶ
Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς
αὐτῶν ἐστί. Κύριος μνησθεὶς ἡ-
μῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς· εὐλόγησε
τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν
οἶκον Ἀαρῶν· εὐλόγησε τοὺς φο-
βούμενους τὸν Κύριον, τοὺς μι-
κροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. Προ-
θεΐη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς
καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν. Εὐλο-
γημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποι-
ήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυ-
ρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς
τῶν ἀνθρώπων. Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰ-
νέσου-

νέσουςί σε Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ἄδου. Ἄλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Καὶ τὸ, Κλίνον Κύριε τὸ οὖ σου (ὄρα εἰς τὴν Θ', ὠραν τῶν Χριστοῦ γεννῶν. Φύλ. 360.) Δόξα Ἀπεστρέφετο ποτέ καὶ νῦν. Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθεῖς καὶ τὰ ἰδιόμελα ἤχ. βαρύς.

Θάμβος ἦν κατιδεῖν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν, ἐν ποταμῷ γυμνωθέντα, Βάπτισμα ὑπὸ δούλου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, δεχόμενον ὡς δούλον· καὶ χοροὶ Ἀγγέλων ἐξεπλήττοντο, φόβῳ καὶ χαρᾷ· μεθ' ὧν προσκυνουμέν σε, σῶσον ἡμᾶς Κύριε. Δίς.

Ἦχος. β'. στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ὅτε πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ὁ Πρόδρομος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόα θεωρῶν, Ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν Κόσμον, παραγέγονεν ἐκ φοβᾶς· ἴδε, ρύεται ἡμᾶς ἐκ θλίψεως, ἰδοὺ ὁ ἀμαρτημάτων ἄφεςιν χαριζόμενος, ἐπὶ γῆς ἐκ Πάρθενου Ἀγνῆς ἐλήλυθε δι' ἔλεον· καὶ ἀντὶ δούλων, υἱὸς Θεοῦ ἐργάζεται, ἀντὶ δὲ σκότους, φωτίζει τὸ ἀνθρώπινον, διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ θείου Βαπτισμοῦ αὐτοῦ· λοιπὸν, δεῦτε συμφώνως αὐτὸν δοξολογήσωμεν, σὺν Πατρὶ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός. Πάλιν τὸ αὐτό. Δόξα ἤχ. πλ. α. Ἰερόν.

ὅτι τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται ἀ. εὐλαβῶς καὶ μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ Κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ· εἶτα ψάλλετ. ὑπὸ τῶν β'. χορῶν.

Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότη (γ'), μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτιστὰ, ὡς παρῆρησιαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι. Τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας, ὡς ἐν εἶδει περιστερᾶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιστὰ, ἴλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος. Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν, (γ') ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

Προκειμενον ἤχ. γ. Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτὴρ μου· στίχ. Κύριος ὑπεραπιστοῦς τῆς ζωῆς μου.

Προφητείας. Ἡταίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἐπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε καὶ ἐθήκασε εἰς διαθήκην Ἐθνῶν, τοῦ καταστήσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομήσαι κληρονομίας ἐρήμους. Λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς ἐξέλθετε καὶ τοῖς ἐν σκότει ἀνακαλύπτεσθε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκοθήσονται καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν. Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατά-

ζει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ
 "Ἥλιος· ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς πα-
 ρακαλέσει αὐτοὺς, διὰ πηγῶν ὑ-
 δάτων ἄξει αὐτοὺς. Καὶ θήσω
 πᾶν ὄρος εἰς ὄδον, καὶ πᾶσαν
 τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς. Ἴδου
 οὗτοι πόρρωθεν ἤξουσιν· οὗτοι ἀπὸ
 Βορρᾶ καὶ Θαλάσσης· ἄλλοι δὲ
 ἐκ γῆς Περσῶν. Εὐφραίνεσθω-
 σαν οἱ Οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθω
 ἡ γῆ, ῥηξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύνην,
 καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην, ὅτι ἡ-
 λήσεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ,
 καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐ-
 τοῦ παρεκάλεσεν. Εἶπε δὲ Σιών,
 Ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ὁ Κύ-
 ριος ἐπελάθετό μου. Μὴ ἐπιλή-
 σεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς,
 ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔχγονα τῆς
 κοιλίας αὐτῆς; εἰδὲ καὶ ταῦτα ἐπι-
 λάθοιτο γυνή, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπι-
 λήσομαί σου, λέγει Κύριος Παν-
 τοκράτωρ.

Εἶτα ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
 Ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις
 τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀν-
 θρώποις. Παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα
 ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν, καὶ
 τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρό-
 νως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζή-
 σωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι. Προσ-
 δεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα,
 καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ με-
 γάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὃς ἔδωκεν, ἐ-
 αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσεται
 ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ

καθαρίσῃ ἐαυτῶ λαὸν περιούσιον,
 ζηλωτῆν καλῶν ἔργων. Ὅτε δὲ
 ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιланθρωπία
 ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,
 οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ,
 ἃν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ
 τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς.
 διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ
 ἀνακαινώσεως Πνεύματος ἀγίου·
 οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ
 Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡ-
 μῶν. Ἴνα, δικαίωθέντες τῇ ἐκεί-
 νου χάριτι, κληρονόμοι γενώμε-
 θῃ κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγε-
 μονίας Τιβερίου Καίσαρος.

Μὴ δὴ παραδόξως ἡμᾶς εἰς τέλος.
 Τρισάγιον· τὸ, Ἐν τοῖς ρείθροις. Κύριε
 ἠλέησον, μί. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύ-
 ρις ἠλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τι-
 μιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Θεὸς
 οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. Δέσποτα Κύριε Ἰη-
 σοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Εἶτα ψάλ-
 λωμεν τὰ τυπικὰ χύμα. Εὐλόγει ἡ ψυ-
 χή μου τὸν Κύριον. Καὶ τὰ λοιπὰ
 συνήθη· εἶτα χορὸς ὁ Ἐπουράνιος.
 Πιστεῦω. Ἄνες ἄγεις. Πάτερ ἡμῶν.
 Ὅτι σου ἔστιν. Ἐν τοῖς ρείθροις. Ἐκτε-
 νῆς καὶ ἀπόλυσις. Ἀπερχόμεθα δὲ
 ἐν τοῖς κελλίοις, προσευχῆ καὶ ἀναγνώ-
 σαι σχολάζοντες, ἄχρῃ τοῦ λυχνικοῦ,
 ὅτε ἐὰν τύχῃ ἡ Παραμονὴ ἐν Σαββάτῳ,
 ἢ Κυριακῇ, τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ
 Χρυσοστόμου, ὡς εἴρηται, εἰς τὴν ὥ-
 ραν αὐτῆς, ἡ δὲ τοῦ Μεγάλου Βασι-
 λείου τελεῖται τῇ ἐπαύριον, ἕτοι κατ'
 αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ ΒΑΠΤΙΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

6. Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια.

Ἄγρια καὶ κατάλυσις εἰς πάντα,

Ἐἴτε Τετάρτη τύχη, εἴτε Παρασκευῆ.

Περὶ ὧραν ἰ. τῆς ἡμέρας, σημαίνει τὸ μέγα, καὶ συναγόμεθα· καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Λυχνικοῦ, ψάλλοντες τὸν Προσομιακὸν Ψαλμὸν. Καὶ εἰ μὲν ἔστι Σάββατον, στιχολογοῦμεν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ. Τὰ δὲ ἀναστάσιμα καταλιμπάνονται εἰδ' οὐκ ἔστι, τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Ἦχος Ε'. Ἰστώμεν στιχ. ἡ. καὶ ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς ποιῆσαι τὴν Προσομιεδίην, οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελα, ἀνὰ δις ἕκαστον.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι παραγενόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρὶ, δείκνυσιν αὐτόν,

καὶ λέγει τοῖς λαοῖς. Ἴδε ὁ λυτρώμενος τὸν Ἰσραὴλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς· ὦ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτιζομένου, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρούμενου, ἔφριξαν ὀρώσαι Ἀγγέλων στρατιαί· φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρὸς, Οὗτος ὃν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱὸς μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα. Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξαντο, καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἶδει περιστερᾶς κατήρχετο· κλίνει κορυφὴν, ὁ κλίνας οὐρανούς· κράζει καὶ βοᾷ πηλὸς τῷ Πλαστοργῶ. Τί μοι ἐπιτάτεις

τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρεῖαν ἔχω
τοῦ σοῦ Βαπτισμοῦ· ὦ ἀναμάρτη-
τε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σῶσαι βουλόμενος, τὸν πλανη-
θέντα ἄνθρωπον, οὐκ ἀπηξίωσας
δούλου μορφήν ἐνδύσασθαι· ἐπρε-
πε γάρ σοι τῷ Δεσπότη καὶ Θεῷ,
ἀναδέξασθαι τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν.
Σὺ γὰρ βαπτισθεὶς σαρκὶ Λυτρω-
τά, τῆς ἀφέσεως ἤξιώσας ἡμᾶς.
Διὸ βοῶμέν σοι, Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Βύζαντος.

Υπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ,
συνεθλασας κάρας τῶν δρακόν-
των· ἐπέστης ἐν τοῖς ρείθροις,
ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τοῦ δο-
ξάζειν σε Σωτῆρ, τὸν φωτισμὸν
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Εἶτα τὰ ἀ-
νγκνώσιμα. Ζῆτει τὸ μὲν δ. φύλ.
364. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐ-
ρανόν. . . . Τὰ δὲ λοιπὰ ἐνταῦθα.

Τῆς ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα βί.

Εἰτε Κύριος πρὸς Μωσῆν. Τί
ὄραξαι πρός με; ἀλλήρον τοῖς Υἱ-
οῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀναξυξάτωσαν
καὶ οὐ ἔπαρον τὴν βίβλον σου,
καὶ ἐκταῖον τὴν χεῖρά σου ἐπι-
τὴν Θάλασσαν, καὶ ῥῆξον αὐτήν,
καὶ εἰσεκθέτωσαν οἱ Υἱοὶ Ἰσραὴλ
εἰς μέσον τῆς Θαλάσσης κατὰ
τὸ ξηρόν. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκλη-
ρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ τῶν
θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ τῶν Αἰγυ-

πτίων πάντων, καὶ εἰσελεύσονται
ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐνδοξαστήσο-
μαι ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν πάτῃ τῇ
στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμα-
σι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ.
Καὶ γινώσκονται πάντες οἱ Αἰγύ-
πτιοι, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν-
δοξαζομένου μου ἐν Φαραῶ, καὶ
ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπ-
ποις αὐτοῦ. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋ-
σῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν Θάλασσαν,
καὶ ἐπήγαγε Κύριος τὴν Θάλασ-
σαν ἐν ἀνέμῳ Νότῳ βιαίῳ ὄλην
τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὴν Θά-
λασσαν ξηρὰν, καὶ διεσχίσθη τὸ
ὑδῶρ. Καὶ εἰσῆλθον οἱ Υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ εἰς μέσον τῆς Θαλάσσης
κατὰ τὸ ξηρόν· καὶ τὸ ὑδῶρ αὐ-
τοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖ-
χος ἐξ εὐωνύμων. Κατεδίωξαν δὲ
οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ εἰσῆλθον ὀπί-
σω αὐτῶν πᾶσα ἡ ἵππος Φαραῶ,
καὶ τὰ ἄρματα, καὶ οἱ ἀναβάται
εἰς μέσον τῆς Θαλάσσης. Ἐξέ-
τεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ
τὴν Θάλασσαν, καὶ ἀπεκατεστά-
θη τὸ ὑδῶρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χῶ-
ρας· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἐφυγον ἐπὶ
τὸ ὑδῶρ, καὶ ἐξετίναξε Κύριος
τοὺς Αἰγυπτίους εἰς μέσον τῆς
Θαλάσσης. Καὶ ἐπαναστραφέν τὸ
ὑδῶρ, ἐκάλυψε τὰ ἄρματα, καὶ
τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύνα-
μιν Φαραῶ, τοὺς εἰσπορευομέ-
νους ὀπίσω αὐτῶν ἐπὶ τὴν Θάλασ-
σαν· οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐ-
δὲ εἷς. Οἱ δὲ Υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπο-
ρεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς
θαλάσσης.

Τῆς

· Τῆς ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα. γ'.

Εξῆρε Μωϋσῆς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σούρ· καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐχ εὕρισκον ὕδωρ ὡς τε πιεῖν. Ἦλθον δὲ εἰς Μεβρᾶν, καὶ οὐκ ἠδύναντο ποιεῖν ὕδωρ ἐκ Μεβρᾶς, πικρὸν γάρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Πικρία· Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ Μωϋσῆ, λέγοντες. Τί πλώμεθα; Ἐβόησε δὲ Μωϋσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη· ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ ὁ Θεὸς δικαιώματα, καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπέειρασε, καὶ εἶπεν. Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωτίσῃ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ ἰώμενός σε. Καὶ ἦλθον εἰς Ἐλεῖμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἑβδομήκοντα στέλεχοι φοινίκων· παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα. Ἀπῆραν δὲ ἐξ Ἐλεῖμ, καὶ ἦλθε πᾶσα ἡ Συναγωγὴ Υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σιν, ὃ ἐστὶν ἀναμέσον Ἐλεῖμ, καὶ ἀναμέσον Σινᾶ.

Τροπᾶριον, ἦχος πλ' α'.

Επεφάνης ἐν τῷ Κόσμῳ, ὁ τὸν Κόσμον ποιήσας, ἵνα φωτίσῃς

τοὺς ἐν σκότει καθημένους, φιλάθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἰνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, φιλάθρωπε δόξα σοι.

Στίχος Τοῦ γῶναί ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἰνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, φιλάθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Ἰνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, φιλάθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ἰνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, φιλάθρωπε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Επεφάνης ἐν τῷ Κόσμῳ, ὁ τὸν Κόσμον ποιήσας, ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, φιλάθρωπε δόξα σοι.

Ἰησοῦ τοῦ Ναυᾶ τὸ ἀνάγνωσμα. δ'.

Εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἄρχομαι τοῦ ὑψῶ-

ὕψωσαί σε κατενώπιον πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἵνα γινῶσιν ὅτι καθὼς ἤμην μετὰ Μωϋσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ. Καὶ νῦν ἐντείλαι τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς αἵρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, λέγων. Ὡς ἂν εἰσέλθητε ἐπὶ μέρους τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ στήσεσθε. Ὡς δὲ ἐπορεύοντο οἱ Ἰερεῖς, οἱ αἵροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ οἱ πόδες τῶν Ἰερέων, τῶν αἵρόντων τὴν Κιβωτὸν, ἐβάφησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου· ὁ δὲ Ἰορδάνης ἐπληροῦτο καθ' ὅλην τὴν κρηπίδα αὐτοῦ, ὡς ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν. Καὶ ἔστη τὰ ὕδατα καταβαίοντα ἄνωθεν εἰς πῆγμα ἐν, ἀφροσπηκῶς μακρὰν σφόδρα, ἀπὸ Ἀδαμὶ τῆς πόλεως, ἕως μέρους Καριαθιαιεῖμ, τὸ δὲ καταβαῖνον, κατέβη εἰς τὴν θάλασσαν Ἀραβα, μέχρι θαλάσσης τῶν ἁλῶν, ἕως τέλους ἐξέλιπε, καὶ ὁ λαὸς εἰστήκει ἀπέναντι Ἰεριχώ. Καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἵροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου ἑτοιμοὶ καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διέβησαν δια ξηρᾶς, ἕως συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην.

Βασιλειῶν δ'. τὸ Ἀνάγνωσμα. ε΄.

Εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαιέ, Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ, Ζῆ Κύριος,

καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε, καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφοτέροι. Καὶ πενήτην ἀνδρῶν ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν Προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐξεναντίας μακρόθεν· ἀμφοτέροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἠλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἷλισεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφοτέροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διήλθον, εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαιέ, Αἴτησον τί ποιήσω σοι, πρὶν ἢ ἀναληφθῆναι με ἀπὸ σοῦ· καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ, Γενηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοὶ δισσωῶς ἐπ' ἐμοί. Καὶ εἶπεν Ἠλίας. Ἐσκήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι. πλὴν ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρός, καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρισεν ἀνά μέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήθη Ἠλίας ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιέ ἐώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα. Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι· καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιέ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέβηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἠλιοῦ Ἐλισσαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισσαιέ, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χειλοῦς τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιέ τὴν μηλωτὴν Ἠλιοῦ, τὴν πεσοῦ-

σαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ οὐ διηρέθη· καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς Ἡλιοῦ Ἀφῶ; καὶ ἐπάταξεν Ἐλισσαιέ τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διήλθε διὰ ξηρᾶς.

Βασιλειῶν δ'. τὸ Ἀνάγνωσμα, ς'.

Παρεγένετο Νεεμάν, Ἀρχὼν Βασιλείως Ἀσσυρίων, σὺν τοῖς ἄρμασιν αὐτοῦ, καὶ ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἐλισσαιέ· καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισσαιέ ἄγγελον πρὸς αὐτόν, λέγων. Πορευθεὶς, λούσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου ἐπὶ σοί, καὶ καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεεμάν, καὶ ἀπῆλθε, καὶ εἶπεν. Ἴδού ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρὸς με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρὸν, καὶ ἐπισυνάξει αὐτὸ ἀπὸ τῆς σαρκός μου. Οὐκ ἀγαθὸς Ἀρβανὰ καὶ Φαρφάρ ποταμοὶ Δαμασκοῦ, ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραὴλ; οὐχὶ πορευθεὶς, λούσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθήσομαι; καὶ ἀπέστρεψε, καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. Καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν. Πάτερ εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σέ ὁ Προφῆτης, οὐκ ἂν ἐποίησας καθ' ὅ,τι εἶπε πρὸς σέ; λούσαι καὶ καθαρισθήτι. Καὶ κατέβη Νεεμάν, καὶ ἐβαπτίσαστο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις, κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ

ἄνθρωπου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν ὡς παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη.

Τροπάριον. Ἦχος πλ. β'.

Αμαρτωλοὺς καὶ τελώναις, διὰ πλήθους ἐλέους σου ἐπεφάνης Σωτῆρ ἡμῶν. Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αμαρτωλοὺς καὶ τελώναις, διὰ πλήθους . . . κτλ.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ ἀνάγνωσμα. ζ'.

Τὰδε λέγει Κύριος· λούσασθε, καὶ καθαροὶ γίνεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου

μου· παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὄρφανῶ, καὶ δικαιοῦσατε χήραν. Καὶ δευτε καὶ διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος· καὶ ἐὰν ὣσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ· ἐὰν δὲ ὣσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. Καὶ ἐὰν θέλητε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδετα· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα. ἡ.

Αναβλέψας Ἰακώβ εἶδε παρεμβολὴν Θεοῦ παρεμβεβληκυῖαν καὶ συνήντησαν αὐτῷ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Ἰακώβ, ἤνικα εἶδεν αὐτούς. Παρεμβολὴ Θεοῦ αὕτη· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Παρεμβολή. Ἀπέστειλε δὲ Ἰακώβ ἀγγέλους ἔμπροσθεν αὐτοῦ, πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, εἰς γῆν Σηεῖρ, εἰς χώραν Ἐδώμ. Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων, Οὕτως ἐρεῖτε τῷ Κυρίῳ μου Ἡσαῦ· οὕτω λέγει ὁ παῖς σου Ἰακώβ. Μετὰ Λάβαν παρώκησα, καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν. Καὶ ἐγένοντό μοι πρόβατα, καὶ βόες, καὶ ὄνοι, καὶ παιδες, καὶ παιδίσκαι· καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ Κυρίῳ μου Ἡσαῦ, ἵνα εὕρη χάριν ὁ παῖς σου ἐναντίον σου. Καὶ ἀπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς Ἰακώβ, λέγοντες. Ἠλθομεν πρὸς

Ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται εἰς συνάντησίν σου, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. Ἐφοβήθη δὲ Ἰακώβ σφόδρα, καὶ ἠπορεύετο· καὶ διείλε τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ τοὺς βόας, καὶ τὰ πρόβατα, εἰς δύο παρεμβολάς. Καὶ εἶπεν Ἰακώβ, Ἐὰν ἔλθῃ Ἡσαῦ εἰς παρεμβολὴν μίαν, καὶ κόψῃ αὐτὴν, ἔσται ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ σώζεσθαι. Καὶ εἶπεν Ἰακώβ. Ὁ Θεὸς τοῦ Πατρὸς μου Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Πατρὸς μου Ἰσαάκ. Κύριε ὁ εἰπὼν μοι, ἀποτρέψε εἰς τὴν γῆν τῆς γεννήσεώς σου, καὶ εὖ σοι ποιήσω. Ἰακώβ· σθω μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης, καὶ ἀπὸ πάσης ἀληθείας, ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου· ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ μου ταύτῃ, διέβην τὸν Ἰορδάνην·

Τῆς ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα θ'.

Κατέβη ἡ θυγάτηρ Φαραῶ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμὸν, καὶ αἱ ἄβραι παρεπορεύοντο αὐτῇ παρά τὸν ποταμὸν· καὶ ἰδοῦσα θήβην ἐν τῷ ἔλει, ἀποστείλασα τὴν ἄβραν, ἀνεῖλετο αὐτήν. Ἀνοίξασα δὲ, ἔρα παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θήβῃ, καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ. καὶ εἶπεν. Ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο. Καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραῶ, Θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον; Καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ, Πορεύου· ἔλθοῦσα δὲ ἡ νεανίς, ἐκάλεσε τὴν

μητέ-

μητέρα τοῦ παιδίου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτήν ἢ θυγάτηρ Φαραῶ, Διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο, καὶ θήλασόν μοι αὐτό, ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν· ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. Ἄνδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραῶ, καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἱόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μωϋσῆν, λέγουσα. Ἐκ τοῦ δατος αὐτὸν ἀνειλόμην.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. ι.

Εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν, Εἰ σώξεις ἐν τῇ χειρί μου τὸν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας, ἰδοὺ ἐγὼ ἀπερείδομαι τὸν πόκον τῶν ἐρίων ἐν τῇ ἄλῳνι· καὶ ἐὰν γένηται δρόσος ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία, γνώσομαι, ὅτι σώξεις ἐν τῇ χειρί μου τὸν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας. Καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ὀρθρίσας Γεδεὼν τῇ ἐπαύριον, ἀπεπίασε τὸν πόκον, καὶ ἀπερβύη δρόσος ἐκ τοῦ πόκου πλήρης λεκάνης ὕδατος. Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν, Μὴ ὀργισθῆτω ὁ θυμὸς σου ἐν ἡμοί, καὶ λαλήσω ἔτι ἅπαξ, καὶ πειράσω ἔτι ἅπαξ ἐν τῷ πόκῳ· γεννηθήτω δὴ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν δρόσος. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγένετο δρόσος.

Βασιλειῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. ια΄.

Εἶπεν Ἡλίας πρὸς τὸν λαόν,

Προσαγάγετε πρὸς με· καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας δώδεκα λίθους, κατὰ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτόν, λέγων, Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. Καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἰάτατο τὸ θυσιαστήριον τὸ κατεσκαμμένον, καὶ ἐποίησε θαλαὰν χωροῦσαν ἀνά δύο μετρητὰς σπέρματος κύκλωθεν τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχίδακας, καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ εἶπεν Ἡλίας. Λάβετε μοι τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιχέετε ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας· καὶ εἶπε, Δευτερώσατε· καὶ ἰδευτέρωσαν· καὶ εἶπε. Τρισεύσατε. καὶ ἐτρισευσαν. Καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θαλαὰν ἐπλησεν ὕδατος. Καὶ ἀνεβόησεν Ἡλίας εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε. Κύριε ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρὶ, καὶ γνώτω πᾶς ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ μόνος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ διὰ σέ πεποίηκα ταῦτα πάντα, καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω σου. Καὶ ἔπεσε πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ τὰς σχίδακας, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐπ' αὐ-

τῶν

τῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ· καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπον, Ἐπιθήσεται ὁ Κύριος ὁ Θεός, αὐτός ἐστιν ὁ Θεός.

Βασιλειῶν δ'. τὸ Ἀνάγνωσμα. ιβ'.

Εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως Ἱερεχὼ πρὸς Ἐλισσαιέ, Ἴδου ἡκατοκίχαις τῆς πόλεως ταύτης ἀγαθή, καθὼς σὺ Κύριε ὄρας, καὶ τὰ ὕδατα πονηρὰ, καὶ ἡ γῆ ἀτεκνουμένη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ, Λάβετε μοι ὑδρίσκην καινὴν, καὶ ἐμβάλετε ἐκεῖ ἄλας· καὶ ἔλαβεν αὐτὸ, καὶ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν διεξοδὸν τῶν ὑδάτων, καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ τὸ ἄλας, καὶ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰαμαὶ τὰ ὕδατα ταῦτα, οὐκ ἐστὶ ἔσται ἐκεῖθεν ἀποθνήσκων, οὐδὲ ἀτεκνουμένη δι' αὐτά. Καὶ ἰαθὲν τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν Ἐλισσαιέ.

Προφητείας Ἠσαίου τὸ Ἀνιγ ἀγν. ι'.

Τάδε λέγει Κύριος. Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἐπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε, καὶ ἐθήκασε εἰς διαθήκην Ἐθνῶν, τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομήσαι κληρονομίας ἐρήμους, λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, ἐξέλθετε· καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἀνακαλύπτεσθε. Ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν.

Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ Ἥλιος, ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς, παρακαλέσει αὐτοὺς, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς. Καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὁδόν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς. Ἴδου οὗτοι πόρρωθεν ἤξουσιν, οὗτοι ἀπὸ Βαβυλῶν καὶ Θαλάσσης· ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν· Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ· ῥηξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην, ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρακάλεσεν. Εἶπε δὲ Σιών, Ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἐπελάθετό μου. Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς; ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἐκγόνα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰ δὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνὴ, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

Ὁ ἱερεύς. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὅτι ἅγιος . . . καὶ ψάλλομεν τὸν τρισάχιον ὕμνον. εἶτα Προκείμε. ἤχ. γ'. Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτὴρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω. Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω, τοῖς ὑπὸ Νόμον ὡς ὑπὸ Νόμον, ἵνα τοὺς

ὑπὸ

ὑπὸ Νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, (μὴ ὢν ἄνομος Θεῶ, ἀλλ' ἔνομος Χριστῶ,) ἵνα κερδήσω ἀνόμους. Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι. Οὐκ οἶδατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται, ἐκείνοι μὲν οὖν, ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἀφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλων· οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων. Ἄλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Ἄλλαλ. Ἐξηρεύετο ἡ καρδία μου. Στίχ. Ὁραῖος κάλλει παρὰ τοὺς Υἱούς.

Εὐαγγέλ. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ. καὶ καθ' ἑξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, ἔξερχόμεθα, ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ προπορευομένου τοῦ Ἱερέως μετὰ λαμπάδων καὶ τοῦ θυμιατοῦ, καὶ ἡμεῖς ψάλλ. τὰ παρόντα ἰδιόμ. ἐκ γ' ἤχ. πλ. δ'.

Σωφρονίου Ἱεροσολύμων·

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα, Δεῦτε λάβετε πάντες Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Σήμερον τῶν ὑδάτων ἀγιάζεται ἡ φύσις, καὶ βήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ρεῦμα, Δεσπότην ὄρων ῥυπτόμενον.

Ωs ἄνθρωπος ἐν ποταμῶ, ἦλθες Χριστέ Βασιλεῦ, καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις Ἄγαθε, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν Φιλάνθρωπε.

Δόξα ἤχος ὁ αὐτός

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· ἦλθες Κύριε μορφήν δούλου λαβὼν, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν· εἰδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν. Σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων, πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς; Πῶς χειροθετήσει ὁ δούλος τὸν Δεσπότην; ἀγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτῆρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Καὶ νῦν τὸ αὐτό. Καὶ εὐθὺς

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἄ-νάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος, Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρη-

μοις,

μος, και ἀνθείτω ὡς κρίνον·
 Καὶ ἐξανθήσει, και ὕλοχαρήσει,
 και ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ
 Ἰορδάνου, και ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου
 ἐδόθη αὐτῇ, και ἡ τιμὴ τοῦ Καρ-
 μήλου, και ὁ λαός μου ὄψεται
 τὴν δόξαν Κυρίου, και τὸ ὕψος
 τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνει-
 μέναι, και γόνατα παραλελυμένα.
 Παρακαλέσατε, και εἶπατε τοῖς
 ὀλιγοψύχοις τῆ διανοία, Ἰσχύσα-
 τε, και μὴ φοβεῖσθε, ἰδοὺ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, και
 ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἤξει και σώ-
 σει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται
 ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, και ὦτα κω-
 φῶν ἀκούσονται. Τότε ἀλείται
 χλωδὸς ὡς ἔλαφος, και τρανὴ
 ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων, ὅτι
 ἐβράβη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, και
 φάραξ ἐν γῇ διψώση. Καὶ ἔσται
 ἡ ἀνυδρὸς εἰς ἔλη, και εἰς τὴν δι-
 ψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται·
 ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐ-
 παύλεις ποιμνίων, και καλάμη
 και ἔλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς κα-
 θαρὰ, και ὁδὸς ἀγία κληθήσεται,
 οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος,
 οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος,
 οὐδὲ διεσπαρμένοι πορεύονται
 ἐπ' αὐτῆς, και οὐ μὴ πλανηθῶσι.
 Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ
 τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀνα-
 βῆ εἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὐρεθῇ ἐ-
 κεῖ· ἀλλὰ πορεύονται ἐν αὐτῇ
 λελυτρωμένοι, και συνηγμένοι ὑπὸ
 Κυρίου. Καὶ ἀποστραφήσονται,
 και ἤξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφρο-
 σύνης, και ἀγαλλιάσεως, και
 εὐφροσύνης αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς

αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐ-
 τῶν αἴνεσις, και ἀγαλλίαμα, και
 εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς·
 ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, και στεναγ-
 μός.

Προφητείας Ἰσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα β'.

Τὰδε λέγει Κύριος, Οἱ διψῶντες
 πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ, και ὅσοι μὴ
 ἔχετε ἀργύριον, θαδίσαντες ἀγο-
 ράσατε, και φάγεσθε και πίεσθε,
 ἀνευ ἀργυρίου και τιμῆς οἶνον
 και στέαρ. Ἴνα τί τιμᾶσθε ἀργυ-
 ρίου, ἐν οὐκ ἄρτοις; και ὁ μό-
 χθος ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν;
 ἀκούσατέ μου, και φάγεσθε ἀγα-
 θὰ, και ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ
 ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὤ-
 σιν ὑμῶν, και ἐπακολουθεῖτε ταῖς
 ὁδοῖς μου, εἰσακούσατέ μου και
 ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν,
 και διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώ-
 νιον, τὰ ὅσια Δαβὶδ τὰ πιστά.
 Ἰδοὺ μαρτύριον ἐν Ἐθνεσι δέδω-
 κα αὐτόν, ἀρχοντα και προστάσ-
 στοντα ἐν Ἐθνεσιν. Ἰδοὺ Ἐθνη, ἃ
 οὐκ οἶδασί σε, ἐπικαλέσονται σε,
 και λαοί, οἳ οὐκ ἐπίστανταί σε,
 ἐπὶ σέ καταφεύξονται, ἔνεκεν Κυ-
 ρίου τοῦ Θεοῦ σου και τοῦ ἀγίου
 Ἰσραὴλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσα-
 τε τὸν Θεόν, και ἐν τῷ εὐ-
 ρίσκειν αὐτόν ἐπικαλέσασθε· ἡλί-
 κα δ' ἂν ἐγγίξῃ ὑμῖν. Ἀπολιπέ-
 τω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ,
 και ἀνὴρ ἀνομος τὰς βουλάς αὐ-
 τοῦ, και ἐπιστράφητε πρὸς Κύ-
 ριον, και ἐλεηθήσασθε και πράξεσθε
 πρὸς τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐπὶ πο-

λύ ἔφησει τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γάρ εἰσιν αἱ βουλαὶ μου ὡσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδὲ αἱ ὁδοὶ μου, ὡσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, λέγει Κύριος. Ἄλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδὸς μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἂν καταβῆ ἕτερός ἢ χιῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῆ ἐκείθεν, ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ βλαστήσῃ, καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν. Οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῆ πρὸς με κενόν, ἕως ἂν συντελεσθῇ πάντα ὅσα ἠθέλησα, καὶ εὐδοῶσω τὰς ὁδοὺς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε. Τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναθήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονίζης ἀναθήσεται μυρσίνη· καὶ ἔσται Κυρίῳ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος. Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἔρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Ἰμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν

δόξαν αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἰμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν, ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῆ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Προκείμενον ἤχος γ'. Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτῆρ μου, Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς
Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλῃν ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον· καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον. Ἐπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός. Ἄλληλούια.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν, Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδόκησα.

Ὁ Διάκονος τὴν Συνακτὴν.

Εν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἐπεὶ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης . . .

Ὁ λαὸς καὶ οἱ χοροὶ, τὸ Κύριε ἐλέησον.

Ἐπεὶ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαν-
τος. Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου Οἴκου τού-
του . . . Ἐπεὶ τοῦ Ἀρχιεπισκό-
που ἡμῶν (δεῖνος). Ἐπεὶ τῶν
εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων
Βασιλέων ἡμῶν, παντός τοῦ Πα-
λατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐ-
τῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἐπεὶ
τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χρι-
στιανῶν. Ἐπεὶ τοῦ συμπολεμη-
σαι . . . Ἐπεὶ τῆς ἁγίας Μονῆς
ταύτης . . . Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέ-
ρων . . . Ἐπεὶ πλεόντων . . .
Ἐπεὶ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ
τοῦτο τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ
καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἀγίου Πνεύ-
ματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἐ-
πεὶ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι
τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπε-
ρουσίου Τριάδος ἐνεργείαν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν. Ἐπεὶ τοῦ δω-
ρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς ἀ-
πολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ
Ἰορδάνου, τῇ δυνάμει καὶ ἐνερ-
γείᾳ καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἀγίου
Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶ-
μεν. Ἐπεὶ τοῦ συντριβῆναι τὸν
Σατανάν ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν
ἐν τάχει, καὶ διασκεδασθῆναι πᾶ-
σαν βουλὴν πονηράν, κινουμένην
καθ' ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξέ-
ληται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς
καὶ ἐπιρρείας τοῦ ἀντικειμένου,

καὶ ἀξίους ἀπεργάσθαι τῶν ἐπ-
ηγγελμένων ἀγαθῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν. Ἐπεὶ τοῦ φωτισθῆναι
ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσε-
βείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁ-
γίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεη-
θῶμεν. Ἐπεὶ τοῦ καταπέμψαι
Κύριον τὸν Θεὸν τὴν εὐλογίαν τοῦ
Ἰορδάνου, καὶ ἀγιάσαι τὰ ὕδατα
ταῦτα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἐ-
πεὶ τοῦ γενηθῆναι αὐτὰ, ἁγια-
σμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυ-
τήριον, εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ
σώματος, καὶ πρὸς πᾶσαν ὠφέ-
λειαν ἐπιτήδειον, τοῦ Κυρίου δεη-
θῶμεν. Ἐπεὶ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ
ὑδωρ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἐπεὶ τοῦ
ἀναδειχθῆναι αὐτὸ ἀποτρόπαιον
πάσης ἐπιβουλῆς ὄρατῶν καὶ ἀο-
ράτων ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεη-
θῶμεν. Ἐπεὶ τῶν ἀντλούοντων,
καὶ ἀρουμένων εἰς ἁγιασμὸν ὀφ-
κων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, Ἐπεὶ
τοῦ γενέσθαι αὐτὰ πρὸς καθαρι-
σμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πᾶσι
τοῖς ἀρουμένοις πίστει τε, καὶ
μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν. Ἐπεὶ τοῦ κα-
ταξιοθῆναι ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι ἁ-
γιασμοῦ, διὰ τῆς τῶν ὑδάτων
τούτων μεταλήψεως, τῇ ἀοράτῃ
ἐπιφανείᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἐπεὶ τοῦ
εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φω-
νῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀ-
μαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἐπεὶ τοῦ
βυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλί-
ψεως, ὀργῆς καὶ ἀνάγκης, τοῦ

Κυ-

Κυρίου δεηθῶμεν. Ἀντιλαβοῦ...
Τῆς Παναγίας, Ἀχράντου.

Ἐκφώνησις.

Ὅτι ἐλεήμων . . .

Τούτων λεγομένων, ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς τὴν Εὐχὴν,

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτὸν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ ἀγίῳ σου Πνεύματι, καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμασίοις σου μεγαλουργήμασι, καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰῶνων σωτηρίῳ σου Οἰκονομίᾳ· ἐν ἧ' τὸ ἡμῶν ἀσθενὲς καὶ πτωχὸν περιβαλλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιῶν, ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς, ἔτι καὶ δουλικῇ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι ὑπέμεινας, ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἀγιάσας ὁ Ἀναμάρτητος, ὁδοποιήσῃς ἡμῖν, τὴν δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν, καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστάσῃς ἐλευθερίαν· οὗ τινος Θείου Μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζοντες, δεόμεθά σου Δεσποτα φιλάνθρωπε, βᾶνον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, κατὰ τὴν θεῖαν σου ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεάν, εἰς τὸ ἐπὶ τῷ ὕδατι

τούτῳ, τὴν αἴτησιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτοῦ, ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι λαῷ, εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου καὶ προσκυνητοῦ σου ὀνόματος. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα μεγαλοφώνως τὴν εὐχὴν ταύτην Σωφρονίου Ἱεροσολύμων ἦτις ἀναγινώσκεται μὲν παρά τισιν, ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει οὐ λέγεται. Σὺ δὲ εἰ βούλει λέγε αὐτὴν πρώτων.

Τριάς, ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε, παντεπίσκοπε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, δημιουργε τῶν νοερῶν οὐσιῶν, καὶ τῶν λογικῶν φύσεων· ἡ ἔμφυτος ἀγαθότης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν Κόσμον, λάμψον κάμοι τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου, φώτισόν μου τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, ὅπως ἀνυμνήσαι τολμήσω τὴν ἀμετρον εὐεργεσίαν καὶ δύναμιν· εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἡ παρ' ἐμοῦ δέησις διὰ τὸν παρεστῶτα λαόν, ὅπως τὰ πλημμελήματά μου μὴ κωλύσωσιν ἐνθάδε παραγενέσθαι τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα· ἀλλὰ συγχώρησόν μοι ἀκατακρίτως βοᾶν σοὶ καὶ λέγειν καὶ

(TOM. B').

« 30 » νῦν.

νῦν υπεράγαθε, Δοξάζομέν σε Δέ-
 σποτά φιλόανθρωπε Παντοκράτορ,
 Προαιώνιε Βασιλεῦ. Δοξάζομέν
 σε τὸν Κτίστην, καὶ Δημιουργὸν
 τοῦ παντός. Δοξάζομέν σε τὸν
 ἀπάτορα ἐκ Μητρὸς, καὶ ἀμήτο-
 ρα ἐκ Πατρὸς· ἐν γὰρ τῇ προ-
 λαβούσῃ ἑορτῇ νηπιὸν σε εἶδομεν,
 ἐν δὲ τῇ παρουσίᾳ τέλειόν σε ὁ-
 ρῶμεν, τὸν ἐκ τελείου τέλειον ἐ-
 πιφανέντα Θεὸν ἡμῶν. Σήμερον
 γὰρ ὁ τῆς Ἐορτῆς ἡμῖν ἐπέστη
 καιρὸς, καὶ χορὸς Ἀγίων ἐκ-
 κλησιάζει ἡμῖν, καὶ Ἄγγελοι με-
 τὰ ἀνθρώπων συνεορτάζουσι. Σή-
 μερον ἡ χάρις τοῦ ἀγίου Πνεύ-
 ματος ἐν εἶδει περιστερᾶς τοῖς
 ὕδασι ἐπεφοίτησε. Σήμερον ὁ
 ἄδυτος Ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ὁ
 Κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίου καταυγά-
 ζεται. Σήμερον ἡ Σελήνη, λαμ-
 πραῖς ταῖς ἀκτίσι τῷ Κόσμῳ
 συνεχλαμπρύνεται. Σήμερον οἱ
 φωτοειδεῖς Ἀστέρες τῇ φαιδρό-
 τητι τῆς λάμψεως τὴν Οἰκουμέ-
 νην καλλωπίζουσι. Σήμερον αἱ
 νεφέλαι ὑπὸν δικαιοσύνης τῇ ἀν-
 θρωπότητι οὐρανόθεν δροσίζουσι.
 Σήμερον ὁ Ἄκτιστος ὑπὸ τοῦ
 ἰδίου πλάσματος βουλή χειροθε-
 τεῖται. Σήμερον ὁ Προφήτης καὶ
 Πρόδρομος τῷ Δεσπότη προσέρ-
 χεται· ἀλλὰ τρόμῳ παρίσταται,
 ὁρῶν Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς συγκατά-
 θασιν. Σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδά-
 νου νάματα εἰς ἰάματα μεταποιεῖ-
 ται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ.
 Σήμερον βεῖθροις μυστικοῖς πᾶσα
 ἡ Κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ
 τῶν ἀνθρώπων πταίσματα τοῖς

ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται.
 Σήμερον ὁ Παράδεισος ἠνέφκται
 τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὁ τῆς δικαιο-
 σύνης Ἥλιος καταυγάξει ἡμῖν.
 Σήμερον τὸ πικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ
 Μωϋσέως τῷ λαῷ, εἰς γλυκύτητα
 μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου πα-
 ρουσίᾳ. Σήμερον τῶν παλαιῶν
 θρήνων ἀπηλλάγημεν, καὶ ὡς
 νέος Ἰσραὴλ διεσώθημεν. Σήμε-
 ρον τοῦ σκότους ἐλυτρώθημεν,
 καὶ τῷ φωτὶ τῆς θεογονωσίας κα-
 ταυγαζόμεθα. Σήμερον ἡ ἀχλὺς
 τοῦ Κόσμου καθαίρεται τῇ ἐπι-
 φανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον
 λαμπαδοφεγγεῖ πᾶσα ἡ κτίσις ἄ-
 νωθεν. Σήμερον ἡ πλάνη κατήρ-
 γηται, καὶ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας
 ἐργάζεται ἡ τοῦ Δεσπότη ἐπέ-
 λευσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κά-
 τω συνεορτάζει, καὶ τὰ κάτω τοῖς
 ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερά
 καὶ μεγαλόφωνος τῶν ὀρθοδόξων
 πανήγυρις ἀγάλλεται. Σήμερον ὁ
 Δεσπότης πρὸς τὸ βάπτισμα ἐπ-
 εἴγεται, ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς ὕψος
 τὸ ἀνθρώπινον. Σήμερον ὁ ἀκλι-
 νῆς τῷ ἰδίῳ οἰκέτῃ ὑποκλίνεται,
 ἵνα ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας ἐλευ-
 θερώσῃ. Σήμερον βασιλείαν οὐ-
 ρανῶν ὠνῆσάμεθα· τῆς γὰρ βασι-
 λείας τοῦ Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος.
 Σήμερον Γῆ καὶ Θάλασσα τὴν τοῦ
 Κόσμου χαρὰν ἐμερίσαντο, καὶ ὁ
 Κόσμος εὐφροσύνης πεπλήρωται.
 Εἶδοσάν πε ὕδατα ὁ Θεὸς, εἶδο-
 σάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ
 Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω,
 θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς Θεότητος,
 σωματικῶς κατερχόμενον καὶ εἰς-

ερχόμενον ἐπ' αὐτόν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεωρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν εἶδει περιστερᾶς κατερχόμενον καὶ περιπτάμενόν σοι. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ὁρῶν τὸν ἀόρατον ὄραθέντα, τὸν Κτίστην σαρκωθέντα, τὸν Δεσπότην ἐν δούλου μορφῇ. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν, Θεὸν ἐν σαρκὶ καθορῶντα, καὶ νεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν, θαυμάζουσαι τὸν παραγενόμενον, φῶς ἐκ φωτός Θεὸν ἀληθινόν, ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ. Δεσποτικὴν πανήγυριν σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὁρῶσαι, αὐτὸν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον, καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, καὶ τὸν τοῦ Ἄδου σύνδεσμον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βυθισθέντα, καὶ βάπτισμα σωτηρίας τῷ κόσμῳ δωρησάμενον. Ὅθεν καὶ γὰρ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος δούλός σου, τὰ μεγαλεῖα τῶν θαυμάτων σου διηγούμενος, συνεχόμενος φόβῳ, ἐν κατανύξει βοῶ σοι,

Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρχέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμάτων σου (γ'). Σὺ γὰρ βουλῆσαι ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ σῶ κράτει συνέχεις τὴν χτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν Κόσμον. Σὺ ἐπὶ τεσσάρων στοιχείων τὴν Κτίσιν συναρμόσας, τέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις. Σὲ ὕμνε

Ἡλιος, Σὲ δοξάζει Σελήνη, Σοὶ ἐντυγχάνει τὰ Ἄστρα, Σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς, Σὲ φρίττουσιν Ἄβυσσοι, Σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρβιν, Σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, Σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ, Σὺ πρὸς ἀναπνοᾶς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἄγγελικαὶ Δυνάμεις Σοὶ λειτουργοῦσιν, οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι. τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφίμ, κύκλῳ ἐσῶτα καὶ περιπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης κατακαλύπτονται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἀναρχὸς τε καὶ ἀνέκφρατος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος. Οὐ γὰρ ἔφερες Δέσποτα, διὰ σπλάγχχνα ἐλέους σου, θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ Διαδόλου τυραννόμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸ ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν, τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας. παρθενικὴν ἡγίασας Μητέρα τῷ τόκῳ σου, πᾶσα ἡ Κτίσις ὕμνησέ τε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναεστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν καταπέμφας τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς οὖν Φιλάνθρωπε Βασιλεῦ,

πάρεσο νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο (ἐκ γ΄). Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγῆν, ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίας δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, Ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον· ἵνα πάντες οἱ ἀρνούμενοι καὶ μεταλαμβάνοντες, ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμόν τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἰατρειάν παθῶν, πρὸς ἀγιασμόν οἰκῶν, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθείσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος κατακλύσας ἐπὶ τοῦ Νῶε τὴν ἀμαρτίαν. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ Φαραῶν διὰ Μωϋσέως, τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διαρρήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐβρύθησαν ὕδατα, καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πυρός, διὰ τοῦ Ἥλια, ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βάαλ. Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα, ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ (ἐκ γ΄). Δὸς πᾶσι τοῖς ἀπτομένοις, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τοῖς τε χριστομένοις, τὸν ἀγιασμόν, τὴν κάθαρσιν, τὴν εὐ-

λογίαν. Καὶ σῶσον, Κύριε, τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν (ἐκ γ΄). Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ· ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· χάρισαι αὐτοῖς πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), καὶ παντὸς τοῦ πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος· ἵνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ δι' ἀνθρώπων, καὶ δι' Ἀγγέλων, καὶ δι' ἑρωμένων καὶ δι' ἀοράτων, δοξάζηται σου τὸ Πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος·

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν.

Ὁ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπιεύχεται.

Ἄλλινον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος, σημαίνοντας, τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεως·

ψεῶς τε καὶ βραντισμοῦ. Καὶ γενέσθω ὑμῖν, Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Ἐκφώνως.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Καὶ βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρὸν γ'. ὄρθιον αὐτὸν καταγών ἐν τῷ ὕδατι, καὶ ἀνάγων ψάλλων εἰς ἦχον α. καὶ τὸ

Εν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητὸν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστεράς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές, ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τὸν Κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Καὶ βραντίζει τὸν Ναὸν καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐκ τοῦ ὕδατος, καὶ εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ ψάλλοντες τὸ ἰδιόμελον εἰς ἦχον πλ. β'.

Ανυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ εὐεργεσίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὴν ἡμῶν καθάρσιν καθαιρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος ἀγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων, συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος·

ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδοται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα τό. Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, τὸ εὐλογήσω τὸν Κύριον. Καὶ δίδοται τὸ κατακλαστὸν, καὶ Ἀπόλυσις. Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδειξάμενος· διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. Οὕτω γίνεται ἡ Ἀκολουθία, νηστείας οὔσης ἐν τῇ Παραμονῇ· εἰ δὲ τύχη Σάββατον ἢ Κυριακὴ, καὶ νηστεία οὐκ ἔστι, πρῶτὴ μὲν λειτουργοῦμεν ὡς καθ' ἑκάστην· ἐσπέρας δὲ ποιῶμεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ, καθὼς προεγράφη, μέχρι τοῦ Εὐαγγελίου καὶ Τρισάγιον οὐ λέγεται, διὰ τὸ μὴ τελεῖσθαι Λειτουργίαν, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Προφητειῶν, τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, καὶ ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ἡ ἔκτενής. Ἐξελθόντων δὲ ἡμῶν ἐν τῷ νάρθηκι, γίνεται ὁ ἁγιασμὸς ἀπαρραλλάκτως ὡς προδεδήλωται· εἶτα εἰσερχόμενοι ἐν τῷ Ναῷ, ψάλλομεν τὸ προγραφὲν στιχηρὸν. Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ· καὶ γίνεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἔκτενής, καὶ ἀπόλυσις· τὸ δὲ εὐλογήσω τὸν Κύριον, οὐ λέγομεν διὰ τὸ προλεχθῆναι ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, ἀλλὰ ψάλλομεν τὸ Κοντάκιον συνήθως, πολυχρονίζοντες καὶ τὸν προσεστώτα· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν τράπεζαν.

πεζαν, τυρόν, ἢ ὠόν οὐκ ἐσθίωμεν εἰ-
μὴ ἔλαιον καὶ οἶνον, δοξάζοντες τὸν
Θεόν.

Περὶ δὲ ὄραν β'. τῆς νυκτός σημαίνει,
καὶ συναχθέντων ἡμῶν ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ, ἀρχόμεθα τῶν Ἀποδείπνων
μετὰ δὲ τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ,
ἐξερχόμεθα ἐν τῷ νάρθηκι, ψάλλοντες
στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς ἤχος δ'.

Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ο ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἰμά-
τιον, δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γενέσθαι
κατηξίωσε. Ρεῖθρα περιβάλλεται
σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· οὐκ αὐτὸς
τούτων πρὸς κάθαρσιν δεόμενος,
ἀλλ' ἡμῖν ἐν ἑαυτῷ οἰκονομῶν
τὴν ἀναγέννησιν· ὦ τοῦ θαύμα-
τος· δίχα πυρὸς ἀναχωνεύει, καὶ
ἀναπλάττει ἀνευ συντρίψεως, καὶ
σώζει τοὺς εἰς αὐτὸν φωτιζομέ-
νους, Χριστὸς ὁ Θεὸς, καὶ Σω-
τὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σὲ τὸν ἐν Πνεύματι καὶ πυρὶ,
καθαίροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ
Κόσμου, καθορῶν ὁ Βαπτιστής,
ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, δειλιῶν,
καὶ τρέμων, ἐβόα λέγων, οὐ τολ-
μῶ κρατῆσαι τὴν κορυφὴν σου
τὴν ἄχραντον· σύ με ἀγίασον Δέ-
σποτα, τῇ ἐπιφανείᾳ σου, μόνε Φι-
λάνθρωπε. Ὁ αὐτός.

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονί-
μους παρθένους· δεῦτε ὑπαντήσω-

μεν τῷ φανέντι Δεσπότῃ, ὅτι προ-
ῆλθεν ὡς Νυμφίος πρὸς τὸν Ἰω-
άννην· ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν σε ἐπηξῆε
καὶ ἔμεινεν· ὁ Ἰωάννης ἐβόα, οὐ
τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς ἀθανά-
του· τὸ Πνεῦμα κατήρχετο, ἐν εἶ-
δει περιστερᾶς, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα,
καὶ φωνὴ Οὐρανόθεν, Οὗτός ἐ-
στιν ὁ Υἱὸς μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν
Κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων,
Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Κύριε πληρῶσαι βουλόμενος, ἂ
ᾠρισας ἀπ' αἰῶνος, ἀπὸ πάσης
τῆς Κτίσεως, λειτουργοὺς τοῦ
Μυστηρίου σου ἔλαβες, ἐκ τῶν
Ἀγγέλων, τὸν Γαβριήλ, ἐκ τῶν
ἀνθρώπων τὴν Παρθένον, ἐκ τῶν
οὐρανῶν, τὸν Ἀσέρα, καὶ ἐκ τῶν
ὕδατων τὸν Ἰορδάνην, ἐν ᾧ τὸ ἀ-
νόμημα τοῦ Κόσμου ἐξήλειψας,
Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός. Ανατολ.

Σήμερον ἡ Κτίσις φωτίζεται·
σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται,
τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια,
Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμείγνυν-
ται· ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία,
καὶ ἡ τάξις παραγίνεται δρᾶμω-
μεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἰ-
δωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς
βαπτίζει κορυφὴν, ἀχειροποίητον
καὶ ἀναμάρτητον διὰ ἀποστολικὴν
φωνὴν προσάγοντες, συμφῶνως
βοήσωμεν, Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ
Θεοῦ, ἡ Σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώ-
ποις, καταυγάζουσα καὶ παρέχου-
σα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ

Μετὰ δὲ τὰς εὐχὰς τῆς Λιτῆς εἰσερχόμεθα ἐνδον τοῦ Ναοῦ ψάλ. Ἀπόστιχα. στίχ. ἰδιόμ. ἦχ. β΄. Ἀνατολ.

Εν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ἰδὼν σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, ἔλεγε Χριστὲ ὁ Θεὸς, τί πρὸς τὸν δοῦλον παραγέγονας, ῥῦπον μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω; Πατρός; ἀλλὰ τοῦτον φέρεις ἐν ἑαυτῷ· Υἱοῦ; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς Πνεύματος Ἁγίου; καὶ τοῦτο οἶδας, διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε.

Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεὸς, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· πρὸς τὴν σὴν γὰρ δόξαν, ἀνοτοφθαλμησαὶ τὰ Χερουβιμ οὐ δύνανται, οὐ δὲ ἀτενίσαι τὰ Σεραφίμ, ἀλλὰ φόβῳ παριστάμενα, τὰ μὲν βαστάζουσι, τὰ δὲ δοξάζουσι τὴν δύναμιν σου· μεθ' ὧν Οἰκτίρμον, ἀναγγέλλομεν τὴν αἴνεσίν σου λέγοντες, ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς,

Στίχ. Τί σοί ἐστι θάλασσα.

Σήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητῆς, παραγίνεται σαρκί ἐν Ἰορδάνῃ, Βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν Κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων, καὶ καθαρισμόν δι' ὕδατος, τῷ γενεὶ τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται, αὐτῷ βαῆσω-

μεν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν ἦχ. πλ. β΄.

Θεοφάνους.

Τὸν ἐκ Παρθένου Ἥλιον, βλέπων ὁ ἐκ στεῖρας λύχνος φαεινός, ἐν Ἰορδάνῃ αἰτούμενον βάπτισμα, ἐν δειλία καὶ χαρᾷ, ἐβόα πρὸς αὐτὸν, σύ με ἀγίασον Δέσποτα, τῇ θεῖα ἐπιφανεῖα σου.

Τροπάριον. ἦχ. α΄. Ἐκ γ΄.

Εν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει πριστεραῖς, ἐβεβαίω τοῦ Λόγου τὸ ἀσφαλές, ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τὸν Κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τῶν πανηγυρικῶν λόγων τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν, Κάθισμα, ἦχ. γ΄.

Τὴν ὠραιότητα.

Ἐπιφανέντος σου, ἐν Ἰορδάνῃ Σωτήρ, καὶ βαπτισθέντος σου ὑπὸ Προδρόμου Χριστὲ, ἡγαπημένος Υἱὸς ἐμαρτυρήθης· ὅθεν καὶ συνάναρχος, τῷ Πατρὶ πεφανέρωσαι. Πνεῦμα δὲ κατήρχετο, ἐπί σε τὸ Πανάγιον· ἐν ᾧ καὶ φωτισθέντες βοῶμεν, δόξα Θεῷ ἐν Τριάδι.

Δίς.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολ. Κάθ. ἦχ. δ΄.

Κατε·

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ιορδάνη ποταμὲ, τί ἐθαμβήθης θεωρῶν: τὸν ἀθεώρητον γυμνόν, εἶδον, καὶ ἐφριξα φησί· καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἐμελλον φρίζαι καὶ δῦναι; οἱ Ἄγγελοι αὐτὸν, δερῶντες ἐφριξαν· ἐξέστη οὐρανός, καὶ γῆ ἐτρόμαξε, καὶ σενεστάλη θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ὄρατὰ καὶ ἀόρατα. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνη, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δίς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.

ὁμοιον

Δεῦτε ἰδωμεν πιστοί, ποῦ ἐβαπτίσθη ὁ Χριστός, ἀκολουθήσωμεν λοιπόν, τὸν Ἰορδάνην ποταμόν, πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἰδωμεν ἐκεῖ, τὸν Πλαστοουργόν τοῦ Ἀδάμ, παλάμη δουλικῆ χειροθετούμενον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, καὶ τούτῳ μεγαλοφώνως βοήσωμεν, ἦλθες ἐφάνης, ἐν Ἰορδάνη, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δίς.

Οἱ Αναβαθμοί, τὸ α'. Αντίφωνον τοῦ δ'. ἤχος Προκίμ. ἤχ. δ'. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Στίχ. Τί σοί ἐξι θάλασσα ὅτι ἔφυγες; καὶ... Πᾶσα πνοή. Τὸ Εὐαγγέλιον, Ὁ 21'. καὶ τὸ Τροπάρ. Δόξα. ἤχ. β'.

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω, Χριστοῦ φανέντος ἐν Ἰορδάνη.

Καὶ νῦν τὸ αὐτό. στίχ. Ελέησόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ ἰδιόμελον· πλ. β'.

Θεός Λόγος ἐπεφάνη, ἐν σαρκί τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ἵστατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνη, καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Πρόδρομος, πῶς ἐκτείνω χεῖρα, καὶ ἀψομαι κορυφῆς κρατούσης τὰ σύμπαντα; εἰ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις Βρέφος, ἀλλ' εἶδά σε Θεὸν προαιώνιον· ἐπὶ γῆς θαδίζεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, καὶ δοῦλος Δεσπότην, βαπτίζειν οὐ μεμάθηκα, ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Εἶθ' οὕτως οἱ Κανόνες· τοὺς Εἰρμούς ἀνά δύο, καὶ τὰ τροπάρια εἰς δώδεκα. Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Κοσμά. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Βάπτισμα ῥύψις γηγενῶν ἀμαρτάδος.

Ἦδὴ Α'. ἤχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταιός, ἐν πολέμοις Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Αδάμ τὸν φθαρέντα ἀναπλάττει, βεῖθροις Ἰορδάνου καὶ δρακόντων, κεφαλὰς ἐμφωλευόντων διαθλάττει, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Πυρὶ τῆς Θεότητος ἀύλω, σάρκα ὑλικὴν ἠμφισιμένους, Ἰορδάνου περιβάλλεται τὸ νᾶμα, ὁ σαρκωθείς ἐκ Παρθένου Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Τὸν

Τὸν ρύπον ὁ σμήχων τῶν ἀνθρώπων, τούτοις καθαρθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ, οἷς θελήσας ὠμοιώθη ἦν μείνας· τοὺς ἐν σκότει φωτίζει Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Ἐτερος κανὼν ἱαμβικὸς τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Οὐ ἡ ἀκροστιχίς, διὰ στίχων ἠρωλεγεῖων.

Σήμερον ἀχράντοιο βαλῶν, θεοφεγγεῖ πυρσῷ.

Πνεύματος ἐνθάπτει νάμασιν ἀμπλακίην.

Φλέξας παμμεδέοντος εἰς πάϊς. Ἡπίων δέ.

Ἰμνητὰς μελέων τῶν δε δίδωσι χάριν.

Ὡδὴ α'. ἤχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» Στεῖβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον, Ἡπειρον αὔθις, Ἰσραήλ δεδειγμένον. Μέλας δέ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων, Ἐκρυψεν ἄρδην, ὕδατόστρωτος τάφος, Ῥώμη κραταιᾷ· δεξιᾷ τοῦ Δεσπότη.

Ὁρθροῦ φανέντος, τοῖς βροτοῖς σελασφόρου, Νῦν ἐξ ἐρήμου, πρὸς βοᾶς Ἰορδάνου, Ἀναξ ὑπέσχεσ, Ἡλίου σὸν αὐχένα, Χώρου ζοφώδους τὸν Γενάρχην ἀρπάσαι, Ῥύπου τε παντὸς, ἐκκαθᾶραι τὴν Κτίσιν.

Ἀναρχε ρειθροῖς, συνταφέντα σοι Λόγε. Νέον περαίνεις τὸν φθάρέντα τῇ πλάνῃ. Ταύτην ἀφράστωσ πατρόθεν δεδεγμένους, Ὅπα

κρατίστην, οὗτος ἡγαπημένος, Ἴσος τέ μοι παῖς, χρηματίζει τῆν φύσιν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰσχὺν ὁ διδοῦς, τοῖς βασιλευσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται· μολεῖ δὲ πρὸς τὸ Βάπτισμα. Διὸ πιστοὶ βοήσωμεν, Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Στειρεύουσα πρὶν, ἠτεκνωμένη δεινῶς σήμερον, εὐφραίνου Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία· δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, υἱοὶ γὰρ σοι γεγέννηνται, ἐν πίστει ἀνακράζοντες, Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Μεγάλῃ φωνῇ, ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾶ Προδρόμος, Χριστοῦ ἐτοιμάσατε ὁδοῦς, καὶ τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, εὐθείας ἀπεργάσασθε, ἐν πίστει ἀνακράζοντες, Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Ἄλλος.

» Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων, βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλας, Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα, Λόγον πλέκοντες, ἐκ λόγων μελωδίας, Ὡ τῶν πρὸς ἡμᾶς· ἤδεται δωρημάτων.

Νέκρωσιν ὁ πρὶν, ἐμφυτεύσας τῇ Κτίσει, Θηρὸς κακούργου, σχηματισθεὶς εἰς φύσιν, Ἐπισκοπεῖται σαρκικῇ παρουσίᾳ, Ὁρθρωφάναντι προσβαλὼν τῷ Δεσπότη, Ὁλᾶν τὴν ἐαυτοῦ δυσμενεστάτην κάραν.

Ελκει πρὸς αὐτὸν τὴν θεόδμητον φύσιν, Γαστρός τυράννου συγκεχωσμένην ὄροις, Γεννάται αὐθὶς γηγενῶν ἀναπλάσει. Ἔργον φέριστον ἐκτελῶν ὁ Δεσπότης. Ἰκται γὰρ αὐτὴν, ἐξαλεξῆσαι θέλων.

Ἡ ὑπακοή. ἤχ. πλ. ἀ.

Οτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τότε ἡ ἀλμυρὰ τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἐφυγε, καὶ ὁ Ἰορδάνης κάτω ῥέων ἐστράφη, πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς· ἀλλὰ τῷ ὕψει τῶν θείων ἐντολῶν σου, συντήρησον ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεὸς, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον, τὸ, Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ακήκοε Κύριε φωνῆς σου ὃν αἶ-
 » πας, φωνῆ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ,
 » ὅτι ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὕ-
 » δάτων, τῷ σῶ μαρτυρούμενος
 » Ἰῶ· ὅλος γεγωνὼς τοῦ παρόν-
 » τος, Πνεύματος δὲ ἐβόησε· σὺ
 » εἰ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύ-
 » ναμις.

Ρυπτούμενον Ἠλίον τίς εἶδεν,

ὁ Κήρυξ βοᾷ, τὸν ἐκλαμπρον τῇ φύσει; ἵνα σε ὕδασιν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, Πατρὸς χαρακτήρ αἰδίου ἐκπλύνω, καὶ χόρτος ὢν πυρὶ, ψαύσω τῆς σῆς Θεότητος· σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Υπέφηνεν ἔνθεον ἦν εἶχεν, εὐλάβειαν Μωσῆς περιτυχῶν σοι· ὡς γὰρ τῆς βάτου σε φωνήσαντα ἠσθήθη, εὐθὺς ἀπεστράφη τὰς ὀψεις· ἐγὼ δὲ πῶς βλέψω σε τρανῶς, ἢ πῶς χειροθετήσω σε; σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ψυχῆς τελῶν ἔμφρονος, καὶ λό-
 γῳ τιμώμενος, ἀψύχων εὐλαβοῦ-
 » μαι· εἰ γὰρ βαπτίσω σε, κατή-
 » γορόν μοι ἔσται, πυρὶ καπνιζό-
 » μενον ὄρος· φυγοῦσα δὲ θάλασ-
 » σα διχῆ, καὶ Ἰορδάνης οὗτος
 » στραφεῖς· σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ
 » σοφία καὶ δύναμις.

Ἄλλος.

Πυρσῶ καθαρθεὶς μυστικῆς
 » θεωρίας, Ὑμῶν Προφήτης,
 » τῶν βροτῶν καινουργίαν, Ῥή-
 » γνυσι γῆρην Πνεύματι κροτου-
 » μένην, Σάρκωσιν ἐμφαίνουσιν
 » ἀρρήτου Λόγου. Ὡ τῶν δυνα-
 » στῶν τὰ κράτη συνετρίβη.

Πεμφθεὶς πρὸς Πατρὸς παμ-
 φαέστατος λόγος, Νυκτὸς διῶσαι
 τὴν καχέσπερον σχέσιν. Ἐκρίζον
 ἤκεις, τῶν βροτῶν ἀμαρτίας,
 Ἰῶς συνελκῦσαι τε τῇ σῇ βαπτί-

σει, **Μάκαρ**. φαεινούς, ἐκ βῶων
Ἰορδάνου.

Αὐτόν προσιδῶν τὸν περίκλυτον
Λόγον, **Τρανῶς** ὁ **Κήρυξ** ἐκβοᾷ-
ται τῇ **Κτίσει**. Οὗτος προὐν μου,
δεύτερος τῷ σαρκίῳ, **Σύμμορφος**
ἐξέλαμψεν ἐνθέῳ σθένει, **Ἐχθι-**
στον ἡμῶν ἐξελεῖν ἁμαρτίαν.

Νομῆν πρὸς αὐτὴν τὴν φερέ-
σθιον φέρων, **Θηρᾶ** δρακόντων
φωλεοῖς ἐπιτρέχων, **Ἄπλητα** κύ-
κλα καββαλῶν **Θεὸς Λόγος**,
Πτέρην τε τὸν πλήττοντα παμ-
πήδην γένος, **Τοῦτον** καθειργνύς,
ἐκσαῶζει τὴν **Κτίσιν**.

Ἰδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἰησοῦς** ὁ ζωῆς **Ἀρχηγός**, λυ-
»σαι τὸ κατάκριμα ἤκει, **Ἀδάμ**
» τοῦ πρωτοπλάστου· καθαροσίων
» δὲ ὡς **Θεὸς** μὴ δεόμενος, τῷ
» πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ **Ἰορ-**
» δάνῃ· ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας
» ὑπερέχουσας, πάντα νοῦν, εἰρή-
» νην χαρίζεται.

Συνελθόντων ἀπείρων λαῶν, ὑπὸ
Ἰωάννου βαπτισθῆναι, αὐτὸς ἐν
μέσῳ ἔστη· προσεφώνει δὲ τοῖς
παροῦσι, τίς ἐδειξεν ἀπειθεῖς,
τὴν ὁργὴν ὑμῖν ἐκκλῖναι τὴν μέλ-
λουςαν; καρπούς ἀξίους **Χριστῷ**
ἐκτελεῖτε· παρῶν γὰρ νῦν, εἰρή-
νην χαρίζεται.

Γεωργός ὁ καὶ **Δημιουργός**, μέ-
σον ἔστηκώς ὡς εἰς ἀπάντων,
καρδίας ἐμβατεύει· καθαρθήριον

δὲ, πτύον χειρισάμενος, τὴν παγ-
κόσμιον ἄλωνα πανσόφως δίστη-
σι, τὴν ἀκαρπίαν φλέγον, εὐκαρ-
ποῦσιν αἰώνιον, ζῶν ἡν χαρίζο-
μενος.

Ἄλλος.

» **Ἐχθροῦ** ζοφώδους καὶ βεβορ-
» βορωμένου, ἰὸν καθάρσει **Πνεύ-**
» ματος λελουμένοι. **Νέαν** προσ-
» ωρμίσθημεν ἀπλανῆ τρίβον, **Ἄ-**
» γουσαν ἀπρόσιτον εἰς **θυμηδῖαν**,
» **Μόνους** προσιτήν, οἷς **Θεὸς** κα-
» τηλλάγη.

Ἀθρῶν ὁ **Πλάστης** ἐν ζόφῳ τῶν
πταισμάτων, **Σειραῖς** ἀφύκτοις,
ὄν διαρθροῖ δακτύλοις, **Ἰστησιν**
ἄμφ' ὠμοῖσιν ἐξάρας ἄνω. **Νῦν**
ἐν πολυβρῆτοις δύναις ἐκπλύων,
Αἴσχους παλαιοῦ, τῆς **Ἀδάμ** κα-
χεξίας.

Μετ' εὐσεβείας προζδράμωμεν εὐ-
τόνωσ, **Πηγαῖς** ἀχράντοις βρῦσεως
σωτηρίου. **Λόγον** κατοπτεύοντες
ἐξ ἀκηράτου, **Ἄντλημα** προσφέ-
ροντα δίψης ἐνθέου, κόσμου προ-
σηνῶν ἐξακεύθμενον νόσον.

Ἰδὴ Σ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἡ** φωνὴ τοῦ **Λόγου**, ὁ **λύχνος**
» τοῦ φωτός ὁ ἑωσφόρος, ὁ τοῦ
» ἡλίου πρόδρομος, ἐν τῇ ἐρήμῳ,
» **Μετανοεῖτε** πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς,
» καὶ προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ
» πάρεστι **Χριστός**, ἐκ φθορᾶς τὸν
» **Κόσμον** λυτρούμενος.

Γεννηθεῖς ἀβρῦστως ἐκ **Θεοῦ** καὶ
Πατρός, ἐκ τῆς **Παρθένου** δίγα

σαρ-

σαρχοῦται ῥύπου Χριστός, οὗ τὸν ἱμάντα τὴν ἐξ ἡμῶν τοῦ λόγου συναφείαν, λύειν ἀμήχανον, διδάσκει ὁ Πρόδρομος, γηγενεῖς ἐκ πλάνης λυτρούμενος.

Εν πυρὶ βαπτίζει τελευταῖον Χριστός, τοὺς ἀπειθοῦντας, καὶ μὴ Θεὸν φρονοῦντας αὐτὸν, ἐν Πνεύματι δὲ καινοποιεῖ, δι' ὕδατος χάριτι, τοὺς ἐπιγνώμονας αὐτοῦ τῆς Θεότητος, τῶν πλημμελημάτων λυτρούμενος.

Ἄλλος.

» **Ι**μερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ,
» **Ἦ**χῳ Πατῆρ, ὄν γασρὸς ἐξηρεῦ-
» **ξ**ατρ. **Ν**αὶ φησιν οὗτος, συμφυῆς
» γόνος πέλων, **Φ**ώταυγος ἐξώ-
» ρουσεν ἀνθρώπων γένους, **Λ**όγος
» τέμου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθεῖα.

Εκ ποτιῦ λέοντος ὁ τριέσπερος, Ξένως προφήτης ἐγκάτοις φλοιδούμενος, Αὔθις προῆλθε τῆς παλιγγενεσίας, Σωτηριαν δράκοντος ἐκ βροτοκτόνου, Πᾶσι προφαίνων τῶν χρόνων ἐπ' ἐσχάτων.

Ανειμένων Πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν, Μύστης ὀρᾷ πρὸς Πατρός ἐξιχνούμενον, Μένον τε Πνεῦμα τῷ παναχράντῳ Λόγῳ, Ἐπελθὼν ὡς πέλειαν ἀφράστῳ τρόπῳ, Δῆμοις τε φαίνει, προσδραμεῖν τῷ Δεσπότη.

Κοντάκιον. ἦχος, δ'.

Επεφάνης σήμερον τῇ Οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνουντάς σε, Ἦλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Γαλιλαίᾳ τῶν Ἑθνῶν, τῇ τοῦ Ζαβουλῶν χώρα, καὶ τοῦ Νεφθαλεὶμ γαίᾳ, ὡς εἶπεν ὁ Προφήτης, φῶς μέγα ἔλαμψε Χριστός τοῖς ἐσκοτισμένοις, φαεινὴ ὤφθη αὐγὴ, ἐν Βηθλεέμ ἀστράπτουσα, μᾶλλον δὲ ἐκ Μαρίας ὁ Κύριος, πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ ἀνατέλλει τὰς ἀκτῖνας, ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης. Διὸ οἱ ἐξ Ἀδάμ γυμνοὶ, δεῦτε πάντες ὑποδύωμεν αὐτὸν, ἵνα θαλφθῶμεν σκέπη γὰρ γυμνῶν, καὶ αἴγλη ἐσκοτισμένων. Ἦλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ς'. Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ο Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἀφοῦ ἐγεννήθη εἰς τὴν Βηθλεέμ ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ μετὰ ὀκτῶ ἡμέρας περιετμήθη τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας, μετὰ τριάκοντα ἔτη ἤλθεν εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν, διὰ νὰ βαπτισθῆ ἐκεῖ ἀπὸ τὸν Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον. ἔκαμε δὲ τοῦτο ὁ Χριστός, διὰ νὰ καταργήσῃ πλέον τὴν περιτομὴν καὶ ἀκροβυστίαν τῶν Ἑβραίων, καὶ ἰσμηλιτῶν. κατ' ἐκείνους δὲ τοὺς χρόνους ἐβάπτιζεν εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν τοὺς ἀνθρώπους Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, ἐβάπτιζεν ὁμῶς αὐτοὺς ἐν ὕδατι, καὶ οὐχὶ ἐν Πνεύματι· γενόμενος δὲ ὁ Ἰησοῦς Χριστός τριάκοντα ἔτων, ἤλθε πρὸς τὸν Ἰωάννην, ζητῶν

διὰ

διὰ τὰ βαπτισθῆ παρ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰωάννης γνωρίζας τὸν ποιητὴν τοῦ, λέγει πρὸς αὐτὸν, « Κύριε, οὐκ εἰμι ἄξιος λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων σου· ἐγὼ γὰρ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με. » Ὁ δὲ Ἰησοῦς διὰ τὰ θαρβύνη τὸν Ἰωάννην, τοῦ λέγει, « ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπει ἡμῖν ἔςτι, πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. » Τότε ὁ Ἰωάννης ἀφῆσας πᾶσαν ἀντίστασιν, Ἐβάπτισε τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν· καὶ εὐθὺς ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἠνεύχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδεν ὁ Ἰωάννης τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαίνον ὡσεὶ περιστερὰν, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν. Πρὸς τοῦτοις καὶ φωνὴ οὐρανόθεν ἠκούσθη ἐκ τοῦ Πατρὸς λέγουσα. « Οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱὸς μου, ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠρέσκω, αὐτοῦ ἀκούετε. »

Ἐβαπτίσθη ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν διὰ τὰ καθηγιασθῆ τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων, καὶ τὰ δῶση εἰς ἡμᾶς τύπον καὶ ὑπογραμμὸν, λέγων « καθὼς ἐμὲ εἶδατε ποιοῦντα, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε » τοῦτο τὸ ἅγιον Βάπτισμα, τὸ ὁποῖον γίνεται εἰς τρεῖς ἀναδόσεις καὶ καταδόσεις, δηλ. εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἶναι ἐκεῖνο τὸ θεῖον χάρισμα, τὸ ὁποῖον καθαρίζει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸ προπατορικὸν ἁμάρτημα, καὶ τὸν εἰσάγει εἰς τὸν παράδεισον· ἐπειδὴ λέγει αὐτὸς ὁ Χριστὸς. « Ὁ

πιστεύσας εἰς ἐμὲ, καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται, » μετὰ τὸ ἅγιον τοῦτο βάπτισμα, οἱ ἄνθρωποι ἐπειδὴ καὶ ἁμαρτάνουσι, διὰ τοῦτο ὁ Φιλάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς ἔδωκε τὴν ἐξομολόγησιν, μετὰ τὴν ὁποῖαν ὁ ἄνθρωπος ἐπαναβαπτίζεται, καὶ καθαρίζεται, εἰπὼν εἰς τοὺς θεοὺς αὐτοῦ μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, « ἄντινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας ἀφίενται αὐτοῖς, ἄντινων κρατῆτε, κεκράτηνται. » καὶ « ὅσα ἄν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἄν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. »

† Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Ῥωμανὸς ὁ Λακαιδεμόνιος, ὁ κατὰ τὸ 1695 ἔτος ἀολήσας, τελειοῦται.

Ἰδὲ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Νέους εὐσεβεῖς, καμίνου πυρὶ
» προσομιλήσαντας, διασυρίζον
» πνεῦμα δρόσου, ἀβλαβεῖς διεφύ-
» λαξε, καὶ θεῖου Ἀγγέλου συγ-
» κατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δρο-
» σιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελ-
» πον, Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πα-
» τέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλο-
» γητός εἶ.

Ὡσπερ οὐρανῷ σὺν τρόμῳ καὶ θαύματι παρίσταντο, ἐν Ἰορδάνῃ αἱ Δυνάμεις τῶν Ἀγγέλων σκοπούμεναι, τσοαύτην Θεοῦ τὴν συγκατάβασιν, ὅπως ὁ κρατῶν τὴν ὑπέρφων τῶν ὑδάτων ὑπόστασιν,

ἐν

ἐν τοῖς ὕδασι, σωματοφόρος ἐξη-
κεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡ-
μῶν.

Νεφέλη ποτὲ, καὶ Θάλασσα θείου
προεικόνιζε Βαπτίσματος τὸ θαῦ-
μα, ἐν οἷς ὁ πρὶν βαπτίζεται
διεξοδικῶς τῷ Νομοθέτῃ Λαός.
Θάλασσα δὲ ἦν τύπος ὕδατος, καὶ
νεφέλη τοῦ Πνεύματος· οἷς τε-
λούμενοι, εὐλογητὸς εἶ κράζομεν,
ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Απαντες πιστοὶ, ἐν ᾧ τὴν τε-
λειώσιν ἐλάβομεν, θεολογοῦντες
ἀσιγήτως, σὺν Ἀγγέλοις δοξά-
σωμεν, Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Πνεῦ-
μα Ἅγιον· τοῦτο γὰρ Τριάς
ὑποστάσεις ὁμοούσιος, εἰς δὲ
Θεός, ᾧ καὶ ψάλλομεν, εὐλογητὸς
ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

» **Εφλεξε** ρεῖθρῳ τῶν δρακόντων
» τὰς κάρας, Ὁ τῆς καμίνου τὴν
» μετάρσιον φλόγα, Νέους φέρου-
» σαν εὐσεβεῖς κατευνάσας. Τὴν
» δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας,
» Ὅλην πλύνει δὲ τῆ δρόσῳ τοῦ
» Πνεύματος.

Σε ζωγραφούσαν τὴν Ἀσύριον
φλόγα, Ἐκσῶσαν ἱζης, εἰς δρό-
σον μετηγμένην. Ὑδρ ὅθεν νῦν
ἀμφιέσσαο φλέγον, Σίντην κάκι-
στον Χριστὲ προσκεκευθμένον,
Πρὸς τὴν ὄλισθον ἐκκαλούμενον
τρίβον.

Απορράγέντος τοῦ Ἰορδάνου πά-
λαι, Ἰσθμῷ περᾶται λαός Ἰσρα-
ηλῆτης, Σε τὸν κράτιστον, ἐμφο-

ροῦντα τὴν Κτίσιν, Ἐπειγμένως
νῦν ἐν βρασίς διαγράφων, Πρὸς τὴν
ἄριστον, καὶ ἀμείνονα τρίβον.

Ἰδμεν τὸ πρῶτον τὴν πανώλε-
θρον κλύσιν. Οἰκτρῶς σε πάν-
των εἰς φθορὰν παρσιδάγειν, Ὡ
τρισεμέγιστα χρηματίζων καὶ ξένα,
Νῦν δε κλύσαντα Χριστὲ τὴν ἁ-
μαρτίαν, Δι εὐπάθειαν, καὶ βρο-
τῶν σωτηρίαν.

᾿Ωδὴ Η΄. Ὁ Ριρμός.

» **Μυστήριον** παράδοξον, ἡ Βαβυ-
» λῶνος ἔδειξε κάμιнос, πηγά-
» σασα δρόσον, ὅτι ρεῖθροις ἐμέλ-
» λεν, ἄυλον πῦρ εἰσδέξασθαι ὁ
» Ἰορδάνης, καὶ στέρξαι σαρκί,
» βαπτίζομενον τὸν Κτίστην· ὃν
» εὐλογοῦσι λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦ-
» σιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απόθου φόβον ἅπαντα, ὁ Λυτρω-
τῆς τῷ Προδρόμῳ ἐφησεν, ἐμοὶ
δὲ πειθάρχει, ὡς Χριστῷ μοι
πρόσελθε· τοῦτο γὰρ φύσει πέ-
φυκα, ἐμῷ προστάγματι εἶξον,
καὶ βάπτισόν με συγκαταβάντα,
ὃν εὐλογοῦσι λαοὶ, καὶ ὑπερυ-
ψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρημάτων ὡς ἀκήχοεν, ὁ Βαπτι-
στής τοῦ Δεσπότητος σύντρομος,
παλάμην ἐκτείνει· χειραπτήσας
ὅμως δὲ, τὴν κορυφὴν τοῦ Πλά-
στου αὐτοῦ, τῷ βαπτισθέντι ἐβόα,
Ἅγιάσονμε, σὺ γὰρ Θεὸς μου ὃν
εὐλογοῦσι λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦσιν
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριάδος ἡ φανέρωσις, ἐν Ἰορδά-

νη γέγονεν· αὕτη γὰρ ὑπέρθεος φύσις· ὁ Πατὴρ ἐφώνησεν, Οὗτος ὁ βαπτιζόμενος, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου, τὸ Πνεῦμα συμπάρῃν τῷ ὁμοίῳ, ὃν εὐλογοῦσι λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

» **Ε**λευθέρα μὲν ἡ Κτίσις γνωρίζεται. Υἱοὶ δὲ φωτὸς οἱ πρὶν ἔσχοτισμένοι. Μόνος στενάζει τοῦ σκότους ὁ προστάτης. Νῦν εὐλογοῖτω συντόνως τὸν αἴτιον, Ἡ πρὶν τάλαινα τῶν Ἐθνῶν παγκληρία.

Τριττοὶ θεοειδεῖς ἐμπύρως δροσοῦμενοι, Αἰγλύντα τριτταῖς παμφαῶς ἀγιστίαις, Σαφῶς ἐδήλουν τὴν ὑπέρτατον φύσιν, Μίξει βροτεία πυρπολοῦσαν ἐν δρόσῳ· Εὐκτώσ' ἀπασαν τὴν ὀλέθριον πλάνην.

Αευχειμονοεῖτω πᾶσα γήινος φύσις, Ἐκ πτώσεως νῦν οὐρανῶν ἐπηρμένη. Ὡ γὰρ τὰ πάντα συντετῆρηται Λόγῳ, Νάουσι βείθροις ἐκπλυθεῖσα πταισμάτων, Τῶν πρὶν πέφευγε, παμφαῶς λελουμένη.

ᾠδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

» **Α**πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεο· τότε· ὁμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν

» πόθον οἶδας, τὸν ἐνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἰ προστάτης, σὲ μεγαλύνομεν.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν ὑπὸ προδρόμου τὸ βάπτισμα αἰτοῦντα.

Απορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου τὸν ἐν Ἰορδάνῃ ἰλθόντα βαπτισθῆναι.

Δαβὶδ πάρεσο, Πνεύματι τοῖς φωτιζομένοις· νῦν προσέλθετε, ἄδε πρὸς Θεόν, ἐν πίστει λέγων φωτίσθητε· οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν Ἀδάμ ἐν πτώσει· καὶ γὰρ αὐτοῦ εἰσήκουσε Κύριος ἐλθὼν, βείθροις τοῦ Ἰορδάνου, φθαρέντα δὲ ἀνεκαίνισεν.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν ἐκ τῆς πατρῴας φωνῆς μαρτυρηθέντα.

Δαβὶδ πάρεσο. κ.τ.λ.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου τὸν ἐνα τῆς Τριᾶδος κλίναντα τὸν αὐχένα, καὶ βάπτισμα λαβόντα.

Ο Ἡσαίας λούσασθε, καὶ καθάρθητε φάσκει, τὰς πονηρίας ἐναντι, ἀφέλεσθε Κυρίου· οἱ διψῶντες ὕδωρ ἐπὶ ζῶν πορευέσθε· βρανεῖ γὰρ ὕδωρ καινοποιῶν Χριστὸς, τοῖς προστρέχουσιν αὐτῷ ἐν πίστει, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, βαπτίζει Πνεύματι.

Προφῆτα δεῦρο πρὸς με, ἔκτεινον τὴν χεῖρα, καὶ βάπτισόν με τάχος.

Ο Ἡσαίας λούσασθε. κ.τ.λ.

Προφῆτα ἄρες ἄρτι, καὶ βάπτισόν

με

με θέλων· πληρῶσαι καὶ γὰρ ἦλθον
πᾶσαν δικαιοσύνην.

Συντηρώμεθα χάριτι, πιστοὶ καὶ
σφραγίδι· ὡς γὰρ ὄλεθρον ἔφυγον
φλιας Ἑβραῖοι πάλαι αἰμαχθεί-
σης, οὕτω καὶ ἡμῖν, ἐξ ὀδίου τοῦ
θείου τοῦτο, τῆς παλιγγενεσίας
λουτήριον ἔσται· ἔνθεν καὶ τῆς
Τριάδος, ὁψόμεθα φῶς τὸ ἄδυτον.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν
αὐχένον ὑπὸ χειρὸς Προδρόμου.

Συντηρώμεθα χάριτι κ.τ.λ.

Σήμερον Ἰωάννης βαπτίζει τὸν Δε-
σπότην ἐν βείθοις Ἰορδάνου.

» **Ω** τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ Τόκου
» σου θαυμάτων, Νύμφη Πάνα-
» γνε, Μητέρα Εὐλογημένη. Δι' ἧς
» τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας.
» Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς Εὐεργέ-
» τη, Δῶρον φέροντες, ὕμνον εὐ-
» χαριστίας.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, νάμασιν ἐν-
θάπτει, Ἐροτῶν τὴν ἀμαρτίαν.

Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν κ.τ.λ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἄνωθεν μαρ-
τυρεῖται, Υἱὸς ἡγαπημένος.

Ἰδμεν τὰ Μωσῆ τῇ βάτῳ δεδειγ-
μένα, δεῦρο ξένοις θεσμοῖσιν ἐ-
ξειργασμένα. Ὡς γὰρ σέσωσται
πυρφοροῦσα Παρθένος, Σελασφό-
ρον τεκοῦσα τὸν Εὐεργέτην, Ἰορ-
δάνου τε βείθρα προσδεδεγμένα.

Δόξα. Σήμερον ὁ Δεσπότης ἦλθεν
ἀγιάσαι τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων.

Χρῖεις τελειῶν τὴν ἐρότειον
οὐσίαν, Ἄναξ ἄναρχε, Πνεύμα-
τος κοινωνία, Ῥοαῖς ἀχράντοις
ἐκκαθάρας καὶ σκότους, Ἰσχύον
θριαμβεύσας τε τὴν ἐπηρμένην,
Νῦν εἰς ἄληκτον ἐξαμείβειαι βίον.

Καὶ νῦν. Σήμερον ὁ Δεσπότης τὸ
βάπτισμα λαμβάνει, χειρὶ τῇ τοῦ
Προδρόμου.

Χρῖεις τελειῶν. κ.τ.λ.

Ἐξαποστ. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐκ γ'.

Επεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀ-
λήθεια, ἐν βείθοις τοῦ Ἰορδάνου,
καθεύδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ
ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρό-
σιτον·

Εἰς τοὺς Αἴνους. Πᾶσα πνοή, ἰστώμ.
στίχ. 5'. καὶ ψάλλ. τὰ παρόντα ἰδιόμ.
ἦχ. α'. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Φῶς ἐκ φωτός, ἔλαμψε τῷ Κόσ-
μῳ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπι-
φανεὶς Θεός· τοῦτον λαοὶ προσ-
κυνήσωμεν. Δίς.

Πῶς σε Χριστέ, δοῦλοι τὸν
Δεσπότην, ἀξίως τιμήσωμεν·
ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι, πάντας ἡμᾶς
ὄνεκαίνισας· Ὁ αὐτός.

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ
Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ βείθρα ἡγίαςας,
τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθε-
τούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ Κόσ-
μου ἰώμενος· μέγα τὸ Μυστήριον

τῆς

τῆς Οἰκονομίας σου φιλάνθρωπος
δόξα σοι.

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη, καὶ
πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται· βα-
πτίζεται Χριστὸς μεθ' ἡμῶν, ὁ
πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος·
ἐνίησι τὸν ἁγιασμὸν τῷ ὕδατι,
καὶ ψυχῶν τοῦτο, καθάρσιον γίνε-
ται· ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ
ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον·
διὰ λουτροῦ σωτηρία, δι' ὕδατος
τὸ Πνεῦμα, διὰ καταδύσεως ἡ
πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἀνοδος γίνεται·
θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε
δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ο περιβάλλον τὸν οὐρανὸν ἐν
νεφέλαις, ρεῖθρα περιβάλλεται
σήμερον τὰ Ἰορδάνεια, καὶ τὴν ἐ-
μὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τοῦ
Κόσμου αἴρων τὴν ἁμαρτίαν· καὶ
ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἀνωθεν μαρ-
τυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονο-
γενῆς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πα-
τρὸς, πρὸς ὃν βοήσωμεν, Ὁ ἐπι-
φανείς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστέ
ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα. πλ. β'. Ἀνατολίου.

Νάματα Ἰορδάνεια περιβάλλου
Σωτήρ, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς
ἱμάτιον, καὶ ἐκλίνας κορυφὴν τῷ
Προδρόμῳ, ὁ τὸν οὐρανὸν με-
τρήσας σπιθαμῇ, ἵνα ἐπιστρέψῃς
Κόσμον ἐκ πλάνης, καὶ σώσῃς
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ἡχ. β'. Ἀνατολίου.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰορδάνῃ
ἤλθε βαπτισθῆναι· σήμερον Ἰωάν-

(ΤΟΜ. Β')

νης ἄπτεται, κορυφῆς τοῦ Δεσπό-
του· αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐ-
ξίσταντο, τὸ παράδοξον ὀρώσαι
Μυστήριον· ἡ θάλασσα εἶδε καὶ
ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνε-
στρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέν-
τες βοῶμεν, Δόξα τῷ φανέντι
Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ
φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.
Εἶτα, τοῦ Ἱερέως τὴν ἱερατικὴν στο-
λὴν ἐνδεδυμένου, καὶ ἐπιφερομένου
τὸ Τίμιον Εὐλὸν ἀνά χειρας, προπο-
ρευομένου τε τοῦ θυμιατοῦ καὶ τῶν
λαμπάδων, ἐξερχόμεθα τοῦ Ναοῦ, καὶ
ἀπερχόμεθα ἐν τῇ ἐρύσει, ἢ ἐν τῇ πηγῇ
τοῦ ὕδατος, ψάλλοντες τὰ Τροπάρια.
ἡχ. πλ. δ'. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὕδα-
των. Καὶ ἐκτελεῖται καθεξῆς ἐκείσε ἡ
τοῦ Ἀγιασμοῦ Ἀκολουθία, ἧγουν αἱ
Προφητεῖαι, καὶ ὁ Ἄψός. τὸ Εὐαγγέλι-
καὶ αἱ εὐχαί, ὡς προεῖρηται. Καὶ μετὰ
τὸ βαντισθῆναι πάντας ἐκ τοῦ ἁγια-
θέντος ὕδατος, ψάλλομεν τὸ Ἀπολυτί-
κιον καὶ τὸ Κοντάκιον. Ὑποστρέ-
φοντες δὲ, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ,
καὶ δοξάζοντες, ψάλλομεν τὸ Τροπά-
ριον. Τριάδος ἡ φανέρωσις· εἶτα γε-
νομένης ἐκτενοῦς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, ἀσ-
παζόμεθα τὸ Τίμιον Εὐλὸν τοῦ σταυ-
ροῦ, καὶ γίνεται Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Δει-
τουργίαν σημαίνει ταχύτερον διὰ τὸν
κόπον τῆς ἀγρυπνίας, καὶ ψάλλομεν
ἀντὶ τῶν Τυπικῶν, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφων. α. ἡχ. α.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου,
οἴκου Ἰακώβ.

« 31 » Ταῖς

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ
'Ισραήλ...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

'Η θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ
'Ιορδάνης...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Τί σοί ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

'Αντίφων. β'. ἤχος β'.

'Ηγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος
τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν
'Ιορδάνῃ ὑπὸ 'Ιωάννου βαπτισθεῖς,
ψάλλοντάς σοι. 'Αλληλούϊα.

Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἔμοι,
καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσο-
μαι.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν
'Ιορδάνῃ κτλ.

Περιέσχον με ὡδίνες θανάτου, καὶ
κίνδυνοι ἄθλου εὐροσάν με.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν
'Ιορδάνῃ κτλ.

'Ελεήμων ὁ Κύριος καὶ Δίκαιος,
καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔλεετ'.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν
'Ιορδάνῃ κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ομογενῆς Υἱὸς, καὶ Λόγος
τοῦ Θεοῦ κτλ.

Ἀντίφωνον, γ'. ἤχος α'.

'Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀ-
γαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

Εν 'Ιορδάνῃ βαπτιζομένου σου
Κύριε κτλ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος 'Ισραήλ, ὅτι ἀ-
γαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ...

Εν 'Ιορδάνῃ βαπτιζομένου σου
Κύριε κτλ,

Εἰπάτω δὴ οἶκος 'Ααρῶν, ὅτι ἀ-
γαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ...

Εν 'Ιορδάνῃ βαπτιζομένου σου
Κύριε κτλ.

Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμε-
νοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα...

Εν 'Ιορδάνῃ βαπτιζομένου σου
Κύριε κτλ.

Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόμα-
τι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν
'Ιορδάνῃ ὑπὸ 'Ιωάννου βαπτισθεῖς,
ψάλλοντάς σοι. 'Αλληλούϊα.

Εν 'Ιορδάνῃ βαπτιζομένου σου.

Δόξα, καὶ νῦν 'Επεράνης σήμερον
καὶ ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου. Ὅσοι εἰς
Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Προκειμενον ἤχος δ'.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνό-
μα-

ματι Κυρίου· Στίχ. Ἐξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς

Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ Χάρις. Ζήτει εἰς τὴν θ'. ὥραν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας.

Κοινωνικόν, ἤχος γ'.

Ἐπιφάνη ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Ἀλληλουῖα.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ.

7. Ἰαννουαρίου Ἡ σύναξις τοῦ ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἄργια, καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

Εἰδὲ τύχη ἐν Κυριακῇ, προηγῶνται τὰ ἀναστάσιμα, τὸ ἐωθινὸν ἀναστάσιμον Εὐαγγέλιον εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν ἀμφοτέρα. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκρξα ἰσθῶμεν στίχους, σ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς, γ'. ἤχος β'.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν. Τοῦ Αὐτρωτοῦ. Τὰ Ἰορδάνεια. (ὄρα φύλ. 453.)

Καὶ τοῦ Προδρόμου ἤχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημε Προδρόμε Χριστοῦ,

Βαπτιστὰ θεόληπτε, σὲ εὐσεβῶς μακαρίζοντες, Χριστὸν δοξάζομεν, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, κλίναντα τὴν κάραν σοι, καὶ φύσιν τῶν βρωτῶν ἀγιάσαντα· αὐτῷ οὖν πρέσβευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Υψόθεν προέβλεψας σοφέ, Ἰωάννη Προδρόμε, Πατρός τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον, Υἱὸν ἐν ὕδασι, καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες, ἐπελθὼν ὡς πέλειαν, καθαῖρον καὶ φωτίζον τὰ πέρατα· διὸ Τριάδος σε, μυστηπόλον ἀναμελποντες, σοῦ τιμῶμεν, τὴν θεῖαν πανήγυριν.

Ρωσθεις θεία χάριτι Χριστού, Βαπτιστά και Πρόδρομε, σὺ τὸν Ἄμνὸν ἡμῖν ἔδειξας, τὸν Κόσμου αἶροντα, ἀμαρτίας πάσας, καὶ αὐτῷ προσήρμισσας, δυάδα Μαθητῶν χαίρων σήμερον· ὃν καθικέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἤχος πλ. β'.

Ενσαρκε λύχνη, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, βλάστημα στεῖρας, φίλε τοῦ ἐκ Παρθένου· ὃν σκιρτήμασι νηδύος προσεκύνησας, καὶ ἐβάπτισσας νάμασι τοῦ Ἰορδάνου, τούτῳ πρέσβευε δεόμεθα Προφήτα, τὰς τῶν μελλόντων ἐκφυγεῖν τριχυμίας.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Θεὸς Λόγος ἐπιφάνη ἐν σαρκὶ φύλ.
172. Εἴσοδος:

Προκείμενον ἤχος βαρύς.

Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Ἐν ἰξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, εἰκου Ἰακώβ.

Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ κτλ.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, κτλ.

Στίχ. Τί σοί ἐσι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, κτλ.

Ἀπόσιχ. ἤχ. δ'. Ἐδωκας σημειώσιν·

Ως εἶδε σε Δέσποτα, ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενον, ἐκθαμβος γεφόμενος, ὡς εὐγνώμων δούλος, σὺν φόβῳ ἐβόα, Τίς ἢ ταπεινώσῃς Σωτήρ; τίς ἢ πτωχεῖα ἦν περιβέβλησαι; ὁ πλούτῳ ἀγαθότητος, ταπεινωθέντα τὸν ἄνθρωπον, ἀνυψώσας ὡς εὐσπλαγχνος, σὺ αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Δεῦρο δήμοι σήμερον, ἐπιτελοῦντι Μυστήριον, τῷ Προδρόμῳ ἀντέφησε, φρικτῶς διακόνησον, ὁ Σωτήρ τῶν ὄλων, καὶ μὴ δειλιάσης· τὸν συντριβέντα γὰρ Ἀδάμ, τῇ ἀμαρτίᾳ καινοποιούμενος, βαπτίζομαι ὡς ἄνθρωπος, ὁ κατὰ φύσιν ἀμόλυτος, Ἰορδάνου τοῖς ὕδασι, ἐν οἷς βλέπεις παρόντα με.

Στίχ. Τί σοί ἐσι θάλασσα.

Ηλιον ῥυπτόμενον, τίς γηγενῶν ἐθεάσατο; Ἰωάννης ἀντέφησε, καὶ τὸν ἐπενδύοντα, οὐρανὸν νεφέλαις, γυμνούμενον ὄλον, καὶ τὸν πηγὰς καὶ ποταμοὺς, δημιουργοῦντα ὕδασι βαίνοντα; ἐκπλήτομαι τὴν ἄφατον, Οἰκονομίαν σου Δέσποτα· μὴ βαρύνῃς τὸν δοῦλόν σου, φοβεροῖς ἐπιτάγμασι.

Δόξα ἤχ. δ'. Βύζαντος.

Ως τοῦ Πνεύματος ἐραστής, καὶ τῆς χάριτος θεόφθογγος χελιδὼν, τρανωῶς τὴν Οἰκονομίαν τοῦ Βα-

σιλέ-

τιλέως, βροτῶν τῷ γενεῖ, ἐξ ἀ-
 γνης φαινῶς ἀνατείλασαν, εἰς με-
 ρόπων ἀνάκλησιν, κατεφώτισας
 Πρόδρομε, τῶν σκυθρωπῶν ἠθῶν,
 ἀπελαύνων τὸ τέρμα, καὶ ζωῆς
 αἰδίου ἐπιλαβέσθαι ἰθύνων, τὰς
 καρδίας τῶν ἐν μετανοίᾳ βαπτι-
 ζομένων, μάκαρ θεόληπτε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Δεῦτε μιμησώ-
 μεθα. φύλ. 470. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς
 Ἑορτῆς. Ἐν Ἰορδάνῃ. καὶ τοῦ ἁγ. ἡχ. δ΄.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων,
 σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ
 Κυρίου Πρόδρομε ἀνεδείχθης γάρ
 ὄντως, καὶ Προφητῶν σεβασμιώ-
 τερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτί-
 σαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον·
 ὄθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας,
 χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν
 Ἄδῃ Θεὸν, φανερωθέντα ἐν σαρ-
 κί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν
 τοῦ Κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν
 τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α΄. Στι-
 χολογίαν Κάθισμα ἤχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ Παρ-
 θένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ
 βαπτισθέντος, ὑπὸ Ἰωάννου, τὸ
 Πνεῦμα κατέβη ἐπ' αὐτὸν, ὁ-
 ρώμενον ἐν εἰδει περιστερᾶς· διὰ
 τοῦτο ὁ Προφήτης, σὺν τοῖς Ἀγ-
 γέλοις ἔλεγε κραυγάζων, Δόξα
 τῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ· δόξα
 τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ Οἰκο-
 νομίᾳ σου μένε φιλάθρωπε.

Δόξα καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν
 β΄. Σιχολογίαν Κάθισμα ἤχος δ΄.

Ἐπιφάνης σήμερον.

Εν τοῖς ρείθροις βλέψας σε τοῦ
 Ἰορδάνου, βαπτισθῆναι θέλοντα,
 ὁ μέγας Πρόδρομος Χριστέ, ἐν
 εὐφροσύνῃ ἐκραυγάζεν, Ἥλθες ἐ-
 φάνης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Ὁ Ν΄. ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, εἰς ς΄.
 ὁ Ἰαμβικός εἰς δ΄. καὶ τοῦ ἁγ. εἰς δ΄.
 Θεοφάνους. Ἠδῆ, Α΄. ἤχος, β΄.

Τῷ τὴν ἄβαντον κυμαινομένῃν.

Βαπτίζομενον, τῷ τῶν παθῶν
 μου κλύδωνι, Πρόδρομε ταῖς πρε-
 σβείαις σου, φθάσας διάσωσον· ἀ-
 παθείας γὰρ αὐτός, γέγονας δο-
 χεῖον, σεπτὸν καὶ καθαρώτατον,
 Κυρίῳ ἄνωθεν, ἐκ βρέφους ἀνακεί-
 μενος.

Αγαλλόμενος, ὁ Θεῷ παριστά-
 μενος Ἄγγελος, τὸν ἰσάγγελον
 εὐηγγελίσατο, Ζαχαρία τῷ σε-
 πτῷ, σοῦ ἱεραρχοῦντι Πατρί, σὲ
 παμμακάριστε, Κυρίου Πρόδρο-
 μον, καὶ φίλον γενησάμενον.

Τὸν τὴν ἄβαντον, πᾶσιν ἀνθρώ-
 ποις πρότερον, ξένην ὁδὸν βιώ-
 σεως, ἀπογεμνόμενον, καὶ βαπτί-
 σαντα Χριστὸν, ἐν ταῖς Ἰορδάνου
 ῥοαῖς, ἀνευφημήσωμεν, Κυρίου
 Πρόδρομον, τὸν θεῖον καὶ Θεό-
 φρονα. Θεοτοκίον.

Περῶτατον, τῆς παρθενίας τέμε-
 νος, ἢ ἐν γαστρὶ Θεὸν Λόγον,
 κυφορήσασα, τοὺς προστρέχον-
 τας

τας εἰς σέ, καὶ προσκαλουμένους Ἄγνη, σῶζε πρεσβείαις σου, κινδύνων λύουσα, τὴν ἐφοδὸν Πανάμωμε.

Καταβασία, τὸ, Βυθοῦ ἀνεκάλυψε, καὶ Στεῖβει θαλάσσης.

Ὠδὴ Γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστειος.

Στειρώσεως, τὸ ὄνειδος διαλύσας, ἐπέγνωσ τῆς Παρθένου τὸν θεῖον Τόκον, σκιρτήσας ἀγαλλόμενος ἐν κοιλίᾳ, μητρὸς πανεύφημε, Ἀγγέλων σύσκησε, τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, μύσα τῆς χάριτος.

Τὰς τρίβους, προητοίμασας τοῦ Κυρίου, βαδίσας πρὸ προσώπου αὐτοῦ Προφῆτα, ὡς λύχνος πᾶσι φαίνων γὰρ τὸ τῆς δόξης, Πατρός ἀπαύγασμα, φανέν ἐν σώματι, δι' ὕδατος ὑπέδειξας, πάντων πρόκριτε.

Ανέτειλας, ὡς ὀρθρος δικαιοσύνης, τὸν ἥλιον μηνύων τοῖς ἐν τῷ σκότει τῆς πάντων σωτηρίας σὺ γὰρ ἐγένου, Κήρυξ καὶ Πρόδρομος, καὶ πᾶσιν ἐλεγες, Ἐγὼ Χριστῷ προσέλθετε, πίστει καὶ σῶζεσθε. Θεοτοκίον.

Χαράν τὴν ἀνεκλάλητον δεξιμένην, συνέλαβες ἀσπόρως τὸν σὸν Δεσπότην, τὸν πᾶσαν τὴν ὑφήλιον Θεομητορ, ἀνακαλούμενον, ᾧ καὶ κραυγάζομεν, Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Καταβασία. Ἴσχυὸν ὁ διδοῦς. Καί, Ὅσοι πλαιῶν.

Κάθισμα ἤχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο μέγας ὑετὸς, πρὸς ποτάμια ρεῖθρα, προσέρχεται σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε, Πῶς βαπτίσω σε, ρύπον μὴ ἔχοντα ὄλω; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Δόξα καὶ νῦν, ἤχος δ'. Κατεπλάγη.

Εκὼν προήλθεν ἐπὶ γῆς, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, ὡς εὐδόκησεν αὐτὸς, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, καὶ βαπτισθῆναι ἠνέσχετο ὁ φωτισμὸς ἡμῶν· ὅθεν πρὸς αὐτὸν ἀπερθέγγετο, ὁ Πρόδρομος βοῶν, Οὐ τολμῶ σου Σωτήρ, τῆς κορυφῆς ἐφάψασθαι, ὀρῶν σου τὸ ἀκατάληπτον Κύριε, ὁ πάντα Λόγε, πρὸς τὸ συμμέρον, οἰκονομήσας δόξα σοι.

Ὠδὴ Δ'. Ἰμῶ σε ἀκοῆ γὰρ Κύριε.

Ρυπῶντας, ἀποπλύνειν ὕδατι, ἀπεστάλης πρὸς τοῦ Δεσπότη, εὐτρεπίζων δέχεσθαι, τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν Χριστὸν, καὶ τὴν πλάνην ἀπελαύνοντα, θεογνωσίας αἴγλη πανσεβάσμιε.

Ισοῦ με, δρακοντίου δήγματος, ἰαθῆναι μάκαρ δυσώπει, ὁ τὸν Χριστὸν νάμασι, βαπτίσας τοῖς τοῦ Ἰορδάνου, ἐν ᾧ τῶν δρακόντων ἐμφωλεύουσας, τὴν πονηρίαν ὁ Σωτήρ συνέθλασε.

Τὴν ξένην, καὶ ἀνθρώποις ἄτριπτον, ἐπαγόμενος πολιτείαν, ἐπέστης τοῖς ὕδασι, πανάριστε τοῦ

ἰορ.

Ἰορδάνου, φωνῆς τοῦ Πατρὸς ἀ-
χροασόμενος, καὶ παρουσίαν Πνεύ-
ματος ὀψόμενος. Θεοτοκ.

Ο πάντα, πλαστουργήσας Κύριος,
καθ' ἡμᾶς αὐτὸς πλαστουργεῖται·
ὑποδὺς γὰρ πάναγνε τὴν Μήτηραν
σου, τὴν παναγίαν μορφήν, τῶν
ἀνθρώπων ἡμφιάσατο, καὶ τὴν αὐ-
τοῦ εἰκόνα διεσώσατο.

Καταβασία. Ἀκήκοε Κύριε· καὶ,
Πυρρῶ καθαρθείς.

Ὡδὴ Β΄. Ὁ φωτισμός.

Ιπερφυοὺς, ἀρετῆς λαμπηρόσιν
ἠγλαῖσμένους, ὡς ἐξ οὐρανοῦ μυ-
σταγωγίας, ρεῖθροις ἐπέστῃς, Ἰ-
ορδάνου βαπτίζων, καὶ καθαίρων
διὰ τοῦ ὕδατος, Πρόδρομε τοὺς
πίστει, ψυχῆς προσιόντας σοι.

Τὸ καθαρὸν, καὶ ἀκήρατον φέγ-
γος μέλλων βαπτίζειν, σχεῦος
καθαρότητος ἀνεδείχθης· μεῖζων
γὰρ πάντων, ὑπ' αὐτοῦ προεκρί-
θης, Προφητῶν τε σεβασμιώτερος·
τὸν προφητευθέντα ἰδεῖν γὰρ ἠ-
ξίωσαι.

Ο προσταλεις, πρὸ προσώπου
Κυρίου, καὶ τὰς εὐθείας, τρίβους
τοῖς ἀνθρώποις ὑποδεικνύων, ἄ-
πτεται τρέμων, κορυφῆς τοῦ Δε-
σπότη, καὶ βαπτίζειν λέγων ὁ
Πρόδρομος, Ἐτερον ἐκτός σου,
Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι. Θεοτοκ.

Υἰὸς Θεοῦ, ὁ Υἱὸς σου Παρθένε
σαφῶς ἐδείχθη, ἔργα ὡς Θεὸς·
τελῶν βουλῆσει μόνῃ· ὅθεν σε
πάντες ἀληθῶς Θεοτόκον, καὶ

κυρίως ἐπονομάζομεν· ἄλλην γὰρ
Μητέρα, Θεοῦ οὐ γινώσκομεν.

Καταβασία. Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχη-
γός· καὶ, Ἐχθροῦ ζοφώδους.

Ὡδὴ ΣΓ΄. Ἐν ἀδύσσω πταισμάτων.

Σὺ τοῦ Λόγου φωνὴ προελήλυ-
θας, καὶ ὡς ἑσφόρος αὐτὸς ἀνα-
τέταλκας, προκαταγγέλλων Πρό-
δρομε, σὺ τῆς δικαιοσύνης τὸν
Ἥλιον.

Επιγείους φροντίδας ἠγνόησας,
καὶ τὰς οὐρανοῦς ἐλπίδας ἐπλου-
τήσας, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς Ἄγγελος,
τὴν ζωὴν διανύσας πανόλβιε.

Προφητῶν σε σφραγιδα γινώ-
σκομεν, ὡς τῇ παλαιᾷ καὶ καινῇ
μεσιτεύσαντα, καὶ Βαπτιστὴν καὶ
Πρόδρομον, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ
καταγγέλλομεν. Θεοτοκίον.

Ἄνερμήνευτος ὄντως ἡ σύλλη-
ψις, ἄφραστος ὁ τόκος σου καὶ
ἀκατάληπτος, πᾶσι πιστοῖς γνω-
ρίζεται, καὶ πιστεύεται μόνῃ
Θεόνυμφε.

Καταβασία. Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου·
καὶ, Ἰμερτὸν ἐξέφηνε.

Κοντάκιον, ἰδιόμελον ἤχος κλ. β΄.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν
δεδοικῶς ὁ Ἰορδάνης, τρόμῳ
ὑπεστρέφετο· τὴν Πνευματικὴν δὲ
λειτουργίαν, ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάν-
νης, φόβῳ ὑπεστέλλετο· τῶν Ἀγ-
γέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο,
ὀρῶσαι σε ἐν ρεῖθροις σαρκὶ βα-
πτιζόμενον· καὶ πάντες οἱ ἐν

τῷ

τῷ σκότει κατηυγάζοντό, ἀνυμνοῦντές σε τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ τυφλωθέντι Ἀδὰμ ἐν Ἐδέμ, ἐφάνη Ἥλιος ἐν Βηθλεέμ, καὶ ἤνοιξεν αὐτοῦ τὰς κόρας, ἀποπλύνας αὐτὰς Ἰορδάνου τοῖς ὕδασι, τῷ μεμελανωμένῳ καὶ συνεσκοτισμένῳ, φῶς ἀνέτειλεν ἄσβεστον· οὐκ ἔτι αὐτῷ νύξ, ἀλλὰ πάντα ἡμέρα· τὸ πρὸς πρῶτῃ πρῶτῃ, δι' αὐτὸν ἐγενήθη· δειλινὸν γὰρ ἐκρύβη, ὡς γέγραπται· εὗρεν αὐγὴν ἐγειρούσαν αὐτόν· ὁ πρὸς ἐσπέραν πεσὼν ἀπηλλάγη τοῦ γνόφου, καὶ ἐφθασε πρὸς ὄρθρον, τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ζ΄. Ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Κατ' ἀρχαίαν παράδοσιν ἡ ὀρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία παρέλαβεν, ἵνα μετὰ τὰ ἅγια Θεοφάνεια ἐορτάζη τὴν Σύναξιν τοῦ τιμίου Προδρόμου, ὡς ὑπηρετήσαντος εἰς τὸ Βάπτισμα τοῦ Κυρίου· συνέπεσε δὲ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν νὰ κομισθῇ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἡ ἅγια αὐτοῦ χεὶρ ἐν ἔτει 919.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος, ὁ ἐξ Ἰταλίας μὲν ὢν, ἐν Σμύρνῃ δὲ μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1700, τελειοῦται.

Ὡδῆ Ζ΄. Βάτος ἐν ὄρει.

Ιερουργήσας τὸ Βάπτισμα, καὶ

τελειώσας Προδρόμε τὰ πρὸς Θεὸν, σαφῶς δοθέντα σοι· Μυστήρια, ὡς ἀρνίον ἄκαχον ἱερουργούμενος, προσηγάχθης θυσία· διὸ μετὰ σοῦ συμφώνως ψάλλομεν, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νέος Ἥλιος γενόμενος, σὺν παρρησίᾳ Προδρόμε, καὶ βασιλεῖς σαφῶς ἐλέγχων ἀνομήσαντας, καὶ τὸν βίον αὐλον ἐπιδεικνύμενος, ὡς ἐκεῖνος τρισμακάρ· διὸ μετὰ σοῦ Προφήτα ψάλλομεν, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο Προφητῶν περισσώτερος, καὶ Ἀποστόλων Προδρόμε τῶν τοῦ Χριστοῦ, τὸ θεῖον γέρας κληρωσάμενος, σὺ τοῦ Νόμου πλήρωμα, καὶ ἀπαρχὴ σαφῶς, νέας χάριτος ὤφθης· διὸ μετὰ σοῦ τρισμακάρ ψάλλομεν, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Υμνολογίαις τὴν Πάναγνον, καὶ Θεοδόχον Δέσποιναν πανευσεβῶς, ἀξίως πάντες ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν κηύσασαν, μονογενὴ ἡμῖν, τοῖς ἀνθρώποις ὀφθέντα· πρὸς δὲ οἱ πιστοὶ συμφώνως ψάλλομεν, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία. Νίους εὐσεβεῖς· καὶ ἔφλεξε ρεῖθρον.

Ὡδῆ Η΄. Κάμινος ποτέ.

Σὲ τὸν ἐπὶ γῆς, ἰσαγγελον φανέν-

νέντα, παρηλλαγμένῳ πολιτεύ-
ματι, καὶ πάντων ἀνώτερον, Ἰω-
άννη παμμακάριστε, χαρμονικῶς
γεραίρομεν, κράζοντες, Εὐλογοῦτε
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Μίαν ἐν τρισὶ, Θεότητος οὐσίαν,
ὁμοουσίους ὑποστάσεις, Προφη-
τα μεμύησαι· τῇ φωνῇ γὰρ τοῦ
Γεννήτορος, καὶ παρουσία Πνεύ-
ματος, ἔγνωσ τὸν βαπτισθέντα,
Λόγον Θεοῦ τὸν αἰδίον.

Ορθροῖς νοητὸς, τὸν ἥλιον μη-
νύων, τὸν ἐκ Παρθένου ἀνα-
τειλαντα, ἐκ στεύρας προέδραμες,
Ἰωάννη πανσεβάσμιε, καὶ τὸν Ἄ-
μνὸν ἐκήρυξας, Κόσμον τὴν ἁ-
μαρτίαν, φιλανθρωπίᾳ τὸναίροντα.

Δόξης τοῦ Πατρὸς, συνέλαβες ἀ-
φράστως, τὸ προαιώνιον ἀπαύ-
γασμα, καὶ Λόγον τὸν ἀναρχον,
ἐν ἀρχῇ ὄντα νοούμενον, καὶ νῦν
ἐκ σοῦ πρωτότοκον, Πάναγνε γε-
γονότα, ἀναλλοιώτως τῆς Κτί-
σεως.

Καταβασία. Μυτήριον παράδο-
ξον· καὶ, Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις.

Ἰὸδὴ Θ'. Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου.

Εκ τῆς ἐρημίας, ὁ Πρόδρομος
φωνῇ τὸν Λόγον δείκνυσι, σω-
ματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, καὶ
παρόντα περιχαρῶς, βαπτίζειν
εὐτρεπίζεται, τὸν τὰς ψυχὰς
καθαίροντα, τῆς ἁμαρτίας διὰ
Πίστεως.

Χάρις τε καὶ νόμος, μεσίτην
σε σεπτὸν, σαφῶς προβάλλεται,

ὁ μὲν σφραγίζοντα, ἡ δὲ ἀρχό-
μενον τὸν ἀπάντων τῶν Προφη-
τῶν, τῷ Λόγῳ προτιμώμενον,
τὸν ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα, νῦν βε-
δηχότα πανσεβάσμιε.

Ο τοῖς ἀσωμάτοις, ἐφάμιλλον
ζωὴν ἐπιδειξάμενος, ἀγγελικαῖς
χορείαις συνευφραίνεται, καὶ τῷ
θρόνῳ παρεστηκώς, τοῦ Δεσπότη
ἀγάλλεται, τοῖς εὐφημοῦσιν ἄ-
φροσιν, καὶ σωτηρίαν ἐξαιτούμε-
νος.

Υπὲρ εὐσπλαγχνίαν, ὁ πάντων
Λυτρωτῆς, ἄνθρωπος γίνεται, καὶ
σαρκικὴν καταδέχεται γέννησιν,
φιλανθρώπως ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὁ
φύσει ὦν φιλόανθρωπος, παρθε-
νικῆς ἐκ Μήτρας σου, Θεογεννη-
τορ Παμμακάριστε.

Καταβασία. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσ-
σα· καὶ, Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Προφήτην σε προέφησε, τῶν Προ-
φητῶν ὑπέρτερον, ἐν γεννητοῖς
ὁ Δεσπότης, γυναικῶν μείζονα
πάντων· ὄν γὰρ Προφηταὶ ἅπαντες,
καὶ Νόμος προκατήγγειλαν, Χρι-
στὸν σαρκὶ ἐώρακας, ὄν καὶ βα-
πτίσας, ἐδείχθης σεβασμιώτερος
πάντων.

Καὶ τὸ, Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ. Εἰς τοὺς
Αἴνους, ἰστώμεν στίχ. 5'. καὶ ψάλ-
λομεν τῆς Ἑορτῆς. ἤχ. α. Φῶς ἐκ
φωτός. καὶ τὰ λοιπά. Φύλ. 480.

Δόξα

Δόξα ἤχος πλ. β΄.

Αγγελος ἐκ στερωτικῶν ὠδίων, προήλθεσ Βαπτιστὰ, ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων τὴν ἔρημον οἰκήσας, σφραγίς τε πάντων τῶν Προφητῶν ἐδείχθησ· ὄν γὰρ ἐκείνοι πολυτρόπως ἐθεάσαντο, καὶ αἰνιγματωδῶσ προεκῆρυξαν, τοῦτον βαπτίσει ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιῶθησ· φωνῆσ τε ἀκήχοασ πατρικῆσ οὐρανόθεν, μαρτυρούσησ αὐτοῦ τὴν Ἰδιότητα, καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδεσ, περιστερᾶσ ἐν εἶδει, τὴν φωνὴν ἔλκον ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον· ἀλλ' ὦ πάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερε, μὴ διαλίπησ πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶσ σου τελούντων τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν ἤχ. β΄. Σήμερον ὁ Χριστὸσ ἐν Ἰορδάνῃ ἤλθεσ Βαπτισθῆναι. φύλ. 481. Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσισ. Εἰσ τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ὠδῆ, γ΄. καὶ δ΄. Προκείμενον. ἤχ. βαρύσ. Ἐύφρανθήσεται Δίκαιοσ ἐν Κυρίῳ. σίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸσ τῆσ φωνῆσ μου. Πράξων τῶν Ἀποσ. τὸ Ἀνάγνωσμα. φύλ. 446.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, βλέπει ὁ Ἰωάννησ τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸσ αὐτόν.

Κοινωνικόν. Εἰσ μνημόσυνον αἰώνιον.

8. Ἰαννουαρίου τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, Δομνίκησ τῆσ Ὁσίας, καὶ Αἰμιλιανοῦ τοῦ ὁμολογητοῦ.

Τὸ ἐσπέρας ψαλ. 3 τῆσ ἑορτῆσ καὶ 3 τοῦ ἀγίου ἤχοσ δ΄.

Ὡσ γενναίων ἐν Μάρτυσιν.

Τῆσ ψυχῆσ τὴν ἀκρόπολιν, λογισμῶν οὐ κατέσεισαν, προσβολαὶ μακάριε· σὺ γὰρ ἐπαλξιν, ὡσπερ τὴν σὴν προβαλλόμενοσ, σερέμνιον ἀσκησιν, διατήρησασ σαυτόν, τοῦ δεινοῦ πολεμήτοροσ, ἀπαράτρωτον, καὶ ἀπήμαντον ὄλωσ καὶ παρέστησ, τῷ Δεσπότῃ τῶν ἀπάντων, νικητικῶσ στεφανούμενοσ.

Οὐχ ὁδοῦ μήκοσ ἴσχυσεν, οὐδὲ τόπων δυσχέρεια, παραλῦσαι Ὁσισε τὸ διάπυρον, τῆσ πρὸσ Θεὸν ἐκδημίας σου· κάκει γὰρ γενόμενοσ, καὶ τοῖσ τόποισ εὐφρανθείσ, οὐ οἱ πόδεσ ἐπάτησαν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, οὐκ ἡμέλησασ ὄλωσ, εἰμὴ φθόσθησ, δι' ἀσκήσσεωσ καὶ πόνων, καὶ πρὸσ Σιών τὴν οὐράνιον.

Τὸν ἐγκάρδιον ἔρωτα, ὑποφαίνων τοῖσ δάκρυσι, κατανώξει ἐνδοξε, γῆν κατέβρεχεσ, καὶ ταῖσ θορξιν ἐναπέματτεσ, Χριστοῦ ὑπόποδιον, ἐννοῶν τε καὶ αὐτόν, ὡσ παρόντα καὶ βλέποντα· ὄν ἐπόθησασ, καὶ ἰχνῶν ἐπελάβουσ διανοίας, θεωρίαισ θειοτάταισ, τὴν σὴν ψυχὴν αὐγαζόμενοσ.

Δόξα καὶ νῦν τῆσ ἑορτῆσ ἤχοσ β΄.

Ἰπέκλι-

Ἰπέκλινας κάραν φύλ. 454. Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Μέγα καὶ φοβερόν, μυστήριον τελεῖται· Δεσπότης γάρ τῶν ὄλων, βροτῶν εἰς ῥύψιν πάντων, χειρὶ δούλου βαπτίζεται.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Ανωθεν ὁ Πατήρ, ἐβόα οὗτος ἐστίν, Υἱὸς ἀγαπητός μου, ὁ βέηθροις Ἰορδάνου, σαρκὶ νῦν βαπτίζομενος.

Στίχ. Τί σοὶ ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγεν

Τάξεις ἀγγελικαί, ἰδοῦσαι τὸν Δεσπότην, ὁμοιωθέντα δούλοις, καὶ βέηθροις βαπτισθέντα, ἰδοῦσαι ἐξεπλήττοντο.

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ηλθεν ὁ φωτισμός, ἡ λύτρωσις ἐφάνη· ἐν Ἰορδάνῃ δεῦτε, συνέλθωμεν ῥυφθῆναι, φαιδρῶς συνεορτάζοντες.

Τροπάρ. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου τὸ πρῶτον Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἡ. τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου.

Οὗτος ἀφήσας τὴν πατρίδα καὶ πάντα τὰ ἑαυτοῦ, καὶ ἀπελθὼν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ γενόμενος μοναχός, ἀσκήτευεν εἰς ἓνα τῶν ἐκεῖ μοναστηρίων, Χοτζεβὰ καλούμενον, ὅπου πολλοὺς κόπους ὑπομείνας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† **Ἡ** αὐτῇ ἡμέρῃ ἡ Ὁσία Δομνίκα, ἡ Καρθαγένιος, ἐν Βυζαντίῳ τελειοῦται, ἐν ἔτει 384.

† **Ο** Ὁσίου Ἀγαθῶν ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† **Οἱ** ἅγιοι Μάρτυρες Ἰουλιανός, Βασίλισσα, Κέλσιος καὶ Ἀντωνίος οἱ Αἰγύπτιοι, ξίφει τελειοῦνται.

† **Ἡ** ἅγια Ἰουλιανή, ἡ γυνὴ Μαρκιανοῦ τοῦ Ἡγεμόνος, πιστεύσασα εἰς Χριστὸν, ξίφει τελειοῦται.

† **Ο** ἅγιος Μάρτυς Καρτέριος ὁ Καππαδόκης, πυρὶ τελειοῦται, ἐν ἔτει 298.

† **Οἱ** ἅγιοι Μάρτυρες Θεόφιλος ὁ Διάκονος, καὶ Ἑλλάδιος ὁ λαϊκός, πυρὶ τελειοῦνται.

† **Ο** ἅγιος Κῦρος, ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ο ἅγιος Ἀττικὸς, ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† **Ο** Προφήτης Σαμέας, ὁ Ἐλαμίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλ. τῆς ἑορτῆς καὶ ἀπόστιχ. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ φύλ. 491. ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

9. Ἰαννουρίου. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

Τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλ. 3 τῆς ἑορτῆς· καὶ 3 τοῦ ἁγίου ἤχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων **Δ**αβιτικῶς ὡς ἐκ λάκκου, ταλαιπωρίας Χριστὸς, καὶ ἐκ πυ-

λοῦ

λου ἰλῶος, τῶν εἰδώλων τῆς πλάνης, ἀνήγαγέ σε Μάρτυς· ἔστησε γὰρ, ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας σου, τῆς ἑαυτοῦ ἐπιγνώσεως μυστικῶς· ὃν ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Οὔτε συζύγου ὁ πόθος, οὔτε τῶν τέκνων στόργη, οὐ κηδεστὸ ἀξία, οὔτε περιουσία, κτημάτων ἢ χρημάτων, σοὺ τὸ στερβρόν, τῆς ψυχῆς παρεσάλευσαν, ἀπὸ τῆς Πίστεως ὄντως τῆς εἰς Χριστὸν, παμμακάριστε Πολύευκτε.

Καὶ πρὸ τῆς χάριτος μάκαρ, τῆς σῆς ἀθλήσεως, δικαιοσύνης ἔργοις, ἀληθῶς ἐκοσμήθης· ὅθεν μετὰ ταῦτα, Μάρτυς πιστός, ἠξιώθης γενέσθαι Χριστοῦ, ἐν τῷ ἰδίῳ σου αἵματι βαπτισθεῖς, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ εὐσεβῶς.

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἡχος πλ. δ΄. Σήμερον τῶν ὑδάτων ἀγιάζεται ἡ φύσις φύλ. 442. ἀπόστιχα. Οἶκος τοῦ Εὐφραθῆ φύλ. 491. Τροπᾶριον Ὁ Μάρτυς σου Κύριε φύλ. 6. καὶ τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ. Τὸ πρῶτὸ Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον

Τῷ αὐτῷ μηνὶ θ΄ μνήμη τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

Οὔτος στρατιώτης ὢν ἐκ τῆς πόλεως Μελιτινῆς τῆς Ἀρμενίας, ἠκμαζεν ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως, ἐν ἔτει 255. Ἀλλ' ὁμολογήσας ἑαυτὸν Χριστιανὸν, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

† Ὁ Ὅσιος Εὐστράτιος ὁ

Θαυματοργὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλ. καὶ ἀπόστιχ. τῆς ἑορτῆς. Οἶκος τοῦ Εὐφραθῆ φύλ. 491. ἡ λοιπὴ ἀκολουθία καὶ ἀπόλυσις.

☩ ☩ ☩ ☩ ☩ ☩ ☩ ☩ ☩ ☩ ☩ ☩ ☩ ☩ ☩ ☩

10 Ἰαννουαρίου. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης, Μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου, καὶ Δομετιανοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Τὸ ἐσπέρας μετὰ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3 τῆς ἑορτῆς. Τὸν φωτισμόν. φύλ. 453. καὶ 3, τῶν ἱεραρχῶν. Ζῆτει εἰς πολλοὺς ἱεράρχας. Δόξα, ἡχος πλ. β΄. Εἰς βάθος θεωρίας. φύλ. 208. καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς ἡχος β΄. Σήμερον ὁ Χριστὸς, φύλ. 481. Ἀπόστιχα, Οἶκος τοῦ Εὐφραθῆ, φύλ. 491. Τροπᾶριον, ἡχος δ΄. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων φύλ. 6. καὶ, Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Τὸ πρῶτὸ, Κοντάκιον ἡχος β΄.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἐνθεὸς Ἱεράρχης, καὶ τῆς σοφίας σεβάσμιος ὑμνογράφος, Νύσσης ὁ γρηγόριος νοῦς Γρηγόριος, σὺν Ἀγγέλοις χορευῶν καὶ ἐντρυφῶν τοῦ θεοῦ φωτός, πρεσβύει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἀνάγνωσις. ●

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ 10. Μνήμη τοῦ ἀγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης.

Οὔτος

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἀδελφὸς καὶ ὁμότροπος τοῦ μεγάλου Βασιλείου, διὰ τὰς ἀρετάς του ἀνήχθη εἰς τὸν ἐπισκοπικὸν θρόνον τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ πόλεως Νύσσης, ἀκμάσας ἐν ἔτει 380· παρρευρέθη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἐν Κωνταντινουπόλει συγκροτηθεῖσαν β΄. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον· Θεαράστως δὲ τὸ ἐπίλοιπον τῆς ζωῆς του διελθὼν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, ἐγκαταλιπὼν οὐκ ὀλίγας ἱεράς συγγραφάς, τιμωμένας δι’ ἄλλα τε πολλὰ, καὶ διὰ τὸ γλαφυρὸν τοῦ ὕφους.

† Ὁ Ὅσιος Δομέτιος ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἀσίᾳ Μελιτινῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει 169.

+ Ὁ ἅγιος Μαρκιανὸς ὁ Ρωμαῖος, πρεσβύτερος, καὶ Οἰκονόμος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, κατὰ τὸ 453 ἔτος.

† Ὁ Ὅσιος Ἀμμώνιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστιλ. Ἐπισκέψατο ἡμᾶς.

Τὸν ποιμένα τὸν καλὸν, Γρηγόριον τὸν πάνσοφον, τῶν Νυσαίων Πρόεδρον, τοῦ Βασιλείου τοῦ σοφοῦ, ὁμότροπον ὁμαίμονα, ἐν ὧδαῖς τε καὶ ὕμνοις, τιμήσωμεν ἅπαντες.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Ἐπιφάνη ὁ Σωτήρ, Ἀπόστιχα, Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ, φύλ. 491. Δόξα, ἤχος πλ. β΄. Εὐδοῦλε ἀγαθὲ φύλ. 23. καὶ νῦν, Σήμερον ὁ Χριστός, φύλ. 481.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

=====

11 Ἰαννουαρίου τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

Ἄργια καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τὸ Ἐσπέρας μετὰ τὸ, Μακάριος ἀνὴρ ψάλ. στίχ. 6. τῆς ἑορτῆς 3. Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν φύλ. 453. καὶ τοῦ ὁσίου ἤχος πλ. α΄.

Ὅσιε Πάτερ·

Οσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε, μεγάλως ἠγωνίσω ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, ἐν ὕμνοις καὶ νηστεύειαις, καὶ ἀγρυπνίαις, τύπος γενόμενος τῶν σῶν φοιτητῶν· νῦν δὲ συγχορεύεις μετὰ τῷ Ἀσωμάτων, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογῶν, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον καὶ Λυτρωτὴν, τὸν ὑποκλίναντα τὴν κέραν τῷ Προδρόμῳ, καὶ ἀγιάσαντα τὴν φύσιν τῶν ὕδατων· αὐτὸν ἰκέτευσέ, αὐτὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Οσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε, εὐροῦσα ὡς ἐπόθει, τὴν καθαρὰν σου ψυχὴν, τοῦ Πνεύματος ἡ χάρις τοῦ παναγίου, σοὶ ἐνεσχῆνωσεν ὡς ἀχραντον φῶς· οὐ τῇ ἐνεργείᾳ παιδρῶς ἠγλαϊσμένος, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογεῖς, τὸν ἐν δυοῖς ταῖς οὐσίαις ἓνα Υἱὸν, τὸν βαπτιζόμενον χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου, καὶ μαρτυ-

ρού-

ρούμενον τῇ φωνῇ τῇ πατρῶα·
αὐτὸν ἰκέτευε, αὐτὸν δυσώπει
Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Οἰκουμένῃ,
ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Οσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε,
εικότως ἡξιώθης τῆς μακαρίας
ζωῆς, ἀγνεία καὶ ἀσκήσει ταύτην
εὐρύων· ζῶν γὰρ μετέστης πρὸς
τὴν ἄνω, ζῶν πᾶσι χαίρειν εἰπὼν,
καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις, Χρι-
στὸν ἀπαύστως δοξολογῶν, τὸν
ἐκ Παρθένου ἀφράστως σάρκα
λαβόντα, καὶ καταδύσαντα τὰς
ἡμῶν ἁμαρτίας, ἐν τῷ Βαπτίσμα-
τι, ἐν ρεῖθροις Ἰορδάνου· αὐτὸν
ἰκέτευε, αὐτὸν δυσώπει Ὅσιε,
δωρηθῆναι τῇ Οἰκουμένῃ, ὁμόνοι-
αν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἤχος πλ. β΄.

Οσιε Πάτερ, ὡς πόλιν ζῶντος
Θεοῦ, εὐφραναν τὴν ἱεράν σου
ψυχὴν, τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμημα-
τα, τοῦ ὕδατος τῆς ἀφέσεως,
τοῦ διελθόντος τὸν Ἰορδάνην,
καὶ πᾶσι τοῖς πέρασι, τῆς εὐσε-
βείας τὸν λόγον πηγᾶσαντος,
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέ-
τευε παμμακάρ Θεοδόσιε, τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν· Ὁ αὐτός.

Ἰπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ
φύλ. 454. Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρὸν, τὸ
Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀνα-
γνώσματα, φύλ. 263. Ἀπόστιχ. τῆς
ἰορτῆς, οἶα βούλει. Δόξ. πλ. δ΄. Τῶν
μοναστῶν τὰ πλήθη, φύλ. 95. Καὶ

νῦν. Κύριε πληρῶσαι βουλόμενός Φύλ.
470. Ἀπολυτικίον. Ταῖς τῶν δακρῶν
σου ῥοαῖς. Φύλ. 7. Καὶ τῆς Ἐορ-
τῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν ἀ-
καὶ β΄. στιχολογίαν Καθίσματα. Ζή-
τει εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Ἐορτῆς. Με-
τὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα ἤχ. γ΄.

Θείας πίστεως

Θείας αἵρων σου χεῖρας πρὸς
ὑψος, φύλος Ὅσιε φωσφόρος ὤ-
φθης, τῶν προσευχῶν ἐν ταῖς
ἀκτίσι λαμπόμενος· πρὸς οὐρα-
νὸν γὰρ πτερώσας διάνοιαν, καὶ
τῶν ἀρρήτων γενόμενος μέτοχος,
ὄλος ἤστραφας, Χριστὸν τὸν Θε-
ὸν αἰτούμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Ο Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορ-
δάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδα-
σιν, ὑπὸ τοῦ θεοῦ Προδρόμου·
ἄνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ, προσεμαρ-
τύρει. Οὗτός ἐστιν, ὁ Υἱὸς ὁ ἀγα-
πητός μου· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπε-
φάνη, ἐν ξένη θεᾷ, περιστερᾶς
ἐπ' αὐτόν.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ἀ. Ἀντίφω-
νον τοῦ δ΄. ἤχου. Προκείμεν. ἤχ. δ΄.
Τίμιος ἐναντίον Κυρίου. Στίχ. Τί ἀγ-
ταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ. Πᾶσα πνοή.
Εὐαγγελιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ
Μαθηταῖς, Πάντα μοι παρεδόθη
ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου, καὶ οὐδεὶς

ἐπι-

ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ, οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ Υἱὸς, καὶ ᾧ ἂν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρῶτος εἰμί, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ελαφρὸν ἐστί.

Ὁ Ν΄. καὶ τὸ ἰδιόμελ. ἡχ. πλ. β΄. Ὅσιε Πάτερ φύλ. 24. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρ. εἰς ἡ. καὶ τῶν Ἀγ. εἰς ς΄. Ὡδὴ, α. ἡχ. β΄. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτιέ.

Ως σοφὸς ταξίαρχος ἡμῶν, Πάτερ Θεοδόσιε, θεοπρεπῶς τὴν ᾧδὴν προανάκρουσον, τῷ ἐπιδημήσαντι, εἰς παγκόσμιον σωτηρίαν Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ τὴν παναγίαν μνήμην σου, σὺν ἑαυτῷ δοξάσαντι.

Εξ ἐρήμου Πρόδρομος Χριστοῦ, τῆς Ἀαρωνίτιδος, Ἐλισάβητ ὁ βλαστός προελήλυθεν· ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ δὲ, Θεοδόσιος γεννηθεὶς διὰ Πνεύματος, ἐρημοπολίτης γέγονε, τῷ Ἰησοῦ ἐπόμενος.

Κοινωνὸς τοῦ πάθους γεγωνῶς, Πάτερ δι' ἀσκήσεως, τοῦ δι' ἡμᾶς τῷ Σταυρῷ ὁμιλήσαντος, ἐπαξίως σύμμορφος, ἐχρημάτισας τῆς αὐτοῦ Ἀναστάσεως, καὶ συγκλη-

ρονόμος, γέγονας τῆς δόξης Θεοδόσιε. Θεοτοκίον.

Νεανίδων θεὸς ὁ χορὸς, ἐνθεαστικώτατα, ἐν γυναιξί σε καλὴν ὀνομάζουσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὠραίζομένην Θεότητος· τὸν καλλοποιὸν γὰρ, Λόγον ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Καταβασία. Βυθοῦ ἀνεκάλυψε.

Ὡδὴ γ΄. Ἐξήνηθσεν ἔρημος.

Ο ὕδασι στεγάζων, τὰ ὑπερῶα Κύριος, σωματικῶς τὰ ρεῖθρα, τοῦ Ἰορδάνου περιεβάλετο· ἐν ᾧ ἐστρεώθη ἡ καρδία μου.

Ο φῶς ἐν Ἰορδάνῃ, τὸ θεῖον λάμπας βλάστημα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεόσδοτον, εὐλογίας καὶ προαιρέσεως, ἀγαθὴς σε προφαίνει Θεοδόσιε.

Κατέλιπες τὸν Κόσμον, καὶ τὰ ἐν Κόσμῳ Ὅσιε, τὴν τελεσθεῖσαν γυμνωσιν, τοῦ Δεσπότη ἐκμιμησάμενος, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου Θεοδόσιε, Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέζησαν, τῶν Ἀγγέλων πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πιστεῖ σέβομεν.

Καταβασία. Ἰσχὺν ὁ διδούς. Κάθισ. πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον.

Εγκρατεία καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, τὴν ψυχὴν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμέτοχος,

τοχος, τῶν ὁσίων αἰοῖδιμε, καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει τιμώντων σε· ὅθεν καὶ δαιμόνων, ἀπελαύνων τὰ πλήθη, παρέχεις ἰάματα, τοῖς ἀνθρώποις τῇ χάριτι, Θεοφόρε Θεοδόσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ιορδάνης τῷ βεῖθρῳ σοι ὑπουργεῖ, Ἰωάννης ἐκτείνει χεῖρα φθαρτῆν, φανέντος σου ἀόρατε, ἐν σαρκὶ πρὸς τὸ Βάπτισμα· ἀλλ' ὁ μὲν ἐστρέφετο, εἰς τὰ ὀπίσω φέθῳ, ὁ δὲ αὐθις ἐκράτει ἐν τρόμῳ σε· τὸν ἄφθαρτον ὄντως ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ἡ πηγὴ ἡ ἀείζωος, πηγὰς τε καὶ θάλασσαν, καὶ ἀνθρώπους ἡγάσας· ἡ Τριάς γὰρ ἐπέλαμψεν· ἄνωθεν Υἱόν σε ὀνομάζει ὁ Γεννήτωρ, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα συγκατέρχεται.

Ὡδὴ Δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Εν ὕδασι, κεφαλὰς τῶν δρακόντων συνέτριψας, καὶ διὰ τοῦ Πνεύματος, Λόγε Θεοῦ ἀνεκαίνισας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ κλίαντος, χορυφὴν τῷ Προδρόμῳ μιμούμενος, Χριστοῦ τὸ ὑπήκοον, καὶ τὴν ἀρίστην ταπεινώσιν, Πάτερ Θεοδόσιε, πρὸς ἀρετῶν ἀνηνέχθης πύργον ἄσειστον.

Τῶν Μάγων σε, τὸ αἰοῖδιμον, ἄντρον δεξάμενον, δωροφόρον ἐδειξε, τῷ δι' ἡμᾶς βαπτισθέντι Χριστῷ, πίστει Θεοδόσιε, καὶ σὺν ἐλπίδι ἀγάπην προσκομίζοντα.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες ἐν γαστρὶ σου ἀσπύρωσ τὸν Κύριον, καὶ τοῦτον ἐκύησας, σεσαρκωμένον, τὸν σώζοντα Κόσμον ταῖς πρεσβείαις σου· διό σοι κράζομεν, Χαῖρε Ἀειπάρθενε Δέσποινα.

Καταβασία. Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου.

Ὡδὴ Ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Εξάψας τὸν νοῦν, τοῦ ἡμᾶς ἐν βεῖθροις καινούργησαντος, σοφῶς ὑπεστήριξες, καταβεβλημένον δι' ἀσκήσεως, κρεμαστῆρσι τὸ σῶμα παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Τὸν βίον ἀεὶ, τοῦ θανάτου μελέτημα, ἐκδημησαι σπεύδωντε, πρὸς τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκὶ, σεαυτῷ ἐδομήσω, τὸν τάφον Θεοδόσιε.

Τὸν θάνατον Χριστοῦ, τὸν ἐκούσιον ὁ σὸς φοιτητῆς, ὁ κλεινὸς Βασίλειος, Πάτερ Θεοδόσιε μιμούμενος, τὸν καινὸν ἐγκαινίζει, τάφον ἀγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε πάναγνε Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον ἐσχηκας, ὡσπερ Ἑσαίας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν τε τοῦτον, Θεογεννητορ τέτοκας.

Κα-

Καταβ. Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός
Ὡδὴ ΣΤ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Αφθαρσίαν ἡμῖν ἐδώρήσω Χριστέ, ἐν τῇ ἀναστάσει σου· ὅθεν Βασίλειος ὁ εὐκλεῆς θεράπων σου, καὶ θανῶν ὡσπερ ζῶν ἐπιφαίνεται.

Ο καθαίρων τὸν κόσμον βαπτίζεται, δι' ἐμέ θροτός ὁ Θεός, γεγωνώς· ὃν ἐν δυασι ταῖς φύσεσι, Θεοδόσιε Μάκαρ ἐκήρυξας.

Γλυκασμὸν εὐφροσύνης Χριστῶ τῷ Θεῷ, τῷ τῶν Μυροφόρων τὰ δάκρυα τρέψαντι, εἰς χαρὰν Θεοδόσιε, οἱ κρουνοὶ τῶν δακρῶν σου ἔσταξαν.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, ἢ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κησασα, τὸν τῷ ἰδίῳ Αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ρυσάμενον.

Καταβ. Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου.

Κοντάκιον ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Πεφυτευμένος ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ Κυρίου σου, τὰς φανωτάτας ἀρετὰς τερπνῶς ἐξήνηθας, καὶ ἐπλήθυνας τὰ τέχνα σου ἐν ἐρήμῳ, τῶν δακρῶν σου τοῖς ὄμβροισ ἀρδευόμενα, ἀγγελάρχα τῶν θειῶν ἐπαύλων· ὅθεν κράζομεν, Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

Τῷ αὐτῷ μὲν ια'. μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

Οὗτος ἐγεννήθη ἐν τινι χωρίῳ
(ΤΟΜ. Β'.)

τῆς Καππαδοκίας Μωγαρισῶ καλουμένῳ, ἐκ γονέων εὐσεβῶν, καὶ ἤκημασεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως ἐν ἔτει 491. Γενόμενος μοναχός, ἀπῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ Ἀντιόχειαν· τριάκοντα δὲ χρόνους ἄρτον δὲν ἔφαγεν ὁ αἰδιμος· διὸ ἤξιώθη καὶ προφητικοῦ χαρίσματος, καὶ πολλὰ θαύματα ποιήσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

+ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Θεοδόσιος, ὁ ἠγουμένος τῆς ἐν Ἀθῶ μονῆς τοῦ Φιλοθέου, καὶ πρότερον ἐπίσκοπος Τραπεζούντος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

+ Ὁ ἅγιος Στέφανος, ὁ ἐν Πλακιδιαναῖς, Θεόδωρος καὶ Ἀγαπίος ὁ Ἀρχιμανδρίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

+ Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μάϊρος αἰχιζόμενος, τελειοῦται.

+ Ὁ Ὅσιος Βιτάλιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

+ Σήμερον ἐκτελεῖται καὶ ἡ σὺναξις τῶν μυρίων Ἀγγέλων, ἔνδον τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Ἀναστασίας.

Ὡδὴ Ζ': Ἀντίθιον πρόσταγμα.

Ο ρεῖθρα φλογίζοντα τὴν ἀμαρτίαν, καὶ φλόγα δροσίζουσαν, ἀνθρώπων γένος Κύριε, ἐν τῷ Βαπτίσματι, συνάψας Λόγε Θεοῦ, ὁ ὑπερυψούμενος Θεός, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Τῷ κάμινον τεύξαντι τὸν Ἰορδάνην, σαυτὸν ὡς θυμίαμα, δολοκαυτώσας Ὅσιε, καὶ φλόγα

οὐράνιον, ἀψευδὲς σύμβολον, θείας ἐπινεύσεως λαβὼν, σηκὸν ἰδρῶσω ψυχῶν σωτήριον.

Τῶν Παίδων μιμούμενος τὴν παρῤῥησίαν, τυράννου πυρίπνοον, ἐπειλὴν ἐξεφαύλισας, σοφῶς προϊστάμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, Πάτερ Θεοδόσιε· δι' ἣν ἐκὼν ὠράθη, σαρκὶ σταυρούμενος.

Θεοτοκίον.

Πανάχραντον Σύλληψιν, ἄφθορον Τόκον, σὺ μόνῃ ὑπέδειξας, Παρθένης διαμείνασα. Θεὸν γὰρ συνέλαβες, τὸν ὑπὲρ πάντων Ἄγγη, ἄνθρωπον γενόμενον, πιστῶν εἰς σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Καταβασία. Νέους εὐσεβεῖς.

Ὡδὴ Η'. Κάμινος ποτί.

Τῶν σωματικῶν, παθῶν προεκδημήσας, τῆς Ἐκκλησίας Θεοδόσιος, ἐν τοῖς κενεῶσι τῆς γῆς, τῶν ὑδάτων ἐξαιρούμενος, τῷ Νεανίᾳ δείκνυται, κράζοντι, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γέγονε τῶν σῶν, χειρῶν ἢ εὐλογία, τὸ τοῦ ἐν βρείθροις βαπτισθέντος Χριστοῦ, θειοτάτον πρόσταγμα, τῇ ἀνίκμῳ γονιμώτατον, ὕδωρ καὶ θάλπων Ἥλιος· κόκκος γὰρ εἰς πολύχουν, σῖτον ἀσπόρως ἐστρέφετο.

Πίστιν ἀβραγῆ, τὸν τῆς Αἰμόβρου Πάτερ, ἐκμιμησάμενον τὸ γύναιον, τοῦ βράκκου ἀψάμενον, ὡσπερ σκότος τῷ ἐν σοὶ φωτισ-

μῷ, τὸ πάθος ἐφυγάδευσε· γέγονας ἐκλογῆς γὰρ, σκευὸς τῷ ἐπιφανέντι Χριστῷ.

Σὲ τὸν ἐκ Θεοῦ, Θεὸν ἐωρακότες· σωματικῶς ἐπιφανέντα Χριστέ, ἀρρήτως ἐπέγνωμεν, τὸν ἀόρατον Πατέρα σου, καὶ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, κράζοντες, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν Μήτηρ, θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον· ὅθεν σε σωτηρίαν πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Καταβασία. Μυστήριον παρὰδοξον.

Ὡδὴ Θ'. Ἀνάρχου γεννήτορος

Συνόδους ἐκήρυξας, Θεόφρον Θεοδόσιε, τῶν σεπτῶν ἰσαριθμούς Εὐαγγελίων Χριστοῦ, τὸ τῆς προαιρέσεως αἷμα, μαρτυρικῶ, προθέμενος ζήλω, καὶ Μάρτυς ἀναιμάκτος, εὐσεβείας ἀναδέδειξαι.

Ἡ δίκη τὸν ἀδικον, ἐνδίκως κατεδίκασε, τῆς σῆς ὑπερορίας προεξορίσασα, καὶ διὰ βλασφημῶν χειλέων, τὴν δυσσεβῆ, ψυχὴν ἐξελοῦσα, ζωῆς τε στερήσασα, τῆς ζωῆς τὸν ἐχθρὸν Ὅσιε.

Μὴ παύσῃ τὴν ποιμένην σου, ἐφορῶν Πάτερ Ὅσιε, καὶ τῆς σῆς μεμνημένος, καθυποσχέσεως· ἥς τὰς τῆς ἐλπίδος ἀγκύρας, ὡς ἀβραγαθοῦς, ἐξήψαμεν πέτρας,

πρὸς

πρὸς Χριστὸν μεσίτησε, κεκτημένοι Θεοδόσιε. Θεοτοχ.

Ως ὄρθρος εὐρέτης πρωϊνός, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτί, παρθενίας ἀκτίσι περιαστράπτουσα, τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου, τοῦ νοητοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἡμῖν φανερώσασα, Θεομήτορ πανσεβάσμιε.

Καταβασία. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ἐξαπος. Γυναῖκες ἀκουσίθητε.

Τὸν νοῦν καθάρας Ὅσιε, τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, τρανώς ἐδέξω τὰς θείας, ἐμφάσεις τῆς ὑπερφώτου, καὶ τριλαμποῦς Θεότητος, παμμάκαρ Θεοδόσιε, τῶν ἀσκητῶν ἀγλαίσμα, καὶ νῦν πρεσβύων μὴ παύση ὑπὲρ ἡμῶν Θεοφόρε. Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Δίκους, ψάλλομεν στιχηρὰ δ΄ ἦχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀπηκτικῶν.

Οἶκον τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, προκαταστήσας σεαυτὸν Θεοδόσιε, τὸν θεῖον τῆς Θεοτόκου, κατηξιώθης Ναὸν, κατοικεῖν καὶ τοῦτον ἐπισκέπτεσθαι. Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, θεωρεῖν γὰρ ἠγάπησας τῆς ἀληθοῦς δὲ. νῦν σκηπῆς τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν ἀφραστον, καθορᾶς ὠραιότητα. ἦν περ ἐθεμελίωσεν, ὁ Ὑψιστος Ὅσιε, καὶ κατοικίξει προθύμως, τοὺς πρὸς αὐτὸν ἀνανεύοντας. αὐτὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος

Πόνοις ἀσκητικοῖς σεαυτὸν, ἀ-

νακαθάρας μιμητῆς ἐχρημάτισας, Παμμάκαρ τοῦ σοῦ Δεσπότου: τῆς γὰρ κρασπέδων τῶν σῶν, ἀψαμένης πάθος ἐθεράπευσας. λιμῶνηχομένους, ἐν τῇ ἐρήμῳ δὲ ἐθρεψας, ἐξ ἀκενώτου, χορηγῶν θησαυρίσματος. ὡς φερώνυμος, Θεοῦ δόσις γενόμενος. Πίστιν δὲ τὴν ὀρθόδοξον, ἐκήρυξας Ὅσιε, τὴν τοῦ Τυράννου μανίαν, ἀντ' οὐδενὸς λογισάμενος, Χριστὸν ἰκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Φλόγα τῆς πρὸς Θεὸν ἀκλινοῦς, καὶ διαπύρου καὶ θερμῆς ἀγαπήσεως, ἐξάψας τὸν οὐρανόθεν, ἀντεκομίσω πυρσὸν, εὐδοκίαν θείαν σοι μηνύοντα, Ναὸν ἀγιώτατον, ἀρετῆς παιδευτήριον, οἰκοδομησαί, καὶ ψυχῶν φροντιστήριον ὄν δεξάμενος, εὐσεβῶς ἐτελείωσας, ἔνθα καὶ τὸ πολυάθλον, κατακείται σῶμά σου, θήκαις ὁσίαις Παμμάκαρ, διαφερόντως τιμώμενον, Χριστὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Οντως ἕως σκηπῆς θαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ Θεοδόσιε, διηλθες ἀγαλλιᾷσαι, καὶ εὐφροσύνη ψυχῆς. ἔνθα ἦχος Πάτερ ἑορτάζοντος, τερπνῆς ἀκουσόμενος, καὶ γλυκείας ὑμνήσεως, καὶ τῆς ἀφράστου, θυμηδίας καὶ τέρψεως, γενησόμενος, ἐν μεθέξει Μακάριε. ἦς μόνῃς ἐπιέμενος, τὴν σάρκα ἐνέκρωσας. ἦς καὶ ἐπέτυχες θεία, δικαιοσύνη κοσμοῦ-

μενος, Χριστόν ἰκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Τῶν ἀρετῶν ἡ κλίμαξ, ὑπογραμμός ἀνεδείχθη ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦτον εὐφημησωμεν, ὡς ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα· ἐξασκήσας γὰρ ἀληθῶς, ὡσπερ ὁ μέγας Ἀντώνιος, ἄμετρον ταπεινώσιν ἐνδειξάμενος, καὶ ποιμένας τὸν λαὸν αὐτοῦ εὐσεβῶς, εἰς μάνδραν Ἀγίαν ἐνήλατεν, οὗ ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων καθέστηκεν· ἐκτενῶς οὖν βοῶμέν σοι, Μὴ ἐπιλάβῃ καὶ νῦν τῆς ποιμένης σου, Παμμακάρε Θεοδόσιε· ἀλλὰ πρεσβείαις σου πρὸς Κύριον, σώσον ἡμᾶς δεόμεθα.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν Ἰορδάνι· φύλ. 481. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος· ᾠδὴ γ' καὶ ε'.

Προκείμενον ἤχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος·

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἠγαπημένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ἡμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ἠναθεωροῦντες τὴν ἐκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν Πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ

ξέναις μὴ περιφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιουῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες· ἔχομεν δὲ θυσιαστήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῆ σκηνῆ λατρεύοντες. Ὡν γὰρ εἰσφέρεται ζῶων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ Ἅγια διὰ τοῦ Ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς. Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου Αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε. Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες. Οὐ γὰρ ἔχομεν ὥδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνεύσεως διαπαντός τῷ Θεῷ, τουτέστι καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

Ἀλληλοῦετ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

βίβην ὁ Κύριος, Πάντα μοι παρεδόθη. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόστυνον αἰώνιον.

12. Ἰαννουαρίου. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

Τὸ ἑσπέρας μετὰ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3. τῆς ἑορτῆς, φύλ. 453. καὶ 3. τῆς ἁγίας, ἤχος β'.

Ὅτι, ἐκ τοῦ ζόλου σε νεκρόν.

Ὅτε, τῷ τοῦ Πνεύματος φωτι,

κα-

καταλαμπομένη πλουσίως, πλου-
τον ἐμίσησας, μόνον ἀγαπήσασα
τὸν ἐπουράνιον, τὴν Μαρτύρων
στερρότητα, σαφῶς ἐνεδύσω, καὶ
πρὸς ὑπερβάλλοντας, πόνους ἐ-
χώρησας· ὅθεν τὸν ἐχθρὸν καθ-
ελοῦσα, νίκης ἀνεπλέξω στεφά-
νους, ὦ Τατιανῆ Θεομακάριστε.

Οτε, τὸ δυσσῶδες τῆς σαρκὸς,
καὶ τῆς ἀμαρτίας τὴν φλόγα, ἀ-
γνή κατέσβεσας, δρόσω Θείου
Πνεύματος, τοῦ συνεργούντος
σοι· τότε θήρας ἐφίμωσας, στα-
δίου ἐν μέσῳ, σῶμα παραδοῦσά
σου, πρὸς αἰκισμοὺς ἀνδρικῶς.
Ὅθεν τὸν ἐχθρὸν καθελοῦσα, νί-
κης ἀνεπλέξω στεφάνους, ὦ Τα-
τιανῆ Θεομακάριστε.

Ἐπίφοι, οὐδὲ πῦρ, οὐκ αἰκισμοί,
Ολίψεις οὐλιμὸς οὐ παντοίας, εἴ-
δος κολάσεως, σοῦ τὸν πρὸς τὸν
Κύριον, ἤμβλυεν ἔρωτα· διαπύ-
ρω καρδίᾳ γάρ, αὐτὸν ἐκζητοῦσα,
πάντα τὰ ὀρώμενα, ὑφ' ἐν διέπτυ-
σας, Μάρτυς καὶ παστάδος τῆς
θείας, ἔνδον κατεσκήνωσας Νύμ-
φη, τοῦ Παμβασιλέως χρηματί-
σασα.

Δύξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἡγ. 6'.
Ἰπέκλινας, φύλ. 454. Ἀπόστιχα. Οἰ-
κος τοῦ Εὐφραθᾶ, φύλ. 491. Τροπά-
ριον τῆς ἑορτῆς. Ἐν Ἰορδάνη,

Τὸ πρῶτ', Κοντάκιον. Ἐπεράνης σή-
μερον.

Τῷ αὐτῷ Μηνί 16'. Μνήμη τῆς
ἁγίας Μάρτυρος Τατιανῆς τῆς Ῥω-
μαίας.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ Ῥώμης, θυ-
γάτηρ Ἰπάτου τινός· ἐξῆ δὲ ἐπὶ
Ἀλεξάνδρου Βασιλέως, ἐν ἔτει
218· ὁμολογήσασα δὲ τὸν Χριστὸν
Θεὸν, συλλαμβάνεται καὶ διαβ-
ρήχθεισα εἰς πῦρ βάλλεται, καὶ
τέλος τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενται,
λαβοῦσα τοῦ μαρτυρίου τὸν στέ-
φανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος
Μάρτυς Πέτρος ὁ Ἀβεσσαλα-
μίτης, πυρὶ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μέρτιος,
πληρωθεὶς τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι ὄκτῳ Μάρτυρες,
ξίφει τελειοῦνται.

† Ἡ ἁγία Μάρτυς Εὐθασία,
ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Ἡλίας ὁ θαυμα-
τουργός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβόλαις.

Ἐξχρῶσται. Ἐπεράνη ὁ Σωτήρ.

Ἀπόστιχα. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

491. καὶ ἀπόλυσις.

13. Ἰαννουαρίου. Τῶν ἁγίων
Μαρτύρων Ἐρμούλου καὶ Στρα-
τονίκου.

Τὸ ἑσπέρας μετὰ τὸ, Κύριε ἐκέ-
κραξα, ψάλλομεν στίχους 6. τοῦ Μάρ-
τυρος 3. ἡχος δ΄.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἐρμούλος ὁ ἐνδοξος, καὶ ὁ Θεο-
φρων Στρατόνικος, ἡ δυὰς ἡ θαυ-
μάσιος, Τριάδα τὴν ἄκτιστον,
καθολογοῦντες, πολύθεον πλά-

νην,

νην, μετὰ πολλοὺς τοὺς αἰκι-
σμούς, καὶ τὰς βασάνους κατε-
τροπώσαντο, καὶ νίκης διαδήματι,
στεφανωθέντες πρεσβεύουσι, δω-
ρηθῆναι τοῖς πέρασι, τὴν εἰρήνην
καὶ ἔλεος.

Τοῦ Λόγου γενόμενος, Μάρτυς
Διάκονος Ἑρμούλε, ἐκλογῇ Θείου
Πνεύματος, τῷ λύθρῳ τοῦ αἵμα-
τος, τῆς Ἱερωσύνης, στολὴν ἐπι-
χρώσας, ἱερωτέραν ἀληθῶς, καὶ
λαμπροτέραν ταύτην ἐτέλεσας,
καὶ νῦν εἰς τὰ Βασιλεία, τὰ νοη-
τὰ μεταβέβηκας, πρεσβευτὴς τῶν
τιμώντων σε, χρηματίζων θερμό-
τατος.

Δεσμούς καρτερήσαντες, ταῖς
προσταγαῖς τοῦ δικάζοντος, ἐν
σαργάνῃ ἐβλήθητε, καὶ τέλος μα-
κάριον, καὶ πνιγμὸν ὑδάτων, ἄμ-
φω δεδεγμένοι, τὸν πολυμή-
χανον ἐχθρόν, τούτοις ἐμφρόνως
ἐναπεπνίζατε, καὶ νῦν περιπολεύε-
τε, περιχαρῶς τὰ οὐράνια, ὑπὲρ
πάντων δεόμενοι, Ἀθληταὶ γεν-
ναϊότατοι.

Ψάλλομεν καὶ 3 τῶν ἁγίων Ἀβ-
βάδων, διότι αὐριον ἀποδίδεται ἡ ἑορ-
τὴ τῶν Θεοφανείων. Ἴδι εἰς πολλοὺς
ὁσίους, εἰς τὸ τέλος. Δόξα τῶν ὁσίων,
δρα ὡσαύτως εἰς τὸ τέλος. καὶ νῦν τῆς
ἑορτῆς. Ἰπέκλινας Κύριε, φύλ. 454.

Ἀπόστιχα. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ,
φύλ. 491. Τροπάρ. Ὁ Θεὸς τῶν πα-
τέρων, φύλ. 6. καὶ, Ἐν Ἰορδάνῃ.

Τὸ πρῶτὸ κιντάκιον. Ἐπεφάνης σή-
μερον.

τῷ αὐτῷ Μηνί ιγ΄. Μνήμη τῶν ἁ-
γίων Μαρτύρων Ἑρμούλου καὶ Στρατο-
νίκου.

Οὔτοι οἱ ἅγιοι ἦσαν ἐπὶ Λικι-
νίου βασιλέως, ἐν ἔτει 314. καὶ
ὁ μὲν Ἑρμούλος ἦτο διάκονος· ὁ
δὲ Στρατόνικος φίλος αὐτοῦ.
Κηρύττοντες δὲ παρρησία τὸν
Χριστόν, συνελήφθησαν, καὶ παι-
δευθέντες ἐρρίφθησαν εἰς τὸν
Δούναβιν ποταμὸν καὶ οὕτως
ἐκομίσαντο παρὰ Θεοῦ τὸν στέ-
φανον τοῦ μαρτυρίου αὐτῶν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος
Ἰάκωβος ὁ ἀπὸ Νισίβεως τῆς
Μεσοποταμίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦ-
ται, κατὰ τὸ 318 ἔτος.

† Ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος, ραβ-
δίζόμενος τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάξιμος, ὁ Καυ-
σοκαλυβίτης, ἐν εἰρήνῃ τελει-
οῦται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Παχώ-
μιος καὶ Παπυρίνος, ἐν ποταμῷ
βλήθέντες, τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

~~ΘΕ ΔΕ ΔΕ ΔΕ ΔΕ ΔΕ ΔΕ ΔΕ ΔΕ ΔΕ ΔΕ~~
14. Ἰαννουαρίου. Τῶν ἁγίων
Ἀββάδων.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ ὄρθρον ψάλ-
λομεν ἅπαντα τῆς ἑορτῆς, φύλ. 453,
Ἐκτὸς τῶν προφητειῶν, λιτῆς καὶ ἐκ-
λογῆς καὶ τοῦ Ψαλτηρίου. Ἐπειδὴ καὶ
ἀποδίδεται σήμερον ἡ ἑορτὴ τῶν Θεο-
φανείων. Τὸ πρῶτὸ μετὰ τὸ, Ἐπε-
φάνης σήμερον. Ἡ ἀνάγνωσις
τῶν Ἀββάδων.

Τῷ

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιδ΄. Μνήμη τῶν Ἀ-
γίων Ἀβδαῶν τῶν ἐν Σινᾷ ἀναιρεθέν-
των.

Οὔτοι οἱ Ὅσιοι ἀσκήτεον εἰς
τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ, ὅπου ἐμ-
βίντες οἱ βάρβαροι, Βλέμμοι λε-
γόμενοι, ἄραβες, τοὺς ἐθανάτωσαν
ἅπαντας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ τριάκοντα
τρεις Ἀβδαῆδες, οἱ ἐν Ραϊθῷ, ξί-
φει τελειοῦνται.

† Ὁ Ὅσιος Θεόδουλος, ὁ υἱὸς
τοῦ ἁγίου Νεΐλου, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Στέφανος, ὁ κτή-
τωρ τῆς τοῦ Χηνολάκκου μονῆς,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει 716.

† Ἡ ἁγία Μάρτυς Ἀγνή, ἐν
φυλακῇ τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Σάββας ἐπίσκο-
πος Σερβίας, ἐν εἰρήνῃ τελει-
οῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβύβιαις.

15. Ἰανουαρίου. Τοῦ ὁσίου πα-
τρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου,
καὶ Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν. 3 τοῦ Παύλου, ἤχος β΄.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε, ἐπινεύσει θεϊκῇ, Πάτερ τὰς
τοῦ βίου φροντίδας, ἐμφρόνως
ἐλίπες, καὶ πρὸς τοὺς ἀσκήσεως,
πόνους ἐχώρησας, τότε χαίρων
κατέλαβες, ἑβάτους ἐρήμους, ἐ-
ρωτι πυρούμενος, τῆς τοῦ Κυ-
ρίου στοργῆς· ὅθεν ἐρημώσας τὰ

πάθη, τῇ ἐπιμονῇ τῶν κρειττόνων,
Ἄγγελος καθάπερ ἐπέβίωσας.

Πάσης ἀνθρωπίνης σεαυτὸν, Πά-
τερ συνουσίας χωρίσας, ἀπὸ νε-
ότητος, πρῶτος τὴν πικρῆρμον,
Παῦλε κατέλαβες, ὑπὲρ πάντα
μονάζοντα, καὶ βίου δι' ὄλου, ὠ-
φθῆς ἀγνοοῦμενος· ὄθιν Ἀντώ-
νιος, εὖρεν ἐπινεύσει σε Θεῖα, ὡς
περ θησαυρὸν κεκρυμμένον, καὶ
τῇ Οἰκουμένη ἐφανέρωτς.

Ἰέννη, ἐπὶ γῆς διαγωγῆν, ἐπι-
τηδευσάμενος Παῦλε, θηρσί συν-
ώκησας, δι' ὀρνέου Ὅσιε, διακο-
νούμενος, θεϊκαῖς ἐπινεύσεσι· καὶ
τοῦτο εἶδεν, ὡς ὅτε σε ὁ μέγιστος,
εὖρεν Ἀντώνιος, θάμβους πεπλη-
σμένος τὸν πάντων, καὶ προνο-
ητῆν καὶ Δεσπότην, ὡς Θεὸν ἀ-
παύστως ἐμεγάλυνεν.

Ψάλλομεν καὶ 3 τοῦ ὁσίου Ἰωάν-
νου· ζῆτει εἰς Ὅσιον εἰς τὸ τέλος.

Δόξα ἤχος β΄.

Οσιε, Εὐαγγέλιον λαβὼν, εὐαγ-
γελικῶς αὐτῷ ἠκολούθησας· καὶ
τῇ καλύβῃ διαιτώμενος, ὡς ἐν
Παραδείσῳ μυστικῶς, τῇ ἄκρα
σκληραγωγίᾳ τῆς σαρκός, τὸν
βροτοκτόνον δράκοντα ἀπέκτεινας·
διὸ ἐν οὐρανοῖς αὐλιζόμενος,
Ἰωάννη Μακάριε, αἰτηται ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τῆς ἡμέρας.
Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον
ἤχος δ΄. Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων φύλ. 6.

Τὸ πρωτὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας καὶ
ἀνάγνωσις

Τῶ αὐτῷ μηνί ιε'. Μνήμη τοῦ ἀγίου
Παύλου τοῦ Θηβαίου.

Οὗτος ἦτον ἀπὸ τὰς Θήβας τῆς
Αἰγύπτου· ἔζη ἐπὶ Δεκίου Βασιλέ-
ως· ἐν ἔτει 255· Οὗτος ἐπειδὴ ἐ-
γνώρισεν ὅτι ὁ γαμβρός του ἤθε-
λε νὰ τὸν παραδώσῃ εἰς τοὺς εἰ-
δωλολάτρας, ἔφυγε κρυφίως εἰς
ἐρημον τόπον· ζήσας δὲ ἐκεῖ χρό-
νους ἑκατὸν δεκατρεῖς, ἐν εἰρήνῃ
ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος Ἰ-

ωάννης ὁ Καλυβίτης, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

+ Ὁ ὅσιος Μάρτυς Πανσόφιος,
ὁ Αἰγύπτιος, δαρθεὶς τελειοῦται
ἐν ἔτει 250.

† Οἱ ὅσιοι ἕξ πατέρες, οἱ ἐν
πανερῆμῳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις·

Ἐξαποστειλᾶριον καὶ ἀπόστιχα
τῆς ἡμέρας. Δόξα. Τῶν μοναστῶν τὰ
πληθῆ φύλ. 262. καὶ νῦν. Θεοτοκίον
τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις:

Ὁ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΕΤΡΟΣ.

16. Ἡ προσκύνησις τῆς Ἀλύ-
σεως Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσῶμεν
στίχους 5: καὶ ψάλλομεν εἰς ἦχον δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν·

Τὴν ἀπάτην ἐδέσμευσας, ἐν Κυ-

ρίῳ δεσμούμενος, καὶ εἰρκτη Ἄ-
πόστολε συγκλειόμενος· διό σε
πόθῳ γεραίρομεν, καὶ πίστει τὴν
Ἄλυσιν, ἀσπαζόμεθα τὴν σὴν,
ἐξ αὐτῆς ἀρνούμενοι, ῥῶσιν σώ-
ματος, καὶ ψυχῆς σωτηρίαν κατὰ
χρέος, εὐφημοῦμέν σε Θεόπτα,
τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλλε. Δις.

Διὰ

Διὰ σοῦ γινῶσιν δέχεται, ἀγνω-
σία κρατούμενα, τῶν Ἐθνῶν πο-
λύσπορα, γένη πρότερον, ὧν τὴν
Εἰκόνα ἐδήλωσεν, ἐξ ὕψους φερό-
μενον, σκεῦος ἐνδοθεν χωροῦν,
ἅπαν ζῶων Ἀπόστολε· ὅθεν πᾶσά
σε, ἡλικία δοξάζει, προσκυνοῦσα,
ὡς ἐφόρεσας ἀλύσεις, ὑπὲρ Χρι-
στοῦ προθυμότητα. Δίς.

Ον ἠρνήσω κρινόμενον, ἐγειρόμε-
νον ὑμνησας, ἐκ νεκρῶν Ἀπόστο-
λε, καὶ ἐκήρυξας, εἰς τὰ τοῦ
Κόσμου πληρώματα, Θεόν τε, καὶ
ἄνθρωπον, ἀγαθότητι πολλῇ, τοῖς
βροτοῖς ὁμιλήσαντα· ὅθεν πόθῳ
σε, μακαρίζομεν Πέτρε προσκυ-
νοῦντες, ὡς ἐφόρεσας Ἀλύσεις,
ὑπὲρ Χριστοῦ παναοίδιμε. Δίς.

Δόξα ἤχος· πλ. β΄. Βύζαντος.

Σήμερον ἡμῖν ἡ κρηπίς τῆς Ἐκ-
κλησίας, Πέτρος ἡ πέτρα τῆς
Πίστεως, προτίθεται τὴν τιμίαν
αὐτοῦ Ἄλυσιν, εἰς ψυχικὴν εὐε-
ξίαν· δεῦτε πάντες ταύτην προ-
σπυσσόμενοι, ἐν εὐφημίαις ᾠδαῖς,
αὐτὸν καταστέψωμεν. Χαίροις ὁ
θερμὸς τῆς Πίστεως πρόμαχος,
ὁ θερμῇ τῇ διανοίᾳ τὸν Χριστὸν
ὁμολογήσας, καὶ Υἱὸν Θεοῦ ἐν
παρρησία πολλῇ. Χαίροις τῆς
Οἰκουμένης τὸ ἀγαλλίαμα, καὶ
τῆς οὐρανῶν Βασιλείας κλειδοῦ-
χε. Χάριν πορίζου τοῖς πόθῳ σε
τιμῶσι, καὶ τὴν σὴν σεβάσμιον
Ἄλυσιν προσπυτσομένους ἐκ πό-
θου, ὡς παριστάμενος τῷ Θρόνῳ
τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ, πρεσβεΐ-

αν ποιούμενος, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν
ἐπταικώτων.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος
Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὀρώσα
ἡ πανάμωμος Θεοτόκος, κρεμα-
μένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα,
Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς
πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἀπόστιχα. ἤχος δ΄.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Αλυσιν τὴν πάντιμον, ἐν ἧ΄ πα-
θῶν διαλέλυται, τὰ δεσμὰ προ-
σκυνησῶμεν σεπτῶς γὰρ ἡγία-
σται, δωρεαῖς ἀρρήτοις, Πέτρου
τοῦ πανσόφου, καὶ παρ' αὐτοῦ
ὡς ἀληθῶς, εἰσδεδεγμένη χάριν
ἀένναον, σειράς καὶ αὐτῆ θλί-
ψεων, καθὼς αὐτὸς παραπτώ-
σεων, Θεοσδότως συντέμνουσα
τῶν δεινῶν λύσιν δίδωσι.

Στίχος. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Λάμπει σου ἡ Ἄλυσιν, ᾧ κορυ-
φαῖτε αἰοίδιμε, ὡς σειρά ἐπουρά-
νιος, δι' ἧς ἀναγόμεθα, ἀπὸ γῆς
πρὸς ὕψος, πυλῶν οὐρανίων, καὶ
ὡς κλειδούχῳ σοι σοφῆ, καὶ
ὑπερλάμπρῳ πιστῶς πελάζομεν-
τάς κλείς οὖν ἀξιάγαστε, τῆς
Βασιλείας ἀγόμενος, συμπαθῶς
ἡμῖν ἀνοιξον, τὴν σωτήριον εἰ-
σοδον.

Στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται!

Σύμφωνον τὸν αἰνόν σοι, Ἄγγε-
λικάι τάξεις σήμερον, τοῖς βροταῖς

Πί-

Πέτρε μέλπουσιν. Ἀγγέλου εἰσόδῳ γάρ, τὴν πλευρὰν νυχθί σου, καὶ φρουρὰς προτρέχων, τὴν ἐν Ἀλύσει συνοχὴν, τοῖς σὲ δεσμοῦσι, δεσμὸν ἀπέλιπες· ἡμῖν δὲ ταύτην Πάνσοφε, τὴν χαρμονὴν παρεχόμενος· τῶν πταισμάτων τὰ ἅλута, διαλύεις ἐγκλήματα.

Δόξα, ἤχος πλ. β΄.

Πάλιν ἡμῖν ὁ θερμὸς προστάτης, συνεγείρεται πρὸς πνευματικὴν πανδαισίαν, Πέτρος ἡ πέτρα τῆς Πίστεως, τὴν τιμίαν αὐτοῦ Ἀλυσιν προτιθεῖς ἡμῖν, καθάπερ ὁ ψώνιον πολυτελές, εἰς νοσημάτων ἰατρείον, εἰς θλιβομένων παραμυθίαν, εἰς λιμένα χειμαζομένων· δευτε πάντες, ταύτην περιπτυξώμεθα, καὶ τὸν αὐτὸν δοξάσαντα δυσωπήσωμεν· ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις Χριστῆ, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· ἡ Σταυροθεοτοκίον. φύλ. 11.

Τροπᾶριον ἤχος δ΄.

Τὴν Ῥώμην μὴ λιπῶν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησας, δι' ὧν ἐφόρεσας, τιμίων Ἀλύσεων, τῶν Ἀποστόλων Πρωτόθρονε, ἃς ἐν πίστει προσκυνοῦντες δεόμεθα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου εἰς γ΄. Θεοφάνους.

Ὡδὴ, α. ἤχος δ΄.

Ἀνοιξέω τὸ στόμα μου.

Πέτρε στηριζόμενοι, ὁμολογίας

ἐνθέου σου, Πρωτόθρονε καύχημα, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, προσκυνουμέν σου, ἐν πίστει τὰς Ἀλύσεις, ἐν αἷς σου αἱ ἄχραντοι, χεῖρες ἐδέθησαν.

Ἐθετό σε Κύριος, τῆς ἑαυτοῦ σωματώσεως, Ἀπόστολε Μάρτυρα, παναληθέστατον, διηγούμενον, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, Σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Τρίτον ἀρνησάμενος, τοῖς θεοκτόνοις τὸν Κύριον, βροτὸν ὡς ψιλώτατον, οὐδὲν διήμαρτες τῆς προτέρας σου, Θεολογίας Πέτρε· ἐκήρυξας τοῦτον γάρ, Υἱὸν Θεοῦ καὶ Θεόν.

Ῥῆξον τοὺς κλοιοὺς ἡμῶν, τῆς ἁμαρτίας Ἀπόστολε, πιστῶν προσκυνούντων σου, τὴν θεῖαν Ἀλυσιν, καὶ τὰς κλεῖς ἡμῖν, τῆς ἄνω Βασιλείας, σπλαγχνισθεὶς διάνοιξον, ὡς συμπαθέστατος.

Θεοτοκίον.

Ἀγνεΐας τὸ πάναγνον, ὁ ῥυπαρὸς τε καὶ ἀναγνος, ἐγὼ ἐνδιαίτημα, μέλπειν οὐ σθένω σε, Ἀπειρόγαμε, διό με τῇ χωνείᾳ, τοῦ Πνεύματος· κάθαρων, ἵνα δοξάζω σε.

Ὡδὴ Γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνουποστᾶτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐστὶν ἄγιος πλὴν σου Φιλάνθρωπε.

οἱ·

Οὓς σε Ἠρώδης, ὡς κακοῦργον κλοισὶς κατεδίδασεν, ἐν αὐτοῖς σε νῦν τιμᾶ, ἢ Ἐκκλησία Πανεύφημε, Πέτρε τὰ παθήματα, σου προσκυνούσα πιστῶς.

Υπὲρ χρυσίον, καὶ πολύτιμον κόσμον κεκόσμηται, ταῖς Ἀλύσει ταῖς σαῖς. ἢ Ἐκκλησία Ἀπόστολε, ἃς καὶ κατασπάζεται, σεμνυνομένη ἐν σοί.

Τετραδίους, παραδούς ὁ Τετράρχης ἐν τέσσαρσι, καὶ Ἀλύσει περιθείς, ἐφρούρει Πέτρε τοῦ κτεῖναι σε· ἐξ ὧν σε ἐρρύσατο, Χριστὸς Ἀγγέλου χειρί.

Απὸ τοῦ θεοῦ, καὶ πανσέπου χρωτός σου Ἀπόστολε, μετασχόντα τὰ κλοιά, τὰ σοὶ προσψαύσαντα χάριτος, πάντας ἀγιάζουσι, τοὺς προσκυνούντας αὐτά.

Θεοτοκίον

Ιδοὺ κατάρας, τῆς ἀρχαίας ἐλύθη τὸ βρότειον, καὶ κατήργηται Σατάν, Ἀγνή, τοῦ πτώματος αἷτιος· ἡμῖν γὰρ ἐγέννησας τὴν εὐλογίαν αὐτή.

Καταβάσια ὁ εἰρμός. Οὐκ ἐν σοφία.

Κάθ' ἦχος πλ. δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τριάδος γενόμενος, τῆς Ἵπερθεοῦ Ναός, ἐν οἴκῳ Ἀγίῳ σου, τοὺς σὲ τιμῶντας πιστῶς, ἀγίασον φώτισον, πληρῶσον τὰς αἰτήσεις, καὶ παράσχου τὰς λύσεις, πάντων τῶν ἐπιόντων, τοῦ βελίαιρ σκανδάλων, Χριστὸν ἐκδυ-

σωπῶν ἐκτενώς, Πέτρε Ἀπόστολε. Ὁ ὑψωθείς.

Ως Κορυφαῖον τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, καὶ ὡς κλειδοχον οὐρανῶν Βασιλείας, ἀνευφημούμεν πίστει σε Ἀπόστολε, καὶ κατασπαζόμεθα, καθαρᾶ συνειδήσει, Πέτρε ἃς ἐφόρεσας, ὡς κακοῦργος Ἀλύσεις, τὰς κακοῦργίας λύων τοῦ ἐχθροῦ, ἐξ ὧν ῥυσθηναὶ ἡμᾶς καθικέτευε.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τῶν Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ ὑπερτέρα, τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ τῆς γῆς πλατυτέρα, καὶ ἀοράτου Κτίσεως καὶ τῆς ὁρατῆς, ὠφθης ὑπερέχουσα, ἀσυγκρίτῳ δυνάμει· ὃν εὐρυχωρίαί γάρ, οὐρανῶν οὐ χωροῦσιν, ἐν σῇ Γαστρὶ ἐχώρησας Ἀγνή, ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ Ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ὁρώσά σε Χριστέ, οἴμοι ποθεινότητε, Ἰησοῦ ἀνεβόα, πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμῶν σε μακρόθυμε.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Διαζώννυται σου πίστει, νοητῶς ἢ βασιλῆιος, ἀλλουργίς καὶ Πόλις, Πέτρε τὴν σειρὰν τὴν ὑπερτιμον. ἦν αἰσθητῶς προσκυνάσασα,

κατασπάζεται, και γεραίρει σου, και την ισχύν και τὰ θαύματα.

Εν φρουρᾷ σε κλοιοφόρον, ὁ Ἑρώδης ἀπέθετο, τοῦ ἀναγαγεῖν σε, δῆμῳ Θεοκτόνῳ Ἀπόστολε· διασωθεῖς δὲ Θεόθεν καταλέλοιπας, εἰς προσκύνησιν, τὰ σὰ δεσμὰ τοῖς οἰκέταις σου.

Στομωθεῖσα τῇ προσψαύσει, τοῦ Ἀχράντου σου σώματος, και χαριτωθεῖσα, ἡ περιτεθεισά σοι Ἀλυσίς, ἀγιασμὸν ἡμῖν πᾶσι, μεταδίδωσι, προσκυνοῦσιν αὐτήν, διὰ σὲ Πέτρε πάνσεπτε.

Μετὰ δέους τε και πόθου, προσελθόντες προσπέσωμεν, τοῖς δεσμοῖς τοῦ Πέτρου, διὰ τῶν συμβόλων προσάγοντες, τῷ Ἀποστόλῳ τὴν Πίστιν, βεβαιούμενοι τὴν προσκύνησιν, ὡς πρὸς αὐτὸν διαβαίνουσιν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκον ὡς τεκοῦσαν, σὲ Θεὸν μετὰ σώματος, ἀνυμνολογοῦμεν, πᾶσαν ἀποτρέποντες αἵρεσιν· ἐν ἑαυτῷ γὰρ ὁ Λόγος, ἐξ αἱμάτων σου, σάρκα ἐμφυχον, ζωοπλασῆσας ἐπέφανε.

Ὡδὴ Ἐ. Νῦν ἀναστήσομαι.

Αρον Ἀπόστολε, τῆς ἀμαρτίας μου τὰ κλοιά, τὰ ἐπικείμενά μοι ἐπαυχένια, και ὠθοῦντα πρὸς φθοράν, ὡς ἐξουσίαν, τοῦ Σωτῆρος εἰληφώς, τοῦ δεσμεῖν και λύειν τὰ πταισμάτα.

Πᾶσαν πανεύφημε, τὴν ἐπανά-

στασιν τῶν Ἐθνῶν· λῦσον τὰ σκάνδαλα τῆς Ἐκκλησίας δέ, τὴν ὁμόνοιαν διδοῦς, ὁ ὑπὲρ ταύτης ἐν Ἀλύσει δεσμευθεῖς, ἦν πιστῶς και περιπτυσσόμεθα.

Ρύσαι Ἀπόστολε, αἰχμαλωσίας τῆς νοητῆς, τοὺς προσκυνούντάς σου πιστῶς τὴν Ἀλυσιν· και διάσωσον ἡμᾶς, πρὸς οὐρανόους, ἄς πεπίστευσαι σκηνάς, ὡς Ποιμὴν ἡμῶν και Διδάσκαλος.

Θὺς ἐδίκαιώσας, τῇ μεσιτεῖᾳ σου τῇ φρικτῇ, Πέτρε Ἀπόστολε, ὁ σὸς Διδάσκαλος, βασιλεύειν ἐφ' ἡμᾶς, ὀρθοδοξοῦντας, διαφυλάττε τῇ σῇ, κραταιᾷ δεξιᾷ Πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Εἶδεν ὁ Ἥλιος, ἀπαυγασμάτων τῶν ἑαυτοῦ, σὲ διαφέρουσαν πολλῶν Πανύμνητε, ἐξ ἧς ὠφθη ὁ Θεός, ἐνανθρωπήσας, τοὺς τιμῶντάς σε πρὸς φῶς, ἀνυψῶν τῆς αὐτοῦ Θεότητος.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Βίρμος.

Ηλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, και κατεπόντισέ με, καταγιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ βυθοῦ ἀνάγαγε, και τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Σήμερον οὐράνιαι Δυνάμεις, και Ἀποστόλων δῆμοι, συνευφραίνονται τοῖς ἐπιγείοις, Πέτρε τῶν σῶν, παθημάτων βλέποντες, προσκυνούμενα τὰ σύμβολα.

Κροτοῦσιν Ἀγίων αἱ χοροεταί,

και

καὶ ὀλολύζει φάλαγξ, ἡ δαιμόνιος δειματομένη, Πέτρε τῶν σῶν, παθημάτων βλέποντες, προσκυνούμενα τὰ σύμβολα.

Υπνωσαν Ἀγγέλου παρουσία, οἱ στρατιῶται Πέτρε, οἱ φρουροὺν τέσσαρε ἐκ τῶν χειρῶν δέ, ἄφνω τῶν σῶν, αἱ Ἀλύσεις ἐπεσον, ἄς ὀσίως ἀσπασόμεθα.

Νεκρὰν Ταθηθᾶν ἐξαναστήσας, τοὺς δὲ φρουροὺς νεκρώσας, τῶν Ἀλύσεων ἐξετινάχθη· πάντα τὰ σά, ὑπὲρ νοῦν Ἀπόστολε· ὅθεν πιστεῖ σε γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Ηλθον εἰς χειμῶνα ἀπωλείας, καὶ συνετάραξάν με ποταμοὶ σφαλμάτων ἀμετρήτων· ἀλλ' ἐπ' ἐμοί, σπλαγχνισθεῖσα Δέσποινα, πρὸς λιμένα θεῖον ἴθυνον.

Κοντάκιον ἤχ. β'. Τὴν ἐν πεισθείαις.

Τὸν Κορυφαῖον καὶ πρῶτον τῶν Ἀποστόλων, τῆς ἀληθείας τὸν ἔνθεον Ὑποφήτην, Πέτρον τὸν μέγιστον εὐφημήσωμεν, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐν πίστει ἀσπασόμεθα Ἀλυσιν, πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ις' ἑορτάζομεν τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου.

Αναγινώσκομεν ἐν τῇ ἱερᾷ τῶν Πράξεων βίβλῳ, ὅτι συλλαβὼν τὸν Ἀπόστολον Πέτρον Ἡρώδης ὁ Τετράρχης, καὶ ἀλύσει δῆσας,

ἔρριψεν εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ὅτι τότε Ἀγγελος Κυρίου ἀνοίξας τὴν φυλακὴν, ἔλυσε τὸν Πέτρον ἐκ τῶν δεσμῶν καὶ οὕτως ἔφυγεν ἐκ χειρὸς Ἡρώδου. Ἡ δὲ ἅγια ἄλυσις αὐτῆ, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐδέθη, πολλὰ ὕστερον θαύματα ἐτέλει, κομισθεῖσα ἐπὶ τῶν εὐσεβῶν Αὐτοκρατόρων εἰς Κωνσταντινούπολιν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν, καὶ τεθεῖσα εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, ἐντὸς τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες καὶ ἀδελφοὶ Πεύσιππος, Ἐλάσιππος, Μέσιππος, οἱ τριδυμοὶ, Νεονίλλη, καὶ ἡ μάμμη αὐτῶν, πυρὶ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος νέος Ἱερομάρτυς Δαμασκηνός, ὁ μαρτυρήσας εἰς Γάπροβαν τῆς Βουλγαρίας, δι' ἀγχόνης τελειοῦται ἐν ἔτει 1771.

Ὡδὴ Ζ'. Ὁ διατώσας ἐν πυρὶ.

Ο βασιλεύειν μὲν δοκῶν, θετασιλευμένος δὲ μᾶλλον, ὑφ' ἡδονῆς τὸ ἀρεστὸν, Ἰουδαίοις ποιῶν χειροπέδαις σε, σιδηραῖς κατεδίκασεν, ἄς Ἀπόστολε τιμῶμεν, σὲ ἀνυμνοῦντες.

Υποχωρεῖ σοι Μαθητᾶ, τοῦ Χριστοῦ ἡ σύμπασα Κτίσις· τὰ γὰρ πελάγη πορευτὰ, τὰ χλοιά ὡς στυππεῖα, πυλῶνες δὲ σιδηροὶ σοὶ ὡς ἄμοφοδα, ἐλογίσθησαν δυνάμει τοῦ Παρακλήτου.

Μάγους ψευδεῖς συναναιρῶν, νέκυας ἐγείρων χωλοῦς τε, καὶ πα-

ρει

ρειμένους ὑγείων, καὶ νοσοῦντας σκιά σου ἰώμενος, κεκλεισμένων διηλθεῖς πυλῶν, καὶ κλιδίων ἐπικειμένων ἐξέδους Πέτρε.

Εκ Παλαιστίνης ὁ Χριστοῦ, ἴππος καὶ Ἀπόστολος Πέτρος, ὡς ἐκ θαλβίδος προσλθὼν, καὶ τῷ Κόσμῳ κηρύξας, ἐν Ῥώμῃ μὲν, τῇ προτέρα κατέπαυσε, τοῖς τῆς ἔω δούς τὴν Ἄλυσιν προσκυνεῖσθαι. Θεοτοκίον.

Τῆς σῆς λοχείας τὸ καινὸν, ἡ Χαλδαϊκὴ φλόξ ἐδήλου, τοὺς Παῖδας βλάπτουσα μηδὲν, τοῖς πολλοῖς τοιγαροῦν παραπτώμασι, φλογιζόμενον Δέσποινα, τῆς πρεσβείας σου τῇ δρόσῳ διάσωσόν με.

Ὠδὴ Η΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός Παντο-
» δύναμι, τοὺς ἐν μέσῳ φλογός
» εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρό-
» σισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν,
» πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὑμνεῖ-
» τε τὸν Κύριον.

Νομοθέτα Ποιμὴν καὶ Διδάσκα-
λε, τῶν θρεμμάτων Χριστοῦ Πέ-
τρε ἐνδοξε, τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦν-
τάς σε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦν-
τας, σοῦ τὰς Ἄλυσεις, ἀμαρτίας
δεσμῶν ἀπολύτρωσαι.

Ενοχλήτεις δαιμόνων ἀπέλασον,
ἀμαρτίας χειμῶνα κατεύνασον,
νόσους κινδύνους θλίψεις τε, καὶ
βαρβάρων ἐφόδους, διώκων Πέ-
τρε, ἀπὸ τῶν τὰς Ἄλυσεις τι-
μώντων σου.

Κεχαρίτωται πᾶς προσαπτόμε-
νος, τῆς τιμίας σειρᾶς σου Ἀπό-
στολε, ἀγιασμοῦ πληρούμενος,
καὶ χαρὰ ἀναμέλπει, πάντα τὰ
ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύ-
ριον.

Πανδαισίας ἀπάσης ὑπέρκειται,
ἡδονῆς τῶν σεπτῶν σου Ἄλυσων
ἡ εὐλαβῆς προσκύνησις. Σὺ γὰρ
καὶ ἐσιάτωρ, τῆς εὐφροσύνης,
τῆς τοιαύτης ἐνθέου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Ειφερπύσας τρυφῆς ἐξορίζει με,
δυσβουλίας ὁ ὄφρις ὁ δόλιος· βου-
λῆς δ' ὁ μέγας Ἄγγελος, βρο-
τωθεὶς ἐκ σῆς Μήτηρας, τοῦ Πα-
ραδείσου, οἰκητῆρα καὶ πάλιν εἰρ-
γάσατο.

Ὠδὴ Θ΄, Ἄπας γηγενής.

Ολος γλυκασμός, ὑπάρχεις Ἀ-
πόστολε, ἀνευφημούμενος, πάσης
θυμηδίας τε, πεπληρωμένοι αἱ
πανηγύρεις σου· διὸ καὶ νῦν τοὺς
δούλους σου, τοὺς προσκυνοῦντας
πιστῶς, τὰ δεσμά σου, εὐφρανον
ἀγίασον, καὶ παιδρῶς ἑορτάσαι·
ἀξίωσον.

Θραῦσον τὴν ἰσχὺν, τῶν Ἐθνῶν
Ἀπόστολε, τῶν πολεμούντων ἡ-
μᾶς, καὶ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, ἀμά-
χω σθένει σου καθυπόταξον, ἐν
χειροπέδαις ἄρχοντας, αὐτῶν τῇ
Πόλει σου, θριαμβεύων, ἔνθα σου
ἡ Ἄλυσις, τῶν ἀχράντων χειρῶν,
νῦν τετίμηται.

Οντως ἀληθεῖς, οἱ λόγοι σου Δέ-

σποτα, οὗς ἀπεφῆνω εἰπὼν, Ὁ πικτεκοῦσα, καὶ σωτηρία γέγονεν, στεύων εἰς ἐμὲ, καὶ μείζονά μου ἢ κυφορία σου, τοῖς μελωδοῦσιν ἔργα ἐργάσεται· ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἄ- ἐκ πόθου· δόξα πρέπει τιμῇ τε, πόστολος, καὶ ζῶν τὰ πάθη σκια, καὶ προσκύνησις Τριάδι, τῇ ἀστέ- κτω καὶ θείᾳ.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, ἤχος πλ. β΄.

Τριήμερος ἀνέστης.

Υψισε Πατῆρ, Υἱὲ καὶ Παράκλη- Τοὺς πόνους τοῦ κηρύγματος, τε, Τριάς ὁμότιμε, τῶν τοῦ Κο- τιμῶντές σου Πανεύφημε, Κορυ- ρυφαίου σου, τῶν Ἀποστόλων φαῖτε, καὶ τὴν Ἄλυσιν πιστῶς, Πέτρου δεήσῃσι, τῷ Βασιλεῖ συμ- προσκυνουντες ὑμνοῦμεν, Χριστὸν μάχησον, ἐν τοῖς πολέμοις αἰεὶ, τὸν Ζωοδότῃν, τὸν εὐεργέτην τῇ δὲ Πόλει, ἄσεισον ἀκλόνητον, τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δίς.

Ως ἐκ τῆς ἀθείας θυοῦ, ἀνή- γαγες Πανεύφημε, τῷ ἀγχίστρῳ, τοῦ κηρύγματος θροτούς· καὶ ἡμᾶς ἀθυμίας, ἀνάγαγε πρεσβεί- αῖς, Πέτρε ταῖς σαῖς, πόθῳ ὑ- μνουντάς σε.

Θεοτοκίον.

Απαντες βροτοὶ, ὑμνεῖν ἀπο- Πρεσβεῖαις σου ταῖς θείαις ροῦντές σου, τὸ ξένον λόχευμα, τοῦ κηρύγματος θροτούς· καὶ ἡμᾶς ἀθυμίας, ἀνάγαγε πρεσβεί- αῖς, Πέτρε ταῖς σαῖς, πόθῳ ὑ- μνουντάς σε.

Πρεσβεῖαις σου ταῖς θείαις κλεισί, Πανεύφημε εὐτρέπισον, οὐρανίους, τὰς εἰσόδους καὶ ἡμῖν, τὰς πύλας διανοίξας, ὡς ἔχων παρῤῥησίαν, τοῖς Κορυφαίόν σε δοξάζουσι.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Αλύσεις δεσμούμενδν, τῶν πα- Δόξα ἤχος δ΄. **Τ**ῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ Πέτρε φιλεῖς με, τὸ τρίτον τῆς ἀρνήσεως, ὁ Χριστὸς διωρθώσατο· διδὲ καὶ πρὸς τὸν Κρυφιογνώστην ὁ Σίμων, Κύριε πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα ἐπίστασαι. Σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε· ὅθεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτῆρ, Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου, ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ Αἵματι περιποιήσάμην εἰς σωτη-

Πρεσβεῖαις σου ταῖς θείαις κλεισί, Πανεύφημε εὐτρέπισον, οὐρανίους, τὰς εἰσόδους καὶ ἡμῖν, τὰς πύλας διανοίξας, ὡς ἔχων παρῤῥησίαν, τοῖς Κορυφαίόν σε δοξάζουσι.

Δόξα ἤχος δ΄.

Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ Πέτρε φιλεῖς με, τὸ τρίτον τῆς ἀρνήσεως, ὁ Χριστὸς διωρθώσατο· διδὲ καὶ πρὸς τὸν Κρυφιογνώστην ὁ Σίμων, Κύριε πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα ἐπίστασαι. Σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε· ὅθεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτῆρ, Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου, ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ Αἵματι περιποιήσάμην εἰς σωτη-

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Παρθένος Παναμώμητος, σὺ ἐγνώσθης καὶ Μήτηρ, ὡς Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ὑπὲρ φύσιν

ρίαν· αὐτὸν ἰκέτευε, Θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰ βούλεται ὁ Προεστὼς, ποιεῖ μεγάλην Δοξολογίαν εἰδ' οὐ, λέγει Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα ἤχος. δ'. Ἀνατολίου.

Ἀξίως εἰληφας ἐκ Θεοῦ τὰ χαρίσματα, Σοφὲ Ἀπόστολε, πέτρα τῆς Πίστewος· ἀνθ' ὧν ὡς ῥόδον, τὸ Αἷμά σου τῷ Κτίσῃ, ὡς γλυκεῖον ἔδεσμα προσήγαγες Πανεύφημε, καὶ κλειδοῦχος χάριτι τῶν οὐρανίων πυλῶν, πᾶσιν ἀναδέδειξαι, τοῖς πίστει εὐφρημοῦσί σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ωδὴ, γ'. καὶ ζ'. Προκείμενον καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ Βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀνεῖλε δὲ Ἰακωβὸν τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρα. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· (ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων.) Ὅν καὶ πιάσας, ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτὸν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἐμελλεν αὐτὸν

προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκεῖνη ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἀλύσει διῶσι, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. Καὶ ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτὸν, λέγων, Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἶπέ τε ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτόν, Περιζῶσαι, καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ, Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἤδει ὅτι ἀληθὴς ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ Ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρῶτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὸν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτῃ ἠνοιχθῆ αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ Ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε, Νῦν οἶδα ἀληθῶς, ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων. Ἀλληλουῖα ἤχ. α'.

Εὐαγ. Ἐωθινόν, ια'.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

σου, ἐστηλίτευσας μὲν τῶν εἰδώλων ἐργράφως τὴν αἵρεσιν, τοὺς πεπλανημένους, ἐποδηγῶν καὶ ἐπιστρέφων, πρὸς τὸν ὄντως Θεὸν Ἀθανάσιε.

Ολεθρίου αἰρέσεις, Πάτερ ἐθριάμβευσας λόγοις καὶ γράμμασι, τὴν ποικίλην πλάνην, ἐξορίζων σοφαῖς ἀποδείξεσιν, ἐκ τῆς οἰκουμένης, διατρανῶν ἀναντιρρήτως, τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν Μακάριε.

Σὲ διδάσκαλον ὄντως, μέγαν διδασκάλων Σοφῆ Ἀθανάσιε, ἀκομφεύτῳ φράσει μετὰ τοὺς Ἀποστόλους εὐμοίρησεν, Ἐκκλησία Πάτερ, ἡ τοῦ Χριστοῦ διασποδῶντα, τὸν ἀμώμητον λόγον τῆς Πίστεως.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου, κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Καταβασία. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Ὡδὴ σ' Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ο θνείου σπόρου σπορευῆς, φανείς ὁ Ἀπολλινάριος, βροτείου λόγου καινοῦ, Χριστοῦ τὸ ἀνθρώπινον στεβρῶς ἐξελέγηλεγκται, ὑπὸ σοῦ Παμμάκαρ, ὡσπερ ἄνους καὶ φρενὸληπτος.

Ρευμάτων τῶν λογικῶν, χυθέντων διὰ χειλέων σου, ἐξ ἀεν-

νάου πηγῆς, τῆς Χάριτος Ὅσιε, γλυκύτερα μέλιτος, ὡς ἐκ κρήνης βεῖθρα, οἱ πιστοὶ ἀπαρυσόμεθα.

Θαυμάσειέ τις τοῖς σοῖς, εἰκότως Πάτερ συγγράμασι, σοφῶς ἐμφιλοχωρῶν, μελλούσας φυλάσσεσθαι, αἰρέσεις θεώμενος, προανατραπείσας, ὑπὸ σοῦ προφητικώτατα.

Θεοτοκίον.

Ρυσθειήμεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἰκεσίαις σου, Θεογενήτορ Ἀγνή, καὶ τύχοιμεν Πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Καταβασία Εβθέσέ σοι.

Κοντάκιον. ἤχ. δ..

Ἐπερᾶνης σήμερον.

Ιεράρχαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας καὶ γενναῖοι πρόμαχοι, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πάντας φρουρεῖτε τοὺς μέλποντας σῶσον Οἰκτίρμων, τοὺς πίστευι τιμῶντάς σε.

Τῷ αὐτῷ Μηνί-νῆ. Μνήμη τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου καὶ Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Ο ἅγιος Ἀθανάσιος, ὁ μέγας οὗτος τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ καὶ τῆς Ἀρείου κακοδοξίας καθαιρέτης θερμότατος, κατήγετο ἐξ Ἀλεξανδρείας, καὶ ἤχημαζεν ἐπὶ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου· διάκονος δὲ ὢν Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀ-

λαξανδρείας, συνῆν μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐν Νικαία πρώτην Σύνοδον, ὅπου διὰ τῆς σοφίας του ἐξήλεγξε τὸν θεοστουγῆ Ἀρειον. ὕστερον δὲ ἀποβιώσαντος τοῦ Ἀλεξάνδρου, κοινή ψήφω πάντων, προεχειρίσθη Ἀλεξανδρείας. Ἀλλὰ κινήσας εὐθὺς τὸν καθ' ἑαυτοῦ φθόνον τῶν Ἀρειανῶν, καὶ πολλὰς διώξεις καὶ ἐξορίας ὑποστάς ὁ πολυάθλος οὗτος τῆς ὀρθοδοξίας πατήρ, τέλος πρὸς Κύριον ἀπεδήμησε.

Ο δὲ ἅγιος Κύριλλος ἦτον ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ ἐν ἔτει 415. ἐχρημάτισε δὲ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, καὶ ἐξαρχος τῆς ἐν Ἐφέσῳ τρίτης Συνόδου, ἐν ἔτει 431. ἐξελέγξας τὸν Θεοδοκομάχον Νεστόριον. Οὕτω δὲ λαμπρῶς ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀγωνισάμενος καὶ πολλὰς θεοφιλεῖς συγγραψάμενος βιβλους, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Μάρτυς Θεοδούλη, ἡ ἀπὸ Ἀναζαρόν τῆς Κιλικίας, πυρὶ τελειοῦται ἐν ἔτει 290.

† Οἱ διὰ τῆς ἁγίας Θεοδούλης πιστεύσαντες εἰς Χριστὸν, Ἑλλάδιος, Κομενταρίσιος, καὶ Βοηθός, ζῆφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Εὐάγριος καὶ Μακάριος, οἱ διὰ τῆς ἁγίας Θεοδούλης πιστεύσαντες εἰς Χριστὸν, πυρὶ τελειοῦνται.

† Ἡ ἁγία Μάρτυς Ξένη, πυρὶ τελειοῦται.

Ὁ Ὅσιος Μαρκιανὸς ὁ Κύριος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἦδὴ Ζ'. Θεοῦ συγκατάβασις.

Ομότιμον σύνθρονον, Πατρὶ τὸν Λόγον Μονογενῆ τε Υἱόν, ὀρθοδόξως κηρύξας, ἀθανασίας Πάτερ ἐπώνυμε, αὐτὸς διδάσχεις τὸ Πνεῦμα Γεννητόρι, καὶ τῷ Υἱῷ συμφῆς καὶ Ὁμοούσιον.

Διδάσκαλον Κήρυκα, Ἱεροφάντην τοῦ Τρισηλίου φωτός, διαγγέλλοντα πᾶσιν, ὀρθοδοξίαν μέχρι τερμάτων τῆς γῆς, τῆς ἀσεβείας ὀρών ὁ γεννήτωρ σε, τοὺς πειρασμοὺς κατὰ σοῦ ἐπανετίνατο.

Οἱ κίνδυνοι ἄπειροι, οὓς ἔτλης Μάχαρ ἀγωνιζόμενος, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, οἱ στέφανοι δὲ ὡσαύτως ἄπειροι, καὶ γὰρ ἀδάμας ὑπῆρχες τοῖς παῖουσι, πρὸς δὲ σαυτὸν ὡς μαγνήτις εἴλκες ἅπαντας.

Ξενίζοντα δόγματα, ἀλλότρια τε τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ ἐξώρισας, Τριάδα ἐθεολόγησας ὑποστάσεων, Θεότητος δὲ Μονάδα ἢ ἔψαλλες, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία. Σὲ τὸν ἐν πυρὶ.

Ἦδὴ Η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ιεραρχῶν ἀγλαΐσμα εὐκλεές Ἀθανάσιε, στύλε τοῦ φωτός, τῆς Ἐκκλησίας ἔρεισμα, Τριάδος ὑπέρμαχε, Θεολογίας σάλπιγξ χρυσῆ, βίου τε μονήρους, ἀκριβῆς νομογράφε, ἡμῖν συνεορτάζοις, Ἱε-

ρεῖς καταρτιζων, Λαούς πιστούς προσάγων, Χριστῶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αθανασίας γέγονας, σὺ τῶντι φερώνυμος· τοὺς γὰρ πρακτικούς, τῷ λόγῳ υπερήλασας, δοκίμους ἐν λόγῳ δὲ, δι' ἀκριβείας βίου νικῶν, τοὺς ἐν ἀμφοτέροις, ὑπερέβηκας ἄχρους· διὸ ἀνυπερβλήτω, ἀρετῇ διαλάμπσας, ἀθάνατον ἐκτήσω, τὴν μνήμην εἰς αἰῶνας.

Σὺ λαμπροτέραν ἐδειξας, Μυστηπόλε Θεόληπτε, τὴν ἱεραρχίαν, τοῖς γενναίοις ἄθλοις σου· τὴν πλάνην ἐξώρισας, ταῖς σαῖς ὑπερορῖαις πυκνῶς, ὑπὲρ τῆς Τριάδος, ἣν κηρύττων ἐβόας, Πατέρα προσκυνεῖτε, Υἱὸν θεολογεῖτε, τὸ Πνεῦμα ἀνυμνεῖτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία Ἀστέκῳ πυρί.

Ὡδὴ Θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ

Εξέλαμψεν ὁ βίος ὡς ἀστραπή, ἐξεχύθη δὲ πᾶσιν ὁ φθόγγος σου, ὥσπερ βροντῇ, Πάτερ οὗς ὁ Ἥλιος ἐφορᾷ· ἐξ οὐρανοῦ γὰρ ἐσχηκας, ἄνωθεν τὴν ἐμπνευσιν ἀληθῶς· διὸ οὐκ ἐσθεσέ σου, ὁ πρόξενος τῆς λήθης, τὴν μνήμην τάφος Ἀθανάσιε.

Φωτὶ τῷ Τρισηλίῳ καὶ τριφεγγεῖ, τηλαυγέστερον νῦν ἐλλαμπόμενος, τοῖς ὑμνηταῖς, σοῦ ἀντανακλάσεις αὐγοειδεῖς, διαφανές ὡς ἔσοπτρον, ἄνωθεν ἐκπέμπεις ἡλιακὰς, καὶ σοὶ συστήσας Μά-

καρ, καὶ μέγα καὶ ἐξόχως, ὑπὲρ ἀξίαν τὸ αἰτούμενον.

Υμνοῦντες δυσωποῦμέν σε ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἰκέτευε, διὰ σταυροῦ, νίκας δωρηθῆναι τῷ Βασιλεῖ, τῇ ὀρθόδοξῳ Πίστει τε, κράτος καθ' αἰρέσεων δυσμενῶν, ἡμῖν δὲ σωτηρίαν, εἰρήνην τε τῷ Κόσμῳ, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα ὡς τεκοῦσα καὶ Λυτρωτήν, σωτηρίας με Κόρη ἀξιώσον, ἐπιτυχεῖν. Πάναγνε πταισμάτων μου τὰς σειράς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύουσα· πάντα γὰρ ὡς θέλεις νῦν κατορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Καταβασία. Ἐν νόμῳ σικᾶ.

Ἐξαποστειλᾶριον Τοῖς Μαθηταῖς

Τῆς Ὑπερθείου Πάνσοφοι, ἀνεδείχθητε Μύσται, Τριάδος καὶ ὑπέρμαχοι, Ἀθανάσιε Μάκαρ, καὶ Κύριλλε Θεοφάντορ, Ἀρειὸν καθελόντες, καὶ σὺν αὐτῷ Σαβέλλιον, καὶ Νεστόριον αὔθις, τὸν δυσσεβῆ, καὶ σὺν τούτοις ἄπασαν ἄλλην πλάνην, τῶν δυσσεβῶν αἰρέσεων, Ἱεράρχαι Κυρίου.

Θεοτοκίον. ὁμοιον.

Θρος Θεοῦ Πανάγιον, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον, καὶ Κιβωτὸν καὶ Τράπεζαν, ράβδον τε καὶ πυρεῖον, καὶ θεῖον Θρόνον καὶ Πύλιν, καὶ Λαὸν καὶ παστάδα, ὑμνήσωμεν Θεόφρονες, τὴν Ἀ-

γῆν καὶ Παρθένον, ἐξ ἧς Θεός, σαρκωθείς ἀτρέπτως καὶ ὑπέρ φύσιν, ἐθέωσε τὸ πρόσλημμα, ἀποβῆναι ἐνώσει.

Εἰς τοὺς Αἴνους ψάλλομεν εἰχ. δ'. ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆ τῶν λόγων λαμπρότητι, τῶν ἐνθέων σου Ὅσιε, Ἐκκλησία ἅπασα ὠραίζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ χρεωστικῶς, τὴν πανέορτον μνήμην σου, Ἀθανάσιε, Ἰερέων τὸ κλέος εὐσεβείας, ὁ λαμπρὸς καὶ μέγας κύρυξ, ὁ τῆς τριάδος ὑπέρμαχος.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἰρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται, ὕλη Πάνσοφς, τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται στρατεύμα, ἀπειθούτων δυσεβῶν, Ἀθανάσιε Ὅσιε, τοῖς ἐν δόγμασι καλλωπίζεται Μάκαρ καθ' ἐκάστην, τῶν πιστῶν ἢ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοὺς λύκους Πάνσοφς, Ἐκκλησίας τῆ ράβδῳ τῶν δόγμάτων σου, καὶ ταύτην κύκλω εἰείχισας, λόγων ὀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινῆ καὶ ἀλώβητον, ὃν ἰκέτευσ, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντος, τὴν αἰσεβάστον μνήμην σου.

Εἶτα τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἤχ. γ'.

Γερμανοῦ Πατριάρχου

Η μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας σάλ-

πιγξ, ὁ πολυάθλος Ἀθανάσιος, πρὸς εὐωχίαν σήμερον, συγκαλεῖται τὴν Οἰκουμένην· φαιδρῶς πάντες πιστοί, πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν, τοῦ καλοῦ Ποιμένου, ὕμνοις γεραίροντες τοὺς ἱεροὺς αὐτῶν πόνους, ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, λάβωμεν παρα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ἤχος. γ'.

Τὸ μέγα κλέος τῶν Ἰερέων, Ἀθανάσιον τὸν ἀήττητον ἀριστεά, ἱεροπρεπῶς εὐφημήσωμεν, οὗτος γὰρ τῶν αἰρέσεων συγκόψας τὰς φάλαγγας, τῆ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, τὰ τῆς ὀρθοδοξίας τροπαία, ἀνεστήσατο καθ' ὅλης τῆς Οἰκουμένης· ἀριθμῶν εὐσεβῶς τὸ τῆς Τριάδος Μυστήριον, διὰ τὴν τῶν προσώπων ιδιότητα, καὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἓν, διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα, καὶ χερουβικῶς Θεολογῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αγιόπρωτε σεμνῆ, ἐγκώμιον οὐσα τῶν οὐρανίων ταγμάτων, Ἀποστόλων ὕμνωδία, Προφητῶν περιοχῆ, Δέσποινα πρόσδεξαι, καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἀπο τοῦ Κανόνος. Ὡδῆ, γ'· καὶ ε'. Ἀπόστολον δὲ καὶ Εὐαγγέλιον, Ζῆται εἰς Ἱεράρχας.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

19. Ἰαννουαρίου Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἤχος πλ. δ'.

Ἐδωκας σημειώσιν.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπερνοῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω θεσπέσιε, τρυφὴν τὴν ἐγκράτειαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, πλοῦτον καὶ περιουσίαν, καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα· διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν Ἀγίων Μακάριε.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας· ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐχομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὃν σοι ἠτοίμασε Χριστὸς, ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἐπαθλα, καὶ γέρα κομιζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὦν καὶ νῦν ἡμᾶς δρέψασθαι, Θεοφόρε δυσώπησον.

Πᾶσαν ἰδρυπάθειαν, ὑποπιέζων τὸ σῶμά σου, ἀπηνήσω θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἰσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερία τῶν περιστάσεων· ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελευτήτην, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

Δόξα, ἤχος πλ. β'. Ὅσιε πάτερ, φύλ. 24. καὶ νῦν τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον, ἤχ. α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι Ἄγγελος, καὶ θαυματουρ-

γὸς ἀνεδείχθης θεόφρον Πάτερ ἡμῶν Μακάριε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῆ, οὐράνια χάρισματα λαβῶν, θεραπεύειν τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν. Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Τῷ πρωί, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μνηί ιθ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου, μετὰ τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ Μακαρίου.

Εκ τῶν δύο τούτων ὁμονύμων Ὁσίων, ὁ μὲν εἰς Αἰγύπτιον ἦν, καὶ ἔζη ἐπὶ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου, ἐν ἔτει 373. ὁ δὲ ἄλλος ἦτον ἀπὸ τὴν Ἀλεξανδρείαν καὶ ἔζη ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἐν ἔτει 318, ἱερεὺς τῶν λεγομένων κελλιῶν. Ἀμφότεροι δὲ θεαρέστως βιώσαντες, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Μάρτυς Εὐφρασία, ἡ ἐκ Νικομήδειας, ξίφει τελειοῦται, ἐν ἔτει 290.

† Ὁ ἅγιος Μάρκος ἀρχιεπίσκοπος Ἐφέσου, ὁ ἐνθερμος ζηλωτῆς τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας κατὰ τὴν ἐν Φλωρεντία τῷ 1344 συγχροτηθεῖσαν ψευδοσύνοδον ἐκείνην· καὶ Ἀρσένιος ἐπίσκοπος Κερκύρας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Δόξα ἤχος πλ. β'. Ὅσιε Πάτερ, φύλ. 24. καὶ νῦν Θεοτοκίον τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

Ὁ ἍΓΙΟΣ ΕὐΘΥΜΙΟΣ.

20 Ιαννουαρίου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, τὸ Μακάριος ἀνήρ· καὶ εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στιχηρὰ ἢ. ἤχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Εὐθύμιε τὸν σὸν, τόκον

προκατήγγειλε, σταλαῖς οὐράνιος Ἄγγελος, ὡς τοῦ θλαστήραντος, ἐκ νηδύος στείρας, Ἰωάννου τούτου γὰρ ἐδείχθη, ζηλωτῆς καὶ ἐκμάγειον, ἀκτῆμων ἄοικος, Βαπτιστῆς καὶ ὀρεσίτροφος, ὑπερλάμπας, τοῖς ἀπείροις θαύμασι.

Πάτερ Εὐθύμιε καρπὸς, ἔφυς μὲν στειρώσεως, ἀλλ' ὥφθησ' ὄν-

τως

τως πολυγώνος, ἐκ γὰρ τοῦ σπέρματος, τοῦ πνευματικοῦ σου, Μονασῶν πεπλήρωται, ἡ ἔρημος ἡ ἡμῶν. πρὶν ἀδιόδευτος, καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος,

Πάτερ Εὐθύμιε ὁ σὸς, βίος ἀνυπέροβλος, ἡ Πίστις ὄντως ὀρθόδοξος, καὶ γὰρ ἐκ πράξεως, πρὸς ὑψηλοτάτην, θεωρίαν ἤλασας, σοφίας γεγωνὸς ἐνδιαίτημα, ἐν δύο φύσεσιν, ἓνα σέβων τῆς Τριάδος Χριστόν, ᾧ πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερον ἤχος. δ΄. Ὁ εἰς ὑψίστου.

Ο ἐκ νηδύος μητρός ἡγιασμένος, ὅτε τὸ παντέφορον ὄμμα τὴν πρόθεσιν, καὶ τὴν βοπὴν πρὸς τὰ κρείττονα, ἐπειγομένην, ἀνεπιστρόφως σοῦ προεώρακε, τότε Παμμακάριστε δῶρον θεόσδοτον, τῆς εὐθυμίας φερώνυμον, μεμνηνυκῶς σε, τὴν τῶν φυσάντων λύειν κατήγειαν· ὅθεν ἐκ βρέφους προηγμένος, τῷ Εὐεργέτῃ Θεῷ εὐηρέστησας, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο χαρισμάτων ἐνθέων πεπληρωμένος, σὲ ὡς ἀκηλίδωτον, ἔσοπτρον Πάτερ εὐρών, Χριστὸς τῶν θείων ἐμφάσεων, λαμπρὰς οἰκείας, μαρμαρυγὰς φωτὸς σοι ἐξήστραψεν· ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἀφθονος ὦφθης πηγῆ· διατροφή τε λιμώττουςι, καὶ τῶν διψώντων, δι' ἐπομβρίας ἀρδῶν τὴν ἔρσειν· τὰς ψυχικὰς δὲ, διαθέσεις ὀρών σου τῷ Λόγῳ

σαφῶς ἐβελτίους Θεῷ· ἐν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο θεωρία καὶ πράξι διαλάμπας, σοῦ ὁ μὲν Ἰσαγγελος, βίος κωνῶν ἀρετῆς, καὶ χαρακτῆρ ἀκριβέστατος, τῶν αἰρουμένων, Θεῷ λατρεύειν ἐν τελειότητι, ὁ σὸς δὲ θεόσοφος λόγος Εὐθύμιε, Τριάδα σέβειν ἐδίδασκε, Χριστόν δὲ ἓνα, ἐν δύο φύσεσι γνωριζόμενον, καὶ τὰς Συνόδους ἰσαριθμούς, τῆ τετρακτοῦ τῶν Εὐαγγελίων Χριστοῦ· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα ἤχος γ΄.

Αφιερῶθεις τῷ Θεῷ, ἐκ κοιλίας Μητρικῆς, ὡς ἄλλος Σαμουὴλ, Πάτερ Εὐθύμιε, φερωνύμως γέγονας, εὐθυμία τῶν πιστῶν, μοναζόντων βακτηρία, καὶ ἐδραῖωμα, τοῦ ἁγίου Πνεύματος καθαρὸν οἰκητήριον, αἰτῆσαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Πῶς μὴ θαυμάσωμεν. Εἰσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα, ζῆτει εἰς ὄσιον.

Εἰς τὴν Λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος πλ. βί. Γερμανοῦ.

Εὐθυμείτε ἔλεγε, τοῖς Γεννητοραῖν Ἄγγελος Κυρίου, ὅτι παιδίον γενήσεται ὑμῖν, εὐθυμίας φερώνυμον, ἐνεφύης δὲ γαστρί, φέρων αὐτοῖς τὸ ἐπάγγελμα, καὶ ἐκ σπαργάνων δι' εὐχῆς συνανετράφης, Πάτερ Εὐθύμιε.

Ὁ αὐτὸς τοῦ Στουδίτου.

Ωχυρωμένους τὸν νοῦν γινώσκει
θεῖα Πάτερ Εὐθύμιοι, τὰ παρερ-
χόμενα παρέδραμες, μηδὲν θαυ-
μάσας τῶν ἐπιγείων· ἐν μὲν θλί-
ψεσι, μεγαλόφρων φανείς καὶ
γενναιότατος, ἐν δὲ ἀσκήσει καὶ
εὐθυμία, ταπεινὸς καὶ μέτριος·
καὶ τοῦ παρόντος βίου τὸ ἀστα-
τον πέλαγος, σαφῶς διαπεράσας,
εἰς εὐδίων λιμένα κατήνησας.
Χριστὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἤχος πλ. δ'.

Ελαμψαν τὰ καλὰ ἔργα σου ὡς
Ἥλιος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν οὐ-
ρανῷ, Χριστοῦ θεράπον Εὐθύμιοι·
ὀρθοδόξως γὰρ ἐκήρυξας ἡμῖν,
τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον Πίστιν
Χριστοῦ· διὸ ἰκέτευε Ὅσιε Πάτερ,
ἐν τῇ μνήμῃ σου Θεοφόρε, δω-
ρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Ἀπόστιχα ἤχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ὡς εὐθυμίας ἀρχῆ, τῆς
Ἐκκλησίας γεγονως Πάτερ Ὅσιε,
τῇ σῇ γὰρ γεννήσει πάσας, αἰ-
ρετικῶν τὰς ὀρμάς, ἐκ Θεοῦ προ-
νοίας ἀπεκρούσατο· διὸ σε φερῶ-
νυμον ὀνομάζει Εὐθύμιον, τῶν
οὐρανίων, οὐσιῶν δὲ τὰ τάγματα,
χαρᾶς ἐπλησας, τῇ τοῦ βίου λαμ-
πρότητι, οἷς καὶ συναυλιζόμενος,
φωτὸς τε πληρούμενος, καὶ πα-
νολβίου καὶ θείας, ἐναπολαύων
ἐλλάμψεως, Χριστὸν νῦν δυσώπει,

ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ
μέγα ἔλεος.

Στίχ Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Ράβδω τῇ τοῦ Σταυροῦ στηριχ-
θεῖς, τῆς ἀνομίας τοὺς χειμάρ-
ρους ἐξήρυνας, χειμάρρου, τρυ-
φῆς δὲ θείας, καὶ Παραδείσου
πηγῆν, νοερῶς Παμμάκαρ ποτι-
ζόμενος. πηγὰς σωτηρίους, ἐν
τῇ ἐρήμῳ ἀνέδειξας, ἐπιβροαῖς
τε, θείου Πνεύματος Ὅσιε, πι-
αινόμενος, ὡσπερ φοινῆξ ἀνέ-
δραμες, ὕψος πρὸς Ἐπουράνιον,
καὶ στύλος πυρίμορφος, ὠφθῆς
Θεόφρον καὶ πλήρης, φωτεινοῦς
ἐπιλάμψεως, Χριστοῦ ὃν δυσώ-
πει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι
τὸ μέγα ἔλεος.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Οντως ἕως σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως
τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ Παμμακάρισε,
διηλθες, ἀγαλλιάσει, καὶ εὐφρο-
σύνη ψυχῆς, ἐνθα ἤχος Πάτερ ἐορ-
τάζοντος, τερπνῆς ἀκουσόμενος,
καὶ γλυκείας ὑμνήσεως, καὶ τῆς
ἀφράστου, θυμηδίας καὶ τέρψεως,
γενησόμενος ἐν μεθέξει Εὐθύμιοι·
ἧς μόνης ἐφιέμενος, τὴν σάρκα
ἐνέκρωσας, ἧς καὶ ἐπέτυχες θεῖα
Δικαιοσύνη κοσμούμενος, Χρι-
στὸν ἰκετεύων, τὸν παρέχοντα
τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἤχ. α'.

Οσιε Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον
σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλε-
φάροις σου νυσταγμὸν, ἕως οὗ
τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν
παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν

ἡτοί-

ἤτοιμάσας τοῦ Πνεύματος κατα-
γώγιον· ἔλθων γὰρ ὁ Χριστὸς
σὺν τῷ Πατρὶ. μὴν παρὰ σοὶ
ἐποιήσατο· καὶ τῆς Ομοουσίου
Τριάδος, θεράπων γενόμενος, με-
γαλοκήρυξ Εὐθύμει, πρέσβευε ὑ-
πὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Μακροζωμέν σε Θεοτόκε
Παρθένε.

Ἄπολυτικίον, ἤχος δ'.

Εὐφραίνου ἔρημος ἢ οὐ τίκτουσα,
εὐθύμησον ἢ οὐκ ᾠδίνουσα, ὅτι
ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυ-
μιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσε-
βεῖα φυτεύσας, ἐγκρατεῖα ἐκθρέ-
ψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα· ταῖς
αὐτοῦ ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός,
εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. Στι-
χολογίαν, Κάθισμα· ἤχος δ'.

Ἐπιφάνης σήμερον.

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος τῷ ἀπρο-
σίτῳ, ὡς ἀστὴρ ἐξέλαμψας, ἐν
ταῖς ἐρήμοις διδαχαῖς, καταφωτί-
ζων Εὐθύμει, τοὺς ἀδιστακτῶ
ψυχῇ προσιόντας σοι.

Ἐξ Αἰγύπτου ἤστραψας, ὡς
ἑωσφόρος, καὶ τὸν Κόσμον ἔλαμ-
ψας ταῖς φαειναῖς σου ἀρεταῖς,
ἠγγλαίσμενε Εὐθύμει, πᾶσιν ἐκλάμ-
ψας τὸ φῶς τῆς ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ σκέπῃ Πάναγνε, τῇ σῃ
Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν,
προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ δια-

λείπης πρεσβεύουσα, τῷ Φιλαν-
θρώπῳ σωθῆναι τοὺς δούλους
σου.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν ἤχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὰς φροντίδας τοῦ βίου ἀπαρ-
νησάμενος, καὶ Ἀγγέλων τὸν βίον
ἀναλαβόμενος, ἐγκρατεῖα τὴν
ψυχὴν κατελάμπρυνας, καὶ θαυ-
μάτων ἐκ Θεοῦ, Χάριν ἐδέξω
δαψιλῶς, Εὐθύμει Θεοφόρε, ὑπὲρ
ἡμῶν ἰκετεῦων, τῶν εὐσεβῶς εὐ-
φημοῦντων σε. Δίς.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε ἡμᾶς ἐλέησον,
τοὺς προσφεύγοντας πίστει πρὸς
σέ τὴν Εὐσπλαγχνον, καὶ αἰτου-
μένους τὴν θερμὴν σου νῦν ἀντί-
ληψιν· δύνασαι γὰρ ὡς ἀληθῶς,
τοὺς πάντας σώζειν ὡς οὔσα,
Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ἰψίστου, ταῖς
μητρικαῖς σου πρεσβείαις, ἀει-
χρωμένη Θεοχαρίτωτε.

Μετὰ τὸν Πολυέλιον, Κάθισμα ἤχος
πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν πτωχείαν τὴν ὄντως τοῦ δι
ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντος
ἀναλαβὼν, ἠγήσω τὰ πρόσκαιρα,
ὡσεὶ χόρτον Μακάριε, τοῦ γνω-
στικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος
Ὅσιε, τῶν Μοναζόντων ἐδείχθης,
Διδάσκαλος ἐνθεοῦ· ὅθεν καὶ πρὸς
ζῆλον, Ἀγγελικῆς πολιτείας,
διήγειρας ἅπαντας, καὶ πρὸς γνῶ-
σιν τῆς Πίστεως, σημειοφόρε
Εὐθύμει· πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν
δω-

δωρήσασθαι, τῆς ἐορτάζουσι πό-
θῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου. Δίς.

Θιοτοκίον.

Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυ-
ναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν
σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γεννεαί-
τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐ-
σκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος.
καὶ ὡς βρέφος θηλάξεις, τὸν
Κτίστην καὶ Κύριον· ἔθεν τῶν
Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γέ-
νος, ἀξίως δοξάζομεν τὸν Πα-
νάγιον Ἰόκον σου, καὶ συμφώνως
δοῶμέν σοι, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα
ὁ δοῦλός σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ἄ. Ἀντίφωνον
τοῦ δ'. ἤχος Προκείμενον. ἤχος δ'.
Τίμιος ἐναντίον Κυρίου στίχ. Τί ἀν-
ταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ. Πᾶσα πνοὴ
Εὐαγγέλ. καὶ τὰ ἐξῆς, ζήτει· εἰς τὰς ιζ'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ
Ὀσίου ποιήμα Ἰωάννου τοῦ Δαμα-
σκηνοῦ.

Ἠδὴ ἄ. ἤχος δ'. Ἀρμυτηλάτην Φαραῶ.

Ταῖς προσευχαῖς σου καὶ ταῖς
σαῖς δεήσεσιν, ἐκδυσωπῶν τὸν
Θεόν, τὸ σκοτεινὸν νέφος, τὸ τῆς
ἀθυμίας μου, Παμμάκαρ διασκέ-
δασον, εὐθυμίας ὑπάρχων, καὶ
θυμηδίας ἀνάπλεως, τῷ Παμβι-
σιλεῖ παριστάμενος.

Αλλος καθάπερ Σαμουὴλ θεό-
δότος, καὶ πρὸ συλλήψεως, ἐ-

παγγελθεὶς Πάτερ, πίσαις ἐνα-
πέφνης, ταῖς Ἐκκλησιαῖς Ὅσιε,
φερωνύμως τὴν κλήσιν, κατὰ λ-
ληλον ἐπαγόμενος, τῇ τῆς εὐθυ-
μίας παιδρότητι.

Ικετηρία καὶ δεήσει χρώμενοι,
οἱ σοὶ γεννήτορες, πρὸς τὸν Θεὸν
δῶρον, θεῖόν σε κομίζουσι καὶ
φωτοφόρον βλάστημα, τῇ γεννήτει
μηνύον, τῆς εὐσεβείας τὴν ἔλλαμ-
ψιν, καὶ τὸν τῆς αἰρέσεως ἐλεγ-
χον.

Σὺ ἐκ παιδὸς καθιερώθης Ὅσιε,
τῷ δεδωκότι Θεῷ, καὶ πρὸς αὐ-
τὸν βλέπων, καὶ καθοδηγούμενος
ζωοποιοῖς προσταγμάσι, τοῖς αὐ-
τοῦ Θεοφόρε, πρὸς ὕψος ἤρθης
μετάρσιον τὸ τῶν ἀρετῶν διὰ
Πίστεως.

Σὲ Θεομητορ προστασίαν ἔχον-
τες, οὐ δειλιάσωμεν, τὸ τῶν ἐχ-
θρῶν στίφος, τὸ ἀντιμαχόμενον,
τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὸν ἐκ
σοῦ γεννηθέντα, Θεὸν τῶν ὄλων
καὶ Κύριον, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυ-
σώπησον.

Καταβασία Χέρον ἀβυσσοτόκον.
Ἠδὴ Γ'. Ὁ στερῶσας κατ' ἀρχάς.

Απὸ στερῶσεως τεχθεὶς, πνευ-
ματικῆς εὐκαρπίας, γεωργὸς πο-
λυγονώτατος ὄφθης, τὰς ἀκάν-
θας ἐκτεμών, τῆς ἀσεβείας Ὅσιε,
καὶ εὐσεβείας σπóρον, ἐνθεον κα-
ταβαλλόμενος.

Ιερουργὸς ὑπερφυῶν, καὶ μυστι-
κῶν θεαμάτων, Θεοφόρε γεγονῶς
ταὺς ἀπίστους, προσεγήνοχας Χρι-

στῷ

στῶ, θεοπροσπῶς πιστεύοντας, ταῖς διδασκαλίαις σου Πάτερ, διδασκομένους τὰ κρείττονα.

Σωφρονεστάτῳ λογισμῶ, καὶ εὐσεβεῖ κεχηρημένος, τῶν βευστῶν καὶ φθειρομένων αὐτίκα, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ τὴν τρυφὴν προέχρινας, δι' ἐγκρατείας ἄκρας, σάρκα νεκρώσας Εὐθύμιε.

Πυρπολουμένη τῇ ψυχῇ, καὶ τετραμένῳ τῷ πόθῳ, τοῦ ἐχθροῦ τὰς πυριφλέκτους ἐνέδρας, τῶν δαιμόνων ἐκφυγῶν, τῇ δροσοβόλῳ Χάριτι· κατελαμπρύνθης Πάτερ σημειοφόρος γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Ρήσεις τῶν θείων Προφητῶν, καὶ τὰς αὐτῶν Προφητείας, ἐπεσφράγισσας τεκοῦσα τὸν Λόγον, τὸν λαλοῦντα δι' αὐτῶν, καὶ τὰς αὐτῶν πληρώσαντα, θεηγορίας μόνῃ, Εὐλογημένη Πανύμνητε.

Καταβασία. Τὸ στερέωμα. Κάθισμα ἤχ. πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Εγκρατείας ἐλαίῳ τὴν ψυχικὴν, ἐκπληρώσας λαμπάδα πνευματικῶς, ποθῶν τὴν αἰείφωτον, τοῦ Νυμφίου σου ἔλευσιν, προσευχαῖς ἀγρύπνοις, ἐτήρησας Ὅσιε, καὶ νυμφῶνι τούτου, εὐφραίνῃ Μακάριε, ὅθεν ἐπαξίως, τὴν τρυφὴν ἐκομίσω, ταύτην τὴν αἰείζωον, καὶ θαυμάτων ἐνέργειαν, Θεοφόρε Εὐθύμιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄ-

φροσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δίς.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν δυσχερῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον. καὶ ἐν πυθμένι ἁδοῦ, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν· φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου γαλήνῃ παρεχούσα ἄφροσιν, σῶ λιμένι προσέδραμον, Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφροσιν· δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Ἦδη Δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Ολον σαυτὸν, Πάτερ Θεοῦ καθιέρωσας, ἀθανάτου, δόξης ἐφιέμενος, καὶ πρὸς αὐτὸν, ἔδραμες θερμῶς, διὰ πολιτείας, ἀμέμπτου καὶ διὰ ἀσκήσεως, καὶ βίου λαμπροτάτου, ἀνεκδότως κραυγάζων, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Σὺ τὴν πηγὴν, Ὅσιε τῆς ἀγαθότητος, ἀγαπήσας ὅλης ἐκ δυνάμεως, τοῖς ἀσκηταῖς γέγονας πηγῇ, θείων χαρισμάτων, διψῶντας τούτους ἰώμενος· πηγὰς γὰρ ὡσπερ πάλαι, Μωϋσῆς ἐν ἐρήμῳ, παραδόξως Παμμάκαρ ἀνέβλυσας.

Επιφανείς, ἐκ τῶν ἀδύτων τοῦ Πνεύματος, τῆς παιδίσκης, γόνους ἠλευθέρωσας, Υἱὸς Θεοῦ

ἀξιοπρεπῶς, τούτους ἀναπλάσας
 υἰοθεσίας βαπτίσματι τοῦ θεοῦ
 γὰρ Προδρόμου, μιμησάμενος
 εἶον, βαπτιστῆς ἀνεδείχθης Εὐ-
 θύμια.

Υπὸ Θεοῦ, τοῖς ἀγνοοῦσιν Εὐ-
 θύμια, ἐπεγνώσθης, χάριτι λαμ-
 πόμενος· οὐ γὰρ τὴν σὴν ἔδει ἀ-
 ρετήν, ὄντως ἐν ἐρήμῳ, λαθεῖν
 καὶ κατακαλύπτεσθαι· διόσε φωτο-
 φόρον, ὡς Φωστῆρα τοῖς πᾶσιν,
 ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων ἀνέδειξε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Σεμνή, χαῖρε Παρθένη
 Πανάχραντε, χαῖρε ὄρος· χάριτι
 κατάσκιον· χαῖρε σκηνή, χαῖρε
 κιβωτὴ, χαῖρε ἡ λυχνία, τὸ φῶς
 τὸ θεῖον βαστάζουσα· χαρὰς γὰρ
 ἀνεκφράστου, καὶ ψυχῶν εὐφρο-
 σύνης, τοῖς πιστεύουσι πρόξενος
 γέγονας.

Ἦδι Ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ασκητῶν εὐσεβείας, ἐπὶ τὴν οὐ-
 ράνιον τρίβον Εὐθύμια, προηγῆσω
 Πάτερ, καὶ πρὸς κληδοσίαν ἀνώ-
 λεθρον, ἐν ὑψίστοις ἄγων, στύλος
 πυρός τε καὶ νεφέλης, ὁ δεδεγ-
 μένος τὴν αἴγλην τοῦ Πνεύ-
 ματος.

Ιατρὸν ἀσθενούντων, ἄγαν συμ-
 παθέστατον, Κόσμῳ δεδώρηται,
 ὁ Χριστὸς σε Πάτερ, καὶ πει-
 νῶντων τροφέα παράδοξον,
 παιδευτὴν ἀφρόνων, σωφρονιστὴν
 ἀγνωμονούντων, ὄρφανῶν καὶ
 πτωχῶν ἀντιλήπτορα.

Συμπαθῆς ἐλεήμων, γνώμη τα-

πεινόφρονα φέρων γεγένησαι,
 τῶν παθῶν ἐκτέμνων, τὰς αἰτίας
 ἐνθέοις διδάγμασι, καὶ σοφίζων
 Πάτερ, καὶ νοουθετῶν τοὺς φοι-
 τητάς σου, καὶ ψυχῶν θεραπεύ-
 ων νοσήματα.

Πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας, πέμπων
 τῶν θαυμάτων σου, πάντας ἐφώ-
 τιτας, καὶ μαγητῆς ὡσπερ, ἐ-
 φελκύσω πρὸς τὰ σὰ παιδεύμα-
 τα, διαπλάττων ἤθη, καὶ τῶν ψυ-
 χῶν τὰς διαθέσεις ἐμβατεύων
 ψυχῆς καθαρότητι.

Θεοτοκίον.

Αληθῆ Θεοτόκον, πάντες σε κη-
 ρύτομεν, Θεοχαρίτωτε, οἱ τῆ σῆ
 γεννήσει, τῆς φθαρτῆς λυτρω-
 θέντες γεννήσεως, καὶ πρὸς τὴν
 ἀμείνω, πάλιν ζωῆν ἀνακληθέντες
 διὰ σπλάγγνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Καταβασία. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Ἦδις' Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Μεγίστην παρὰ Θεοῦ, τὴν ἐξου-
 σίαν δεξάμενος, τὰ πλήθη τῶν
 δυσμενῶν, δαιμόνων ἐδίωξας, τῆς
 τούτων στρεβλώσεως, ἰώμενος
 πάντας, τοὺς ἐν πίστει σοι προσ-
 τρέχοντας.

Μακάριος ἀληθῶς, ἐγένου Πάτερ
 Εὐθύμια, πτωχείαν πλουτοποιῶν,
 καὶ πένθος χαρμόσυνον, κησά-
 μενος Ὅσις δι' ὧν Βασιλείαν,
 οὐρανῶν ἐκληρονόμησας.

Απώσω τὴν ἐπὶ γῆς, τιμὴν καὶ
 δόξαν εὐμάραντον, αἰδίον δὲ ζω-
 ῆν, καὶ κληρὸν ἀκήρατον, Παμ-

μάκαρ

μάκαρ ἀπειληφας, σκηνὰς οὐρα-
νίους, κατοικήσας ἀσφαλέστατα.

Θεοτοκίαν.

Κυρίαν σε τοῦ παντός, καὶ Δέσ-
ποιαν ὀνομάζομεν. τὸν ὄντως
ὄντα Θεόν, ἀβρόχως γὰρ τετο-
κας, τὸν πάντα ποιήσαντα, καὶ
διακρατοῦντα, καὶ συνέχοντα Πα-
νάμωμε.

Καταβασία, Ἐβόσέ σοι, ἰδὼν ὁ
Πρέσβυς.

Κοντάκιον ἤχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Εν τῆσепτῇ γεννήσει σου, χαρὰν
ἢ Κτίσις εὐρατο, καὶ ἐν τῇ θείᾳ
μνήμῃ σου Ὅσιε, τὴν εὐθυμίαν
ἔλαβε τῶν πολλῶν σου θαυμάτων,
ἐξ ὧν παράσχου πλουσιῶς ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ ἀποκάθαρσον
ἀμαρτημάτων κηλίδας, ὅπως
φάλλωμεν, ἀλληλοῦία

Τῇ αὐτῇ μηνὶ κ' μνήμη τοῦ ὁσίου
πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Με-
γάλου.

Ο ὁσιος οὗτος πατὴρ γεννηθεὶς
ἐν Μελιτινῇ χώρα τῆς Ἀρμενίας,
ἐξ' εὐσεβῶν γονέων, Παύλου
καὶ Διονυσίας καλουμένων, ἔζη
ἐπὶ Γρατιανοῦ Βασιλέως ἐν ἔτει
377. Οὗτος γενόμενος ἱερεὺς
καὶ μοναχὸς ἀπῆλθεν εἰς Ἱεροσό-
λυμα, καὶ συγκατώκησεν μετὰ
τοῦ Μεγάλου Θεοκτίστου ἐν τινὶ
σπηλαίῳ· οὕτω δὲ πάσῃ ἀρετῇ
καὶ ἀσκήσει τὸν βίον διαγαγὼν
καὶ ἐνενήκοντα ἐπτὰ ἔτη βίου,
πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι
μάρτυρες Βάσσιος καὶ Εὐσέβιος,
τὰς χεῖρας τμηθέντες τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Εὐτύχιος
εἰς τρία διαιρεθεὶς τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Βασιλείδης,
τὴν γαστέρα βραγίς τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἰννάς,
Πιννάς, καὶ Ῥιμμὸς, παγωθέντες
τελειοῦνται.

† Ὁ ὁσιος Πέτρος ὁ Τελώνης,
ὁ πρότερον Διοικητὴς τῆς Ἀφρι-
κῆς κατὰ πολλὰ ἀνελεήμων καὶ
ἀσπλαγχνος χρηματίσας, καὶ
τὸ ψωμίον κατὰ τοῦ πτωχοῦ ρί-
ψας μετανοήσας, ἐν εἰρήνῃ ἐ-
κοιμήθη, ἐν ἔτει 530.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Θύρσος,
Ἀγνή, καὶ Ἄννα, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ζαχαρίας,
ὁ μαρτυρήσας εἰς τὰς Παλαιὰς
Πάτρας, ἐν ἔτει 1782. τελει-
οῦται.

Ὡδὴ Ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ασκήσεως στάδιον, ἀγιοσύνης
Πάτερ γυμνάσιον, τὸν σὸν ἐδειξας
βίον, δι' ἐγκρατείας ἄκρας ἐνού-
μενος, τοῖς Ἀσωμάτοις κραυγά-
ζων Εὐθύμιε, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρομφαίαν σε δίστομον, ἠκονημέ-
νην Χριστὸς ἀνέδειξε, τῶν ἐχ-
θρῶν τὰς καρδίας, καὶ τῶν δαι-
μόνων σφάπτουσαν φάλαγγας, καὶ
τῶν φαλλόντων ψυχὰς κατευ-
φραίνουσαν εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φω.

Φωτὸς ἐμφορούμενος, τοῦ τρι-
σηλίου Πάτερ φῶς δεύτερον, τῆ
μεθέξει τοῦ πρώτου, μεμορφω-
μένος ὡφθης Εὐθύμια, τὰς λαμ-
πηδόνας ἐκπέμπων τοῖς ψάλ-
λουσιν, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ως ὀρθρος ἀνέτειλας, Δικαιο-
σύνης Ἥλιον ἔχουσα: τὸν ἐκ
σκότους τὸν Κόσμον, τῆς ἀγνω-
σίας ἀνακαθαίροντα, θεογνωσίας
ἀκτίσιν ᾧ ψάλλομεν, εὐλογητὸς
ὁ Θεός, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία. Σὲ τὸν ἐν πυρὶ.

Ἦδὴ Η'. Ἑπταπλασίως κέκμινον.

Συντονωτάτῳ χρώμενος, ἐγ-
κρατεία πανόλβια, πρὸς ὑψηλο-
τάτην πολιτείαν ἐφθασας· δοχεῖον
γενόμενος, χωρητικὸν τοῦ Πνεύ-
ματος, τοῦ ζωοποιοῦ, καὶ τῶν
ἐκεῖθεν πλουσίως, βρυόντων χα-
ρισμάτων, μελετῶν ἀνευδότως.
Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Μεταναστεύων ἐφθασας, τῆς Σι-
ῶν τὴν ἀκρόπολιν, εἰς τὰς αἰωνί-
ους δὲ μονὰς κατήντησας, καὶ κλη-
ρον οὐράνιον, ἐκ τῶν οἰκείων πό-
νων εὐρῶν, ταῖς ἀγγελικαῖς χο-
ροστασίαις συμπάλλεις, οἱ Παῖδες
εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶ-
νας.

Ολολαμπῆς ὡς Ἥλιος, τὰς ἐ-
ρήμους ἐφώτισας, τοὺς σκοτεινο-
μόρφους, ἀπελάσας δαίμονας, καὶ
στύλος ὀλόφωτος, οὐρανομήκης

γέγονας, θαυματοποιοὺς μαρμα-
ρυγὰς ἀποστίλβων, ἀπαύστως ἀ-
νακράζων, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶ-
νας.

Ιερωτάταις πράξεις, διὰ βίου
κοσμούμενος, τὴν ἀρχικωτάτην
ἀρετὴν κατώρθωσας, δογμάτων
ὀρθότητι, διαπρεπῆς γενόμενος,
καὶ Θεολογίας ἀκριβοῦς ὑποφῆτης,
βοῶν ἀδιαλείπτως, Ἱερεῖς εὐλο-
γεῖτε. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νύμφη Θεοῦ Πανάμωμε, τοὺς
πρὸς σὲ καταφεύγοντας, τῆς αἰχ-
μαλωσίας τῶν παθῶν ἐξάρπασον,
καὶ τὴν αὐτοδέσποτον, ἐλευθερίαν
δέσποινα, ταῖς τῶν ὀρθοδόξων,
Ἐκκλησίαις παράσχου, ταῖς πίσει
μελωδούσαις, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε
Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Καταβ. Ἀστίκτω πυρὶ.

Ἦδὴ Θ'. Ἐξίστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Εγνώρισε Χριστὸς σοὶ τὴν πρὸς
αὐτὸν, πολυέραστον Πάτερ ἀνά-
λυσιν, ὡσερ Μωσεῖ, κάλαϊ τῷ
θεόπτη οὐ μιμητῆς, δι' ἀρετῆς
γενόμενος, ῥήξας οὐ τὴν θάλασ-
σαν τῶν παθῶν, διέβης ἀκωλύτως
πρὸς γῆν ἐπαγγελίας, τοὺς ἐναν-
τίους τροπώσασμενος.

Μετέστης ὡς Ἥλιος ὁ ζηλωτῆς,
ἀρετῶν ἐποχοῦμενος ἄρματι, πρὸς
οὐρανὸν, ὅπου τὸ πολίτευμα ἐμ-
φανῶς, τὸ σὸν ἐγράφη Ὅσιε, καὶ
νῦν τῷ Δεσπότη παρестηκῶς,

μνη-

μνημόνευε τῶν πίστει, τὴν μνήμην σου τελούντων. τὴν φωτοφόρον καὶ πανίερον.

Ο βίος σου Παμμάκαρ ἀγγελικός, ἡ ζωὴ δὲ Θεόφρον ὑπέρλαμπρος, ἡ δὲ ψυχὴ, φωτοειδεστάτη θεοειδής, καὶ εὐσεβὴς ἡ πίσις σου· θείων γὰρ δογμάτων ὑφηγητὴς, ἐγένου Θεοφόρε, καὶ Κήρυξ ὀρθοδόξου, διδασκαλίας ἐχρημάτισας.

Ικέτην σε καὶ πρέσβυν πρὸς τὸν Θεόν, πρεσβευσόμενον Πάτερ συγχώρησιν, ἀμαρτιῶν, καὶ τῶν ὀφλημάτων μου καὶ χρεῶν, ἀποκοπὰς αἰτούμενος, θείους μιμησάμενον οἰκτιρμούς, προβάλλομαι προθύμως, ἐλπίδι τῆς πρεσβείας, τῆς σῆς Θεόφρον στηριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σωτήριος γενοῦ μοι πυρὸς Ἀγνῆ, τῶν δαιμόνων ἀπειργῶν τὰς φάλαγγας, καὶ πειρασμῶν, ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσοθῶν, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον, πύρρον ἀπελευθέρων, καὶ καθαρὰν, διδοῦς ἔλευθερίαν, καὶ θείων χαρισμάτων, τὴν ἀφθονίαν παρεχόμενος.

Καταβασία. Ἐν νόμῳ σικῆ καὶ γράμματι.

Ἐξαποστειλ. Γυναικεῖς ἀκουτίσθητε.

Εκ μήτρας καθηγίασε, Θεός σε Πάτερ Ὅσιε, Ἱερεμίαν ὡς πάλαι, καὶ Σαμουὴλ Θεοφόρε, Προφήτην θεῖον δεῖξας σε, τερατουργεῖ Εὐθύμιε, τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνη· μεθ' ὧν μνημόνευε πάντων, τῶν σὲ πιστῶς ἀνυμνούντων

Θεοτοκίον ὁμοῖον.

Εν δύο ταῖς θελήσῃσι, καὶ φύσῃσι Πανάμωμε, μιᾷ δὲ τῇ ὑπστάσει, τίκτεῖς Θεὸν ἀποβρήτως, τὸν δι ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέγχι σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλοῦτον, Θεοκυήτορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἰνους, ψάλ. στιχῆρᾶ, ἤχ. πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος

Οσιε Πάτερ Εὐθύμιε, καταλιπὼν τὰ ἐν γῆ, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, μὴ προκρίνας ἐνδοξε, τὰ φθαρτὰ πρὸς τὰ μένοντα· ἐν τῇ ἐρήμῳ ὡσπερ ἐν Πόλει οἰκῶν, τὰς τῶν δαιμόνων φάλαγγας ὠλεσας· ὡ τὶς ἰσχύσειεν, ἐξαιρεῖν αἰοῖδιμε· τῆς σῆς ψυχῆς, ὄντως τὴν θερμότητα, τὴν πρὸς τὸν Κύριον.

Οσιε Πάτερ Εὐθύμιε, σὺ ἀνεδείχθης κανὼν, μοναζόντων καὶ καύχημα, ὀρθοδόξων ἡδυσμα, καὶ λαμπρὸς Οἰκουμένης Φωστήρ· τοῦ γὰρ δολίου, ἐχθροῦ οὐκ ἐπτηξας, τὰς ἐκφοβήσεις, ἐν τῷ σπηλαίῳ οἰκῶν· ὡ τοῦ χαρίσματος, τοῦ ἐν σοὶ Μακάριε, δι οὗ σαφῶς, πᾶσαν κατεπάτησας, τὴν τῶν δαιμόνων ὄφρυν.

Οσιε Πάτερ Εὐθύμιε, σὺ ἀληθῶς πρὸς Θεόν, τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσας, καὶ ἀσκήσει Ἄγιε τὰς αἰσθήσεις ἐκάθηρας, καὶ ταῖς ἀπαύστοις, εὐχαῖς πανόλβιε, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἠξίωσαι· ὡ ἐγκαλ-

λώπισμα

λώπισμα. Ἀσκητῶν αἰοῖδιμε, σὲ ὁ Χριστὸς χαίρων ὑπεδέξατο, εἰς τὰς ἀβλύους μονάς.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, εἰς φύλ. 516. Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι, Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ἰδιή, γ'. καὶ ς'.

Προκείμενον, ἦχος βαρῆς.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχος Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν. Πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτῶν φῶς λάμπαι, δε ἐλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς Δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἧ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν. Ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι. Πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ.

Ἄλληλουῖα. Δίκαιος ὡς φοινῖξ ἀνθήσει.

Εὐαγγέλιον. Ζῆτει εἰς τὰς 17 τοῦ αὐτοῦ

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

21 Ἰαννουαρίου τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου, καὶ τοῦ Ὁσίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τοῦ Ὁσίου Μαξίμου ζῆτει εἰς Ὅσιον· καὶ 3 τοῦ Μάρτυρος, ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, περιστερὰ ὀμιλεῖ, Νεοφύτῳ τῷ μάρτυρι, ἀνθρωπίνῳ φθέγματι, ἐκ τῶν ἄνω φοιτήσασα, δι' ἧς ἀστράπτει, βίον ἰσάγγελον, ὑφ' ἧς νεάζων ἀθλουργεῖ κράτιστα, ὡ θείων πράξεων! τοῦ πεντάθλου μάρτυρος. Οὐ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Χριστέ ὡς εὐσπλαγχνος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀπὸ σπαργάνων αὐτοῦ, ὁ ἀρτίφρων Νεόφυτος, ἐκτελεῖ θαυμάσια, ἐνεργεῖα τοῦ Πνεύματος· ἐκ πέτρας ὕδωρ, εὐχαῖς ἀρύεται. Νεκρὸν ἐγείρει, ἧς ὠφθῆ γέννημα· ὡ θείων πράξεων, τοῦ πεντάθλου μάρτυρος! οὐ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τὰς ἡμῶν, Χριστέ ὡς εὐσπλαγχνος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλῶν, ὁ γενναῖος Νεόφυτος, τοὺς ἐχθροὺς ἐξίστησιν, ἐξαισιόσις ἐν θαύμασι· τὸ πῦρ κομίζειν τοῦτο βαλλόμενος, ἀγρίους θήρας, πτήσσοντας δεικνυσιν ὡ κράτος ἄμαχον, ἐν ᾧ τεθαυμάστωται, ὁ ἀθλητῆς, ἀλλὰ

ταῖς

ταῖς εὐχαῖς αὐτοῦ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἤχος πλ. β΄. Ὅσιε Πάτερ φύλ.

24. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα ἤχος πλ. δ΄. Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη φύλ.

516. Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀποπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε φύλ. 6. καὶ, Ὁρθοδοξίας ὁδηγὲ φύλ.

Τὸ πρῶτῳ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας καὶ Ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μνηι κά. μνήμη τοῦ ἀγίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ὁ ἅγιος οὗτος ἔζη ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου, ἐν ἔτει 673· ἐχρημάτισε πρῶτον σύμβουλος Βασιλέων, ἀλλ' ἔπειτα τὸ μοναχικὸν δεξάμενος σχῆμα εἰς τὴν Χρυσούπολιν, καὶ συγγράμματα συνταξάμενος κατὰ τῆς ἀνθούσης τότε αἰρέσεως τῶν Μονοθελητῶν, ἐξωρίσθη εἰς τὴν Θράκην, ἐκεῖ δὲ ἐκκοπεῖς τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν χεῖρα, ἐξορίζεται εἰς τὴν Λαζίαν, ὅπου μετ' ὀλίγον πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Νεόφυτος, ὁ ἀπὸ Νίκαιαν τῆς Βιθυνίας, ὑπὸ θείου Ἀγγέλου τὴν πίστιν διδαχθεὶς, ξίφει τελειοῦται ἐν ἔτει 290 ἐπὶ Βασιλέως Δεκίου.

† Ὁ ἅγιος Ζώσιμος ἐπίσκοπος Συρακούσης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Εὐγένιος, Οὐαλεριανός, καὶ Ἀκύλας οἱ

(TOM. Β΄.)

Τραπεζούντιοι ξίφει τελειοῦνται, ἐν ἔτει 292.

† Ἡ ἅγια μάρτυς Ἀγνή ἢ Ῥωμαῖα, πυρὶ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι τέσσαρες μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ὄσιος Νεόφυτος ὁ προσμονάριος τῆς τοῦ Βατοπαιδίου μονῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστ. καὶ ἀπόσ. τῆς ἡμέρας.

Δόξα ἤχος πλ. δ΄. τῶν μοναστῶν φύλ.

516. καὶ νῦν, Δέσποινα πρόσδεξαι, καὶ ἀπόλυσις.

22. Ἰανουαρίου. Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου, καὶ τοῦ ἀγίου ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν στίχ. 6. τοῦ ἀποστ. 3. ἤχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἀκτισι τοῦ Πνεύματος σαφῶς, σὺ καταλαμπόμενος, ἱεροφάντα Τιμόθεε, ἀριδηλότατος, ὡς φωστὴρ ἐδείχθης, διατρέχων ἀπασαν, τὴν γῆν καταλαμπρύνων τῇ χάριτι· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Τιμόθεε τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν ἐπιεις, καὶ θεοφρόνας ἐπότισας. Θεοῦ ἐπίγνωσιν, τοὺς θερμῶς ποθοῦντας, τὸν Χριστὸν

« 35 » καὶ

μιμούμενος· οὐ νῦν χαρμονικῶς προσεχώρησας, δόξαν θεώμενος, τῆς Τριάδος τὴν ὑπέρφωτον, καὶ εἰρήνην τὴν ἀπειροδύναμον.

Θεόφρον Τιμόθεε, πυκναῖς, ἀρρωστίαῖς σώματος, καὶ ἀσθενείαις βιωνόμενος, τὸν νοῦν μακάριε, τὸ τῆς πλάνης κράτος, εὐχερῶς διέλυσας, Χριστοῦ τῆ δυναστεία φραξάμενος, καὶ διεκλήρουσας, ὑψηλῶς τὸ θεϊότατον τῆς εἰρήνης ἡμῖν Εὐαγγέλιον.

Καὶ 3 τοῦ ὁσιομάρτυρος ὄρα εἰς τὸ εἶδος. Δόξα ἤχος πλ. δ'. Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος φύλ. 1. Καὶ νῦν τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον Ἀπόστολοι ἅγιοι φύλ. 1. καὶ ἡχος δ'. Ἀσκητικῶς προομινασθεὶς φύλ. 1. Τὸ πρῶτὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κβ'. μνήμη τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Τιμοθίου.

Οὗτος ἦν ἐκ Λύστρης πόλεως τῆς Λυκαονίας, υἱὸς μὲν εἰδωλολάτρου, μητρὸς δὲ Εὐνίκης Χριστιανῆς. Ἐγένετο μαθητῆς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, παρ' οὗ καὶ Ἐπίσκοπος Ἐφέσου ἐχειροτονήθη, ὅτε ὁ μακάριος Ἰωάννης ἔμενον ἐν Πάτμῳ ἐξόριστος. Τελευταίον δὲ ἐμαρτύρησεν ὑπὲρ τοῦ Κυρίου, θανατωθεὶς μὲ τὰ τυμπανόξυλα ὑπὸ τινῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ τοῦ μαρτυρικοῦ ἀπήλαυσε στέφους.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ὁ-

σιομάρτυς Ἀναστάσιος ὁ Πέρσης ξίφει τελειοῦται ἀπὸ τὸν Βασιλέα Χοσρόην τῶν Περσῶν.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μανουὴλ, Γεώργιος, Πέτρος, Γαβριὴλ, Σισώης, Ἰωάννης, καὶ ὁ ἱερομάρτυς Λέων, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς τριακόσιοι ἐβδομήκοντα ἑπτὰ Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται ἐν ἔτει 815.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβίαις.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Δυὰς φωτοειδέστατος, σήμερον ἀπαστράπτουσα, φαιδρότερον τοῦ ἡλίου. πᾶσαν τὴν κτίσιν φωτίζει Τιμόθεος Ἀπόστολος, τῶν Ἀποστόλων σύνθρονος, ὁ θεῖος Ἀναστάσιος, τῶν μοναστῶν ἡ τερπνότης, καὶ τῶν μαρτύρων ἡ δόξα.

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. καὶ ἀπόλυσις.

23. Ἰαννουαρίου, τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

Τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκίραξα ψάλ. σίχ 3 τοῦ Κλήμεντος εἰς ἤχον β'.

Ὅτι ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Κλήμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ὠφθῆς μυστικῆ γεωργία, περικαμπτόμενος, πόνοις μὲν ἀσκήσεως Πάτερ τεμνόμενος, τῷ δὲ ξίφει τρωγόμενος, τῷ τοῦ μαρτυρίου, οἶνον κατανύξεως, ἡμῖν

Πέ-

ἐκέρασας· οὗ νῦν ἐμφορούμενοι πάντες, πίστει τὴν πανίερον μνήμην, τὴν σὴν ἑορτάζομεν μακάριε.

Οτε, Ἱεροῦργεις τὴν φρικτὴν, καὶ τελειοτάτην θυσίαν, καὶ ὑπερκόσμιον, τότε προσεήνεξαι ἱερουργούμενος, τὸ σὸν αἷμα δὲ πάνσοφε, προθύμῳ καρδίᾳ, αἷματι προσέμιζας, τῷ τοῦ Δεσπότη σου· ὃ σὺ βαντιζόμενος μάκαρ, ὄλος καθαρὸς ἀνεδείχθης, ὄλος ἱερώτατος Θεσπέσιε.

Θύων, τὸν ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῆς ἀμαρτίας τὸν κόσμον, ἀποκαθαίροντα, καὶ φθορὰν καὶ θάνατον ἐξαφανήσαντα, ἱερεῖον ὡς ἄμωμον, ἐτέθης Θεόφρον, σύμφυτος γενόμενος τῷ ὁμοιώματι, μάκαρ ζωφόρου θανάτου· νῦν δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀξιομακάριστε τετύχηκας.

Ψάλλομεν καὶ 3. τοῦ μάρτυρος ζῆται εἰς τὸ τέλος εἰς Μάρτυρα, Δόξα. καὶ νῦν τῆς ἡμέρας, ἀπόσιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάρ. Καὶ τρόπων μέτοχος φύλ. 5. καὶ ὁ Μάρτυς σου Κύριε, φύλ. 6. τὸ πρῶτ' ἑορτάκιον τῆς ἡμέρας καὶ Ἀνάγκωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κγ'. μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κλήμεντος καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

Ο μακάριος Κλήμης οὗτος ἦν ἐκ τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ἀγκύρας, υἱὸς εἰδωλολάτρου τινὸς, καὶ χριστιανῆς μητρὸς, καλουμένης Σοφίας· ἔζη δὲ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ Βα-

σιλέως, ἐν ἔτει 292. καὶ πολλὰς ὑπὸ πολλῶν τυράννων βασάνους ὑπόστας ἐπὶ 58 ὄλα ἔτη, τέλος καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπετημήθη.

Ο δὲ ἅγιος Ἀγαθάγγελος ἦτον Ῥωμαῖος· ἐβαπτίσθη δὲ ἀπὸ τὸν ἅγιον Κλήμεντα, μεθ' οὗ καὶ συνεμαρτύρησε, κατατομηθεὶς καὶ αὐτός.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Εὐσέβιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Μαῦσιμας, ὁ Σύρος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Σαλαμάνιος ὁ Πέρσης, καὶ ἐν τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ ἠσυχαστῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι δῶμα Μάρτυρες οἱ ἐν τῷ Παρίῳ λάκκῳ βληθέντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ως Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, τὴν γῆν κυκλώσας ἅπασαν, καὶ τῶν μακρῶν σου ἀγώνων, ἐκτίλας Κλήμη τὸ κλήμα, τῇ ἐλικί τῆς Πίστεως, ζωγρεῖς τὸν Ἀγαθάγγελον, συγκοινωνόν σοι Μάρτυρα, τῆς ἀγαθῆς ἀγγελίας, ἐπώνυμον Ἀθλοφόρον.

Θεοτοκίον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. καὶ ἀπόδουσις.

24. Ἰαννουαρίου. Τῆς Ὁσίας
μητρὸς ἡμῶν Ξένης, καὶ Διο-
νουσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ τῷ ὄρει.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν στιχ. 3 τῆς Ὁσίας ἤχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μεταναστεύουσα πρώην, τῇ δια-
θέσει σεμνή, καὶ βεβαιοῦσα ἔργῳ,
τὸ κριθὲν σοι ἐννοία, ἐξήλθες τῆς
ματαιίας, τῶν ἡδονῶν, μακαρία
σκαιότητος, καὶ ἀρετῶν τῇ τρα-
χείᾳ εὐθυδρομεῖς, ἀναβάσει ξε-
νιτεύσασα.

Εν τῷ λιμένι τοῦ θείου, προσ-
ορμισθεῖσα ἰσθμοῦ, διαπερᾶς κυ-
μάτων, τῶν τοῦ κόσμου τὸν σά-
λον· ψυχῆς δέ σου τὸ πλοῖον,
σάλων σεμνή, ἀδιάκλυστον φέ-
ρουσα, ἐξ ἡδονῶν τῆς πικρίας
τῶν μυστικῶν, ἀγωγίμων μένει
ἐμπλεως.

Θεοπρεπεῖ τῇ μιμήσει, σὺ ξενι-
τεύσασα, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐξ ἄνω,
πρὸς ἡμᾶς κατελθόντος, ὑψῶσαι
τοὺς πεσόντας μένεις σοφῇ, συγ-
γενέσι μὲν ἄγνωστος, τοῖς εὐσε-
βέσι δὲ μᾶλλον, καὶ τῷ Θεῷ,
Ξένη πάντοτε προσβεύουσα.

Καὶ 3 τοῦ Ὁσίου· ὄρα εἰς ὄσιον
εἰς τὸ τέλος. Δόξα ἤχος πλ. β'. Ὁ-
σιε πάτερ, φύλ. 24. καὶ νῦν, Θεοτο-
κίον ὁμοιον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας.
Τροπάριον, ἤχος πλ. δ'. Ἐν σοὶ μῆ-
τερ ἀκριβῶς, φύλ. 4. καὶ του Ὁ-
σίου Διονουσίου, ἤχος α'. Τῆς ἐρήμου

πολίτης, φύλ. 7. Τὸ πρῶτὸ κοντά-
κιον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κδ'. Μνήμη τοῦ
ἀγίου καὶ θαυματουργοῦ Διονουσίου,
τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ τῷ ὄρει ἀσκήσαντος.

Ο ἅγιος Διονύσιος ἦτον ἀπὸ
τῆν Σπαθοσλάτιναν χώραν τῆς
Θεσσαλίας, υἱὸς γονέων εὐσεβῶν,
σπαθοτεχνιτῶν· γενόμενος δὲ μο-
ναχὸς, διέτριψεν ἐφ' ἱκανὸν εἰς
τὸ κύριον Μετέωρον, τὸ Βασιλι-
κὸν μοναστήριον· κἀκεῖθεν κρυ-
φίως ἀναχωρήσας, κωλυόντων
τῶν ἐκεῖ πατέρων ἵνα ἀποδημήσῃ,
περιῆλθε τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ τὸ
Ὄρος τοῦ Ἄθωνος· ἐπεὶτα ἀνα-
βάς εἰς τὸν ὑψηλὸν Ὄλυμ-
πον ἐκτίσεν ἐκκλησίαν καὶ μονα-
στήριον, καὶ πολλὰ δοκιμάσας
ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀρετῆς καὶ
τῆς ἀληθείας, πρὸς Κύριον ἐξε-
δήμησεν· ἡ δὲ τιμία του κἀρα
ὑπάρχει ἀνεξάντλητος θαυμάτων
πηγὴ ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ Ὁσία Ξέ-
νη ἡ Ῥωμαία, καὶ αἱ δύο αὐτῆς
θεραπενίδες ἀσκητικῶς βίωσασαι
ἐν Καρία τῆς Ἀσίας, ἐν εἰρήνῃ
ἐκοιμήθησαν.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες καὶ αὐ-
τάδελφοι, Παῦλος, Πασάριος,
καὶ Θεοδοτίων, ἀθλήσαντες τε-
λειοῦνται, ἐν ἔτει 290.

† Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Βα-
βύλας, Ἀνάπιος, καὶ Τιμόθεος,
οἱ αὐτοῦ μαθηταί, ξίφει τελει-
οῦνται.

† Ὁ Ὁσῖος Μακεδόνιος ὁ Σύ-
ρος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἑρμο- γέννης καὶ Μάμη, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν. † Ὁ Ὅσιος Φίλων ἐπίσκοπος Καλπασίου, καὶ Φιλιππικός, καὶ	Ζώσιμος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις. Εἰς τοὺς αἰῶνας ψάλλομεν τὰ ἐ- σπέρια τοῦ ὁσίου, Δόξα ἤχος πλ. β'. Ὅσιε πάτερ φύλ. 24. δοξολογία καὶ ἀπόλυσις.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος.

25. Ἰαννουαρίου τοῦ ἐν ἀγίοις πατρός ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.	Ἄρχα καὶ κατάλυσις οἴου καὶ ἐλαίου. Εἰς τὸ Λυχνικόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκασα. ψάλ. σίχ. σ΄.

ἤχος

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Γρηγόριε τὰ σὰ, χεῖλη οὐχ ὁ πρόξενος, τῆς λήθης τάφος ἐκάλυψε, Θεολογίας γάρ, ἀνεδείχθης στόμα, εὐσεβείας δόγματα, καὶ νῦν τῇ Οἰκουμένη φλεγόμενος· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Πάτερ Γρηγόριε σοφῶς, τῆς σαρκὸς ἐξέκλινας, τὸ δυσμενὲς καὶ ἐπίβουλον, οὐρανοδρόμῳ τε, ἐπιβάς τεθρίπτω, ἀρετῶν ὀχήματι, ἀνέπτῃς πρὸς τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον· οὐ ἐμπορούμενος, νῦν βραβεύεις ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Πάτερ Γρηγόριε Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, πιστὸς μεσίτης τῇ Χάριτι, καὶ νῦν εὐίλατον, εὐπαρρησιάστοις, προσευχαῖς τιθεῖς ἡμῖν, Χριστὸν μὴ διαλείπῃς τὸν Κύριον, πρεσβεύειν Ὅσιε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Δόξα. Ἦχος, πλ. δ'.

Η γρηγόρος γλώσσά σου πρὸς διδασκαλίαν, ἐν τοῖς ὡσὶ τῶν καρδιῶν ἐνηχοῦσα, τὰς τῶν ραθύμων ψυχὰς διανίστησι, καὶ θεοφθόγοις ῥήμασι κλίμαξ εὐρίσκεται, τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν ἀναφέρει· διὸ Γρηγόριε Θεολόγε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐκ κινδύνων σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν

Εἰσόδος. Προκείμενος τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. φύλ. 101. Εἰς τὴν Λιτὴν σιχηρὰ ἰδιόμελα. Ἦχος, α'.

Ἀνατολλού.

Ενθέοις πράξεσι, τὸ σῶμα σὺν τῇ ψυχῇ νομίμως καθηράμενος, τῷ τῆς Θεολογίας ὄρει προέβης, τὰ θεῖα μυσταγωγούμενος, Θεοφάντορ Γρηγόριε, καὶ τὸν ἄδυτον ὑπελθὼν γνόφον, τὴν Θεοτύπων ἐδέξω νομοδασίαν, ὁμοούσιον ἐγγεγραμμένην Τριάδα, ἣν προσκυνοῦντες διὰ σαθ, ἀνυμνοῦντες λέγομεν, ἣ ἐν Τριάδι γινωσκομένη Μονάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Λόγῳ Θεοῦ ἀνοιξας τὸ στόμα σου, τὰ τῆς Σοφίας εἰλκυσας Πνεύματα, καὶ πλήρης χάριτος γενόμενος, τὰ θεῖα ἐβρόντησας δόγματα, τρισμάκαρ Γρηγόριε, καὶ ταῖς ἀγγελικαῖς συνενωθεῖς Δυναμέσι, τὸ τρισσὸν ἐκήρυξας φάος καὶ ἀμέριστον· διὸ ταῖς σαῖς ἐλλαμφθέντες, Γρηγόριε Θεολογίαις, Τριάδα προσκυνοῦμεν, ἐν μιᾷ Θεότητι γνωριζομένην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τῇ πυρίνῃ γλώσσει σου, Θεοῖ ῥῆμον Γρηγόριε, τὰς θεομάχους ἐνέπρησας, τῶν αἰρετικίζοντων γλωσσαλγίας· θεῖον ὡς ἀληθῶς ἀνεδείχθης στόμα, ἐν Πνεύματι λαλήσας, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ, καὶ γράμμασι διατυπώσας, τὴν

τοῦ

της κρυφιομύστου Τριάδος, ὁμοδύναμον οὐσίαν, καὶ τὸ τρισήλιον φῶς, καταλάμπας τὸν περίγειον Κόσμον, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ὁ αὐτός.

Τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος, τῶν αἰρέσεων θέριστρον, καὶ ὀρθοδόξων ἡδυσμα, τὸν δευτερον Ἐπιστήθιον, τὸν τοῦ Λόγου αὐτόπτην, τοῖς δόγμασι γεόμενον, τὸν Σοφὸν Ἀρχιποίμενα, τῆς Ἐκκλησίας τὰ θρέμματα, θεολογικοῖς ὕμνοις προσείπομεν. Σὺ εἶ ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, ὁ δούς σεαυτὸν Γρηγόριε, ὡς ὁ Διδάσκαλος Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σὺν Παύλῳ χορεύεις, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Τῆ πρεσβεΐα Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος οἰκτιρμῶν.

Ἀποστίχου, ἤχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἄληθως.

Χαίροις Θεολογίας πηγῇ, καὶ θεωρίας ὑψηλῆς ἐνδιαίτημα, τὸν ἄνω βυθὸν γὰρ Πάτερ, μετ' εὐσεβοῦς λογισμοῦ, ἐρευνήσας πᾶσι διατρένωσας, τρισὶν ἐν Ἡλίοις, μίαν φωτὸς εἶναι σύγκρασιν, ἐνιζομένην, τῇ ταυτῇ τῆς Θεότητος, τρισσομένην δὲ, ταῖς σεπταῖς ὑποστάσεσι, βίου μὲν καθαρότητι, καὶ λόγων λαμπρότητι, σέβειν διδάσκων Τριάδα τὴν

Παναγίαν Θεόπνευστε, παρ' ἧς ἐκπεμφθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοσῶπει τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Ἁἱγλη Θεολογίας τῆς σῆς, τὴν τῶν αἰρέσεων σκοτόμαιναν ἐλυσας· πηγῇ γὰρ ἀπαυγασμάτων, θεοσεβεῖ λογισμῶ, Θεολόγε φθάσας καὶ θεόφρονι, αὐγαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, ἐκδιδομέναις ὠμίλησας· διαφανὲς γὰρ, τὸν σὸν νοῦν ὡς περ ἔσοπτρον, ἐργασάμενος, τὸ τρισσὸν τῆς Θεότητος, Πάτερ φῶς καὶ ἀμέριστον, ἐδέξω λαμπρότατα, καὶ τὴν ἀκτίνα πλουσίως, τὴν ἐνιαίαν ἐχώρησας· ἦν νῦν ἐκδοσῶπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα Δικαίου μελετήσει.

Χαίροις ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἶι πλήρης τῶν ὑδάτων τῆς Χάριτος, ὁ πᾶσαν εὐφραίνων Πόλιν, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις καὶ διδάγμασι, τρυφῆς ὁ χειμάρρους, τὸ ἀνεξάντλητον πέλαγος, ὁ τῶν δογμάτων, ἀκριβῆς φύλαξ ἐννομος, ὁ θερμότατος. τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος, ὄργανον τὸ τοῦ Πνεύματος, ὁ Νοῦς ὁ ἐγρήγορος, εὐηχος γλῶσσα, τὸ βάθος, τὸ τῶν γραφῶν ἐρμηνεύουσα, Χριστὸν νῦν δοσῶπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἤχος πλ. δ΄.

Τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, γεηπονῶν τῇ γλώττη σου Γρηγόριε,

εὐσεβείας ἐν αὐταῖς, ἀειθαλεῖς ἐβλάστησας καρπούς τῷ Θεῷ, τὰς ἀκανθῶδεις αἰρέσεις πρόρριζον ἐκτεμῶν, καὶ κοσμῶν τοῖς λογισμοῖς καθαρότητα· διὸ δεχόμενος ἡμῶν τὰ ἐγκώμια, ἡ θεία λύρα, ὁ γρηγόρος ὀφθαλμός, τῶν ποιμένων ὁ Ποιμὴν, ὁ τῶν λύκων ἀγρευτῆς, πρέσβευς ἐκτενῶς Θεολόγε τῷ Λόγῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Ἀπολυτίκιον ἤχος α΄.

Ο ποιμενικός αὐλὸς τῆς θεολογίας σου, τὰς τῶν Ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγγματος προσετέθη σοι· ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ Πάτερ Γρηγόριε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν α΄. Σιχὸλ
Κάθ. ἤχος γ΄.

Θείας πίστεως.

Θεῖαν ἔλλαμψιν κεκληρωμένος, βίον ἄβλον ἐξησκημένος, ὁμωνύμῳ ἱερατεῖᾳ διέπρεψας, ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξία τὴν Πίστιν ἐστήριξας, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ Γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμ-

νηκεν, ὁ μετὰ Τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμον, μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολογίαν Κάθισμα
πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον.

Γρηγορήσας τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας σου, τῆς Τριάδος τὸ κράτος ἐθεολόγησας· τὴν Ἀρσίου δυσσεβῆ καὶ παράνομον, κακοδοξίαν καθελῶν, ὡς εὐσεβείας ἀριστεύς, καὶ πρόμαχος Ἱεράρχα, ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει, τῆς ἀγνωσίας καθεύδοντας. Δίς.

Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ πολυῶδυνα, καὶ σαρκὸς μου τὰς νόσους ἐν τάχει ἴασαι· τὰς τοῦ νοός μου ἐκτροπὰς, στήσόν Πανάμωμε, καὶ ἐν γαλήνῃ λογισμῶν, εὐχὰς προσφέρειν καθαρὰς, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων, ἀξιώσον Θεοτόκε, καὶ ἐξαιτεῖσθαι πταισμάτων ἄφεσιν.

Μετὰ τὸν Πολυέλαιον, Κάθισμα
ἤχος πλ. δ΄.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Στηλιτεῶν τὴν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, τὰς γραφὰς διανοίγων θεοπρεπῶς, ἐξέπεμψας δόγματα, ὑπὲρ μέλι ἠδύνοντα, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, σαφῶς ἀξιάγαστε, τῇ Τριάδι λατρεύειν, ἐν μονάδι Θεότητος· ὅθεν τοῦ Σωτῆρος, τὴν μορφήν ἐν εἰκόνι, προσέστησας

ἀσπά-

ἀσπάζεσθαι, σχετικῶς τὸ ἀνθρώ-
πινον, Θεολόγε Γρηγόριε· πρέ-
σβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἑορτάζουσι κτλ. Δίς.

Θεοτοκίον.

Οταν ἔλθῃς τοῦ κρῖναι πᾶσαν
τὴν γῆν, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης
καὶ Ποιητής, προβάτοισ με σύν-
ταξον, δεξιόις τὸν κατάκριτον,
καὶ ἔξωτέρου σκότους, καὶ πάσης
κολάσεως, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦ-
λον ἐξάρπασσον δέομαι· ἵνα εὐχα-
ρίστως, μεγαλύνω τὸν πλοῦτον,
τῆς σῆς ἀγαθότητος, Θεοτόκε
Πανάμωμε, καὶ βοῶ σοι γηθόμε-
νος, πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δο-
θῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ
δοῦλός σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ ἀ. Ἀντίφων.
τοῦ δ΄ ἤχου, Προκείμενον· ἤχος δ΄.
Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, Ἀκού-
σατε ταῦτα πάντα . . . Πᾶσα πνοή.
Εὐαγγέλιον. φύλ. 196.

Ὁ Ν΄. Στίχ. Δόξα. Ταῖς τοῦ ἱερέρ-
χου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου, στίχ.
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ παρὸν ιδιό-
μελον. ἤχος πλ. β΄.

Οσιε τρισμάκαρ, Ἀγιώτατε Πά-
τερ, ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, καὶ τοῦ
Ἀρχιεπίοιμος Χριστοῦ Μαθητής,
ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προ-
βάτων, αὐτός καὶ νῦν πανεύφημε,
Θεολόγε Γρηγόριε, αἴτησαι πρε-
σβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἀ-
γίου, Θεοφάνους. Ὠδὴ, ἀ. ἤχος ἀ.

Χριστὸς γεννᾶται.

Τὸν Θεολόγον τὸν δεύτερον, τὸν
στύλον τοῦ φωτός τὸν οὐράνιον,
Σοφίας Θεοῦ τὴν σάλπιγγα, δευτε
τῶν τούτου λόγων οἱ ἔρασταί,
πόθῳ συνελθόντες, εὐφημήσωμεν
αὐτὸν ὡς Θεοκήρυκα.

Ο Λόγος Πάτερ ὁ ἀναρχος, ὁ
πάντων ὡς Θεὸς προμηθούμενος,
προνοητικῇ δυνάμει σε, μάκαρ τῇ
Ἐκκλησίᾳ, οἶα Μητρί, λόγω καὶ
Σοφίᾳ, χαριτώσας σου τὸν νοῦν,
δῶρον χαρίζεται.

Νοῦν ἡγεμόνα ποιούμενος, παθῶν
τῶν τῆς σαρκὸς κατεκράτησας,
καὶ χωριτικὸς γενόμενος, θείων
ἀπαυγασμάτων, ἓνα Θεὸν, ἐν τρισὶ
προσώποις, κατεφώτισας ἡμᾶς
σέβειν Γρηγόριε.

Θεοῦ Σοφία Πανάμωμε, τὸν οἶ-
κον ἑαυτῆς ὠκοδομήσεν, ἐν τῇ
σῇ Γαστρὶ σκηνώσασα, τῇ Κεχα-
ριτωμένῃ, καὶ ὑπὲρ νοῦν τούτῳ
ἐνωθεῖσα, καθ' ὑπόστασιν Ἀγνή,
ὠφθη ὡς ἄνθρωπος.

Καταβασία Χέρσον Ἀβυσσοτόκον.

Ὠδὴ Γ΄. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Εχων τῆς Σοφίας, τὴν πηγὴν
ἀεννάως βλυστάνουσαν, τῶν θεο-
σόφων διδαγμάτων, τὴν Χριστοῦ
Ἐκκλησίαν, Παμμάκαρ ἐπλήρω-
σας, τῷ ἐπὶ πάντων βοῶσαν Θεῷ,
Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ο τῆς εὐσεβείας, μεγαλόφωνος

Κή-

Κήρυξ καὶ εβσημος, Θεολογίας Θεολόγος, Θησαυρὸν θεωρίας, ἀφθόνως προβάλλεται, καὶ διανέμει πλουσίως ἡμῖν, πλοῦτον ἀναφαίρετον.

Ρήτωρ ὁ πυρίπνοος. θεόφθογγος λύρα τῆς Χάριτος, τῇ Θεολόγῳ ἐπιπνοία, καὶ φθογγῇ θεοπνεύστῳ, ἠχῆσα; λαμπρότατα, τρισυποστάτου οὐσίας ἡμῖν, μέλος ἐμελώδησε. Θεοτοκίον.

Η Θεογενήτωρ, ἡ Βασιλισσα πάσης τῆς Κτίσεως, τὸν Βασιλέα τῶν ἀπάντων, δυσωποῦσα μὴ παύση, Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἐγέννησας, εἰς σωτηρίαν τῶν ἐπὶ γῆς, σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καταβασία. Τὸ στερίωμα τῶν ἐπὶ σοί. Κάθισμα ἴχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρεῦξω Σοφίαν Κήρυξ φωτὸς, καὶ φρόνημα ἔνθεον, τῇ Οἰκουμένῃ κατέσπειρας· τῶν Πατέρων ὄντως κυρώσας τὰ δόγματα, μετὰ Παῦλον ὄφθης, τῆς Πίστεως πρόμαχος· ὅθεν καὶ Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης μακάριε. Θεολόγε Γρηγόριε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θιοτοκίον ὁμοιον.

Ὅταν ἔλθῃ τοῦ κρίναι. Ζῆτει ἄνωθεν εἰς τὴν Παυλίον.

Ὡδὴ Δ'. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Μύστης τῆς Τριάδος γεγωνῶς, τῇ ταύτης κατελάμπρυνας, τὴν Οἰκουμένην ἐπιγνώσει Σοφῆ, δογμάτων μαρμαρυγὰς ἐξαστράπτων Ὅσις, τῆς σῆς ἀκριβοῦς διδασκαλίας, ἣν μελετῶντες αἰεὶ, πάντες εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε.

Ορθρος εὐσεβείας φαεινός, ἀκτίνα τὴν τρισηλίον, εἰσδεδεγμένος ἐξανέτειλας, καὶ νύκτα τὴν ζοφερὰν, δυσσεβῶν αἰρέσεων, αἴγλη τῶν σοφῶν σου διδαγμάτων, ἐδίωξας καὶ ψυχὰς, Πάτερ τῶν πιστῶν κατεφαίδρυνας.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον πηγῆν, τοῦ Λόγου καὶ τοῦ Πνεύματος, ἐξ αἰδίου θεολόγῳ βροντῇ Παμμακάρο Θεολογῶν, εὐσεβῶς ἐδίδαξας, τοῦτο παρ' αὐτῆς μεμνημένος τὸν ὄντως θεαρχικῆς, καὶ τὸν ἀρχιφώτου θεότητος.

Ανῆλθες εἰς ὄρος ἀρετῶν, τῶν κάτω μεθιστάμενος, καὶ νεκρῶν ἔργων ἀφιστάμενος, καὶ πλάκας χειρὶ Θεοῦ, γεγραμμένας δόγματα, τῆς σῆς ἀκραίφνους Θεολογίας, ἐδέξω μυσταγωγῆ, τῶν ὑπερκοσμίων Γρηγόριε.

Θιοτοκίον.

Γνώμη πρὶν πεσόντα τὸν Ἀδάμ, ἀνέστησας Πανάμωμε, τὴν ἐνυπόστατον τεκοῦσα ζῶην, ἐκ Μητρας παρθενικῆς, ἀγμισθείσης Πνεύματι, καὶ πρὸς ἀπαθῆ καὶ θειοτέραν, ἀκήρατόν τε τρυφήν, τοῦτον ἐπανήγαγες Δέσποινα.

Κα.

Καταβασία Ἐκάλυψιν οὐρανοῦς.

Ὡδή Β'. Θεὸς ὦν εἰρήνης.

Ρημάτων ὁ φθόγγος ὁ θεὸς τῶν
σῶν, καὶ δογμάτων ἡ Χάρις ἡ
ἐνθεος, ὡς τάχος ἀστραπῆς, πᾶ-
σαν ἐπέδραμε τὴν γῆν, Τριάδα
ἐν Μονάδι, Μονάδα ἐν Τριάδι,
προσκυνεῖν Θεολόγε, Θεολογῶν
καὶ ἐκδιδάσκων ἡμᾶς.

Ηράσθης τῆς ὄντως Σοφίας
Θεοῦ, καὶ τῶν λόγων τὸ κάλλος
ἠγάπησας, καὶ πάντων προετίμη-
σας τερπνῶν τῶν ἐπὶ γῆς· διό σε
τῷ στεφάνῳ, Παμμάκαρ τῶν
χαρίτων, εὐπρεπῶς ἐκόσμησε, καὶ
Θεολόγον ἀπειργάσατο.

Γνωστῶς σὺ τὸν ὄντα ὡς πάλαι
Μωσῆς, καθορᾶν Θεορῆμον ἐπό-
θησας, καὶ τούτου τὰ ὀπίσθια,
τῆ πέτρα σκεπασθεις, ἰδεῖν κατη-
ξιώθης, καὶ πέλαγος τῆς θείας,
ἐμυήθης οὐσίας, ἀκαταλήπτως
φανερούμενον. Θεοτοκίον.

Ο πάλαι τὴν Ἐὐαν Μητέρα τὴν
σὴν, διαπλάσας ἐκ σοῦ σεσωμάτω-
ται, ἐκείνης τὸ κατάκριμα, καὶ τὴν
παρακοῆν, προδῆλως θεραπεύων,
καὶ λύων ὡς Οἰκτίρμων, καὶ Δε-
σπότης τῶν ὄλων, Θεογεννητορ
Μητροπάρθενε

Καταβασία ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Ὡδή Γ'. Σπλάγχων Ἰωάν.

Ρεῖθροις τῶν σοφῶν, δογμάτων
σου Πάνσοφε, Ἄρειου τὸν νοῦν
τὸν θολερώτατον, κατεξήρνας,
ἐν γαλήνῃ φυλάττων τὴν ποιμένην
σου, ἀπερίκλυστον καθάπερ λο-

γικήν κιβωτὸν, ἤπερ, εὐσεβείας
σπέρματα, ἐναπέθου τὸ κάλλος
τῶν λόγων σου.

Γνα τῆς σεπτῆς, Τριάδος τὴν
ἔλλαμψιν, πλουτήσης τὸν νοῦν,
Πάτερ, ἐστίλθωσας, ἀκηλίδωτον,
ὡς καινὸν καὶ νεοσμηχτον ἔσοπ-
τρον, δι' ἀσκήσεως ἀρίστης ἐργα-
σάμενος· ἐνθεν, καὶ θεοειδέσματος,
ἀνεδείχθης ταῖς θείαις ἐμφάσεσιν.

Ολος συκραθεις, τῇ αἰγλῇ
τοῦ Πνεύματος, ἐγένου Φωστῆρ,
Πάτερ ὀλόφωτος, τῇ λαμπρότητι,
τῶν σῶν λόγων φωτίζων τὰ πέ-
ρατα, καὶ τῇ τῆς Θεολογίας
καθαρότητι, τέρπων τὴν τερπνὴν
ὀμήγουριν, τῶν πιστῶν Θεολόγε
Γρηγόριε.

Νέος Σαμουὴλ, Θεόδοτος πέ-
φνης, δοθεις τῷ Θεῷ καὶ πρὸ
συλλήψεως, παμμακάριστε, σω-
φροσύνη, ἀγνεῖα κοσμούμενος, καὶ
τῇ τῆς ἱερωσύνης παναγία στολῇ,
Πάτερ, καθωραϊζόμενος μεσιτεῶν
τῷ Πλάστῃ τῷ πλάσματι.

Τόμος καθαρὸς, τὸν λόγον δε-
χόμενος, γραφόμενον πρὶν, τὸν
ἀπερίγραφτον, τῇ Θεότητι, προε-
γνώσθης Προφήταις καὶ πρότε-
ρον, Μητροπαρθενε Μαρία Θεο-
νύμφευτε· σὺ γὰρ τὸν ἀπεριόρι-
στον, ἐν Γαστρὶ σου ἀφράστως
ἐχώρησας.

Καταβασία Ἐβόσέ σοι. Κοντάκιον
ἤχος γ'.

Θεολόγω γλώττη σου, τὰς συμ-
πλο-

πλοκάς τῶν ρητόρων, διαλύσας ἔνδοξε, ὀρθοδοξίας χιτῶνα, ἄνωθεν ἐξυφανθέντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐστόλισας, ὃν καὶ φοροῦσα σὺν ἡμῖν κράζει, τοῖς σοῖς τέκνοις, χαίροις Πάτερ, θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος· ὁ Οἶκος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κέ. Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου.

Οὗτος ὁ μέγας Γρηγόριος, ὁ μετὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην δεύτερος Θεολόγος ἐπικληθεὶς, ἐγεννήθη ἐν Ναζιανζῷ, πόλει μικρᾷ τῆς Καππαδοκίας, ἐκ γονέων εὐσεβῶν, πατὴρ μὲν Γρηγορίου, μητὴρ δὲ Νόννης. ἤκμασεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου καὶ ὑπῆρξεν εἰς τῶν πρώτων καὶ μεγάλων φωστῆρων τῆς Ἐκκλησίας, παιδιόθεν ἐκπαιδευθεὶς τὴν τε θεῖαν καὶ τὴν θύραθεν σοφίαν, ἐν Ἀθήναις, καὶ ἀλλαχοῦ, φίλος καὶ συμμαθητὴς χρηματίσας τοῦ οὐρανοφάντορος Βασιλείου, μετ' οὗ καὶ ἰκανὸν χρόνον συνησκεῖτο ἐν τοῖς ἐρήμοις, ταῖς θεαῖς τῶν γραφῶν μελέταις ἐγγυμναζόμενοι. Ἦδη δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ διὰ γῆρας παραιτηθέντος γίνεται ὁ θεὸς Γρηγόριος διάδοχος τούτου καὶ ἄκων, προχειρισθεὶς Ἐπίσκοπος τῆς Ναζιανζοῦ. Ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ κοινῇ ψήφῳ τῶν ἐπισκόπων ἀνάγεται καὶ ἐπ' αὐτὸν τὸν Πατριαρχικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Θρόνον, ἐφ' οὗ ἐλαμψεν

ὡς πολύφωτος ἥλιος, διὰ τῶν θεολογικῶν αὐτοῦ διδασκαλιῶν καὶ τῶν ἄλλων εὐαγγελικῶν ἀρετῶν. Ἐπ' αὐτοῦ συνεκροτήθη καὶ ἡ Β' ἐν Κωνσταντινουπόλει Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἧς καὶ Πρόεδρος ἐχρημάτισε, γενναίως ὑπὲρ τῶν ὀρθῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων ἀγωνισάμενος. Μετὰ ταῦτα δὲ παραιτηθεὶς τῆς Πατριαρχείας, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα, ὅπου τὸ λοιπὸν τοῦ βίου θεαρέστως διήγαγε, μέχρις οὗ εἰς γῆρας φθάσας βαθύ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, τύπος καὶ κανὼν τῶν λογικῶν ποιμένων γενόμενος.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὀσιος Πούπλιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ὀσιος Μάρης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

+ Ὁ ὀσιος Ἀπολλῶς καὶ Δημήτριος ὁ σκευοφύλαξ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ἡ ἁγία μάρτυς Μεδοῦλη, μετὰ τῆς συνοδίας αὐτῆς, πυρὶ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Καστίνος ὁ Ῥωμαῖος, ἐπίσκοπος Βυζαντίου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Αὐξέντιος, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας τῷ 1720 ἔτει, ξίφει τελειοῦται.

Ὡδὴ Ζ'. Οἱ Παιδὲς εὐσεβεία.

Ὁλος ἐπιθυμία, γλυκασμός τε προφανῶς ὁ λόγος σου, ὅλος Γρηγόριε μεστός, εὐφροσύνης καὶ παιδρότητας, θυμηδίας ἐμπιπλῶν,

τούς

τοὺς πίστει ψάλλοντας, ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

Νοὶ πεφωτισμένω, τὴν πηγὴν τῶν φωτισμάτων ἐφθασας, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπαῖς, πυρπολούμενος κατέφλεξας, Εὐνομίου γλωσσαλγίας, τῇ Τριάδι βοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ανοίξας καταρράχτας, τῆς Ἀβύσσου τῶν σοφῶν δογμάτων σου, ἀναστομώσας τε πηγὰς, τῆς σοφίας κατεκάλυψας, τοὺς τῆς πλάνης ἀρχηγούς καταστραπτόμενος, τῷ αἰωνίῳ φωτὶ καὶ τρισηλίῳ. Θεοτοκίον.

Ομβρος ὡς ἐπὶ πόκον, καταβάς ἐν σῇ Γαστρὶ σεσάρκωται, ὁ τῆς εἰρήνης ποταμός, ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, ὁ σταγόνα ὑετοῦ ἐξαριθμούμενος· ὁ τῶν Πατέρων Θεός· εὐλογητός εἶ.

Καταβασία Σὲ τὸν ἐν πυρὶ.

ᾠδὴ Η΄. Θαύματος ὑπερφουός.

Ισον τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀγαθότητι καὶ βασιλείᾳ, εὐσεβῶς ἐδίδαξας, οὐσιώδη καὶ φυσικὴν, τὴν ταυτότητα γινώσκων καὶ τὴν ἐνωσιν· διὸ ἀνεβόας ἀγαλλόμενος, εὐλογεῖτω ἢ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξης τῆς ἀγγελικῆς κατηξιώθης· ὡς γὰρ ἄγγελος ἐλαμψας Κόσμῳ, τῇ Τριάδι Πάνσοφε, κα-

θαγνίσας ἐπιμελῶς, τὴν ψυχὴν τε καὶ τὸ σῶμα καὶ διάνοιαν· ἢ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραϊνόμενος, εὐλογεῖτω ἢ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πλεον ταῖς προσευχαῖς σου τὸν Δεσπότην, ἐργασάμενος αἰτησαὶ Πάτερ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν, τοῖς ἐν πίστει τὴν ἱεράν, καὶ πανέροτόν σου μνήμην ἐορτάζουσιν ἐν ἧ γεγηθότες ἀναμέλπομεν, εὐλογεῖτω ἢ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

Μύστης τῆς τρισυποστάτου μοναρχίας, καὶ Θεότητος τῆς ἐν Τριάδι, ἀρετῶν ἀσκήσεσι, χρηματίσας τριαδικός, Θεολόγος ἀνεδείχθης παμμακάριστε, καὶ νῦν ἀναμέλπεις ἀγαλλόμενος, εὐλογεῖτω ἢ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οταῖς Ἀρχαγγελικαῖς ὕμνο-λογίαις, δοξαζόμενος πλούσιος Λόγος, δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε, σὲ Μητέρα τὴν καλλονὴν, Ἰακώβ εὐλογημένην ἐκλεξάμενος· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλπομεν, εὐλογεῖτω ἢ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Ἀστέκτω πυρὶ.

ᾠδὴ Θ΄. Τύπον τῆς ἀγνῆς

Νέμει σοι ζωὴν ἀκήρατον, ἡ

ἀρ-

ἀρχικῆ Τριάς, ἣν ἐθεολόγησας, δεξαμένη σου, τὰ δι' αὐτὴν ἀγωνίσματα, καὶ τὰ δόματα καὶ τὰ παλαίσματα· ἣ νῦν Πάτερ παρέστης, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρέσβυς ἄριστος.

Ἄγιλη τριφεγγυὸς λαμπρότητος τῆς ἐκ μιᾶς προερχομένη, Θεότητος, ἐλλαμπόμενος Ἱερομύστα Γρηγόριε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πιστεῖ περίσωζε, καὶ τῆ τῶν σῶν δογμάτων, Θεολογία φωταγώγησον.

Ἄρμον τὸν καλὸν τετέλεχας, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος ὑπεραγωνισάμενος, καὶ Θεώσεως ὡς Θεολόγος τετύχηκας, καὶ τοῦ θείου σου πόθου πληρώσεως, μετείληφας ἀξίως, Ἐκκλησιῶν ἡ σεμνοπρέπεια.

Θεοτοκίον·

Ὁ τοῦ φοβεροῦ σου θαύματος· σὺ γὰρ Παρθένε Θεότοκε Μυστήριον, τὸ πρὸ γενεῶν, καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον, ἐν Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα κτίσαντι, τεκοῦσα Θεὸν Λόγον, ἀνερμηνεύτως ἐφάπέρωσας.

Καταβασία· Ἐν νόμῳ σκιᾶ

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μονάδα τρισυπόστατον, καὶ Τριάδα τελείαν, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι, Πάνσοφε Θεολόγε, ἐδίδαξας προσκυνεῖσθαι, φῶς εἰπὼν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν φῶς· αὐθις τε, φῶς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· ἀλλὰ ἐν φῶς ἀμερές ἀσύγχυτον, εἰς

Θεὸς γὰρ, τρανῶν τὸ ὁμοούσιον, ὦ Γρηγόριε μάκαρ.

Μετὰ τῆς Θεομήτορος, καὶ Παρθένου Μαρίας, καὶ Βασιλείου Πάνσοφε, παρεστῶς τοῦ μεγάλου, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι, τὴν εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, πρέσβευε νῦν, τοῖς ἀνευφημοῦσί σε Θεολόγε, Ἀρχιερεῦ Γρηγόριε, Ῥητορ τῆς Ἐκκλησίας.

Εἰς τοὺς ΑἼνους, Πᾶσα κνοή, ἰσῶμεν στίχ. δ'. ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Διατεμὼν τὸν τοῦ γράμματος σὺ γνόφον, εἰσέδυσ τῷ Πνεύματι, πρὸς φῶς ὑπέρτερον, καὶ τὴν ἐκείθεν δεξαμένος φωτοχυσίαν, Θεολογία πάντας ἐπλούτισας, Γρηγόριε Πάνσοφε, τῆς Ἐκκλησίας Φωστήρ, ταῖς ἀστραπαῖς δὲ τῶν λόγων σου, σκοτώδη νέφη τὰ τῶν αἰρέσεων ἀπεμείωσας· ὅθεν αὐλίξῃ ἔνθα ἦχος, ἑορταζόντων Ἀγγέλοις συνόμιλος, ἰκετεύων ἀπαύστως τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Θεολόγος ὁ δεύτερος καὶ μύστης, τῆς θείας ἐλλάμψεως, ὁ τῆς Τριάδος φαιδρὸς, ὑπογραφεὺς ὁ τὴν ἀρῆτον, καὶ θείαν φύσιν, ὑπερφωῶς διδάσκων Γρηγόριε, καὶ νῦν τηλαυγέστερον, ἐπαπολαύων Θεοῦ, τῶν σὲ τιμῶντων μνημόνευε, καὶ ὑπερμάχει, τῆς Ἐκκλησίας, ἣν συνεκρότησας· σοὺ γὰρ ὁ φθόγγος ἐπὶ πάντα, τῆς οἰκου-

μέ·

μένης διήλθε τὰ πέρατα, ἐκδιδάσκων δοξάζειν, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον.

Γεοπότησας τῇ γλώσση Θεηγόρε, καρδίας ταῖς αὐλαξί σπόρον τὸν ἔνθεον, Θεολογίας ἐπλούτισας, τῆς ἀνωτάτω, τῆς Ἐκκλησίας ἄπαν τὸ πλήρωμα· ἐντεῦθεν ζιζάνια πυρὶ τοῦ Πνεύματος, τὰ τῶν αἵρέσεων ἐφλεξας, Φιλοσοφίας, τῆς θεϊκῆς τρεφόμενος ἔρωτι, Πάτερ Πατέρων καὶ Ποιμὴν Ποιμένων, καὶ δόξα πιστῶν, ἱερέων φωστήρ, οἰκουμένης τὸ κλέος, παμμακάριστε Γρηγόριε.

Τῷ τῆς σοφίας κρατηρι προσπελάσας, τὸ τίμιον στόμα σου, Πάτερ Γρηγόριε, Θεολογίας ἐξήντησας, τὸ θεῖον νῆμα, καὶ τοῖς πιστοῖς ἀφθόνως μετέδωκας· αἱρέσεων ἐφραξας, ῥοὺν τὸν ψυχόλεθρον, τὸν βλασφημίας ἀνάμεστον· ὡς κυβερνήτην, εὔρε καὶ γὰρ σε Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀποσοβοῦντα καὶ ἐλαύνοντα, ὡς ἀνέμων πνοάς δυσσεβῶν τὰς ὁρμάς, ἐν μονάδι οὐσίας, τὴν Τριάδα καταργέλλοντα.

Δόξα, ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Τὴν ἄρπην τοῦ Πνεύματος, ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον

Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγίων λαγόνων σου τεχθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. Ὠδὴ γ'· καὶ ς'.

Προκείμενον ἦχος α'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα.

Πρὸς Κορινθίους, α'. Ἐπιστολῆς.

Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἐνὶ ἐκάστῳ δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. ᾧ μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, ἄλλῳ δὲ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι, ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλῳ δὲ προφητεία, ἄλλῳ δὲ διακρίσεις πνευμάτων, ἑτέρῳ δὲ γένη γλωσσῶν, ἄλλῳ δὲ ἐρμηνεῖα γλωσσῶν. Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστῳ, καθὼς βούλεται.

Ἄλληλῳῖα Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε ἐνδύσονται, δικαιοσύνην. Εὐαγγέλιον ζῆτει φύλ. 451. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

26. Ἰαννουαρίου τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ξενοφώντος. καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ψάλ-

Ψάλλομεν. 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τοῦ Ὁσίου. ἤχος βί.

Ὁτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Λάμπων, ἀξιώμασι ψυχῆς, ἐλε-
ημοσύνη πίστει σαυτὸν ἐλάμπρυν-
νας. χαίρων γὰρ ἐσχόρπισας, τὸν
πλοῦτον πένησιν. εἰς αἰῶνας δὲ
μένει σου, ἡ δικαιοσύνη, φῶς
σοὶ ἀνατέλλουσα Πάτερ ἀνέσπερον.
τοὺς Ὁσίους σου Παῖδας, ὄψει ἐν-
θα καὶ τὴν τούτους τεκοῦσαν, Πό-
λιν τὴν οὐράνιον οἰκῆσαντας.

Δόξαν, παραδόντες τὴν φθαρτὴν
δόξης τῆς ἀφθάρτου καὶ θείας
κατηξιώθητε. πᾶσαν γὰρ πατή-
σαντες, βίου τερπνότητα, τὸν τῷ
ὄντι τερπνότατον. Χριστὸν Θεο-
φόροι, ἄγαν ἐποθήσατε, τὸν ὑ-
μᾶς σώσαντα, Κόσμου τριχυμίας
καὶ ζάλης, καὶ τῷ γαληνῷ καὶ
φωσφόρῳ, βίῳ καθορμίταντα πα-
νόλβιοι.

Πάθη, θανατώσαντες σαρκὸς,
τοὺς τῆς ἀπαθείας χιτῶνας περι-
εβάλεσθε βίου καθαρότητι, τού-
τους ὑφάναντες, πολιτείαν ἰσάγ-
γελον, ἐν σώματι ὄντες. ἔτι καρ-
τερόφρονες ἐπιδεικνύμενοι, δόξης
ἠξιώθητε πάντες, τῆς Ἀγγελικῆς
ἐν ὑψίστοις, Θείας ἀπολαύοντες
λαμπρότητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.
τῆς ἡμέρας, ἀπόστιχα καὶ τροπάριον
τῆς ἡμέρας.

Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας καὶ
ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κς'. μνήμη τοῦ ὁ-
σίου Ζενοφῶντος καὶ τῆς συμβίας αὐτοῦ.

Οὔτοι οἱ Ὅσιοι ἦσαν Βυζάντιοι,
πλούσιοι, καὶ ἐνάρετοι Χριστιανοί,
ἀκμάσαντες ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ
Βασιλέως, ἐν ἔτει 520. Οἱ
παῖδες αὐτῶν περχόμενοι εἰς
Βηρυτὸν ἵνα σπουδάσωσι τοὺς
νόμους, καθ' ὁδὸν ἐναυάγησαν,
διασωθέντες δὲ ἀπῆλθον εἰς τὰ
Ἱεροσόλυμα, ὅπου καὶ μοναχοὶ
ἐγένοντο· οἱ γονεῖς αὐτῶν ἐλθόν-
τες καὶ αὐτοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα,
καὶ εὐρόντες αὐτοὺς μοναχοὺς,
ἐκουρεύθησαν καὶ αὐτοὶ μοναχοί,
καὶ ὁσίως πολιτευσάμενοι, ἐκοι-
μήθησαν ἐν Κυρίῳ.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος
Συμεὼν, ὁ ἐπιλεγόμενος παλαιὸς,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ Ὅσιοι Ἀμμωνᾶς καὶ Γα-
βριήλ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἀνανίας
ὁ Πρεσβύτερος, Πέτρος ὁ δεσμο-
φύλαξ, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ἑπτὰ
συστρατιῶται, καὶ ἕτεροι μάρτυ-
ρες Παιδευθέντες, καὶ τυπτόμενοι,
τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον καὶ ἀπόστιχα τῆς
ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

Ο ΆΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ.

27 Ἰαννουαρίου. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἄργια καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ὅρα ἅπασαν τὴν ἀκολουθίαν φύλ.

192. Καταβασίας δὲ ὄρα 2 Φεβρουαρίου, Χέρσον ἀδυσσοτόκον.

(ΤΟΜ. Β').

Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου. Ἐκ τῶν οὐρανῶν φύλ. 199.

† Εἰς τὰς 27 τοῦ Ἰαννουαρίου ἐορτάζομεν τὴν Ἀνακομιδὴν τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Οὗτος ὁ μακάριος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, οὗ τινος τὸν βίον

ὀλίγοις ἐξεθέσαμεν κατὰ τὴν δεκάτην τρίτην Νοεμβρίου, Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης γενόμενος, ἐξήλεγξε παρῤῥησία τὴν βασιλισσαν Εὐδοξίαν, ὡς διαίως καὶ παρὰ νόμῳ τῆς χήρας τὸ ἀμπέλιον σφετερισμένην. Ὅθεν συνεργεῖα αὐτῆς ἐξωρίσθη εἰς τὴν Κουκουσὸν χώραν τῆς μεγάλης Ἀρμενίας, ἧς τανῦν Κουζ ἡ Κόκουσι ὀνομάζεται. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ λαὸς ὅλος ἠγέρθη κατὰ τῆς ἀδίκου αὐτῆς ἐξορίας, ὁ βασιλεὺς ἠναγκάσθη νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν θεῖον Χρυσόστομον. Ἄλλ' οὐ πολὺ μετὰ ταῦτα ἰσχύσασα πάλιν ἡ τῆς βασιλίσσης βραδύουργια, κατώρθωσε διὰ τινος παρανόμου Συνόδου τὴν ἐξορίαν τοῦ θεοῦ πατρὸς, καὶ ἐπ' ἄλλαις αἰτίαις συκοφαντηθέντος ὅθεν ἐξωρίσθη εἰς τὰ Κόμματα τῆς Καππαδοκίας, ὅπου διὰ τὰς καθ' ὁδὸν συμβάσας αὐτῷ κακοπαθείας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, ἐξηκοστὸν τρίτον ἔτος ἄγων τὸ δὲ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον ἐκομίσθη ὕστερον ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν, ἀποθησαυρισθὲν ἐν τῷ ἐκεῖ πατριαρχικῷ ναῷ. Καὶ τούτου τοῦ γεγονότος μνήμην ἐπιτελεῖ σήμερον ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, πρὸς τιμὴν τοῦ θεσπεσίου αὐτῆς ἱεράρχου.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἀγία Μαρτιανὴ ἡ βασίλισσα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Κλαύδιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Πέτρος ὁ Αἰγύπτιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Δημήτριος, ξίφει τελειοῦται ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1814 ἔτει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίας πρεσβείαις.

28. Ἰαννουαρίου.

Τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τοῦ παραδείσου τὸ κάλλη κατοπτρισάμενος, καὶ δαψιλῶς τρυφήσας, ἀκηράτους λειμῶνας, ἐξῆνθησας τῷ Κόσμῳ, γινῶσιν Θεοῦ, ἧς μετέχοντες Ὅσιε, πνευματικῇ διαθέσει τῇ τῶν ψυχῶν, ἀναθάλλομεν ἐν Πνεύματι.

Τὴν τοῦ κριτοῦ παρουσίαν ἱστορησάμενος, τοῖς τῶν δακρύων ρείθροις, τῶν ψυχῶν τὰς λαμπάδας, ἀνάπτειν ἐκδιδάσκεις, πᾶσι βοῶν, τοῦ Νυμφίου τὴν ἔλευσιν περιβαλώμεθα πάντες στολῆν λαμπράν, ὑπαντήσαι τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ.

Τῇ ἐγκρατεῖα τὸ σῶμα περιφραξάμενος, τὰς τῶν παθῶν κινήσεις, ἀπενέκρωσας Πάτερ, εὐχαῖς καὶ ἀγρυπνίαις. ὅθεν ἐν σοί, ἡ τοῦ Πνεύματος δύναμις, ἐπισκιάσασα ἔδειξε νοητὸν, σὲ φωσῆρα καὶ Παγκόσμιον.

Δόξα και νῦν τῆς ἡμέρας ὁμοίως
και ἀπόστιχα. Τροπάριον ἤχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῶν σου, φύλ. 7. Τὸ
πρῶτὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας και ἀνά
γνωσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κή. μνήμη τοῦ
ἀγίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

Οὗτος ὁ Ὅσιος κατήγετο ἀπὸ
τὴν Συρίαν, υἱὸς ὧν εὐσεβῶν γο-
νέων· ἔζη δὲ ἐπὶ τοῦ μεγάλου
Θεοδοσίου, ἐν ἔτει 373· ἐκ παιδὸς
δὲ γενόμενος μοναχὸς, και πλήρης
ὦν τῆς θείας σοφίας, συνέγραψε
πλείστας βιβλούς ἐκκλησιαστι-
κὰς, και διαφόρους ψυχωφελεῖς
ὁμιλίας, συριστί. Ὅσιως δὲ και
θεαρέστως πολιτευσάμενος, πρὸς
Κύριον ἐξεδήμησε.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἰά-
κωβος ὁ ἀσκητής. Οὗτος θερα-
πεύσας ποτὲ κόρην τινὰ, και φθεί-
ρας αὐτὴν ἐν τῇ καλύβῃ του,
τὴν ἐφόνευσε, ἵνα μὴ γνωσθῇ ἡ
πορνία. Ἄλλ' εὐθύς ἤρξαντο οἱ
τῆς συνειδήσεως ἔλεγχοι, και
μεταμεληθεῖς, νυκτὸς και ἡμέρας
ἐδέετο τυχεῖν παρὰ Θεοῦ συγχω-
ρήσεως, 15 ἔτη μένων ἐντός τι-
νος μνήματος, κλαίων και ὀδυρώ-
μενος. Ὁ δὲ Κύριος, ὁ τοὺς ἐκ
καρδίας μετανοοῦντας συγχωρῶν
και προσδεχόμενος, προσεδέξατο
και τὴν ἐγκάρδιον τούτου μετά-
νοιαν, και συγχωρήσας, ἀπέδωκε
κάλιν αὐτῷ τὴν ἦν περ και πρό-
τερον εἶχεν θαυματουργικὴν δύ-
ναμιν· δι' ἧς πολλὰ τελέσας θαυ-
μάσια πρὸς Κύριον ἀπεδήμησεν.

† Ὁ Ὅσιος Παλλάδιος, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Αἱ ἅγιοι δὺο Μάρτυρες Μή-
τηρ και θυγάτηρ, ξίφει τελειοῦν-
ται.

Ἡ ἅγια Μάρτυς Χάρις, τοὺς
πόδας κοπεῖσα, τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλ. και ἀπόστιχα τῆς ἡ-
μέρας και ἀπόλυσις.

29. Ἰαννουαρίου. Ἡ ἀνακομιδὴ
τοῦ λειψάνου τοῦ ἀγίου Ἰγνα-
τίου τοῦ Θεοφόρου.

Κατάλυσις οἴνου και ἐλαίου.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν στίχους ε'. ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεολόγων ἀκρότατος, χρηματί-
σας διάδοχος, τοῖς ἐκείνων ἵχνε-
σιν ἠκολούθησας. Ἀνατολῆς ἐξ-
ορμώμενος, και Δύσει φαινό-
μενος, και φωτίζων ἀστραπαῖς,
τοῦ ἐνθεοῦ κηρύγματος· ἐνθα
πάνσοφε, ἐκ τοῦ Κόσμου μὲν
ἔδυσ, εἰς Θεὸν δὲ, ἐξανέτειλας
τῷ φέγγει, κατεστημένος τῆς
χάριτος. Δίς.

Ἀναλάμψας ὡς Ἦλιος, ταῖς
ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, τὰ τοῦ
Κόσμου πέρατα κατεφαίδρυνας,
ταῖς λαμπηδόσι τῶν ἄθλων σου,
θερμῶς προϊστάμενος, και συγ-
γράφων ἀληθῶς, εὐσεβείας δι-
δάγματα· ὅθεν γέγονας, και τρο-

φῆ τῷ Δεσπότη τῷ τὰ πάντα, διατρέφοντι παμμάκαρ, ἀδιαλείπτῳ χρηστότητι. Δίς.

Εξ Ἐώας μὲν πρότερον, Ἐωσφόρος Ἰγνατίε, ἐν δυσμαῖς διτύγασας φαινότατος· νῦν δὲ τῶν θείων Λειψάνων σου, ἐν τῇ ἐπανόδῳ τε, τὰς ἀκτῖνας ἐπὶ γῆς, ἀφ' ἑσπέρας ἐφήπλωσας· διὸ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα ἤχ. πλ. δ'.

Θεοφόρε Ἰγνατίε, τὸν σὸν ἔρωτα Χριστὸν ἐνστερνισάμενος, μισθὸν ἐχομίσω, τῆς ἱερουργίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τὸ τελειωθῆναι δι' αἵματος· διὸ σίτος γενόμενος τοῦ ἀθανάτου Γεωργοῦ, δι' ὀδόντων θηρίων ἠλέσθης, καὶ ἄρτος ἡδὺς αὐτῷ ἀνεδείχθης. Πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Δόξα ἤχος πλ. δ'. Ἐν ἱερεῦσι καὶ μάρτυσι, φύλ. 101. καὶ νῦν, Δέσποινα πρόσδεξαι. Τροπάριον. Καὶ τρόπων μέτοχος, φύλ. 5.

Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κθ'. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Τὸ μὲν μαρτύριον τοῦ ἱεροῦ τούτου τῆς ἐκκλησίας πατρός, ἐορτάζομεν τὴν 20 τοῦ Δεκεμ-

βρίου μηνός. Σήμερον δὲ μνήμην ποιούμεν τῆς ἀνακομιδῆς τῶν ἱερωτάτων αὐτοῦ λειψάνων, ἀπὸ τῆς Ῥώμης εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ἧς ἐπίσκοπος ἐχρημάτισεν, ἀπαχθέντων ἐν αὐτῇ ἐπὶ τῶν εὐσεβῶν βασιλέων.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Σιλουανὸς ὁ ἐπίσκοπος τῆς τῶν Ἐμεσσηνῶν πόλεως, Λουκάς ὁ Διάκονος, καὶ Μώκιος ὁ ἀναγνώστης, θηριομαχοῦντες τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Φιλόθεος, Ὑπερέχιος, Ἀβίβος, Ἰουλιανὸς, Ῥωμανὸς, Ἰάκωβος καὶ Παρηγόριος ἤλθισ τὰς κεφαλὰς διατρυπηθέντες, τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Σάρβελος καὶ Βαβαῖα ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, ξίφει τελειοῦνται, ἐν ἔτει 110.

+ Ὁ ἅγιος Βαρσιμαῖος ἐπίσκοπος Ἐδέσκει, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Ἀφράτης ὁ Πέρσης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, τῷ 370 ἔτει.

† Ὁ Ὅσιος Ἀκεψιμᾶς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

+ Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς ὁ Χῖος, ἀθλήσας ἐν ἔτει 1802.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλ. καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Δόξα ἤχος πλ. δ'. Θεοφόρε Ἰγνατίε, φύλ. 341. καὶ νῦν τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

Ο ΆΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ.

30. Ἰανουαρίου Ἰππολύτου Πάπα
 Ρώμης, οὕτινος ἡ Ἀκολουθία
 ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδεί-
 πνοις, καὶ ζῆτει εἰς Ἱερομάρ-
 τυρα.

γ'. Ἱεραρχῶν πνεῦμα τοῦ κυροῦ, Ἰω-
 άννου Μητροπολίτου Εὐχαΐτων. Ἐν δὲ
 τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ τὸ, Μακάριος ἀ-
 νὴρ, εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἱσῶμ.
 σίχ. ἡ. καὶ ψάλ. σιχ. προσόμ. ἤχος δ'.

Εἰς τε τὸν Ἐσπερινὸν καὶ τὸν Ὁρ-

ὄς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

θρον ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν

Τὰ τῆς χάριτος ὄργανα, τὰς

κιθάρας τοῦ Πνεύματος, τὰς εὐ-
σήμεους σάλπιγγας τοῦ κηρύγμα-
τος, τὰς φοβερὸν καὶ ἐξάκουστον,
ἐξ ὕψους ἠχούσας θρονιάς, καὶ
τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, γνωρίζουσας
τοῖς πέρασι, τοὺς τρεῖς Κήρυκας,
τῆς Μεγάλης Τριάδος, Ἰωάννην,
καὶ Βασιλείον ἀξίως, σὺν Γρηγο-
ρίῳ τιμήσωμεν. Δίς.

Τῆς Τριάδος οἱ πρόμαχοι, εὐ-
σεβείας οἱ πρόβολοι, οἱ μετὰ τοὺς
δώδεκα τρεῖς Ἀπόστολοι, οἱ ἐξ
Ἑδέμ ἀναβλύζοντες, τὸ ὕδωρ τὸ
ζῶν ποταμοί, καὶ τὸ πρόσωπον
τῆς γῆς, ζωηρόρρυθως ποτίζοντες,
θείοις ρεύμασι, τὰ μεγάλα στοι-
χεῖα, τὰ τὴν Πίστιν, ὡσπερ Κτί-
σιν συνιστῶντα, ἀξιοχρέως τιμά-
σθωσαν. Δίς.

Οὐκ εἰσὶ λαλιαί φησιν, οὐδὲ λό-
γοι λεγόμενοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται,
αἱ φωναὶ αὐτῶν εἰς πᾶσαν γῆν
γὰρ καὶ Θάλασσαν, ὁ φλόγγος
ἐξέδραμε, τῶν ἐνθέων καὶ σοφῶν,
Διδασκάλων τῆς Κτίσεως· ὅθεν
ἄριστα, τοῖς αὐτῶν θείοις νόμοις
συγκροτεῖται, καὶ συνέχεται πρὸς
μίαν, ὀρθοδοξίαν τὰ πέρατα· Δίς.

Τὰ τοῦ Πνεύματος ὄργανα, ἀ-
ληθείας τὰς σάλπιγγας, τοὺς τοῦ
Λόγου Ῥήτορας εὐφημήσωμεν,
φωναῖς ἁσμάτων τοῖς δόγμασιν,
αὐτῶν οἱ ἐπόμενοι, ἰκετεύοντες
αὐτοὺς, παρρησίαν ὡς ἔχοντας,
πρὸς τὸν Κύριον, δωρηθῆναι εἰ-
ρήνην σταθερὰν μὲν, εἰς αἰεὶ τῇ
Οἰκουμένῃ, ἡμῖν δὲ πᾶσι συγχώ-
ρησιν. Δίς.

Δόξα ἤχος πλ. 6'.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ
Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς
Θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημή-
σωμεν, τοὺς μελωδήσαντας ἐν
μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος
ἐναρμόνιον Θεολογίας, Τριάδα
μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε
καὶ Θεότητα, τοὺς καθαιρέτας
Ἀρείου, καὶ ὀρθοδόξων προμά-
χους, τοὺς πρεσβεύοντας πάντο-
τε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τίς μὴ μακαρίσει σε.
Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ
τὰ Ἀναγνώσματα· τὰ δύο εἰς φύλ.
333 καὶ 334 καὶ ἓν εἰς φύλ. 138.

Εἰς τὴν Λιτὴν ἰδιόμελα. Νείλου
ἤχος 6'.

Δεῦτε τῆς οὐρανίου Τριάδος οἱ
λατρευταί, τὴν ἐπίγειον τριάδα,
τῶν θείων ἱεραρχῶν εὐφημήσωμεν,
τὸν Γρηγόριον, τῆς Θεολογίας
τὸν ἐπώνυμον, τὸν Βασιλείον, τῆς
Βασιλείας τὸν φερώνυμον, καὶ
Ἰωάννην τὸν ὄντως χαριτώνυμον,
τοὺς τῆς σοφίας θυρούς, τοῦ
Πνεύματος τὰ βεῖθρα τὰ ὠκεά-
νεια, τὰς πηγὰς τὰς αἰεὶ βλυζού-
σας, τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν τὸ ἀλλό-
μενον, τοὺς διαυγεῖς μαργαρίτας,
τοὺς ἐπιγεῖους φωστῆρας, τῆς
Ἐκκλησίας τοὺς οἰακας, τὰ ἀγ-
λαόκαρπα δένδρα, τοὺς οἰκονόμους
τῆς χάριτος, Χριστοῦ μου τὸ
στόμα, καὶ τῆς Τριάδος τοὺς ὑ-
περμάχους, τοὺς ἐξ αὐτῆς ἀμέ-
σως

σως ἐλλαμπομένους, καὶ πρσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τοὺς ἀναφθέντας ἀνθρακας, ἐκ τοῦ ἀστέκτου πυρός, οἱ δὲ αὐτῶν φωτισθέντες, πρὸς ἀνευφημήσωμεν οὗτοι γὰρ τῇ πρὸς αὐτὸν ἐνώσει ἐκπυρωθέντες, φωστῆρες τοῦ Κόσμου ἐγένοντο, ζωτικῆ τοῖς πτωχοῖς χρηματίζοντες δύναμις, Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, εὐσεβῶς ἀνακηρύττοντες· οἷς καὶ ἡμεῖς προσεῖπωμεν, Χαίροις τριάδος τριάς ἢ θεόσοφος.

Ἦχος πλ. β΄.

Τριάς ἅγια καὶ προσκυνητῆ, δόξα τῇ σοφῇ προνοίᾳ σου· ὅτι τρισσοὺς μεγάλους φωστῆρας, τοῖς ἀνθρώποις ἐξ ἀνθρώπων ἐχαρίσω, τῷ φωτὶ λαμπαδοχοῦντας, τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ τῇ αἰγλῇ φρουκτωροῦντας, τῶν σωτηρίων σου καὶ σεπτῶν θελημάτων· δι' ὧν ἡ Οἰκουμένη φῶς γνώσεως πλουτοῦσα, τὴν σὴν δόξαν αὐγάζεται, καὶ πρὸς τὴν Βασιλείαν σου τὴν μακαρίαν σπεύδει· τούτων ἡμᾶς ταῖς θεαῖς ὑπακούειν πείθουσα διδασκαλαίαις· καὶ αὐτῇ τῶν εὐχῶν τῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐπάκουσον, ὡς Θεὸς πανοικτίρμων, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σώσον φιλόανθρωπε.

Δόξα ὁ αὐτός.

Τοὺς Ἱεράρχας τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν Πατέρων κλέος, τῆς Πίστεως τοὺς πύργους, καὶ τῶν πιστῶν διδασκάλους καὶ φύλακας,

συνελθόντες ὡς φιλέορτοι, ἄσματικοὶς ἐγκωμίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες, Χαίροις, τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρ, Βασιλεῖε σοφῆ, καὶ στύλε ἀπερίτρεπτε. Χαίροις, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, Ἀρχιερεῦ μέγιστε, Θεολόγε Γρηγόριε. Χαίροις, ὡς χρυσολόγε πάγχρυσε Ἰωάννη, ὁ τῆς μετανοίας διαπρῦσιος Κῆρυξ· ἀλλ' ὡς Πατέρες τρισόλβιοι, μὴ παύσησθε αἰεὶ πρσβεύειν Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ὑμῶν, τὴν πανίερον καὶ θείαν πανήγυριν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁ αὐτός.

Τὴν τῶν παρθένων καλλονὴν, καὶ χαρμονὴν τῶν Νόων, τὴν μόνην Θεοτόκον, καὶ τῶν πιστῶν ἀρραγῆς περιτείχισμα, συνελθόντερ ὡς φιλέορτοι, ἄσματικοὶς ἐγκωμίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες, Χαίροις, Παρθενομήτορ Ἀγνή, λυχνία χρυσαυγῆς, καὶ πύλη Ἐπουράνιε. Χαίροις σκηνὴ ἁγιάσματος, ἡ τὸν Θεὸν χωρήσασα ἐν Μητρᾷ σου Πανάχραντε. Χαίροις, τῶν οὐρανίων ταγματῶν ὑπερτέρα, ἀπάντων ἀσυγκρίτως· διὸ Μητράνανδρε Δέσποινα, μὴ λείπης φρουροῦσα τοὺς δούλους σου, τοὺς ἀνυμνεῦντάς σε πίστει καὶ πόθῳ αἰεὶ, καὶ τὸν Ἰόκον σου προσκυνούντας τὸν ἄσπορον.

Ἀπόστιχα ἦχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἢ τριάς, τῆς Ἐκκλησίας τὰ μεγάλα προπύργια, οἱ στύλοι τῆς εὐσεβείας, ὁ

τῶν

τῶν πιστῶν ἔδρασμός, τῶν αἰρε-
τιζόντων ἢ κατάπτωσις, Χριστοῦ
οἱ ποιμάναντες, τὸν λαὸν θείοις
δόγμασι, καὶ ταῖς ποικίλαις, ἀ-
ρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες, οἱ τῆς
χάριτος, διαπρύσιοι κήρυκες, νό-
μους οἱ προεκθέμενοι, Χριστοῦ
τῷ πληρώματι, οἱ ὁδηγοὶ πρὸς
τὰ ἄνω, τοῦ Παραδείσου αἱ εἴ-
σοδοι. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε τὸ μέγα
ἔλεος.

Στίχ. Καυχῆσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἢ τριάς, οὐρανοβάμονες ἐπίγειοι Ἄγγελιοι, τοῦ Κόσμου ἢ σωτηρία, ἢ τῶν ἀνθρώπων χαρὰ, καὶ τῆς Οἰκουμένης οἱ διδάσκαλοι, τοῦ Λόγου οἱ πρόμαχοι, ἰατροὶ ἐπιστήμονες, τῶν νοσημάτων, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, οἱ αἰεττοί, ποταμοὶ οἱ τοῦ Πνεύματος, λόγοις οἱ καταρδεύσαντες, τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον, οἱ Θεολόγοι, αἱ βάσεις, οἱ χρυσολόγοι οἱ ἐνθεοὶ. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἢ τριάς, τοῦ ἐπιγείου στερεώματος ἡλίου, ἀκτῖνες καὶ δαδουχίαι, ἐκ τρισηλίου αὐγῆς, τῶν ἐσχοτισμένων ἢ ἀνάβλεψις, τὰ ἄνηθῃ τὰ εὐοσμα, Παραδείσου τὰ κάλλιστα, ὁ Θεολόγος, ὁ σοφὸς τε Βασιλεῖος, ὁ Χρυσόστομος, τὰ πυξία τοῦ Πνεύματος, πλάκες αἱ θεοχάρακτοι, μαζοὶ οἱ ἐκβλύζοντες, τῆς

σωτηρίας τὸ γάλα, τὸ τῆς σοφίας ἀγλαΐσμα. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα ὁ αὐτός.

Σαλπίζωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, χορεύσωμεν ἑόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐν τῇ πανδῆμῳ πανηγύρει τῶν Διδασκάλων ἡμῶν. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τοὺς Ἱεράρχας κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, ὡς δογμάτων θλύσαντας, ποταμούς ὑπερμεγέθεις, τρεῖς καλλιῤῥόους ἀειζώους τοῦ Πνεύματος. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τοὺς τῆς σεπτῆς Τριάδος, τρισσοὺς Ἱερομύστας, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· οἱ Φιλόσοφοι τοὺς Σοφοὺς, οἱ Ἱερεῖς τοὺς Ποιμένας, οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς Προστάτας, οἱ πένητες τοὺς πλουτιστάς, οἱ ἐν θλίψει τοὺς παραμυθούντας, τοὺς συνοδίτας οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν Θαλάσῃ τοὺς κυβερνήτας· οἱ πάντες τοὺς πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντας, θεῖους Ἱεραρχίας, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν, Πανάγιοι Διδάσκαλοι, σπεύσατε ἐξελεῖν τοὺς πιστοὺς, ἐκ τῶν τοῦ βίου σκανδάλων, καὶ ῥῦσαι κολάσεων, τῶν αἰωνίων ἡμᾶς.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Γερμανοῦ.

Σαλπίζωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων· προκύψασα γὰρ ἄνωθεν ἢ Παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς εὐφημοῦντας αὐτήν, Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέ-

τωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα κρο-
τείωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέ-
ξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατουμέ-
νους πρὶν, ἀπολύσαι φιλανθρώ-
πως εὐδοκῆσαντα. Ποιμένες καὶ
Διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποι-
μένος ὑπέραγνον Μητέρα, συ-
νεληθόντες εὐφημήσωμεν, τὴν λυ-
χνίαν τὴν χρυσαυγῆ, τὴν φωτο-
φόρον Νεφέλην, τὴν τῶν Χε-
ρουβὶμ ὑπερτέραν, τὴν ἐμφυχόν
τε Κιβωτόν, τὸν πυρίμορφον τοῦ
Δεσπότητος Θρόνον, τὴν μαναδό-
χον χρυσεάν στάμνον, τὴν ζω-
ηφόρον τοῦ Λόγου πλάκα· ἀ-
πάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύ-
γιον, ἄσμασι θεηγόροις ἐγκω-
μιάζοντες, οὕτως εἶπωμεν, Πα-
λάτιον τοῦ Λόγου, ἀξιώσον τοὺς
ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν Βα-
σιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ
μεσιτεῖᾳ σου.

Ἀπολυτικίον. ἤχ. α΄.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας
τῆς Τρισηλίου Θεότητος, τοὺς
τὴν Οἰκουμένην ἀκτίσι, δογμα-
των θείων πυρσεύσαντας, τοὺς
μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφί-
ας, τοὺς τὴν Κτίσιν πᾶσαν Θεο-
γνωσίας νόμασι καταρδεύσαντας,
Βασιλείον τὸν μέγαν, καὶ τὸν
Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλει-
νῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλῶτταν
χρυσορῥήμονι, πάντες οἱ τῶν λό-
γων αὐτῶν ἔρασαι, συνελθόντες
ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ
Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύουσιν.

Ἔτερον. ἤχος, δ΄.

Ως τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι,

καὶ τῆς Οἰκουμένης Διδάσκαλοι,
τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων πρεσβεύ-
σατε, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δω-
ρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν δρθρον μετὰ τὴν α΄. στι-
χολογίαν. Κάθισμα· ἤχος. α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, ἡ Τριάς
ἡ Ἁγία, αἰνεῖσθω παρ' ἡμῶν, Γρη-
γορίῳ τε ἅμα, ὁ μέγας Βασι-
λειος, καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος,
οἱ αἰείφωτοι, τῆς Ἐκκλησίας Φω-
στήρες, καὶ πανάριστοι, τῶν σω-
ζομένων Ποιμένες, οἱ στύλοι τῆς
Πίστεως.

Ἔτερον, ἤχος. δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστήρες ὑπέρλαμπροι, τῆς
Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν Κόσμον
ἐφωτίσατε, ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν,
Πατέρες Θεόσοφοι, τήξαντες τὰς
αἵρέσεις, πάντων τῶν καχοδόξων,
σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν
βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς
Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
σωθῆναι ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, Μητὴρ Χρι-
στοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρία Θεόνημφε
καὶ Ἀπειρόγαμε, πιστῶν ἡ ἀν-
τίληψις, ῥῦσαι παντὸς κινδύνου,
καὶ παντοίας ἀνάγκης, Δέσποινα
Θεοτόκε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πό-
θῳ, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγον-
τας, μόνῃ Θεόνημφε.

Μετὰ

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ἤχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν λειμῶνι τῶν γραφῶν, καθάπερ μέλισσαι Σοφοί, προσιπτάμενοι ὑμεῖς, περιεδρέψασθε καλῶς, καὶ τῶν ἀνθῶν τὰ ἄριστα καὶ τὸ μέλι, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, τῶν διδαγμάτων ὑμῶν, προτίθεσθε ὁμοῦ, εἰς πανθαίσιαν αὐτῶν. καὶ διὰ τοῦτο ἅπας γλυκαινόμενος, μετ' εὐφροσύνης κραυγάζει ὑμῖν, Πάρεστε πάλιν, καὶ μετὰ πότμον, τοῖς ὑμᾶς ἐορτάζουσι.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τρικυμίας τῶν παθῶν, ὁ ἀσυνειδήτος ἐγὼ, χειμαζόμενος Ἀγνή, ἐπικαλοῦμαι σε θερμῶς, Μῆ με παρίδης τὸν δειλαιὸν ἀπολέσθαι, Ἄβυσσον ἐλέους ἢ τέξασα· πλὴν σου γὰρ ἄλλην ἐλπίδα οὐ κέκτημαι· μὴ οὖν ἐχθροῖς ἐπιχαρμα, καὶ γέλως, ὁ πεποιθῶς σοι ὀφθῆσωμαι· καὶ γὰρ ἰσχύεις, ὅσα καὶ βούλει, ὡς Μήτηρ οὔσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα ἤχος δ'. Ἐπιφάνης σήμερον.

Οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι τῆς Οἰκουμένης, τὸν Θεὸν δοξάσαντες, ἔργοις καὶ λόγοις ἐπὶ γῆς, μεγαλυνέσθωσαν σήμερον, ὡς σωτηρίας ἡμῖν ὄντες πρόξενοι.

Δόξα· ὁμοιον.

Εορτάζει σήμερον ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν πανήγυριν, τῶν Διδασκάλων τῶν τριῶν· καὶ γὰρ

αὐτοὶ ἐστερέωσαν, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν θεοῖς δόγμασι.

Κα νῦν. Θεοτοκίον

Προστασία ἄμαχε τῶν θλιβομένων, καὶ θερμῇ ἀντίληψις, τῶν πεποιθῶτων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡ πάντων βοήθεια.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκαίμενον. ἤχος, δ'. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται... Τὸ στόμα μου λαλήσει Σοφίαν... Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. φύλ. 7. Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῶν Διδασκάλων. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ ἰδιόμελον, ἤχος, πλ. β'

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσιν ὑμῶν, Ὅσοι Πατέρες, καὶ γεγόνατε Ποιμένες τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκοντες τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριὰδα Ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν ἱερῶν. εἰς ε' καὶ τῶν Ἀγίων οἱ δύο εἰς ἡ'.

Ὡδὴ, α'. ἤχος. β'.

Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν.

Τὶς ἀμοιβῆς; τίς ἀνταπόδοσις πρέπουσα, τοῖς ἡμετέροις ἀνθρώποι, προσενεχθήσεται, παρ' ἡμῶν εὐεργέταις; δι' ὧν πρὸς τὸ εὖ εἶναι χειραγωγούμεθα.

Ρητορικαί, γλῶσσαι καὶ τέχναι καὶ μέθοδοι, καὶ πᾶσα λόγων δύναμις, νῦν εἰς ὑπόθεσιν, συγκινεῖσθωσαν μίαν, καὶ τοὺς τετιμηκότας ἀντιτιμάσθωσαν.

ἴδιον

Ιδιον μὲν, οὐδὲν ἠνέσχοντο κτή-
σασθαι, ἐν γῆ οἱ Οὐρανόφρονες·
φύλακες δ' ὠφθησαν, τοῦ κοινοῦ
καὶ προστάται. κοινῶν οὖν καὶ
τῶν ὕμνων καταξιούσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν κοινήν, φιλοτιμίαν Πα-
νάμωμε, τῆς ἡμετέρας φύσεως,
πάντες δοξάζομεν, χεῖλος ἐν γε-
γονότες, καὶ μίαν συμφωνίαν
ἀποτελέσαντες.

Καταβασία. Χέρσον ἀβυσοτόκον.
ᾠδῆ. Γ΄. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Ησάλπιγξ ἡ μεγάλη τῆς Ἐκ-
κλησίας, ὁ λύχνος ὁ φωτίζων
τὴν Οἰκουμένην, ὁ Κῆρυξ ὁ τῶ
φθόγγῳ περιλαμβάνων, πάντα τὰ
πέρατα, ὁ μεγαλώνυμος, συγκρο-
τεῖ τὴν σύναξιν ταύτην Βασιλείος.

Λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῶν
πραγμάτων, λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ λό-
γου καὶ τῶν δογμάτων, ἐν πᾶσιν
ὑπερλάμπων πάντας ὡς ἄλλος,
ἀστέρας Ἥλιος, ὁ πολυύμνητος,
Θεολόγος σήμερον μακαρίζεται.

Ιδοὺ τὸ φῶς τοῦ Κόσμου τῶ
Κόσμῳ φαίνει· ἰδοὺ τῆς γῆς τὸ
ἄλας τὴν γῆν ἠδύνει· ἰδοὺ τὸ
ζωῆς ξύλον ἀθανασίας, καρποὺς
προβάλλεται, ὁ χρυσοῦς Ἅγιος.
οἱ θανεῖν μὴ θέλοντες, δεῦτε
τρυφήσατε. Θεοτοκίον.

Ο πάντα ἐκ μὴ ὄντων ποιήσας,
καὶ φύσιν δοὺς ἐκάστῳ τῶν γινο-
μένων, αὐτὸς καὶ τὰς δοθείσας
φύσεις ἀμείβειν, οἶδεν ὡς βούλε-

ται· ὅθεν ἀκούεται, καὶ Παρθέ-
νος τίχτουςα, τίς οὐ θαυμάσεται;
Καταβασία Τὸ στερέωμα. Κάθισμα
ἦχος πλ δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς μεγάλους φωστῆρας τοὺς φε-
ραυγεῖς, Ἐκκλησίας τοὺς πύργους
τοὺς ἀβραγεῖς, συμφώνως αἰνέ-
σωμεν, οἱ τῶν καλῶν ἀπολαύον-
τες, καὶ τῶν λόγων τούτων, ὁμοῦ
καὶ τῆς χάριτος, τὸν Σοφὸν
Χρυσορῥήμονα, καὶ τὸν μέγαν
Βασιλείον, σὺν τῷ Γρηγορίῳ,
τῷ λαμπρῷ Θεολόγῳ, πρὸς οὓς
καὶ βοήσωμεν, ἐκ καρδίας κραυ-
γάζοντες, Ἱεράρχαι Τρισμέγι-
στοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πό-
θῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Ὁμοιον.

Τὴν σοφίαν λαβόντες παρὰ Θεοῦ,
ὡς Ἀπόστολοι ἄλλοι τρεῖς τοῦ
Χριστοῦ, τῷ λόγῳ τῆς γνώσεως,
συνιστᾶτε τὰ δόγματα, ἃ τὸ πρὶν
ἐν λόγοις, ἀπλοῖς κατεβάλλοντο,
ἀλιεῖς ἐν γνώσει, δυνάμει τοῦ
Πνεύματος· ἔδει γὰρ καὶ οὕτω,
τὸ ἀπλοῦν ἡμῶν σέβας, τὴν σύ-
στασιν κτήσασθαι· ὅθεν πάντες
βοῶμεν ὑμῖν, Πρεσβεύσατε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πό-
θῳ, τὴν Ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν
ταπεινήν, τὸν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου

τῶν

τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, πρῶτον ἐκ τῆς κοιλίας αὐτῶν θείοις ρεύμασι.
 ἀμαρτιῶν τε φόρτω, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ ἐν πυθμένι ἄδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, πρεσβειῶν σου ἐλέει, γαλήνην παρέχουσα, καὶ κινδύνων ἐξαίρουσα. Σὺ λιμὴν γὰρ ἀχείμαστος, πρεσβεύουσα τῷ σῶ Ἰησοῦ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι. Σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Ὡδή Δ΄. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Νοήμονες, ἐκ τῆς κάτω σοφίας γενόμενοι, κυβέρνησιν Ἐνδοξοί, παρὰ τῆς θείας ἐκτήσαθε· ὅθεν ὡς θεράπαιναν, ταύτην ἐκείνη, πανσόφως ὑπετάξατε.

Φιλόσοφοι, τοὺς σοφοὺς εἰ φιλεῖτε σοφισθῆτε, καὶ λέγειν διδάχθητε, πάντες οἱ λόγους θαυμάζοντες, πράξεως ἀκρίβειαν, καὶ θεωρίας ἐντεῦθεν ἐξασκούμενοι.

Θεοτοκίον.

Ως ὄψιμος, ὑετὸς ἐπ' ἐσχάτων ὁ πρῶτος, ὑδάτων αἰώνων τε, Δημιουργὸς εἰς τὴν Μήτηραν σου, ἔσταξε Πανάμωμος, μετὰ καιρὸν ἀναψύχων τοὺς ἐκλείποντας.

Καταβασία. Ἐκάλυψεν Οὐρανοῦς.
 Ὡδή Ε΄. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Σὺ τὴν πηγὴν, τῶν σαυτοῦ χαρισμάτων, ἐκπιεῖν ὄλην, φιλήθρως δέδωκας τοῖς Ἁγίοις, ἐλαττωθεῖσαν, οὐδαμῶς τῇ κενώσει, τὸν δὲ Κόσμον πάντα μεθύ-

σασαν, τοῖς ἐκ τῆς κοιλίας αὐτῶν θείοις ρεύμασι.

Τίμοι χρυσοί· τί μοι πλοῦτος καὶ δόξα καὶ δυναστεία· καπνοὶ διαρρέοντες εἰς ἀέρα· πάντα οἰχέσθω, αὔρα πάντα φερέτω· ἐμοὶ πλοῦτος εἰς πολυέραστος, ἢ τῶν Διδακτῶν τριάς ῥητορεύουσα.

Ρεῖ ποταμὸς, ἀμβροσίαν καὶ νέκταρ, ρεῖ τοῖς πεινώσιν, ἀθάνατος βρώσις, καὶ τοῖς διψῶσιν, ἄφθαρτος ποσις, ὕδωρ ζῶν εἰς αἰῶνας, καὶ συνέχον ζῶντας τοὺς πίνοντας· πάντες πλημμυρούσης ζωῆς ἐμφορήθητε.

Θεοτοκίον.

Εσχεν ἰσχύον, καθ' ἡμῶν ἡ κακία, ἀλλ' οὐκ εἰς τέλος· ἠσθένησε γὰρ μετὰ τὴν Παρθένον· τὸν ἐν ἰσχύϊ δυνατόν τετοκυῖαν, ὑπελθόντα σαρκὸς ἀσθίνειαν, καὶ δυνατὸν ἐν κακίᾳ νεκρώσαντα.

Καταβασία. Ὡς εἶδεν Ἰσαΐας.

Ὡδή ς΄. Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων

Ιδία ἐν τῇ Τριάδι, τριττὰ συνοσεολογεῖτε, τὴν ἀγεννησίαν τοῦ Πατρὸς, τοῦ Λόγου τὴν γέννησιν, Πνεύματος δὲ τὴν ἐκπόρευσιν μόνοῦ.

Σήμερον τῷ οἴκῳ τούτῳ, περιφανῆς σωτηρία· δύο γὰρ καὶ τρεῖς συνηγμένους, Χριστὸς εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, τιμῶν, μέσος παρέστι τούτων.

Απειρον τῆς γῆς τὸ βάθος πρὸς τὸ

τὸ οὐρανίον ὕψος, ἀλλ' ἀπὸ τῆς γῆς τοὺς Ἁγίους ἐξῆρεν ἐπέκεινα, τῶν οὐρανῶν ὁ οὐράνιος ἔρως.

Νέαν σε πηγὴν Παρθένε, καὶ ἀφορμὴν μυστηρίων, ἔχοντες οἱ τρεῖς Θεηγόροι, καιναις ὑποθέσεσι, καινοπρεπῆ προσαρμόζουσι φράσιν.

Καταβασία Ἐβόσέ σοι. ?

Κοντάκιον. ἤχ. β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς Ἱεροὺς καὶ Θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Διδασκάλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς ἁγίους σου.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἱκανῶς τὰ χεῖλη διαρραί, καὶ κινήσαι τὴν γλῶσσαν πρὸς τοὺς πνέοντας πῦρ, δυνάμει λόγου καὶ Πνεύματος; ὁμως τοσοῦτον εἰπεῖν θαρρήσω, ὅτι πᾶσαν παρῆλθον τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν οἱ τρεῖς, τοῖς πολλοῖς καὶ μεγάλοις χαρίσμασιν, ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ τοὺς κατ' ἄμφω λαμπροὺς ὑπεράραντες· διὸ μεγίστων δωρεῶν τούτους ἤξιώσας, ὡς πιστοὺς σου θεράποντας. Ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, λ'. Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ Οἰκουμηνικῶν μεγάλων Διδασκάλων καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου,

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἰδοὺ ἐν συντόμῳ πῶς διετάχθη παρὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ σήμερον πανηγυριζομένη ἑορτὴ τῶν τριῶν τούτων μεγάλων φωστῆρων καὶ διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ ἠγέρθη μεταξύ τοῦ λαοῦ ἕρις μεγάλη, τῶν μὲν τὸν μέγαν Βασιλείον, τῶν δὲ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, καὶ ἄλλων τὸν θεῖον Χρυσόστομον θεωρούντων ὡς τῶν δύο ἄλλων ὑπέριον. Ἐντεῦθεν ὁ λαὸς ἐχωρίσθη εἰς τρία, καὶ οἱ μὲν ἐκαλοῦντο Βασιλειανοί, οἱ δὲ Γρηγοριανοί, καὶ οἱ ἄλλοι Χρυσοστομισταί. Τοσοῦτον δὲ ἰσχυρῶς ἐμάχοντο πρὸς ἀλλήλους, ὥστε πανταχοῦ δὲν ἤκουέ τις ἄλλο, εἰμὴ ἕριδας, ἀλληλουμαχίας, καὶ ἄλλα ὅσα ἐν τοιαύταις περιστάσεσι συμβαίνειν φιλεῖ. Τούτων λοιπὸν οὕτως ἐχόντων, καὶ μεγάλων δεινῶν ὡς ἐκ τῆς διαιρέσεως ταύτης ἐπικειμένων, ἐπιφαίνονται καὶ οἱ τρεῖς ὁμοῦ Ἱεράρχαι εἰς τὸν τότε Πατριάρχην Ἰωάννην τὸν ἐκ τῆς Μονῆς τῶν Εὐχαίτων, λέγοντες ὅτι αὐτοὶ μὲν πρὸς ἀλλήλους οὐδὲν ἔχουσι, δοῦλοι ὄντες τοῦ αὐτοῦ δεσπότου, ἴσοι πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἐπίσης μετὰ ζήλου ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀγωνισάμενοι, ὁ δὲ λαὸς κακῶς ποιῶν ἀλληλομαχεῖ, ὑπερμαχῶν τούτου ἢ ἐκείνου. Ταῦτα ὁ Πατριάρχης κατ' ὄναρ ἰδὼν, τὸ πρῶτον ἐγερθεὶς, συνεκάλεσε τὸν λαὸν καὶ

καὶ τὸ ὄνειρον εἶπε. Τότε δὲ πάντες θεβαιωθέντες, συνεφώνησαν πρὸς ἀλλήλους, παυσάμενοι τῶν ἐρίδων· καὶ διωρίσθη ἡ παρούσα ἑορτὴ, εἰς μαρτύριον τῆς ἰσότητος τῶν τριῶν θεσπεσιῶν ἱεραρχῶν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἰερομάρτυς Ἰππόλυτος Πάπας Ῥώμης, καὶ ἡ ἁγία Μάρτυς Χρυσή, ἐν βυθῷ τῆς θαλάσσης βληθέντες τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Σαβίνος, πυρὶ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Κενσουρίνος, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόφιλος ὁ νέος, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Θεόδωρος ὁ Μιτυληναῖος ὁ ἐν Μιτυλήνῃ μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1784, δι' ἀγχόνης τελειοῦται.

Ῥδὴ Ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ηττάται Μακάριοι καὶ δραπέτευει, ἢ πρὶν ἀνυπόστατος θρασύτης τῶν αἰρέσεων· κηρὸς δὲ τηκόμενος, ἀπὸ προσώπου πυρός, νόθον ἅπαν δόγμα τοῖς ὑμῶν, προσβάλλον φθόγγοις πυριπνόοις δείκνυται.

Ψευδεῖς μὲν ἐξεκλίναν Ἑλλήνων ἄθλους, πειθῶ δὲ τὴν τύραννον, ἀνθρώποις μόνῃ εἴλοντο, ὅφ' ἦς τὴν ἀλήθειαν, οἱ τρεῖς τονώσαντες, οὕτως ἅπαν σύστημα πιστῶν, χειροῦνται λόγοις καὶ καταπειθουσι.

Εν σοὶ πᾶσα πρόβρῃσις ἐπανεπαύθη, καὶ πέρασ ἐδέξατο, ξενίζουσα τοὺς λέγοντας· ἐκ σοῦ δὲ λαμπρότερα καὶ τῶν προβρῃσεων, θαύματα πηγάζουσιν Ἀγνῆ, Σοφούς δηλοῦντα τοὺς ἐρμηνεύοντας.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σιγῶσαι καὶ κράζουσαι, ὀρώμεναί τε καὶ ἀκούομεναι, ἀρετῆς καὶ Σοφίας, οἱ Θεηγόροι στύλοι γεγόνασιν, ἔργῳ καὶ λόγῳ θαῶν προτροπόμενοι. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία. Σὲ τὸν ἐν πυρὶ.

Ῥδὴ, Η'. Ἰνδάματος.

Νοοῦμεν εὐσεβῶς, καὶ δοξάζομεν ὁμότιμον μίαν φύσιν, ἀπειροδύναμον Μονάδα τε καὶ Τριάδα, τὴν πάντα ταῦτα, λόγοις κυβερνώσαν κρείττοσιν· οὕτω γὰρ δοξάζειν, οἱ τρεῖς Θεοφόροι παρεγγυῶσιν, οἷς συμπροσκυνοῦμεν αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ηνώθησαν οἱ τρεῖς, Θεοκήρυκες ἐνώσαντες τὴν Τριάδα, καὶ τὸ ἀμέριστον ἐν πᾶσι τετηρηκότες, τῇ θεῖᾳ φύσει, μίαν παρ' αὐτῆς ἀντέλαβον, ἀμέριστον δόξαν, εἰς ἔπαινον ἓνα συγκαλουμένην, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Λαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς, ἀντιδούς τε τὸ οἰκτεῖον ὁ Εὐεργέτης, ἔδρασε μόνον, οὐκ ἔπαθε δὲ Παρθένη· ποιεῖ γὰρ, ἀλλ' οὐκ εἰς φθορὰν καθίσταται, μᾶλλον δὲ καὶ πά-

σχων

σχων ἐκῶν, διὰ πάθους τὰ πάθη
λύει, ὡς οἱ τρεῖς Πατέρες, ἡμᾶς
μυσταγωγοῦσιν.

Καταβασία. Ἀστέκτω πυρί.

ᾠδὴ Θ΄. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τοὺς ἐν ἱεράρ-
χαις φωστῆρας τρεῖς μεγάλους.

Ιδοὺ τὸ ὑμέτερον, γεώργιον καὶ
ποίμνιον, ὑπὲρ οὗ τοὺς μεγίστους
πόνους ὑπέστητε, εἰς ἓν συνελ-
θόντες ὁμοῦτε, τοὺς τρεῖς ὑμᾶς,
συμπαραλαβόντες, κοινὴν ἔχει
αἴνεσιν, τὴν ὑμῶν ἡδίστην ἔνωσιν.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου τοὺς τρισσο-
λαμπτήρας, Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Οὐ δίστομον μάχαιραν, ἢ χάρις
ἀλλὰ τρίστομον, κατὰ τῶν πολε-
μίων αὐτῆς προβάλλεται, ἐν οὐ-
ρανοχάλκευτον ξίφος, τρισὶν ἀκ-
μαῖς κατεστομωμένον, αἶε προ-
μαχόμενον, τριλαμποῦς μιᾶς
Θεότητος.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τοὺς κεκο-
σμηκότας, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Υμῶν τὸ πολίτευμα, ἐν Οὐρανοῖς
ἦν Ἐνδοξοὶ, καὶ τὴν σάρκα φο-
ρῶντων εἰσέτι ἄσπιλον· οὐς εἰ-
λικρινῶς νῦν οἰκοῦντες, τοὺς ἐπὶ
γῆς, ἡμᾶς στρεφομένους, τὰ ἄνω
πρεσβεύετε, καὶ φρονεῖν καὶ πραγ-
ματεῦσθαι.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου τὴν τιμιω-
τέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω
στρατευμάτων.

Στενεῖ με τὸ πλάτος σου, τῶν
μεγαλείων Δεσποῖνα, καταπνίγον
τὸν λόγον ὑπὸ πυκνότητος, κα-
μοὶ παραδόξως συμβαίνει, τὸ ἀ-
πορεῖν, ἐκ τῆς εὐπορίας· διὸ τὸν
τοσοῦτόν σε, μεγαλύναντα δοξά-
ζομεν.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου τοὺς τῆς Πα-
ναγίας, Τριάδος τρεῖς Ποιμένας.

Επήρθη τῆς Τριάδος ἡ ἀρετῆ,
καὶ τὰ πάντα τῆς δόξης ἐπλήρω-
σεν, ἄλλην ἡμῖν, αἶγλην ἀναλάμ-
ψασα τριλαμπῆ, ὡς ἑαυτῆς ἀπαύ-
γασμα, τοὺς Ἐπουρανίους μυστα-
γωγούς· δι' ὧν ἐπὶ τὴν θείαν,
ἐκείνης θεωρίαν, οἱ εὐσεβοῦντες
ὀδηγοῦμεθα.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τοὺς ἐκ τρι-
σηλίου, φωστῆρας τρεῖς μεγάλους.

Οὐκ ἔξι δευτερεῖον ἐν τοῖς τρισί-
τά πρεσβεῖα γὰρ ἕκαστος φέρεται,
πρῶτος οὐκ ὢν, καὶ τοὺς ὁμοτί-
μους ὑπερνικῶν· ἐξοικειοῦται
μᾶλλον δέ, τὴν ἀλλήλων νίκη
περιχαρῶς· οὐ χώρα γὰρ ἐνταῦ-
θα, τῷ φθόνῳ παβήρησας, λυμαι-
νομένῳ τὴν ὁμόνοιαν. Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου τῆς Τρισυ-
ποστάτου· καὶ ἀδιαρέτου Θεότητος
τὸ κράτος.

Πατέρας ἡ εὐσέβεια τοὺς αὐτῆς,
πρωτοτόκους υἱοὺς ἀναδείξασα,
τέκνα γυμνά, γνήσια καὶ ἄμωμα
δι' αὐτῶν, τελειούμενα Πνεύματι·

τῷ

τῷ ζῶνι λαλήσαντι ἐν αὐτοῖς, καὶ σώζειν ἐξαιτεῖται, εἰς τέλος τὴν εἰρήνην, ἣν ἀπ' αὐτῶν ἐκληρονόμησε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιώτε-
ραν...

Υἰὸν Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἡ τῶν Σοφῶν, Διδασκάλων ἀκρότης ἐκήρυξε, τὸν σὸν Υἰὸν, ἐξ ἀποκαλύψεως Πατρικῆς, οὐκ ἐκ σαρκὸς καὶ αἵματος, τοῦτο μνηθεῖσα Μητέρα Θεοῦ· διό σε καὶ Παρθένον, δοξάσασα Μητέρα, καὶ Θεοτόκον ἐμεγάλυνε.

Καταβ. Ἐν νόμῳ. Ἐξαποστειλ.

Ὁ οὐρανόν.

Τὰ τοῦ φωτὸς δοχεῖα, τὰς φεγγοδόλους ἀστραπὰς, Βασιλείον τε τὸν μέγαν, Γρηγόριον Θεολόγον, Χρυσόστομον Ἰωάννην, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Ὁμοίον.

Ἡ ἐνιαία Θεότης, Πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, ταῖς Βασιλείου πρεσβείαις, Γρηγορίου καὶ Ἰωάννου, καὶ τῆς Ἀγνῆς Θεοτόκου, μὴ χωρισθῶ τῆς σῆς Δόξης.

Εἰς τοὺς Αἵνους ψάλ. στιχ. δ'. ἡχος β'

Ποιοὶς εὐφημιῶν.

Ποιοὶς εὐφημιῶν στέμμασι, στεφανώσωμεν τοὺς Διδασκάλους; τοὺς διηρημένους τοῖς σώμασι, καὶ συνημμένους τῷ Πνεύματι, τοὺς τῶν Θεοφόρων πρωτοστάτας, Τρισδος τοὺς ἰσαριθμούς καὶ

θεράποντας, Φωστῆρας τῆς Οἰκουμένης διαλάμποντας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους, οὓς στεφάνοις δόξης, ὡς νικήσαντας στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποιοὶς ὑμνωδιῶν κάλλεσιν, ἀναδήσωμεν τοὺς Θεοφόρους; τοὺς Οὐρανομύστας καὶ Κήρυκας, τῆς ὀρθοδοξίας ὑπάρχοντας, τοὺς ἀκραιφνεστάτους Θεολόγους, τὸν μέγαν Ἱεροφάντορα Βασίλειον, τὸν θεῖον καὶ Θεοῦ ῥήμονα Γρηγόριον, καὶ Ἰωάννην τὸν πάνυ, τὸν χρυσοῦν τὴν γλῶτταν, οὓς ἐδόξασεν ἡ Τριάς, ἀξίως ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποιοὶς ἐγκωμιῶν ῥήμασιν, ἐπαινήσωμεν τοὺς Ἱεράρχας; τοὺς ἰσαποστόλους ἐν χάριτι, καὶ ὁμοτίμους χαρίσμασι, τοὺς τῆς ἀτεθείας καταλύτας, σωτήρας, καὶ ὁδηγούς λόγῳ καὶ πράγμασι, Ποιμένας χριστομιμήτους διὰ Πίστewος· τοὺς ἐπιγεῖους Ἀγγέλους, θροτοὺς οὐρανίους, οὓς ἐτίμησεν ὁ Χριστὸς, τῆς δόξης ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποιοὶς εὐφημιῶν στέμμασι, καταστήσωμεν τὸν Χρυσολόγον, ἅμα Βασιλεῖω Γρηγόριον; τὰ σεπτὰ δοχεῖα τοῦ Πνεύματος· τοὺς στεβρόδους τῆς Πίστewος προμάχους, τοὺς στύλους τῆς Ἐκκλησίας, πιστῶν στήριγμα, ἀπάντων ἀμαρτανόντων παραμύθιον, πηγὰς βλυζούσας τὸ νᾶμα, ἐξ οὗ

χαίς,

χαῖς, αἰτοῦντες συγχώρησιν, σφαλμάτων, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἤχος πλ. β΄.

Εὖ δούλοι ἀγαθοὶ καὶ πιστοὶ, εὖ εὐεργάται τοῦ ἀμπελώνος Χριστοῦ, ὑμεῖς καὶ τὸ θάρος τῆς ἡμέρας ἐβαστάσατε, καὶ τοῖς μεθ' ὑμῶν ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθονήσατε· διὸ πύλη οὐρανῶν ὑμῖν ἠνέωκται, εἰσέλθετε χαίροντες, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ὑμῶν πρεσβεύοντες ὑπὲρ ἡμῶν, Πατέρες θεϊότατοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Σὺ εἶ ἡ ἀμπελος. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ, γ΄. καὶ δ΄. Ὁ Ἀπόσ. Προκειμ. ἤχ. πλ. δ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς ...

Ἀδελφοί, μνημονεύεται τῶν ἡγουμένων ...

Ἄλληλουῖα. ἤχ. α΄. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς, Ἵμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ Κόσμου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

31. Ἰαννουαρίου. Τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν θαυματουργῶν.

Τὸ ἑσπέρας εἰς το, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τῶν ἁγίων ἤχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αθληταὶ γενναϊότατοι, ἱατροὶ (ΤΟΜ. Β΄.)

Θεοπρόβλητοι, Κύριε Ἰωάννη τε μεγαλάνυμοι, ὡς τῶν Τυράννων ὠλέσατε, τὸ θράσος τὸ ἄθεον, τοῦ νοός μου ἐκτροπᾶς, τυραννοῦσας με θραύσατε, καὶ ἰάσασθε, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, καὶ μελλούσης, ἐκλυτρώσασθέ με δίκης, τὸν Λυτρωτὴν ἱκετεύοντες.

Τοῦ συνεχόντος κλύδωνος, καὶ τῆς ζάλης τῶν θλίψεων, τῆς ἐπερχομένης μοι καὶ τοῦ σώματος τῶν ὀδυνῶν με λυτρώσασθε, κουφίζοντες Ἅγιοι, πάντα πόνον τῆς ψυχῆς, ὀρατῶν ἀοράτων τε, προσγενόμενον· ὅπως πίσται καὶ πόθῳ μακαρίζω, τὴν ὁμῶν σεπτὴν δυάδα, ὑπὲρ Τριάδος ἀθλήσασαν.

Ως ναοὶ χρηματίσαντες, τοῦ Θεοῦ ὠραιότατοι, Κύριε Ἰωάννη τε τὸν ναὸν ὑμῶν, πηγὴ ἰάσεων δείκνυσθε· ἐν ᾧ με προστρέχοντα, ἀρρώστηματος παντός, ἀπαλλάξατε Ἅγιοι, εἰρηνεύοντες, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου ἐπηρείαις, τοῦ ἐχθροῦ ταραττομένην, καὶ τῆ κακίᾳ δουλεύσασαν.

Δόξα. ἤχ. πλ. β΄.

Δεῦτε τῶν πιστῶν ὁ σύλλογος σήμερον, ὑμνοῖς στέψωμεν, Κύρον σὺν τῷ Ἰωάννῃ, τοὺς ἀροτῆρας τῆς χάριτος, καὶ δοτῆρας τῶν αἰτούντων ἀφρονωτάτους· ποικιλοτρόπως γὰρ πᾶσιν, ἀνεδείχθησαν ἱατροὶ παμφαεῖς· ὅθεν καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

« 37 » Ἀπό-

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Δόξα ἡ-
χος δ'.

Αξιωμαίοις ἄσμασι, πιστοὶ με-
γαλύνομεν, Κύρον καὶ Ἰωάννην,
τοὺς ἐν πνεύματι, ὁμαίμονας,
καὶ κατὰ σάρκα ἀδελφόφρονας,
σὺν αὐτοῖς καὶ τὴν γενναίαν ἀ-
θανασίαν ἐγκωμιάζοντες, καὶ τὸ
εὐλάστημα αὐτῆς, Θεοδότην, Εὐ-
δοξίαν, καὶ Θεοκτίστην, τὰς ἀ-
ολοφόρους καὶ ἀειπαρθένους, αἰ-
τούσας Χριστῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τροπάριον ἦχος πλ. δ'. Ἅγιοι Ἀ-
νάργυροι, φύλ. 158. καὶ τῆς ἡμέρας.
Τὸ πρῶτ', κοντάκιον ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εκ τῆς θείας χάριτος, τὴν δω-
ρεάν τῶν θαυμάτων, εἰληφότες
ἅγιοι, θαυματουργεῖτε ἀπαύστως,
ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη, τῇ χει-
ρουργίᾳ, τέμνοντες τῇ ἀοράτῳ,
Κῦρε Θεόφρον, σὺν Ἰωάννῃ τῷ
ἀσιδίμῳ· ὑμεῖς γὰρ θεῖσι ἰατροῖ
ὑπάρχετε. Ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ λά. Μνήμη τῶν ἁ-
γίων Ἀναργύρων Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Οὔτοι οἱ ἅγιοι ἠκμαζον ἐπὶ Διο-
κλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει
292. καὶ ὁ μὲν ἅγιος Κύρος ἤ-
τον ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὁ δὲ
Ἰωάννης ἀπὸ τὴν Ἐδεσσαν· γε-
νόμενοι δὲ μοναχοὶ εἰς ἓν μονα-
στήριον κείμενον ἐγγὺς τοῦ Ἀ-
ραβικοῦ κόλπου, πολλοὺς ἀνθρώ-

πους ἐθεράπευον· ἔπειτα ἀπελ-
θόντες εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ
παρασταθέντες εἰς τὸν τότε ἡγε-
μόνα, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογή-
σαντες ἐκαρτομήθησαν ἐπιτάξει
τοῦ ἡγεμόνος, παροργισθέντος
διὰ τὴν παρρησίαν αὐτῶν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἅγια Μάρ-
τυς Ἀθανασία, καὶ αἱ τρεῖς αὐ-
τῆς θυγατέρες Θεοδότη, Θεοκτί-
στη καὶ Εὐδοξία, ξίφει τελειοῦν-
ται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Οὐίκτωρ-
ρίνος, Οὐίκτωρ, καὶ Νικηφόρος,
ἐν ὀλμῳ συντριβέντες τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Σεραπῖνος, ξίφει
τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Παππέας,
ἐν θαλάσῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Κλαύδιος
ὁ Κορίνθιος, τμηθεὶς τὴν κεφα-
λὴν τελειοῦται, ἐν ἔτει 251.

† Ἡ ἅγια Μάρτυς Τρυφαῖνα
ἢ ἐκ Κυζίκου καταγομένη, ταύ-
ρω ἀγρίῳ δεθείσα τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξάπος. Ὁ οὐρανῶν τοῖς ἀστροῖς.

Θαυματουργοὶ φωστῆρες, Κῦρε
σὺν τῷ Ἰωάννῃ, τὰς ψυχικὰς ἡ-
μῶν νόσους, καὶ τῶν σωματῶν
ἰασθε, παρὰ Κυρίου λαβόντες τὴν
χάριν τῶν ἰαμάτων.

Ἐπερον Θεοτοκίον ὁμοιον· τῆς ἡμέ-
ρας.

Εἰς τοὺς αἰνοὺς ψάλλομεν τὰ ἐσπέ-
ρια προσόμοια. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας,
καὶ ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 28, ἢ 29, ἀν' ἣ Βίσεκτος ὁ χρόνος. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13.

Εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐορτάζομεν τὰ προσόρτια τῆς Ἰπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Ὁ ἍΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝ.

Τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ψάλλομεν στίχους 6· καὶ προσόρτια 3 εἰς ἦχον δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Η σептὴ εὐτρεπίζεται, Ἐκκλη-

σία εἰσοδέξασθαι, ἐν αὐτῇ τὸν Κύριον, ὥσπερ νήπιον, ἐπιδημοῦντα καὶ χάρισι, νοητῶς φαιδρύνοντα, τὸ πιστότατον αὐτῆς, καὶ φιλόθεον σύστημα· ᾧ καὶ κέκραγε· σὺ

εἰ δόξα καὶ κλέος καὶ ὁ κόσμος, ναὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρή-
του πλήρωμάτος μου Λόγε, ὀνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.
νηπιάσας σαρκὶ δι' ἐμέ.

Η παστὰς ἡ πολύφωτος, καὶ σκη-
νὴ ἡ ὑπέρτιμος, καὶ Ναὸς ὁ ἅγιος
καὶ εὐρύχωρος, ἔνδον θαλάμων
εἰσάγουσα, τοῦ Ναοῦ τὸν Κύριον,
προμνηστεύεται αὐτόν, τῇ σεπτῇ
Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ, ἰκετεύουσα, ἐκ-
φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι,
τοὺς κυρίως Θεοτόκον, ταύτην ἀ-
παύστως δοξάζοντας.

Συμεῶν Ἱερώτατε, τὴν ἐλπίδα
ἦν κέκτησαι, τὸν Χριστὸν θεάσα-
σθαι δευρο πρόσελθε, ἐν τῷ Ναῷ
καὶ εἰσδέδεξαι, ἀγκάλαις καὶ βόη-
σον, Νῦν ἀπόλυσον Σωτήρ, ἐκ τῆς
γῆς με τὸν δοῦλόν σου· καὶ συγ-
κάλεσον, τὴν Προφήτιδα Ἄνναν
τοῦ δοξάσαι, μετὰ σοῦ τὸν εὐεργέ-
την, σαρκὶ φρικτῶς νηπιάζοντα.

Ἔτερα Στιχ. προσόμ. τοῦ ἁγίου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τρύφων παναιοίδιμε τρυφῆς, ἀκη-
ράτου μέτοχος, ἐν Οὐρανοῖς ἐχρη-
μάτισας, διαφανέστατα, γενικούς
ἀγῶνας, διαθλήσας ἔνδοξε, καὶ
Μάρτυς ἀληθείας γενόμενος, Χρι-
στὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Τρύφων παναιοίδιμε φωτὸς, αἰ-
δίου λάμπεισι, φωτοειδῆς ὅλος
γέγονας, καταστρεφάμενος, τὴν
ζοφώδη πλάνην, καὶ τοὺς κοσμο-
κράτορας, τοῦ σκότους καθελῶν
θεῖα χάριτι· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆ-

Τρύφων παμμακάριστε χαρᾶς,
καὶ ἀγγαλλιάσεως, Ἀγγαλικῆς
κατηξίωσαι, ἀπαρνησάμενος, τὰ
τερπνὰ τοῦ βίου, καὶ ψυχῆς στεβ-
ρότητι, τὰ πάντα παρ' οὐδὲν
ἠγησάμενος, καὶ καρτερώτατα,
διανύσας τὸ Μαρτύριον, καὶ πρε-
σβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Υπερφρονήσας τῶν τῆ δε γερῶν,
παμμάκαρ Τρύφων σεβάσμιε, πρὸς
τὸ σκᾶμμα ἀνδρείως ἔσπευσας·
καὶ τῇ πάλῃ δι' αἵματος σὺ ἐντέ-
χως Μάρτυς τὸν υπερέφανον κα-
θελῶν, ἐχομίσω τῆς νίκης στέφος.
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκλιπα-
ρῶν δι' ἡμᾶς, μὴ ἐλλίπης Ἀθλο-
φόρε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁμοιον. Γερμανοῦ.

Σήμερον Συμεῶν, ἐν ταῖς ἀγκά-
λαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑπο-
δέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρώην
ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει
τῷ Σινᾶ, πλάκας δόντα αὐτῷ·
οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν τοῖς Προφήταις
λαλῶν, καὶ τοῦ Νόμου ποιητῆς·
οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαβὶδ καταγ-
γέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, ὁ
ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τὸν Στιχ. Στιχηρὰ προσόμοια.
ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ρύπου δίχα Χριστὸς, γεννᾶται
ἐκ Παρθένου, ὡς ἐκ Πατρὸς ἀρ-
βεύστως, Υἱὸς πρὸ ἑωσφόρου, ὁ
τὸν Ἀδὰμ λυτρούμενος.

Στιχ.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου.

Πύλαι τῶν Οὐρανῶν, ἀνοίχθητε. Χριστὸς γάρ, ἐν τῷ Ναῶ ὡς θρέφους, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῶ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων.

Δέχου ὦ Συμεῶν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἰδοὺ γάρ παραγέγονε.

Δόξα, καὶ νῦν. ἤχος β΄.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ο κτίστης Οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἁγίου Συμεῶν τοῦ πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γάρ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἠλευθέρωμαι, εἶδον γάρ τὸν Σωτήρά μου.

Τροπάριον, ἤχος δ΄. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ἔτερον ἤχος α΄.

Οὐράνιος χορὸς, οὐρανίων Ἁγγέλων, προκύψας ἐπὶ γῆς, ἀφικόμενον βλέπει; ὡς θρέφους βασταζόμενον, πρὸς Ναὸν τὸν πρωτότοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· προεόρτιον οὖν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, τὸν ὕμνον γηθόμενοι.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς ἡμέρας.

Κοντάκιον, ἤχος πλ. δ΄.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Τριαδικῇ στερβρότητι, πολυθειῶν ἔλυσας, ἐκ τῶν περάτων αἰοίδιμε, τίμιος ἐν Χριστῷ γενόμενος, καὶ

νικήσας Τυράννους ἐν Θεῷ τῷ Σωτήρι, τὸ στέφος εἴληφας τῆς μαρτυρίας σου, καὶ χαρίσματα θείων ἰάσεων ὡς ἀήττητος.

Ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ α΄. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἀπὸ τὴν Λάμφακον τῆς Φρυγίας, κειμένην πλησίον εἰς τὰ Κάστρα λεγόμενα· ἔζη ἐπὶ Γορδιανοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 239. Παῖς δ' ἔτι ὢν ἔβασκε χῆνας, καὶ ποτε προσευχόμενος, πνεύματος ἁγίου ἐπλήσθη καὶ πᾶσαν ἐθεράπευε νόσον, καὶ τοὺς δαίμονας ἐδίωκε· τοιοῦτος ὢν ὁ ἅγιος, διεβλήθη εἰς τὸν ἐπαρχὸν τῆς Ἀνατολῆς Ἀγγελῖνον, ὅτι ὑπῆρχε Χριστιανός· καὶ ὑπὸ τούτου παντοίαις βασάνοις παιδευθεὶς, τέλος τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

† Ὁ Ὅσιος Βενδεμιανός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Βασίλειος ὁ ὁμολογητής. Οὗτος τὴν μὲν πατρίδα, ἦν Ἀθηναῖος ἀρχιεπίσκοπος δὲ ἐχρημάτισε Θεσσαλονίκης, καὶ καλῶς βιώσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Τιμόθεος ὁ ὁμολογητής, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θείων, ξίρει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Καρίων τὴν γλῶσσαν ἀποτμηθεὶς τελειοῦται.

† Ἡ ἁγία Μάρτυς Περπετοῦσα, καὶ οἱ σὺν αὐτῇ Σάτυρος,

ῤευ-

Ψευκάτος, Σατορνίλος, Σεκου-
δος, καὶ Φηλικιτάτη, ξίφει τε-
λειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἀνα-
στάσιος ὁ Ναυπλιώτης, ὁ ἐν
Ναυπλιῷ μαρτυρήσας, ἐν ἔτει
1653, διαμελισθεὶς τελειοῦται.

Ταῖς τῶν ἁγίων πρεσβυταίαις.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τροφῆς κατεφορούμενος, παρα-
δόξου καὶ θείας, Ἀγγέλοις ὁμο-
δαίτιος, ἐχρημάτησας Μάχαρ τὰς
χῆνας νέμων ἐν νάπαις πρὸς Θε-

οῦ ἀπειλήσας, τὴν χάριν τῶν ἱ-
αμάτων, Τρύφων Μεγαλομάρτυς,
θεραπεύειν τῶν βροτῶν, τὰς ἀ-
σθενείας καὶ νόσους.

Προεόρτιον Ὁμοιον.

Τὸν παῖδα προσκομίσασα, ἡ πα-
νάμωμος Κόρη, ἐν ἱερῷ τετέλεκε,
τὰ τοῦ Νόμου καὶ τοῦτον, ἀγ-
κάλαις ὡς ἐδέξατο, Συμεὼν ὁ δι-
καίος, ἀντέφρησε τῇ Παρθένῳ.
οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν, καὶ ἀ-
νάστασιν πολλῶν, καὶ ὡς σημεῖον
ἐν Κόσμῳ.

Ἀπέστιχα. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ φύλ.
580. καὶ ὑπόλυσις.

Ἡ ὙΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

2. Φεβρουαρίου. Ἡ Ὑπαπαντὴ
τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτή-
ρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Φρι-
σίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀπο-
κρέω, ἢ τῆς Τυρινῆς, ψάλλομεν ἐν τῷ
Ἐσπερινῷ Ἀναστάσ. γ'. τοῦ Τριφιδίου

γ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δι'. Δόξα τοῦ
Τριφιδ. Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς, Εἰσοδοῦ
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα ἡ Διτῆ. Ἀπό-
στιχα τὰ Ἀναστάσιμα. Δόξα. τοῦ

Τριφιδ. Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτ.
Ἀναστάσ. δις. Δόξα. καὶ νῦν. τῆς
Ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὸν ἀ-
μωμον ἢ Ὑπακοῆ τοῦ ἤχου, ὁ Πολυελ.
καὶ

καὶ τὰ Καθίσμ. τῆς ἑορτῆς. οἱ Ἄνα-
 βαθμοὶ τοῦ ἤχ. Προκειμέν. πᾶσα πν.
 Εὐαγγέλ. τῆς ἑορτῆς. τὸ, Ἀνάστασιν
 Χριστοῦ. ὁ Ν΄. καὶ τὸ στιχηρὸν τῆς
 ἑορτῆς. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάς. εἰς
 δ΄. τοῦ Τριωδίου εἰς δ΄. καὶ τῆς ἑ-
 ορτῆς, εἰς ς΄. Ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς, Κον-
 τάκ. καὶ οἶκος τοῦ Τριωδ. καὶ τὰ Κα-
 θίσμ. τὸ, Δόξα. καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.
 Ἀφ. ς΄. Κοντάκ. καὶ οἶκ. τῆς ἑορ-
 τῆς. Ἐν τῇ θ΄. στιχολογεῖται ἡ Τι-
 μιωτέρα. Ἐξαπος. τὸ Ἀνας. τοῦ
 Τριωδίου, καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς
 αἰνους δ΄. Ἀναστάς. καὶ ἐκ τοῦ Τριωδ.
 καὶ τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τῆς ἑορτῆς.
 Καὶ νῦν. ὑπερευλογημένη. καὶ τὰ ἐξῆς.
 Εἰς τὰς ὥρας Τροπ. Ἀναστάς. Δόξα.
 τῆς ἑορτῆς. καὶ νῦν, τῆς ὥρας τὸ
 Θεοτοκίον. Κοντάκ. τῆς ἑορτῆς. Εἰς
 τὴν λειτουργίαν ἐκ τῶν μακαρισμ.
 καὶ ἡ γ΄. ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν
 τῆς ἑορτῆς, Τροπ. Ἀναστάς. καὶ τῆς
 ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν. Κοντάκ. τῆς
 ἑορτῆς. Ἀποστολοευάγγελα, καὶ Κοι-
 νωνικὸν. τῆς ἑορτῆς ς΄. τῆς ἑορτῆς,
 καὶ τῆς ἡμέρας. Εἰ μὲν τύχη τῆς
 Κυριακῆ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς γ΄. τῆς
 Ἀποκρ. ἀποδίδεται τῇ Παρασκευῇ, τῆς
 αὐτῆς ἑβδομάδος. Εἰ δὲ τύχη τῆς δ΄.
 ἢ τῆς ε΄. ἢ τῆς ς΄. ἢ τῷ Σαβ. τῆς Ἀ-
 ποκρῆ, ἀποδίδ. τῇ γ΄. τῆς Τυρινῆς.
 Εἰ δὲ τύχη τῇ Κυρ. τῆς Ἀποκρ, ἢ
 τῇ β΄. τῆς Τυρινῆς, ἀποδίδεται τῇ ε΄.
 τῆς αὐτῆς ἑβδομ. Εἰ δὲ τύχη τῇ γ΄.
 ἢ τῇ δ΄. τῆς Τυρινῆς, ἀποδίδ. τῇ Κυ-
 ριακῇ. Εἰ δὲ πάλιν τύχη τῷ Σαβ.

τῶν ψυχῶν ἡ ἑορτῆ, ἢ ἡ ἀπόδοσις, ἢ
 Ἀκολουθία τῶν ψυχῶν ψάλλ. ἰδικῶς
 εἰς τὸ Κοιμητήριον ἢ ψάλλ. τῷ Σαββ
 τοῦ Ἀσώτου. Εἰ δὲ τύχη τῇ β΄. τῇ
 γ΄. τῇ δ΄. τῇ ε΄. ἢ τῇ ς΄. τῆς Τυρι-
 νῆς. Τῇ μὲν β΄. γ΄. καὶ ε΄. ψάλλεται ἡ
 Ἀκολουθία μόνη ἀνευ τοῦ Τριωδίου,
 τῇ δὲ δ΄. καὶ τῇ ς΄. ὡσαύτως. ποι-
 οῦμεν καὶ τὰς γ΄. μετανοίας μόνον
 ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου, καὶ τῶν ὀρ-
 ρῶν, λέγοντες εἰς μὲν τὴν ς΄. τὸ Τροπ.
 καὶ τὴν Προφ. τοῦ Τριωδ. εἰς δὲ τὸν
 ἑσπερινὸν μετὰ τὰ Ἀναγνώσμ. τῆς
 ἑορτῆς, καὶ τὸ ἄλλο τῆς ἡμέρας τοῦ
 Τριωδ. εἶτα τὸ Προκειμ. μετὰ μέ-
 λους. Ἐλπιδάτω... Λειτουργ. δὲ τε-
 λείται τοῦ Χρυσοστόμου μετὰ τῶν
 Τυπικῶν. Ἐτι ἐάν τύχη τῷ Σαββ. τῆς
 Τυρινῆς. λέγεται ἡ προφητεία τῆς ἡμέ-
 ρας ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ. Ἐν δὲ τῷ
 μεγάλ. ψάλλ. στιχηρὰ ε΄. τῆς ἑορτῆς ς΄.
 καὶ τῶν Πατέρων δ΄. Δόξα, τῶν Πατέ-
 ρων. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. καὶ τὰ Ἀ-
 ναγνώσμ. Ἡ Λιτῆ καὶ Ἀπόστιχα τῆς
 ἑορτῆς. Δόξα. τῶν Πατέρων. καὶ
 νῦν. τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτ. τῆς ἑορ-
 τῆς. εἶτα τῶν Πατέρων, καὶ πάλιν
 τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον τὰ καθί-
 σμ. ὁ Πολυάλεος, καὶ Εὐαγγ. τῆς ἑ-
 ορτῆς. Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν
 Πατέρων. ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς. Κοντάκ. καὶ
 οἶκος τῶν Πατέρων, καὶ καθίσμ.
 τούτων, καὶ τῆς ἑορτ. Ἀφ. ς΄. Κον-
 τάκ. καὶ οἶκ. τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ θ΄.
 στιχολογ. ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαπος. καὶ
 αἶνοι τῶν Πατέρων, καὶ τῆς ἑορτῆς.

Δόξα

Δόξα τῶν Πατέρων. καὶ νῦν. τῆς Ἐ-
 ορτῆς· καὶ τὰ ἐξῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν.
 Τυπικὰ καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς ἡ γ΄.
 ᾠδὴ τῆς Ἑορ. εἰς δ΄. καὶ ἡ ζ΄. ᾠδὴ τῶν
 Πατέρων. εἰς δ΄. Εἰσοδικὸν τῆς Ἑορτ.
 Τροπάρ. ἀμφότερα. Δόξα τὸ Κοιν. τῶν
 Πατέρων. καὶ νῦν. τῆς Ἑορ. Ἀποστο-
 λοευάγγ. καὶ Κοινωνικ. α΄. τῆς Ἑορ-
 τῆς. εἶτα τῶν Πατέρων. θ. ὅτι ἐν
 ταύταις ταῖς β. ἡμέρ. οἱ Μοναχοὶ οὐ
 καταλύουσι τὴν θ΄. καὶ ὅτι ἑορτάζε-
 ται ἡ Ἑορτῆ, ὡς εἴρηται, ἡμέρ. ἡ. εἰ
 δὲ τύχη Τυρινὴ, ὀλιγώτερον. Εἰ δὲ
 Τεσσαρακοστή, μίαν μόνην, ποι-
 οῦντες οὕτως. Ἐν μὲν τῇ ἐσπέρᾳ τῆς
 παραμονῆς. ψάλλ. τοῦ Τριφῶ. εἶτα
 τῆς Ἑορτῆς, λέγοντες καὶ τὰ ἀνα-
 γνώσματα τοῦ Τριφῶδου. καὶ τῆς Ἐ-
 ορτῆς, καὶ τελεῖται ἡ Προηγιασμένη.
 καὶ Ἀπόλυσις. Περὶ δὲ ὦραν α΄. τῆς
 νυκτὸς συναχθέντες ψάλλ. τὰ ἰδιόμ.
 τῆς Ἑορτῆς καὶ μετὰ τὸ, Δόξα, καὶ
 νῦν, λέγει τὰς εὐχὰς ὁ ἱερεὺς, καὶ δι-
 δοται τὸ κατακλαστόν, καὶ γίνεται
 ἡ ἀνάγνωσις, καὶ καθεξῆς ἡ Ἀκολου-
 θία τῆς Ἀγρυπνίας, καὶ ἡ α΄. ὦρα.
 Ἡ δὲ γ΄. ζ΄. καὶ θ΄. στιχολ. μετὰ τοῦ
 καθίσ. τοῦ Ψαλτηρίου αὐτῶν, καὶ οἱ
 μακαρισμοὶ χύμα. ὁ Ἐσπερινὸς μετὰ
 τῶν Τροπάρ. τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Τρι-
 φῶδ. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελ. τῆς
 Ἑορτῆς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσο-
 στόμου. Εἰ δὲ ἐστὶ ἄλλη ἡμέρα, μετὰ
 τὸν Προοιμιακ. καὶ τὸ, Μακάριος ἀ-
 νήρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκρ. ἰσθῶμ. ζ΄. ἡ.
 ἡ. καὶ ψάλλ. στιχ. ἰδιόμελα εἰς ἡχ. α΄.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Λέγε Συμεὼν, τίνα φέρων ἐν
 ἀγκάλαις, ἐν τῷ Ναῶ ἀγάλλῃ;
 τίτι κράζεις καὶ βοᾷς, νῦν ἠλευ-
 θέρωμαι; εἶδον γὰρ τὸν Σωτήρά
 μου· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Παρθένου
 τεχθείς· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Θεοῦ
 Θεὸς Λόγος, ὁ σαρκωθείς δι' ἡ-
 μᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον.
 αὐτὸν προσκυνήσωμεν. Δίς.

Δέχου Συμεὼν, ὃν ὑπὸ τὸν γνό-
 ρον Μωσῆς νομοθετοῦντα, προ-
 εῶρα ἐν Σινᾷ, βρέφος γενόμενον,
 Νόμῳ ὑποταττόμενον· οὗτός ἐ-
 στί, ὁ διὰ Νόμου λαλήσας· οὗ-
 τός ἐστιν, ὁ Προφῆταις ῥηθείς,
 ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας
 τὸν ἄνθρωπον· αὐτὸν προσκυνή-
 σωμεν. Δίς.

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ἄσμασιν ἐνθέ-
 οῖς, Χριστῷ συναντηθῶμεν, καὶ
 δεξώμεθα αὐτὸν, οὗ τὸ σωτήριον·
 ὃ Συμεὼν ἐώρακεν οὗτός ἐστιν,
 ὃν ὁ Δαβὶδ καταγγέλλει· αὗτός
 ἐστιν, ὁ ἐν Προφῆταις λαλήσας,
 σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, καὶ Νόμῳ
 φβεγγόμενος· αὐτὸν προσκυνήσω-
 μεν, Δίς.

Δόξα, καὶ νῦν, ἡχος πλ. β΄.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ανοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ
 σήμερον· ὁ γὰρ Ἄναρχος Λόγος
 τοῦ Πατρὸς, ἀρχὴν λαβὼν χρο-
 νικῆν, μὴ ἐκστάς τῆς αὐτοῦ Θεό-
 τητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος
 τεσσαρακονθήμερον, Μητρὸς ἐκὼν

προσ-

προσφέρεται, ἐν Ναφ τῷ νομικῶ·
καὶ τοῦτον ἀγκάλαις, εἰσδέχεται
ὁ Πρέσβυς, ἀπόλυσον κράζων, ὁ
δοῦλος τῷ Δεσπότῃ· οἱ γὰρ ὀ-
φθαλμοί μου εἶδον τὸ σωτήριόν
σου· ὁ ἔλθων εἰς τὸν Κόσμον,
σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε
δόξα σοι.

Εἰσοδος τὸ Προκείμε τῆς ἡμέρας.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ελάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἣ ἐξήγαγε τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς Αἰγύπτου,
λέγων, Ἀγιάσον μοι πᾶν πρωτό-
τοκον πρωτογενές, διανοίγον πα-
σαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.
Καὶ ἐπορεύθη Μωϋσῆς, καὶ συνή-
γαγε πάντα τὸν λαὸν, καὶ εἶπε,
Μνημονεύεται τὴν ἡμέραν ταύτην,
ἐν ἣ ἐξήλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
ἐξ οἴκου δουλείας· ἐν γὰρ χειρὶ
κραταιᾷ Κύριος ἐξήγαγεν ὑμᾶς
ἐντεῦθεν. Καὶ φυλάξασθε τὸν Νό-
μον αὐτοῦ. Καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰ-
σαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεὸς εἰς τὴν
γῆν τῶν Χανααίων, ἐν τρόπον
ᾧ μοσε τοῖς πατράσι σου. Καὶ ἀ-
φοριεῖς πᾶν πρωτότοκον διανοίγον
μήτραν τὰ ἀρσενικὰ τῷ Κυρίῳ.
Καὶ ἔσται ὡς ἂν ἐρωτήσῃ σε μετὰ
ταῦτα ὁ υἱός σου, λέγων, Τί τοῦ-
το; καὶ ἔρεῖς αὐτῷ, Ὅτι ἐν χειρὶ
κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δου-
λείας. Ἡνίκα δὲ ἐσκήρυνε Φα-
ραὼ τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέ-
κτεινε Κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν
γῆ Αἰγύπτου ἀπὸ πρωτοτόκων
ἀνθρώπων, ἕως πρωτοτόκων κτη-

νῶν· διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω τῷ Κυ-
ρίῳ πᾶν διανοίγον μήτραν τὰ ἀρ-
σενικὰ, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν
υἱῶν μου λυτρώσομαι. Καὶ ἔσται
εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου,
καὶ ἀσάλευτον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν
σου· ὅτι οὕτως ἔφη Κύριος ὁ Θεὸς
ὁ Παντοκράτωρ, Ὅτι τὰ πρωτό-
τοκα τῶν υἱῶν σου δώσεις ἐμοί.
Καὶ ἔσται πᾶς, ὃς ἂν τέξῃ παι-
δίον ἄρσεν, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ
περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροθυ-
στίας αὐτοῦ. Καὶ τριάκοντα καὶ
τρεῖς ἡμέρας οὐκ εἰσελεύσεται
εἰς τὸ Ἅγιαστήριον τοῦ Θεοῦ
πρὸς τὸν Ἰσραῆλ, ἕως πληρωθῶ-
σιν αἱ ἡμέραι τῆς καθάρσεως, καὶ
μετὰ ταῦτα προσοίσει τῷ Κυρίῳ
ἄμνόν ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὄλο-
καύτωμα, καὶ νεοσσὸν περιστερᾶς
ἢ τρυγόνος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν
Ἱερεῖα· ἢ ἀντὶ τούτων προσοίσει
ἐναντι Κυρίου δύο νεοσσούς πε-
ριστερῶν, ἢ δύο τρυγόνας, καὶ
ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς,
ὅτι ἀπόδομα ἀποδοδόμενοι οὗτοί
μοι εἰσιν ἐκ πάντων τῶν Υἱῶν
Ἰσραὴλ. Καὶ εἴληφα αὐτούς, καὶ
ἡγίασα αὐτούς ἐμοὶ ἀντὶ τῶν πρω-
τοτόκων τῶν Αἰγυπτίων, ἣ ἡμέ-
ρα ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν
γῆ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως
κτήνους, εἶπεν ὁ Θεὸς ὁ Ὑψι-
στος, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εγένετο τοῦ ἔτους, οὗ ἀπέθα-
γεν Ὀζίας ὁ Βασιλεὺς, εἶδον τὸν

Κύ-

Κύριον καθήμενον ἐπὶ Θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου, καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ Σεραφίμ εἰστήκεισαν κύκλω αὐτοῦ, ἐξ πτέρυγες τῶ ἐνὶ καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατεκάλυπτον τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ κατεκάλυπτον τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο. Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἔλεγον, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός, καὶ πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐπλήσθη καπνοῦ. Καὶ εἶπον· ὦ τάλας ἐγὼ, ὅτι κατανένυγμαί, ὅτι ἄνθρωπος ὢν, καὶ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ, καὶ τὸν Βασιλέα Κύριον Σαβαώθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ ἀπεστάλη πρὸς με ἐν τῶν Σεραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ἤψατο τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἤψατο τοῦ τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἀμαρτίας σου περικαθαριεῖ. Καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου λέγοντος, Τίνα ἀποστείλω; καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τούτον; καὶ εἶπον, Ἰδοὺ ἐγὼ, ἀπόστειλόν με. Καὶ εἶπε, Πορεύθητι, καὶ εἰπέ τῶ λαῷ τούτῳ. Ἀκοῆ ἀκούσετε, καὶ οὐμὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐμὴ ἴδητε. Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου,

καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς. Καὶ εἶπα, Ἔως πότε Κύριε; καὶ εἶπεν, Ἔως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἰκοὶ παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος. Καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Προφητείας Ἰσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἰδοὺ Κύριος κάθηται ἐπὶ Νεφέλης κούφης, καὶ ἤξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ σεισθήσονται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἠττηθήσεται ἐν αὐτοῖς. Καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βουλήν αὐτῶν διασχεδάσω καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας κυρίων σκληρῶν, τότε λέγει Κύριος ὁ δεσπότης, ὁ ἅγιος Σαβαώθ. Πίονται οἱ Αἰγύπτιοι ὑδῶρ τὸ παρὰ θάλασσαν, ὃ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει, καὶ ξηρανθήσεται. Τότε λέγει Κύριος, Ποῦ εἰσι νῦν οἱ σοφοὶ σου; ἀναγγελάτωσάν σοι, καὶ εἰπάτωσάν σοι, τί βεβούλευται Κύριος Σαβαώθ ἐπ' Αἴγυπτον; Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι ὡς γυναῖκες, ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς Κυρίου Σαβαώθ, ἣν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς. Καὶ

ἔσται

ἔσται Θυσιαστήριον Κυρίου ἐν
 χώρα Αἰγυπτίων, καὶ στήσει πρὸς
 τὸ ὄριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ· καὶ
 ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα
 Κυρίῳ ἐν χώρα Αἰγύπτου, ὅτι
 κεκράζονται πρὸς Κύριον, καὶ ἀ-
 ποστειλεῖ αὐτοῖς Κύριος ἄνθρωπον,
 ὃς σώσει αὐτούς. Καὶ γνωστός
 ἔσται Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις,
 καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν
 Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ
 ποιήσουσι θυσίαν καὶ δῶρον, καὶ
 εὐξονται, καὶ ἀποδώσουσι τὰς εὐ-
 χάς αὐτῶν τῷ Κυρίῳ.

Καὶ τοῦ Τριψιδίου ἡ προφ. ἐάν ἐς,
 δ' ἢ ε'. τῆς τυρινῆς. Εἰς τὴν Λιτὴν
 στιχηρὰ ἰδιόμειλα. ἤχος α'. Ἀνατολίου.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, ὁ καὶ τὸν
 Νόμον πάλαι ἐν Σινᾷ δούς τῷ
 Μωσῆϊ, σήμερον βρέφος ὁράται,
 καὶ κατὰ Νόμον ὡς Νόμου Ποι-
 ητῆς, τὸν Νόμον ἐκπληρῶν Ναῶ
 προσάγεται, καὶ τῷ Πρεσβύτῃ
 ἐπιδίδοται· δεξάμενος δὲ τοῦτον
 Συμεὼν ὁ δίκαιος, καὶ τῶν θεσ-
 μῶν τὴν ἔλβασιν ἰδὼν τελεσθεῖ-
 σαν, γηθοσύνως ἐβόα, Εἶδον οἱ
 ὀφθαλμοί μου τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυ-
 στήριον ἀποκεκρυμμένον, ἐπ' ἐτ-
 χάτων τούτων τῶν ἡμερῶν φα-
 νερωθέν, φῶς διασκεδάζον τῶν
 ἀπίστων Ἐθνῶν τὴν σκοτόμαιναν,
 καὶ δόξαν τοῦ νεολέκτου Ἰσραήλ·
 διὸ ἀπόλυσον τὸν δοῦλόν σου ἐκ
 τῶν δεσμῶν τοῦ δε τοῦ σαρκίου,
 πρὸς τὴν ἀγῆρω καὶ θαυμασίαν
 ἄληκτον ζωὴν, ὁ παρέχων τῷ
 Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σήμερον ὁ πάλαι τῷ Μωσῆϊ ἐν
 Σινᾷ Νόμον ἐπιδούς, τοῖς νομι-
 κοῖς ὑποκύπτει θεσμοῖς, δι' ἡμᾶς
 ὡς εὐσπλαγχνος καθ' ἡμᾶς γεγο-
 νώς νῦν ὁ καθαρὸς Θεός, ὡς παι-
 δίον ἅγιον, μήτραν διανοῖξαν ἁ-
 γνήν, ἑαυτῷ ὡς Θεὸς συγχομί-
 ζεται, τῆς τοῦ Νόμου κατάρτας
 ἐλευθερῶν, καὶ φωτίζων τὰς ψυ-
 χὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Σήμερον Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκά-
 λαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑ-
 ποδέχεται· ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον
 πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο,
 ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πλάκας δόν-
 τα αὐτῷ· οὗτός ἐστιν ὁ ἐν τοῖς
 Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ Νό-
 μου Ποιητῆς· οὗτός ἐστιν ὃν ὁ
 Δαβὶδ καταγγέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι
 φοβερὸς, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ
 πλούσιον ἔλεος.

Ὁ αὐτός Γερμανοῦ.

Οἱ δὲ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸν Ἱερὸν ἢ ἱερὰ Παρθένος
 προσεκόμισεν ἐν Ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ·
 ἀπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεὼν,
 εἰδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος,
 καὶ ἐβόησε, Νῦν ἀπολύεις τὸν
 δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ
 ῥημά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Δόξα ἤχος πλ. α'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Ερηνάτε τὰς γραφὰς, καθὼς
 εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ
 Θεὸς ἡμῶν· ἐν αὐταῖς γὰρ εὐ-

ρισκο-

ρίσκομεν αὐτόν, τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιθνούμενον καὶ γαλακτοτροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ Συμεῶν βασταχθέντα, οὐ δοκῆσει οὐδὲ φαντασία, ἀλλ' ἀληθεῖα τῷ Κόσμῳ φανέντα· πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ Ἰερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου Νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα, ὃν Συμεῶν δεξάμενος ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥήμά σου τὸν δούλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Ἀπόστιχα ἰδιόμελα ἤχος βαρύς.

Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Κατακόμησον τὸν Νυμφῶνά σου Σιών, καὶ ὑπόδεξαι τὸν Βασιλέα Χριστόν· ἄσπασαι τὴν Μαριάμ, τὴν ἐπουράνιον πύλην· αὕτη γὰρ Θρόνος Χερουβικὸς ἀνεδείχθη· αὕτη βαστάζει τὸν Βασιλέα τῆς Δόξης. Νεφέλη φωτὸς ὑπάρχει ἢ Παρθένος, φέρουσα ἐν σαρκὶ Υἱὸν πρὸ ἑωσφόρου, ὃν λαβῶν Συμεῶν ἐν ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἐκήρυξε λαοῖς, Δεσπότην αὐτὸν εἶναι, ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, καὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου.

Στίχος. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Τὸν ἐκλάμψαντα πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἐκ μήτρας Παρθενικῆς, φέρουσα ἐν τῷ

Ναῶ, ἢ Ἀπειρόγαμος Μητήρ, τὸν ἐν Σιναίῳ νομοθετήσαντα ὄρει, τῇ διατάξει τῇ νομικῇ περὶ θάρχουντα, προσήγεν Ἱερεῖ, Πρεσβύτη καὶ Δικαίῳ, Χριστόν τὸν Κύριον, ἰδεῖν χρηματισθέντα, ὃν δεξάμενος Συμεῶν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἠγαλλιάσατο βοῶν, Θεὸς ὑπάρχει οὗτος, τῷ Πατρὶ συναίδιος, καὶ Λυτρωτῆς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχος Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων.

Τὸν ὀχοούμενον ἐν ἄρμασι Χερουβιμ, καὶ ὑμνούμενον ἐν ἄσμασιν Σεραφίμ, φέρουσα ἐν ἀγκάλαις ἢ Θεοτόκος Μαρία, Ἀπειρογάμως ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα, τὸν Νομοδότην Νόμου, πληροῦντα Νόμου τάξιν, ἐδίδου χερσὶ Πρεσβύτου Ἱερέως· ζωὴν δὲ φέρων, ζωῆς ἠτέϊτο λύσιν, λέγων, Δέσποτα νῦν ἀπόλυσόν με, μηνῦσαι τῷ Ἀδὰμ, ὡς εἶδον ἀτρεπτον βρέφος, Θεὸν προαιώνιον καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Δόξα καὶ νῦν ἤχος· πλ. δ΄.

Ἀνδρέου Κρήτης.

Ο τοῖς Χερουβιμ ἐποχοούμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, σήμερον τῷ θεῷ Ἰερῷ κατὰ Νόμον προσφερόμενος, πρεσβυτικαῖς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις, καὶ ὑπὸ Ἰωσήφ εἰσδέχεται δῶρα θεοπρεπῶς, ὡς ζεῦγος τρυγόνων, τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν Ἐθνῶν τὸν νεόλεκτον λαόν, περιστερῶν δὲ δύο νεοσοῦς, ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς· τοῦ πρὸς αὐτὸν χρησμοῦ δὲ,

Συ-

Συμεών τὸ πέρας δεξάμενος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον Θεοτόκον Μαρίαν, τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐτῆς προηγόρευσε, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαιτεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς προεπηγγείλω μοι, ὅτι εἰδόν σε τὸ προαιώνιον φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύριον, τοῦ χριστωνύμου λαοῦ.

Ἄπολυτικίον ἤχος α'.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, Χριστός· ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτιζὼν τοὺς ἐν σκότει· εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα Δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν Ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν. Ἐξ γ'.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν Κάθισμα ἤχος α'.

Χορὸς Ἀγγελικὸς, ἐκπληττέσθω τὸ θαῦμα, βροτοὶ δὲ ταῖς φωναῖς, ἀνακράξωμεν ὕμνον, ὀρῶντες τὴν ἄφατον, τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν· ὄν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, νῦν γηραλατοὶ ἐναγκαλιζονται χεῖρες, τὸν μόνον φιλάνθρωπον Δίς.

Μετὰ τὴν Ε'. στιχολογίαν Κάθισμα ἤχος α'. Τὸν τάρον σου Σωτήρ.

Ο ὦν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ Θρόνου Ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη· καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος, ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν

ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις οἰκτιρῶν, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου. Δίς.

Μετὰ τὸν Πολυελεον Κάθισμα ἤχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Νηπιᾶζει δι' ἐμὲ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν, καθαρσίων κοινωνεῖ, ὁ καθαρῶτατος Θεὸς, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ Παρθένου· καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτὸν, Θεὸν φανεῖντα σαρκί, καὶ ὡς ζῶν ἠσπάζετο, καὶ χαίρων πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· ἀπόλυσόν με, σὲ γὰρ κατεῖδον, τὴν ζῶν τῶν ἀπάντων.

Οἱ Ἀνασταθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον ἤχος δ'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου· στίχος. Ἐξηκρέυξατο ἡ καρδία μου. Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ, ᾧ ὄνομα Συμεὼν· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος Δίκαιος καὶ εὐλαβῆς, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου. Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ Ἱερὸν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ Παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ Νόμου περὶ

αὐ-

αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε, Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥήμά σου, ἐν εἰρήνῃ. Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

ἘΝ Τῷ Ν'. καὶ τὸ ἰδιόμελον ἤχος πλ. β., Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον φύλ.

ἘΝ Τῷ Κανῶν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Χριστὸν γεγηθῶς Πρέσβυς ἀγκαλιέται.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.

Ὡδὴ α'. ἤχος γ'. ὁ-εἰρμός.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον, πέδον
» Ἥλιος, ἐπεπόλευσε ποτέ· ὡσεὶ
» τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν
» ὕδωρ, λαῶν πεζοποντοποροῦντι,
» καὶ θεαρέστως μέλποντι, ἄσωμεν
» τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδό-
» ξασται.

Ρανάτωσαν ὕδωρ Νεφέλαι, Ἥλιος ἐν Νεφέλῃ γὰρ κούφη, ἐποχοῦ-
μενος ἐπέστη, ἀκηράτοις ὠλέναις,
Χριστὸς ἐν τῷ Ναῶ ὡς βρέφος·
διὸ πιστοὶ βοήσωμεν, ἄσωμεν τῷ
Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ισχύσατε χεῖρες Συμεῶν τῷ γή-
ρᾳ, ἀνειμέναι καὶ κνήμαι, παρει-
μέναι δὲ πρεσβύτου, εὐθυβόλως
κινεῖσθε, Χριστοῦ πρὸς ὑπαντήν
χορεῖαν, σὺν Ἀσωμάτοις στήσατε.

ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ
δεδόξασται.

Συνέσει ταθέντες, οὐρανοὶ εὐφράν-
θητε, ἀγάλλου δὲ ἡ γῆ· ὑπερθέων
γὰρ ἐκ κόλπων, ὁ τεχνίτης φοι-
τήσας, Χριστὸς ὑπὸ Μητρός Παρ-
θένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται,
νήπιος ὁ πρὸ πάντων· ἐνδόξως γὰρ
δεδόξασται.

Ὡδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πε-
» ποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν
» Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ τι-
» μίῳ σου αἵματι.

Ο πρωτότοκος, ἐκ τοῦ Πατρὸς
πρὸ αἰῶνων, Πρωτότοκος νήπιος,
Κόρης ἀφθόρου, τῷ Ἀδὰμ χεῖρα,
προτεινῶν ἐπέφανε.

Νηπιόφρονα, τὸν γεγονότα ἀπί-
τη, Πρωτόπλαστον ἐμπαλιν ἐπα-
νορθώσων, Θεὸς Λόγος νηπιάσας
ἐπέφανε.

Γῆς ἀπόγονον, παλινδρομήσασαν
ταύτην, Θεότητος σύμμορφον φύ-
σιν ὁ Πλάστης, ὡς ἀτρέπτως νη-
πιάσας ἀνέδειξε·

Κάθισμα ἤχος δ'. Κατεπλάγη.

Εν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, πάλαι κα-
τεῖδε Μωϋσῆς, τὰ ὀπίσθια Θεοῦ,
καὶ ἀμυδρῶς θείας φωνῆς, κατη-
ξιώθη ἐν γνόφῳ τε καὶ θεέλλη-
νῶν δὲ Συμεῶν, τὸν σαρκωθέντα
Θεόν, ἀτρέπτως δι' ἡμᾶς ἐνηγα-
λίσατο, καὶ γεγηθῶς ἠπείγετο
τῶν τῆ δε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν

αἰώ-

αἰώνιον· διὸ ἐβόα, Νῦν ἀπολύεις,
τὸν δούλον σου Δέσποτα.

Ὠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός,

» **Ε**κάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ
» σου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ
» προσελθὼν τοῦ ἀγιασμάτος σου,
» τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ Ναῶ
» τῆς δόξης σου, ὠφθης ὡς βρέ-
» φος ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐ-
» πληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰ-
» νέσεως.

Γηθόμενος Συμεὼν τῶν ἀποβρή-
των Μύστης, ἡ Θεοτόκος ἐβόα, ὄν
ὑφ' Ἀγίου πάλαι κεχηρημάτισαι
Πνεύματος, νηπιάσαντα Λόγον,
Χριστὸν ἐναγκαλίζου κράζων αὐ-
τῷ, **Ε**πλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς
αἰνέσεως.

Ον ἤλπισας Συμεὼν ἠλικιώτην
βρεφῶν, χαίρων ὑπόδεξαι Χρι-
στὸν, τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ θείου τὴν
παράκλησιν, τοῦ Νόμου Ποιητὴν
καὶ Δεσπότην, πληροῦντα Νόμου
τάξιν, κράζων αὐτῷ, Ἐπλήσθη
τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Θεώμενος Συμεὼν Λόγον τὸν
Ἄναρχον, μετὰ σαρκὸς ὡς ἐν
Θρόνῳ Χερουβικῷ, Παρθένῳ ἐπο-
χούμενον, τὸν αἴτιον τοῦ εἶναι
τὰ πάντα, ὡς βρέφος, ἐκπλαγεῖς,
ἐβόα αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα
τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὠδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**s εἶδεν Ἡσαίας συμβολικῶς,
» ἐν Θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ'
» Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμε-

νον, ὃ τάλας ἐβόα ἐγὼ πρὸ
» γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν,
» φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης
» δεσπόζοντα.

Συνεῖς ὁ θεῖος Πρέσβυς, τὴν προ-
φανεῖσαν πάλαι τῷ Προφῆτῃ δό-
ξαν, χερσὶ Λόγον βλέπων Μητρὸς
κρατούμενον· ὃ χαίροις ἐβόα Σε-
μνή· ὡς γὰρ Θρόνος περιέχεις
τὸν Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ
εἰρήνης δεσπόζοντα.

Προκύψας ὁ Πρεσβύτες, καὶ τῶν
ἰχνῶν ἐνθέως ἐφαψάμενος, τῆς
Ἄπειρογάμου καὶ Θεομήτορος,
πῦρ ἔφη βαστάξεις Ἀγνή, βρέ-
φος φρίττω ἀγκαλίσασθαι Θεόν,
φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης
δεσπόζοντα.

Ρύπτεται Ἡσαίας τοῦ Σεραφίμ,
τὸν ἄνθρακα δεξάμενος, ὁ Πρέ-
σβυς ἐβόα τῇ Θεομήτορι· σὺ ὡ-
σπερ λαβίδι χερσὶ, λαμπρύνεις
με, ἐπιδοῦσα ὄν φέρεις, φωτὸς
ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπό-
ζοντα.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς,
» τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον· ὁ
» λαοῖς ἐπέστη, ἐκ Θεοῦ Χριστέ
» σὺ Θεός μου.

Σιῶν σὺ λίθος, ἐναπετέθης, τοῖς
ἀπειθοῦσι προσκόμματος, καὶ
σκανδάλου πέτρα, ἀρραγῆς πι-
στῶν σωτηρία.

Βεβαίως φέρων, τὸν χαρακτῆρα,
τοῦ πρὸ αἰώνων σε φύσαντος, τὴν

690-

βροτῶν δι' οἶκτον νῦν ἀσθένειαν περιέθου.

Υἰὸν Ὑψίστου, Υἰὸν Παρθένου, Θεὸν παιδίον γενόμενον, προσκυνήσαντά σε, νῦν ἀπόλυσον ἐν εἰρήνῃ.

Κοντάκ. ἡγ. α.

Ο μήτραν Παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεῶν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεός. ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς, οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Θεοτόκῳ προσδράμωμεν, οἱ βουλόμενοι κατιδέειν τὸν Υἰὸν αὐτῆς πρὸς Συμεῶν ἀπαγόμενον, δν περ Οὐρανόθεν οἱ Ἀσώματοι βλέποντες, ἐξεπλήττοντο λέγοντες, Θαυμαστά θεωροῦμεν νυνὶ καὶ παράδοξα, ἀκατάληπτα, ἀφραστα· ὁ τὸν Ἀδὰμ δημιουργήσας, βαστάζεται ὡς βρέφος· ὁ ἀχώρητος χωρεῖται ἐν ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου· ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων ἀπεριγράπτως ὑπάρχων τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ἐκὼν περιγράφεται σαρκί, οὐ Θεότητι, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ β'. ἐορτάζομεν τὴν Ἰπαπαντὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Αφ' οὗ παρῆλθον τεσσαράκοντα ἡμέραι ἀπὸ τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ

Χριστοῦ, ἡ Παναγία αὐτοῦ μήτηρ μετὰ τοῦ μνήστορος Ἰωσήφ, κατὰ τὸν παρ' Ἰουδαίους ἐπικρατοῦντα νόμον, προσήνεγκεν αὐτὸν τῷ Θεῷ· τότε δὲ καὶ ὁ δίκαιος Συμεὼν δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν Κύριον, εἶπε· «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα κατὰ τὸ ῥημά σου. κλπ.» καὶ παρευθὺς ἐλύθη τοῦ δεσμοῦ τοῦ σαρκίου του, ἐκδημήσας πρὸς Κύριον. Καὶ ταύτης οὖν τῆς εἰς τὸν ναὸν προσαγωγῆς τοῦ Σωτῆρος μνήμην ἐπιτελεῖ ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία· ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθοδώρου.

Οὗτος ὁ ἅγιος διὰ τὴν ὑπὲρ Χριστοῦ ὁμολογίαν, πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς Καππαδοκίας παραδοθεὶς, τύπτεται ἰσχυρῶς, καὶ πολυειδῶς βασανισθεὶς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰορδάνης ὁ Τραπεζούντιος, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας, κατὰ τὸ 1650 ἔτος.

† Ὁ ἅγιος νέος Ὀσιομάρτυς Γαβριὴλ, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1676.

Ὠδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα,
» Παῖδας θεολογήσαντας, καὶ
» παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα,
» Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς
» μελωδοῦντες, Εὐλογητὸς ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀδὰμ

Αδάμ ἐμφανίσων ἀπειμι, εἰς Ἄδου διατρίβοντι, καὶ τῇ Εὐᾶ προκομίσων εὐαγγέλια, Συμεῶν ἀνεβόα, σὺν Προφήταις χορευῶν, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γένος χοϊκὸν ρυσάμενος, Θεὸς ἕως τοῦ Ἄδου ἤξει, αἰχμαλώτους δὲ παρέξει πάσαν ἄφεισιν, καὶ ἀνάβλεψιν πηροῖς, ὡς ἀλάλοις βοηῖσαι, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ σοῦ τὴν καρδίαν ἀσθορε, ῥομφαία διελεύσεται, Συμεῶν τῇ Θεοτόκῳ προηγόρευσεν, ἐν Σταυρῷ καθορῶσα, σὸν Υἱὸν ὃ βοῶμεν, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἦδὴ Η΄: Ὁ Εἰρμός:

» **Α**στέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ
» θεοσεβεῖα προεστῶτες Νεανίαι,
» τῇ φλογί δὲ μὴ λωβηθέντες,
» θεῖον ὕμνον ἐμελπὼν, Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύ-
» ριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Λαὸς Ἰσραὴλ τὴν σὴν δόξαν, τὸν Ἐμμανουὴλ ὀρῶν Παιδίον ἐκ Παρθένου, πρὸ προσώπου τῆς θείας Κιβωτοῦ νῦν χόρευε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιδοὺ Συμεῶν ἀνεβόα, τὸ ἀντιλεγόμενον σημεῖον οὗτος ἔσται, Θεὸς ὢν καὶ Παιδίον· τούτῳ πί-

σται μέλψωμεν, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωὴ πεφυκῶς οὗτος ἔσται, πῶσις ἀπειθοῦσι, νιπιάσας Θεὸς Λόγος, ὡς ἀνάστασις πᾶσι τοῖς πιστεῖ μέλπουσιν, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦδὴ Θ΄: Ὁ Εἰρμός:

Ἄκατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοί, καὶ Ἀγγέλοις, καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε Ἀγνή·

» **Ε**ν νόμῳ σκιαῖ καὶ γράμματι,
» τύπον κατιδῶμεν οἱ πιστοί, πᾶν
» ἄρσεν τὸ τὴν Μήτηραν διανοίγον,
» Ἄγιον Θεῶ· διὸ πρωτότοκον
» Λόγον, Πατρός Ἀνάρχου Υἱόν,
» Πρωτοτοκοῦμενον Μητρί, Ἄπει-
» ράνδρως μεγαλύνομεν.

Ἀγχαλίζεται χερσίν, ὁ πρεσβύτης Συμεῶν, τὸν τοῦ λόγου ποιητὴν, καὶ δεσπότην τοῦ πάντός·

Τὸ αὐτό.

Βουλῆθεις ὁ πλαστοουργός, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδάμ· μήτραν ᾤκησε τὴν σὴν, τῆς παρθένου καὶ ἀγνῆς.

Τοῖς πρὶν νεογῶν τρυγόνων ζευγος, δυάς τε ἦν νεοσσῶν· ἀνθ' ὧν ὁ θεὸς Πρέσβυς, καὶ σώφρων Ἄννα Προφήτις, τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι, καὶ οἴῳ γόνῳ Πατρός, ἐν τῷ Ναῶ προσιόντι, λειτουργοῦντες ἐμεγάλυνον.

(ΤΟΜ. Β΄.)

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, μακα-
ρίζει σε ἀγνή, καὶ δοξάζει σε
πιστῶς, ὡς μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Τὸ αὐτό.

Δεῦτε ἴδετε Χριστὸν, τὸν δεσ-
πότην τοῦ παντός, ὃν βαστάζει
Συμεῶν, σήμερον ἐν τῷ Ναῶ.

Απέδωκάς μοι ἐβόα Συμεῶν,
τοῦ σωτηρίου σου Χριστέ ἀγαλ-
λίαι· ἀπόλαβέ σου τὸν λάτριν,
τὸν τῆ σκιᾷ κεκμηκότα, νέον τῆς
χάριτος, Ἱεροκήρυκα Μύστην, ἐν
αἰνέσει μεγαλύνοντα.

Ἐπιβλέπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ
ποιεῖς τρέμειν αὐτήν, καὶ πῶς γέ-
ρων κεκμηκῶς, σέ κατέχει ἐν
χερσί·

Τὸ αὐτό.

Ὅν οἱ ἄνω λειτουργοὶ, τρόμῳ
λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεῶν,
ἀγκαλίζεται χερσί.

Ιεροπρεπῶς ἀνθωμολογεῖτο, Ἄν-
να ὑποφητεύουσα, ἡ σώφρων καὶ
δσία, καὶ πρεσβυρά τῷ Δεσπότην,
ἐν τῷ Ναῶ διαβρήδην· τὴν Θεο-
τόχον δὲ ἀνακηρύττουσα, πᾶσι
τοῖς παροῦσιν ἐμεγάλυνεν.

Ζήσας ἔτι Συμεῶν, ἕως εἶδε
τὸν Χριστὸν, καὶ ἐβόα πρὸς αὐ-
τόν, νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ. Τὸ αὐτό.

Ἦ λαβὶς ἡ μουσικὴ, ἡ τὸν ἄν-
θρακα Χριστὸν, συλλαβοῦσα ἐν
γαστρὶ σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Τοῖς πρὶν νεογνῶν κτλ.

Θέλων ἐνηθρώπησας, ὁ προά-

ναρχος Θεός, καὶ ναῶ προσφέρε-
σαι, τεσσαρακονθήμερος.

Τὸ αὐτὸ Δόξα.

Ἡ τῆ φύσει μὲν μονάς, τοῖς
προσώποις δὲ τριάς, φύλαττε
τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστεύ-
οντας εἰς σέ.

Απέδωκάς μοι ἐβόα κτλ.

καὶ νῦν.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν
Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύ-
λαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ιεροπρεπῶς ἀνθωμολογεῖτο κτλ.

Ἐξαποστειλάριον. Αὐτόμελον, ἐκ γ΄.

Εν Πνεύματι τῷ ἱερῷ, παρα-
στάς ὁ Πρεσβύτες, ἀγκάλαις
ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ Νόμου Δεσπό-
την, κραυγάζων, Νῦν τοῦ δεσμοῦ
με, τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς
εἶρηκας ἐν εἰρήνῃ· εἶδον γὰρ τοῖς
ὀφθαλμοῖς, ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν,
καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἰνούς. Πᾶσα ἰκνοή,
ἰστῶμεν στίχους δ΄· καὶ ψάλλομεν
προσόμοια ἤχος δ΄.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀπο-
πληρῶν ὁ Φιλάνθρωπος, τῷ Ναῶ
νῦν προσάγεται, καὶ τοῦτον εἰσ-
δέχεται, γηραιαῖς ἀγκάλαις, Συ-
μεῶν ὁ Πρέσβυς, Νῦν ἀπολύεις
με βοῶν, πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακα-
ριότητα· κατείδον γὰρ σε σήμερον,
σάρκα θνητὴν περιεκείμενον, τὸν
ζωῆς κυριεύοντα, καὶ θανάτου
δεσπίζοντα.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν, Ἐθνῶν
ἐπέ-

ἐπέφανας Κύριε, ἐπὶ κούφης
καθήμενος, νεφέλης ὁ Ἥλιος,
τῆς Δικαιοσύνης, Νόμου τὸ σκιώ-
δες, ἀποπληρῶν καὶ τὴν ἀρχὴν,
καθυποφαίνων τῆς νέας χάριτος·
διό σε θεασάμενος, ὁ Συμεὼν ἀ-
νεκραύγαζεν, ἐκ φθορᾶς με ἀπό-
λυσον, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Κόλπων τοῦ γεννήτορος, μὴ
χωρισθεὶς τῇ Θεότητι, σαρκωθείς
ὡς εὐδόκησας, ἀγκάλαις κρατού-
μενος, τῆς Ἀειπαρθένου, χερσὶν
ἐπεδόθης, τοῦ Θεοδόχου Συμεῶν,
ὁ τῇ χειρὶ σου κρατῶν τὰ σύμ-
παντα· διό, Νῦν ἀπολύεις με, πε-
ριχαρῶς ἀνεκραύγαζεν, ἐν εἰρήνῃ
τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε Δέ-
σποτα.

Δόξα καὶ νῦν. ἤχος πλ. β'.

Ο ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς, τὴν
σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφ' ἄρματος
Χερουβὶμ, ἀνακλιθῆναι εὐδοκήσας
Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ἡμᾶς τοὺς
ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν
τυραννίδος, ἀνακαλοῦμενος ῥῦσαι,
καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.
Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἀπὸ
τοῦ Κανόνος. Ὡδὴ γ'· καὶ ε'. Εἰσοδι-
κόν.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ,
ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Ἀπεκά-
λυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Γιὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκά-
λαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθεὶς,
ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλοῦϊα, καὶ,
τὸ Τροπάριον· Χαῖρε Κεχαριτωμένη.

Δόξα καὶ νῦν. Ὁ μήτραν παρθενι-
κὴν. Προκείμενον Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου.
Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.
Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς

Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, χωρὶς πάσης ἀντιλο-
γίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείτ-
τονος εὐλογεῖται. Καὶ ὧδε μὲν
δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι
λαμβάνουσι, ἐκεῖ δὲ μαρτυρού-
μενος ὅτι ζῆ. Καὶ (ὡς ἔπος
εἰπεῖν) διὰ Ἀβραάμ καὶ Λευὶ,
ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτω-
ται. Ἐτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ
Πατρὸς ἦν, ὅτε συνήνησεν αὐτῷ
ὁ Μελχισεδέκ. Εἰ μὲν οὖν τε-
λείωσις διὰ τῆς Λευιτικῆς ἱερω-
σύνης ἦν, (ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ
νενομοθέτητο) τίς ἐτι χρεῖα, κα-
τὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἕτερον
ἀνίστασθαι Ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ
τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι; Με-
τατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης,
ἐξ ἀνάγκης καὶ Νόμου μεταθεσις
γίνεται. Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται
ταῦτα, φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν,
ἄφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχηκε τῷ
ουσιαστηρίῳ. Πρόδηλον γὰρ, ὅτι
ἐξ Ἰουδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος
ἡμῶν· εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ
ἱερωσύνης Μωσῆς ἐλάλησε· καὶ
περισσότερον ἐτι κατάδηλόν ἐστιν,
εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισε-
δέκ ἀνίσταται Ἱερεὺς ἕτερος, ὃς
οὐ κατὰ Νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς
γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς
ἀκαταλύτου. Μαρτυρεῖ γὰρ, ὅτι

σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἀλληλοῦια ἤχος πλ. δ'.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνήγαγον οἱ γοιβεῖς τὸ Παιδίον Ἰησοῦν εἰς Ἱεροσόλυμα.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

3. Φεβρουαρίου. Τοῦ Δικαίου Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου.

Τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ὅ τῆς ἑορτῆς ἤχος δ'. Νόμον τὸν ἐν γράμματι, φύλ. 594. καὶ ὅ τοῦ ἁγίου ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημειώσιν.

Δίκαιος καὶ τέλειος, καὶ κατὰ πάντα αἰοίδιμος, χρηματίζων Θεόπνευστε, Θεὸν μόνον τέλειον, εἰς τὸ δικαιοῦσαι, τὸν Κόσμον ἐλθόντα, καθυπεδέξω ταῖς χερσὶ, σωματωθέντα καὶ ἀπολέλυσαι, τοῦ σώματος βοῶν αὐτῷ, Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ἐν εἰρήνῃ φιλόνηθρως, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Νεάζων τῷ πνεύματι, προβεβηκῶς δὲ τῷ σώματι, Συμεῶν κεχηματῖσαι, μὴ ὄψεσθαι θάνατον, ἕως ἴδῃς Βρέφος, νέον τὸν πρόοντα, πρὸ τῶν αἰῶνων Ποιητὴν, Θεὸν τῶν ὄλων σάρκα πτωχεύ-

σαντα· ἰδὼν δὲ ἀνεσχίρησας, καὶ τῆς σαρκὸς λύσιν ἤτησας, πρὸς τὰ θεῖα σκηνώματα, μεταβάς ἀγαλλόμενος.

Αννα ἡ Θεόπνευστος, καὶ Συμεῶν ὁ πανόλβιος, προφητεία λαμπρόμενοι, ἐν Νόμῳ τε ἄμειπτοι, ἀποδεδειγμένοι, τὸν Νόμου δοτήρα, Βρέφος ὄφθεντα καθ' ἡμᾶς, ἰδόντες τοῦτον νῦν προσεκύνησαν· αὐτῶν τὴν μνήμην σήμερον, περιχαρῶς ἑορτάσωμεν, κατὰ χρέος δοξάζοντες, Ἰησοῦν τὸν φιλόνηθρον.

Δόξα, καὶ νῦν ἤχος πλ. β', 'Ὁ ἐν χερσὶ φύλ. 595. Ἀπόστιχα. Οἶκος τοῦ Βύφραθα. φύλ. 581). Ἀπολυτικιον, Χαῖρε κεχαριτωμένη, φύλ. 589. Τὸ πρῶν κάθισμα ἤχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον λόγον.

Εν τῷ ναῷ προσηγήθης τὰ εἰθισμένα πληρῶν, ὁ ποιητὴς καὶ Δεσπότης, καὶ τοῦ νόμου δοτήρ, καὶ ἀγάλαις Συμεῶν εὐδοκία τῆσθ, βασταχθῆναι ἐν σαρκί, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, καὶ πᾶσαν κτίσιν συνεχῶν, ἡνέσχου μόνε οἰκτίρων, τὸ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύψας ἡμῖν.

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ γ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου καὶ τῆς προφήτιδος Ἄννης.

Ο μὲν Δίκαιος Συμεῶν ἔζησε πολλοὺς χρόνους, ἕως εἶδε τὸν

Χρι-

Χριστόν, καὶ οὕτως εἰπὼν τὸ, Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη. οὐ-
 τος, ὡς λέγεται, ἐχρημάτισεν εἰς
 τῶν ἐβδομήκοντα διδασκάλων καὶ
 ἐξηγητῶν τῆς θείας γραφῆς· ἡ δὲ
 προφήτις Ἄννα ἦτον θυγάτηρ
 Φανουὴλ· ἐπτὰ δὲ χρόνους μετὰ
 τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ζήσασα, καὶ
 μετὰ ταῦτα μείναςα χήρα, παρ-
 ευρίσκετο πάντοτε ὑπηρετοῦσα ἐν
 τῷ ναῶ, ὅπου τελευταῖον ἠξιώθη
 ἰδεῖν τὸν Χριστόν. Πολλὰ δὲ βιώ-
 σασα ἔτη, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι
 Μάρτυρες Ἀνδριανὸς καὶ Εὐβου-
 λος ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Βλάσιος
 ὁ ἐκ Καισαρίας βουκόλος, ἐν εἰ-
 ρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ Προφήτης Ἀζαρίας, ἐν
 εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Παῦλος
 καὶ Συμεὼν, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ Ὅσιος Κλαύδιος, ἐν εἰ-
 ρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς. Ὁ
 μοίως καὶ ἀπόστιχα φύλ. 594.

4. Φεβρουαρίου. Τοῦ Ὁσίου Ἰσι-
 δώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
 ψάλλομεν 3 τῆς ἑορτῆς φύλ. 584. καὶ
 3 τοῦ Ὁσίου ἤχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεωρίας καὶ πράξεις, πρὸς Θεὸν

ἀνυψούμενος, διὰ βίου Πάνσοφε
 διετελέσας, τῆς θεωρίας ἐπίβασιν,
 τὴν πράξιν πηξάμενος, καὶ σο-
 φῶς ὀρεκτῶν, ἀγαπήσας τὸ ἔσχα-
 τον· οὐ γενόμενος, τῆς ἐφέσεως
 ἔστης μακαρίου, ἀξιούμενος νῦν
 τέλους, καὶ τρισηλίου ἐλλάμψεως.

Τῇ πλημμύρᾳ τῆς χάριτος, καὶ
 τοῖς ὄμβροισιν τῶν λόγων σου, κα-
 ταρδεύεις ἅπαντας τοὺς Θεόφρο-
 νας· τῆς ἀνωτάτω σοφίας γὰρ,
 κρατῆρι τὸ στόμα σου, ἐπιθείς ὡς
 ἐκ πηγῆς, δαψιλῶς σὺ ἐξήντηλ-
 σας, καὶ διέδωκας, πανταχοῦ τὰς
 ἀκτίνας τῶν δογμάτων, ἐπιστέλ-
 λων καὶ διδάσκων, καὶ νοθετῶν
 ἀξιάγαστε.

Ἐγκρατεία τὸ φρόνημα, τῆς
 σαρκὸς ἐθανάτωσας, ζωηφόρον
 νέκρωσιν ἐνδυσάμενος, καὶ τῆς
 ψυχῆς τὴν κατάστασιν, πλατύνας
 πανόσιε, ἐναργῶς χωρητικόν,
 χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ἀ-
 πετέλεσας, καὶ δοχεῖον ἐγένου
 Θεοπνεύστων, διδαγμάτων καὶ
 σοφίας, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐνδιαί-
 τημα.

Δόξα καὶ νῦν. Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυ-
 τικαῖς, φύλ. 595. Ἀπόστιχα. Ρύπου
 δίχα, φύλ. 580. Τροπάριον τῆς ἑορ-
 τῆς. Τὸ πρῶτὸ κᾶθισμα. Ἐν τῷ Ναῶ
 προσκνήχθης φύλ. 596. Κοντάκιον
 τῆς ἑορτῆς φύλ. 592.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ δ΄. Μνήμη τοῦ ἁ-
 γίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τοῦ Πηλου-
 σίου.

σίου ὄρους τῆς Αἰγύπτου, υἱὸς γο-
νέων εὐσεβῶν καὶ εὐγενῶν, καὶ
συγγενῆς τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἀ-
λεξανδρείας· ἔζη δὲ ἐν ἔτει 412,
πάση μαθήσει καὶ σοφίᾳ ἐμπρέ-
πων. Μοναχὸς δὲ γενόμενος, συν-
έγραψε μέγαν ἀριθμὸν συγγραμ-
μάτων, καὶ ἰδίᾳ ἐπιστολῶν· καὶ
οὕτω τὸν βίον θεαρέστως διαγα-
γῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Νι-
κόλαος ὁ Κρήτης, ὁ καὶ ὁμολογη-
τῆς καὶ Στουδίτης, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἀβρά-
μιος, ὁ ἐπίσκοπος Ἀρβήλ τῆς
Περσίας, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Ἰωάννης, ὁ ἐξ Εἰ-
ρηνουπόλεως, εἷς ὧν καὶ αὐτὸς
τῶν τῆς πρώτης ἐν Νικαίᾳ Συνό-
δου Πατέρων, ἐν εἰρήνῃ τελει-
οῦται.

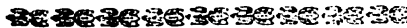
† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόκτι-
ος, ξίφει τελειοῦται.

+ Ὁ Ὅσιος Ἰάσιμος ὁ θαυμα-
τουργὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Ἰωσήφ
ὁ ἐκ Χαλεπίου, ὁ μαρτυρήσας ἐν
ἔτει 1686, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλ. καὶ ἀπόστιχα τῆς ἑορ-
τῆς, φύλ. 594. καὶ ἀπόλυσις.

5. Φεβρουαρίου. Τῆς ἁγίας Μάρ-
τυρος Ἀγάθης.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,

ψάλλομεν 3 ἱερῆς ἑορτῆς, φύλ. 584.
καὶ 3 τῆς ἁγίας ἡχος δ΄.

Ἐδῶκας σημειώσιν.

Ἀφθορον ἐτήρησας, σῶμα Χρι-
στῷ τῷ Νυμφίῳ σου, παρθενίας
ἐν κάλλεσιν, Ἀγάθη Θεόνομφε,
καθωραϊσμένη, καὶ λελαμπρυσμέ-
νη, μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς, καὶ
πρὸς νυμφῶνα θεῖον ἐχώρησας·
διό σου τὴν παγκόσμιον, ἐπιτε-
λοῦμεν πανήγυριν, τὸν Σωτῆρα
δοξάζοντες, τὸν ἀεὶ σε δοξάσαντα.

Μαστῶν τὴν ἀφαίρεσιν, καὶ τοῦ
πυρὸς τὴν κατάφλεξιν, καὶ ξεσ-
μοὺς τοὺς τοῦ σώματος, ὑπήνεγ-
κας ἐνδοξε, τὰς αἰωνιζούσας,
ὄμμασι καρδίας, ἀποσκοποῦσα
ἀμοιβὰς, καὶ τὴν ἐκεῖθεν μακα-
ριότητα, καὶ στέφος τὸ ἀμάραν-
τον, ὅσοι Χριστὸς νῦν δεδώρηται,
δι' αὐτὸν πανασοιδίμε, ἀθλησάση
λαμπρότατα.

Ορμημα ἀκάθεκτον, πυρὸς ἐν-
θέου ἀνέστειλας, σαῖς εὐχαῖς ἀ-
γαθῶνυμε, καὶ Πόλιν διέσωσας,
τὸ σεπτὸν σου Μάρτυς, λείψανον
τιμῶσαν, ἐξ οὗ τρυγᾷ τοὺς πο-
ταμοὺς, τῶν ἰαμάτων ἐν Θείῳ
Πνεύματι· ἐν ταύτῃ γὰρ ἀθλή-
σασα, τὸν δυσμενῆ ἐταπείνωσας,
καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, ἐχο-
μίσω πανεύφημε.

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἀπό-
στιχα. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ, φύλ.
580. Ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς Τὸ
πρωτὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, φύλ. 592.

Τῷ

Τῷ αὐτῷ Μηνί ε'. Μνήμη τῆς ἀγίας Μάρτυρος Δγάθης.

Αὕτη Σικελιώτις ἦν ἐκ Πανόρμου, πόλεως τῆς Σικελίας, διαλάμπουσα τόσον εἰς τὴν ὠραιότητα, ὅσον καὶ εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν· ἔζη δὲ ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως, ἐν ἔτει 256. καὶ διὰ τὴν εὐπαρρησίαστον ὑπὲρ τοῦ χριστιανισμοῦ ὁμολογίαν ἐνώπιον τοῦ Κυντιανοῦ ἡγεμόνος, ποιικίλως βασανισθεῖσα, παρέδωκε τὸ πνεῦμα εἰς χεῖρας θεοῦ.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Θεοδόσιος, ὁ ἐν τῷ σκοπέλῳ τῆς Ἀντιοχείας ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Πολύευκτος ὁ νέος, ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Ἀντώνιος ὁ Ἀθηναῖος, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀθλήσας τῷ 1714 ἔτει, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

6. Φεβρουαρίου. Τοῦ ἀγίου Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης.

Τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3 τῆς ἑορτῆς φύλ. 584. καὶ

3. τοῦ ἀγίου ἤχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης χριστέ.

Φωτὶ τῶν θεουργῶν ἀρετῶν, ἀστράπτων ἱερώτατε, φῶς ἐτέθης, ἐν λυχνίᾳ μυστικῶς, τῆς

θείας ἐκκλησίας, λαμπρύνων ταύτην πάτερ, ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, Βουκόλε ἀγιώτατε, ἀγιάσαν, διὰ σοῦ ἀγιασμόν, τοῖς πίστει προσιοῦσι, παρέχει Θεοφόρε, καὶ φωτισμόν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Τὴν ἄκραν ἀγαθότητα, κηρύττων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κακωθέντας, ἀγαθύνεις τοὺς λαοὺς, Σοφὲ ἀγαθοδότης, προσάγων τῷ Σωτήρι, Ἱερουργός ὡς ἱερώτατος.

Δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, φύλ. 588.

Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ. φύλ. 580. Τὸ πρῶν κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. φύλ. 592. Ἀνάγκωσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνί σ'. Μνήμη τοῦ ἀγίου Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης.

Οὗτος ὁ ἅγιος, ἐνάρετος ὢν, ἐχειροτονήθη πρῶτος ἐπίσκοπος Σμύρνης, παρὰ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· αὐτὸς δὲ πάλιν μετὰ καιρὸν ἐχειροτόνησε τὸν ἅγιον Πολύκαρπον· καὶ ὁσίως τὴν ἐκκλησίαν ποιμένας πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἰουλιανὸς ὁ ἐν Ἐμέσῃ τῆς Ἀσίας ἀναιρεθεὶς τῷ 284 ἔτει, τελειοῦται.

† Ἡ ἀγία Μάρτυς Φαύση, καὶ οἱ σὺν αὐτῇ Εὐιλάσιος καὶ Μάξιμος βασανιζόμενοι τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Φαύσα, Βασίλειος, Σιλουανός, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

οἱ

† Οἱ Ὅσιοι Πατέρες Βαρσανούφιος, καὶ ὁ μαθητὴς αὐτοῦ Ἰωάννης, ὁ ἐπικαλούμενος Προφήτης, καὶ ἕτερος Ἰωάννης, ὁ ἐν Λυκῶ τῇ πόλει, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Φώτιος ὁ σοφώτατος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὁ ἐνθερμος ζηλωτὴς τῆς ὀρθοδοξίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται τῷ 829 ἔτει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλ. καὶ ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς φύλ. 594. καὶ ἀπόλυσις.

7. Φεβρουαρίου. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου, Ἐπισκόπου Λαμφάκων, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ, τοῦ ἐν τῷ Στηρίῳ τῆς Ἑλλάδος.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ἰστώμεν στίχ. 5'. καὶ ψάλλομεν προσόμοια τοῦ Ἁγίου. ἤχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἑλλησπόντου τὸ κλέος, ὁ τῆς Λαμφάκου Φωστήρ, τῶν θαυματουργημάτων, ὁ λαμπρὸς ἑωσφόρος, Παρθέσιος ὁ μέγας, πάντας ἡμᾶς, συγκαλεῖται τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, ἑορτασμὸν ἐκτελέσαι πνευματικὸν, ἀνυμνοῦντας τὸν Σωτῆρα Χριστόν.

Εκ νεαρᾶς ἡλικίας θεοφορούμενος, τὰ τῶν δαιμόνων στίφη, πυρὶ τῶν προσευχῶν σου, κατέ-

φλεξας παμμάκαρ, ἰθύνας σοφῶς, τῆς Λαμφάκου τὸ ποιόνιον· τοὺς γὰρ βωμοὺς τῶν εἰδώλων καταβαλὼν, ἐντοῦργησας Θεῷ σεαυτόν.

Ανακηρύττει σου θαῦμα ὁ ἀνανήψας ἰχθὺς, ὁ ἀναζήσας ἄπνους, ὁ καρπὸς τῆς ἀκάρπου, ἀρούρας καὶ ἀμπέλου βροχῆ ἱκανῆ, τῶν βαφῶν ἢ ἐπίτευξις. Ὡς θαυμαστά σου τα ἔργα Ἱεουργε, ἀλλὰ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς φύλ. 588. καὶ ἀπόστιχα ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς. Τὸ πρῶτ' κοντάκιον τῆς ἑορτῆς φύλ. 592. καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνί Ζ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμφάκου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον υἱὸς Χριστοφόρου τινὸς διακόνου τῆς ἐν Μελιτοπόλει ἐκκλησίας· καὶ ἔζη ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἐν ἔτει 318· παιδευθεὶς δὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴν παιδείουσιν, προεχειρίσθη ἱερεὺς, καὶ ἔπειτα ἐπίσκοπος Λαμφάκου, πόλεως πλησίον τῆς Τρωάδος κειμένης, ὅπου πολλὰ θαύματα τελέσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Λουκᾶς ὁ ἐξ Αἰγίνης τῆς νήσου ὀρμώμενος, καὶ ἐν τῷ Στηρίῳ τῆς Βοιωτίας ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται τῷ 920 ἔτει.

† Οἱ ἅγιοι χίλιοι ἄνδρες Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι ἐξ Μάρτυρες, οἱ ἐκ τῆς

τῆς Φρυγίας καταγόμενοι, πυρί
τελειοῦνται.

+ Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Θεόπεμ-
πτος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἀθλήσαντες,
τελειοῦνται.

† Οἱ Ὅσιοι πατέρες ἡμῶν
Ἀπρίων ὁ ἐπίσκοπος Κύπρου,
καὶ Πέτρος ὁ ἐν Μονοβάτοις, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Λαμψάκου ὁ παμμέγιστος, Ποι-
μῆν καὶ περιβόητος, θαυματουργός
Ἱεράρχης, τῆς τοῦ Χριστοῦ
Ἐκκλησίας, τὸ Ἑλλησπόντου
καύχημα, καὶ τῶν πιστῶν ἐδραΐω-
μα, τιμᾶσθω νῦν Παρθένιος· ὑπὲρ
τοῦ Κόσμου γὰρ οὗτος, ἐξιλεού-
ται τὸ θεῖον.

Καὶ, Μαρία καθαρῶτατον. Ἀπό-
στιχα τῆς ἑορτῆς, φύλ. 594. καὶ ἄ
πόλυσις.

8. Φεβρουαρίου. Τοῦ ἁγίου Με-
γαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ
Στρατηλάτου, καὶ Ζαχαρίου
τοῦ Προφήτου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν 3 τῆς ἑορτῆς, καὶ 3 τοῦ
ἁγίου. ἤχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀθλητῆς γενναϊότατος, στρα-
τιώτης ἀήττητος, ἐν ἀγίῳ Πνεύ-

ματι ἀναδέδειξαι, καταβαλὼν τὸν
πολέμιον, σοφία τῶν λόγων σου,
καὶ τῶν ἔργων σου σοφῆ, καρτε-
ραῖς ἐπίδειξες· ὅθεν εἰληφας,
τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, καὶ
ταῖς ἄνω, ὁμηγύρεσι συνήφθης,
κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Καὶ Σταυρῷ ἀναρτώμενος, καὶ
τὰς σάρκας τυπτόμενος, ὀξυτά-
τοις βέλεσι τιτρωσκόμενος, καὶ ἐπὶ
ξύλου τεινόμενος, καὶ πλευρᾶς
ξεόμενος, καὶ παντοίαις χαλεπαῖς,
ἀλγηδόσι κυκλούμενος, ἀπαρά-
τρωτος, καὶ ἀήττητος ὡφθης τῇ
δυνάμει, τοῦ Σταυρῷ προσήλω-
θέντος, κλέος Μαρτύρων Θεό-
δωρε.

Θεῖον ἄγαλμα γέγονας, εὐσεβείας
πανόλβιε, δυσσεβῶν ἀγάλματα
βδελυζάμενος, καὶ ἱερεῖον ὀλό-
κληρον, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον,
τῷ τυθέντι διὰ σέ, καθαρῶς προ-
σαγόμενος, τῷ δοξάσαντι, τὴν
ἁγίαν σου μνήμην καὶ θαυμάτων,
θησαυρόν σε τοῖς ἐν Κόσμῳ, δω-
ρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα, ἤχος πλ. δ΄.

Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώ-
νυμον, καὶ τῆς αὐτοῦ κληρονόμου
μακαριότητος, πάντες εὐφημήσω-
μεν πιστοί, καὶ μακαρίσωμεν ἐ-
παξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον
μεγαλομάρτυρα, τῆς Οἰκουμένης
τὸν ὑπέρμαχον· πρεσβεύει γὰρ
Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ὁ τοῖς Χερου-
θιμ

Είμ, φύλ. 588. Απόστιχα, Οίκος τοῦ
Κύφραθα, φύλ. 580.

Δόξα ἤχος πλ. δ'.

Αθλητικὴν ἀνδρείαν, καὶ λογι-
κὴν λατρείαν, εὐσεβῶς καθοπλι-
σθεὶς Ἀθλοφόρε Χριστοῦ, μυστι-
κῶς ὑπερμαχῶν τῇ δυνάμει αὐ-
τοῦ, τῶν εἰδώλων τὸ ἀσεβές, καὶ
τῶν Τυράννων τὸ ἀπηνές, ἀσθε-
νές ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν
βασάνων καὶ τοῦ προσκαίρου πυ-
ρός. ἀλλ' ὡ θεῶν δωρεῶν καὶ
πράγμα καὶ ὄνομα, ἀπὸ πάσης
περιστάσεως, τῇ πρεσβείᾳ σου
σῶζε, τοὺς τελουντας τὴν μνή-
μην σου.

Καὶ νῦν, ἤχος πλ. β'. Ὁ ἐν χειρὶ
πρεσβυτικαῖς φύλ. 595. Τροπάριον
ἤχος γ'. καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'.

Στρατολογία ἀληθεῖ Ἀθλοφόρε,
τοῦ Οὐρανίου στρατηγός Βασι-
λέως, περικαλλῆς γεγένησαι Θεό-
δωρε· ὄπλοις γὰρ τῆς Ἰστέως,
παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξω-
λόθρευσας, τῶν Δαιμόνων τὰ
στίφη, καὶ νικηφόρος ὄφθης ἀθ-
λητῆς· ὅθεν σε πιστεῖ ἀεὶ μακα-
ρίζομεν.

Τοῦ Προφήτου ἤχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου τὴν μνήμην
Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε
δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον ψάλλομεν κηθίσμα-
τα τὰ ἐσπέρια καὶ τῆς ἑορτῆς.

Κοντάκ. ἤχ. β'. Τὰ ἀνω ζητῶν.

Ανδρεία ψυχῆς, τὴν πίστιν θω-
ρακισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ, ὡς
λόγῃην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν
κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων μέ-
γιστε Θεόδωρε· σὺν αὐτοῖς Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων μὴ παύ-
σῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ †. Μνήμη τοῦ ἁγίου
Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρα-
τηλάτου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἀπὸ τὰ Εὐ-
χαίτα τῆς Ἀνατολῆς, ἦτις τώρα
Ἐφλέμ, λέγεται· κατώκει δὲ εἰς
τὴν Ἡράκλειαν τῆς μαύρης θα-
λάσσης· ἔζη ἐπὶ Λυκινίου βασι-
λέως, ἐν ἔτει 320. Αὐτὸς ἦτον
ῥαῖος κατὰ τε τὸ σῶμα καὶ τὴν
ψυχὴν, καὶ εὐλαβῆς εἰς τὰ θεῖα·
ἦτον στρατηλάτης, ἦγον ἀρχι-
στράτηγος τοῦ βασιλέως, τὸν ὁ-
ποῖον ὑπερηγάπα ὁ βασιλεὺς· ἀλλ'
ἐπειδὴ καὶ ἐκήρυξεν παρρησία εἰς
τὸν βασιλεῖα, ὅτι εἶναι χριστιαν-
νός, καὶ μάλιστα ἐπειδὴ ἐσύν-
τριψε τὰ εἰδῶλα τοῦ βασιλέως,
συλλαμβάνεται καὶ τύπτεται δυνα-
τὰ, τέλος δὲ ἀποτέμενεται τὴν
κεφαλὴν, καὶ οὕτως ἀπήλαυσε
τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Προφήτης
Ζαχαρίας, ὁ υἱὸς τοῦ Βαραχίου,
καὶ ὄχι ὁ πατὴρ τοῦ Προδρόμου,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Αἱ ἅγιοι Μάρτυρες Μάρθα
καὶ Μαρία, αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Λα-
καλ.

ζάρου, και ὁ Ὅσιος Λυκαρίων, ἕρπει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Νικηφόρος και Στέφανος, ξεσθέντες τελειοῦνται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Φιλάδελφος και Πολύκαρπος και ὁ Ὅσιος Μακάριος ἐπίσκοπος Πάφου, και ὁ ἅγιος Περγέτης τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις. Ἐξαπος. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μεγαλομάρτυς ἐνδοξε, τοῦ Χριστοῦ Στρατηλάτα, και θεῖον ἐγκαλλώπισμα, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων, Θεόδωρε γενναιοφρῶν, μὴ ἐλλείπης πρεσβεῦειν, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, και εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, και ἰλασμόν, τῶν ἀμαρτημάτων και σωτηρίαν, τοῖς ἐκτελοῦσι πάνσοφε, τὴν φωτοφῶρον σου μνήμην·

Και τῆς ἑορτῆς. φύλ. 594. Εἰς τοὺς αἰῶνες ψάλλομεν τὰ ἑσπέρια, φύλ. 601. ἀπόστιχα. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ. Δόξα, ἤχος πλ. δ'. Ἀθλητικὴν ἀνδραίαν. 602. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. και ἀπόλυσις.

9. Φεβρουαρίου. Τοῦ ἁγίου Νικηφόρου τοῦ Μάρτυρος.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται και ἡ ἑορτή· ὅθεν, ἐάν δὲν ᾖται τεσσαρακοστὴ ψάλλομεν τὰ τῆς ἑορτῆς πάντα, φύλ. 584. εἰ δὲ και εἶναι τεσσαρακοστὴ ψάλλομεν τῆς ἡμέρας 3. και τοῦ ἁγίου Μάρτυρος 3 εἰς ἕχον δ'. Ζήτει εἰς Μάρτυρα. εἰς τὸ τέλος. Ἀπόστιχ. τῆς ἡμέρας. Τροπᾶριον τῆς

ἑορτῆς, ἢ τοῦ ἁγίου. Ὁ Μάρτυς σου. Τὸ πρῶτὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς ἢ τῆς ἡμέρας. Ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ θι Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

Οὗτος ἦν χριστιανὸς ἀπὸ τὴν Ἀντιόχειαν, ἔζη ἐπὶ Οὐαλλεριανῷ βασιλέως, ἐν ἔτει 260. Οὗτος εἶχε φιλίαν μέ τινα ἱερέα Σαπρίκιον καλούμενον, ὅστις ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας, ἐμνησικακεῖ τῷ ἀγίῳ Νικηφόρῳ. Συλληφθέντος δὲ τοῦ Σαπρικίου παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, ὁ ἅγιος ἐπεμψε μεσίτας πρὸς αὐτὸν ἐξαιτούμενος συγχώρησιν· πλὴν αὐτὸς δὲν ἠθέλησεν, ἀλλὰ μάλιστα ἠρνήθη, φεῦ! και τὸν Χριστόν· τοῦτο ἰδὼν ὁ Νικηφόρος παρέδωκεν ἑαυτὸν τοῖς δημίσις, και ὠμολόγησε παρρησία τὸν Χριστόν, Θεόν. Προστάξει δὲ τοῦ Τυράννου, ἀποκεφαλίζεται, και οὕτως ἀπήλαυσε τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Ῥωμανὸς ὁ θαυματουργός, ὁ ἐκ τῆς Κιλικίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Μάρκελλος ἐπίσκοπος Σικελίας, και Φαλάγγριος ἐπίσκοπος Κύπρου, και Παγκράτιος ἐπίσκοπος Ταυρομενίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Πέτρος ὁ Ἀμασκηνός, ἕρπει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, ἢ τῆς ἡμέρας, και ἀπόλυσις.

Ὁ ἍΓΙΟΣ ΧΑΡΆΛΑΜΠΟΣ.

10. Φεβρουαρίου. Τοῦ ἁγίου Ἰερομάρτυρος Χαραλάμπους τοῦ θαυματουργοῦ.

Τὸ Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. γ. καὶ ψάλλομεν στίχ. η. καὶ προσόμοια. ἤχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὁλος ἐκ νεότητος, ἀνατεθείς τῷ

Δεσπότη, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ αὐτοῦ τοῖς ἔχνεσιν ἠκολούθησας· καθαρθεὶς πάσης δὲ, τῶν παθῶν κηλίδος, θείαν χάριν κατεπλούτησας, τελεῖν ἰάματα, καὶ θαυματουργεῖν τὰ παράδοξα· καὶ Μάρτυς ἐξημέτισας, πάσαις προσβολαῖς τῶν κολάσεων, ἀκλόνητος μείνας, δυνάμει τοῦ τυθέν-

τος

τος ἐν Σταυρῷ, ὃν ἐκτενῶς καθι-
κέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ηλοις προσηλούμενον, σοῦ τὸ
σωτήριον σῶμα, τὸ καρτερικώ-
τατον, ἀθλητα Χαράλαμπες, καὶ
ἀήττητον, τὴν ψυχὴν ἄτρεπτον,
καὶ τὸν νοῦν ἀσυλον, διετήρεις
συντριβόμενος· θεῖος γὰρ ἔρωσ
σε, ἐνδοθεν πλουσίως ἀνέφλεγε,
καὶ φέρειν τῶν κολάσεων, ἅπα-
σαν ἰδέαν ἠρέθιζε, μάρτυς ἀθλο-
φόρε, Χριστοῦ τῶν παθημάτων
κοινωνῆ, ὃν παρῆρησία ἰκέτευε ὑ-
πὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χαράν τὴν ὑπέρλαμπρον, καὶ
τὴν ὑπέρτιμον δόξαν, ἀθλήσας
κεκληρῶσαι, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν
ἀγαλλίασιν, Ἰερεῦ ὄσιε, ἀθλητὰ
τίμιε Στρατιώτα γενναϊότατε,
ὅ τὰ στρατεύματα, καὶ τὰς πα-
ρατάξεις τοῦ δράκοντος, αἱμάτων
σου τοῖς ρεύμασιν, ἄρδην κατα-
κλύσας τῇ χάριτι, καὶ θεῖα ἐν-
τεύξει, νεκροὺς ἐξαναστήσας ἀ-
ληθῶς, καὶ παρῆρησία δεόμενος
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερα προσόμ. ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Εδωκας τὸ σῶμά σου, πρὸς τὰς
βασάνους αἰοίδιμε, τὴν ψυχὴν δὲ
ἐτήρησας, ἄμωμον ἀκίβδηλον,
πάσης ἁμαρτίας, καὶ τῆς δυσσε-
βείας τῶν παρανόμων αἰκιστῶν,
καὶ ἀνυψώσας τὸν νοῦν μετάρσιον,
πανόλβιε Χαράλαμπες, πρὸς τὸν
Δεσπότην καὶ Πλάστην σου, κα-
τοικεῖν κατηξίωσαι, εἰς παστάδα
οὐράνιον.

Εδωκας τοῖς δούλοις σου, τὸν
σὸν θεράποντα Κύριε, Χαράλαμ-
πη τὸν ἐνδοξον, ἴασιν ἀλάθητον,
νόσων πολυτρόπων, καὶ παραμυ-
θίαν τῶν συμφορῶν καὶ λυπηρῶν,
καὶ καθαιρέτην τῆς πλάνης μέγι-
στον· διό σου τὴν φιλάνθρωπον
οἰκονομίαν δοξάζομεν, πολυεύ-
σπλαγγνε Κύριε, καὶ Σωτῆρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Χάριν ἦν περ εἴληφας, παρὰ Θε-
οῦ ὑπὲρ ἐννοϊαν, ἀθλοφόρε Χα-
ράλαμπες, χάρις τῶν ἰάσεων, πᾶ-
σι παρεμφαινει, καὶ τῶν θαυμα-
σίων ἢ ἀναρίθμητος πληθὺς, τὰς
δωρεάς σου κηρύττει Ἄγιε· ἅς
ὄντως ὑπὲρ λόγον τε, καὶ νοῦν
ἀπέιληφας ἐνδοξε, πρὸς Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῶν Μαρτύρων
ἀγλαΐσμα.

Δόξα ἤχος δ'.

Εθυσας τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσε-
ως, ἱερουργῶν τῷ Δεσπότη, καὶ
Κτίστη σου, ὡς ἱερεὺς ἐννομώ-
τατος, οὗ καὶ τοῦ πάθους γέγο-
νας μιμητῆς Θεόφρων Χαράλαμ-
πες· σεαυτὸν γὰρ θυσίαν εὐπρόσ-
δεκτον προσήγαγες, τῷ διὰ σὲ
θυσίαν ἑαυτὸν, τῷ Θεῷ καὶ Πα-
τρὶ προσαγαγόντι· διὸ συναγάλλ-
η αὐτῷ εἰς οὐρανίους σκηνώσεις
ἐν Ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων· ᾧ
καὶ πρεσβεύεις ἀδιαλείπτως, ἵνα
ῤυσθῶμεν ὀργῆς καὶ θλίψεως, οἱ
τιμῶντές σου τὴν πανέορτον μνή-
μην, καὶ πόθῳ ζέοντι προσκυνον-
τες τὴν σὴν χάραν, τὴν ἀπειρα
θαύματα βρύουσαν, καὶ λοιμώδη

νόσον ἐκ ποδῶν ποιουμένην, σωτηρίαν καὶ ἴασιν ἡμῖν βραβεύουσαν.

Καὶ νῦν.

‘Ὁ διὰ σέ Θεοπάτωρ, Προφήτης Δαβίδ.

Ἐἶσοδος, τὸ, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ προκειμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ· γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ’ ἐμέ οὐκ ἔσται· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων· ἐγὼ ἀνήγγειλα, καὶ ἔσωσα, ὠνειδίσα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ’ ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἔψηται αὐτῶν βάσανος. φύλ. 263.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν φύλ. 264.

Καὶ γίνεται ἡ συνήθης ἐκτενής.

Εἰς τὴν Λιτὴν ψάλλομεν Στιχερὰ ἰδιόμελα. Ἦχος α΄.

Εὐφραίνεσθε ἐν Κυρίῳ πόλεις τῆς Ἑλλάδος, καὶ σκιρτήσατε ἀγαλλόμεναι, τὴν Κάραν τοῦ μεγαλομάρτυρος Χαράλαμπους ἐν κόλποις κατέχουσαι, ὡς θησαυρὸν βαθυτάλαντον καὶ ἀνεξάλειπτον· μεθ’ ὧν καὶ ἡμεῖς ὁσημέραι ἀπαρῶμενοι ἐξ αὐτῆς τὰ τῶν ἰάσεων ρεῖθρα, τῆς πανάλους λοιμικῆς ἀπαλλαττόμεθα νόσου, εὐχαριστοῦντες Θεῷ, τῷ κηδεμόνι καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν Θεῖον ἀγῶνα καλῶς ἀγωνισάμενος Μάρτυς Χαράλαμπες, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας οἰκῆτωρ γέγονας, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πανασοῖδιμε· τὸ δὲ καρτερικώτατόν σου σῶμα, ἐν τῇ γῆ κατέλιπες, ἵαμα σωτήριον τοῖς αὐτῷ προσιοῦσι, καὶ ἀπτομένοις μετὰ πόθου· τὴν δὲ πάντιμόν σου Κάραν, ἡ Ἑλλάς ἐκτήσατο πλοῦτον ἀδάπανον, καὶ θησαυρὸν πολύτιμον, δι’ ἧς τῶν ὄντως ἐφετῶν

τυγ-

τυγχάνει, καὶ τῶν ἐναντίων ἐκ-
λυτροῦται, ἐπισκιάσει τῆς ἐν σοὶ
Θεῖας χάριτος.

Ὁ αὐτός.

Τὰ τοῦ πονηροῦ ἠκόνημένα
βέλη, ἀπήμβλυνας Ἄγιε, τῆ τῶν
σῶν ἄθλων ἀντιτυπία· καὶ κατήσ-
χυνας ὄφιν τὸν ἀρχέκακον, καὶ
τὸ τοῦτου ὄργανον Σεβήρον τὸν
ἀσεβέστατον· ἀκλίνει γὰρ διανοίᾳ
τῆ πέτρα ἐρηρσιμένος τῆς πί-
στεως, ἀδιάσειστος ἐμεινας· διὸ
αἱ ἀντιφάσεις τῆς ἀσεβείας, οὐ
κατίσχυσαν περιτρέψαι τὴν στερ-
βάν σου εὐσέβειαν· ἀνθ' ὧν ἐν
οὐρανοῖς συγχορεύεις Ἀγγέλοις,
καὶ πρεσβεύεις ἀδιαλείπτως, ὑπὲρ
τῶν πίστει καὶ πόθῳ, τιμῶντων
ἐν ἄσμασι τὴν πανσεβάσμιον Κά-
ραν σου.

Δόξα ἤχος πλ. ἀ.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες,
εὐωχηθῶμεν ἐν τῇ πανσέμνῳ
πανηγύρει τοῦ Ἀθλοφόρου, καὶ
πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν· σή-
μερον γὰρ συγκαλεῖται ἡμᾶς ἡ
πανσεβάσμιος πανήγυρις, Χαρα-
λάμπους τοῦ Ἱερομάρτυρος, τρά-
πεζαν ἡμῖν παρατιθεμένη τὰς
ἀριστείας τῶν παλαισμάτων αὐ-
τοῦ, καὶ τὴν πανεύφημον αὐτοῦ
κεφαλὴν, ἰάματα ὡς νάματα
βλόζουσαν, πᾶσι τοῖς πιστῶς
αὐτῇ προσιοῦσι, καὶ ἀρουμένοις
ἐξ αὐτῆς ἰασιν ψυχῶν τε καὶ σω-
μάτων, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν ὡς Θεοῦ Μητέρα,
εὐλογημένη πρέσβευε σωθῆναι ἡ-
μᾶς.

Καὶ αἱ συνήθεις εὐχαί.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος ἀ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημε Μάρτυς Χριστοῦ,
ἄθλητὰ Χαράλαμπες, σὺ τὸν
Χριστὸν ἀνεκήρυξας, Θεὸν καὶ
ἄνθρωπον, μέσον τοῦ σταδίου·
διὸ καὶ ἠγώνισαι, κατὰ τῶν ἀν-
τιπάλων βωννύμενος, σθένει τοῦ
Πνεύματος, καὶ τὸν στέφανον
ἀπειλήφας· ὅθεν πάντες τὴν Κά-
ραν σου σέβομεν.

Στίχος. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Αβρύνεται σήμερον Ἑλλάς, πᾶ-
σα ἡ χριστώνυμος· κάραν τὴν
σὴν γὰρ ἐκτήσατο, ὡς κρήνην
βρύουσαν, ἰαμάτων ρεῖθρα, καὶ
πλοῦτον ἀδάπανον, καὶ χάριν κε-
νουμένην μηδέποτε, νόσους τ' ἐ-
λαύνουσαν, λοιμικὴν τε τὴν πο-
λύφθορον, ἐξ ἀνθρώπων τῶν μα-
καριζόντων σε.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ.

Νεκρὸν ἀναστήσας δι' εὐχῆς,
ἀσεβεῖς κατέπτηξας· ἐξ ὧν καὶ
πλείστους προσήγαγες, Χριστῷ
πανόλβιε, καὶ τὸν δαιμονῶντα
εὐθύς ἰασάμενος, Γαλήνην βασι-
λίδα ἀνείλκυσας, τῆς πλάνης δαι-
μονος, καὶ Χριστῷ ταύτην προ-
σήγαγες, ἐστεμμένην ὡς παρθε-
νομάρτυρα.

Δόξα

Δόξα. Ἦχος δ'.

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, τῆς ὑπομονῆς ἀδελφοί, τὸν γενναιοτάτον ἀθλητὴν, τὸν δυσὶ στέμμασι κατεστεμμένον, Ἱερώσυνης, καὶ ἀθλήσεως, παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, Χαράλαμπη τὸν ἐν Μάρτυσι μέγιστον εὐφημῶμεν· οὗτος γὰρ τὸν ἀλάστορα καταπαλαίσας, τρόπαιον μέγα κατὰ τῆς πλάνης ἀνεστήσατο· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τὸν Θεὸν ἐξαιτεῖται, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ἡμῖν παρασχεῖν, καὶ παντοίων νόσων ἀπαλλαγὴν, τοῖς θερμῶς προστρέχουσιν αὐτῷ· καὶ τὴν ἀγίαν αὐτοῦ Κάραν εὐλαβῶς ἀσπαζομένοις, καὶ τὴν ἐτήσιον αὐτοῦ μνήμην μετὰ πόθου τελοῦσι, καὶ αἰτουμένοις δι' αὐτοῦ τῷ Θεῷ ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος·

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ἀπολυτικίον ἤχος δ'.

Ως στύλος ἀκλόνητος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος αἰείφωτος τῆς Οἰκουμένης σοφῆ, ἐδείχθης Χαράλαμπες· ἔλαμψας ἐν τῷ Κόσμῳ διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν ειδώλων, τὴν σκοτῶμαιναν Μάκαρ· διὸ ἐν παρῆρσίᾳ Χριστῷ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἐἶτα γίνεται ἡ συνήθης εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ μεταλαμβάνομεν ἐξ αὐτῶν πάντες οἱ ἀδελφοί, εἰς ἁγιασμόν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸν Ἐξάψαλλον, τὸ, Θεὸς Κύριος· τὸ Τροπάριον Ὡς στύλος ἀκλόνητος. Δόξα Τὸ αὐτὸ. Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον. Ἡ Στιχολογία· μετὰ τὴν ἁ. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θεῖας Πίστεως.

Εργοῖς ἐλαμψας τῆς εὐσεβείας, πλάνην ἔσβασας κακοδοξίας, ὡς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης Χαράλαμπες, καὶ παρανόμων τὰς φάλαγγας ἤσχυνας, τροπαιοφόρος παμμάκαρ γενόμενος. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον Ὁμοιον.

Θαῦμα μέγιστον πῶς ἐν ἀγκάλαις, σὺ ἐβάστασας Παρθενομήτορ, τὸν ἐν δρακί αὐτοῦ τὰ πάντα συνεχόντα, καὶ ἐκ μαζῶν σου ἐξέθρεψας γάλακτι, τὸν τροφοδότην καὶ πλάστην τῆς φύσεως· Κόρη πάναγνε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως Φωστήρ ἀνέτειλας ἐκ τῆς Ἐώας, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπες· ὅθεν τιμῶμεν τὰ θεῖά σου Λείψανα,

Ἐτερον. Ὁμοιον.

Ιερὸν τὸ Πνευμά σε Ἱερομάρτυς, ἱερώς ἀνέδειξε, τὸ ἱερὸν θῦμα

τοφὲ προσενεχθὲν ἱερώτατε, τῷ
θείῳ Λόγῳ, ᾧ θείως δεδόξασαι.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Μωυστῆς ἐώρακε πυροφόρον βάτον,
σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς
ψυχὰς φωταγωγοῦν, καὶ μὴ
φλεχθεῖσαν Πανάμωμε, δρόσου δὲ
μᾶλλον πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθιημκ.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν καθαρότητα Μάρτυς τοῦ
βίου σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον
τοῦ μαρτυρίου σου, καταπλαγεῖσα
ἡ Ἑλλάς, βοᾷ σοι εὐφραινομένη·
σήμερον τιμῶμέν σου κεφαλὴν
τὴν σεβάσιμον θραυσον τὰ φρυ-
άγματα τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν Ἄγιε,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων,
καὶ νοσημάτων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τὴν ἀπειρόγαμον Θεογεννήτριαν,
τὴν τὸν ἀχώρητον γαστρὶ χωρήσα-
σαν, καὶ τὸν τροφέα τοῦ παντός, τῷ
γάλακτι θρεψαμένην, μόνην ἐξι-
σχύσασαν, τῆς κατάρας λυτρώ-
σασθαι, γένος τὸ ἀνθρώπινον,
τὴν πανάχραντον Δέσποιναν, ὑ-
μνήσωμεν συμφώνως βοῶντες·
χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη·

Οἱ Ἄναθαμοί, τὸ ἀ. Ἀντίφωνον
τοῦ δ΄. ἤχου. Προεἰκμειον ἤχος δ΄.
Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Στίχος
Πεφτυεμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου. Τὸ,
Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ
Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς. Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώ-
πων ἐπιβαλοῦσι. Εἶτα τὸν Ν. ψαλ-

(TOM. B').

μόν. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου. Καὶ
νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχος. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἰδιόμελον, ἤχος πλ. β΄.

Φάλαγγα θεοστεφῆ φωτοφανοῦς
Μάρτυρος, ὑπὲρ Χριστοῦ τυθεῖσαν
προθυμῶς, τὸν ἀγιόλεκτον συνασ-
πισμὸν τοῦ Ἱερομάρτυρος Χαρα-
λάμπους, φιλομάρτυρες δεῦτε
τιμῆσωμεν, καὶ τὴν πανίερον μνή-
μην αὐτοῦ πνευματικῶς τελέσαν-
τες, πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν τῆς
λοιμικῆς ἀπειλῆς τὸν εὐσεβόφρο-
να λαόν σου ἐλευθέρωσον, καὶ
λύτρωσον ἡμᾶς πάσης περιστά-
σεως.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου. τὸ,
Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Ἐλέει καὶ οἰ-
κτιρμοῖς.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ
τῶν Εἰρημῶν εἰς ς'. καὶ τοῦ Ἁγίου
εἰς ἡ'. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ ἀ. ἤχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα.

Τὴν χάραν τὴν πάνσεπτον, καὶ
τὰ παλαιίσματα Κύριε, ὑμνεῖν ἐ-
φιέμενος τοῦ σοῦ θεράποντος,
θείαν ἔλλαμψιν ἐξ ὕψους ἐξαιτου-
μαι, δι ἧς ἀναμέλψασθαι ταῦτα
δυνήσομαι.

Σεβῆρον τὸν ἄθεον, τὸν ὠρυό-
μενον λέοντα, καθεῖλες Χαρά-
λαμπες σὺν Κρίσπῳ ἄφρονι, τὴν
δυσσέβειαν τὴν τούτων ἀπελέγ-
ξας ἀνθ' ὧν ἐστεφάνωσαι χειρὶ
τοῦ Κτίστου σου.

Βασιλειον κόσμον σε, ἢ Ἐκκλησία ἐκτίησας, δαυμόνων διώκτην τε, θεῖε Χαράλαμπες, νοσημάτων τε παντοίων ἐλατήρα· διό ἑορτάζει σου τὴν μνήμην Ἅγιε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἀχραντον, καὶ Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὸ ὄρος τὸ ἄγιον, στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν βαστάσασαν τὸ φύσει θεῖον μάννα, τὸ τρέφον ἐκάστοτε πιστοὺς τῇ χάριτι.

Καταβασία. Ἄνοιξω τὸ στόμα μου.

Ὦδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐξεσιπεῖν, τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, ἅπερ ἔδρασας ἐτι ἐν τῷ βίῳ περιῶν, καὶ πρὸς Θεὸν μετελθῶν, Ἄθλοφόρε Μάρτυς ἀξιάγαστε·

Δυνάμει θεία κρατυνθεῖς, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, τῶν ἀνόμων καθεῖλες, στρατιώτης ὡς στερβός, Χαράλαμπες ἀθλητὰ, ὡς πολίτης θείας παρατάξεως.

Αἰμάτων βεύσαντες κρουνοί, σοῦ τοῦ σώματος πάσαν, ἀσεβείας τὴν φλόγα, καὶ δεινὴν πυρκαϊάν, κατέσβησαν, τῆς τρυφῆς δὲ, τὸν χειμάρρου σοὶ δὲ προεξένησαν.

Θεοτοκίον

Αγίων Ἅγιον Θεόν, τέτοκας Πανογία, ἀγιότητος οἶκος, δεδειγμένη καθαρὸς, καὶ πύλη μόνη Χριστός, ἦν διήλθε, σώζων τὸ ἀνθρώπινον.

Καταβασία. Τοῖς σοῦς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Κάθισμα ἤχος γ΄. Θείας Πίστεως.

Στύλος ἀσειστος τῆς Ἐκκλησίας λύχνος ἀσβεστος τῆς οἰκουμένης, ἀθλοφόρε ἀνεδείχθης Χαράλαμπες, καὶ ἀναλάμπας Ἡλίου φαιδρότερον, τὴν τῶν εἰδώλων ἐλαύνεις σκοτόμαιναν. Μάρτυς ἐνόηξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον. ἤχος α΄ Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰ στίφη τῶν πιστῶν, εὐσεβῶς συνελθόντα, τὸν Μάρτυρα Χριστοῦ, Χαράλαμπη τὸν μέγαν, ἀξίως εὐφημήσωμεν, εὐσεβείας τὸν πρόμαχον, ἀδαμάντινον, καὶ δυσσεβῶν καθαιρέτην, τὸν κηρύξαντα, Θεὸν τοῦ συμπαντος Κόσμου, Χριστὸν τὸν θεάνθρωπον.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότητος δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνωσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώξεις τοὺς δούλους σου.

Ὦδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Ωραῖος γέγονας, χρισθεὶς ἐν αἵματι, τῆς σεπτῆς μαρτυρίας, καὶ καλλοναῖς, ταύτην κατηγλαΐσας, Χαράλαμπες τῶν ἀθλητῶν, ἐγκαλλώπισμα καὶ στήριγμα.

Δαιμόνων ζόανα, τῇ σῆ συνέ-

τρι-

τριψας, Ἄθλοφόρε ἀνδρεία Ναὸν
σαυτὸν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
καὶ καρτερίας ἀψευδοῦς, στύλην
δείξας καὶ ὑπόδειγμα.

Εἰς ὕψος αἴροντες, τὰς χεῖρας
ἐνδοξε, οἱ τοῦ σκότους προστά-
ται σοῦ τὰς πλευράς, ἔξeson τοῖς
ὄνουξι, τὴν δι' αἰῶνος ἀληθῆ, προ-
ξενουόντες σοι ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ο καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρό-
νου θεότητος, ἀνεδέξατό σε, ὦ-
σπερ χρυσοπτέρυγα πέλειαν, εἰς
οὐρανόυ σχηνώσεις ἀνιπτάμενον,
ὡς ἀήττητον Ἀθλητὴν καὶ περι-
δοξον.

Τὴν πανάχραντον Μαρίαν, Θεο-
τόκον ὑμνήσωμεν, τὴν γεννησα-
μένην, τῆς δικαιοσύνης τὸν Ἡ-
λιον, τὴν ἐπουράνιον πύλην τὴν
εἰσάγουσιν, τοὺς δοξάζοντας ταύ-
την Θεοῦ εἰς βασιλεία.

Καταβασία. Ὁ Καθήμενος ἐν δόξῃ.
Ἰδιῆ. ἰ. Τῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθῆ

Τὸ θεῖον πάθος τοῦ δι' ἡμᾶς,
πάθη ὑπομείναντος στερῶως,
Μάρτυς Χριστοῦ μιμησάμενος,
φέρεις τὰς ἐν ὄλω σώματι ἐνδοξε,
τῶν ἡλῶν προσηλώσεις καρτερι-
κώτατα.

Τὴν ἀλογίαν τῶν διωκτῶν, Λό-
γος ὁ συνάναρχος Πατρί, ἐπα-
νορθούμενος πάνσοφε, λόγον τοῖς
ἀλόγοις σαφῶς ἐντίθησι, λυθῆναι
τῶν δεσμῶν σε διαγορεύουσι.

Τοῖς ὀβελίσκοις περωνηθεῖς, ἐ-

τρῶσας καρδίαν τοῦ δεινοῦ, τῶν
γῆγενῶν πολεμήτορος, λόγῃ
τῆς ἀνδρείας καὶ κερτερίας σου,
θεόφρον Ἄθλοφόρε ἀξιάγαστε

Εἰξίστανται σύμπαντες, ἐπὶ τῇ
θείᾳ δόξῃ σου· σοῦ γάρ πανσε-
βάσμιος ἡ Κάρα, νόσους ἐλαύνει,
διώκει δαίμονας, καὶ πᾶσι προ-
στρέχουσι πιστοῖς, ἴασιν χαρίζε-
ται, καὶ κακῶν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Τῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθῆ, τὴν
ἔσχοτισμένην μου ψυχὴν ταῖς ἡ-
δοναῖς φωταγωγῆσον, καὶ πρὸς
σωτηρίας τρίβον ὁδήγησον, ἡ μό-
νη τὸν σωτῆρα Χριστὸν κηύσασα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἰδιῆ γ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Λαμπτήρ ἐχρημάτισας, τῷ τῶν
ἄθλων σου φωτί, φωταγωγῶν τὰ
πέρατα· ὁμολογεῖς τὸ ὄνομα τοῦ
Χριστοῦ, τυράννου ἐνώπιον, ἄ-
θλοφόρε Κυρίου ἀξιάγαστε.

Ενθέου πυρούμενος, ἀγαπήσεως
πυρί, τῷ δροσισμῷ τῆς πίστεως,
τῶν δυσσεβούντων ἔσβεσας τὴν
πυρὰν, Χριστοῦ τὰ θαυμάσια, τοῖς
ἀπίστοις δεικνύων ἀξιάγαστε.

Ζωῆς ἐφιέμενος, ἀθανάτου τῆς
σαρκός, Χαράλαμπες ἐνέκρωσας,
τὰς ἐμπαθεῖς κινήσεις, καὶ προ-
σευχῇ νεκροὺς ἐξανέστησας, ἀνυ-
μῶν τὸν ἐν πᾶσι σε δοξάσαντα.

Θεοτοκίον.

Παθῶν με κλονούμενον, ἐναντίας

προσβολαῖς, Μήτηρ Θεοῦ στερέωσον, ὡς ἀπαθείας τέξασα τὴν πηγὴν· πρὸς σέ γάρ κατέφυγον, τῶν ἀνθρώπων τὸ μέγα καταφύγιον.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον ἤχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Θησαυρὸν πολύτιμον ἡ Ἐκκλησία, τὴν σὴν κάραν κέκτηται, Ἱερομάρτυς Ἀθλητὰ, τροπαιοφόρε Χαράλαμπος· διὸ καὶ χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Τῷ αὐτῷ μνηθὶ ἰ. μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαράλαμπος τοῦ θαυματουργοῦ.

Ὁ ἅγιος οὗτος ἦτον ἱερεὺς τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν Μαγνησίαν πόλιν τῆς Ἀνατολῆς. Ἐξῆ ἐπὶ Σεβήρου βασιλέως καὶ Λουκιανοῦ ἡγεμόνου, ἐν ἔτει 198. οὗτος ὁ ἅγιος ἐπειδὴ ἐκήρυττε παρῆρσία τὸν Χριστὸν, Θεόν, καταξεσχίζεται, ἐκδέρεται καὶ τέλος ἀπ' αὐτὰ ἀβλαβῆς διαφυλαχθεὶς ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενται. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον ὁ ἅγιος, ἔλαβε τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ, νὰ ἀποδιώκῃ τὴν πανώλην· διὰ τοῦτο ὅστις ἐπικαλεῖται αὐτὸν μετὰ πίστεως, λαμβάνει ταχέως τὴν ἴασιν· ἐπειδὴ διὰ τῆς παραλήσεως τοῦ ἁγίου εἰσακούει ὁ Θεὸς τῆς δεήσεως τῶν εὐλαβῶν χριστιανῶν ἐξαποστέλλει τὴν βοήθειαν καὶ δύναμιν τοῦ ἁγίου πνεύματος εἰς αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἀπαλλάττει τῆς τοιαύτης ὀλεθρίου νόσου. Ἡ τιμία κάρα τοῦ ἁγίου Χαράλαμπος εὐρίσκεται

εἰς τὰ μετέωρα μοναστήρια τῆς Θεσσαλίας ὅπου ἐκτελεῖ ὀσημέραι ἄπειρα θαύματα·

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ διὰ τοῦ ἁγίου Χαράλαμπος μαρτυρησάντες δύο δῆμιοι, Πορφύριος καὶ Βάπτος, καὶ τρεῖς γυναῖκες, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Παῦλος ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Ἀναστάσιος, πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ὁσιος πατὴρ ἡμῶν Ζήνων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ Παιδεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Προσομιλῶν ταῖς βασάνοις, καὶ τῷ πυρὶ λιπαινόμενας, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ, ὡς χρυσοῖο ὄβρυζότερος γέγονας, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, ἀληθῶς ἐχρημάτισας·

Τῶν προσευχῶν σου τῇ δρόσῳ, παρανομούντων ἡ κάμινος, κατεσβέσθη Σοφὲ, καὶ ἐρρύσθης μελωδῶν τῷ ποιήσαντι· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ παρατάσει τῶν ἄθλων, δένδρον ἐφάνης ὑψίκομον, συσχιάζων πιστοὺς, ἐκ φλογώδους ἀμαρτίας κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὴν χαρὰν δεξαμένη, ἐν τῇ πανάγνῳ νηδύϊ σου, Ἀγνή εὐφροσύνης τὴν καρδιάνμου πλήρωσον, τὸ κατηφές διώκουσα, τῶν παθῶν ἀειπάρθενε.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῆς
 πτίας.

Ἠδὴ ἡ. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις

Ταῖς ροαῖς τῶν αἱμάτων ἐπι-
 σταζόμενος, τῶν στιγμάτων τῷ
 κάλλει ὠραϊζόμενος, τῷ νικητικῷ
 εὐπρεπῶς διαδήματι, κεκαλλωπι-
 σμένος Θεῷ παρέστης Μάρτυς.

Τῶν βασάνων τὰ πλήθη οὐ κα-
 τεκάλυψαν, τὴν ἀνδρείαν σου
 Μάρτυς καὶ γενναιότητα, ἡ τῶν
 διωκτῶν, οὐκ ἠμαύρωσεν ἐνστα-
 σις, σοῦ τὴν λαμπροτάτην, Θεό-
 φρον καρτερίαν.

Ἱερεύς τε καὶ Μάρτυς ἀκαταγῶ-
 νιστος, στρατιώτης γενναῖος, καὶ
 στύλος ἀπειστος, ἔρεισμα πιστῶν,
 ἀσεβείας ἀντίπαλος, ὄντως ἀνε-
 δείχθης Θεόφρον Ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ὅ τὰ πάντα ποιήσας θεῖω βου-
 λήματι, βουληθεὶς ἐν γαστρὶ σου
 ὤκησεν Ἀχραντε, ρεύσαντας ἡ-
 μᾶς, ἀναπλάσαι βουλόμενος, ὃν
 ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς
 αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐχγεῖς ἐν τῇ
 καμίνῳ.

Ἠδὴ Θ΄.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ὅ ὦ πῦρ, οὐ ξίφος, ἀλλ' οὐδὲ
 θάνατος, οὐ διωγμός, οὐ θλίψις,
 οὐ λιμός, οὐδὲ κίνδυνος, οὐ βα-
 σάνων παντοίων ἐπίνοια, ἰσχυσε
 τῆς ἀγάπης, ὄντως χωρῖσαι σε,
 τοῦ πεποιηκότος, Ἀθλητὰ ἀξιο-
 θαύμαστε.

Ἐσμοῖς δυνύχων τοὺς τῆς νε-
 κρώσεως, ἀποβαλὼν χιτῶνας, ταῖς
 στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σεαυ-
 τὸν Ἀθλοφόρε ἐκόσμησας· ὄθεν
 σὺν παρρησίᾳ, Μάρτυς ἀήττητε,
 πάντων τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ
 χαίρων παρίστασαι.

Χαρᾶς καὶ πλήρης Θείας λαμ-
 πρότητος, παρεκτικῆ ἢ μνήμη
 σου τῷ Κόσμῳ ἀνέτειλε, τῶν
 παθῶν τὸν χειμῶνα διώκουσα,
 πάντας φωταγωγοῦσα, ἦν ἑορτά-
 ζοντες, σχοίημεν πταισμάτων ἰ-
 λασμὸν ταῖς ἰκεσίαις σου.

Θεοτοκίον.

Παθῶν κλυδώνιον συνταράσσει
 με, καὶ τῶν κακῶν βυθίζει τρι-
 κυμία Πανάμωμε, κυβερνήτην
 Χριστὸν ἡ κυήσασα, χεῖρά μοι
 βοθησίας, ἔκτεινον σῶσαί με,
 μόνη προστασία τῶν πιστῶς μα-
 χαριζόντων σε.

Καταβασία. Ἄπας γηγενῆς σκιρτάτω.
 Ἐξῆς ποσειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐνθέως πυρσευόμενος, τῷ πόθῳ
 τοῦ παντάνακτος, τὸν υπερήφανον
 ὄφιν, ἀνδρείως μάκαρ καθεῖλες,
 καὶ Τύραννον ἀπάνθρωπον, Σεβή-
 ρον τὸν παράφρονα, ἠλεγξας ὦ
 Χαράλαμπες, καὶ μισθὸν ἐκο-
 μίσω, παρὰ τοῦ πάντων δεσπό-
 του.

Θεοτοκίον.

Μαρία καταφύγιον, Χριστιανῶν
 τὸ καύχημα, φύλαττε, σκέπε σοὺς
 δούλους, ἐκ πάσης βλάβης ἀ-
 τρώ-

τρώτους, κινδύνων τ' ἐξελοῦ ἡ-
μας, τοὺς πόθῳ εὐφημοῦντάς σε,
καὶ πάσης περιστάσεως, ταῖς
σαῖς πρεσβείαις χρωμένῃ, πρὸς
τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή,
ιστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες
τὸ α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Οἱ τῆς Ἑλλάδος νῦν παῖδες
δεῦτε συνδράμετε, καὶ τὴν τιμίαν
Κάραν, κατασπάσασθε πάντες,
τοῦ Θείου Χαραλάμπους τὴν τὸν
Χριστὸν, ἐν σταδίῳ κηρύξασαν,
καὶ ἀπελέγξασαν πλάνην τῶν
δυσσεβῶν, καὶ τὸν Κτίστην μεγα-
λύνασαν.

Τοῖς Οὐρανόις Ἀγγέλοις νῦν
συνηρίθμησαι, καὶ παρεστῶς Τρι-
άδι, τῇ Ἁγίᾳ Τρισμάκαρ, αὐτὴν
καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν
πίστει τιμῶντων σου, τὴν παν-
σεβάσμιον κάραν, καὶ τῶν δεινῶν,
αἰτουμένων ἀπολύτρωσιν.

Λαμπροφανῆς καὶ πανένδοξος
ἀνατέταλκεν, ἐν τῇ Ἑλλάδι πά-
ση, ἡ πανέορτος μνήμη, τοῦ Θείου
Χαραλάμπους, διόπερ λαμπρῶς,
ἐορτάζει κατέχουσα, τὴν πανσε-
βάσμιον κάραν, τὴν τὸν Χριστὸν,
ὡς θεάνθρωπον κηρύξασαν.

Δόξα ἤχος. πλ. α'.

Ωσπερ ἀλάβαστρον πληρες, ἡ-
τιμία σου κάρα θεσπέσιε προχέει,
οἷόν τι μύρον πολύτιμον τὰ ἰά-

ματα, τοὺς τε πιστοὺς εὐωδιάζει
θαυμασίως, καὶ τοὺς μετὰ πίστε-
ως αὐτῇ προσιόντας τῶν δεινῶν
ἀπαλλάττεται τὴν δυσώδητε πλά-
νην καὶ νόσους παντοίας, καὶ τὴν
πανώλη λοιμικὴν καταπαύουσα,
εὐρωστίαν δωρεῖται πᾶσι, καὶ εὐ-
ρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον Μακαρίζομέν σε
Θεοτόκε Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.
Δίδεται δὲ καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀ-
δελφοῖς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικᾶ,
καὶ ἐκ τῶν Κανόνων. ᾠδὴ γ' καὶ ς'.
Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον ἤχος βα-
ρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος. Στίχος.
Εἰσάκουσον ὁ Θεός. Πρὸς Τιμόθεον
γ'. Ἐπιστολῆς, Παύλου τὸ Ἀνάγνω-
σμα. Τέκνον Τιμόθεε ἐνδυναμοῦ. Ἀλ-
ληλουῖα ἤχος δ'. Στίχος. Δίκαιος ὡς
φοῖνιξ. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάν-
νην. Εἶπεν ὁ Κύριος. Ταῦτα ἐντέλλο-
μαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

11. Φεβρουαρίου. Τοῦ ἀγίου Ἱε-
ρομάρτυρος Βλασίου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ
ἀγίου ἤχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Εν τῇ ἀσκήσει βλαστήσας Ὁ-
σιε Βλάσιε, ἱερωσύνης δόξη, ὡσπερ
φοῖνιξ δικαίως, ἐξήνησας παμ-
μά-

μάκαρ, καρπούς θεϊκοὺς, μαρτυρίου προσάγων Θεῷ, τὴν τῶν εἰδώλων κατάλυσιν ἐμφανῶς, καὶ ἀνθρώπων τὴν οἰκείωσιν.

Ποιμαντικῶς διαπρέψας, ἱερομάρτυς Χριστοῦ, ἀθλητικούς ἀγῶνας, ὑπομείνας γενναίως, ἐν δι' ἀμφοτέρων, στέφος λαβῶν, ἐν ἐκατέροις κοσμούμενος, δικαιοσύνη καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς· διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ως προμηθεῖα σε πάντων, ὑμνουμέν Βλάσιε, καὶ λογικῶν θρημάτων, καὶ ἀλόγων πασχόντων· πάντας γὰρ ἰσχυεῖς, θεράπων Χριστοῦ, εὐεργετεῖν καὶ ἰᾶσθαι πιστῶς· τὴν γὰρ τοῦ πνεύματος χάριν πεπλουτικῶς, δαψιλεύεις τὰ θαυμάσια.

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἡμέρας, ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπ. Καὶ τρόπων μέτοχος φυλ. 5. καὶ τῆς ἡμέρας.

Τὸ πρῶτ' ἀποστάσιον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιά. Μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βλασίου ἐπισκόπου Σεβαστείας.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἔζη ἐπὶ Λυκινίου Βασιλέως, ἐν ἔτει 315. ἔγεινεν ἐπίσκοπος Σεβαστείας· κατώκει δὲ εἰς σπήλαιον, καὶ ἐπειδὴ ἐκήρρυτε παρρησίᾳ τὸν Χριστόν, Θεόν, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ φέρεται πρὸς τὸν ἡγεμόνα Ἀγρικύλαον, ὑφ' οὗ πολλὰ βασανισθεῖς

ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενεται. † Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι δύο παῖδες οἱ συναθλήσαντες τῷ ἁγίῳ Βλασίῳ μετὰ τῶν ἐπτὰ γυναικῶν, ξίφει τελειοῦνται.

† Ἡ εὕρεσις τοῦ λειψάνου τοῦ προφήτου Ζαχαρίου, πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

† Ἡ ἁγία Θεοδώρα ἡ Βασιλισσα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἣ ἀναστηλώσασα τὰς ἁγίας εἰκόνας, καὶ στερεώσασα τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Γεώργιος ὁ Σέρβος, ὁ ἐν πόλει Σοφίας μαρτυρήσας τῷ 1515 ἔτει διὰ πυρὸς τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστείλαρ. καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

12 Φεβρουαρίου. Τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας. καὶ 3. τοῦ ἁγίου, ἤχος δ'.

Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μελετήσας μακάριε, ἱεράρχα Μελέτιε, νόμον τὸν σωτήριον, καθὼς γέγραπται, Ξύλον ἐδείχθη ἐν ὕδατι, ἀσκήσεως κείμενον, καὶ καρπούς τῶν ἀρετῶν, προβαλλόμενον χάριτι, τοῦ φωτῆ-

σαν.

σαντος, τὴν ἁγίαν ψυχὴν σου καὶ παντοίων, δεκτικὴν ἐργασαμένου, πνευματικῶν ἐπιλάμψεων.

Εγκρατεία ἐμάρανας, τῆς σαρκὸς τὰ σιρτήματα, καὶ παθῶν Μελέτιε κατεκράτησας, καὶ ἀπαθείας λαμπρότητι, σεαυτὸν ἐφαιδρυνας, καὶ ἀγνώως καὶ καθαρῶς τῷ Χριστῷ ἱερούργησας, ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβαστον μνήμην σου.

Τῇ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθέντα τὸν ἄσαρκον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, Λόγον πάνσοφε, δίχα τροπῆς καὶ συγχύσεως, σοφῶς ἐδογματίσας ἐνεργοῦντα δὲ διττῶς, καταλλήλως ταῖς φύσεσιν, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ ἐν αἷς θεωρεῖται, εἰς ὑπάρχων, ἀδιάρητον τῷ ὄντι, τοῦτο κάκεινο νοούμενος.

Δόξα καὶ νῦν, καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Κανόνα πίστεως. φῦλ. 5. καὶ τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτον κοντάκιον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἐξῆ ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἐν ἔτει 334. διὰ τὴν μεγάλην του δὲ ἀρετὴν ἐγένετο πατριάρχης Ἀντιοχείας, παρευρέθη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν δευτέραν σύνοδον· εἶτα δὲ διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου,

καὶ μετὰ τὴν παράνομον ἐκείνην δίωξιν προσκληθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἦλθε πάλιν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου καὶ ὀλίγον ἀσθενήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρῖνος.

Αὕτη ἀνδρῖκόν ἱμάτιον ἐνδυθεῖσα ἦλθεν εἰς τι μοναστήριον, ὅπου διηκόνει καὶ αὕτη μετὰ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν. Λοιπὸν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καταλύσασα μεθ' ἐταίρων ἐν τινὶ πανδοχείῳ, διαβάλλεται ὑπὸ μιᾶς πόρνης, ὡς διαφθείρουσα τὴν θυγατέρα τοῦ πανδοχέως· ὅθεν εὐθὺς ἐκβάλλεται τοῦ μοναστηρίου ταλαιπωρουμένη ἔξω τρεῖς χρόνους. Ἀλλὰ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτῆς ἐφάνη ὡς γυνή, καὶ ἐξεπλάγησαν ἅπαντες, ὅτε ἠγούμενος καὶ οἱ ἀδελφοί.

† Ὁ ἅγιος Ἀντώνιος, πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Πλουτῖνος καὶ Σατουρνῖνος, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Χρήστος ὁ κηπουρὸς, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας τῷ 1708 ἔτει ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

13. Φεβρουαρίου. Τοῦ Ὁσίου Πα-
τρός ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκρξα,
φάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ
Ὁσίου ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἀσκησιν ἐλόμενος, καὶ κακου-
χίαν μακάριε, ἐν σπηλαίοις καὶ
ὄρει, σεαυτὸν ἀπεμάχρυνας, φυ-
γαδεύων Πάτερ, καὶ ταῖς θεωρί-
αις, καὶ ἀναβάσσει τὸν νοῦν, ἀπο-
καθαίρων καὶ καλλυνόμενος· ἐν-
τεῦθεν ἐχρημάτισας, θεῖον δοχεῖον
τοῦ Πνεύματος, θεοφόρε πανόλ-
βιε, μοναζόντων τὸ καύχημα.

Μάρτυς ἐθελούσιος, καὶ δικα-
στής καὶ κατήγορος, σεαυτοῦ
ἐχρημάτισας· πυρὶ γὰρ φλεγόμε-
νος, ἠδονῆς ἀτόπῃ, πυρὰν λαυ-
ροτάτην, Πάτερ ἀνάψας σεαυτὸν,
μέστον εἰσηξας κατακαϊόμενος· ἡ
δρόσος δὲ τοῦ Πνεύματος, ἐξ
Οὐρανοῦ σε ἀνέψυξε, καὶ τὸν σά-
λον τὸν ἄπειρον, εἰς γαλήνην
μετήγαγε.

Μέστον κατεσκήνωσας, θαλάσσης
Πάτερ τὰ κύματα, ἀποφεύγων
τοῦ ὄφους, κἀκεῖ δὲ σοι θήρατρα,
ὁ ἐχθρὸς προσάγει, τὴν διασω-
θεῖσαν, ἐκ τρικυμίας χαλεπῆς·
θηροὶ δὲ αὐθις προσεποχούμενος,
τῇ χέρσῳ προσεπέλασας, καὶ τὸν
ἀγῶνα ἐτέλεσας, ξενιτεύων θλι-
βόμενος, Θεοφόρε πανόλβιε.

Δόξα καὶ νῦν, καὶ ἀπόστιχα τῆς
ἡμέρας. Τροπάριον ἤχος α'. Τῆς ἐρή-

μου πολίτης, φύλ. 6. καὶ τῆς ἡ-
μέρας. Τὸ πρῶτ', Κοντάκιον τῆς ἡ-
μέρας, καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ιγ'. Μνήμη τοῦ
Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Οὗτος κατήγετο ἀπὸ τὴν Και-
σάρειαν τῆς Παλαιστίνης. Ἐξῆ
δὲ ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ,
ἐν ἔτει 415. Οὗτος παθὼν πολλα
ἀπὸ τοὺς πειρασμοὺς τοῦ κόσμου,
ἐγένετο μοναχὸς, παῖς ἐτι ὢν·
μετὰ δὲ τὸν εἰκοσιπενταετῆ ἀ-
σκητικὸν του βίον, προσῆλθε παρ'
αὐτῷ ἑταῖρα τις, πενιχρὰ ἐνδεδυ-
μένη, ὅπως ἐξαπατήσῃ αὐτὸν
πρὸς μίξιν. Ἄλλ' ὁ τὸν Θεὸν
φοβούμενος Μαρτινιανὸς, ἵνα ἀπο-
φύγῃ τὴν πρόσκαιρον τῆς σαρκὸς
ἠδονήν, ἐξάψας πλῆθος φρυγά-
νων, καὶ ρίφθεις ἐπ' αὐτῶν, λέγων,
«ὦ Μαρτινιανέ, ἐὰν ἦναι δυνατόν
νὰ ὑποφέρῃς τὸ τῆς γεέννης πῦρ,
ἐπιθυμῶν αἰσχροῦν ἠδονήν, πέ-
πειστοτῆ γυναικί.» Οὕτω λοιπὸν τὸ
μὲν ἑαυτοῦ σῶμα ἐταπεινώσας, τὴν
δὲ γυναῖκα, ἐφ' οἷς εἶδε σωφρονισθεῖ-
σαν, ἐξέπεμψεν ἐν μοναστηρίῳ· εἶ-
τα δὲ ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν, ἐπορεύ-
θη εἰς ἕτερον μέρος, ἐνθα τὸ αὐτὸ
παθὼν ὑφ' ἑτέρας τινὸς ναυα-
γησάσης, ἠναγκάσθη νὰ ἔλθῃ
εἰς τὰς Ἀθήνας λέγων, αἰέποτε
τὸ, «Φεῦγε Μαρτινιανέ, μὴ σε
πειρασμὸς καταλάβῃ,» ἐνθα καὶ
πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀ-
πόστολος καὶ Μάρτυς Ἀκύλας
καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Πρίσκιλλα, οἱ
ἐκ

ἐκ Πόντου καταγόμενοι, ξίφει
τελειοῦνται, τῷ 268 ἔτει.

† Ὁ ἅγιος Εὐλόγιος, ὁ Πα-
τριάρχης Ἀλεξανδρείας, ἐν ει-
ρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Πατήρ καὶ Υἱός,
σταυρωθέντες τελειοῦνται.

† Ὁ Ὅσιος Συμεών, ὁ χτί-
τωρ τῆς ἐν τῷ Ἄθῳ Μονῆς τοῦ
Χιλονταρίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦ-
ται τῷ 1190 ἔτει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ
ἀπόλυαις.

14. Φεβρουαρίου. Τοῦ Ὁσίου Πα- τρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας καὶ 3. τοῦ
Ὁσίου ἤχος δ΄.

Ἐδῶκας σημείωσιν.

Αὐξῆσιν ἀσκήσεως, ἐπιδεικνύων
Αὐξέντιε, χαρισμάτων τὴν αὐξῆ-
σιν, Θεόθεν ἀπέιληφας, θεραπεύ-
ειν νόσους, δαίμονας ἐλαύνειν, τῇ
ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ, πεπιστευ-
μένος καὶ τῆς τοῦ Πνεύματος,
παμμάκαρ θείας χάριτος, ἐμφο-
ρηθεὶς καὶ δυνάμειως, καὶ σαφῶς
κυβερνώμενος, πρὸς γαλήνην προ-
σώρμισας.

Χάριν τῶν ἰάσεων, καὶ τῶν θαυ-
μάτων ἐπλούτησας, καθαρθεὶς
τὴν διάνοιαν· παθῶν γὰρ νοσήμα-
τα, καὶ σαρκὸς τὸν ζόφον, καὶ
τὴν τρικυμίαν, ἀπετινάξω καὶ

παιδρὰν, τὴν τῆς ψυχῆς εἰργάσω
κατάστασιν· ἐντεῦθεν καὶ διέλαμ-
ψας, ἐν μοναστῶν ὁμηγύρεσι,
δυσωπῶν τὸν φιλόνητον, ὑπὲρ
τῶν εὐφημούμενων σε.

Αὐξήσας τὸ τάλαντον, τὸ πι-
στευθένσοι μακάριε, δαψιλῶς ἐρ-
γασάμενος, καὶ σπειρας ἐν δάκρυ-
σιν, ἐν ἀγαλλιάσει, Πάτερ νῦν
θερίζεις, πολυπλασίονα χαρὰν,
καὶ θυμηδίαν ὄντως δρεπόμενος·
ὡς ἔχων παρρησίαν οὖν, πρὸς
τὸν Δεσπότην δυσώπησον, ὑπὲρ
τῶν ἀνυμνονύτων σε, Θεοφόρε
Αὐξέντιε.

Δόξα καὶ νῦν. καὶ ἀπόστιχα τῆς
ἡμέρας· Τροπάριον ἤχος α΄. Τῆς ἐ-
ρήμου πολίτης. φύλ. 6. Τὸ πρῶν κον-
τάκιον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἰδ΄ μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου τοῦ ἐν τῷ
Βουνῷ.

Οὗτος ἔζει ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ
μικροῦ ἐν ἔτει 440. Κατήγετο ἀπὸ
τὴν Ἀνατολήν, σχολαστικὸς γε-
γονώς. Ἐγένετο Μοναχὸς εἰς τὸ
Βουνὸν τοῦ ἀγίου Αὐξεντίου λε-
γόμενον, ἀνωθεν τῆς Χαλκηδόνης
κείμενον, ἐνθα ἀσκητικῶς βίωσας,
ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Μά-
ρων, καὶ Ἀβραάμ, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦνται ἐν ἔτει 379.

† Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Φιλή-
μων ἐπίσκοπος Γάζης, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Γεώργιος
ὁ ῥάπτης, Μιτυληναῖος, ὁ καλού-

μενος

μενος Παεζάνος, ξίφει τελειούται
 ἐν Βυζαντίῳ, τῷ 1693 ἔτει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ
 ἀπόλυσις.

15. Φεβρουαρίου. Τοῦ ἀγίου Ἀ-
 ποστόλου Ὁνησίμου.

Ἐσπερας. εἰς τὸ, Κύριε ἐκεκραξα,
 ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας καὶ 3. τοῦ
 ἀγίου ἤχος γ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ποταμοὶ τὰ ὀρμήματα, τοῦ τῆς
 χάριτος Κήρυκος, ὡς Θεοῦ φανέν-
 τα σε Πόλιν ἐμψυχον, διαφερόν-
 τως εὐφραίνουσι, τὰ ἄρρητα ῥή-
 ματα, ἐπὶ γῆς τοῦ τῆς τρυφῆς,
 Παραδείσου πλουτήσαντος· οὐ
 καὶ γέγονας, δραστηκὸς ὑπηρέτης
 ἐκμανθάνων, τὰ οὐράνια παμμα-
 καρ, ἃ οὐκ ἐξὸν βροτοῖς φθέγ-
 ξασθαι.

Τὸ τῆς γνώμης ἐλεύθερον, καὶ
 ψυχῆς αὐτεξούσιον, εὐγενεῖα πί-
 στεως κατελάμπρυνας· τῆς ἐπι-
 γείου δὲ πάνσοφε, δουλείας ἀ-
 πῆλλαξαι, καὶ τῇ ζεύγῃ τοῦ
 Χριστοῦ, τὸν αὐχένα ὑπέκλινας·
 ὅθεν ἔδραμες, νοητῆς ἐκ δουλείας
 τοὺς ἀνθρώπους, ἀπαλλάττων καὶ
 προσάγων, ἐλευθερίᾳ τῆς χάριτος.

Ως ἀκτῖνά σε πάνσοφε, φεγγο-
 βόλον ἐξήστραψεν, ὁ τοῦ Κόσμου

Ἥλιος καὶ Διδάσκαλος, τὴν Οἰ-
 κουμένην λαμπρύνουσαν, φωτὶ
 τοῦ κηρύγματος, καὶ ταῖς θείαις
 ἀστραπαῖς, τὴν τῆς πλάνης σκο-
 τόμειναν, ἀφανίζουσαν, καὶ ποι-
 κίλων θαυμάτων ἐνεργείαις, τῶν
 πιστῶν τὰς διανοίας, καταφαι-
 δρύνουσαν ἐνδοξε.

Δόξα καὶ νῦν, καὶ ἀπόστιχα τῆς
 ἡμέρας. Τροπάριον, Ἀπόστολε ἅγιε.
 φύλ. 1. Τὸ πρῶτὸ κόντάκιον τῆς
 ἡμέρας καὶ ἀναγνώσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ιε. Μνήμη τοῦ ἀ-
 γίου Ἀποστόλου Ὁνησίμου, μαθητοῦ
 τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Οὗτος ὑπῆρξεν οἰκέτης τοῦ Ἀ-
 ποστόλου Φιλήμονος, καὶ γέν-
 νημα τῆς τῶν Κολασσαέων πό-
 λεως· ἀπελθὼν δὲ εἰς τὴν Ῥώ-
 μην, συνελήφθη ὑπὸ τῶν εἰδωλο-
 λατρῶν, ἐνθα πολλὰ ὑπομείνας,
 πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος
 Εὐσέβιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μαίωρ, στρα-
 τιώτης ὢν χριστιανός, ἐν τῇ τῶν
 Γαζέων πόλει καὶ πληγωθεὶς τε-
 λειοῦται τῷ 295 ἔτει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ
 ἀπόλυσις.

16. Φεβρουαρίου. Τοῦ ἁγίου
Μάρτυρος Παμφίλου καὶ τῶν
σὺν αὐτῶ.

Ἐσπέραις εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ
ἁγίου ἤχος δ'.

Ὡς γενναίον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀποστόλων ἰσάριθμοι, ἀθλοφό-
ροι γενόμενοι, λογισμὸν ὁμόζη-
λον ἀνελάβετε, μὴ πτοηθέντες
τὴν ἄθεον, Τυράννων ὠμότητα·
ἀλλ' ἀνδρείως καὶ στερρῶς, τὸν
Σωτῆρα κηρύξαντες, ὑπεμείνατε,
τῶν μελῶν τὰς στρεβλώσεις τῇ
ἐλπίδι, τὰς μελούσας ἀπολαύ-
σεις, ἥδη καρπούμενοι πάνσοφοι.

Καρτερία νικήσαντες, τῶν ἀθέων
τὴν ἐνοστασιν, καὶ ποικίλοις εἶδουσι
προσπαλαίσαντες, χολαστηρίων
τὸν στέφανον, ἀξίως ἐδέξασθε,
ἐκχειρὸς ζωαρχικῆς, κληρουχίαν
ἀνώλεθρον, νῦν πλουτήσαντες, ἐν
σκηναῖς αἰωνίοις τῷ Σωτῆρι, καὶ
Δεσπότη τῶν ἀπάντων, συμβασι-
λεύοντες ἐνδοξοί.

Σὺν Παμφίλῳ θεόφρονι, καὶ Οὐ-
άλεντι Σέλευκος, Δανιὴλ Θεοδόου-
λος, Ἡσαίας τε, Ἰερεμίας Ἡ-
λίας τε, καὶ οἷος Πορφύριος,
Παῦλος Ἰουλιανός, Σαμουὴλ ὁ
θαυμάσιος, νῦν τιμάσθωσαν, ὑ-
μνωδίαις ἁσμάτων καὶ ποικίλοις,
ἐγκωμίοις οἱ γενναῖοι, καὶ ἀεισέ-
βαστοι Μάρτυρες.

Δόξα καὶ νῦν, καὶ ἀπόστιχα τῆς
ἡμέρας. Τροπάριον, Οἱ Μάρτυρές σου

Κύριε. φύλ. 5. καὶ τῆς ἡμέρας-
Τὸ πρῶτ' κοντάκιον τῆς ἡμέρας κατ'
ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ις'. Μνήμη τῶν ἁ-
γίων Μαρτύρων Παμφίλου, Οὐάλεν-
τος, Παύλου, Σελεύκου, Πορφυρίου,
Ἰουλιανοῦ, Θεοδόου, Ἡλία, Ἰερεμίου,
Ἡσαίου, Σαμουὴλ καὶ Δανιὴλ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἀπὸ διαφόρους
πόλεις τῆς Ἀσίας, χριστιανοὶ
ἔκπαλαι συλληφθέντες δὲ εἰς
τὴν πόλιν Καισαρείας, ἐν ἧ' καὶ
στρατιῶται ἦσαν, ἀπήχθησαν
πρὸς τὸν ἡγεμόνα Φιρμιλιανόν,
καὶ ὠμολογήσαντες τὸν Χριστὸν,
Θεόν, ὑπέμειναν πολλὰς βασά-
νους, καὶ οὕτως ἀπήλαυσαν τὸν
στέφανον τοῦ μαρτυρίου.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος
Φλαβιανός, Πατριάρχης Κωνσαν-
τινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦ-
ται, τῷ 412. ἔτει.

† Ὁ Ὅσιος Φλαβιανός ὁ ἀ-
σκητής, καὶ Μαρουθᾶς ἐπίσκοπος
Περσίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεό-
δουλος, σταυρωθεὶς, τελειοῦται.

† Οἱ ἐν Μαρτυρουπόλει Μάρ-
τυρες ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος νεοσιομάρτυς Ῥω-
μανός ὁ Καρπενησιώτης, ξίφει
τελειοῦται, ἐν Βυζαντίῳ τῷ
1694 ἔτει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ
ἀπόλυσις.

17. Φεβρουαρίου. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια ἤχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δῶρον, ὁ Χριστὸς πλουτοποιῶν, σὲ τῇ οἰκουμένῃ παρέσχεν ὡς εὐεργέτης Θεός, δῶρόν σου τὸ τίμιον αἷμα Θεόδωρε, δι' αὐτὸν ἐκχεόμενον, καὶ Θεοσεβείας, ζήλω προσφερόμενον, αὐτῷ δεζόμενος· ὦ νῦν εὐσεβεῖ παρῆρσία, Μάρτυς παριστάμενος πάντας, τοὺς εἰς σὲ προστρέχοντας διάσωσον.

Πύργος, χρηματίζεις ἀσφαλῆς, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποκρουόμενος, πρόμαχος ἀήττητος τῶν εὐφημούντων σε, ὄξυτάτη ἀντιληψίς, θερμὴ προστασία, σύντομός τε λύτρωσις, κοινὴ βοήθεια, πρέσβυς δυνατώτατος μάκαρ, ῥύστης ἐτοιμώτατος πάντων, τῶν πιστῶς αἰτούντων σε Θεόδωρε.

Εχων, τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς, καὶ τὸ τῆς ἀφέσεως ὕδωρ, Χριστὸς εὐίλατον, Μάρτυς ἀληθέστατος, αὐτοῦ γενόμενος, τῶν χειμάρρῶν με λύτρωσαι, τῶν τῆς ἀνομίας, ὕδωρ μοι κατεύνασον, τὸ ἀνυπόστατον, παῦσον, πειρασμῶν καταγιγίδας, σῶσον πρὸς τὴν ἄνω γαλήνην, ἀξιομακάριστε Θεόδωρε.

Δόξα ἤχος β'.
Θεῶν δωρεῶν ἐπώνυμόν σε γεραίρω, τρισμάκαρ Θεόδωρε· τοῦ φωτός γὰρ τοῦ θείου, ὕδατος φωστήρ ἀναδειχθεῖς, κατέλαμψας ἄθλοις σου τὴν σύμπασαν κτίσιν· καὶ πυρὸς ἀκμαιότερος φανείς, τὴν φλόγα κατέσβεσας, καὶ τοῦ δολίου δράκοντος, τὴν κάραν συνέτριψας· διὸ ἐν τοῖς ἄθλοις σου, Χριστὸς ἐπικαμφθεῖς, ἐστεφάνωσε τὴν θεῖαν κάραν σου, μεγαλομάρτυς Ἀθλητά· ὡς ἔχων παρῆρσίαν πρὸς Θεόν, ἐκτενῶς ἐκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον Ὁμοιον.

Ἀπόστιχα, ἤχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγματίων.

Τῇ παμφαεῖ πανηγύρει, τοῦ θείου Μάρτυρος, εὐωχηθῶμεν πάντες, καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν, φιλέορτοι τιμῶντες, φαιδρὰν ἑορτήν, τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, ἀσματικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Τὸν ἀριστεῖα τῆς ἄνω, στρατολογίας πιστοὶ, ὡς καρτερόν ὀπλίτην, τῆς ἡμῶν πολιτείας, συμφώνως συνελθόντες, ὠδαῖς μυστικαῖς, εὐφημήσωμεν λέγοντες· ἀξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, ὑπερεύχου τῶν ὑμνούντων σε.

Τῆς εὐσεβείας τὸν πλοῦτον καὶ τὴν λαμπρότητα, ἀθλητικοῖς καμάτοις, ἑαυτῷ θησαυρίσας, πᾶσαν τὴν ἰσχύν σου, δῶρον δεκτόν,

σεαυτὸν προσενήνοχας, ἀναπλη-
ρῶν ἐν τοῖς ἔργοις μετὰ σπουδῆς,
τὴν θεοδώρητόν σου πρόσκλησιν.

Δόξα. ἤχος πλ. β'.

Αγιωσύνης δωρεά, καὶ πλοῦτος
θείας ζωῆς, πεφανέρωσαι τῷ Κό-
σμῳ Θεόδωρε. Χριστὸς γάρ σου
σοφὲ, τὴν μνήμην ἐδόξασεν· ἐν ἧ
συμφώνως οἱ πιστοί, γεγηθότες
ὑμνοῦμεν, τοὺς ἀγῶνας τῶν ἁ-
θλῶν σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ
ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον. ἤχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορ-
θώματα· ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός,
ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ
Ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλ-
λετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς
ἄρτος ἡδύς, τῇ Τριάδι προσήνε-
κται, ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὸς
ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη
στιχολογίαν.

Ὁ Κανὼν. Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς προσκαλουμένους σε σῶζε παμ-
μάκαρ.

Ὡδὴ α'. ἤχος πλ. δ'.

Ἰγρὰν διοδεύσας.

Τὸν θεῖον ἀγῶνα Μάρτυς Χρισ-
τοῦ, διηγωνισμένος, καὶ τὸν δρό-
μον τετελεχώς, τὴν πίσιν τηρήσας
τῆς ἐνθέου, δικαιοσύνης εὗρες
στέφανον.

Οὐράνιος ἐνδόξε χορευτῆς, σὺν
τοῖς Ἀσωμάτοις, χρηματίζων

τοὺς ἐπὶ γῆς, σὲ προσκαλουμέ-
νους ἐκ κινδύνων, καὶ περιστάσεων
ἐκλύτρωσαι.

Υπερφυῖ δόξαν παρὰ Χριστοῦ,
λαβὼν ἀθλοφόρε, τὴν γῆν πᾶσαν
περιπολεῖς, ρυόμενος πάντας τοὺς
ἐν πίστει, μετ' εὐλαβείας ἀνυ-
μνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ Λόγον ἡ τοῦ Πατρὸς,
ἀφράστως τεκοῦσα, τῆς ψυχῆς μου
τὸ χαλεπὸν, θεράπευσον τραῦμα
καὶ καρδίας, τὴν ἀλγηδόνα κα-
ταπράυνον.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Πῦρ τὸ τῶν βασάνων σε, οὐ
κατεπτόησεν, ὅθεν πῦρ, τῶν ἡδο-
νῶν, τῶν σοὶ προσφευγόντων,
καταπαύεις Θεόδωρε.

Ρῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, τῆς
κατεχούσης με θλίψεως, Μάρτυς
Χριστοῦ, πᾶσαν ὀμαλίζων, τὴν
τοῦ βίου τραχύτητα.

Ολὴν τὴν καρδίαν μου, καὶ τὴν
διάνοιαν τείνω σοι, καὶ τὴν ψυχὴν,
τῆς σῆς ἀθλοφόρε, βοηθείας δεό-
μενος. Θεοτοκίον.

Στήσόν μου τὸν ἄστατον, τῶν
λογισμῶν Ἀγνή τάραχον, Μήτηρ
Θεοῦ, τὴν πρὸς τὸν Υἱὸν σου,
κατευθύνουσα κίνησιν.

Ὁ Βιρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσ-
τρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ
φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ
ὑμνεῖ σε τὸ πνευμά μου.

Καταβ.

Καταβασία ἤχος πλ. δ΄.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Θεϊκὴν παντευχίαν ἀναλαβῶν, καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην καταβαλῶν, Ἀγγέλους διήγειρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνας σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, γενναίως κατετόλμησας· ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτουσί σε νέμεις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἀθλοφόρε Θεόδωρε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Παναγία Παρθένη Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἐπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος, οἶμοι τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἤνικα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σέ γὰρ ἐχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλός σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ Ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα, Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώτης σου τὴν

σταύρωσιν· ἦν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος· σπλαγγνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ Θεῖα Παθήματα.

Ὡδὴ δ΄. Βίσακῆκος Κύριε.

Κυβερνήτην προβάλλομαι, σὲ Θεοῦ θεράπων, σύ με κυβέρνησον, τῷ ἰστίῳ τῷ τοῦ Πνεύματος, καὶ ταῖς θεαῖς αὔραις παναοίδιμε.

Απὸ πάσης δεόμεθα, ρῦσαι ἀπειλῆς παμμάκαρ Θεόδωρε, τοὺς ἐν πίστει μακαρίζοντας, καὶ τὴν θεῖαν μνήμην σου γεραίροντας.

Λιτανεύων Θεόδωρε, τὸν ἀγαθοδότην καὶ μεγαλόδωρον, τοὺς ἐν τόπῳ τῆς κακώσεως, τεταπεινωμένους ἐπανώρθωσας.

Θεοτοκίον.

Υπὸ χρόνον γενόμενον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, Θεομήτωρ ἡμῖν τέτοκας· ὃν δυσώπει σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὡδὴ ε΄. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Μαρτύρων πεφηνῶς ἐγκαλλώπισμα, Μάρτυς Χριστοῦ, τῶν πιστῶν βοήθεια, γενοῦ καὶ τείχος ἀκράδαντον.

Ενώσει ἀπολαύων τῇ κρείττονι, τῶν ὑπὲρ νοῦν, ἀγαθῶν Θεόδωρε, τοὺς σὲ τιμῶντας διάσωσον.

Νυττόμενος τῷ φίλτρῳ τοῦ

κτί-

κτίσαντος, τὴν τῶν χτιστῶν, ἀπώσω προσπάθειαν, καὶ τῷ Θεῷ εὐηρέστησας. Θεοτοκίον.

Ον ἔτεκες Παρθένε Πανάμωμε, Θεὸν Λόγον, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει ὑμνούντων σε.

Ῥδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Υπέρμαχος πεφυκῶς, τῆς εὐσεβείας θερμότατος, καὶ πλάνης στηλιτευτής, εἰδῶλων γενόμενος, δαιμόνων φαντάσματα, καὶ παθῶν εἰκόνας, τῆς ψυχῆς μου ἐξαφάνισον.

Στερέωμά μου γενοῦ, καὶ τεῖχος Μάρτυς ἀσάλευτον, τὸ ἀσθενές καὶ σαθρὸν, τὸ τῆς διανοίας μου, στηρίζων Θεόδωρε, ταῖς σαῖς προστασίαις, καὶ φυλάττων ἀδιάπτωτον.

Στρατείας φθοροποιῦ, καὶ φθειρομένης ἠλόγησας· στρατείαν δὲ τῆς ζωῆς, παμμάκαρ Θεόδωρε, τελείως ἠγάπησας· ἐν ἧ νικηφόρος, ἀνεδείχθης ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Εξέλαμψεν ἐκ Σιών, ἡ τοῦ Ὑψίστου εὐπρέπεια, τὸ πρόσλημμα τῆς σαρκός, καθ' ἔνωσιν ἀφραστον, ἐκ σοῦ Ἀειπάρθενε, περιβεβλημένη, καὶ τὸν Κόσμον, κατεφώτισεν.

Ὁ Εἰρμός.

Ιλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλὰ ἢ αἱ γὰρ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ θυθοῦ ἢ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· ἢ πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-

κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, ἤχος β'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολυάθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης, αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιζ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος.

Οὔτος ὀρμώμενος ἐξ ἑνὸς χωρίου λεγομένου Χοιμιάλων τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ Ἀμασίας, ἐξῆ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξίμου τῶν Βασιλέων, τῷ 267. ἔτει· στρατιώτης δ' ὢν τῆς στρατείας τῶν Τυρῶνων, δηλ. τῶν καλῶν ὀπλισμένων στρατιωτῶν, κατέστη εἰς ἐξέτασιν παρὰ τοῦ Βούργκα, καὶ ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν Θεόν, πρῶτον μὲν κρεμασθεὶς καίεται, εἶτα εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβάλλεται καὶ ἐν αὐτῇ τελειοῦται, ἀπολαύσας τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Μαρία ἡ ἀδελφὴ Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Αὐξίβιος ὁ Ῥωμαῖος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Θεοστήρικτος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ εὕρεσις τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου.

† Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Θεόδω-

δωρος ὁ Βυζάντιος ὁ ἐν Μιτυλήνῃ ἀθλήσας δι' ἀγχόνῃς τῷ 1795 ἔτει τελειοῦται·

Ἰδιὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σὲ ζωῆς μου προστάτην, καὶ συλλήπτορα φέρω τῆς σωτηρίας μου, καὶ φύλακα Θεόφρων, ἀσφάλειαν διδόντα, τοῖς ἐν πίστει κραυγάζουσιν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ως τερπνότατον ὄμμα, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ καὶ ἱερώτατον, προσήνεγκας παμμάκαρ, καὶ πυρὶ τῶν βασάνων, ὠλοκαύτωσας ἔνδοξε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ

Ζωτικῆς ἐπιπνοίας, ἐμφορούμενος Μάκαρ τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, τὰ πνεύματα διώκεις, τὰς νόσους θεραπεύεις, καὶ κραυγάζεις γηθόμενος· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εκ γαστρὸς σου προήλθε, σαρκαωθείς ὁ τῶν ὄλων Παρθένε Κύριος· διόσε Θεοτόκον, φρονούντες ὀρθοδόξως, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰδιὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Παντοδαπαῖς πανεύφημε, τρικυμίας κυκλούμενοι, καὶ ταῖς συμφοραῖς τοῦ βίου συνεχόμενοι, προστάτην ὀξύτατον, καὶ συνεργὸν καὶ σύμμαχον, πάντες οἱ πιστοὶ σε πρεσβευτὴν τῷ Δεσπότη,

(ΤΟΜ. Β')

προσάγομεν βοῶντες· μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, τὴν πάνσεπτόν σου μνήμην.

Αμαρτιῶν ἀλύσει, δεδεμένος πανόλβιε, καὶ ταῖς τῶν πταισμάτων μου σειραῖς πεδούμενος, προσφύγω τῇ σκέπῃ σου, στεφανηφόρε λύσιν αὐτῶν· ἀλλ' ὡς θαυμαστὴν πρὸς τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην, Θεόφρον παρρησίαν, κεκτημένος δυσώπει, σφθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικαῖς λαμπόμενος, ἀγλαίαις Πανεύφημε, ταῖς Ἀγγελικαῖς συνηριθμήθης τάξεσι· μεθ' ὧν ἀγαλλόμενος, καὶ συγχορευῶν Μάρτυς αἰεὶ, θαυματοποιαῖς, ἰαμάτων φαιδρύνεις, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, καὶ μελωδοῦντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μετὰ σαρκὸς ὠμίλησε, τοῖς ἀνθρώποις ὡς εὐσπλαγχνος, ὁ Δημιουργὸς καὶ λυτρωτὴς τῆς Κτίσεως, ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε, Θεογεννητορ ταύτην λαβὼν ὄθεν Θεοτόκον, οἱ πιστοὶ σε κυρίως, δοξάζομεν βοῶντες, καὶ πιστῶς μελωδοῦντες· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Βίρμος.

Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέν-

« 40 »

τας

» τας τούτους ἰδῶν, τῷ δημιουργ-
» γῶ καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ Παί-
» δες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Ἦδὴ θ'. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον

Αγρυπνόν σε φύλακα, Μεγαλο-
μάρτυς κέκτημένοι, τῶν δυσμενῶν
κακόνοιαν, εὐχερῶς ἀπελαύνοντα,
καὶ ταῖς Ἐκκλησίαις, τὴν εἰρήνην
βραβεύοντα, ἀθλοφόρε ἀκαταπαύ-
στως μεγαλύνομεν.

Κράτος σοι δεδώρηται, κατὰ
δαιμόνων ὁ Δεσπότης· πάθη δὲ
λυγῆς καὶ σώματος, θεραπεύεις
Μακάριε, πανευσεβεστάτη παῖρη-
σία, δεόμενος τοῦ Σωτῆρος· ὅθεν
σε πάντες μεγαλύνομεν.

Αἶγλην τὴν τρισήλιον, καὶ ἐνι-
αίαν ἐποπτεύων, μίαν ἐν τρισὶ
Θεότητα, καὶ ἀρχὴν ὑπεράρχιον,
πηγὴν ἀγαθότητος ἀθλοφόρε,
τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαί με Πανάμωμε, τῆς νοητῆς
αἰχμαλωσίας, λύτρον ἀντιδοῦσα
Δέσποινα, τοῦ Υἱοῦ σου τὴν
Σταύρωσιν, τὴν ὑπὲρ τῆς πάντων
γενομένην λυτρώσεως, καὶ εἰρή-
νης καὶ σωτηρίας τῶν ὑμνούντων
σε. Ὁ Εἰρμός.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μη-
» τέρα καὶ Παρθένον, σὲ τὴν ὑπὲρ
» νοῦν κυήσασαν, διὰ λόγου τὸν
» ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν
» τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσι-

» γήτοις δοξολογίαις μεγαλύνο-
» μεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουσίθητε.

Τοῖς πᾶσι τὰ χαρίσματα, τῶν
ιαμάτων Ἄγιε, σὺ δαψιλῶς παρ-
οχεύεις, Θεόδωρε ἀθλοφόρε, ὡς
ἔχων δὲ πρὸς Κύριον, τὴν παρ-
ῤῥησίαν πάντοτε, τοὺς ἐκ θερμῆς
σε πίστεως, προσκαλουμένους
προφθάνεις, καὶ διασώζεις Παμ-
μάκαρ. Θεοτοκίον.

Ταῖς σαῖς ἀγκάλαις ἄχραντε,
βαστάσασα τὸν Κύριον, τὸν τῇ
ἀχράντῳ παλάμῃ, διακρατοῦντα
τὰ πάντα, αὐτὸν Θεομακάριστε,
ἐκέτευε ῥυσθῆναι με, χειρὸς δο-
λίου δράκοντος, τοῦ ἀναιδῶς
σπαράττοντος, τὴν ταπεινὴν μου
καρδίαν, εἰς ἔδονάς ψυχοφθόρους.

Εἰς τοὺς Αἴνους ψάλλομεν τὰ ἀπό-
στιχα δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, φύλ.
621. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Δόξα
τοῦ ἁγίου. Ἀγιωσύνης δωρεά. φύλ.
621. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας
καὶ ἀπόλυσις.

18. Φεβρουαρίου. Τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα
Ῥώμης.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα
ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ
ἁγίου ἤχος α'.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Εμφιλοσοσώτατα τὸν νοῦν, Λέων

παμ-

παμμακάριστε, σὺ τῶν παθῶν αὐτοκράτορα, ἀπεργασάμενος, ἀρετῶν ἰδέαις, καὶ ἡθῶν σεμνότητι, εἰκόνα τῶν ψυχῶν ἐζωγράφησας· διὸ αἰτοῦμέν σε, ὡς Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, τὴν εἰρήνην, τῷ κόσμῳ αἰτήσασθαι.

Θρασύτητα Λέοντος Χριστοῦ, δυνάμει πανόλβιε, δυναμωθεὶς οὐ κατέπτηξας, ἀλλ' ἐξεφαύλισας, Ἱεράρχα τούτου, τῆς ψυχῆς τὸ ἄστατον, καὶ γνώμην ἀληθῶς τὴν ἀγνώμονα, καὶ τῆς αἰρέσεως, τὴν τελείαν ἀθεότητα, καὶ τῶν τροπῶν, τὸ δόλιον φρόνημα.

Προσθήκη γενόμενος πιστοῖς, Ἱερεῦ πανόλβιε, τοῖς Ἱεράρχαις καὶ Μάρτυσι· καὶ γὰρ ἀήττητος, ἐν ἀγῶσιν ὤφθης, ἀβραγῆς ἀκλόνητος, ὡς πύργος εὐσεβείας καὶ πρόβολος, ὀρθοδοξότατα, δογματίζων καὶ σαφέστατα, τοῦ Κυρίου, τὴν ἄφραστον γέννησιν.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον, ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας Τροπάριον ἤχος πλ. δ'. Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ. φύλ. 6.

Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον ἤχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Επὶ θρόνου ἐνδόξε, Ἱερωσύνης καθίσας, καὶ λεόντων στόματα, τῶν λογικῶν ἀποφράξας, δόγμασιν ἐν θεοπνεύστοις σεπτῆς Τριάδος, ἠύγασας φῶς τῆ σῆ ποίμνη θεογνωσίας· διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης, ὡς θεῖος μύστις Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιθ'. Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

Οὗτος ὁ θαυμάσιος πατὴρ ἡμῶν Λέων διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, προχειρίζεται ἐπίσκοπος Ῥώμης, ἐπὶ Μαρριανοῦ βασιλέως, ἐν ἔτει 450. εἰς τῶν ἑξακοοίων Πατέρων τῆς τετάρτης οἰκουμένης συνόδου χρηματίσας καὶ αὐτὸς διαρρήδη ἀνεκήρυξεν ἐπὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διπλὴν ἐνέργειαν, καὶ δύο θελήματα, εἶτα δὲ ζήσας θεαρέστως, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ὀσιομάρτυρες Λέων καὶ Παρηγόριος αἰκισθέντες τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Ἀγαπητὸς ὁ ἐκ Καππαδοκίας τῆς Φρυγίας καὶ ἐπίσκοπος Σινάου γενόμενος, ἐν Κυρίῳ ἀνεπαύσατο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

19. Φεβρουαρίου. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀρχίππου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας καὶ 3. τοῦ ἁγίου ἤχος πλ. δ'.

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Φωτὶ τῶν λόγων Ἀρχίππος, λαοὺς ἐφώτισε, καὶ ἀγνωσίας σκότους ἐρρύσατο, καὶ ἐναθλήσας, καὶ συμπατήσας τὸν ἐχθρὸν,

φέγγος πρὸς ἀνέσπερον ἀνέδραμε, καὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις νῦν εὐφραίνεται· αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Δέσποτα δίδου πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Συρόμενος μακάριε, καὶ ἐκκεντούμενος, καὶ πάσαις ἄλλαις περικυκλούμενος, δεινῶν ιδέαις, οὐκ ἐξηρνήσω τὸν Χριστὸν, οὐδὲ τοῖς γλυπτοῖς σέβας ἀπένειμας· ὄθεν στεφανίτης ἐχρημάτισας, αἶψα καθικετεῶν· ἅπασιν δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Αἱμάτων θείοις ρεύμασι, Μάρτυς ἡγίασας, τὴν γῆν θεόφρον καὶ ἐτραυμάτισας, τοῖς τραύμασί σου, πληθὺν Δαιμόνων πονηρὰν βλύζων δὲ ἀπαύστως τὰ ἰάματα, πάθη ἰατρεύεις χαλεπώτατα· διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι μάκαρ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον ἤχος γ'. Ἀπόστολε ἅγιε φύλ. 1. Τὸ πρῶτον κοντάκιον ἤχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγαν σε ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη Ἀρχιππε, ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, φωτιζομένη κραυγάζει σοι· σῶσον τοὺς πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου. Ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ 19'. Μνήμη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, Ἀρχιππου, Φιλήμονος, καὶ Ἀπφίας.

Οὗτοι χρηματίσαντες μαθηταὶ

τοῦ ἀποστόλου Παύλου, καὶ κηρύξαντες τὸ εὐαγγέλιον εἰς τὴν Πόλιν τῶν Κολασσαίων, συλλαμβάνονται ὑπὸ τῶν ἐκεῖ εἰδωλολατρῶν καὶ λιθοβολιθέντες ὑπὸ τοῦ Ἀνδροκλέος, ἡγεμόνος αὐτῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες, Θεόδοτος, Μάξιμος, Ἡσύχιος καὶ Ἀσκληπιόδοτος, ξίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Πατέρες καὶ ὁμολογηταί, Εὐγένιος καὶ Μακάριος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται τῷ 361. ἔτει.

† Ὁ Ὅσιος Κόνων, ὁ πλησίον τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ ἀσκήσας καὶ τοὺς χριστιανοὺς βαπτίσας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ἡ ἅγια Φιλοθέη ἡ Ἀθηναία, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου τὸ λείψανον αὐτῆς σώζεται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

20 Φεβρουαρίου. τοῦ ἁγίου Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ ἁγίου ἤχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Λέων Θεόφρον πανόλβιε, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, καὶ τελείαις καθάρσεσι, τῷ Θεῷ καὶ χτίστη σου, καθαρῶς προσκολλώμενος, φωτὸς ἐν.

ἐνθέου ἐμπλεως γέγονας, καὶ χαρισμάτων θείων τετύχηκας, πάθη ἀνιάτα, θεραπεύειν πάντοτε, καὶ προσευχῶν, μάστιγι ἀκάθαρτα, διώκειν πνεύματα.

Λέων τῷ ὄντι μακάριος, Ἀρχιερεὺς γεγονώς, ἐπὶ χλόην ἐξέθρεψας, ῥάβδῳ θείας πίστεως ὡς ποιμὴν ἀληθέστατος, ὀρθοδοξίας καὶ τελειότητος, τὴν σὴν ἀγέλην σθένει τοῦ πνεύματος ἧς κατενώπιον, ἐκτελῶν τεράστια, θεοπρεπῶς, κλέος ἀναφαίρετον, ἐκκληρονόμησας.

Ἐλαιον θεῖον ἀρύσασθαι, ὡς ἐκ πηγῆς προῖόν, βλυστανούσης ἀένναον, τῆς τιμίας λάρνακος, τοῦ σοφοῦ Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ τῶν ὄλων, Θεῷ βροῆσατε· ὁ ἐν Ἀγίοις σου θαυμαζόμενος, τούτου δεήσῃσι, σῶσον ἡμᾶς οἰκτεῖρον, ὡς ἀγαθός, πιστεῖ ἐορτάζοντας τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον Θεοτ. τῆς ἡμέρας. καὶ ἀπόστιχα, Τροπάριον. Κανόνα πίστεως. φύλ 5. Τὸ πρῶτον κοντάκιον ἤχος β΄.

Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἀπὸ βρέφους Κυριῷ ἀνατεθέντα, καὶ ἐκ σπαργάνων τὴν χάριν ἀνειληφότα, πάντες τοῖς ἄσμοσι ζεφανώσωμεν, Λέοντα τὸν φωστῆρα τῆς ἐκκλησίας καὶ πρόμαχον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κ΄. Μνήμη τοῦ

Ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Ἐπισκόπου Κατάνης.

Οὗτος ὁ ἅγιος ὑπῆρχεν ἐκ Ρεβέννης τῆς Ἰταλίας, υἱὸς εὐσεβῶν γονέων· ἔζη ἐπὶ αὐτοκράτορος Λέοντος τοῦ σοφοῦ ἐν ἔτει 886· διὰ δὲ τὴν καθαρότητα τοῦ βίου καὶ τὴν ἐνάρετον αὐτοῦ πολιτείαν ἀναδείκνυται πρόεδρος τῆς Καταναίων Μητροπόλεως τῆς Σικελίας, ὅπου θσαρέστως ζήσας ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Σαδῶκ, ὁ ἐπίσκοπος Περσίας, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἑκατὸν εἰκοσιοκτῶ τὸν ἀριθμὸν, ξίφει τελειοῦνται τῷ 330 ἔτει.

† Ὁ Ὅσιος Βησσαρίων ὁ Αἰγύπτιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Ἀγάθων Πάπας Ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Κινδῆος ἐπίσκοπος Πισσιδίας, καὶ ὁ Ὅσιος Πλουτῖνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

21. Φεβρουαρίου. Τοῦ Ὀσίου Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ Ὀσίου, ἤχος πλ. δ΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Τιμόθεε, δι' ἐγ-

κρα-

κρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου δεήσεως, τῶν παθῶν σκιρτήματα, παντελῶς ἐξηφάνισας· καὶ ἀπαθείας χάριν δεξάμενος, δοχεῖον ὠφθης τοῦ θεοῦ πνεύματος· ὅθεν τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις πάντοτε, τὰ πονηρὰ, ζῶν καὶ μετὰ θάνατον, θεομακάριστε.

Πάτερ θεόφρον Τιμόθεε, τοῦ Ἀβραάμ μιμητῆς, ἀψευδῆς ἐρηματίας, θεραπεύων πάντοτε, τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας. Ἰὼβ ἐκτίσω τὸ ἐν τοῖς πόνοις στερῆρόν. Δαβὶδ τὸ πρᾶον ἀνατεινόμενος, βίον ἰσάγγελον, ἐπὶ γῆς διήνυσας, τῶν ὀρεκτῶν, ἐφθασας τὸ ἔσχατον, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν.

Πάτερ ἱερὲς Τιμόθεε, τῆς σωφροσύνης εἰκὼν, ἐγκρατείας ὑπόδειγμα, εὐσεβείας ἰνδαλμα, καὶ πηγὴ κατανούξεως, ὀρθοδοξίας ἔρεισμα ἀσειστον, τῶν ἰαμάτων βῆθρον ἀένιον, Ἥλιος ἄδυτος, τέκνον θείας χάριτος, καὶ μοναστῶν, ὠφθης ἐγκαλλώπισμα, σεβασμιώτατε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάρ. ἤχος πλ. δ'. Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς φύλ. 7. Τὸ πρῶτὸ κοντάκ. τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κα'. μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Οὗτος ὁ μακάριος παιδιόθεν τὸν μονήρη βίον ὑποδύς καὶ ὄρεσι διατιώμενος, οὐδέποτε ἠθέλησε νά

ἰδῆ γυναῖκα· οὕτω λοιπὸν ἐναρέτως ζήσας ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

+ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Εὐστάθιος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας, ἐν Σίδῃ τῆς Παμφιλίας γεννηθεὶς καὶ εἰς Φιλίππους, πόλιν τῆς Μακεδονίας ἐξορισθεὶς ὑπὸ τῶν αἰρετικῶν, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη τῷ 224 ἔτει.

+ Ὁ ἅγιος Γεώργιος ὁ ἐπίσκοπος Ἀμάστριδος ὁ ἐκ Κρῶνης πόλεως τῆς Ἀσίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

+ Ὁ ἅγιος Ζαχαρίας Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβίαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

22. Φεβρουαρίου. Ἡ εὑρεσις τῶν λειψάνων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου ἁγίων Μαρτύρων.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τῶν ἁγίων, ἤχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Ταῖς πολυτρόποις ἰδέαις τῶν βασάνων, ἐναπεκδυσάμενοι τοὺς τῆς νεκρώσεως, χιτῶνας μάρτυρες ἐνδοξοί, τῆς ἀφθαρσίας, θεῖον ἱμάτιον ἐπενδύσασθε, καὶ νῦν τὰ οὐράνια περιπολεῦετε, τῷ θεϊκῷ θρόνῳ πάντοτε, παρεστηκότες λελαμπρυσμένοι Θεομακάριστοι. ὅθεν ἐν πίστει τὴν ὑπέρλαμπρον, μνή-

μην

μη ὑμῶν ἐορτάζομεν, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, ἱερῶς περιπτυσσόμεθα.

Εξ ἀσθενείας βροτῶν δυνάμει θείᾳ, ἰάσεις προίασι, τοῖς προσπελάζουσι, κόνις βραχεία τοῦ σώματος, τῶν ἀθλοφόρων, πηγᾶς θαυμάτων βρῦει ἐν χάριτι προσέλωμεν ἀνθρωποὶ καὶ ἀρυσώμεθα, ῥῶσιν ψυχῆς ῥῶσιν σώματος, ἀναβοῶντες, χαριστηρίου φωνὰς καὶ λέγοντες· Σῶτερ τοῦ κόσμου, δι' ἃν ἤθλησαν, οἱ σεπτοὶ ἀθληταὶ καρτερώτατα, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, πάσης βλάβης ἐλευθέρωσον.

Οἱ ἐπὶ χρόνους μακροὺς ἐγκυκρυμμένοι, καλλίνικοι μάρτυρες νῦν πεφανέρωνται, καθάπερ ὄλθος πολύτιμος, τὴν Βασιλίδα καταπλουτίζοντες, πασῶν τῶν πόλεων, παλάμαις φερόμενοι, Ἀρχιερέως σοφοῦ, καὶ εἰς Ναὸν κομιζόμενοι, σεπτῶς τὸν θεῖον, καὶ τοῖς αἰτοῦσι διανεμόμενοι, εἰς πᾶσαν ῥῶσιν εἰς ὠφέλειαν, εἰς φωτισμόν, εἰς ἀντίληψιν, τῶν ὑμᾶς δεχομένων, ὡς πιστοῦς Θεοῦ θεράποντας.

Δόξα καὶ νῦν ὁμοίον τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόστιχ. Τροπάριον ἤχος δ'. Οἱ μάρτυρές σου Κύριε φύλ. 6. Τὸ πρῶτον κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κβ'. Μνήμη τῶν εὐσεβέντων λειψάνων τῶν ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τοῖς Εὐγενείου, ἅτινα εὐρέθησαν κατὰ τοὺς χρόνους Ἀρχαδίου βασιλέως.

Κατὰ τὸ 395 ἔτος μετὰ Χριστὸν εὐρέθησαν τὰ τίμια λείψανα τούτων τῶν ἁγίων μαρτύρων, εἰς τόπον λεγόμενον Εὐγενείου· ταῦτα λοιπὸν ἀσπασθέντες εὐλαβῶς οἱ χριστιανοὶ ὤρισαν καὶ ἐτήσιον ἐορτὴν αὐτῶν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Ἀθανάσιος ὁ Βυζάντιος, ὁ ἐν Παυλοπετρίῳ ἀσκήσας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ Ὅσιοι Πατέρες Θαλάσσιος καὶ Λιμναῖος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Οἱ Ὅσιοι Πατέρες Βλάσιος, Τελεσφόρος, ἐπίσκοπος Ῥώμης, καὶ ὁ Βαραδάτος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

23 Φεβρουαρίου. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου ἐπισκόπου Σμύρνης.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλ. 3. τῆς ἡμέρας καὶ 3. τοῦ ἁγίου ἤχος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε...

Οτε, τῆς Παρθένου ὁ καρπὸς, καὶ ζωαρχικώτατος σπόρος, εἰς γῆν ἐπέπεσε, τότε σε πολύκαρπον στάχυν ἐβλάσθησε, τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα, τοῖς τῆς εὐσεβείας, λόγοις τε καὶ δόγμασι, καὶ τῆς ἀθλήσεως, τούτους ἁγιάζοντα θείῳ, αἵματι καὶ ἱερωσύνης, μύρω καθαρνίζοντα Πολυκαρπέ.

Εδυσ, ἐκ τοῦ κόσμου πρὸς Θεόν, τὰς μαρμαρυγὰς ἀποστίλβων τοῦ μαρτυρίου σου, ἕως τῆς ἐφέσεως, ὡς τὸ ἀκρότατον, ὀρεκτῶν φθᾶσας ὄσιε, καὶ τῆς μακαρίας, αἴγλης ἐμπορούμενος· ἧς νῦν ἰκέτευε, πάντας ἀξιουῦσθαι τοὺς πίστει, νῦν τὴν σὴν πανίερρον μνήμη, **Μάκαρ** ἐορτάζοντας **Πολύκαρπε**.

Οτε, ἐπὶ ξύλου τοῦ σταυροῦ, ἡ ἀληθινὴ κρεμασθεῖσα, ὑψώθη **Ἄμπελος**, τότε σε κατάκαρπον, κλῆμα ἐξέτεινε, τῇ δρεπάνῃ τεμνόμενον, σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ τοῖς τῶν κολάσεων, ληνοῖς πατούμενον· οὐ περ εὐφροσύνης κρατῆρα, πίσει συγκεράσαντες **Πάτερ**, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου δοξάζομεν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἄποστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάρ. Κανόνα πίστεως. φύλ. 5. Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κγ' μνήμη τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦν μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἔπειτα χειροτονεῖται ἐπίσκοπος Σμύρνης μετὰ τὸν Βουκόλον. Ἐξῆ ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως, ἐν ἔτει 143· ἐπειδὴ δὲ ἐκήρυττε παρῆρησία τὸν Χριστὸν Θεόν, συλλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ Ἀνθυπάτου ρίπτεται εἰς τὸ πῦρ, καὶ οὕτω παρέδωκε τῷ Θεῷ τὸ ἑαυτοῦ πνεῦμα.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ὄσιοι Πατέρες Ἰωάννης, Μωϋσῆς, Ἀντίο-

χος καὶ Ἀντώνιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Οἱ ὄσιοι Πατέρες Ζεθνήας, καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Πολυχρόνιος, Μωϋσῆς καὶ Δαμιανός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ἡ ἅγια Γοργονία, ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Κλήμης, εἰφεὶ τελειοῦται.

† Ὁ ὄσιος νέος ὀσιομάρτυς Δαμιανός ὁ φιλοθεήτης, ἐν Λαρίσση μαρτυρήσας δι' ἀγχόνης τελειοῦται, τὸ 1598 ἔτος.

† Ὁ ὄσιος Δαμιανός, ὁ ἐν τοῖς ὄροις τῆς τοῦ Ἐσφιγμένου μονῆς ἀσκήσας, ἐν ἔτει 1280, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχη ἡ εὑρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου τῆ Κυριακῆ τοῦ Τελώνου, ἢ τοῦ Ἀσώτου ἢ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυρινῆς εἰς τὸν ἔσπερινόν, ψάλ. ἀνας. δ'. τοῦ Τριφδίου γ'. καὶ τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα τοῦ Τριφδίου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ Α'. τοῦ ἤχου. Ἀπόσιχ. τοῦ Τριφδίου. Δόξα τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν τοῦ τριφδίου· εἰ δὲ τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν, ψάλλεται τῇ παρασκευῇ τῆς ἀποκρέω, εἰ δὲ τύχη τῇ δευτέρᾳ τῆς ἐβδομάδος, ψάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς τυρινῆς.

Ὁ ἍΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ὁ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ.

24 Φεβρουαρίου. Ἡ ἁ. εὐρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰ μὲν οὐκ ἔστι μ'. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰσθῶμεν στίχ. σ'. καὶ ψάλλομεν τοῦ Προδρόμου, δ'. δευτεροῦντες αὐτά. Εἰ δέ ἐστι μ'. ἰσθῶμεν στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικόν, καὶ τὰ προσόμοια τοῦ Τριφιδίου. εἶτα τοῦ Προδρόμου γ'. δευτεροῦντες τὸ ἁ. ἤχ. πλ. ἁ.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ Ἱερὰ κεφαλὴ, καὶ φωτοφόρος, καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμος, ἡ ξίφει τμηθεῖσα πάλαι, καὶ τμητικοῖς ἐλεγεμοῖς, ἀσελγείας αἴσχος διακόψασα, πηγὴ ἡ τοῖς θαύμασι, τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσα, ἡ τοῦ Σωτῆρος, τὴν σωτήριον ἔλευσιν, καταγγείλασα, καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ Πνεύματος,

πάλαι κατανοήσασα, πρὸς τοῦτον σκηνώσασαν τῆς Παλαιᾶς τε καὶ Νέας, ἡ μεσιτεύσασα χάριτος Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στάμνω ἐγκεκρυμμένη ποτὲ, ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλὴ πεφανέρωται, λαγόνων ἀναδοθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμάτων βεῖθρα ἀναβλύζουσα· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕδασι, κεφαλὴν ἐναπέλουσε, τοῦ ὑπερῶα, νῦν στεγάζοντος ὕδασι, καὶ ὀμβρίζοντος, τοῖς βροτοῖς θεῖαν ἄφεσιν· ταύτην οὖν μακαρίσωμεν, τὴν ὄντως ἀοίδιμον, καὶ ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, περιχαρῶς ἐορτάσωμεν, Χριστὸν δυσωπούσης, τοῦ δωρήσθαι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάρα ἡ τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα σαρκὶ φανερούμενον, καὶ πᾶσι τῆς μετανοίας, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς, θεαῖς ὑποθήκαις βεβαιώσασα, ἡ πρὶν τοῦ Ἡρώδου,

πα-

παρνομίαν ἐλέγξασα, καὶ διὰ τοῦτο, ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώματος, καὶ τὴν χρόνιον, ὑποστᾶσα κατὰ κρυψιν, ὡσπερ φωτοφανῆς ἡμῖν, ἀνέτειλεν Ἡλιος, μετανοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προτίθεσθε, ψυχῆς κατανύξει, τῷ παρέχοντι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξ. ἡχος πλ. β΄.

Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν, ἡ Θεοφρούρητος Κάρα σου Πρόδρομε, ἐκ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν ἡν ἡμεῖς πιστῶς ἀρυσάμενοι, καὶ προσκυνοῦντες ἐνδοξε, πλουτοῦμεν διὰ σοῦ Χριστοῦ Βαπτιστᾶ, θαυμάτων τὰ παράδοξα, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε· σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνην, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνην, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Σταυροθεοτοκίον· ὁμοιον.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὀρῶσα ἢ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Βί μὲν οὐκ ἔστι μί· ψάλλομεν τὰ Ἀπόστιχα προσόμοια, ἅτινα ζῆτει τῆ ἐπαύριον εἰς τὸν Ἐσπερινόν, ἢ τῆς Ἐπιφάνιου. εἰ δὲ τύχη Τυρινὴ. ψάλλ-

λομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα ἡχος β΄.

Η τῶν θείων ἐννοιῶν πανσεβάσμιος θήκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανῶς ἢ προβλέψασα, τὸ Μυστήριον κάρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων Μητρικῶν, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἀγιασμοῦ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδόν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὄλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἢ ἐλπίς ἡμῶν Θεοτόκε ἄχραντε· χαῖρε ἢ δι Ἀγγέλου δεξαμένη τὸ Χαῖρε· χαῖρε ἢ τεκούσα Πατρός τὸ ἀπαύγασμα· εὐλογημένη χαῖρε σεμνή, Παναγία Παρθένε μόνη πανύμνητε· σὲ δοξάζει πᾶσα κτίσις τὴν Μητέρα τοῦ φωτός.

Ἀπολυτίκιον ἡχ δ΄.

Εκ γῆς ἀνατείλασα ἢ τοῦ Προδρόμου κεφαλῆ, ἀκτίνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων· ἄνθωθεν συναθροίζει, τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων· κάτωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμφαι, δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. Καθίσμ. τῆς ὀκτωήχου. Οἱ Ἀναβαμβοὶ, τὸ ἀ. ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἡχου. Προκειμ. ἡχ: δ΄. Τίμιος ἐ-

ναν-

ναντίον Κυρίου. Τί ανταποδώσωμεν
τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγ. ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ Τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδησεν αὐτόν, καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, Οὐκ ἔξεστὶ σοὶ ἔχειν αὐτήν. Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς Προφήτην αὐτὸν εἶχον. Γενεσίων δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἤρρεσε τῷ Ἡρώδῃ ὅθεν μεθ' ἑραίου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃται. Ἡ δὲ, προπιθασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, δὸς μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ ἐλυπήθη ὁ Βασιλεὺς, διὰ δὲ τοὺς ὄρκους, καὶ τοὺς συνανακειμένους, ἐκέλευσε δοθῆναι αὐτῇ· καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦραν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτό, καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. Καὶ ἀκούσας

ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σου Προδρόμου Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου στιχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός· καὶ τὸ ἰδίῳ. ἤχ. β'. Ἡ τῶν θείων ἐνοιῶν. Ζῆτει εἰς τὰ ἀπόστιχα. Ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ς'. καὶ τὰ Τριψάδια τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ἰδιὴ α. ἤχ. πλ. β'.

Ἰς ἐν ἡπειρῳ.

Δεῦτε εὐφρόμῳ τῇ γλώττῃ καὶ πανσθενεῖ, κροτουμένῃ Πνεύματι, ἐκ χειλέων ῥυπαρῶν, τὴν τοῦ Λόγου Πρόδρομον φωνῆν, ἐν ὧδαῖς πνευματικαῖς, πιστοὶ δοξάσωμεν.

Εἰρηνικῇ καταστάσει γαληνῇ, καὶ ἀπείροις πλήθεσιν, Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, δωρεὰς θραβεύουσα τῶν σοί, τὴν ἐτήσιον ὦδὴν βοῶντων Πρόδρομε.

Τὴν πρὸς Θεοῦ δεδομένην ὡς θησαυρὸν, ἡμῖν ἀναφαίρετον, Θεοφόρον κορυφὴν, τοῦ Προδρόμου ἅπαντες ὦδαῖς, ἐπαξίως πανδημεῖ, πιστοὶ τιμήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Τὸν σεαυτῆς δεξαμένη Δημιουργὸν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνῆ, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, εἰδείχθης Δέσποινα.

Ἰδιὴ.

Ἦδη Γ. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Γαστήρ στειρεύουσα βλαστὸν, σέ προήνεγκε θεῖον, τῆς ἐθνῶν Ἐκκλησίας, εὐκλεῆ Νυμφαγωγόν, Χριστῷ τῷ ὄντως Θεῷ, καὶ Νυμφίῳ ταύτην μνηστευόμενον.

Τὴν σὴν Θεόφθογγον φωνήν, Πρόδρομε Ἰωάννη, οὐδὲ ξίφει ἐπέσχεν, ἢ ἀθλία μοιχαλίσ· τὴν θείαν γάρ σου ἡμῖν, ἐμφανίζεις χάραν τὴν ὑπόγαιον.

Πανηγυρίζουσα φαιδρῶς, ἢ ποθοῦσά σε πόλις, εὐωχεῖται ὡς ὄλβον, εὐραμένη μουσικόν, καὶ κρήνην ἀνελλιπῆ, ἱαμάτων Πρόδρομε τὴν χάραν σου.

Θεοτοκίον.

Τοῦ θείου Τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα. Θεὸν γὰρ ὑπερφῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις Ἀειπάρθενος.

Κάθισμά ἤχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Αναδοθεῖσα ὡς χρυσὸς ἐκ μετάλλων, ἢ ἱερά σου κεφαλὴ παραδόξως, ἐκ τῶν ἀδύτων κόλπων γῆς ἐπλούτισε, πιστῶν ἅπασαν διάνοιαν, ἐπιγνώσεως θείας, νῦν μετανοήσατε, ἐκβοῶσα συνήθως· ἦν προσκυνοῦντες Πρόδρομε Χριστὸν, μεγαλοφώνως ἐν πίστει δοξάζομεν.

Ἔτερον, ἤχος πλ. δ΄. Τὸ προσαχθέν.

Τοῦ βαπτιστοῦ ἢ κεφαλὴ κατε-

κρύπτετο, ὡς μαργαρίτης ὑπὸ γῆν ἐν τῇ ὕδρῳ, καὶ ὡς λύχνος θεόφωτος ἀγλαίζομένη, ἐκλάμπει θαυματουργοῦσα κόσμῳ παντὶ, ὡς ὄρθρος ἐξανατέλλον πανευπρεπῆς, τοῦ Ἡλίου ὁ πρόδρομος, καὶ ἀνεσπέρῳ φωτὶ, μηνύων πάσαι ἡμῖν, Ἴδε κραυγάζει ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Τὸ προσαχθέν μυστικῶς λαβῶν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῆ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανούς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφῆν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι, Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Ἦδη Δ. Χριστὸς μου δύναμις

Τῆς πάλαι γέγονας, σφραγὶς πανόλβιε, ἐμφανῶς διαθήκης καὶ Προφητῶν, πέρας ἐχρημάτισας, καὶ νυμφοστόλος δὲ σεπτὸς, τῆς καινῆς ἐδείχθης Πρόδρομε.

Τριχίνοις βράκσει, συνήθως Πρόδρομε, τὴν τιμίαν ἡνέσχου καὶ εὐκλεῆ, χάραν σου καλύπτεσθαι, βασιλικῆς ἀλουργίδος, ὡς ἐσθῆτε ἀγαλλόμενος.

Τῇ αἴγλῃ Πρόδρομε, τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν τιμῶσάν σε πόλιν διηνεκῶς, πρέσβευε φαιδρύνεσθαι, καὶ ἐν τῇ μνήμῃ σου Σοφῆ, σὺν Ἀγγέλοις ἐπαγάλλεσθαι.

Θε-

Θεοτοκίον.

Νεκρόν με ἔδειξε, φυτοῦ ἀπόγει-
σις· τῆς ζωῆς δὲ τὸ ξύλον ἐκ σοῦ
φανέν, Πάναγνε ἀνέστησε, καὶ
Παραδείσου τῆς τρυφῆς, κληρο-
νόμον με κατέστησε.

Ἰδὴ εἰ. Τῷ θείῳ φέγγει.

Οὐκ ἔφως κάλαμος Βαπτιστὰ,
ταῖς πειραστικαῖς τοῦ δυσμενοῦς,
αὔραις αἰεὶ ῥιπιζόμενος, πύργος
δὲ τοῦ θείου, λαοῦ ἀκράδαντος·
δυνάμει Ἑλίου γὰρ ὤφθης καὶ
Πνεύματι.

Ο τὴν Θεότητα ἀθετῶν, καὶ κα-
τασμικρύνων τὴν δόξαν, τοῦ ὑπὸ
σοῦ Βαπτισθέντος Χριστοῦ, τὴν
τε θεῖαν χάριν, σοῦ νοσφιζόμενος
ἐνδίκως περιβόλων, θείων ἀπείργε-
ται.

Ηνέωξας ἀφθόνου θείας πηγῆς,
πύλην τοῖς ὕμνοισί σε, πόθῳ ἀ-
οίδιμε Πρόδρομε, χάριτος τῆς
θείας βλυζούσης νάματα, καὶ βρεῖ-
θρα ἰαμάτων πάντας εὐφραίνοντα.

Θεοτοκίον.

Φοροῦσα κάλλος τὸ νοητόν, τῆς
ὠραισιότητος σου ψυχῆς, Νύμφη
Θεοῦ ἐχρημάτισας, κατεσφραγι-
σμένη τῇ παρθενίᾳ σεμνῇ, καὶ
φέγγει τῆς ἀγνείας, κόσμον φαι-
δρύνουσα.

Ἰδὴ ς' Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Προφήτην σε ἔφησεν, ἡ ἀλήθεια
Χριστός, καὶ Προφητῶν ὑπέρτε-
ρον, Βαπτιστὰ τε καὶ Πρόδρομε

τῆς ζωῆς· αὐτὸν γὰρ ἐώρακας, ὃν
Προφήται, καὶ Νόμος προκατήγ-
γειλαν.

Οὐκ ἔφερε κρύπτεσθαι, τῶν θαυ-
μάτων ἡ πηγῇ, ὁ θησαυρὸς τῆς
χάριτος, ἡ αἰοίδιμος κἀρα σου
Βαπτιστὰ, Προφήτα καὶ Πρόδρο-
με, ἀλλ' ὀφθεῖσα, προχέει ἰαμά-
των πηγὰς.

Πανόλβιον καύχημα, καὶ ἀγλά-
ισμα φαιδρὸν, καὶ θυρεὸν σωτή-
ριον, ἡ φιλόχριστος αὐτῆ καὶ εὐ-
κλεῆς, προβάλλεται πόλις σου,
τὴν σεπτὴν σου καὶ θεῖαν κἀραν
Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Ο μέγας προέγραψεν, ἐν Προ-
φήταις Μωϋσῆς, σὲ Κιβωτὸν καὶ
τράπεζαν, καὶ Λυχνίαν καὶ Στά-
μνον συμβολικῶς, σημαίνων τὴν
σάρκωσιν, τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Ὑ-
ψίστου Μητροπάρενε.

Κοντάκιον ἡ' β. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφήτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε
τῆς χάριτος, τὴν κἀραν τὴν σὴν,
ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς
εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε
λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς
πρότερον ἐν Κόσμῳ κηρύττεις τὴν
μετάνοιαν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κδ'. Ἡ εὐρεσις τῆς
τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ
Προδρόμου.

Η τιμία αὐτῆ καὶ σεβασμία κε-
φαλή πρῶτον μὲν εὐρέθη ὑπὸ δύο
τινῶν μεναχῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἑ-

ρώ-

ρώδου, ἐλθόντων ἵνα προσκυνήσωσι τὸν τάφον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐκ δὲ τούτων λαβὼν αὐτὴν Κεραμεύς τις, ἤγαγεν εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἑμεσηγῶν· εἶτα ἐδέξαντο αὐτὴν πολλοὶ κατὰ διαδοχὴν. Τελευταῖον δὲ εὐρέθη οὕσα εἰς τινα πύθον, καὶ εἰσῆχθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν παρὰ τοῦ ἐπισκόπου Οὐρανίου. Τελεῖται δὲ ἡ τοιαύτη συναξίς ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ Προφητείῳ.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου προσβείαις.

Ὡδὴ Ζ'. Δροσοδόλον.

Οτῆς παρθένου βλαστός σε ὑπὲρ ἅπαντας, ἔφυ ἐν γεννητοῖς γυναικῶν· ὡς γὰρ ἄσαρκος, καὶ ἰσαγγελος ἐπὶ τῆς γῆς, αὐτὸ πεπολίτευσαι βοῶν, Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν ἐν νηδίῳ παρθενικῇ σκηνώσαντα, ἔγνω σειρωτικῆς ἐκ γαστρὸς καὶ χρησάμενος τῇ μητρὶ ἄ Προδρομε φωνῇ, σκιρτῶν ἀνεκραύγαζες αὐτῷ· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμακάρισται ὡς ἀληθῶς ἐν πόλεσιν, αὐτῇ νῦν παναιοδῖμει, κτησαμένη σε, πολιούχον Πρόδρομε Χριστοῦ· διὸ ἐορτάζουσα βοᾷ, Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Μήτηρ Παρθένη φῶς ἀνέτειλε, πᾶσι τῇ οἰκουμένην φαιδρόν. Τὸν γὰρ κτίστην σὺ τὸν ἀπάντων τέτοκας Θεὸν, ὃν αἶτησαι Πάνα-

γινε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡδὴ Η'. Ἐκ φλογός

Απεστάλη βοῶντος, φωνῇ ὁ Πρόδρομος, ταῖς ἐρήμοις καρδίαις, τὴν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, πίστιν εὐσεβῆ, ἐγκεντρίζων τοῦ ὄντως Θεοῦ, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ετοιμάσατε φάσκει καὶ νῦν ὁ Πρόδρομος, τοῦ Κυρίου τὴν τρίβον δι' ἀγιότητα· οὗτος γὰρ ἐλθὼν, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι ταῖς ἡμῶν καρδίαις, οἰκήσει εἰς αἰῶνας.

Τῇ φωνῇ ἀκοὴν μὲν, τὴν τοῦ γεννήτορος, ὀφθαλμοὺς δὲ τῇ θείᾳ, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, ὄλωσ δὲ ἀφῆ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, σὲ χειροθετήσας, Χριστὲ θεοφορεῖται.

Θεοτοκίον.

Χρυσαιγῇ σε λυχνεῖαν προδιετύποσε, δεξαμένην ἀφράστως, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, γνῶσι τῇ αὐτοῦ, καταυγάζων τὰ σύμπαντα, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Σαφῶς τῆς πλήρους δεκάδος Πρόδρομε, τῶν ἐντολῶν σὺ φύλαξ ἐνισχύων γενόμενος, καταλλήλως πρὸς Χριστὸν τετίμησαι, χαρισμάτων δεκάδι· ὅθεν τοῦ πνεύματος, μύστην τε καὶ φίλον, σὲ εἰδότες μακαρίζομεν.

Χριστοῦ Πρηφῆτης τε καὶ Ἀπόστολος, ἀγγελός τε καὶ Πρόδρο-

δρομος, τῆς θείας σαρκώσεως, Βαπτιστῆς καὶ ἱερεὺς καὶ μάρτυς πιστὸς, κήρυξ τε τοῖς ἐν ἄδου σὺ ἐχρημάτισας, καὶ τοῖς παρθενέουσι κανῶν, καὶ τῆς ἐρήμου βλαστὸς.

Ψυχῆς τὸ ἄπιστον δογματίζεται, ἱερουργοῦ χειρὸς, νενεκρωμένης τῷ θαύματι, βλαστησάσης αὐθις δὲ τῆς πίστεως, καὶ τῆς σῆς ἐκφανθείσης, κάρας μακάριε, ἢ καταποθεῖσα παλάμη ἀνακαινίζεται.

Θεοτοκίον.

Παθῶν ἰάματα ἀρυσώμεθα, τῷ εὐκλεῖ τεμένει, τοῦ Προδρόμου προστρέχοντες· ἐν αὐτῷ γὰρ πάρεσιν, ἀγγέλων χοροὶ, πνεύματά τε Δικαίων, πάντων ἡ Δέσποινα σὺν τῷ βαπτιστῇ Ἰωάννῃ ἰάσεις νέμουσα.

Ἐξαπ. Τοῖς μαθηταῖς.

Λαμπροφανῆς ἀνέτειλεν, ἡ τιμία σου κára, ἐκ τῶν ἀδύτων κόλπων γῆς, Πρόδρομε Ἰωάννη, λύχνη φωτὸς τοῦ αὐλοῦ· ἤς τὴν εὕρεσιν πόθῳ, τελοῦντες δυσωποῦμέν σε, τῶν δεινῶν εὐρεῖν λύσιν, καὶ τὸν καιρὸν, εὐμαρῶς ἀνῶσαι τῆς ἐγκρατείας, πρεσβείαις σου πανεύφημε, Βαπτιστὰ τοῦ σωτήρος.

Θεοτοκίον.

Ψυχαγωγεῖται Πάναγνε, τῶν πιστῶν ἡ Θεόφρων, ὁμήγυρις λατρεύουσα, καὶ πιστῶς ἀνυμνοῦσα σὲ Θεοτόκον κυρίως· ταῖς πρεσβείαις σου ὄθεν τῶν νηστείων τὸν δίαυλον, δὸς ἡμῖν ἐκτελέσαι

θεοπρεπῶς, καὶ σταυρὸν τὸν τίμιον προσκυνῆσαι, καὶ πάθη τὰ σωτήρια, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου.

Εἰς τοὺς αἴνους ψάλλ. στιχηρὰ προσόμ. ἤχος δ΄.

Βδωκας σημειῶσιν.

Ηνοιξε προπύλαια, τῆς ἐγκρατείας ἡ πάνσεμνος, κεφαλὴ σου Πανεύφημε, καὶ τροφὴν προέθηκεν, ἡδυτάτην πᾶσι, θείων χαρισμάτων· ὧν περ μετέχοντες πιστῶς, τὸ τῆς νηστείας τραχὺ γλυκαίνομεν, καὶ πίστει εὐφημοῦμέν σε, καὶ ἐκβοῶμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μῦρα ὡσπερ νάματα, ἡ κεφαλὴ ἀποστάζουσα, τοῦ Προδρόμου ἀένναα, καὶ τραπέζῃ σήμερον, ἀπατεθειμένη, μυστικῇ καὶ θείᾳ, εὐωδιάζει νοητῶς, καὶ ἀηδεῖαν ἐλαύνει θλίψεων, καὶ εὐφροσύνης ἅπαντας, πληροὶ τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας· Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ετεμεν ἡ κára σου, καθάπερ ξίφος τομώτερον, κεφαλὰς ἀνομούντων ἐχθρῶν, καὶ ἴαμα ἐβλυσεν, εὐνομοῦσι πᾶσι, τῶν θείων χαρίτων, καὶ διὰ τοῦτό σε πιστῶς, ἀνευφημοῦμεν φίλον καὶ Πρόδρομον, Ἰωάννη τοῦ κτίσαντος, καὶ ἐκβοῶμεν αὐτῷ ἐκτενῶς· Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα ἤχος πλ. β΄.

Τὴν παντεβάσμιον κáraν, τοῦ

Βα-

Βαπτιστοῦ σου Κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως ἀρυσάμενοι, πιστῶς εἰς πρεσβείαν φιλάνθρωπε, οἱ ἑπτακότες δούλοι σου, προσάγοντες αἰτούμεθα, δι' αὐτῆς ἐπιτυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἰλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνάστης.

Φιλάγαθε Θεὲ καὶ Σωτῆρ, τοὺς δούλους σου περίσωζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως δεινῆς, πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Μητρός σου ταῖς ἐντεύξεσιν.

Ἀπόστυχα τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας εἶτα τοῦ Ἀγίου. Δόξα ἤχ. πλ. β'.

Η πρώην ἐπὶ πίνακι, τὸ τοῦ Ἡρώδου ἄθεσμον μίσος ἐλέγξασα, τὴν δὲ μετάνοιαν πᾶσι κηρύξασα πιστοῖς, τιμία κεφαλὴ τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, ἀναφανείσα πρόκειται, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῇ, καὶ ἀπτομένοις ἐν φόβῳ, καὶ προσκυνούσι πόθῳ ψυχῆς, βραβευμένη λύσιν πταισμάτων, τῶν αἰτημάτων παρέχει τὰ ἐπίπονα, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος τὸ Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ. Ποιοῦμεν δὲ καὶ μεταν. μεγάλ. γ. Συνάπτ. καὶ τὴν ἀ. ὄραν, καὶ στιχολογοῦμεν ἄνευ μετανοιῶν, καὶ ποιούμεν μεγάλ. γ'. εἰ δὲ οὐκ ἔστι μ'. εἰς τοὺς Δίνους τὸ Δοξαστικόν, καὶ τὸ

θεοτοκίον. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ ἁγίου ᾠδὴ γ'. καὶ στ'. κοινωνικ. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον. Εἰ δὲ ἔστι νηστεία, προσκομιδὴ οὐ γίνεταί, ἀλλὰ μετὰ τὸ, Κύριε ἐκέκρ. ἰστώμεν στίχ. ι. καὶ ψάλλ. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ μαρτυρικόν, καὶ τὰ τοῦ Τριφθίου προσόμ. καὶ εὐθὺς τοῦ ἁγίου, ἤχ. β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, τὴν τιμίαν κεφαλὴν, τὴν ἀποτμηθεῖσαν τῷ ξίφει, τοῦ Βαπτιστοῦ οἱ πιστοὶ, σήμερον τιμήσωμεν, ἐν τῇ εὐρέσει αὐτῆς, ὑπαντῶντες ἐν ἄσμασι, τιμώντες ἐκ πόθου, χάριτας προχέουσαν, τῶν ἰαμάτων ἡμῖν ἦν περ, ὁ ληρώδης Ἡρώδης, πάλαι προαπέτεμεν οἰστρω, τῇ Ἡρωδιადί συμπλεκόμενος.

Δίς.

Ὅσπερ, ἐκ μετάλλων ὁ χρυσὸς, οὕτως ἐκ τῆς γῆς τοῦ Προδρόμου, ἡ κεφαλὴ δαδουχεῖ, στάμνω διαλάμπουσα, καὶ φθεγγομένη τρανώς, τοῦ Ἡρώδου ἐλέγχουσα, μοιχείαν καὶ φόνον, αἰγλήτε φωτίζουσα, τὰς διανοίας ἡμῶν ἦν περ, ἀσπαζόμενοι πίστει, σήμερον τιμήσωμεν ὕμνοις, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ πρεσβεύουσαν.

Πάλαι, ὡσπερ θεὸς θησαυρὸς, στάμνω κεκρυμμένη ἡ χάρα, τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν τῇ γῇ, σήμερον τοῖς πέρασιν, ἀποκαλύπτεται, ὡσπερ πλοῦτος προχέουσα, πηγὰς

ἰα-

Ύαμίτων, νόσους θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα· ὄθεν, θυμηδίαις ἀπάσης, πάντες μετασχόντες ἐν ὕμνοις, χάριν τῷ Θεῷ ὁμολογήσωμεν.

Δόξα ἤχ. ε΄.

Ἡ τῶν θείων ἐνοπιῶν, πανσεβασμιος θήκη, φύλ. 634. Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἡ πόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἰλαρόν, τὸ προκείμε. καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας· τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμε. τοῦ Ἀποστόλου. Εὐφρανθήσεται Δίκαιος ἐν Κυρίῳ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους, β΄. ἐπιστολῆς.

Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοὶ ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι.

Ἄλληλ. Δίκαιος ὡς φοινὴ ἀνήσσει.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοπυλῶν τὰ ἔργα τοῦ Ἰησοῦ.

Καὶ καθέξῃς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων· εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν τράπεζαν καταλ. ἔλαιον καὶ αἶνον, ἐκ τὸς τῆς α΄. ἐβδομάδος.

25. Φεβρουαρίου. Τοῦ ἁγίου Ταρασίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,

(ΤΟΜ. Β΄.)

ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας καὶ 3. τοῦ ἁγίου ἤχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Ἐπερ τοῦ ζῆσαι τὸ θνήξαι Πάτερ προθέμενος, τὴν τοῦ Χριστοῦ εἰκόνα, ἀναστηλοῦσθαι προστάταις, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων ὄθεν λοιπὸν, αἰρετιζόντων τὰ στόματα, Δαυιτικῶς ἐνεφράγη κατὰ Θεοῦ, τῶν λαλούντων ἀδικίαν πολλήν.

Φιλαργυρίας τὴν νόσον ἀποσεισάμενος, τὸν θησαυρὸν τῆς ἄνω, βασιλείας ἐκτήσω. Ὅσπερ θεόφρον ὄθεν πιστῶς, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου, τοῖς προσιούσι παρέχει θεοπρεπῶς, τὰ ἰάματα ἀοίδιμη.

Τὸν ἀληθῆ ἱεράρχην, καὶ λειτουργὸν τοῦ Χριστοῦ, ὡς παρ' αὐτοῦ λαβόντα, τὴν τοῦ Πνεύματος χάριν, τιμήσωμεν ἀξίως, Ταράσιον νῦν, τὸν σοφὸν ἀρχιποίμενα· ὡς παρῆρσιαν γὰρ ἔχων πρὸς τὸν Θεόν, ἰκετεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόστιχα. Τροπάρ. Κανόνα πίστεως, φύλ. 5. Τὸ πρῶτον κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κέ. Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁὗτος ὁ ἅγιος ἐδογματίσει τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων εἰκόνων, καὶ δι' αὐτοῦ ἐπανήλθε ἡ Ῥωμαϊκὴ ἐξουσία πρὸς τὰς σεπτὰς

παραδόσεις τῶν τε Ἀποστόλων καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων δι' αὐτοῦ δὲ συνεκροτήθη ἡ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ ἐβδόμη Σύνοδος, ἐν ἔτει 783· ζήσας δὲ εὐσεβῶς εἰς τὸ μοναστήριόν του, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη καὶ ἐτάφη εἰς αὐτό.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἰερομάρτυς Ῥηγίνος, ἐπίσκοπος Σχοπέλων, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀλέξανδρος ὁ Ἀφρικανός, ἐν Θράκῃ ἀθλήσας, ξίφει τελειοῦται, τὸ 300 ἔτος.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀντώνιος, πυρὶ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρκελλος, ἐπίσκοπος Ἀπαμείας τῆς Κύπρου, καὶ ὁ Ὅσιος Θεόδωρος, ὁ διὰ Χριστὸν Σαλός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ταῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θεουργικαῖς ἐλλάμψεσι, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, καταφαιδρύνεις πάνσοφε, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, Ταράσιε θεοκλήρῳ· τῷ γὰρ κρείττονι Πάτερ, τὸ χεῖρον δουλωσάμενος, θεῖον ἔσοπτρον ὤφθης, τῆς τριφεγγοῦς, καὶ σεπτῆς Θεότητος Ἱεράρχα, ὑφ' ἧς καταλαμπόμενος, φρυκτωρεῖς κόσμον ὅλον.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

26. Φεβρουαρίου. Τοῦ ἁγίου Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας καὶ 3 τοῦ ἁγίου, ἤχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοῖς τῶν δακρύων σου ρεῖθροις μάκαρ Πορφύριε, τὸν τῆς ψυχῆς καθάρας, ῥύπον ἔσβεσας φλόγα, παθῶν τῆς ἀμαρτίας· καὶ τὴν στολὴν, ἐν πορφύρᾳ χρωρνύμενος, ἐν οὐρανίοις πολεῦν διὰ παντός, εἰς αἰῶνας ἀγαλλόμενος.

Ορθοδοξίας ἐμπρέπων θείοις ὑψώμασιν, Ἀρχιερέων κλέος, τῇ λυχνίᾳ ἐτέθης, ἄξιος ἐργάτης, μισθὸν ἀληθῶς, τῶν σῶν πόνων ὀρεπόμενος· καὶ διὰ τοῦτο χαρίσματα ἐκ Θεοῦ, ἐχομίσω παμμακάριστε.

Ο μυστηπόλος τῆς κάτω, φρικτῆς τραπέζης ἐκεῖ, ἐν οὐρανοῖς Κυρίῳ, τὴν θυσίαν προσφέρει, τὴν αὐλὸν καὶ θείαν, αὐλῶς ἀεὶ, ἐποπτεύων ἡμᾶς ταῖς αὐτοῦ, πρὸς τὴν ἁγίαν Τριάδα πρεσβευτικαῖς, ἰκεσίαις ὁ Πορφύριος.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκ' ὅμοιον τῆς ἡμέρας· καὶ ἀπόστιχα. Τροπάριον. Κανόνα πίστεως φύλ. 5. Τὸ πρῶτον κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κς'. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης.

Ὁὗτος κατήγετο ἐν τῆς Θεοσ-

βαλονικέων πόλεως, υἱὸς ὧν εὐσεβῶν καὶ ἐναρέτων γονέων· ἔζη ἐπὶ Ἀρκαδίου βασιλέως, ἐν ἔτει 316. εἶτα δὲ ἐπορεύθη εἰς Αἴγυπτον, καὶ μετὰ πάντε χρόνους εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἔνθα διὰ τὰς ἀρετάς του καὶ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν εὐσέβειαν χειροτονεῖται ἐπίσκοπος Γάζης. Διαπρέφας οὖν ὀσίως ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ, ἦν ἀνήγειρε κατὰ διαταγὴν τῆς Βασιλείσης Εὐδοξίας, κατακαύσας πυρὶ τὸν εἰδωλικὸν ναὸν τοῦ Μαρνα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Μάρτυς Φωτεινῆ, ἡ Σαμαρεῖτις, ἧ' ἐν τῷ φρέατι ὠμίλησεν ὁ Χριστὸς, ἐν φρέατι βίφθεισα τελειοῦται, τὸ 66 ἔτος.

† Αἱ ἅγιαι Μάρτυρες, Ἀνατολή, Φωτῶ, Παρασκευῆ, Κυριακῆ, αἱ τέσσαρες ἀδελφαὶ τῆς ἁγίας Φωτεινῆς, ζῖφει τελειοῦνται.

† Ἡ ἁγία Μάρτυς Φωτίς, ἡ τετάρτη ἀδελφὴ τῆς ἁγίας Φωτεινῆς εἰς δύο δένδρα προσδεθεῖσα καὶ διαμερισθεῖσα, τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ δύο υἱοὶ τῆς ἁγίας Φωτεινῆς, Φωτεινὸς καὶ Ἰωσῆς, ζῖφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Σεβαστιανὸς ὁ Δούξ, Βίκτωρ καὶ Χριστόδουλος, ζῖφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Ἰωάννης Κάλφας, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1575, ζῖφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐξαπος. Ἐπισκέψατο ἡμᾶς.

Μεταναστεύσας τὴν πολλὴν, ὑπαρξὶν διεσκόρπισας· τοὺς πλάνη δὲ σκορπισθέντας· θαύμασιν ἀποστολικοῖς, συνήγαγες Πορφύριε· ἀλλὰ πρέσβευε Πάτερ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Δόξα. καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων. Ἀπόστιχα καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

27. Φεβρουαρίου, τοῦ Ὁσίου Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου καὶ Ὁμολογιτοῦ.

Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἁγίου. ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κα' εἰκόνα γενόμενος, τοῦ Θεοῦ καὶ ὁμοίωσιν, κατ' ἀρχὴν τῆς πλάσεως παμμακάριστε, τὸ τῆς εἰκόνης ἀξίωμα, τηρεῖν διεσπούδαςας, λογισμῶ πανευσεβεῖ, καὶ νὸς καθαρότητι, καὶ ἀγνότητι, καὶ παθῶν ἐγκρατεία καὶ τηρήσει, τῶν Χριστοῦ διαταγμάτων, καὶ εὐσεβείας πανόλβιε.

Τῇ ἀσκήσει τὸ πρότερον, προσλαβὼν καὶ τὴν ἀθλησιν, θεοφρόνως ὑστερον εὐηρέστησας, δι' ἀμφοτέρων τῶ κτίσαντι, τῶ μόνῳ τὴν καθαρσιν, ἀπαιτοῦντι παρ' ἡμῶν, καὶ ψυχῆς τὴν εὐγένειαν· οὐ τὴν ἑνσαρκον, παρουσίαν δο-

ξάζων προσεκύνεις, τὴν εἰκόνα τὴν ἁγίαν, τῆς κατ' αὐτὸν ἀνθρωπότητος.

Τοὺς τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, δυσσεβῶς ἀθετήσαντας, διελέγχων Ὅσιε, διετέλεσας, διὰ μαστιγῶν ἐτάσεως, πάσης τε καώσεως, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, βεβαιῶν τὴν ἀλήθειαν ὅθεν γέγονας, τῆς Χριστοῦ Βασιλείας κληρονόμος, καὶ χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, καὶ αἰδίου ἐλλάμπφως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον ἀπόστ. τῆς ἡμέρας. Τροπᾶριον ἤχο: πλ. δ'. Ταῖς τῶν δακρῶν σου φύλ. 6. Τὸ πρῶτ' κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνί κή. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Οὗτος ἔζη ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου τοῦ καὶ εἰκονομάχου καλουμένου, ἐν ἔτει 740. γενόμενος δὲ μοναχός, ἐγένετο ὑπέρμαχος τῶν ἁγίων εἰκόνων διὸ καὶ συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν εἰκονομάχων, καὶ μαστιγοῦται, ἔπειτα δὲ πολλὰ θαύματα ποιήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος Θαλλέλαιος, ὁ ἐκ Κιλικίας τῆς Ἀσίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Γελάσιος βαπτισθεὶς, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Στέφανος, ὁ συστησάμενος τὸ γηροκομεῖον τῶν Ἀρματίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Νήσιος,

βουνεύροις τυπτόμενος, τελειοῦται.

† Οἱ ὅσιοι Πατέρες ἡμῶν, Ἀσκληπιὸς καὶ Ἰάκωβος, καὶ ὁ ἐν Καισαρῖα Τιμόθεος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσθεταῖς.

Ἐξμποστειλάριον.

Γυναϊκὲς ἀκουτίσθητε.

Σαρκίου τοῦ τιμίου σου, ἀπολυθεὶς Προκόπιε, παρέστης νῦν σὺν Ἀγγέλοις, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι πρὸς ἣν ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων ἐνδοξε τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ σὲ τιμῶντων ἐκ πόθου, Πάτερ σοφὲ ἱεράρχα.

Ἔτερον Θεοτοκίον ὁμοιον. Ὁ γλυκασμός τῶν ἀγγέλων. Ἀπόστιχα καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

~~~~~

28. Φεβρουαρίου τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου, συνασκητοῦ τοῦ ἁγίου Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ ἁγίου ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημειῶσιν.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπερνοῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω Θεσπέσιε, τρυφήν τὴν ἐγκράτειαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, περιουσίαν δαψιλῆ, καὶ

καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα διό
καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώ-
μην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζό-
μενος, τῶν Ἀγίων Βασιλείε.

Ἀρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπερι-
τρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν Πί-
στιν τετήρηκας, ἐντεῦθεν καὶ ζέ-
φανον, ἐχομίσω Πάτερ, τῆς Δι-
καιοσύνης, ὃν σοι ἠτοίμασε Χρι-
στός, ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ
ἐπαθλα, καὶ γέρα χαριζόμενος,
καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὃν
δυσώπει θεόπνευστε, τοῦ σωθῆναι
τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑποπιάζων
τὸ σῶμά σου, ἀπρηνήσω Θεό-
σοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγ-
κρατείας πόνοις, καὶ σκληρα-
γωγίαις, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν,
καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων ἀνθ-
ῶν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάν-
εις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀ-
διάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.
'Απόστχ. τῆς ἡμέρας. Τροπάριον ἤχος
α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης φύλ. 6.

Τὸ πρῶτ' κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κή. Μνήμη τοῦ ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Βα-
σιλείου συναθλητοῦ τοῦ ἁγίου Προκο-
πίου τοῦ Δεκαπολίτου

Οὗτος ἐξῆ ἐπὶ Λέοντος τοῦ εἰκο-
νομάχου, ἐν ἔτει 740. παῖς δὲ ἔτι
ῶν, ἐγένετο μοναχὸς καὶ μετε-
χειρίζετο πᾶσαν ἀσκήσιν· ἔπειτα δὲ
ἠγωνίσθη μεγάλως ὑπὲρ τῶν ἀ-

γίων εἰκόνων· ὅθεν συνελήφθη, καὶ
βληθεὶς εἰς φυλακὴν, πολλοὺς αἰ-
ρετικοὺς ἐπιστρέψας, πρὸς Κύριον
ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἱε-
ρομάρτυς Προτέριος, ἀρχιεπί-
σκοπος Ἀλεξανδρείας, καλάμοις
ὀξέοις αἰκισθεὶς, τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Βάρσος ἐπίσκοπος
Δαμασκοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀβίρκιος
ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Νέστωρ
ὁ Παμφύλιος, σταυρωθεὶς τελει-
οῦται τὸ 520. ἔτος·

† Μνήμη τῶν ὁσίων γυναικῶν
Μαράνας καὶ Κύρας, τῶν ἐκ τῆς
Βεβρόϊας τῆς Ἀντιοχείας κατα-
γομένων.

+ Οἱ ἅγιοι ἐξ μάρτυρες οἱ ἐξ
Αἰγύπτου, ξίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι Νυμφᾶς
καὶ Εὐβουλος ἐνειρήνη τελειοῦνται.

† Ἡ ἁγία νεομάρτυς Κυράνα
ἡ σωφρονεστάτη, ἡ κατὰ τὴν Θεο-
σαλονίκην, ἐν βασάνοις ἀθλήσασα
τελειοῦται τὸ 1751 ἔτος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ
ἀπόλυσις.

29. Φεβρουαρίου τοῦ Ὁσίου Πα-
τρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητοῦ
Κασσιανοῦ.

Χρῆ γινώσκειν, ὅτι, ὅτε ὁ χρόνος
ἐστὶ Βίσεκτος, δηλ. ἔχει ὁ Φεβρουά-
ριος ἡμέρας 29, ψάλλεται ἡ τοιαύτη

ἀκολουθία εἰς τὰς 29· εἰ δὲ οὐκ ἔστι Βίσεκτος, ψάλλεται εἰς τὰς 28.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἀγίου ἤχ. 6'.

Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε.

Αγγελικῶς βιώσας, ἐπὶ γῆς Θεόφρον μακάριε, χοροῖς τῶν ἀσωμάτων ἠρίθμησαι. Σταυρὸν γὰρ ἐπὶ ὤμων σου ἀράμενος Ὅσιε, τῶ τῶν ὄλων Θεῷ ἠκολούθησας· καὶ πάθη ψυχοφθόρα, ἐγκρατείας πόνοις θανατώσας, τοῦ Πνεύματος δοχεῖον, καὶ σκεῦος καθαρὸν ἐχημάτισας· διὸ βοῶμέν σοι· ὑπὲρ πάντων ἐκδυσώπει τῶν εὐφημούντων σε.

Νηστεῖαις ἀγρυπνίαις, τῷ Θεῷ αἰεὶ προσκολλώμενος, ἀπάσης ἠδονῆς ὑψηλότερος μακάριε ἐδείχθης· καὶ καλαῖς ἀναβάσεσιν, ἀπαύστως φωτιζόμενος, ἐβλυσας διδασκαλίας ρεῖθρα, τῶν πιστῶν ἀρδεύοντα καρδίας, καὶ γινώσκον ἐκτιθέντα, Κασσιανὲ θεόφρον σωτήριον· διὸ βοῶμέν σοι· ὑπὲρ πάντων ἐκδυσώπει τῶν εὐφημούντων σε.

Ανωθεν φωτισθεῖσα, ἡ σοφὴ σου Πάτερ διάνοια, διδασκαλίας φέγγος ἀπήσραψε, δι' οὗ φωταγωγεῖται, Μοναζόντων τὸ σύστημα, τῶν παθῶν τῆς ἀχλύος λυτρούμενον· διὸ καὶ ἐροτάζει τὴν ἁγίαν πάντοτε μνήμην σου, τὸν Κύριον τῆς δόξης δοξάζον, τὸν αἰεὶ σε

δοξάσαντα, ἀγωνισάμενον, καὶ νεκρήσαντα τὸν ὄφιν τὸν πολυμήχανον·

Δύξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον. ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας.

Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κθ'. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Ῥώμης, περιφανῶν καὶ λαμπρῶν γονέων υἱός· διὰ δὲ τὴν ὀξυνοίαν του μετήλθε πᾶσαν Ἑλλ. παιδείαν, φιλοσοφίαν τε καὶ ἀστρονομίαν ἐκμελετήσας· κοσμήσας δὲ τὸν βίον του διὰ τῆς πρὸς τὴν Θεῖαν Γραφὴν γνώσεως, ἀνεχώρησεν εἰς τινα σκήτην, ἐνθα ὑποδύεται τὸν μονήρη βίον. Ἀναστάς οὖν ἐκ τῆς σκήτης ταύτης, περιήλθεν ἅπαντα τὰ μοναζήρια τῆς τε Αἰγύπτου καὶ Θηβαίδος, καὶ τὸ τῆς Νητριᾶς ὄρος, Ἀσίαστε καὶ Πόντου, Καππαδοκίας τε καὶ πάσης Ἀνατολῆς. Ὅθεν ὁ σοφὸς οὗτος περὶ τὴν μάθησιν Κασσιανὸς συλλέξας τοὺς βίους πάντων, συνέγραψε πλεῖστα συγγράματα, παρέχοντα εἰς τὸν μετὰ προσοχῆς ἀναγινώσκοντα πλεῖστην τὴν ὠφέλειαν. Οὕτω λοιπὸν ὁ θεῖος οὗτος ἀνὴρ πολιτευσάμενος, μετέβη πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονάς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ.

*Έχων ημέρας 31, ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12, καὶ ἡ νύξ ὥρας 12,

Εἰς τὴν πρώτην, μνήμη τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τῆς ἁγίας ἤχ. δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Πρότερον ἀσκήσασα, καὶ τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, ἐγκρατεία μαράνασα, ἀθλήσει τὸ δεύτερον, τοῦ ἐχθροῦ καθεῖλες, τὰς μηχανουργίας, καὶ νίκην ἤρας κατ' αὐτοῦ, ὧ Εὐδοκία Θεομακάριστε· διό σε ἐστεφάνωσεν, ἐπὶ διπλοῖς ἀγωνίσμασιν, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καρδίας ταῖς αὐλαξι, σπόρον τὸν θεῖον εἰσδέδεξαι, ὡς γῆ πίων Θεόπνευστε, καὶ ἐκατοστεύοντα, μαρτυρίου στάχυν, ἐξήθησας ὄντως, καὶ ἀποθήκαις νοηταῖς, ἐθησαυρίσθης σθένει τοῦ Πνεύματος, τοῦ σέ μεταποιήσαντος, καὶ ἀλλοιώσει τῇ κρείττονι. ἀλλοιώσαντος χάριτι, Εὐδοκία Πανεύφημε.

Ἄομοιον.

Νεκροῦς ἐξανέστησας, ζωοποιῶ σου προσάγματι, Εὐδοκία πανέφημε νεκρώσασα πάνσοφε, ἐγκρατείας πόνοις, τοῦ σώματος πάθη, καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς Οὐρανοὺς, μετὰ μαρτύρων καλῶς τελέσασα, τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως, τῆ

συνεργεία τοῦ Πνεύματος, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει σε, ἀνυμνούντων προσβεύουσα.

Δόξα ἤχ. πλ. β'.

Ἰωάννου μοναχοῦ.

Καταλιποῦσα τὰ τερπνὰ, καὶ ποικίλα τοῦ βίου ἡ Ὁσία καὶ Μάρτυς, καὶ Σταυρὸν ἀραμένῃ ἐπ' ὤμων, προσήλθε τοῦ νυμφευθῆναι σοι Χριστέ, καὶ σὺν οἰμωγαῖς δακρῶν ἐβόα· Μὴ με τὴν πόρνην ἀπορρίψῃς ὁ ἀσώτους καθαίρων· μὴ μου τὰ δάκρυα παρίδης τῶν δεινῶν ὀφλημάτων, ἀλλὰ δέξαι με ὡσπερ τὴν πόρνην ἐκείνην, τὴν τὸ μύρον σοι προσενέγκασαν, καὶ ἀκούσω κάγω· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ὁμοιον Χαῖρε ῥίζα. φύλ. 11. ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας.

Τροπάριον ἤχ. πλ. δ'. Ἐν σοὶ μητερ φύλ. 4. Τὸ πρωὶ κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μὲνί α'. Μνήμη τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας, τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν τῆς ἐταιρίδος.

Αὕτη κατήγετο ἀπὸ τὴν Ἡλιοῦπολιν τῆς ἐν Φοινίῃ Σαμαρείας,

εἰς η'

ἔζη ἐπὶ Τραϊανοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 270· κατ' ἀρχάς μὲν ἦν πόρνη, ἔπειτα ἀκούσασα τοὺς περὶ εὐσεβείας λόγους Γερμανοῦ τινος μοναχοῦ, καὶ εἰς μετάνοιαν ἔλθοῦσα, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ διανείμασα τὸν πλοῦτόν της εἰς τοὺς πένητας, ἔγεινε μοναχὴ εἰς τι μοναστήριον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκήρυττε παρβήσια τὸν Χριστὸν, Θεὸν, συλλαμβάνεται καὶ παρὰ τῶ Βασιλεῖ Αὐρηλιανῶ προσάγεται. Θαυματουργήσασα δὲ αὕτη καὶ ἐγείρασα τὸν τεθνηκότα υἱὸν τοῦ Βασιλέως, εἴλκυσε τὸν βασιλέα εἰς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Τέλος δὲ ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος Βικεντίου συλληφθεῖσα ἀποκεφαλίζεται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ὁσία Δομνίνα καὶ αἱ σὺν αὐτῇ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ἡ ἅγια μάρτυς Ἀντωνίνα, ἡ ἀπὸ τὴν Νίκαιαν τῆς Ἀσίας καταγομένη, ἐν λίμνῃ ῥιφθεῖσα τελειοῦται, τὸ 195 ἔτος.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Σίλβηστρος καὶ Νεστόριος, ξίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Μάρκελος, καὶ Ἀντώνιος, πυρὶ τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Χαρίσιος, Νικηφόρος, καὶ Ἀγάπιος, ἀθλήσαντες, τελειοῦνται.

† Ὁ ὁσιος Ἀγάπιος, ὁ ἐν τοῖς ὄρεσι τῆς τοῦ Βατοπαιδίου μονῆς ἀσκήσας, καὶ ὑπὸ τῶν Σαρακινῶν αἰχμαλωτισθεὶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθεῖ τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

2. Μαρτίου. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3. τοῦ ἁγίου, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Καὶ ἐν βίῳ περιόδοξος, καὶ ἐν μάρτυσι μέγιστος, Ἀθλητὰ Ἡσύχιε γνωριζόμενος, ταῖς οὐρανίαις δυνάμεσι, συνὼν παμμακάριστε, τῶ τῶν ὄλων Βασιλεῖ, μετὰ δόξης παρίστασαι· ὄθεν πίστει σου, τοὺς γενναίους ἀγῶνας εὐφημοῦμεν, καὶ τὴν μνήμην ἐκτελοῦμεν τὸν εὐεργετὴν δοξάζοντες.

Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, στρατευθεὶς διὰ πίστεως, ἀθλητὰ Ἡσύχιε δόγμα ἄθεον, παρανομῶν τῶν ἠκύρωσας, Βασιλέων ἐνδοξε, καὶ προεἴλω τοῦ θανεῖν, διὰ πόθον τὸν ἐνθεον· ὄθεν ἅπασα, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία ἐορτάζει, τὴν πανέορτόν σου μνήμην, καὶ θυμηδίας ἀνάπλεων.

Ποταμίσις ἐν ρεύμασιν, ἀπερρίφης Ἡσύχιε, ἐν αὐτοῖς τὸν δράκοντα τὸν πολέμιον, ἐναποπνίξας πανόλβιε· καὶ νῦν ἀνελήλυθας, εἰς αὐτοὺς τοὺς οὐρανοὺς, τοὺς στεφάνους ληψόμενος, καὶ παρίστασαι, ἐφετῶν ἀκροτάτῳ Ἀθλοφόρε, τῶν Ἀγγέλων συμπολίτα, τῆς εὐσεβείας ἐδραΐωμα.

Δόξα, και νῦν, Θεοτ. ὁμοτον. Μακρίτω
σε, φύλ. 9. και ἀπόστιχα. Τροπάρ.
Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. φύλ. 6. Τὸ πρῶν
εἰ ἐστὶ Μ'. τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ 6'. Μνήμη τοῦ ἁ-
γίου Μάρτυρος Ἡσυχίου.

Οὗτος ἦν συγκλητικὸς και Βου-
ληφόρος τοῦ βασιλέως Μαξιμια-
νοῦ, ἐν ἔτει 302. ἐφόρει δὲ βα-
σιλικὴν ζώνην διὰ τὸ ἀξίωμα του·
εὐρίσχετό ποτε εἰς τὴν Συρίαν,
και παρασταθεὶς παρὰ τῷ βασιλεῖ,
ἐκήρυξε παρρησία τὸν Χριστὸν,
Θεὸν, διὰ τοῦτο συλλαμβάνουσι
αὐτὸν οἱ στρατιῶται τοῦ βασι-
λέως, και μυρίας ἐπιφέρουσι
αὐτῷ βασάνους· τέλος δὲ ρί-
ψαντες αὐτὸν εἰς τὸν ἐκεῖ Ὀρόν-
την ποταμὸν, ἀπήλαυσε τοῦ Μαρ-
τυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἰε-
ρομάρτυς Θεοδότης, ἐπίσκοπος
Κυρηνίας πολλὰς βασάνους ὑπο-
μείνας, τελειοῦται τὸ 320. ἔτος.

† Ὁ ἅγιος Κόϊντος ὁ θαυματουργός,
πολλὰ παθὼν, πρὸς Κύριον
ἐξεδήμησεν.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Νέττωρ
και Τριβίμιος, οἱ Παμφύλιοι, ζί-
φει τελειοῦνται, τὸ 251 ἔτος.

† Ἡ ἅγια Μάρτυς Εὐθαλία,
ξίφει τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἀνδρό-
νικος, και Ἀθανασία ξίφει τε-
λειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβίαις.

Ἢ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας και
ἀπόλοις.

3. Μαρτίου. Τῶν ἁγίων Μαρτύ-
ρων Εὐτροπίου, Κλεονίκου, και
Βασιλίσκου.

Ἐσπέραις εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας και 3. τῶν
ἁγίων. ἤχος ᾠ.

Πνευῆρημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Τρισάριθμοι Μάρτυρες στερρῶς,
ἀνταγωνισάμενοι, τοῖς ὠμοτάτως
δικάζουσι, και ἅπαν πρόσχημα,
ὀριμυτάτων πόνων, πίστει ὑπο-
μείναντες, τῆς ἄνω βασιλείας ἐ-
τύχετε· διὸ πρεσβεύσατε, δωρη-
θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην, και τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Εὐτρόπον, Κλεόνικον στερρὸν,
Βασιλίσκον ἄσμασι, πνευματικοῖς
εὐφημήσωμεν· ποῖ γὰρ ἐφλεξαν,
ἀθείας ὕλην, εὐσεβείας χάριτι·
και νῦν φωταγωγοῦσι τὰ πέρατα,
θείοις πυρσεύματιν, ὡς φωστῆ-
ρες διαυγέστατοι, ὡς τὴν πλά-
νην, πᾶσαν ἀμαυρώσαντες.

Ὅμοιον.

Κάραις ἐκτεμνόμενοι ἐχθροῦ, κά-
ραν συνετρίψατε, ὠραιοτάτοις πο-
σὶν ὑμῶν, γενναῖοι Μάρτυρες,
ἀπλανεῖς ἀστέρες, ἱερεῖα ἐμφυχα,
Ναοῦ ἐπουρανίου κειμήλια, Εὐ-
τροπε ἐνδοξε, Βασιλίσκε και Κλεό-
νικε, τὴν εἰρήνην πᾶσιν ἐξαιτού-
μενοι.

Δόξα και νῦν, Θεοτοκ. ὁμοιον. Παρ-
θένη πανάμωμε φύλ. 10. Ἀπόστιχα τῆς
ἡμέρας, Τροπάριον· Οἱ Μάρτυρές σου

Κύ.

Πωγωνάτου ἐν ἔτει 670. παῖς δ' ἐτι ὦν, ἐγένετο μοναχὸς καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἔρημον τῆς Θηβαίδος ἐνθα ἀσκήτευεν· ἐπειδὴ δὲ εἶχε μεγάλην πρὸς τὸν Θεὸν εὐσέβειαν καὶ φόβον, ὑπετάσσοντο καὶ ὑπηρετῶν αὐτὸν λέων καὶ ὄνος· ὑπηρετούμενος δὲ ὑπ' αὐτῶν μέχρι τέλους τοῦ ἀσκητικοῦ του βίου, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη·

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες, οἱ ἀπὸ τὴν Πτολεμαίδα τῆς Παλαιστίνης καταγόμενοι, Παῦλος καὶ Ἰουλιανὴ ἡ αὐτοῦ ἀδελφῆ, ξίφει τελειοῦνται, ἐν ἔτει 272.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Κοδράτος, Ἀκάχιος, καὶ Στρατόνικος, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Γρηγόριος, ἐπίσκοπος Ἀσσοῦ πόλεως τῆς Ἀνατολῆς, ζῆσας ἐν ἔτει 1150. καὶ ὁ ἅγιος Γρηγόριος, ἐπίσκοπος Κύπρου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

5 Μαρτίου. Τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Κόνωνος.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ ἁγίου ἤχος α΄.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Μάρτυς πανασίδιμε πολλαῖς, ὀμιλήσας θλίψεις, καὶ ἀνυποί-

στοις κολάσει, τὸν πολυμήχανον ἐτροπώσω ὄφιν, καὶ τοῦτον ὑπέταξας, ποσὶν ὠραιότατοις σου ἐνδοξε, Χριστοῦ δεόμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὁμοιον.

Κόνων πανασίδιμε φωτὶ, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, σκότος ἐμείωσας, πονηρῶν Δαιμόνων, καὶ πρὸς φέγγος ἄδυτον, μετέβης ἐν Θεῷ εὐφραϊνόμενος· ὃν νῦν ἰκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν....

Ὁμοιον.

Κόνων ἀξιάγαστε Ναὸς, τῆς Τριάδος γέγονας, καὶ τὸν Ναὸν τὸν πανάγιον, ἐνῶ τὸ σῶμά σου, εὐσεβῶς ἐτέθη, ποταμὸν ἀνέδειξας, ἀπείρων ἰαμάτων πανόλβιε· διὸ ἰκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν....

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Παρθένε πανάμωμε φύλ. 10 ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς, φύλ. 1. Τὸ πρῶτὸ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ἐ. Μνήμη τοῦ ἁγίου ὀσιομάρτυρος Κόνωνος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἐκ κώμης λεγομένης Βυδανῆς, υἱὸς Νέστορος καὶ Νάδως· οὗτοι δὲ ἔδωσαν εἰς αὐτὸν γυναῖκα, Ἄννα καλουμένην· ἀλλ' αὐτὸς θέλων νὰ φυλάξῃ παρθενίαν, ἐθεώρει αὐτὴν οὐχὶ ὡς γυναῖκά του, ἀλλ' ὡς ἀδελφὴν του. Λέγεται δὲ ὅτι

ὁ Ἄρ-

ὁ Ἀρχιστράτηγος Μιχαὴλ ἐδί-
δαξεν αὐτὸν τὴν εἰς Χριστὸν πί-
στιν, καὶ ἐβάπτισεν εἰς τὸ ὄνομα
τῆς Ἀγίας Τριάδος, καὶ ἐκοι-
νώνησε τῶν ἀχράντων μυστηρί-
ων. Εἶτα δὲ καὶ αὐτὸς βαπτί-
σας τοὺς γονεῖς του, κατώρθωσεν
ὥστε καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ νὰ λά-
βῃ τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον·
ἔπειτα δὲ ἐπειδὴ ὁ Κόνων ἐκή-
ρυττε παρῆρησίᾳ τὸν Χριστὸν,
Θεὸν, συλλαμβάνεται καὶ πρὸς
τὸν Βασιλέα Μάγνον ἄγεται,
ὅστις ἐξετάσας αὐτὸν καὶ μὴ
πείσας νὰ θυσιάσῃ τοῖς εἰδώλοις,
ἐβασάνιζεν ἀνηλεῶς. Οὕτω λοιπὸν
ὁ ἅγιος ὑπομένων πολλὰς βασά-
νους, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρ-
τυς Κόνων ὁ Ναζωραῖος καὶ κη-
πουρὸς τῆς Καρμῆλου πόλεως,
ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη ἐν ἔτει 251.

† Ὁ ὅσιος Μάρκος ὁ ἀσκητὴς
καὶ θαυματουργὸς, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Εὐλό-
γιος καὶ Εὐλάμπιος, οἱ ἐκ Πα-
λαιστίνης, Ἀρχέλαος καὶ οἱ σὺν
αὐτῷ ἑκατὸν τεσσαράκοντα δύο
Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰωάν-
νης ὁ Βούλγαρις, ὁ ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει μαρτυρήσας, ἐν ἔτει
1784. ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβίβις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ
ἀπόλυσις.

6. Μαρτίου. Ἑτῶν ἀγίων μβ'.
Μαρτύρων, τῶν ἐν τῷ Ἀμωρίῳ,
Θεοδώρου, Κωνσταντίνου, Καλλί-
στου, Θεοφίλου, Βασσῶῃ, καὶ τῆς
συνοδίας αὐτῶν.

Ἐσπερας. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ
ἀγίου ἤχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Οἱ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἀναφα-
νέντες, Καλλίνικοι Μάρτυρες,
ἀστέρεις ἄδυτοι, ἐν τῷ σептῷ στε-
ρεώματι. τῆς Ἐκκλησίας, ἀθλων
λαμπρότησιν ἐφωτίσατε, πᾶσαν
τὴν ὑφήλιον, καὶ διελύσατε,
πλάνης τὸ σκότος πανεύφημοι,
καὶ νῦν πρὸς φέγγος, τὸ αἰωνί-
ζον μετεβιδάσθητε· ὅθεν ἐν πίστει
τὴν φωσφόρον τε, καὶ ἱεράν ὑ-
μῶν ἄθλησιν, ἐκτελοῦμεν προ-
στάτας, ἀγαθοῦς ἡμῶν πλουτή-
σαντες.

Ὁμοιον

Ἀπαγωγῇ Χριστομάρτυρες βι-
αία, δέσμιοι γεγόνατε καὶ ἀπετέ-
θητε, ἐν φυλακῇ ἐπὶ μήχιστον,
ἅπαντες χρόνον, θεοὶ τῆς πί-
στεως ὄντως φύλακες· ἐντεῦθεν
μαινόμενος θῆρ ὁ δυσσώνυμος, ξί-
φει ὑμᾶς ἐθανάτωσε, μὴ βου-
ληθέντας, εἶξαι τοῖς τούτου δει-
νοῖς προστάγμασι καὶ νῦν τὰ ἄνω
ἐκκληρώσασθε, χαρμονικῶς τεσσα-
ράκοντα, πρὸς δυοὶ πεφυκότες,
παναοίδιμοι Βασίλεια.

Ὁμοιον

Σὺν Κωνσταντίνῳ Βασσῶῃ καὶ
Καλλίστῳ, Θεόφιλῳ ἅπαντες,
καὶ

καὶ τὸν Θεόδωρον, καὶ τὸν λοιπὸν ἄγαρωνῶν, καὶ σκληρὰς βασά-
 θεῖον ὄμιλον, τῶν ἀθλοφόρων, νους ὑπ' αὐτῶν λαβόντες, ξίφει
 μεγαλοφώνως ἀνευφημήσωμεν τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνονται.
 θανεῖν γὰρ προείλοντο ὑπὲρ τῆς † Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὄσιος Ἄρ-
 πάντων ζωῆς, σφαγιασθέντες γη- κάδιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.
 θόμενοι· καὶ νῦν ἐν πόλει, Θεοῦ † Ὁ ὄσιος Ἡτύχιος, ὁ Κλαυ-
 τοῦ ζῶντος ἐπαναπαύονται, καὶ γιοπολίτης καὶ θαυματουργὸς ἐν
 ἐξαιτοῦσι τοῦ εὐρεῖν ἡμᾶς, ἀμαρ- εἰρήνῃ τελειοῦται.
 τημάτων τὴν ἄρσιν, ἐν ἡμέρᾳ † Ὁ ἅγιος ὀσιομάρτυς Μά-
 τῆς δίκης, καὶ τελείαν ἀπολύ- ξιμος λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.
 τρωσιν. † Ὁ ἅγιος μάρτυς Εὐφρόσυτος,
 ὕδωρ κοχλάζον ποτισθεὶς, τελει-
 οῦται.

Δίξᾳ καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Μακαρίζω σε πάναγνε, φύλ. 9. Ἀπό
 στιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Οἱ μάρ-
 τυρές σου Κύριε φύλ. 6. Τὸ πρῶτον
 κοντάκιον ἤχος β΄.

Τὰ ἄνω ζιτῶν.

Τοὺς νεοφανεῖς ὀπλίτας τῆς
Πίστεως, ὡς ὑπὲρ Χριστοῦ προ-
 θύμως, ἐναθλήσαντας, ἐγκωμίων
 στέμμασιν ἐπαξίως πάντες στε-
 φανώσωμεν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύ-
 οντας Χριστῷ, ὡς πύργους καὶ
 φύλακας τῆς Ῥωμαίων Ἀρχῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ στ΄. μνήμη τῶν ἁ-
 γίων Μαρτύρων τῶν ἐν τῷ Ἀμωρίῳ
 ἀθλησάντων Θεοδώρου, Κωνσταντίνου,
 Καλλίστου, Θεοφίλου, Βασίως καὶ τῶν
 σὺν αὐτοῖς.

Οὔτοι κατήγοντο ἀπὸ τὸ Ἀμώ-
 ριον τῆς ἄνω Φρυγίας· ἔζων ἐπὶ
 Θεοφίλου Βασιλέως, τοῦ εἰκο-
 νομάχου, ἐν ἔτει 849· ἅπαντες
 δὲ καὶ τοὶ στρατηγοὶ καὶ στρα-
 τιῶται ὄντες, ἐπειδὴ ὁμως ὡμο-
 λόγουν παρῆρησιὰ τὸν Χριστὸν,
 Θεὸν, συλλαμβάνονται ὑπὸ τῶν

ἄγαρωνῶν, καὶ σκληρὰς βασά-
 νους ὑπ' αὐτῶν λαβόντες, ξίφει
 τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνονται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὄσιος Ἄρ-
 κάδιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ὄσιος Ἡτύχιος, ὁ Κλαυ-
 γιοπολίτης καὶ θαυματουργὸς ἐν
 εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος ὀσιομάρτυς Μά-
 ξιμος λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Εὐφρόσυτος,
 ὕδωρ κοχλάζον ποτισθεὶς, τελει-
 οῦται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἰουλιανὸς,
 καὶ Εὐβουλος ξίφει τελειοῦνται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὕρεσις
 τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ τῶν τι-
 μίων ἡλῶν, ὅτε εὐρέθησαν ὑπὸ
 τῆς μακαρίας Ἐλένης τῆς βασι-
 λίσσης, ἐπὶ Μακαρίου Πατριάρχου
 Ἱεροσολύμων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ
 ἀπόλυσις.

7. Μαρτίου· τῶν ἁγίων Ἱερομαρ-
 τύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι μαρτυρη-
 σάντων, Βασιλέως, Ἐφραιμ, Εὐ-
 γενίου, Καπίτωνος, Αἰθερίου καὶ
 τῶν λοιπῶν.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
 ψάλλομεν 3 τοῦ Τριψοῦ καὶ 3 τῶν
 ἁγίων· ἤχος δ΄.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Μάρτυρες ἀήττητοι, καὶ Ἱεράρ-
 χαι πανεύφημοι· καὶ φωστῆρες
 παγ-

παγκόσμιοι, στῦλοι ἀπερίτρεπτοι
θείας ἐκκλησίας, καὶ βάσις δογ-
μάτων, καὶ ὁδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν,
καὶ καθαιρέται πλάνης γεγόνατε,
Πατέρες Οὐρανόφρονες, φωταγω-
γοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν Ἀγ-
γέλων συνόμιλοι, τῆς Τριάδος
ὑπέρμαχοι.

Ὅμοιοι.

Εφραιμ ὁ αἰοίδιμος, καὶ Βασιλεὺς
ὁ θεόσοφος, καὶ Καπίτων ὁ μέ-
γιστος, θεῖος Ἀγαθόδωρος, σὺν
τῷ Ἐλπιδίῳ, καὶ τῷ Αἰθερίῳ,
καὶ Εὐγενίῳ τῷ κλεινῷ, λόγοις
ἐνθέοις μακαρίζεσθωσαν· ὁσίως
γὰρ διώσαντες, καὶ ἱερῶς ἐνα-
θλήσαντες, Βασιλείας ἐδείχθη-
σαν, οὐρανόθεν οἰκήτορες.

Ὅμοιοι.

Νεκρώσας τὸ φρόνημα, τὸ τῆς
σαρκὸς ἀγωνίσμασι, Βασιλεὺς ὁ
αἰοίδιμος, νεκροὺς ἐξανέστησεν, ἐ-
πικλήσει θεία. Καπίτων δὲ πάλιν,
ὁ ἱερώτατος ποιμὴν, φλογὸς ἐν
μέσῳ ἐστὼς γηθόμενος, ὥραθη
ἀκατάφλεκτος· αὐτῶν πρεσβεΐαις
φιλόανθρωπε, ἰλασμὸν ἡμῖν δώρη-
σαι, καὶ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον.

Σὲ τὸ καθαρῶτατον φύλ. 11 Ἀπόστι-
χα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Ἀλληλουϊα.

Τὸ πρῶτὸ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου,
καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ζ'. μνήμη τῶν ἁ-
γίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶν
ἐπίσκοπων ἁπάντων, Ἐφραιμ, Βασιλέως,
Εὐγενίου, Ἀγαθοδώρου, Ἐλπιδίου, Κα-
πίτωνος καὶ Αἰθερίου.

Κατὰ τὸ δέκατον ἕκτον ἔτος τῆς
βασιλείας Διοκλητιανοῦ, ἐν ἔτει
296. Ἐρμων ὁ Πατριάρχης Ἱε-
ροσόλυμων, ἔστειλε πανταχοῦ ἐ-
πισκόπους διὰ νὰ κηρύξωσι τὴν
πίστιν τοῦ Χριστοῦ· ἐστάλησαν
λοιπὸν παρ' αὐτοῦ καὶ οὗτοι οἱ
ἅγιοι, οἵτινες ἐνῶ ἐδίδασκον εἰς
τὴν Χερσῶνα (τὴν νῦν Κρίμα κα-
λουμένην) καὶ ἀλλαχοῦ τὸν λό-
νον τοῦ Θεοῦ, συλλαμβάνονται ὑπὸ
τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ σκληρῶς
βασανισθέντες, ἔλαβον τοῦ μαρ-
τυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι ἐ-
πίσκοποι Τριμυθοῦντος τῆς Κύ-
πρου, Ἀρκάδιος καὶ Νέστωρ, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ὁσίος Παῦλος ὁ Ἀπλοῦς
προσαγορευθεὶς ἐν εἰρήνῃ ἐκοι-
μήθη.

† Ὁ ἅγιος Ἐφραιμ ὁ Ἀμηδι-
νός, καὶ Πατριάρχης Ἀντιοχείας
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, κατὰ τὸ 527
ἔτος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβεΐαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ
ἀπόλυσις.

8. Μαρτίου τοῦ ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου
Νικομηδείας.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ
ἁγίου ἤχος δ'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Πάτερ Θεοφύλακτε Θεοῦ, φυλα-
καῖς

καὶς φρουρούμενος, διεφυλάχθη ἀλώθητος, καὶ πύργος ἀσειστος, Ἐκκλησίας ὠφθης, πειρασμοῖς ἀκλόνητος, τοῖς τῶν αἰρετικῶν μηχανήμασι· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁμοιον.

Πάτερ Θεοφύλακτε τῆς γῆς, μεταστάς ἀνέδραμες, πρὸς οὐρανὸν καὶ οὐράνια, οἰκεῖν σκηνώματα, ἡξιώθης μάκαρ, ἐξορίας ἔνεκεν, ἦν διὰ τὸν Χριστὸν ἐκαρτέρησας· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὁμοιον.

Πάτερ Θεοφύλακτε Θεὸν, νῦν ὄρων μακάριε, ὡς ἐφικτὸν καὶ ὀρώμενος, ἐνώσει κρείττονι, ἀπολαύων τούτου, καὶ θετὸς γενόμενος, τὸ μόνον ὀρεκτὸν καὶ μακάριον, χαίρων ἀπέλαβες, Ἱεράρχα παμμακάριστε, τοῖς Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίην, ὁμοιον Παρθένε πανόμνητε φύλ. 10. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας.

Τὸ πρῶτ', τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ἡ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου, ἐπισκόπου Νικομηδείας,

Οὗτος ὁ μακάριος κατήγετο ἀπὸ τὴν Ἀνατολήν· ἔζη δὲ ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, ἐν ἔτει. 813. διὰ τὰς ἀρετάς του δὲ ἐγένετο ἐπίσκοπος Νικομηδείας, καὶ ἐπει-

δὴ ἤλεγξε τὸν Λέοντα, διὰ τὴν καταφρόνησιν τῶν ἁγίων εἰκόνων, ἐξωρίσθη εἰς Στρόβηλον, φρούριον ὄν τῶν Κυβερρῆωτων· ἐνθα διαμείνας κακουχούμενος τριάκοντα χρόνους, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Παῦλος, ὁ Πλουσίας λεγόμενος, καὶ διὰ τὰς ἁγίας εἰκόνας ὁμολογητῆς, ἐν ἐξορίᾳ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Ἐρμῆς, καὶ Δομέτιος ὁ Ὅσιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Δίων, ἐν μαχαίρᾳ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβίαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

Θ Τῶν Ἀγίων μ'. Μαρτύρων.

Ἄργια καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰ τύχη ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, γίνεται ἡ ἀκολουθία τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς ἡμέρας. Ὁμοίως ἐάν τύχη τῆ γ'. Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ψάλλεται ἡ ἀκολουθία πάσα ἡ Ἀναστάσιμος, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῶν Ἀγίων, ἀποστολοευάγγελια δύο, καὶ κοινωνικὰ ὡσαύτως. (Εἰ μὲν ἐστὶ ἄ. Σάββατον ἢ ἄ. Κυριακῇ τῆς μ'. ποιεῖ ὡς ἐσημειώθη ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Προδρόμου). εἰ δὲ τύχη τὸ Σάββατον τῆς Ακαθίστου, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν εἰς τὸν ἰ. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τῆς ἑορτῆς εἰς ἑ. καὶ τῶν ἁγίων γ'.

γ'. Δόξα, και νυν' τῆς Ἀκαθίστου· και ἡ Προηγουμένη. Τὰ τετραόδια τῆς ἡμέρας ψάλλονται ἐν τῷ Νάρθηκι ἀντὶ τοῦ νεκρωσίμου Κανόνος μετὰ τῶν νεκρωσίμων ἐκτενῶν. Ἐν τῷ ὄρω. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς δις. Δόξα τῶν Ἁγίων, και νυν, τῆς Ἑορτῆς. Ἡ συνήθης στιχολογία· μετὰ τὸ α'. Κάθισμα ψάλλομεν Τῇ ὑπερμάχῳ, και λέγομεν οἴκους ς'. και πάλιν Τῇ ὑπερμάχῳ· και ἀνάγνωσις. Ὡσαύτως και εἰς τὸ β'. Κάθισμα. Ὁ Ν. οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ἡ. και τῶν ἁγίων εἰς ς'. Καταβασ. τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς. Τῇ ὑπερμάχῳ, και οἴκους ς'. εἶτα τὸ Κοντάκιον τῶν ἁγίων, και τὸν Οἶκον, και Κάθισμα. Δόξα, και νυν. τῆς Ἑορτῆς, και ἀνάγνωσις. Ἀφ' ς'. Τῇ ὑπερμάχῳ, και οἴκους ς'. και πάλιν Τῇ ὑπερμάχῳ, και τὸν α'. Οἶκον, ἐν ᾧ καθήμεθα, και ἀνάγνωσις τῶν ἁγίων. Ἐν τῇ θ'. ἡ Τιμιωτέρα, Ἐξαποστειλάριον τῶν ἁγίων και τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἶνους, γ'. τῆς Ἑορτῆς, και γ'. τῶν Ἁγίων. Δόξα και νυν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη μετὰ τὸ, Τρισάγιον. Τροπάριον τῶν Ἁγίων. Δόξα· και νυν' τῆς Ἑορτῆς, Ἡ ἐκτενῆς, και Ἀπόλυσις, και ἡ α'. ὠρα. Εἰς τὴν λειτουργίαν Τυπικά, ἡ γ'. ὠδῆ τῆς Ἑορτῆς, και ἡ ς'. τῶν ἁγίων. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, και τῶν ἁγίων· και νυν τῆς Ἑορτῆς. Ἀποστολευάγγελον και Κοινωνικόν, α'. τῆς Ἑορτῆς εἶτα τῶν ἁγίων. Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ

Ἑσπέρας εἰς τὸ Λυχνικόν, προηγεῖται τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, και τὸ Μαρτυρικόν, εἶθ' οὕτως, τὰ προτόμια τοῦ Τριωδίου, εἶτα τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων, ἡ. β'. Ἰωάν. Μοναχοῦ.

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, χαίροντες τοῖς ἐλπιζομένοις, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· μὴ γὰρ ἱμάτιον ἀποδυόμεθα, ἀλλὰ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα· δριμύς ὁ χειμὼν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδεισος· ἀλγεινὴ ἡ πῆξις, ἀλλ' ἡδεῖα ἡ ἀπόλαυσις· μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν ὡς συστρατιῶται· μικρὸν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, και Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν Δίς.

Ρίπτοντες περιβόλαια πάντα θαινόντες ἀτρόμως εἰς λίμνην, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, διὰ παράδεισον ὃν ἀπωλέσαμεν, ἱμάτιον φθαρτὸν, σήμερον μὴ ἀντισχώμεθα· δι' ὅφιν ποτὲ φθοροποιὸν ἐνδυσάμενοι, ἐκδυσώμεθα νυν, διὰ τὴν πάντων Ἀνάστασιν· καταφρονήσωμεν κρούου λυομένου, και σάρκα μισήσωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, και Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βλέποντες ὡς τρυφὰς τὰς βασάνους, τρέχοντες πρὸς λίμνην κρυώδη, ὡς πρὸς θάλαψιν, ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, μὴ ὑποπτῆξω.

ξωμεν ὥραν χειμέριον, ἵνα τὴν φοδερὰν γέενναν τοῦ πυρὸς φύγωμεν· καυθῆτω ὁ ποῦς, ἵνα χορευῆ αἰώνια· ἡ δὲ χεὶρ ρυείτω, ἵνα ὑψοῦται πρὸς Κύριον, καὶ μὴ φεισώμεθα φύσεως θνησκούσης· ἐλώμεθα θάνατον, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, τὸ πρῶτον ἤχος β'. Φέροντες τὰ παρόντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτι, ἐκ τοῦ ζήλου σε νεκρόν.

Εργοις, σκοτεινοῖς συναπαχθεῖς, ὄλον ἀπημαύρωσα κάλλος, τὸ τοῦ βαπτίσματος, θέλων ὁ πανάθλιος, καὶ περιβέβλημαι, στολισμὸν καταχρίσεως, καὶ σκότους διό σου, δέσμαι πανάμωμε, τῇ δυναστείᾳ σου, ῥῆξον τῶν παθῶν μου τὰ νέφη, καὶ τὰς ἀφθαρσίας με χλαῖναν, ἐνδυσσον γυμνώττοντα, καὶ σῶσόν με.

Εἴσοδος, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ Προηγιασμένη. εἰ δ' οὐ τελεῖται λειτουργίᾳ, ψάλλομεν τὰ γ'. τοῦ Τριωδίου, καὶ τῶν ἁγίων γ'. Δόξα, τῶν ἁγίων, καὶ νῦν, Θεοτοκίον· εἰς δὲ τὸν σβχ. τὸ ἰδιόμιλον· Δίς. καὶ τὸ μαρτυρικόν· Δόξα. τῶν ἁγίων· ἤχος πλ. β'.

Εν ὠδαῖς ἁσμάτων εὐφημήσωμεν πιστοὶ, τοὺς ἀλλοφόρους τεσσαράκοντα μάρτυρας, καὶ πρὸς αὐτοὺς μελωδικῶς ἐκβοήσωμεν λέγοντες· χαίρετε Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, Ἡσύχιε Μελίτων,

(ΤΟΜ. Β').

Ἡράκλειε Σμάραγδε καὶ Δόμνε, Εὐνοϊκὲ Οὐάλη καὶ Βιβιανέ, Κλαῦδιε καὶ Πρίσκε, χαίρετε Θεόδουλε Εὐτύχιε καὶ Ἰωάννη Ξανθία Ἡλιανέ Σισίνιε, Κυρίων Ἀγγία, Ἀέτιε καὶ Φλάβιε· χαίρετε Ἀκάκιε Ἐκδίκιε, Λυσίμαχε Ἀλέξανδρε, Ἡλία καὶ Γοργόνιε, Θεόφιλε, Δομετιανέ, καὶ θεῖε Γάτε, καὶ Γοργόνιε· χαίρετε Εὐτυχές καὶ Ἀθανάσιε, Κύριλλε καὶ Σακερδῶν, Νικόλαε καὶ Οὐαλέριε, Φιλοκτῆμον Σεβεριανέ Χουδίων καὶ Ἀγλαίε· ὡς ἔχοντες παρρησίαν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, μάρτυρες παναοίδιμοι, σὺτὸν ἐκτενωῶς πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πανσέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Ἀπολυτίκιον· Ὅπερ λέγεται καὶ εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὸ, Θεὸς Κύριος. ἤχος α'.

Τὰς ἀληθδόνας τῶν Ἀγίων σου, ἄς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δέόμεθα. Δίς.

Καὶ Θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν α'. καὶ β'. Στιχολογίαν Καθίσματα τοῦ Τριωδίου· μετὰ δὲ τὴν γ'. Καθίσματα ἤχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸ σεπτὸν στερέωμα τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀστέρες μέγιστοι, καταλαμπρύνετε αἰεὶ, καὶ τοὺς πιστοὺς καταυγάζετε, Μάρτυρες θεῖοι, Χριστοῦ τεσσαράκοντα.

Ὁ ἴψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπελθόντες, τὴν μαρτυρίαν θαυμαστοὶ Ἀθλοφόροι, διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος διήλθετε, καὶ διεβιάσθητε, σωτηρίας πρὸς πλάτος, κληρὸν κομισάμενοι, οὐρανῶν Βασιλείαν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις τῷ Παμβασίλει, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε Θεοτοκίον.

Τοὺς εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, καὶ ἐξαιτεῖσθαι ἐκτενώς Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη δώρησαι τοῖς δούλοις τοῖς σοῖς, κράζουσι καὶ λέγουσι, Παναγία Παρθένε, φθάσον ἐξελοῦ ἡμᾶς, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὀρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμε. ἤχ. πλ. δ'. Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, Ἐπύρωσας ἡμᾶς. Τὸ Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ὁ Ν'. Δόξ. Ταῖς τῶν ἀθλοφόρων καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἐλέησόν με ὁ Θεός· καὶ τὸ παρὸν ἰδιόμελον. ἤχος, β'.

Προφητικῶς ἀνεβόα ὁ Δαβὶδ ἐν ψαλμοῖς, διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν· ὑμεῖς δὲ Μάρτυρες Χριστοῦ, δι' αὐτῶν τῶν ἔργων, τὸ λόγιον πληροῦντες, διήλθετε διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ εἰσήλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· διὸ πρεσβεύσατε τεσσαρά-

κοντα Μάρτυρες, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, εἰς ε'. καὶ τὰ Τριώδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ἰδὲ, α. ἤχ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνήκε, δουλείας Αἰγυπτίων· ὅτι δεδόξασται.

Θεοστεφῆ, φάλαγγα μέλπῳ Μαρτύρων Χριστοῦ, ἐν θεοπνεύστοις ἄσμασι τῶν τεσσαράκοντα, τὴν ἐτήσιον μνήμην, φαιδρῶς πανηγυρίζων· ὅτι δεδόξασται.

Ἐπὶ τῆς γῆς, ἅπασαν ἀπαρησάμενοι, προσηγορίαν εἴλοντο, οἱ τεσσαράκοντα, τὴν χριστῶνυμον κλήσιν, δι' ἧς ἐν τοῖς ὑψίτοις, νῦν πολιτεύονται.

Οἱ ἐν Χριστῷ, σάρκα καὶ κῶσμον μισήσαντες, τὸν παλαιὸν μὲν ἄνθρωπον συνεξεδύσασθε, τῇ προσκαίρῳ ἐσθῆτι, ζολῆν δὲ ἀφθαρσίας περιεβάλεσθε.

Θεοτοκίον.

Ἄρτον ζωῆς, τὸν Ἐπουράνιον τέτοκας, σεσαρκωμένον Πάναγνε, τὸν ἐνυπόστατον, τοῦ Γεννήτορος Λόγον, καὶ σὲ οἱ τῶν Μαρτύρων ὄχμοι δοξάζουσι.

Ἰδὲ Γ'. ὁ Εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ζύλω νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον,

εἰς

» εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑποτακτικῶν τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν
» μνούντων σε. μνήμην ὑμῶν.

Στρατεῖαν καὶ ζωὴν καὶ ὠραιότητα σωμάτων καὶ ὄλβον ἠλογηκότες, εὐκλεῶς οἱ τεσσαράκοντα, τὸν Χριστὸν ἀντὶ πάντων ἐκλήρωσαντο.

Τοῖς λίθοις ἀφειδῶς οἱ τεσσαράκοντα, προστάξει βαλλόμενοι τοῦ Τυράννου, τὰς βολὰς διὰ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τῶν προστατώντων ἀπεκρούσαντο.

Ελάλει κατὰ σοῦ Τυράννων χεῖ-
λεσιν, ὁ ὄφις τοῦ κτίσαντος βλα-
σφημίας, ἀλλ' αὐτοῦ τὸ θεομά-
χον στόμα, τοῖς κατὰ τῶν Μαρ-
τύρων λίθοις θλάττεται.

Θεοτοκίον.

Ασπόρως ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέ-
λαβες, καὶ τίκτις ἀφράστως σε-
σαρκωμένον, εἰς ὃν βλέπειν οὐ
τολμῶσιν Ἀγνή, οὐρανῶν αἱ Δυ-
νάμεις Ἀειπάρθενε.

Κάθισμα ἡλ. πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες μαρ-
τυρικῶς, τὸν ἐχθρὸν καθελόντες
ἀθλητικῶς, ἔργοις ἐπληρώσατε,
τοῦ Προφήτου τὰ ῥήματα· διὰ
πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, ἀνδρείως
διήλθετε, ἀναψυχὴν εὐράμενοι,
ζωὴν τὴν αἰώνιον· ὅθεν οὐρανόις,
κοσμηθέντες στεφάνοις, χοροῖς
συνευφραίνεσθε, Ἀσωμάτων Μα-
κάριοι, ἀθλοφόροι πανεύφημοι,
τεσσαράκοντα Μάρτυρες, πρεσ-
βεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι,

Θεοτοκίον. ὁμοιον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν
ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου
τῶν δυσχερῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνη-
τον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι,
ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑ-
πέραντλον, καὶ ἐν πυθμένι ἄδου,
ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θε-
οτόκε, τῇ θερμῇ σου γαλήνῃ, πα-
ρέχουσα ἄφεσιν· σῶ λιμένι προ-
σέδραμον, Θεοτόκε βοήθει μοι,
πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί
μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός
σου.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρημός.

Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν
» τῆς σῆς Οἰκονομίας, καὶ ἐδοξα-
» σά σε μόνε φιλόανθρωπε.

Φρενοβλαβεῖτε ἔλεγον, εἰ Ἀ-
θληταὶ τὴν πρόξενον ζημίας δω-
ρεῶν προτείνοντες, ἀθεώτατοι.

Ηκονημένα ξίφη τε, θήρας, καὶ
πῦρ σταυρόν τε τοῖς ἁγίοις, οἱ
Χριστοῦ διώκται ἐπαντείνοντο.

Φοβερὸν ἡμῖν ἔλεγον, οἱ Ἀθλη-
ταὶ, τὸ πῦρ τὸ τῆς γεέννης, τὸ
δὲ νῦν, ὡς σύνδουλον, οὐ πτοού-
μεθα.

Αφαιρείσθωσαν χεῖρες μὲν, καυ-
θήτῳ δὲ ποδῶ, οἱ Ἅγιοι ἐδέων·
ἄφθαρτα γὰρ ταῦτα πάλιν ληψό-
μεθα.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἀχραντε, τὴν

τὸν Θεὸν ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, τὸν αἰεὶ πρὸςθεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ὡδὴ Ε'. ὁ Εἰρμός.

Ο τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν » αἰώνων Ποιητὴς Κύριε, ἐν τῷ φω- » τί τῶν σῶν προσταγμάτων, ὁδῆ- » γησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ ἄλ- » λον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Λύσση παράφρονι, τῶν διωκτῶν οἱ Ἀθληταὶ αἰθριοί, ἐν τῷ κρυμῷ, διανυκτερεύειν καταδικασθέντες, ἀνέμελπον ὕμνον, Θεῷ χαριστήριον.

Αγαλλιῶμενοι, οἱ τεσσαράκοντα Χριστοῦ Μάρτυρες, τὴν ἀλγεινὴν ὑπέμειναν πῆξιν, ἐν λίμνῃ ἐστῶτες, ἐλπίδι τῶν θείων, στεφάνων νευρούμενοι·

Γέλος προτίθεται, τοῖς τεσσαράκοντα Χριστοῦ Μάρτυσιν ἀποπνιγείς, ὁ πρὶν ἐμφωλεύων, τοῖς ὕδασι δῆρις· τὴν ὀλεθροτόκον ἰσχὺν γὰρ ἀφῆρηται. Θεοτοκ.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ, Χριστὸν τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν, Χαῖρε Ἀγνή, χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν, χαῖρε ἡ χωρήσασα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ὡδὴ ς'. ὁ Εἰρμός.

Εν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς » εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι » ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με » ἀνάγαγε.

Γεγηθῶς ὁ ἀρχέκακος ἤρπασεν,

ὡς τῆς δωδεκάδος Ἰούδα τὸν δειλαιον, καὶ τῆς Ἑδέμ τὸν ἄνθρωπον, τῆς τεσσαρακοντάδος τὸν ἐκπτωτον.

Αναιδῆς ὧν εἰκαίως φρυάττεται· οἶα γὰρ Ληστή, καὶ Μαθθία τὸ πρότερον, οὕτω καὶ νῦν ὁ Τύραννος, τοῦ φρουροῦντος τῇ κλήσει εἰσπράττεται.

Ματαιόφρων καὶ ὀργῶν ἐπάξιος, ὅστις τῶν ζῶων ἀμφοτέρων διήμαρτε· διὰ πυρὸς γὰρ λέλυται, καὶ πρὸς πῦρ ἐξεδήμησεν ἄσβεστον.

Θεοτοκίον.

Απειράνδρος Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Κοντάκιον. ἤχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιὰν τοῦ Κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου τεσσαράκοντα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διεληθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Τῷ αὐτῷ μὲν θ' ἡμέρῃ τῶν ἀγίων μεγάλων μ'. Μαρτύρων, τῶν ἐν Σιβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Οὔτοι οἱ ἅγιοι ὄντες ἐκ διαφορῶν πατρίδων, ἦσαν στρατιῶται εἰς ἓν τάγμα· ἔξω δὲ ἐπὶ Λυκινίου βασιλέως, ἐν ἔτει 330· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκήρυττον παρῤῥησίᾳ τὸν Χρι-

Χριστόν, Θεόν, συλλαμβάνονται, καὶ μὴ πεισθέντες νὰ θυσιάσωσιν εἰς τὰ εἰδῶλα, ρίπτονται ἐν καιρῷ χειμῶνος μέσον τῆς λίμνης τῆς πόλεως, ἐξ ὧν ὁ εἰς δειλίας ἐξῆλθεν αὐτῆς, καὶ εὐθὺς τὴν θέσιν αὐτοῦ κατέλαβεν ὁ φυλάτων αὐτοὺς δῆμιος, ἰδὼν στεφάνους κατελθόντας ἐφ' ἕκαστον αὐτῶν. Γενομένης δὲ ἡμέρας, τὰ σκέλη θλασθέντες τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Οὐρπασιανὸς, λαμπᾶσι καιόμενος τελειοῦται, κατὰ τὸ 278 ἔτος.

† Ὁ ἅγιος Καισάριος ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Πάππος, Μάμμη, Πατὴρ, Μήτηρ, καὶ δύο τέχνα, ξίφει τελειοῦνται.

Ἦδὴ Ζ' ὁ Εἰρμός

Εἰκόνοσ χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεη-
» ρᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου
» παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτά-
» του προστάγματος· μέσον δὲ
» πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζό-
» μενοι ἐψάλλον· Εὐλογητὸς εἶ
» ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εξέστη ὁρῶν, τοὺς στεφάνους ὁ φρουρὸς τῶν Τεσσαράκοντα, καὶ παρωσάμενος τὸ φιλόζων, ἀνεπτερώθη τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπιφανείσης σου δόξης, καὶ σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἐψάλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λουτρῷ προσδραμῶν, ψυχοφθό-

ρῷ θανατοῦται ὁ φιλόζωος· ὁ δὲ φιλόχριστος ἄρπαξ, ἄριστος τῶν θεαθέντων γενόμενος, ὡσπερ ἐν λουτρῷ ἀφθαρσίας, σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἐψάλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πυρὸς νοητοῦ, ἀναφθέντος ἐν φρεσὶ τῶν τεσσαράκοντα, ἡ πολυμήχανος κατεφλέγετο, τῶν ἀσεβοῦντων ἀπόνοια, ὡσπερ τις κηρὸς τηχομένη, σοὶ δὲ Χριστέ ἀνεμέλπετο· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός...

Ως λίαν φαιδρὰ, εὐπρεπῆς τε τοῦ σταυροῦ Χριστέ ἡ δύναμις, δι' ἐναντίων στέφη πλέκουσα, τοῖς τεσσαράκοντα Μάρτυσιν· ὕδωρ γὰρ καὶ πῦρ διελθόντες, ἐν ἀφθαρσία κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ πυρπολουμένην, Ἀγνὴ προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον, αἴγλην τῆς ἀρρήτου οὐσίας, ἐνωθείσης παχύτητι σαρκὸς, μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, Ἀγίων ὑποστάσεων.

Ἦδὴ, Ηΐ. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς πασὶ συγκατα-
» βάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον
» μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ
» ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μανιωδῶς τοῖς Ἀθληταῖς, ἐποτρύνας ὁ ἐχθρὸς ἅπασαν κτίσιν, διὰ

διὰ πάσης ἡσχύνθη· εἰ τεσσαράκοντα γάρ, ἀπαύστως ὑμνοῦσι τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανηλεῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, τὰ τοῦ σώματος ὑμῶν μέλη θλασθέντες, ὀλοκαύτωμα θεῖον προσενεχθέντες Θεῷ, Ἀγγέλοις αἰεὶ συγχορευέετε, Μάρτυρες ὑμνοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρωμαλαιότητι φρενῶν, ὃν ἐκύησεν ἐπ' ὤμων ἀραμένη, ἢ φιλόθεος Μήτηρ, τῆς εὐσεβείας καρπὸν, προσάγει σὺν μάρτυσι Μάρτυρα, τὴν ἱερουργίαν Ἀβραὰμ μιμουμένη.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς, ἀχωρίστως τε Υἱὸν ἐνιδρυμένον, τῇ Ἁγίᾳ Γαστρὶ σου, κατωκισθέντα Ἀγνῇ, ὑμνοῦμεν Παρθένε Θεόνυμφε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς, πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Θι. Ὁ Εἰσομός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν » ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἤκοντα καινουρ- » γῆσαι τὸν Ἀδὰμ, βρώσει φθο- » ρᾶς πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγί- » ας Παρθένου, ἀφράστως σαρκω- » θέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμο- » φρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Υπὲρ Χριστοῦ γυμνωθέντες, καὶ τοῖς λίθοις βληθέντες, ἀέρος ὑπεμείνατε κρυμὸν, ὕδατος πῆξιν, καὶ θλάσιν μελῶν, καὶ πυρὶ φλογισθέντες, ἐν ποταμίῳ λάμπετε βεῖθρω, τηλαυγεῖς ὡς φωστῆρες, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Ράβδον δυνάμεως θείας, τὸν σταυρὸν κεκτημένοι, ἐβῶν τῷ Χριστῷ οἱ Ἀθληταί, οἱ τεσσαράκοντα Δεσπота, πανσθενεῖ τροπαιούχῳ, τῇ σῆ στεφανωθείημεν χειρὶ, ἵνα πάντες σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ωs ἀλγεινὴ μὲν ἡ πῆξις, ὡς δὲ λίαν ἐκτόπως, δριμύς ὃν ὑπεμείνατε κρυμὸν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ παράδεισος· Ἀβραὰμ γάρ οἱ κόλποι, τοῦ Πατριάρχου θάλπουσιν ὑμᾶς, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Νενικηχότες τοῖς ἄθλοις, καὶ στεφάνους λαβόντες, ἐκ θείας τοῦ Δεσπότητος δεξιᾶς, νῦν δωρηθῆναι πρεσβεύσατε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ Μήτηρ Παρθένε, σὺν Ἀγγέλων χορείαις, ὃν ἔτεκες ἰκέτευε Υἱὸν, ἢ οὔσα μόνῃ ἐλπίς τῶν πιστῶν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, ποθοῦσί σε δωρήσασθαι.

Ἐξαποστιλάρ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Χορὸς τετραδεκάριθμος, Μαρτύρων τεσσαράκοντα, τῆς ὑπερθέου Τριάδος, τῶν ἀρετῶν τετρακτύϊ, πυρὸς ἀέρος ὕδατος, καὶ γῆς στοιχείων τετράδος, ἄσμασι θείοις ὑμνεῖσθω, ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς ἀθλήσας, τοῦ τῶν ἀπάντων Δεσπότητος.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Δεσπότην πάσης Κτίσεως, τε-
κούσα Μητροπάρθενε, και πάντων
ὡς οὔσα σκέπη, ὡ Δέσποινα Θεο-
τόκε, παθῶν τῶν τυραννούντων
με, ἐξήρασσον και ἔλκυσσον, πρὸς
συμπαθείας ἔλλαμψιν, και ὑπερ-
κόσμιον Πάσχα, τοῦ ἀναστάντος
Υἱοῦ σου.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἤχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Δεῦτε μαρτυρικὴν ἀδελφοί, μετ'
ἐγκωμίων ἀνυμνήσωμεν φάλαγ-
γα, τῷ κρῦει πυρποληθεῖσαν, και
τὸν τῆς πλάνης κρυμὸν, διαπύρω
ζήλω πυρπολήσασαν, στρατὸν
γενναιότατον, ἱερώτατον σύνταγ-
μα, συνασπισμὸν τε, ἀρβραγῆ και
ἀνίκητον, τοὺς τῆς πίστεως,
περιβόλους και φύλακας, Μάρτυ-
ρας τεσσαράκοντα, χορείαν τὴν
ἐνθεον, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς Πρέσ-
βεις, τοὺς δυνατῶς ἰκετεύοντας,
Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν εἰρήνην, και μέγα ἔλεος.

Δίς.

Χαίροις συναγωγῆ κραταιά, και
ἱερά και τροπαιοῦχος παράταξις,
οἱ πύργοι τῆς εὐσεβείας, οἱ στρα-
τιῶται Χριστοῦ, οἱ στεβροὶ ὀπλι-
ται και ἀπτόητοι, τὸν νοῦν εὐτο-
νώτατοι, και ψυχὴν ἀνδρειότατοι,
τῷ ὄντι θεῖοι, και Θεῷ ποθεινό-
τατοι, Χορὸς Ἅγιος, Θεοσύλεκ-
τον σύστημα, Μάρτυρες τεσσαρά-
κοντα, οἱ ἴσοι τὴν ἀθλήσιν, ἴσοι
τὴν γνώμην και ἴσους, και τοὺς
στεφάνους δεξάμενοι, Χριστὸν δυ-

σωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθη-
ναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις τροπαιοφόρος πληθὺς,
ἢ ἐν πολέμοις ἀνδρικῶς ἀριστεύ-
σασα, ἀστέρες οἱ διελθόντες, διὰ
πυρὸς και κρυμοῦ, και ὑδάτων
πῆξιν διαλύσαντες· οἱ γῆν οὐρα-
νώσαντες, και τὰ πάντα φωτίσαν-
τες, οἱ ἐν τοῖς κόλποις, Ἄ-
βραάμ νῦν θαλπόμενοι, οἱ χο-
ρεύοντες, σὺν Ἀγγέλων στρα-
τεύμασι, Μάρτυρες τεσσαρά-
κοντα, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα,
τὴν εὐωδίαν τῆς ὄντως, πνευ-
ματικῆς διαδόσεως, Χριστὸν δυ-
σωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθη-
ναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἤχος πλ. α΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Αθλοφόροι Χριστοῦ, τὴν πάν-
σεπτον νηστείαν, φαιδροτέραν
ἀπειργάσασθε, τῇ μνήμῃ τῆς ἐν-
δόξου ἡμῶν ἀθλήσεως· τεσσαρά-
κοντα γὰρ ὄντες, τὴν τεσσαρα-
κονθήμερον ἀγιάζετε, τὸ σωτήριον
Πάθος μιμησάμενοι τῆς ὑπὲρ
Χριστοῦ ὑμῶν ἀθλήσεως· διὸ ἐ-
χοντες παβρησίαν, πρεσβεύσατε,
ἐν εἰρήνῃ καταντῆσαι ἡμᾶς, εἰς
τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν τοῦ
Θεοῦ, και Σωτῆρος τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Και νῦν, Θεοτοκίον Μακαρίζομέν σε
Θεοτάτε Παρθένε. Εἰς τὸν στίχον τὸ ἰ-
διόμελον τῆς ἡμέρας δις, και τὸ Μαρ-
τυρικόν. Δόξα ἤχος β΄.

Αληθείας κρατῆρα, ἐξ οἰκείων
αἱμάτων, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων,
τῇ τοῦ ὕδατος πῆξει, τοῖς πιστοῖς

κατήρδυσαν· τετραρίθμω γὰρ ἄδοντες δεκάδι τῷ Σωτῆρι· εἰς μὲν ὄντες τοῖς πνεύμασιν, ἐν σώμασι δὲ πλείους, προσηνέχθησαν Χριστῷ· καὶ Θεόθυμος Μήτηρ, τῷ φιλοχρίστῳ παιδί, ἐπ' ὧμων ἀραμένη ἔλεγε, Δεῦρο Ἀθλητὰ, καὶ συναγωνίζου τοῖς προλοίοις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αδιόδεντε πύλη μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε παρθένε, δεξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ Υἱῷ σου, καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία καὶ ἀπόλυσις. Τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ τῆς μνήμης τῶν Ἀγίων γίνεται ἡ γ'. καὶ ε'. ὥρα, ὡς συνήθεις εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν ὁμοίως ἡ θ'. καὶ οἱ Μακαρισμοί. Μετὰ δὲ τὴν συνήθη στιχολογίαν εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους ι. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, τὰ προσόμοια τοῦ Τριφιδίου, καὶ τῶν Ἀγίων.

Δόξα ἤχος β'. Κυπριανοῦ

Προφητικῶς ἀνεβόα ὁ Δαβὶδ ἐν ψαλμοῖς, διήλθομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν· ὑμεῖς δὲ Μάρτυρες Χριστοῦ, δι' αὐτῶν τῶν ἔργων, τὸ λόγιον πληροῦντες, διήλθετε διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος, καὶ εἰσήλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· διὸ πρεσβεύσατε, τεσσαράκοντα ὄντες Ἀθληταί, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ, Κατευθυνθήτω· εἴθ' οὕτω τὸ Προκείμενον τοῦ ἀποστόλου πλ. α'. Σὺ Κύριε φυλάξικis ἡμᾶς. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλείπειεν Ὅσιος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς

Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, τοσοῦτον ἔχοντες περιεκείμενον ἡμῖν νέφος Μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε Σταυρὸν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν. Ἀναλογίσασθε οὖν τὸν τοσαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. Οὕπω γὰρ μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, καὶ ἐκλείθησθε τῆς παρακλήσεως, ἧτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· «Υἱέ μου, μὴ ὀλιγῶρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὅν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν, ὃν παραδέχεται.» Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γὰρ ἐστὶν υἱός, ὃν οὐ παιδεύει Πατήρ; Εἰ δὲ χωρὶς ἐσε παιδείας, ἧς μέτοχοι γε-

γόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστέ, καὶ οὐχ υἱοί. Εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτάς, καὶ ἐνετρεπόμεθα οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν Πνευμάτων, καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαιδεύουν, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.

Ἀλληλοῦϊα ἤχος δ΄.

Ἀλλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός.

Εὐαγγέλιον, Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ.

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προσηγιασμένων Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

10. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ ἁγίου ἤχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Κοδράτε πανάριστε ζωῆς, θείας ἐφιέμενος, ζωῆς φθαρτῆς κατεφρόνησας· τῆς τῶν βεόντων γὰρ προτιμήσας ὕλης, τὴν αὐλον ὑπαρξίν, τὴν ἀληκτον ἐκτήσω ἀπόλαυσιν· διὰ θανάτου γὰρ, πρὸς

ἀθάνατον μετέβης τρυφῆν, καὶ πρὸς δόξαν, τὴν μὴ διαπίπτουσαν. Ὁμοιον.

Κοδράτε Θεόληπτε ὁδόν, Μαρτυρίου ἔδραμες, ἀνεπιστρόφῳ φρονήματι, τὰ διαθήματα, ἐπλατύνθη γὰρ σου, τῆς ψυχῆς καὶ ἰχνησου οὐδ' ὄλως τῆς ἀνδρείας ἠσθῆνησαν· ἐν οἷς γενόμενος, ὁδηγὸς τῶν συναθλούντων σοι, πρὸς τὴν ἄνω, μητρόπολιν ἔφθασας.

Ὁμοιον.

Κοδράτε καλλίνικε στρατὸν, εἰς Θεοῦ παράταξιν, νεανικῶς ἀριθμούμενον συνεπαγόμενος, τῶν σῶν συμμαρτύρων, Στρατηγὸς ὡς ἀριστος, κατὰ τῶν ἀντιθέων ἠρίστευσας, καὶ νίκης τρόπαια, εἰληφῶς ἐν μυριάσι Χριστῶ, στεφηφόρος, σὺν αὐτοῖς παρέστηκας.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον Ὁμοιον. Παρθένε πανύμνητε φύλ. 10. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Ἀλληλοῦϊα. Τὸ πρῶτὸ τὸ μαρτυρικόν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἰ. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀνέκτου, Παύλου Διονυσίου, Κυπριανοῦ καὶ Κρίσκεντος.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Κορίνθου, κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ, Ἰάσωνος ἡγεμονεύοντος τῆς Ἑλλάδος ἐν ἔτει 252. Συλληφθέντες δὲ ὑπὸ τοῦ Τυράννου, καὶ σφοδρῶς βασανισθέντες διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθησαν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ὁσία Ἁ-

ναστασία ἢ Πατριχία, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Μαρκιανός, ξύλοις θλασθεὶς, τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Μιχαὴλ Μαυροδῆς, ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1544, πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

11. Μαρτίου. Τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Πατριάρχου, Ἱεροσολύμων.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλ.

3. τῆς ἡμέρας καὶ 3 τοῦ ἀγίου ἤχ. δ΄

Ὅς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Σωφροσύνης ἐπώνυμος, ἐξ ἐνθέου προγνώσεως, προσκληθεὶς Σωφρόνιε σώφρων γέγονας, διὰ τῶν ἔργων καὶ δίκαιος, ἀνδρεῖος καὶ φρόνιμος, ἀρεταῖς ταῖς γενικαῖς, γενναίως στεφανούμενος, καὶ διένειμας, κατ' ἀξίαν ἐκάστω τῇ ψυχῇ τε, καὶ τῷ σώματι καθάπερ, διαιτητῆς ἀκριβέστατος.

Ὁμοιον.

Θεολόγου ἐκ στόματος, θείου λόγους ἐβρόντησας, διδαχαῖς Σωφρόνιε παμμακάριστε, θεολογήσας τρανώτατα, Πατέρα τὸν ἀναρχον, καὶ συνάναρχον Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, συναΐδιον, ἐν Μονάδι Τριάδα καὶ Μονάδα, ἐν

Τριάδι Θεὸν ἓνα, τῇ οὐσιώδεις ταυτότητι. Ὁμοιον.

Τῇ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθέντα τὸν ἄσαρκον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον Λόγον Πάνσοφς, δίχα τροπῆς καὶ συγχύσεως, σοφῶς ἐδογματίσας, ἐνεργοῦντα δὲ διττῶς, καταλλήλως ταῖς φύσεσιν, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ ἐν αἷς θεωρεῖται εἰς ὑπάρχων, ἀδιαίρετος τῷ ὄντι, τοῦτο κακεῖνο νοούμενος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Μακαρίζωσι πάντα γινε φύλ. 9. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας Ἀλληλουῖα. Τὸ πρῶτὸ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ια΄. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου. Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τινος γώρας τῆς Φοινίκης, Λιβανοστεφάνου, πόλεως δὲ Δαμασκοῦ· ὁ μὲν πατὴρ αὐτοῦ ἐλέγετο Πλινθάς, ἡ δὲ μήτηρ Μυροῦ· χριστιανοὶ ἀμφότεροι· ἐξῆ δὲ ἐπὶ Ἡρακλέως Βασιλέως, ἐν ἔτει 600· διὰ δὲ τὴν εὐφύϊαν τοῦ ἐνεδύθη πᾶσαν ἐπιστήμην καὶ ἀρετὴν ἀσκήσεως. Ἐπειτα ἀπελθὼν παρὰ τῇ μονῇ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου, κατωχύρωσεν ἐτι μᾶλλον τὸν νοῦν του διὰ τῆς μελέτης τῶν θείων γραφῶν· ἀλλ' ἐπιθυμῶν ἐτι μεγαλειτέρας παιδείας, ἀπῆλθεν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἐν ἧ' καὶ ἐπίσκοπος καθίσταται· ὁσίως δὲ καὶ δικαίως ποιμένας τὸ εἰς

αἰ-

αὐτὸν ἐμπιστευθὲν ποίμνιον, πρὸς τὰς αἰωνίους μονὰς μετέστη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἰερομάρτυς Πιάνιος, πρεσβύτερος τῆς ἐν Σμύρνῃ ἐκκλησίας, πύρι τελειοῦται.

† Ὁ ὅσιος Γεώργιος ὁ νεοφανῆς καὶ θαυματουργὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ὅσιος Γεώργιος ὁ Σιναιτικῆς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Τρόφιμος καὶ Θαλλὸς, οἱ ἀπὸ τὴν Στρατονίκην τῆς Καρίας ὄντες, σταυρωθέντες, τελειοῦνται κατὰ τὸ 298 ἔτος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις

Ἐξαποσειλάριον. Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

12. Μαρτίου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Ὁμολογητοῦ τῆς Συγγριανῆς.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλ. 3. τῆς ἡμέρας καὶ 3. τοῦ ἁγίου, ἤχος πλ. δ΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου θύματος.

Πάτερ Θεόφρον Θεόφανες, θεοφανείας Χριστοῦ, κεκλημένος ἐπώνυμος, ζωηφόροις ἴχνεσι, τοῖς αὐτοῦ ἠκολούθησας, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου κατέλιπες, ἐνατενίζων τῷ ποθουμένῳ σοι, κάλλει πανάριστε, καὶ ταῖς θείαις νεύσασαι ταῖς πρὸς αὐτόν, ἀριστα θεοῦμενος, καὶ τελειώτατα.

Πάτερ Θεόφρον Θεόφανες, ὑπερορίας πικρὰς, ἀσθενῶς διακείμενος, καρτερῶς ὑπήνεγκας, ἀφειδήσας τοῦ σώματος, ὑπὲρ σεπτῶν Εἰκόνων πανεύφημε, θυμῷ λεόντων ἐξοριζόμενος, ὧν κατορχούμενος, τὰς βουλὰς ἐμώρανας, καὶ λογισμοὺς, ὄντως ματαιόφρονας καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Ὁμοιον.

Οντως ἀμοιβάς τῶν πόνων σουτῶν ἀγαθῶν ὁ Σωτὴρ, δαψιλῶς σοι δεδώρηται, ἀπελαύνειν δαίμονας, θεραπεύειν νοσήματα, παρεσχηκῶς τρισμάκαρ τὴν δύναμιν, κατηξιώθης καὶ τῆς ἀφράστου χαρᾶς, ἐνθα χορεύουσι, τῶν Ἀγγέλων τάγματα διὰ παντός, πρόσωπον θεώμενος τοῦ Παντοκράτορος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ΄. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἐξῆ ἐπὶ Λέοντος Ἰσαύρου, τοῦ εἰκονομάχου, ἐν ἔτει 735· υἱὸς ἦν Ἰσαὰκ καὶ Θεοδότης. Γενόμενος δὲ δωδεκαετῆς, ἔλαβε γυναῖκα, οὖσαν ὀκτῶ ἐτῶν, εἶτα δὲ ἐπιθυμῶν νὰ γείνη μοναχὸς, ἐν ᾧ ἔργῳ ἐπεισε καὶ τὴν γυναῖκά του, καὶ ταύτης παραδειχθείσης, ἐγένοντο μοναχοὶ ἀμφοτέρω. Ὁσίως δὲ τὸν μονήρη βίον διεληθὼν πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν ἐν τῇ νήσῳ Σαμοθράκῃ, ἐν

ἡ ε-

ἡ ἔξορίσθη ὑπὸ τοῦ Τυράννου, ὡς μὴ θέλων νὰ ἀθετήσῃ τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων εἰκόνων.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Γρηγόριος Πάπας Ῥώμης.

† Οἱ ἅγιοι ἑνέα μάρτυρες, πύρι τελειοῦται.

† Ὁ δίκαιος Φινὲς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ὄσιος Συμεὼν ὁ νέος Θεολόγος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

13. Μαρτίου. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ ἁγίου ἤχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Λόγω τὰ πάθη πανόλβιε, καθυποτάξας σαφῶς, τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, ἀρετῶν ἐν χρώμασι, καὶ δογμάτων ὀρθότητι, τὸν τῆς σοφίας πλοῦτον δρεψάμενος, καὶ διανείμας τοῖς σοὶ προστρέχουσι· λύχνος πολύφωτος, γεγωνῶς τῇ χάριτι, θεοπρεπῶς, ὄντως ἐγκαλλώπισμα, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ.

Ὅμοιον.

Νίκην κατ' ἐχθρῶν ἀράμενος, δίκαιουσύνῃ λαμπρῶ, γὺν στεφά-

νω κεκόσμησαι, Νικηφόρε πάνσοφε, τῆς ἀγνείας διδάσκαλε, τῆς εὐσεβείας στύλος ἀκράδαντος, τῆς Ἐκκλησίας ἀκαταμάχητος, πύργος γενόμενος, τῶν ἀφρόνων ἀπασαν αἰρετικῶν, φάλαγγα τροπούμενος, θεόφρων Ὅσιε.

Ὅμοιον.

Ἐνδον τῶν ἀρρήτων πέφνησας, εἰς οὐρανοὺς ἀναβάς, ἀρετῶν ἐποχοῦμενος, θεορρήμον ἄρμασι, διφρηλάτης αἰθέριος, ὡς ὁ Θεοσβίτης νῦν ἀνυψούμενος· οὐ καὶ τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος, ξίφει τοῦ Πνεύματος, τῆς αἰσχύνῃς ἀπαντας, τοὺς ἱερεῖς, ἄριστα κατέσφαξας, μαχαριώτατε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιγ'. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν. Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν εὐσεβειστάτων βασιλέων Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρας μετεκοσμίσθη τὸ λειψάνον τοῦ ἁγίου Νικηφόρου εἰς τὸν ναὸν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐνθα καὶ ἐτήσιος μνήμη αὐτοῦ ὠρίσθη, προστάζει τῶν βασιλέων καὶ συμβουλῇ τοῦ τότε ἐν Κωνσταντινουπόλει πατριαρχούντος Μεθοδίου.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Πούπλιος, ἐπίσκοπος Ἀθηνῶν, καὶ διάδοχος τοῦ Ἀρεοπαγίτου Διονυσίου, ἀθλήσας τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀβιβος, ὁ
ἐξ Ἑρμουπόλεως, ἐν ποταμῷ ἑλη-
θεις τελειοῦται.

† Ἡ ἅγια μάρτυς Χριστίνα,
ἣ ἐκ Περσίδος μαστιζομένη τελει-
οῦται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Πούπλιος,
Τερέντιος, καὶ Ἀφρικανός, ἀθλή-
σαντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον καὶ ἡ λοιπὴ ἀκο-
λουθία τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

14. Μαρτίου. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Βενεδίκτου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3, τοῦ
ἀγίου, ἤχος, β΄.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρόν.

Νεύσει, καὶ ἀγάπη ἀληθεῖ, κό-
σμον ἀρνησάμενος Πάτερ, ἐκ βρέ-
φους Ὅσιε, χαίρων ἠκολούθησας
τῷ σταυρωθέντι Χριστῷ, καὶ πολ-
λοῖς ἀγωνίσμασι, τὴν σάρκα νε-
κρώσας, χάριν τῶν ἰάσεων πλου-
σίως ἔλαβες, παθεῖν ἐσθνεΐας
ποικίλας, καὶ τῆς πονηρίας διώ-
κειν, πνεύματα μεγάλως θαυμαζό-
μενος. Ὅμοιον.

Κόσμος γεγονώς τῶν Μοναζῶν,
ἤθροισας ἀνεΐκαστον πλῆθος, ὑ-
μνεῖν τὸν Κύριον, Ὅσιε Πατὴρ
ἡμῶν, καὶ πρὸς οὐράνιον, πάντας
βίον ὠδήγησας, καλῶς ἐπομέ-
νους, θεΐσις σου διδάγμασι, καὶ

ἠμιμουμένων σου, βίον τὸν ἐνάρε-
τον μάκαρ· οὖς καὶ πάλιν ἅμα
συνῆξας, ἐν τῇ μεταστάσει σου
Βενέδικτε.

Ὅμοιον.

Πάλαι ὡς Ἠλίας ὑετοῦς, Πά-
τερ οὐρανόθεν ἐντεύξει, θεΐα κα-
τήγαγες, βλύζειν δὲ τὸ ἔλαιον
ἄγγος ἐποίησας, καὶ νεκρὸν ἐξα-
νέστησας, καὶ ἄλλα μυρία, θαύ-
ματα ἐτέλεσας εἰς δόξαν Ὅσιε,
πάντως τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος·
ᾧθεν σου τὴν ἐνθεον μνήμην, πόθῳ
ἐορτάζομεν Βενέδικτε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον Ὅμοιον,
τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου φύλ. 10. Ἀ-
πόστιχα τῆς ἡμέρας.

Τὸ πρῶτῃ, τὸ μαρτυρικόν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ιδ΄. Μνήμη τοῦ
Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

Ὁὗτος ὁ Βενέδικτος, ὅστις εἰς
τὴν ἑλληνικὴν διάλεκτον ἐρμηνεύ-
ται Εὐλογημένος, ἦν ἐκ Νουρ-
σίας, πόλεως τῆς Ἰταλίας, υἱὸς
εὐσεβῶν γονέων· ἐγκαταλείψας
δὲ ἐκ νεαρᾶς τοῦ ἡλικίας καὶ οἰ-
κίαν καὶ γονεῖς, ἀπῆλθεν εἰς ἔ-
ρημόν τινα τόπον, ἐνθα δι' ἀρε-
τῆς καὶ ἀσκήσεως ἠξιώθη πολ-
λῶν θαυμάτων. Πρὸ ἐξ δὲ ἡμε-
ρῶν τῆς ὀσίας αὐτοῦ κοιμήσεως,
ἐκέλευσε τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς
ἵνα μεταλάβῃ τῶν Ἀχράντων Μυ-
στηρίων, καὶ ἅμα μεταλαβὼν αὐ-
τῶν, καὶ πρὸς ἄνω ἀτενίζων, καὶ
προσευχόμενος, εἰς χεῖρας Θεοῦ
ἀφῆκε τὴν ἅγιαν αὐτοῦ ψυχὴν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρ-
τυς

τους Ἀλέξανδρος, ὁ ἐν Πίδνῃ ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Εὐσχημος ὁ ὁμολογητῆς, καὶ ἐπίσκοπος Λαμφάκου, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

15. Μαρτίου. Τῶν ἀγίων μαρτύρων, Ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλ.

3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ ἀγίου, ἡχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Μάρτυρες Χριστοῦ ἐπτάρημοι, τῶν διωκτῶν τὰς ὀρμάς, καὶ τὸν βίαιον θάνατον, εἰς οὐδὲν ἠγήσασθε, ἀλλ' ἐτοιμίμως ἐσπεύσατε, ἀνδρειοφρόνως πρὸς τὰ παλαιήματα, καὶ νίκης κλέος ἀναδυσάμενοι, συνηριθμήθητε, τοῖς δικαίοις ἅπασι, μεθ' ὧν ὑμᾶς, πάντοτε γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν.

Ὁμοιον.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἀγάπιε, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, ἀγαπήσας ἐσπευσας, καὶ πιεῖν τὸ ποτήριον, τοῦ μαρτυρίου ἐπικαλούμενος, Θεοῦ τοῦ ζῶντος τὸ θεῖον ὄνομα· ὦ τῆς ἀνδρείας σου, ὦ τῆς καρτερίας σου δι' ἧς τυχεῖν, δόξης καὶ λαμπρότητος σαφῶς ἠξίωσαι.

Ὁμοιον.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι, ἐθε-

λουσίῳ σφαγῇ, ἑαυτοὺς ἐξεδώκατε, καὶ τὴν γῆν τοῖς αἵμασι, τοῖς ὑμῶν ἠγιασάτε, καὶ τὸν αἰθέρα κατελαμπρύνετε, τῇ διαβάσει, καὶ νῦν οἰκίσεσθε, εἰς τὰ οὐράνια, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενοι Θεοειδέστατοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον, Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιε'. Μνήμη τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Πουπλίου, Ῥωμύλου, Τιμολάου, Ἀλεξάνδρων δύο, καὶ δύο Διονυσίων.

Οὔτοι οἱ ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐν ἔτει 251· ὁ μὲν Ἀγάπιος ἀπὸ τῆς πόλεως Γάζης, ὁ δὲ Τιμολαὸς ἐκ τοῦ Πόντου, οἱ δὲ δύο Διονύσιοι ἐκ Τριπόλεως τῆς ἐν Φοινίκῃ, ὁ δὲ Ῥωμύλος ἦν ὑποδιακονος τῆς ἐν Διοσπόλει ἐκκλησίας· ὁ δὲ Πούπλιος καὶ οἱ δύο Ἀλέξανδροι ἐξ Αἰγύπτου· οὔτοι δὲ ἐπειδὴ ἐκήρυττον παρῆρσία τὸν Χριστὸν, Θεὸν, συλλαμβάνονται καὶ παρὰ τῷ ἡγεμόνι Οὐρβανῷ παρίζανται· τούτους λοιπὸν μὴ δυνήθεις νὰ ἐκπλήξῃ οὔτε δι' ἀπειλῶν, οὔτε δι' ἄλλων βασάνων, ἐκέλευσε νὰ ἀποτμηθῶσιν αἱ κεφαλαὶ τούτων, καὶ οὕτως ἀπήλαυσαν τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Ἀριστόβουλος, ἐπίσκοπος Βρεττανίας, ἀδελφὸς Βαρ-

νί-

νάβα τοῦ Ἀποστόλου ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Νίκανδρος
ὁ Αἰγύπτιος, τὸ δέρμα του ἐκ-
δαρεῖς, τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Ἐμ-
μανουὴλ ὁ Κρής, ἐν Χίῳ μαρτυ-
ρήσας, κατὰ τὸ 1792 ἔτος, ξίφει
τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαπρωτειλάριον καὶ ἡ λοιπὴ ἀ-
κολουθία τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις

16. Μαρτίου. Τοῦ ἁγίου Μάρτυ-
ρος Σαβίνου, καὶ ἡ ἀνακομιδὴ
τοῦ λειψάνου Χριστοδούλου
τοῦ ἐν Πάτμῳ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκρξα
ψάλλομεν 3 τοῦ Μάρτυρος ἤχος δ'.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Κύριε, σὺ τὸ ἀσθενές τῆς ἀν-
θρώπων, ὡς ἐπιστάμενος φύσεως,
ζῶσεν ἐν καιρῷ τῆς νηστείας,
ισχὺν ἡμᾶς καὶ κραταίωσον, κα-
τὰ παθῶν καὶ ἐχθρῶν νοουμένων
ὡς εὐσπλαγχνος, ἀπαθεία ψυχῆς
τειχίσας, τοῦ δοξάζειν σου τὸ ἔ-
λεος.

Κύριε, σὺ τὸν ἀθλοφόρον ἐκ
σχότους, πρὸς φῶς τῆς θείας
σκηνώσεως, τῆ τοῦ Παρακλήτου
ἐμπνεύσει ὡς ἀγαθὸς μετεποίη-
σας, καὶ κραταῖον κατ' ἐχθρῶν
ἀνέδειξας ὀπλίτην σου· διὰ τοῦτο
ἀριστεύων, ἐδόξασέ σε φιλάνθρωπε.

Κύριε, σὺ ταῖς τῶν Μαρτύρων
πρεσβείαις, ὡς ἀγαθὸς καὶ φι-
λάνθρωπος, φύλαξον ἡμᾶς ἐν τῇ
σχέπῃ τῶν νοουμένων πτερυγῶν
σου, καὶ καθαρῶς καὶ ἀγνώως ἀ-
ξιώστον θεάσασθαι, τὴν τριήμερόν-
σου Λόγε, ἐξανάστασιν ὡς εὐ-
σπλαγχνος.

Ψάλλομεν καὶ 3. τοῦ ὁσίου Χρι-
στοδούλου ἤχος ὁ αὐτός.

Ω: γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸν ἀστέρα πολύφωτον, θεοφόρε
Χριστόδουλε, οἰκουμένην ἅπασαν
καταλάμποντα· σὲ ἐγνωκότες γε-
ραίρομεν, ἐν ὕμνοις τὴν μνήμην
σου, καὶ τὴν λάρνακα τὴν σὴν,
εὐλαβῶς προσπτυσσόμενοι· ἐκ-
βοῶμεν σοι· μὴ ἐλλίπης Παμμα-
καρ τὸν Δεσπότην, εἰς Θεὸν ἡμῶν
πρεσβεύειν, τοῦ οἰκτειρῆσαι, τοὺς
δούλους σου.

Τοὺς γενναίους ἀγῶνας σου, καὶ
ἀγγέλων ἐθαύμασεν, ἡ πλυθὺς
μακάριε, καθορῶσά σου, τὰ τῆς
νηστείας ἀνένδοτα· τὴν στάσιν
τὴν πάννουχον, προσευχὴν διηνεκῆ·
καὶ δακρύων τὴν ἄμετρον, ὅθεν
αἰτησαι, παρρησίαν ὡς ἔχων τοῖς
σοῖς τέκνοις· ἰλασμόν τε τῶν
πταισμάτων, καὶ παραδείσου τὴν
οἶκῃσιν.

Εγκρατείας τὸ σύντονον, προσ-
ευχὴν ἀδιάλειπτον, ἀγρυπνίαν
πάννουχον ἐκαρτέρησας, καὶ τοὺς
πεινῶντας διέθρεψας· πτωχοὺς
δι' αἰτοῦσιν ἐν τοῖς κόλποις Ἀβρα-
ὰμ, ὁ Χριστὸς κατεσκήνωσεν· ὄν

ἰκέ-

ικέτευε, Θεοφόρε τρισμίκαρ, λυτρωθήναι, ὀρατῶν καὶ ἰοράτων, τὴν θείαν ποίμνην σου Ὅσιε.

Δόξα καὶ νῦν ἤχ. πλ. β'. Τὸ κατ'εἰκόνα φύλ. 263. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Δόξα ἤχος πλ. δ'. Τῶν μοναζῶν τὰ πλῆθη φύλ. 516. καὶ νῦν. Νύμφην σε Παρθένε, φύλ. 9.

Τροπάριον ἤχος β'.

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ὄμβροισ πάτερ Χριστόδουλε, τῶν νοσημάτων ἐξάιρεις τὸν καύσωνα· διό σε θερμῶς ἰκετεύομεν, ἐπερχομένων παντοίων κακῶν ἡμᾶς λύτρωσε, πρεσβεῦν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ις'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Μάρτυρος Σαβίνου τοῦ ἐξ Ἐρμουπόλεως τῆς Αἰγύπτου.

Οὗτος ἦν ἐξ Ἐρμουπόλεως τῆς Αἰγύπτου, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐν ἔτει 299· ἐπειδὴ δὲ ἐκήρυττε παρρησίᾳ τὸν Χριστόν, Θεόν, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ λαμπᾶσι φλεχθεὶς, ἐρρίφθη εἰς τὸν ποταμὸν Σκάμανδρον, καὶ οὕτως ἀπήλαυσε τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

+ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Χριστόδουλος ὁ κτίτωρ τῆς ἐν Πάτμῳ Μονῆς-

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Πάπας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ ἐν Ῥουφιαναῖς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἰουλιανός, ἐν θαλάσῃ ῥιφθεὶς, τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι δέκα Μάρτυρες, οἱ ἐν Φοινίκη, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Ἀλεξανδρίων, Πάπας Ῥώμης, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ὀσιος Ἀνίνας ὁ θαυματουργός, ὁ παρὰ τὸν Ἐφράτην ποταμὸν ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον. Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

17· Μαρτίου. Τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλ. 3. τῆς ἡμέρας καὶ 3 τοῦ ἁγίου, ἤχος α'.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Ανθρωπὸν σε ἐγνωμεν Θεοῦ, κλήσει τε καὶ πράγματι· ταῖς ἀρεταῖς γὰρ διέλαμψας, πτωχεῖαν ἀμετρον, καὶ στενοχωρίαν, ἐπιγῆς κτησάμενος, καὶ θαύμασι πιστοῦς πεισώσαμενος· διὸ ἰκέτευε δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁμοιον.

Ερωτι δροσίζοντι σαρκός, ἔρωτας φλογίζοντας, ἐναποσβέσας Ἀλέξιε, θαλάμου θάλαμον, εὐσεβῶς ἠλλάξω, ἡδονῆς τε σώματος, τὴν θείαν τῶν Ἀγγέλων ὁμοίωσιν· μεθ' ὧν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μέ-

Μένεις ἀγνοούμενος Σοφῆ, πρὸ πυλῶν θλιβόμενος, τῶν ἱερῶν γεννητόρων σου, ἐμπαροινούντων σοι, τῶν οἰκείων παιδῶν, ἐπὶ χρόνον μήκισον· θανῶν δὲ φανεροῦσαι τοῖς θαύμασιν, οἷς ἐπετέλεσας, θεραπεύων τὰ νοσήματα, καὶ διώκων ἀκάθαρτα πνεύματα.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον Παρθένε πανύμνητε φύλ. 10. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον ἤχ. δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Αλεξίου σήμερον τοῦ πανολβίου, ἑορτὴν τὴν πάνσεπτον ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, αὐτὸν ὑμνήσωμεν λέγοντες, Χαίροις ὁσίων τερπνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιζ΄. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Οὗτος ἦν ἐκ Ῥώμης· ὁ μὲν Πατὴρ αὐτοῦ ἐλέγετο Εὐφημιανός, Πατριίκιος, ἡ δὲ μήτηρ Ἀγλαῖς, ἀμφοτέροι πλοῦσιοι καὶ εὐγενεῖς· ἔζη δὲ ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ἐν ἔτει 380. ἐλθὼν δὲ εἰς νόμιμον ἡλικίαν, ἔλαβε γυναῖκα, καὶ κατὰ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἔπρεπε τῇ νόμφῃ συγκαθευθῆσαι, δούς αὐτῇ δακτυλίδιον, ἐξῆλθε τοῦ οἴκου κρυφίως, καὶ τὴν Ἐδέσαν καταλαμβάνει· ἐν τῷ ναῷ δὲ ταύτης διαμείνας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ, ἐπλευσε καὶ προσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἰδίου του πατρὸς, ἔνθα διέμεινε πολὺν καιρὸν ἄγνωστος, ὑπηρετῶν αὐτόν.

(TOM. B΄.)

Ἄλλ' ὅταν ἐμελλε ν' ἀπέλθῃ τῆς παρουσίας ζωῆς, ἐζήτησε χάρτην καὶ ἔγραψε τίς ἦν, καὶ πόθεν ἐγεννήθη· κατεῖχε δὲ τὸν χάρτην τοῦτον, ἕως οὗ ἤνοιξεν αὐτόν Ὀνώριος Βασιλεὺς καὶ ἀνέγνωσεν εἰς ἐπήκοον πάντων· γνωσθέντος δὲ τοῦ ἐν αὐτῷ περιεχομένου ἅπαντες ἐξεπλάγησεν· καὶ λαβόντες τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον, ἐντίμως τὸ ἐνταφίασαν εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ὁσιομάρτυς Παῦλος ὑπὲρ τῶν ἀγίων εἰκόνων πυρὶ τελειοῦται.

† Ὁ ὁσιος Θεοστήρικτος ὁ ὁμολογητῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Μαρτῖνος, ζῖφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβείαις.

Ἐξαποστειλάριον. Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

18 Μαρτίου Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3. τοῦ ἁγίου ἤχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ως ἀστὴρ ἀνατέτακας, καὶ πιστοὺς κατεφώτισας, ἱεραῖς δογμάτων σου ταῖς λαμπρότησι, καὶ τὰς αἰρέσεις ἐσχότασας, καὶ τέλειον ἔτρεψας, καὶ ὡς δούλος τὸ

δοθὲν, πλεονάσας σου τάλαντον, εὐηρέστησας, τῷ Δεσπότη Θεόφρον, οὗ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Κύριλλε. Ὅμοιον

Τῆ σοφία τῶν λόγων σου, καὶ τῷ φέγγει τοῦ βίου σου, ὡς ἀστήρ πολύφωτος ἀξιάγαστε, μέσον Συνόδου διέλαμψας, Πατέρων τὸν ἄθεον, Μακεδόσιον νευραῖς, ἀποπνίξας τῆς χάριτος, εἰς τὸ Ἅγιον, καὶ ζώωσαν τὰ πάντα θεῖον Πνεῦμα, βλασφημήσαντα ἀφρόνως, καὶ προφανῶς ἀνομήσαντα. Ὅμοιον.

Νοῦν ἀλάστορα ἤσχυνας, τοῦ παράφρονος Μάνεντος, στηλιτεύσας κάλλιστα καὶ σοφώτατα, τὰ βορβορώδη διδάγματα, τῆς τούτου σκαιότητος, διδασκάλων ἀρχηγέ, ἱερέων εὐπρέπεια, θεῖε πρόμαχε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας· διὰ τοῦτο, τὴν ἁγίαν γεγηθότες, ἐπιτελοῦμέν σου κοίμησιν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον, Μακαρίζωσε πάναγνε. φύλ. 9. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἐζή ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίου, ἐν ἔτει 340. Υἱὸς ὢν εὐσεβῶν καὶ ἐναρέτων γονέων· διὰ δὲ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτῷ ἀρετὴν, καθίσταται

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων· διαβληθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, ἐξώσθη παρὰ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίου· ἀλλὰ τούτου ἀποθανόντος καὶ τὸν θρόνον Ἰουλιανοῦ διαδεξαμένου, ὁ ἅγιος ἐπανῆλθεν εἰς τὸν θρόνον, ἐν ᾧ θεοφιλῶς καὶ ὀσίως βιώσας, ἀπῆλθε πρὸς τὰς οὐρανίους μονάς· † Τῆ αὐτῆ ἡμέρα οἱ ἅγιοι μάρτυρες Τρόφιμος, καὶ Εὐκαρπος, ἐν Νικομηδείᾳ ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις Ἐξαποσειλάριον καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

19 Μαρτίου. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Χρυσάνθου καὶ Δαρείας.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τῶν ἁγίων ἤχος δ΄.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Θείας ἐπιγνώσεως, εἰσδεδεγμένος τὴν ἔλλαμψιν, ἐφωτίσθης τὰ ὄμματα, σοφῆ τῆς καρδίας σου, καὶ τῆς πλάνης ζόφον, ἔλιπες ἐμφρόνως, καὶ ὠμολόγησας Χριστόν, σάρκα λαβόντα τὸν πάντων Κύριον· ἐντεῦθεν δυναμούμενος, δυνάμει Πνεύματος Χρυσάνθε, τῶν βασάνων ἀνώτερος ἀνεδείχθης πανεύφημε. Ὅμοιον.

Εχθροῦ δελεάσματα, καὶ ἡδονῆς ὑπεκαύματα, ὡς ἀράχνην λελόγισαι,

σαι, ζοφώδη δὲ κάθειρξιν, ὑποσᾶς ἐνθῶ, φέγγει κατηυγάσθης, καὶ εὐωδίας νοητῆς, ἀπεπληρώθης μέσον ἰστάμενος, βορβόρου καὶ προσήγαγες, ὡς Νυμφοστόλος πανάριτος, τῷ Χριστῷ νύμφην ἁμωμον, τὴν μωμῆσαι σε σπεύσαν. Ομοιον.

Ἐτρώθης τῷ ἔρωτι, τῷ γλυκυτάτῳ τοῦ κτίσματος, καὶ τῆς πλάνης τὸ ἄθεον, τέλεον ἐξέκλινας, καὶ νυμφῶνος θείου, ἐχώρησας ἔνδον, νενυμφευμένη τῷ Χριστῷ, διὰ βασάνων πολλῶν τοῦ σώματος, Δαρεῖα μεγαλῶνυμε, Θεῖον δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, καὶ παρθένων ἀγλαΐσμα.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Μακαρίζω σε πάναγνε φύλ. 9. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιθ'. Μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Χρυσάνθου καὶ Δαρείας.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἔζων ἐπὶ Νουμεριανοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 284. ὁ μὲν Χρυσάνθος ἦτον υἱὸς συγκλητικῆς τῆς Ἀλεξανδρείας, ἡ δὲ Δαρεῖα, Ἀθηναία· ἐπειδὴ δὲ ὁ Χρυσάνθος ἐμνήθη τὰ θεῖα παρὰ τινος χριστιανοῦ, ἐκήρυττε παρῆρσι τὸν Χριστὸν, Θεόν. Βλέπων δὲ ὁ πατὴρ του τὸ ἄτρεπτον καὶ ἀσάλευτον τῆς γνώμης του, ἔπεμψε καὶ ἔφερεν ἐξ Ἀθηνῶν κόρην ὠραίαν Δαρείαν, ὀνομαζομένην, ἵνα διὰ τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτα

αὐτοῦ, μεταστῆ τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως· ἀλλὰ Θεοῦ εὐδοκίᾳ ἔπεισεν αὐτὴν, καὶ τὴν ἐβάπτισεν. Ἀφοῦ δὲ ὁ πατὴρ του ἠπατήθη εἰς τοῦτο παρέδωκεν ἀμφοτέρους εἰς Ἰλάριον τινα ἐπαρχον, ἵνα ἐξετάσας αὐτούς, δώσῃ τὴν προσήκουσαν αὐτοῖς τιμωρίαν· ἀλλ' οὗτος πιστεύσας εἰς Χριστὸν καὶ ἅπαντα τὸν ἑαυτοῦ οἶκον βαπτίσας, τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον ἐδέξατο· οἱ δὲ Χρυσάνθος καὶ Δαρεῖα βληθέντες εἰς βόθρον, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες Κλαύδιος ὁ Τριβούνιος, Ἰλαρία ἡ γυνὴ αὐτοῦ, Μαῦρος καὶ Ἰάσων, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ζῖφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Παγχάριος, ζῖφει τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Διόδωρος ὁ πρεσβύτερος, καὶ Μαρκιανὸς ὁ Διάκονος, ἐν σπηλαίῳ κλεισθέντες τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Δημήτριος ἐν ἔτει 1564 μαρτυρήσας, ζῖφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

20 Μαρτίου. Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα

ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τῶν Ὁσίων, ἡχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εφετῶν τὸ ἀκρότατον, ὀλιχῶς ἀνακείμενοι, τὰ τοῦ βίου Ὅσιοι ὡσπερ σκύβαλα, τερπνὰ ἠγήσασθε ἅπαντα, καὶ μόνα τὰ μένοντα, ἀγρυπνία καὶ εὐχῆ, νιφετῶ τε καὶ καύσῳσι, ἐποθήσατε, σπηλοδίαιτοι ἅμα γεγονότες, συμπολίται τῶν Ἀγγέλων, ἀναδειχθέντες ἐν χάριτι. Ὅμοιον.

Καὶ ροπάλοις τυπτόμενοι, καὶ τοῖς λίθοις βαλλόμενοι, καὶ πυγμαῖς κοπτόμενοι τὴν ὁμόνοιαν, οὐ διελύσατε Μάρτυρες, ἀγάπη συνδούμενοι, καὶ στοργῇ ἀδελφικῇ· ἀλλ' ὄφ' ἐν θανατούμενοι, καὶ τεμνόμενοι, μεληδὸν Ἀθλοφόροι τῇ τραπέζῃ, προσηνέχθητε τῇ θεῖα, ὡς ἱερεῖα ἀμώμητα.

Ὅμοιον.

Καὶ πνιγμῶ συγκλειόμενοι, καὶ πυρὶ δαπανώμενοι, τὰς ψυχὰς παρέθεσθε ὡς ἀμώμητα, Μάρτυρες ἐνδοξοὶ θύματα, χεῖρι τοῦ Παντάνακτος, καὶ συνήφθητε χοροῖς, ἀσωμάτων Δυνάμεων, αἰωνίζουσαν, κληρωσάμενοι δόξαν ἥς μεθέξειν, τοὺς ὑμᾶς ἀνευφημοῦντας, ἀδιαλείπτως πρεσβεύσατε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Μακρρίζω σε πάναγνε, φύλ. 9. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας.

Τὸ πρῶτὸ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κ'. Μνήμη τῶν ἁ-

γίων Ἀββάδων, τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀνααιρεθέντων.

Οὔτοι οἱ Ὅσιοι Ἀββάδες, συν-αθροισθέντες ἐκ διαφόρων τόπων, καὶ μένοντες ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα, ἐν ἀσκήσει πολλῇ καὶ καλῇ πολιτείᾳ ἐλάτρευον τὸν Θεόν· Ἀλλ' ὁ φθονῶν τὴν ἀρετὴν διάβολος, ἐξῆγειρεν ἐπ' αὐτοὺς ἀ-θέους Αἰθίοπας, ἐλπίζοντας νὰ λάβωσι χρηματικὴν περιουσίαν· ἐπειδὴ ὁμως δὲν εὔρον, ἄλλους μὲν ἀπεκεφάλισαν, ἄλλους δὲ ἐδιχοτόμησαν, καὶ οὕτως οἱ ἅγιοι Πατέρες διὰ διαφόρων βρασάνων πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ αἱ ἅγιοι ἑπτὰ γυναῖκες, Ἀλεξάνδρα, Κλαυδία, Εὐφροσύνη, Ματρῶνη, Ἰουλιανή, Εὐφημία καὶ Θεοδώρα, αἱ ἐν Ἀμινσῶ μαρτυρήσασαι καὶ ἀθλήσασαι τελειοῦνται.

† Ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῆς Νικήτας, ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἀνατολῇ Ἀπολλωνιάδος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ῥοδιανὸς, Ἀκύλλας ὁ ἑπαρχος, καὶ Ἐμμανουήλ, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Λωλίων πυγμαῖς βαλλόμενος, τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Μάρων ὁ Κρήτης, ἐν Κρήτῃ μαρτυρήσας τῷ 1792 ἔτει, ἀγχόνη τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

21. Μαρτίου. Τοῦ ἁγίου Ἰακώ-
βου, ἐπισκόπου καὶ ὁμολογητοῦ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξεν
ψάλ. 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ ἁ-
γίου, ἤχος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρῶν.

Κοσμου, τοὺς θορύβους ἐκφυγῶν,
ἐν ἀταραξίᾳ παμμάρκαρ τὸν νοῦν
ἐφύλαξας, μὴ περιπλανώμενον,
μηδὲ βρεμβόμενον, ταῖς τοῦ βίου
συγχύσεισι, καὶ ταῖς τριχυμίαις,
ἀλλ' ἀνατεινόμενον, καὶ ἄνω βλέ-
ποντα, πόθῳ πρὸς τὸν ἄνω Δεσπό-
την, πρὸς τὸν εὐεργέτην τῶν ὀ-
λων, ἀξιομακάριστε Ἰάκωβε.

Ὁμοιον.

Ἐξω, τῆς τοῦ Κόσμου ταραχῆς,
Πάτερ διεξάγων τὸν βίον, παθῶν
ἐλεύθερος, γεγονῶς τῇ χάριτι,
περιφρουρούμενος, καὶ δαιμόνων
τάς φάλαγγας, ἀσκήσει συντόμῳ,
καὶ θείαις ἀστράψεσι καταστρα-
πτόμενος, χαίρων σὺν Ἀγγέλοις
χορεύων ὧν τὴν πολιτείαν ἐκτί-
σω, ὑπὸ τὸν Παντάνακτα καὶ
Κύριον. Ὁμοιον.

Ἐξης, ἐξω κόσμου καὶ σαρκός,
ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα πάντα, ὡς τὴν
ἀόρατον, δόξαν ἐνθυμούμενος, καὶ
φωτιζόμενος, τῆς σκηνης τὴν εὐ-
πρέπειαν, τῆς ἐπουρανίου, καὶ
τὴν ὠραιότητα τὴν ἀκατάληπτον·
ἧς νῦν ἐμφορούμενος σῶσαι τοὺς
πιστῶς τιμῶντάς σε Πάτερ, τὸν
Χριστὸν δυσώπησον Ἰάκωβε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον
τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου φύλ. 10. ἀπό-
στιχα τῆς ἡμέρας.

Τὸ πρωί, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ καὶ. Μνήμη τοῦ
ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ ὁμο-
λογητοῦ.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἐκ νεαρᾶς του
ἡλικίας τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑπελ-
θῶν, ἐκαθάρισεν ἑαυτὸν νηστεία τε
καὶ κακοπαθείᾳ· ὅθεν χειροτονεῖ-
ται ἐπίσκοπος, πολλοὺς διωγμοὺς
ὑπομείνας ὑπὸ τῶν εἰκονομάχων·
Προσπαλαίων λοιπὸν ἐν λιμῷ
καὶ δίψῃ, παρέδωκε τὸ πνευμά
του εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Θω-
μᾶς Πατριάρχης Κωνσταντινου-
πόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Φιλήμων
καὶ Δομνίνος, οἱ Ῥωμαῖοι, ξίφει
τελειοῦνται.

† Ὁ Ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Βύ-
ριλλος, ἐπίσκοπος Κατάνης ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Σεραπίων, ὁ Σι-
δώνιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβίαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας
καὶ ἀπόλυσις.

22 Μαρτίου. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρ-
τυρος Βασιλείου, πρεσβυτέρου
τῆς Ἀγκυρανῶν ἐκκλησίας.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ
ἁγίου, ἤχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ἱερωσύνης στολαῖς ἡγλαισμένως,
Θεῷ ἐλειτούργησας καθάπερ Ἀγ-

γελος, τῷ δι' ἡμᾶς ὕλη σώματος, ἐπιφανέντι, θύων Βασιλείε μεγαλώνυμε· ἐντεῦθεν ὡς τέλειον πρόβατον τέθυσαι, καὶ καθαρὸν θῦμα γέγονας, καὶ προσηνέχθης, νῦν εἰς τὸ ἄνω θυσιαστήριον· ὅθεν φωναῖς σε μακαρίζομεν, χαρμονικῶς καὶ βοῶμέν σοι· ἰκετεύων μὴ παύσῃ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Αφαιρεθεὶς τὴν δорὰν κρίσει ἀδίκῳ, τοὺς πόνους ὑπήνεγκας ἀποσκοπούμενος, λῆξιν τὴν ἀπονον ἐνδοξε, καὶ τὰ θραβεῖα, τοῖς ἐναθλήσασιν ἀποκείμενα· πυρὶ δὲ στομούμενος, οἶά περ σίδηρος, οὐρανοχάλκευτον γέγονας, παμμάκαρ ξίφος, πάσας συγκόπτων ἐχθροῦ τὰς φάλαγγας· ὅθεν τιμᾶσε πᾶσα σήμερον, τῶν εὐσεβῶν γλῶσσα χαίρουσα, καὶ αἰτεῖν δυσωπεῖ σε, τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου.

Ὅμοιον.

Ωραϊσμένοις τοῖς στίγμασι τοῖς θείοις, εἰς πόλιν ἐκ πόλεως δέσμιος ἔτρεχες, καταδεσμεύων τὸν τύραννον, καὶ τὰς πορείας, τῶν σῶν βημάτων κατευθυνόμενος· καὶ δὴ πρὸς Καισάρειαν πόλιν γενόμενος, ἐντεῦθεν τέλος μακάριον, καθυπεδέξω, καὶ πρὸς πόλιν τὴν ἐπουράνιον, στεφανηφόρος ἀνελήλυθας, καὶ Θεῷ Βασιλεῖ νῦν παρίστασαι, ὃν ἰκέτευε σῶσαι καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κ' ὅ. Μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βασιλείου, πρεσβυτέρου τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ Ἐκκλησίας.

Οὗτος ὁ ἅγιος ὑπῆρχεν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, ἐν ἔτει 362. Πρεσβύτερος δὲ ὢν τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ Ἐκκλησίας, διεβλήθη εἰς τὸν τότε ἡγεμόνα Σατουρνῖνον, ὅτι εἶναι Χριστιανός, καὶ ἐπειδὴ παρρησία ὠμολόγησε τὸν Χριστὸν, Θεὸν, ἀναρτᾶται ἐπὶ ξύλου καὶ διαφόρους βασάνους ὑπομείνας παρῆδωκε τὸ πνεῦμά του εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ αἱ ὅγαι μάρτυρες Καλλινίκη, Βασίλισσα καὶ ἡ ἅγια μάρτυς Δροσία, ἡ θυγάτηρ Τραϊανοῦ Βασιλέως, ἐν Ῥώμῃ ἀθλήσασαι τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος νέος Ὁσιομάρτυς Εὐθύμιος, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1814, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

23 Μαρτίου. Τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος, καὶ τῶν ἑκατὸν ἐννεήκοντα ἐννέα αὐτοῦ μαθητῶν

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέραξα ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας καὶ 3. τοῦ ἁγίου ἤχος πλ. δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡδονὰς τὰς τοῦ σώματος, καὶ
σαρ-

σαρκός τὸ δυσήνιον, τῷ κημῶν μακάριε καθυπέταξας, τῆς ἐγκρατείας ἐν χάριτι, νικήσας ὡς ἄριστος, πανοπλίαν τοῦ ἐχθροῦ, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ὄθεν γέγονας, ποδηγὸς μοναζόντων ἐπομένων, τῷ πανσόφῳ σου καὶ θείῳ, Νίκων κηρύγματι πάντοτε.

Ὅμοιον.

Αναλάμψας ὡς ἥλιος, ἐξ ἑώας πανόλβιε, οἰκουμένην ἅπασαν κατεφώτισας, τῇ τῶν θαυμάτων λαμπρότητι, χορὸν ἐπαγόμενος, ὡς ἀσέρων φαεινῶν, ὀπαδῶν μεθ' ὧν ἤθλησας, καρτερώτατα, διὰ ξίφους τμηθέντες καὶ εἰς χεῖρας, τοῦ παντάνακτος Δεσπότης, ὑμῶν τὰ πνεύματα θέμενοι. Ὅμοιον.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ γυμνότης, οὐ μᾶστιγες, οὐχ ὁ βιαιότατος ὄντως θάνατος, ὑμᾶς ἀγάπης ἐχώρισε, Χριστοῦ ἀξιόγαστοι, ἀλλ' ὡς ἄρνες εἰς σφαγὴν, τῷ ποιμένι ἐπόμενοι, ἐκ τῆς δύσεως, πρὸς ἀνέσπερον λήξιν οὐρανόθεν, βασιλείας ἀθλοφόροι, στεφανηφόροι ἐφθάσατε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζω σε Πάναγνε. φύλ. 9. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος, καὶ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν, ἑκατὸν ἑννεήκοντα ἑννέα Μαρτύρων.

Οὗτος ὁ ἅγιος Νίκων ὑπῆρχεν ἐκ Νεαπόλεως τῆς Ἰταλίας, ἐξ

ἐπὶ Κυντιανοῦ ἡγεμόνος πατρὸς μενειδωλολάτρου, μητρὸς δὲ χριστιανῆς· πολέμου δὲ μεγάλου συγκροτηθέντος καὶ σφοδροῦ ἀγῶνος ἐνστάτος, ἐπιπίπτει κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ τρέπει αὐτοὺς εἰς φυγὴν· εἶτα δὲ ἀπελθὼν πρὸς τὸ τοῦ Γάνου ὄρος, βαπτίζεται ὑπὸ τινος ἐπισκόπου. Μετὰ δὲ τρεῖς χρόνους χειροτονεῖται πρεσβύτερος, καὶ ἔπειτα ἐπίσκοπος. Μαθὼν δὲ ὁ ἡγεμὼν ὅτι ὁ ἅγιος μετ' ἄλλων ἐννεήκοντα ἑννέα κηρύττει τὸν Χριστὸν, Θεὸν, συλλαμβάνει αὐτοὺς, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἠδυνήθη νὰ τοὺς καταπέισῃ, ἵνα θυσιάσωσιν εἰς τὰ εἰδῶλα, ἐκέλευσε νὰ ἀποκεφαλίσθωσι, καὶ οὕτως ἀπήλασαν τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Δομέτιος, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νέος ὀσιομάρτυς Λουκάς ἐν Μιτυλήνῃ μαρτυρήσας, κατὰ τὸ 1792 ἔτος, δι' ἀγχόνης τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

24. Μαρτίου. Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν στίχ. 10. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ μαρτυρικόν, καὶ

και τὰ προσόμ. τοῦ Τριφιδίου και τῆς ἰορτῆς 4. ἤχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Κεκρυμμένον μυστήριον, και Ἀγγέλοις ἀγνώριστον, Γαβριήλ πιστεύεται ὁ Ἀρχάγγελος και ἐπὶ σὲ νῦν ἐλεύσεται, τὴν μόνην ἀκήρατον, και καλὴν περιστεράν, και τοῦ γένους ἀνάκλησιν, και βοήσει σοι· Παναγία τὸ χαῖρε ἐτοιμάζου· διὰ λόγου Θεὸν Λόγον, σοῦ ταῖς λαγόσιν εἰσδέξασθαι.

Ὅμοιον.

Φωτοφόρον Παλάτιον, ἡτοιμάσθη σοι Δεσποτα, ἡ νηδὺς ἡ ἀφθορος τῆς Θεόπαιδος· δεῦρο πρὸς τοῦτο κατάβηθι, οἰκτεῖται τὸ πλάσμα σου φθονερῶς πολεμηθὲν, και δουλεία κρατούμενον τοῦ Ἀλάστορος, και τὸ κάλλος τὸ πρῶην ἀπολέσαν, και τὴν σὴν σωτηριώδη, προσαναμένον κατάβασιν.

Ὅμοιον

Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ σὲ Παναμώμητε, ἐμφανῶς ἐλεύσεται και βοήσει σοι· Χαῖρε κατάραις λυτήριον, πεσόντων ἀνθρώπων, Χαῖρε μόνη ἐκλεκτή, τῷ Θεῷ χρηματίσασα, Χαῖρε ἐμψυχε, τοῦ Ἥλιου νεφέλη ὑποδέχου, τὸν ἀσώματον ἐν μήτρᾳ τῇ σὴ οἰκῆσαι θελήσαντα.

Δόξα και νῦν ἤχ. β'.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον, χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη και ἀπειρόγαμμή καταπλαγῆς τῇ ξένῃ μου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσης, Ἀρχάγγε-

λος εἰμί· ὅφρις ἐξηπάτησεν Εὐαν ποτέ· νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαρὰν, και μενεῖς ἀφθορος, και τέξεις τὸν Κύριον Ἀχραντε.

Και τὰ λοιπὰ τοῦ ἑσπερινοῦ.

Τὸ πρῶτὸ τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κδ'. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρτέμονος, ἐπισκόπου Σιλυκείας Ἰσιδαίας.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἀπὸ τὴν Σελεύκειαν· ἔζη ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων· διὰ τὰς ἀρετάς του δὲ χειροτονεῖται ἐπίσκοπος Σιλυκείας, παρὰ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου, ἐνθα ποιμάννας θεαρέστως τὸ ποιμνιὸν του, και εἰς βαθὺ γῆρας ἐλθὼν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἰερομάρτυς Ἀρτέμων, πρεσβύτερος τῆς ἐν Λαοδικείᾳ, ἐκκλησίας ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ὁσιος Ζαχαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβδᾶ Καρίωνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ὁσιος Μαρτίνος ὁ Θηβαῖος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι ὀκτὼ μάρτυρες, οἱ ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαπος. και ἀπόσιχα τῆς ἡμέρας, δόξα και νῦν τῆς Θεοτόκου. ἤχ. β'. Εὐαγγελίζεται φύλ. 680. και ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Εἰ τύχη τῆ Γ'. Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, τῆ Παρασκευῆ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, ἤχος Βαρυς· Ἀσώτου δίκην, δις, Μαρτυρικὰ τοῦ Ἦχου δ'. καὶ Προσόρτια, Κεκρυμμένον Μυστήριον, δ'. Δόξα, Καὶ νῦν, ἤχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριφθίου. Τὸ, Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρῶτῃ, μετὰ τοὺς Κανόνας, Αἰνοῦμεν ἐλλογοῦμεν.. Παῖδας εὐαγεῖς· Ἡ Τιμιωτέρα. Ἄπας γηγενής. Τὸ Ἐξαποστειλάριον, δις. Αἶνοι, καὶ Ἀπόστιχα τοῦ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ. Εἰς τὴν Εἴσοδον, Τροπάριον, τὸ Προϊόρτιον, καὶ τὸ Κοντάκιον. Κοινωνικόν, Μακάριοι, οὐ; ἐξέλεξω. Εἶδομεν τὸ Φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας εἰς τὸν Ἑσπερινόν, μετὰ τὸν Προομιανόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Σταυροῦ προτόμοι γ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, ἤχος γ'. Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἤχος πλ. β'. Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος· Φῶς ἰλαρὸν. Προκείμενον, Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα τοῦ Σταυροῦ, ἤχος δ'. Ὁ συμμαχῆτας Κύριε. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Σήμερον χαρὰς· Εὐαγγέλια. Ἀπολυτικίον, Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Σήμερον τῆς σωτηρίας, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ δὲ πρῶτῃ, ἡ Αἰτὴ τῆς Ἑορτῆς. Τρισάγιον. Τροπάριον, Σήμερον τῆς σωτηρίας. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. τὰ Τροπάρια, ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ Καθίσματα. Εἰς τὴν α. Στιχολογίαν, β'. Ἀναστάσιμα, καὶ α. τῆς Ἑορτῆς· ὁμοίως καὶ εἰς τὴν β'. τὰ δὲ ἄλλα δύο τῆς Ἑορτῆς, ἀνά μίαν. Ἡ Ἰπακοή. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκίμ. Εὐαγγελίζεται ἡμεῖς ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Εὐαγγέλ. κατὰ Λουκᾶν. Ἀναστάσα Μαριάμ. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. χῦμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Στίχ. Ἐλέημον, ἐλέησόν με. τὸ Ἰδιόμελον, ἤχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γα-

βριήλ

βριήλ. Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ. Εἰρμὸν λέγομεν, Ὁ Θεϊότατος· εἶτα εἰς τὸ α΄, Τροπάριον τοῦ Κανόνος, Στίχος, Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, εἰς ἐκάστην ᾠδὴν· εἰς τὰ λοιπὰ Τροπάρια, Δόξα σοι ὁ Θεός. Εἰς δὲ τῆς Ἑορτῆς τὸν Κανὼνα λέγομεν Στίχον, Ἰπεραγία Θεοτόκε. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ. Ἐν παραδείσῳ μὲν τὸ πρῖν. Δόξα, Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς· Ὁ Λόγος Θεοῦ· ἀφ' ς'. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Αἱ καταβασαίαι, τοῦ Τριωδίου. Ὁ Θεϊότατος. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἡ θ' τῆς Ἑορτῆς εἰς ς'. Ἐξαποστειλάριον, Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα β'. τοῦ Σταυροῦ γ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς γ'. Δόξα, Καὶ νῦν, ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ ἡ τάξις τοῦ Σταυροῦ, ὡς σύνηδες. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς. . . ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Τροπάριον, τὸ Ἀναστάσιμον, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Σήμερον τῆς σωτηρίας. Κοντάκιον, Τῇ ὑπερμάχῳ. Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου, τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα. Ὁ Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς· Ἀδελφοί, ἔχοντες Ἀρχιερέα μέγαν. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, κατὰ Λουκᾶν· Συνέλαβεν ἡ γυνὴ Ζαχαρίου· καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως· Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικόν, Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών. Εἶδομεν τὸ Φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ δὲ τὸ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς Κυριακῆς, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, Βουλὴν προαιώνιον εἰς γ'. καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ', Δόξα. Καὶ νῦν· Ἀπιστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκειμένον, Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εἰς τὸν Στίχον τὰ στιχηρὰ. Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς ἦχος δ'. Τῷ ἔκτῳ μηνί, καὶ ἕτερα β'. Δόξα, Καὶ νῦν, Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια. Τὸ Ἀπολυτίκιον, Σήμερον τῆς σωτηρίας, ἐκ γ'. καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἡ Ἑορτή.

Εἰ δὲ τυχῶν ἐν ἡμέρᾳ Ἐ, τῇ Τετάρτῃ πρωὶ εἰς τὰς Ἰβρας, ἀντὶ τοῦ, Τὸ πρωὶ εἰσακούσον τῆς φωνῆς μου, λέγομεν τὸ Προεόρτιον Τροπάριον, Σήμερον τῆς παγκοσμίου. Μετὰ δὲ τὴν ς' Ἰβραν, Ἀπόλυσις· ἐπειδὴ Προηγιασμένη οὐ γίνεται. Τὸ δὲ ἐσπέρας ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς κατὰ τὴν τάξιν, ὡσαύτως τὸ πρωὶ τῇ Πέμπτῃ ἅπασα ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ δὲ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς Πέμπτης, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ, Βουλὴν προαιώνιον εἰς γ'. καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου. Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, εἰς γ'. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'. Ἀπιστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν Στίχον· Ἄρχων τῶν ἄνω δυνάμεων. Ζῆτι εἰς τὸν μικρὸν Ἑσπερινόν. Δόξα, Καὶ νῦν, ἦχος δ'. Τῷ ἔκτῳ μηνί. Τὸ Ἀπολυτίκιον, Σήμερον τῆς σωτηρίας, ἐκ γ'. Ἀπόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις.

Εἰ

Εἰ τύχη ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐν Παρασκευῇ ἢ τῆς α΄ ἢ τῆς β΄. ἢ τῆς γ΄. ἢ τῆς δ΄ ἑβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς κατὰ τὴν τάξιν, ὁμοίως καὶ τὸ πρωΐ.

Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, **Κ**ύριε ἐκέκραξα, Βουλὴν προαιώνιον εἰς γ΄. καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ΄. Δόξα, Καὶ νῦν, Ἀπιστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Ἐξοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκαίμενον, Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ. Εἰς τὸν Στίχον στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. δ΄. Ἄρχων τῶν ἄνω δυνάμεων. Ζῆτει εἰς τὸν Μικρὸν ἑσπερινόν· Δόξα, Καὶ νῦν, ἦχος δ΄. Τῷ ἕκτῳ μηνί. Νῦν ἀπολύεις· καὶ εὐθὺς· Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργῶς, καὶ ἀναγινώσκονται οἱ Οἴκοι τῆς Θεοτόκου, κατὰ τὴν τάξιν. Ἐἶτα Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομον, Τρισάγιον, Σήμερον τῆς σωτηρίας, δις, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ δὲ πρωΐ τῷ Σαββάτῳ, τὰ καθίσματα τῆς Ἑορτῆς χύμα· ὁ Ν΄. ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου. Αἱ Καταβασαί. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου . . . ταύτης τὰ θύματα. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Τὰ Ἐξαποστειλάρια τῆς Ἑορτῆς· καὶ οἱ Αἴνοι. Δόξζ, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ΄. Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοί. Δοξολογία Μεγάλη. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀρχαγγέλου. Ὡδὴ γ΄. καὶ ς΄. Εἰσοδικόν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν.. Ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθείς. Σήμερον τῆς σωτηρίας, καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. Κοντάκιον, Τῇ ὑπερμάχῳ. Ἀπόστολος, Εἰ ὁ δι΄ Ἀγγέλων. Εὐαγγέλιον, Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστι. Κοινωνικόν, Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους. Ἐἶδομεν τὸ Φῶς· καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν ἔτει 1832 ἐπὶ Πατριαρχείας τοῦ Παναγιωτάτου Κωνσταντινοῦ Α΄. συνέπεσεν ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Παρασκευῇ τῆς ε΄ ἑβδομάδος, καὶ ἐγένετο ἡ ἐξῆς τάξις τῆς ἀκολουθίας, ἥτις καὶ ἰκανονίσθη.

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ εἰς τὴν Προηγιασμένην, εἰς τὸ, **Κ**ύριε ἐκέκραξα. Ἰσθῶμεν στίχ. ις΄. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, ἦχος πλ. δ΄. Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν· καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Ἀπὸ δὲ τῶν κατ' Ἀλφάβητον Τροπαρίων, Ἄπας ὁ Ἔθιος μου, μόνον ἰ. κατὰ σειράν, καὶ τὰ Προσόβητια, ἦχος δ΄. Κεκορμμένον μυστήριον εἰς γ΄. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β΄. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ αὐτῇ τετάρτῃ ἑσπέρας, Ἀπόδειπνον μικρὸν. Μετὰ τὴν Δοξολογίαν, Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. Ἄξιόν ἐστι, καὶ ψάλλομεν τὸν Μέγαν Κανόνα, ὡς σύνηθες.

Τὸ δὲ πρωΐ τῇ Πέμπτῃ Προηγιασμένην οὐ γίνεται. Περὶ δὲ τὸ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς κατὰ τὴν τάξιν, καὶ τὸ πρωΐ ὁμοίως τὰ τῆς Ἑορτῆς μόνα.

Περὶ δὲ τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς Παρασκευῆς, εἰς τὸ, **Κ**ύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν,

μεν, στιχηρά προσόμ. γ΄ Βουλήν προαιώνιον και τοῦ Ἀρχαγγέλου γ΄. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀπεστάλη. Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, Τὰ ἀπόστιχα τοῦ Ἐσπερινοῦ, Δόξα, και νῦν ἤχος δ΄. Τῷ ἕκτῳ μηνί. Νῦν ἀπολύεις· Τρισάγιον, και εὐθὺς Τὸ προσταχθὲν ἐκ γ΄. και ἀναγινώσκειται ἡ πρώτη στάσις τῶν Οἰκῶν. Εἶτα ὁ Κανὼν εἰς ς΄. Ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς· Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργῶς δεξιόθεν, και ἀναγινώσκειται ἡ δευτέρα Στάσις. Εἶτα ἄρχεται ὁ ἀριστερὸς χορὸς τοῦ Κανόνος, και ψάλλεται ἡ δ΄, ἐ, και ς΄ ᾠδῆ. Εἶτα πάλιν ἀριστερόθεν, τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ, ἀργουσίντομον, και ἀναγινώσκειται ἡ γ΄ Στάσις. Ἐπειτα ὁ Κανὼν ᾠδῆ ς΄, ἡ, και θ. Μετὰ δὲ τὴν θ΄ ἄρχεται ὁ δεξιὸς χορὸς τοῦ, Τῇ ὑπερμάχῳ και ἀναγινώσκειται ἡ δ΄. Στάσις. Εἶτα Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομα, και Ἀπόλυσις.

Τὸ δὲ πρῶτῳ τῷ Σαββάτῳ, οἱ Κανόνες χῦμα αἱ Καταβασαί, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Τιμιωτέρα Στιχολογεῖται. Ἐξεποστειλάριον, Τὸ ἀπ΄ αἰῶνος σήμερον, δὲς· Εἰς τοὺς Αἰῶνας, Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, και νῦν, ἤχος δ΄. Γλώσσαν ἦν οὐκ ἔγνω. Δοξολογία Μεγάλῃ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τοπικὰ, και ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου ᾠδῆ γ΄. και ς΄. Εἰς τὴν Εἰσοδὸν, Δεῦτε προσκυνύσωμεν... ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός. Τροπάριον, Τὸ προσταχθὲν. Κοντάκιον, Τῇ ὑπερμάχῳ. Ἀπόστολος και Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ, Ἐξαίρετως, Ἄπας γηγενής. Κοινωνικ, Ποτήριον. Εἶδομεν τὸ Φῶς, και Ἀπόλυσις.

Διὲ δὲ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μεγάλου Κανόνος, ὁ Μέγας Κανὼν ψάλλεται τῇ Τρίτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος ἑσπέρας.

Εἰ τύχῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου, τῇ Παρασκευῇ προηγιασμένη οὐ γίνεται.

Περὶ δὲ τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς Παρασκευῆς ψάλλεται ὁ ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς, ὡς σύνηθες.

Τὸ δὲ πρῶτῳ τῷ Σαββάτῳ περὶ τὰς ἡ. τῆς νυκτός, μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Βασιλεῦ Οὐράνιε. Τὸ Τρισάγιον. Κύριε ἐλέησον ιβ΄. ὁ Ν΄. και ἡ Λιτή. Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, ὁ ἐξάψαλμος· εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὸ Τροπάριον ἐκ γ΄. Τὸ ψαλτήριον, και ὁ Πολυέλιος τῆς Θεοτόκου. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου. Τὰ Καθίσματα τὸ α. και τὸ τελευταῖον ἐκ β΄. Οἱ Ἀναβαθμοί, Ἐκ νεότητός μου. Προκείμενον, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Εὐαγγέλιον, Ἀνασταῖα Μαριάμ. Ὁ Ν΄. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό τὸ ἰδιόμελον, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Μετὰ τὸ, Ἐλεῖ και οἰκτιρμοῖς, ἄρχεται ὁ δεξιὸς χορὸς τοῦ, Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργῶς και ἀναγινώσκειται ἡ α. Στάσις. Μετὰ τὸ τέλος ταύτης, ἄρχεται ὁ ἀριστερὸς χορὸς τοῦ, Τῇ ὑπερμάχῳ, ἀργουσίντομον μετὰ τοῦ δεξιοῦ· και ἀναγινώσκειται ἡ β΄. Στάσις. Ἐπειτα ψάλλεται ὁ Κανὼν, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, εἰς ς΄. Αἱ Καταβασαί ὁμοῦ,

Ἀνοί-

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου ταύτης τὰ θαύματα. Μετὰ τὴν γ'. Ὡδὴν ἀρχεται· ὁ δεξιὸς χορὸς τοῦ, τῆ ὑπερμάχῳ ἀργουσύντομον. καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ'. Στάσις. Μετὰ δὲ τὸ τέλος ταύτης, Αἵτησις, καὶ ψάλλει ὁ ἀριστερὸς χορὸς τὸ Κάθισμα. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Εἶτα ἡ δ'. Ὡδὴ, ἡ ε. καὶ ἡ ζ'. Μετὰ δὲ τὴν Καταβασίαν, Ἐξόσος προτυπῶν, ἀρχεται ὁ ἀριστερὸς τοῦ, τῆ ὑπερμάχῳ ἀργουσύντομον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ'. Στάσις. Αἵτησις, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ καθεξῆς, ὡς σύνθησις, καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἶδομεν τὸ Φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ δὲ τὸ ἐσπέρας τοῦ αὐτοῦ Σαββάτου, μετὰ τὸν Προομιτικὸν εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τῆς Ἑορτῆς, Βουλὴν προαιώνιον, γ'. καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα Ἀπεστάλη. Καὶ νῦν, τὸ α. τοῦ Ἦχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα στιχηρὰ, Δόξα ἤχος β'. Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα. Καὶ νῦν, ἤχος πλ. δ'. Εἰρρανεσθώσων οἱ Οὐρανοί. Ἀπολυτικίον, τὸ Ἀναστάσιμον τῆς Ἑορτῆς δις, καὶ ἀπόλυσις.

Τὸ δὲ πρῶτὸ τῆ Κυριακῆ μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, τὸ, Ἄξιόν ἐστι, καὶ τλ. Τροπάριον. Ἐν σοὶ Μῆτερ. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τὰ τροπάρια, ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν. Τὸ Ψαλτήριον μετὰ τοῦ Ἀμώμου. Καθίσματα, τὰ Ἀναστάσιμα μόνον κατὰ σιράν. Τὰ Εὐλογητάρια Ἡ Ὑπακοή. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου· καὶ τὸ Προκείμενον. Ὁ Ἀναστάσιμος Κανὼν, καὶ τῆς Ἑορτῆς, Στίχος. Ὑπεραγία Θεοτόκε, Ἀδέτω σοὶ Δέσποινα. Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, Κάθισμα τῆς Ὁσίας, καὶ Θεοτοκίον ἀρ' ζ'. Κοντάκιον, καὶ οἶκος τῆς Παρακλητικῆς. Αἱ Καταβασίαι· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, μέχρις ἡ. Πᾶσα πνοή, τὸ Ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ, Ἀνάστασις Χριστοῦ, ὁ Ν. Δόξα, τῆς μετανοίας. Καὶ νῦν, τῆς σωτηρίας, Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με. Τὰ πλήθη, Ἡ Τιμιωτέρα Στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον, Ἀναστάσιμον. καὶ β'. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Γαβριήλ δ'. Ἔως ᾧδε τῆς Ἑορτῆς, καὶ γίνεται παῦσις. Δόξα ἤχος α. Οὐκ ἔστιν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη· καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Εἰ τὴν γ' Ἑορτῆ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆ Δευτέρᾳ τῶν Βατίων, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Ἀναστάσιμα δ'. Προεόρτια, Κεχυρμμένον μυστήριον γ'. καὶ ἐκ τοῦ Τριφδίου τῆς Ὁσίας γ'. Δόξα, ἤχος δ'. Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω. Καὶ νῦν, τὸ α. τοῦ Ἦχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, ἤχος β'. Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Ἀπολυτικίον, Ἀναστάσιμον, τῆς Ὁσίας, Προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ πρῶτὸ ὁ Ἀναστάσιμος Κανὼν, καὶ ὁ Προεόρτιος. Δόξα σοὶ ὁ Θεός. Ἐξαποστειλάριον. Ἀναστάσιμον τῆς Ὁσίας καὶ Προεόρτιον, εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀνα-

Ἄνασάσιμα δ΄. και Προεόρτια δ΄. Κεκριμμένον μυσήριον. Δόξα ἤχ. α. Οὐκ ἔστιν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Περὶ δὲ τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς Κυριακῆς ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ κατὰ τὴν τάξιν ὁμοίως και τὸ πρῶτὴ ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς μόνη.

Τὸ δὲ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς Δευτέρως, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Βουλὴν προαιώνιον γ΄. και τοῦ Ἀρχαγγέλου γ΄. Δόξα, και νῦν, Ἀπεστάλη. Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον, τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ, Δόξα, Καὶ νῦν, ἤχος δ΄. Τῷ ἕκτω μηνί. Τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ΄. και οὕτως ἀποδίδεται ἡ Ἑορτή.

Εἰ τύχη ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆ Παρασκευῆ τοῦ Λαζάρου, Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας και τῆ Παρασκευῆ πρῶτῃ, ψάλλεται ἅπασα ἡ ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς κατὰ τάξιν.

Τὸ δὲ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς Παρασκευῆς ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός, και Ἀποδίδεται ἡ ἑορτή ὁ δὲ κανὼν τοῦ Λαζάρου, ὧδὴν ἐπινίκιον, ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Ἡ δὲ τάξις τοῦ Ἑσπερινοῦ τούτου τῆς Ἀποδόσεως, γίνεται οὕτω τῆ αὐτῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας. μετὰ τὴν θ΄. και τὸν Προοιμιακόν, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. και ψάλλομεν, Βουλὴν προαιώνιον εἰς δ΄. και ἐκ τοῦ Τριψιδίου τὸ Ἰδιόμελον, Τὴν ψυχοφελῆ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, δις. και τοῦ Λαζάρου, Ἰδιόμελα. Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν εἰς δ΄. Δόξα, Τὴν ψυχοφελῆ πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν βοήσωμεν. Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρόν, και τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἄρχων τῶν ἄνω δυνάμεων. Ζῆτει εἰς τὸν μικρὸν Ἑσπερινόν. Δόξα, Καὶ νῦν. Τῷ ἕκτω μηνί. Τὸ τροπάριον, Σήμερον τῆς Σωτηρίας ἐκ γ΄. και Ἀπόλυσις και οὕτως Ἀποδίδεται ἡ Ἑορτή.

Εὰν τύχη ὁ Εὐαγγελισμὸς τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας Ἀποδείπνον Μικρόν. Μετὰ τὸ, Ἄξιόν ἐστιν ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, ὧδὴν ἐπινίκιον κατὰ τὴν τάξιν. Μετὰ τὴν θ΄. ὁ Εἰρμός. Τρισάγιον. Κοντάκιον, Ἡ πάντων χαρά. Κύριε ἐλέησον μ΄. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Ἄσπιλι ἀμόλυντε. Καὶ δὸς ἡμῖν, Εὐξώμεθα, και Ἀπόλυσις.

Τὸ δὲ πρῶτῃ τῆ Παρασκευῆ, μετὰ τὴν ς΄ ὄραν ἅμα ἡ Ἀπόλυσις ἐπειδὴ Προηγιασμένη οὐ γίνεται. Γνώμη τοῦ Παναγιωτάτου Κωνσταντίου Ἀ΄.

Περὶ δὲ τὸ ἑσπέρας, Ἑσπερινός Μέγας. Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, Βουλὴν προαιώνιον, εἰς δ΄. και τοῦ Λαζάρου ἰδιόμελα ἤχος πλ. β΄. Κύριε Λαζάρου θέλων τάφον κατὰ σειρὰν εἰς δ΄. Δόξα ἤχος πλ. δ΄. Τὴν ψυχοφελῆ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, βοήσωμεν. Καὶ νῦν, Ἀπεστάλη. Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν, Προκίμενον

μενον τῆς ἡμέρας, τὰ Ἀνγνώσματα, δύο τῆς Ἑορτῆς καὶ ἐν τοῦ Ἀρχαγγέλου. Εἰς τὸν στίχον τὰ ἰδιόμελα στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, Ἀπολυτίκιον, Σήμερον τῆς σωτηρίας δις, Καὶ νῦν, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ δὲ πρωῶ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς· Τροπάριον, Σήμερον τῆς σωτηρίας. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὰ Τροπάρια, ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς Θεοτόκου. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου. Τὰ β΄. Καθίσματα τοῦ Λαζάρου, καὶ τὰ δ΄. τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Ἀναβαθμοί. Προκείμε. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ τῆς Λειτουργίας. Συνέλαβεν Ἐλισάβετ. Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν΄. χῦμα. Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν τὸ αὐτό. Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός· τὸ ἰδιόμελον, ἦχος β΄. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς εἰς γ΄. καὶ τοῦ Λαζάρου εἰς δ΄. ἀπὸ γ΄. Ῥόδης. Καθίσματα τοῦ Λαζάρου, Συμπαρέστησαν Χριστῷ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπιστάλη Γαβριήλ· ἀφ' γ΄. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Τῷ αὐτῷ μηνὶ κέ. ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τοῦ Λαζάρου τέλος, Ταῖς τῆς Παναχράντου σου Μητρὸς Προσευχαίαι. Καταβασαίαι. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου . . . ταύτης τὰ θαύματα· ἀντι, Τιμιωτέρας, ἡ θ΄. τῆς Ἑορτῆς εἰς γ΄. μόνον. Ἐξαποστειλάριον, ἐν τῆς Ἑορτῆς, καὶ δύο τοῦ Λαζάρου, Εἰς τοὺς Αἰνους τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Λαζάρου γ΄ Δόξα τοῦ Λαζάρου ἦχος β΄. Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη. Τροπάριον, Ἀναστάσιμον, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα. Τὸ Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας . . . Σῶσον ἡμᾶς . . . Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Τροπάριον, Σήμερον τῆς σωτηρίας, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ὁ Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς, Ἀδελφοὶ ὁ ἀγιαζῶν καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν. Κοινωνικόν, Ἐξελέξατο. τὴν Κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Διὰ δὲ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς Ἑορτῆς, τὸ Ἑσπέρας εἰς τὴν θ΄. λέγομεν τροπάριον, Σήμερον τῆς σωτηρίας, καὶ εἰς τὸ Κοντάκιον ἀποδίδεται ἡ Ἑυρτή. **Εἰ** δὲ τύχη ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, τῇ Παρασκευῇ πρωῶ, εἰς τὸν Ἑσπερινόν τῆς Προηγιασμένης, τὸ ἰδιόμελον ἦχος πλ. δ΄. Τὴν ψυχοφελῆ πληρώσαντες, δις· τὸ Μαρτυρικόν τοῦ Λαζάρου, τὰ ἰδιόμελα, ἦχος πλ. β΄. εἰς δ΄. Καὶ Προεόρτια γ΄. Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα ἦχος πλ. δ΄. Τὴν ψυχοφελῆ πληρώσαντες τεσσαρακοστὴν, βοήσωμεν. Καὶ νῦν ἦχος β΄. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Καὶ καθεξῆς ἡ ἱερὰ λειτουργία τῶν Προηγιασμένων· τὸ Ἑσπέρας Ἀπόδειπνον Μικρὸν, καὶ ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Λαζάρου ὡς σύνθησις.

Τῷ

Τὸ δὲ πρῶτῃ τῷ Σαββάτῳ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, ἐκ γ'. Τὸ Ψαλτήριον. Τὸ α'. Κάθισμα τοῦ Λαζάρου, δις. Εἶτα τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις. Ἐπειτα τὸ β'. Κάθισμα δις· Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ ὁ Ν'. χῦμα. Εὐαγγέλιον οὐ λέγομεν. Οἱ Κανόνες τοῦ Τριωδίου, Στίχος. Δόξα σοι ὁ Θεὸς, καὶ ὁ Προεόρτιος εἰς δ'. Στίχος· Δόξα σοι ὁ Θεός. Ἀπὸ γ'. Ὁδῆς, Κάθισμα τοῦ Λαζάρου, καὶ Προεόρτιον ἀφ' ε'. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Λαζάρου. Καταβασίαι, Ἰγρὰν διοδεύσας, μέχρις ἡ. Ἀντὶ Τιμιωτέρας, ἡ Θ'. τοῦ Λαζάρου. Εἶτα, Ἄγιός Κύριος... Ἰψοῦται Κύριον... Ἐξαποστειλάρια τὰ β'. τοῦ Λαζάρου, καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους τοῦ Λαζάρου δ'. καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα, ἤχος β'. Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν Τυπικά. οἱ Μακαρισμοὶ ἀμφοτέροι. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Ὁ ἀναπτάς ἐκ νεκρῶν. τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, τὸ Προεόρτιον, τοῦ ἁγίου τῆς Μονῆς, Κοντάκιον, Ἡ πάντων χαρὰ. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἔβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως. τὴν ἀγνήν ἐνδόξως τιμήσωμεν. Κοινωνικόν. Ἐκ στόματος. τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, (προηγούνται τὰ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.) Βουλὴν προαιώνιον, εἰς δ'. καὶ τῶν Βαΐων δ'. Δόξα, καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν· Προκείμενον. Ὁ Κύριος ἐξασέλευσεν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, τὰ α'. τῆς Ἑορτῆς· καὶ δύο τοῦ Τριωδίου, Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Δόξα, ἤχος πλ β'. Σήμερον ἡ χάρις. Καὶ νῦν, ἤχος δ'. Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλιον. Ἀπολυτικίον, Σήμερον τῆς Σωτηρίας, Δόξα, τὴν κοινὴν ἀνάστασιν. Καὶ νῦν. Σήμερον τῆς Σωτηρίας, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ δὲ πρῶτῃ τῇ Κυριακῇ, ἡ Αἰτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ μετὰ τοῦ Τριωδίου. Δόξα, καὶ νῦν, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Τροπάριον, Σήμερον τῆς σωτηρίας· τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, δις, Καὶ νῦν. τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. Τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος, Τὰ Καθίσματα. Εἰς τὴν α'. Στιχολογίαν δύο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, Καὶ νῦν, Μετὰ κλάδων νοητῶς. Εἰς τὴν β'. Στιχολογίαν, τοῦ Τριωδίου Αἰνέσατα συμφώνως. Δόξα, Ὁ ἐπὶ θρόνον Χιρουσίμ. Καὶ νῦν, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ προκείμενον, Εὐαγγελίζεται ἡμέραν ἐξ ἡμέρας· Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς λειτουργίας· Συνέλαβεν Ἐλισάβετ. Ὁ Ν'. Δόξα, ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Στίχος Ἐλεήμων, ἐλεήσόν με, καὶ τὸ ἰδιόμελον, ἤχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Ὁ Κανὼν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς ε'. Στίχος, Ὑπεραγία Θεοτόκε· καὶ τῶν Βαΐων εἰς δ'. Στίχος, Δόξα σοι ὁ Θεός. Ἀπὸ γ'. ἡ Ὑπακοὴ τῶν Βαΐων ἀφ' ἑκτες, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι τοῦ Τριωδίου μέχρις ἡ. Εἶτα τὴν θ'. τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Βαΐων ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας τὰ β'. Ἐξα-

ποστειλάρια τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῶν Βαΐων γ΄. Δόξα ἤχος πλ β΄. Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα. Καὶ νῦν, ἤχος β΄. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη. Τροπάριον, Σήμερον τῆς σωτηρίας Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Τριψδίου. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Σῶσον ἡμᾶς... ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθεῖς. Σήμερον τῆς σωτηρίας. Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. Κοντάκιον, Τῇ ὑπερμάχῳ. Τρισάγιον. Ὁ Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου. Ἀδελφοὶ, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι. Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην, Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαράν. Κοινωνικόν, Ἐξελέξατο. Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἤχος πλ. δ΄. Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, γ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς, Βουλὴν προαιώνιον γ΄. Δόξα καὶ νῦν Ἀπεστάλη. Προκείμενον, Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαΐων. Δόξα, ἤχος Βαρύς. Συναγωγὴ πονηρὰ. Καὶ νῦν, ἤχος δ΄. Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια. Νῦν ἀπολύεις, καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸν Κανόνα τὰς γ΄. ᾠδὰς τοῦ Τριψδίου. Στίχος, Δόξα σοι ὁ Θεός· τὸν Εἰρμὸν τῆς θ΄. Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον, Σήμερον τῆς σωτηρίας, ἐκ γ΄. Ἀπόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις.

Εἰάν τύχη ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ, Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλ. Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, Βουλὴν προαιώνιον, γ΄. καὶ Ἰδιόμελα τοῦ Τριψδ. Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, εἰς γ΄. Δόξα, ἤχος πλ. β΄. Ὁ ἔχων θρόνον Οὐρανόν. Ζήτει εἰς τὸ Τριψδίου. Δεύτερον Ἰδιόμελον, τοῦ Ἑσπερινοῦ. Καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ. Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον, Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαΐων, ἤχος β΄. γ΄. καὶ βαρύς. (Εἰ δὲ τύχη τῇ Μεγάλῃ Τρίτῃ εἰς τὸν Στίχον Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς.) Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τὸ Ἀπολυτικίον, Σήμερον τῆς σωτηρίας, ἐκ γ΄. καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ δὲ πρῶτὴ τῇ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ ἅπαντα τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ δὲ ἑσπέρας κατὰ τὰς ἡ. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ψάλλομεν, Βουλὴν προαιώνιον, εἰς γ΄. καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ΄. Δόξα, Καὶ νῦν. Ἀπεστάλη. Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον, Κύριος εἰσακούσεται μου. Εἰς τὸν Στίχον, Ζήτει εἰς τὸν Μικρὸν Ἑσπερινόν. Δόξα, Καὶ νῦν, Τῷ ἕτεφ μηνί. Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Τὸ Ἀπολυτικίον ἐκ γ΄.

Εἰ τύχη τῇ Μεγάλῃ Τρίτῃ ἢ τῇ Μεγάλῃ Τετράδι, Εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰς τὸν Ὄρθρον, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν ἅπαντα τῆς Ἑορτῆς. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ, Κατάλυσις οἴνου καὶ ἑλαίου.

(TOM. Β΄.)

Περὶ δὲ τὸ ἑσπέρας γίνεται ἑσπερινός, καὶ Ἀποδίδεται ἡ ἑορτή. Ἐν δὲ τῷ ἑσπερινῷ τούτῳ τῆς Ἀποδόσεως ψάλλονται τὰ Τροπάρια τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν τοῦ Ἀρχαγγέλου, κατὰ τὴν ἀνωτέρω διατύπωσιν.

Εἰ δὲ τύχη τῇ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ πέμπτῃ, τῇ Μεγάλῃ Τετράδι τὸ πρῶτῃ, ποιῶμεν ἑσπερινὸν μικρὸν, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα, ἦχος δ΄. Ζήτει τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ εἰς τοὺς Αἴνους, Συντρέχει λοιπόν. Ἰούδας ὁ προδότης. Ἰούδας ὁ δούλος καὶ δόλιος. Ὁν ἐκήρυξεν. Δόξα, Καὶ νῦν, Γέννημα ἐχιδνῶν. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, α. Ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς· β΄. Ἐγένετο δὲ ὡς ἡμέρα· Τὸ, Κατευθυνθήτω, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ἡλοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγουσμένων.

Τὸ δὲ ἑσπέρας, ἑσπερινός Μέγας. Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, καὶ ψάλλομεν τὰ γ΄. Προσόμοια εἰς ς΄. Δόξα, Καὶ νῦν, Ἀπεισάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον, Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σώσον με· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ γ΄. Ἰδιόμελα, ἦχος δ΄. Τῷ ἕκτῳ μηνί. Δόξα, Καὶ νῦν. Σήμερον χαρᾶς. Εὐαγγέλια. Τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ΄. καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ δὲ πρῶτῃ τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς· καὶ τὸ Τροπάριον· μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, Βίς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὸ Τροπάριον τῆς ἑορτῆς ἐκ γ΄. Τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς τὰ δ΄. εἰς ς΄. δευτεροῦντες τὸ α. καὶ τὸ τελευταῖον. Ὁ Ἀναβαθμοὶ τοῦ δ΄. ἦχος. Προκείμενον, Εὐαγγελίσετε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τῆς Λειτουργίας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Ὁ Ν΄. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό· καὶ τὸ ἰδιόμελον, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ς΄. Μετὰ τὴν γ΄. Ὡδήν. Κάθισμα τοῦ Τριωδίου, Ὁ λίμνας καὶ πηγᾶς. Δόξα, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἀρ' ἕατης. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς· καὶ, Τῷ αὐτῷ Μηνί ὁ Εὐαγγελισμὸς, καὶ τλ. Εἶτα, Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Ε΄. ἑορτάζομεν τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα, τὸν μουσικὸν Δείπνον, καὶ τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· τίλος, Τῇ ἀπάτῳ σου εὐσπλαγχνία. Καταβασαί, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. . . . ταύτης τὰ θαύματα· ἀντὶ Τιμιωτέρας, ἡ θ΄. τῆς ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάριον, Τὸν νυμφῶνά σου ἐλίπω, ἀπαξ· καὶ β΄. τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου, ἦχος πλ. δ΄. Μηδεὶς, ὦ πιστοὶ, τοῦ Δεσποτικοῦ δείπνου ἀμύητος, ἐκ β΄. Ζήτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων· καὶ δ΄. τῆς ἑορτῆς· Δόξα, τοῦ Τριωδίου, ἦχος πλ. α. Μυσταγωγῶν σου Κύριε τοὺς Μαθητάς. Καὶ νῦν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν. Εὐαγγελίσετε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Σῶσον ἡμᾶς. ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθεὶς. Τροπάριον καὶ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Ἄν-

Ἐναντίον Χερουβικοῦ, τοῦ δειπνοῦ σου· καὶ ἡ Θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς, τὸ Ἐξαίρετως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικόν, Ἐξελέξατο. Ἐναντίον τοῦ, Εἶδομεν τὸ Φῶς, Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ Ἀητοῦ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν, καὶ Ἀπόλουςις.

Ἐν δὲ τῇ Τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τὸ δὲ ἐσπέρας κατὰ τὰς ἡ. μετὰ τὸν προσημιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν, Βουλὴν προαιώνιον εἰς γ'. καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ. Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Πρωτόμοια. Ἄρχων τῶν ἄνω δυνάμεων. Ζῆτει εἰς τὸν Στίχον τοῦ Μικροῦ Ἐσπερινοῦ. Δόξα Καὶ νῦν, ἤχος δ'. Τῷ ἕκτῳ μηνί. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. καὶ ἀπόλουςις· καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἡ Ἑορτή.

Τὰ δὲ ἰδ', Εὐαγγέλια ἀναγινώσκονται κατὰ τὴν τάξιν.

Γνώμη τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου Γρηγορίου ΣΤ'. κατὰ τὸ 1837.

Εἰ δὲ τύχη ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πρακτικῇ ἢ τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, μετατίθεται ἡ Ἑορτὴ, καὶ ψάλλεται τὴν ἰδίαν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, κατὰ τὴν κατωτέρω διατύπωσιν.

Εἰ δὲ τύχη ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. τῆς ἡμέρας, Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ γ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς. Βουλὴν προαιώνιον, εἰς δ'. Δόξα, ἤχος πλ. β'. Τὴν σήμερον μυστικῶς· Καὶ νῦν, ὁ αὐτός Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἰλαρόν, καὶ εὐθύς τὰ Ἀναγνώσματα· τὸ α'. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· τὸ β'. τῆς Ἑορτῆς, Ἐξῆλθεν Ἰακώβ· τὸ γ'. τοῦ Τριῳδίου, Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν τὸν τοῦ Ἀμαθιέ· καὶ τὸ τελευταῖον, Ἐτους ὀκτωδεκάτου Ναβουχοδονόσωρ ὁ βασιλεὺς· τὰ δὲ λοιπὰ Ἀναγνώσματα ἀναγινώσκονται πρὸ τοῦ Εὐλόγητοῦ. Μετὰ δὲ τὸ τελευταῖον Ἀνάγνωσμα ψάλλουσιν ἀμφότεροι οἱ χοροί, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἕως οὗ πληρωθῶσιν οἱ Στίχοι. Εἶτα Συναπτὴ μικρὰ, καὶ ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστόν. Ὁ Ἀπόστολος. Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε. Μετὰ τὸ τέλος, ἀρχεται ὁ Ἱερὺς· ἐκ τῆς ὥρας πύλης ψάλλειν μαγλοφώνως τὸ, Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρίνον τὴν γῆν· ἀπαξ, καὶ σκορπίζων τὰς δάφνας ἐν τῷ ναφ· εἶτα οἱ Χοροὶ ἀμφότεροι τὸ αὐτὸ, καὶ εὐθύς, Σοφία ὀρθοί, τὸ Εὐαγγέλιον. Κατὰ Ματθαῖον. Ὅψε Σαββάτων· καὶ καθιεξῆς ἡ Θεία λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ἐναντίον τοῦ Χερουβικοῦ. Σιγησάτω. Κοινωνικόν, ἐξηγέρθη. Ἐναντίον τοῦ, Εἶδομεν τὸ Φῶς, Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ Ἀητοῦ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν· καὶ Ἀπόλουςις.

Περὶ δὲ τὴν δ' ὥραν τῆς νυκτός, τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα

μετὰ τὸν εὐλογητὸν, Βασιλεῦ Οὐράνιε, Τρισάγιον. Δεῦτε προσκυνήσωμεν ὁ Ν΄. καὶ ὁ Κανὼν, Κύματι Θαλάσσης. Εἰς δὲ τὴν δ΄. Ὡδὴν λαμβάνει καιρὸν ὁ Πατριάρχης· εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν μετὰ τῶν Ἀρχιερέων. Μετὰ δὲ τὸν θ΄. Ὡδὴν τοῦ Κανόνος, ἐξέρχονται ἐκ τοῦ Ἱεροῦ ψάλλοντες πρῶτον τὸ, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην· εἶτα τὴν Ἀνάστασίν σου Χριστέ Σωτῆρ· καὶ τοῦτο ψάλλεται, ἕως οὗ φθάσωμεν εἰς τὸν διωρισμένον τόπον· τότε εὐθύς ὁ ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ, καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς· καὶ ὁ Πατριάρχης ἀναγινώσκει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Ὁψὲ Σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ. Εἶτα Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίχων, καὶ ἅπαξ τὸ Τροπάριον. Σήμερον τῆς Σωτηρίας. Μετὰ τὴν Συναπτὴν, ὁ Κανὼν τῆς Ἀναστάσεως εἰς δ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς εἰς δ΄. Καταβασίαι ἡμοῦ· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ΄. Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, καὶ αἰτῆσις, κατὰ τὸ σύνθησι, εἰς ἐκάστην Ὡδὴν. Ἀπὸ γ΄. Ὡδῆς, Προλαβοῦσαι τὸν Ὁρθρον· εἶτα Κοντάκιον, καὶ Οἶκος τοῦ Πάσχα χῦμα· ἀφ΄ ε΄. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καὶ εὐθύς τὸ Προκειμένον, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν, Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνέλαβεν τὸ, Ἀνάστατιν Χριστοῦ. Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀντι τοῦ, Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, εἰς ἦχον ε΄. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Κύριε ἐλέησον εβ΄. Ἐλεῖ καὶ οἰκτιρμοῖς. Εἶτα ψάλλομεν τὴν ζ΄. τὴν η΄. καὶ τὴν θ΄. μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, Φωτίζου, φωτίζου. εἰς δ΄. Εἶτα, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, εἰς δ΄. Μεγαλυνάριον. Ὁ Ἄγγελος ἐβόα, καὶ ἡ Καταβασία· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ΄. Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς. Ἐξαποστειλάρια, Σαρκεὶ ὑπνώσας, Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, καὶ παλιν Σαρκεὶ ὑπνώσας. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ΄. Εἶτα Πάσχα Ἱερὸν μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, ἦχος ε΄. Τὸ ἀπ΄ αἰῶνος μυστήριον. Καὶ νῦν, Ἀναστάσιως ἡμέρα· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ΄. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικὸν Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Χριστὸς ἀνέστη. Σήμερον τῆς σωτηρίας. Προλαβοῦσαι τὸν Ὁρθρον. Κοντάκιον, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ. Ὅσοι εἰς Χριστόν· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Πάσχα. Κοινωνικόν, Σῶμα Χριστοῦ. Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ΄. ἡ Εὐχὴ τοῦ θείου Χρυσόστομου καὶ Ἀπολυσις.

Αὕτη ἦν καὶ ἡ γνώμη τοῦ Ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου, Ζ΄. ὅτε συνέπεσε κατὰ τὸ αἰωζ΄ ἔτος, ὁ Εὐαγγελισμὸς κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ.

25. Μαρτίου. Ὁ Εὐαγγελισμὸς | Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλ. τὰ προσ-
 τῆς Θεοτόκου. | όμοια, ποιῶντες αὐτὰ ἡ. ἤχος, πλ. ε'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἄργια, καὶ ἰχθῶς κατάλυσαι.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύ-
 πτων σοι Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέστη
 κε, σὲ κατασπαζόμενος καὶ εθεγ-
 γό-

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ μετὰ
 τὸν προοιμιακὸν τῷ, Μακάριος ἀντίρ.

γόμενος. Χαῖρε γῆ ἄσπορε. Χαῖρε βάτε ἀφλεκτε. Χαῖρε θεώρητον. Χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἡ μεταίχουσα, καὶ κλίμαξ ἡ μετάρσιος, ἣν ὁ Ἰακώβ ἐθεάσατο. Χαῖρε θεία στάμνε, τοῦ μάννα. Χαῖρε λύσις τῆς ἀράς. Χαῖρε Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος.

Φαῖνη μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἄφθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ πῶς φθέγγῃ ῥήματα ὑπὲρ ἀνθρώπων; μετ' ἐμοῦ ἔφης γάρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, καὶ σκηνώσαι ἐν τῇ μήτρᾳ μου. καὶ πῶς γεννήσομαι, λέγε μοι, χωρίον εὐρύχωρον, καὶ τόπος ἀγιασματος, τοῦ τοῖς Χερουβὶμ ἐπιβαίνοντος; μή με δελεάσῃς, ἀπάτη οὐ γάρ ἐγνων ἡδονήν· γὰρ μου ὑπάρχω ἀμύητος, πῶς οὖν παῖδα τέξομαι;

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, φησὶν ὁ ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων διαπράττεται, τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθεῖσι ῥήμασι, Παναγία ὑπεράμωμε· ἡ δὲ ἐβόησε, Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥημά σου, καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, ὅπως ἀναγάγῃ, τὸν ἀνθρώπον ὡς μόνος δυνατὸς, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγχράσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. ἤχ. πλ. β΄.

Απεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν σύλληψιν· καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρέτ, ἐλογίζετο ἐν

ἑαυτῷ, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος ὅτι πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις, ἀκατάληπτος ὢν, ἐκ Παρθένου τίχτεται· ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ἐν Μήτηρᾳ χωρεῖται γυναικὸς, ᾧ τὰ Ἐξαπτέρυγα καὶ πολυόμματα, ἀτενίσαι οὐ δύνανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης, σαρκωθῆναι ἠυδόκησε. Θεοῦ ἐστὶ λόγος ὁ παρῶν· τί οὖν ἵσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ; Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Χαῖρε Ἀγνή Παρθένε. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε. Χαῖρε Μήτηρ τῆς ζωῆς. Εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα· ζῆτει εἰς φύλλ. 32. Ἐξῆλθεν Ἰακώβ καὶ τὰ β΄. εἰς φύλλ. 33. Ἔσαι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς οὐδόης. Καὶ, Ἡ σοφία ἠκολούθησεν.

Εἰς τὴν Λιτὴν ἰδιόμελα ἤχος α΄.

Τῷ ἕκτῳ μηνί, ὁ Ἀρχιστράτηγος ἀπεστάλη, πρὸς σὲ τὴν Παρθένον καὶ Ἀγνήν, μηνῦσαι σοὶ τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ καὶ καλέσαι σε, χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, τέξεις Υἱὸν τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς, καὶ ζῶσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Εν τῷ μηνί τῷ ἕκτῳ, ἀπεστάλη οὐρανόθεν Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐν πόλει τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ, κομίσαι τῇ κόρῃ χαρᾶς εὐαγγελία, καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτήν. ἐβόησε λέγων· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Καὶ-

Χαῖρε δοχίον τῆς ἀχωρήτου φύσεως· ὃν γὰρ οἱ Οὐρανοὶ οὐκ ἐχώρησαν, ἢ Νηδύς σου κεχώρηκεν εὐλογημένη. Χαῖρε σεμνὴ τοῦ Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις, καὶ τῆς Εὐας ἢ λύτρωσις, καὶ χαρὰ τοῦ κόσμου, καὶ ἀγαλλίασις τοῦ γένους ἡμῶν.

Ἀπεστάλη ἄγγελος Γαβριὴλ οὐρανόθεν ἐκ Θεοῦ, πρὸς Παρθένον ἀμόλυντον εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ, εὐαγγελίσασθαι αὐτῇ, τοῦ ξένου τρόπου τὴν Σύλληψιν· ἀπεστάλη δούλος ἀσώματος, πρὸς τὴν ἐμψυχον πόλιν καὶ πύλην νοεράν, μνηῦσαι δεσποτικῆς παρουσίας τὴν συγκατάβασιν· ἀπεστάλη στρατιώτης οὐράνιος, πρὸς τὸ ἐμψυχον τῆς δόξης Παλάτιον, προετοιμάσαι τῷ Κτίστῃ κατοικίαν ἄληκτον, καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτὴν, ἐκραύγαζε· Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε, τῶν τετραμόρφων ὑπερενδοξότερα. Χαῖρε καθέδρα βασιλικὴ οὐράνιε, χαῖρε ὄρος ἀλατόμητον, δοχεῖον πανέντιμον· ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τὸ πλήρωμα κατώκησε, τῆς Θεότητος σωματικῶς εὐδοκία Πατρὸς Ἀϊδίου, καὶ συνεργεία τοῦ Παναγίου Πνεύματος, Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα καὶ νῦν. ἡ. β'.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον· χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμη κατὰπλαγῆς τῇ ξένη μου μορφῇ· μηδὲ δειλιάσῃς, Ἀρχάγγελος εἰμί· ὅρις· ἐξηπάτησεν

Εὐαν ποτέ· νῦν εὐαγγελίζομαι σοὶ τὴν χαρὰν, καὶ μενεῖς ἄφθορος, καὶ τέξεις τὸν Κύριον ἄχραντε.

Ἀπόστιχα ἰδιόμελα, ἡ. δ'.

Τῷ ἔκτῳ μηνί, ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἀγνήν, καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπὼν, εὐηγγελίσαστο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρωτὴν προελθεῖν· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβε τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν ἀφράζως εὐδοκῆσαντα ἐνανθρωπήσαι εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν.

Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἢ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβε τὸν προαιώνιον Θεόν· διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι, βοῶμεν σοὶ· Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ. . .

Ἰδοὺ ἢ ἀνάκλησις, νῦν ἐπέφηνεν ἡμῖν· ὑπὲρ λόγον ὁ Θεός, τοῖς ἀνθρώποις ἐνούται, Ἀρχαγγέλου τῇ φωνῇ ἢ πλάνῃ ἐκμειοῦται· ἢ Παρθένος γὰρ δεχεται τὴν χαρὰν· τὰ ἐπίγεια γέγονεν οὐρανός, ὁ κόσμος λέλυται τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς· ἀγαλλιάσθω ἢ κτίσις, καὶ φωναῖς ἀνυμνήτω, ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον χαρᾶς εὐαγγελία· παρθενική πανήγυρις· τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνάπτεται, ὁ Ἀδάμ καινουργεῖται, ἡ Εὐα τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται, καὶ ἡ σκηνὴ τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας, τῇ θεώσει τοῦ προσληφθέντος φυράματος, ναὸς Θεοῦ κεχηρημάτικεν· ὦ Μυστήριον! ὁ τρόπος τῆς κενώσεως ἄγνωστος, ὁ τρόπος τῆς συλλήψεως ἄφραστος. Ἄγγελος λειτουργεῖ τῷ θαύματι· παρθενική γαστήρ τὸν Υἱὸν ὑποδέχεται.

Πνεῦμα ἅγιον καταπέμπεται. Πατήρ ἀνωθεν εὐδοκεῖ, καὶ τὸ συνάλλαγμα κατὰ κοινήν πραγματεύεται βούλησιν, ἐν ᾧ καὶ δι' οὐ σωθέντες, συνωδᾷ τῷ Γαβριήλ, πρὸς τὴν Παρθένον βοήσωμεν. Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· ἐξ ἧς ἡ σωτηρία Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν καθ' ἡμᾶς προσλαβόμενος φύσιν, πρὸς ἑαυτὸν ἐπανήγαγεν· αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸ, Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγ. καὶ τὸ, Ἀπολυτίκιον ἦχος δ'. ἐκ γ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται· Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν, Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὸν δρθρον τὸ, Θεὸς Κύριος· τὸ Ἀπολυτίκιον, γ'. Μετὰ τὴν ἀ. στιχολογίαν. Κάθισμα, ἦχος ἀ.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο μέγας στρατηγός, τῶν ἀύλων ταγμάτων, εἰς πόλιν Ναζαρέτ, ἐπιστάς Βασιλέα, μηνύει σοι ἄχραντε, τῶν αἰῶνων καὶ Κύριον. Χαῖρε λέγων σοι, Εὐλογημένη Μαρία, ἀκατάληπτον, καὶ ἀνερμήνευτον θαῦμα, βροτῶν ἡ ἀνάκλησις. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν. Κάθισμα ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ, τὸ, Χαῖρε κράζει τῇ σεμνῇ, ὅτι συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, τὸν Προαιώνιον Θεόν, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· Ὅθεν Μαριάμ ἐπεφθέγγετο, ἀνάνδρος εἰμί, καὶ πῶς τέξω υἱόν; ἄσπορον γονήν, τίς ἐώρακε; καὶ ἐρμηνεύων ἔλεγεν, ὁ Ἄγγελος, τῇ Θεοτόκῳ καὶ Παρθένῳ, Ἐλεύσεταί σοι, ἅγιον Πνεῦμα, καὶ δυνάμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι.

Δόξα τὸ αὐτὸ καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Απεστάλη Γαβριὴλ πρὸς τὴν Παρθένον Μαριάμ, καὶ ἐμήνυσε αὐτῇ, τὴν ἀνεκλάλητον χαρὰν, ὅτι ἄσπόρως συλλήψῃ, καὶ οὐ φθάρῃ· τέξῃ γὰρ Υἱὸν, τὸν πρὸ αἰῶνων Θεόν, καὶ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν, καὶ μαρτυρεῖ ὁ πέμψας με,

εἰπεῖν σοι, Εὐλογημένη τὸ, Χαῖ-
ρε, Παρθένος τίκτεας, καὶ μετὰ
τόκον, πάλιν μένεις Παρθένος.

Ἐπιτρον ἤχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οὐρανὸθεν σήμερον ἐπιδημήσας,
ἀνεβόα Χαῖρέ σοι, ὁ Γαβριήλ πε-
ριχαρῶς, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα,
ἡ σωτηρία ἡμῶν καὶ ἀνάκλησις.

Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. ἀντίφωνον τοῦ
δ΄. ἤχου. Προκείμενον ἤχος δ΄. Εὐαγ-
γελιζέσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σω-
τήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν. Στίχ. Ἄσατε
τῷ Κυρίῳ ἄσμα κενόν. Τὸ, Πᾶσα
πνοή. Εὐαγγέλιον. Ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκεῖναις φύλ. 36. Ὁ Ν. καὶ τὸ ιδιό-
μελον ἤχος πλ. β΄. Ἀπεστάλη ἐξ
οὐρανοῦ Γαβριήλ. φύλ. 694. Ὁ Κανών.

Ὡδὴ Ἀ. ἤχος δ΄. Ὁ Εἰρμός· ἐκ β΄.
καὶ τὰ Τροπάρια εἰς ιβ΄.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ανοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πλη-
ρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λό-
γον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι μη-
τρι, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
νηγυριζων, καὶ ἄσω γηθόμενος,
ταύτης τὴν σύλληψιν.

Αδέτω σοι Δέσποινα, κινῶν τὴν
λύραν τοῦ Πνεύματος, Δαβὶδ ὁ
Προπάτωρ σου, ἀκουσον Θύγατερ
τὴν χαρμόσυνον, φωνὴν τὴν τοῦ
Ἀγγέλου· χαρὰν γὰρ μηνύει
σοι, τὴν ἀνεκλάλητον.

Βοῶ σοι γηθόμενος, κλῖνον τὸ
οὖς σου καὶ πρόσχες μοι, Θεοῦ
καταγγέλλοντι, σύλληψιν ἄσπο-

ρον· εὔρες χάριν γὰρ, ἐνώπιον
Κυρίου, ἦν εὔρεν οὐδέποτε, ἄλ-
λη τις Παναγνε.

Γνωσθήτω μοι Ἀγγελε, τῶν
σῶν ρημάτων ἡ δύναμις, πῶς ἔ-
σται ὁ εἰρηκας, λέγε σαφέστατα
πῶς συλληψομαι, Παρθένος οὔσα
Κόρη; πῶς δὲ καὶ γενήσομαι,
Μήτηρ τοῦ Κτίστου μου;

Δολίως με φθέγγεσθαι, διαλο-
γίζη ὡς εἰσικε, καὶ χαίρω θεώ-
μενος, τὴν σὴν ἀσφάλειαν· θάρ-
σει Δέσποινα· Θεοῦ γὰρ βουλο-
μένου, ραδίως περαίνεται καὶ
τὰ παράδοξα.

Καταβασίας λέγομεν τοὺς Εἰρμούς.

Ὡδὴ, γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε,
ὡς ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγῆ, θία-
σον συγκροτήσαντας, πνευματι-
κὸν στερέωσον, ἐν τῇ σεπτῇ
συλλήψει σου, στεφάνων δόξης
ἀξίωσον.

Εξέλιπεν Ἀρχων ἐξ Ἰούδα, ὁ
χρόνος ἐπέστη δὲ λοιπὸν, καθ’
ὃν ἀναφανήσεται, ἡ τῶν Ἐθνῶν
ἐλπίς ὁ Χριστὸς, σὺ δὲ πῶς του-
τον τέξομαι, Παρθένος οὔσα, σα-
φήνισον.

Ζητεῖς παρ’ ἐμοῦ γινῶναι Παρ-
θένε τὸν τρόπον συλλήψεως τῆς
σῆς, ἀλλ’ οὗτος ἀνερμήνευτος· τὸ
πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον, δημιουργῶ
δυναμει σοι, ἐπισκιάσαν ἐργάσεται.

Η ἐμὴ Προμήτωρ δεξαμένη,
τὴν

τὴν γνώμην τοῦ ὄψεως τρυφῆς, τῆς θείας ἐξωστράχισται· διό περ καὶ γὼ δέδοικα, τὸν ἀσπασμὸν τὸν ξένον σου, εὐλαβουμένη τὸν ὄλιθον.

Θεοῦ παραστάτης ἀπεστάλην, τὴν θείαν μηνύσαι σοι βουλήν, τί με φοβῆ Πανάμωμε, τὸν μᾶλλον σε φοβούμενον; τί εὐλαβῆμε Δέσποινα, τὸν σὲ σεπτῶς εὐλαβούμενον;

Κάθισμα ἡχ. δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ουρανόθεν Γαβριήλ, τὸ Χαῖρε κράζει τῇ Σεμνῇ, ὅτι συλλήψῃ ἐν Γαστρὶ, τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὅθεν πρὸς αὐτὸν ἀπεφθέγγετο, ἄναδρος εἰμί καὶ πῶς τέξω υἴον; ἄσπορον γονὴν τίς ἐώρακε; καὶ ἐρμηνεύων ἔλεγεν, ὁ Ἄγγελος, τῇ Θεοτόκῃ καὶ Παρθένῳ, Ἐλεύσεται σοι ἅγιον Πνεῦμα, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισχιάζει σοι. Δίς.

Ὡδὴ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ο καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου
» Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ,
» ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ
» ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε
» τοὺς κραυγάζοντας, Δόξα Χρι-
» στῆ τῇ δυνάμει σου.

Ιερὰν τινα Παρθένον, τεξομένην ἀκήκοα, τοῦ Προφήτου πάλαι, τὸν Ἐμμανουὴλ προθεσπίσαντος· ἐπιποθῶ δὲ τοῦ γινῶναι, πῶς Θεότητος, τὴν ἀνάπλασιν, φύσις βροτῶν ὑποστήσεται.

Κατεμήνυσεν ἡ βάτος, ἀκατάφλεκτος μείνασα, δεξαμένη φλόγα, Κεχαριτωμένη ἀνύμφευτε, τοῦ κατὰ σὲ Μυστηρίου, τὸ παράδοξον· μετὰ τόκον γὰρ, μένεις Ἄγνη Ἀειπάρθενος,

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ Παντοκράτορος, ἀληθείας Κήρυξ, λέγε Γαβριήλ ἀληθέστατα πῶς ἀκηράτου μενούσης, τῆς ἀγνείας μου, Λόγον τέξομαι, μετὰ σαρκὸς τὸν ἀσώματον.

Μετὰ δέους σοι ὡς δοῦλος, τῇ Κυρίᾳ παρίσταμαι, μετὰ φόβου Κόρη, νῦν κατανοεῖν εὐλαβοῦμαί σε, ὡς ὑετός ἐπὶ πόκον καταβήσεται, ἐπὶ σὲ Λόγος, ὁ τοῦ Πατρὸς ὡς ἠυδόκησε.

Ὡδὴ Ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ
» θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρό-
» γαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν Μή-
» τρα τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ
» τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι
» τοῖς ὑμνοῦσί σε, Θεοτόκε πανύ-
» μνητε.

Νοεῖν σου οὐ δύναμαι, τῶν λόγων τὴν ἀκριβειαν· θαύματα γὰρ γέγονε πολλάκις, θεία δυνάμει τερατουργούμενα, σύμβολα καὶ τύποι νομικοὶ, τέτοκε Παρθένος δὲ, ἀπειράνδρως οὐδέποτε.

Ξενίζῃ Πανάμωμε, καὶ ξένον γὰρ τὸ θαῦμά σου· μόνη γὰρ τὸν πάντων Βασιλέα, τέξῃ ἐν Μήτρᾳ σαρκωθησόμενον, καὶ σὲ προτυ-

ποῦ-

ποῦσαι Προφητῶν, ῥήσεις καὶ αἰ-
νίγματα, καὶ τοῦ Νόμου τὰ σύμ-
βολα.

Ο πᾶσιν ἀχώρητος, καὶ πᾶσιν
ἀθεώρητος, πῶς οὗτος δυνήσεται
Παρθένου, Μήτηραν οἰκῆσαι, ἣν
αὐτὸς ἐπλασε; πῶς δὲ καὶ συλ-
λήψομαι Θεόν, Λόγον τὸν συν-
ἀναρχον, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύ-
ματι;

Πρὸς τὸν σὸν Προπάτορα, Δαβὶδ
ἐπαγγειλάμενος, θήσῃ ἐκ καρποῦ
τῆς σῆς κοιλίας, ἐπὶ τοῦ Θρόνου
τῆς Βασιλείας αὐτοῦ· τὴν τοῦ
Ἰακώβ σε καλλονὴν, μόνην ἐξελέ-
ξατο, λογικὸν ἐνδιαίτημα.

Ἰδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

Εβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν
» τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης
» Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κήτει δεόμενος,
» Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βα-
» σιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Ρημάτων σου, Γαβριὴλ τὴν φω-
νὴν τὴν χαρμόσυνον, δεξαμένην,
εὐφροσύνης ἐνθέου πεπλήρωμαι·
χαρὰν γὰρ μηνύεις, καὶ χαρὰν
καταγγέλλεις τὴν ἄληκτον.

Σοὶ δέδοται, ἡ χαρὰ Θεομητορ
ἢ ἐνθεος, σοὶ τὸ χαῖρε, πᾶσα κτί-
σις κραυγάζει Θεόνυμφε· σὺ γὰρ
μόνη Μήτηρ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ,
προωρίσθης Ἀγνή.

Τῆς Εὐας νῦν, δι' ἐμοῦ καταρ-
γεῖσθω κατάκριμα· ἀποδότω, δι'
ἐμοῦ τὸ ὀφείλημα σήμερον, δι' ἐ-

μοῦ τὸ χρέος, τὸ ἀρχαῖον δοθή-
τω πληρέστατον.

Υπέσχετο, ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τῷ
Προπάτορι, εὐλογεῖσθαι, ἐν τῷ
σπέρματι τούτου τὰ Ἐθνη Ἀγνή,
διὰ σοῦ δὲ πέρας, ἡ ὑπόσχεσις
δέχεται σήμερον.

Κοντάκιον. ἦχος, πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νι-
κητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δει-
νῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοὶ
ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς
ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευ-
θέρωσον, ἵνα κράζω σοὶ, Χαῖρε
Νύμφη Ἀνούμφευτε.

Ὁ Οἶκος.

Αγγελος Πρωτοστάτης οὐρανό-
θεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ
τὸ χαῖρε, καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ
φωνῇ· σωματούμενόν σε θεωρῶν
Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἴσατο, κραυ-
γάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα. Χαῖ-
ρε δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει. Χαῖρε
δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει. Χαῖρε τοῦ
πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις. Χαῖρε
τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.
Χαῖρε ὕψος δυσανάβατον ἀνθρω-
πίνοις λογισμοῖς. Χαῖρε βάθος
δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλ-
μοῖς. Χαῖρε ὅτι ὑπάρχεις Βα-
σιλέως καθέδρα. Χαῖρε ὅτι βαστά-
ζεις τὸν βαστάζοντα πάντα. Χαῖ-
ρε Ἀστὴρ ἐμφαινῶν τὸν Ἥλιον.
Χαῖρε γαστήρ ἐνθέου Σαρκώσεως.
Χαῖρε δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις.
Χαῖρε δι' ἧς θρεφουργεῖται ὁ Κτί-
στης. Χαῖρε Νύμφη Ἀνούμφευτε.

Ἀνά-

Ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κε΄. ἑορτάζομεν τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ο φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός, ἰδὼν τὸ πλάσμα του κατατυραννόμενον ὑπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ συρόμενον εἰς τὰ πάθη τῆς ἀτιμίας, καὶ εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν, ἠθέλησε νὰ στείλῃ εἰς τὸν κόσμον τὸν συνάναρχον Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, διὰ νὰ λυτρώσῃ αὐτὸ ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ διαβόλου· διὰ τοῦτο ἐνεπιστεύθη τὸ μυστήριον τοῦτο εἰς μόνον τὸν ἀρχάγγελον Γαβριήλ, προετοιμάσας καὶ τὴν ἀσπιλον, καὶ ἀειπαρθενον Μαρῖαμ, θυγατέρα Ἰωακείμ, καὶ Ἀννης τῶν δικαίων· ὅθεν ἐλθὼν ὁ ἄγγελος εἰς Ναζαρέτ τὴν πόλιν, εἶπε τῇ Θεοτόκῳ· «χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρῖα, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.» ἡ δὲ παρθένος Μαρῖαμ, εἶπε, «Καὶ πῶς ἔσαι μοι τοῦτο;» Ὁ δὲ ἔφη, Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι.» Καὶ εἶπεν, «Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥημά σου» καὶ εὐθέως μετὰ τὸν λόγον τοῦτον, συνέλαβεν ὑπερφυῶς ἐν τῇ ἀχράντῳ αὐτῆς κοιλίᾳ τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, μετὰ τὴν ἐπέλευσιν τοῦ παναγίου Πνεύματος εἰς αὐτήν· ἀπὸ τότε λοιπὸν ἐτετέλεθησαν οἰκονομικῶς ἅπαντα τὰ μυστήρια τοῦ Θεοῦ Λόγου, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἢ ἐν τῷ ἀγίῳ Πάσχα Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Σεννούφιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Αἱ ἅγιοι μάρτυρες Πελαγία καὶ Θεοδοσία, ζῆφει τελειοῦνται.

Ῥδὴ ζ' ὁ Βιρμός.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ Θεοόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, ἔχαιρον ψάλλοντες ὑπερῶν, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φῶς τὸ ἄυλον μηνύων ὕλη σώματος, ἐνωθησόμενον δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, φαιδρὸν Εὐαγγέλιον, θεῖα κηρύγματα, νῦν κραυγάζεις μοι, εὐλογημένος Πανάγνε, ὁ Καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Χαῖρε Δέσποινα Παρθένε, χαῖρε Πανάγνε, χαῖρε δοχεῖον Θεοῦ, χαῖρε λυχνία φωτός, Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις, Εὐας ἢ λύτρωσις, ὄρος ἄγιον, περιφανὲς ἀγίασμα, καὶ νυμφῶν ἀθανασίας.

Ψυχὴν ἤγνισε, καὶ σῶμα καθηγίασε, ναὸν εἰργάσατο, χωρητικόν με Θεοῦ, σκηπὴν θεοκόσμητον, ἐμφυχον τέμενος, ἢ ἐπέλευσις, τοῦ παναγίου Πνεύματος, καὶ ζωῆς ἀγνὴν Μητέρα.

Ως πολύφωτον λαμπάδα, καὶ Θεότευκτον, παστάδα βλέπω σε, νῦν ὡς χρυσὴ Κιβωτός, τοῦ νόμου τὸν πάροχον, δέχου Θεο-

νυμ-

νυμφε, εὐδοκῆσαντα, τὴν τῶν ἀνθρώπων βύσασθαι, διὰ σοῦ φθαρτὴν οὐσίαν.

Ἦδη Ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Ακουε κόρη Παρθένε ἄγνή· εἰ-
 » πάτω δὴ Γαβριήλ, βουλὴν ὑψί-
 » στου ἀρχαίαν ἀληθινήν, γενοῦ
 » πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοιμῆ Θεοῦ.
 » Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος βρο-
 » τοῖς ἀναστραφῆσεται· Διὸ καὶ
 » χαίρων βοῶ, Εὐλογεῖτε πάντα
 » τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εννοια πᾶσα ἤττάται βροτῶν,
 ἀντέφησεν ἡ Παρθένος, ζητοῦσα
 ἅπερ μοι φθέγγη παράδοξα. Ἡ-
 σθην σου τοῖς λόγοις, ἀλλὰ δέ-
 δοικα· θαμβηθεῖσα μὴ ἀπάτη με,
 ὡς Εὐαν πῶρρω πέμψης Θεοῦ,
 ἀλλ' ὅμως ἴδε βοᾶς· Εὐλογεῖτε
 πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύ-
 ριον.

Ιδε σοι τὸ ἄπορον λέλυται, φησί
 πρὸς ταῦτα ὁ Γαβριήλ. Καλῶς
 γὰρ ἔφησ τὸ πρᾶγμα δυστέκμαρ-
 τον. Λόγοις σῶν χειλέων πει-
 θαρχοῦσα λοιπὸν μὴ ἀμφίβαλλε
 ὡς πλάσματι, ὡς πράγματι δέ-
 πίσει· ἐγὼ γὰρ χαίρων βοῶ· Εὐ-
 λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
 τὸν Κύριον.

Νόμος οὗτος θεόθεν βροτοῖς, ἡ
 ἀμεμπτος αὐθις φησί, ξυνοῦ ἐξ
 ἔρωτος τόκον προέρχεται. Οὐκ
 οἶδα συζύγου παντελῶς ἠδονήν.
 Πῶς οὖν λέγεις ὅτι τέξομαι ;
 φοβοῦμαι, μὴ ἀπάτη λαλεῖς, ἀλλ'

ὅμως ἴδε βοᾶς· Εὐλογεῖτε πάντα
 τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρήματα, ἅπερ μοι φθέγγη σεμνή,
 ὁ Ἄγγελος πάλιν βοᾶ, συνή-
 θους πέλει λοχείας ἀνθρώπων
 θνητῶν, τὸν ὄντως Θεόν σοι ἐ-
 παγγέλλομαι, ὑπὲρ λόγον τε,
 καὶ ἔννοϊαν, σαρχοῦμενον ὡς οἶδεν
 ἐκ σοῦ· διὸ καὶ χαίρων βοῶ.
 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
 τὸν Κύριον.

Φαίγη μοι ἀληθείας ῥήτωρ, κατ-
 ἔθετο ἡ Παρθένος. Χαράς κοινῆς
 γὰρ ἐλήλυθας Ἄγγελος. Ψυχὴν
 οὖν ἐπεὶ καθήγησμαι Πνεύματι.
 Ὡς τὸ ῥημά σου γενέσθω μοι,
 σκηνοῦτω ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, πρὸς
 ὃν βοῶ μετὰ σοῦ, Εὐλογεῖτε πάν-
 τα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία. Ἄκουε Κόρη.

Ἦδη Θ'. Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν
 μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν
 δόξαν. Ὁ Εἰρμός.

Ως ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ, Ψαυ-
 » ἔτω μηδαμῶς χεῖρ ἀμυήτων,
 » Χεὶλή δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ
 » ἀσιγήτως, Φωνὴν τοῦ Ἄγγε-
 » λου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει
 » βοάτω, Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ
 » Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Υπὲρ ἔννοϊαν συλλαβοῦσα Θεόν,
 τῆς φύσεως θεσμούς· ἔλαθες κόρη.
 Σὺ γὰρ ἐν τῷ τίχτειν, τὰ μητέ-
 ρων διέδρας, ῥευστὴ φύσις περ

καθεστηκυῖα· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις, Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν κτλ.

Πῶς πηγάζεις γάλα Παρθένης Ἀγνῆς; οὐ φέρει ἐξείπειν γλῶσσα βροτεία. Ξένον γάρ φύσεως ἐπιδείκνυσαι πρᾶγμα, νομίμου γονῆς ὄρους ὑπερβαίνουσα· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις, Χαῖρε κεχαριτωμένη...

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν. κτλ.

Μυστικῶς ταῖς ἱεροτεύκτοις γραφαῖς, λαλεῖται περὶ σοῦ Μήτηρ ὑψίστου. Κλίμακα γὰρ πάλαι Ἰακώβ σε προτυποῦσαν, Ἰδὼν ἔφη βᾶσις Θεοῦ αὐτῆ· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις, Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα. Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν.

Θαυμαστόν τῷ ἱεροφάντῃ Μωσεῖ, ἡ βάτος καὶ τὸ πῦρ ἔδειξε τέρας· ζητῶν δὲ τὸ πέρασ εἰς διάβασιν χρόνου, ἐν κόρῃ Ἀγνῆ ἔφη κατοπτεύσω, ἧ ὡς Θεοτόκῃ λεχθείη· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Καὶ νῦν. Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν.

Δανιήλ σε ὄρος καλεῖ νοητὸν, Γεννήτριαν Θεοῦ ὁ Ἡσαίας, Βλέπει δὲ ὡς πόκον Γεδεών· ὁ Δαβὶδ, δὲ Ἀγίασμα φάσκει, πύλην δὲ σε ἄλλος· ὁ δὲ Γαβριὴλ σοὶ κραυγάζει, Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκούσθητε.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον, γνωρίζεται Μυστήριον, ὁ τοῦ Θεοῦ Πατὴρ ὁ Λόγος, Υἱὸς Παρθένου Μαρίας, δι' εὐσπλαγχνίαν γίνεται, καὶ χαρὰς Εὐαγγέλια, ὁ Γαβριὴλ προσφθέγγεται· μεθ' οὗ βοήθωμεν ταύτῃ. Χαῖρε Μήτηρ Κυρίου· Δίς.

Εἰς τοὺς Αἰῶνες, Πᾶσα πνοή, ἰσῶμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. ἦχ. α'.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων, ὁ Γαβριὴλ καταπτὰς, εἰς Ναζαρέτ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε· συλλήψη Υἱόν, τοῦ Ἀδάμ ἀρχαιότερον, καὶ ποιητῆν τῶν ἀπάντων καὶ λυτρωτῆν, τῶν βοώντων σοὶ τὸ, Χαῖρε Ἀγνῆ·

Ὁμοιον.

Ο Γαβριὴλ τῇ Παρθένῳ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐξ Οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ, Χαῖρε· συλλήψη ἐν γαστρὶ σου τὸν σοὶ χωρητὸν, καὶ τῷ Κόσμῳ ἀχώρητον, καὶ ποιητῆν τῶν αἰῶνων καὶ λυτρωτῆν, τῶν βοώντων σοὶ τὸ Χαῖρε σεμνή·

Ὁμοιον.

Ο συναίδιος Λόγος τοῦ προανάρχου Πατρός, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν οἶκτον λαβῶν, τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος, καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβῶν, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον.

Ο ἐκ Πατρὸς αἰδίως, καὶ ἐκ Μη-
τρὸς χρονικῶς, φανερωθεὶς τῷ
Κόσμῳ, ὑπερουσίος Λόγος,
μορφὴν δούλου λαμβάνει, καὶ γί-
νεται σὰρξ, μὴ ἐκστὰς τῆς Θε-
ότητος, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάτ-
τει ἐν τῇ γαστρὶ, τῆς ἀσπόρου
συλλαβούσης αὐτόν.

Δόξα καὶ νῦν ἤχος β'.

Θεοφάνους.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, ἀνα-
καλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς
τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται,
ἵνα τοῦ χειρόνος μεταλαβῶν,
μεταδῶ μοι τοῦ βελτίονος· ἐψεύσ-
θη πάλαι Ἀδὰμ, καὶ Θεὸς ἐπι-
θυμήσας, οὐ γέγονεν ἄνθρωπος γί-
νεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ
ἀπεργάσῃται· εὐφραίνεσθω ἡ κτί-
σις, χορεύτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρ-
χάγγελος Παρθένω, μετὰ δέους
παρίσταται, καὶ τὸ· Χαῖρε κομί-
ζει, τῆς λύπης ἀντίθετον· ὁ διὰ
σπλάγγνα ἐλέους, ἐνανθρωπήσας
Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Λίδοται δὲ καὶ ἄγιον ἔλκιον τοῖς Ἀδελ-
φοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ
ἐκ τοῦ Κανόνος Ὡδῆ, γ'. καὶ ς'. Εἰ
σοδικόν. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ
ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
τὸ Ἀπολυτικίον. Σήμερον τῆς σωτη-
ρίας. Δόξα, καὶ νῦν· Κοντάκ. Τῇ ὑπερ-
μάχῳ τὸ Τριτάγιον. Ὁ Ἀπό-
στολος.

Προκείμενον ἤχος δ',

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν. στιχ. Ἄσα-
τε τῷ Κύριῳ ἄσμα καινόν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοὶ ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγι-
αζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες. Δι' ἣν
αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται, ἀδελφοὺς
αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγ-
γελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς
μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω
σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι
πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν,
Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παῖδια, ἃ μοι
ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παι-
διά κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵμα-
τος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως με-
τέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ
θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κρά-
τος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέ-
στι τὸν διάβολον καὶ ἀπαλλάξῃ
τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ
παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δου-
λείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων
ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος
Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν
ᾧφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς
ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται
καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς
τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς
ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ
πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύ-
ναιται τοῖς πειραζομένοις βοηθη-
σαι.

Ἀλληλουῖα ἤχ. α'. Καταβήσεται
ὡς ἕτερος ἐπὶ πόκον. στιχ. Ἔσται τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐλόγημένον.

Εὐ·

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συνέλαβεν Ἐλισάβ-
 βητ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου, καὶ περιέκρυ-
 βεν ἐαυτὴν μῆναςπέντε.

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ
 Χρυσοστόμου. Κοινωνικόν. Ἐξελέξατο
 Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς
 κατοικίαν ἑαυτοῦ. Ἀλληλουῖα.

Ὁ ἈΡΧΑΓΓΕΛΟΣ ΓΑΒΡΙΗΛ.

26. Μαρτίου. Ἡ Σύναξις τοῦ
 Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι εἰ μὲν τύχη Σάβ-
 βατον, ἢ Κυριακὴ, συμπάλλεται ἡ ἀ-
 κολουθία τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀρ-
 χαγγέλου. Προηγείται δὲ πρῶτον τῆς
 ἑορτῆς.

Τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα
 ψάλλ. τῆς ἑορτῆς 3. καὶ τὰ παρόντα
 προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου ἤχος. α΄.

Πανεύφημοι μάρτυρες.

Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ
 θεοειδέστατος, ὁ φωταυγῆς καὶ
 οὐράνιος, φῶς τὸ τρισήλιον, καθ-

οῦρα

ορών και βλέπων, σὺν ταῖς ἀνωτάξεσι, τὸ θεῖον και φοικῶδες μυστήριον, εὐηγγελίσαστο, τῇ παρθένῳ ἀφικόμενος, και πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρῖν, τοῖς Ἀγγέλοις ἀγνωστον, και πρὸ αἰῶνων ἀπόκρυφον, μόνος πεπίστευσαι, Γαβριὴλ και τοῦτο· τῇ μόνῃ τεθάρρηκας, Ἀγνή εἰς Ναζαρετ ἀφικόμενος· μεθ' ἧς ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, και τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁμοιον.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα

Φωτὸς ὢν ἀνάπλεως ἀεὶ, και ποιῶν τὸ θέλημα, και ἐκτελῶν τὰ προστάγματα, τοῦ παντοκράτορος, ἀρχηγὲ Ἀγγέλων, Γαβριὴλ πανάριστε, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας περισώζε, ἀεὶ αἰτούμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, και τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα και νῦν ἤχ. πλ. β'. Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ φύλ. 694.

Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ, Φῶς ἰλαρόν, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. εἶτα, τὰ β'. ταῦτα τῆς εὐρητής.

Τῆς ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἰσήλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ. Ὁρθη δὲ αὐτῷ Ἀγγελος Κυρίου, ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τῆς βάτου, και ὅρα ὅτι ἡ

(TOM. B').

βάτος καίεται πυρὶ, ἡ δὲ βάτος οὐ κατακαίετο· εἶπε δὲ Μωσῆς, Παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο, τί ὅτι οὐ κατακαίεται ἡ βάτος; Ὡς δὲ εἶδε Κύριος ὅτι προάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν ἐκ τῆς βάτου λέγων, Μωσῆ, Μωσῆ· ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστι Κύριε; και εἶπε· Μὴ ἐγγίσῃς ὠδελῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ σὺ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστὶ. Και εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ πατρός σου, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, και ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, και ὁ Θεὸς Ἰακώβ· ἀπέστρεψε δὲ Μωσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἠύλαβετο γὰρ καταβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου, τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, και τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν· οἶδα γὰρ τὴν δύνην αὐτῶν, και κατέβην τοῦ ἐξελέσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, και ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, και εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν και πολλήν, εἰς γῆν βρέουσαν μέλι και γάλα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κύριος ἐκτίσέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με· ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, και πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι· πρὸ τοῦ προσελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· πρὸ τοῦ ὄρη ἐδρασεθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γενεῶν

με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους, καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἐνίκα ἤτοιμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ, καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ Θρόνον ἀπ' ἀνέμων. Ἐνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθη πηγὰς ὑδάτων τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἐν τῷ τιθέσθαι τῆς θαλάσσης ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὕδατα, ἃ οὐ παρελεύσεται στόματος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἤμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα· ἐγὼ ἤμην ἣ προσέχαιρε, καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραϊνόμενη ἐν προσώπῳ αὐτοῦ, ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἀπόστιχα. Τῶν οὐρανίων ἀψίδων· ὁ Γαβριήλ. φύλ. 702. Τροπάριον ἡχ. δ'. Τῶν οὐρανίων. φύλ. 176. καὶ τῆς ἑορτῆς. Σήμερον τῆς Σωτηρίας. φύλ. 696.

Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ Κανὼν τοῦ Ἀρχαγγέλου. ἠδὲ, α. ἡχ. δ'.

Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Ως φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀκρότατον, ἀδλοῖς μεθέξει, θεῖον καὶ ἄλλον, ἱκετεύω σε, Ἀρχάγγελε Κυρίου, φώτισον πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Στησώμεθα σήμερον, χοροὺς ἐνθέους γηθόμενοι, τὸν πρῶτον γεραίροντες τῶν ἀσωμάτων Νοῶν, τὸν τὴν ἀρρήτον, χαρὰν· μεμνηνυκότα, ἐν Κόσμῳ φοιτήσασαν δι' ἀγαθότητα.

Προστάτην σε μέγιστον, καὶ

πρὸς Θεὸν ἀντιλήπτορα, καὶ τετ-
χος, καὶ στήριγμα, Γαβριήλ ἔχον-
τες, οἱ ποθοῦντές σε, ρυόμεθα
κινδύνων, καὶ βλάβης τοῦ ὄψεως
ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Αγνήν σε πανάμωμον, ὁ Γαβριήλ
ὡς ἑώρακε, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποι-
να, λαμπρῶς ἐδόησεν, ἀπειρόγα-
με, βροτῶν ἢ σωτηρία, Ἀγγέλων
τὸ καύχημα καὶ σεμνολόγημα.

ἠδὲ Γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Μεθέξει φωτὸς ἀυλωτάτου, ὡς
ἄυλος ὄντως Γαβριήλ, ἀύλως φω-
τιζόμενος, φῶς καθαράτης δεύτε-
ρον, τοὺς ὑλικοὺς ἐκάστοτε, βρο-
τοὺς φωτίζων ὑμνοῦντάς σε.

Μεγίστης εὐκλείας ἡξιώθης, τὸ
μέγα μυστήριον ἡμῖν, ἀνακαλύ-
ψας μέγιστε, Ἀγγέλων δι' οὗ
ἤρθημεν, οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς μέγι-
στον, ὕψος μεγάλως τιμῶντές σε.

Επίφανον πᾶσιν οὐρανόθεν, τοῖς
πόθῳ ζητοῦσί σε αἰεὶ, καὶ παῦσον
τὸ κλυδώνιον, τὸ καθ' ἡμῶν κι-
νούμενον, τῶν πειρασμῶν καὶ
θλίψεων, ὧ Γαβριήλ Ἀρχιστρά-
τηγε. Θεοτοκ.

Γνωρίζων τὸ πάλαι κεκρυμμέ-
νον, μυστήριον Κόρη σοι πρῶτε, ὁ
Γαβριήλ ἐκραύγαζε· Χαῖρε Θεοῦ
παλάτιον, ἐν ᾧ οἰκήσας ἅπαντας,
βροτοὺς θεώσει ὡς εὐσπλαγχνος.

Κάθισμα ἡχοῦ α. Τὸν τάφον σου.

Ο μέγας Γαβριήλ, ἀρχηγὸς τῶν
Ἀγ.

Ἄγγέλων, δεικνύμενος αἰεὶ, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζει, τὸ θεῖον μελώδημα, τῇ Τριάδι γηθόμενος· τοῦτον ἅπαντες, μεγαλοφώνως ἐν πίστει, ἀνυμνήσωμεν, καὶ καθαρὰ διανοίᾳ, αἰσίως δοξάσωμεν.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν σὺ πρωτεύων, τὸ πρὸ αἰώνων ὀρισθὲν φρικτὸν μυστήριον, Γαβριὴλ μόνος ἐνδοξεπεπιστευσαι, τόκον τὸν ἀπορρήτῳ τῆς Ἀγίας Παρθένου, Χαῖρε προσφωνῶν αὐτῇ, ἡ κεχαριτωμένη· χρεωστικῶς σε ὅθεν οἱ πιστοὶ, ἐν εὐφροσύνῃ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Ἦδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ιστασο μεθέξεισι θεαρχικαῖς, πάλαι Γαβριὴλ ἀξιάγαστε, καταφαιδρύνων, τὸν προφήτην Δανιὴλ, καὶ ἐντιθείς τὴν δήλωσιν, τῶν ἀγνοουμένων ἐν Πνεύματι.

Στόμασι πηλίνοις σε χαρμονικῶς, πύρινον τῇ φύσει ὑπάρχοντα, ἀνευφημοῦμεν, ἐξελοῦ ἡμᾶς πυρός, διηνεκῶς φλογίζοντος, θείαις Γαβριὴλ μεσιτείαις σου.

Τὴν ὑπὲρ τὸν Ἥλιον θεῖαν στολὴν, δόξῃ ἀπορρήτῳ ἀστράπτουσαν, ἡμφιεσμένος, στρατηγὲ τῶν λειτουργῶν, τῷ Βασιλεῖ παρίστασαι, τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Ολην σε τῷ Πνεύματι ὁ Γαβριὴλ, περιηγησιμένην πανάμωμε, κατανόησας, ἐκβοᾷ σοι ἐμφανῶς· Χαῖ-

ρε ἀράς ἡ λύτρωσις, καὶ τῶν προπατόρων ἀνάκλησις.

Ἦδὴ Ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νοὸς κατὰ μέθεξιν, τοῦ πρώτου φωτιζόμενος, δεύτερον ὠράθης φῶς κραυγάζων, σὺν ταῖς ἀπείροις Ἄγγέλων τάξεσιν. Ἅγιος Θεὸς ὁ παντουργός, Υἱὸς ὁ συνάναρχος, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ σύνθρονον.

Τὸ εἶδος σου πύρινον, τὸ κάλλος ὑπερθαύμαστον, ἅπασαν διάνοιαν ἐκπλήττον, ἔμεγα τὸ κλέος Γαβριὴλ μέγιστε, θείων ἀσωμάτων λειτουργγέ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Ο θεῖος ὡς εἶδέ σε, καιρῷ τοῦ θυμιάματος, πάλαι συνεστῶτα Ζαχαρίας, μένει κωφεύων· οὐ γὰρ ἐπίστευσε, σοῦ τῇ ἀγγελίᾳ τῇ φρικτῇ, ἣν περ ἐξεφώνησας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἀγιάσματος, ὑπάρχουσα Πανάμωμε, φωνῇ Γαβριὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸν ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενον, τέτοκας πανάγιον Θεὸν, πάντας ἀγιάζοντα, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον.

Ἦδὴ ς'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Γεώδεις γλῶσσαι γεραίρειν σε, τὸν νοῦν τὸν φωταυγῆ καὶ οὐράνιον, οὐκ ἐξιχύουσι, περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν ἀρρήτως θείαις λαμπρότησιν.

Αχτίς Ἡλίου πολύφωτε, πύρινων λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε,

ταῖς σελασφόροις σου, πρὸς τὸν
 Δεσπότην δέησαι, τοὺς ὑμνητάς
 σου σκότους παθῶν ἐξάρπασον.

Βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τὴν
 Πίστιν τὴν ὀρθόδοξον κράτυνον,
 παῦσον τὰ σχίσματα, τῆς Ἐκκλη-
 σίας Ἀρχάγγελε, ταῖς πρὸς τὸν
 Κτίστην πάντων σου παρακλήτε-
 σιν. Θεοτοκίον.

Ρημάτων θείων ἠπήκοος, Ἀγνή
 τοῦ Γαβριὴλ ἐχρημάτισας, καὶ τὸν
 προάναρχον, Λόγον σαρκὶ ἀπεκύη-
 σας, τῆς ἀλογίας Κόσμον ἀπολυ-
 τρούμενον.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἐορτῆς εἰ βού-
 λει, ἢ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶδὲ τύχη ἐν
 Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, λέγε τὸ Κον-
 τάκιον. Καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μνηὶ κς' μνήμην ἐπιτελοῦ-
 μεν τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ τοῦ ὑπη-
 ρετήσαντος τὸ μυστήριον τῆς τοῦ Χρι-
 στοῦ οἰκονομίας.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν
 ἁγίων εἴκοσι ἕξ μαρτύρων, Βα-
 θουσαίου, καὶ Οὐίρκου Ἱερέων,
 καὶ τῶν δύο υἱῶν αὐτῶν, καὶ τρι-
 ῶν θυγατέρων, καὶ τῶν λοιπῶν
 σὺν αὐτοῖς μαρτύρων.

† Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων
 Κοδράτου, Θεοδοσίου, Ἐμμανου-
 ῆλ, καὶ ἑτέρων τεσσαράκοντα, τῶν
 ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἕφιει ἀθλησάν-
 των.

† Ὁ ὁσιος πατὴρ ἡμῶν, καὶ
 ὁμολογητῆς Στέφανος ὁ ἡγούμε-

νος, τῆς Τριγλίας, ἐν εἰρήνῃ
 τελειοῦται ἐν ἔτει 815.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει
 Ἰωάννου τόκον ἐνδοξε ἐμήνυσας,
 τῷ Ζαχαρία ποτέ, ἔνδον τοῦ θεί-
 ου Ναοῦ, ἐστῶτι καὶ ψάλλον-
 τι τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ὑπερύ-
 μνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
 καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Η περιδοξος τοῦ οἴκου σου εὐ-
 πρέπεια, περιφανῶς Γαβριὴλ,
 καθαγιάζει ψυχὰς, πιστῶν καὶ
 προτρέπεται μεγαλοφώνως βοᾶν,
 ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύ-
 ριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αμπερυνόμενος μεθέξει Ἀρχι-
 στρατήγε, πρώτου φωτὸς μυ-
 στικῶς, δευτερον φῶς ἀληθῶς,
 ὠράθης τοὺς μέλποντας φωτιζῶν
 πάντοτε ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πα-
 τέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλο-
 γητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Απεστάλη Γαβριὴλ ὁ Ἀρχιστρά-
 τηγος, χαρὰν μηνύων σοι, Παρ-
 θενομήτορ Ἀγνή· δι ἧς λύπη
 πέπαυται, καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς,
 ἀπεστείρωται, καὶ εὐλογία ἡν-
 θησε, τοῖς πιστοῖς εἰς τοὺς αἰ-
 ῶνας.

Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ
 καμίνῳ.

Ιερολογίαις ἱεραῖς σε, λαὸς ἱ-
 ερός ὑμνεῖ γηθόμενος· σὺ γὰρ τὸν
 παναίτιον, Λόγον σωματούμενον,
 τὸ καθ' ἡμᾶς Ἀρχάγγελε, τῇ
 ἐξ ἡμῶν προφωνεῖς, Παρθένω
 ὑπέρ

ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον· ὄθεν σε τιμῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοὶ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρώτῳ αὐλῶς Ἀρχάγγελε ἐνούμενος, στόματι πυρίνῳ σου, μέλπεις τὸ μελῳδῆμα, τὸ φοβερὸν ὃ μέλπουσι, πάντων Ἀγγέλων χοροὶ τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερῦψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐκλείαις σαφῶς πεποιχιλμένοι, ταῖς θείαις διέρχῃ τὰ οὐράνια, εἶτα τὰ ἐπίγεια, ἀποπεραιούμενος, τὰ ἱερά θελήματα Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, Ἀγγέλων Γαβριὴλ ἀρχηγέτα, κλέος τῶν ἐν πίστει, ἀεὶ σε εὐφημούντων.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος, ἀνθρώποις προσομιλησαι προελόμενος, ἔσχε σε προτρέχοντα, καὶ προασπιζόμενον, τὸ ἱερόν παλάτιον, ὃ ἱερεῖ Γαβριὴλ, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερῦψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁς θρόνον τερπνὸν τοῦ Βασιλέως, ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν, ὡς τὸν ὑπερούσιον μόνην οὐσιώσασαν, τὸν τοὺς βροτοὺς θεώσαντα ἐνώσει χρεῖττονι, γεννήτεως ἀρρήτου καὶ ξένης, τὴν εὐλογημένην ὑμνήσωμεν Παρθένον.

Ὡδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Ιστασαι φρικτῶς, τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος διακονούμενος, καὶ καταστραπτόμενος, φωτοχυσίαις

ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἱερῶς θεούμενος καὶ φῶς δρώμενος, καὶ φωτίζων πίστει τοὺς τιμῶντάς σε, ἱερεῖ Γαβριὴλ μεσιτείας σου.

Ὅσπερ Οὐρανός, ὁρᾶσαι κατάστερος θείαις λαμπρότησιν, ὡσπερ στρατηγέτης δὲ, χερσὶ κατέχεις σκῆπτρον ὑπέρλαμπρον, καὶ διαθέεις ἅπασαν τὴν γῆν τὸ βούλημα, τοῦ Δεσπότη, πάντοτε ποιούμενος, καὶ δεινῶν τοὺς πιστοὺς ἐξαιρούμενος.

Στήτον τὸ δεινὸν, βαρβάρων κλυδόνιον ἐπεγειρόμενον, πάντοτε τοῖς δούλοις σου· τῆς Ἐκκλησίας παῦσον τὰ σχίσματα· τοῖς ὑμνηταῖς σου βράβευσον πταισμάτων λύτρωσιν βασιλεῖτε, δώρησαι τὰ τρόπαια, Γαβριὴλ τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου.

Ἡ περικαλλῆς, δυὰς καὶ περίδοξος Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, θρόνον παριστάμενοι, τῆς θείας δόξης πᾶσιν αἰτήσαθε, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, ὡς προστάται, ὡς τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Δεσπότη ἐν πᾶσι μιμούμενοι. Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀσραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε καὶ κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑψίλιον, καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεογεννητορ Πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων, πάντων τὸ διάσωμα, τῶν ἀπαύστοις φωναῖς εὐφημούντων σε.

Ἐὰν τύχη ἐν σαββάτῳ, ἡ Κυριακή

φήτης Ἄνανι, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις

Ἐξαψευιλ. Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

28. Μαρτίου τοῦ ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ νέου·

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας καὶ 3. τοῦ ὀσίου ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Βίον ἀκηλίδωτον, ὑπομονὴν καὶ πραότητα, καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον ἐγκράτειαν ἀμετρον, παννύχιον στάσιν, κατάνυξιν θεῖαν, πίστιν ἐλπίδα ἀσφαλῆ, ἐν συμπαθείᾳ Πάτερ κτησάμενος, ὡς Ἄγγελος ἐβίωσας ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ σώματος, Ἰλαρίων μακάριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁμοιον.

Επίγειος Ἄγγελος, καὶ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ἐχρημάτισας Ὅσιε, πηγὴ κατανύξεως, συμπαθείας ρεῖθρον, πέλαγος θαυμάτων, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, ἐλαΐα ὄντως Θεοῦ κατάκαρπος, ἐλαΐφ τῶν καμάτων σου, καθιλαρύνων τὰ πρόσωπα, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε, Ἰλαρίων μακάριε.

Ὁμοιον.

Ονοῦς σου λαμπόμενος, ταῖς θεिकाῖς ἐπιγνώσεσι, τῶν τοῦ σώματος ὑπερθεν, παθῶν ἐχρημά-

τισεν, ἀμιγῆς τῶν κάτω, φέρων χαρακτήρας, καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἑαυτῷ, τὸ θεῖον κάλλος καὶ γνωρίζόμενος, ὅλος θεοειδέστατος, τῆ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἰλαρίων Πατὴρ ἡμῶν, μοναζόντων ἀγλαΐσμα.

Δόξῃ καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον φύλ. 11. Ἀπόσιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρωὶ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κή. μνήμη τοῦ ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ νέου, ἡγουμένου μονῆς τῆς Πελεκητῆς τῆς κειμένης εἰς τὴν Προῦσαν, πόλιν τῆς Βυθηνίας.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἀπόστολος Ἡρωδίων, ἐπίσκοπος τῶν νέων Πατρῶν, συλληφθεὶς ὑπό τε τῶν εἰδωλολατρῶν καὶ Ἰουδαίων, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

29. Μαρτίου. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Μάρκου, ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, καὶ Κυρίλλου Διακόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, Ἰωάνᾳ, καὶ Βαραχηαίου.

Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἁγίου. ἤχος α'.

Σταυρὸς κατεπάγη ἐν κρανίῳ.

Εν στάσει γενναία Ἱεράρχα,

κα-

κατέβαλες ἐχθροῦ τὰς παρατάξεις, καὶ λαοὺς ἐκ τῆς πλάνης τῶν θλίψεων ἐρρύσω.

Ὁμοιον.

Εκτάσει τῶν χειρῶν σου Ἱεράρχα, ἐνδυναμώσας τοὺς συνάθλους ἐν πόνοις, ἀνίσχυρον ἐχθροῦ ἀνέδειξας τὸ κράτος.

Ὁμοιον.

Ως μύστης καὶ Μάρτυς τοῦ Δεσπότη, καὶ Διδάσκαλος σοφὸς τῆς Ἐκκλησίας Ἱεράρχα, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει ἀπαύστως.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον Παρθένη πανύμνητε φύλ. 10 Ἀπόσχη τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κθ'. μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Μάρκου, ἐπισκόπου Ἀρεθουσίαν, Κυρίλλου διακόνου, καὶ ἐτέρων πολλῶν.

Ο ἅγιος Μάρκος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου ἐν ἔτει 328· διὰ δὲ τὰς ἀρετάς του ἐγένετο ἐπίσκοπος Ῥενδίνης τῆς Μακεδονίας· ἐπειδὴ δὲ ἐκρήμισε ναόν τινα εἰδωλικόν, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ σκληρὰ βασανισθεὶς μετὰ τοῦ Κυρίλλου, ἐν Κυρίῳ τελειοῦνται ἀμφότεροι.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἰωάνης καὶ Βαραχῆσιος, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς, Ζανιθᾶς, Λάζαρος, Μαρουθᾶς, Ναρσης, Ἡλίας, Μάρης, Αβιβος, Σηθεήθης, καὶ Σάβ-

βας, οἱ ἐκ Περσίας ὀρμώμενοι, ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

† Ὁ ὄσιος πατὴρ ἡμῶν καὶ δολογητῆς Εὐστάθιος ἐπίσκοπος Βιθυνίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβίαις.

Ἐξαποσειλ. Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

=====

30. Μαρτίου. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ ὁσίου ἤχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, διαπαντὸς ἀληθῶς, τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἐφερες, μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ Θεόπνευστα λόγια πάνσοφε. καὶ τὴν ἐκεῖθεν ἀναπηγάζουσαν, χάριν ἐπλούτησας, γεγονῶς μακάριος, τῶν ἀσεβῶν, πάντων τὰ βουλεύματα καταστρεφόμενος. Ὁμοιον.

Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, ταῖς τῶν δακρύων πηγαῖς, τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, καὶ παννύχοις στάσει, τὸν Θεὸν ἰλασκόμενος, ἀνεπτέρωθης πρὸς τὴν ἀγάπῃσιν, τὴν τούτου μάκαρ καὶ ὠραιότητα· ἧς ἐπαξίως νῦν, ἀπολαύεις ἄληκτα χαρμονικῶς, μετὰ τῶν συνάθλων σου, Θεόφρον Ὅσιε.

Ὁμοιον.

Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, ἀναπτέρω

ρώτας τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ Πίσ-
στεως, κοσμικῆς συγχύσεως, ἐβδέ-
λύξω τὸ ἄστατον, καὶ τὸν Σταυ-
ρόν σου ἀναλαβόμενος, τῷ παν-
τεπόπτῃ κατηκολούθησας, σῶμα
δυσήμιον, ἀγωγαῖς ἀσκήσεως
τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμε-
νος, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ἁγιον
Νύμφην σε παρθένε φύλ. 9. Ἀπόστιχ
τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ τὸ Μαρτυρικόν
τοῦ ἤχου καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ λ΄. μνήμη τοῦ ὁσίου
πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγρη-
φέως τῆς Κλίμακος.

Οὗτος ὁ ἅγιος ὑπῆρχεν ἐπὶ Ἰ-
ουστίνου τοῦ νεωτέρου Βασιλέως
ἐν ἔτει 570. ἀπελθὼν δὲ εἰς τὸ
Σίναιον ὄρος, ἐγένετο μοναχός,
ἐνθα συνέγραψε καὶ τὴν πάνσοφον
βίβλον, τῶν θείων καὶ πνευματι-
κῶν ἀναβάσεων, ἧτις καὶ, Κλί-
μαξ ἐπονομάζεται· μετὰ δὲ τὴν
συγγραφὴν τῆς βίβλου ταύτης,
κατέλιπε τὸν πρόσκαιρον βίον, καὶ
μετετέθη πρὸς τὴν αἰώνιον ἀνά-
παυσιν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Προφή-
της Ἰωὰδ, ἡ Ἰωήλ, ὁ ἐκ Σαμα-
ρείας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Ἰωάννης, Πατρι-
άρχης Ἱεροσολύμων, καὶ ἡ ἁγία
Εὐβούλη ἡ μήτηρ τοῦ ἁγίου Παν-
τελεήμονος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νέος Ἱερομάρτυς
Ζαχαρίας, ὁ ἐν Κορίνθῳ μαρτυ-

ρήσας ἐν ἔτει 1684, ξίφει τε-
λειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον. Ἡ λοιπὴ ἀκο-
λουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

31. Μαρτίου. Τοῦ ἁγίου Ἱερο-
μάρτυρος Ὑπατίου, ἐπισκόπου
Γαγγρῶν.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα
ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3, τοῦ
ἁγίου, ἤχος, δ΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Ὑπάτιε, ἐν ἐγ-
κρατεία καλῶς, ἐκτραφεὶς εἰς πε-
ρίδοξον, ἀρετῶν ἐπηύξητας, ὕψος
ἀνατεινόμενος, πρὸς θεωρίαν μυ-
στικωτάτην σαφῶς, Χριστοῦ τὸ
κάλλος κατοπτριζόμενος· οὐ ταῖς
ἐλλάμψεσι, νοῦν τε καὶ διάνοιαν
καταυγασθεὶς, πᾶσιν ἐναπήστρα-
ψας, τὰς τῶν θαυμάτων αὐγάς.

Θεοτοκίον.

Πάτερ Πατέρων Ὑπάτιε, ὀρθο-
δοξίας φωτὶ, ἀπαστράψας κατηύ-
γασας, διανοίας ὅτι, τῶν πι-
στῶς προστρεχόντων σοι, καὶ
τὰς Ἀρείου κόρας ἡμαύρωσας,
ἀποκηρύξας τῆς Ἐκκλησίας Χρι-
στοῦ· ὅθεν φωστῆρά σε, κεκτη-
μένοι ἅπαντες τὴν ἱεράν, μνήμη-
ν σου γεραίρομεν, καὶ μαχαρίζο-
μεν. Ὁμοιον.

Πάτερ ἱερὲ Ὑπάτιε, τὸν Βασι-
λέα Χριστὸν, ὃν τρανώς ἀνε-
κῆ-

κήρυξας, Πατρὶ ὁμοούσιον, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τὰς τῶν θαυμάτων ἀκτίνας ἐλαμψας, φωταγωγησας πᾶσαν ὑφήλιον δράκοντα ἔκτεινας, καὶ θερμῶν ἀνάβλυσιν σαῖς προσευχαῖς, ὑδάτων ἐξέβλυσας, εἰς ἰατρείαν ψυχῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον Νύμφην σε παρθένη φύλ. 9. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ λά. μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ὑπατίου τοῦ ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Οὗτος ὁ ἅγιος διὰ τὰς ἀρετάς του ἐγένετο ἐπίσκοπος Γαγγρῶν, τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ πόλεως Γαλατείας· ἔζη ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἐν ἔτει 325· ὑφ' οὗ καὶ μεγάλως ἐδοξάσθη διὰ τοῦ ἐξῆς γενομένου θαύματος. Δράκων τις μέγας ἕως ἐξήκοντα πηχῶν τὸ μῆκος, ὡς ἐλέγετο, εἰσῆλθεν εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον τοῦ Βασιλέως καὶ οὐδένα ἄφηγε νὰ εἰσέλθῃ. Ὅθεν ὁ ἅγιος προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, προσέρχεται, καὶ προσευχὴν πρὸς τὸν

θεὸν ποιήσας καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἐπικαλεσθεὶς, ἐβρίψε τὸν δράκοντα εἰς τὸ πῦρ. Θέλων δὲ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸν οἰκειὸν θρόνον, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν τῆς Ναβάτου αἰρέσεως, καὶ εἰς ποταμὸν ῥιφθεὶς, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀκάχιος ἐπίσκοπος Μελιτινῆς ὁ ὁμολογητῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, κατὰ τὸ 251. ἔτος.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Μένανδρος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι τριάκοντα ὀκτῶ μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ὁσιος Στέφανος ὁ θαυματουργός, καὶ ὁ ὁσιος Βλάσιος ὁ ἐκ πόλεως Ἀμωρίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀβδάς, ἐπίσκοπος Περσίας, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἑννέα μάρτυρες διὰ ποικίλων βασάνων βασανισθέντες, τελειοῦνται,

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

Ἐχον ἡμέρας 30, ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11.

Εἰς τὴν πρώτην ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τῆς Ὁσίας, ἤχος πλ. 6'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σὲ μὲν διεκώλυε, τῆς τῶν σεπτῶν ἐποπτείας, μολυσμῶν τὸ πρότερον, καὶ ἐπισυρόμενον μιαντήριον· ἡ δὲ σὴ αἰσθησις, καὶ τῶν σοι Θεόφρον, πεπραγμένων ἡ συνειδησις, τὴν πρὸς τὰ κρείττονα, σοὶ ἐπιστροφὴν ἐνεργάσατο. Εἰκόνα γὰρ προσβλέψασα, τῆς εὐλογημένης Θεόπαιδος, πάντων καταγνοῦσα, πταισμάτων σου Πανεύφημε τῶν πρὶν, ἐν παρρησίᾳ τὸ τίμιον, εὖλον προσεκύνησας.

Ὅμοιον.

Τόπους προσκυνήσασα, περιχαρῶς τοὺς ἁγίους, ἀρετῆς ἐφόδιον, σωτηριωδέστατον ἔνθεν εἴληφας, καὶ σφοδρῶς ἔδραμες, τὴν καλὴν πορείαν, καὶ τὸ βεῖθρον ἐκπεράσασα τὸ Ἰορδάνειον, τὸ τοῦ Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα, προθύμως κατεσχῆνωσας, καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀγριότητα, διὰ πολιτείας, ἡμαύρωσας λεπτήσασα σαρκός, δι' ἐγκρατείας ἀείμνηστε, **Μ**ῆτερ τὰ οἰδήματα.

Ὅμοιον.

Ερημον οἰκήσασα, τῶν σῶν πα-

θῶν τὰς εἰκόνας, εὐσεβῶς ἀπήλειψας, τὸ θεοειδέστατον ἐξεικόνισμα, ἐν ψυχῇ γράψασα, ἀρετῶν ιδέαις· καὶ τοσοῦτον ὑπερέλαμψας, ὡς καὶ τοῖς ὕδασι, κούφως ἐπιβαίνειν τοῖς ἴχνεσι, καὶ γῆθεν ὑπεραίρεσθαι, ἐν ταῖς πρὸς Θεόν σου ἐντεύξεσι· καὶ νῦν παρρησίᾳ, πανένδοξε Μαρίας τῷ Χριστῷ, παρισταμένη δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα ἤλ. 6'.

Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας ἔτεμες, τὰ τῆς ἐννοίας ἐγκλήματα, τῇ πηγῇ τῆς ἀσκήσεως ἀπέπνιξας, καὶ βεῖθροις τῶν δακρῶν σου, τὴν ἔρημον ἄπασαν κατήρδευσας, καὶ ἐβλάστησας ἡμῖν τῆς μετανοίας καρπούς· διό σου τὴν μνήμην ὁσία ἑορτάζομεν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου φύλ. 10. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτ' κοντάκιον τῆς ἡμέρας καὶ Ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἁ. μνήμη τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας!

Η ἁγία αὕτη ἦν ἐξ Αἰγύπτου· ἔζη ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ βασιλέως ἐν

ἔτει

ἔτει 520· ζήσασα δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐν ἀκολασίᾳ καὶ ἀσελγείᾳ, ὑστερον δὲ μετανόησασα καὶ ὁσίως τὸν λοιπὸν βίον διάγουσα, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος Μακάριος ὁ ὁμολογητῆς, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Μουντανιῶν, Πελεκητῆς λεγομένης, ἐξορισθεὶς διὰ τὰς ἀγίας εἰκόνας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται κατὰ τὸ 893 ἔτος.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Βερόντιος καὶ Βασιλειδῆς, ζῆφει τελειοῦται.

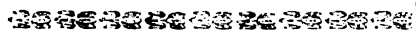
† Ὁ ἅγιος καὶ δίκαιος Ἄχαζ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστείλ. ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Εξέφυγες τὸ πέλαγος, τῆς δεινῆς ἁμαρτίας, τὴν αἰσθησὸν κατέλαβες, οἰκτιρμῶν τῶν πλουσίων, Μαρία ὑπερθαύμαστε, τῶν ὁσίων σύσκησε, καὶ νόων τῶν οὐρανίων, τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας, τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας, λύτρωσαι σαῖς πρεσβείαις·

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

2. Ἀπριλίου, Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Τίτου.

Ἐσπέραις εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλ. 3. τῆς ἡμέρας καὶ 3 τοῦ ὁσίου, ἤχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τίτε θεόφρον πατὴρ ἡμῶν, τὸν

σὸν βαστάσας Σταυρὸν, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, καὶ τὰ πάθη ἅπαντα, τῇ ψυχῇ καθυπέταξας· ἐντεῦθεν χάριν ἐξ ὕψους ἔλαβες, ἰᾶσθαι πάθη τῶν προστρεχόντων σοι, παύειν νοσήματα, καὶ διώκειν πνεύματα· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην ἐορτάζομεν, πανηγυρίζοντες.

Τίτε παμμάκαρ πατὴρ ἡμῶν, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, ἱερῶς καθαιρόμενος, καὶ τὸν νοῦν μεθέξῃσι, θεϊκαῖς φωτιζόμενος, ἱερωσύνης χρίσμα πανάγιον, τῇ ἐπινεύσει τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, ὄντως εἰσδέδεξαι, λειτουργήσας ἄριστα, ἐπὶ τῆς γῆς, τῷ Θεῷ καὶ Κτίστη σου, καθάπερ Ἄγγελος.

Οσιε τίτε θεόπνευστε, ὀρθοδοξίας φωτι, τὴν ψυχὴν λαμπρυνόμενος, σκοτεινῆς αἰρέσεως, τὴν ἀχλὺν ἀπεμείωσας, καὶ ἀνατείλας, ὡς φαινότατος, ἀπὸ φωτίζεις, κόσμου τὰ πέρατα, θαυματουργίαις σου, σελασφόροις πάντοτε· ὅθεν πιστῶς πάντες σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας τὸ πρῶτὸ τὸ Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ 6'. μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τίτου τοῦ θαυματουργοῦ.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἐκ νεαρᾶς τοῦ ἡλικίας ἐγένετο μοναχὸς εἰς ἐν κοινόβιον· ἔπειτα δὲ διὰ τὰς ἀρετὰς του ἐγένετο ἡγούμενος, ὅπου

θια-

θεαρέστως ζήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες, καὶ ἀδελφοί, Ἀμφιανός, καὶ Αἰδέσιος, οἱ Λίδιοι, ἐν θαλάσῃ τελειοῦνται, ἐν ἔτει 295.

† Ἡ ἅγια παρθενομάρτυς Θεοδώρα, ἡ ἐκ Τύρου ἐν θαλάσῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Πολύκαρπος, ζῖφει τελειοῦται.

† Ὁ ὁσίος Γρηγόριος, ὁ ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Νικομηδείας ἀσχήσας, ἐν ἔτει 1240, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείας

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

3. Ἀπριλίου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Νικήτα, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Μηδικίου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξεν ψάλ.

3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ ἁγίου, ἡχος 6'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρόν.

Λόγω, κυβερνώμενος ψυχῶν, θεῖος οἰκονόμος ἐδείχθης, μυσταγωγός τε πιστός, σπέρματα σωτήρια, καταβαλλόμενος, καὶ θερίζων τὸν ἄσταχυν, πολύχουν Θεόφρον, τοῦτον τῷ Δεσπότη σου, φέρεις γηθόμενος· ὧ νῦν παραστάμενος Μάκαρ, μέμνητο τῆς

ποιμνης σου ταύτης, τῆς αἰετιμώσης σε θεόπνευστε.

Ὁμοιον.

Πρᾶος, πεφυκῶς καὶ προσηγῆς, τῆς ὀρθοδοξίας τῷ ξύλῳ, ὠφθῆς μαχόμενος. Πίστιν μὲν ὡς θύρακα περιβαλλόμενος, καὶ ὡς δόρυ ἐγκράτειαν, Νικήτα Θεόφρον, ἀπασαν τὴν βλάσφημον αἵρεσιν ἤλεγξας, θείαν τοῦ Σωτῆρος εἰκόνα, σέβων καὶ τιμῶν θεοφόρε, ὄροις πατρικοῖς σαφῶς ἐπόμενος.

Ὁμοιον.

Ὅτε, ἐξωρίαίς σε πικραῖς, καὶ σκοτεινοτάτοις ἐν τόποις, ὁ σκοτεινοτάτος, Τύραννος κατέκλεισε θηρῶν ὠμότητι, Παραδείσου τὴν οἰκῆσιν· ἐν ᾧ περιφέρων, χαίρων τε τῷ πνεύματι Πάτερ ὑπέμεινας· οὐ νῦν, τὴν εὐπρέπειαν βλέπειν, ὄντως κατηξίωσαι μάκαρ, τὰ τῶν πόνων ἐπαθλα δρεπόμενος.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίῳ ὁμοιον.

Τὴν πᾶσιν ἐλπίδιν μου φύλ, 10. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ τὸ Μαρτυρικόν τοῦ ἡγου, καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ γ' μηνίμῃ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Νικήτα, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Μηδικίου.

Ὁ ὁσίος οὗτος παιδιόθεν ποθήσας τὴν ἐγκράτειαν καὶ παρθενίαν ἀνεχώρησεν εἰς τι μοναστήριον τοῦ Μηδικίου ἐνθα γενόμενος ἱερεὺς καὶ ὁσίως καὶ δικαίως ποιμένας τοὺς εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθέντας μοναχοὺς πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὁσίος Ἰωσήφ.

σῆφ ὁ ὕμνογράφος, ὁ Σικελιώ-
της, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔ-
τει 832.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἐπι-
δηφόρος, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Δίος, τὴν
κεφαλὴν συντριβείς τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Βυθόνιος
ἐν θαλάσῃ βληθεὶς τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Γάλικος
ὑπὸ θηρίων δηχθεὶς τελειοῦται.

† Ὁ ὄσιος Ἰλλυρικὸς, ὁ ἐν
τῷ ὄρει τοῦ Μυρσιωνᾶ, ἐν εἰρή-
νῃ τελειοῦται.

† ἅγιος νεομάρτυς Παῦλος
ὁ Ῥώσος, ἐν Κωνσταντινουπόλει
μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1683 ξίφει
τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγλαῖς πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ
ἀπόλυσις.

4. Ἀπριλίου. Τοῦ ὀσίου Πατρὸς
ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μα-
λαιῷ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τοῦ
ὀσίου ἤχος 6'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ζύλου σὲ νεκρόν.

Ολος, ἀνακειμένος θερμῶς, δλη
τῆ ψυχῇ συνημμένος τῷ παντε-
πόπτῃ Θεῷ, θεῖους ἐγεώργησας,
καρπούς τοῦ Πνεύματος, ἡσυχίαν
ἐγκράτειαν, ἀγάπην ἐλπίδα, τὴν
μακροθυμίαν τε, καὶ τὴν πραότη-

τα, δρόμον, πρὸς τὴν ἄνω πορεί-
αν, πίστιν καὶ χρηστότητα Πάτερ,
μεγαλοπρεπῶς ἐπιδεικνύμενος,

Ὁμοιον.

Χάρις, ἡ τοῦ Πνεύματος ἐν σοί,
ὡς καθαρωτάτῳ καὶ πρᾶῳ κατα-
σκηνώσασα, πᾶσι κατεκόσμησεν
ἀρετῆς εἶδεσι, καὶ ποικίλοις χα-
ρίσμασιν, ἐλάμπρυνε Πάτερ· ὅθεν
καὶ γεώργιον Χριστοῦ φερώνυμον,
ᾧφθης γεωργήσας ἐμφρόνως, αὐ-
λακας τῆς σῆς διανοίας, ἀξιομα-
κάριστε Γεώργιε.

Ὁμοιον.

Χαίρων, τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
Πάτερ τῇ ἐλπίδι τοὺς πόνους,
ῤᾶον ὑπήνεγκας, πρόθυμος τῶν
ἐμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, τῶν
ὀπίσω δὲ πάνσοφε, ποιούμενος
λήθην, ἕως τὸ μακάριον τέλος
κατέλαβες, πλήρης ἀρετῶν ἐρ-
γασίαις, καὶ μακαριότητος θείας,
ὅσιε Γεώργιε τετύχηκας.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου φύλ. 10. Ἀ-
πόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ τὸ Μαρ-
τυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ δ'· μνήμη τοῦ ὀσίου
πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν Μαλαιῷ
τῷ ὄρει τῆς Λακωνίας ἀσκήσαντος.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρ-
τυρες Θεόδουλος, καὶ Ἀγαθόπους
ἐν θαλάσῃ τελειοῦνται.

† Ἡ ἅγια μάρτυς Φερβούθη
καὶ ἡ παιδίσκη αὐτῆς καὶ ἡ συνο-
δία αὐτῶν ἐν Περσίδι πριονισθεῖ-
σαι, τελειοῦνται, ἐν ἔτει 330.

† Ὁ ἅγιος Πούπλιος, Θεωνᾶς Συμεῶν, καὶ Ζωσιμᾶς, ὁ κηδεύσας τὴν ὀσίαν Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Πλάτων, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Στουδίτων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Θεωνᾶς ἐπίσκοπος Θεσσαλονίκης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡλοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

5. Ἀπριλίου. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐίκτωρος, Οὐίκτωρίνου, Παππίου, Νικηφόρου, καὶ Σεραπίωνος.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3. τῶν ἁγίων ἤχος δ΄.

Ὡς γεννάζιον ἐν Μάρτυσιν.

Οφθαλμοὺς ἐκκεντούμενοι, καὶ δακτύλους κοπτόμενοι, καὶ πλευρὰς ξεόμενοι, καὶ κρεμάμενοι, καὶ τὰ ὀστᾶ συντριβόμενοι, καὶ ξίφει τεμνόμενοι, μεληδὸν καὶ κεφαλῆν, τοῦ δολίου συντρίψαντες, οὐκ ἠρνήσασθε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὄλων· οὐ ξοάνοις, ἐπεθύσατε ἀλόγως, Μεγαλομάρτυρες ἐνδοξοί. ὁμοιον.

Σὺν Κλαυδίῳ τιμῆσωμεν, Νικηφόρον τὸν ἐνδοξόν, τὸν σεπτόν

Διοδώρον καὶ Οὐίκτωρα, Οὐίκτωρῖνον, Παππίαν τε, καὶ τὸν Σεραπίωνα, τὸν ἐπτάριθμον χορὸν, τὸ πανάγιον ἄθροισμα, τὴν ὀλόκληρον, ἐκκλησίαν τὸν δῆμον, τὸν ἀπάσας, τῶν δαιμόνων μυριάδας, ξίφει ἀνδρείως συγκόψαντα.

Ὅμοιον.

Οἱ τὸ Πάθος τοῦ Ἁγίου, τοῦ Χριστοῦ μιμησάμενοι, καὶ τῇ θείᾳ χάριτι, φυγαδεύοντες, πάθη ψυχῆς τε καὶ σώματος, οἱ στύλοι οἱ ἄσειστοι, οἱ φωστῆρες τῶν πιστῶν, οἱ τὸν δόλιον κτεινάντες, οἱ πανεῦδοι, τῶν ἐν ζάλῃ λιμένες· οἱ τὰ ἄνω, κατοικοῦντες ἐπαξίως, μεγαλυνέσθωσαν Μάρτυρες.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Μακαρίζω σε πάναγνε φύλ. 10. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἐ. μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐίκτωρος, Οὐίκτωρίνου, Παππίου, Σεραπίωνος καὶ Νικηφόρου, τῶν πολυειδῶς ἀθλησάντων.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἢ ἐν Θεσσαλονικῇ ὀσία Θεοδώρα, θεαρέστως ἀσκήσασα, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Θεοδώρα καὶ Δίδυμος, πυρὶ τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Θεόπομπος καὶ Ζήνων, πυρὶ τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Πομπήιος, Μάξιμος, καὶ Τερέντιος, ξίφει τελειοῦνται.

Αἱ

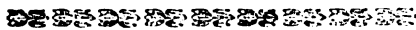
† Αἱ ἅγιοι δύο Μάρτυρες, Κυρία καὶ Δούλη ξίφει τελειοῦνται.

† Αἱ ἅγιοι πέντε Νεάνιδες αἱ ἐκ Λέσθου ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Γεώργιος, ἀθλήσας ἐν Ἐρέσῳ, κατὰ τὸ 1801 ἔτος, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

6. Ἀπριλίου. Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τῶν ἀγίων ἤχος πλ. δι'.

Κύριε, εἰ καὶ Κριτηρίῳ.

Κύριε, σὺ ἐν τῷ λειμῶνι τῆς θείας, τρυφῆς Εὐτύχιον ἠνθησας, νάμασι τῆς σῆς τε σοφίας, τοῦτον ἐνθέως κατήρδευσας, καὶ διὰ τοῦτο καρπούς, ἐξήνθησε τῆς γνώσεως, εὐσεβεία κατευφραίνων τοὺς πιστῶς σε μεγαλύνοντας.

Ὁμοιον.

Κύριε, σὺ ὁ ἐμβατεύων καρδίας, καὶ προγινώσκων τὰ κρύφια, σκευὸς προϊδῶν ἐκλογῆς σου, τὸν Ἱεράρχην Εὐτύχιον, τῆς ἐκκλησίας τῆς σῆς, Ποιμένα ἐγκατέστησας· διὰ τοῦτο εὐσεβείας, ἐπιχλόην ταύτην ἴθουνεν.

Ὁμοιον

Κύριε, σὺ ὁ τὸν σοφὸν ἱεράρχην,

κατακοσμήσας τῇ χάριτι, καὶ ἱεραρχίας ποδῆρει, καταφαιδρύνας ὡς εὐσπλαγγχος· ἐν ἀρεταῖς καὶ ἡμᾶς, εὐχαῖς αὐτοῦ καταύγασον τοῦ ὑμνεῖν σε ὀρθοδόξως, ἐν ἀγνία καὶ σεμνότητι.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί ς'. μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἀπὸ τῆν Φρυγίαν τῆς Ἀνατολῆς, ἔζη ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ Βασιλέως ἐν ἔτει 530· διὰ τὰς ἀρετάς του δὲ γενόμενος ἀρχιερεὺς καὶ ὁσίως ποιμάνας τὸ εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθὲν ποίμνιον, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι ἑκατὸν εἴκοσι μαρτυρες οἱ ἐν Περσίδι, πυρὶ τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι δύο μάρτυρες, οἱ ἐν Ἀσκάλωνι, εἰς γῆν χωθέντες, τελειοῦνται.

Ὁ Ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος ὁ Σημαίτης, καὶ ἡ ὁσία Πλατωνίς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ ἀσκήσας ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς Ἀγίας Λαύρας τοῦ Ἀθωνος, ἐν ἔτει 1300 ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

7 Ἀπριλίου. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλιοπίου.

Ἐσπέρας ψάλ. 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἁγίου, ἤχος πλ δ'.

Ὡ τοῦ παρδόξου θαύματος

Μάρτυς ἀλλοφόρε ἐνδοξε, διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν, πολυώδυνα βάσανα, καὶ στρεβλώσεις σώματος, ὑπομείνας στερβρότατα, τὸν σὸν ἀγῶνα χαίρων διήνησας, καὶ τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἔτυχες, πᾶσιν αἰτούμενος, ἰλασμὸν καὶ ἔλεος, τοῖς εὐσεβῶς, πιστεὶ ἑορτάζουσι τὴν θεῖαν μνήμην σου.

Μάρτυς ἀθλητὰ πανθαύμασε, ὑπὲρ Χριστοῦ σταυρωθεὶς, τοῦ σταυρὸν ὑπομείναντος, οὐρανὸθεν ἤκουσας, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος, φωνῆς τιμίας προσκαλουμένης σε, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονὰς αἰοῖδι μὲν ἐν αἷς γενόμενος, τῶν βραβεῖων ἔτυχες ὡς νικητῆς· ὄθεν εὐφημοῦμέν σε, καὶ μακαρίζομεν.

Θεῖα ἀγάπη πυρούμενος, τὸ προσαγόμενον πῦρ, τῷ ἁγίῳ σου σώματι, δροσισμῷ τοῦ Πνεύματος, ἀθλητὰ ἐκαρτέρησας· ἐντεῦθεν ὠφθης λαμπρὸς πολύσφωτος, πρῶτα πᾶσαν πλάνην πολύθεον· ὄθεν τὴν μνήμην σου, τὴν ἁγίαν σήμερον χρεωστικῶς· πάντες ἑορτάζομεν, σὲ μακαρίζοντες.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον Ἀπόστολῆς τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτ. Κοντάκιον. Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ζ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καλλιοπίου.

Ο ἅγιος οὗτος ἦν ἐκ Πέργης

(TOM. B'.)

τῆς Παμφυλίας, υἱὸς Θεοκλείας, χριστιανῆς· ἔζη ἐπὶ Μαξιμιανῷ Βασιλέως, ἐν ἔτει 350· ἐπειδὴ δ' ἐκήρυξε παρῆρσία τὸν Χριστὸν, Θεὸν, συλλαμβάνεται, καὶ πολλὰς βασάνους ὑπομείνας τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τῷ Θεῷ παρέθετο· περὶ ὧραν τρίτην τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Γεώργιος, ἐπίσκοπος Μιτυλήνης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ἡ ἁγία μάρτυς Ἀκυλίνα, τὴν κοιλίαν φλεχθεῖσα, τελειοῦται.

+ Ὁ ἅγιος μάρτυς Ῥουφίνος διάκονος, καὶ ἕτεροι διακόσιοι, ἐν Σινώπῃ ἀθλήσαντες, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβίαις

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις. †

8 Ἀπριλίου, τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίδωνος, Ἀγάβου, Ῥούφου, Ἐρμοῦ, Φλέγοντος καὶ Ἀσυκρίτου.

Ἐσπέρας ψάλ. 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τῶν ἁγίων, ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἄετοὶ ὡς ὑπόπτεροι, πᾶσαν γῆν διεδράμετε, τὰ σεπτὰ διδάγματα, κατασπείραντες, καὶ τὰ ζιζάνια τέμνοντες, τῆς πλάνης ἐν χάριτι, καὶ πολύχουν τὸν καρπὸν, γεωργοῦντες πανεὐσημοὶ, ὃν κατέχουσι, νοηταὶ ἀποθῆκαι, εἰς αἰῶνας,

Γεωργῶ τῷ ἀθανάτῳ, περιφανῶς συντηρούμενον.

Ηρωδίωνα Ἀγαθον, καὶ Ἀσύγκριτον Ῥουφόν τε, καὶ τὸν θεῖον Φλέγοντα, μακαρίσωμεν, τὰ τῆς ἀμπέλου τυγχάνοντα, κατάκαρπα κλήματα, ἀποσάζοντα ἡμῖν, γλυκασμὸν τὸν σωτήριον, τὸν εὐφραίνοντα, τὰς διψώσας καρδίας τῶν ἐν πίστει, ἀληθεῖ τούτων τὴν μνήμην, ἐπιτελούντων τὴν εὐσημον.

Οὐρανοὶ χρηματίσαντες, ὑψηλοὶ τὴν διάνοιαν, δόξαν ἀναγγέλοντες τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ σαρκωθέντος θελήματι, θεόπται ἀποστόλοι, ὁδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν, ἐκκλησίας θεμέλιοι, πύργοι ἀσειστοί, εὐσεβείας λιμένες ἀπορρήτων, μυστηρίων ὑπηρεταί, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον, Μακαρίζω σε πάναγνε φύλ. 9. Ἀποστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἡ. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐκ τῶν ἐβδομηκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγάθου, Ῥούφου Φλέγοντος, Ἐρμού καὶ Ἀσυγκρίτου.

Εκ τούτων ὁ μὲν Ἡρωδίων διηκόνει εἰς ὄλους τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους· εἶτα χειροτονεῖται ὑπ' αὐτῶν πρεσβύτερος, καὶ εἶτα ἐπίσκοπος Νέων Πατρῶν· ὑπομένων δὲ πολλὰς τιμωρίας, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται· οἱ δὲ λοιποὶ κηρύξαντες τὸ Εὐαγγέλιον συνελή-

φθησαν καὶ διαφορῶς τιμωρηθέντες πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Κελεστίνος Πάπας Ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· ἐν ἔτει 415.

Ὁ ἅγιος Παυσίλυπος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ Ναύκληρος, ἐν Κῶ μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1639, πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

9. Ἀπριλίου. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὐψυχίου, τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἁγίου, ἤχος πλ. δ'.

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Ο πάνσοφος Εὐψύχιος κατεπαίρομενον ἀλαζονείᾳ, τὸν ματαιόφρονα, πληγείς τῷ ξίφει, αἰσχύνῃς ἐπλησε πολλῆς, καὶ συνηριθμήθη τοῖς στρατεύμασι, τοῖς ἐπουρανοῖσι ἀγαλλόμενος· αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι πᾶσι Σῶτερ τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐψύχιος ὁ ἐνδοξος, στύλος γεγένηται τῆς Ἐκκλησίας, καὶ πύργος ἀσειστος τῆς εὐσεβείας, καὶ καθαιρέτης τοῦ ἐχθροῦ, πᾶσι τοῖς νοσοῦσι καὶ προστρέχουσι,

6λύ-

βλύζων ὡς ἐκ κρήνης τὰ ἰάματα· αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, εὐσπλαγχνε πᾶσι δίδου τὸ μέγα ἔλεος.

Ως κρῖνον εὐωδίαςας, πᾶσαν διάνοιαν, ταῖς ἡδυπνοίαις, ὁσμαῖς τῶν ἀθλων σου, γενναῖε Μάρτυς, καὶ ἀπεμείωσας σοφέ, πλάνης τὸ δυσῶδες καὶ ἀνέλαμψας, Ἥλιος καθάπερ ἐν τοῖς πέρασι, πρεσβεύων δωρηθῆναι, ἅπασι σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Δίξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί, θ΄. μνήμη τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Εὐψυχίου τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης· ἔζη ἐπὶ τοῦ παραβάτου Ἰουστινιανοῦ, ἐν ἔτει 362· ἐπειδὴ δὲ ἐκήρυξε παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν, Θεὸν, προστάξει τοῦ Τυράννου τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ὀσιομάρτυς Βάδιμος ὁ Ἀρχιμανδρίτης, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἑπτὰ Πέραςαι μαθηταί, ξίφει τελειοῦνται, παρὰ Σαβωρίου ἐν ἔτει 360.

† Οἱ ἐν Περσίᾳ τετρακόσιοι μάρτυρες, οἱ διὰ τὸν Χριστὸν ἀθλήσαντες, τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

ΙΟ Ἀπριλίου. Τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἐρεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Μακαρίου, Ἀφρικανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ ἁγίου ἤχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πολυώνυμον σύνταγμα, πολυποικίλα βάσανα, ἀθλητῶν ὑπέμεινε καρτερώτατα, καὶ πρὸς τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν μετέστη γηθόμενον, μυριάσιν ἱερῶν, ἀσωμάτων ἀγάλλεσθαι, ὡς τοῦ ὀρακόντος τὰς πολλὰς μυριάδας ἐνίκησαν, τῇ ἐνστάσει τῇ γενναίᾳ, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Ο περίδοξος Μάξιμος, καὶ ὁ μέγας Ἐρεντίος, ὁ κλεινὸς Πομπηῖος, καὶ Μακάριος, Ἀφρικανὸς ὁ θειότατος, τιμάσθωσαν ἄσπασι, σὺν αὐτοῖς καὶ ὁ λοιπός, τῶν μαρτύρων κατάλογος, οἱ τῷ αἵματι, τῷ οἰκείῳ τὴν ἄνω βασιλείαν, ὠνῆσάμενοι τῆς δόξης, ἀδιαδόχου πληρούμενοι.

Οὐ λοιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ ζῶν οὐδὲ θάνατος, τῆς ἀγάπης ἐνδοξοῖ τοῦ ποιήσαντος, ὑμᾶς χωρίσαι κατίσχυσαν· διὸ ἐκκληρώσασθε Βασιλείαν οὐρανῶν, καὶ τρυφὴν ἀδαπάνητον, καὶ μὴ λήγουσαν, μηδαμῶς εὐφροσύνην. Ἄλλ' αἰτεῖσθε, καὶ ἡμῖν ἀγαθοδότης, τὸν ἰλασμόν καὶ τὸ ἔλεος.

Δόξα. καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ὁμοιον, Μακαρίζω σε πάνχνησ φύλ. 9 Ἀπόστι-

χα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί. Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Τερεντίου, Ἀφρικανοῦ, Μαξίμου, Πομπηίου καὶ ἐτέρων τριάντα ἕξ.

Οοῦτοι οἱ ἅγιοι ὑπῆρχον ἐξ Ἀφρικῆς, χριστιανοὶ ἅπαντες, ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως, ἐν ἔτει 251. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἐπέισθησαν ὑπ' αὐτοῦ ἵνα προσκυνήσωσι τὰ εἰδῶλα, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθησαν καὶ οὕτω ἀπήλασαν τοῦ μαρτυρίου τὸν σέφανον.

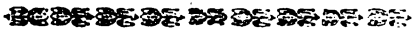
† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἰάκωβος καὶ Ἀζᾶς ὁ διάκονος, οἱ Πέρσαι, ξίφει τελειοῦνται ἐν ἔτει 332.

† Ἡ ἁγία Προφήτις Ὀλδὰ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Δῆμος, ὁ μαρτυρήσας ἐν Σμύρνῃ, ἐν ἔτει 1363· ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

11 Ἀπριλίου. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, ἐπισκόπου Περγάμου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλ. 3. τῆς ἡμέρας καὶ 3. τοῦ ἁγίου, ἤχος β΄.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Χάριν, ἀπαντήσας δαψιλῶς, γνώσεως Χριστοῦ Ἱεράρχα, ἐξ

ἀκενώτου πηγῆς, τοῦ ἐπιστηθίου τε καὶ θείου κήρυκος, ταύτης πᾶσι μετέδωκας, ἀνθρώποις ἀφθόνωσ, δρόμον ἰσαπόστολον ἀνύων Ὅσιε, ὄθεν, σὺν αὐτῷ παρρησίαν, ἔχων πρὸς Θεὸν ὑπὲρ πάντων, τῶν σὲ εὐφημούντων καθικέτευσ.

Βίον, διανύσας εὐκλεῆ, καὶ τῶν ἀρετῶν συναθροίσας, τὸν πλοῦτον ὄσιε· πλήρης δι' ἀθλήσεως, καλῶν πρὸς Κύριον, ὡς ὁ πρῶν ἐξεδήμησας, Ἀβραάμ Ἀντίπα· ὄθεν, καὶ τῆς κρείτονος δόξης ἠξίωσαι, χαίρων, τοῦ Χριστοῦ σὺν τοῖς μύσαις, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, τῶν πιστῶς τιμώντων σου τὴν ἀθλήσιν.

Εχων, ἐξ ἀφθόνων δωρεῶν, σὺ τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν, τὴν τῶν ἰάσεων, πάθη τὰ τοῦ σώματος, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἐπισκέψει σου ἴασαι, ὀδύνας κοιμίζων, πόνους παύων ἅπαντας, καὶ ἐκλυτρούμενος, πάντας συμφορῶν καὶ κινδύνων, τοὺς τὴν σὴν Ἀντίπα τιμώντας, μνήμην καὶ δοξάζοντας τὸν Κύριον.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὄμιον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου σὺλ. 10. Τὸ πρῶτὸ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου ἢ τὸ κοντάκιον τῆς τυχοῦσης ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνί ια΄. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, ἐπισκόπου Περγάμου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ὑφ' ὧν καὶ ἐπίσκοπος Περγάμου ἐχει-

ροτονήθη, ἐν ἔτει 83· ἐπειδὴ δὲ δὲν ἔπαυε κηρύττων τὸν Χριστὸν, Θεὸν, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἀγία Τρυφαίνη, ἡ ἐν Κυζίκῳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ὄσιος Φαρμούθιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

12 Ἀπριλίου. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἐπισκόπου Παρείου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψαλ. 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἀγίου ἤχος δ΄.

Ἐδωκας σημειώσιν.

Ηλίου φαιδρότερον, λελαμπρυσμένη ἡ μνήμη σου, τοῖς πιστοῖς ἐξανέτειλε, τὴν κτίσιν φωτίζουσα, θείαις φρικτωρίαις, Βασιλεῖε μάκαρ, καὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν, καὶ τῶν δαιμόνων σκότος διώκουσα· διό σε μακαρίζομεν, καὶ ἐτησίως γεραίρομεν, τὴν ἀγίαν σου κοίμησιν, τὸν Σωτῆρα δεξαζόντες.

Βέλει τῷ τῶν λόγων σου, παρανομούντων συσῆματα, παμμακάριστε ἔτρωσας. Φωνὴν ὅθεν ἔδωκαν, οὐρανῶν νεφέλαι, χοροὶ ἀσωμάτων, συνεπεκρότησαν χαρᾶ, τῶν σῶν ἀγώνων τὴν καρτερότητα·

διὸ ἐπαγαλλόμενοι, πίστει σὺν τούτοις τιμῶμέν σε, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, πρεσβευτὴν ἐνθερμότηaton.

Σοφῶς ἀντικτώμενος, τῶν ἐπὶ γῆς τὰ οὐράνια, καὶ βεόντων τὰ ἄρρευστα, φθαρτὴν τε τὴν ἀφθαρτον, ἀνητλάξω δόξαν, ἐξορίαίς χαίρων, καὶ πολυτρόπων πειρασμῶν, τὰ ὑπὲρ λόγον Θεοῦ Βασιλεια, ἐνοῖς καὶ ἀγαλλόμενος, σὺν ἀσωμάτοις Βασιλεῖε, ὑπὲρ πάντων ἰκέτευε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Δόξα καὶ νῦν· Θεοτ. ὁμοιον. Σὲ τὸν καθάρωτατον φύλ. 11. Ἀπόσιχ. τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶν τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ 6΄. μνήμη τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἐξῆ ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν εἰκονομάχων, διὰ δὲ τὴν ἐνάρετον αὐτοῦ ζώην, ἐγένειεν ἐπίσκοπος Παρείου, ἐνθα διαφόρους διωγμοὺς ὑπομείνας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀνεκομισθῆ ἡ τιμία Ζώνη τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Δήμητς, Πρωτίων, καὶ ὁ ἱερομάρτυς Ἀρτέμιος, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ὄσιος Ἀκάκιος ὁ Κουσοκάλυβιτης, ὁ ἐν ἔτει 1730 ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

13 Ἀπριλίου. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πα-
τρὸς Μαρτίνου Πάπα Ῥώμης.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλ.

3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἁγίου ἤχ. πλ. δ'.

Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι;

Τί σε νῦν Μαρτίνε προσφθέξω-
μαι; ὀρθοδόξων διδασκῶν, καθηγη-
τὴν πανευκλεῆ, κορυφαῖον ἱερὸν,
δογματῶν θεῶν ἀψευδῶς· τοῦ
ψεύδους, ἀληθέστατον κατήγορον·
τοῦ λόγου, γενναιότατον συνήγο-
ρον· Ἱερουργὸν ἱερώτατον, θαυ-
ματοργὸν τιμιώτατον· ἰκέτευε,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Μαρτίνε καλέσωμεν;
ποταμῶν πνευματικῶν, ναμάτων
ἐμπλεων ἄει καταρδεύοντα ψυχὰς,
πρὸς εὐκαρπλίαν νοητὴν· λυχνίαν;
εὐσεβείας φῶς ἐκλάμπουσαν· στα-
λάζον, ὄρος θεῖαν, ἀγαλλίασιν, θει-
ων λογίων ἐκφάντορα, πάσης αἰ-
ρέσεως· ἔλεγχον· ἰκέτευε, τοῦ σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Μαρτίνε προσεῖπωμεν;
τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθοῦς, Ἱερουργὸν
πανευσεβῆ, μεσιτεύοντα Θεῷ, καὶ
πλάσματι Θεοπρεπῶς, κρατῆρα,
πόμα θεῖον ἀναβλύζοντα, φωστῆρα
ζωῆς λόγον ὡς ἐπέχοντα. Δύσεως
μὲν ἐξορμώμενον, Ἀνατολῆ δὲ φαι-
νόμενον· ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.
Νύμφην σε παρθένε φύλ. 9. Ἀπόστιχα
τῆς ἡμέρας· Τὸ πρῶτὸ τὸ Μαρτυρικὸν
ἢ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιγ'. μνήμη τοῦ ἐν
ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου Πάπα
Ῥώμης.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἔζη ἐπὶ Κων-
σταντος τοῦ δυσεβοῦς, ἐγγόνου τοῦ
Ἡρακλείου Βασιλέως ἐν ἔτει 644·
διὰ τὰς ἀρετὰς του ἔγεινε Πά-
πας τῆς Ῥώμης, ἐνθα πολλοὺς
διωγμοὺς ὑπομείνας, πρὸς Κύριον
ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Μάρ-
τυρες Κυντιλιανὸς, Μάξιμος, καὶ
Δάδας, ξίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἐλευθέ-
ριος ὁ Πέρσης, καὶ Θεοδοσίος,
ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ζώϊλος ὁ
Ῥωμαῖος, κρεμασθεὶς τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Δημήτριος
ὁ Πελοποννήσιος, ὁ ἐν Τριπόλει
ἀθλήσας ἐν ἔτει 1803, τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ
ἀπόλυσις.

14. Ἀπριλίου. Τῶν ἁγίων ἀ-
ποστόλων ἐκ τῶν 70, Ἀρι-
στάρχου, Πούδη, καὶ Τροφί-
μου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ
ἁγίου ἤχος α'.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Λόγω θείας γνώσεως λαοὺς ἀγνω-
σίας πάντοφοι, ὀλοτελοῦς ἐλυτρώ-

σασθε, καὶ προσηγάγετε, σεσω-
μένους τούτους, λόγῳ τῷ ἐκλάμ-
ψαντι, Πατρός ἐξ ἀγεννήτου Ἀ-
πόστολοι· αὐτῷ πρεσβεύσατε, δω-
ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Πούδην καὶ Ἀρίσταρχον σοφόν,
καὶ τὸν θεῖον Τρόφιμον, τοὺς ἀ-
ληθεῖς Χριστοκήρυκας, ἀνευφημή-
σωμεν· πλάνης γὰρ χειμῶνα,
θέρμη θείας χάριτος, διέλυσαν
καὶ νῦν πρὸς τὸ ἄδυτον, φέγγος
ἐσκήνωσαν, ἀμοιβάς πόνων δρε-
ψόμενοι, καὶ μεθέξει, ἀβρῆτῳ
θεοούμενοι.

Ὅμοιον.

Παύλῳ ἐφεπόμενοι κλεινῷ, δι-
δασκάλῳ ἑνδοξοῖ, πολλοὺς κιν-
δύνους ὑπέστητε, εἰρκτῆ κλειό-
μενοι, ὀμιλοῦντες πόνοις, ξίφει
ἐπὶ τέλει δέ, τμηθέντες κεφαλὰς
ἐνηθλήσατε. Χριστῷ πρεσβεύσα-
τε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον. Παρ-
θένη πανύμνητε φύλ. 10 Ἀπόστιχα
τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ τὸ-Μαρτυρικὸν
τοῦ ἤχου ἢ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιδ'. μνήμη τῶν ἁ-
γίων ἀποστόλων, ἐκ τῶν 70. Ἀριστάρ-
χου, Πούδη, καὶ Τροφίμου.

Οὔτοι οἱ ἅγιοι ὄντες ἐκ τῶν ἐ-
βδομήκοντα Ἀποστόλων ἠκολού-
θησαν τῷ Ἀποστόλῳ Παύλῳ· κη-
ρύττοντες δὲ μετὰ τοῦ διδασκά-

λου αὐτῶν τὸ Εὐαγγέλιον, τὴν
κεφαλὴν ἀπετμήθησαν, καὶ οὕτως
ἀπήλαυσαν τοῦ ματυρίου τὸν στέ-
φανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρ-
τυς Ἀδαλίων ὁ Μίμος πυρὶ τε-
λειοῦται.

† Ἡ ἁγία μάρτυς Θωμαῖς,
ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας
καὶ ἀπόλυσις.

15. Ἀπριλίου. Τοῦ ἁγίου Μάρ-
τυρος Κρήσκεντος.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα
ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἁ-
γίου ἤχου δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Πρὸς ἐπίπονα σκάμματα, πρὸς
πολύπλοκα θήρατρα, πρὸς δεινὰ
παλαίσματα, Κρήσκη πάνσοφε,
γενναιοφρόνως ἐχώρησας, σαρκὸς
μὴ φεισάμενος, ἀλλ' ἐλόμενος
θανεῖν, διὰ πόθον τὸν ἐνθεον· ὤ-
θεν πᾶσά σε, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλη-
σία μακαρίζει, ἐκτελοῦσά σου
τὴν μνήμη, Μεγαλομάρτυς πα-
νένδοξε.

Ὅμοιον.

Ομοιάτως ξεόμενος, καὶ πλευ-
ράς ὀρυττόμενος, καὶ μαστίγων
πλήθεισι, δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρ-
νήσω, τὸ ὄνομα, Χριστοῦ τὸ σε-
βάσμιον, Ἀθλοφόρων καλλονῆ.
Ἐκκλησίας εὐπρέπεια· διὰ ταῦτά

σε,

σε, ἐν αἰνέσει τιμῶμεν, τὴν ἀ-
γίαν, ἐορτάζοντές σου μνήμη,
καὶ προσκυνοῦντες τὰ λείψανα.

Ὅμοιον.

Ιερῶς πυρπολούμενος, τῇ ἀγάπῃ
τοῦ Κτίσαντος, Κρήσκη πανα-
οίδιμε, μέσον ἴστασο, πυρὸς μη-
δόλως φλεγόμενος, εἰς χεῖρας
δὲ πάνσοφε, ἐναπέθου τοῦ Θεοῦ,
τὸ μακάριον Πνεῦμά σου· ὅθεν
εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νί-
κης, ἰκετεῶν, ἰλασμόν ἀμαρ-
τημάτων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε
λήψασθαι.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.
Μακαρίζω σε πάναγνε φύλ. 9. Ἀπό-
στιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ τὸ Μαρ-
τυρικόν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιε'. μνήμη τοῦ ἀγίου
μάρτυρος Κρήσκεντος.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦν ἐκ πόλεως
Μύρων τῆς Λυκίας ἐκ γένους λαμ-
προῦ· ἐπειδὴ δὲ ἐκήρυττε παρῤῥη-
σία τὸν Χριστὸν, Θεὸν, συλλαμβά-
νεται ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν,
καὶ μεγάλως τιμωρηθεὶς πρὸς Κύ-
ριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ ἅγιοι
μάρτυρες Γυναῖκες Ἀναστασία,
καὶ Βασίλισσα αἱ Ῥωμαῖται, ξίφει
τελειοῦνται, ἐπὶ Νέρωνος, ἐν ἔτει
56.

+ Ὁ ἅγιος Λεωνίδας, ἐπίσκο-
πος Ἀθηναίων, ἐν εἰρήνῃ τελει-
οῦται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, Θεό-

δώρος ὁ πρεσβύτερος, καὶ Παι-
σώλυπιος, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας
καὶ ἀπόλυσις.

16 Ἀπριλίου. Τῶν ἀγίων μαρ-
τύρων γυναικῶν, Εἰρήνης, Ἀ-
γάπης, καὶ Χιονίας.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα
ψάλ. 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τῶν ἀ-
γίων ἤχος α'.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Παρθένοι νεάνιδες σεπτῶν, ἀρε-
τῶν ἐπώνυμοι, καὶ ἀρεταῖς ἐκ-
τρεφόμεναι, πρὸς τὸν ἀκρότατον,
εὐσεβείας ὄρον, ἀνδρικῶς ἐφθάσα-
τε· καὶ νῦν πρὸς Οὐρανὸν ἀ-
νεδράμετε, Χριστῷ πρεσβεύουσαι,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Παρθένοι νεάνιδες σαφῶς, Εὐας
τῆς Προμήτορος, ἐπιτηδείως κο-
μίζεσθε, πόθον θεώσεως, ἀνευδότῳ
νεύσει, πρὸς Θεὸν θεούμεναι, καὶ
θείας θεωρίας πληρούμεναι· καὶ
νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Γενναίῳ φρονήματι Χριστὸν, ὡς
ἐνστερνισάμεναι, τὸν ἰσχυρὸν κα-
τεπάτησαν, αἱ γενναίοφρονες, τὸν
τὴν Εὐαν πάλαι, δόλῳ ἀποστήσαν-
τα, καὶ τοῦτον κατὰ κράτος νική-
σασαι, Χριστῷ πρεσβεύουσι, δω-

ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοίον Παρθένε πανύμνητε φύλ. 10. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτ' τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἐστὶ μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων γυναικῶν Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας.

Αὗται αἱ ἅγιοι ἦσαν ἀδελφαί. ἔζων ἐπὶ Διοκλητιανοῦ Βασιλέως ἐν ἔτει 295. Ἐπειδὴ δὲ ἐκήρυττον παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν, Θεὸν, συλλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ Διοκλητιανοῦ, καὶ πέμπονται πρὸς τὸν ἄρχοντα Σισίνιον, ὅστις τὴν μὲν Ἀγάπην καὶ Χιονίαν ἐβρίψεν εἰς πυρᾶν· τὴν δὲ ἁγίαν Εἰρήνην ἐπλήγωσε διὰ βέλους εἰς τῶν στρατιωτῶν· οὕτω λοιπὸν αἱ τρεῖς αὗται ὁμοῦ ἀπῆλυσαν τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες, Φήλιξ ἐπίσκοπος, Ἰαννουάριος πρεσβύτερος, Φουρτουνάτος καὶ Σεπτέμιμος, ξίφει τελειοῦνται, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, ἐν ἔτει 294.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Λεωνίδα, Χαριέσης, Νίκη, Γαλήνη, Καλὶς, Νουεχία, Βασίλισσα καὶ Θεοδώρα, οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὄντες ἐν θαλάσῃ τῆς Κορίνθου τελειοῦνται.

† Ἡ ἁγία μάρτυς Εἰρήνη κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενεται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς, Μιχα-

ἦλ ὁ Βουρλιώτης, ἐν Σμύρνη μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1772. ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

17 Ἀπριλίου. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν τοῦ ἐν Περσίδι, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύρις ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ Ἁγίου, ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἡστράψεν ὡς Ἥλιος, ἡ θεία μνήμη σου σήμερον, τοὺς πιστοὺς καταυγάζουσα, τὴν Κτίσιν φωτίζουσα, θεαῖς φρυκτωρίαις, Συμεῶν παμμάκαρ, καὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν, καὶ τῶν δαιμόνων σκότος διώκουσα· διό σε μακαρίζομεν, καὶ ἐτησίως γεραίρομεν, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Ὅμοιον.

Σοφῶς ἀντικτώμενος, τῶν ἐπιγῆς τὰ οὐράνια, καὶ βεόντων τὰ ἀβρέυστα, φθαρτῆς δόξης ἀφθαρτον, ἀντημείψω χαίρων, βασάνων τε νέφους, καὶ αἰχισμῶν καρτερικῶς, τὰ ὑπὲρ λόγον Θεοῦ Βασίλεια· ἐν οἷς καὶ ἀγαλλόμενος, σὺν τοῖς συνάθλοις σου ἐνδοξε, ὑπὲρ πάντων ἰκέτευε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Ὅμοιον.

Βί-

Βέλει τῷ τῶν λόγων σου, παρανομοούντων συστήματα, Συμεὼν Μάρτυς ἔτρωσας· φωνὴν ὅθεν ἔδωκαν, Οὐρανῶν νεφέλαι· χοροὶ τῶν Ἀγγέλων, συνεπεχρότησαν λοιπὸν, τῶν σῶν ἀγώνων τὴν καρτερότητα· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, πάντες πιστῶς ἑορτάζομεν, τὴν ἀγίαν σου κοίμησιν, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον· Σὲ τὸ καθαρώτατον φύλ. 11. Ἀποστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιζ΄. μνήμη τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Συμεὼν, ἐπισκόπου Περσίδος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀβδελᾶ πρεσβυτέρου, Χουσαζάτ, Φουσῆ καὶ ἑτέρων χιλίων ἑκατὸν πενήκοντα μαρτύρων

Κατὰ τοὺς χρόνους Σαβωρίου τοῦ Βασιλέως Περσῶν, ἐν ἔτει 330. εἶπον τινές, ὅτι ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πολλοὶ ἄλλοι χριστιανοὶ δὲν θέλουν νὰ εἶναι ὑποκείμενοι εἰς τὸν Βασιλέα, ἀλλὰ προτιμοῦν νὰ ἀποθάνωσι διὰ τὸν Χριστόν· τοῦτο μαθὼν ὁ βασιλεὺς, ἐπρόσταξε νὰ τοὺς συλλάβωσι καὶ μὴ δυνηθεῖς νὰ τοὺς πείσῃ, τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπέτεμεν· σὺτω λοιπὸν ἀπήλαυσαν τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀδριανὸς ὁ νέος πυρὶ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος πατὴρ ἡμῶν Ἀ-

γαπητὸς, πάπας Ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις· πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

18. Ἀπριλίου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλ. 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ ἀγίου, ἤχος πλ. δ΄.

Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ορμὰς τὰς τοῦ σώματος, καὶ τὴν πικρὰν τυραννίδα, τῶν παθῶν ἐξέκλινας, θείῳ φόβῳ Ὅσιε, κυβερνώμενος· καὶ Θεὸν εὐφρανας, ἀρετῶν κάλλεσιν, ὠραίσας τὴν καρδίαν σου· καὶ νῦν ἐσκήνωσας, ἐνθα τῶν ὁσίων τὰ τάγματα, κατὰ τὸ πόθου σου, Πάτερ εὐρηκῶς τὴν κατάπαυσιν· ἐνθα μνημονεύειν, ἡμῶν μὴ διαλίπῃς τῶν πιστῶς, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου, Ἰωάννη ὄσιε.

Ὅμοιον.

Θεὸν ἐξεζήτησας, ἀνεπιστρόφῳ καρδίᾳ, μελέταις πτερούμενος, ἱεραῖς θεόπνευστε, καὶ ταῖς νεύσεσι, πρὸν αὐτὸν πάντοτε, ὀλικῶς κείμενος, πρὸς δὲ τοῦτο ἐπαλείφοντα, καὶ παρορμώντά σε, ἔσχεες τὸν ἐν κλήσει καὶ πράξει, Γρηγόριον τὸν θαύμασι, καὶ τε-

ρατουργίαις ἐκλάμπαντα· οὐ ταῖς φρυκτωρίαις, λαμπόμενος διήλθεσ ἀβλαβῶς, τοῦ ταπεινοῦ τούτου σώματος, Μάκαρ τὸ κλυδώνιον. Ὅμοιον.

Οσίως ἐβίωσας, μὴ ἐσχηκῶς τὰς φροντίδας, τοῦ βίου ταῖς κρείττοσιν, ἐργασίαις ὅσιε, καλλυνόμενος· ἀλλὰ πῦρ ἄυλον, ἐν καρδίᾳ φέρων, ἡσυχίαν ἐκαρτέρησας, παννύχοις στάσεσι, καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις προσκείμενος, εὐτόνως καθαιρόμενος, καὶ θεοειδῆς ἐνδεικνύμενος· ὄθεν μετὰ πόνους, τὴν ἄπονον ἀπειληφας τρυφήν, τοῖς σὲ τιμῶσιν αἰτούμενος, θείαν ἀγαλλίασιν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον Χαῖρε ρίζα ἐνδροσε φύλ. 11. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ τὸ μαρτυρικόν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἐν μνήμῃ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου. μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Οὗτος, ὁ ὁσιος παῖς ἐτι ὦν, ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ κόσμου, καὶ ἀπῆλθε πρὸς τὸν ἅγιον Γρηγόριον τὸν Δεκαπολίτην, ἀφ' οὗ καὶ μοναχὸς γίγνεται· εἶτα δὲ ἀπελθὼν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν Λαύραν τοῦ ἁγίου Χαρίτωνος, ἐνθα ἀσκητικῶς ἀγωνισάμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Σάββας ὁ στρατηλάτης ἀγχόνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος πατὴρ ἡμῶν Κο-

σμάς, ὁ ὁμολογητῆς, καὶ ἐπίσκοπος Χαλκιδόνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ἡ ἁγία Ἀθανασία ἡ Αἰγινήτισα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ ἐξ Ἰωαννίνων ξίφει τελειοῦται, ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατὰ τὸ 1526 ἔτος.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ Κολικᾶς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 1564.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

19. Ἀπριλίου. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παφνουτίου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ ἁγίου ἤχου α΄.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς ἀσεβείας καθεῖλες τὰ θυρώματα, ἐν τῇ ὑπομονῇ σου, Ἀθλοφόρε Κυρίου, καὶ νίκην οὐρανόθεν, ἐδέξω σοφέ· μὴ οὖν παύση δεόμενος, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων τὴν ἱεράν, καὶ σεβάσμιόν σου ἀθλησιν. Ὅμοιον.

Τοὺς ἱεροῦς σου ἀγῶνας, πιστῶς γεραίρομεν, ἀθλητικούς καμάτους, οὓς διήνυσας χαίρων, Παφνουτίε τρισμάκαρ ὑπὲρ Χριστοῦ, τοῦ Σταυροῦν ὑπομείναντος· καὶ τὴν ἁγίαν σου μνήμην περιχαρῶς, ἐορτάζομεν ἐν ἄσμασιν. Ὅμοιον.

Ἡ

Η τῶν λειψάνων σου θήκη, ἱερομάρτυς Χριστοῦ, ὡς ποταμὸς ἐκβλύζει, τῶν ἰάσεων ρεῖθρα, καὶ πάντων καταρδεύει, τῶν εὐσεβῶν, τὰς καρδίας Παφνούτιε, τῶν προσφοιτώντων ἐκάστοτε ἐν αὐτῇ, καὶ ὑμνούντων τοὺς ἀγῶνός σου.

Δόξῃ καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἐκ τῆς ἀγίας εἰκόνο; φύλ, 11. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ 1θ'. μνήμη τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Παφνούτιου τοῦ Ἱεροσολυμίτου, καὶ δύο στρατιωτῶν Διονυσίου καὶ Σωκράτους.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ὁ ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας σταυρωθεὶς, τελειοῦται, ἐν ἔτει 140.

† Ἡ ἀγία Φιλίππα ἡ μήτηρ τοῦ ἀγίου Θεωδόρου ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Τρύφων Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐκβληθεὶς τοῦ θρόνου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Γρηγόριος, ἐπίσκοπος Πισιδίας, ἐξωρισθεὶς ὑπὸ τῶν εἰκονομάχων, ἐν Κυρίῳ ἐκοιμήθη.

† Ὁ ὅσιος Συμεὼν, ὁ ἡγούμενος τῆς ἐν Ἄθῳ μονῆς τοῦ Φιλοθέου, καὶ κτίτωρ τῆς ἐν Ζαγορᾷ μονῆς τῆς ἀγίας Τριάδος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νεοοσιομάρτυς Ἀ-

γαθάγγελος ἐν Σμύρνῃ ἀθλήσας ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

20. Ἀπριλίου. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξῃ ψάλλομεν 3' τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ὁσίου ἤχος πλ. δ'.

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Οσιε Πάτερ Θεόδωρε, δῶρον Θεοῦ ἐκλεκτόν, σεαυτὸν προσενηνοχας, ἀγρυπνίαν πάννυχον, καὶ ἀγάπην κτησάμενος, μελέτην θείαν, ἄκραν ταπεινώσιν, ἐλπίδα πίστιν, καὶ καθαρότητα, ἄκραν συμπάθειαν, ἀληθῆ ἐγκράτειαν, καὶ προσευχὴν, στύλον σε δεικνύουσαν φωτοειδέστατον.

Ὅμοιον.

Πάτερ θεόφρον Θεόδωρε, καταστολήν ἀληθῆ, καὶ σωτήριον ἔνδυμα, εὐσεβεῖ φρονήματι, ἐκζητῶν ἐπενδύσασθαι, τῷ ἐκ τριχίνων βρακίῳ πάντοτε, σοῦ τὸ σαρκίον σκέπειν οὐκ ἔλιπες, καὶ ἀπεγύμνωσας, τοῦ ἡμᾶς γυμνώσαντος τὰς μηχανάς, σθένει δυναμούμενος τοῦ Θεοῦ Πνεύματος.

Ὅμοιον.

Τῷ σαρκωθέντι Θεῷ ἡμῶν, ἐκ παναμώμου Μητρὸς, δι' ἡμᾶς τε

πτω-

πτωχίσαντι, ὡς πτωχὸν τῷ πνεύματι, σεαυτὸν προσεήνοχας, θυσίαν ζῶσαν καὶ ὀλοκάρπωμα, σεπτὸν παμμάρκαρ, καὶ δῶρον τιμιον· ὅθεν καὶ ἔλαβες, οὐρανῶν ἀπόλαυσιν· πρὸς ὃν ἀεὶ, πρέσβευε δεόμεθα, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶν τὰ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κ΄. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ.

Οὗτος ὁ ἅγιος γενόμενος μοναχὸς, ἔβαλε τὸν ἑαυτὸν του εἰς πᾶσαν σκληραγωγίαν, ἐπειδὴ δὲ ἐφόρει ἐν φόρεμα τρίχινον διὰ τοῦτο ὠνομάσθη Τριχινᾶς, οὗτος οὖν θεαρέστως τὸν βίον διαγαγὼν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὁσιος Ἀθανάσιος, ὁ κτίσας τὴν Μονὴν τῶν Μετεώρων, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Ὁ ὁσιος καὶ συνασκητῆς τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ὁ ἅγιος Ἰωάσαφ, ὅστις καὶ Βασιλεὺς τῆς Τρίκκης ὀνομάζεται, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Βίκτωρ, Ζωτικὸς, Ζήνων, Ἀκίνδυνος, Καισάριος, Σεβηριανὸς, Χριστοφόρος, Θεωνᾶς, καὶ Ἀντωνῖνος ἕσθεντες καὶ πυρὶ βληθέντες, τελειοῦνται.

† Ὁ ὁσιος πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Παλαιολαυρίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἀ-

ναστάσιος, ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ Ἀπόστολος Ζαχαῖος, ὁ δεξάμενος τὸν Χριστὸν εἰς τὸν οἶκόν του, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

21· Ἀπριλίου. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰαννουαρίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξεν ψιλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ ἁγίου ἤχος δ΄.

Ω; γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἱερεὺς ἐνομώτατος, ἀθλητῆς ἱερώτατος, ὃ Ἰαννουαρίε, ἐχρημάτισα· οὐκ ἀλλοτρίῳ ἐν αἵματι, οἰκείῳ δὲ μάλιστα, εἰς αὐτὸν τὸν Οὐρανόν, εἰσελθὼν ἐνθα πρόδρομος, πάντων πέφυκεν, Ἰησοῦς ἀεννάως, τοῦτον Πάτερ, ὀπτανόμενος καὶ βλέπων, ἀπερ οἱ Ἄγγελοι βλέπουσιν.

Καὶ δορὰν ἀφαιρούμενος, καὶ πυρὶ προσριπτούμενος, καὶ θηρσὶ διδόμενος ἀξιάγαστε, καὶ φυλακαῖς συγκλειόμενος, ἡμέραις ἐν πλείοσιν, ἀταπεινώτος τὸν νοῦν, ῥώμῃ θείᾳ διέμεινας, καὶ ἐτέλεσας, τὸν ἀγῶνα νομίμως ἐναθλήσας, ἱερὲ θαυματοφόρε, τῶν Ἀσωμάτων ἐσάμιλλε. Ὅμοιον.

Δισιδέριον Πρόκουλον, Σῶσσον Φκῦ-

Φαῦστον Εὐτύχιον, καὶ Ἰανουάριον τὸν ἀοίδιμον, καὶ τὸν σοφὸν Ἀκουτίωνα, συμφώνως τιμήσωμεν, ὡς σοφοὺς ἱεουργοὺς, στεφηφόρους ὡς μάρτυρας, ὡς τῆς πόλεως, τῆς Ἁγίας πολίτας, πρεσβευτάς τε, τῶν αὐτοὺς μακαριζόντων, ἀληθεστάτους ὑπάρχοντας.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Μακαρίζω σε πάναγνε φύλ. 9. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ τὸ Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰαννουαρίου ἐπισκόπου, Προκούλου, Σώσσου, καὶ Φαύστου διακόνου, Δισιδερίου ἀναγνώστου, Εὐτυχίου, καὶ Ἀκουτίωνος.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 298 ἐπειδὴ δὲ ἐκήρυττον παρῤῥησίαν τὸν Χριστὸν, Θεὸν, συλλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ ἀρχόντος Τιμοθέου ὑφ' οὗ πολλὰς βασάνους λαβόντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Ἀλεξάνδρα ἡ βασίλισσα καὶ οἱ αὐτῆς θεράποντες Ἀπολλῶς, Ἰσαάκιος, καὶ Κοδράτος λιμῶ ἡ ξίφει τελειωθέντες πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

† Ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ῥωμαῖος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 415.

† Ὁ ὁσιος Ἀναστάσιος ὁ Σιναίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις

Ἐξαποσειλάριον καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

22. Ἀπριλίου. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου, ἐπισκόπου Ἀναστασιουπόλεως,

Τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλ. 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ ἁγίου ἤχου. α.

Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Ἱερομύστης τοῦ Λόγου, Πάτερ γενόμενος, καὶ ἀρεταῖς ἐκλάμπας, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ, Θεόδωρε τρισμακάρ, παρέχεις ἡμῖν, ἱαμάτων χαρίσματα, τοῖς ἐν τῇ μνήμῃ σου ταύτῃ τῇ ἱερᾷ, προσιούσι καὶ τιμῶσι σε.

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτίσι, περιλαμπόμενος, τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει, τὰς ἰάσεις παρέχεις, τοῖς πίστει σε αἰτοῦσι, καὶ εὐσεβῶς, ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, θεομακάριστε Πάτερ θαυματουργέ, ἀξιάγαστε Θεόδωρε.

Ὅμοιον.

Τοῦ ἀμπελώνος ἐργάτης, διὰ τῆς πράξεως, τῶν ἐντολῶν ἐδειχθης, τοῦ Χριστοῦ Θεοφόρε διὸ τῆς Βασιλείας, τῆς ἄνω λαβῶν, μυστικῶς τὸ δηνάριον, ἀδιαλείπτως

πρεσ--

πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμῶντων σε Θεόδωρε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἐκ τῆς ἀγίας εἰκόνας, φύλ. 11. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κβ΄. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Σουκεώτου.

Οὗτος κατήγετο ἐξ ἑνὸς χωρίου, Συκεοῦ καλουμένου, τῆς ἐν Ἀσίᾳ Γαλατείας· διὰ δὲ τὴν ἀρετὴν του ἐγένετο ἐπίσκοπος Ἀ-

ναστασιουπόλεως, ἐνθα θεαρέστως βιώσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Νέαρχος, πυρὶ τελειοῦται.

+ Ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Ναθαναήλ, ὅστις καὶ Σίμων Ζηλωτῆς καλεῖται, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

Ὁ ἍΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

23. Ἀπριλίου, Τοῦ Ἀγίου ἐν-
δόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ
τροπαιοφόρου Γεωργίου.

Ἀργία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰ τύχη τῆ Ἑβδόμ. τῆς Διακαινησ.
εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκρ. ψάλλ. στιχηρ.
Ἀναστάσ. δ'. καὶ τοῦ ἁγίου, δ'. Δό-
ξα τοῦ Ἀγίου, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
τὸ α. τοῦ ἤχου. Ἐκσodus, Φῶς ἰλ. τὸ

Προκέμ. τῆς ἡμ. τὰ Ἀναγνώσματα
τοῦ ἁγίου. Ἀποστ. τὸ ἀναστάσιμον
στιχηρὸν εἶτα. ἀναστήτω ὁ Θεός. Πά-
σχα ἱερόν. καὶ τὰ λοιπά. Δόξα τοῦ
ἁγίου καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα.
Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. Δόξα καὶ ἀπόλυσις.
Ἐν τῷ ἁθροῦ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ
τῶν στίχ. Δόξα. Ὡς τῶν αἰχμαλώ-
των. καὶ νῦν, Θεοτοκίον. ὁ Πολυέλ.

εἰ-

εἶδ' εὐλοεῖ καταλείψει αὐτὸν, λέγει μετὰ τὸ Θεοτ. τὸ ἀ. ἀντίφ. τοῦ δ' ἤχ. Προκίμ. πᾶσα πονή. Εὐαγγ. τοῦ ἀγ. Ἀνάστασ. Χριστοῦ, ἐκ γ. ἀνευ τοῦ Ν'. Δόξ. ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου. καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου. 51χ. Εὐφρανθήσεται δίκαι.. πλ. 6' Σήμερον ἡ οἰκουμένη· ὁ ἱερεὺς, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Κύριε ἐλ. ιβ'. Ἐλεεί καιοικτ. οἱ κανόν. τοῦ Πάσχα. μετὰ τῶν εἰρ. εἰς ἡ. καὶ τοῦ ἀγ. εἰς 5'. Καταβ. τοῦ Πάσχα. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς Κοντ. τοῦ Πάσχα καὶ ὁ οἶκ. εἶτα τὰ καθ. ἀφ' 5' Κοντ. τοῦ ἀγ. καὶ ὁ οἶκ. ἡ τιμιωτ. οὐ στιχαλ. ἀλλ' ἡ Θ'. Ἐξαπος. τοῦ ἀγ. καὶ τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς αἶνους ψάλλ. Ἀναστ. τῶν ἀγ. γ'. εἶτα, Ἀναστῆτω ὁ Θεός. Πάσχα ἱερ. καὶ τὰ λοιπ. Δόξ. Νευέτω δίκαια· καὶ νῦν, Ἀναστάσ. ἡμέρα. Χριστὸς ἀνέστη, καὶ γ'. Δόξα. Ὡς τῶν αἰχμαλ. καὶ νῦν Θεοτ. Ἐκτεν. καὶ ἀπόλυτ. καὶ ἡ Λιτή. ἔξω· αἱ ὥραι ὡς συνετέθησαν τῇ ἡμ. τοῦ Πάσχα. Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἀντίφ. τοῦ Πάσχα. ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισ. ὅσοι εἰς Χριστόν. Προκ. ὁ Ἀπόστ. Ἀλληλουία. Εὐαγγ. καὶ Κοινων. τῆς ἡμ. καὶ τῶν ἀγ. (Εἰ δὲ τύχη τῆ Κυρ. τοῦ Θωμᾶ μετὰ τὸ, Μακάρ. ἀνὴρ. ὄλον τὸ κάθισ. ψάλλ. στιχηρ. 6. τῆς ἑορ. τῆς 5'. καὶ τοῦ ἀγ. δ'. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ Κυρ. Ἀναστάσ. δ' τῆς ἑορτῆς γ. Δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς) Εἰδ' ἄλλη ἡμ. τύχη μετὰ τὸ ἀ. Ἀντίφ. τὸ, Μακάρ. ἀνὴρ, τῆς ἑορτῆς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου ἤχ. δ' Αὐτόμελον.

(TOM. B'.)

Ως γενναῖον ἐν μάρτυσιν, Ἀθλοφόρε Γεώργιε, συνελθόντες σήμερον, εὐφημοῦμέν σε, ὅτι τὸν δρόμον τετέλεκας, τὴν πίστιν τετήρηκας, καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τὸν τῆς νίκης σου στέφανον, ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου. Ὅμοιον.

Ρωμαλαίω φρονήματι, πεποithῶς ἠϋτομόλησας, ὡς περ λέων ἐνδοξε, πρὸς τὴν ἀθλησιν, ὑπερορῶν μὲν τοῦ σώματος, ὡς φθείρεσθαι μέλλοντος, τῆς ἀφάρτου δὲ ψυχῆς, σοφῶς ἐπιμελούμενος, καὶ κολάσεων, πολυτρόποις ιδέαις ἐπυρώθης, ὡς χρυσὸς κεκαθαρμένος, ἐπταπλασίως Γεώργιε. Ὅμοιον.

Τῷ Σωτῆρι συνέπαθες, καὶ θανάτω τὸν θάνατον, ἐκουσίως ἐνδοξε μιμησάμενος, συμβασιλεύεις λαμπρότατα, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδυσάμενος φαιδρᾶν, καὶ τῷ σκήπτρῳ τῶν ἀθλων σου, ἐγκοσμούμενος, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης διαπρέπων, ἀπεράντους εἰς αἰῶνας, Μεγαλομάρτυς Γεώργιε.

Ὅμοιον.

Τῷ τῆς Πίστεως θώρακι, καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος, καὶ σταυροῦ τῷ δόρατι συμφραξάμενος, τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένου Γεώργιε, καὶ ὡς θεὸς ἀριστεύς, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, τροπώσάμενος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις· τοὺς πιστοὺς δὲ, ἀγιαζῶν περιέ-

πεις, και διασώζεις καλούμενος.

Δόξα ἤχος πλ. β'.

Αξίως τοῦ ὀνόματος, ἐπολιτεύσω στρατιῶτα Γεώργιε· τὸν Σταυρὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης χερσωθεῖσαν γῆν ἐκαλλιέργησας, καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κληῖμα, κατεφύτευσας· ὅθεν θλυστάνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ πιστοῖς, καὶ Τριάδος γεωργός, δίκαιος ἀνεδείχθης· πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ Κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

(Καὶ νῦν, τῆς τυχούσης Ἑορτῆς.)

Ἐξοδος, τὸ, Φῶς ἰλαρόν· τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἰερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα φύλ. 137.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα φύλ. 138.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα φύλ. 264.

Εἰς τὴν Διτὴν εἰ τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, λέγονται τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τοῦ Ἁγίου. Δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς· εἰδὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχη, τῆς τυχούσης Ἑορτῆς ἰδιόμελον ἓν, καὶ τοῦ Ἁγίου τὰ ἰδιόμελα ἤχος α'. Ἀνατολίου.

Ο λαμπρὸς ἀριστεὺς Γεώργιος, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὰς ἄνω Δυνάμεις εὐφραίνων, καὶ σὺν

αὐταῖς ἀγαλλόμενος νῦν, ἐπιγείων, τοῖς πιστοῖς πανήγυριν ἤγειρε, καὶ συνεορτάζειν ἡμῖν, τοῖς δι' αὐτὸν ἠθροισμένοις, ὡς Χριστοῦ δοῦλος παραγέγονε· διὸ περ αὐτὸν ἀξίως τιμήσωμεν, ἀπαύστως πρεσβεύοντα τῷ τῶν ὅλων Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

Τοῦ μεγάλου Βασιλέως στρατιῶτα Γεώργιε, χαίρε καὶ εὐφραίνου. Θεῷ γὰρ εὐηρέστησας· πάντων καταφρονήσας, ζωὴν τὴν αἰώνιον ἔλαβες ἐν Οὐρανοῖς· τὸ γὰρ σῶμά σου, πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνει. Χριστὸν γὰρ ὄν ἐπόθησας, αὐτὸς σε δοξάζει μακάριε. ἤχος δ'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ἀσματικὴν ὑμνωδίαν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου Χριστῷ προσάξωμεν· σήμερον γὰρ ἔαρ νοητὸν ἀνέτειλεν ἡμῖν, πηγάζον ἄνθη τὰ λογικὰ, ἢ παγκόσμιος μνήμη, Γεωργίου τοῦ σοφοῦ μεγαλομάρτυρος· οὐτινος τὰ σίγματα ἀνανεοῦντες, κομιζόμεθα ἰαμάτων πηγᾶς, μεθ' ὧν καὶ νῦν αὐτὸν ἱκετεύσωμεν, τοῦ πρεσβεῦειν ἀπαύστως, τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρησασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἤχος πλ. α'. Θεοφάνους.

Ανέτειλε τὸ ἔαρ, δεῦτε εὐωχηθῶμεν· ἐξέλαμψεν ἡ ἀνάστασις Χριστοῦ, δεῦτε εὐφρανθῶμεν· ἢ τοῦ Ἀθλοφόρου μνήμη, τοὺς πιστοὺς

στοὺς φωτίζουσα ἀνεδείχθη· διὸ φιλέορτοι, δεῦτε μυστικῶς αὐτὴν πανηγυρίζωμεν· οὗτος γὰρ ὡς καλὸς στρατιώτης ἠδύρισατο κατὰ τῶν Τυράννων, καὶ τούτους κατήσχυεν· μιμητῆς γενόμενος τοῦ Πάθους τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· οὐκ ἠλέησε τὸ σκεῦος τὸ πῆλινον τὸ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ γυμνὸν ἀνεχάλκευσεν, ἐν βασάνοις αὐτὸ προσამειδόμενος· αὐτῷ βοήσωμεν. Ἀθλοφόρε ἰκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχον, εἰ τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, λέγε τῆς Ἑορτῆς, εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ Κυριακῇ, τὰ Ἀναστάσιμα στιχηρὰ τοῦ στίχου· εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, λέγε στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἀγίου ἤχος πλ. ἀ.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ στρατιώτης Χριστοῦ, μαρτυρικῆς παρεμβολῆς ὁ ταξιάρχος, τὸ κλέος τῶν Ἀθλοφόρων, ὁ κατ' ἐχθρῶν δυσμενῶν, παρατεταγμένος ἀνδρικότατα, καὶ τούτους τρεψάμενος, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, ἣν ἐνεδύσω, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, κατὰ μίμησιν, τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου σου. Χαίροις ὁ τοῖς τιμίσι σου, τὰ στίγματα μέγει, τούτου βαστάσας καὶ δόξης, συγκληρονόμος γενόμενος, καὶ τῆς ἀθαρσίας, ᾧ καὶ πρέσβευε σωθῆναι, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Στίχος. Δίκαιος ὡς φοινῖξ ἀνθήσει.

Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ Βασιλείας ὁ προστάτης καὶ

πρόβολος, ὁ στύλος τῆς εὐσεβείας, τὸ τῶν πιστῶν ἀρραγές, τεῖχος καὶ προσφύγιον Γεώργιε, ἐχθρῶν ἀμυντήριον, ἀσεβῶν ὀλετήριον, τῶν ἐν ἀνάγκαις, ὁ προφθάνων ἐπίκουρος, ἐτοκμότατος, καὶ ταχύς εἰς ἀντίληψιν· χαίροις ὁ ὀπτανόμενος, ὡς ζῶν καὶ βυόμενος, τοὺς ἐν δεσμοῖς καὶ δουλείαις, καὶ διασώζων ἐκ θλίψεων, πανταχοῦ τοὺς πάντας, μεθ' ἡμῶν γενοῦ παρέχων, καὶ νῦν τὴν χάριν σου.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ.

Χαίροις ὁ στεφανίτης Χριστοῦ, ὁ κατὰ Παῦλον ὑπὲρ πάντας ἐν Μάρτυσιν, ὡς οὗτος ἐν Ἀποστόλοις, ὁ τοῖς ἀγῶσι λαμπρόν, γεγονώς τῷ Κόσμῳ Μάρτυς θεάτρον, ὁ πᾶσαν τοῖς θαύμασιν, ὡς αὐτὸς τῷ κηρύγματι, τὴν κτίσιν Μάκαρ, διελθὼν καὶ τὴν δύναμιν, τοῦ Κυρίου σου, καταγγείλας τὴν ἄφραστον· χαίροις ὁ τὴν οὐράνιον, πλουτήσας ἀνάβασιν, καὶ κοινωνὸς σὺν Ἀγγέλοις, τῶν ὑπὲρ γινώσιν γενόμενος, καὶ σκεῦος χαρίτων, ἃς Γεώργιε παρέχεις τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Δόξα, ἤχος δ'. Τοῦ Στουδίτου.

Τὸν νοερόν ἀδάμαντα, τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τὸν αἰοίδιμον Μάρτυρα, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυοι, καὶ ἐστόμωσαν βάσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν, σῶμα

τὸ φύσει φθειρόμενον· ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστήν, διαβήναι πρὸς τὸν ποθούμενον Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς· Ἀπολυτίκιον ἤχος δ΄.

Ως τῶν αἰχμαλώτων ὁ ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς ἅπαξ. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ, Θεοτόκι Παρθένε ἅπαξ. Εἰς δὲ τὸν ὄρθρον, Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἄλλιν τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν ἀ. στιχολογίαν Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς· εἰς δὲ τὴν β΄. Κάθισμα τοῦ Ἁγίου ἤχος ἀ΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ανέτειλεν ἰδοῦ, τὸ τῆς χάριτος ἔαρ, ἐπέλαμψε Χριστοῦ, ἡ Ἀνάστασις πᾶσι, καὶ ταύτῃ συνεκλάμψει νῦν, Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος, ἡ πανέορτος, καὶ φωτοφόρος ἡμέρα· δεῦτε ἅπαντες, λαμπροφροῦντες ἐνθέως, φαιδρῶς ἑορτάσωμεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα ἤχος γ΄.

Θείας Πίστεις.

Πίσθω ζέοντι, τῷ τοῦ Δεσπότη, Κ

πυρπολούμενος, ἀνδρειοφρόνως, τὰ τῆς πλάνης ταμεῖα κατέβαλες, καὶ ἐν σταδίῳ Χριστὸν ὠμολόγησας, τροπαιοφόρε παμμακάρε Γεώργιε, Μάρτυς ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐτερον ἤχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γεωργήσας ἐμμελῶς, σπύρον τῶν θείων ἐντολῶν, διεσκόρπισας πτωχοῖς, πάντα τὸν πλοῦτον εὐσεβῶς, ἀντικτησάμενος ἐνδοξε, Χριστοῦ τὴν δόξαν· ὅθεν πεποιθῶς, πρὸς ἀγῶνας χωρεῖς, καὶ πόνους τοὺς μακροῦς, Μάρτυς Γεώργιε· καὶ κοινωνὸς γενόμενος τοῦ πάθους, τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἐγέρσεως, τῆς Βασιλείας, αὐτοῦ μετέσχες, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δεόμενος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου. Προκείμε. ἤχος δ΄. Δίκαιος ὡς φοινῖξ ἀνθήσει· στίχος Περφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου. Πᾶσα πνοή· καὶ εὐαγγέλιον φύλ. 140. ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου· στίχος· Ἐλέησον με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ ἰδιόμελον, ἤχος πλ. β΄.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου αὐγάζεται ἀκτίσι, καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τοῖς ἀνθεσιν ὠραϊζομένη, Γεώργιε βοᾷ σοι, Θεράπον Χριστοῦ, καὶ προστάτα θερμότατε, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Τοὺς δὲ Κανόνας ψάλλομεν οὕτως·
 εἰ μὲν τύχη τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς
 Κυριακῆ τοῦ Θωμᾶ, ψάλλομεν τὸν
 Κανόνα τῆς ἡμέρας εἰς ἦ. μετὰ τῶν
 Εἰρημῶν, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς΄. εἰ δὲ
 τύχη ἐν ἄλλῃ Κυριακῇ ψάλλομεν τὸν
 Κανόνα τῆς Ἑορτῆς, ἦγουν τὸ, Ἄνα-
 στάσεως ἡμέρα, εἰς ς΄. τῆς ἡμέρας
 εἰς δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ΄. εἰ δὲ τύχη
 ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος, ψάλ-
 το, Ἄναστάσεως ἡμέρα, μετὰ τῶν Εἰρ-
 μῶν εἰς ἦ. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς΄. εἰ
 δὲ τύχη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τῆς
 Ἑορτῆς οἱ β΄. Κανόνες μετὰ τῶν εἰρ-
 μῶν εἰς ι΄. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ΄. Ὁ
 Κανὼν τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ α΄. ἤχος. β΄.

Ἐν βύθῳ κατέστρωσε ποτέ.

Θερμοτάτῃ πίστει καὶ στοργῇ, τοὺς προσκαλουμένους σε, Μάρ-
 τυς Χριστοῦ στεφηφόρε Γεώργιε,
 παρεστῶς ὀλόφωτος, σεπτῶ βή-
 ματι τοῦ τῶν ὄλων δεσπόζοντος,
 σοῦ ταῖς ἰκεσίαις, καὶ ταῖς προ-
 στασίαις διαφύλαξον.

Εὐγενές γεώργιον Θεοῦ, γέγονας
 Γεώργιε, μαρτυρικαῖς γεωργού-
 μενον πράξεις, καὶ ὡς πλοῦτον
 ἔνδοξον, οὐρανίοις σε θησαυροῖς
 ἐναπέθετο, ὁ ἀγωνοθέτης, ὡς
 διαφορόντως ἀριστεύσαντα.

Ρωμαλαίως καὶ καρτερικῶς, ὤρ-
 μησας αὐτόκλητος, πρὸς τοὺς
 ἀγῶνας παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ
 καταστρεψάμενος, τὴν ἀτίθασσον
 τῶν Τυράννων παράταξιν, πρέσ-

βυς ὑπὲρ πάντων, τῶν προσκα-
 λουμένων σε γεγένησαι.

Μακαρίας ἔνδοξε ζωῆς, νῦν ἐπι-
 λαβόμενος, τῆς ἐν Χριστῷ κρυ-
 πτομένης Γεώργιε, ὑπὲρ ἧς ἠγῶ-
 νισαι, μέχρις αἵματος, τοὺς ἐν
 πίστει ὑμνοῦντάς σε, αἰτησαι
 σωθῆναι, πάσης Ἀθλοφόρε πε-
 ριστάσεως. Θεοτοκ.

Οὐρανὸς ἐγένου λογικὸς, Λόγον
 τὸν Οὐράνιον, τῇ σῇ γαστρὶ Θεο-
 μῆτορ χωρήσασα, δι' αὐτὰ πάντα
 γέγονεν, οὐρανὸς τε καὶ γῆ, καὶ
 τὰ τούτων ἐπέκεινα· ὅθεν παρῆρη-
 σία, πρέσβευε σωθῆναι τοὺς ὑ-
 μνοῦντάς σε.

Καταδασία Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ὡδὴ Γ΄. Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος.

Στεφάνῳ τῆς ἀθλήσεως, δια-
 λάμπων ἔνδοξε, τοὺς εὐσεβῶς
 καλοῦντάς σε, λιτανεύων τῷ Λυ-
 τρωτῇ καὶ Θεῷ, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης
 Μάκαρ λύτρωσαι.

Πλουσίαις φωτιζόμενος, λαμπη-
 ὅσι Πάνσοφε, τὴν ζοφεράν ἀπέ-
 λασον, ἀθυμίαν καὶ τὴν ἀχλὺν
 τῶν παθῶν, ἀφ' ἡμῶν τῶν ἐν πί-
 στει εὐφημούντων σε.

Ελπίδι στηριζόμενος, καὶ ἀγάπῃ
 πίστει τε, περιφραχθεὶς Γεώργιε,
 καὶ δυνάμει Χριστοῦ ῥωννύμενος,
 τῶν Εἰδώλων τὴν πλάνην κατα-
 βέβληχας. Θεοτοκίον.

Φωτίζοντα τὰ πέρατα, Πανα-
 γία τέτοκας, μετὰ σαρκὸς τὸν

ἄσαρ-

ἄσαρχον, καὶ πρὸ πάντων Πατρι-
 συνάρχον· Θεοτόκον διό σε, πί-
 σται σέβωμεν.

Καταβασία Δεῦτε πόμα πίωμεν.

Κάθισμα, ἤχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις ἀνδρα-
 γαθῶν, ἀσεβείας τὴν πλάνην κα-
 ταβαλῶν, Μάρτυς κατεπάτησας,
 τοῦ ἐχθροῦ τὰ φρούαγματα· τῷ
 γὰρ θεῷ ζήλω, τὸν νοῦν πυρπο-
 λούμενος, τῶν Εἰδώλων ἐτθεσας,
 τὸ ἄθεον φρούαγμα· ὅθεν ἐπαξίως,
 ἀμοιβὴν τῶν βασάνων, ἐδέξω τὸν
 στέφανον, καὶ παρέχεις ἰάματα,
 τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσιν,
 Ἄθλοφόρε Γεώργιε, πρέσβευε
 Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
 ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
 ζουσι πόβω, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ὁμοιον.

Τὸν ἐπίγειον πλοῦτον τὸν ἐπί-
 γῆς, διανέμων τοῖς πᾶσι Μάρτυς
 σοφέ, πλοῦτον τὸν Οὐράνιον,
 ἐκκληρώσω τοῖς πόνοις σου· τὸν
 γὰρ Σταυρὸν τὸν ἄχραντον, ἐν
 σοὶ τεθωράκισαι, καὶ ἐν τούτῳ
 ἤσχυνας, Τυράννων τὸ φρούαγμα·
 ὅθεν σὴ πρεσβεία, τοῖς αἰτοῦσί
 σε νέμοις, τὰ θεῖα δωρήματα,
 ἰαμάτων χαρίσματα, Ἄθλοφόρε
 Γεώργιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ
 Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
 δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πό-
 βω, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰ τύχη ἐν Κυ-
 ριακῇ, λέγε ἅ. τὸ Κοντάκιον τοῦ
 Ἁγίου καὶ τὸν Οἶκον· εἰθ' οὕτω τὰ
 Καθίσματα.

Ὡδὴ Δ'. Ἐκλήλυθας.

Υμνουμέν σου, τοὺς ἁγῶνας
 Παμμάρκαρ Γεώργιε, δι' ὧν κατα-
 βέβληκας, τὰ τῶν εἰδώλων σε-
 βάσματα, πᾶσαν δὲ κατήγγησας,
 τὴν τῶν δαιμόνων ἀπάτην πα-
 ναοῖδιμε.

Κατεύνασον, πειρασμῶν καὶ κιν-
 δύνων τὸν τάρραχον, καὶ πᾶσαν
 ἐπήρειαν, τὴν τῶν δαιμόνων ἀ-
 πέλασον, ἀπὸ τῶν ὑμνούντων σε,
 ὡς τοῦ Χριστοῦ Στρατιώτην ἀ-
 ξιάγαστε.

Ἀνέτειλας, ὡς ἀστήρ ἑωσφόρος
 Γεώργιε, ψυχῆς γενναιότητι, καὶ
 στηριγμῷ τῷ τῆς Πίστεως, πλά-
 νης τὴν σκοτόμαιναν, ἀποδιώκων
 καὶ σώζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίαν, οὐσιώδη Παρθένε γε-
 γέννηκας, πλουσία χρηστότητι,
 καὶ φυσικῇ ἀγαθότητι, σώζουσαν
 τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὴν φθαρεῖσαν
 εἰκόνα ἀναπλάττουσαν..

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ὡδὴ Ε'. Ὁ φωτισμός.

Μαρτυρικὴν, παρῆρσιαν ὡς ἔ-
 χων πρὸς τὸν Δεσπότην, αἰτήσαι
 προθύμως τὴν σωτηρίαν, τοῖς σὲ
 ὑμνοῦσι ψυχικῶν νοσημάτων,
 ἀπαλλάτων ταῖς σαῖς δεήσεσι,
 Μάρτυς Ἄθλοφόρε, παμμάρκαρ
 Γεώργιε.

Ἀγγελικαῖς, συγχορεύων ὡς
 Μάρτυς χοροστασίαις, καὶ τῆς ἀ-
 θανάτου καὶ μακαρίας, στεφα-
 νηφόρε, ἐμπορούμενος δόξης, τοὺς
 τῇ σκέπη τῇ σὴ προστρέχοντας

πά-

πάσης τριχυμίας, και ζάλης έξάρ-
πασον.

Ρῦσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης
ὡς ἐλεήμων, τὸν τῆς ἁμαρτίας
και τῶν κινδύνων, έξαφανίζων
πολυποίκιλον κλόνον, Γεωργίου
τοῦ σοῦ θεράποντος, τὰς ἱκετη-
ρίας Χριστέ προσδεχόμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὀφειλὴν τῆς προμήτορος
Εὔας σὺ Θεομήτορ, ἀπέτισας
σάρκα ἡμφισμένον, ἐκ σοῦ τεχ-
θέντα, τὸν Σωτήρα τοῦ Κόσμου·
ὄθεν πάντες σὲ μακαρίζομεν, Κε-
χαριτωμένη, Παρθένε Πανάμωμε.

Καταβασία Ὁρθρίτωμεν ὄρθρου.

Ὡδὴ ς' Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Υπὲρ φύσιν και λόγον και ἔννοι-
αν, τὰ τῆς ἀριστείας σου ἀνδρα-
γαθήματα, διηνεκῶς ἀδόμενα,
παμμακάριστε Μάρτυς Γεώργιε.

Στρατιάς Οὐρανίου συνόμιλος,
Μάκαρ γεγονώς, και τὴν θεϊαν
ἐμπάνειαν, ὡς ἐφικτόν θεώμενος,
τοὺς τιμῶντάς σε πίστει διάσω-
σον.

Ολοτρόπως Θεῶ ἀνακειμένος,
και τὰς ἀστραπὰς τῶν θαυμάτων
δεχόμενος, τὰς δωρεὰς τοῖς χρή-
ζουσι, διανέμεις παμμακάκαρ Γε-
ώργιε.
Θεοτοκίον.

Νῦν πρὸς σὲ καταφεύγω Πανά-
χαρante, σώσόν με πρεσβεΐαις σου
και διαφύλαξον· ὅσα γὰρ θέλεις
δύνασαι, οἷα Μήτηρ τοῦ πάντα
ἰσχυόντος,

Καταβασία. Κατῆλθες ἐν τοῖς.

Κοντάκιον ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδειχθης,
τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμῶτα-
τος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα
συλλέξας σεαυτῷ· σπείρας γὰρ
ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνην θερί-
ζεις· ἀθλήσας δὲ δι αἵματος,
τὸν Χριστὸν ἐκομίσω, και ταῖς
πρεσβεΐαις Ἄγιε ταῖς σαῖς, πᾶ-
σι παρέχεις πταισμάτων συγχώ-
ρησιν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κγ'. μνήμη τοῦ
ἀγίου ἐνδοξοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωρ-
γίου τοῦ τροπαιοφόρου.

Οὔτος ὁ ἐνδοξος και θαυμαστός
και μέγας μάρτυς τοῦ Χριστοῦ
Γεώργιος, κατήγετο ἐκ τῆς τῶν
Καππαδόκων χώρας, ἐκ γένους
λαμπροῦ· ἔζη ἐπὶ Διοκλητιανοῦ
Βασιλέως, ἐν ἔτει 296· ἐπειδὴ δὲ
ἤτο γενναῖος και βουνεχῆς πρὸς
τὸ πολεμεῖν, καθίσταται παρὰ τοῦ
Βασιλέως στρατηγός· εἰς τὰς στρα-
τείας τῶν Τριβούνων· ἀλλ' ὁ ἅγιος
μὴ ὑποφέρων νὰ ἦνε στρατηγός
εἰδωλολάτρου βασιλέως ρίψας τὴν
βασιλικὴν ζώνην, ὠμολόγησε παρ-
ρησία τὸν Χριστὸν, Θεόν. Τοῦτο
ιδὼν ὁ Διοκλητιανός, και μὴ δει-
νηθεὶς νὰ μεταβάλῃ τὴν γνώμη
του, προστάττει νὰ τὸν συλλάβω-
σιν οἱ στρατιῶται, οἵτινες ἀφοῦ
διὰ σκληροτάτων βασάνων ἐβασά-
νισαν αὐτόν, τέλος τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ ἀπέτεμον· ἡ δὲ βασίλισσα

Ἄλε-

Ἀλεξάνδρα ἰδοῦσα τὰ θαύματα, ἅτινα ἐποίει ὁ Ἅγιος βασανιζόμενος, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστὸν διὰ τὴν πίσιν τοῦ ὁποίου καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη· καὶ οὕτως ἀπῆλθον ἀμφότεροι τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες, οἱ διὰ τοῦ ἁγίου Γεωργίου μαρτυρήσαντες, Ἀνατόλιος καὶ Πρωτολέων οἱ στρατηλάται, Ἀθανάσιος ὁ μᾶχος, Γλυκέριος ὁ γεωργὸς, Οὐαλέριος, Δονάτος καὶ Θερινὸς ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Γεώργιος, ὁ ἐν πόλει Πτολεμαίδος μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1752· μαχαίρα κατακοπεῖς, τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Λάζαρος ὁ βούλλαρις, ὁ ἐν ἔτει 1802· ἀθλήσας τελειοῦται.

Ἦδη Ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Τὸν σὸν ἐκμιμούμενος Μάρτυς Δεσπότην, ἐκὼν ἠτομόλησας, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐνδοξε καὶ νίκην ἀράμενος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, φύλαξ ἐχρημάτισας αὐτὴν, ἀεὶ φυλάττων ταῖς προστασίαις σου.

Ὡς Μάρτυς ἀήττητος, ὡς Ἀθλοφόρος, ὡς ἀκαταγώνιστος, τῆς πίστεως ὑπέρμαχος, νῦν πύργος ἀκράδαντος, τοῖς εὐφημοῦσί σε, πάνσοφε Γεώργιε γενοῦ, περιτειχίζων ταῖς ἰκεσίαις σου.

Σοφῶς ἐγεώργησας τὸν θεῖον σπόρον, καὶ τοῦτον ἐπλήθυνας, αἱμάτων σου τοῖς ρεύμασιν, ἀρ-

δεύων Μακάριε, καὶ τῇ τῶν πόνων σπουδῇ, καὶ τοῖς ἐπαλλήλοις αἰκισμοῖς, δι' ὧν Τυράννων τὸ θράσος, ἐσβεσας. Θεοτοκίον

Παρθένος διέμεινας καὶ μετὰ τόκον· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας τὸν πάντας διατρέφοντα, δι' ἄφατον ἔλεος, καὶ εὐσπλαγχνίαν πολλήν, ἄνθρωπον γενόμενον Ἀγνή, ὃν νῦν δυσώπει, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Καταβασία. Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου.

Ἦδη Η'. Κάμιμος ποτὲ πυρός.

Ρύμην τῶν δεινῶν, παθῶν τε καὶ κινδύνων, καὶ ταραχῶδους περιστάσεως, καὶ νόσων συμπτώματα, καὶ δαιμόνων μηχανήματα, καὶ δυσμενῶν ὀρμήματα, παῦσον ταῖς σαῖς πρεσβείαις, στεφανηφόρε Γεώργιε.

Ὄλω τῷ φωτί, παμμάκαρ τῆς Τριάδος, εἰλικρινῶς καταλαμπόμενος, ὡς Μάρτυς ἀήττητος, εὐσεβείας ὡς ὑπέρμαχος, ὡς νικητῆς θεόστεπτος, σῶσον οὐρανοφοῖτα, τοὺς σὲ τιμῶντας πρεσβείαις σου.

Στέφει νοητῷ, ποικίλως διαπρέπων, καὶ βασιλείας διαδήματι, καὶ σκήπτρῳ κοσμούμενος, καὶ πορφύραν περιθέμενος, σῶ φοινχθεῖσαν αἵματι, μάκαρ συμβασιλεύεις, τῷ βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀχρόνως γεννηθέντα, καὶ πρὸ αἰώνων ἀναλάμ-

λάμπαντα, τὸν πάντα ποιήσαντα, ὄρατά τε καὶ ἀόρατα, Παρθενομῆτορ τέτοχας· ὅθεν σε Θεοτόκον, πάντα τὰ Ἔθνη δοξάζομεν.

Καταβασ. Αὕτη ἡ κλητή.

Εἰ τύχη ἐν Κυριακῇ, ἡ τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχη, στιχολογεῖται.

Ὡδὴ Θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἀπαύστως τὸν Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῶν ὑμνοῦντων σε Μάκαρ· ὡς Χρισομάρτυρά, ὡς νενικηκότα Τυράννους, ὡς πονηρῶν, πνευμάτων διώκτην, ὡς ἀγρυπνον φύλακα, ὡς προστάτην ἀκαταίσχυντον.

Τῶν ἄθλων τὰ ἔπαθλα, πλουσίως σοι δεδώρηται, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης· ᾧ παριστάμενος, μετὰ παρρησίας τρισμάκαρ, μαρτυρικῆς, καὶ μετ' εὐφροσύνης, τοὺς προσκαλουμένους σε, περιέπων διαφύλαττε.

Ἡ γῆ σε κατέκρυψε, καὶ οὐρανὸς ἐδέξατο, καὶ ἠνοιίγη σοι πύλη τοῦ Παραδείσου σαφῶς, ὃν περιχαρῶς Ἀθλοφόρε χοροβατῶν, καὶ περιπολεῶν, τοὺς πιστεῖ ὑμνοῦντάς σε, σαῖς πρεσβείαις περιφροῦρησον. Θεοτοκίον.

Σκηνὴν προετύπου σε, τοῦ μαρτυρίου Πάναγνε, ἐν ἧ' πλάκας καὶ στάμνος, καὶ ἡ χρυσὴ Κιβωτός· ὡσπερ γὰρ ἐκεῖνη ἐκεῖνα, οὕτω καὶ σὺ, τὸν ἀναρχον Λό-

γον, ἐν γαστρὶ ἐχώρησας, Θεοτόκε σωματούμενον.

Καταβασία Φωτίζου φωτίζου.

Ἐξαπος. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Ἐὰρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν, ἡ λαμπρὰ τοῦ Δεσπότου, καὶ θεία ἐξανάστασις, πρὸς οὐράνιον Πάσχα, ἐκ γῆς ἡμᾶς παραπέμπον· ταύτη δὲ συνεχλάμπει, τοῦ πανενδόξου Μάρτυρος, Γεωργίου ἡ μήμη, ἡ φωταυγής· ἦν παιδρῶς τελέσωμεν ἵνα θείας, ἀξιοθῶμεν χάριτος, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτήρος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή, στίχ· δ'· καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια ἤχος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ἀεῦτε, τὴν πανέορτον παιδρὰν, ἐνδοξον Ἀνάστασιν πάντες, πανηγυρίζαντες, πάλιν ἑορτάσωμεν, παιδρὰν πανήγυριν, Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος, καὶ στέψωμεν τοῦτον, ἑαρινοῖς ἀνθεσιν, ὄντα ἀήτητον, ὅπως, ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, λάβωμεν τῶν θλίψεων ἅμα, καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

Ὅλον προσενήνοχας σαυτὸν, τῷ σοὶ δεδωκότι παμμάκαρ, ζωὴν ὀλόκληρον, ὡσπερ ὀλοκάρπωσιν, ζῶσαν καὶ ἐμψυχον, καὶ θυσίαν εὐπρόσδεκτον, καὶ καθαρωτάτην· ὅθεν ἐχρημάτισας, Πρέσβυς θερμότατος, ζάλης ἐξαιρούμενος πάντας, πιστεῖ τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μάρτυς, καὶ προσκαλουμένους σε Γεώργιε.

Σπόρον γεωργήσας ἐμμελῶς, τὸν

τὸν καταβληθέντα τοῦ Λόγου, τῆ καθαρά σου ψυχῇ, τοῦτον ἐπλεόνασας, πόνοις ἀθλήσεως, καὶ σφῶς ἀποθέμενος, ἐν ἐπουρανίαις, θήκαις τὴν ἀκήρατον, εὖρες ἀπὸ λαυσιν· ἧς νῦν ἐμφορούμενος Μάκαρ, ταῖς πρὸς τὸν Θεόν σου πρεσβείαις, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε περὶσωζε.

Μάρτυς Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ἐν διαφόροις ἀνάγκαις, σῶζε πρεσβείαις σου, πάσης περιστάσεως, ἀπολυτρούμενος, καὶ διώκων ψυχόληθρον, δεινὴν ἀθυμίαν, χάριν δὲ καὶ ἔλεος, ἡμῖν αἰτούμενος· ὅπως ταῖς λιταῖς σου σωθέντες, χαίροντες γεραίρωμεν πάντες, τοὺς σεπτοὺς ἀγωνάς σου Γεώργιε.

Δόξα ἤχος δ'. Τὸν νοερόν ἀδάμαντα φύλ. 739. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον παρὰ τοῦ ἱερέως ἐκ τῆς κανδύλας τοῦ ἁγίου τοῖς ἀδελφοῖς, ψάλ. ἐκ τῶν ἰδιομέλ. τοῦ ἁγίου, τὰ ὁποῖα ζῆτει εἰς τὴν Λιτήν. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ ἁγίου. γ'. καὶ ς'. ἢ τῆς ἡμέρας, εἴτε τὴν ς'. τοῦ ἁγίου. εἰ δὲ ἐστὶ Κυριακὴ, ἀπὸ τῶν μακαρισμῶν τοῦ ἤχου δ'. τῶν ἑορτῶν ἢ γ'. ἢ δ'. εἰς δ'. καὶ τοῦ ἁγίου ἢ ς'. εἰς δ'. Ὁμοίως καὶ τροπρ. καὶ κοντάκιον Προκ. ἤχος δ'. Εὐφρανθήτετα Δίκκιος ἐν Κυρίῳ. Εἰσάκουσον ὁ Θεός, τῆς φωνῆς

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ Βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινεσ τῶν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας. φύλ. 512.

Λέγε καὶ τοῦ ἁγίου.

Τέκνον τιμόθεε ἐνδυναμοῦ φύλ. 150.

Ἀλληλουῖα, ἤχος δ'. Δίκκιος ὡς φαίνεξ ἀθήσει. Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου. Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

24. Ἀπριλίου. Τῆς Ὀσίας Ἐλισάβητ τῆς Θαυματουργοῦ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψαλ. 3. τῆς ἑορτῆς, καὶ 3. τῆς Ὀσίας, ἤχος πλ. δ'.

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Τοῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως ἐγκαρτερήσασα, ἐδέξω χάριν, ψυχῶν νοσήματα καὶ τῶν σωμάτων, Μητέρα σεμνὴ ἀποσοβεῖν πνεύματα διώκειν Θεῷ Πνεύματι· πάντων τῶν ἐν θλίψει προϊστασθαι· διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἰτησαι πᾶσι ῥῶσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὁμοιον.

Η κόνις τῶν λειψάνων σου, τυφλοῖς ἀνάβλεψιν ἀναπηγάξει, καὶ πᾶσιν ἰασιν τοῖς ἀσθενουσι, καὶ προσπελάζουσι πιστῶς, τοῖς ἐξαιταυμενοις σε βοήθειαν, Μητέρα Ἐλι-

Ἐλισάβετ ἀξιάγαστε· διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι ῥῶσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Συμπάθειαν ἐξήσκησας, πίστιν ὀρθόδοξον καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν πρὸς τὸν Κύριον καὶ τὸν πλησίον, θεομακάριστε σεμνή· ὅθεν θεία χάρις σοι τοῦ Πνεύματος, Μήτηρ Ἐλισάβετ ἀνεπαύσατο· διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, δίδου ἡμῖν εἰρήνην, ῥῶσιν καὶ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν καὶ Ἀπόστιχ. τῆς ἑορτῆς. Τροπάριον. Ἐν σοὶ μήτηρ ἀκριβῶς φύλ. 4. Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κδ'. μνήμη τῆς Ὁσίας μητρὸς ἡμῶν, Ἐλισάβετ τῆς θαυματουργοῦ.

Αὕτη ἡ ὁσία ἐκ νεαρᾶς τῆς ἡλικίας ποθήσασα τὸν μονήρη βίον, ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἔρημον, ἔνθα ἐναρέτως καὶ ὁσίως βιώσασα, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Σάββας ὁ στρατηλάτης, ἐν ποταμῷ τελειοῦται, ἐν ἔτει 272. ἐπὶ Αὐριλιανοῦ Βασιλέως.

† Οἱ διὰ τοῦ ἁγίου Σάββα πιστεύσαντες ἐβδομήκοντα στρατιῶται, ξίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι ὀκτῶ μάρτυρες Εὐσέβιος, Νέων, Λεόντιος, Λογγίνος, καὶ ἕτεροι τέσσαρες, οἱ διὰ τοῦ ἁγίου Γεωργίου εἰς Χριστὸν πιστεύσαντες, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Δοῦκας

ὁ Λέσβιος ἐν Βυζαντίῳ ἀθλήσας τελειοῦται ἐν ἔτει 1776.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον καὶ ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς καὶ ἀπόλυσις.

25. Ἀπριλίου. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις

Ἐσπέρας μετὰ τὸ ψαλτήριον ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς 3. καὶ τοῦ ἁγίου 3. ἤχος πλ. α΄.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Μάρκε παμμακάριστε τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν ἔπιες, ὡς ἐξ Ἐδέμ ἐξορμώμενος, περιφανέστατος, ποταμὸς εἰρήνης, περικλύζων νάμασι, τοῦ εὐαγγελικοῦ σου κηρύγματος, τῆς γῆς τὸ πρόσωπον, Ἐκκλησίας τὰ στηρίγματα, καταρδεύων, θεοπνεύστοις δόγμασι.

Μάρκε παναοίδιμε Μωσῆς, Αἰγυπτίους πρῶην μὲν, ἐν τῇ θαλάσῃ ἐβύθισεν· ἀλλὰ σὺ πάνσοφε, ἐκ τῆς πλάνης τούτους, τῆς θαλάσσης ἀνειλκυσας, δυνάμει τῇ αὐτῇ κατὰ σώματος, ἐπιδημήσαντος, καὶ τὰ τούτων χειροποίητα, καθελόντος, ὑψηλῷ βραχίονι.

Ω Μάρκε πανίερε φωτὶ, ὁμιλῶν τοῦ Πνεύματος, πνευματικὸς δόλος γέγονας, καὶ νῦν πανόλβιε,

ταῖς

ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, ἀνευδότης νεύσεσι, καὶ μακαριωτάταις ἐλλάμψεσι, θέσει θεοῦμενος, Μυστηρίου τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸ τέλος, εὔρες τὸ πολυεύκτον.

Δόξα ἤχος α΄.

Τὸ πῦρ τὸ νοερὸν, τὸ φωτίζον διανοίας, καὶ φλογίζον ἀμαρτίας, ἐνδον λαβὼν ὁ Ἀπόστολος Χριστοῦ καὶ Μαθητῆς, λάμπει μὲν ταῖς μυστικαῖς ἀκτίσι τῶν διδασκῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἑθνῶν ἀφωτιστοῖς καρδίαις, φλέγει δὲ πάλιν τὰς φρυγανώδεις τῶν ἀσεβῶν μυσουργίας· τὸ πῦρ γὰρ τοῦ Πνεύματος, τοιαύτην ἔχει τὴν ἐνέργειαν· ὡ θαῦμα ξένον καὶ φοβερόν, ἢ πηλώδης γλῶσσα, ἢ πηλίνη φύσις, τὸ σῶμα τὸ χοϊκόν, τὴν νοεράν καὶ αὔλον ὑπεδέξατο γινῶσιν· ἀλλ' ὡ μύστα τῶν ἀρρήτων, καὶ θεωρῆ τῶν οὐρανίων, ἰκέτευε καταυγασθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα ἤχος α΄.

Πανεύφημοι μάρτυρες.

Ω Μάρκε θεόσοφε σοφοῦ, γραμματέως κάλαμος, καὶ ὀξυγράφου γεγένησαι, Χριστοῦ τὴν Σάρκωσιν, θεοπνεύστως γράφων, καὶ τρανῶς φθειγγόμενος, ζωῆς ἀτελευτήτου τὰ ρήματα, ἐν ᾗ δυσώπησον, ἐγγραφῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντας, τὴν ἐνδοξον μνήμην σου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Ω Μάρκε πανεύφημε Χριστόν,

εὐαγγελιζόμενος, τὴν Οἰκουμένην διέδραμες, καθάπερ ἥλιος, ἀφανίζων πᾶσαν, ταῖς αὐγαῖς τῆς πίστεως, τὴν τῆς πολυθείας σκοτόμαιναν· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγούνται.

Ω Μάρκε Ἀπόστολε ἐν οἷς, τὸ πρὶν ἐπλεόνασε, τῆς ἀσεβείας ἡ ἀνοία, αὐτὸς ἐκήρυξας· Αἰγυπτίων σκότος, φωτισμῶ τῶν λόγων σου, διώκων Θεοκῆρυξ πανόλβιε· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἤχος πλ. δ΄.

Δεῦτε τῆς Οὐρανίου μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ ὑποφήτην τοῦ Εὐαγγελίου, ψαλμοῖς καὶ ὕμνωδαῖς Μάρκον πάντες εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ ποταμὸς ἀνεδείχθη τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, τὰς ψυχικὰς ἀρούρας τοῖς Οὐρανόις ὄμβροις ἐπάρδων, καὶ καρποφόρους δεικνύων Χριστῶ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι πᾶσι ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν· τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον.
ἤχος γ΄. Ἀπόστολε Μάρκε, φύλ. 1.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ἡ. καὶ τὰ τοῦ Ἀγίου εἰς ς΄.

Ὡδή α΄. ἤχ. α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος

Μάρκον τὸν Θεόπτῃν εὐφημῶν,
ἐπι-

ἐπικαλοῦμαι τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ὅπως μοι ἐμπνεύσασα, φωτιστικῶς ἀπελάσῃ τὴν ἄγνοιαν καὶ τὸν θεῖον πλοῦτον, τὸν τῆς σοφίας δωρήσῃται.

Σοῦ τὸν Θεηγόρον, φωτισμῶ, καταλαμπρύνας Σωτῆρ τῷ τῆς χάριτος, Κόσμῳ ἐξαπέστειλας, Λόγε Θεοῦ τῶν ἀγαθῶν ὡς αἷτιος, σοῦ τὴν παρουσίαν, ἡμῖν εὐαγγελιζόμενον.

Πέτρῳ τῷ σοφῷ μαθητευθεῖς, καὶ τὴν ἐκείνου πλουτήσας υἰότητα, Μάρκε παναοῖδιμε, μυσταγωγὸς ἐδείχθης Μυστηρίων Χριστοῦ καὶ συγκληρονόμος, αὐτοῦ τῆς δόξης γεγένησαι. Θεοτοκίον.

Ο τοὺς Αἰγυπτίους ἐν θυθῷ, καταποντίσας Νεφέλῃ τοῦ Πνεύματος, οὗτος ἐπέδημησεν, ἐκ σοῦ Ἀγνῆ τοῖς Αἰγυπτίοις ὑστερον, καὶ διὰ τοῦ Μάρκου, αὐτοὺς τῆς πλάνης ἐβρύσατο.

Καταβασία τῆς ἑορτῆς.

Ὦδὴ Γ΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Σὲ τὴν ἐνουπόστατον Χριστὲ, σοφίαν ἀνεκήρυξε, μαρμαρυγαῖς ταῖς σαῖς ἀυγαζόμενος, παντὶ τῷ Κόσμῳ φανείσαν Δέσποτα, καὶ ζωὴν παρέχουσαν, καὶ βροτοὺς φωτίζουσαν, ὁ θεράπων σου Μάρκος φιλάνθρωπε.

Τὸ ρεῖθρον δεξάμενος Χριστὲ, σοφίας τὸ αἰεῖρρυτον, ὡς ποταμὸς ροιζῶν γῆς ἐπέκλυσε, θεογνωσίας φωτὶ τὰ πέρατα, σοῦ

δαικνὺς ὑπάρχουσαν, ἀληθῆ τὴν πρόβρῃσιν, ὁ αὐτόπτης σου Μάρκος φιλάνθρωπε.

Τῷ Πέτρῳ ἐπόμενος σοφῆ, σαφῶς τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς μαθητῆς αὐτοῦ διετύπωσας, Θεολογίας τὸ φῶς δρεψάμενος, παρ' αὐτοῦ Ἀπόστολε, καὶ Θεοῦ τὴν ἔνσαρκον, παρουσίαν μηνύσας τρανώτατα. Θεοτοκίον.

Αιγύπτου τὸ πρὶν παρθενικαῖς ἀγκάλαις ἐποχούμενος, δαιμονικὸς βωμὸς σὺ κατέσεισας, καὶ ταύτῃ πάλιν τὸν Μάρκον ἐπεμφσας, συνετίξεις ἅπαντας, τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν, καὶ τὸ θεῖον Χριστέ σου Μυστήριον.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· εἶτα Κάθισμα τοῦ ἁγίου. ἤχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Εἰς ὕψος ἀνελθὼν, ἀρετῶν θεῖο Μάρκε, ἐβρόντησας ἡμῖν, σωτηρίων δογμάτων, μεγάλα Μυστήρια, θεῖος Κήρυξ γενόμενος· ὅθεν πίστει σε, ἐκδύσωποῦμεν παμμάκαρ, πάσης θλίψεως, ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνων, ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

Δόξα ἤχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως Ἀστέρα μέγαν σε ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη ἐνδοξε, τῶν διδαγμάτων σου βολαῖς, παιδρυνομένη, κραυγάζει σοι, Χαίροις παμμάκαρ Κυρίου Ἀπόστολε.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς

Ὦδὴ Δ΄. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Εἰς πᾶσαν ὁ φθόγγος σου, τὴν γῆν

γῆν, ἐξελήλυθε, καὶ εἰς τὰ πέρα-
τα σοφέ, τῆς Οἰκουμένης σου
τρανώς, ῥημάτων ἢ δύναμις, Δα-
βιτικῶς, διαπρυσίως κηρύττουσα,
τὴν σωτήριαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλα-
σιν.

Οἱ πόδες οἱ σοὶ προσητικῶς,
ὠραιώθησαν τὴν ὑπὲρ λόγον γὰρ
ἡμῖν, εὐηγγελίσω προφανῶς, εἰ-
ρήνην Θεόληπτε, διὰ σαρκὸς
ἐφανισθῆναι τοῖς πέρασιν, εἰς
σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Θεοτοκίον.

Νεφέλη ὁ Λόγος, παρθενικῆ
ἐποχουμένος, τῶν Αἰγυπτίων τὰς
βουλὰς, καὶ Θεομάχων λογισμοὺς,
μωράνας διέλυσε, ταῖς διδαχαῖς,
τοῦ θεοῦ Μάρκου ὡς εὐσπλαγ-
χνος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀ-
νάπλασιν.

Ὦδὴ Ε΄. Ὁ φωτίσας τῆ ἐλλάμψει.

Εστάλαξας γλυκασμὸν εὐσεβείας
τῶν λόγων σου, θείων ὄμβρων,
πανταχόθεν ἀκτίσι λαμπόμενος,
ἐκφανθεὶς τῇ χάριτι, σαφῶς τοῦ
νοητοῦ Ἡλίου, Μάρκε παμμά-
καρ Θεόληπτε.

Εκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου πηγὴ
ἐξελήλυθας, καὶ ποτίζεις τὰς
χερσώδεις καρδίας τοῖς ρεύμασι,
διαφιλῶς τοῦ Πνεύματος, καρπὸν
ἀντὶ τῆς ἀκαρπίας, φέρειν διδάσ-
κων Ἀπόστολε.

Σὺ τοῦ Πέτρου τοῦ μεγάλου
υἱὸς ἐχρημάτισας, καὶ ταῖς τού-
του διδαχαῖς φωτιζόμενος πάν-

τοτε, τὰς ψυχὰς ἐλάμπρυνας,
τῶν σοὶ θερμῶς προσομιλούντων,
Μάρκε Κυρίου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Ως ἄνθρωπος ἐκ Παρθένου τεχ-
θεὶς, Αἰγυπτίοις Χριστέ, ἐπεφά-
νης, ἐκ Πατρὸς προεκλάμψας
πρὸ Κτίσεως, οἷς τὸν Μάρκον
ἐχρῖσας, σοφῶς αὐτοὺς μυσταγω-
γοῦντα, θεογνωσίας Μυστήρια.

Ὦδὴ ς΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Κατέβαλες ὄφρῦν ἀνόμων Κύριε,
καὶ ὕβριν ὑπερήφανον, ἐταπεινώ-
σας, Ἀπόστολὸν τὸν σὸν, δείξας
τροπαιοῦχον τῇ δυνάμει σου· σὺ
γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων καὶ
επανόρθωσις.

Τὸν στέφανον τὸν τῆς ἐλπίδος
ἐνδοξε, διὸ οὗ νῦν στεφανούμεθα,
ἐν τοῖς λόγοις σου, ἐκήρυξας
σοφέ, τὸν Δημιουργὸν Μάρκε τῆς
Κτίσεως· τὸν εἰς ἡμῶν δόξαν
πλασθέντα φύσει τοῦ σώματος.

Ο Πέτρος σε ὁ κορυφαῖος ἐν-
δοξε, σαφῶς ἐμυσταγωγῆσεν,
Εὐαγγέλιον συγγράφαι τὸ σεπτὸν
δείξας, ὑπηρετήν σε τῆς χάριτος·
σὺ γὰρ ἡμῖν, θεογνωσίας τὸ φῶς
ἐξήπλωσας. Θεοτοκίον.

Τὴν Αἴγυπτον τὴν πρὶν ἐν σκό-
τει Κύριε, Παρθένου Θεομήτορος,
κατελάμπρυνας ὡς Βρέφος προελ-
θὼν, ταύτης θριαμβεύσας τὰ
σεβάσματα, ταῖς διδαχαῖς τοῦ
Θεηγόρου Μάρκου φιλάνθρωπε.

Κον-

Κοντάκιον ἤχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους λαβὼν, τὴν χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, ρητόρων πλοκάς, διέλυσας Ἀπόστολε· καὶ τὰ Ἔθνη, πάντα σαγγνεύσας Μάρκε αἰοίδι- με, τῷ Δεσπότη προσήγαγες, τὸ Θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κέ. μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Οὗτος ὁ Ἀπόστολος ἦτον εἰς ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων, Ἰουδαῖος τὸ γένος· ἐγεννήθη εἰς τὴν Κυρήνην, υἱὸς κατὰ πνεῦμα γενόμενος Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου· οὗτος ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ εἰς τε τὴν Ἀφρικὴν καὶ Ἀλεξάνδρειαν· ἔνθα πολλοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς χειροτονήσας, ὁσίως καὶ δικαίως ποιμένας τὸ ποίμνιον τοῦ. Διατρίβων λοιπὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ κηρύττον τὸν Ἰησοῦ Χριστὸν, Θεὸν τοῦ παντός, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ ἀνιλεῶς κατασπαράττεται· οὕτω δὲ κατασπαρattόμενος, τὴν ψυχὴν τῷ Χριστῷ παρέθετο.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μακεδόνιος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ἡ ἅγια μάρτυς Νίκη, καὶ ὀκτὼ ἄλλοι ὀσιομάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

Ἦδὴ ζ'. Σὲ νοπήν, Θεοτόκε.

Ταῖς θεϊκαῖς, ἀστραπαῖς πυρού-

μενος, ἀντανακλάσεις μυστικῶς, ἀντιπέμπεις αὐγοειδεῖς Μάρκε παμμακάριστε. Λόγον γὰρ ἐκήρυξας, σεσαρκωμένον τὸν ἄσρακον, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Θεουργικαῖς, Παντουργεῖ δυνάμεσι, τὸν θεηγόρον Μαθητὴν, καθοπλίσας θαυματουργόν, τοῦτον ἀπετέλεσας· νόσους μὲν ἀπήλασε, καὶ μαλακίας ἴασατο, τὸν αἰνετὸν σε κηρύττων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τῶν Μαθητῶν, τοῦ χοροῦ τὸν ἐξάρχον, καθηγεμόνα ἐσχηκῶς, θεῖον Πέτρον ἐκμιμητῆς, τοῦτου ἀναδέδειξαι· ἅπαν γὰρ ἠρίθμησας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, ὕμνων καὶ ὑπερένδοξον.

Θεοτοκίον.

Στήλην αὐτός, ἐν Αἰγύπτῳ ἐσττήσας, Εὐαγγελίου σου γραφὴν, τῷ τεχθέντι ἄνευ σποράς, ἐκ τῆς Θεομήτορος· ῥήσεσιν ἐπόμενος, τοῦ Ἡσαίου Πανεύφημε, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν κηρύξας ἔνδοξε.

Ἦδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παιδες.

Τὸν τεχθέντα Λόγον ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἐνδυσάμενος Χριστὸν, ἐκήρυξας ἔνδοξε, καὶ ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε . . .

Τὸν διδόντα λῶτρον ἑαυτὸν, ἡμῶν

μῶν τῆς ἁμαρτίας, καὶ πάθει τοὺς πεπτωκότας, ἀναστήσαντα Χριστὸν, ἐδόξασας ἐνδοξε, καὶ ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆ τοῦ Πέτρου Μάρκε πειθαρχῶν, σοφὴ διδασκαλίᾳ, πανσόφως διὰ γραμμάτων, ἀνετύπωσας πιστοῖς, σεπτὸν Εὐαγγέλιον, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα . . .

Θεοτοκίον.

Η Παρθένος τὸν Ἐμμανουήλ, βαστάζουσα ὡς βρέφος, ἐπέστη τοῖς Αἰγυπτίοις, οἷς ὡς ἔκλαμπρος ἀστήρ, ὁ Μάρκος ἀπέσταλται ἀνακράζων· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας . . .

Ὡδὴ Θ΄. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Φθάσας τὴν πηγὴν τὴν ἀφθαστον, τῆς τρισηλίου θεοφάντορ ἐλλάμψεως, καθαρῶτερον, κατατρυφᾶς καὶ τρανώτερον, τῆς θεώσεως τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Ἀγγέλοις συγχορεύων, ἀκαταπαύστως ἱερῶτατε.

Πέτρου κοινωνὸς γενόμενος, διδασκαλίας, καὶ τοῦ θεοῦ κηρύγματος, τὰ οὐράνια περιπολεύεις σκηνώματα, σὺν αὐτῷ θεοβόημον μακάριε· μεθ' οὗ καὶ συμπροσεβύεις, ὑπὲρ ἡμῶν Μάρκε Ἀπόστολε.

Φάος τὸ τρισσῶς ἐνούμενον, μοναδικῶς τε πάλιν ξένως τρισ-

σούμενον, ἀνεκέρυξας πανευσεβῶς Μάρκε πάνσοφε, φωτιζόμενος αἴγλη τῆς χάριτος· διό σε δυσωπούμεν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ ἰκέτευε.

Θεοτοκίον.

Μάρκος ὁ σεπτὸς Ἀπόστολος, τοῖς Αἰγυπτίοις Ἱεράρχης δεδωρηται· οἷς ὡς νήπιος σωματωθεὶς ἐπεδῆμησεν, ἐκ Παρθένου ἀγνῆς Θεομήτορος, ὁ Κύριος τῆς δόξης· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Σὺ τὴν υἰότητα Πέτρου, τοῦ Ἀποστόλου πλουτήσας, τοῖς Αἰγυπτίοις ἐντεῦθεν διατυποῖς πρῶτος πάντων, τὸ Εὐαγγέλιον Μάρκε, δι' οὗ τὸν Κόσμον φωτίζεις.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους ψάλλομεν τὰ Ἀπόστιχα ἐσπέρια. φύλ. 747.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόγγος. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ.

Καθολικῆς ἀ. Ἐπιστολῆς Πέτρου, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς. Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπίβρίψαντες ἐπ' αὐτὸν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν. Νῆψατε, γρηγορήσατε, ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος, ὡς λέων ὠρυόμενος, περιπατεῖ, ζητῶν τίνα καταπιῇ,

ᾧ ἀντίστυτε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ἡμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὀλίγον παθόντας, αὐτὸς καταρτίσαι ὑμᾶς, στηρίξαι, σθενώσαι, θεμελιώσαι. Αὐτῷ ἡ Δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Διὰ Σιλουανοῦ ἡμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογίζομαι, δι' ὀλίγων ἐγραψα, παρακαλῶν, καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἣν ἐστήκατε. Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεχλεκτή, καὶ Μάρκος ὁ υἱὸς μου. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα ἤχος α'. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ἀποστέλλειν τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

26. Ἀπριλίου. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασειᾶς..

Ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἁγίου ἤχ. δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Κατὰ πάντων μακάριε, τῶν παθῶν ἐβασίλευσας, νόμῳ θεῷ μέ-

γιστε, κρατυνόμενος, καὶ λογισμὸν αὐτοκράτορα, σαφῶς ποιησάμενος καὶ γενόμενος Θεοῦ, παραστάτης ἐπάξιος, χρίσμα ἀγιον, ὑπεδέξω καὶ ποιμένης προηγῆσω, λογικῆς Ἀρχιερέων, καὶ ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ὡς κριὸν ἐκ ποιμνίουσε, Βασιλεῦ παμμακάριστε, Βασιλεὺς παράνομος, διεχώρισε· καὶ Βασιλέα κηρύττοντα, Χιρσὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν τυθέντα ὡς ἀμνόν, καὶ βροτοὺς διασώσαντα, θεασάμενος, κατασφάττει ἀδίκως, προξενῶν σοι, οὐρανῶν τὴν Βασιλείαν, καὶ αἰωνίζουσαν εὐχλειαν.

Ὅμοιον.

Ἐπ' εὐθείας τὰς τρίβους σου, παραδόξως πεποίησαι, Βασιλεῦ αἰοῖδιμε· μετὰ τέλος γὰρ, ἀποβρίφεις ὡς προέφησας, συντόνωσ τὸν τίμιον, ἐνδυσάμενος Σταυρὸν, οὐκ ἐσχέθης ταῖς ὕδασιν· ὅθεν πάντες σε, ἀκαταίσχυντον πρέσβυν, ἰαμάτων, ποταμὸν καταπλουτοῦμεν, καὶ τῶν παθῶν καθαρτήριον.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον. Ἀπόστιχα καὶ ἀπόλυτικίον τῆς ἑορτῆς. Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κς' μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, ἐπισκόπου Ἀμασειᾶς.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἐπίσκοπος Ἀμασειᾶς· ἔζη ἐπὶ Δικινίου Βα-

σιλέως, ἐν ἔτει 317 Ἄλλ' ἐπει-
δὴ ἐξήλεγχε τοὺς θεοὺς τοὺς ὑ-
πὸ τοῦ βασιλέως προσκυνουμέ-
νους, συλλαμβάνεται, καὶ τὴν κε-
φαλὴν ἀποτέμεται, καὶ οὕτως
ἀπήλαυσε τοῦ μαρτυρίου τὸν
στέφανον,

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἀγία Γλα-
φύρα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας
καὶ ἀπόλυσις.

27. Ἀπριλίου. Τοῦ ἀγίου Ἱερο-
μάρτυρος Συμεῶν συγγενοῦς
τοῦ Κυρίου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύρια ἐκέκραξα
ψάλλομεν 3 τῆς ἑορτῆς, καὶ 3 τοῦ ἀ-
γίου ἡγ. δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Ιερεὺς Ἱερώτατος, ἀθλητῆς ἐν-
νομώτατος, συγγενῆς τοῦ κτί-
σαντος, ἀληθέστατος, θαυματουρ-
γὸς ὑπερθαύμαστος, φωστὴρ δι-
αυγέστατος, πλανωμένων ὁδη-
γὸς, Συμεῶν ἀναδέδειξαι, στύ-
λος ἄσειστος, τῆς σεπτῆς ἐκκλη-
σίας, καὶ τῆς ἄνω, βασιλείας κλη-
ρονόμος καὶ τῶν ἀγγέλων ἰσό-
τιμος.

Μετὰ πόνους τοῦ σώματος, πο-
λυτρόπους θαυμάσιε, μετὰ πᾶσαν
βάσανον πολυώδυνον, μετὰ μυρία
παλαίσματα, Σταυρῷ προσωμί-
λησας, ἐκμιμούμενος Χριστόν

σταυρωθέντα θελήματι· ὅθεν σῆ-
μερον, Συμεῶν σου τὴν μνήμην
τὴν φωσφόρον, ἐκτελοῦντες τὰς
αἰσθήσεις, τὰς ψυχικὰς φωτιζό-
μεθα.

Εἰς ναὸν ἐπουράνιον, ἱερώς προ-
σεχώρησας, ἱερῷ σαζόμενος, μά-
καρ αἵματι, καὶ τῇ Τριᾷδι πα-
ρίστασαι, πλουσίως λαμπόμενος,
ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπαῖς, πηγα-
ζούσαις Πανόλβιε· ὅθεν χαίροντες,
τὴν ἀγίαν σου μνήμην ἐκτελοῦ-
μεν, Συμεῶν ταῖς σαῖς προσ-
βείαις, λύσιν πταισμάτων λαμ-
βάνοντες.

Δόξα, καὶ νῦν, καὶ ἀπόστιχα τῆς
ἑορτῆς. Τροπᾶριον ἤχος α'.

Χριστοῦ ἴσε συγγενῆ, Συμεῶν
Ἱεράρχα, καὶ μάρτυρα στεβρὸν,
ἱερώς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάνην ὀ-
λέσαντα, καὶ τὴν πίστιν τυρή-
σαντα· ὅθεν σήμερον, τὴν πανα-
γίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες,
ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν εὐχαῖς
σου λαμβάνομεν.

Τὸ πρῶν κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐῷ αὐτῷ μνηι κζ'. μνήμη τοῦ ἀ-
γίου ἱερομάρτυρος Συμεῶν ἐπισκόπου
Ἱεροσολύμων συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦν υἱὸς τοῦ μνή-
στορος Ἰωσήφ, καὶ ἀδελφὸς Ἰα-
κώβου τοῦ ἀδελφοθέου, ἐχει-
ροτονήθη δὲ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Χρι-
στοῦ ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων,
ἐνθα πολλὰ κόλαστήρια παρὰ τῶν

Ιου-

Ἰουδαίων λαβῶν, πρὸς Κύριον ἐ-ἐκλάμψαντας, καὶ τοὺς ἐν σκότει
ξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος Ἰωάννης ὁ ὁμολογητῆς καὶ ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Καθαρῶν λεγομένης, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, κατὰ τὸ 780 ἔτος.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Πουπλί-ων καὶ Λολλίων οἱ νέοι ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Εὐλόγιος ὁ ξενοδόχος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

28. Ἀπριλίου. Τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἑορτῆς, καὶ 3 τῶν ἁγίων ἡχ. δ΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Μάρτυρες Χριστοῦ πανεύφημοι, κατακρατούσης ποτὲ τῆς ἐλλήνων σκαιοτήτος, καὶ ὠθούσης ἅπαντας, πρὸς ἀθέμιτα βάραθρα, ὁδὸν εὐθείαν οὐ κατελίπατε, καὶ ἀθεία οὐ προσετέθητε· ἀλλ' ἐνηθλίσατε, γνώμης ἀνδρείοτητι, καὶ τὴν ζωὴν, ξίφει θανατούμενοί κατεκληρώσαθε. Ὅμοιον

Θεογνιν Ῥούφον Ἀντίπατρον, Θεόστιχον Ἀρτεμᾶν, Μάγνον πάντες Θεόδοτον, τὸν κλεινὸν Θαυμάσιον, καὶ τὸν θεῖον Φιλήμονα, τοὺς ἐν ἀθλήσει, φαιδρῶς

φωταγωγῆσαντας, πίστει τιμῆ-ζωμεν, ὕμνοις μακαρίσωμεν τὴν ἱερὰν τούτων ἑορτάζοντες, μνήμην γηθόμενοι. Ὅμοιον.

Ανθὴ Μαρτύρων τερπνότατα, παρεμβολῇ ἱερᾷ, θεοσύλλεκτον ἄθροισμα, ἐκκλησία ἄριστος, συνοδία Θεόλεκτος, χορὸς Ἀγίων δῆμος μακάριος, ὑπὲρ Τριάδος ἀγωνισάμενοι· ταύτην αἰτήσαθε, δοῦναι ἡμῖν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰρήνην ἅπασι, καὶ μέγα ἔλεος.

Δέξα καὶ νῦν, καὶ ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς. Τὸ πρῶν κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κή. μνήμη τῶν ἁγίων ἐννέα μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ μαρτυρισάντων Θεόγνιδος, Ρούφου, Ἀντιπάτρου, Θεοσίχου, Ἀρτεμᾶ, Μάγνου, Θεοδότου, Θαυμασίου καὶ Φιλήμονος.

Οὔτοι οἱ ἅγιοι ἦσαν ἀπὸ διαφόρους τόπους, ἅπαντες χριστιανοί. Ἐπειδὴ δὲ ἐκῆρυττον παρρησία τὸν Χριστὸν Θεόν, συνελλάχθησαν ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν καὶ ποικίλως βιτανισθέντες, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀπετεμήθησαν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος Μέμων ὁ θαυματουργός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

29. Ἀπριλλίου. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλ. 3. τῆς ἑορτῆς, καὶ 3. τῶν ἁγίων ἤχος. α'.

Πνεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Πάντα κατελίπατε τερπνὰ, Χριστὸν ἀγαπήσαντες· οὐ τὰς ψυχὰς ἐκολλήθητε, ὀπίσω ἐνδοξοί· ἔχνεσι τοῖς τούτου, πίστει προσηγήθητε, Ἰάσων καὶ Σωσίπατρε πάνσοφοι· ᾧ καὶ πρεσβεύετε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Ιάσων Σωσίπατρε ψυχὴν, τὴν ἐμὴν φωτίσατε, ἐσκοτισμένην τοῖς πάθεσιν, οἱ τὸν περίγειον, διδάχαῖς ἐνθέοις, κόσμον καταλάμψαντες, καὶ σκότος τῶν εἰδώλων μειώσαντες, καὶ προσενέγκαντες, γένος ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, σεσωσμένον, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν. Ὅμοιον.

Χριστὸς ὁ Θεὸς ὑμᾶς σοφοί, Ἰάσων Σωσίπατρε, τοὺς πλανωμένους ἀπέστειλεν, ἀνακαλέσασθαι· καὶ πρὸς σωτηρίαν, πάντα καθωδήγησεν, ὑμῶν τοῖς θεοσόφοις διδάγμασιν· ᾧ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀπόστιχα, καὶ τροπάριον τῆς ἑορτῆς. Τὸ πρῶν, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κθ'. Μνήμη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐκ τῶν ἐβδομηκοντά, Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου.

Εκ τούτων, ὁ μὲν Ἰάσων ἦν ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας, ὁ δὲ Σωσίπατρος ἐξ Ἀχαΐας· χρηματίσαντες δὲ ἀμφοτέροι μαθηταὶ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου· καὶ ὁ μὲν Ἰάσων καθίσταται ἐπίσκοπος Ταρσοῦ, ὁ δὲ Σωσίπατρος ἐπίσκοπος Ἰκονίου. Οὗτοι οἱ αἰδίδιμοι πολλὰς βασάνους ὑπομείναντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, Εὐσέβιος, Ζήνων, Βιτάλιος καὶ Νέων, πυρὶ τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι ἑπτὰ Μάρτυρες, οἱ πρῶν λησται, οἱ διὰ τοῦ ἁγίου Ἰάσωνος πιστεύσαντες εἰς Χριστὸν, ἐν λέβητι βληθέντες τελειοῦνται.

† Ἡ ἁγία Κερκύρα, θυγάτηρ Κερκυλλίνου βασιλέως, βέλεσι τρωθεῖσα, τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

30. Ἀπριλίου. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλ-

ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τοῦ ἀγίου, ἤχος δ΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ θεόπτα Ἰάκωβε, αὐ τὴν τοῦ Λόγου φωνὴν, παραυτίκα δεξάμενος, πατρικῆς ἠλόγησας, θεραπείας καὶ σχέσεως. καταλιπὼν γὰρ, βίου τὸν τάραχον, εἰς ναητήν τε μεταβὰς θάλασσαν, ταύτην ἐτάραξας, εὐσεβείας δόγμασι, καὶ ταῖς βρονταῖς, ταῖς ὑπερκοσμίοις σου, Θεομακάριστε.

Ὁμοιον.

Λόγον παμμακάρ Ἰάκωβε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, καὶ αἰῶνος τοῦ μέλλοντος, θεραπεύων πράξεσιν, Ἰσραὴλ τὸν παμβέβηλον, πρωτοτοκίων, ὄντως ἐστέρησας, ὡς τὴν κοιλίαν, θεὸν ἠγοούμενον· ὄν και ὑστέρησας, καὶ γυμνὸν ἀπέδειξας, τῆς πατρικῆς, σκέπης εὐλογίας τε, καὶ κλήρου ἁμοιρον.

Ὁμοιον.

Αρχων κατεστάθης ἔνδοξε, νῦν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, περὶ σοῦ ὠσπερ γέγραπται, μαθητῆς γενόμενος, τοῦ τὰ πάντα ποιήσαντος· καὶ διὰ ζῆλον σοῦ τὸν θερμότατον, ὑπὸ ἀνόμων μαχαίρα πάνσοφε, φόνον ὑπέμεινας, τῆς σεπτῆς τῶν δώδεκα, συμμαθητῶν, μάκαρ ὀμηγύρεως, προαναιρούμενος.

Δόξα ἤχος πλ. δ΄.

Πρῶτος πανεύφημε τῆς θεολέκτου δωδεκάδος, θάνατον ἐν μαχαίρα ὑπὸ Ἡρώδου, διὰ τὸν Διδάσκαλον ὑπέμεινας· πρῶτος τὸ ποτήριον αὐτοῦ ὡς ὑπέσχου ἐπιες· ὅθεν τῆς βασιλείας σε συγ-

κληρονόμον προσήκατο ὁ φιλόανθρωπος, σὺν τῷ συγγόνῳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς. Δόξα ἤχ. ἀ.

Ἀπόστολε, καὶ μάρτυς Ἰάκωβε, τοῦ καλοῦ ποιμένος τὸ θεόλεκτον πρόβατον· τῷ Ὁμαίμονι ἐν ὑψίστοις συναγαλλόμενος, αἴτησαι τοῖς ἑορτάζουσι τὸ σεπτὸν σου μνημόσυνον, ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Τροπάριον, ἤχος γ΄. Ἀπόστολε ἅγιε Ἰάκωβε, πρέσβευε, φύλ. 1. Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ λ΄. Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Οὗτος ἦν υἱὸς Ζεβεδαίου καὶ ἀδελφὸς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· ἐγένετο δὲ μαθητῆς τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ εὐαγγέλιον ἐκήρυξεν εἰς ἅπασαν τὴν Ἰουδαίαν· ἔπειτα δὲ συλλαμβάνεται, καὶ φονεύεται ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου, τοῦ ἀποταμόντος τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ προδρόμου.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Κλήμης ὁ ποιητῆς τῶν κανόνων, καὶ ὁ ἅγιος Δονάτος ἐπίσκοπος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ἡ ἅγια Νεομάρτυς Ἀργυρῆ, ἡ κατὰ τὸ 1725 ἔτος ἀθλήσασα ἐν Βυζαντίῳ, τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς καὶ ἀπό-

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ.

*Έχων ημέρας 31, ή ημέρα έχει ώρας 14 και ή νύξ ώρας 10.

Είς τήν πρώτην εορτάζομεν τήν μνήμην του αγίου Προφήτου Ιερεμίου.

Εσπέρας εις τό, Κύριε έκείραξα ψάλλομεν 3. τῆς εορτῆς, και 3. του αγίου ἤχος πλ. δ'.

Κύριε, ει και κριτηρίω.

Κύριε, συ πρό του πλασθῆναι προέγνως, Ιερεμίαν τον ένδοξον, και πρό του τεχθῆναι εκ μήτρας, υποφήτην καθηγιασας· ως προειδώς αληθώς, τῆς γνώμης τό ελεύθερον· οὔ ταις πρεσβεΐαις ἡμᾶς σώσον, ως αγαθός και φιλόανθρωπος.

Κύριε, ει και εν βορβόρω εβλήθη, Ιερεμίας ο ένδοξος, αλλά τῆς τερπνῆς ευωδίας, νοητῶς άντελαμβάνετο, εν Παραδείσου σκηναίς, οἳά περ αυλιζόμενος· οὔ ταις πρεσβεΐαις ἡμᾶς σώσον, ως αγαθός και φιλόανθρωπος.

Κύριε, ει και θρηνηδίας ελάλει, Ιερεμίας ο δουλός σου, αλλά τήν προς σε ευφροσύνην, ως Προφήτης οὐκ ἡμαύρωσε· τήν γάρ ψυχῆν σοι Χριστέ, τῷ πόθῳ συνηρομόσατο, και θυμηδίας τῆς άνεκφράστου, διαπαντός ενεπίμπλατο.

Δόξα και νῦν, και απόσχ. τῆς εορτῆς. Τροπάριον, ἤχος 6'. Του Προφήτου σου, φύλ. 7. Τό πρωϊ κοντάκιον τῆς εορτῆς, και ανάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί α. Μνήμη του αγίου Προφήτου Ιερεμίου.

Οὗτος ο θαυμασίος Προφήτης κατήγετο εξ Ἀναθῶθ, εκ φυλῆς Λευί· εξη πριν Χριστοῦ εν ἔτει 620· αιχμαλωτισθεΐς δέ υπο του Ναβουχοδονόσορος, και ὕστερον ελευθερωθεΐς, άνεχώρησεν εις τήν Αἴγυπτον, εν ἣ λιθοβοληθεΐς υπο του λαοῦ εκοιμήθη εν Κυρίῳ.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ο αγίος Ἱερομάρτυς Βατᾶς ο Πέρσης, ξίφει τελειοῦται,

† Ὁ αγίος Μάρτυς Ἀλεξανδρεὺς, ὄντως φιλόσοφος, δια τον Χριστόν ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ αγίος Μάρτυς Σάββας κρεμασθεΐς τελειοῦται.

† Ἡ Ὁσία Ἰσιδώρα, εν ειρήνῃ τελειοῦται.

Ταις αὐτῶν αγίαις πρεσβεΐαις.

Ἐξαποσειλ. Ἡ λοιπὴ ακολουθία τῆς ἡμέρας, και απόλυσις.

2. Μαΐου. Του αγίου Πατρός ἡμῶν Ἀθανασίου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας του μεγάλου.

Ἀργία και κατάλυσις οἴνου και ελαίου.

Ἄπασαν τήν ακολουθίαν τούτου ὄρα 18 Ἰαννουαρίου.

Τῷ

Τῷ αὐτῷ μηνὶ β'. Μνήμην ποιούμεθα τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου, τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογῆ τοῦ Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἐσπερος, Ζωῆ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν Κυριακὸς καὶ Θεόδουλος, δοῦλοι ὄντες τινὸς ἄρχοντος, εἰς κάμινον βληθέντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

† Ὁ Ὅσιος Ἰορδάνης ὁ θαυματουργός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβεῖαις

Καταβασίαι τῆς ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάριον καὶ τὴν λοιπὴν ἀκολουθίαν ζῆτει 18 Ἰανουαρίου.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

3. Μαΐου. Τῶν ἁγίων μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τῶν ἁγίων ἤχος α'.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Τὸ ζεῦχος τὸ ἅγιον Χριστοῦ, ξυνωρὶς ἢ ἔνθεος, τὸ τῶν Μαρτύρων καλλώπισμα, μέγιστοι Μάρτυρες, οἱ τὴν θείαν ζεύγλην, ἐν βασάνοις στέρξαντες, καὶ μάλιστα τυράννων μὴ πτήξαντες, καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Μορφή ἀστραπτουσίᾳ ὦ σεμνῆ, Μαύρα παμμακάριστε, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς χάριτος, ὄψεις ἡμαύρωσας, τοῦ δεινοῦ Τυράννου, καὶ σπασμοῖς τριχῶν τῶν σῶν, Θεῷ ἀναφανδὸν προσωμίλησας· ἐντεῦθεν ἐφλεξας, καὶ λεβήτων ἐν τοῖς βράσμασι, τοῦ Βελίαρ, τὴν κάραν τὴν ἀδικον.

Ἰσχύϊ Τιμόθεε ψυχῆς, καὶ καρδίας ὅλης σου, Θεὸν τιμῶν τὸν ὑπέρτιμον, πυρὶ φλεγόμενος, καὶ τοῖς ὀδελίσκοις, εἰληφας φωνῆς Θεοῦ, καρδίας ἐν ὧσὶ τὴν τερπνότητα, καὶ ἐν κρεμάσματι, ἀντιστρόφῳ πρὸς οὐράνιον, δρόμον τρέχων, τὸ στέφος εἰσδέδεξαι.

Δόξα, καὶ νῦν, καὶ ἀπόσιχα τῆς ἑορτῆς. Τροπάρ. Οἱ μάρτυρές σου Κύριε καὶ τῆς ἑορτῆς. Τὸ πρῶτ' κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ γ'. τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ συζύγων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦν ἐκ κώμης Πενάπέων λαβὼν δὲ τὴν ἁγίαν Μαύραν γυναῖκα, προσάγεται παρὰ τῷ ἡγεμόνι τῆς Θηβαίδος Ἀριανῷ καλούμενῳ, ὡς Χριστιανός· καὶ ἐπειδὴ δὲν ἠθέλησε νὰ θυσιάσῃ εἰς τὰ εἰδῶλα, ἐκέλευσεν ὁ Τύραννος νὰ σταυρωθῆ αὐτός τε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· Τούτου γενομένου, παρέδωκαν τὸ πνεῦμα εἰς χεῖρας Θεοῦ ζώντος.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρ-

τυ-

τυρες Διόδωρος και Ῥοδοπιανός λιθοβοληθέντες τελειοῦνται.

† Ὁ ὄσιος Πέτρος ὁ θαυματουργός, ἐπίσκοπος Ἀργους, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον. Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

4. Μαΐου. Τῇ ἀγίας μάρτυρος Πελαγίας.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τῶν ἁγίων ἤχος πλ. δ'.

Ἐδωκας σημείωσον.

Βάπτισμα τὸ πάνσεπτον, καὶ ἱερόν καὶ σωτήριον, Πελαγία ποθήσασα, σπουδῇ ἐπεζήτησας, καὶ εὐροῦσα Μάρτυς, τὸν μυσταγωγοῦντα, μετ' εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, τῷ ποθουμένῳ, θάπτον προσέδραμες, καὶ ξένων κατηξίωσαι, θεωριῶν ἀξιάγαστε· ὡς νεάνις ὀπίσω δέ, τοῦ Νυμφίου σου ἔδραμες. Ὅμοιον.

Κόσμον τὸν ἐπίγειον, καταλιποῦσα ὡς πρόσκαιρον, καὶ φθαρτὸν καὶ εὐμάραντον, τὴν θείαν εὐπρέπειαν, ὡς ἀεὶ ἐστῶσαν, καὶ ὡς κεκτημένην, διηνεκῆ τὴν χαρμονὴν, καὶ θυμηδίαν καὶ καθαρότητα, συντόνως κατεδίωξας, καὶ παρθενίαν προσείληφας, τῶν Μαρτύρων τὴν εὐκλειαν, δι' ἀμφοῖν ἀναλάμψασα. Ὅμοιον.

Απειρον καὶ ἄφραστον, τῶν σῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος, Πελαγία πανεύφημε· Χριστὸν γὰρ ποθήσασα, καθαρᾶ καρδίᾳ, καὶ τελειότητῃ, τῶν αἰκισμῶν καὶ τοῦ πυρός, καὶ τῶν βασάνων καταπεφρόνηκας· διὸ σε καρτερόψυχε, θαλαμηπόλον οὐράνιον, ὁ Νυμφίος εἰργάσατο, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον καὶ ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς. Τροπάριον. Ἐν σοὶ μητὲρ ἀκριβῶς φύλ. Α. Τὸ πρῶτ' κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ δ'. μνήμη τῆς ἀγίας μάρτυρος Πελαγίας.

Αὕτη ἡ ἀγία ἦτον ἀπὸ τὴν Ταρσὸν τῆς Κιλικίας· ἔζη ἐπὶ Διοκλητιανοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 288· κατῴκει δὲ εἰς τὴν Ῥώμην· ἐπειδὴ δὲ δὲν ἠθέλησε νὰ θυσιάσῃ εἰς τὰ εἰδῶλα, συλλαμβάνεται, καὶ εἰς χαλκοῦν ταῦρον βληθεῖσα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὄσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἰλαρίων ὁ θαυματουργός, καὶ Νικήτας ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς τοῦ Μηκιδίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ὄσιος Νικηφόρος ὁ ἀσκήσας εἰς τὰ ὄρη τοῦ Ἀθῶνος, καὶ Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος Κορίνθου, ὁ ἐν ἔτει 957 ἀχμάσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Πατέρες ἡμῶν Ἀφροδίσιος, Λεόντιος, Ἀντωνῖνος, Μέλος, Οὐαλλεριανός καὶ Μα-

κρό-

κρόβιος και τὸ σὺν αὐτοῖς πλῆθος
ἐν Σκυθοπόλει μαρτυρήσαντες
τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.
Ἐξαποστειλάριον και ἡ λοιπὴ ἀκο-
λουθία τῆς ἡμέρας, και ἀπόλυσις.

Ἡ ἉΓΙΑ ΕΙΡΗΝΗ.

5. Μαίου. Τῆς ἀγίας μεγαλομάρ-
τυρος Εἰρήνης.

ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, και 3. τῆς
ἀγίας ἤχος α΄.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Πανεύφημοι μάρτυρες ἡμῶν
Πορφύραν ἐξ αἵματος λαμπρὰν,
σοῦ

τοῦ οἰκείου πάνσεμνε, περιθεμένη μάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, ἀνέδραμες, πρὸς ὃν ἐπόθησας, βραβεῖον νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως. Βασιλέα Κρίστην, τοῦ παντός καὶ Κύριον· πρὸς τούτου τε τῆς νίκης τὸν στέφανον, ὄντως ἀπειληφας, σὺν αὐτῷ νῦν βασιλεύουσα, ὡς Παρθένος, καὶ Μάρτυς πολυάθλος· Ὁμοιον.

Πρὸς καταπλέγοντος ὁρμῆν, ἦνεγκας πανεύφημε, ξέσεις τε πάσας τοῦ σώματος, ἐνατενίζουσα, πρὸς τὰς ἀντιδόσεις, τὰς ἐκείνου πάνσεμνε· ἄς μόνος Ἰησοῦς προητοίμασε, τοῖς ἀγαπήσασι, καὶ θερμῶς αὐτὸν ποθήσασιν, ὡς νυμφίον ψυχῶν ὠραιότατον.

Ὁμοιον.

Εθέλχθης τῷ ἔρωτι Χριστοῦ, καὶ θεοῦς ἐμίσησας, ἔθνῶν καὶ ἄψυχα ξόανα, Εἰρήνην ἔνδοξε, καὶ Θεογονωσίας, σῆλῃν ἐμφανέστατα, σαυτὴν τοῖς καθορῶσιν ἀνέστησας, ὡς ἐναθλήσασα, καὶ τὸν δρόμον τελειώσασα, καὶ τὴν Πίστιν ἄμωμον τηρήσασα.

Δόξα, καὶ νῦν, καὶ ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς. Τροπάριον ἤχος δ΄. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, φύλ. 5. καὶ τῆς ἑορτῆς. Τὸ πρῶτ' κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τῆς ἁγίας. Ἤχος γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη Παρθενε, καὶ Μαρτύρων στέμμασι, στεφανωθείσα Εἰρήνην, αἵματι τοῦ μαρτυρίου ἐβράντισμένη, θαύμασι καταστραφθεῖσα τῶν ἰα-

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ε΄. μνήμη τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Αὕτη ἦτο θυγάτηρ μονογενῆς Λικινίου, Βασιλίσκου καὶ Λικινίας, ἐκ πόλεως Μαγεδῶν· ἔζη ἐπὶ Σαβωρίου Βασιλέως ἐν ἔτει 315. Πρότερον μὲν ἐλέγετο Πηνελόπη, ἔπειτα Ἄγγελος κυρίου ὠνόμασεν αὐτὴν Εἰρήνην ὅς καὶ ἐδίδαξεν εἰς αὐτὴν τὴν πίσιν τοῦ Χριστοῦ. Ἄφοῦ δὲ ἐβαπτίσθη, ἐκήρυττε πορρήσια τὸν Χριστὸν, Θεόν. Τοῦτο δὲ μαθὼν ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν Σαβώριος, ἐκέλευσε νὰ τμηθῆ ἡ κεφαλὴ αὐτῆς, καὶ οὕτως ἀπῆλause τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες Νεόφυτος, Γάιος, καὶ Γαϊανός, ἀθλήσαντες τελειοῦνται

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβέαις.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκούσθητε.

Ρωσθεῖσα καλλιπάρθενε, σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, Τυράννων ἔλυσας θράσος, ἀθλοῦσα μάρτυς γενναίως· καὶ πρὸς Χριστοῦ ἀπειληφας, βραβεῖα νίκης πάνσοφε, Εἰρήνην μεγαλώνουμε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς αἰῶνας ψάλλομεν τὰ ἐσπέρια. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

6. Μαΐου. Τοῦ ἁγίου καὶ Δικαίου Ἰῶβ τοῦ πολυάθλου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3, τοῦ ἁγίου, ἤχος, δ'.

Ἐδωκας σημειώσιν

Ἐδωκας ὑπόδειγμα, ὑπομονῆς ὑπεράγαθε, καὶ ἀνδρείας τὸν δίκαιον, Ἰῶβ τὸν πολυάθλον, ἀρεταῖς καὶ λόγοις, καὶ τοῖς θείοις ἔργοις, καὶ σωφρονίζεις ἀληθῶς, τοὺς μετεώρους τοῖς ἀτυχήμασι· διό σου τὴν ἀνείκαστον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁμοιον.

Δίκαιος καὶ ἄκακος, ἀληθινός τε καὶ ἀμεμπτος, καὶ πιστὸς ἀπεχόμενος, Ἰῶβ κακοῦ πράγματος, ἐγνωρίσθη Μάκαρ, κατηγλαῖσμένος, ταῖς ἀρεταῖς ὡς ἀληθῶς, καὶ εὐσεβείᾳ καταλαμπόμενος· διό σε μακαρίζομεν καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμερον, καὶ σεπτὴν ἑορτάζομεν, γεγηθότες πανήγυριν.

Ὁμοιον.

Πλουτον τὴν εὐσέβειαν, καὶ ὡς πορφύραν πολύτιμον, στολιζόμενος ἀμεμπτε, Ἰῶβ τὴν συμπάθειαν, τὴν δικαιοσύνην, ὥσπερ θεῖον στέφος, περιβαλλόμενος παθῶν, τῶν τυραννούντων σὺ ἐβασίλευσας· διό πρὸς τὰ βασίλεια, τὰ νοητὰ ἀναβέβηκας, Βασιλεῖ τε ἀοίδιμε, αἰωνίῳ παρίστασαι.

Δόξα καὶ νῦν, καὶ ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς. Τροπᾶο. Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων

φύλ. 6. Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ἀνάγνωσις,

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ς'. μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ Δικαίου καὶ πολυάθλου Ἰῶβ.

Οὗτος ἦτον ἐκ τῆς Αὐσίτιδος χώρας τῆς Ἀραβίας, ἀπόγονος Ἡσαῦ, καὶ υἱὸς Ζαρήθ καὶ Βοσόρας· ἔζη πρὶν Χριστοῦ ἔτει 1926· ἐπροφήτευσεν δὲ χρόνους εἴκοσι πέντε ἔνθα ὑπομείνας πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπὸ τοῦ δικάβολου, θέλοντος νὰ δοκιμάσῃ τὸ σταθερὸν τῆς πίστεώς του, ἐν Κυρίῳ ἐκοιμήθη.

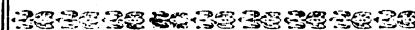
† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὄσιος Μάμος, Παχώμιος, καὶ Ἰλαρίων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Δάναξ, Βέσιρος, Θερινὸς καὶ Βάρβαρος ζίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Δονάτος τοξευθεὶς, τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐξαψευιλ. Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

7. Μαΐου. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀκακίου καὶ Κοδράτου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ ἁγίου. ἤχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κατὰ μόνου τοῦ ὄψεως, τῷ θυμῷ προσχρησάμενος, καὶ Χριστοῦ τὴν ἀμαχον καὶ ἀνίκητον, περιζω-

ζωσάμενος δύναμιν, Θεόφρον Ἀκάκιε, τῶν κακῶν τὸν εὐρετὴν, πρὸς τὴν γῆν καταβέβληκας, τὴν ὑπεροφρυν, καθελῶν δυναστείαν, καὶ τοὺς ταύτη, συνεργούντας ὑπηρέτας, διαφερόντως κατήσχυνας. Ὅμοιον.

Τῶν κακῶν ἀλλοτρίωσιν, τῶν καλῶν τὴν οἰκείωσιν, μελετήσας ἄνωθεν, ἔργῳ γέγονας, ὅπερ ἐκλήθης τὸ πρότερον, Ἀκάκιε πάνσοφε· εἰ καὶ μᾶλλον προκληθῆεις, ὅπερ πέφηνας ὕστερον· ἢ γὰρ πρόνοια, τῶν μεγάλων πραγμάτων τὰς αἰτίας, ἀπορρήτως καὶ θαθέως, προκαταβάλλεται πόρρωθεν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Κοδράτου ἤχος πλ. α΄
Πρὸς, Ὅσιε Πάτερ.

Μάρτυς Κοδράτε, ἀθλοφόρε πανοιδίμω, ναμάτων ἀειζῶων, ἐμπλεων ἔχων ψυχὴν, καὶ δίψει μαρτυρίου κεκρατημένος, ἤλθες αὐτόκλητος πρὸς πάλην ἐχθρῶν τούτων κατακλύσας τὰς ἀλμυρὰς θαλάσσας, τῆς ἀπιστίας ὡς ἀληθῶς, τῶν μελιρρύτων σου λόγων τῇ ἀναβλύσει, καὶ τῇ τοῦ αἵματος ἐκχύσει θεομάκαρ· οἷς καταρδεύεται Χριστοῦ ἢ Ἐκκλησία, αὐτὸν ἰκέτευε, αὐτὸν δυσώπει Ἄγιε, δωρηθῆναι τῇ Οἰκουμένῃ, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. ἤχος πλ. δ΄.

Ανήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δόξαν σου Κύριε, τὸ φοβερὸν τοῦ σταυροῦ σου σημεῖον, καὶ ἡ γῆ

ἅπανα μετὰ φόβου προσεκύνησεν· ἡμεῖς δὲ δοξολογούντες ἀνυμνοῦντές σε βοῶμεν· Θεὸς ὢν ἀπαθῆς, σαρκὶ παθεῖν δι' ἡμᾶς, ἐκουσίως κατεδέξω· διὸ σῶσον λαὸν, ὃν περιεποιήσω οἰκείῳ αἵματι.

Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς. Τροπάριον.
Οἱ μάρτυρες Κύριε, φύλ. 6. Τὸ πρῶν, κοντάκιον. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ζ' μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κοδράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἀπὸ τὴν Νικομήδειαν· ἔζη ἐπὶ Δεκίου καὶ Οὐάλλεριανοῦ τῶν βασιλέων, ἐν ἔτει 253· ἐπειδὴ δὲ ἐκήρυττε παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν, Θεὸν, συλλαμβάνεται, καὶ διαφόρους βασάνους ὑπομείνας, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται μετὰ τῶν δι' αὐτοῦ πιευσάντων Σατορνίνου καὶ Ρουφίνου.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Μάξιμος, λιθοβοληθεὶς, τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Ἀκάκιος ὁ Καππαδόκης, ξίφει τελειοῦται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἑορτάζομεν τὴν ἀνάμνησιν τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου, τοῦ τιμίου σταυροῦ, ἐπὶ Κωνσταντίνου βασιλέως, υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἐν ἔτει 346.

Τῇ δυνάμει τοῦ τιμίου σταυροῦ σου Χριστέ.

Ἐξαποστ. Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης φύλ. 49. καὶ τῆς ἐ-

οριῆς. Ἀπόσιχα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ | κολουθίαν ἰδ'. Σεπτεμβρίου ἤγουν Ἀ-
 νῶν τῆς ἑορτῆς καὶ ἀπόλυσις, | πόστολον, Εὐαγγελιον καὶ Κοινωνικὸν
 Εἰς τὴν λειτουργίαν ζῆτει τὴν ἀ | σταυρώσιμον.

Ὁ ἍΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ὁ ΘΕΟΛΟΓΟΣ.

8. Μαΐου. Τοῦ ἁγίου Ἀποστό- | ἡ τῆ δ'. τῆ πρὶν τῆς Ἀναλήψεως, ἡ
 λου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάν- | τῆς Ἀναλήψεως συμπάλλονται αἱ ἀ-
 νου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἀρ- | κολουθίαί α. τῆς ἑορτῆς, εἶτα τοῦ Θε-
 σενίου τοῦ μεγάλου. | ολόγου τοῦ δὲ ἁγ. Ἀρσενίου ψάλλ. ὅτε

Ἄργα καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. | βούλεται ὁ προεστῶς. (Καὶ εἰ μὲν

Ὅρα ἅπασαν τὴν ἀκολουθίαν 26 | τύχη τῆς Σαμαρείτιδος καταλιμπάνε-
 Σεπτεμβρίου. | ται ἡ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ψάλλ-
 | λεται ἡ ἀναστάσιμος ἀκολουθ. τῆς

Εἰ τύχη τῆ Κυρ. τῶν Μυροφόρων, | Σαμαρείτ. καὶ τοῦ Θεολ.) Ὡσαύτως καὶ
 ἡ τοῦ Παρχλύτου, ἡ τῆς Σαμαρείτιδος, | τῆ Κυρ. τῶν Πατέρων καταλιμπάνεται
 ἡ τοῦ Τυφλοῦ, ἡ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, | τῆς Ἀναλήψεως καὶ ψάλλ. ἡ ἀναστάσ.

καὶ

καὶ τοῦ Θεολ. καὶ τῶν Πατέρων. Τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Θεολ. Ἀπολυτ. Ἀναστάσ. τοῦ Θεολ. τῆς ἑορτ. καὶ Θεοτοκίον. Εὐαγγέλ. Ἀναστάσιμ. ἑωθινόν. Εἰς τὸν ὄρθρον Καταβ. τοῦ Πάσχα. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς. Κοντάκ. καὶ οἶκον τοῦ Θεολ. καὶ τὰ Καθίσ. Ἀφ' ς'. τῆς ἑορτῆς. Ἡ Θ'. ἄνω Τιμιωτέρας. Τῆ Κυρ. τῶν Πατέρων ὅμως, καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει τῆς Μεισοπεντηκ. ἢ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. ἔξαπ. τοῦ Πάσχα, τοῦ Θεολ. καὶ τῆς ἑορτ. εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσ. καὶ τοῦ ἁγίου γ'. καὶ ἰδιόμ. τὸ εἰς τὸ, Δόξα μετὰ τῶν στίχ. τοῦ Θεολόγου. Δόξα τῆς ἑορτῆς. καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογ. μεγάλη, Ἐκτενής, Κατήχ. καὶ ἀπόλ. καὶ τὸ ἅγιον ἔλαιον Ἡ συνήθης Διτὴ Δόξα. τὸ ἑωθιν. Εἰς τὰς ὥρας Τροπάρ. Ἀναστάσ. καὶ τοῦ Θεολ. Κοντάκ. τῆς ἑορτ. εἰς τὴν Λειτουργ. δ'. μακαρισμοὶ τοῦ ἡχ. τῆς ἑορτῆς ἢ γ'. ὠδῆ εἰς δ'. καὶ ἢ ς'. τοῦ Θεολ. εἰς δ'. Τροπ. Ἀναστ. Κοντά. τοῦ Θεολ. καὶ τῆς ἑορ. Ἀποστολεὺαγγελ. καὶ Κοινων. τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Θεολόγου. (Εἰ δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ. ζῆτει τοῦ Θεολόγου ἅπαντα, εἰς φύλ. 109. καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς ἕνα δσιον. Ἐσπέρ. μετὰ τὸ α'. ἀντίφ. τὸ Μακάριος ἀνὴρ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα καὶ ψάλλονται τὰ τροπάρια ὡς εἴρηται.)

Τὸ πρῶτ' εἰς τὸν ὄρθρον ὄρα 26 Σεπτεμβρίου.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου. ἦχος δ'.

Ὡδῆ, α'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ως καθαρὸς ἠγαπημένος γέγονας, τῷ ἀκροτάτῳ φωτὶ, καὶ τοῖς αὐτοῦ στέροισι, ἐπαναπαυσάμενος, πεπαρῶρησιασμένη ψυχῇ, ἐξ ἀβύσσου σοφίας, τὸ φῶς τῆς γνώσεως εἴλκυσας, μάκαρ Ἰωάννη Ἀπόστολε.

Υπερφυῶς θεολογῶν ἐβρόντησας, ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ζῶν καὶ ἐνυπόστατος, πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, καὶ σὰρξ ὁ Λόγος ἐγένετο, καὶ Θεὸς διέμεινεν ἀτρεπτος. Καὶ τοῦ Ὁσίου.

Τῷ τοῦ Δεσπότου πειθαρχῶν Ἀρσένιε, θείῳ προστάγματι, βασιλικῷ πλοῦτου δόξαν καταλέλοιπας, ὡσπερ ὁ νομοθέτης Μωσῆς, καὶ φυγῶν τοὺς ἀνθρώπους, Ἀγγέλοις γέγονας σύσκηνος, ἅμα σὺν αὐτοῖς εὐφραϊνόμενος.

Σὺ τοὺς θορύβους ἐκφυγῶν Ἀρσένιε, ὡς ἀμαρτίας πηγὰς, τῆ σιωπῇ γλῶσσαν, ἐχαλιναγωγῆσας· ὅθεν ἐν ἀταράχῳ τὸν νοῦν, ἡσυχία τηρήσας, τοῦ Θείου Πνεύματος γέγονας, ἀξιοπρεπὲς ἐνδαιτίημα. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, Ἀγνήν δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ὡδῆ

Ἠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Εξ ἀλιέων ἀλιεύς, παρθένος καὶ θεολόγος, ἐχρημάτισας σοφῆ Ἰωάννη, ἀφειδήσας πατρικῆς, καὶ τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, καὶ τῷ δεσπότη λόγῳ, ἔρωτι θείῳ ἐπόμμενος.

Κεκαθαρμένος τῆς ψυχῆς, τὸ ὄμμα ᾧ θεολόγε, ἐθεάσω τὴν ἀπόρρητον δόξαν, ἐκ Πατρὸς μονογενοῦς, τοῦ Λόγου καὶ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, δι' οὗ σαφῶς τὰ πάντα, θείῳ γεγένηται Πνεύματι.

Καὶ τοῦ Ὁσίου.

Πάτερ Ἀρσένιε τῆς σῆς, χριστομιμήτου πτωχείας, τὸ τραχὺ καὶ εὐτελέστατον ῥάκος, τὸ περιδοξον τῆς πρὶν, ἐσθῆτος κατεκάλυψε, τὴν τῆς ἀφράστου δόξης, στολὴν σοι περιποιούμενον.

Θεοτοκίον.

Επὶ τὴν σὴν προσπεφευγώς, θεοκυητορ Παρθένε, σωτηρίαν ἀπαλλάττομαι πάσης, ἐπηρείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σώζομαι πρεσβεΐαις σου· ἀλλὰ καὶ τῆς μελλούσης, Ἀγνῆ ῥυσθειῆν κολάσεως.

Καταβ. Δεῦτε πόμα πῖωμεν καινόν.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου. Βιδέ τύχη, ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἐξω τῶν ἑορτῶν, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἶτα κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου, ἡχοῦ, πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τῷ σῆθει ἀναπεσῶν, καὶ τὴν γνώσιν τῶν ὄντων καταμαθῶν, ἐνθέως ἐβρόντησας, Ἐν

ἀρχῇ ἣν ὁ Λόγος· καλλιγραφῆσας πρῶτος, τὴν ἀναρχον γέννησιν, καὶ προκηρύξας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· ὅθεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγητεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασι, Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρῆσασθαι. Τοῦ Ὁσίου ὁμοιον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου ἀποφυγῶν, καὶ ἡσύχως τὸν βίον διατελῶν, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ στύλος, πυρὸς ἐχρημάτισας, καὶ φωστὴρ ἀπάντων, πιστῶν τῶν τιμώντων σε· ὄμβροις δὲ δακρῶν, πιαινόμενος ὦφθης, ὡς δένδρον κατάκαρπον· θεοφόρε Ἀρσένιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρῆσασθαι...

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ἠδὴ δ'. Σὺ μου Χριστέ Κύριος.

Σὲ τῆς βροντῆς, γόνον ὁ Κύριος ἔφησε, τῆς βροντῆς τε, πνεύματι ἠξίωσε, τῆς ἑαυτοῦ, θείας ἐκ Πατρὸς, καὶ ἀκαταλήπτου, γεννήσεως τὸ ἀπόρρητον· διὸ σου Θεολόγε, τὴν πανέορτον μνήμη, ἐν ὠδαῖς ἐπαξίως δοξάζομεν.

Σὺ ἀρετῶν, ἠρθῆς πρὸς ὕψος Ἀπόστολε· σὺ κατείδες, δόξῃ ἀπαστράπτοντα, μονογενῆ, Λόγον ἐν σαρκί, τὸν ἐν τοῖς Πατρώοις, ἀνάρχως κόλποις καθήμενον, φωνῆς τε ἐπακοῦσαι, πατρικῆς ἠξίωθης, μαρτυρούσης αὐτῷ τὴν Υἱότητα.

Σὺ

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Σὺ βιαστής, φύσεως ὠφθης Ἀρσένιε, σὺ τὰ πάθη, Πάτερ καθυπέταξας, τῷ νοερῷ ἡγεμονικῶς, καθάπερ οἰκέτη, τῷ ὑπνω ἔγκελευόμενος· διὸ καὶ ἐν πανύχοις, ἀγρυπνίαις ἐβόας· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Επί τὴν σὴν, νῦν καταφεύγω ἀντίληψιν, ὁ ἀχρεῖος, δοῦλός σου Πανάμωμε, μὴ αἰσχυνθῶ· σὲ γὰρ πρὸς Θεόν, ἔχω προστασίαν, καὶ τεῖχος ἀκαταμάχητον· ἐν σοὶ καὶ τῆς μελλούσης, ἀπολαύσω γαλήνης, καὶ τῆς θείας ζωῆς ἐπιτεύξομαι.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ὡδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Εν τῷ σκότει τοῦ Κόσμου, λάμψαν θεασάμενος τὸ φῶς τὸ ἀχραντον, καὶ κραθεὶς τῷ πόθῳ, καὶ φωστὴρ εὐσεβείας γενόμενος, τῶν πολυσπόρων, γένη ἐθνῶν θεολογίας, Ἰωάννη φωτὶ κατελάμπρυνας.

Επιγνοὺς ὡς ὁ νόμος, διὰ Μωυσέως ὁ σκιώδης γέγονεν, ἡ δὲ θεία χάρις, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν γέγονε, θεολόγῳ γλώττη, γόνε βροντῆς ἡγαπημένε, εὐηγγελίσω αὐτοῦ τὴν Θεότητα.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Τὸν μεσίτην τῆς πρώτης, Πάτερ ἀναβάσεως τοῦ πρώτου Ἀδάμ, εὐσεβῶς ἀπόσω, τοῦ ἐχθροῦ εὐειδῶς τὰ σοφίσματα· διὸ ἐν ἀχράντῳ, χοροβατῶν τρυφῆς λιμέ-

νι, τὸν Δεσπότην Χριστὸν καθιέτευε.

Θεοτοκίον.

Σὺ μου σκέπη καὶ κράτος, πάναγγε καὶ στήριγμα καὶ τεῖχος ἀβρήκτον, καὶ σὲ προσκαλοῦμαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα με φρούρησον, ἐκ παντοίας βλάβης, ἐπερχομένης τοῦ Βελίαρ, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Καταβασία. Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου.

Ὡδὴ ς΄. Ἄβυστος ἀμαρτιῶν.

Ανθρακα θείου πυρὸς, προκατεῖδε τυπικῶς Ἡσαίας· προκαθαρθεὶς τὰ χεῖλη, προφητείας ἡξίωται· σαρκωθέντος δὲ Θεοῦ Λόγου μακάριε, Ἰωάννη, σὺ ἀνεδείχθης ἐπιστήθιος.

Λόγος ὁ Μονογενῆς, ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς ἰδρυμένος, σωματωθεὶς ὠράθη, Ἰωάννη μακάριε, καὶ ὡς μύστη προσφιλεῖ, σοὶ ἐξητήσατο, ἀσωμάτως, Θεὸν οὐδένα ἰδεῖν πώποτε.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Φρόνημα τὸ τῆς σαρκὸς, εὐσεβῶς δι’ ἀπαθείας νεκρώσας, οὐχ ἡρετίσω κληρον, τὸν ἐπίγειον ὄσιε, τῆς Χριστοῦ ἐπιποθῶν, Πάτερ Ἀρσένιε, ἐν ὑψίστοις, κληροδοσίας τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Φώτισόν μου τὴν ψυχὴν, ἡ τεκοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τῆς τοῦ Πατρὸς Παρθένε, Θεοτόκε Πανύμνητε· τὴν σὴν γὰρ οἱ ἄλη-

Θεῖς,

θεῖς, χάριν κατέχοντες, θιασώ-
ται, τὰς γλωσσαλγίας ἀπεκρού-
σαντο.

Καταβ. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, εἰ οὐ
τύχη ἐν Ἑορτῇ. Εἰ δὲ τύχη ἐν μιᾷ τῶν
Ἑορτῶν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἢ
μέρᾳ. Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Αὐτόμελον. ἤχος β΄.

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε, τίς
διηγῆσεται; βρῦεις γὰρ θαύματα,
καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρε-
σβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἢ μνημῆν τοῦ ἁγίου
Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάν-
νου τοῦ Θεολόγου, ἧτοι ἡ συναξίς τῆς
ἁγίας κόνεως· τῆς ἐκ τοῦ τάφου αὐτοῦ
ἐκπεμπομένης·

Ο φιλόανθρωπος Θεὸς οὐμόνον
τούς ἁγίους αὐτοῦ μαθητάς, ἀ-
γωνισαμένους ὑπὲρ αὐτοῦ, ἠξίωσε
τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἀλλὰ
καὶ τούς τάφους, ἐν οἷς ἐτάφησαν,
ἐλάμπρυνε διὰ πολλῶν θαυμάτων,
καὶ τοιοῦτος εἶνε ὁ τοῦ ἐπιστη-
θίου φίλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰω-
άννου τοῦ Θεολόγου τάφος, ἐξ
οὗ κατὰ τὴν ἢ. Μαΐου ἀναβρύεται
κόνις, ἣν οἱ ἐγγῶριοι ὀνομάζουσι
Μάννα. Αὕτη δὲ ποιεῖ πάμπολλα
θαύματα.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὀσιος
Πατὴρ ἡμῶν Ἀρσένιος ὁ μέγας
ἐν Ρώμῃ γεννηθεὶς, ἐχρημάτισε
διδάσκαλος Ὁνωρίου καὶ Ἀρκα-

(TOM. B΄).

δίου τῶν Βασιλέων· ἀναχωρή-
σας δὲ ἐκεῖθεν, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμή-
θη ἐν ἔτει 379.

† Ὁ ὀσιος Μήλης ὁ ὕμνω-
δός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἦδῃ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Προθύμως ἐκβέβηκας, δεσμοῦ
τῆς ὕλης ὧ παμμακάριστε, ὡς
Θεοῦ παραστάτης, καὶ θεοπνεύσου
γεγονώς Ἄγγελος, θεολογίας
βοῶν ἐξεπαίδευσας· Εὐλογητὸς
ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως χόρτον λελόγισαι, χρυσὸν
καὶ πλοῦτον ὧ παμμακάριστε,
ὡς Θεοῦ παραστάτης, δι' ἐνερ-
γείας λαμπρῶς γεγονώς, ἐθεο-
λόγεις τῷ Κτίστῃ καὶ ἐψαλλες·
εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων
ἐλεγες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ ὀσίου. Ὁ αὐτός.

Τὴν λύμην ἰώμενος, τῶν πάλαι
μύρων Πάτερ Ἀρσένιε, δυσωδίας
ἠνέσχου· καιεὐωδίας μύρον Χριστοῦ
γεγονώς, τῇ μετουσίᾳ τῆς χάρι-
ριτος ἐλεγες. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ παλάτιον, τοῦ Βασι-
λέως Χριστοῦ γεγένηται, καὶ
κλίνη μόνη ῥῆσις, ἣν ὡς ἔφητε
γραφῆς, κυκλοῦσι Σολομῶν ἐξη-
κοντα, σοὶ νῦν Παρθένε βοῶσαι
καὶ ψάλλουσαι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

Ἦδῃ ἢ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ως εὐπρεπῆς καὶ εὐσημος, ἡ παν-

ένδοξος μνήμη σου· Εὐαγγελιστὰ τῆς Ἰησοῦ Θεότητος, ένθέως μυρίζουσα, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐλαμψεν· ὅθεν γεγηθότες, οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Θεολόγον ἔχοντες, τῆς χορείας ταξίαρχον, σὲ τὸν ὑπ' αὐτοῦ Χριστὲ Θεολογούμενον, Θεὸν καταγγέλλομεν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι· καὶ ψαλμωδικῶς, ὑμνολογοῦντες βοῶμεν· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε. . . .

Τοῦ Ὁπίου. Ὁ αὐτός.

Τῶν ἡδονῶν Ἀρσένιε, τὴν ψυχόλεθρον πύρωσιν τὴν κολαστικήν τε τῆς γέννης ἔκκαυσιν, εὐτόνως κατέσβεσας, τοῖς τῶν δακρύων ρεύμασιν· ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς, ἐξ ἀμφοτέρων ρυσθῆναι, μὴ παύσῃ ἱκετεύων, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, Χριστὸν ὃν εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκ.

Σωματωθέντα τέτοκας, Θεὸν Λόγον πανάμωμε· τοῦτον ἐκῶσάπει τοῦ πυρός με ρύσασθαι· ἰδοὺ γὰρ ὁ βίος μου, ὅλος ἐκδέδαπάνηται, ὅλος ἐκδεδούλωται, ταῖς δειναῖς ἀμαρτίαις· διὸ πρὸς σὲ Παρθένε, καταφεύγω ὁ τάλας, καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι τὴν κεχαριστωμένην.

Καταβασία. Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία

Εἰ τύχη ἐν Κυρικῇ, ἢ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἢ τῇ δ΄. πρὸ τῆς Ἀνα-

λήψεως, ἢ τῆς Ἀναλήψεως, ἢ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Εἰ δὲ ἐν τῇ ἀποδόσει τῆς Μεσοπεντηκοστῆς τύχη, στιχολογεῖται, ἢ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος, ἢ ἐν τῇ Κυρικῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Ὡδὴ, θ΄. Ἐξέση ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Σταυρῷ τῷ τοῦ Δεσπότητος παρεστηκώς, τὴν Παρθένον τε καὶ Θεοτόκον Ἀγνὴν, τῶν Μαθητῶν, ὁ ἡγαπημένος τὸ καθαρὸν, Θεολογίας ὄργανον, οἷά περ Παρθένος ἐγγχειρισθεῖς, καὶ φύλαξ τῆς ἀμέμπτου, ὑπάρξας Θεοτόκου, νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται.

Ἀξίως ἀγαπήσας ὁ καθαρὸς, τὸν σεμνὸν καὶ ἀκίβδηλον βίον σου, Ἀγγελικῶς, πεπολιτευμένον ἐπὶ τῆς γῆς, σὲ ἀδελφὸν προσήκατο, Μάκαρ Ἰωάννη τῆς ἐαυτοῦ, Ἰῖόν σε καταγγείλας, Μητρὸς τῆς Θεοτόκου· μεθ' ἧς σε πάντες μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁπίου. Ὁ αὐτός.

Μωστῆς ἐθαυμαστώθη ἀξιωθεῖς, κατιδεῖν τῆς Παρθένου τὴν κήσιν, συμβολικῶς, βῆτω τυπούμενην φλογοειδεῖ· σὺ δὲ τῷ Θεῷ Πνεύματι, ὅλος δι' ἐκστάσεως συγκραθεῖς, πυρίμορφος ὠράθης· διὸ καὶ ἐπαξίως, σὲ μακαρίζομεν Ἀρσένιε. Θεοτοκίον.

Σωτήριος γενοῦ μοι πύργος Ἀγνὴ, τῶν δαιμόνων ἀπειργων τὰς φάλαγγας, καὶ πειρασμῶν, ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσοῶν, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔροδον, πτόρ-

ρω ἀπελεύνων καὶ καθαρὰν, διδοὺς ἑλευθερίαν, καὶ θείων χαρισμάτων τὴν ἀφθονίαν μοι παρέχουσα.

Καταβασία. Φωτίζου φωτίζου ἡ Νέα Ἱερουσαλήμ.

Ἐξαποσειλάριον. Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς καὶ τοῦ Ἀποστόλου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θεολογῶν ἐβρόντησας. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ πρὸς Θεὸν ὁ Λόγος ἦν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη· τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῷ στήθει, ἐπιπεσῶν κἀκεῖθεν δέ, πλήρες Θεολογίας, ρεῖθρον ζωῆς, μάκαρ ἀρυσάμενος Θεολόγε, τὴν Κτίσιν ἄρδεις ἀπασαν, ἧτις σε καὶ γεραίρει.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς αἰῶνας· ὄρα 26 Σεπτεμβρίου φύλ. 91.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

9. Μαΐου. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἠσαΐου, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στίχ. 6. τοῦ Προφήτου 3, εἰς ἤχον δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Ανθρακι Θεότητος, τῷ σαρκωθέντι ρυπτόμενος, Προφητείαν πιστεύεται, ὁ μέγας καὶ ἔνδοξος, καὶ τὴν θείαν δόξαν, βλέπει Ἠσαΐ-

ας, διὰ πολλὴν τῆς ἀρετῆς, περιουσίαν καὶ καθαρότητα· καὶ κήρυξ προχειρίζεται, καὶ προμηγύει τὴν μέλλουσαν, σωτηρίαν τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὴν θείαν ἐμφάνειαν.

Ὁμοιον.

Νοῦν τε καὶ διάνοιαν, ἐκκαθάρθεις ἀξιάγαστε, Ἠσαΐα τοῦ Πνεύματος, εὐάρμοστον ὄργανον, ἐνεργείαις τούτου, καὶ ταῖς ἐπιπνοίαις, ἀνακρουόμενον αἰεὶ, καὶ θεοφρόνως μεθαρμολόμενον, ἐγένου παναοίδιμος, τὸν ἐπὶ θρόνου καθήμενον, ἐπηρμένον θεώμενος, καὶ τὰ θεῖα μουόμενος.

Ὁμοιον.

Μίαν κυριότητα, Ἰρυσυποστάτου Θεότητος, τρισαγίῳ φωνήματι, ἀπαύστως δοξάζοντα, Σεραφίμ τὰ θεῖα, Μάκαρ θεωρήσας, καὶ μυθεῖς προφητικὴν, ἐνεπιστεύθης χάριν θαυμάσιε· διό σου τὸ πανίερρον, ἐπιτελοῦντες μνημόσυνον, τῷ Χριστῷ σε προσάγομεν, πρεσβευτὴν δυνατώτατον.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος 3. ὄρα εἰς μάρτυρα.

Δόξα, ἤχος δ'. Ἀνατολίου.

Δεῦτε τῶν πιστῶν τὸ σύστημα, πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὸν ἀθλοφόρον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐν ὑμῖνοις τιμήσωμεν, Χριστοφόρον τὸν ἔνδοξον· σήμερον γὰρ ὡς ἑωσφόρος ἀνέτειλε, καὶ καταφωτίζει τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν σεβάσιμον.

Και νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Τροπάριον. Τοῦ Προφήτου σου, φύλ.
7. Καί, Ὁ μάρτυς σου Κύριε, φύλ. 6.
Τὸ πρωτὶ, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ
ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ θ΄. Μνήμη τοῦ ἁ-
γίου προφήτου Ἡσαίου.

Οὗτος ὁ μεγαλοφωνότατος Προ-
φήτης ἦτον ἀπὸ τὴν Ἱερουσα-
λήμ, υἱὸς τοῦ προφήτου Ἀμμώς·
ἔζη δὲ ἐπὶ Μανασσῆ βασιλέως,
πρὸ Χριστοῦ, ἔτη 800. Ἐπειδὴ
δὲ ἐκήρυττε μεγαλοφώνως τὴν
ἔλευσιν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ,
καὶ ἠλεγχε τὰς παρανομίας τῶν
βασιλέων, συνελήφθη, καὶ διὰ
πρίονος τμηθεὶς, πρὸς Κύριον ἐ-
ξεδήμησεν. Τὸ σῶμά του ἐτάφη
πλησίον τῆς Σιλωὰμ κολυμβί-
θρας, ὅπισθεν τῶν βασιλικῶν
θηκῶν.

+ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος
Μάρτυς Χριστόφορος, ὁ πρότε-
ρον καλούμενος Ῥέπρεβε, ξίφει
τελειοῦται, ἐπὶ Δεκίου βασιλέως,
ἐν ἔτει 256.

† Αἱ ἅγαι Μάρτυρες γυναῖ-
κες, αἱ διὰ τοῦ ἁγίου Χριστοφό-
ρου, καὶ ἕτεροι διακόσιοι στρα-
τιῶται, πιστεύσαντες εἰς Χριστὸν,
ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Ὁσιομάρτυς Νι-
κόλαος ὁ νέος, ἐν Βουνένη τῆς
Θεσσαλίας, ξίφει τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἐπίμα-
χος καὶ Γορδιανός, οἱ Ῥωμαῖοι,
ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ
ἀπόλυσις.

10. Μαΐου. Τοῦ ἁγίου Ἀπο-
στόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ
ἁγίου ἤχος δ΄.

Ἐδῶκας σημείωσιν.

Σίμων ὁ θαυμάσιος, τῶν Ἀπο-
στόλων τὸ καύχημα, ὡς βολίς
ἐξασράπτουσα, διήλθε τὰ πέρατα,
ἐκδιώκων ζόφον, τῆς πολυθείας,
σωτηριώδεσιν αὐτοῦ, καὶ φωτοβό-
λοις θείοις διδάγμασι· καὶ πάντας
κατεφώτισε, μίαν δοξάζειν Θεό-
τητα, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἀ-
διαίρετον ἄτμητον. Ὅμοιον.

Σίμων ὁ θεόπνευστος, ὁ πανφαῆς
καὶ ὑπέρτιμος, τῶν ἐθνῶν ὁ δι-
δάσκαλος, σαγήνη ἢ ἔνθεος, ἐκ
τῆς ἀπωλείας, τοῦ θυθοῦ ζωγραῦ-
σα, θεολογίας ὑψηλῆς, ὁ ἀληθέ-
στατος κήρυξ. ἅπαντας, Χριστοῦ
πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν, νῦν δεξιῶς
εἰστιάσατο, τὰ αὐτοῦ κατορθώ-
ματα, προτιθεὶς πανδαισίαν τερ-
πνὴν. Ὅμοιον.

Σίμων ὁ μακάριος, διαδραμῶν
εἰς τὰ πέρατα, ὡς τροχὸς κυλιό-
μενος, πᾶσαν γῆν κατέφλεξεν,
εἰδωλομανίας, καὶ τῆ εὐσεβείᾳ,
καταπυρσεύσας τηλαυγεῖς, πυρ-
σοὺς ἀνήψε πιστοῖς ἐν χάριτι· καὶ

πάν-

πάντας κατεφώτισε, μίαν δοξάζειν Θεότητα, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἀδιαίρετον ἄτμητον.

Δόξα ἤχος πλ. δ΄.

Μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος, καὶ Ἀπόστολοι Σίμων ζηλωτὰ πανένδοξε, ἡμῶν δὲ πολιοῦχε, καὶ τῆς οἰκουμένης κήρυξ διαπρύσιε· πρέσβευε ἐκτενῶς, ρυσθῆναι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς· Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολε ἅγιε πρέσβευε, φύλι. 1. καὶ τῆς ἑορτῆς. Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἰ. Μνήμη τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Οὗτος ὁ ἅγιος Σίμων, ὅστις καὶ Ναθαναὴλ ὀνομάζεται, ἦτο νυμφίος εἰς τὸν ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας γάμον, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἔκαμε τὸ θαῦμα, μεταβαλὼν τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον, εἶτα δὲ ἐγκαταλείψας καὶ οἰκίαν, καὶ συγγενεῖς, ἠκολούθησε τὸν Χριστόν. Συγκαταλεγείς δὲ μετὰ τῶν Ὁ΄ Ἀποστόλων, ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον ἔντε τῇ Μαυριτανίᾳ καὶ τῇ τῶν Ἀφρων χώρα· ὕστερον δὲ ἐν Βρετανίᾳ, ἐν ἧ ὑπὸ τῶν ἀπίστων σταυρωθεὶς, τελειοῦται, καὶ οὕτως ἀπῆλause τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες καὶ ἀδελφοί, Ἀλφει-

δος Φιλάделφος, καὶ Κύριλλος ἕξφει τελειοῦνται.

† Ὁ Ὅσιος Ἡσύχιος ὁ ὄμο. λογητῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Λαυρέντιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαπος. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αὐτόπτα καὶ Ἀπόστολε, Χριστοῦ τοῦ πανοικτίρμονος, εἰρήνην αἰτῆσαι πάσῃ, τῇ οἰκουμένη καὶ νίκας, τῷ φιλοχρίστῳ Ἀνακτι, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ σωτηρίαν ἅπασι, τοῖς εὐφημοῦσί σε, Σίμων, ὡς μαθητὴν θεηγόρον.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς αἰνους ψάλλομεν τὰ ἐσπέρια, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

11. Μαΐου. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ ἀγίου ἤχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Φωταυγῆς ὡσπερ ἥλιος, ἐκ δυσμῶν ἀνατέταλκας, καταυγάζων ἅπασαν τὴν ὑφήλιον, ταῖς ἀστραπαῖς τῆς ἀθλήσεως, Θεόφρον πανόλβιε, ἀθλητῶν ἢ καλλονῇ, Ἱερῶν εὐπρέπεια, ἰσοστάσει· τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων, ὁ τῆς πλά-

νης. τὴν ἰσχὺν ἐξαφανίσας, Θεο-
μακάριστε Μώκιε.

Ομοιον.

Εὐσεβεῖα πυρούμενος, καὶ ἀλλή-
σει στομούμενος, καὶ ἀνδρεία Μώ-
κιε λιπαινόμενος, οὐρανοχάλκευ-
τος γέγονας, αἰδίμει μάχαιρα,
παρατάξεις δυσμενῶν, παντελῶς
ἀφανίζουσα· ὅθεν σήμερον, τὴν
φωσφόρον ἐκ πόθου καὶ ἀγίαν.
ἐορτάζομέν σου μνήμην, κλέος
Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ὁμοιον.

Καὶ τροχοῖς συντριβόμενος, καὶ
πυρὶ δαπανώμενος, καὶ θηρσί μα-
κάριε συμπλεκόμενος, καὶ μετα-
βάσει θλιβόμενος, καὶ ξίφει τε-
μνόμενος, οὐκ ἤρνήσω τὸν Χρι-
στὸν, οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας· ὅθεν
εἰληφας τοὺς στεφάνους τῆς νί-
κης, καὶ συνήφθης, τοῖς χοροῖς
τῶν Ἀσωμάτων, ὑπὲρ τοῦ Κό-
σμου δεόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν, καὶ Ἀπόστιχα τῆς
ἐορτῆς. Τροπάριον. Ὁ Μάρτυς σου
Κύριε, ρύλ. 6. Τὸ πρῶν, κοντάκιον
τῆς ἐορτῆς καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιδ'. Μνήμη τοῦ ἁ-
γίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἀπὸ τῆν
Ῥώμην, υἱὸς γονέων εὐσεβῶν
καὶ πλουσίων· ἔζη ἐπὶ Διοκλητια-
νοῦ βασιλέως, ἐν ἔτει 288· ἱε-
ρεὺς δὲ ὢν καὶ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ
διδάσκων, συλλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ
Ἀνθυπάτου Λαοδίκου, καὶ εἰς τὸ

Βυζάντιον στέλλεται, ἐνθα τὴν
κεφαλὴν ἀποτέμενται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος
Μάρτυς Διόσκουρος, ὁ Συμυρναῖος,
ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀργυρὸς,
ὁ Θεσσαλονικεὺς, ἐν ἔτει 1801 ἁ-
ολήσας, τελειοῦται.

† Σήμερον ἐορτάζομεν καὶ τὰ
γεννέθλια τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως, τὴν ὁποίαν πόλιν ὁ μέγας
Κωνσταντῖνος ἀφιέρωσεν εἰς τὴν
Κυρίων ἡμῶν Θεοτόκον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ
ἀπόλυσις.

12. Μαΐου. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς
ἡμῶν Γερμανοῦ Πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ἐ-
πιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα
ψάλλομεν στιχ. 6. τοῦ ἁγίου Γερμα-
νοῦ 3. ἤχος α'.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Λεόντιον φρόνημα στερεῶς, Γερ-
μανὲ κατέβαλες, τὸ δυσσεβείας
ἀνάμεστον· τὴν γὰρ προσκύνη-
σιν, τῶν σεπτῶν Εἰκόνων, τοῦ
Χριστοῦ ὁ δέιλαιος, καὶ πάντων
τῶν Ἀγίων ἠρνήσατο· ἀλλὰ τοῖς
λόγοις σου, θεοφάντορ ἐξελέγη-
ται, καὶ ὡς ἄνους, ἀνόητος ἐ-
μεινεν

Ὁμοιον.

Ο λέων ὁ ἄθεος ὁ θῆρ, ὁ θεομι-
σοί-

σούμενος, τοῦ Ἀντιχρίστου ὁ πρόδρομος, ὁ τὴν προσκύνησιν, τῆς Χριστοῦ εἰκόνας, ἀθετήσας Ὅσιε, τοῦ κλήρου τῶν πιστῶν ἐξωστράχισται· διὸ αἰτοῦμέν σε, Γερμανέ θεαίαις πρεσβείαις σου, τὸν παρόντα, κατεύνασον τάραχον.

Ὅμοιον.

Εὐρέσεως ἔτυχες τῆς σῆς, Θεοφάντορ πόρρωθεν, πεποθημένης σαφέστατα· τῷ γὰρ Δεσπότῃ σου, μετὰ παρρησίας, Γερμανέ μακάριε, νῦν ἱεροπρεπῶς προσεχώρησας· ὧ περιστάμενος, ἀπολαύων τῆς θεώσεως, τὴν εἰρήνην, τῷ Κόσμῳ δυσώπησον.

Ψάλλομεν καὶ 3. τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου ὄρα εἰς ἱεράρχην εἰς τὸ τέλος. Δόξα, ἤχ. πλ. 6'. Εὐ δοῦλε ἀγαθὲ φύλ. 23. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς. Τροπᾶριον ἤχος δ'. Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων· φύλ. 6. Τὸ πρῶτ, κοντάκιον ἤχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἱεραρχῶν τὴν θαυμαστὴν ξυνωρίδα, ἀνευφημῆσμεν πιστοὶ κατὰ χρέος, σὺν Γερμανῷ τὸν Θεῖον Ἐπιφάνιον· οὗτοι γὰρ κατέφλεξαν, τῶν ἀθέων τὰς γλώσσας, καὶ δόγματα σοφώτατα, ἀνεκήρυξαν πᾶσι, τοῖς ὀρθοδόξως μέλουσιν ἅει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ 16'. μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον υἱὸς Ἰουστινιανοῦ τοῦ Πατρικίου· ἐζῆ ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πρωγωνάτου, ἐν ἔτει 720. ἐπειδὴ δὲ ἦτο σοφώτατος καὶ ἐνάρετος γίγνεται ἱερεὺς, εἶτα δὲ καὶ ἐπίσκοπος Κυζίκου, ἔπειτα Κωνσταντινουπόλεως. Ἀφοῦ δὲ ἐκόσμησε τὴν ἐκκλησίαν τῶν εἰρημένων δύο πόλεων διὰ σοφωτάτων συγγραμμάτων, καὶ τὸν λαὸν διδάξας διὰ πλείστων ἐγκωμιαστικῶν λόγων, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν καὶ τὴν ἔρημον καταλαβὼν, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος Κύπρου, ὁ ἐξ Ἐλευθερουπόλεως τῆς Φοινίκης καταγόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη ἐν ἔτει. 402.

† Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ Βλάχος, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1662· ἀγχόνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

13. Μαΐου. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Γλυκαιρίας.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἁγίου ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Διὰ πόνων ἀλλήσεως, τὸν Δεσπότην γενύμφευσαι, παρθενίας κάλ-

κάλλεσι διαλάμπουσα· και ὡσπερ προίκα προσήγαγες, αὐτῷ παναοίδιμε, τῶν μελῶν τὴν ἐκχοπήν, και τὸν βίαιον θάνατον· ὅθεν ἔτυχες, οὐρανίων θαλάμων Γλυκαιρία, δυσωποῦσα τοῦ σωθῆναι, τοὺς σέ πιστῶς μακαρίζοντας.

Ὅμοιον.

Ως ἀνδρεῖον τὸ φρόνημα, καὶ γενναία ἢ ἔνστασις, τῆς ψυχῆς σου ἔνδοξε ἐναπέφηνεν· ἐν ἀσθενείᾳ γὰρ σώματος, προθύμῳ δὲ πνεύματι, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, κατεπάτησας λέγουσα· σὺ εἶ Κύριε, ἢ ἰσχύς και τὸ κλέος τῶν σῶν δούλων, ὁ δυνάμει ἀηττήτῳ, τὸν ἰσχυρὸν τροπωσάμενος.

Ὅμοιον.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, ἀλγεινῶν ἢ ἐπίτασις, τῆς ἀγάπης ἔνδοξε· οὐ κατίσχυσαν, Χριστοῦ χωρίσαι αοίδιμε, οὐ καθειρξίς βίαιος, οὐδὲ κάμινος πυρός, οὐ τῶν λίθων κατάστρωσις· ὅθεν δέδεξαι, ἐκ Θεοῦ θείαν δρόσον Γλυκαιρία, και ἐκ γῆς και τῶν γηίνων, πρὸς τὴν ζωὴν μεταβέβηκας.

Δόξα, και νῦν, και Ἀπόσιχα, και Τροπάρτιον τῆς ἑορτῆς. Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς και ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ γγ΄. μνήμη τῆς ἀγίας Μάρτυρος Γλυκαιρίας.

Αὕτη ἦτον ἀπὸ τὴν Τράνην πόλιν τῆς Ἰταλίας, ἐξῆ ἐπὶ Ἀντωνίνου βασιλέως, ἐν ἔτει 181· ἐπειδὴ δὲ ἐκήρυττε τὸν Χριστὸν, Θεὸν, συλλαμβάνεται, και διαφό-

ρως βασανισθεῖσα, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενεται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Λαοδίκιος ὁ δεσμοφύλαξ, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ Ὅσιος Σέργιος ὁ ὁμολογητῆς ἐξορισθεῖς, τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Πασάκκιος ἐπίσκοπος Συνάδων, ὁ καταγόμενος ἀπὸ τὴν Ἀπάμειαν τῆς μαύρης θαλάσσης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 585.

† Ὁ Ὅσιος Εὐθύμιος, ὁ κτίτωρ τῆς ἐν τῷ Ἄθῳ μονῆς τῶν Ἰβήρων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ Ὅσιοι μάρτυρες Ἰβηρίται μοναχοί, οἱ ἐλέγξαντες τὸν Λατινόφρονα Βασιλέα Μιχαὴλ και Πατριάρχην Βέκκον, ἐν θαλάσῃ βληθέντες, τελειοῦνται.

† Ὁ Ὅσιος Νικηφόρος ὁ Πρεσβύτερος τῆς μονῆς τῆς Ἐφάψεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας και ἀπόλυσις.

14. Μαΐου, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν τῇ Χίῳ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλ. 3. τῆς ἑορτῆς και 3. τοῦ ἁγίου, ἤχος δ΄.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Ζήλωρ πυρπολούμενος, τῆς εὐσεβείας Ἰσιδώρε, ὑπεισηλθες τὸ στάδιον, θερμῶς τῆς ἀθλήσεως,

και

καὶ βραβεῖον νίκης, Μάρτυς ἀπη-
νέγκω, κατὰ τῆς πλάνης διδασκαίης,
θεοπειθέσιν ὠραιζόμενος, Σταυ-
ροῦ περιφραζάμενος, τῇ πανο-
πλία κατέβαλες, τὸν ἀλάστορα
τύραννον, νικηφόρος δεικνύμενος.

Ὁμοιον.

Μάστιξι ξεόμενος, τῆς δερματί-
νης νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας
ἐκδέδυσαι, στολὴν ἀφθαρσίας δέ,
καὶ λαμπρὰν ἐσθῆτα, περιβεβλη-
μένος, θάπτον τῷ ξύλῳ τῆς ζωῆς
ἀποκατέστης ζωὴν δρεψάμενος,
τὴν ὄντως ἀκατάλυτον, καὶ ἀτε-
λεύτητον ἐνδοξεῖ ἤς περ νῦν
ἐμφορούμενος, τοὺς ὑμνοῦντάς σε
εὐφρανον.

Ὁμοιον.

Οντως ὑπερβέβηκε τὰ τῶν Μαρ-
τύρων παλαισμάτα, τῶν ἐπαίνων
τὴν σύνθεσιν, καὶ λόγων καὶ ἐν-
νοϊαν· οἱ στερεοὶ γὰρ πύργοι,
τῆς θεοσεβείας, σῶμα θνητὸν καὶ
παθητὸν, ὡς τὸ ἡμέτερον περι-
κείμενοι, πυρός τε κατετόλμησαν,
καὶ τῶν πληγῶν κατεφρόνησαν,
ὡς ἐν σώματι πάσχοντες, ἀλλο-
τρίῳ οἱ ἐνδοξοί.

Δόξα, καὶ νῦν, καὶ Ἀπόστιχα τῆς
ἐορτῆς: Τὸ πρῶτ', Κοντάκιον τῆς ἐορ-
τῆς καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιδ΄. μνήμη τοῦ ἁ-
γίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν Χίῳ.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἀπὸ τὴν Ἀ-
λεξάνδρειαν· ἐξῆ ἐπὶ Δεκίου βασι-
λέως, ἐν ἔτει 251· ὦν δὲ στρα-
τιώτης τοῦ βασιλέως, διεβλήθη

εἰς τὸν ἡγεμόνα Νουμέριον, ὅτε
εἶναι χριστιανός· ὄθεν συλλη-
φθεις, καὶ ὁμολογήσας τὸν Χρι-
στὸν, Θεὸν, πολλὰς βασάνους
ὑπομείνας, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀ-
ποτέμεται, καὶ οὕτως ἀπήλαυσε
τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἰε-
ρομάρτυς Θεράπων, ἐπίσκοπος
Κύπρου, ἀθλήσας τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι τρεῖς Μάρτυρες Ἀ-
λέξανδρος, Βάρβαρος, καὶ Ἀκό-
λουθος, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Λεόντιος πατριάρ-
χης Ἱεροσολύμων, ἀκμάσας ἐν
ἔτει 1175· ἐν εἰρήνῃ τελειοῦ-
ται.

† Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Μάρ-
κος ὁ Κρής, ὁ ἐν Σμύρῃ μαρ-
τυρήσας, ἐν ἔτει 1643· ξίφει
τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βούλ-
γαρις, ἀθλήσας τελειοῦται, ἐν
ἔτει 1802.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας
καὶ ἀπόλυσις.

15. Μαΐου. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Ἀχιλλίου ἀρχιεπισκόπου
Λαρίσσης, καὶ Παχωμίου τοῦ
μεγάλου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλ.

3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ ἁγίου,
ἤχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεῖω φέγγει τοῦ Πνεύματος,
λαμ-

λαμπρυνόμενος ἐνδοξε, ἐν Συνόδῳ ἔλαμψας, ὡσπερ Ἥλιος, καὶ τὴν ἀπίτην ἠμαύρωσας, Ἀρείου τὴν ἄθεον, καὶ ἐφώτισας πιστοὺς, τοῖς ὀρθοῖς σου διδάγμασιν, ὁμοούσιον, τῷ τεκόντι τὸν Λόγον καταγγείλας· ὅθεν πίστει σε τιμῶμεν, Ἀρχιερέων ἀγλαΐσμα.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Εν σημείοις καὶ τέρασι, παραδόξοις ἐξέλαμψας, τοῦ Θεοῦ δοξάσαντός τοὺς ἀγῶνός σου, οὓς δι' αὐτὸν καθυπέμεινας, Υἱὸν ὁμοούσιον, καταγγέλων τῷ Πατρὶ πέτρας ὕδωρ ἐξήγαγες, πρὶν καὶ ἔλαιον, τῇ αὐτοῦ ἐπικλήσει τοῦ Ἀρείου, κατακλύζων τὴν μανίαν, πιστοὺς ὀροσίζων ἐν χάριτι.

Στίχος. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύονται.

Λαρισαίων τὸ καύχημα, Οἰκουμένης ἀγλαΐσμα, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, καὶ κραταίωμα, ὁ Βασιλέων ὑπέρμαχος, ὁ πύργος ὁ ἀσειστός, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, θεῖος ὄρος τῆς πίστεως, ὁ πανεύδιος, καὶ ἀχέϊμαστος ὄρμος τῶν ἐν ζάλῃ, εὐφημείσθω μελωδίαις, ὁ Ἰερὸς νῦν Ἀχιλλίος.

Καὶ 3 τοῦ ὁσίου· ὄρα εἰς τὸ τέλος· εἰς ὅσιον·

Δόξα ἤχος πλ. δ΄.

Τὸν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ Ἀχιλλίον ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸ καύχημα τῆς ὄντως Θετταλίας, καὶ τῶν Ὀρθοδόξων τὸ διάσωσμα, τῶν Λαρισαίων τὸ κλέος, καὶ τῆς Οἰκουμένης τὸν ἀκοίμητον

πρεσβευτὴν· πρὸς ὃν ἀπαύστως εἰπόμεν ἐν ἀγαλλιᾶσει ψυχῆς, Χαίροις Ἀχιλλίε Πατέρων ἱερώτατε. Χαίροις ἡ πηγὴ τῶν θαυμάτων, καὶ ἰαμάτων ταμεῖον ἄτυλον. Χαίροις Ἀρχιερέων ἡ δόξα, καὶ τῶν Μοναζόντων τὸ σεμνολόγημα· καὶ νῦν τοῖς εἰλικρινῶς ἐκτελοῦσι τὴν σεβάσμιον μνήμην σου, αἰτησαι πταισμάτων ἱλασμόν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα. ἤχος β΄.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθά.

Λαμπρύνθητι πιστῶν, ὁμήγουρις καὶ τέροπου· συνέδραμε καὶ γάρ σοι, τῇ τοῦ Χριστοῦ ἐγέρσει, ἡ Ἀχιλλίου κοίμητις.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Ετήσιος ἡμῖν, πανήγουρις ἐπέστη· δεῦτε πιστοὶ συμφώνως, χορευσωμεν τιμῶντες, τὸν Ἱεράρχην ἅπαντες.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Λαρίσσης ὁ φωστήρ, τῶν εὐσεβῶν ὁ στύλος, αἰρετικῶν ἡ πτώσις, Ἱεραρχῶν τὸ κλέος, ὑμνεῖσθω νῦν Ἀχιλλίος.

Δόξα, ἤχος πλ. δ΄. τοῦ ἀγίου Παχωμίου. Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, φύλ. 262. Τροπάριον, ἤχος δ΄. Καθόνον πίστεως, φύλ. 5. Δόξα ἤχος πλ. δ΄. Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς, φύλ. 7. Καὶ τῆς ἑορτῆς. Τὸ πρῶτον κοντάκιον ἤχος πλ. δ΄.

Τῆ

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῆς οἰκουμένης ἀστέρα τὸν ἀνέσπερον, καὶ Λαρισσαίων τὸν ποιμένα τὸν ἀκοίμητον, τὸν Ἀχιλλίον ἀνυμνήσωμεν ἐκβοῶντες· παρρησίαν κεκτημένοι πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίας τρικυμίας ἡμᾶς λύτρωται· ἵνα κράζομέν σοι· χαίροις Πάτερ Ἀχιλλίε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἐέ. Μνήμη τοῦ ἀγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀχιλλίου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης, τοῦ θαυματουργοῦ.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτο Θετταλός· ἔζη ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἐν ἔτει 320· σοφὸς ἀνὴρ ὢν καὶ ἐνάρετος, χειροτονεῖται ἀρχιεπίσκοπος Λαρίσσης ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς Θετταλίας· ὅταν δὲ συνεκροτήθη ἡ ἐν Νικαίᾳ πρώτη Οἰκουμένη Σύνοδος, παρευρέθη καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῇ, ἐνθα μεγάλως ἠγωνίσαστο κατὰ τοῦ ἐπαράτου Ἀρείου· ἔπειτα ἐπιστρέψας εἰς τὴν Λάρισσαν, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Παχώμιος ὁ μέγας, βιώσας ἀσκητικῶς ἐν ἔτει 323· ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Ὁ Ὅσιος Πατὴρ Βάρβαρος ὁ μυροβλύτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἐξάπος. Σαρκὶ ὑπνώσας.

Σαρκὶ Χριστῷ συσταυρωθεὶς, καὶ

νεκρωθεὶς Πατὴρ ἡμῶν, αὐτῷ τε καὶ συννανέστης, καὶ συνευφραίνει τῇ αὐτοῦ, ἐγέρσει ὧ Ἀχιλλίε, Πάσχα τοῦ ἀθανάτου, σαφῶς ἐμφορούμενος.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς αἰνοὺς ψάλλομεν τὰ ἐσπερία δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

16. Μαΐου. Τοῦ δόσιου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλ. β. τῆς ἡμέρας, καὶ β. τοῦ ἀγίου, ἤχος πλ. δ'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Νέπει τὴν ἐπίβασιν, ὁ πρὶν τιθεὶς ὡς Δεσπότης, ἐν νεφέλῃ κούφῃ νῦν, καταβάς εἰς Αἴγυπτον τοὺς ἐκλάμπσαντας, ἐκλεκτοὺς προώριζε, τοὺς ἀρπαζομένους, ἐν νεφέλαις ὡς θεόφρονας· μεθ' ὧν Θεόδωρος, ὁ ἡγιασμένος Πατὴρ ἡμῶν ὁ πύργος ὁ ἀκράδαντος. ὁ τὴν ἀρετὴν περιβόητος, ὁ φαινοτάταις, ἐκλάμψεσιν ἐκλάμπων τοῦ Χριστοῦ, καὶ παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Αἴγυπτος ἡ πρότερον, δαιμονικαῖς μαινομένη, τελεταῖς καὶ πάθεσιν, Ἀσχητῶν νῦν τάγμασιν ὠραίεσται, καὶ ποικίλοις κάλλεσιν, ἀρετῆς ἐνθέου, κοσμουμένη διαδεί-

κνυται· ἐν ἧ' διέλαμψε· θείων δωρεῶν ὁ ἐπώνυμος, Θεόδωρος ὁ Ὅσιος, ὁ θεοειδῆς καὶ θεόληπτος, ὁ τὴν θαυμασίαν, ταπεινώσιν μιμούμενος Χριστοῦ, καὶ παρῆρησία δέομενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ἀσκησὶν ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν καρτερίαν, ἀποχὴν κακότητος, ἀρετῆς περίληψιν ἐκ νεότητος, ὁ σοφὸς Θεόδωρος, Ἀσκητῶν ὁ μέγας, ὁ θεόφρον ἐπεδείξατο, θερμὸς γενόμενος, θείας ἐραστῆς ἀγαπήσεως· καὶ πάντα τὰ ὀρώμενα, χαίρων ὑπερβάς, ὁ θαυμάσιος, διὰ πολιτείας, ὑψούμενος ὠμίλει τῷ Θεῷ, καὶ παρῆρησία πρεσβεύει νῦν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν, καὶ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς. Τροπάριον, ἤχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης, φύλ. 7. καὶ τῆς ἑορτῆς. Τὸ πρῶν κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ις'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ ἠγιασμένου.

Οὗτος ὁ Ὅσιος ἦτο μαθητὴς τοῦ ἀγίου Παχωμίου· ἐξῆ ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, ἐν ἔτει 360· διὰ δὲ τὰς μεγάλας αὐτοῦ ἀρετὰς καὶ θαύματα, ὠνομάσθη ἠγιασμένος· βιώσας δὲ θεαρέστως, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀλέξανδρος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Ἱερομάρτυρες Αὐδιησοῦς ἐπίσκοπος Περσίας, Αὐ-

δάς, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς τριάκοντα ὀκτῶ, ἐξῶν πρεσβύτεροι δεκαῆξ, διάκονοι ἐννέα, μοναχοὶ ἕξ, καὶ παρθένοι ἑπτὰ, ἅπαντες Πέρσαι, ξίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἰσαάκιος, Συμεὼν, καὶ Βαχθισόης, πυρὶ τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Ἀββάδες, οἱ ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἀγίου Σάββα, ὑπὸ τῶν Βλεμμύων, καὶ ὁ Μάρτυς Παπιλῖνος, ξίφει τελειοῦνται.

+ Ὁ ἅγιος Πέτρος, ὁ ἐν Βλαχέρναις τυφθεὶς, τελειοῦται·

† Ὁ ἅγιος Νικόλαος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Νικόλαος ὁ ἐκ Μετσόβου τῆς Θεσσαλίας, καὶ ἐν Τρίκκῃ μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1617. πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

17. Μαΐου. Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Ἀνδρονίκου, καὶ τῆς Ἀγίας Ἰσαποστόλου Ἰουνίας.

Ἐσπέραις εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ ἀγίου ἤχος α'.

Ἡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγῳ τὴν ἄλογον ἐπαυσας, τῆς ἀθείας φθορὰν, ὡς τοῦ Λόγου ὑπὸ-

ὑπῆρκος, καὶ κλεινὸς διάκονος, καὶ φωστὴρ διαυγέστατος, τῆς Οἰκουμένης Θεομακάριστε· διό σε λόγοις θεῖοις δοξάζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου, μνήμην ἐορτάζομεν, περιχαρῶς, ἄνεσιν προσάγοντες, τῷ Παντοκράτορι. Ομοιον.

Παῦλος ὁ Θεῖος Ἀπόστολος, θεῖοις ἐπαίνοις ὑμᾶς, ἐκθειάζων λαμπρότατα, τοῖς πιστοῖς παρίστησι, τὴν ὑμῶν γενναιότητα, πρὸ τούτου λέγων, ἀποδειχθῆναι ὑμᾶς, Θεοῦ τοῦ Λόγου, μαθητὰς πάνσοφοι, καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ, Ἰουνία πάνσοφε, ὡς ἀληθῶς, μάκαρ τε Ἀνδρόνικε, Θεοῦ θεράποντες. Ομοιον.

Πᾶσαν ἱερῶ κηρύγματι, φωταγωγοῦντες τὴν γῆν, τὴν ἀχλὺν ἀπελάσατε, τὴν τῆς ματαιότητος, καὶ πρὸς φῶς ὀδηγήσατε, θεογνωσίας, τοὺς ἐνουπάρχοντας, ἐν σκότει πάλαι, τῆς ἀθεότητος, Θεοῖο Ἀπόστολοι, ὀδηγοὶ σωτήριοι, καὶ πρεσβευταί, πάντων τῶν πιστῶς ὑμᾶς, τιμώντων πάντοτε.

Δόξα, καὶ νῦν· καὶ Ἀπόστιχα τῆς ἐορτῆς. Τροπᾶριον. Ἀπόστολοι ἅγιοι, φύλ. 1· Τὸ πρῶτ' κοντάκιον τῆς ἐορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιζ'. Μνήμη τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας.

Οὗτος ὁ ἅγιος Ἀπόστολος ἦτον ἀπὸ τοὺς ἐβδομήκοντα, διέδραμε δὲ σχεδὸν εἰς ὅλην τὴν οἰκου-

μένην κηρύττων τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· εἶχε δὲ συνεργὸν καὶ τὴν ὑπερθαύμαστον Ἰουνίαν, τὴν Ἰσαπόστολον· οὗτοι δὲ καλῶς ἀγωνισάμενοι, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυρ Σολόχων, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Παμφαῆς, καὶ Παμφηλῶν, οἱ Αἰγύπτιοι, ἀθλήσαντες τελειοῦνται, ἐν ἔτει 298.

† Ὁ Ὅσιος Νεκτᾶριος καὶ Θεοφάνης, οἱ κτίτορες τῆς ἐν Μετεώροις μονῆς τῆς Θεσσαλίας, Βαρλαάμ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

18. Μαΐου. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου, καὶ Βενεδίμου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τοῦ ὁσίου ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Αἰγλή φωτιζόμενοι, τῆς τρισηλίου Θεότητος, σκοτασμὸν παρεδράμετε, βασάνων καὶ ὠφθητε, φωτεινοὶ ἀστέρες, τὸ τῆς Ἐκκλησίας, θεῖον στερέωμα αἰεὶ, φωταγωγοῦτες Ἅγιοι Μάρτυρες· διὸ τὴν φωταυγῆ ὑμῶν, ἐπιτελοῦμεν

πα-

πανήγυριν, προσκυνούντες τὰ λείψανα, καὶ τὴν κόνιν τοῦ σώματος.

Ὁμοιον.

Πέτρον Διονύσιον, Παῦλον Ἀνδρέαν Βενεδίμω, τοὺς γενναίους ἀδάμαντας, Χριστίναν Ἡράκλειον, καὶ Παυλῖνον πάντες, ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν μακαρίσωμεν πιστοὶ, ὑπὲρ Τριάδος στεβρῶς ἀθλήσαντας, καὶ πάσας τὰς τοῦ δράκοντος, μηχανουργίας πατήσαντας, καὶ τὸ σκότος μειώσαντας, τῶν εἰδώλων ἐν χάριτι.

Ὁμοιον.

Αἵματι ὠνήσασθε, τὴν Βασιλείαν μακάριοι, τοῦ Θεοῦ τὴν ἀσάλευτον, καὶ ὄρμους ἐφθάσατε, τοὺς γαληνοτάτους, πᾶσαν τρικυμίαν, ὑπενεγκόντες τῶν δεινῶν, γνώμης ἀνδρεία Θεομακάριστοι· ἐντεῦθεν μακαρίζεσθε, νῦν ἰκετεύοντες πάντοτε, τοῦ εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα καὶ νῦν, καὶ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς. Τὸ πρῶτ' Ἐκοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ἀνάγνωσις,

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἐκ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, Χριστίνης τῆς παρθένου, Ἀνδρέου Παυλίνου, Βενεδίμου καὶ Ἡρακλείου.

Εκ τούτων ὁ μὲν Πέτρος ἦτον ἀπὸ τὴν Ἀμάψακον, ἐπειδὴ δὲ ὠμολόγησε τὸν Χριστὸν, Θεόν, συλλαμβάνεται, καὶ διαφόρως βασανισθεὶς πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν· οἱ δὲ Παῦλος καὶ Ἀνδρέας ἐκ Μεσεποταμίας ὄντες, κατεχώ-

σθησαν· ἡ δὲ Χριστίνα τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ αἱ ἅγαι ἐπτὰ Παρθενομάρτυρες γυναῖκες, αἱ ἐξ Ἀγκύρας καταγόμεναι, Τεκούση, Ἀλεξάνδρα, Κλαυδία, Φαινή, Εὐφρασία, Ματρῶνη, καὶ Θεοδότη ἐν λίμνῃ βληθεῖσαι τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἰουλιανὸς ἀνιλεῶς συρόμενος τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Θεόδωρος Πάπᾳ Ῥώμης, ξεόμενος τελειοῦται.

† Ὁ ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Μαρτινιανὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

19. Μαΐου. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτορος Πατρικίου, Ἐπισκόπου Προυσῆς, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἐσπέρκις εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἁγίου, ἤχος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ζύλου σὲ νεκρόν.

Θεῖα, τετρακτὺς Ἱεραρχῶν, δέδεικται πληθὺς ὥσπερ στύλων ἀμεταθέτων Χριστοῦ, ὧν τῇ ἐδραιότητι σοφία οἶκον ὑψοῖ, τῶν δογμάτων τὰ θαύματα, προτίθησι πᾶσιν, οἶνον τὸν εὐφρόσυνον, κίρνη κρατῆρι σπῆτῷ, νέμει, τὴν τρυφήν καὶ τὴν χάριν, τοῖς πιστῶς τελοῦσι τὴν μνήμην, τῶν ἱεραρχῶν καὶ Ἀθλοφόρων Χριστοῦ.

Ὁμοιον

Ὁμοιον.

Μύσται, καὶ θεράποντες Χριστοῦ, καὶ Ἱερομάρτυρες θεῖοι, κόσμον φρουρήσατε, μέγιστε Πατρίκιε σὺν Ἀκακίῳ ὁμοῦ, Ἱερῶτατε Μένανδρε, Πολύαινε μάκαρ, στίφος ἰσοστάσιον, τῶν τετραμόρφων νοῶν, θεῖαν, ὡς τελουῦντες χορείαν, καὶ Θεοῦ παρόντες τῷ θρόνῳ, συντηρεῖτε πίσει τοὺς τιμῶντας ὑμᾶς. Ὁμοιον.

Οντως, ὦ Πατρίκιε ποθῶν, ἐπὶ θαλασσῶν τὸν ἀφράτῳ, θεμελιώσαντα γῆν, καὶ τὸν ποταμοῖς αὐτὴν προετοιμάσαντα, σοῦ τοῖς θείοις προσρήμασι, διδάσκεις ὑδάτων, τῶν θερμῶν μυστήριον τὸ ὑπερθαύμαστον· οὐ περιπαροχαῖς νῦν ἐνθέοις, δίδου καὶ ἡμῖν σαῖς πρεσβείαις, ἰαμάτων ἄνωθεν τὰνάματα.

Δόξα καὶ νῦν, καὶ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς. Τροπάριον. Οἱ μάρτυρές σου Κύριε, φύλ. 6. Τὸ πρῶτ' Ἰουλιανὸν τῆς ἑορτῆς καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ 10' μνήμη τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Πατρικίου, Ἐπισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀκακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου.

Οὗτος ὁ ἅγιος Πατρίκιος διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ σοφίαν του ἐγένετο ἐπίσκοπος Προύσης. Ἐπειδὴ δὲ ἐκήρυττε παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν συλλαμβάνεται καὶ εἰς ζέοντα ὕδατα βληθεὶς καὶ ἀβλαβῆς μένων ἕξει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται

ὁμοῦ μὲ τὸν Ἀκακίον, Μένανδρον καὶ Πολύαινον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μένων ὁ Θαυματουργός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀκόλουθος ὁ Αἰγύπτιος, καὶ ἡ ἁγία Κυριακὴ, πυρὶ τελειοῦνται.

† Ἡ ἁγία Μάρτυς Θεοτίμη, ἕξει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

20 Μαΐου. Τοῦ ἁγίου Θαλαλαίου, καὶ ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Νικολάου Μύρων τῆς Λυκίας.

Ἐσπέρας ψάλ. 3 τῆς ἑορτῆς καὶ 3 τοῦ ἁγίου, ἢ ψάλλε τὴν ἀκολουθίαν ἀπασαν τοῦ ἁγίου Νικολάου, 6 Δεκεμβρίου. Ψάλλε καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ἓνα Μάρτυρα, ὅρα εἰς τὸ τέλος.

Τὸ πρῶτ' Ἰουλιανὸν, ἐν τοῖς Μύροις ἅγιε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κ' ἑορτάζομεν τὴν μετακόμισιν τοῦ ἁγίου Λειψάνου τοῦ ἁγίου Νικολάου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Θαλλάλαιος, ὁ ἐκ Φοινίκης τῆς Ἀσίας καταγόμενος.

Οὗτος μαθὼν τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην, ἰάτρευε κρυφίως τοὺς Χρι-

στια-

στιανούς· ὅθεν συλληφθεὶς ὑπὸ
τῶν εἰδωλολατρῶν, φέρεται εἰς
τὴν Ἀζαρβον πόλιν τῆς Κιλικίας,
ὅπου ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμε-
ται, ἐπὶ Νουμεριανοῦ Βασιλέως,
ἐν ἔτει 284.

† Οἱ ἅγιοι δύο Μάρτυρες Ἀ-
λέξανδρος καὶ Ἀστέριος οἱ διὰ
τοῦ ἁγίου Θαλλαλαίου πιστεύ-
σαντες, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀσκλης,
ἐν ποταμῷ τελειοῦται.

† Οἱ Ὅσιοι τρεῖς Πατέρες ἡ-
μῶν Νικήτας, Ἰωάννης καὶ Ἰω-
σήφ, οἱ κτίτορες τῆς ἐν Χίῳ
Μονῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Οἱ Ὅσιοι Πατέρες ἡμῶν Θα-
λάττος καὶ Μάρκος ὁ Ἐρημίτης,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας
καὶ ἀπόλυσις.

Ο ἍΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΙ Ἡ ἉΓΙΑ ἘΛΕΝΗ.

21. Μαΐου. Τῶν ἁγίων καὶ ἐν-
δόξων ἰσαποστόλων μεγάλων
βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ
Ἑλένης.

Ἄργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις

Εἰ τύχη τῆ Κυρ. τῆς Σαμαρείτ.
καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθ. τῆς Με-
(ΤΟΜ. Β΄.)

σοπεντηκοστῆς, καὶ ψάλλεται ἡ Ἄνα-
σάσ., τῆς Σαμαρείτ., καὶ τῶν Ἁγίων,
ὡς ἐδηλώθη καὶ εἰς τὴν τοῦ Θεολόγου.
(Οὕτω εἰ τύχη καὶ τῶν Πατέρων, κα-
ταλιμπάνεται ἡ ἀκολ. τῆς Ἀναλήψ.
καὶ ψάλλ. ἡ Ἄνασάσ., τῶν Πατέρων,
καὶ τῶν ἁγίων. Εἰ δὲ τύχη ἐν τῇ ἀ-
ποδό-

ποδοσει τῶν δύο ἑορτῶν, ἦτοι ἡ τῆς μιᾶς, ἡ τῆς ἄλλης· εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκρ. ψάλλ. στίχ. ι. τῆς 'Εορ. ς'. καὶ τῶν ἀγί. δ'. Δόξα. τῶν ἀγίων· καὶ νῦν· τῆς 'Εορ. Ἀπόστιχα τῆς 'Εορτ. Δόξα, τῶν ἀγίων· καὶ νῦν, τῆς ἑορτ. Τροπ. τῆς ἑορτ. τῶν ἀγί. καὶ πάλιν τῆς ἑορ. Οὕτω καὶ εἰς τὸ Ὄρθ. τὰ Καθ. τῆς ἑορτ. οἱ Κανόν. τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ εἰρμ. εἰς ι. καὶ τῶν ἀγ. εἰς δ'. ἀπὸ γ'. ᾠδῆς Κοντ. τῆς ἑορτῆς. 'Αφ' ς'. τῶν ἀγίων. Εἰς τοὺς αἶνους, ὡς ἐτάχθη ἐν ταῖς ἑορταῖς, καὶ εἰς τὴν Δευτερογίαν. (Ἡ αὐτὴ ἐρμηνεία τελείσθω καὶ ἐν τῇ τοῦ Προδρόμου ἑορτ.) εἰ τύχη ἐκτὸς τῆς Πεντηκοστῆς λέγῃ 'Αποστόλου Κυριακῆ κ.' Ἀδελφοί γνωρίζω ἡμῖν τὸ Εὐαγγέλιον) οὕτω καὶ εἰ μὲν ἔστι μία ἑορτῆ, συμπάλλεται μετὰ τῶν ἀγίων· εἰ δὲ τύχη ἐκτὸς ἑορτῆς, ψάλλε μόνον τῶν ἀγίων εἰς ς'.

Ἐσπέρας μετὰ τὸ ἀ. ἀντίφ. τὸ Μακάριος ἀνὴρ· εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξ· ψάλλ. στιχηρὰ προσόμοια ἤχος δ'.

Ἐδώκας σημείωσιν.

Οπλον κραταιότατον, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δέδωκας, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ἐβασίλευσεν, ἐπὶ γῆς δικαίως, λάμπας εὐσεβεία, καὶ Βασιλείας οὐρανῶν, κατηξιώθη τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μεθ' οὗ σου τὴν φιλόανθρωπον, Οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εδώκας φιλόανθρωπε, τῷ εὐσεβεῖ σου θεράποντι, Σολομῶντος τὴν φρόνησιν, Δαβὶδ τὴν πραότητα, καὶ τῶν Ἀποστόλων, τὴν ὀρθοδοξίαν, ὡς Βασιλέων Βασιλεὺς, κυριεύόντων ἀπάντων Κύριος· διό σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πρῶτος καθυπέταξας, τὴν ἀλουργίδα ἀείμνηστε, Βασιλεῦ ἐκουσίως Χριστῷ, αὐτὸν ἐπιγνοὺς Θεόν, καὶ Παμβασιλέα, πάντων εὐεργέτην, νικοποιὸν πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας τὸν ὑπερκείμενον· ἐντεῦθεν σοὶ φιλόχριστε, τὴν Βασιλείαν κατεύθυνεν, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. ἤχος β'. Βυζαντίου.

Πλουσίων δωρεῶν τὰ κρείττονα, εἰληφῶς παρὰ Θεοῦ, ἀναξ κράτιστε, Κωνσταντίνε μέγιστε, καλῶς ἐν τούτοις διέπρεψας· καταυγασθεῖς γὰρ ἀκτίσι τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ὑπὸ Σιλβέστρου Ἱερέως, διὰ τοῦ Βαπτίσματος, ἐν Βασιλεῦσιν ὠφθης ἀήττητος, τὴν οἰκουμένην ὡς προῖκα προικοδοτήσας τῷ Κτίστη σου, καὶ πόλιν βασιλεύουσαν θεοσεβῆ· διό ἰκετεύων μὴ παύσῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρηθῆναι ἅπασι, τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου, ὡς παρῆρησίαν ἔχων, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ μέγα τὸ ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· ἡ τὸ, Παρῆληθεν ἡ σκιά. Εἴσοδος· τὸ, Φῶς ἱλαρόν.

Προκ

Προκ. τῆς ἡμέρας· καὶ εἰ τύχη τῇ Ἀνακληψεί, ἢ τῇ Πεντηκοστῇ, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, εἶτα τῶν Ἀγίων.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγ.

Εστὴ Σολομών κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον παντός Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστι Θεὸς ὡς σὺ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσι σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος, ὃν ᾠκοδόμησα ἐν τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς μου, ἧς ὁ δούλος σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σὲ σήμερον, τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνωγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός, οὗ εἶπας ἔσται τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δούλος σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ὅσα ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικῆσέως σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, καὶ ἴλεως ἔσῃ αὐτοῖς.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αγαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσσε γὰρ με ἰμά-

τιον Σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με ὡς Νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς Νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ. Καὶ ὡς γῆν αὐξουσαν τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ ἐκφύει, οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος δικαιοσύνην, καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνων. Διὰ Σιῶν οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλήμ οὐκ ἀνοίσω· ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, καὶ τὸ Σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται. Καὶ ὄψονται τὰ ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό. Καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου, καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου. Καὶ οὐκ ἔτι κληθήσῃ καταλειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐκ ἔτι κληθήσεται ἔρημος· σοὶ γὰρ κληθήσεται θέλημα ἐμὸν, καὶ τῇ γῆ σου οἰκουμένη, ὅτι εὐδοκήσει Κύριος ἐν σοί, καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται. Καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ· καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Φωτίζου φωτίζου Ἱερουσαλήμ· ἦκει γὰρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν. Ὅτι ἰδοὺ σκότος καλύψει γῆν, καὶ γνόφος ἐπὶ ἔθνη, ἐπὶ σὲ δὲ φα-

νήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σέ ὀφθήσεται. Καὶ πορεύονται Βασιλεῖς τῷ φωτί σου, καὶ Ἔθνη τῇ λαμπρότητι τῆς ἀνατολῆς σου. Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου· ἦκασι πάντες οἱ υἱοὶ σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπὶ ὤμων ἀρθήσονται. Τότε ὄψει καὶ χαρήσῃ, καὶ φοβηθήσῃ, καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σέ πλοῦτον θαλάσσης, καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν. Καὶ ἤξουσί σοι ἀγέλαι καμήλων, καὶ καλύψουσί σε κάμηλοι Μαδιάμ, καὶ Γεφάρ. Πάντες ἐκ Σαββά ἤξουσι, φέροντές σοι χρυσίον, καὶ λίθον οἰσοῦσί σοι, καὶ λίθον τίμιον, καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται. Καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηθάρ συναχθήσονται σοι, καὶ κριοὶ Ναβαϊῶθ ἤξουσί σοι, καὶ ἀνενεχθήσονται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται. Τίνες οἶδε, ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡσεὶ περιστεραὶ σὺν νεοσσοῖς αὐτῶν; ἐπ' ἐμέ ἐστι Σιών. Ἐμὲ νῆσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοῖα Θαρσεῖς ἐν πρώτοις, τοῦ ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν, καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν μετ' αὐτῶν, διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ Ἅγιον, καὶ διὰ τὸ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἐνδοξον εἶναι. Καὶ οἰκοδομήσουσιν υἱοὶ ἄλλογενεῖς τὰ τεῖχῃ σου, καὶ οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν παραστήσονται σοι· διὰ γὰρ ὀργὴν ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἔλεός μου ἠγάπησά σε. Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου Ἱερουσαλὴμ διαπαντός, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, τοῦ εἰσαγαγεῖν πρὸς σέ δύναμιν Ἐθνῶν, καὶ Βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ Ἔθνη καὶ οἱ Βασιλεῖς, οἵτινες οὐ δουλεύουσί σοι, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ Ἔθνη ἐρημία ἐρημωθήσονται, καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σέ ἤξει, ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἅμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιον μου, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Καὶ πορεύονται πρὸς σέ δεδοικότες υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παροξυναντές σε, καὶ κληθήσῃ πόλις Κυρίου Σιών τοῦ ἁγίου, Ἰσραὴλ, διὰ τὸ γεγενῆσθαι σε ἐγκαταλειμμένην, καὶ μεμιστημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθὸν σοι, καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα Ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον Βασιλέων φάγεσαι, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε, καὶ ἐξαιρούμενός σε, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, εἰ τύχῃ τῆς Ἀναληψέως ἢ τῆς Πεντηκοστῆς, ψάλ. τῆς εἰσορτῆς α'. εἶτα τῆς Ἀγίας ἤχος α'.

Χρῆστικῶς ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην σου, Κωνσταντίνε Ἰσαπόστολε, πάντων Ἀνάκτων βάσις καὶ καύχημα· φωτισθεῖς γὰρ ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν ἐφαίδρυνας τὴν Ἑκκλησίαν τοῦ

Χρι-

Χριστοῦ, τὰ συστήματα τῶν πιστῶν πανταχόθεν συναΐξας, ἐν τῇ λαμπρᾷ πόλει Νικαέων· ἐνθα τῶν ἀσεβῶν ἐσβέσθη τὸ φρύαγμα, καὶ αἰρετικῶν ἠσθένησαν γλώσσαι, καὶ ἐμωράνθησαν· τῶν δὲ Ὀρθοδόξων ὑψώθη τὸ στίφος, φανερωθεῖσθαι τῆς πίστεως· ὅθεν ὑπ' αὐτῶν ἐδοξάσθη ὀρθοδοξία, καὶ πάντων Βασιλέων ἐκηρύχθη πατήρ, ὡς πρῶτος τὴν ἀλουργίδα παρὰ Θεοῦ κομισάμενος· διὸ αἰτούμεν σε, οἱ τελουῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, αἴτησαι ἰλασμόν ἁμαρτιῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων τὴν κλησιν ἔλαβες, ἀλλ' ὡς ὁ θεσπέσιος Παῦλος, ἔσχες δὲ μᾶλλον ἐνδοξε ταύτην ἐξ ὕψους, Κωνσταντίνε Ἀπόστολε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· τὸ γὰρ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ δι' αὐτοῦ ἀγρευθεὶς, ὡς κάλλιστον θήραμα, ἐν τούτῳ καὶ νικητῆς κατὰ ὀρωμένων καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν ἀπεφάνθη ἀήττητος· ὅθεν δυσωποῦμέν σε ὡς πρέσβυν θερμότατον, οἱ γηγενεῖς ἐπαξίως τὴν μνήμην σου σέβοντες, ἐν παρρησία αἰτήσασθαι ἡμῖν, φωτισμὸν ἰλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'. Βύζαντος.

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη, ὡς μύρον ἐκκενούμενον, σήμερον ἀνέτειλε. Χριστὸν γὰρ ποθήσας, εἰδώλων κατεφρόνησε, Ναὸν ἐγειράς ἐπὶ γῆς, τῷ Σταυ-

ρωθέντι δι' ἡμᾶς, ἐν οὐρανοῖς δὲ ἀπέλαβε τὸν τῆς ἐλπίδος στέφανον.

Δόξα ἴχος πλ. α'.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον στολισμένη, τῷ κράτει σου Ἀναξ, μυστικῶς εὐφραίνεται, καὶ τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην, κατ' ἀξίαν εὐφρόμως γεραίρει κραυγάζουσα, Χαίροις ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίδας συντριψας τοῦ ἀντιπάλου. Χαίροις Ἀνάκτων πανάριστε, καὶ Ἀποστόλων ἰσότητε. Χαίροις πιστῶν τὸ σήριγμα, καὶ Βασιλέων τὸ πρόργιον, Κωνσταντίνε μακάριε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, μὴ διαλίπης πρεσβεύων, ὡς παρρησίαν ἔχων, Βασιλέων ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἡ, Μακαρίζομέν σε. Καὶ αἱ συνήθεις εὐχαὶ παρὰ τοῦ Ἱερέως. Ἀπόστιχα, εἰ τύχη τῆς Ἀναλήψεως, ἡ τῆς Πεντηκοστῆς λέγει τῆς Ἑορτῆς, εἰδὼ οὐ, λέγει τῶν Ἀγίων ἴχος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σου νεκρὸν.

Πρῶτος, Βασιλεὺς Χριστιανῶν, παρὰ τοῦ Θεοῦ Κωνσταντίνε, τὸ σκήπτρον ἔλαβες· σοὶ γὰρ πεφανέρωται, ἐν γῆ κρυπτόμενον, τὸ σωτήριον σύμβολον, δι' οὗ καὶ τὰ ἔθνη, πάντα καθυπέταξας, τοῖς τῶν Ῥωμαίων ποσὶν, ὄπλον ἀπροσμάχητον ἔχων, τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν μάκαρ, δι' οὗ καὶ προσήχθης τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ.

Στίχ. Ἰψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

Οντως, μακαρία ἡ γαστήρ, καὶ ἡγιασμένη κοιλία, ἡ σὲ βαστάσασα, μέδων κοσμοπόθητε, Χριστιανῶν ἡ χαρὰ, Κωνσταντῖνε Θεόσπετε, Ῥωμαίων ἡ δόξα, πλοῦτος καὶ ὑπέρμαχος, τῶν ὄρφανῶν καὶ χηρῶν, σκέπη, ταπεινῶν καὶ ἀπόρων, θλίψεων ἀνόρθωσις ὄντως, καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἡ ἀνάβρυσις.

Στίχος. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως.

Πόθῳ καὶ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ κατεπειγομένη ἡ Μήτηρ, τοῦ γλυκυτάτου βλαστοῦ, σπεύδουσα κατέλαβεν, ἐν τῇ Ἀγίᾳ Σιών, εἰς τὸν τόπον τὸν Ἅγιον, ἐν ᾧ ἐσταυρώθη, θέλων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς ἐνθα, τὸν σταυρὸν ἀραμένη, χαίρουσα ἐκρυγάζε δόξα, τῷ δωρησαμένῳ μοι ὄν ἡλπίζον.

Δόξα ἤχος πλ. δ΄.

Σέλας φαινότατον κομήτης ἐσπερώτατος, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν Θεότητος παροχευθεὶς, ἡχθῆς ἀγιάσαι λαὸν καὶ πόλιν, καὶ τύπον σταυροῦ ἐν οὐρανῷ κατοπτέυσας, ἤκουσας ἐκεῖθεν, Ἐν τούτῳ νίκα τοὺς ἐχθρούς σου ὄθεν δεξάμενος τὴν γνώσιν τοῦ Πνεύματος, Ἱερεὺς χρηματισθεὶς καὶ Βασιλεὺς, ἐλαίῳ ἐστήριξας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ὀρθοδόξων Βασιλέων Πατῆρ, οὗ καὶ ἡ λάρναξ ἰάσεις βρῦει, Κωνσταν-

τῖνε Ἰσαπόστολε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς ἡ τὸ, Ἀνούμρευτε παρθένε.

Ἀπολυτικίον ἤχος πλ. δ΄.

Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλήσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν Βασιλεῦσιν Ἀπόστολός σου Κύριε, Βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρὶ σου παρέθετο, ἣν περίσωζε διαπαντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν θρόνον, μετὰ τὴν α. στιχολογίαν, Κάθισμα ἤχος, γ΄.

Θεῖας Πίστεως.

Νέος γέγονας, Δαβὶδ τοῖς τρόποις, κέρας ἄνωθεν, εἰσδεδεγμένος τῆς Βασιλείας τῇ κορυφῇ σου τὸ ἔλαιον, διὰ τοῦ Πνεύματος ἔχρισεν ἐνδοξε, ὁ ὑπερούσιος Λόγος καὶ Κύριος· ὄθεν ἔλαβες καὶ σκήπτρον σοφῆ βασιλείου, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς ἑορτῆς, ἡ θεοτοκίον. Μετὰ τὴν β΄. στιχολογίαν Κάθισμα ἤχος πλ. β΄.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Ελκόμενος ἐπὶ σταυροῦ, ὁ ποιητῆς τοῦ ἡλίου καὶ κτίσεως σὲ ὡς ἀστέρα φαινὸν, ἐξ οὐρανοῦ δι' ἀστέρων ἐφελκύσατο, ᾧ καὶ κράτος πρώτῳ τὸ Βασιλείου ἐπέθηκε· διὸ σε ἀνευφημοῦμεν, Κωνσταντῖνε Βασιλεῦ, εὐσεβέστα-

τε, τὸν Ἑλένη Μητρί τῇ Θεόφ-
ρονι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, ἡ Θεοτοκίον. Μετὰ
τὸν Πολυελαϊον Κάθισμα.

Ταχὺ προκτάλαβε.

Η εὐσημος μνήμη σου, ἐπιφα-
νεῖσα ἡμῖν, αὐγάζει τὰ πέρατα,
θεογνωσίας φωτὶ, Κωνσταντίνε
Θεόπνευστε· σὺ γὰρ ἐν βασιλευ-
σιν, εὐσεβῶς ἀνεδείχθης, νόμους
ἐπουρανίου Βασιλέως τηρήσας·
διὸ ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, ρύ-
σαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς ἡ Θεοτοκίον· Οἱ
Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄.
ἤχος Προκείμενον ἤχος δ΄. Ἰψῶσα
ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου· στίχος Διὰ
τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός. Τὸ, Πᾶτα
πνοή.

Ἐθαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ἐγὼ εἰμι ἡ θύ-
ρα, δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σω-
θήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξ-
ελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει· ὁ
κλέπτῃς οὐκ ἔρχεται, εἰμὴ ἵνα
κλέψῃ, καὶ θύσῃ, καὶ ἀπολέσῃ·
ἐγὼ ἦλθον, ἵνα ζῶν ἔχωσι, καὶ
περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ
ποιμὴν ὁ καλός· Ὁ ποιμὴν ὁ κα-
λὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑ-
πὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς
δὲ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰ-
σὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν
λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ
πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύ-
κος ἀρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει·

τὰ πρόβατα· ὁ δὲ μισθωτὸς φεύ-
γει, ὅτι μισθωτὸς ἐστί, καὶ οὐ
μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.
Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ
γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι
ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει
με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ γινώσκω τὸν
Πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν μου τί-
θημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλ-
λα πρόβατα ἔχω, ἀ οὐκ ἐστιν ἐκ
τῆς αὐτῆς ταύτης· κακεῖνά με
δεῖ ἀγαγεῖν· καὶ τῆς φωνῆς μου
ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία ποί-
μνη, εἰς ποιμὴν.

Ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τῶν Θεοστέπτων
πρεσβείαις. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.
στίχος. Ἐλέησόν με ὁ Θεός· ἤχος β΄.
Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη
Ζῆτει εἰς τὴν Διτὴν. (Οἱ Κανόνες τῆς
Ἑορτῆς, εἰ ἐσὶν ἐν ταῖς δυσὶν ἑορταῖς,
τῆς Ἀναλήψεως, ἡ τῆς Πεντηκοστῆς,
μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς, (καὶ τῶν ἁγίων
εἰς δ΄.) εἰδὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχη, τῆς
Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ἡ. καὶ
τῶν ἁγίων εἰς σ΄. ἐν τῇ θ΄. Ἐδῆ στι-
χολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. (εἰ δὲ ἔξω
τῆς Πεντηκοστῆς τύχη, οἱ Κανόνες
τῆς Ὀκτωῆχου εἰς σ΄. καὶ τῶν ἁ-
γίων εἰς ἡ καὶ στιχολογεῖται ἡ Τι-
μιωτέρα.)

Ἐδῆ α΄. ἤχος πλ. δ΄

Ἰγρὰν διοδοῦσας.

Μόνε ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τῆς
βασιλευούσης, ἀμαρτίας νῦν ἐπ΄
ἐμοί, τῶν σῶν θεραπόντων ἰκε-
σίαις, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν
ἐλευθέρωσον.

Τῆς

Της ἄνω γενομένου ἐραστής, μάκαρ Κωνσταντῖνε, Βασιλείας τῷ Βασιλεῖ, πάντων καὶ Δεσπότη διανοία, καθαρωτάτῃ πιστεύσας ἐλάτρευσας.

Φωτί ἐλλαμφθεῖσα θεαρχικῶ, σκότος ἀγνωσίας, καταλέλοιπας ἀληθῶς, Θεόφρον Ἐλένη καὶ γνησίως, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἐδούλευσας. Θεοτοκίον.

Η πύλη τῆς θείας Ἀνατολῆς, ἀνοιξόν μοι πύλας, μετανοίας καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς θανατηφόρου ἀμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου ῥυσαί με Δέσποινα.

Καταβασίαι τῆς Ἑορτῆς.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Αμοιβῶν οὐρανίων, ἐπιτυχεῖν ἔσπευσας· ὅθεν τῷ καλοῦντι Θεόφρον ἐπηκολούθησας, καὶ σκότος ἔλιπες, πατροπαράδοτον πλάνην, καὶ φωστήρ ἐν Πνεύματι θείῳ γεγένησαι.

Τῷ Χριστῷ κολληθεῖσα, καὶ ἐπ' αὐτῷ πάνσεμνε, ἅπασαν θεμένη, ἐλπίδα, τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ, τόπους κατέλαβες, ἐν οἷς τὰ ἄχραντα Πάθη, σαρκωθείς ὑπέμεινεν ὁ ὑπεράγαθος.

Τὸ σωτήριον ὄπλον, τὸ ἀρραγές τρόπαιον, τῶν Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα Σταυρὸν τὸν τίμιον, φθόνῳ κρυπτόμενον, σὺ ἐφανέρωσας θείῳ, φλεγομένη ἔρωτι θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ιερᾶς πολιτείας, ἀποπεσῶν Ἀ-

χραντε, παρασυνεβλήθη τῶν κτήνεσι καὶ κατάκριτος, ὅλος γεγένημαι· ἢ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Κάθισμα ἤχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς Οὐρανὸν, καὶ τῶν ἀστρῶν μανθάνων τὴν καλλονὴν, ἐκ τούτων μουόμενος, τὸν τῶν ἀπάντων Κύριον τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ὄπλον, ἐν μέσῳ ἀνέλαμψε, διαγράφον ἐν τούτῳ, νικᾶν καὶ κρατύνεσθαι· ὅθεν τῆς ψυχῆς σου, ἐπανοίξας τὸ ὄμμα, τὸ γράμμα ἀνέγνωσας, καὶ τὸν τρόπον μεμάθησας, Κωνσταντῖνε πανσέβαστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεισιν δωρησασθαι, τοῖς ἔορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ῥδὴ, δ'. Εἰσακτικὰ Κύριε.

Οὐρανόθεν ὡς Παῦλόν σε, πάλα! σαγηνεύει Χριστὸς ὁ Κύριος, Κωνσταντῖνε ἐκδιδάσκων σε, Βασιλέα τοῦτον μόνον σέβεσθαι.

Υπερλάμπρω σημειῶ σε, Μάκαρ δι' ἀστέρων Χριστὸς ὁ Ἥλιος, καταυγάζει καὶ φωστήρᾳ σε, τῶν ἐσκοτισμένων ἀναδείκνυσι.

Φανεροῖς τὸ κρυπτόμενον, χρόνοις ἐπὶ πλείστοις νῦν θεῖον τρόπαιον τοῦ Σταυροῦ δι' οὗ σεσώμεθα καὶ δαιμόνων πλάνης ἐλυτρώθημεν

Θεοτο-

Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, τὴν ἐσκοτισμένην τοῖς πλημμυ-
λήμασιν, ἢ τὸν Ἥλιον κηύσασα,
τῆς δικαιοσύνης Ἀειπάρθενε.

Ἦδὴ ε΄. Ὁρθρίζοντας βοῶμέν σοι.

Ορθρίσας πρὸς τὸν ἄδυτον Ἥ-
λιον, καὶ Δεσπότην, Βασιλεῦ θεό-
σοφε, φωτὸς ἀνάπλεως γέγονας.

Αγάπην καὶ τελείαν συμπάθειαν,
ὡς πορφύραν, φοροῦσα κατώκη-
σας, νῦν εἰς τὰ ἄνω Βασιλεία

Συνήφθης Ἀσωμάτων Ἑλένη,
χοροστασίαις, Θεὸν θεραπεύσασα,
ταῖς ἐναρέτοις σου πράξειςι.

Θεοτοκίον.

Παρθένε τὴν ψυχὴν μου καθά-
ρισον, μολυνθεῖσαν, ἡδοναῖς τοῦ
σώματος, τῇ ἐπηρεία τοῦ ὄφους.

Ἦδὴ ς΄. Τὴν δέσιν ἐχεῶ.

Συνήθροισας Θεοφόρων Πατέ-
ρων, τὸν μακάριον χορὸν παρα-
δόξως, καὶ δι' αὐτῶν, Κωνσταν-
τῖνε τὰς πάντων, κυμαινομένας
καρδίας ἐστήριξας, ὁμότιμον δο-
ξολογεῖν, τῷ Τεκόντι τὸν Λόγον
καὶ σύνθρονον.

Πιστεύσασα ἐπὶ Κύριον ζῶντα,
τὸν τὸ εἶναι παρεχόμενον πᾶσι,
τῶν βδελυκτῶν, καὶ ματαίων εἰ-
δώλων, νεκροποιᾷ ἀπεβάλου θρη-
σκευάματα, καὶ εἴληφας περιχα-
ρῶς, Βασιλείαν Ἑλένη οὐράνιαν.

Παλάμη σου κυβερνώμενοι Λό-
γε, ἀγνωσίας τὸ βαθύτατον σκό-
τος· καὶ τῆς δεινῆς ἀθείας τὸν
σάλον, οἱ διὰ σοῦ βασιλεύοντες
ἔλιπον, καὶ ἤχθησαν πρὸς γαλη-
νοὺς, εὐσεβείας λιμένας γηθόμε-
νοι.
Θεοτοκίον.

Γάτρευσον ἀνιάτως νοσοῦσαν, καὶ
τῷ δήγματι δεινῶς πληγωθεῖσαν,
τοῦ πονηροῦ τὴν καρδίαν μου
Κόρη, καὶ τῆς ἐν σοὶ θεραπείας
ἀξίωσον, καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ
σοὶ, πεποιθότα πρεσβείαις σου
ἄχραντε.

Κοντάκιον ἦχος γ΄.

Ἡ Παρθένοσ σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ
μητρὶ τῇ Ἑλένῃ, τὸν σταυρὸν
ἐμφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ζύ-
λον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων
αἰσχύνην ὄντα, ὄπλον δὲ κατ' ἐ-
ναντίων πιστῶν Ἀνάκτων δι' ἡ-
μᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα,
καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κά. Μνήμη τῶν ἀ-
γίων ἐνδόξων καὶ ἰσαποστόλων μεγά-
λων βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑ-
λένης τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Ο μέγας οὗτος καὶ πρῶτος βα-
σιλεὺς τῶν Χριστιανῶν Κωνσταν-
τῖνος ἦν υἱὸς Κώνσταντος τοῦ
Χλωροῦ, καὶ Ἑλένης τῆς τιμίας.
Ἐπειδὴ δὲ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἦσαν
χριστιανοί, ἐδίδαξαν καὶ τὸν
υἱὸν τοὺς τὴν πίστιν ταύτην.
Ἀφοῦ δὲ ὁ Κώνστας ἀπέθανεν,

ἔγ-

ἐγκατέλιπε τῆς βασιλείας αὐτοῦ
 διάδοχον τὸν Κωνσταντῖνον· οὐ-
 τος δὲ μαθὼν, ὅσα κατὰ τῶν
 χριστιανῶν ἐποίει ὁ υἱὸς τοῦ Ἐρ-
 κουλίου Μαξέντιος, ὥρμησε κατ'
 αὐτοῦ, ἐπικαλούμενος σύμμαχον
 τὸν Χριστόν. Διὰ τὴν θεβαιώσθη
 λοιπὸν τοῦτον ὁ θεὸς περὶ τῆς
 νίκης τῶν, ἐν καθαρᾷ μεσημβρία
 ἐνεχάραξεν εἰς τὸν οὐρανὸν τὸ
 σημεῖον τοῦ σταυροῦ, δι' ἀστέρων
 γεγραμμένον, « Ἐν τούτῳ νίκα. »
 ἐκ τοῦ ὁποίου λαβὼν θάρρος ὁ
 Μέγας Κωνσταντῖνος, καὶ ἀπελ-
 θὼν ἐν Ῥώμῃ, κατέβαλε τὸν ἀ-
 λιτήριον Μαξέντιον, καὶ οὕτως
 ἠλευθέρωσε τοὺς πολίτας τῶν
 Ῥωμαίων ἐκ τῆς τούτου τυραν-
 νίας. Ὑπὸ δὲ θεοῦ χρησμοῦ προ-
 τραπείς, ἔκτισε τὴν θεοφρούρητον
 πόλιν ἐπὶ τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ ὀνό-
 ματι· ἐν ἧ' θέλων νὰ εὕρῃ τὴν
 ἀκρίθειαν τῆς χριστιανικῆς πί-
 στεως, τοὺς πανταχόθεν Ἀρχιε-
 ρεῖς συνήθροισε κατὰ τὴν Νίκαιαν,
 καὶ οὕτω συνεκρότησε τὴν Α΄ Οἰ-
 κουμενικὴν Σύνοδον, συγκειμένην
 ἐκ 318 θεοφόρων Πατέρων, ἧ-
 τισ τὰς μὲν σαθρὰς δοξασίας
 τοῦ Ἀρείου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ
 ἀνεθεμάτισεν τὸν δὲν Υἱὸν ὁμο-
 οῦσιον τῷ Πατρὶ ἀνεκήρυξεν. Ἐ-
 πιτα δὲ μετὰ παρέλευσιν χρό-
 νου ἐξεστράτευσεν κατὰ τῶν Περ-
 σῶν, καὶ φθάσας εἰς τινα τῶν
 κατὰ τὴν Νικομήδειαν ἀγρῶν,
 πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἐβα-
 σίλευσε δὲ ὅλα ἔτη τεσσαράκοντα
 καὶ δύο· καὶ ἐτελεύτησε ὡν ἐτῶν
 ἐξήκοντα καὶ πέντε. Τὸ δὲ σῶμά

του ἐν λάρνακι τεθὲν, καὶ εἰς τὴν
 ἁγίαν πόλιν κομισθὲν, εἰς τὸν ναὸν
 τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐναπετέθη,
 ἔνθα τελεῖται καὶ ἡ αὐτοῦ σύναξις.

Ῥδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Σοῦ τὰ προστάγματα φυλάτ-
 των, ὑπεκλίθη σου τῷ νόμῳ Κων-
 σταντῖνος· ἀνομούντων διὸ, κα-
 θεῖλε παρατάξεις, ἀναβοῶν σοι
 Κύριε, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ξύλον τὸ πάντας ἀνελύσαν,
 ἀξιάγαστε ἐκ λάκκου ἀπωλείας,
 συγχωσθὲν φθονερῶς, ἡμῖν ἀνακα-
 λύπτεις, καταχωννύων δαίμονας,
 ὀλεθρίους εἰς αἰῶνας.

Πράξεις θείας ἐδομήσω, τὴν
 καρδίαν σου Ναὸν Θεοῦ Ἑλένη,
 καὶ Ναοὺς ἱεροῦς, αὐτῷ ἀνωκο-
 δόμεις, ἔνθα σαρκὶ τὰ ἄχραντα,
 δι' ἡμᾶς ὑπέστη πάθη.

Θεοτοκίον.

Γνώμη οικεῖα ἁμαρτάνων, καὶ
 δουλούμενος ἀτόποις συνηθείαις,
 τῇ συνήθει σου νῦν, προστρέχω
 συμπαθείᾳ· ἀπεγνωσμένον σῶσον
 με, Παναγία Θεοτόκε.

Ῥδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ὡς πορφυρίδα ἐνδοξε, στολι-
 σθείς τὴν συμπάθειαν, καὶ ὥσπερ
 χλαμύδα, τὴν καλὴν πραότητα,
 στεφάνῳ κεκόσμησαι τῶν ἀρετῶν,
 τελείῳ νοί· καὶ μετατεθείς ἀπὸ
 τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω, Βασιλεία
 κραυγάζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
 λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς
 τοὺς αἰῶνας.

Εὐφραينوμένην βλέποντες, σὺν ἁγιασμοῦ, πλήρης γενομένη καὶ Ἰῶ σε θεόφρονι, ἔνδοξε Ἑλένη, φωτισμοῦ, τῶν ἱαμάτων πάντοτε, εἰς Θεοῦ Βασιλεία, Χριστὸν με- ὄθεν ἀναβλύζεις τοὺς ποταμούς, γαλύνομεν, τὸν τὴν ὑμῶν σεπτὴν καὶ πάθη κατακλύζεις, Ἑλένη ἑορτὴν, δείξαντα ἡμῖν ὑπὲρ ἀκτί- Μακαρία, καὶ καταρδεύεις τὰς νας ἡλίου, ἡμᾶς φωταγωγοῦσαν, ψυχὰς ἡμῶν. τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας· λαὸς ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως θαυμαστὸς ὁ πόθος σου, καὶ ὁ βίος σου ἔνθεος, ἔνδοξε Ἑλένη, γυναικῶν τὸ καύχημα· τοὺς τό- πους γὰρ φθάσασα, τοὺς τὰ σε- πτὰ Παθήματα, ὑποδεξαμένους τοῦ Δεσπότη, τῶν ὄλων, ναοῖς περικαλλέσι, κατεχόμεναι βρώσα· λαὸς ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τὰ τῆς ψυχῆς μου ὄμματα, ταῖς πολλαῖς παραβάσειν, ἀποτυφλω- θέντα, Θεοτόκε φώτισον, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, καὶ τὴν καρδίαν δέομαι, ἐκταραττομένην ἡδοναῖς πολυτρόποις, καὶ σῶσόν με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογοεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦ- τε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Θ΄. Ἐξίστη ἐπὶ τούτῳ.

Ο τάφος ἔνθα κεῖται τὸ ἱερόν, Κωνσταντῖνε καὶ τίμιον σῶμά σου, μαρμαρυγᾶς, θείων ἱαμάτων εἰ- λικρινῶς, τοῖς προσιούσι πάντοτε βλύζει ἱαμάτων παντοδαπῶν, τὸ σκότος ἀπελαύνων, καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ, φωταγωγῶν τοὺς εὐ- φημοῦντάς σε.

Αγίως σου τελέσασα τὴν ζωὴν σὺν Ἀγίοις, νυνὶ κατεσκήνωσας,

εἰτα τῶν ἁγίων, εἰδὲ τύχη τοῦ τυφλοῦ γ΄.

Προάναρχε ἀθάνατε Βασιλεῦ, Βασιλείας τῆς ἄνω ἡξίωσας, οὐς εὐσεβῶς, πάλαι ἐδικαίωσας ἐπὶ γῆς, τοῦ βασιλεύειν Κύριε, σὲ ἡγαπηκότας εἰλικρινῶς, Ἑλένην τὴν Ἀγίαν, τὸν Μέγαν Κωνσταν- τῖνον, ὧν ταῖς πρεσβειαῖς πάντας οἴκτειρον. Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων Βασιλέα καὶ Ποι- ητὴν, συλλαβοῦσα Παρθένε ἐκύη- σας, καὶ νῦν ἰδοῦ, οἶά περ Βασί- λισσα δεξιᾷ, τούτου Ἀγνὴ πα- ρίστασαι· ὄθεν δυσωπῶ σε ἀρι- στεράς, μερίδος λύτρωσαί με, ἐν ὥρᾳ καταδίκης, καὶ δεξιοῖς προ- βάτοις σύνταξον.

Ἐξαποσειλάριον πρῶτον τῆς Ἑορ- τῆς. εἶτα τῶν Ἀγίων. Τοῖς Μαθηταῖς.

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε, τὸ βασίλειον κράτος, ἀλλ' ἐκ τῆς θείας χάριτος, Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας, σὺν τῇ Μητρὶ οὐρανόθεν· ἐξαστράπτων δὲ βλέπει, σταυροῦ τὸ θεῖον τρόπαιον, ὃς ἐν τούτῳ ὀλέσας, τοὺς δυσμενεῖς, καὶ εἰ- δῶλων ἔλυσε τὴν ἀπάτην, ἐν Κόσ- μῳ δὲ ἐκράτυνε, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν.

Καὶ πάλιν τῆς Ἑορτῆς· ἢ Θεοτοκίον

Εἰς τοὺς Αἴνους πρῶτον τῆς Ἑορτῆς εἰτα τῶν ἁγίων, εἰδὲ τύχη τοῦ τυφλοῦ γ΄.

γ'. τούτου, καὶ γ' τῶν ἁγίων εἶτα τὰ στιχηρὰ τοῦ πάσχα μετὰ στίχον. Δόξα τοῦ τυφλοῦ· καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα. Εἰ δὲ ἐν Κυριακῇ. Δόξα τῆς ἡμέρας καὶ νῦν Ὑπερουλογημένη στιχηρὰ προσόμοια ἤχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Κωνσταντίνε Πάνσοφε, Ὁρθοδοξίας πηγῇ, ἡ ποτίζουσα πάντοτε, τοῖς γλυκέσι νάμασι, τὴν ὑφήλιον ἄπασαν. Χαίροις ἡρίτζα, ἐξ ἧς ἐβλάστησε, καρπὸς ὁ τρέφων, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ. Χαίροις τὸ καύχημα, τῶν περάτων ἔνδοξε, Χριστιανῶν, Βασιλέων πρώτιστε· Χαίρε γὰρ τῶν πιστῶν.

Ο Βασιλείων τῆς Κτίσεως, τὸ εὐπειθὲς προορῶν, τῆς καρδίας σου Πάνσοφε, λογικῶς θηρεύει σε, ἀλογία κρατούμενον, καὶ καταυγάσας τὴν σὴν διάνοιαν, τῆς εὐσεβείας ταῖς ἐπεγνώσσει, Κόσμῳ ἀνέδειξε, φωταυγῇ ὡς Ἥλιον, μαρμαρυγᾶς, θεῶν ἀποπέμποντα, πράξεων ἔνδοξε.

Τὰ τοῦ Κυρίου διδάγματα, καθάπερ γῆ ἐκλεκτῇ, δεξαμένη Πανεύφημε, ἐναρέτων πράξεων, εὐκαρπίαν ἐβλάστησας, τὰς διανοίας, ἡμῶν ἐκτρέφουσα, τῇ ἐκμιμήσει, Ἐλένη Πάνσοφε, τῆς πολιτείας σου· ὅθεν ἐορτάζομεν περιχαρῶς, σήμερον τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζοντες.

Ελαιον ἀγαλλάσεως, τοὺς σοὺς

μετόχους Χριστέ, Κωνσταντῖνον Ἐλένην τε, παραδόξως ἐχρῖσας, τὴν ἀπάτην μισήσαντας, καὶ σοῦ τὸ κάλλος, ἐπιποθήσαντας, καὶ Βασιλείας, τῆς οὐρανοῦ σου, τούτους ἠξίωσας, εὐσεβῶς τὸ πρότερον, ἐπὶ τῆς γῆς, Λόγε βασιλεύσαντας, τῇ ἐπινεύσει σου.

Δόξα ἤχος πλ. δ'. Μεθοδίου Πατριάρχου.

Ο τῶν Ἀνάκτων Ἀναξ, καὶ Θεός, ὁ πλουσίαις δωρεαῖς κατακοσμῶν τοὺς ἀξίους, αὐτὸς οὐρανὸν ὡσπερ Παῦλον τὸν αἰοίδιμον, διὰ σημείου τοῦ σταυροῦ, σὲ Κωνσταντίνε ἐζώγρησεν, ἐν τούτῳ φήσας, νίκα τοὺς ἐχθρούς σου, ὃν ἀναζητήσας σὺν Μητρὶ Θεόφρονι, καὶ εὐρῶν ὡς ἐπόθεις, τούτους κατὰ κράτος ἐτροπώσω· σὺν αὐτῇ οὖν ἰκέτευε, ὑπὲρ Ὁρθοδόξων Βασιλέων, καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ, καὶ πάντων τῶν τῇ μνήμην σου τελούντων πιστῶς, τὸν μόνον φιλόκλιτον, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις·

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικᾶ, καὶ εἰ ἐστι Κυριακῇ ἐκ τῶν μακαρισμῶν τοῦ ἤχου καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς, Ὡδὴ. γ'. καὶ τῶν ἁγίων, ς'. Ἀπόστολον α'. τῆς ἡμέρας, εἶτα τῶν Ἀγίων οὕτω καὶ τὰ εὐαγγέλια καὶ Κοινωνικά, εἰδὲ ἐν ἑορτῇ, ἢ γ'. τῆς ἑορτῆς καὶ ἢ ς'. τῶν ἁγίων καὶ

ἀμφοτέρωθεν τὰ ἀποστολοεὐαγγέλια, καὶ

καὶ-

κοινωνικῶς, εἰδ' ἄλλη ἡμέρα ἐστὶ, λέγε γ'. καὶ ς'. τῶν ἀγίων καὶ τῶν λοιπῶν αὐτῶν.

Προκειμενον ἄχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στλγ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα. Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν Ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης, κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, Βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ Ἥλιου περιλάμψαν με φῶς, καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους· Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με, καὶ λέγουσαν τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ, Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἐγὼ δὲ εἶπον, Τίς εἶ Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις. Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στηθὶ ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρετήν, καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες, ὧν τε ὀφθῆσομαί σοι, ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς νῦν σε ἀποστέλλω, ἀνοίξει ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκό-

τους εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ κληρὸν ἐν τοῖς ἁγιασμένοις, πίστει τῇ εἰς ἐμέ. Ὅθεν, Βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ, ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς Ἑθνεσιν, ἀπήγγελλον μετανοεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πρᾶσσοντας.

Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Κοινωνικὰ ἀμφοτέρω. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

22. Μαΐου. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψαλ. 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἀγίου ἄχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Βασιλείαν ἀσάλευτον, Βασιλεύσας ἀπειληφας, Βασιλίσκε ἐνδοξε, καὶ παρίστασαι, τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, σὺν πάσαις γηθόμενος, τῶν Ἀγγέλων στρατιῆς, ἀναμέλπεις γηθόμενος, τὸ ἀένναον, καὶ μακάριον ἄσμα, φρυκτωρίας, κατὰ μέθεξιν ταῖς θείαις, περιφανῶς αὐγαζόμενος.

Ὁμοιον.

Τοὺς σοὺς πόδας ὑπέδησαν, ταῖς κρηπίσιν ἠλώσαντες, ἐν τῷ σὲ πορευέσθαι, τρίβους πάντοτε, τοῦ

μαρ-

μαρτυρίου αοίδιμε· μεθ' ὧν κατεπάτησας, κεφαλὴν τοῦ δυσμενοῦς, καὶ τελείως συνέτριψας, καὶ ἐβάδισας, εὐσταλῶς τὰς πορείας οὐρανόιους, τῷ Δεσπότη νικηφόρος, ἐμφανιζόμενος ἐνδοξε.

Ὁμοιον.

Προσευχῇ σου ἐβλάστησε, ξύλον ἀνικμῶν πρότερον, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσε ζῶντος ὕδατος· τῇ δὲ ῥοῇ σου τοῦ αἵματος, ἡ γῆ καθηγάσται· ὁ ἀῆρ δὲ τῆς ψυχῆς, τῇ ἀνόδῳ πανόλβιε· ὅθεν πιστεῖ σου, τὴν ἁγίαν τιμῶμεν Βασιλίσκε, καὶ πανέορτον ἡμέραν, ἐν ἣ νομίμως ἠρίστευσας.

Δόξα καὶ νῦν, καὶ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς. Τὸ πρῶτ' κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μνη κβ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτο ἀπὸ τὴν Ἀμάσειαν, ἀνεψιὸς τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος· ἔζη ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως, ἐν ἔτει 295· ἐπειδὴ δὲ ἐκήρυττε παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν, θεὸν, καὶ ἐπειδὴ διὰ προσευχῆς αὐτοῦ κατήλθε πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφλεξε τὸν τε ναὸν τῶν εἰδώλων καὶ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Ἀπόλλωνος, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, καὶ οὕτως ἀπῆλαυσε τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Μάρκελλος, μόλυβδον κοχλάζοντα ποτισθεὶς τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Κόδρος, ὑπὸ ἵππων συρόμενος τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νέος Ἱερομάρτυς Ζαχαρίας, ὁ ἐκ Προύσης τῆς Ἀσίας ἐν ἔτει 1802 ἀθλήσας, τελειοῦται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς ἐβδόμης Συνόδου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

23. Μαΐου. Τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συνάδων.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ Ὁσίου, ἤχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Μιχαὴλ θεόπνευστε, τὸ κατ' εἰκόνα θεοῦ, διετήρησας ἀμειμπτον, καὶ Χριστοῦ τὸν ἄχραντον, χαρακτήρα ἐτίμησας, καὶ διδασκαίς σου πᾶσαν κατέσβεσας, τὴν γλωσσαλίαν, ψυχῆς στερότητι· ὦ τῶν ἀγῶνων σου, καρτερᾶς ἐνστάσεως, δι' ἧς Χριστῷ, μάκαρ εὐηρέστησας, τῷ Παντοκράτορι. Ὁμοιον.

Πάτερ Μιχαὴλ θεόπνευστε, Ἱερωσύνης στολὴν, ἐνδυσάμενος ἔδραμες, τῶν μαρτύρων στάδιον, καὶ Χριστῷ προσενήνεξαι, διπλοῖς στεφάνοις μάκαρ κοσμούμενος,

ἀρ·

ἀρχιερέων τάξεις ὀφόμενος· ὡ τῆς ἀφράστου σου, χαρμωσύνης μακάριε, ἧς μετασχεῖν, ὄντως κατηξίωσαι, θεομακάρισε. Ὅμοιον.

Πάτερ Μιχαήλ θειότατε, σὺ τῷ ποδῆρει σαφῶς, Ἀαρὼν ὡς περ δεύτερος, καθωραϊζόμενος, τῶν Ἀγίων τὰ Ἅγια, νῦν κατοπτεύεις ἔνδον γενόμενος, καὶ τοῦ δευτέρου καταπετάσματος· ὡ τῆς ἀχράντου σου, ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμψεως, Ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἧς καὶ μετέσχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπόστιχα, καὶ Τροπάριον τῆς ἑορτῆς. Τὸ πρῶτῃ, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κγ΄. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μιχαήλ ἐπισκόπου Συναδῶν.

Οὗτος ὁ ἀγγελώνυμος Μιχαήλ ἔζη ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου, ἐν ἔτει 814· διὰ δὲ τὰς ἀρετάς του χειροτονεῖται ἀρχιερεὺς Συναδῶν τῆς Φρυγίας· ἀλλ' ἐπειδὴ ἤλεγξε παρῤῥησίᾳ τὸν θηριώνυμον Λέοντα, ἐξορίζεται, ὅπου πολλοὺς πόνους ὑπομείνας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Μυροφόρος Μαρία ἡ τοῦ Κλοπᾶ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Σαλωνᾶς ὁ Ῥωμαῖος ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἐπόλυσις.

24. Μαΐου. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει.

Κατέλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἑορτῆς, καὶ 3. τοῦ ὁσίου ἤχος πλ. δ΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Στήλην γεγραμμένην ἔχουσαν, τὰς γενικὰς ἀρετάς, θεωρίαις καὶ πράξεσι, Συμεῶν πανόλβιε, τὴν ψυχὴν ἀπετέλεσας, τὰ τῆς σαρκὸς νικήσας σκιρτήματα, καὶ ζωφόρον ἀμφιασάμενος, νέκρωσιν Ὄσιε, ὡς φωστήρ γενόμενος ἀειφανῆς, πάσης γῆς τοῖς πέρασι, λάμπων τῇ χάριτι.

Πόθῳ τῷ θεῷ τηρούμενος, ἐτι τὴν σάρκα φορῶν, καὶ τὸν χοῦν περιθέμενος, τοῖς Ἀγγέλοις γέγονας, προφανῶς ὁμοδίαιτος, τῶν ἐπιγείων μὲν ἀφιστάμενος, πρὸς οὐρανοὺς δὲ Πάτερ ὑψούμενος· ὅθεν ἐλήλυθας, ἐνθα φῶς τὸ ἄδυτον, ὠηνεκῶς, θείαις ἀναβάσειν, ἐπεκτεινόμενος.

Σάρκα λεπτύνας ἀσκήσεις, ἀνωφερῆ τὴν ψυχὴν, καὶ Θεῷ πλησιάζουσαν, Συμεῶν ἀπέδειξας, καὶ δοχεῖον τοῦ Πνεύματος· καὶ τῇ δυνάμει τούτου τὰ θαύματα, τὰ ὑπὲρ φύσιν τελεῖν ἠξίωσαι· ἐνθα γὰρ πέφυκε, πανουργὸς ἐνέργεια, τὰ ὑπὲρ νοῦν, πάντα καὶ διάνοιαν, διαπεραίνεται.

Δόξα, ἤχος πλ. β΄. Ὅσιε πάτερ εἰς πᾶ-

πάσαν, φύλ. 24. και νῦν, και Ἐπί-
 στιχα τῆς ἑορτῆς. Τροπάριον ἤχος πλ.
 δ'. Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς, φύλ.
 7. Δόξα και νῦν, τῆς ἑορτῆς. Τὸ
 πρῶτὸ κοντάκιον ἤχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν κάτω μεθ-
 ιστάμενος, και ἄλλον οὐρανόν, τὸν
 στύλον τεκτενῆναι, δι' αὐτοῦ
 ἀπῆστραψας, τῶν θαυμάτων τὴν
 αἰγλήν ὅσιν, και Χριστὸν τὸν
 πάντων Θεόν, πρεσβεύεις ἀπαύ-
 στως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κδ'. Μνήμη τοῦ Ὁ-
 σίου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ ἐν τῷ
 Θαυμαστῷ ὄρει.

Οὗτος ὁ Ὁσίου ἦτον ἀπὸ τὴν
 Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας, υἱὸς Ἰω-
 ἄννου και Μάρθας· ἐξῆ ἐπὶ Ἰου-
 στίνου τοῦ βασιλέως, ἐν ἔτει
 574· ἐκ δὲ τῆς νεαρᾶς του ἡλι-
 κίας ποθήσας τὸν μοναχικὸν βίον
 ἀπῆλθεν εἰς τινα μονήν, ἐνθα
 ὀσίως και ἐναρέτως βιώσας πρὸς
 Κύριον ἐξεδήμησεν· ἰστάμενος
 ἐπὶ τινα στύλον ἐξήκοντα πέν-
 τε περίπου χρόνους· ἐκοιμήθη δὲ
 ὦν ὀγδοήκοντα πέντε ἐτῶν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν
 ἁγίων Μαρτύρων Μελετίου τοῦ
 Στρατηλάτου και τῶν σὺν αὐτῷ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας
 και ἀπόλυσις.

25. Μαίου, Ἡ τρίτη εὑρεσις τῆς
 τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου ἐν-
 δόξου Προφήτου Προδρόμου
 και Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Κατάλυσις οἴνου και ἐλαίου.

Ἐσπέρας μετὰ τὸ ψαλτήριον ψάλ-
 λομεν τῆς ἑορτῆς 3. και 3. τοῦ Προ-
 δρόμου ἤχος β'.

Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν κτλ. ὄρα
 Φεβρουαρίου 24.

Δόξα τοῦ Προδρόμου, και νῦν τῆς
 ἑορτῆς· Ἀπόστιχα δὲ και λοιπὰ τὰ τοῦ
 Προδρόμου ὄρα 24 Φεβρουαρίου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κέ. Ἡ τρίτη εὑρεσις
 τῆς κεφαλῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου
 και Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἡ τιμία αὕτη κεφαλὴ τοῦ Προ-
 δρόμου εὑρέθη ἀπὸ τινα ἱερέα εἰς
 ἀργυροῦν τι σκεῦος, και ἐκομίσθη
 ἐκ Κομάνων εἰς τὴν Κωνσταντι-
 νούπολιν. Ταύτην ἐδέξαντο ὁ τε
 λαὸς και ὁ Πατριάρχης, και μετὰ
 μεγίστης εὐλαβείας ἀσπασθέντες
 αὐτήν, ἔθεσαν ἐν τινὶ τόπῳ ἱερῷ.
 † Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρ-
 τυς Κελεστίνος, σιδήρῳ τελειού-
 ται.

† Ὁ Ὁσίου Ὀλβιανός, ἐν εἰ-
 ρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Αἱ καταβασταὶ τῆς ἑορτῆς. Ἐξαπο-
 πτειλάριον τοῦ Προδρόμου και τῆς
 ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους ψάλλομεν τὰ
 ἑσπέρια προσόμοια δευτεροῦντες τὸ

πρῶ.

πρώτον. Δοξολογία μεγάλη και απόλυσις.

26. Μαΐου. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Κάρπου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ ἁγίου ἤχος α΄.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Δεκτὸν ἐπιλάμψωμεν τὸν νοῦν, θεϊκῶν ποιούμενος, κατερωτίσθης πανόλβιε, καὶ εἰς τὸ κήρυγμα, τοῦ Χριστοῦ ἐξηλθεις, καὶ λαὸν ἐδίδαξας, τοῦ σέβεσθαι αὐτὸν ὡς φιλόφιλανθρωπον καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος ὁμοιον.

Ἄστρον φαεινότατον δειχθεὶς, θεΐαις ἐπιλάμψεσι, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, φωτίζεις πάντοτε, διδάχαις παμμακάρι, καὶ σκεδάξεις χάριτι, ἀχλὺν τῶν νοσημάτων ἐκάστοτε· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Θυσίαν ἀναίμακτον Θεῷ, θύων τελεώτατα, ὑπὲρ αὐτοῦ Μάρτυς τέθυσαι, καὶ προσενήνεξαι, νοητῆ τραπέζῃ, θύμα εὐωδέστατον, Ἀπόστολε ὦ Κάρπε θεόληπτε· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν καὶ Ἀπόστιχα τῆς ἐ-

(TOM. B'.)

ορτῆς. Τροπάριον Ἀπόστολε ἄγιε φύλ. 1. καὶ τῆς ἑορτῆς. Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κτ' μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Κάρπου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον εἰς ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα· ἔζη ἐπὶ Νέρωνος βασιλείῳ, ἐν ἔτει 59 ἐχρημάτισε δὲ μαθητῆς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ διὰ τὸν καθαρὸν καὶ ἐνάρετον αὐτοῦ βίον χειροτονεῖται ἐπίσκοπος Βέργης τῆς ἐν Θράκῃ. ἔνθα θεαρέστως βιώσας, καὶ πολλοὺς ἀπίστους βαπτίσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἀπόστολος Ἀλφαιὸς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ Ἀβέρκιος καὶ Ἐλένη, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἀλέξανδρος ἐν Σμύρνῃ ἀθλήσας, ξίφει τελειοῦται ἐν ἔτει 1744.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβίαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

27. Μαΐου, Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλ. 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ ἁγίου ἤχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Θεόφρον Ἑλλάδιε βαφαῖς, τοῦ οἰκείου αἵματος, Ἱερωσύνης ἐλάμπρυνας, στολὴν τὴν ἐνθεον· μεθ'

ἥς εἰς τὰ ἄνω, εἰσῆλθες βασιλεια, καὶ θρόνῳ τοῦ Δεσπότητος παρίστασαι· ὃν νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁμοιον.

Θεόφρον Ἑλλάδιε Χριστὸς, ἐποφθείς σοι ἅπαντας, τοὺς ἐκ μωλῶπων ἰάσατο, ἰχθῶρας χάριτι· διὸ αὐτὸν γὰρ πᾶσαν, ὑπομείνας κάκωσιν, προεἶλου προφανῶς αἰκίζόμενος· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁμοιον.

Θεόφρον Ἑλλάδιε πυρὸς, φύσιν ἐχαλίνωσας, καὶ ἀδιάφλεκτος ἐμεινας· ἡ δρόσος γὰρ Θεοῦ, σὲ περικυκλοῦσα, ἀβλαβὴ ἐφύλαττεν, ἐχθροὺς περιφανῶς κατασιχύνουσα· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν καὶ Ἀπόσιχα καὶ Τροπάριον τῆς ἑορτῆς. Τὸ πρῶν κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κζ' μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου.

Οὗτος ὁ ἅγιος διὰ τὴν ἀρετὴν του γενόμενος ἐπίσκοπος, ἐποίμενε τὸ ποιμνιὸν του θεαρέστως ἐπειτα παρασταθεὶς εἰς τὸν τότε τύραννον καὶ ὠμολογήσας, παρῆρσι τὸν Χριστὸν Θεόν, συλλαμβάνεται καὶ πολλὰς βασάνους ὑπομείνας πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Θεράπων ὁ Σάρδιος

ξίφει τελειοῦται εἰς τὴν Ἀγκυραν.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Εὐσεβίῳ τῆς πυρὶ τελειοῦται·

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀλύπιος λιθοβολιθεὶς τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

28. Μαΐου. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐτυχοῦς, τοῦ ἐν Μελιτινῇ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλ. 3. τῆς ἑορτῆς, καὶ 3. τοῦ ἁγίου ἤχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Θεόφρον Εὐτύχιε ταῖς σαῖς, νευραῖς τῶν λογίων σου, ἐναποπνίξας τοὺς ἄφρονας, τέλος μακάριον, καὶ πνιγμὸν ὑδάτων, ὑπεδέξω δράκοντα, ἐν τούτοις ἀποπνίγων τὸν ἄσαρκον· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁμοιον.

Κόσμος ὠραιότατος δειχθεὶς, ἀθλητῶν ἐν χάριτι, μετεβιάσθης γηθόμενος, πρὸς ὑπερκόσμια, Βασιλεῖ τῶν ὅλων, ἀληθῶς παρίστασθαι, σὺν πάσαις ταῖς ἀγίαις Δυναμέσι· μεθ' ὧν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁμοιον.

Μάρτυς ἀξιάγαστε τὰ σά, λείψανα γηθόμενοι, περιφανῶς ἄσ-

παζόμεθα, και ἀρούμενοι, χάριν
 ιαμάτων, πόθῳ σε γεραίρομεν,
 και πίστει ἐκτενωῶς δυτωποῦμέν-
 σε· και νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι
 ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην,
 και τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα και νῦν, και Ἀπόστιχα, και
 Τροπάριον τῆς ἑορτῆς. Τὸ πρῶτὸ κον-
 τάκιον τῆς ἑορτῆς και ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κή. Μνήμη τοῦ ἁγίου
 ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, ἐπισκόπου Με-
 λιτινῆς.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία μάρ-
 τυς Ἑλικωνίς ἡ ἐκ Θεσσαλονίκης
 καταγομένη, και ἐν Κορίνθῳ ἀ-
 θλήσασα, ἐν ἔτει 238 ξίφει τε-
 λειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Κρήσκεν-
 τος, Παῦλος, και Διοσχοριδῆς οἱ
 Ῥωμαῖοι, πυρὶ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Ἀνδρέας, ὁ διὰ
 Χριστὸν σαλὸς ἐν εἰρήνῃ τελει-
 οῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβεΐαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας
 και ἀπόλυσις.

29. Μαΐου. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος
 Θεοδοσίας.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξεν,
 ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, και 3. τῆς
 ἁγίας ἡχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἀτίγλη παρθενίας λάμπουσα, και ὠμολογήσασα παρῆρησι τῶν

Θεοδοσία σεμνή, και πορφύραν δι-
 αίματος, μαρτυρίου πάνσοφε,
 βεβαμμένην λαμπρότατα, περιθε-
 μένη και ὑπερκόσμιον, Χριστοῦ
 νυμφῶνα κατασκηνώσασα, Κόρη,
 πανάμωμε, συγχορεύεις τάξεσιν,
 Ἀγγελικαῖς, ὄντως ἀκατάλυτον,
 χορεῖαν ἐνδοξε. Ομοιον.

Μάρτυς Παρθένε πανεύφημε,
 Θεοδοσία Χριστὸν, ὀλοκλήρως
 ποθήσασα, τῶν βασάνων ἡνεγκας,
 τὰς πληγὰς καρτερώτατα, αἰκι-
 ζομένη διὰ τὸν σὸν ἔραστήν, και
 ξεομένη πλευράς ταῖς μάστιξιν·
 ὦ τῶν ἀγῶνων σου, καρτερᾶς
 ἐνστάσεως, δι' ἧς πρὸς γῆν, ὄντως
 καταβέβλησας, τὸν ὑπερήφανον.

Ὁμοιον.

Κάλλει ψυχῆς τε και σώματος·
 κεκοσμημένην φαιδρῶς, τῷ Χριστῷ
 προσενήνεξαι, τὸν τῆς δόξης στέ-
 φανον, παρ' αὐτοῦ ἀναδήσασθαι,
 Θεοδοσία Μάρτυς πανένδοξε, και
 βασιλείας σαφῶς διάδημα, ὄντως
 πολῦτιμον, ἐπαξίως δέδεξαι, σὴ
 κορυφῇ, νύμφῃ παναμώμητος,
 φανείσα πάνσοφε.

Δόξα και νῦν, και τὰ λοιπὰ τῆς ἑ-
 ορτῆς. Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κθ'. μνήμη τῆς ἁ-
 γίας παρθενομάρτυρος Θεοδοσίας.

Αὕτη ἡ ἁγία κατήγετο ἀπὸ τὴν
 Τύρον τῆς Ἀσίας· δεκαοκτώ δὲ
 χρόνων οὔσα, συνελήφθη ὑπὸ τῶν
 εἰδωλολατρῶν ὡς χριστιανή· πα-
 ρασταθεῖσα δὲ εἰς τὸν ἡγεμόνα,

Χριστόν, Θεόν, ρίπτεται εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ οὕτως ἀπήλαυσε τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἀγία ὀσιομάρτυς Θεοδοσία μαχαίρα τελειοῦται ἐν ἔτει 714.

† Ὁ ἅγιος Ἀλέξανδρος, πάππας τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Ὀλβιανὸς ἐπίσκοπος Ἀνέου πόλεως, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πυρὶ τελειοῦνται, ἐν ἔτει 301, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

30. Μαΐου. Τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Ἰσαακίου ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3· τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ὀσίου ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἐγκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐτραυματίσας, καὶ τὰς τοῦ του φάλαγγας ἐξεπόρθησας· διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα μακάριε, παρ' αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς, σὲ Χριστοῦ ἐνισχύσαντος, ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ὁμοιον.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβάς παμμακάριστε, τὰ γεώδη ἅπαντα καὶ ἐπὶ κηρα, καὶ περιῶν ἐν τῷ σώματι, παρείδες καὶ αἴλον, πολιτεῖαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω αἰδίμε, θεῖω Πνεύματι, ὀδηγούμενος Πάτερ μοναζόντων, ὀδηγὸς κανῶν καὶ τύπος, ὠφθης καὶ πιστεῖ περιδοξος. Ὁμοιον.

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἐνθέοις ἐλλάμψεσι, φαιδρυθεῖς θεόπνευστε Ἰσαάκιε, φωστῆρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν, ὀδύνας κακώσεων, καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύνων πρεσβείαις σου, καὶ ρυόμενος, νοσημάτων παντοίων καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα καὶ νῦν, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἑορτῆς. Τὸ πρῶν κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ λ'. μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Ἰσαακίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἔζη ἐπὶ Οὐάλεντος τοῦ Ἀρειανοῦ ἐν ἔτει 364. ὑπὸ τούτου δὲ πολλὰς βασάνους ὑπομείνας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Νατάλιος ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ὀσιος Βαρλαάμ, ξίφει τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ῥωμανός·

ως και Τελέτιος, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

31. Μαΐου. Τοῦ ἀγίου μάρτυρος Ἑρμείου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἑορτῆς, καὶ 3 τοῦ ἀγίου ἤχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Η ἀπροσμάχητος χάρις τοῦ δυναμοῦντός σε, ἐν ἀσθενείᾳ Μάρτυς, σοῦ τῆς φύσεως πᾶσι, τὴν δύναμιν δεικνύει· διὸ καὶ θνητῶ, σὲ ἐνίσχυσε σώματι, καταπαλαῖσαι τὸν ἄσαρκον κραταιῶς, καὶ λαβεῖν τὰ νικητήρια.

Ὅμοιον.

Ταῖς τῶν αἱμάτων ράνισι, τῆς ἀθείας τὸ πῦρ, μεγαλομάρτυς σβέσας, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, κατήρδευσας πλουσίως, καὶ τῶν πιστῶν, τὰς καρδίας ἐφώτισας, τῶν εὐσεβῶς σου τιμῶντων τὸ ἱερὸν, καὶ σεβάσιμον μνημόσυνον.

Ὅμοιον.

Ως ἀκαθαίρετος πύργος, ταῖς προσβολαῖς τοῦ ἐχθροῦ, οὐκ ἐταλεύθης ἄλως, τὰς αὐτῶν δὲ καρδίας, συνέσεισας Ἑρμεία, καὶ τῷ μοχλῷ, τῶν γενναίων ἀγώνων σου, ὡς ἀπερίτρεπτον τεῖχος πάντων αὐτῶν, τὰ φρονήματα κατέαξας.

Δόξα καὶ νῦν, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἑορτῆς. Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ λά. μνήμη τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἑρμίου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἔζη ἐπὶ Ἀντωνίου Βασιλέως ἐν ἔτει 160. Ἐπειδὴ δὲ ὠμολόγησε παρῆρησίαν τὸν Χριστὸν, Θεόν, συνελήφθη καὶ παρὰ τῷ ἄρχοντι Σεβαστιανῷ προσαχθεὶς, πρῶτον μὲν τὰς σιαγόνας θλάττεται, ἔπειτα ἐμβληθεὶς εἰς καιομένην κάμινον, καὶ σῶος διαφυλαχθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Εὐσέβιος καὶ Χαράλμπος πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ.

*Εχων ημέρας 30, ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 15 καὶ ἡ νύξ ὥρας 9.

Εἰς τὴν πρώτην ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ Ἐπισκόπου Πύρρου, τοῦ Παρθένου, καὶ Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου καὶ Μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Ὁ ἍΓΙΟΣ ΠΥΡΡΟΣ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα
ψάλλομεν 3 τῆς ἑορτῆς, καὶ 3 τῶν
ἁγίων τῆς 6'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πύρρον τὸν σοφώτατον πιστοῖ,
μέγαν Ἱεράρχην, καὶ θύτην, καὶ

λει-

λειτουργῶν τοῦ Χριστοῦ, τὸν παρθενομάρτυρα, καὶ μυστιπύλον Θεοῦ, τοῦ λαοῦ τὸν Διδάσκαλον αὐτὸν οὖν τιμῶμεν, πόθῳ θείῳ ἔρωτι, εἰλικρινεῖα ψυχῆς. Τοῦτον εὐφημοῦμεν νῦν πάντες, ὅπως ἰκετεύσῃ πρὸς Κύριον, τοῦ δωρῆσασθαι ἡμῖν τὰ μέγα ἔλεος.

Πύρρος ὁ παρθένος καὶ σοφός, Βαλλεριανός καὶ Χαρίτων, καὶ Χαριτῶ σὺν αὐτῷ, θεῖος Ἰουστίνος τε καὶ ὁ Εὐέλπιστος, καὶ Ἰέραξ ὁ ἔνδοξος, ρολὴν ἐξ αἱμάτων, θείαν ἐπιχρῶσαντες, καὶ στολισάμενοι, ἅμα τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων, ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, τῷ παμβασιλεῖ Χριστῷ παρίστανται.

Πύρρος Ἰουστίνος οἱ σοφοί, πρὸς τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, προσεχωρήσατε, σῶμα τὸ φθειρόμενον, ἀπαρνησάμενοι, ὅτε σθένει βρονόμενοι, τοῦ Παντοδυνάμου, πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ ξίφει τέμνοντα· ὅθεν τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα, κλίναντες μακάριον τέλος, ἐν ἀγαλλιάσει ὑπεδέξασθε.

Δόξα, ἤχος· πλ. β'.

Δεῦτε πιστοὶ, σήμερον ἐν ὑμῖνοις τιμῆσωμεν, Πύρρον τὸν ἱερομάρτυρα, καὶ παρθένον, λέγοντες, Χαίροις πανένδοξε ἱεράρχα παρθένε καὶ θεοτίμητε, χαίροις ὁ τὸ μαρτύριον καλῶς ὑποδεξάμενος, παρῤῥησίαν ἔχεις πρὸς Θεόν, τοῦ πρεσβεύειν αὐτῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀπόστιχα ζῆτει εἰς ἱερομάρτυρα. Τροπάριον. Καὶ τρόπων μέτοχος φύλ. 5. Τὸ πρῶτ' Ἰουστίνου τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ α'. μνήμη τοῦ ἱερομάρτυρος Πύρρου τοῦ Παρθένου, καὶ Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Πύρρος, διὰ τὴν καθαρὰν τοῦ παρθενίαν καὶ ἀρετὴν, ἐχειροτονήθη ἀρχιερεὺς μιᾶς πόλεως τῆς Ἑλλάδος· ἔζη ἐπὶ Μαξιμιανοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 299. Ἐπειδὴ δὲ ἐκήρυττε παρῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν, Θεόν, συλλαμβάνεται, καὶ διαφόρους βασάνους ὑπομείνας τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, καὶ οὕτως ἀπήλαυσε τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἰουστίνος ὁ φιλόσοφος φαρμακευθεὶς, τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἰουστίνος, καὶ Ἰουστίνος, Χαρίτων καὶ Χαριτῶ ἡ παρθένος, Εὐέλπιστος καὶ Πέων, Ἰέραξ, καὶ Βαλλεριανός, οἱ ἐν Ῥώμῃ ἀθλήσαντες, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Νέων, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Θεοπέσιος ὁ Καππαδόχης, ὁ ἐν ἔτει 222 ἀθλήσας, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Εἰς τοὺς αἰῶνας· φάλλομεν τὰ ἐσπερία

ρια προσόμοια, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας καὶ ἀπολυσις.

2. Ἰουνίου. Τοῦ ἁγίου Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξ ἡ ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἁγίου ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Αληθείας ἐδραῖωμα, καὶ τῆς πίστεως ἔρεισμα, καὶ δογμάτων πρόβολον, σὲ γινώσκομεν, τῆς εὐσεβείας συνήγορον, ἀγνείας τε σκλήνωμα, καὶ δοχεῖον ἐκλεκτὸν, εὐωδίας τοῦ Πνεύματος, καὶ παμμέγιστον, θησαυρὸν διδαγμάτων καὶ κρηπίδα, τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεροφάντα Θεόπνευστε.

Ὁμοιον.

Αποστόλων διάδοχον, Ἀθλοφόρων ὁμότροπον, Ἀσκητῶν ὁμόζηλον, εὐφημοῦμέν σε, καὶ Διδασκάλων ἐκσφρίγισμα, καὶ θεῖον ἐκτύπωμα, καὶ Χριστοῦ μυσταγωγὸν, Ἱεράρχα μακάριε, καὶ θεόρρυθτον, ποταμὸν ἰαμάτων τὰς ἀνόμους, καὶ βλασφήμους διανοίας, κατακαλύπτοντα πάνσοφε.

Ὁμοιον.

Τῆς σοφίας τὸ τάλαντον, πλεονάτας πανόλβιε, τῆς χαρᾶς ἡξιώσαι τοῦ Κυρίου σου, πεποικιλμένος τῇ χάριτι, τῆς θείας ἐλάμψεως, καὶ τῇ αἴγλῃ νοητῶς,

ἀποστίλθων τοῦ Πνεύματος, νῦν παρίστασαι, δεξιᾷ ζωφόρῳ λαμπηδόσιν, Οὐρανόις ἀενάως, καταστραπτόμενος ἐνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Κανόνα πίστεως. φύλ. 5. καὶ τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον ἤχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν τῆς νίκης στέφανεν, ὦ Νικηφόρε, οὐρανόθεν σήμερον, ὡς εἰληφῶς παρὰ Θεοῦ, σῶζε τοὺς πίστει τιμῶντάς σε, ὡς Ἱεράρχην ὁμοῦ καὶ Διδάσκαλον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ 6'. μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτο Βυζάντιος, υἱὸς Θεοδώρου καὶ Εὐδοκίας· ἐζη ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου Βασιλέως, ἐν ἔτει 744· διὰ δὲ τὸν ἐνάρετον αὐτοῦ βίον χειροτονεῖται ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως· ἀλλ' ἐπειδὴ ἤλεγχε τοὺς εἰκονομάχους, ὑπέφερε πολλὰς παρ' αὐτῶν ἐξορίας, ἔπειτα δὲ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι Τριάκοντα ὀκτὼ Μάρτυρες, ἐν Λουτρῷ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Ἐρασμος καὶ οἱ δι' αὐτοῦ εἰς τὸν Χριστὸν πιστεύσαντες εἴκοσι χιλιάδες μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Ἰωάν-

της

νης ἀθλήσας ξίφει τελειοῦται ἐν ἔτει 1442.

† Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Δημήτριος, ὁ ἐν Φιλαδελφίᾳ μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1657. ἐν μαχαίρᾳ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

3. Ιουνίου. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3, τῆς ἡμέρας καὶ 3 τοῦ ἁγίου ἤχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τῶν κυριοκτόνων σε δεινοί, παῖδες προδεδώκασι, φθόνῳ τηχόμενοι ἐνδοξε, καὶ ἀνδρισάμενος, ἀκαταγωνίστως, Παραδείσου εἰληφας, ὧ Λουκιλλιανέ τὴν ἀπολαυσιν διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παῖδες οἱ πανιέροι Πατρι, ὡς περ πειθαρχοῦντές σοι, σὺν σοὶ ἀθλοῦσι στεβρότατα, καὶ ἡ αἰοιδίμος, καὶ Ὁσία Παῦλα, Μάρτυς ἀξιάγαστε μεθ' ὧν νῦν κατοικεῖς τὰ Οὐράνια, Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ...

Ιάσεωννάματα ἡ σὴ, θήκη τοῖς προστρέχουσιν, ἀναπηγάζει ἐκαστοτε, Μάρτυς πολυάθλε, καὶ

ἐκπλύνει πάθη, καὶ βοθίζει φάλαγγας, δαιμόνων συνεργεία, τοῦ Πνεύματος· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, φύλ. 6. Τὸ πρωὶ, κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ γ'. μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ, Παύλης, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς νηπίων, Κλαυδίου, Ἰπαταίου, Διονυσίου, καὶ Παύλου.

Οὗτος ὁ ἅγιος Λουκιλλιανὸς κατήγετο ἀπὸ τὴν Νικομήδειαν· ἔζη ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 270. Ἰερεὺς δὲ τῶν εἰδώλων ὢν, καὶ ἔπειτα εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν πιστεύσας, συλλαμβάνεται· ὑπὸ τοῦ τυράννου, καὶ μὴ πεισθεὶς εἰς τὸ νὰ ἀρνηθῆ τὸν Χριστὸν, ἐβλήθη εἰς φυλακὴν, ἔνθα καὶ τὸ πνεῦμα παρέδωκε.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος, ὁ Θαυματουργός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ἡ Ὁσία Ἰερία, καὶ ὁ δσος Πάππας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

4. Ιουνίου Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πα-
τρὸς ἡμῶν Μητροφάνου· Ἀρ-
χιεπισκόπου Κωνσταντινουπό-
λεως.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα
ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ
ἀγίου ἤχος α΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῆς Τριάδος τὸν πρόμαχον, εὐ-
σεβείας τὸν πρόβολον, ὄργανον
τῆς χάριτος τὸ θεόπνευστον, τῶν
Ἀποστόλων διάδοχον, Ἀγγέλων
συνόμιλον, Ἐκκλησίας τοῦ Χρι-
στοῦ, ἀκολούθως θεμέλιον, ἀρ-
ραγέστατον, Ἱεράρχην τὸν μέ-
γαν Μητροφάνην, ἱεραῖς ἐν ὑμ-
νωδαίαις, ἀνευφημησωμεν σήμερον.

Ὁμοιον.

Οτε σκῆπτρα Βασιλεία, ἡ τῶν
πόλεων ἀνασσα, κατ' ἀρχάς
καὶ στέμματα ἀνεδέξατο, τότε
σοῦ πρώτου ἠμυοίρησε, παμμά-
καρ Μητρόφανες, θεία ψήφῳ τοῦ
Χριστοῦ, Ἱεράρχου θεόφρονος,
προεξάρχοντος, τῆς αὐτοῦ Ἐκ-
κλησίας καταλλήλως, τῇ ἐνθέω
βιοτῇ σου, ἀνυψωθέντος λαμπρό-
τατα.

Ὁμοιον.

Υπὲρ ἡλιον ἐλαμψας, ταῖς ἀ-
κτιῖσι τῆς χάριτος, πάνσοφε Μη-
τρόφανες καὶ λαμπρότησι, τῶν
ἀρετῶν καὶ δογμάτων σου, τῶν
θειῶν καὶ ἁπαντας, κατεφώτισας
λαοὺς, ἐκδιδάσκων τρανώτατα,
ὀρθῶς σέβεσθαι, ὁμοούσιον κράτος
τῆς Τριάδος, καταισχύων τὰς
Ἀρείου, ἐρεσχελίαις τοῦ ἄφρονος.

Δόξα, ἤχ. πλ. β΄. Εὐ δοῦλε ἀγαθὴ,
καὶ πιστὴ φύλ. 285.

Καὶ, νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀπό-
στιχα τῆς ἡμέρας.

Δόξα τοῦ ἀγίου ἤχος β΄.

Τὸν ἐν σαρκὶ ἰσαγγελον βίον σου,
Ἀγγελοι καὶ ἄνθρωποι ἐθαύμα-
σαν, ἱερεῖς καὶ μονάζοντες ἠθ-
λαβήθησαν, βασιλεῖς τε καὶ ἄρ-
χοντες ἠδέσθησαν, Θεὸς δὲ ἐδό-
ξασεν, ὁ αὐτὸς ὑπὸ σοῦ δοξασθεῖς·
ὄν νῦν ἡμῖν ἐξιλέωσαι Πάτερ ἀ-
γιώτατε.

Καὶ νῦν· Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Τροπάριον ἤχος δ΄. Κανόνα πί-
στεως. φύλ. 5. Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τῆς
ἡμέρας, καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μνηὶ δ΄. μνήμη τοῦ ἀ-
γίου πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνου Πα-
τριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον υἱὸς Δομε-
τιανοῦ, ἀνεψιὸς δὲ Πρόβου τοῦ
Βασιλέως· ἐζῆ ἐν ἔτει 320, ἐ-
πειδὴ δὲ ἦτο σοφὸς καὶ ἐνάρετος,
μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐ-
τοῦ χειροτονεῖται ἐπίσκοπος Κων-
σταντινουπόλεως, ἐν ᾗ ὀσίως καὶ
δικαίως βιώσας πρὸς Κύριον ἐξε-
δήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἅγια Σο-
φία, ἡ ἀπὸ τὴν Αἶνον τῆς Θράκης,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ἡ ἅγια Μάρθα καὶ Μαρία, αἱ
ἀδελφαὶ τοῦ Λαζάρου, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, καὶ
ἀπόλυσις.

5. Ιουνίου Τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρ-
τυρος Δωροθέου Ἐπισκόπου
Τύρου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα
ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ
ἀγίου ἤχος α΄.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Πυξίον Θεοῦ Πνεύματος, Θεο-
μακάριστε ἐδείχθης πάτερ, τὰ θεῖα
δόγματα ἐγγεγραμμένα, φέρων ἐν
γνώσει θεικῆ ὧν τῇ ἀναπτύξει
κατεφώτισας, τοὺς τῇ ἀγνωσίᾳ
κινδυνεύοντας· διὸ ταῖς σαῖς πρε-
σβεΐαις, αἰτῆσαι ἡμῖν πᾶσι τὸ μέ-
γα ἔλεος.

Αἱμάτων θείοις ρεύμασι, προσε-
πιχρώσας σου ἱερωσύνης, στολὴν
Δωρόθεε εἰσήλθες, χαίρων εἰς τὸν
οὐράνιον ναόν, νῦν ἐμφανισθῆναι
τῷ θεῷ ἡμῶν, νέμοντι στεφάνους
τῆς ἀθλήσεως, αὐτὸν καθικετεύ-
ων, ἅπασι δωρηθῆναι τὸ μέγα
ἔλεος.

Ο βίος σου ἰσάγγελος, ἡ μαρτυ-
ρία δὲ λελαμπρυσμένη, δι' ἧς ἠ-
ξίωσαι μετὰ Ἀγγέλων, περιχο-
ρεύειν ἐν χαρᾷ, θαύμασι τὴν γῆν·
Πάτερ Δωρόθεε, θείοις καταυ-
γάζων καὶ διδάγμασι· διὸ ταῖς
σαῖς πρεσβεΐαις, αἰτῆσαι πᾶσι δοῦ-
ναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκ. ὁμοιον. Ἀπόστ.
τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶν κοντάκιον τῆς
ἡμέρας καὶ ἀνάγνωσις.

Τῆ αὐτῆ μηνὶ ε΄. Μνήμη τοῦ ἀγίου

Ἱερομάρτυρος Δωροθέου ἐπισκόπου
Τύρου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἔζη ἐπὶ Μαξι-
μιανοῦ βσιλεύως ἐν ἔτει 303. διὰ
δὲ τὴν ἀρετὴν του ἔγεινεν ἐπίσ-
κοπος Τύρου, καὶ ἐπειδὴ ἐκήρυττε
παρῆρσία τὸν Χριστόν, Θεόν, συλ-
λαμβάνεται, καὶ διαφόρως βασαν-
ισθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη,
καὶ οὕτως ἀπήλαυσε τοῦ μαρτυ-
ρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι δέκα
μάρτυρες, οἱ ἐν Αἰγύπτῳ μαρτυ-
ρήσαντες διὰ τὸν Χριστόν, Μαρ-
κιανός, Νίκανδρος, Ἀπόλλων,
Ἰππερέχιος, Λεωνίδας, Ἄρειος,
Γοργίας, Σελληνιάς, Εἰρήνη καὶ
Πάμβων, τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Χριστοφό-
ρος ὁ Ῥωμαῖος, ξίφει τελειοῦται·

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Κόνων ὁ
Ῥωμαῖος, ἐν θαλάσῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Μάρκος
ὁ ἐν Χίῳ ἀθλήσας, ἐν ἔτει 1801
ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβεΐαις.

Ἐξαποστειλάριον καὶ ἡ λοιπὴ ἀκο-
λουθία τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

6. Ἰουνίου. Τοῦ ὀσίου πατρὸς
ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ νέου ἡ-
γουμένου τῶν Δαλματῶν.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα
ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ
ὀσίου ἤχος πλ. δ΄.

Ἐδωκας σημειώσῃν

Βίον ἀκηλίδωτον, ὑπομονὴν καὶ
πρα-

πραότητα, και ἀγάπην ἀνόθευτον, ἐγκράτειαν ἄμετρον, παννύχιον τάσιν, κατάνυξιν θείαν, πίστιν ἐλπίδα ἀληθῆ, ἐν συμπαθείᾳ πάτερ κησάμενος, Ἰλαρίων μακάριε, βεβιωκῶς ὡσπερ Ἄγγελος, ἐπὶ γῆς μετὰ σώματος, προσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Επίγειος Ἄγγελος, και ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ἐχρημάτισας ὄσιε, πηγῇ κατανύξεως, συμπαθείας βεῖθρα, πέλαγος θαυμάτων, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, ἐλαία ὄντως θεοῦ κατάκαρπος, ἐλαίω τῶν καμάτων σου, καθιλαρύνων τὰ πρόσωπα, Ἰλαρίων μακάριε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Ονοῦς σου λαμπόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐπινεύσεις, τῶν τοῦ σώματος ὑπερθεν, παθῶν ἐχρημάτισεν, ἀμιγεῖς τῶν κάτω, φέρων χαρακτήρας, και ἐκτυπῶν ἐν ἐαυτῷ, τὸ θεῖον κάλλος και γνωριζόμενος, ὄλος φωτειδέστατος, τῇ συνεργείᾳ τοῦ πνεύματος, Ἰλαρίων πατῆρ ἡμῶν, μοναζόντων ἀγλαΐσμα.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπαριον. Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν φύλ. 6. Τὸ πρῶτ, κοντάκιον τῆς ἡμέρας και ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ζ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν και ὁμολογητοῦ Ἰλαρίωνος τοῦ νέου, ἡγουμένου τῶν Δαλματών.

Οὗτος ὁ αἰδιδιμος ἦτον ἀπὸ τῆς Καππαδοκίαν· ἐζῆ ἐπὶ Νικηφόρου βασιλέως· διὰ δὲ τὰς ἀρετὰς του ψηφίζεται ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Δαλματών, συλληφθεῖς δὲ και πολλὰς βασάνους διὰ τὸν Χριστὸν ὑπὸ τῶν εἰκονομάχων ὑπομείνας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὁσιος Ἀταλὸς ὁ θαυματουργός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Αἱ ἅγιοι πέντε παρθένοι, Μάρθα, και Μαρία, και Βαλερία, και ἡ ἅγια Μαρκία, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας και ἀπόλυσις.

7. Ἰουνίου. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου Ἀγχύρας.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλ. 3. τῆς ἡμέρας, και 3. τοῦ ἁγίου ἤχος. α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αγαλλομένη καρδιά, και σταθερῶ λογισμῷ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας μάρτυς· ἠτύτομόλησας ὄντως, μὴ πτήξας τῶν βασάνων τὰ ἀλγεινὰ, οὐ τὸν βίαιον θάνατον· ὄθεν νομίμως ἀθλήσας περιφανῶς, ἐξεφάνωσαι Θεόδοτε. Ὁμοιον.

Τοῖς σπαραγμοῖς τῆς σαρκός σου κατετραυματίσας, τοὺς πολεμίους μάκαρ, και κατέξανας τού-

των, ἐλέγχοις τὰς καρδίας, τοῖς δὲ κρουνοῖς, τῶν χυθέντων αἱμάτων σου, τὰς διεκχύσεις ἐξήρανας παντελῶς, τῆς ἀθείας παμμακάριστε. Ὅμοιον.

Καρτερικῶς ταῖς λαμπᾶσι περικαϊόμενος, καὶ ταῖς πληγαῖς τὸν νῶτον, συντριβόμενος μάρτυς, ὑπέμεινας κραυγᾶζων τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπήσεως ὅλως με, οὐδὲν χωρίσει οὐ θάνατος οὐ ζῶῃ, οὐδὲ πᾶσα ἄλλη βάσανος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτ', κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ζ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Οὗτος ὁ ἅγιος ὦν ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατείας, ἐκατηγορήθη ὡς χριστιανός, ὅθεν συλληφθεὶς, καὶ πολλὰς βασάνους ὑπομεινας, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, καὶ οὕτως ἀπῆλθε τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Μάρτυς Ζηναῖς, ἡ θαυματουργὸς, πολυειδῶς βασανισθεῖσα, τελειοῦται.

† Αἱ ἅγαι γυναῖκες, Αἰσία καὶ Σωσάνα, αἱ μαθήτραι τοῦ ἁγίου Παγκρατίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ἡ ἁγία Μάρτυς Ποταιμῆνη ἢ Ἀλεξανδριανή, ἐν μεστῷ λέβητι πίσεως βληθεῖσα, τελειοῦται ἐν ἔτει 304.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ταράσιος καὶ Ἰωάννης, ξίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι πατέρες ἡμῶν Στέφανος καὶ Ἀνθιμος οἱ πρεσβύτεροι, καὶ ἡ Ὁσία Σεβαστιανὴ ἡ θαυματουργὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

8. Ἰουνίου. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐσπέρας ψάλλομεν στίχ. 6. Ζῆτει ἄψαση τὴν ἀκολουθίαν Φεβρουαρίου 8.

Τροπάριον, Μάρτυς ἐνδοξε φύλ. 6. Τὸ πρῶτ' τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου, καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἡ. Ἐορτάζομεν τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Νίκανδρος, καὶ Μαρκανδός, ξίφει τελειοῦνται.

† Ἡ ἁγία Μάρτυς Καλλιόπη, ξίφει τελειοῦται ἐν ἔτει 250.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ὅρα τὴν λοιπὴν ἀκολουθίαν Φεβρουαρίου 8.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

9. Ἰουνίου. Τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἁγίου ἤχ. δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Φρυκτωραίας τοῦ πνεύματος, ἐλλαμφεῖς τὴν διάνοιαν, φωτοβόλος ἥλιος ἐχρημάτισας, ὡς περ ἀκτῖνας τὰ δόγματα, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἐξαπέστειλας πιστῶν καταυγάζων πληρώματα παμμακάριστε, καὶ διώκων τὸ σκότος Θεοφόρε, τῶν αἰρέσεων δυνάμει, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος.

Ὁμοιον.

Εὐφραδία τῶν λόγων σου, Ἰερώτατε Κύριλλε, Ἐκκλησία ἅπασα ὠραίζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ σου ἱερῶς, τὴν ἁγίαν μετᾶστασιν, πανασίδιμε, Ἰερέων τὸ κλέος, τῶν Πατέρων, κορυφαῖε τῆς Συνόδου, τῆς παναγίας ὑπέρμαχε.

Ὁμοιον.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἰρέσεων ἅπασαν, φρυγανώδη ἐφλεξας ὕλην πάνσοφε, τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι· θυθίζεται στρατεύμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν, Ἰερώτατε Κύριλλε· τοῖς διδάγμασι, καλλωπίζεται Μάκαρ, καθ' ἐκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ὁμοιον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον ἤχ. πλ. δ'. Ὀρθοδοξίας· ὁδηγέ, φύλ. 6. Τὸ πρῶτ' κοντάκιον ἤχος πλ. ε'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Αβυσσον ἡμῖν δογμάτων θεολογίας, ἐβλυσας σαφῶς ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτῆρος, τὰς αἰρέσεις κατακλύζουσαν μακάριε, καὶ τὸ ποίμνιον ἀλώβητον τριχυμίαις διασώζουσαν· τῶν περάτων γὰρ Ὅσιε, ὑπάρχεις καθηγητής, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ θ'. Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Πάπα Ἀλεξανδρείας.

Ο ἅγιος Κύριλλος ἦτον ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἀνεψιὸς Θεοφίλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας· ἐπειδὴ δὲ ἦτο σοφὸς καὶ ἐνάρτεος ἐχειροτονήθη κοινῇ ψήφῳ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, ἐνθα ὁσίως καὶ ἐναρέτως διώσας πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ αἱ ἅγιοι πέντε παρθένοι, Θεέκλα, Μαριάμ, Μάρθα, Μαρία καὶ Εὐναθᾶ ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Προύσης, καὶ ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀνανίας ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Κῦρος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Αἱ ἅγιοι τρεῖς παρθενομάρ-

τυ-

τυρες, αἱ ἀπὸ Χίου καταγόμεναι, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

10. Ἰουνίου. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τῶν ἁγίων ἤχος α΄.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν δυάς, ἀθλητῶν πλουτήσασα, ἀνδρειοτάτως ἐνήθλησε, θεῖος Ἀλέξανδρος, σὺν τῇ Ἀντωνίνῃ, βάσανα πολύπλοκα, ὁμοῦ διὰ Χριστὸν ὑπομείναντες· ᾧ νῦν πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Διπλοῦν στέφος εἴληφας σαφῶς, Ἀντωνίνα πάνσεμνε, ἀγνείας τε καὶ ἀθλήσεως, ἐχθροῦ νικήσασα, τὰς μηχανουργίας, καὶ πρὸ τῆς ἀθλήσεως, καὶ πάλιν ἐν καιρῷ τῶν ἀγῶνων σου. Χριστὸν ἐκέτευε, δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Εν ξύλῳ ὑψούμενοι σοφοί, χεῖράς τε κοπτόμενοι, καὶ ταῖς λαμπᾶσι φλεγόμενοι, καὶ σπαθιζόμενοι, καὶ ἐν κατωτάτῳ, λάκκῳ

συγχωννύμενοι, καὶ τέλος ἐν αὐτῷ τὸ μακάριον, ὑποδεχόμενοι, ἀθλοφόροι, ἀξιάγαστοι, τὸν τῶν ὄλων Θεὸν οὐκ ἠρνήσασθε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρωτὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἰ. Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης.

Οὔτοι οἱ ἅγιοι ἦσαν ἀπὸ ἐν χωρίου, Κάρδαμον ὀνομαζόμενον· ἐπειδὴ δὲ ὠμολόγησαν τὸν Χριστὸν, Θεὸν, συνελήφθησαν καὶ διαφόρους βασάνους ὑπομείναντες τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθησαν, καὶ οὕτως ἀπήλαυσαν τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Νεανίσκος ὁ σοφός, ὁ καὶ Ἀλεξανδρεὺς, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Τιμόθεος ἐπίσκοπος, ἐν ἔτει 361 ἀθλήσας, ξίφει τελειοῦται ὑπὸ τοῦ παραβάτου Ἰουλιανοῦ.

† Ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Κανίδης ὁ Καππαδόκης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 379.

† Οἱ Ὅσιοι πατέρες ἡμῶν Θεοφάνης καὶ Πανσέμνη ἡ πόρνη, οἱ Ἀντιοχεῖς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

11. Ἰουνίου. Τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου, καὶ Βαρνάβα.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τῶν ἁγίων ἤχος πλ. δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ σαγήνῃ τῆς γλώττης σου, θεοῦ ῥῆμον Ἀπόστολε, ἐκ θυθοῦ ἀνήγαγες ματαιότητος, καὶ χαλεπῆς ἀθεότητος, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, καὶ προσήγαγες Χριστῶ τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, τῷ τοιαύτην σοι, δεδωκότι τὴν χάριν, ὡς ἐνθέω μαθητῆ καὶ μυστολέκτη, Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε.

Ὅμοιον.

Ὁ τῆς δόξης σε Ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἀκτίνα ἐνδοξε ἔξαπέστειλεν, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, συντόνως ἐλαύνουσαν, ἀθείας τὴν ἀχλὺν, καὶ φωτίζουσαν ἅπαντας, τοὺς καθεύδοντας, ἐν νυκτὶ ἀγνωσίας, οὓς εἰργάσω, τῆς ἡμέρας κληρονόμους Βαρθολομαῖε Θεόσοφε.

Ὅμοιον.

Καθυπεῖκων τοῖς νεύμασιν, οὗ τῷ νεύματι ἅπαντα, καθυπεῖκει τοῦτον δέ, ἐκμιμούμενος, ὡς ἀληθείας Διδάσκαλον, θανάτου ποτήριον, διὰ πάθους σταυρικοῦ, ἀγαλλόμενος ἔπιες, καὶ παρίστασαι, ἐφετῶν ἀκροτάτῳ Ἀποστόλοις, καὶ Ἀγγέλοις συγχορεύων, Βαρθολομαῖε αἰοῖδιμε.

Δόξα ἤχος πλ. δ'.

Ἀπόστολε τοῦ Σωτῆρος Βαρνάβα πανεύφημε, δοχεῖον τῆς πίστεως, υἱὲ παρακλήσεως, ἡ γαλήνη τῶν χειμαζομένων, ἀπαύστως ἐν τῇ μνήμῃ σου, παρῥησίαν ἔχων ἰκέτευε, ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον ἤχος γ'. Ἀπόστολοι ἅγιοι φύλ. 1. Τὸ πρῶν, κοντάκιον ἤχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁφθης μέγας ἥλιος, τῇ Ἐκκλησίᾳ, διδαγμάτων λάμπησι, καὶ θαυμασιῶν φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ 14. μνήμη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

Ἐκ τούτων, ὁ μὲν Βαρθολομαῖος ἦτον εἷς ἐκ τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, ὅστις ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν ὅπου καὶ ἐσταυρώθη παρὰ τῶν ἐκεῖ ἀπίστων· ὁ δ' ἅγιος Βαρνάβας ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα καὶ συνέκδημος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου· ἐκήρυξε δὲ καὶ οὗτος τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, Ῥώμην τε καὶ Ἀλεξάνδρειαν· ἐνῶ δὲ ἐκήρυττεν εἰς τὴν Κύπρον συνελήφθη

καὶ

καὶ εἰς πῦρ ρίπτεται, καὶ οὕτως πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

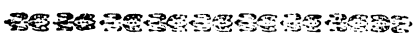
† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόπομπος μετὰ τεσσάρων ἄλλων μαρτύρων ξίφει τελειοῦνται.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Βαρθολομαῖος σήμερον, Βαρνάβας ὁ Θεόληπτος, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῶν μνήμῃ, νῦν παρ' ἡμῶν κατὰ χρέος, λαμπρῶς ἀνευφημείσθωσαν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ Μαθηταὶ πρεσβεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην.

Καὶ, Μαρία καθαρώτατον, φύλ. 9. Εἰς τοὺς αἰνοὺς ψάλλομεν τὰ ἐσπέρια προσόμοια, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

12 Ἰουνίου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὁνουφρίου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ὁσίου ἤχος πλ. δ΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ὁνούφριε, ἐν ἐρημίᾳ με νῦν, τῶν παθῶν ἀλιζόμενον, εἰς ὁδὸν εὐθειᾶν με, ἀρετῶν χειραγώγησον, πρὸς μετάνοίας, τρίβον πρεσβείαις σου, πρὸς θελημάτων, Θεοῦ ἐκπλήρωσιν, πρὸς ἀδαπάνητον, τῶν καλῶν ἀπόλαυσιν, ὅπως τὸ σὸν,

χαίρων παναοίδιμε, τελῶ μνημόσυνον. Ὅμοιον.

Πάτερ θεόφρον Ὁνούφριε, τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς, καὶ ἡμέρας τὸν καύσωνα, τῇ ἐλπίδι Ὅσιε, τῶν μελλόντων ὑπέμεινας, τὰ ἐπὶ γῆς σου, μέλη νεκρώσας γὰρ, τῆς οὐρανόθεν, ζωῆς ἐπέτυχες, ἔνδον γενόμενος, τῆς παστάδος Ἁγίε, περιχαρῶς, κάλλος τὸ ἀμήχανον, ὀρῶν τοῦ Κτίστου σου.

Πάτερ θεόφρον Ὁνούφριε, τῆς κοσμικῆς σεαυτὸν, ἐκχωρήσας συγχύσεως, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον, ἀνηρέχθης ἀκρότητα, αὐτὴν ποθήσας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, αὐτὸ τὸ ὄντως, ἐφετὸν ἐφθασας· οὐ ταῖς ἐλλάμψεσι, Μάκαρ πυρσευόμενος ἀμαρτιῶν, ζόφου ταῖς πρεσβείαις σου, ἡμᾶς ἐξάρπασον.

Δόξα, ἤχος, πλ. 6΄. Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν φύλ. 24. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας, Δόξα, ἤχος πλ. δ΄. Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη φυλ. 526. καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον. Τροπάριον, ἤχος 4. Τῆς ἐρήμου πολιτῆς. Τὸ πρῶτ' κοντάκιον ἤχος πλ. δ΄.

Πίστιν Χριστοῦ.

Ως Θεῖκόν προσλαβόμενος, πῦρ νοητὸν, ἐν καρδίᾳ σου, κατασκηνώσας Χριστὸς, σὲ κατελάμπρυνεν Ὁνούφριε, καὶ χάριν οὐρανόθεν, ἐδέξω μακάριε, ὡς ἀήττητος.

Τῷ αὐτῷ μνηι 16΄. μνήμη τοῦ ὁσίου

σίου Πατρὸς ἡμῶν Ὀνούφριου τοῦ Αἰ-
γυπτίου.

Οὗτος ὁ ὁσιος ἦτον ἀπὸ τὴν
Αἴγυπτον· ἔζη ἐπὶ Κωνσταντίνου
τοῦ μεγάλου, ἐν ἔτει 345· γε-
νόμενος δὲ μοναχὸς ἐπροχώρη-
σεν ἕως εἰς τὴν ἐνδότερα τῆς ἐ-
ρήμου, ὅπου ἀσκητικῶς βίωσας,
πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὁσιος πα-
τὴρ ἡμῶν Πέτρος ὁ Ἀθωνίτης
ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Ὁ Ὅσιος Ἰουλιανὸς, ὁ ἐν
τοῖς Δαγάζου, καὶ ὁ ὁσιος Ζήνων
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις

ἔξαποσειλ. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ο ὑψηλὸς σου βίος τοῖς μονο-
τρόποις, κανῶν θεοσεβείας τελειο-
τάτης· σὺ γὰρ λογισμῶ ἐνζυμω-
μένος, ἐν ζυγῷ διαχρίσεως, ποιεῖς
Ἐνοῦφριε τούτους, εὐπαρακλή-
τως ὀδεύειν. Θεοτοκίον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε
κλπ.

Εἰς τοὺς αἶνους, ψάλλομεν τὰ ἐ-
σπέρια καὶ ἀπόλυσις.

13 Ἰουνίου. Τῆς Ἀγίας Μάρ-
τυρος Ἀκυλίνης.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα
ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τῆς
ἀγίας ἡχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Νύμφην ἀδιάφθορον, καλλωπι-

σθεῖσαν ἐν Πνεύματι, τῷ Ἀγίῳ
γινώσκοντες, τελοῦμεν τὴν μνη-
μην σου, τὴν φωτεινοτάτην, Μάρ-
τυς ἀθληφόρε, καὶ προσκυνοῦμεν
εὐσεβῶς, τὴν τῶν λειψάνων ἀγίαν
λάρνακα, τὴν ῥῶσιν ἀρουόμενοι,
τὴν τῶν παθῶν ἡμῶν πάντοτε,
Ἀκυλίνα πανεύφημε, οἱ πιστῶς
σε γεραίροντες.

Ερωτι πανεύφημε, κεκρατημένη
τοῦ Κτίστου σου, τὰ ἐκείνου πα-
θήματα, σαρκὶ ἐξεικόνισας, πᾶσαν
τρικυμίαν, πόνων ἐνεγκοῦσα, καὶ
νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανοὺς, ἀπονον
δόξαν καὶ στέφος φέρουσα, ἀμά-
ραντον καὶ βιλέπουσα, ἀθεωροῦ-
σι γηθόμενα, τῶν Ἀγγέλων τὰ
τάγματα, Ἀκυλίνα θεόπνευστε.

Προῖκα προσενηγόχας, τῶν σῶν
μελῶν τὰ λαχτισματα, τῷ νυμ-
φίῳ σου πάνσεμνε· διὸ τῶν θαυ-
μάτων σε, τῶν φωτεινοτάτων,
αὐτὸς ἀξιώσας, καταλαμπρύνει
τῷ φωτὶ, τῆς θείας δόξης ὁ ὑπε-
ρούσιος· ᾧ παρεστῶσα χαίρουσα,
ὑπὲρ ἡμῶν καθικέτευε, τῶν πι-
στῶς ἐκτελούντων σου, Ἀκυλίνα
τὴν ἄθλησιν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.
Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον.
Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ. φύλ. 5. Τὸ πρῶτ,
κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μνη' ιγ'. μνήμη τῆς ἁ-
γίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης.

Αὕτη ἔζη, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ Βα-
σιλέως ἐν ἔτει 298· ἐβαπτίσθη
δὲ,

δὲ, ὑπὸ Ἀταλίου ἐπισκόπου ἐπειδὴ δὲ ἐκήρυξε παρρησίᾳ τὸν Χριστόν, Θεόν, συλλαμβάνεται καὶ διαφόρους βασάνους ὑπομείνασα, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ Ὁσία Ἄννα, καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς Ἰωάννης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Διόδωρος ὁ Ἐμέσιος σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγλαῖς πρεσβείαις

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

14 Ἰουνίου. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου, καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ Προφήτου ἤχος α΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Ἐλισσαίε πάνσοφε· σὺ γὰρ καθάρας τὸν νοῦν, ἡδονῶν τῶν τοῦ σώματος, ὑπεδέξω ἐνδοξε, τὰς αὐγὰς τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῖς ἐφεξῆς τε, πᾶσι μετέδωκας, καὶ ὄλος ὠφθης, φωτοειδέστατος ὅθεν ἐσκήνωσας, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφρομῶντων σε.

Σέ Ἐλισσαίε μακάριε, ὁ ζηλωτῆς Ἡλιοῦ, ἐν διπλῷ τῷ χαρί-

σματι, καταλαμπρυνόμενον, καταλείψας αἰθέριος, ἀρματηλάτης, ὄντως ἐδείκνυτο· οὐ τῇ μιμήσει, ρεῖθρα ποτάμια, χάριτι ἐστησας, καὶ διήλθες ἐνδοξε, περιχαρῶς, καταγλαιζόμενος, καὶ μεγαλύνων Χριστόν.

Πάλαι πιστῇ Σωμανίτιδι, παῖδα χαρίζη εὐχῆς, ὃν θανόντα ἐξήγειρας, ὡς Προφήτης ἐνθεος, ἱερῶς θαυμαζόμενος· ἄλσι δὲ πάλιν, ὕδατα ἄγωνα, σαφῶς μεταγεις εἰς γονιμότητα· θαύματα ἄπειρα, ἐκτελεῖς τῇ χάριτι, τοῦ παντουργοῦ, Πνεύματος μακάριε· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Δόξη, ἤχος πλ. β΄. Προφήτα κήρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου· Ἴδε 20 Ἰουλίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Δόξη ἤχος, πλ. δ΄.

Τῶν προφητῶν τοὺς ἀκράϊμονας, καὶ παμφαεῖς φωστήρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοί, Ἡλίαν καὶ Ἐλισσαίον, καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν μελωδικῶς Εὐσπλαγγνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἰκεσίαις τῶν προφητῶν σου, ἄφρασι ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τροπάριον. Τοῦ προφήτου σου. φύλ. 7. Δόξα ἤχος πλ. δ΄. Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ. φύλ. 6.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὸ πρωτὶ κοντάκιον ἤχος β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφήτης Θεοῦ, ἐδείχθης διπλα-

σίονα, τὴν χάριν λαθὼν, νῦν ὀν-
τως ἐπαξίαν σοι, Ἐλισσαῖε μα-
κάριε· Ἐλίου γὰρ γέγονας σύ-
σκηνος, σὺν αὐτῷ Χριστῷ τῷ
Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιδ΄. Μνήμη τοῦ
ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου.

Οὗτος ὁ προφήτης ἦτον ἐξ Ἀ-
δελμοῦθ τῶν Γαλγάλων τῆς Πα-
λαιστίνης, υἱὸς Σαφάτ, ἐκ τῆς
φυλῆς Ῥουβίμ· ἔζη πρὶν Χρι-
στοῦ, ἔτει 860· ἐχρημάτισε μα-
θητῆς τοῦ προφήτου Ἐλίου· οὗ-
τος ἀνέστησε τὸν υἱὸν τῆς Σω-
μανίτιδος· ἐκαθάρισε Νεεμὰν τὸν
Σύρον ἀπὸ τὴν λέπραν, καὶ τὴν ἀπέ-
δωκεν εἰς τὸν ὑπερήφανόν του μα-
θητὴν Γιεζὴν· πολλὰ δὲ θαύμα-
τα ποιήσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος πα-
τὴρ ἡμῶν καὶ ὁμολογητῆς Μεθό-
διος Πατριάρχης Κωνσταντινου-
πόλεως, ὁ συστήσας τὴν προσ-
κύνησιν τῶν ἁγίων εἰκόνων, ἐν
ἔτει 829· ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Κύ-
ριλλος ἐπίσκοπος Γορτίνης τῆς
Κύπρου ξίφει τελειοῦται.

† Ἡ Ὁσία Ἰουλίττα, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ Ὁσιος Νήφων ὁ ἐν τῷ
ὄρει τοῦ Ἄθωνος ἀσκήσας ἐν
ἔτει 1330 ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποσειλ. Ὁ οὐρανὸς τοῖς ἀστροῖς.

Εξ ἀροτῆρος ὦφθης, προφήτης

ἦ Ἐλισσαῖε, καὶ Ἐλίου δεδεγμέ-
νος, τὴν μὴλωτὴν καὶ τὸ αὐτοῦ,
πνεῦμα δισσωῶς ἐπεσπάσω, καὶ σὺν
αὐτῷ σὲ τιμῶμεν,

Καὶ Θεοτοκίον. Ἐν σοὶ κλυθώμεθα.

Ἀπόστιχα τῆς ὀκτωίχου, Δόξα. Τῶν
προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας φύλ. 819.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡ λοιπὴ ἀκο-
λουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

15 Ἰουνίου. Τοῦ ἁγίου Προφή-
του Ἀμώς.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐλέκραξα
ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ
προφήτου ἤχος 6΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Εὐρεν ἡ τοῦ Πνεύματος αὐγὴ,
τῆς σῆς διανοίας Προφήτα, τὴν
καθαρότητα, στίλβουσα ὡς ἔσο-
πτρον, διαφανέστατον, καὶ τὸν
Κόσμον κατηύγασε, τῆς Θεογνώ-
σίας, φέγγος ἀπαστράψασα, καὶ
προτυπώσασα, θείων μυστηρίων
εἰκόνας, χάριν τε τὴν πᾶσιν ἀν-
θρώποις, μέλλουσαν δοθῆσεσθαι
Θεσπέσιε.

Στόμα χρηματίσας τοῦ Θεοῦ,
τοὺς τῆς ἀσεβείας ἐργάτας, σα-
φῶς διήλεγξας, δίκην ἀναπόδρα-
στον, αὐτοῖς τὴν ἀφουκτον, ἀπαρ-
τίσας πανόλβιε, τῆς δικαιοσύνης,
δόγμασιν ἐνθέοις τε κατακοσμού-
μενος. ὅθεν τῶν σοφῶν σου ῥη-
μάτων, βλέποντες τὴν ἐκδασιν
Μάκαρ, ὕμνοις ἐπαξίοις εὐφημοῦ-
μέν σε.

Μύ.

Μύστης τῶν ἀβρήτων τοῦ Θεοῦ, γέγονας κριμάτων Προφήτα, Θεομακάριστε. Ἔθνη γὰρ ἐφώτισας, καὶ κατελάμπρυνας, καὶ Τριάδα ἐκήρυξας, Ἄμως θεηγόρε· ὄθεν σου τὴν ἐνδοξον, μνήμην γεραίρομεν· ῥύσαι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης πάντας, τοὺς πιστῶς εὐφημοῦντας, καὶ πανηγυρίζοντάς σε ἐνδοξε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἄποστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον τοῦ προφήτου σου φύλ. 7. Τὸ πρῶτ' κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἰε μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Ἄμως.

Οὗτος ἦτο πατὴρ τοῦ προφήτου Ἡσαίου ἐγενήθη ἐν τῇ χώρᾳ Θεκουεῖ ἐν γῇ Ζαβουλῶν· ἐπροφήτευσεν χρόνους πενήκοντα, πρὶν Χριστοῦ ἔτει 799. πολλὰς δὲ βασάνους ὑπομείνας ἐν Κυρίῳ ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Αὐγουστῖνος, ὁ Καρθαγένης καὶ ἐπίσκοπος Ἰππῶνος, πόλεως τῆς Ἀφρικῆς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Δουλαῶς ξίφει τελειοῦται,

† Ὁ ἅγιος ἀπόστολος Στεφανᾶς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ὄσιος Ὁρτέσιος, καὶ Ἰερώνυμος, καὶ ὁ ἅγιος μάρτυς Νερσηῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ἡ ἁγία μάρτυς Γραῦς ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

16 Ἰουνίου. Τοῦ Ἁγίου καὶ Θαυματουργοῦ Τύχωνος.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἁγίου ἤχος πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν

Εχων πολιτείαν ἰσαγγελον, ἀποχήν τῶν ἡδονῶν, σκευὸς ἐδείχθη τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦτό σε σοφὲ, Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ, τοῦ Θεοῦ, ἀρμοζόντως προχειρίζεται, καὶ στύλον καὶ ἐδραῖωμα τῆς Πίστεως, Τύχων δεικνύει θεόπνευστε, ὀρθοδοξίας ἐφ' ὕδατα, ποιμαίνοντα, σοῦ τὴν ποίμνην ἱερώτατε.

Ὅμοιον.

Θείας πεπλησμένος συνέσεως, ποίμνης ὠφθης λογικῆς, ταύτην ἐκτρέφων λογικῶς, ἐπὶ χλόην ἀληθῶς, δογμάτων πάνσοφε ποιμήν· διό σου τὴν ἁγίαν νῦν πανηγυριν, τιμῶμεν τὸν δοξάσαντά σε Κύριον, μεγαλοφώνως δοξάζοντες, Τύχων Θεόφρον πανόλβιε, ἰκέτευσέ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Θαύμασι Θεὸς σε ἐδόξασεν, ὁ δοξάζων τοὺς αὐτὸν Πάτερ δοξάζον-

ζον-

ζοντας πιστῶς· ἐν καιρῷ γὰρ τῆς σεπτῆς, καὶ θείας μνήμης σου σοφῆ, ὁράται, βότρως πέπειρος γενόμενος, ὑμνούντων, τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος· ἐξ οὗ πιστοὶ οἱ μετέχοντες, σὲ πρεσβευτὴν προβαλλόμεθα· ἰκέτευσέ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶν κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ις' μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἔζη ἐπὶ Ἀρκαδίου βασιλέως, ἐν ἔτει 400. διὰ τὰς ἀρετάς του δὲ χειροτονεῖται Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου, ἀπὸ τὸν ἅγιον Ἐπιφάνιον Κύπρου, Ἐπίσκοπος, ὅπου θεαρέστως βιώσας πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἰερομάρτυς Μάρκος ὁ ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, ἐν Νικομηδείᾳ ξίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι τεσσαράκοντα μάρτυρες οἱ Ῥωμαῖοι πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

17. Ἰουνίου Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Ἑρμείου, Φήλικος, καὶ Περεγρίνου· καὶ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Μανουὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαὴλ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στίχ. 6. τοῦ Προφήτου 3, καὶ 3 τῶν Ἀγίων Μανουὴλ κλπ. εἰς ἤχον δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ος ἀστέρες πολύφωτοι, ἀλλοφόροι πανεύφημοι, θεϊκαῖς λαμπρότησι, καταυγάζετε, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, δαιμόνων σκοτόμαιναν, καὶ παθῶν φοροποιῶν, καὶ κινδύνων ἐξαίροντες· ὅθεν σήμερον, τὴν παιδρὰν καὶ φωσφόρον καὶ ἁγίαν, συνελθόντες ἐκτελοῦμεν, ὑμῶν πανήγυριν ἐνδοξοί.

Μανουὴλ ὁ θαυμασίος, ὁ Σαβὲλ ὁ μακάριος, Ἰσμαὴλ ὁ πάνσοφος, μελωδήμασιν, ἱερωτάτοις τιμάσθωσαν, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, ἱερῶς προκηρῦξαντες, καὶ πολύθεον, ἀποσβέσαντες πλάνην τῶν αἱμάτων, ταῖς προσχύσεσι καὶ δόξαν, ἀπειληφότες ἀμάραντον.

Βασιλέα παράνομον, παρανόμως προστάττοντα, ὑποκῦπτειν σέβαστε, νέμειν ἄλογον, θεοῖς ἀψύχοις μακάριοι, ἐμπρόνως ἠσχύνετε, Μανουὴλ καὶ Ἰσμαὴλ, καὶ Σαβὲλ μεγαλῶνομοι· καὶ ἀθλήσαντες, καρτερῶς καὶ νομίμως τοὺς στεφάνους, ἀνεπλέξασθε τῆς νίκης, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύοντες.

Δό-

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον Τρο-
πάριον Οἱ μάρτυρές σου Κύριε φύλ. 6.
Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιζ΄. Μνήμη τῶν
ἀγίων Μαρτύρων Μανουὴλ, Σαβὲλ καὶ
Ἰσααὴλ.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἦσαν αὐτάδελ-
φοὶ Πέρσαι· ἔζων ἐπὶ Ἰουλιαν-
οῦ τοῦ Παραβάτου, ἐν ἔτει 363.
ἐπειδὴ δὲ ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως
ὠμολόγησαν τὸν Χριστόν, Θεόν,
τὴν κεφαλὴν ἀπετημήθησαν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος
Ἰσαυρος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Βασι-
λειος, Ἰννοκέντιος, Φήλικος,
Ἑρμῆς, καὶ Περεγρίνος οἱ Ἀθη-
ναῖοι ξίφει τελειοῦνται, ἐν ἔτει 284.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία καὶ ἀπόλυσις.

18 Ἰουνίου. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυ-
ρος Λεοντίου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα
ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ
ἀγίου, ἤχος πλ. δ΄.

Τί ὑμᾶς καλίσσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν ἐνδοξεῖ; τῆς
Ἑλλάδος προσφοράν, ὡς ὠρμη-
μένον ἀπ' αὐτῆς· τῆς Φοινίκης
καθαρόν, ὡς τεθυμένον ἐν αὐτῇ·
φωστῆρα; ὡς ἐν σκότει ἐξαστρά-
ψαντα· γενναῖον, ὡς ἀήτητον
τοῖς πλῆττους· πολύτροπός σου
ἢ εὐκλεία, Λεόντιε παμμακάρι-

στε· ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ἀλλοφῶρε προσείπωμεν;
στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ, ὡς καθαι-
ρέτην τῶν ἐχθρῶν. Βασιλέα τῶν
παθῶν, ὡς εὐσεβεῖας ἀθλητὴν.
Ἐροφέα, τῶν πεινῶντων ὡς φι-
λόπτωχον. Δικαίων, ἐραστὴν ὡς
οὐρανόφρον· ποικίλα σου τὰ πα-
θήματα, λαμπρότερα τὰ παλαι-
σματα· ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Τίς σε οὐ θαυμάζει Λεόντιε;
ὅτι ἐνοικὸν λαβῶν, τῆς ἀληθείας
τὴν πηγὴν, ποταμοὺς εὐεργεσίας
ἀναβλύζεις τοῖς πιστοῖς, καὶ πᾶσιν
ἀναργύρως ἀνεπίφθονα, προσφέ-
ρεις, τοῖς διψῶσι τὰ δωρήματα·
εὐφραίνεις δὲ τοὺς μετέχοντας,
τοῖς ὑδασι τῆς χρηστότητος· ἰκέ-
τευε, τοῦ σωθῆναι.....

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀ-
πόσιχ. τῆς ἡμέρας. Τροπάριον Ὁ Μάρ-
τυς σου Κύριε φύλ. 6. Τὸ πρῶτὸ κοντά-
κιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιη΄. μνήμη τοῦ ἀγίου
μάρτυρος Λεοντίου, καὶ τῶν σὺν αὐ-
τῷ Ὑπατίου, καὶ Θεοδούλου.

Ο ἅγιος Λεόντιος ἦν ἐκ τῆς
Ἑλλάδος· ἐξῆ ἐπὶ Οὐεσπεσιαν-
οῦ βασιλέως, ἐν ἔτει 70· ἐπει-
δὴ δὲ αὐτὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Θεό-
δουλος καὶ Ὑπάτιος ἐκήρυξαν
παρῆρησίᾳ τὸν Χριστόν, Θεόν, τὴν
κεφαλὴν ἀπετημήθησαν.

Τῇ

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Αἰθέριος ξίφει τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι δύο μάρτυρες οἱ ἐκ Κύπρου, πυρὶ τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι πατέρες ἡμῶν Λεόντιος ὁ ποιμὴν, καὶ Εῤασμος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ὄσιος Λεόντιος, ὁ ἀσκήσας εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀθωνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 1230.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

19 Ἰουνίου. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰούδα.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλ. 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ ἁγίου, ἤχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἰούδα Μακάριε Χριστοῦ, Μαθητῆς γεγέννησαι, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν ὑφ' οὗ ὡς πρόβατον, μέσον λύκων ὄντως, ἀπεστάλης λόγῳ σου, τὴν τούτων μεταπλάτων δυσσέβειαν, πρὸς τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὴν ἐνθεον ἐπίγνωσιν, τῆς Τριάδος· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε.

Ὁμοιον.

Ἰούδα θαυμάσιε βολίς, ἀπεστάλης πλήττουσα, καὶ παντελῶς ἀφανίζουσα, Δαιμόνων φάλαγγας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνων, πληρωθέντας χάριτι, τοῦ μόνου θεραπεύων

Θεοῦ ἡμῶν· ὄν νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Ἰούδα θεόπνευστε ἀκτίς, τοῦ Ἡλίου γέγονας, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος, καὶ κατεφώτισας, εὐσεβῶν καρδίας, καὶ τὸν ἐπικείμενον, τῇ Κτίσει σκοτασμὸν ἀπεδιώξας· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἤχος πλ. β'.

Ἰούδα οἱ ἀδελφοί σου σέ ἐπαινέσουσιν, ἀδελφὸν φανέντα Λόγου τοῦ πρὸ αἰῶνων, ἐξ αἰδίου ἀναλάμψαντος τοῦ Γεννήτορος, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀφράστως σαρκωθέντος, ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντος, ὄν ἀπόστολε ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ καὶ ἡμῖν τοῖς τιμῶσι σε, τῶν πταισμάτων ἰλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκ. ὁμοιον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Ἀπολυτί. Ἀπόστολε ἅγιε φύλ. 1. Τὸ πρῶτ' κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ 18' μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰούδα.

Ὁὗτος ὁ ἅγιος ἦτον εἷς ἐκ τῶν δώδεκα Ἀποστόλων· υἱὸς τοῦ Μνήστορος Ἰωσήφ· ἐλέγετο δὲ προσέτι καὶ Θαδδαῖος καὶ Λεβδαῖος

ἰκτῆ.

ἐκήρυξε δὲ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ ἔντε τῇ Μεσοποταμίᾳ, Ἐδέση εἶτα δὲ ἐν τῇ πόλει Ἀραρᾶ ἐν ἧ' ὑπὸ τῶν ἀπίστων τοξευθεῖς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

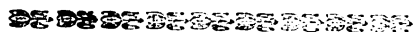
† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Ζώσιμος ὁ ἐξ Ἀπολλωνιάδος τῆς Θράκης ξίφει τελειοῦται.

† Οἱ ὅσιοι πατέρες ἡμῶν Παΐσιος ὁ μέγας καὶ Ζήνων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἀσύγκριτος ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

20 Ἰουνίου. Τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου, Ἐπισκόπου Πατάρων.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλ. 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ ἁγίου, ἤχος δ'.

Ἐδοκασ σημείωσιν.

Μέθοδον ἡ μνήμη σου, ἡμῖν σωτήριον φέρουσα, Ἱεράρχα Μεθόδιε, λαμπρῶς ἐπεδήμησεν ἐν αὐτῇ διό σε, ἀνυμνολογοῦμεν, ἀνακηρύττοντες τοὺς σοὺς, φαιδρούς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαιήματα· δι' ὧν τὸν πολυμήχανον, καὶ πονηρὸν κατεπάλαισας, καὶ τῆς νίκης διάδημα, ἀνεπλέξω γηθόμενος.

Λόγοις κατεφώτισας, τῆς Ἐκ-

κλησίας τὸ πλήρωμα, θεοφάντορ Μεθόδιε· ἀθλῶν δὲ λαμπρότητι, τῆς πολυθείας, ἐμείωσας ζόφον, καὶ μεταβέθηκας πρὸς φῶς, Ἱεροφάντα νῦν τὸ ἀνέσπερον· διό σου τὴν πανέορτον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἐορτάζομεν σήμερον, εὐσεβεῖα λαμπόμενοι.

Αἵμασιν ἐπέχρωσας, τὴν ἱεράν διπλοῖδα σου, Θεοφάντορ Μεθόδιε, μεθ' ἧς εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων Μάκαρ, ἐχώρησας χαίρων, καὶ κατοπτεῦεις τηλαυγῶς, τὴν τῆς Τριάδος θείαν λαμπρότητα, μούμενος τρανώτερον, τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ θεοῦμενος ἄριστα, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον, Ἀπόσιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶτ' κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου ἐπισκόπου Πατάρων.

Οὗτος ὁ ἅγιος διὰ τὰς μεγάλας τοῦ ἀρετᾶς ἐγεινεν ἐπίσκοπος Πατάρων· ἐπειδὴ δὲ ἤλεγγεν ἀποτόμως τοὺς αἰρετικούς, συλλαμβάνεται καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ κατάθεσις τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων ἀποστόλων, Λουκᾶ, Ἀνδρέου, καὶ Θωμᾶ, καὶ τοῦ ἁγίου προφήτου Ἐλισαίου, καὶ τοῦ ἁγίου Λαζάρου, ἐν τῷ ναῶ τῶν ἁγίων ἀπο-

† Ὁ ὀσιος Κάλλιστος ὁ Βυζάντιος, καὶ δύο ἕτεροι ἐρημίται ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις·

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

21. Ἰουνίου. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ Γαρσεῶς.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3, τοῦ ἀγίου, ἦχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Φωταυγῆ σε ὡς Ἥλιον, τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, νεηταῖς λαμπρότησι καταυγάζοντα, καὶ ἀθείας ἐξαιρόντα, τὴν νύκτα Μακάριε, Μάρτυς Ἰουλιανέ, ἐγνωκότες τὴν μνήμην σου, ἐορτάζομεν, τὴν φωσφόρον καὶ θείαν καὶ τὴν κόνιν, τῶν λειψάνων προσκυνοῦντες, ῥῶσιν ψυχῶν ἀρούμεθα.

Καὶ τυπτόμενος μάστιξι, καὶ δεινῶς πτεριζόμενος, καὶ φρουρᾷ Μακάριε καθειργνύμενος, τόπους ἀμείβων Ολιβόμενος, Θηρσί συγκλειόμενος, καὶ βυθῶ προσομιλῶν, καὶ θαλάσση ποντούμενος, καὶ δεξάμενος, τὸ μακάριον τέλος οὐκ ἠρόνῃτω, τὸν Δεσπότην τῶν ἀπάντων, κλέος Μαρτύρων πανόλβιε.

Θαλαττίων ἐκ κόλπων σε, πρὸς τὴν χέρσον γενόμενον, κυβερνήσει

Πνεύματος ὡς εἴωρακε, τὸ ἱερώτατον γύναιον, πσιῶς ὑπεδέξατο Μάρτυς Ἰουλιανέ, καὶ ταφῇ παραδέδωκε, σοῦ τὸ ἄμωμον, καὶ πολυάθλον σῶμα τὸ κητσαν, διαβόλου τυραννίδα, τῇ συνεργείᾳ τῆς χάριτος.

Δίξω καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. φύλ. 6. Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μνηι κά. Μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Ἰουλιανοῦ ταῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἐκ τῆς Ἀναζχρβέων πόλεως τῆς Κιλικίας, υἱὸς τινος βουλευτοῦ Ἕλληνας, μητὴρ δὲ Χριστιανῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐδιδάχθη καὶ τὴν χριστιανικὴν πίστιν συλληφθεὶς δὲ ὡς χριστιανὸς καὶ ῥιφθεὶς εἰς φυλακὴν, καὶ ἄλλας βασάνους ὑπομείνας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Ἰουλιανὸς, ὁ Αἰγύπτιος, καὶ ἠγούμενος δέκα χιλιάδων καλογῆρων Αἰγυπτίων, ξίφει τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἀντώνιος ἱερεὺς, Ἀναστάσιος, Κέλσος, Βασίλισσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ εἰκοσι δεσμοφύλακες, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀφροδίσιος ξίφει τελειοῦται.

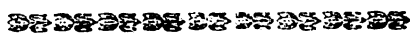
† Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Τερέντιος ἐπίσκοπος Ἰκονίου ἀκάνθαις κεντηθεὶς τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Νική-

τας ὁ Νυσίριος, ὁ ἐν Χίφ μαρ-
τυρήσας, ἐν ἔτει 1732, ξίφει
τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβίαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας
καὶ ἀπόλυσις.

22. Ἰουνίου Τοῦ Ἀγίου Ἱερο- μάρτυρος Εὐσεβίου Ἐπισκόπου Σαμωσάτων.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐλέηρα, κ.
ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ
ἀγίου. ἤχος πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν ἔνδοξε; Ἱε-
ράρχην ἀληθῆ, καὶ ἱερὸν Δογ-
ματιστὴν, ὀρθοδόξων στηριγμὸν,
καὶ Ἐκκλησίας ὀφθαλμὸν· Φω-
στήρα, νοητὸν φῶς ἀπαστράπ-
τοντα, Μαρτύρων, εὐκληρίαις
διαπρέποντα, τῆς ἀληθείας ὑπέρ-
μαχον, μέγαν τοῦ ψεύδους κατή-
γορον· ἰκέτευσ, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Ἱεράρχα προσφθέξωμαι;
Ποταμὸν τῆς νοητῆς, ἐκπορευό-
μενον Ἐδέμ, καταρδεύοντα τὴν
γῆν, ἐπιρροαῖς πνευματικῆς,
Κρατήρα, Θεοῦ νάματος πληρού-
μενον, Ἀρείου τοῦς ὁμόφρονας
βυθίζοντα, Στύλον πυρὸς προη-
γούμενον, νέου λαοῦ θεία χάριτι·
ἰκέτευσ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω Εὐσέβιε; εὐσε-
βείας ποροιστὴν, καὶ ἀσεβείας
μειωτὴν, ἀθλοφόρων καλλονὴν,
καὶ Ἱερέων χαρμονὴν; Δρεπά-
νῃν, τὰ ζιζάνια ἐκτέμνουσαν, τὸν
σίτον, τὸν οὐράνιον συνάγουσαν.
Πηγὴν θαυμάτων ἀένναον, νόσων
ἐξαίρουσαν καύσωνα· ἰκέτευσ,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον.
Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τὸ πρῶν, κον-
τάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κβ'. Μνήμη τοῦ ἀ-
γίου ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου ἐπισκό-
που Σαμωσάτων.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἔζη ἐπὶ Κωνσταν-
τίου, καὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταν-
τίνου, ἐν ἔτει 338· διὰ δὲ τὰς
ἀρετὰς του ἐγένετο ἐπίσκοπος εἰς
τὰ Σαμώσατα· ἐνθα ὁσίως βιώ-
σας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι
μάρτυρες Ζήνων καὶ Ζηνας, ξίφει
τελειοῦνται, ἐν ἔτει 303.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Πομπια-
νὸς καὶ Γαλακτίων ἐν θαλάσῃ
τελειοῦνται

† Ἡ ἅγια μάρτυς Ἰουλιανὴ
καὶ Σατουρνίνος ὁ υἱὸς αὐτῆς
πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβίαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέ-
ρας καὶ ἀπόλυσις.

23. Ἰουνίου. Τῆς Ἀγίας Μάρ-
τυρος Ἀγριπίνης.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλ.

3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ ἁγίου,
ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Ρώμη σε προβάλλεται, ὥσπερ
λειμών ῥόδον εὐοσμον, Ἀγριπ-
πίνα πολύαθλε, Πιστῶν τὴν διά-
νοιαν, κατεκωδιάζον, ὁμοίς ἐνα-
ρέτοις, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν πα-
θῶν, ἀποδιῶκον χάριτι πάντιμε,
Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, καὶ
τῶν Παρθένων τὸ καύχημα, τῶν
θαυμάτων τὸ πέλαγος, Ἀγριπ-
πίνα πολύαθλε.

Ολβον ὡς πολύτιμον, τῇ Σικε-
λία σέ δίδωσιν, ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀθ-
λήσασαν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐνθα γενομένη, αἰοῖδιμε Μάρτυς,
τὴν τῶν δαιμόνων πονηρὰν, πλη-
θὴν διώκεις ἐπιστάσια σου· διό
σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν
σου σήμερον, ἐορτάζομεν Ἀθλη-
σιν, Ἀγριππίνα πολύαθλε.

Εφερον ἐπ' ὤμων σε, Βάσσα
καὶ Παῦλα προστάξεις, τοῦ τὰ

σύμπαντα φέροντος, τόπους δια-
μειβουσαι, καὶ μακρὰ πελάγη,
Μάρτυς Ἀγριππίνα, θαυματουρ-
γίας φοβεράς, ἐπιτελοῦσαν τῇ
θείᾳ χάριτι· κατέπαυσας ἐν τό-
πῳ δέ, ἐν ᾧ Θεὸς ὠκονόμησε,
κεκμηκῶτων ἀνάπαυσις, γενομένη
Πανευφήμη·

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.
Ἀπόστιχα καὶ Τροπᾶριον τῆς ἡμέρας.
Τὸ πρῶτ' κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ καὶ μνήμη τῆς ἁ-
γίας μάρτυρος Ἀγριππίνης.

Αὕτη ἡ ἁγία ἦτον ἀπὸ τὴν Ῥώ-
μην· παρασαθεῖσα δὲ παρὰ τῷ τυ-
ράνῳ καὶ ὠμολογήσασα παρρη-
σία τὸν Χριστὸν, Θεόν, συλλαμβά-
νεται, καὶ διαφόρους βασάνους ὑ-
πομείνας ἐν Κυρίῳ ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρ-
τυρες Ἀριστοκλῆς πρεσβύτερος,
Δημητριανὸς, καὶ Ἀθανάσιος ἀ-
ναγνώστης ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας
καὶ ἀπόλυσις.

Ο ΆΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ.

24 Ἰουνίου. Τὸ Γεννέσιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἄργια, καὶ ἰχθῖος κατάλυσις.

Ἐσπέρας ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμυθια ἢ εἰς ἦχον δ΄.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν, γεννηθεὶς ὁ Ἰωάννης· καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπρεπε, τὸν πατέρα σιωπᾶν, προελθούσης τῆς φωνῆς, ἀλλ' ὡσπερ ἀπιστηθεῖσαν πρώην, τὴν γλῶτταν ἐδησεν, οὕτω φανερωθεῖσαν, δοῦναι τῷ πατρὶ τὴν ἐλευθερίαν· ᾧ καὶ εὐηγγελίσθη, καὶ ἐγεννήθη φωνὴ τοῦ Λόγου,

καὶ φωτὸς Πρόδρομος, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δίς.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, τὴν φωνὴν δι' ἀπιστίαν κρατούμενην, λύει τὴν πατρικὴν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαίνει τὴν εὐτεκνίαν, δεσμὰ τῆς στειρώσεως λύων τὰ μητρικά· ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς προέρχεται, ἡ αὐγὴ τοῦ Ἥλιου τῆς Δικαιοσύνης, μηνύει τὴν ἔλευσιν, εἰς ἀνάπλασιν πάντων, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄνατολιου. Ὁ αὐτός.

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος, ἐκ Παρθένου τίχτεσθαι, Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καὶ Προφήτου περισσό-

τερος

τερος· ἔδει γὰρ θείων πραγμάτων, παραδόξους εἶναι τὰς ἀρχάς, παρ' ἡλικίαν τὸ γόνιμον, καὶ ἀνευ σπορᾶς συλλήψις· ὁ ποιῶν θαυμάσια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνδρέου Κρήτης. Ὁ αὐτός.

Επέφανε σήμερον ὁ μέγας Πρόδρομος, ἐξ ἀγόνων λαγόνων, τῆς Ἑλισάβετ προελθὼν, ὁ μείζων πάντων τῶν Προφητῶν Προφήτης, καὶ ἕτερος οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ἐγγήγερται, ὅτι τῷ προδρόμῳ λύχνῳ, τὸ φῶς ἀκολουθεῖ τὸ ὑπερλαμπρον, καὶ τῇ φωνῇ ὁ Λόγος, καὶ τῷ Νυμφαγωγῷ ὁ Νυμφίος, κατασκευάζων Κυρίῳ, λαὸν περιούσιον, καὶ προκαθαίρων ἐπὶ τὸ Πνεῦμα διὰ τοῦ ὕδατος, τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστός, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα, τῆς μετανοίας ὁ Κήρυξ, ἡ κάθαρσις τῶν ἀμπλακημάτων, ὁ τοῖς ἐν Ἄδῃ εὐαγγελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Προφήτης καὶ Πρόδρομος, ἀπὸ γαστρὸς ἀνεδείχθης τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννη, σκιρτῶν καὶ ἀγαλλόμενος, ἐν τῇ νηδίῃ τῆς Μητρὸς, ὁρῶν τὴν Βασιλίδα, ἐλθοῦσαν πρὸς τὴν δούλην, φέρουσαν τὸν ἀχρόνον. καὶ ἐκ Πατρὸς Ἀμήτορα, πρὸς σὲ τὸν ἐκ τῆς στείρας καὶ τοῦ πρεσβύτου, κατ' ἐπαγγελίαν, ἀνατείλαντα· αὐτὸν ἰκέτευε ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου μὴ πεισθεὶς, λέγοντος ὅτι συλλήψεται ἡ Ἑλισάβετ, καὶ τέξει υἱόν, ὁ λέγων, Πῶς αὕτη τέξεται; ὅτι καγὼ προέβην, κακείνης τὰ μέλη γενέκρωται; ὁ καταδικασθεὶς σιωπᾶν διὰ τὴν ἀπιστίαν, σήμερον ὁρᾷ τικτόμενον τὸ ἐπαγγελθὲν, καὶ σιωπῆς λυθεὶς, εὐφροσύνην εἰσοικίζει, Εὐλογητὸς βοῶν Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέφατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ιωάννη πανεύφημε, καὶ οἰκουμένηκ' Ἀπόστολε, τὸ τοῦ Γαβριὴλ Εὐαγγέλιον, καὶ τῆς στείρας τὸ βλάστημα, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα, καὶ γνήσιε φίλε τοῦ νυμφίου Χριστοῦ, αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἤχος πλ. β'.

Σήμερον τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος, προοδοποιεῖται τὴν ἔλευσιν Θεοῦ τοῦ Λόγου, ὡς Ἀστὴρ φαεινός· σήμερον Ζαχαρίας γλώτταν ἐτράνωσε, σιωπὴν ἐξασκήσας, Ἀγγέλου προστάξαντος· ἔπρεπε γὰρ οὕτω τὸν Πατέρα τῆς φωνῆς, μὴ σιωπὴν φυλάττειν, προελθούσης ἐκ γαστρὸς στερωτικῆς, καὶ παντὸς τοῦ Κόσμου τὴν λύτρωσιν, εὐαγγελιζομένης ἐν παρῆρσίᾳ πολλῇ.

Καὶ

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Η Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς Χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης. ἤσπασαντο ἀλλήλαις αἱ μητέρες καὶ τὸ βρέφος ἐσχίρτησεν· ἐνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ἦναι τὸν Δεσπότην θαυμάσασα ἡ Μητέρα τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν· πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ Μητέρα τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με, ἵνα σώτη λαὸν ἀπεγνωσμένον; ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐπίσδος. Φῶς ἰλαρόν. τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, Σάρα ἡ γυνὴ σου, οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα, ἀλλὰ Σάρρα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς. Εὐλογήσω δὲ αὐτήν, καὶ δώσω σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον, καὶ εὐλόγησω αὐτό, καὶ ἔσται εἰς Ἔθνη, καὶ βασιλεῖς Ἐθνῶν ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο, καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, λέγων, Εἰ τῷ ἑκατονταετῆ γενήσεται υἱός; καὶ εἰ ἡ Σάρρα ἐννεμήχοντα ἐτῶν οὔσα τέξεται; Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, Ναί· ἰδοὺ Σάρρα ἡ γυνὴ σου τέξεται σοι υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαάκ. Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον· Ἀβραάμ δὲ καὶ Σάρρα πρεσβύτεροι, προβεβηκότες ἡμερῶν. Ἐγένετο δὲ Σάρρα ἐν ἑαυτῇ, λέ-

γουσα. Οὐπω μὲν μοι γεγονεν ἔως τοῦ νῦν· ὁ δὲ Κύριός μου πρεσβύτερος. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, Τί ὅτι ἐγένετο τῷ Σάρρα, ἐν ἑαυτῇ λέγουσα, Ἄραγε ἀληθῶς τέξομαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα. Μὴ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥήμα; Καὶ Κύριος ὁ Θεὸς ἐπεσκέψατο τὴν Σάρραν καθὰ ἐλάλησε. Καὶ συλλαβοῦσα, ἔτεκε τῷ Ἀβραάμ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας, εἰς τὸν καιρὸν καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός. Περιέτεμε δὲ αὐτὸν τῇ ὀγδόῃ καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός. Καὶ Ἀβραάμ ἦν ἐτῶν ἑκατὸν, ἡνίκα ἐγένετο αὐτῷ Ἰσαάκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Εἶπε δὲ Σάρρα, Γέλωτά μοι ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός· ὅς γὰρ ἂν ἀκούσῃ, συγχαρεῖται μοι. Καὶ εἶπε· Τίς ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραάμ ὅτι θηλάζει παιδίον Σάρρα; ὅτι ἔτεκεν υἱὸν ἐν τῷ γῆρα μου; Καὶ ἠύξήθη τὸ παιδίον, καὶ ἀπεγαλακτίσθη, καὶ ἐποίησεν Ἀβραάμ δοχὴν μεγάλην, ἧ ἡμέρα ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαάκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἀνὴρ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Δᾶν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωῆ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ στεῖρα, καὶ οὐκ ἔτικτε. Καὶ ὤφθη Ἄγγελος Κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἰδοὺ σὺ στεῖρα, καὶ ἐν γαστρὶ ἔξεις, καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ νῦν φύλαξαι δὴ μὴ πίης οἶνον καὶ σικερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον. Ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔξεις, καὶ

τί-

τέξη υἱόν, καὶ σίδηρος οὐκ ἀναθήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὅτι Ναζηραῖον τῷ Θεῷ ἔσται τὸ παιδάριον ἐκ τῆς γαστροῦ. Καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ, καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, λέγουσα. Ὅτι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἦλθε πρὸς με, καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ὡς ὄρασις Ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ, ἐπιφανῆς σφόδρα, καὶ εἶπεν. Ἴδου ἐν γαστρὶ ἐξεῖς, καὶ τέξη υἱόν· καὶ νῦν φύλαξε, καὶ μή πιῆς οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον, ὅτι Ναζηραῖον Θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστροῦ ἕως θανάτου αὐτοῦ. Καὶ ἐδεήθη Μανωῆ τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν. Ἐν ἐμοὶ Κύριε ὁ ἄνθρωπος, ὃν ἀπέστειλας πρὸς ἡμᾶς, ἐλθέτω δὴ, καὶ φωτισάτω ἡμᾶς, τί ποιήσωμεν τῷ παιδαρίῳ τῷ τικτομένῳ. Ἦλθε δὲ ὁ Ἄγγελος πρὸς Μανωῆ, καὶ εἶπεν. Ἀπὸ πάντων ὧν εἶπον πρὸς τὴν γυναῖκά σου φυλαξάσθω. Ἀπὸ παντός ὃ ἐκπορεύεται ἐξ ἀμπέλου, οὐ φάγεται, καὶ οἶνον καὶ σίκερα μὴ πιέτω. Καὶ εἶπε Μανωῆ πρὸς τὸν Ἄγγελον Κυρίου. Τί ὄνομά σοι; ἵνα ὅταν ἔλθῃ τὸ ῥῆμά σου δοξάσωμέν σε; Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου. Ἰνατί ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου; καὶ αὐτὸ ἐστὶ θαυμαστόν. Καὶ οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ Ἄγγελος Κυρίου ὀφθῆναι πρὸς Μανωῆ, καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος, Παρακαλεῖτε παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν

καρδίαν Ἱερουσαλήμ· παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινώσις αὐτῆς· λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἁμαρτία, ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, πᾶν ὄρος καὶ βουνός ταπεινωθήσεται. Καὶ ἔσται τὰ σχολιὰ εἰς εὐθειαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας. Καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών· ὑψώσον τὴν ἰσχυί τὴν φωνήν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ, ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ἐγὼ ἐπακούσομαι ὁ Θεός Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς, ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέων ποταμούς· καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγὰς ποιήσω τὴν ἐρημον εἰς ἔλη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανός ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι βράναι τωσαν δικαιοσύνην, ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε, καὶ ἀκουσὸν γενέσθω τοῦτο ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Λέγετε, ὅτι ἐρρύσατο Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ, καὶ ἐάν διψήσωσι δι' ἐρήμου, ἐξάξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφράνθητι στεῖρα ἢ οὐ τίκτουςα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μάλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Εἰς τὴν Διτὴν στιχηρὰ ἰδιόμ. ἡχ. α΄.

Σταλάξατε τὰ ὄρη γλυκασμὸν, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνια σκιρτήσατε ὅτι ἐτέχθη ἐκ τῆς Ἑλισάβετ, ὁ μέλλων ἐφ' ὑμᾶς αὐλίξασθαι, ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, ὁ λύσας ἐν τῷ τίκτεσθαι, τοῦ Πατρὸς τὴν ἀφωμίαν· διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ, Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η θεοσήμαντος φωνῆ, τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος, ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, ὁ Χριστομαρτύρητος πρῶτος τῶν Προφητῶν, τὰς ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβείας ποιούμενος, ἐξαίρετως τὴν ποίμνην σου, μνημόνευε, τοῦ σώζεσθαι ἄτρωτον.

Κήρυξ γέγονας τοῦ Ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, Ἰωάννη Προφήτα καὶ Πρόδρομε, προφητεύεις τὰ μέλλοντα, καὶ προλέγεις τοὺς πέρασιν. Ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν, καὶ παρέχων τοὺς πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἡχ. πλ. α. Ἀνδρέου Κρήτης.

Τὸν ἐν Προφήταις ὄρον, καὶ ἀρχὴν Ἀποστόλων, τὸν ἐπίγειον Ἄγγελον, καὶ οὐράνιον ἄνθρωπον, τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τὸν στρατιώτην καὶ Πρόδρομον Χριστοῦ, τὸν ἐξ ἐπαγγελίας προσκιρτήσαντα, καὶ προκηρύξαντα προτότοκον τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, σήμερον ἡ Ἑλισάβετ τίκτει καὶ χαίρει, καὶ θαυμάζεται Ζαχαρίας παρὰ τῆς γερουσίας,

(TOM. B').

τὴν σιωπὴν ὡς κλοιὸν ἀποθέμενος, καὶ ὡς γεννήτωρ τῆς φωνῆς προφητεύει σαφέστατα. Σὺ γὰρ παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, καὶ πορεύσῃ ὁδὸς ἐτοιμάσαι αὐτοῦ· Διὸ Ἄγγελε, Προφήτα, Ἀπόστολε, στρατιώτα, Πρόδρομε, Βαπτιστὰ, καὶ κήρυξ τῆς μεταγοίας, καὶ ὁδηγὲ τοῦ φωτὸς, ὡς φωνὴ τοῦ λόγου, ἀπαύστως πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον Μακαρίζομέν σε. Ἀπόστιχα ἰδιόμελα, ἡχ. β΄.

Τὸν ἐκ Προφήτου Προφήτην, καὶ τῆς στείρας τὸ βλάστημα, τὸν ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ὑπὲρ ἅπαντας, τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, Ἰωάννην τὸν ἐνδοξόν, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτὸν, Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Πρόδρομε, ὡς ἔχων παρρησίαν, ἐν τῇ σεπτῇ σου γενήσει, δυσώπησον Χριστὸν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ηλθεν ἡ φωνὴ τῆς χάριτος τοῦ Λόγου, ὁ τοῦ ἡλίου κήρυξ, γεννηθεὶς σήμερον, ἐκ στείρας τῆς ἀγόνου ἐξ ἐπαγγελίας, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος. Λαοὶ ἀγαλλιάσθε ἦλθεν εὐτρεπίσαι τὴν ὁδὸν, ἡμῖν τῆς σωτηρίας· ὃν καὶ σκιρτήσας προσεκύνησεν, ἐν τῇ νηδυῖ ὄντα

τῆς μητρὸς, τὸν ἀμὸν τὸν αἶ-
ροντα, τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου,
καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ σὺ Παιδίον Προφήτης Ἰψίτου.

Ο ἐκ κοιλίας μητρὸς ἁγιασθεῖς,
καὶ τῆς προφητείας δεξιόμενος
τὸ πλήρωμα, σήμερον ἐκ στεῖρας
γεγέννηται, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευ-
σιν κηρύττων τρανῶς, Μετανοεῖτε·
ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρα-
νῶν.

Δόξα ἤχ. πλ. δ' Κασσίας Μοναχῆς.

Ησαίου νῦν τοῦ Προφήτου, ἡ φωνὴ
σήμερον, ἐν τῇ τοῦ μείζονος Προ-
φητῶν κηρύσει, Ἰωάννου πεπλή-
ρωται. Ἰδοὺ γὰρ φησὶν ἀποστε-
λῶ τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προ-
σώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν
ὁδόν σου. Οὗτος οὖν ὁ τοῦ ἐπου-
ρανίου Βασιλέως στρατιώτης
προδραμῶν, ὡς ἀληθῶς εὐθείας ἐ-
ποιεῖ, τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, Ἄγγε-
λος δὲ τὸν βίον ὑπάρχων· ἀγγελί-
αν γὰρ παντελεῖ, καὶ σωφροσύ-
νην ἀσπασάμενος, εἶχε μὲν τὸ
κατὰ φύσιν, ἔφυγε δὲ τὸ παρὰ φύ-
σιν, ὑπὲρ φύσιν ἀγωνισάμενος·
αὐτὸν ἅπαντες πιστοὶ, ἐν ἀρεταῖς
μιμούμενοι, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν
δυσωπήσωμεν, εἰς τὸ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν
Παρθένον Μαριάμ διαλεγομένην,
τί παραγέγονας πρὸς με, ἡ Μή-
τηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ Βασιλέα

βαστάζεις, καγὼ στρατιώτην· σὺ
τὸν Νομοδότην, καγὼ τὸν Νομο-
θέτην· σὺ τὸν Λόγον, καγὼ τὴν
φωνήν, τὴν κηρύξασαν τὴν βασι-
λείαν τῶν Οὐρανῶν.

Ἀπολυτικ. ἤχος δ'.

Προφήτα καὶ Πρόδρομε τῆς πα-
ρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημη-
σαί σε οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ
πόθῳ τιμῶντές σε· στεῖρωσις γὰρ
τεκούσης, καὶ πατρὸς ἀφωνία,
λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ καὶ σεπτῇ
σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ
τοῦ Θεοῦ κόσμῳ κηρύττεται.

Καὶ Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀ-
πόκρυφον.

Εἰς τὸν δρθρον τὰ αὐτὰ, καὶ μετὰ
τὴν ἀ' στιχλ. Κάθ. ἤχ. δ'.

Καταπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν ἐβλάστησεν ἡμῖν, τοῦ Ζα-
χαρίου ὁ βλαστὸς, καὶ εὐφραίνει
νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν,
τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ
Προφητῶν ἡ κρηπίς· ὄθεν τοῦ Χρι-
στοῦ, ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ
Μάρτυς ἀψευδῆς τῆς παρουσίας
αὐτοῦ· πνευματικοῖς οὖν ἄτμασι,
συμφώνως τῷ Βαπτιστῇ ἐκβοήσω-
μεν, Προφήτα Κήρυξ, τῆς ἀλη-
θείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡ-
μᾶς.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ
φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς
νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν
τῇ ἀσπρόῳ Συλλήψει σου Θεοτό-
κε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον,
ράβδον Ἀαρῶν τὴν βλαστήσασαν,

καὶ

καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστῳρ σου, καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Μετὰ τὴν 6'. στιχολογίαν, Κάθισμα ἤχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Χριστοῦ παρουσίας ἡ ἀπαρχή, παραδόξως ἐτέχθη ὡς ἀληθῶς, Ἰωάννη πανεύφημε, τῶν Προφητῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, ὑπάρχων ἐκραύγαζες· Μετανοεῖτε· ἤγγικεν οὐρανῶν τὸ Βασιλεῖον· ὅθεν ἐτοιμάσας, τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, τῆς χάριτος Πρόδρομος, ἀνεδέιχθη· τοῖς πέρασιν, Βαπτιστὰ καὶ Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῶ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρῆσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένη Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἐπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύννας ὁ ἄθλιος, οἴμοι τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ; ἤνιχα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενου, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα ἤχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν.

Αγαλλιᾶσθω ὁ πατήρ, μήτηρ

εὐφραίνου, ὅτι Προφήτην ἐπὶ γῆς ἔτεκες σήμερον, τὸν Θεόκλητον Πρόδρομον ἐξ ἐπαγγελίας· ἡ στεῖρα βρέφος θηλάζει τὸν Βαπτιστὴν, καὶ χαίρει ὁ Ζαχαρίας τῷ τοκετῷ, λέγων, γλῶσσά μου λέλυται, τῇ σῇ προόδῳ ἐν γῆ, λύχνε τοῦ μεγάλου Φωτός· ὄντως θαῦμα παράδοξον.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἀσωμάτων σου Χριστέ καὶ τοῦ Προδρόμου, τῶν Μαθητῶν καὶ Προφητῶν καὶ τῶν Μαρτύρων, τῶν Ἁγίων ἀπάντων καὶ τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις τῆς Ἀπειράνδρου καὶ ἀγαθῆς, Μητρὸς σου ἐκδυστωπούμενος δίδου ἡμῖν, τῷ φωτί σου πορεύεσθαι, καὶ καταξιώσον ἡμᾶς, τυχεῖν τῆς Βασιλείας σου, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου.

Οἱ Ἀναβιβασταὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχος. Προκειμένον ἤχος δ'. Καὶ σὺ Παιδίον Προφήτης Ὑψίστου· στίχος· Βύλογοτος Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν,

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνέλαβεν Ἐλισάβετ, ἡ γυνὴ Ζαχαρίου.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἤχος πλ. 6'. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου· τὸ, Κύριε ἐλεησον, 6'. οἱ Κανόν. τῆς Θεοτόκου, καὶ ὁ παρών. Ὡδὴ α'. ἤχος δ'.

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Κοσμεῖται τὴν χάριν νῦν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Πνεύματος, καὶ κα-

ταφαιδρύνεται, και ώραίζεται, ρύγματος, αγνωμοσύνην Ἰουδαίων
 τὴν γενέθλιον, ἡμέραν τοῦ Προ- λαοῦ.
 δρόμου, εὐφροσύνως ἄγουσα, και
 ἀναμέλπουσα.

Ο Κήρυξ τῆς χάριτος, και
 ἐωσφόρου φαιδρότερος, τῆς δόξης
 τὸν Ἥλιον, μὴνυει σήμερον, και
 τὴν ἔλλαμψιν, αὐτοῦ νῦν προκη-
 ρύττει, ἐν πᾶσι τοῖς πέρασιν, αὐ-
 γάζειν μέλλουσαν.

Νύξ τῆς ἀθεότητος, ἐν τῇ γεν-
 νήσει σου Πρόδρομε, ἐκ γῆς ἀ-
 πελαύνεται, και αἱ τῆς χάριτος,
 ἐν τοῖς πέρασιν ἀκτίνες ἐφαπλοῦν-
 ται· σὺ γὰρ τὸν ἀνέσπερον, μὴ-
 νύεις Ἥλιον. Θεοτοκίον.

Γνώσιν τῆς συλλήψεως, τῆς
 σῆς δεικνύει ἡ κύησις, τῆς στεί-
 ρας Πανάχραντε, προκαταγγέλ-
 λουσα, και μὴνούουσα, τὸν ἀσπο-
 ρὸν σου Τόκον· καρπὸν ἐξ ἀκάρ-
 που γὰρ νηδύος, ἤνεγκε.

Καταβασία. Ἄνοιξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ Γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Ηχος τῆς ἐκ στείρας σου προό-
 δου, δεσμὰ διαλύσας πατρικῆς,
 φωνῆς κηρύττει ἐνδοξε, λαμπρῶς,
 τῆς ὑπὲρ ἔνοιαν, Χριστοῦ συγ-
 καταβάσεως, τὰ θεῖα νῦν προμη-
 νύματα.

Στείρας ἐξ ἀκάρπου ἐκπλαστή-
 σας, ὁ τῆς εὐχαρπίας μὴνυτής,
 τῆς ἐν Χριστῷ ἐξέτεμε, τὴν ἄγο-
 νον και ἀκαρπον, ἀξίνην τοῦ κη-

Χάριτος τῆς νέας αἱ ἀκτίνες,
 ἐξέλαμψαν σήμερον φαιδρῶς, τῇ
 σῇ γεννήσει Πρόδρομε, και πα-
 λαιὰ αἰνίγματα, και οἱ σκιῶδεις
 γράμματος, μεταχωρεῖν τύποι
 ἀπήρξαντο. Θεοτοκίον.

Ελυσεν ὁ Τόκος σου Παρθένε,
 δεσμὰ καταδίκης τῶν βροτῶν, και
 ἑαυτῷ συνέδησεν, ἡμᾶς διὰ τῆς
 χάριτος, ἐπευλογήσας ἅπαντας,
 τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας-

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους
 Κέθισμα· ἤχος δ'.

Κατεπλήγη Ἰωσήφ.

Ωσπερ Ἥλιος φαιδρὸς, τῆς
 Ἐλισάβετ ἐκ γαστρὸς, ἐξανέτειλεν
 ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ υἱός, και
 τοῦ πατρὸς διαλύει τὴν ἀφωνίαν,
 και πᾶσι τοῖς λαοῖς, ἐν παρρη-
 σία πολλῇ, εὐθύνατε βοᾶ, τὰς
 τοῦ Κυρίου ὁδοῦς· και γὰρ αὐτὸς
 ἐλεύσεται, και σώσει τοὺς πρὸς
 αὐτὸν ἐπιστρέφοντας· ὃν προκη-
 ρύξας ὦ Ἰωάννη, ἰκέτευε τοῦ
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτο-
 κίον. Ὁρα ὀπισθεν.

Ὠδὴ Δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ρεῖθρα ἐτοιμάζουσιν οἱ ποταμοί,
 και ὁ Ἰορδάνης τὰ νάματα, προ-
 ευτρεπίζει τῷ Δεσπότη ἑαυτοῦ,
 τὸν βαπτιστὴν θεώμενος, τούτου
 νῦν ἐκ στείρας τικτόμενον.

Αἰ τῆς ἀγαθότητος τοῦ Ποιη-
τοῦ, δωρεαὶ προκύπτουσιν ἄνω-
θεν, τοῦ ἑωσφόρου, διανίσχοντος
ἐν γῆ, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπιλαμψιν,
καὶ ἐπιδημίαν κηρύττοντος.

Σάλπιξ μεγαλόφωνος ἐπὶ τῆς
γῆς, σήμερον ἐκ στείρας προέρ-
χεται, ὁ Ἰωάννης, καὶ μηνύει
τοῖς βροτοῖς, τὸν Βασιλέα Κύ-
ριον, ἐξ Ἀγνῆς ἀφράστως τικτό-
μενον.

Θεοτοκίον.

Ως οὔσαν ἐκπλήρωμα τῶν ἐν
σκιᾷ, τύπων καὶ συμβόλων Πα-
νάχραντε, πάντες Προφῆται, σὲ
ἀνύμνησαν φωναῖς, προμηνυού-
σαις ἅπασι, τὰ σὰ μεγαλεῖα καὶ
θαύματα.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὠδὴ Β΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ρώννυται ἢ πρότερον, φύσις ἐ-
ξασθενήσασα, πρὸς τὴν τῶν καλῶν
καρπογονίαν, ἐκ τῆς ἀκάρπου μή-
τρας τεχθέντος σου, καὶ βρο-
τοῖς κηρύττεται ζωὴ, ἐν τῇ ἀπο-
τέξει σου, παναοίδιμε Πρόδρομε.

Ο λύχνος ὁ ἄσβεστος, ἐκ στεί-
ρας προερχόμενος, μηνύει τὸν Ἥ-
λιον τῆς δόξης, ἐκ τῆς Παρθένου
ἐξανατέλλοντα, πάντας τοὺς ἀν-
θρώπους τῷ φωτὶ, τῆς συγκα-
ταβάσεως, καταυγάζοντα χάριτι.

Δεσμοῦνται πολύφθογοι, γλῶσ-
σαι τῆς ἀθεότητος, καὶ χεῖλη πλα-
τύνονται εἰς δόξαν Θεοῦ· τοῦ

Προδρόμου ταύτην ἐν τῇ γῆ,
σήμερον μηνύοντος, καὶ τρανώς
προκηρύττοντος,

Θεοτοκίον.

Ρήμασι τὴν δόξαν σου, ἡ Ἐλι-
σάβητ Ἀχραντε, τοῖς προφητι-
κοῖς δοξολογοῦσα, τὰ μεγαλεῖα
τοῦ θείου Τόκου σου, χαίρουσα
ἐκήρυττε τρανώς· σὺ ὑπάρχεις
πάντων γὰρ, εὐφροσύνη καὶ καύ-
χημα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Ρομφαίαν Πρόδρομε δίστομον,
τὴν Γέννησιν τὴν σὴν ὁ πολέμι-
ος, ἐχθρὸς ἐδέξατο· σὺ γὰρ τὴν
τούτου ἀναίρεις, καὶ τὴν ἀνθρώ-
πων ζώωσιν ἀνεκήρυξας.

Ο θεῖος πλοῦτος διέκυψεν, ἐξ
ὑψους Θεϊκοῦ εἰς τὰ σύμπαντα,
τῆς τῶν βροτῶν ἐμφανῶς, υἰοθε-
σίας καὶ χάριτος, τοῦ ταύτης
τικτομένου σήμερον Κήρυκος.

Μῦρα εὐώδη ἡ ἔρημος, ἐκβλύζει
νοητῶς τὰ μηνύματα, ἐν τῇ
γεννήσει σου, τῇ ἐκ τῆς στείρας
πανεύφημε, τοῦ ἀκένωτου μύρου
εἰσδεξομένη Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Γνωρίσας μόνην σε Δέσποινα,
Μητέρα τοῦ Θεοῦ προεσκήρτησεν
ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐν τῇ μητρῴᾳ
νηδύν Ἀγνή, καὶ τὰ σὰ μεγαλεῖα
ροανεκήρυξεν.

Κον-

Κοντάκ. ἤχ. γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Η πρὶν στεῖρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν πρόδρομον τίκει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, πάσης τῆς προφητείας· ὃν γὰρ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, τοῦτον ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφήτης κήρυξ, ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ καδ'. Τὸ γενέθλιον τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχ. Ζαχαρία χόρευε σὺν τῇ σύζυγῳ.

Οὐ πολλὰ μὲν τίκτοντες, ἐν δὲ καὶ μέγα.

Πρόδρομον ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα γείνατο μήτηρ.

Ο προφήτης οὗτος καὶ μείζων προφήτου γενόμενος Ἰωάννης ἦν υἱὸς Ζαχαρίου ἱερέως, καὶ Ἑλισάβετ συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ Σύναξις τῶν δικαίων Ζαχαρίου καὶ Ἑλισάβετ.

Ἦδὴ Ζ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ο ποιῶν πάντα τῷ Πνεύματι ὡς Κύριος, καὶ Ποιητὴς τοῦ παντός, ἐκ στεριευούσης καρπὸν, παρήγαγε σήμερον, μητρὸς τὸν Πρόδρομον, προμηθύοντα, καρποφορεῖν τὴν ἀκαρπον, τῶν βροτῶν φύσιν τὰ θεῖα.

Νεκρωθεῖσαν τὴν μητρώαν ὡς ἐ-

ζώωσε, Μήτηραν τῷ τόκῳ σου, ὁ ζωοδότης Χριστὸς, διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ σου ἀνέστησε, καὶ ἀνέβρωσε, νενεκρωμένας Πρόδρομε, τῶν βροτῶν τὰς προσδοκίας.

Υπὲρ ἡλίον ἡ ἔρημος φωστῆρά σε, θεῖον πανεύφημε, εἰσδεχομένη τερπνῶς, διὰ σοῦ φαιδρύνεται καὶ ὠραίζεται, καὶ σὺν ἅπασιν, ὕμνολογεῖ τὸν Κύριον, καὶ Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ιδεῖν Ἀχραντε τὴν δόξαν σου οἱ Δίκαιοι, πάλαι ἐξήτησαν, ἣν καθροῶμεν ἡμεῖς, καὶ πιστῶς γεραίρομεν, σὲ καὶ κραυγάζομεν, Ὑπερένδοξε, εὐλογημένος Δέσπονα, ὁ Καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ἦδὴ Η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ κζμίνῳ.

Φίλος καὶ Ἀπόστολος τοῦ κτίστου, καὶ κήρυξ καὶ Βαπτιστὴς καὶ θεῖος Πρόδρομος, Μάρτυς καὶ Διδάσκαλος, μεσίτης καὶ Ἄγγελος, καὶ λειτουργὸς καὶ πρεσβευτὴς ἡμῶν πανεύφημε, ὑπάρχων, ἐκ τῆς στεῖρας προτληθες, ταῦτα προμηθύων ἐν λόγοις τε καὶ ἔργοις.

Ηνοικται ταμεῖα τῶν Χαρίτων, τῆς νέας τε Διαθήκης Χριστοῦ Πρόδρομε, καὶ Ουσιῶν ἔθιμα, ἐν τῇ ἀποτέξει σου, τῶν παλαιῶν ἐκλείσθησαν, καὶ ἀπεσπάρθησαν, ὁ νέος δὲ λαὸς ἀναμέλπει, καὶ

ὑπε-

ὑπερυψοῖ τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως ἄνθη τερπνὰ τοῦ Θείου Λόγου, συμπλέξαντες ἐγκωμίοις σοι τὸν στέφανον, σήμερον προσαγόμεν, Πρόδρομε πανεύφημε, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν, τῷ σεφοδότῃ Χριστῷ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο πρώην δεσμὸς τῆς ἀφωνίας, ἐλύθη Παρθένε τῇ κυήσει σου, καὶ χεῖλη ἠνοιγήσαν, εἰς αἶνον τοῦ τόκου σου, ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε, καὶ ἐκβοώντων αὐτῷ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγείς.

ᾠδὴ Θ΄. Ἄπας γηγενής.

Πύλαι τοῦ φωτός, τοῦ Θείου ἀνοίγεσθαι, σήμερον ἄρχονται, καὶ ἐναποκλείεσθαι, ταμεῖα σκότους προκαταγγέλλεται· ὁ Κήρυξ γὰρ καὶ Πρόδρομος, Χριστοῦ εἰς φῶς προελθὼν, τὸ τοῦ βίου, ταῦτα ἀνεκήρυξε, καὶ πατρῶα φωνῇ ἐβεβαίωσεν.

Ομβρος νοητὸς, ἀνίκμου νεφέλης δέ, ρίζης ὁ Πρόδρομος, βεῖθρον τὸ οὐράνιον, τοῦ τῆς εἰρήνης πᾶσιν ἐκήρυξε, ποταμοῦ παραγίνεσθαι, εἰς ἀνακαίνισιν, τῶν ἀνθρώπων, φύσεως ἐν Πνεύματι, τοὺς καρπούς πληθυνούσης τῆς χάριτος.

Ωσπερ οὐρανός, ἀστροῖς καταυγάζεται, καὶ ὠραίζεται, τοῦ Προδρόμου σήμερον, ἡ Ἐκκλησία ταῖς Θεαῖς χάρισι, καὶ εὐφημεῖ τὴν γέννησιν αὐτοῦ δοξάζουσα, καὶ αἰνοῦσα, τὸν τῶν ὄλων Κύριον, ὄντων τῶν κρειττόνων ὡς πρόξενον.

Θεοτοκίον.

Υδωρ τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ Θεοῦ μφευτε, βλύσαν ὁ Κύριος, ἐπλυνεν ἡγίασεν, ἡμᾶς τοὺς πίστει εἰσδεξαμένους αὐτόν, καὶ κληρονόμους ἐδειξε τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἀνυμνοῦντας, τὴν αὐτοῦ χρηστότητα, καὶ σὲ πόθῳ θερμῶς μεγαλύνοντας.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκούσθητε.

Τὸ τοῦ Προδρόμου σήμερον, χαροποιὸν Γενέθλιον, τὸ σκυθρωπὸν διαλύει, τῆς τοῦ πατρὸς ἀφωνίας, καὶ τῆς τεκούσης στειρώσειν μνηύει δὲ τὴν παροῦσαν, χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν διὸ καὶ πᾶσα ἡ Κτίσις, αὐτὸ φαιδρῶς ἑορτάζει.

Θεοτοκίον.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, καὶ Μάρτυρες θεοφρόνως, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τρανῶς καθωμολόγησαν, Θεὸν τῶν ὄλων Πάναγνε· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, οἱ διὰ σοῦ λυτρωθέντες, τῆς παλαιᾶς καταδίκης.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ψάλλομεν στίχ. δ΄. εἰς πλ. δ΄.

Ω

Ἐ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, ἐκ γηραλαίας μητρὸς, Θεοῦ Λόγου προάγγελος, Ἰωάννης σήμερον, προελθεῖν κατεπείγεται, τὴν δεσμευθεῖσαν γλῶσσαν τρανώτατα, διὰ τοῦ τόκου εὐλαλον δείκνουσιν ὦ τῆς ἀφάτου σου, προμηθείας Δέσποτα, δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, μητρικῆς στειρώσεως, διαλύει τὸ ἐγκλημα, ὁ ἐν πνεύματι, καὶ δυνάμει ἐλθὼν Ἡλιοῦ, ὁδὸν Κυρίου ἐτοιμαζόμενος ὦ τῆς ἀφράστου σου, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ προκηρύξας Χριστοῦ, πρὸς ἀνθρώπους τὴν κένωσιν, ὑπεράνω δείκνυται, πάντων αὐτοῦ τῆ φωνῆ, καὶ τῆ τεχούτῃ λύει τὴν στειρώσιν, δυνάμει θείᾳ, καὶ Ζαχαρίου φωνῆν ὦ τῶν μεγάλων σου, θαυμασιῶν Δέσποτα, δι' ὧν Χριστέ, σῶσον τοὺς τιμῶντάς σου, τὸν μέγαν Πρόδρομον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος, ὑπεράνω δείκνυται, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, καὶ παρουσίας Χριστοῦ προάγγελος, ὁ προσκιρτήσας ἐν τῇ νηδύϊ Μητρὸς ὦ τῶν μεγίστων σου,

δωρεῶν φιλάνθρωπε, δι' ὧν Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς παντοδύναμος·

Δόξα ἤχος πλ. β'. Ἀνατολίου

Ἀστὴρ ἀστέρων Πρόδρομος, στειρωτικῆς ἐκ νηδύος, ἐπὶ γῆς τίκτεται σήμερον, Ἰωάννης ὁ θεοπόθητος, καὶ Χριστοῦ ἐπιφαίνει τὴν αὐγὴν, ἀνατολὴν τὴν ἐξ ὕψους, εἰς εὐθεῖαν πιστοῖς διαβάσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκ· Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις. Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς, ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων τοῦ ἁγίου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ. καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ ἁγίου Ὡδῆ γ' καὶ ς'. Προκείμενον ἤχος βαρῦς. Εὐφρανθήσεται Δίκαιος ἐν Κυρίῳ στίχος. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἢ δετέπιστεύσαμεν. Ἡ νῦν προέκοψεν, ἢ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μήχοιταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ. Ἄλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιήσθε εἰς ἐπιθυμίᾳς. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῆ πίστει, προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὅς μὲν πε-

τεύει

στεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθε-
νῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων,
τὸν μὴ ἐσθιοντα μὴ ἐξουθενεῖτω,
καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθιοντα μὴ
κρινέτω. ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προ-
σελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλ-
λότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ
στήκει, ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ-
δυνατός γάρ ἐστὶν ὁ Θεὸς στήσαι
αὐτόν.

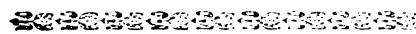
Ἀλληλούϊα. ἤχ. γ'. Εὐλόγητός Κύ-
ριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Στίχ. Καὶ σὺ Παιδίον Προφήτης Ἰ-
ψίστου κληθήσῃ...

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀ-
νατάξασθαι διήγησιν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

25. Ἰουνίου. Τῆς ἀγίας ὀσιομάρ-
τυρος Φευρωνίας.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξον
ψάλλομεν στιχ. τοῦ προδρόμου 3. ἤχ.
δ'. Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν
φύλ. 329. καὶ τῆς ὀσίας 3.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἀθλησιν ὑπέμεινας, τῇ σῇ πα-
λαιστρα κατὰλληλον, Φευρωνία
πανεύφημε, ἰδρωσιν ἀσκήσεως,
μαρτυρίου αἷμα συγκερασαμένη.
Ὅθεν καὶ στέφανον διπλοῦν, ὁ
εὐεργέτης σοι ἐχαρίσατο· πρὸς
δὲν καὶ ἀνελήλυθας, πεποικημένη
λαμπρότητι, ὡς παρθένος πανά-

μωμος, καὶ ὡς μάρτυς ἀήττητος.

Κάλλει τῷ τοῦ σώματος, ἡ ὡ-
ραιότης ἢ ἔνθεος, τῆς ψυχῆς σου
σηνέδραμεν· ὡς κρίνον γὰρ ἐλαμ-
ψας, ἐν μοναῖς ὀσίαις, ἐκλελευ-
κασμένη, καὶ ταῖς τοῦ αἵματος
βροαῖς, πεφοινιγμένη νύμφη πανά-
μωμε· διό σε καὶ οὐράνιος, τερπνός
ἐδέξατο θάλαμος, καὶ παστὰς ἀ-
κατάλυτος, ὡς παρθένον καὶ
μάρτυρα.

Κύκλω παρενέβαλε, σοῦ Φευ-
ρωνία πανεύφημε, ὁ ρυόμενος
ἄγγελος· ἐκβρέφους γὰρ Κύριον,
φοδουμένη ὠφθης, καὶ ἀνακειμένη,
ὡς περ ἀνάθημα τερπνόν, τεττηρη-
μένον τῷ παντοκράτορι· ἐντεῦθεν
κατεπάτησας, τὴν τοῦ Σελήνου
παράνοϊαν, καὶ στεφθεῖσα ἀνέδρα-
μες, πρὸς Χριστὸν τὸν νυμφίον
σου.

Δόξα ἤχος πλ. β'. Ἀστὴρ ἀστέρων
φύλ. 840. καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον.
Ἀπόσιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον τοῦ
προδρόμου, καὶ τῆς ἀγίας. Ἡ ἀμνάς
σου Ἰησοῦ φύλ. 6. καὶ τῆς ἡμέρας.
Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τοῦ πορδρόμου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κέ. μνήμη τῆς ἀγί-
ας ὀσιομάρτυρος Φευρωνίας.

Αὕτη ἦτον ἀπὸ τὴν Νυσίβην τῆς
Ἀντιοχείας· ἔζη ἐπὶ Διοκλητια-
νοῦ βασιλέως ἐν ἔτει 288· ἐ-
πειδὴ δὲ ἐκήρυττε παρῆρησῖα τὸν
Χριστὸν, Θεὸν, συλλαμβάνεται
ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ δι-
από-

αφόρους βασάνους ὑπομείναςα, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ὁρέντιος καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ υἱοὶ Φαρνάκιος, Ἔρωσ, Φίρμος, Φιρμίνος, Κυριακός, καὶ Λογγίνος, ἀθλήσαντες τελειοῦνται ἐν ἔτει 300.

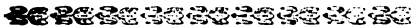
† Ὁ ὄσιος Συμεὼν, καὶ ὁ ὄσιος Διονύσιος ὁ Κτίτωρ τῆς ἐν Ἄθω μονῆς τοῦ Προδρόμου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ὄσιος Δομέτιος ὁ συνασκητῆς τοῦ ἀγίου Διονυσίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Προκόπιος, ὁ ἐν ἔτει 1801 ἀθλήσας τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία καὶ ἀπόλυσις.

26. Ἰουνίου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3. τῆς ἡμέρας, καὶ 3. τοῦ ὁσίου ἤχος πλ. δ'.

Ἢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Δαβὶδ παμμακάριστε, δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν, λαμπρυνόμενος ἄριστα, πρὸς τὸ πρῶτον αἴτιον, τῶν καλῶν ἀνεπετέρωσας, καὶ στίλος ὠφθης φωτοειδέστατος, φωτίζων πάντας λόγοις καὶ θαύμασι, τοὺς προσιόντας σοι, διανοίᾳ πάντοτε θεοπειθεῖ· ὅθεν σε γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν.

Ὁμοιον.

Καθάπερ ὄρνις εὐκέλαδος, ἐν ἀναβάσει φυτοῦ, καλιὰν Πάτερ ἐπηξας, τῷ κρῦει πηγνύμενος, καὶ τῷ θέρει καυσούμενος· χρυσᾶς ἐντεῦθεν, ἔλαβες πτέρυγας, τῆς ἀπαθείας καὶ τελειότητος, καὶ πρὸς οὐράνιον, ὕψος κατεσκηνωσας, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Ὁμοιον.

Θεῖω ἀπαθείας ἔρωτι, φλέξας σαρκὸς ἡδονάς, ἀκατάφλεκτος ἐμεινας, ἐν χερσὶ τοὺς ἀνθρακας, πρὸ προσώπου θεόπνευστε, τοῦ Βασιλέως κατέχων Ὅσιε, ἐκπλητομένου τὴν σὴν λαμπρότητα· ὅθεν παρέσχε σοι, τὰς αἰτήσεις μέγιστον πρὸς τὸν Θεόν, πρέσβυν σε Μακάριε, πλουτήσας χάριτι.

Δύζα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπᾶριον. Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, ρύλ. 7.

Τὸ πρῶτ', κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κς'. Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Οὗτος ὁ ἅγιος κατήγετο ἀπὸ τὴν ἀνατολήν· γενόμενος δὲ μοναχός, ὁσίως καὶ δικαίως βιώσας, καὶ πολλὰ θαύματα ποιήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

27. Ἰουνίου. Τοῦ Ὁσίου πα-
τρὸς ἡμῶν Σαμφῶν τοῦ ξε-
νοδόχου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψαλ. 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ὁσίου
ἤχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ πανεύφημε σαρκὸς, τὰς
ὀρμὰς ἀσκήσεως, καταμαράνας
πυρσεύμασιν, ἔρημον ὤκησας, ὡς
Ἡλίας πάλαι, τὸν νοῦν καθαιρό-
μενος, ἀπαύστοις πρὸς τὸ θεῖον
ταῖς νεύσεσι· καὶ νῦν ἰκέτευε, δω-
ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόσοφε Σαμφῶν, ἀσκη-
ταῖς ἠρίθμησαι, τῇ ἀπαθείᾳ κο-
σμούμενος, καὶ κατεσκήνωσας, ἐν
Μοναῖς ὁσίαις, ἔνθα φῶς τὸ ἀδυ-
τον, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ὅπου πέ-
φυκε· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόπνευστε φωστῆρ, Σαμ-
ψῶν ἐναπέφηνας, φωταγωγῶν τὴν
ὕψηλιον, θαυμάτων λάμψεσι· ψυ-
χοφθόρων νόσων, ἀπελαύνεις ζό-
φωσιν, δαιμόνων ἐκτεμῶν ἀμαυ-
ρότητα· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆ-
ναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρή-
νην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον.
Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας.

Τροπάριον. Ταῖς τῶν δακρύων σου
ροαῖς φύλ. 7. Τὸ πρῶτῃ, κοντάκιον τῆς
ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κζ'. Μνήμη τοῦ Ὁ-
σίου πατρὸς ἡμῶν Σαμφῶν τοῦ Ξενο-
δόχου.

Οὗτος ὁ ἅγιος κατήγετο ἀπὸ
τὴν Ῥώμην· ἔζη ἐπὶ Ἰουστινια-
νοῦ βασιλέως, ἐν ἔτει 541· ὦν
δὲ ἱατρὸς ἔμπειρος, ἐθεράπευσεν
ἀπὸ ἀνιάτόν τι πάθος τὸν βασι-
λέα Ἰουστινιανόν· ὁ δὲ βασιλεὺς
ιδὼν τὴν ἀρετὴν τοῦ ἁγίου τούτου
ἀνδρὸς, τὸν κατέστησε σκευοφύ-
λακα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἐν-
θα ὁσίως βιώσας ἐν εἰρήνῃ ἐκοι-
μήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος
Μάρτυς Ἀνέκτης, ξίφει τελειοῦ-
ται, ἐν ἔτει 298· ἐπὶ Διοκλη-
τιανοῦ Βασιλέως.

† Ἡ ἅγια Ἰωάννα ἡ μυροφό-
ρος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ Ὁσῖος Λουκάς ὁ Ἐρη-
μίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Μάρκος,
καὶ Μαρξία, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία καὶ ἀπόλυσις.

28. Ἰουνίου. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν
Λειψάνων τῶν ἁγίων Ἀναργύ-
ρων Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Ἐσπέρας ψάλλομεν στίχ. 6. ὄρα
ἄπασαν τὴν ἀκολουθίαν Νοεμβρίου 1.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κη'. Ἡ Ἀνακομιδὴ
τῶν Λειψάνων τῶν ἁγίων Ἀναργύρων
Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Οὔτοι οἱ ἅγιοι ὄντες ἱατροὶ τὴν

τέχνην, ἔζων ἐπὶ Διοκλιτιανοῦ βασιλείσσης Θεοδώρας, ἐν εἰρήνῃ Βασιλέως, ἐν ἔτει 292· καὶ ὁ

μέν Κῦρος ἦτον ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὁ δὲ Ἰωάννης ἀπὸ τὴν Ἑδεσσαν τῆς Ἀσίας· ἐπειδὴ δὲ ἐκήρυττον τὸν Χριστὸν, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθησαν· τὰ δὲ τίμια αὐτῶν λείψανα μένοντα κεκρυμμένα διὰ τὴν τότε ἀσέβειαν, εὐρέθησαν ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἣ καὶ μνήμη αὐτῶν ὠρισται νὰ ἐπιτελῆται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Παππίας, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

† Ὁ ὅσιος καὶ δίκαιος Σέργιος ὁ Μάγιστρος, ἀνεψιὸς τῆς

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μακεδό- νιος μελῆδὸν ἐκκοπέεις τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι παῖδες σταυρω- θέντες τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Μάρτυς Δόναγος, ὁ ἐπίσκοπος Λυβίης, πυρὶ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι τρεῖς Μάρτυρες οἱ ἐκ Γαλατίας, ξίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι ἐβδομήκοντα Μάρ- τυρες, οἱ ἐκ Σκυθοπόλεως, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

Οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι Πέτρος καὶ Παῦλος.

29 Ἰανουαρίου. Πέτρου καὶ Παύλου τῶν Ἀποστόλων.

Ἀρχία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, τὸ ἀ.

Ἀντίφωνον τὸ, Μακάριος ἀνὴρ· εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν στιχηρὰ, ἡ· ἦχος β'. αὐτόμελον. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, ἀ-

να-

ναδήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον ; τοὺς διηρημένους τοῖς σώμασι, καὶ ἠνωμένους τῷ πνεύματι, τοὺς Θεοκηρύκων Πρωτοστάτας, τὸν μὲν, ὡς τῶν Ἀποστόλων προεξαρχοντα, τὸν δέ, ὡς ὑπὲρ τοῦς ἄλλους κοπιάσαντα ; τούτους γὰρ ὄντως ἀξίως, ἀθανάτου δόξης, διαδόημασι στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνωδιῶν κάλλεσιν, ἀνυμνήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τῆς Θεογνωσίας τὰς πτέρυγας, τὰς διαπτάσας τὰ πέρατα, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνυψωθείσας, τὰς χεῖρας Εὐαγγελίου τοῦ τῆς Χάριτος, τοὺς πόδας τῆς ἀληθείας τοῦ κηρύγματος, τοὺς ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοῦ Σταυροῦ τὰ κέρατα ; δι' ὧν δαιμόνων ὄφρυν, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις πνευματικοῖς ἄσμασιν, ἐπαινήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον ; τὰ τὴν ἀθεότητα σφάττοντα, καὶ μὴ ἀμβλυνόμενα στόματα, τῆς φρικτῆς τοῦ Πνεύματος μαχαίρας; τὰ Ῥώμης περιφανῆ ἐγκαλλωπίσματα, τὰ πάσης τῆς Οἰκουμένης ἐντροφήματα, τὰς τῆς καινῆς Διαθήκης, θεογράφους πλάκας, νοουμένης ἅς ἐν Σιών, Χριστὸς ἐξεφώνησεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἡχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ Πέτρε φιλεῖς με, τὸ τριττὸν τῆς

ἀρνήσεως ὁ Χριστὸς διωρθώσατο· διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνώστην ὁ Σίμων. Κύριε, πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα ἐπίστασαι· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε· ὅθεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτήρ, Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου, ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι, περιποιησάμην εἰς Σωτηρίαν· αὐτὸν ἰκέτευε, Θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ διὰ σέ Θεοπάτωρ φύλ. 197 Τόμος Α'. Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς ἀ. Ἐπιστολῆς Πέτροῦ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, εὐλογητὸς ὁ Θεός, καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωσαν, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν· εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον, καὶ ἀμόραντον, τετηρημένην ἐν Οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς, τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ Πίστεως, εἰς σωτηριανέτοιμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ· Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι, (εἰ δέον ἐστὶ) λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς Πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυσοῦ τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὐρεθῆ εἰς ἔπαινον καὶ δόξαν καὶ τιμὴν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅν

αὐκ

οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς μὴ ὀρῶντες, πιστεύοντες δὲ ἀγαλλιάσθε χαρᾷ ἀνεκκλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

Καθολικῆς, ἀ. ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί, ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίζατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις. Ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ Ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. Διότι γέγραπται, Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι· καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε. Εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοὶς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαιίας ὑμῶν πατροπαράδοτου ἀναστροφῆς, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς Ἀμνοῦ ἀμώμου, καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ.

Καθολικῆς, ἀ. ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς· τὴν ἀναστροφήν ὑμῶν ἔχοντες καλῆν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,

κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον, εἴτε Βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι, εἴτε Ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις, εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν. Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιούντας, φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνοσίαν. Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δούλοι Θεοῦ. Πάντας τιμῆσατε· τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε· τὸν Θεὸν φοβεῖσθε· τὸν Βασιλέα τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται ὑποτάσσεσθε ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σχολιοῖς. Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνειδήσιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσγων ἀδίκως. Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἀμαρτάνοντες, καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες, καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεοῦ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπαγολουθήσῃτε τοῖς ἰχνεσιν αὐτοῦ. Ὡς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Ὡς λοιδορούμενος, οὐκ ἀντελοιδόρει· πάσγων, οὐκ ἠπειλεῖ· παρεδίδου δὲ τῷ κρτίνοντι δικαίως. Ὡς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι

αὐ-

αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν.

Εἰς τὴν Αἰτὴν στιχηρὰ ἰδιόμ. ἤχ. 6'.
Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Δεῦρο δῆμοι σήμερον, τῶν πιζῶν εὐφῆμως καλλιέρημα, τοὺς τῆς χάριτος ἐκλόγους ὕφαντάς, Πέτρον καὶ Παῦλον, πρέπουσιν ἐγκωμίοις στεφανώσωμεν, ὅτι ἀφθόνως πᾶσι τὸν λόγον καταστειράντες, σὺν τούτοις καὶ τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος κατεπλούτησαν, καὶ τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου ὑπάρχοντες κλήματα, βότρυν ἡμῖν πέπειρον ἐδομήσαντο, εὐφραίνοντα τὰς καρδίας ἡμῶν, πρὸς οὓς βοήσωμεν, ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ, καὶ καθαρῷ συνειδότη λέγοντες· Χαίrete πόρθμευταὶ τῶν ἀλόγων, καὶ ὑπουργοὶ τῶν ἐν λόγῳ· Χαίrete τοῦ παντός Ποιητοῦ καὶ κηδεμόνος ἐκλόγια τερπνά· Χαίrete πρόξενοι τῶν ἀγαθῶν, καὶ διώκται τῶν δολερῶν οὓς ἰκετεύσωμεν πρεσβεύειν ἄξι, εἰρήνην σταθερὰν τῷ Κόσμῳ δωρήσασθαι πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Διδάσκαλον, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀρσενίου ὁ αὐτός.

Τοὺς μαθητάς τοῦ Χριστοῦ, καὶ θεμελίου τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς ἀληθεῖς στύλους, καὶ βάσεις, καὶ σάλπιγγας ἐνθέους, τῶν τοῦ Χριστοῦ δογμάτων καὶ παθημάτων, τοὺς κορυφαίους Πέτρον καὶ Παῦλον, ἅπας ὁ κόσμος ὡς

προστάτας εὐφημήσωμεν. Οὗτοι γάρ διαδραμόντες τὸ κλίτος ὄλον τῆς γῆς, ὡσπερ ἀρότρῳ ἐσπειραν τὴν Πίστιν, καὶ πᾶσι τὴν θεογνωσίαν κατέβλυσαν, τῆς Τριάδος δεικνῦντες λόγον· ὦ Πέτρε πέτρα καὶ κρηπὶς, καὶ Παῦλε σχευὸς ἐκλογῆς, οἱ καὶ ζευκτοὶ βόες τοῦ Χριστοῦ, πάντας εἴλκυσαν πρὸς τὴν θνογνωσίαν, Ἔθνη πόλεις τε καὶ νήσους· Ἑβραίους δὲ πάλιν πρὸς τὸν Χριστὸν ἐπανήγαγον, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Πέτρε Κορυφαῖε τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ Παῦλε θεσπέσιε τῶν ἀγίων Ἐκκλησιῶν, ὁ ρήτωρ καὶ φωστῆρ, τῷ θείῳ Θρόνῳ περιστάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύσατε. Ὁ αὐτός.

Παῦλε στόμα Κυρίου, ἡ κρηπὶς τῶν δογμάτων, ὁ ποτὲ μὲν διώκτης Ἰησοῦ τοῦ Σωτῆρος, νῦν δὲ καὶ πρωτόθρονος, τῶν Ἀποστόλων. γενόμενος μακάριε· ὅθεν ἄρρητα εἶδες σοφῆ, ἕως τρίτου οὐρανοῦ ἀναβάς, καὶ ἔκραζες· Δεῦτε σὺν ἐμοί, καὶ τῶν ἀγαθῶν μὴ στερηθῶμεν.

Ἦχος γ', Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οἱ τῆς ἄνω Ἱερουσαλήμ πολῖται, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, ὁ ρήτωρ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἡ τῆς Τριάδος δυὰς, τοῦ Κόσμου οἱ σαγηνευταὶ, καταλιπόντες σήμερον τὰ ἐπὶ γῆς, ἐπορεύ-

θη-

θασαν ἐν ἀθλήσει πρὸς Θεὸν, καὶ θλίψεις σου, τίς διηγῆσεται, ἐν-
πρεσβεύουσιν αὐτῷ ἐν παρρησίᾳ, δοξε Ἀπόστολε Παῦλε; τοὺς
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. ἤχ. πλ. α. Βυζαντίου.

Η Σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναΐδιος
Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν
Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὐφορα
κλήματα, ὑμεῖς ἐστὲ πανεύφημοι
Ἀποστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν
πέπειρον καὶ τερπνόν, ἐν τοῖς κλά-
δοις ὑμῶν φέροντες· ὃν οἱ πιστοὶ
ἐσθιοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν
πρὸς εὐφροσύνην, Πέτρε ἢ πέτρα
τῆς πίστεως, καὶ Παῦλε καύχη-
μα τῆς Οἰκουμένης, στηρίζατε
ποιμνήν, ἣν ἐκτήσασθε διδαχαῖς
ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε
Παρθένε. Αἱ συνήθεις εὐχαί· εἶτα εἰ-
σερχόμεθα ἐν τῷ Ναῶ, ψάλλοντες τὰ
Απόστιχα ἰδιόμελα, ἤχος α. Ἀνδρέου
Κρήτης.

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς
θλίψεις σου, τίς διηγῆσεται, ἐν-
δοξε Ἀπόστολε Παῦλε; ἢ τίς
παραστήσει τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς
κόπους σου, οὓς ἐκοπίασας ἐν τῷ
Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, ἵνα
πάντας κερδήσῃς, καὶ Χριστῷ
προσαγάγῃς τὴν Ἐκκλησίαν;
ἀλλὰ ταύτην αἰτῆσαι φυλάττειν,
τὴν καλὴν σου ὁμολογίαν, μέχρι
τελευταίας ἀναπνοῆς, Παῦλε Ἀ-
πόστολε, καὶ Διδάσκαλε τῶν Ἐκ-
κλησιῶν.

σιχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς

θλίψεις σου, τίς διηγῆσεται, ἐν-
δοξε Ἀπόστολε Παῦλε; τοὺς
πόνους, τοὺς μόχθους, τὰς ἀ-
γρυπνίας, τὰς ἐν λιμῷ καὶ δίψει
κακοπαθείας, τὰς ἐν ψύχει καὶ
γυμνότητι, τὴν σαργάνην, τοὺς
ραβδισμούς, τοὺς λιθασμούς, τὴν
περίοδον, τὸν θυθόν, τὰ ναυάγια;
θεάστρον ἐγένου καὶ Ἀγγέλοις καὶ
ἀνθρώποις· πάντα οὖν ὑπέμεινας,
ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ,
ἵνα κόσμον κερδήσῃς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ σου· διὸ δυσω-
ποῦμέν σε, οἱ τελοῦντες τὴν μνή-
μην σου πιστῶς, ἀδιαλείπτως ἰ-
κέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους
τῆς Ἐκκλησίας, Πέτρον καὶ Παῦ-
λον εὐφημήσωμεν· ὑπὲρ Ἡλίου
γάρ ἔλαμψαν ἐν τῷ τῆς πίστεως
στερεώματι, καὶ τὰ Ἔθνη ταῖς
ἀκτίσι τοῦ κηρύγματος, ἐκ τῆς
ἀγνοίας ἐπανήγαγον· ὁ μὲν τῷ
Σταυρῷ προσηλωθεὶς, πρὸς οὐ-
ρανὸν τὴν πορείαν ἐποίησατο, ἐν-
θα τῆς Βασιλείας, παρὰ Χριστοῦ
τὰς κλεῖς ἐγκεχειρίστω· ὁ δὲ τῷ
ξίφει ἀποτημηθεὶς, πρὸς τὸν Σω-
τῆρα ἐκδήμησας, ἐπαξίως μακα-
ρίζεται· καὶ ἀμφοτέροι τὸν Ἰσ-
ραὴλ καταγγέλλουσιν, ὡς εἰς αὐ-
τὸν τὸν Κύριον, χεῖρας ἀδίκως
ἐκτείναντα· διὸ εὐχαῖς αὐτῶν Χρι-
στὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοὺς καθ' ἡ-
μῶν κατάβαλε, καὶ τὴν ὀρθόδο-
ξον πίστιν κράτυνον ὡς φιλάν-
θρωπος.

Δόξα. ἤχος πλ. β'. Ἐφραϊμ Καρίας.

Εορτὴ χαρμόσυνος, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασιν σήμερον, ἢ πάνσεπτος μνήμη τῶν σοφωτάτων Ἀποστόλων, καὶ Κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου· διὸ καὶ Ῥώμη συγκαίρει χορεύουσα ἐν ὠδαῖς καὶ ὕμνοις, ἐορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί, τὴν πανσεβάσμιον, ταύτην ἡμέραν βοῶντες πρὸς αὐτούς. Χαῖρε Πέτρε Ἀπόστολε, καὶ γνήσιε φίλε, τοῦ σοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε Παῦλε παμφίλτατε, καὶ Κήρυξ τῆς πίστεως, καὶ διδάσκαλε τῆς Οἰκουμένης, ὡς ἔχων παρρησίαν ζευγος ἀγιόλεκτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος Ἀπολυτικίον. ἤχος. δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων προσβεύσατε, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Καὶ Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἢ συνήθης στιχολογία· μετὰ δὲ τὴν πρώτην στιχολογίαν κάθισμα ἤχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸν βυθὸν τῆς ἀλείας καταλιπὼν, οὐρανόθεν ἐδέξω παρὰ Πατρὸς, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, τῆς τοῦ Λόγου Σαρκώσεως· καὶ παρρησίᾳ πᾶσιν, ἐβόας τῷ Κτί-

στη σου· τοῦ Θεοῦ σε γινώσκω, Υἱὸν ὁμοούσιον· ὄθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ κλειδοῦχος τῆς χάριτος. Πέτρε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον· ὁμοιον.

Ενθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ· τὴν ἐξέτασιν φρίττω τὴν φοβερὰν· τρέμω τὴν ἀπόφασιν, καὶ πτοοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ πυρὸς ὀδύνην, τὸ σκότος τὸν τάρταρον, οἶμοι τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ δίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενου, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν κάθισμα ὁμοιον.

Οὐρανόθεν τὴν κλῆσιν παρὰ Χριστοῦ, κομισάμενος ὄφθης κήρυξ φωτός, πᾶσι τῆς χάριτος, καταλάμψας διδάγμασι· τὴν γὰρ τοῦ νόμου ξέσας, λατρείαν τοῦ γράμματος, καὶ πιστοῖς κατήστραψας, τὴν γνῶσιν τοῦ πνεύματος· ὄθεν καὶ εἰς τρίτον, οὐρανὸν ἐπαξίως, ἐπήρθης μετάρσιος, καὶ Παράδεισον ἐφθασας. Παῦλε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον,

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δὺω λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσης, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφαισιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον κάθισμα.

Ὁμοιον.

Κορυφαίους ὀφθέντας τῶν μαθητῶν, τοὺς μεγάλους φωστῆρας καὶ φαινοὺς, Πέτρον εὐφημήσωμεν, καὶ τὸν πάνσοφον Παῦλον· τῷ γὰρ πυρὶ τοῦ θείου, ἐκλάμψαντες Πνεύματος, τὴν ἀγλὴν τῆς πλάνης, κατέφλεξαν ἅπασαν· ὅθεν καὶ τῆς ἄνω, βασιλείας ὀπλῖται, ἀξίως ἐδείχθησαν, καὶ τῆς χάριτος σύνθρονοι· διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν πταισμάτων ἀφαισιν αἰτήσασθε, τοῖς εορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ Σταύρωσιν. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ ἀ. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχος. Προκείμενον ἤχος δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται. Τὸ, Πᾶτα

πνοή. Εὐαγγέλιον ἐωθινόν, ἀ. φύλ. 74. Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησάν με ὁ Θεός, ἤχος β'. Πέτρε Κορυφαῖε. Ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν. Οἱ Κανόνες τοῦ Κυρίου Ἰωάννου· ὁ εἰς μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς ἡ' καὶ ὁ ἄλλος, εἰς ς'. τὰ Τροπάρια.

Ἦδὴ ἀ. ἤχος δ'. Ὁ Εἰμός.

Οὐκ ἔστι σοι ὁμοιος, δεδοξασμένη ὦ Κύριε· ἐν χειρὶ γὰρ κραταίᾳ, ἠ ἐλυτρώσω τὸν λαόν, ὃν ἐκτήσω ἠ φιλόανθρωπε.

Τὸν Κορυφαιότατον, τῶν Ἀποστόλων σήμερον, ὡς πρωτόκλητον Χριστοῦ, θεοπνεύστοις ἐν ᾠδαῖς, ἐπαξίως ὑμνήσωμεν.

Σὲ ὁ προαιώνιος, προεγνώκως προώρισε, παμμακαρίστε Πέτρε, ὡς προστάτην Ἐκκλησίας καὶ πρόεδρον.

Οὐ σὰρξ οὐδὲ αἷμά σοι, ἀλλ' ὁ Πατὴρ ἐνέπνευσε, τὸν Χριστὸν θεολογεῖν, Υἱὸν Θεοῦ ἀληθινόν, τοῦ Ὑψίστου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὸ ὑπὲρ ἐννοιαν ὄχημα, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ Παρθένον ἀλθῶς, μετὰ τόκον ὑμνήσωμεν.

Ἄλλος ᾠδὴ ἀ. ἤχ. πλ. δ'.

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Ο ὡσπερ ὄντα καλῶν τὰ ἀνύπαρκτα, Χριστὸς τῇ θείᾳ γνώσει, Παῦλε παμμακαρίστε, αὐτὸς ἐκ μητρικῆς, γαστρὸς σε ἐξελέξατο, βαστάσαι ἐναντίων τῶν Ἐθνῶν,

αὐτοῦ τὸ θεῖον ὄνομα, τὸ ὑπὲρ
πάν ὄνομα· ἐνδόξως γὰρ δεδοξα-
σται.

Περιτομὴν μὲν τελῶν ὀκταήμε-
ρον, καὶ ζηλωτῆς πατρῶων Παύλε
παραδόσεων, Ἑβραίων ἐκ σποράς,
φυλῆς Βενιαμίτιδος, ἐν Νόμῳ
Φαρισαϊῶς τε δειχθεὶς, ἠγγήσω πάν-
τα σκύβαλα, καὶ Χριστὸν ἐκέροη-
σας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τὴν ἐτομένην μηνύων σοὶ ἔλλαμ-
ψιν, τῆς εὐσεβείας Παύλε, καὶ
πλάνης τὴν καθαίρεσιν, Χριστὸς
ἐπιφανεὶς, ἐν δρεὶ ἀστραπόμορφος,
τὸ ὄμμα μὲν σκοτιζεὶ τῆς σαρκός,
τὴν ψυχὴν συνετίζει δὲ, τῆς Τρι-
άδος τῇ γνώσει· ἐνδόξως γὰρ δε-
δόξασται. Θεοτοκίον.

Αχραντε Μήτηρ Θεοῦ Παντο-
κράτορος, ἢ Βασιλίδος φυλῆς, Δέ-
σποινα βλαστήσασα, καὶ μόνη τὸν
Θεὸν τὸν πάντων βασιλεύοντα,
γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφῶς, κιν-
δύνων με διάσωσον, τῷ Υἱῷ σου
ψάλλοντα· ἐνδόξως γὰρ δεδόξα-
σται.

Καταβασία ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡδὴ Γ'. Ὁ Εἰσός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ
» πλοῦτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ
» τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ
» Σοφίᾳ Χριστῆ· οὐ γὰρ ἐστὶν
» Ἅγιος, πλήν σου φιλόνηθρον.

Μακάριόν σε, τὸ γλυκύτατον
στόμα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τα-
μείον ἀσφαλὲς τῆς Βασιλείας ἀ-

νέδειξες· διὸ ἀνυμνοῦμέν σε Πέτρε
Ἀπόστολε.

Επὶ τὴν πέτραν, τῆς σῆς Θεολο-
γίας ἐπήξατο, ὁ Δεσπότης Ἰη-
σοῦς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀκλόνητον,
ἐν ἧ' σε Ἀπόστολε Πέτρε δοξά-
ζομεν.

Ως ὑπέρτερος, τῶν Ἀγγέλων ὁ
Πέτρος ἐν σώματι· ἐν γὰρ τῇ ἐ-
πιφανεί, ἐλεύσει, τοῦτον Χριστὸς
ὁ Θεός, Κριτὴν τε καὶ συνέδρον
ἔσεσθαι ἐφῆπεν.

Θεοτοκίον.

Ἄπειρόγαμε, ἢ Θεὸν σαρκωθέντα
κῆσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσ-
βολαῖς, κλονοῦμένον με στερέω-
σον· οὐ γὰρ ἐστὶν Ἀχραντε, πλήν
σου βοήθεια.

Ἄλλοι. Ὁ Σὺ εἶ τὸ σπέρμα.

Σὺ λίθον θεμέλιον, ταῖς τῶν πι-
στῶν ψυχαῖς τέθεικας, πολυτελεῖ,
ἀχρογωνιαῖον, τὸν Σωτῆρα καὶ
Κύριον.

Πάντοτε τὴν νέκρωσιν, τοῦ Ἰη-
σοῦ ἐν τῷ σώματι, εἰλικρινῶς,
Παύλε περιφέρων, ἠξιώθης τῆς
ὄντως ζωῆς.

Παύλε παμμακάριστε, τῷ Θεμ-
λίῳ σου πρέσβευε, τῶν ἀρετῶν,
ἐποικοδομῆσθαι, εὐσεβῶν τὴν
λαμπρότητα. Θεοτοκίον.

Σὲ νῦν μακαρίζουσιν, ὡς προε-
φήτευσας Πάναγνε, αἱ γενεαὶ,
πάντα τῶν ἀνθρώπων, διὰ σοῦ νῦν
σωζόμεναι.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Ἡ ὑπακοή πλ. δ'.

Ποία φυλακή οὐκ εἶχε σε δέσμιον; ποία δὲ Ἐκκλησία οὐκ ἔχει σε ῥήτορα; Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε· εἶδε γάρ σε σκελισθέντα φωτὶ. Ῥώμη σου τὸ αἷμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει· ἀλλ' ἡ Ταρσὸς πλέον χαίρει, καὶ πόθῳ τιμᾶ σου τὰ σπάργανα. Πέτρε τῆς Πίστεως ἡ πέτρα. Παῦλε καύχημα τῆς Οἰκουμένης, ἐκ τῆς Ῥώμης συνελθόντες, ζηρίζατε ἡμᾶς.

Ἰστέον ὅτι, ὅτε λέγεται Ἰσακὸς Κᾶθ. οὐ λέγεται.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ Παρ-
» θένου σαρκωθεὶς, καὶ τὴν φύσιν
» θεώσας· ὃν ἀνυμνοῦντες βοῶμεν,
» δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βροτῶν ἀλιεῖα σε, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστὸς, ἀπειργάσατο θεῖον, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας, πρῶτῳ ἐγχειρίσας τοὺς οἴακας.

Πρὸς σοῦ δυσωπούμενος, ὁ ζωοδότης Ἰησοῦς, δεσμεῖν τε καὶ λύειν, δεδωκώς σοι εὐθύνας, Πέτρε γεννηθήτω μοι ἴλωος.

Χριστοῦ τὰ Βασίλεια, ἀνεωχθή-
» ναι ἐκτενῶς, καθικέτευσον Πέτρε,
» τοῖς τὴν θεῖαν σου μνήμην, πῖσει
» ἀδιστακτῶ γεραίρουσι.

Θεοτοκίον.

Κυρία πανύμνητε, Θεοκυῆτορ,
τοὺς ἐμούς λογισμούς, σαῖς πρεσ-

βείαις ἐκκαθάρασα, δεῖξόν με εὐ-
καρπον, Μήτηρ τοῦ πάντων Θεοῦ.

Ἄλλος. Ἐπέβη: ἐφ' ἵππου;

Επέβη ὡς λέων, ἀγριωπῶς λυ-
μαινόμενος, τὴν Χριστοῦ Ἐκ-
κλησίαν ὁ Σαῦλος ποτέ, τιθασσευ-
θεὶς δὲ θεῖα φωνῇ τοῦ Ἀμνοῦ
τοῦ Θεοῦ, ἦν ἐδίωκε ποιμνην, οἷά
περ Ποιμὴν ἐγχειρίζεται.

Ο μέλλων φωτίζειν, τὴν Οἰκου-
μένην σκοτίζεται. Ἀνανίας δὲ
τούτῳ ἀπέσαλται, τὸ τῆς ψυχῆς
φέγγος διδούς, καὶ τοῦ σώμα-
τος, ἐκ θείας ἐμφανείας, σκευὸς
ἐκλογῆς διδαχθεὶς αὐτόν.

Τῷ Παύλῳ ἀξίως, ἡ Δαμασκὸς
ἐναμβρύνεται· ἐκ γὰρ ταύτης ὡς
ἐκ Παραδείσου ποτέ, ναμάτων οὗ-
τος προήλθε μεγίστη πηγῇ, καὶ
ἐμέθυσε πᾶσαν. τῇ θεογνωσίᾳ ἀ-
φθόνως τὴν γῆν. εοισκίον.

Καθεῖλε δυνάστας, ἀπὸ τῶν θρό-
νων, ὁ Κύριος, ἡ Παρθένος καὶ
Μήτηρ ὡς ἔφησε· τοὺς δὲ πει-
νῶντας θεῶν ἀγαθῶν ἐνέπλησε,
τοὺς πίστει μελωδοῦντας, δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καταβασία Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὡδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

Οκτησάμενος ἡμᾶς περιούσιον
» λαόν, τῷ αἵματί σου Κύριε,
» τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, ἐν ὅ-
» μονοίᾳ φυλάττων τὴν ποιμνην
» σου.

Τὴν ἐκ πόθου εἰληφῶς, παρῆρ-
σίαν πρὸς Θεόν, ἀξίως ἐθαυμάζε-
το,

το, ὁ ἀλιεύς καὶ ἀγροῖκος, τερατοουργῶν παραδόξως τῇ χάριτι.

Οὐ χρυσίον διὰ σέ, οὐκ ἀργύριον Χριστέ, ὁ θεὸς σου Ἀπόστολος, ἀλλ' ἀρετὴν κησάμενος, τὴν τῶν θαυμάτων ἐπλούτησε δύναμιν.

Κατηρτίζοντο σφυρά, καὶ αἱ βάσεις τῶν χωλῶν, τῷ ἐνεργεῖ σου ῥήματι· διὰ γὰρ θείου Πνεύματος, ἀπετελεῖτο παράδοξαι πράγματα. Θεοτοκίον.

Σεσωμάτῳται Θεός, καθ' ὑπόστασιν Ἄγνη, ἐκ σοῦ σαρκὶ ἐνούμενος, μεμενηκώς οὐκ ἔλαττον, κατὰ τὴν θεϊαν Οὐσίαν Ἀσώματος.

Ἄλλος φώτισον ἡμᾶς.

Σὺ τὸ ἀληθές, ἐξελέξω Παῦλε καύχημα, τὸν Σταυρὸν τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, αἶ βασταζῶν, ὡσπερ τρόπαιον Ἀπόστολε.

Σοὶ τὸ ζῆν Χριστός, τὸ θανεῖν δὲ κέρδος ἄριστον· τῷ γὰρ πόθῳ συνεσταύρωται, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, Παῦλε ἐνόδοξε.

Χαίροις ἀληθῶς, ἐν Κυρίῳ Παῦλε τίμιε, ἐκδημήσας ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνόδημήσας πρὸς Χριστόν, τὸν Ζωοδότην Θεόν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις ἀληθῶς, παρθενίας τὸ κειμήλιον, ἢ τῆς Προμήτορος ἀνάκλησις, καὶ τῆς κατάρας ἢ λύσις τοῦ Προπάτορος-

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ὠδὴ σ'. Ὁ Βιρμός.

Εν κῆτει Χριστέ τριημερεύσας, Ἰωῆς προέγραψε σέ τὸν ἀθάνατον, ὡς νεκρὸν ἐκουσίως, ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς γῆς τριημερεύσαντα.

Ως πάλοι Χριστέ τῇ δεξιᾷ σου, ἐν ὑγρᾷ πεζεύοντα Πέτρον διέσωσας, καμῆ θυθιζόμενον, σάλῳ δεινῶν πειρασμῶν, σῶσον με ὡς εὐσπλαγχνος.

Αφῆκας ὦ Πέτρε τὰ μὴ ὄντα, καὶ τὰ ὄντα ἔφθασας, ὡσπερ τις ἔμπορος, καὶ σαφῶς ἠλίευσας, τὸν μαργαρίτην Χριστὸν τὸν πολυτιμον.

Πειράζειν ἀφρόνως οἰθθέντας, Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, Πέτρε ἐνέκρωσας, ὁ ἐθεολόγησας πρῶτος, τρανώσας Θεὸν Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάσης ἐπέκεινα Οὐσίας, Λόγον Θεοῦ τέτοκας, σεσαρκωμένον ἡμῖν· διὸ Θεοτόκον χεῖλεσι, καὶ ψυχῇ καταγγέλλομεν.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Απάντων περιφρονήσας τῶν τερπνῶν, βεβλημένος τοῦ Δεσπότη τοῦ φίλτρω, καὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας τῷ πόθῳ, διαμαρτεῖν αὐτῶν αἰρετισάμενος, ὦ Παῦλε μακάριε καὶ νῦν, ὑπὲρ τῆς Οἰκουμένης ἰκέτευσέ.

Αξίως σοι ἐδωρήσατο Χριστός, τὸ πολίτευμα Ἀπόστολε Παῦλε, ἐν Οὐρανοῖς· μένουσαν γὰρ ἐνταῦθα,

οὐκ

οὐκ ἐπεπόθησας πόλιν μακάριε, πιστός ὑπηρετῆς γεγονώς, Οἰκονόμος τε τῶν μυστηρίων αὐτοῦ.

Ως ἄριστος τοῦ Δεσπότητος μιμητῆς, καὶ αὐτὸν ἐνδεδυμένος ὁ Παῦλος, εἰλικρινῶς πᾶσι γέγονε πάντα, ἵνα τοὺς πάντας κερδήσῃ καὶ σῶσῃ λαοὺς, καὶ ἔσωσεν ὡς ἀληθῶς, τῷ Χριστῷ σαγηνεύσας τὰ πέρατα. Θεοτοκίον.

Επέβλεψεν ἐπὶ σοὶ ὁ Κύριος, τὴν ἐμὴν ἀνακαινίζων οὐσίαν, ὡς δυνατός, μεγαλεῖα ποιήσας, Θεογεννήτορ ὡς ἔφη Πανάμωμε, καὶ ἔσωσέ με διὰ σοῦ, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός μου ὡς εὐσπλαγχνος.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον ἦχος. β'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ Θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, κθ'. Μνήμη τῶν ἁγίων Ἐνδόξων καὶ Πανευφημῶν Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου.

Εκ τούτων ὁ μὲν Πέτρος, ὅστις καὶ Σίμων πρότερον ἐλέγετο, ἤτον ἀπὸ μίαν χώραν τῆς Γαλιλαίας, Βησθαϊδάν καλουμένην, ἀδελφός Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου· ἦτο δὲ ἀλιεύς καὶ κατα-

λιπὼν τὸν πατέρα του, τὸ πλοῖόν του, καὶ τὰ δίχτυά του, ἠκολούθησε τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, λέγοντα πρὸς αὐτὸν, « Δεῦρο, καὶ ποιήσω σε ἀλιεῖα ἀνθρώπων. » Κηρύξας δὲ τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ Ἰουδαίαν, καὶ Καππαδοκίαν, ἀπῆλθε καὶ πρὸς τὴν Ῥώμην, ἔνθα συνελήφθη ὑπὸ τοῦ Νέρωνος, ὑφ' οὗ καὶ σταυρωθεὶς, ἀπῆλθε πρὸς τὰ οὐράνια, ἐν ἔτει 64 μετὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάληψιν. Ὁ δὲ μακάριος Παῦλος, ὅστις καὶ Σαῦλος καὶ Σαοὺλ πρότερον ἐλέγετο, ἤτον Ἰουδαῖος τὸ γένος, ἐκ φυλῆς Βενιαμίν· ἐγεννήθη εἰς τὴν Ταρσὸν πόλιν τῆς Κιλικίας· ἦτο Φαρισαῖος τὴν αἵρεσιν, ἐσπούδασε τὴν Φιλοσοφίαν εἰς τινὰ διδάσκαλον Γαμαλιήλ καλούμενον· ἐχθρὸς δὲ ὢν τῶν Χριστιανῶν, ἐκίνησε μέγα διωγμὸν κατ' αὐτῶν· ἐπειτα λαβὼν ἄδειαν παρὰ τῶν ἐγκρίτων τῶν Ἰουδαίων, κατέτρεχε τοὺς πάντας, ὥστε καὶ τὸν πρωτομάρτυρα Στέφανον ἐθανάτωσε κάτωθεν τῆς Ἱερουσαλήμ. Ὁ Θεὸς ὁμως, ὁ ὁποῖος θέλει πάντας σωθῆναι, γνωρίσας ὅτι αὐτὸς ἤθελε γίνεαι σκευὸς ἐκλογῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐμφανισθεὶς εἰς αὐτὸν καθ' ὁδὸν εἶπε· « Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι ἐστὶ πρὸς κέντρα λακτίζειν. » καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν φωνὴν ἔμεινε τυφλός. Τότε ὁ Παῦλος πεσὼν χαμαὶ εἶπε, Τίς εἶ Κύριε; ὁ δὲ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι, ὃν σὺ διώκεις. Τότε

ὁδη-

ὀδηγηθεὶς τυφλὸς ὢν εἰς τὴν Δαμασκὸν πόλιν, πρὸς τὸν Ἀποστολὸν Ἀνανίαν, ὑφ' οὗ κατηχηθεὶς καὶ βαπτισθεὶς, ἐφωτίσθη, καὶ ἠεώχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ παραχρῆμα. Ἐκήρυξε δὲ τὸ Εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, εἶτα ἀπελθὼν εἰς Ῥώμην ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τοῦ Νέρωνος.

Ὡδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ο ἐν ἀρχῇ Ἄναρχος Λόγος, σὺν ᾧ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Υἱὸς Μονογενῆς, εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερυψούμενος ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ συμπαθὲς θεῖα προνοία τοῦ Χριστοῦ παιδευόμενος, ἐκμιμῆσαι συγχωρεῖ, τὸ πρὸ τοῦ πάθους Πέτρε τῆς ἀρνήσεως, ὑποστῆναι κλυδώνιον.

Σοὶ ὁ χριστὸς πρῶτῳ κληθέντι, καὶ σφοδρῶς ἀγαπήσαντι, ὡς Προέδρῳ εὐκλεῶς, τῶν Ἀποστόλων πρῶτῳ ἐμφανίζεται, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος.

Σοῦ τὸ τρισσὸν τῆς πρὸ τοῦ Πάθους, ἐξαλείφων ἀρνήσεως, ὁ Δεσπότης τῷ τρισσῷ τῆς Θεοφθόγγου ἐρωτήσεως, βεβαιοῖ τὴν ἀγάπην.

Τῆς πρὸς Χριστὸν Πέτρε φιλίας, προετίθεσο Μάρτυρα, καὶ τὸν πάντα ὡς Θεὸν εἰδὸτα Λόγον ὄθεν καὶ τὸ φίλτατον, ἐγγχειρίζει σοὶ ποίμνιον.

Ἄλλος. Ἐν πεδίῳ Δεληρᾷ

Εχρημάτισε Χριστὲ, σφραγίς, καὶ στέφανος τῶν Ἀποστόλων σου, ὁ ἐπ' ἐσχάτων κληθεὶς τῶν χρόνων, σπουδῆ πάντας ὑπεβάλλων δέ, μεθ' οὗ ὁ λαὸς τῆς Ἐκκλησίας ψάλλει σοι, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἰ καὶ ἐδίωξε τὸ πρὶν, τὴν Ἐκκλησίαν σου Παῦλος ὁ δέσμιος, ἀλλ' ὑπερέβη τὴν παλαιὴν τόλμαν, τῷ σῶ ζήλω τῷ ἐπ' ἐσχάτων· συνήγαγε γὰρ Χριστὲ τὰ Ἔθνη κράζοντα, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὺ ἐξ Ἱερουσαλήμ, κηρύξας ἀπασι τὸ Εὐαγγέλιον, παραλαβὼν δὲ κύκλῳ πᾶσαν τὴν γῆν, μέχρι τερμάτων Παῦλε τοῦ Ἰλλυρικοῦ, διδάσκων ἀνεκραύγαζες, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν ἐκστάσει ἐπαρθεὶς, τὸν τρίτον ἔφθασας πόλιν πανόλβιε, καὶ ἐπακούσας ἀρρήτων λόγων βοᾶς, Δόξα τῷ ἀνωτάτῳ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ ἀπαυγάσματι συνθρόνῳ, τῷ ἐρευνῶντι σαφῶς Πνεύματι θεοῦ τὰ βάθη. Θεοτοκίον.

Ὡς ἐπὶ πόκον ὑετὸς, ἐν σοὶ κατέβη Παρθένε Χριστὸς, καὶ σαρκόφορος ἐκ σοῦ προήλθεν, ἐνῶν τὰ πρὶν διεστηχότα, εἰρήνην ἐν γῆ, καὶ οὐρανῷ δωρούμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κατα-

Καταβασίχ. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἰδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ο τὰ σύμπαντα φέρων τῇ ἀπορ-
» ρήτῳ σου δυνάμει Χριστέ, τοὺς
» ὀσίους σου Παῖδας, ἐν τῇ φλογί
» ἐδρόσισας κράζοντας, Εὐλογοεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύ-
» ριον.

Εκτενοῦσί σου χεῖρας, καὶ Σταυ-
ρῷ σε περιζώσουσιν, ὁ Δεσπότης
προφητεύων, Πέτρε προσάττει ἔ-
πεσθαι κράζοντα, Εὐλογοεῖτε τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ τῆς χάριτος λόγῳ, τὸν μὲν
Αἰνέαν παρειμένον δεινῶς· Τα-
βηθᾶν δὲ θανοῦσαν, τερατουργῶν
ἀνέστησας κράζοντας, Εὐλογοεῖτε
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ο τῷ Πέτρῳ τὰ ἔθνη, κεκαθαρ-
μένα ἀποφήνας Χριστέ, τῇ τοῦ
Πνεύματος αἴγλῃ, καμοῦ τὰς
φρένας κάθαρρον κράζοντας, Εὐ-
λογοεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύ-
ριον. Θεοτοκίον.

Εν μιᾷ συσκηνοῦσα, τῶν ἑαυ-
τῆς Ἀγίων ὑποστάσεων, ἡ θεό-
της Παρθένε, ὀλη μοὶ ὀλω ἦνω-
ται· ὅθεν σε ὡς Μητέρα θεοῦ μα-
καρίζομεν.

Ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρει ἅγιω.

Συνεκράθη τῷ πόθῳ σου ὁ Παῦ-
λος, τὴν καλὴν δὲ ἀλλοίωσιν ἐξ-
έστη· οὐχ ἐκυτῷ γὰρ ἐξῆ ὁ ἀοί-
διμος· εἶχε δὲ οἰκτίρμον, ζῶντα
ἐν αὐτῷ σε εἰς πάντας τοὺς αἰ-
ῶνας·

Συνηρμώσω ὡς νύμφην παρα-

στήσαι, τῷ νυμφίῳ Χριστῷ τὴν
Ἐκκλησίαν. Νυμφαγωγὸς γὰρ
ταύτης ἀναδέδειξαι, Παῦλε θεο-
φόρε· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ηγωνίσω τὸν κάλλιστον ἀγῶ-
να, καὶ τελέσας τὸν δρόμον σου
νομίμως, Χριστῷ προσήλθες χαί-
ρων παναοίδιμε· ὅθεν τῶν στε-
φάνων, Παῦλε ἠξιώθης τῶν τῆς
δικαιοσύνης. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ὁρόνε πυρίμορφε Κυρίου,
Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε Παρθένε.
Χαῖρε νερέλη ἤλιον ἐκλάμψασα,
τῆς δικαιοσύνης, ὃν ὑπερυψοῦμεν
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἰδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Σὲ τὴν ὑπερένδοξον Νύμφην, καὶ
» Παναγίαν Θεοτόκον, τὴν τὸν
» Κτίστην τεκοῦσαν τῶν ὀρατῶν τε
» πάντων καὶ ἀοράτων, ἐν ὕμνοις
» μεγαλύνομεν.

Σοῦ ἡ ὑπερβάλλουσα χάρις δη-
μοσιεύεται ἀξίως τῆς σκιάς σου
τὰ πάθη τῶν ἀσθενούντων, Πέ-
τρε φυγαδευσούσης· διό σε μεγα-
λύνομεν.

Φάσμασι τὸν Σίμωνα μάγον,
τὸν θεομάχον ἐπαρθέντα, πρὸς
αιθέριον ὕψος, καταβαλὼν ἀρ-
ρήτῳ θεῖα δυνάμει, ὁ Πέτρος
μακαρίζεται.

Τῶν πλημμελημάτων τὴν λύσιν,
ταῖς ἰκεσίαις σου παράσχου, φω-

τισμόν τε καρδίας, καὶ εὐφροσύνην πνεύματος τοῖς ὕμνοισι, τὴν μνήμην σου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα Παρθένε, Κυριοτόκος ὀνομάζη· κατ' ἕξιαν διό σε, οἱ πιστοὶ συμφώνως δοξολογοῦντες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἄλλοι. Ὄρουι παρῆλθις.

Σοῦ προσκυνοῦμεν τὴν ἄλυσιν, ἣν ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς κακοῦργος ἐφόρεσις· τὰ στίγματά τε Παῦλε περιπτυσσόμεθα, ἃ ἐν τῷ εὐκλεεῖ σου, καὶ νικηφόρῳ φέρεις σώματι·

Νῦν ἀναλύσας Ἀπόστολε, πρὸς τὸν ὑπὸ σοῦ ἀενάως ποθούμενον, αὐτῷ τε ὡς θεράπων συναυλιζόμενος, ἀπαύστοις ἰκεσίαις, τοὺς σοὺς ἰκέτας πρὸς σέ ἔλκυσον.

Νῦν οὐδαμῶς ἐν αἰνίγματι, οὐδὲ ἐν ἐσόπτρῳ Χριστὸς σοι ὀπτάνεται, πρὸς πρόσωπον δὲ μᾶλλον, ὁρᾶται πρόσωπον, τελείως σοι τὴν γνώσιν, ἀπὸκαλύπτων τῆς Θεότητος. Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄστρον, φύσιν τὴν ἐμὴν ἀναπλάσαι βουλόμενον, καὶ τοῦτον σαρκωθέντα Παρθένε τέτοκας· διό σε Θεοτόκε ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἄψαυ γηγενής.

Ἐξάψαυ. Γυναικίαις ἀκούσθητε.

Τῶν Ἀποστόλων ὅπαντες, τὴν χορυφὴν ὑμνήσωμεν, Πέτρον καὶ

Παῦλον τοὺς θεῖους, τῆς οἰκουμένης φωστῆρας, τοὺς κήρυκας τῆς πίστεως, τὰς θεολόγους ἀλλοπιογῆτας, δογμάτων τοὺς ἐκφάντορας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους, καὶ καθαιρέτας τῆς πλάνης.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τὸ μέγα καὶ παράδοξον, τοῦ τόκου σου μυστήριον, θεοχαρίτωτε Κόρη καὶ θεομητορ Παρθένε, Προφηταὶ προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὠμολόγησαν, Ἄγγελοι δὲ ἀνυμνοῦσι, καὶ ἄνθρωποι προσκυνοῦσιν.

Βίς τοὺς Αἴνους ψάλλομεν στιχί· ρὰ δ' ἤχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ὁ οὐρανόθεν τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν ἐρώτησιν, τῶν Μαθητῶν ὁ Σωτὴρ, τὴν δωδεκάριθμον εἶπεν, τῶν Ἀποστόλων, Τίνα μὲ λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; τότε καὶ ὁ πρόκριτος, τῶν Ἀποστόλων Πέτρος, θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρανῶς βοήσας, Σὺ εἶ Χριστὸς, τοῦ ζῶντος Θεοῦ Υἱός· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεται, ὡς ἐξ ὑψους λαβὼν ἀποκάλυψιν, τοῦ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς εὐθύνας κομισάμενος.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, ὅτε τὸ ἐπίγιον, σκότος ἠμαύρωσε, τοὺς ὀφθαλμοὺς τοὺς τοῦ σώματος, τῆς ἀσεβείας, δημοσιεῖον τὴν σκυθρωπότητα, τότε τὸ οὐράνιον, φῶς περιήραψε, τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς εὐσεβείας, ἀνακαλύπτων τὴν ὠραιότητα.

ότητα· ὅθεν ἐπέγνωσ τὸν ἐξά-
γοντα, φῶς ἐκ σκότους Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε σῶ-
σαι, καὶ φωτίζεται τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν.

Σὺ ἐπαξίως πέτρα προσηγορεύ-
θης, ὅτε τὴν ἀκράδαντον Πίστιν
ὁ Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας ἐκρά-
τυνεν, ἀρχιποιμένα, τῶν λογικῶν
προβάτων κατέστησεν. Ἐντεῦθεν
κλειδοῦχόν σε τῶν οὐρανίων πυλῶν,
ὡς ἀγαθὸς ἐνεχείρισεν, ἀνοίγειν
πᾶσι, τοῖς μετὰ πίστει προσε-
δρεύουσιν· ὅθεν ἀξίως κατηξίωσαι,
σταυρωθῆναι καθὼς ὁ Δεσπότης
σου, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φω-
τίζεται τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Χριστοκῆρυξ σταυροῦ καύχη-
μα φέρων, σὺ τὴν πολυέραστον
θειάν ἀγάπην, ὡς τοὺς ὀρῶν-
τας συνδέουσας τῷ ποθουμένῳ,
εὐκρινῶς ἅπαντων προέκρινας,
ἐντεῦθεν καὶ δέσμιος προσηγορεύ-
θης Χριστοῦ, τῶν πειρασμῶν τὴν
δυσχέριαν· ὡς γλυκυτέραν, τρυ-
φῆς ἀπάσης αἰρετισάμενος, καὶ
τῆς τιμίας ἀναλύσεως, ἡξιώθης
συνὼν τῷ Δεσπότη σου, ὃν ἰκέ-
τευε σῶσαι καὶ φωτίσαι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Δόξα ἤχος πλ. β'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Η πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων,
ἐπεδήμησεν ἑορτῇ, τῇ Ἐκκλησίᾳ
Χριστοῦ, προξενούσα σωτηρίαν
ἡμῖν· μυστικῶς οὖν κροτήσαντες,
τούτοις προσεπίωμεν· Χαίρετε
φωστῆρες τῶν ἐν σκότει, τοῦ Ἡλίου

ἀκτίνες ὑπάρχοντες, Χαίρετε Πέ-
τρος καὶ Παῦλε, δογματῶν τῶν
θείων θεμέλιοι ἀρραγεῖς, φίλοι
τοῦ Χριστοῦ, σκευὴ τίμια, πά-
ρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, κα-
ταξιούντες δωρεῶν αὐλῶν, τοὺς
τῆν ὑμῶν ἑορτῆν εὐφημοῦντας
ἄσμασι,

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε τὸ εἶ
ἢ ἄμπελος. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀ-
πόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικῆ, καὶ ἐκ
τῶν Κανόνων, Ὡδὴ, γ'. καὶ ε'.

Προκείμενον ἤχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσιν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. στιχ.
Οἱ οὐρανοὶ διηγούντοι.

Πρὸς Κορινθίους, β'. Ἐπιστολῆς,

Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ,
ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ κἀγώ.
Ἐβραῖοι εἰσι, κἀγώ. Ἰσραηλιταί
εἰσι; κἀγώ. Ἄβρααμ εἰ-
σι; κἀγώ· διάκονοι Χριστοῦ εἰσι;
παραφρονῶν λαλῶ, ὑπὲρ ἐγώ. Ἐν
κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς
ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς πε-
ρισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλά-
κις. Ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσ-
σάρακοντα παρὰ μίαν ἔλαθον.
Τρεῖς ἔρραβδίσθη, ἅπαξ ἐλιθά-
σθη, τρεῖς ἐναυάγησα, νυχθήμε-
ρον ἐν τῷ θυθῶ πεποίηκα. Ὀδοι-
πορίαις πολλάκις, κινδύνοις πο-
ταμῶν, κινδύνοις ληστῶν, κινδύ-
νοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἔθνων,
κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν

ἐρη-

ἐρημία, κινδύνοις ἐν θαλάσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις. Ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλαίς, ἐν λιμῶ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλαίς, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι. Χωρὶς τῶν παρεκτός, ἢ ἐπιούσταςίς μου ἢ καθ' ἡμέραν, ἢ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῆσομαι. Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῶ ὁ Ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὲ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας, καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῶ, πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, (εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν), ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, (εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν)· ὅτι ἤρπαγῃ εἰς τὸν Παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄβρῆτα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχῆσομαι, ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσθαι, οὐκ ἔσομαι ἄ-

φρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ, φεῖδομαι δὲ, μὴ τις εἰς ἐμὲ λογίσσεται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων, ἵνα μὴ ὑπεραιρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος Σατᾶν, ἵνα με χολαφίσῃ, ἵνα μὴ ὑπεραιρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρίς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ εἰρήκῃ μοι ἄρκειστοὶ ἢ χάρις μου· ἢ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἐδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπιστηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Ἄλληλούϊα ἦχος α.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου.

Κοινωνικόν· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

30. Ἰουλίου. Τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφρόνων Θεοκηρύκων Ἀποστόλων τῶν ΙΒ'.

Ἀργία καὶ Ἰχθύος κατάλυσις.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν στιχηρὰ, γ'. Ποίους εὐφρομῶν ὄρα εἰς φύλλ. 844 Τὰ ἄλλα γ'. Ζῆτει εἰς Ἀποστόλους. Δόξα. πλ. β'. Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων. Ζῆτει ἀνωτέρω. Ὁμοίως καὶ τὰ Ἀπόστιχα αὐτοῦ. Δόξα ἦχος πλ. β'. Ἐορτῆ

χαρ.

χαρμύσυνος· εἰς τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινου. Ἀπολυτίκιον ἤχος δ'. Οἱ τῶν Ἀποστόλων Πρωτόθρονοι· καὶ τὸ, Ἀπόστολοι ἅγιοι. Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῶν Κορυφαίων, καὶ τῶν εἰς Ζήτει εἰς Ἀποστόλους.

Κοντάκιον ἤχος ε'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η Πέτρα Χριστὸς τὴν πέτραν τῆς πίστεως, δοξάζει φαιδρῶς τῶν Μαθητῶν τὸν πρόκριτον, καὶ σὺν Παύλῳ ἅπασαν δωδεκάριθμον φάλαγγα σήμερον, ὧν τὴν μνημὴν τελοῦντες πιστῶς, τὸν τούτους δοξάσαντα δοξάζομεν.

Τῷ αὐτῷ μῆνι λ'. Ἐορτάζομεν τὴν Συναξίν τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ παρευφημῶν Θεοκηρῶν ΙΒ' Ἀποστόλων.

Εκ τούτων, ὁ μὲν Πέτρος ἐκήρυξεν ἐν Ἀντιοχείᾳ, Πόντῳ, καὶ Γαλατία, Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ, Βιθυνία τε καὶ Ῥώμῃ. Ἀνδρέας δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ εἰς πᾶσαν τὴν παράλιον Βιθυνίας τε Πόντου, καὶ Ἀρμενίας· ὑποστρέψας δὲ διὰ Βυζαντίδος, ἦλθε μέχρι τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαΐας σταυροῦται. Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἀνηρέθη ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ Ἀγρίππα, διὰ τὸ εὐπαρβήσιαστον αὐτοῦ· Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν Ἀσίᾳ κηρύξας, καὶ ἐν Πάτμῳ ἔξορισθεὶς, εἶτα ὑποστρέψας ἐν Ἐφέσῳ ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο. Φίλιππος, καὶ αὐτὸς ἐν Ἀσίᾳ, καὶ Ἱεραπόλει, σὺν Μαρίας τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ, καὶ Βαρθολομαίῳ

κηρύξας, ἐσαυρώθη. Θωμᾶς ὁ καὶ Αἰδύμος, Πάρθοις, Μήδοις, Πέρσαις, καὶ Ἰνδοῖς, ὅφ' ὧν λογχευθεὶς τελειοῦται. Βαρθολομαῖος Ἰνδοῖς κηρύξας, ἐν Ἀλβανουπόλει σταυροῦται, καὶ ῥίπτεται εἰς θάλασσαν ἐν λάρνακι σιδηρᾷ. Ματθαῖος ὁ καὶ Λευὶς, ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου, διὰ πυρὸς τελειοῦται ἐν Ἱεραπόλει τῆς Συρίας. Ἰάκωβος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὑπὸ ἀπίστων σταυροῦται. Σίμων ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὁ καὶ Ναθαναήλ, εἰς πᾶσαν τὴν Μαυριτανίαν, καὶ εἰς Ἀφρικὴν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν κηρύξας, σταυροῦται. Θαδδαῖος ὁ ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου· δς παρὰ μὲν τοῦ Λουκᾶ ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς πράξεσιν Ἰούδας καλεῖται, παρὰ δὲ Ματθαίου, καὶ Μάρκου, Θαδδαῖος, καὶ Λεβθαῖος· ἐκήρυξεν ἐν Μεσοποταμίᾳ, καὶ τοξευθεὶς ὑπὸ ἀπίστων ἐν Ἀραράτ τῇ πόλει τελειοῦται. Ματθίας ἐν τῇ Αἰθιοπία, καὶ πολλὰ αἰκισθεὶς, τελειοῦται.

Στίχοι.

Τιμῷ θεόπται· δώδεκα Χριστοῦ φίλους,

ἦρωας ἄνδρας, καὶ θεοὺς τολμᾶ λέγειν.

Δώδεκα εὐκλείας τριακοστὴ μύστα· ἀγείρει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάρια καὶ Αἴνους ψάλλομεν τὰ χθεσινά. Δοξολογία καὶ τὰ λοιπὰ τῶν Ἀποστόλων.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ.

Ἐχον ἡμέρας 31, ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 10.

Εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐορταζόμεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἐν Ῥώμῃ τελειωθέντων.

Κετέλευσις οἴλου καὶ ἐλαίου.

Οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι.

Ἐσπέρας μετὰ τὸ Ψαλτήριον ψάλ. στίχ. 6 ἕχος πλ. β'. Ὀκτὴν ἀποθέμενοι κτλ. ἕ. α ἅπασι τὴν ἀκολουθία ταύτην Νοεμβρίου 1.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἦσαν ἀπὸ τὴν Ῥώμην ἕξων ἐπὶ Καρίνου βασιλέως ἐν ἔτει 284· αὐτάδελφοι δὲ ὄντες, καὶ ἰατροὶ, ἰάτρευον ἀναργύρως· ἀλλ' ὁ ἐπιστατῶν τῆς κατ' αὐτῶν τέχνης, φθονήσας αὐτούς, ἀνήγαγεν ἐπὶ τι ὄρος, τάχα διὰ νὰ συλλέξωσι βότανα, καὶ ἐφόνευσεν αὐτούς διὰ λίθων.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὄσιος Πέ-
(ΤΟΜ.). Β

τρος ὁ Πατρίχιος, καὶ ὁ ὄσιος Λέων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι δισχίλιοι μάρτυρες ζῆφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Μαυρίκιος ὑπὸ μελισσῶν καταβρωθεὶς, τελειοῦται.

† Ὁ ὄσιος Βασίλειος ὁ συστησάμενος τὴν μονὴν τοῦ Βαθέος ῥύακος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον καὶ τὴν λοιπὴν ἀκολουθίαν ὄρα Νοεμβρίου 1.

2. Ἰουλίου. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἑλαίου.

Ἐσπέρας ψάλ. στίχ. 6. ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἐδωκας φιλόνηρωπε, τὴν σὴν Μητέρα βοήθειαν, τοῖς σοῖς δούλοις ὡς εὖσπλαγχνος, δι' ἧς τὴν ἀπόρρητον, καὶ φρικτὴν εἰργάσω, σὴν οἰκονομίαν, καὶ τὸ πρωτόκτιστον ἡμῶν, ἐπανωρθώσω θεῖον ἀξίωμα· διὸ τὴν πανσεβάσμιον, ταύτην τιμῶντες πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν τὸ κράτος σου, Ἰησοῦ Παντοδύναμε. Δίς.

Πόλιν τὴν τιμῶσάν σε, καὶ κατὰ χρέος δοξάζουσαν, περιέπεις Πανυμνητε, Ἐσθῆτι τιμὰ σου, ἐξ ἀθεωτάτων, ἄχραντε βαρβάρων, ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ σεισμοῦ, καὶ ἐμφυλίου πολέμου πάντοτε, Παρβένε ἀπειρόγαμε· καὶ διὰ τοῦτο δοξάζει σε, Παναγία Θεόνυμφε, τῶν ἀνθρώπων βοήθεια. Δίς.

Ἐσθῆτα καὶ ζώνην σου, Θεοχάριτε Δέσποινα, ἐδωρήσω τῇ πόλει σου, πλοῦτον ἀναφαίρετον, σκέπην τε καὶ κλέος, καὶ ἀρρηκτον τεῖχος, καὶ ἰαμάτων θησαυρόν, καὶ τῶν θαυμάτων πηγὴν ἀένναον, λιμένα τε σωτήριον, χειμαζομένοις ἐκάστοτε· διὰ τοῦτο ὑμνοῦμέν σε, ὑπερύμνητε Δέσποινα. Δίς.

δόξα καὶ νῦν, ἦχος β'.

Πρὲνα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς πανηγυρίζομεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες, Δαβιτικὴν μελωδίαν, τὴν νεανίδα νύμφην τοῦ βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀνάστηθι Κύριε λέγοντες εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ Κιβωτός τοῦ ἀγιάσματος σου· ὡς γὰρ παλάτιον τερπνόν, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν τῇ πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς.

Εἰς τὸν στίχ. προσόμοια ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἡ σορός ἡ κατέχουσα, τὴν ἐσθῆτα σου ἄχραντε, κιβωτός τοῖς δούλοις σου ἀγιάσματος, καὶ ἱερὸν περιτείχισμα, καὶ δόξα καὶ καύχημα, καὶ ἰάσεων πηγὴ, καθ' ἐκάστην γνωρίζεται· ἐνθα σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες, ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλὰ σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλγος.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ἰδε τόπος περιδόξος, ἴδε οἶκος αἰείφωτος, ἐν ᾧ τεθησαύρισται, τῆς Θεοπαίδος, ἐσθῆς τιμὰ τῇ χάριτι προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν καὶ ἰλασμόν, ἐξ αὐτῆς ἀπωρίσασθαι· καὶ βοήσατε, εὐχαρίστω καρδία, Παναγία εὐλογοῦμεν σε Παρθένη

θένε, οἱ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανύσουσιν οἱ πλούσιοι.

Τὴν ἁγίαν κατάθεσιν, τῆς ἐσθῆτός σου Δέσποινα, ἑορτὴν κεκτήμεθα, εὐφραϊνόμενοι, ὅτι τῇ πόλει σου σήμερον, ἐσθῆται ἡξίωσας ἱεράν περιβολὴν, φυλακτήριον ἄσυλον, δῶρον τίμιον, ἀναφαίρετον πλοῦτον, ἰαμάτων, ποταμὸν πεπληρωμένον, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Ωs σέφανον ὑπέρλαμπρον, Πανάχραντε Θεοτόκε, Ἐσθῆτά σου καὶ Ζώνην, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο, καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει Δέσποινα, ἐκβοῶσά σοι, Χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς θείας δόξης αὐτοῦ· χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη· χαῖρε τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων, λιμὴν καὶ προσασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, ἐσθῆτα καὶ ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἀφραρτζ διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ

ταῖς φυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Τὸ πρῶτ' εἰς τὸν ὄρθον Καθίσματα ἤχ. δ΄. Ἐπιφανῆς σήμερον.

Τῆς σεπτῆς ἐσθῆτός σου, τῇ καταθέσει ἑορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανύμνητε λαὸς, καὶ ἐκτενωσ ἀνακράζει σοι, Χαῖρε παρθέने χριστιανῶν τὸ καύχημα. Δίς.

Ὅμοιον.

Εορτάζει σήμερον, ἡ οἰκουμένη, τὴν σεπτὴν κατάθεσιν τῆς σῆς ἐσθῆτος ὡς σεμνῆ, καὶ μετὰ πόθου κραυγάζει σοι, Χαῖρε πιστῶν ἡ βοήθεια. Δίς.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐργὰν διοδιύσας (Τ. Α΄.) φύλ. 367. καὶ τῆς ἡμέρας (Τ. Α΄.)

Κοντάκιον ἤχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε περιβαλοῦσα Ἐσθῆς καὶ ἡ Ζώνη σου, κράτος τῇ πολιτείᾳ σου ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, ἡ μόνη τεκοῦσα ἄειπάρθενος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ β΄. μνήμην ποιούμεθα τῆς ἐν τῇ Ἁγίᾳ σορῷ καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν Βλαχέρναις.

Επὶ Λέοντος τοῦ Μεγάλου δύο Πατρίσιοι, Γάλλος καὶ Κανδιδος, αὐτάδελφοι, εὗρον κατὰ τοὺς τόπους τῆς Γαλιλαίας τὴν τιμίαν ἐσθῆτα τῆς Θεοτόκου, τιμωμένην ὑπὸ τινος Ἑβραίας ἀφ' ἧς λαβόντες αὐτὴν, κατέθεσαν εἰς τινα ναὸν

Λ' ἔν

ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔνθα καὶ ἑορτὴν αὐτῆς ὤρισαν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἰουβενάλιος, πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 408.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Κόϊντος ἀθλήσας τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Αἱ καταβασίαι. Ἀνοιξὶν τὸ γήμαμον. φύλ. 48. (Τ. Α΄.) Ἐξ αποστειλάριον.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Μόνη καὶ φύσιν καὶ χρόνον, ἐκαίνισας Θεομητορ, ἀφθορος γάρ σου ὁ τόκος, ἀφθορτος καὶ ἡ Ἐσθῆς· δι' ἧς τὴν πόλιν σου σκέπεις ἡ καὶ τὰ σκῆπτρα, τῆς εὐσεβείας κρατύνεις. Δίς.

Εἰς τοὺς αἶνους ψάλλομεν τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ φύλ. 898.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

3. Ἰουλίου. Τοῦ ἀγίου μάρτυρος Ἰακίνθου.

Ἐσπέρας ψαλ. 3. τῆς ἡμέρας καὶ 3 τοῦ αἴθου, ἡχος πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Ωφθης διαυγεία τοῦ πνεύματος, ὡσπερ λίθος διαυγῆς, τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, ἐναθλήσας ἀθλητὰ, ὑπὲρ τῆς πίστεως στεφῶς, καὶ τρέψας τῶν ἀθῶν τὴν παράταξιν, καὶ νίκην κατ' αὐτῶν μάρτυς ἀράμενος· διὸ σε πιστεῖ δο-

ξάζομεν, ὡς στρατιώτην ἀήττητον ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύματα τῆς πλάνης παρέδραμες, κυβερνώμενος Χριστοῦ, τῇ ἀηττήτῳ δεξιᾷ. καὶ λιμένι νοητῷ, ἐγκαθωρμίσθης ἀθλητὰ, γαλήνης, μὴ ληγούσης ἐμπορούμενος, καὶ δόξης, μὴ βρούσης ἀξιόμενος· μάρτυς θεόφρον Ἰακίνθε, διὰ παντὸς εὐφραϊνόμενος, ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι....

Μέλειςιν οἰκείοις ἐδόξασας, τὸν ἀθάνατον Θεόν, θανατωθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ, θανάτου, δωρεῖν, ὅθεν σὲ μέτοχον σοφῆς, δεικνύει, καὶ δοξάζει Ἰακίνθε, σημείοις, καὶ δυνάμεσιν ἐκάστοτε· καὶ γὰρ πηγὴ ἀγιασματος, ἡ σὴ σορὸς πᾶσι πρόκειται ἰκέτευε...

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτόκ. ὁμ. Νύμφην σε παρθένε φύλ. 9. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας τροπᾶς. Ὁ μάρτυς σου Κύριε φύλ. 5.

Τὸ πρωτὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

† Τῷ αὐτῷ μηνὶ γ'. μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Ἰακίνθου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἀπὸ τὴν Καισάρειαν τῆς Καππαδοχίας· ἔζη ἐπὶ Τραϊανοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 98. Κουβικουλάριος δὲ ὢν, ὑπῆρτα τὴν τράπεζαν τοῦ Βασιλέως· διαβληθεὶς δὲ ὡς χριστιανός, συλλαμβάνεται καὶ πολυειδῶς τίπτεται, ἔπειτα στερηθεὶς φωτὸς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀνατόλιος, Πατριάρχης Κωνσταντι-

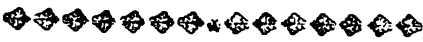
νουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· ἐν ἔτει 447.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Θεόδοτος καὶ Θεοδότῃ, Δολινδοῦχ, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς, ξίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Μάρκος καὶ Μωκιανός, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

4. Ἰουλίου. Τοῦ ἀγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἐσπέρα· εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκρξα ψαλ. 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τοῦ ἀγίου ἤχ. πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα καλέσωμεν; ἀσκητὴν τῶν παθημάτων, ἀμαυροῦντα τὰς ὀφθαλμοὺς· λειτουργῶν ἱεραρχοῦντα, Εὐαγγέλιον Χριστοῦ· κιθάραν, μελωδοῦσαν τὰ τοῦ πνεύματος· κινύραν, καταθέλουσαν τὰ σύμπαντα· νέον Δαβὶδ γνωριζόμενον, τῆς κιθωτοῦ προσκιρτήσαντα, τῆς χάριτος, καὶ τῆς νέας διαθήκης σοφέ.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα προσεῖπωμεν; μιμητὴν τῶν ἀνδρικῶς, ἡγωνισμένων ἐκλεκτῶν· ἐπαινετὴν τῶν Μαρτύρων, τῶν Ἀγίων ἀψευδῆ ἀλείπτῃν, ἀρετῆς πρὸς ἐπανάληψιν· ζωγράφον, τῆς τοῦ βίου ματαιότητος· ὑψηλῆν ἀκριβέστατον· δογματιστὴν ἀληθέστατον· ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα προσφθέξομαι; τῶν Ἀγίων Ἱεροσολύμων, βλάστημα τερπνόν· τῶν δογματικῶν τῶν ὀρθῶν, τῆς εὐσεβείας στηριγμόν· τῆς Κρήτης, Ἱεράρχην ἱερώτατον, τὸν Κόσμον, φρικτωρίαις καταυγάζοντα, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, φωτίζοντα τὰ ἑσπέρια· ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον Νύμφην σε παρθένη φύλ. 9. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον ἤχος πλ. δ'. Ὁρθοδόξιας ὁδηγὴ φύλ. 6.

Τὸ πρῶτ' Ἰουλιανόν τῆς ἡμέρας.

† Τῷ αὐτῷ μηνὶ δ'. μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἐκ πόλεως Λαμιασκῶ, υἱὸς εὐσεβῶν γονέων, Γεωργίου καὶ Γρηγορίας· διὰ δὲ τὴν ἀρετὴν του προχειρίζεται ἐπίσκοπος Κρήτης· ἀλλὰ μόλις φθάσας εἰς τὴν Ἐρεσσὸν πόλιν τῆς Μιτυλήνης πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, ἐν ἔτει 686, ἀφείς εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ πάμπολλα συγγράμματα.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Θεόδωρος, ἐπίσκοπος Κυρήνης, ἀλλήσαστελειοῦται ἐν ἔτει 299.

† Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Θεόδοτος καὶ Δονάτος, ἐπίσκοπος Λιβύης, καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ ἀγίου Συμεῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

5. Ἰου-

5. Ιουλίου. Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, καὶ Λαμπαδοῦ τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἐσπέρας ψάλ. 3. τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἤχος β΄.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν;

Ποίων, εὐφημιῶν ἔπαινον, προσενέγκωμεν Ἀθανασίῳ; τῷ πεποικιλμένῳ ταῖς πράξεσι, καὶ εὐθουνομένῳ ταῖς χάρισιν, τῆς θεολαμποῦς φωτοχυσίας· τῷ ξίφει τῷ διατέμοντι παθῶν τὰς ὀρμάς, τῷ στύλῳ, τῷ θεωρίᾳ ἀπαστρέπτοντι, τῆς ἐγκρατείας τῷ λύχνῳ, τῷ ἐν τῇ λυχνίᾳ διαλάμποντι τῆς ψυχῆς, αὐγάζοντος τοῦ Θεοῦ, τοῦ πᾶσι ζωὴν παρέχοντος.

Ποίοις, οἱ εὐτελεῖς στέμμασιν. Ἀθανάσιον στέψωμεν λόγων; τὸν αἰθεροδρόμον ἱερακᾶ, τὸν οὐρανοφοίτως αἰρόμενον, τῶν θεωριῶν πτέρυξι θεαίαις, τὸν πῦργον, τῆς ταπεινώσεως τὸν ἄβρηκτον, τὸ τεῖχος, τῆς διακρίσεως τὸ ἄσειστον, τῆς τῶν ἡθῶν εὐκοσμίας, τὴν σεμνὴν εὐπρέπειαν, τὸν ὑπὲρ τῶν τέκνων αὐτοῦ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκδυτωποῦντα τὸν μόνον εὐσπλαγγχον.

Ορθρος, ἀειφαῆς ὅσιε, ἀνεδείχθης πυρσὸν χαρισμάτων, τοὺς πάθει ἀχλύος τυφλώττοντας, ἔλκων πρὸς αὐγὴν τὴν ἀνέσπερον, Πάτερ Ἀθανάσιε θεόφρον· ὅθεν ὡς αὐξήσαντα τὸ τάλαντον ψυχῶν σε θεραπευτὴν Χριστὸς ἀνέδειξε,

τῶν ἀνιάτων μωλώπων, σπηπεδὸνας ξίφει, τῷ τῶν λόγων τέμνοντα, καὶ ῥῶσιν σωτήριον παρέχοντα τοῖς προσειοῦσί σοι.

Ἐάλλομεν καὶ 3. τοῦ ὁσίου Λαμπαδοῦ, ὅρα εἰς τὸ τέλος εἰς ὄσιον.

Δόξα τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἤχος πλ. β΄.

Ὁς ἔνθεος ἡ ζωὴ σου, καὶ πανιερόν σου τὸ τέλος πάτερ Ἀθανάσιε, ἐν αὐτῷ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ Ὁρουσ πληθὺς συναχθεῖσα, ὡς ἔβλεψεν ἄπνουν ἐν κλίνῃ σε, ῥήμασι γοεροῖς ἀνεβόα· δὸς τελευταῖον λόγον τοῖς δούλοισ σου ἅγιε· διδάξον ποῦ καταλείπεις τὰ τέκνα σου Πάτερ, ἃ ὠκτειρας ὡς Πατὴρ, ὄντως συμπαθῆς καὶ φιλόστοργος· ὅμως κἂν ὧδε, τῷ τάφῳ καλύπτῃ, ἄνω σε πάντες, πλουτοῦμεν προστάτην, καὶ πρεσβευτὴν πρὸς Θεὸν, οἱ πόθῳ τμῶντές σε.

Καὶ νῦν, Θεστοκίον ὁμοιον. Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωῆχου. Δόξα, ἤχος πλ. β΄

Τὴν τῶν Πατέρων καλλονὴν, τῶν ἀσκητῶν τὸ κλέος, τὴν θρύσιν τῶν θαυμάτων, καὶ πρὸς Θεὸν πρεσβευτὴν ἀκαταίσχυτον, συνδραμόντες ὡ φιλέορτοι, ἀσματικεῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν, λέγοντες, Χαίροις ὁ τοῦ μονήρους βίου κωνῶν καὶ χαρακτήρ, καὶ τύπος ἀκριβέστατος· χαίροις φωστήρ τηλαυγέστατε, ὁ δαδουχῶν τὴν σύμπασαν, ἀρετῶν τοῖς πυρσεύμασι· χαίροις τῶν ἐν ὀδύναϊς ὁ μέγας παρακλήτωρ, καὶ θερμὸς προστάτης τῶν περιστατουμένων· οὐ τοιγαροῦν

γαροῦν Ἀθανάσιε, μὴ παύσῃ πρε-
σβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῆς
ποιμένης σου ταύτης, καὶ πάντων
πιστῶν, τῶν τιμῶντων σου τὴν
σεβάσμιον κοίμησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος
Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου, κατε-
πλάγησαν Ἀγγέλιον τάγματα,
πῶς μετὰ σώματος πρὸς ἀοράτους
συμπλοκάς, ἐχώρισας πανεύφημε,
καὶ κατετραυμάτισας, τῶν δαιμό-
νων τὰς φάλαγγας· ὅθεν Ἀθανά-
νάσιε, ὁ Χριστὸς σε ἠμείψατο,
πλουσίαις δωρεαῖς· διὸ Πάτερ,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ πρωτὶ, Κοντάκιον ἦχος πλ. δ΄.
Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ως τῶν ἀύλων οὐσιῶν θεωρὸν
ἄριστον, καὶ πρακτικὸν ὑψηλὴν
παναληθέστατον, ἀνακράζει σοὶ ἡ
ποιμνὴ σου Θεοῦ ῥῆμον μὴ ἐλλεί-
πης ἰκετεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων
σου, λυτρωθῆναι πειρασμῶν καὶ
περιστάσεων, τοὺς βοῶντας σοὶ
χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε.

† Τῷ αὐτῷ μηνὶ εἶ μνήμη τοῦ ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Οὗτος ὁ περιφανὴς ἀστὴρ ἦτον
ἀπὸ τὴν Τραπεζοῦντα πόλιν τῆς
Ἀσίας, υἱὸς εὐσεβῶν γονέων· ἔζη
ἐπὶ Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ Βασιλέ-
ως, ἐν ἔτει 963. γενόμενος δὲ μο-
ναχὸς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ Ἅγιον ὄρος
ἐνθα διὰ βασιλικῶν ἐξόδων ἐκτίσε

τὴν Μεγάλην λεγομένην Λαύραν,
μονὴν τοῦ ὄρους Ἄθῳ· ἐκεῖ δὲ
μένων, ὁσίως καὶ δικαίως διώσας,
πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος
Λαμπαδὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νέος ὁσιομάρτυς
Κυπριανὸς, ὁ ἐκ Λιτσαῖς καὶ Ἀ-
γράφων καταγόμενος, καὶ ἐν Κων-
σταντινουπόλει ματυρήσας, ξίφει
τελειοῦται ἐν ἔτει 1674.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Αἱ κα ἀσασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου
(Τ. Α΄) φύλ. 48.

Ἐξαποστειλ. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ως τηλαυγῆς ἀνέτειλας ἐκ κλι-
μάτων, Ἐὼς φαεσφόρος, καὶ
ἔσπεριου, μέρη Ἀθανάσιε ἐφώτι-
σας, σῶν ἀρετῶν λαμπρότησιν·
ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑ-
πὲρ τοῦ κόσμου Κυρίῳ.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων.

Εἰς τοὺς Αἴνους ψάλλομεν τὰ ἐσπέρια
προσόμοια φύλ. 902.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

6. Ἰουλίου. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Σισῶν τοῦ μεγάλου.

Ἐσπέρας ψαλ. 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3
τοῦ ὁσίου ἦχος δ΄.

Ἐδωκας σημειώσιν

Φαιδρὰ ἐξανέτειλε, καθάπερ Ἡ-
λιος Ὅσιε, ἡ πανέορτος μνήμη
σου, ἀκτίσιν ἀστράπτουσα, τῶν
σῶν

σῶν ἐναρέτων, πράξεων Παμμάκαρ, καὶ καταυγάζουσα πιστῶν, τὰς διανοίας φέγγει θαυμάτων σου αὐτὴν οὖν ἐορτάζοντες, περιχαρῶς σε γεραίρομεν, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, Μοναζόντων τὸ καύχημα.

Αγγελος ἐπίγειος, οἷά περ ἄλλος ἐβίωσας, ἐγκρατεῖα τὸ σῶμά σου, μαράνας πανόλβιε, καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις, καὶ μνήμην θανάτου, διηνεκῶς ἐμμελετῶν, τὰ θεῖα Πάτερ ἐπαξιοζανόμενος, μεγίσταις ἀναβάσει, πρὸς ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον ὅθεν ὄντως κατήντησας, ἐπ' αὐτὴν τὴν ἀκρώρειαν.

Σαῦμα ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐν τῇ κοιμήσει σου γέγονεν, ὀσιόφρον θεσπέσιε, ἡνίκα ὁ θίασος, τῶν ἀγίων Πάτερ, ἐπέστη ἀθρόον ὡσπερ γὰρ Ἥλιος σοφῆ, τὸ πρόσωπόν σου ἐξανατέταλκε, δηλοῦν τὴν ἀστραπόμορφον, τῆς σῆς ψυχῆς καθαρότητα, καὶ πιστούμενον ἅπαντας, οἷου τέλους τετύχηκας.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον

Σὲ τὸ καθιρώτατον φύλ. 11. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας.

Τροπάρ. Τῆς ἐρήμου πολίτης. φύλ. 7.

Τὸ πρῶτ' κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

† Τῷ αὐτῷ μηνὶ ς'. μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισῆ τοῦ μεγάλου.

Οὗτος ὁ ὄσιος παιδιόθεν γενόμενος μοναχός, καὶ ἀσκητικῶς βιώσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἀγία μάρτυς Λουκία ἡ παρθένος, καὶ Ρίξος

Βικάριος, καὶ ἕτεροι πλεῖστοι μάρτυρες ἕξει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι εἰκοσιτέσσαρες μάρτυρες, οἱ σὺν τῇ ἀγίᾳ Λουκίᾳ καὶ Ρίξῳ, ἕξει τελειοῦνται.

† Ὁ ὄσιος πατὴρ ἡμῶν Ἀσπεῖος, ἐπίσκοπος Δυρραχίου, ὑπὸ μελισσῶν κεντηθεὶς, τελειοῦται ἐν ἔτει 98.

† Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι Ἀρχιππος καὶ Φιλήμων, καὶ Ὀνήσιμος οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἀπολλώνιος, Ἀλεξανδρείων, καὶ Ἐπίμαχος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ κπόλυσις.

7. Ἰουλίου. Τῆς ἀγίας μάρτυρος Κυριακῆς, καὶ τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῷ.

Ἡσπέρας ψαλ. τῆς ἀγίας 3. εἰς ἤχον 6'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρόν.

Μάρτυς, ἀθληφόρε τοῦ Χριστοῦ, ἕστης πρὸ βημάτων ἀνδρείως, Χριστὸν κηρύττουσα, σταύρωσιν ἐκούσιον καταδεξάμενον, καὶ δεσμοῖς ὀμιλήσασα, καὶ πάσαις αἰκίαις, χαίρουσα ἀνέδραμες πρὸς τὰ σὺράνια, δῆμοις, ἀπ' αἰῶνος Μαρτύρων, συναριθμηθεῖσα καὶ δόξης, διαιωνιζούσης ἀπολαύουσα.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Κυριακῆ ἀληθῶς, κάλλιε διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ τῆς θείας ἀθλήσεως,

σεως, φαιδραῖς ἀγλαταῖς ὅθεν τὸν Οὐράνιον θάλαμον οἴκησας· ἔνθα, ὡς παρθένος καὶ Μάρτυς, πάντοτε χορεύουσα πάντων, τῶν μνημονεύόντων σου μνημόνευε.

Ρίζης, εὐκλεοῦς Κυριακῆ, κλάδος ὠραιότατος ὠφθης, καρπὸν σωτήριον, φέρων τῆς ἀθλήσεως, τὰ κατορθώματα, καὶ μαραίνων ἐν χάριτι, φυτὰ ἀσβεδίας ὅθεν τὴν πανίερον, μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Ἡ ἄλλομεν καὶ 3. τοῦ ὁσίου εἰς τὸ τέλος, εἰς ὄσιον. Δόξα ἤχος πλ. β΄.

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθένος, καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήτητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτόν, ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα· εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον Χριστέ ὁ Θεός· ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγὼ· μὴ χωρίσης με Νυμφίε ἐπουράνιε· αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις, κατὰ πεμψὸν ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτῆρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμιον. Χαῖρε ρίζα φύλ. 11. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας.

Δόξα ἤχος β΄.

Εν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ· ἐκεῖ κατεσχῆνωσεν ἡ ἁγία, τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα· ἀκούσωμεν τῆς παρθένου

ἐγκώμιον· ὦ παρθένα ναὸς Θεοῦ· ὦ Παρθένα μαρτύρων δόξα· ὦ Παρθένα Ἀγγέλων συνόμιλε.

Καὶ νῦν. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Τριτάριον. Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ φύλ. 5

Τὸ πρῶτὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

† Τῷ αὐτῷ μνι ζ΄. μνήμη τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς.

Αὕτη ἡ ἁγία ἔζη ἐπὶ Διοκλητιανοῦ Βασιλέως ἐν ἔτει 282· ἦτο θυγάτηρ Δωροθέου τινὸς χριστιανοῦ· παρασταθεῖσα δὲ τῷ Καίσαρι τῆς Νικομηδείας, Μαξιμιανῷ, ὡμολόγησε παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν, Θεὸν ὑφ' οὗ βασανισθεῖσα πολυειδῶς, πρὸς Κύριον παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὁσιος Πατήρ ἡμῶν Θωμᾶς, ὁ ἐν τῷ Μαλαιῷ τῷ ὄρει ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Ἰερομάρτυς Εὐστάθιος, περὶ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Πολύκαρπος ὁ νέος, ἐν μαχαίρᾳ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Εὐάγγελος, ξίφει τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Πιερργῖνος, Λουκιανός, Πομπήσιος, Ξύχιος, Παππίας, Σατορνίνος καὶ Γερμανός, ἐν θαλάσῃ ριφθέντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἡμέρας.

Εἰ βούλη, ψάλλε αἶνους τὰ ἐσπέσια προσόμοια φύλ. 904.

Ὁ ἍΓΙΟΣ ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ.

8. Ἰουλίου. Τοῦ ἁγίου μεγαλο-
μάρτυρος Προκοπίου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου

Ἐσπέρας ψάλ. στίχ. 6 ἤχος δ΄.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Αστρον ἀνατέταλκας, ἐκ τῆς ἐ-
ώας πολύφωτον, καταυγάζων
Προκόπιε, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα,
ταῖς θεοσημείαις, καὶ τῇ κριτε-
ρίᾳ, τῶν ἀλγεινῶν ὡς ἀληθῶς,
καὶ ταῖς τῶν ἄθλων μεγίσταις
λάμπεσι· διό σου τὴν πανέορτον,
καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἐσρτά-
ζομεν σήμερον, ἀθλοφόρε Προ-
κόπιε. Δίς.

Σῶμά σου Προκόπιε, καταξέο-
μενον ἐνδοξε, καὶ πυρὶ ἑαπανά-
μενον, εἰρκταῖς συγχλειόμενον,
ὀμιλοῦν παντοίαις, ἰδέαις βασά-

νων, ξίφει τεμνόμενον σοφέ, τὴν
Βασιλείαν σοι προεξένησε, Παμ-
μάκαρ, τὴν οὐράνιον, ἐν ἧ χορεύεις
γηθόμενος, ἀθλοφόρε πολυάθλε,
τῶν Ἀγγέλων συμμετόχε. Δίς.

Ἄημον προσενήνοχας, τῷ ποιη-
τῇ διὰ πίστεως, ἱερῶς ἐναθλήσαν-
τα, θεόφρον Προκόπιε, μεθ' ὧν
τῶν μαρτύρων, χοροῖς ἠριθμή-
θης, καταβαλὼν τὸν δυσμενῆ, ἀν-
δρειοφρόνως ἀξιθαύμαστε· διό σε
μακαρίζομεν, ὡς στρατιώτην ἀτί-
τητον, ὡς γενναῖον ἀδάμαντα,
ὡς τῆς πίστεως πρόμαχον. Δίς.

Δόξα ἤχος πλ. ε΄.

Εξέλαμψε σήμερον ἡ ἐνδοξος
μνήμη σου, Προκόπιε πολυάθλε,
συγκαλοῦσα ἡμᾶς τοὺς φιλεόρ-
τους, πρὸς εὐφρομίαν καὶ δόξαν
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὅθεν καὶ

προστρέχοντες, ἐν τῇ Σορῶ τῶν
λειψάνων σου, ἱαμάτων χαρίσμα-
τα λαμβάνομεν, καὶ τὸν σὲ στε-
φανώσαντα Σωτῆρα Χριστὸν, ἀν-
υμνοῦμεν εἰς αἰῶνας, ἀκαταπαύ-
στως δοξάζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.
Ἀπόστιχα τῆς ἁκρωτήρου Τροπάριον. Ὁ
μάρτυς σου Κύριε. φύλ. β.

Τὸ πρῶτ. κοντάκιον ἤχος β΄.

Τὰ ἔνω ζυτῶν.

Τῷ ζήλω Χριστοῦ, τῷ θείῳ
πυρπολούμενος, καὶ τῷ Σταυρῷ,
τῷ τιμίῳ φρουρούμενος, τῶν ἐχ-
θρῶν τὸ φρύαγμα, καὶ τὰ θράση
κατέβαλες Προκόπιε, καὶ τὴν σεπ-
τὴν Ἐκκλησίαν ὑψώσας, τῇ πί-
στει προκόπτων καὶ φωτίζων ἡ-
μᾶς.

† Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἢ. μνήμη τοῦ ἁ-
γίου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἀπὸ τὰ Ἰε-
ροσόλυμα· ὁ μὲν πατήρ του χρι-
στιανός, ἡ δὲ μήτηρ του ἐλάτρευε
τὰ εἰδῶλα· ἔζη ἐπὶ Διοκλητιανοῦ
Βασιλέως, ἐν ἔτει 290· ἐπειδὴ δὲ
ἦτο δοῦξ τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐδέ-
ξατο ἐντολὴν παρὰ τοῦ Βασιλέως,
ἵνα τιμωρήσῃ τοὺς χριστιανούς·
ἀλλὰ καθ' ὁδὸν ἐνεφανίσθη εἰς
αὐτὸν σταυρός, ἐν εἶδει χρυστάλ-
λου, καὶ φωνὴ λέγουσα, Ἐγὼ εἰμι
ὁ ἑσταυρωμένος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
Τοῦτο λαιπὸν ἀκούσας ὁ ἅγιος,
παρευθὺς ἐνηγκαλίσθη τὴν χρι-

στιανικὴν πίστιν, ὑπὲρ τῆς ὁποίας
διὰ πολλῶν βασάνων βασανισθεὶς
καὶ μὴ δειλιάσας, τὴν κεφαλὴν
ἀπατμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Θεο-
δοσία ἡ μήτηρ τοῦ ἁγίου Προκο-
πίου, καὶ ἕτεραι δώδεκα συγκλη-
τικαὶ γυναῖκες, καὶ ὁ ἅγιος Ἀβ-
δάς, καὶ δύο Τριβούνιοι, Ἀντί-
χος καὶ Νικόστρατος, ξίφει τε-
λειοῦται.

† Ὁ ὄσιος Θεόφιλος ὁ μυρο-
βλήτης, ὁ ἐν τῷ Ἄθῳ ἀσκήσας,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νέος ἱερομάρτυς Ἀ-
ναστάσιος, ὁ ἐξ Ἰωαννίνων, ἐν
Κωνσταντινουπόλει ἀθλήσας, ξίφει
τελειοῦται ἐν ἔτει 1743.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον. Ὡς ἀναλλοίωτον.

Εξ οὐρανοῦ ὡς τῷ Παύλῳ, ἐγέ-
νετό σοι ἡ κλήσις· ἡ φερωνύμως
προκόπτων, Προκόπιε τῷ Κυρίῳ,
χοροὺς προσήξας· Μαρτύρων μεθ'
ῶν πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν σὲ εὐ-
φημούντων. Θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς Δίνους ψαλ. τὰ προσέμοια τοῦ
ἑσπερινοῦ, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

9. **Ἰουλίου.** Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρ-
τυρος Παγκρατίου Ἐπισκόπου
Ταυρομενίας τοῦ ἐν Σικελίᾳ.

Ἐσπέρας ψάλ. 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3.
τοῦ ἁγίου, ἤχος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε, ἡ κρηπίς τῶν μαθητῶν,
περιερχομένη τὸν κόσμον, ὅλον
ἐστήριξε, τότε σε εὐράμενον, λίθον
ὡς ἐντιμον, Ἐκκλησία· θεμέλιον
προβάλλεται Μάκαρ, στήλας κα-
ταστρέφοντα, εἰδωλικὰς καὶ ναοῦς·
θεῖα δυναστεία τοῦ λόγου, τοῦ διὰ
σαρκὸς ὁμιλῆσαι, Πάτερ τοῖς ἀν-
θρώποις εὐδοκήσαντος.

Λόγω, φυγαδεύων πονηρὰ, πνεύ-
ματι κακίας ἐτέλεις, πνευματι-
κοὺς τοὺς λαοὺς, πνεύματος τῆ
χάριτι, μάρτυς Παγκράτιε, ἀνα-
τέμων τὴν αὐλακα, τῆς τούτων
καρδίας, καὶ καταβαλόμενος,
σπόρον τὸν ἔνθεον ὄνπερ, γεωρ-
γῶ προσήγαγω, τῷ ἐπουρανίῳ
πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πιστῶς ἀνευ-
φημούντων σε.

Δύσιν, φρυκτωρίαις νοηταῖς, σὺ
ἀνατολὴν ἀπειργάσω, ἤλον φέ-
ρουσαν, θείας ἐπιγνώσεως, τοῦ
ἐκ Παρθένου ἡμῖν, ὑπὲρ νοῦν ἀνα-
τείλαντος, καὶ δύσας ἀθλήσει, πά-
τερ ἐξανέτειλας, πρὸς φῶς ἀνε-
σπερον, ἔνθα, τῶν ἐσόπτρων λυ-
θέντων, βλέπεις τὸ ποθούμενον
κάλλος, τοῦ ἀγωνοθέτου σου
Παγκράτιε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τὴν πάσαν ἐλπίδα μου.

Ἀπόστραχα τῆς ἡμέρας.

Γροπάριον. Καὶ τρόπων μέτοχος φύλ. 5.

Τὸ πρῶτ' Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

† Τῷ αὐτῷ μνηθ' ἡ μνήμη τοῦ ἁ-
γίου πατρὸς ἡμῶν Παγκρατίου, Ἐπι-
σκόπου Ταυρομενίας, τῆς ἐν Σικελίᾳ.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦν Ἀντιοχεύς· ἔζη
ἐπὶ τῶν χρόνων Πέτρου τοῦ ἀποστό-
λου καὶ παρ' οὗ χειροτονεῖται Ἐ-
πίσκοπος Ταυρομενίας· διὰ δὲ τὰς
ἀρετὰς του ἐπιστρέφει πολλοὺς
εἰς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ τέ-
λος ἀναιρεῖται ὑπὸ τῶν Μοντανῶν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρ-
τυρες Ἀνδρέας καὶ Πρόβος πυρὶ
τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ
ἐπιλύσεις.

10. **Ἰουλίου.** Τῶν ἁγίων τεσσα-
ράκοντα πέντε μαρτύρων, τῶν
ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας.

Ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε κέκραξε ψάλ.
3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τῶν ἁγίων ἤχος α'

Πανεύφημοι μάρτυρες.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμεῖς,
λίθοις συντριβόμενοι, Χριστὸν τὴν
πέτραν τὴν ἀρρήκτον, οὐκ ἐξερ-
νήσα-

νήσασθε· ἀλλὰ νικηφόροι, χάριτι γενόμενοι. Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς συναγγέλισθε· μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καλλίνικοι Μάρτυρες φρουραῖς. ἅμα συγκλειόμενοι, ὡς ἐντολῶν θείων φύλακες, καὶ ἐκτεχόμενοι, δίψει οὐρανόθεν, δρόσον ἐκομίτασθε, ὑμᾶς πνευματικῶς ἀναψύχουσαν· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Αήττηται Μάρτυρες ζῶν, ἀληθῆ ποθήσαντες, καὶ εἰς αἰεὶ διαμένουσαν, θάνατον ἀδίκων, παρανόμῳ ψήφῳ, χαίροντες ὑπέστητε, καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων εὐφραίνεσθε· μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Οἱ μάρτυρές σου Κύριε φύλ. 6.

Τὸ πρῶτ' κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

† Τῷ αὐτῷ μηνὶ 6. μηνίμτ τῶν ἀγίων τεσσαράκοντα πέντε μαρτύρων τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας μαρτυρησάντων.

Οὔτοι οἱ ἅγιοι ἔξων ἐπὶ Λικίνου Βασιλέως, ἐν ἔτει 215· διὰ δὲ τὴν πρὸς τὸν Χριστὸν ὁμολογίαν αὐτῶν διαφόρως τιμωρηθέντες, καὶ ἐν καμίνῳ βληθέντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες Βιάνωρ καὶ Σιλουανός, οἱ Πισίδιοι, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀπολλώνιος, ὁ ἐκ Σάρδεων, σταυρωθεὶς τελειοῦται.

† Οἱ ἑξάκα χιλιάδες ὁσιομάρτυρες κατοικοῦντες εἰς ὅπας καὶ σπήλαια τῆς Αἰγύπτου, πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

11. Ἰουλίου. Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας

Ἐπιπέρας ψάλ. 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τῆς ἁγίας ἔχως πλ. δ΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. ἡ τοῦ Κυρίου ἀμνάς, τὴν αὐτοῦ ἐθελούσιον, μιμουμένη νέκρωσιν, διὰ πόνων ἀθλήσεως, κεκλιμένη τάφῳ, αἵματος πρόσχυσιν, ἀναπηγάζει, σθένει τοῦ πνεύματος· ἦν ἀρνούμενοι, εἰς ψυχῶν καθάρσιον, τῷ τοῦ παντός, αἴνεσιν προσάγομεν, Θεῷ ἐκάστοτε.

Μάρτυς ἀληθῶς πανεύφρημε, θυρῶν ἐπέσχεος ὀρμάς. Δανιὴλ ὡς τὸ πρότερον, καὶ πυρὸς ἐν χάριτι, εὐχερῶς κατετόλημης, καὶ πᾶσαν ἀλλήν, οἴσασα βάσανον, ἐδέξω στέφους. νίκης ἀμάραντον, καὶ ἀνεληλύθας, πρὸς τὸν σοὶ ποθοῦ-

ποθεύμενον, περιχαρῶς ὄθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Θείων πατέρων συνάθροισμα. πίστεως ὄρον τῆ σῆ, κορυφῇ ἐπιτίθεται ὄνπερ παναοίδημε, ἡγαλίω φυλάττουσα, τὴν θεϊαν πίστιν ἀπαρασάλευτον, ἐκτρεπομένη ἅπασαν ἀίρεσιν, καὶ κατεσχύνουσα, τοὺς τοῦ ψεύδους ἐνδοξε, προαππιστάς· ὄθεν σε γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν.

Δόξ. ἤχος πλ. δ΄. Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος φύλ. 905 Καὶ νῦν Θεοτοκίον Ἀπόστιχ. ἤχος δ΄. Ταῖς βαφαῖς φύλ. 718· Δόξα, ἤχος β΄. Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ὄρα. φύλ. 905. Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ φύλ. 6.

Τὸ πρωτὶ, κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

† Τῷ αὐτῷ μνην ιδ΄. μνήμη τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας.

Αὕτη ἡ ἁγία ἦν ἐκ Χαλκηδόνος τῆς Βιθυνίας, θυγάτηρ Φιλόφρονος καὶ Θεοδοσιανοῦ· ἔζη ἐπὶ Διοκλητιανοῦ Βασιλέως ἐν ἔτει 288· διαβληθεῖσα ὡς χριστιανῆ, συλαμβάνεται καὶ ῥίπτεται εἰς τὸ πῦρ, ἔνθα τὴν ψυχὴν αὐτῆς τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Κίνδεος, ὁ πρεσβυτερος, πυρὶ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Μαρχιανὸς μαχαίρᾳ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Μαρτυροκλῆς τοξευθεὶς τελειοῦται.

† Ὁ ὁσιος Λέων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ὁσιος Νικόδημος, διδάσκαλος τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νέος ὁσιομάρτυς Νικόδημος, ὁ ἐξ Ἀλιμπασανίου τῆς Ἀλβανίας, καὶ ἐν αὐτῷ ἀθλήσας, ξίφει τελειοῦται, ἐν ἔτει 1722.

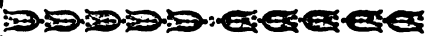
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστ. Ἐπισκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θανοῦσα ζωηρόν, αἱμάτων μύρον ἔβλυσας ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα, καὶ τῶν δογμάτων τοῦ Χριστοῦ, τὰς πλάκας ταῖς ἀγκάλαις σου, Εὐφημία κατέχεις· διὸ εὐφημοῦμέν σε. Θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς αἶνους ψαλ. τὰ προτόμοια τοῦ ἑσπερινοῦ ἤχος πλ. δ΄. ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος φύλ. 909

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

12 Ἰουλίου. Τῶν ἁγίων μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου.

Ἐσπέρας ψαλ. 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τῶν ἁγίων ἤχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Πολυειδέσι βασάνοις ἐγχαρτερήσαντες, φωτοειδεῖς στεφάνους, ἐκομίσασθε ἅμφω, Ἰλαρίε καὶ Πρόκλε· ὄθεν ὑμῶν, τὴν πανέορτον μνήμην πιστῶς, ἐπιτελοῦ-

μεν

μεν δεόμενοι ἐκτενω̅ς, τοῦ πρεσβεύειν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τοὺς σπαραγμοὺς τῆς σαρκὸς σου Πρόκλε ὑπήνεγκας, τὴν δὲ αἰῶνος λῆξιν, προσώμενος μάκαρ, καὶ τὴν τοῦ Παραδείτου διαγωγὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέπερον, ἐν ᾧ ὑπάρχων ἰκέτευε καὶ ἡμᾶς, φωτισθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

Καθάπερ δύο φωστῆρες κόσμον φωτίζετε, τῆ τῶν θαυμάτων αἴγλη ἀθλοφόροι Κυρίου, Ἰλάριε καὶ Πρόκλε, τὸν σκοτασμὸν, τῶν παθῶν ἐκδιώκοντες· ὅθεν ὑμᾶς ἀνυμνοῦμεν περιχαρῶς, ἐορτάζοντες τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἐκ τῆς ἀγίας εἰκόνας φύλ. 11. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας.

Τροπάριον. Οἱ μάρτυρές σου Κύριε φύλ. 6.

Τὸ πρῶτ, κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

† Τῷ αὐτῷ μηνί, ιβ΄. τῶν ἁγίων μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἔζων ἐπὶ Τραϊανοῦ βασιλέως, ἐν ἔτει 106· συλληφθέντες δὲ, ὡς Χριστιανοί, καὶ παρρησία τὸν Χριστὸν, Θεὸν, ὁμολογήσαντες, τὴν κεφαλὴν ἀπετιμήθησαν, καὶ οὕτως ἀπὸ γλαυσαν τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Σεραπίων πυρὶ τελειοῦται, ἐν ἔτει 193.

† Ὁ ἅγιος μάρτυρες Ἀνδρέας ὁ στρατηλάτης, Ἡράκλειος, Φαῦ-

στος, Μηνᾶς, Μάμας, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

† Ὁ ὄσιος πατὴρ ἡμῶν Μιχαὴλ ὁ Μαλείνων, ὁ πνευματικὸς Πατὴρ τοῦ ἐν Ἄθω ἁγίου Ἀθανασίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ἡ ἁγία Βερονίκη, ἡ αἰμορροοῦσα, ἣν ὁ Χριστὸς ἰάσατο, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις,

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἰσόλυσις.

13. Ἰουλίου. Ἡ Συναξίς τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, καὶ τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαβαΐτου.

Ἐσπέρας ψάλ. στίχ. 6. ἤχος α΄. Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς. Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος πλ. β΄. Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ. (δρα Μαρτίου 26.) Ἀπόστιχα τοῦ ὀσίου. δρα εἰς τὸ τέλος. Δόξα, ἤχος πλ. α΄. Ὅπου ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου φύλ. 186 καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τροπάριον. Τῶν οὐρανίων στρατιῶν, φύλ. 176. Τὸ πρῶτ εἰς τὸν Ὁρθρον καθίσματα. Τῶν ἄσωμάτων λειτουργῶν. φύλ. 177. Κοντάκιον. Ἀρχιεράτῃ. φύλ. 182.

† Τῷ αὐτῷ μηνί ιγ΄. ἡ Συναξίς τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, καὶ μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαβαΐτου.

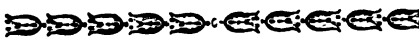
† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία μάρτυς

τους Γολινδοῦχ, καὶ Σάρβα ἡ ἀσκήτρια ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστοιλ. Ὁ; πρόμαχον καὶ πρύτανι φύλ. 185 καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἶνους ψάλ. τὰ ἐσπέρια προσόμοια. Γαβριήλ ὁ μέγιστος ὁ νῦς. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. Δόξα ἤχος πλ. ἀ. Ὄπου ἐπισκιάσει φύλ. 186.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

14 Ἰουλίου. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα, ἐνὸς τῶν 70.

Ἐσπέρας ψαλ. 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τοῦ ἁγίου. ἤχος ἀ.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Παῦλος ὁ μέγας θεόφρον, τοῦ κόσμου ἥλιος, ὥσπερ φαιδρὰν ἀκτίνα, εἰς τὴν σύμπασαν κτίσιν, σὲ μάκαρ ἐπαφῆκε, φωτιστικαῖς, σοῦ τῶν λόγων λαμπρότησι, κατα φωτίζειν τοὺς πάλαι ἐν τῇ νυκτί, τῆς ἀγνωσίας κινδυνεύοντας.

Η καθαρά σου καρδιά τοῦ θείου πνεύματος, φωτιστικαῖς ἀκτίσιν, ἀγασθεῖσα πλουσίως, Ἀκύλα θεηγόρε, φωτοειδῆς, ἀληθῶς ἐχηρημάτισας, καὶ τῶν εἰδώλων τὸ σκότος τὸ χαλεπὸν, βεῖα χάριτι διέλυσας.

Οἱ τῶ ναῶ σου τῶ θεῷ πίστει προστρέχοντες, καὶ ἐν αὐτῶ σε μάκαρ, δυσωποῦντες Ἀκύλα, λυ-

τρῶνται νοσημάτων παντοδαπῶν, καὶ κ νδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς ἱεραῖς σου πρεσβείαις καὶ πρὸς Θεὸν, μεσιτεῖαις ἱερώτατε.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Ἀποστολε ἅγιε.

Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

† Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιδ'. τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτο μαθητὴς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἐγκαταλείψας δὲ τὴν πλάνην τοῦ Βελιάρ, ἐγένετο Χριστιανός· εἶτα δὲ μαρτυρήσας, ἔλαβε τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἰουστός ὁ Ῥωμαῖος στρατιώτης πυρὶ τελειοῦται.

† Ὁ ὄσιος Ὀνήσιμος ὁ Θαυματουργὸς καὶ ἠγούμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Ἰωσήφ, ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης· ὁ ὁμολογητὴς καὶ ἀδελφὸς Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται ἐν ἔτει 824.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἀκύλας καὶ Ἰλάριος, λιθοβοληθέντες τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Πέτρος ὁ νέος, τοὺς πόδας ἐκκοπεῖς τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἡράκλειος ὑπτόμενος τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία καὶ ἀπόλυσις.

15. Ἰουλίου. Τῶν ἁγίων μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Ἐπεράς ψαλ. στίχ. 6. τῆς ἡμέρας 3 καὶ 3 τῶν ἁγίων ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Νηπιόφρονα τύραννον, ἐν τελείῳ φρονήματι, ἀτελεῖτε σώρατι Μάρτυς Κήρυκε, ἀνδρειοφρόνως κατήσχυνας· διὸ πρό βημάτων σε, ἀπεινώς δικαστικῶν, καταβύλλει θανάτῳ σε, μνηστευόμενον, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἧς ἐπέβης, ἐν ἀτμίζοντι εἰσέτι, περιβρόμενος αἵματι.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, ταῖς ἀρδείαις τοῦ πνεύματος, Ἰουλίττα ἔνδοξε τὸν ἐκ σπλάγχνων σου, ἀναβλαστήσαντα Κήρυκον, προσάγεις θυόμενον, καὶ ληνοῖς μαρτυρικοῖς, ἀληθῶς ἐκθλιβόμενον μεθ' οὗ βλύσασα, καταλύξεν οἶνον, τὰς καρδίας, κατευφραίνεις τῶν ἐν πίστει, ἐπιτελώντων τὴν μνήμην σου.

Αἰκισμοῖς ὀμιλήσασα, καὶ ποικίλαις κολάσεσιν, ἀληθῶς ὑπέμεινας ἀξιάγαστε· τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνορῶσα δὲ, υἱοῦ τὴν τελείωσιν, τὸ μαρτύριον διπλῶν, Ἰουλίττα διήνυσας· ὅθεν νέμει σοι, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους Ἀθλοθέτης, ὁ τὴν νίκην τοῖς ἀθλοῦσι, παντοδυνάμως δωρούμενος.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Ἀεῦτε καὶ θεάσαθε ἅπαντες ξέ-
(TOM. Β'.)

νον θέαμα καὶ παράδοξον· τίς ἐώρακε νήπιον, τριετὴ ὄντα, τύραννον αἰσχύνοντα; ὦ τοῦ θαύματος. Μητέρα ἐθήλαξε, καὶ τιθηνούμενος τῇ γαλουχῷ ἐβόα· μὴ προοῦ Μῆτέρ μου, τὰς ἀπειλάς τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος· Χριστὸς γάρ ἐστιν ἡ ἐλπίς τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀποστιχα τῆς ἡμέρας

Τροπάριον. Οἱ μάρτυρές σου Κύριε ψαλ. 6. Τὸ πρῶτ, κοντάκιον ἤχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον

Εν ἀγκάλαις φέρουσα, ἡ χρηστομάρτυς, Ἰουλίττα Κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ μητρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε, σὺ τῶν μαρτύρων Χριστὲ τὸ κραταίωμα.

† Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἰε. μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης.

Ἡ ἁγία αὕτη Ἰουλίττη ἦτον ἀπὸ τὸ Ἰκόνιον τῆς Ἀσίας· ἔζη ἐπὶ Διοκλητιανοῦ Βασιλέως ἐν ἔτει 246· διὰ δὲ τὸν ἐπικρατοῦντα διωγμὸν, καταλαμβάνει τὴν Σελεύκειαν· ὕστερον δὲ ἔρχεται ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἐνθα συλλαμβάνεται καὶ σκληρῶς βασανισθεῖσα, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενται· ὁ δὲ Κήρυξ καὶ τοὶ παῖδες ὧν, ὡμολόγησε τὸν Χριστόν, καὶ οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Λολλιανὸς, λακτιζόμενος τελειοῦται.

⇒ β'. ⇐ † Ὁ ἁ-

† Ο ἅγιος μάρτυς Ἀβούδιμος ἐν μυχαίρα τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλ. ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν ἡλικίαν ἀτελής, ἐν φρονήσει τελεία ὑπῆρξας θαυμαστότατα κήρυκε ἀθλοφόρε, σὺν μητρὶ καὶ γαλκυῶ, Ἰουλίττα ἤρασθε, τὸ τῆς ἀθλήσεως στέφος, μετὰ πάντων ἀγίων ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ ἡμεῖς, ἐλέους ἀξιωθῶμεν.

Εἰς τοὺς αἶνους ψάλ. τὰ ἐσπέρια ἦχος δ΄. φύλ. 817

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις

16. Ἰουλίου. Τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους.

Ἐσπέρια ψάλ. 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τοῦ ἀγίου, ἦχος πλ. δ΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Αθηνογένης ὁ ἐνδοξος, ἱερωσύνις φαιδρὸν, περικείμενος ἐνδυμχ, ταῖς βιφαῖς τοῦ αἵματος. ἱερώτερον ἔδειξε μεθ' οὗ εἰσῆλθεν εἰς ναὸν ἅγιον, τῷ παντεπόπτη ἐμφανιζόμενος, καὶ λειτουργῶν αὐτῷ, σὺν ἀύλοις τάξεσι, καὶ μετοχῇ, θεῶν λαμπρυνόμενος· ὃν μακαρίζομεν.

Αθηνογένης ὁ πάνσοφος, χορὸν προσήξες Χριστῷ, ἀθλητῶν διὰ πίσσεως, καρτερῶς ἀθλήσαντα, καὶ τὸν δρόμον τελέσαντα μεθ' ὧν

νικήσας τὸν πολυμήχανον, χοροῖς μαρτύρων ἀναλαμβάνεται, θέσει θεοῦμενος, καὶ πρεσβέων πάντοτε, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν ἱεράν αὐτοῦ, μνήμην τελούντων ἀεὶ.

Δεκάς μαθητῶν θεόλεκτος, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καθελούσα ἔθλησε, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσεν. Ἀθηνογένην καθηγῆτην ἱερὸν, ἐνθῶ σθένει καταπλευτήσασα, ταύτης δεήσεσι, σῶσον ἡμᾶς εὐσπλαγγνε, τοὺς ἐπὶ σέ, πάντοτε ἐλπίζοντας, τὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας.

Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μνηὶ ις΄. μνήμη τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους Ἐπιτοκίου Πηθαχθήσης καὶ τῶν δέκα αὐτοῦ μαθητῶν.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἀπὸ τὴν Σεβάστειαν τῆς Καππαδοκίας· ἔζη ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλείως ἐν ἔτει 290· διὰ τὴν ἀρετὴν του δὲ ἐγένεν ἐπίσκοπος Πηθαχθήσης· τινὸς πόλεως· συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος Φιλομάρχου, καὶ βασανισθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Φαῦστος ἐν σταυρῷ ἑκταθεὶς τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀντίοχος ὁ ἱατρὸς, ὁ ἐκ Σεβαστείας, ἀδελφὸς τοῦ ἀγίου Πλάτωνος, ξίφει τελειοῦται.

† Οἱ ἄ-

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, οἱ ἐν Πισιδίᾳ, ὄντες δέκα πέντε χιλιάδες, ξίφει τελειοῦνται.

† Αἱ ἅγιοι μάρτυρες γυναῖκες ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀθηνογένης ὁ ποιητῆς τοῦ ἐν τῷ ἑσπερινῷ Φῶς ἰλαρὸν, πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία καὶ ἀπόλυσις.

† Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν 16 τοῦ Ἰουλίου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἁγίων ἐξ Συνόδων.

Ἑσπέρας ψαλ. τῆς Ὀκτωήχου 7 καὶ 3 τῶν ἁγίων ἤχος δ΄.

Ὡς φωστῆρες αἰφωτοί. δὴ ἅπασαν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἑσπερινοῦ εἰς φύλ. 116.

Τὸ πρῶτ, κοντάκιον τῆς ὀκτωήχου καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἁγίων λέγομεν.

Τῇ κυριακῇ μετὰ τὴν 16 τοῦ Ἰουλίου μηνός, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ἐξ Συνόδων,

Ταῖς τῶν ἁγίων Πατέρων προσβείαις.

Αἱ καταβασαί. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἐξαποστειλάριον τῆς ὀκτωήχου. Εἰς τοὺς αἶνους ψάλ. τὰ ἑσπέρια. Δόξα ἤχος πλ. β΄. Τὰς μυστικάς. φύλ.

118. Καὶ νῦν. Ἰπερευλογημένη. καὶ ἀπόλυσις.

Ἡ ἉΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ.

17. Ἰουλίου. Τῆς ἁγίας μεγαλο-
μάρτυρος Μαρίνης.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλείου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκρ. ἰστώ-
μην στιχ. 5'. καὶ ψάλ. 51η. προσό-
μοιχ. ἤχος πλ. δ'.

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, τὴν
ἐπιρμένην ὄφρυν, τ.ῦ τὴν γῆν
καὶ τὴν θάλασσαν, ἐξάλε φει-
φάσκοντος, πρὸς τὴν γῆν ἐταπεί-
νωσεν, ἀπαλὴ κόρη καὶ παναμώ-
μη.

μητος, τὰς πανουργίας αὐτοῦ νικῆσασα· ὦ τῆς δυνάμεως, τοῦ σταυροῦ καὶ χάριτος, ἣτις ἡμῶν, πᾶσαν ὑπεστήριξε, σαφῶς ἀσθένειαν.

Δίς.

Μάρτυς Μαρίνα πανένδοξε, τὰς οὐρανίους μονὰς, ἐπιξίως οἰκήσασα, σὺν παρθένων τάγμασι, καὶ μαρτύρων στρατεύμασι, τοὺς ἐκτελοῦντας πίστει τὴν μνήμην σου, καὶ προσιόντας πιστῶς τῇ σκέπῃ σου, σῶζε πρεσβείαις σου, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, παρὰ Θεοῦ, αἰτηται καὶ λύτρωσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Δίς.

Μάρτυς Μαρίνα πανεύφημη, οὔτε βασάνων τὸ πῦρ, οὔ τρυφῆς ἢ ἀπόλαυσις, οὔ τοῦ κόσμου χάριτες, οὔτε ἄθος νεότητος, τῆς πρὸς Χριστὸν, ἀγάπης ἐχώρισεν, ἐφιεμένην τῆς ὠραιότητος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν τοῦ σεπτοῦ νομφίου σου, ἐπιτυχεῖν, ἧς περ κατηξίωσαι, θεομακάριστε.

Δίς.

Δόξα, ἦχος β'.

Εν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν φασμοῖς ἀλαλαγμοῦ, ἀνυμνήσωμεν Μαρίναν τὴν μάρτυρα, ὅτι καθέλιεν ἐπὶ γῆς τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τὸν ἀντίπυλον ἐχθρὸν ἀνδρείως ἐν τοῖς ποσίν αὐτῆς καθέλιε· διὸ καὶ τελειωθείσα εἰς οὐρανὸς ἀνίπταται, τὴν κάραν στεφηφοροῦσα, καὶ ἀναρράζουσα· Σὲ νομφίε μου ποθῶ, καὶ τὸ τοῦ πόθου φίλτρον ἔχουσα ὑπὲρ σοῦ τὰς σάρκας μου τῷ πυρὶ παρέδω-

κα· κατασκηνώσω οὖν εἰς τὰς αἰωνίους σου μονὰς, ἔνθα ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία.

Καὶ νῦν. Περὶ ἠλθεν ἡ σκιά.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα προσόμ. ἦλ. β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δεῦτε, φιλομάρτυρες πιστῶς, τὴν ὑπὲρ τοῦ πάντων Δεσπότου, στεργῶς ἀθλήσασαν, μάρτυρα τιμῆσωμεν, Μαρίναν ὑμόφην Χριστοῦ· παρθενίας χιτῶνι γὰρ, τὸ σῶμα κοσμοῦσα, χρύσεον ὡς ὑφασμα, τούτῳ ἐπέθηκεν, αἷμα, τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ διπλοῖς κοσμεῖται στεφάνοις, καὶ τῷ στεφανίτῃ νῦν παρίσταται.

Στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεός.

Μέγα, τὸ κατόρθωμα, τὸ σὸν, μέγα καὶ πανάριστον ὄντως, σοῦ τὸ ἐκνίκημα· φύσις γὰρ εὐπτόητος καὶ εὐταπεινώτος, τὸν ἀόρατον δράκοντα, τὸ ὄρος τὸ μέγα, νῦν τὸν πολυμήχανον, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, εἶλες, εὐτελεῖς ὡς στρουθίον, καὶ καταπατοῦσα χορεύεις, νῦν μετὰ ἀγγέλων ἀξιάγαστε·

Στιχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, ὑμόφην ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ μαραινουσα χάριτι, φυτὰ ἀθείας· ὅθεν τὴν πανίερον, μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Δό.

Δύξα. πλ. β'.

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρ-
στη ἡ παρθένος καὶ ἀθληφόρος
καὶ μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς
ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποι-
κιμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνοίας, καὶ
τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βο-
ῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει,
τὴν λαμπάδα κατέχουσα. Εἰς ὁ-
σμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ
ὁ Θεός· ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς
ἀγάπης ἐγὼ μὴ χωρίσης σε νυμ-
φίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις
κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε
Σωτῆρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος
Ἄπολυτ. ἤχος δ'. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ
κράζει μεγάλη τῆ φωνῇ· Κχι, τὸ ἀπ'
αἰῶνος ἀπόκρυφόν. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ
κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ τῆς ἡμέρας.
Κοντάκιον. ἤχος γ'.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμέ-
νη Παρθένε, μαρτυρίου στίγμασι,
στεφανοθεῖσα Μαρίνα, αἵμασιν
ἀθλητικοῖς τε ἐβραντισμένη, θαύ-
μασι καταλαμφθεῖσα τῶν ἰαμά-
των, εὐσεβῶς μάρτυς ἐδέξω, θρα-
βεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

† Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιζ'. μνήμη τῆς ἀ-
γίτης μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ κώμης τῆς Πι-
σιδίας, θυγάτηρ μονογενῆς Αἰδε-
σίου τινὸς εἰδωλολάτρου ἱερέως·
ἔζη ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος, ἐν
ἔτει 270. Ἐπειδὴ δὲ ἐκήρυττε
παύσησάν τὸν Χριστὸν, Θεὸν, συλ-

λαμβάνεται ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος Ὀ-
λυμβρίου, καὶ διαφόρως βασανι-
σθεῖσα τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρ-
τυρες Σπεράτος καὶ Βερονίκη, ξί-
φει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Εὐφράσιος ἐπίσκο-
πος Ἰωνοπόλεως ἐν εἰρήνῃ τελει-
οῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβίαις.

Καταβασίαι. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Ἐξαπ. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μαρίνα μάρτυς Κυρίου, καὶ καλ-
λιπάρθενε νύμφη, ῥύσαι λαόν σου
καὶ πόλιν, ἐκδυσωπούσα τὸν Θεόν,
ὅπως ῥυσθῶμεν οἱ πάντες, φθορᾶς
ὀργῆς καὶ κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δω-
δεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε
θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀ-
κατανόητον θαῦμα, πῶς γαλου-
χεῖς τὸν Δεσπότην.

Εἰς τοὺς αἰῶνες στιχ. προσόμ. ἤχ. δ'.

Ὡς γυναικὸν ἐν μάρτυσι

Πολυώδεινα βάσανα, ὑποστᾶσα
πανένδοξε, ἀνδρικῶ φρονήματι,
ἠύτομόλησας· καὶ τῶν Ἑλλήνων
σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας,
καὶ τὸν τύραννον στεδῆρως, ἀθλη-
φόρε κατάβαλες, ἐγκαυχώμενον
ὑπεράνωθεν ἀστρων, θρόνον θείναι,
τὴ κατήσχυνας, Μαρίνα καὶ τοῦς
λοῦς κατεφώτισας.

Τὸν ἀρχέκακον δράκοντα, τὸν

τὸν

τὴν Εὔαν γυμνώσαντα, παραβάσει πρότερον, μάρτυς ἔνδοξε, διὰ σαυροῦ ἀπενέκρωσας, ἀγῶσι δεσμεύσαντα, τοῖς σεπτοῖς σου εὐσεβῶς Χριστὸν δύναμιν ἔχουσα· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ωσπερ προῖκα πολύτιμον, τῷ νυμφίῳ προσήγαγες, ἀθληφόρε ἔνδοξε, δῆμον ἅγιον, τοῖς θυμασίοις πιστεύσαντα, οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποινῶν, καὶ πυρὸς καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη, τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι παρήνε, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Δόξα, ἤχος, πλ. β΄.

Αθλητικὴν ὀδεύσασα ὁδὸν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλήν, Μαρίνα πανσεβάσμις· καὶ ὡς μὲν παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσηλθες εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἔλαβες, ἀπελαύνειν πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων· ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀληγηδόνων ἐλευθέρωσον ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Εἰς β. ὕμει ποίησον καὶ δοξολογίαν μεγάλην. εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικῶς, καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος τῆς ἁγίας, ἐκ δὲ γ΄. καὶ δ΄. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον.

18. Ἰουλίου. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλ. 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἁγίου, ἤχος δ΄.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Ενέδυσας Κύριε, τὴν ἀθλοφόρον σου δύναμιν, τὴν ἐξ ὕψους ἀήττητον, καὶ τοῦτον ἐνίσχυσας, διὰ σὲ βασάνους, ἐξ ἐχθρῶν ἀνόμων, ὑπενεγκεῖν ἀθλητικῶς, καὶ μαρτυρίου στέφανον δέξασθαι· δι' οὗ ἡμῖν συγχώρησιν, ἀμαρτημάτων κατὰ πεμψόν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυρὸν ὀπλισάμενος, ὁ ἀθλοφόρος σου Κύριε, καὶ σῶ ζήλω πυρούμενος. εἰδῶλων ἐνέπρησε, τὰ τεμένη πάντα, καὶ τὰς παρατάξεις, τοῦ ἀρχαικάκου καβελῶν, Αἰμιλιανὸς ὁ ἔνδοξος, βραβεῖα νίκης Δέσποτα, τὴν βασιλείαν ἀπέληψε παρὰ σοῦ τὴν οὐράνιον, καὶ πρεσβευεῖ τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Αστέρα ὑπὲρ λαμπρον, τῆ ἐκκλησία ἀνέδειξας, Αἰμιλιανὸν τὸν μάρτυρα, ὀπλίτην τε ἄριστον, δεξουχοῦντα πᾶσαν νῦν τὴν οἰκουμένην, θαυματουργίαις μυστικαῖς καὶ ἀθείας σκότος ἐλαύνοντα· ὅφ' οὗ φωταγωγοῦμενοι, θεοπρεπῶς ἀνυμνοῦμεν σε, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀπόστιχον τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Ὁ μάρτυς σου Κύριε, ψάλ. 6. Τὸ πρῶτον τῆς ἡμέρας.

† Τῷ

ἤχος πλ δ'. Ταῖς τῶν δακρύων σου
 ῥοαίς. φύλ. 7.

Τὸ πρωτ, κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

† Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιθ'. μνήμη τῶν
 ὁσίων Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου
 Βασιλείου.

Αὕτη ἡ ἀγία ἦτον ἀπὸ τὴν Κα-
 ραμανίαν τῆς Καισαρίας, ἀδελφὴ
 γνησία τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ
 Γρηγορίου τοῦ Νύσσης· βίωσασα
 δὲ ἀσκητικῶς ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὁσῖος πα-
 τὴρ ἡμῶν Δίος ὁ θαυματουργός,
 ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Οἱ ἅγιοι τέσσαρες συνασκη-
 ταὶ αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Θεόδωρος ἐπίσκο-
 πος Ἐδέσσης, ὁ ἐν τῇ Λαύρᾳ τοῦ
 ἁγίου Σάββα ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ
 τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.
 Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ
 ἰπόλυσις.

Ὁ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ἨΛΙΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

20. Τοῦ προφήτου Ἠλίου.

* Ἀργία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰ-
 στῶμεν στίχ. 5'. καὶ ψάλ. στιχηρ. προ-
 σόμ. ἤχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Ὁ τὸν Θεοβίτην Ἠλίαν, πυρίνω
 ἄρματι, ἀπὸ τῆς γῆς οἰκτίρμων,
 μεταθέμενος Λόγε, ταῖς τούτου ἰ-
 κεσίαις, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς πιστῶς
 σε δοξάζοντας, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐκ-

τελοῦντας χαρμονικῶς, θεῖαν μνή-
μην καὶ σωτήριον. Δίς.

Εν συσσεισμῷ καὶ ἐν αὔρα, λε-
πτῇ θεάσαι, Θεοῦ τὴν παρου-
σίαν, Ἡλιοῦ Θεομάχαρ, φωτίζου-
σάν σε πάλαι, ἄρματι δὲ, ἐπο-
χούμενος τέθριππος, τὸν οὐρανὸν
διῆππεύεις ξηνοπρεπῶς, θαυμαζό-
μενος Θεόπνευστε. Δίς.

Τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ξίφει
κατέσφαξας, τὸν οὐρανὸν, τῆ γλώτ-
τη, ἐπὶ γῆς τοῦ μὴ θρέχειν, ἐπέ-
σχες ζήλω θεῷ, πυρποληθείς,
Ἐλισσαῖον δὲ ἔπλησας, τῆς μη-
λωτῆς ἐπιδόσει διπλῆς σοφῆς, Ἡ-
λιοῦ ἐνθέου χάριτος, Δίς.

Δόξα, πλ. β'. Βυζαντίου

Δεῦτε τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστη-
μα, συναθροισθέντες σήμερον, ἐν
τῷ πανσέπτῳ ναῷ, τῶν θεηγόρων
προφητῶν, ψαλμικῶς ἄσωμεν ἐν-
αρμόνιον μέλος, τῷ τούτους δο-
ξάσαντι, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν,
καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει ἀνι-
βοήσωμεν. Χαίροις ἐπίγειε ἀγ-
γελε, καὶ οὐράνιε ἄνθρωπε, Ἡ-
λία μεγαλώνυμε. Χαίροις ὁ δι-
πλῆν τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ κομι-
σάμενος, Ἐλισσαῖε πανσεβάσμιε.
Χαίρετε ἀντιλήπτορες θερμοὶ, καὶ
προστάται, καὶ ἰατροὶ, τῶν ψυχῶν
καὶ τῶν σωμάτων τοῦ φιλοχρί-
στου λαοῦ· ἀπὸ πάσης προσβολῆς
ἐναντίας καὶ περιστάσεως, καὶ
παντοίων κινδύνων λυτρώσασθε,
τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντας, τὴν
πάνσεπτον μνήμην ὑμῶν

Καὶ νῦν, Τίς μὴ μακαρίσει σε. Εἴ-
σοδος, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν γ'. τὸ ἀνάγνωσμα.

Εγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἡ-
λιοῦ τὸν προφήτην, καὶ εἶπε, Ζῆ
Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ
Θεὸς Ἰσραὴλ, ᾧ παρέστην ἐνώ-
πιον αὐτοῦ σήμερον, οὐκ ἔσται τὰ
ἔτη ταῦτα ἐρόσος καὶ ὑετός, εἰ-
μὴ διὰ στόματός μου. Καὶ ἐγένε-
το ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ λέ-
γων. Πορεύου ἐντεῦθεν κατ' ἀνα-
τολάς, καὶ κρύβηθι ἐν τῷ χει-
μάρρῳ Χορράθ, τῷ ἐπὶ προσώπου
τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔσται ἐκ τοῦ
χειμάρρου πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοῖς
κόραξιν ἐντελευμαὶ τοῦ διατρέ-
φειν σε ἐκῆ. Καὶ ἐπορεύθη, καὶ
ἐποίησεν Ἡλιὸς κατὰ τὸ ῥῆμα
Κυρίου, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χει-
μάρρῳ Χορράθ, ἐπὶ προσώπου τοῦ
Ἰορδάνου. Καὶ οἱ κόρακες ἔφερον
αὐτῷ ἄρτους τὸ πρωὶ, καὶ κρέας
τὸ δεῖλης, καὶ ἐκ τοῦ χειμάρρου
ἔπινεν ὕδωρ. Καὶ ἐγένετο μεθ'
ἡμέρας, καὶ ἐξηράνθη ὁ χειμάρ-
ρος, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑετός ἐπὶ
τῆς γῆς.

Βασιλειῶν γ'. τὸ ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἀχαάβ, Φωνῆ
ποδῶν τοῦ ὑετοῦ. Ζεῦξον τὸ ἄρμα
σου, καὶ κατάβηθι, μὴ καταλάβῃ
σε ὁ ὑετός. Καὶ Ἡλιοῦ ἀνέβη ἐπὶ
τὸν Κάρμηλον, καὶ ἔκυψεν ἐπὶ
τὴν γῆν, καὶ ἔθλακε τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἀναμέσον τῶν γονάτων

αὐ-

αὐτοῦ, καὶ ἤξαστο πρὸς Κύριον. Καὶ ὁ οὐρανὸς συνεσκότασεν ἐν νεφέλαις καὶ πνεύματι, καὶ ἐγένετο ὑετὸς μέγας, καὶ ἐπορεύετο Ἀχαάβ ἕως Ἰεζάβελ. Καὶ ἀνήγγειλεν Ἀχαάβ Ἰεζάβελ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἡλιοῦ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζάβελ πρὸς Ἡλιοῦ, καὶ εἶπεν, Αὖριον θύσομαι τὴν ψυχὴν σου ὡς ἓνα ἐξ αὐτῶν. Καὶ ἤκουσεν Ἡλιοῦ, καὶ ἐφοβήθη, καὶ ἀνέστη, καὶ ἀπῆλθε κατὰ τὴν ψυχὴν οὐτοῦ· καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεὲ γῆν Ἰουδα, καὶ ἀφικετὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἤλθε, καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκεύθου. Καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὑπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτὸν, καὶ ἰδοὺ τις ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀνάστηθι, καὶ φάγε, καὶ πίε· ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὀδός. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιοῦ, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτις, καὶ καμψάκις ὑδατοῦ· καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀνάστηθι, φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὀδός. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνη· τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Βασιλειῶν δ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαίῃ· Κά-

θου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου· καὶ εἶπεν Ἐλισσαίῃ, Ζῆ Κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφοτέροι. Καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν, ἀμφοτέροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἴλησεν αὐτὴν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἔθεν, καὶ ἔνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφοτέροι διὰ ξηρᾶς· Καὶ ἐγένετο ὡς διήλθον, εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαίῃ· Αἴτησαι τί ποιήσω σοι, πρὶν ἢ ἀναληφθῆναι με ἀπὸ σοῦ· καὶ εἶπεν Ἐλισσαίῃ, Γενηθήτω δὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοὶ δισωῶς ἐπ' ἐμέ. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ Ἐσκληρήνας τοῦ αἰτήσασθαι· πλην ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβάνομενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοὶ οὕτως· ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρός καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρησεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήθη Ἡλίας ἐν σπυροσμοῦ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαίῃ ἑώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα, Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ, καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι· καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαίῃ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέβρῆξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνέλειτο τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ Ἐλισσαίῃ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισσαίῃ, καὶ

ἔστι·

ἔστη ἐπὶ τοῦ χειλοῦ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαίη τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ οὐ διηρέθη, καὶ εἶπεν Ἐλισσαίη. Ποῦ δὴ ἐστὶν ὁ Θεὸς Ἡλιοῦ Ἀπφῶ; καὶ οὕτως ἐπάταξε τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διήλθε διὰ ξηρᾶς.

Εἰς τὴν λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελα
ἦχος α'. Γερμανοῦ

Ηλίας ὁ ζηλωτῆς, καὶ τῶν παθῶν αὐτοκράτωρ, ἀεροβάτης ἐδέρετο σήμερον, τῆς παγχοσμίου μνητῆς σωτηρίας προχειριζόμενος. Ὡ δόξης ἀκραιφνοῦς, ἧς ἡξίωται ὁ ὑψιπέτης προφήτης, καὶ προφητῶν ἐξαίρετον ἐγκαλλώπισμα· οὗτος γὰρ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ ἄσαρκος ἄνθρωπος δέδεικται τοῖς κατορθώμασιν· ὃν ἐπαινοῦντες εἰπώμεν, ἀντιλαβοῦ ἡμῶν σοφῆ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Πρωστῆρες ἀνέτειλαν τῇ οἰκουμένῃ, δῶν παμφαεῖς, Ἡλίας καὶ Ἐλισσαῖος, ὁ μὲν θεῖω λόγῳ οὐρανόθεν σταγόνας ἀπέκλεισε, καὶ βασιλεῖς διήλεγξεν, ἄρματι δὲ πυρίνω εἰς οὐρανοὺς ἀνῆλθεν· ὁ δὲ ἀτεχνούντων ἰάσατο ὕδατα, καὶ διπλὴν δεξάμενος χάριν, Ἰορδάνου τὰ ρεῖθρα ἐπέρασε· καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων χοροῦντες, ὑπὲρ

ἡμῶν πρεσβεύουσι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ ἐξἄρα ἄρμα σε πυρφόρον, ὡς ἐν συσεισμῷ εἰς οὐρανοῦς, τὴν πυρίπνοον χάριν σοὶ παρέσχετο, Ἡλία Θεοβίτα, τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, ἕως ἂν κηρύξης τὴν τῶν πάντων συντέλειαν· διὸ πάριστο, διδοῦς ἡμῖν, τῶν σῶν κατορθωμάτων τὴν μύησιν.

Δόξα. ἦχος δ'. Ἀρσενίου.

Εν πυρίνω ἄρματι ἐπιδίφριος ἄρθεις, εἰς χώραν φωτεινὴν μετετέθης, ὦ Θεοβίτα Ἡλία, αἰσχύνης δὲ προφήτας κατήσχυνας, ὁ τὸν οὐρανὸν λόγῳ μετρήσας· ὡσαύτως λύσον καὶ ἡμῶν τὰ πταίσματα, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἐκ παντοίων κινδύνων· εἰς τὸν στίχον στιχ. προσόμ. ἦχ. δ'.

Ἐξ Ἰψίστου κληθεῖς.

Οπρὸ συλλήψεως ὧν ἡγιασμένος, ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, ὁ νεῦς ὁ πύρινος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ τῆς δευτέρας Χριστοῦ ἐλεύσεως θεῖος πρόδρομος, Ἡλίας ὁ ἔνδοξος, τῶν προφητῶν ἡ κρηπίς, πνευματικῶς συνεχάλισε, τοὺς φιλεόρτους, πανηγυρίσαι τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ, εὐ ταῖς πρεσβείαις διαφύλαξον, τὸν λαόν σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀπὸ βλάβης παντοίας, τοῦ δολίου ἀνενόχλητον.

Ὁ οὐ-

Στιχ. Μλ ἄπτειθε τῶν χριστῶν μου.

Οὐρανόφρων Ἡλίας ὁ Προφήτης, θεώμενος ἅπαντα, ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ, τὸν Ἰσραὴλ ἐκπορνεύσαντα, καὶ τοῖς εἰδώλοις, προσετηκότα ζήλω πυρούμενος, νεφέλας συνέστειλε, καὶ γῆν ἐξήρανε, καὶ οὐρανοὺς λόγῳ ἔκλεισεν, εἰπὼν οὐκ ἔσται, σταγῶν ἐν γῆ, εἰμὴ ἐμοῦ διὰ στόματος· αὐτὸς ὑπάρχει ἐστιάτιον νῦν, ὡς ἀφθόνως ἡμῖν παρεχόμενος, ἀνεκλάλητον χάριν, τοῖς πιστῶς αὐτὸν γεραίρουσι.

Στιχ. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

Οτῶν ἀρρήτων ἐπόπτῃς Μυστηρίων, σὺ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα διέβρηξας, σὺ τὴν ἀπάτην ἐτέφρωσας, τὴν τῶν εἰδώλων, τῆ ἀστραπῆ τῶν θείων ῥημάτων σου, σὺ παρανομήσαντα, ἠλεγξας Ἄνακτα, καὶ ἱερεῖς ἐθανάτωσας, τῆς ἀνομίας, καὶ τὴν θυσίαν εὐχῆ ἐνέπρησας· καὶ νῦν λαοῦ σου τοὺς φλογώδεις, τῶν παθημάτων καὶ θλίψεων ἀνθρακας, Ἡλιοῦ σῆς πρεσβείας, τῷ π.ρ. ἐναπομόρανον,

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Προφήτα κήρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου ἰτῆς μεγαλωσύνης, οὐδέποτε χωρίζῃ, καὶ ἐκάστῳ ἀσθενοῦντι ἀεὶ παρίστασαι, ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν Οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δόξαζόμενος, αἰτῆσαι ἰλασμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ο ἔνσαρκος Ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἢ κρηπῖς, ὁ δευτερός πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Καὶ νῦν. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφ. Εἰς τὸν Ορθρον, ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ οἱ κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, ἢ τῆς Θεοτόκου, εἰς ἡ. καὶ τοῦ Προφήτου εἰς ζ'. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ, α. πλ. δ'. Ἀρμάτληλάτληνα

Νενεκρωμένην τὴν ψυχὴν μου ζώωσον, ὡς τὸν τῆς χήρας υἱόν, καὶ ἀρεταῖς θείαις Μάκαρ, καταλάμπρυνον, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, τρυφῆς ἀνάδειξον μέτοχον, σοῦ κατατρυφᾶν ἐφιέμενον.

Εν τῷ σὲ τίχτεσθαι ὁ εὖς μεμύηται, γεννήτιον μέγιστον, ὡς ἀληθῶς θαῦμα· πῦρ γὰρ σιτιζόμενον, φλογί τε σπαραγανούμενον, σὲ τεθίεται μάκαρ· διὸ ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ῥῦσαι με πυρὸς αἰωνίζοντος.

Μεγαλυνθεῖς ταῖς πρὸς Θεόν σου νεύσεσι, ζηλῶν ἐζήλωσας, ὡς ἀληθῶς· μάκαρ, τῷ Κυρίῳ πάντοτε· διὸ με ἐνδυναμώσον, ζήλου θείου πλησθέντα, τὸ ἐνθεον
πράτ:

πράττειν βούλημα, ἵνα σέ γεραίρω σωζόμενος.

Θεοτοκίον

Ο ὑπερούσιος Θεὸς Πανάμωμος, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, καὶ δι' ἡμᾶς ὤφθη, καθ' ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτετε, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἡμαρτηκότα με Πάνταγε, σώσαι καὶ κολάσεως ῥύσασθαι.

Ὡδὴ, γ'. Οὐράνιας ἀψίδος.

Ιερεῖς τῆς αἰσχύνης, ὡς δυσμενεῖς ἔκτεινας, ἔνδοξε προφήτα, τῷ θεῷ ζήλω σὺ πυρπολούμενος ὅθεν κραυγάζω σοι, τῶν τῆς αἰσχύνης με ἔργων, καὶ διαιωνίζοντος πυρὸς ἐξάρπασον.

Σὲ προβάλλομαι πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν μέγιστον, σώζειν με δυνάμενον, πάσης μάκαρ κακώσεως προσεπικάμφθητι, τῇ ταπεινῇ μου δεήσει, καὶ μὴ ὑπερίδης με παρακαλοῦντά σε.

Μεγαλύνει Θεὸς σε, ὁ παντουργὸς ἔνδοξε, πάλαϊ Ἡλιοῦ, δι' ὀρνέου τρέφων προφήτά σε. ὃν ἐκδυσώπησον, τῆς αἰωνίου τρυφῆς με, καὶ φωτὸς τοῦ μέλλοντος ποιῆσαι μέτοχον.

Θεοτοκίον.

Αδιόδευτε πύλη, ἢ πρὸς Θεὸν φέρουσα, πύλας μετανοίας μοι κόρη, ἀνοίξον δέομαι ἀποκαθαίρουσα, ἁμαρτιῶν μου τὸν ῥύπον,

ὄμβροισ τοῦ ἐλέους σου, Θεοχαρίτωτε.

Κάθισ. πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ως προφήτης τοῦ ὄντως θείου φωτὸς, τοὺς προφήτας τοῦ ψεύδους καταβαλὼν, ἐν τούτῳ διήλεγξας, Ἀχαάβ ἀνομήσαντα, μὴ προσκυνεῖν διδάξας, τῷ Βάαλ πανένδοξε, καὶ εὐχῇ αἰτήσας, ἐξ ὕψους τὰνάματα ὅθεν καὶ πυρίνω, ἀνελήφθης Ἡλία, ὀχλήματι μετάρσιος, διφρηλάτης πρὸς Κύριον διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,

Θεοτοκίον.

Ως παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάξεις τὸν Κτίστην καὶ Κύριον ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον Τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον Τόκον σου.

Ὡδὴ, δ'. Σὺ μου Χριστέ Κύριος.

Κάμπτει τὸν σὸν, ζήλον Θεὸς πυρακτούμενον, καὶ πρὸς χήραν, πέμπει διατρέφεσθαι, τὸν γυναικὸς πάλαϊ ἀπειλή, Ἡλιοῦ φυγάδα, γεγεννημένον θεοπέσιε, εἰὸ

σε ἰκε-

σε ικετεύω, τὴν ψυχὴν μου πεινώσαν, διαθρέψαι ἐνθέοις χαρίσμασι.

Αμαρτιῶν, νέφη δεινὰ συγκαλύπτει με, τρικυμῖαι, βίου με χεῖμαῖζοι, καὶ ἐπιπνέουσι χαλεπῶς, κατὰ τῆς ψυχῆς μου, τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα, προφήτα θεηγόρε, κυβερνήτης γενοῦ μοι, σωτηρίας πρὸς ὄρμον ἰθύνων με.

Ρῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν παράσχου μοι σώματος, τὸν τὰς νόσους, πάντων ἀφαιρούμενον, ἐκδυσωπῶν, μάκαρ Ἡλιοῦ, Κύριον τῆς δόξης, καὶ ἀβλαβῶς διατρέχειν με, τὰ σκάνδαλα τοῦ βίου, κατευόδωσον· σὲ γάρ, ἀγαθόν μου προστάτην προβάλλομαι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ πασῶν, τῶν οὐρανίων ἐυνάμεων, μετὰ πάντων, Δέσποινα Πανάμωμε, τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἀθλητῶν, καὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τῶν ὁσίων ἰκέτευε, τυχεῖν με σωτηρίας, τὸν πολλὰ ἁμαρτόντα, καὶ ῥυθῆναι μελλούσης κολάσεως.

ὦδῃ, εἰ. Ἴνα τί με ἀπίσω

Ομβροτόκους νεφέλας, εἴργεις πυρακτούμενος ζήλω τῆς πίστεως ἀλλὰ δέομαί σου, Ἡλιοῦ ἱεραῖς μεσιτείαις σου, τὴν φλογμῶ τακεῖσαν τῶν ἡδονῶν ψυχὴν μου θείαις, ἐπομβρίαις ἀρδεῦσαι καὶ σῶσαί με.

Ιερεὺς δεδειγμένος, τέθυκας ἀθώοις σου χερσὶ πανόλβιε, τῶν προσοχθισμάτων, ἱερεῖς ἐνεργοῦντας τὰ ἄτοπα· ἀλλὰ δέομαί σου πάσης ἀτόπου ἁμαρτίας, ἀβλαβῆ με Προφήτα συντήρησον.

Θαυμαστοῦσαι Προφήτα, θείαις ἐπικλήσεσι φλέγων τὰνάματα, ἐκτελέσας πίστει· διὰ τοῦτο ἀπαύστως σου δέομαι, τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, τὸν ἱερόν ἀνάψαι πόθον, τὰ ὑλώδη μου πάθη συμφλέγοντα.

Θεοτοκίον.

Επὶ σὲ ὡσπερ ὄμβρος, Λόγος καταβέβηκεν ὁ ὑπερούσιος, ὃν δυσώπει Κόρη, ἐπομβρῆσαι μοινὴν καταλύξεως, καθαρὰς σταγόννας, ἀποπλυνούσας πάντα ῥυπον, τῶν ἀμέτρων κακῶν μου Πανάμωμε.

Ἵδῃ Σι'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ιλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλά σοι ἀφρόνως πταίσαντι, καὶ τῆς μελλουσης ἐκεῖ, κολάσεως λύτρωσαι, ἔχων δυσωποῦντά σε, Ἡλιοῦ τὸν μέγαν, καὶ τὴν Ἀχραντον Μητέρα σου.

Αγνείας ὡς φυτουργός, ἀγνὴν ψυχὴν μου συντήρησον, ὡς ζηλωτῆς Ἡλιοῦ, ζήλου θεοῦ πληρωσον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ὅπως τῆς κκκίας, τὰς ἐφόδους ἀποκρούσωμαι.

Νηστεύεις θρώσει μῆ, ὀδὸν τεσσαρακονθήμερον, ἀνύων θείᾳ ῥοπῇ.

πῆ· διὸ ἱκετεύω σε, πάσης παραβάσεως, ἐγκρατεῦσθαί με, Θεοφόρε ἐνδυνάμωσον.

Η πύλη ἡ τοῦ Θεοῦ, εἰσόδους θείας ὑπόδειξον, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἐν αἷς εἰσελεύσομαι, ἐξομολογούμενος, καὶ κακῶν τὴν λύσιν, Θεοτόκε ἀπολήψομαι.

Κοντάκιον ἤχος. Αὐτόμελον.

Ηροφήτα καὶ προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἥλια μεγαλώνουμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας τὰ ὑδατόβροτα νέφη, πρόσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον φίλανθρωπον.

Τῷ αὐτῷ μηνί κ'. Ἡ εἰς οὐρανοὺς πυροφόρος ἀνάβασις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεοζήτου.

Οὗτος ὁ Προφήτης ἦν υἱὸς Σωβᾶκ ἐκ Θεόβης, ἐκ φυλῆς τοῦ Ἀαρῶν, οἰκῶν ἐν Γαλααδῷ· ἐπροφήτευσεν πρὶν Χριστοῦ, ἐν ἔτει 816· ἦτο δὲ τοσοῦτον δίκαιος, ὥστε ἐξετέλει ἄπειρα θαύματα· τελευταῖον ἀνελήφθη εἰς οὐρανοὺς ἐν ἄρματι πυρός.

Ταῖς τοῦ σου προφήτου πρεσβείαις Χριστέ.

Αἰ καταβασίαι. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ᾠδὴ Ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Λαδὸν ἀπολλύμενον, κατοικτειρήσας, ζήλω τῆς Πίσεως, ἐπικλήσεις θεαίαις, πῦρ κατηγάγω φλογίζον ἐνδοξε· ὅσιον θῦμα διὸ ἱκετεύω σε τῆς αἰωνίου φλογός, ρῦσαι καὶ σώσον με.

Ιδεῖν καταξίωσαι, Θαβῶρ ἐν ὄρει Θεοῦ τὸ πρόσωπον, ὃν δυσώπει Προφήτα τοῦ παραβλέψαι τὰς ἀμαρτίας μου καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίκης θεάσασθαι, ἀκαταγνώστῳ ψυχῇ, αὐτοῦ τὸ πρόσωπον.

Θδὲν πορευόμενον, τοῦ βίου πλάνας, πολλὰς ὑφίσταμαι ἀγαθῆ μου προστάτα, κυβέρνησόν με τῇ προστασίᾳ σου, ἐπιστηρίζων γνώμη ταλευόμενον, καὶ πρὸς σαρκὸς τήδονας, Ἡλιοῦ νεύοντα.

Θεοτοκίον.

Υμνῶ σε πανύμνητε, καὶ μεγαλύνω Θεοχαρίτωτε, τὴν ἀγνήν σου λοχείαν· βοήθησόν μοι βίου τοῖς κύμασι χειμαζομένῳ καὶ δίδου κατάνυξιν, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ καθαρτικὴν μολυμῶν.

ᾠδὴ Η'. Ἑπταπλασίως κάμινον

Χωρητικὸν δοχεῖόν σε, Θείου Πνεύματος ἐγνωμέν, Ἀγγελον ἐν γῆ, πῦρ ζήλου Θείου πνέοντα, δυστέβειαν τρέποντα, καὶ βασιλεῖς ἐλέγχοντα, χρίοντα Προφήτας, Ἡλιοῦ καὶ αἰσχύντης, συγχόπτοντα μαχαίρᾳ, ἱερεῖς· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι μελλεύσης ἡμᾶς αἰσχύντης ρῦσαι.

Αρμα πυρός σε ἔλαβεν, ἀπὸ γῆς πυρακτούμενον, ζήλω Ἡλιοῦ, τῷ βεῖκῳ θεοκνευστε· διὸ ἱκετεύω σε, τῶν ἐν τῇ γῆ με πάντων κακῶν, τῶν σῶν ἀρετῶν, ἐπικουφίσειν τὸν νοῦν μου, θεθρίππῳ καὶ

πρὸς

πρὸς νύσσαν, οὐρανίαν με φθάσαι, τὸν πάντων ἐκδυσώπει, Θεὸν καὶ Βασιλέα.

Ρήματι ζῶντι ἔκλεισας, οὐρανὸν υετίζοντα, ῥήματί σου νῦν, πνευματικῶ διάνοιξον, τὰς πύλας μοι δέομαι, τῆς μετανοίας Ἁγίου πέμπων τῇ ψυχῇ μου, κατανύξεως ὄμβρους, καὶ σῶσόν με βοῶντα. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ισοσθενῆ ὁμότιμον, ὁμοσύσιον σύνθρονον, σέβοντες Τριάδα, ἐν μιᾷ Θεότητι, Πατέρα δοξάζομεν Ἰῶν καὶ Πνεῦμα Ἁγίον, ἄδυτον αὐγῆν, ὁμοβασιλείον κράτος, μέλομεν συμφώνως. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Νομοθετῶν εὐσέβειαν, καὶ διδάσκων μετάνοιαν, ὁ Ἐμμανουὴλ ἐκ σοῦ τεχθεὶς ἐπέφανεν, ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, Ἐπεραγία Δέσποινα, τῆς δικαιοσύνης, ὑπανοῖξάι μοι πύλας, καὶ σῶσαί με βοῶντα. Ἱερεῖς εὐλογεῖται, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδλ, Θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτω.

Ιδεῖν ἐν λεπτοτάτῃ αὔρα Θεὸν, ὡς ἰδεῖν δυνατὸν κατηξίωσαι, ἀσκητικαῖς, πρότερον τὸ σῶμα διαγωγαῖς, καταλεπτύνας ἔνδοξε· ὅθεν δυσωπῶ σε σαῖς προσευχαῖς, τὸ πάχος τοῦ νοός μου, λεπτύνας (ΤΟΜ.). Β'

μετανοίας, μαρμαρυγαῖς θεαῖς καταύγασον.

Ως πάλαι Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ, διαρρήξας διέβης πανόλβιε, οὕτω κάμου, τῶν ἁμαρτημάτων τῶν χαλεπῶν, τὰς διεκχύσεις ξήρανεν, ὄμβρους ἐπιπέμπων μου τῇ ψυχῇ, δακρυῶν, καθ' ἐκάστην, Προφῆτα Θεηγόρε, τρυφῆς χειμάρρου προξενοῦντάς μοι.

Σκανδάλων τῶν ἐν βίῳ πλουειδῶν, ἀνομούντων ἐχθρῶν πάσης θλίψεως, σωματικῆς, νόσου ψυχικῆς τε παρατροπῆς, ταῖς προσευχαῖς σου ῥύσαί με, ἔνδοξε προφῆτα ὡς ἀγαθὸς, προστάτης μου βοῶ σοι, καὶ τῆς ἐν τῇ γεέννῃ, αἰωνιζούσης κατακρίσεως.

Θεοτοκίον.

Φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου ὡς Ἀγαθῇ, μὴ παρίδης πανάμωμε Δέσποινα, ἀλλ' ἐκτενῶς, αἰτήσαι τὸν πάντων Δημιουργόν, τῷ Βασιλεῖ τὰ πρόπαια, καὶ τὴν εὐρωστίαν τὴν ψυχικὴν, δωρήσασθαι Παρθένε, καὶ θείας Βασιλείας, τὴν μετουσίαν καὶ λαμπρότητα.

Ἐξαποστειλ. Φῶς ἀναλλοίωτον Δόγε.

Φῶς ἐν πυρίνω τεθρίπτω, Οὐραδρόμον σε δεῖξαν, ἄρματηλάτην Ἥλία, οὐ κατηνάλιωσεν ὅλως· πῦρ γὰρ ἐν γλώσση πυρίνη, εἴλκυσας κάτω, καὶ ἀνεξήρανας ὄμβρους.

Θεοτοκίον ἴμοιον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα Παρθένε, δυσώπησον

Γ'.

πησον σαῖς πρεσβεΐαις, τὸν σὸν
Υἱὸν Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ
σῶσαι, τοῦ αἰωνίου με σκότους,
τὸν πεποιθότα, τῇ σῇ σεπτῇ ἀντι-
λήψει.

Εἰς τοὺς αἶνους; ς:χ. προσόμ. ἤχ. πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλίσωμεν.

Οτε σὺ Προφήτα Θεοπέεσε, τῷ
Θεῷ δι' ἀρετῆς, καὶ πολιτείας ἀ-
κραιφνοῦς, συνεχράθης παρ' αὐ-
τοῦ, τὴν ἐξουσίαν εἰληφώς, τὴν
κτίσιν, κατὰ γνώμην μετεβρύθ-
μισας, καὶ πύλας, ὑετοῦ θέλων ἀ-
πέκλεισας, καὶ ἄνωθεν πῦρ κατή-
γαγες, καὶ δυσσεβεῖς κατηνάλω-
σας· Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ζήλω τοῦ Κυρίου πυρούμενος,
παρανόμους βασιλεῖς, σὺ διήλεγ-
ξας σφοδρῶς, τῆς αἰσχύνῃ; ἱερεῖς,
ἐθανάτωσα θερμῶς, ἀνήψας, πῦρ
ἐν ὕδατι πρᾶξοξον τροφήν δέ,
ἀγεώργητον ἐπήγασας, καὶ νά-
ματα Ἰορδάνεια, τῇ μελωτῇ σου
διέτεμες. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Οτε σὺ Προφήτα κατέδειξας,
ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὴν ἐπουρ-
νιον ζωὴν, τὴν ζωὴν ἐν σεαυτῷ,
τὴν ἐνυπόστατον πλουτιῶν, θανόν-
τα, σοῖς φουσημασιν ἀνέστησας θα-
νάτου, κρείττων ἔτι σὺ διέμεινας,
ἄρμα πυρὸς ἐπιβέβηκας, αἰθέριος
ἀνυψούμενος. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἤχος πλ. δ'.

Τῶν προφητῶν τοὺς ἀκραιμόνας
καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰ-
κουμένης, ἐν ὕμνοις τιμῆσωμεν
πιστοὶ, Ἥλιαν καὶ Ἐλισσαῖον· καὶ
Χριστῷ ἐκβοήσωμεν χαρμονικῶς,
Εὐσπλαγγνε Κύριε, παράσχου τῷ
λαῷ σου, ἰκεσίαις τῶν Προφητῶν
σου, ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκ. Δέσποινιχ πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ
ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ ἀγίου, Ὡτὴ γ'.
καὶ ς'. Προκείμε. ἤχος δ'. Σὺ ἱερεὺς
εἰς τὸν αἶωνα κατὰ τὴν τάξιν. ς:χ. Εἴ-
πεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου.

Αδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς
κακοπαθείας, καὶ τῆς μακροθυ-
μίας, τοὺς Προφήτας, οἱ ἐλάλη-
σαν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἰδοὺ, μα-
καρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας τὴν
ὑπομονὴν ἰῶβ ἰκούσατε, καὶ τὸ
τέλος Κυρίου εἶδατε, ὅτι πολυ-
εὐσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ
Οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελ-
φοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν κύ-
ρανόν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλ-
λον τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ
ναὶ ναὶ, καὶ τὸ οὐ, οὐ, ἵνα μὴ εἰς
ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις
ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω εὐθυμεῖ
τις; ψαλλέτω. Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑ-
μῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρε-
σβυ-

σδυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ’ αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος, καὶ ἄμαρτίας ἢ πεποικῶς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσήξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς, καὶ μῆνας ἕξ. Καὶ πάλιν προσήξατο καὶ ὁ Οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοί, εἰάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀληθείας καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτὸν, γινώσκέτω, ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ, σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἰθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος.

21. Ἰουλίου. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου καὶ Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ.

Ἐσπέρας ψαλ. 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τῶν ὁσίων ἤχος δ΄.

Ἐδωκε σημειῶσιν.

Ερημον οἰκήσαντες, ἐν ὁμοιοίᾳ μακάριοι, τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, ταῖς θείαις δεήσεσι, καὶ ταῖς θεωρίαις, ταῖς φαινοτάταις, κατεμαράνατε σαφῶς, τὴν δὲ καρδίαν κατεπραύνατε, δεκτικὴν ἐργασάμενοι, πνευματικῶν διαδόσεων, Συμεῶν Ἰωάννη τε, μοναζόντων ἐρεῖσματα.

Μωραῖς προσποιήτεσι, τὸν σοφιστὴν ἀπεμώρανας, τῆς κακίας μακάριε, τελῶν τὰ παράδοξα, ἐνεργῶς σημεῖα, δαίμονας διώκων, φωταγωγῶν τοὺς ἐν νυκτὶ, τῆς ἀμαρτίας· Πάτερ ὑπάρχοντας, καὶ νοῦν ἀνεπιθόλωτον, μέσον θορύβων ἐτήρησας, Συμεῶν τὴν ἀπάθειαν, ἐκ Θεοῦ κομισάμενος.

Μέτριος τὸ φρόνημα, καὶ συμπαθὴς καὶ φιλόθεος, καὶ ἀγάπης ἀνάπλεως, ὠράθης Θεόπνευστε, ταπεινὸς καὶ πραῖος, Ἄγγελος καθάπερ, ἐπὶ τῆς γῆς περιπατῶν, καὶ πολιτείαν ἔχων Οὐράνιον· διὸ ἐπανεπαύσατο, ὡς καθαρῷ σοὶ μακάριε, Συμεῶν ὁ οὐράνιος, Πατήρ καθαγιαζῶν σε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας.

Τροπάριον. Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. φύλ. 6.

Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κα΄. μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου, καὶ Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ.

Β΄.

Οὐκ

Οὔτοι οἱ δύο ὅσοι ἦσαν ἀπὸ τὴν Ἑδεσσαν· ἕζων ἐπὶ Ἰουστίνου Βασιλέως. ἐν ἔτει 518. Ἀμφότεροι δὲ θείῳ ζήλω κινούμενοι, παρεγένοντο εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν. καὶ ἐκεῖ ἐγένοντο μοναχοί· ἔπειτα δὲ ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν πρὸς τὴν ἔρημον, ἔνθα ὁ μὲν Ἰωάννης ἔμεινεν ἐκεῖ, ὁ δὲ Συμεὼν ὑπέστρεψεν εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ προσποιήτο μωρίαν· οὔτοι δὲ ὁσίως καὶ δικαίως βίωσαντες, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθησαν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι τρεῖς μάρτυρες, οἱ ἐν Μελιτινῇ, συρόμενοι κατὰ πετρῶν τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἰούστος, Ματθαῖος, καὶ Εὐγένιος, Τρόφιμος, καὶ Θεόφιλος καὶ ἕτεροι δεκατρεῖς ἕξιφι τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Γεώργιος καὶ Θεόδωρος, ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

22. Ἰουλίου. Τῆς ἁγίας μυροφόρου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλ.

3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τῆς ἁγίας ἤχος α'.

Πανεύρημοι μάρτυρες.

Μύρα πρεσεκόμισσας Χριστῶ, θεοιμένω μνήματι, καὶ τοῖς νεκροῖς

τὴν ἀνάστασιν, πᾶσιν ἐμπνέοντι· καὶ ἰδοῦσα τοῦτον, πρώτη πρεσεκύνησας, Μαρία θεοφόρε δακρύουσα· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρῶ καθηλούμενον Χριστὸν, καθορώσα ἔκλαιες, Μαγδαληνῇ καὶ ἐκράυγαζες· τί τὸ ὀρώμενον, ἢ ζωὴ πῶς θνήσκει, καὶ ἢ κτίσις βλέπουσα, κλονεῖται καὶ φωστῆρες σκοτίζονται; διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Επλήσθης συνέσεως πολλῆς, ἀληθοῦς τε γνώσεως, ἐν τῷ συνεῖναι τῷ κτίσαντι, Μαρία ἔνδοξε, καὶ αὐτοῦ τὰ πάθη, καὶ τὴν συγκατάβασιν, ἐκήρυξας λαοῖς παναοίδιμοι· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα. ἤχος πλ. β'. Ανατολίου-

Πρώτη κατιδοῦσα τὴν θείαν ἀνάστασιν, Μαρία ἢ Μαγδαληνῇ, τοῦ πρώτου τῶν ἀγαθῶν αἰτίου, τοῦ τὴν ἡμετέραν εὐσπλαγγῶς φύσιν θεώσαντος, πρώτη καὶ Εὐαγγελίστρια ἐδείχθη, βοῶσα τοῖς Ἀποστόλοις· τὴν ἀθυμίαν ἀποθέμενοι τὴν εὐθυμίαν ἀναλάβετε, καὶ δευτε κατοπτεύσατε Χριστὸν ἐξαναστάντα, καὶ Κόσμῳ παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον ἤχος α'.

Χριστῶ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντι, σεμνῇ Μαγδαληνῇ, ἤχο-

ἠκολούθεις Μαρία, αὐτοῦ τὰ δι-
καιώματα, καὶ τοὺς νόμους φυ-
λάττουσα· ὅθεν σήμερον, τὴν
Παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζον-
τες, ἀνευφημοῦμέν σε πίστει, καὶ
πόθῳ γεραιρομεν.

Τὸ πρῶτ' κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κβ΄. μνήμη τῆς
ἀγίας μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου
Μαρίας τῆς Μυγαδωνῆς.

Η ἀγία αὕτη κατήγετε ἀπὸ τὰ
Μάγδαλα τῆς Συρίας· ἐνοχλου-
μένη δὲ ὑπὸ ἐπτὰ δαιμονίων, ἀπηλ-
λάγη ἀπ' αὐτῶν διὰ τῆς χάριτος
τοῦ Χριστοῦ· ἔκτοτε λοιπὸν ἠχο-
λόγησε τὸν Χριστὸν, καὶ πρώτη
τῶν ἄλλων Μυροφόρων εἶδε τὴν
Ἀνάστασιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
μετὰ δὲ τὴν εἰς οὐρανοὺς Ἀνά-
ληψιν τοῦ Χριστοῦ ἀνεχώρησεν
εἰς Ἐφεσον πρὸς τὸν ἅγιον Ἰωάν-
νην τὸν Θεολόγον, ἔνθα ὁσίως καὶ
δικαίως βιώσασα, ἐν εἰρήνῃ ἐκοι-
μήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἀγία ὁ-
σιομάρτυς Μαρκέλλη, ἀθλήσασα
τελειοῦται.

Γαῖς αὐτῶν ἀγίαι· προσβίβαι.

Ἐξαποστ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μαρία κυριώνυμε, καὶ τοῦ Χρι-
στοῦ μιθῆτρια, σὺν ταῖς λοιπαῖς
μυροφόροις, καὶ τῇ παρθένῳ Μα-
ρίᾳ, καὶ μόνῃ Θεομήτορι, ἀπού-
στως καθικέτευε, τὸν σταυρωθέν-

τα Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν μυροφόρε,
τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον. Μαρία καθαρώτατον.

Εἰς τοὺς αἶνογς ψάλ. τὰ ἐσπέρια φύλ.
836 καὶ ἀπόλυσις.

23. Ἰουλίου. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρ-
τυρος Φωκᾶ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλ.
3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἀγίου ἤχος ἀ.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αθλητηκῶν ἐξ αἰμάτων, κρατή-
ρα πλήσας πιστοῖς, ἰάσεις ἐπαρ-
δεύει, καὶ τὰς νόσους ἐλαύνει, Φω-
κᾶς ὁ Χριστομάρτυς, ἐν ὑψηλῷ,
μαρτυρίας κηρύγματι, πάντας κα-
λῶν· οἱ διψῶντες δεῦτε πιστῶς,
ποταμοὺς χαρίτων δρέψασθε.

Τῆς ἀθείας τὴν πλάνην, θεία ἐν-
στάσει σου, πολυθείας ζάλην, τῆς
Τριάδος δυνάμει, Φωκᾶ μάρτυς
ἐκτρέψας, ξίφος ἀκμὴν, καὶ πυ-
ρὸς τε τὴν ἔκκαυσιν, καὶ νιφετοῦς
τῶν βασάνων βέλη σφῶς, ὡς
χρυσίον ἐκαρτέρησας.

Τοῦ ζωοδότου σὺ κήρυξ, Θεοῦ γε-
νόμενος, τυράννου καθάρετης, Ἀ-
θλητὰ ἀνεδείχθης, καὶ Θεῖος Ἀ-
θλοφόρος· ὅθεν ζῶν, τῷ ἀθανάτῳ
πιστούμενος, πρὸς τὴν ἀνέσπερον
ἔβης μαρμαρυγὴν, τοῦ Θεοῦ Φω-
κᾶ Μακάριε.

Δόξα. ἤχος πλ. β΄. Ἐν ἱερεῦσι καὶ
μάρτυσι φύλ. 101. Καὶ νῦν Θεοτοκίον

ἁμοι-

ὄμοιον Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τρο-
πάριον. Ὁ μάρτυς σου Κύριε. φύλ. β.

Τὸ πρῶτ' κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κγ'. μνήμη τοῦ ἁ-
γίου Ιερομάρτυρος Φωκά.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἔζη ἐπὶ Τραϊανῷ
Βασιλέως· προσαχθεὶς δὲ εἰς αὐ-
τὸν καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν
Θεὸν, πολλὰς βασάνους ὑπομεί-
νας παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ
ἁγίου προφήτου Ἰεζεκιήλ.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Ιε-
ρομάρτυρες Ἀπολλινάριος καὶ
Βιτάλιος οἱ ἐπίσκοποι Ῥαβένης,
ἀναιρεθέντες, τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Ἀπολλόνιος Πάπα
Ῥώμης πυρὶ τελειοῦται.

† Ἡ ἅγια Ἄννα ἡ Βυζαντία,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 829.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβεΐαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ
ἀπόλυσις.

24. Ἰουλίου. Τῆς ἁγίας μεγαλο-
μάρτυρος Χριστίνης.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψαλ.
3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τῆς ἁγίας ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημειῶσιν

Θεΐαις ἐπιγνώσεσι, τὴν καθαρὰν
σου διάνοιαν, καταυγάσας ὁ Κύ-
ριος, ἀγνείας λυτροῦταί σε, βα-
σιλέως σου ἀκότους, Ἡλιος ὑπάρ-

χων, δικαιοσύνης ἀληθοῦς, μάρ-
τυς Χριστίνα Θεομακάριστε, ἐν-
τεῦθεν τὰ σεβίσματα, τῆς πονη-
ρίας συνέτριψας, καὶ Χριστοῦ τὰ
παθήματα, καρτερῶς ἐξεκόνισας.

Πόνους καρτερήσασα, τοὺς τῆς
σαρκὸς πρὸς τὴν ἄπονον, μεταβέ-
θηκας χαίρουσα, Χριστίνα ἀπό-
λαυσιν· ἔνθα γενομένη, καθω-
ραισμένη. οἶά περ ὠμφορῆς ἐκλεκτῆ,
τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ πανεύφη-
με, τῶν πίστει τὸ μνημόσυνον,
ἐπιτελούντων σου μέμνησο, ὅπως
εὐρωμεν ἔλεος, καὶ δεινῶν ἀπο-
λύτρωσιν.

Οσπερ ὠραΐσματα, τὰ τῆς σαρ-
κὸς σου σπαράγματα, νυμφικῶς
περιστέλλουσα, πορφύραν ἐξ αἵ-
ματος, λαμπρῶς θεβαμμένην,
μάρτυς ἐνεδύσω καὶ τῷ νυμφίῳ
σου Χριστῷ, πεποικιλμένη θείαις
λαμπρότησι, Χριστίνα νῦν παρί-
στασαι, περιχαρῶς τῆς θεώσεως.
ἀπολαύουσα πάντοτε, αὐν παρθέ-
ναις καὶ μάρτυσι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ὄμοιον.
Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Ἡ
Ἀμνά σου Ἰησοῦ.

Τὸ πρῶτ' κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κδ'. μνήμη τῆς ἁγίας
μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Ἡ ἅγια αὕτη ἦτον ἀπὸ τὴν πό-
λιν Τύρου, θυγάτηρ στρατιώτου
τινὸς, Οὐρβανοῦ· ἔζη ἐπὶ Σεβή-
ρου Βασιλέως, ἐν ἔτει 200. ἐπει-
δὴ δὲ ἐκήρυττε παβήσια τῶν
Χρι-

Χριστόν, Θεόν, συλλαμβάνεται, και διαφόρους βασάνους υπομείναισα, εν Κυρίῳ ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες Καπίτων, και Ἡμέναιος ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἐρμογένης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Θεόφιλος ὁ Ζακίνθιος πυρὶ τελειοῦται ἐν ἔτει 1635.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἀθανάσιος ἐν Κωνσταντινουπόλει ξίφει τελειοῦται, ἐν ἔτει 1670.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλ. ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ως εὐχρηστον και τίμιον, τοῦ Δεσπότης σε σχευὸς Χριστίνα χρηματίσασαν, κατὰ χρέος τιμῶμεν· ὑπὲρξας γὰρ ὡς ἀληθῶς, τῶν μαρτύρων καύχημα, και τῶν Παρθένων ἡ δόξα, ἱατὴρ δὲ δαψιλῆς, ἀνεδείχθης πρὸς Θεοῦ, τοῖς βρέφεσι τοῖς νηπίοις.

Εἰς τοὺς αἰνοὺς ψάλ. τὰ ἐσπέρια δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας και ἀπόλυσις.

25. Ἰουλίου. Ἡ Κοίμησις τῆς ἀγίας Ἄννης.

Κατάλυσις οἴνου και ἑλαίου.

Τὸ ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκροξα, ψάλ. στίχ. 6. ἤχος α. Ὁρα 9 Δεκεμβρίου.

Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα και νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀεῦτε πᾶσα ἡ κτίσις ἐν κυμβάλοισι ψαλμοῖς, εὐφημήσωμεν Ἄνναν τὴν θεόφρονα, τὴν τὸ θεῖον ὄρος ἀποκυήσασαν ἐκ λαγόνων αὐτῆς, και πρὸς ὄρη νοητὰ, και Παραδείσου σκηνώματα, σήμερον μεταθεθηκυῖαν, και πρὸς αὐτὴν βοήσωμεν· μακαρία ἡ κοιλία σου ἡ βαστάσασα ἀληθῶς, τὴν τὸ φῶς τοῦ Κόσμου ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν και οἱ μαστοὶ σου ὠραῖοι, οἱ θηλάσαντες τὴν θηλάσασαν Χριστόν, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἐν καθικέτευσεν τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, και προσβολῆς τοῦ ἐχθροῦ, και σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτικίον. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάβαλε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, ἐκυσφόρησας, ἀγνὴν θεομήτορα, θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἐνθα εὐφραينوμένων κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη ἱλασμὸν ἀειμακάριστε.

Εἰς τὸν ὄρθρον ζῆτει ἅπαντα εἰς ψλ. 291. Κοντάκιον ἤχος ε'.

Τὰ ἄνω ζιτῶν.

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἐορτάζομεν, τὴν τούτων πιστῶς, αἰτουμένοι βοήθειαν, τοῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κραυγάζοντας, ὁ Θεὸς γενουὸς μεθ' ἡ·

μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς
ἠδὸκῆσας.

Ὁ Οἶκος.

Προφητικῶς συνέλθωμεν πάντες,
τοῦ ἀξίως ὑμῆσαι τῆς προγόνου
Χριστοῦ τὴν παναγίαν μετάρστα-
σιν· σήμερον γὰρ ἐκ τῆς προσκαί-
ρου μεταστᾶσα ζωῆς, ἐν τοῖς ἐ-
πουρανίοις μετὰ χαρᾶς τὴν πο-
ρείαν ποιουμένη ἀγάλλεται· καὶ ὡς
οὕτα Μήτηρ τῆς ὄντως ἀληθοῦς
Θεοτόκου, κραυγάζει πιστῶς. Με-
γαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
ὅτι ἔτεκεν τὴν τούτου Μητέρα ἐν
τῇ γῆ. Γένοιτο οὖν μεθ' ἡμῶν ὁ
τούτους δοξάσας ὡς ἠδὸκῆσεν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ καὶ εορτίζομεν τὴν
κοίμησιν τῆς ἁγίας καὶ Προμήτορος
Ἄννης.

Η ἁγία αὕτη, καὶ κατὰ σάρκα
Προμήτωρ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἦτον ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Λευὶ, θυ-
γάτηρ Ματθαῖ ἱερέως, καὶ Μα-
ρίας τῆς αὐτοῦ γυναικός. Αὕτη
δὲ μετὰ τὸ τεχθῆναι τὴν ὑπερα-
γίαν Θεοτόκον Μαρίαν καὶ ἀπο-
γαλακτίσαι αὐτὴν, τὴν ἀφιέρωσεν
εἰς τὸν ναὸν ὡς δῶρον εἰς τὸν
Παντοκράτορα Θεὸν, ἐν νηστεύσει
τὸν ὑπόλοιπον αὐτῆς βίον διατε-
λέσασα, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ, ἡμέρᾳ ἡ ὁσία Ὀ-
λυμπιάς· ἡ Διακόνισα καὶ ὁμολο-
γήτρια, ἐν ἔτει 395 ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

† Ἡ ὁσία Εὐπραξία τοῦ Συγ-
κλητικῆ Ἀντιγόνου, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Σάγκτος
καὶ Ματτοῦρος, Ἄτταλος καὶ
Βλανδίνη, ἀγγχὸνη τελειοῦνται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμην ἐ-
πιτελοῦμεν τῶν ἁγίων 165. πα-
τέρων, τῶν ἐν τῇ πέμπτῃ Συνό-
δῳ συνελθόντων ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει, καὶ τὰ τοῦ Ὁριγένους
δόγματα καθελόντων, ἐπὶ Ἰου-
στινιανοῦ τοῦ πρώτου, ἐν ἔτει
553.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Αἱ καταβασίαι. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.
βῆσποσειλ. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Χρῆστικῶς ὑμῆσωμεν, τὴν
Θεοκλητον Ἄναν τὴν Θεοτόκον
αὕτη γὰρ, τὴν παρθένον Μαρίαν,
κυήσασα παρ' ἐλπίδα, ἀγγχιστεῦς
κατὰ σάρκα, Χριστοῦ τοῦ λυ-
τρωτοῦ ἡμῶν, ἀνεδείχθη τῷ
ταύτην θεοπρεπῶς, προσλαβόν-
τος σήμερον ἐν ὑψίστοις, ὑπὲρ ἡ-
μῶν πρεσβεύουσαν, καὶ εἰρήνης
τοῦ κόσμου·

Εἰς τὸν στίχον τῶν Ἄνων, τῆς Ὀ-
κτωκῆρου. Δόξα, καὶ νῦν. ἤχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ
τῆς ἀγνείας ἐρασταί· δεῦτα εορ-
τάσωμεν Ἄννης τὴν σεβασμίαν
κοίμησιν· καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυ-
ῶς τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν
τὴν θεόπαιδα, ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ
λυτρωτῆς, ὁ φωτίζων καὶ ἀγιά-
ζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Ἡ ἉΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΉ.

26. Ἰουλίου. Τῆς ἁγίας ὀσιομάρ-
τυρος Παρασκευῆς, καὶ Ἑρμο-
λάου τοῦ ἱερομάρτυρος.

Κατάλοις εἶνου καὶ ἰλαίου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα
ψάλ. τοῦ ἁγίου στίχ. 3, ζῆτει εἰς ἱε-
ρομάτορας, καὶ 3 τῆς ἁγίας. Ἦχο:
πλ. δ΄.

Ἡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, Πα-
ρασκευῆ ἡ σοφῆ, Ἀντωνίνου τὸ
φρύαγμα, ἀνδρικῶς κατέβαλες,
προθύμως ἐναθλήσασα, καὶ τῶν

βραβείων τῆς ἀνω κλήσεως, καὶ
τῶν στεφάνων ἀξιοθεῖσα σεμνῆ,
ὑπὲρ τῶν δούλων σου, τῶν πιστῶς
τιμώντων σε, μνεῖαν ποιοῦ, πάν-
τοτε πρὸς Κύριον, ἐλεεθῆναι ἡ-
μᾶς.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανεύφη-
με, ἡ τὸν Δεσπότην Χριστόν, ὀ-
λοφύχως ποθήσασα, τῶν βασά-
νων ἠνεγκας, τὰς πληγὰς καρ-
τερῶτατα, καὶ ξεομένη πλευράς
ταῖς μάστιξιν, αἰκίας πάσας διὰ
τὸν σὸν ἐραστήν, καθυπομένου-
σα, τῶν στεφάνων ἔτυχες, τῶν
πρὸ αὐ-

παρ' αὐτοῦ ὄθεν εὐφημοῦμέν σε
Θεομακάριστε.

Οσιομάρτυς πανένδοξε, τίς ἐξί-
σχύσει εἰπεῖν, τῶν σῶν πόνων
τὰ ἔπαθλα, καὶ τοῦ Μαρτυρίου
σου, τὰ ἀνδρείαα τεράστια, ὑπομο-
νὴν τε καὶ τὴν πραότητα, ἣν ἐνε-
δείξω, Σεμνὴ ὡς ἄσαρκος; ὄθεν
συνόμιλος, τῶν ἀγγέλων γέγονας
Παρασκευῆ, Νύμφη τοῦ Παντά-
νακτος, σκευὸς τοῦ Πνεύματος.

Δόξα πλ. β'.

Παρθενομάρτυς Ἀθληφόρε, Πα-
ρασκευῆ πανένδοξε, τοὺς τὴν σὴν
μνήμην ἀξίως ἐκτελοῦντας, αἵ-
τησαι ῥυσθῆναι πειρασμῶν καὶ
θλίψεων, ταῖς πρὸς Θεὸν πρε-
σβείαις σου, καὶ τῆς μελλούσης
κρίσεως, μάρτυς παναοίδιμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίαν. Τίς μὴ μακα-
ρίσει σε. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς
ἀγίας. ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Πολυώδυνα θάσανα, ὑποστῆναι
πανένδοξε, ἀνδρικῶ φρονήματι
ἠυτομόλησας, καὶ τῶν Ἑλλήνων
σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας.
τῷ γὰρ σθένει τοῦ σταυροῦ, τὸν
ἀντίπαλον ἔκτεινας, τὸν καυχώ-
μενον, ὑπεράνωθεν ἀστρων θρό-
νον θεῖναι· πρὸ ποδῶν σου γὰρ
ἐρράγη, ὡς περ στρουθίον παιζό-
μενος.

Στίχ. Ἰπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Τῆς πλακὸς τὴν βαρύτητα, καὶ

πυρὸς τὴν κατάκαυσιν, θεϊκῆ προ-
νοία ἄγγελος τάχιστα, τὴν μὲν
ὡς φύλλον ἀνέδειξε, τὴν δὲ αὔραν
ἔνδρουν, οἷα πάλοι τοῖς παι-
σι, τοῦ τετάρτου ἡ ὄρασις, μεθ'
ῶν ἔκραζες· Σοῦ τὸ ἔλεος μέγα,
πανοικτίρμων, ὄθεν σέβω γηθομέ-
νη, σοῦ τὸ πανύμνητον ὄνομα.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν.

Καθαρότητα σώματος, καὶ ψυ-
χῆς τὴν λαμπρότητα, κητσαμέ-
νη πάντοτε, ὦφθης ἄμωμος· σὺ
γὰρ νυμφίον ποθήσασα, κατ' ἱ-
χνος ἐβάδισας, νοητοῦ μύρου σε-
μνῆ, Παρασκευῆ αοίδιμε, καὶ νῦν
πρέσβευε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὄλων
λύσιν δοῦναι, ὀφλημάτων τοῖς ἐν
πίστει, ἐπιτελοῦσι τὴν μνήμην
σου.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρα-
τα, πνευματικὴν χορείαν ἐπιπρο-
τήσωμεν, καὶ τὴν Χριστοῦ παρθε-
νομάρτυρα εὐφημήσωμεν λέγον-
τες· χαίροις Παρασκευῆ ὁσία καὶ
θεοτίμητε· χαίροις ἡ τὸ μαρτύ-
ριον καλῶς ὑποδεξαμένη· χαίροις
τῶν μαρτύρων ἰσοστάσιε, καὶ τῶν
ὁσίων ὁμόσκηνε, μεθ' ὧν ἰκέτευε,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἀπολυτίκιον· Οἱ
μάρτυρές σου Κύριε. Καὶ τῆς ἀγίας
ἤχος α'.

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήτει κα-
τάλληλον, ἐργασασμένη φερόνυμε,
τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κα-
τοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευῆ
αθλη-

ἀθληφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχο-
λογίη, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου
ἢ τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν ἁγίων, τοῦ
ἁγίου ζῆται εἰς ἱερομάρτυρα, εἶτα τῆ.
ἁγίας τοῦ Κυρίου Θεοφάνους. Ὡδὴ α.
ἤχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Υμνεῦσι τὴν φωτοφόρον μνήμην
σου, Μάρτυς πανευφημε, χάριν
δοθῆναι αἰτῆσαι ἡμῖν, καὶ πται-
σμάτων τὴν ἄφεσιν. Παρασκευῆ
ἀοιδίμε, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον
δεήσεσι.

Νομίσας τῆς καρτερίας λύειν
σου, μάρτυς τὸ εὐτονον, ὁ τοῖς
ξοάνοις Τύρρινος δεινῶς, ἀπονέ-
μων προσκύνησιν, ἀλλὰ σοφοῖς
σου ῥήμασι, τούτου τὸ θράσος
ἅπαν λέλυται.

Μαρτύρων σὺ καλλονὴ ἀνέφα-
νας, τὰς τοῦ ἐχθροῦ μηχανάς,
καταβαλοῦσα ὄπλῳ τοῦ σταυροῦ,
καὶ τυράννων ὠμότητα, ἀθλη-
τικῶς παλαίσασα, θεοσεβῆ πί-
στιν ἐκήρυξας.

Θεοτοκίον.

Ο λόγος ἐκ σῶν ἀχράντων Δέ-
σποινα, αἱμάτων τίχτεται, ἐμ-
ψυχωμένην σάρκα εἰληφώς, καὶ
ἡμᾶς ὀλισηθῆσαντας, ἀπατεῶνος
δήγματι, τῷ θεῷ κράτει ἀνε-
πλάσατο.

Ὡδὴ Γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ενεύρου τὸ ἀσθενές τὸ θεῖον
πνεῦμα, καὶ φαιδρὸν δέδειχεν, ἐξει-
κονίζον ἄριστα, τῆς σῆς ἀκραι-
φνοῦς ψυχῆς ἔλλαμψιν.

Ρωσθεῖσα σθένει Χριστοῦ, τὰς
τῶν βουνεῦρων ἀφειδῶς μαστιγας.
Μάρτυς Χριστοῦ υπέφερες, οἷά τις
ἀδάμας στερρότατος.

Αγάπη τῇ πρὸς Θεὸν, ἐν τῷ
σταδίῳ καρτερῶς ἠνεγκας, τὸν
σκορπισμὸν τοῦ σώματος, καὶ τοὺς
ἀνυπαίστετους πικροὺς αἰκισμοὺς.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ
φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, μήτηρ
Θεοῦ γέγονας, ὅθεν σοὶ τὸ χαῖρε
κραυγάζομεν.

Ὁ Εἰρμῶς.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλη-
» σία σου Χριστέ κράζουσα· Σὺ
» μου ἰσχυρὸς Κύριε, καὶ καταφυγῆ,
» καὶ στερέωμα.

Κάθ. πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Εκ σπαργάνων μητρώων σὺ τῶν
Χριστῶ, ἀνετέθης ὡς μάρτυς διη-
νεκῶς, αὐτῷ εὐηρέστησας, τῷ
Σωτῆρι τῶν ὅλων, καὶ τυράννων
τῆ θράσῃ, στερεῶς κατεπάτησας,
καὶ βασάνους ὄντως ἀνδρείως
ὑπέμεινας· ὅθεν ὁ Χριστὸς σοι,
τοῦς στεφάνους κομίσας, ἐντίμως
ἠτοίμασεν, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον,
Παρασκευῆ ἀξιάγαστε, πρέσβευε
Χρι-

Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δυρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμη σου.

Θεοτοκίον.

Ως παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάξεις, τὸν κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως δοῶμέν σοι, Πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, σὴν δόξαν τὴν ἀφραστον.

Ῥῆ δ', Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Παμάτων ἐντυχοῦσα καὶ χαρισμάτων, καὶ ὀπτασίας ἐνδοξε, τὰς θείας παγήξεις, χάριτας ἐκάστοτε, τοῖς πίστει γεραιροῦσι, καὶ τῷ σῷ τεμένει προστρέχουσι.

Ρυτίδα ὄντως καὶ σπῖλον μὴδ' ὄλως σχοῦσα, ἀγιασμόν τε σώματος, ἐπικτησαμένη, ἀγγέλους τεθέασαι μεθ' ὧν ἀνεκραυγάζεις, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ως κατάπληκτον σημεῖον φρικτῆς ἡμέρας, τοῦ σωτηρίου πάθους γὰρ, ἐξεικονισθείσης, γυναίκείῳ σώματι, σταυρόν τε κάλαμον, στέφανον καὶ σπῖγον τεθέασαι.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε καὶ μετὰ τόκον ὠφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ῥῆ Ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ηγώνισαι σεμνή, καὶ τὸν Τύραννον ἐκτεινας, ρητρεύσεις ταῖς πανσόφοις, πρὸ βημάτων ἐμφρόνως τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσα.

Νοῦν ἔχουσα στερρόν, ἀηττήτῳ φρονήματι, κατήσχυνας τῶν εἰδώλων τὰ σεβάσματα πάντα, γραφικαῖς ἀποδείξεις.

Παστάδος νοητῆς, καὶ νυμφῶνος ἠξίωσαι· χορεύουσα σὺν Παρθένοις, ταῖς φρονίμοις ἐνθέως, Πάρασκευῇ ἀρίδιμε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεό-νυμφε κεκτήμεθα.

Ῥῆ Σ'. Θύτω σοι μετὰ φωνῆς.

Αγγέλου, παρουσία τὴν στέρνοις θεθεῖσάν σοι, μεγίστην πάνσεμνε πλάκα, καὶ χειρῶν τοῦς ἥλους ἐνδοξε Μάρτυς, ὁ Δεσπότης, ῥοπή θεία θάπτον ἠφάνισε.

Νέαν σε, Πρωτομάρτυρα θέκλαν δοξάζομεν, οἷα κηρύξασαν πᾶσι, καὶ πολλοὺς φωτίζουσιν θείῳ λό-
γω, καὶ

γω, καὶ ἀπίστους, πρὸς τὴν ἐν-
θεον πίστιν ῥυθμίζουσαν.

Ερῖρει σου, τῶν ἐνθέων δογμάτων
ὁ σύλλογος, μελισταγῆς τῶν
χειλέων καὶ τὴν γνῶσιν πάντων
διδάσκουσα, παρῥησία, Παρασκευὴ
Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Θεοτοκίον.

Θθαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμά-
των καινότερον, ὅτι Παρθένος ἐν
Μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέ-
ποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα,
οὐκ ἐστενοχώρησεν. Ὁ Εἰρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως
» Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, Ἐκ
» δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη,
» τῷ δι' οἶκτον ἐκ τῆς πλευρᾶς σου
» ρέυσαντι αἵματι.

Κοντάκ. Ἦχος δ'. Ἐπιφάνης σήμερον.

Τὸν Ναόν σου πάνσεμνε, ὡς ἰα-
τρεῖον, ψυχικὸν εὐράμενοι, ἐν τού-
τῳ πάντες οἱ πιστοὶ, μεγαλοφώ-
νως τιμῶμέν σε, ὁσιομάρτυς Πα-
ρασκευὴ αἰοίδιμε. Ὁ Οἶκος.

Η τοῦ Νυμφίου σε φωνῆ, καλέσα-
σα ὡς Νύμφην, σεφάνῳ ἀφθαρσίας,
ἐκόσμησε Θεόφρων, Παρασκευὴ
πανευκλεῆς, καὶ μετὰ Ἀθλοφόρων
καὶ Μαρτύρων τῶν σεπτῶν, ἀξίως
συνηρίθμησε, μεθ' ὧν εὐφραινομέ-
νη, μέμνησο τῶν ἐκτελούντων τὴν
ἀγίαν ἑορτὴν σου, καὶ συνελθόν-
των ἔνδον τοῦ ναοῦ σου· ἐν αὐτῷ
γὰρ νυνὶ παρεσιῶτες, ἀπὸ ψυχῆς

προσφερομέν σοι τοὺς ὕμνους, Ὁ-
σιομάρτυς Παρασκευὴ αἰοίδιμε.

Τῷ αὐτῷ μνηὶ κς'. μνήμη τῆς ὁσιο-
μάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς.

Η ἀγία αὕτη Παρασκευὴ ἦτον
ἀπὸ ἐν χωρίον τῆς Ῥώμης, θυγά-
τηρ γονέων χριστιανῶν, Ἀγαθῶ-
νος καὶ Πολιτεΐας· ἐπειδὴ δὲ ἐ-
γεννήθη κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς
παρασκευῆς, διὰ τοῦτο ἔλαβε καὶ
τὸ ὄνομα· ἔζη ἐπὶ Ἀντωνίνου
Βασιλέως ἐν ἔτει 140· ἐπειδὴ δὲ
ἐκήρυττε παρῥησία τὸν Χριστὸν,
Θεὸν, συλλαμβάνεται, καὶ τὴν κε-
φαλὴν ἀποτέμνεται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἱε-
ρομάρτυς Ἐρμόλαος, καὶ οἱ σὺν
αὐτῷ Ἐρμιππος, καὶ Ἐρμοκράτης
ξίφει τελειοῦνται.

† Ἡ ἀγία μάρτυς Ὠραιοζή-
λη, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Στει-
ρονήτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἀππίων
καὶ Ἱερουσαλήμ ξίφει τελειοῦνται.

Τίς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβυαίς.

Ἦδὴ Ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Υπὸ Κυρίου σὺ φρουρουμένη πρὸ
βήματος ἀσεβῶν, Μάρτυς, τὰς
μασχάλας ἔστεργες καρτερῶς,
φλεγόμενη καὶ ὑπέψαλλες· Εὐλο-
γητὸς εἶ ὁ Θεὸς μου καὶ Κύριος.

Πλέξαν μηδ' ὄλως, τοὺς παρα-
νόμους καίει μᾶλλον τὸ πῦρ, Κό-
ρη, ὁ Χριστὸς δὲ φυλάττει σε ἀβλα-
βῆ, καθὼς πάλαι διεσώσατο, πυ-
ρὸς τοῦ

ρὸς τοῦ θρέμοντος, ἀδεΐς Νεανίας
χειρὶ κραταιᾷ.

Ηπειρον πᾶσαν, σαφῶς καὶ πόλον
μὴ τεκτρήμενοι, ὄντως τὰ δαιμό-
νια ξόανα καὶ θεοί, ἀπολέσθωσαν
ἐκραυγάζες· Χριστὸς δ' ὁ Κύριος,
πλαστοουργός ἐστι πάντων ἐκή-
ρυκτες.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ ὑψίτου ἡγιασμένον θεῖον
σκήνωμα, γαῖρ'· διὰ σοῦ γὰρ δέ-
δοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυ-
γάζουσιν. Εὐλογημένη σὺ ἐν Γυ-
ναίξιν, ὑπάρχεις Πανάμωμε Δέ-
σποινα.

Ῥδὴ Η'. Χείρας ἐκπετάσας.

Οὐκ ὄντας θεοὺς ἀλλὰ ψευδῆ,
δαιμόνιον φάσματα, Μάρτυς ἀπέ-
δειξας, καὶ κατηδάφισας τέλεον,
καὶ εἰς τέλος κατελέπτυνας, ἐν
εὐφροσύνῃ τῷ Χριστῷ ἀπαύστως
μέλπτουσα· Εὐλογητε πάντα τὰ
ἔργα Κυροῦ τὸν Κύριον.

Ναοῦ δονηθέντος ἐπὶ γῆς, ἐπι-
φοιτῆσει σου Ἀπόλλων πέπτω-
κε, καὶ κατηκόντισται ξόανα,
ἐνεργεῖα τοῦ ἀχράντου σταυροῦ
δι' αὐτῆς φραγεῖσα μυστικῶς, ἐν
παύρῳσι πολλῇ, ἀνεβόας, πάντα
τὰ ἔργα εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Κάλλους καὶ τοῦ πόθου σου
Χριστέ, Παρασκευὴ ἡ ἀγνή, τρα-
θεῖσα ἔφερε πυρὸς τὴν ἔκκαυτιν
κράζουσα, εἰς ὁσμὴν τοῦ θεοῦ μί-
ρου σου, νῦν ἐγαθλοῦσα καρτε-

ρῶς, δραμοῦμαι ἄληκτα, σοῦ ὀπί-
σω, ἐπευλογοῦσα τὸ θεῖόν σου
ὄνομα.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γεννεαῖς,
Παρθένε ἀγραντε, Μήτηρ ἐδείχθης
Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας,
ἐνδιαίτημα Πανάμωμε, μὴ φλογι-
σθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φω-
τός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν
Μαρία Θεοονυμφε. Ὁ Εἰρμός.

Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λέον-
» των χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφρα-
» ξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβησας,
» ἀρετὴν περιζοσάμενοι, οἱ εὖσε-
» βείας ἔρασταί, παῖδες κραυγά-
» ζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ
» ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥδὴ Θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ρευστῆς βιοτῆς καὶ προσκαίρου,
μάρτυς Θεόφρον ἀντηλλάξω, κάλ-
» λος τὸ ἀμύχανον ὄραν, τοῦ σοῦ
» νυμφίου ἐπειγομένη τρανώς, ὅθεν
» στεφάνων ἔτυχες, τῶν ἀκηράτων
» καλλιπάρθενε.

Ακούσασα φωνῆς βεβαιούσης,
Παρασκευὴ σοῦ τὰς αἰτήσεις, θείας
οὐρανόθεν καὶ τὸν δρόμον, προθύ-
» μως μάρτυς σεμνὴ διήνυσας, καὶ
» πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, κάραν τμη-
» θεῖσα τὴν ἐρύτιμον.

Νίκη κατ' ἐχθρῶν δωρηθῆναι,
Παρασκευὴ Χριστὸν ἐξαίτει· πᾶσι
» τοῖς τῷ θεῷ Ναῶ σου, προσερ-
» χομῆνοις ἐν θερμοτάτῃ πίστει, καὶ

τῶν

τῶν πταισμάτων ἄφεςιν, καὶ τῶν δεινῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ροφθῆς Χερουβιμ ἄνωτέρα, καὶ Οὐρανῶν ὑψηλότερα ἄχραντε παρθένε Μαρία, βουλῆς μεγάλης ἀγγελον τεκοῦσα, τὸν τῷ Πατρὶ συνάρχον, κριτὴν ἀπάντων ἐλευσόμενον.

Ὁ Εἰρμός.

Αἰθος ἀχειρότμητος ὄρου, ἐξ ἀλαξέυτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτιμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρωσθεῖσθαι καλλιπάρθενε, Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, τυράννων ἔλυσας θράσος, ἀθλοῦσα μάρτυς γενναίως, καὶ πρὸς Χριστοῦ ἀπειληφας, βραβεῖα νίκης πάνσοφε, Παρασκευὴ πανθαύμαστε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπούσα, τῶν σὲ τιμῶντων ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρίτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς αἰνους στιχ. προσόμ. ἡχ. ἀ.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Εν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, χο-

ροβατοῦσα σεμνὴ, ἅμα Παρθένοις μάρτυς, ταῖς φρονίμοις ἐκείναις, ἐκεῖθεν ἐκομίσω, χάριν σοφῆ, τοῦ ἰασθαι νοσήματα. καὶ ἐκδιώκειν πνευμάτων τὰ μυσαρά, ἐκ τῶν πίστει προσιόντων σοι. Δίς.

Ρῆξασα κράτος τυράννων, εἰδωλοθύτων σεμνὴ, καὶ πρὸς Θεὸν τὰς βάσεις, ἀναθείσα παρθένε, οὐδ' ὄλως ἐπτοήθης, οὔτε κρουσμὸν, μολυβδίνων, σφυρῶν, οὔτε πῦρ, οὔτε ξεσμοὺς τῶν σαρκῶν σου, οὔτε βρασμὸν, τῶν λεβήτων, οὔτε ξίφους σφαγῆν.

Ασκήσει πρώην τὸ σῶμα, τήξασα ἔνδοξε, τὸ δεύτερον ἀθλήσει, στομωθεῖσα τὴν φρένα, τοῖς πᾶσιν ἀνεείχθης, μάρτυς Χριστοῦ, οὐρανοχάλκευτον φάσγανον ὡσπερ χρυσὸς ἐν χωνεῖα δοκιμασθὲν, ταῖς αἰκίαις καλλιπάρθενε.

Δόξα ἡχος β'. Βυζαντίου.

Εν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ ἁγία· τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήρασα· ἀκούσιμεν τῆς παρθένου ἐγκώμιον· ὦ Παρθενία, Ναὸς Θεοῦ· ὦ Παρθενία, μαρτύρων δόξα. ὦ Παρθενία, Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Καὶ νῦν. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργ. Ζῆτει Δεκεμβρίου δ'.

Ο ἍΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ.

27. Ιουλίου. Τοῦ ἁγίου μεγα-
λομάρτυρος Παντελεήμονος.

Ἄργια καὶ καταλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλ-
στιχηρὰ προσόμοια δευτεροῦντες αὐτά.
ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου.

Ὁ ἐπαξίως κληθεὶς Παντελεή-
μων, ὅτε τὸ φιλόανθρωπον πᾶσιν
ἐφήπλωσας, τῆ τῶν ψυχῶν ἐπι-
μέλειαν, καὶ τῶν σωματίων, τὴν
θεραπείαν ἐπιδεικνύμενος, τότε
τὴν φερώνυμον κλήσιν ἐπλούτη-
σας, τῆς ἀρετῆς τὴν ἀντίδοσιν, καὶ
εὐσεβεῖς, ἀντιμισθίαν μάρτυς εὐ-
ράμενος, στεφανηφόρος καὶ ἀήτ-
τητος, στρατιώτης δειχθεὶς τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, ὃν ἐκίτευσ σῶσαι, καὶ
φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἰαμάτων τὴν χάριν δεδεγμέ-
νος, ὅτε τὴν εὐσέβειαν πάντων
προέκρινας, τῆς μητρικῆς ἀντεχό-
μενος, θεοσεβείας, καὶ πατρικῆς
μισήσας δυσσέβειαν, τότε σοὶ τὴν
ἐνθεον αἴγλην δεδώρηται, τῶν
φωτισμάτων ἢ ἄβυσσος, ὁ φωτο-
δότης, τοῦ Θεοῦ λόγος ὁ μεγα-
λόδωρος, θεὸς προγνώσει προε-
δῶς σου, Παντελεήμων σοφὴ τὴν
λαμπρότητα, ἣν ὑπέδειξας πᾶ-
σιν, εὐσεβῶς πολιτευσάμενος.

Ὁ ἐξ ἄλλων πηγῶν τοῦ Σωτη-
ρίου, τῶν θείων ἰάσεων, αἰετὴν
τὴν χάριν ἀντλῶν, καὶ δαψιλῶς ἀρυσό-
μενος, καὶ διανέμων, τοῖς προ-
σιούσί σοι πρῶμα χάριστε, πάν-
τας τοὺς τὴν ἐνδοξον, σοῦ καὶ
πανίερρον, καὶ φωτοφόρον πανή-
γυριν, πιστῶς τελούντας, χάρτι
θεῖα

θεία τούτους καταύγασον, θεομιμήτω κεκρημένος, προσωνυμία σαφώς και χρηστότητι, ἦν δυσώπησον πᾶσι, δωρηθῆναι τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Δόξα ἤχος πλ. β΄. Βυζαντίου

Εξέλαμψε σήμερον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ ἀναργύρου, τοὺς πιστοὺς συγκαλοῦσα, πρὸς εὐωχίαν μυστικὴν, καὶ πρὸς πανήγυριν ἐόρτιον ἀγούσα, τῶν φιλεόρτων τὰ συστήματα· ἐπέστη γὰρ ἡμῖν θαυματουργὸς ἰατρὸς, τὰς νόσους πάντων ἰώμενος, Παντελεήμων ὁ στερβρός ἀθλητῆς, καὶ πρεσβευεὶ ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τίς μὴ μακαρίσει σε. Βιβλ. οὐδοῦ. Τὸ προκείμενον, καὶ τὰ ἀναγνώσματα, ζῆται εἰς φύλ. 263. Εἰς τὴν λιτὴν, στιχηρὰ ἰδιόμελα. ἤχος α΄. Βυζαντίου.

Αγῶνα καλὸν ἠγωνίσω, καὶ δρόμον τετέλεκας τοῦ μαρτυρίου σου, μάρτυς Παντελεήμων· διὸ ἐν ὑψίστοις μετ' Ἀγγέλων χορεύεις, ἀντάξια τῶν πόνων σου, εἰληφώς τὰ ἄνω Βασιλεία· ἀλλὰ πρέσβευε ἰατρὲ παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β΄.

Αναργύρως τὴν χάριν παρέχεις τοῖς ἀνθρώποις, Παντελεήμων μάρτυς ἐνδοξε, καὶ πνεύματα διώκεις τῇ ἐπικλήσει Χριστοῦ, καὶ τυφλοῖς ἀναβλέπειν δεδώρησαι, ὡς αὐτοῦ (ΤΟΜ. Β΄).

θεράπων γνήσιος· ἀλλὰ πρέσβευε ἰατρὲ παμμακάριστε, δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ εἰρήνην σταθῆραν, καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσι μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. α΄.

Παμφαῆς τοῦ μάρτυρος μνήμη, λάμπει ὡς ἥλιος τοῖς πέρασιν, καὶ ἀπαύστως δαδουχεῖ τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα, νόσους ἀποσοβούσα, καὶ πάθη θεραπεύουσα· ἰκετεύει γὰρ αἰεὶ Παντελεήμων τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ὁ αὐτὸς Βυζαντίου.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ὁμοφρόνως ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸν τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρον, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον, καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀναδυσάμενον, τὸν φωστῆρα τῆς οἰκουμένης, καὶ ἀειλαμπῆ ἀστέρα τῆς Ἐκκλησίας· διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶντες εἴπωμεν, Παντελεήμον μάρτυς ἐνδοξε, γενοῦ ἡμῖν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων σωτηρία, καὶ σκέπη ἀσάλευτος, πρεσβεῶν πρὸς Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε. Εἰς τὸν στιχὸν στιχηρὰ προσ. ὁμοίαι. ἤχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Παντελεήμονος μνήμην τοῦ ἐλεήμονος, μετ' ἐγκωμίων ἄγειν, φιλομάρτυσι χρέος· οὗτος γὰρ

Δ΄.

τὸν μό-

τὸν μόνον ἐν οἰκτιρμοῖς, καὶ ἐ-
λέει ἀνείκαστον, τῇ συμπαθείᾳ
ζηλώσας τὴν παρ' αὐτοῦ, θεῖαν
χάριν ἐκομίσατο.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθίσσει.

Τὴν κατὰ γνώμην σὺ χάριν ἐφι-
λοσόφησας, ἐμμελετῶν τῇ πρά-
ξει, ἣν ἐπίβασιν εὖρες, μάκαρ
θεωρίας, τῆς ἀληθοῦς, εὐεργέ-
της γενόμενος, τῶν καχομένων
ἐν νόσοις παντοδαπαῖς, Χριστὸν
ἔχων θεῖον φάρμακον.

Στίχ. Πευφητευμένος ἐν τῷ οἴκῳ.

Τίς ἂν ἀξίως τοὺς ἄθλους ἐκ-
διηγῆσαιτο, Παντελεῆμον μάρτυς,
οὓς ἀνέτλης γενναίως; ἅπασαν
ιδεῖαν τιμωριῶν, ἀπελέγξας ἀνί-
σχυρον· ὑπὲρ ἡμῶν νῦν ἰκέτευε
πρὸς Χριστὸν, τὸν σὲ νῦν ἀντιδο-
ξάζοντα.

Δόξ. Ἦχος πλ. δ'.

Μητρικὴν ἀγαπήσας εὐσέβειαν,
πατρικὴν ἀθείαν βδελυξάμενος,
τῷ Ἰατρικῷ τῶν ψυχῶν στρατευ-
σάμενος, ἱατρικῶς σεαυτὸν ἐξε-
παίδευσας, καὶ θεῖα χάριτι ἐν ἀμ-
φοτέροις εὐδοκιμῶν, τῶν παθῶν
ὀλοθρευτῆς, καὶ τῶν ψυχῶν θε-
ραπευτῆς ἀναδέδειξαι· ἀλλ' ὡς
ἐν ἄθλοις τὸ εὐτονον, καὶ ἐν πρε-
σβείαις τὸ ἔμμονον κεκτημένος,
Παντελεῆμον μάρτυς τοῦ Χρι-
στοῦ, ἐκτενῶς ἰκέτευε, τοῦ σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτίκιον ἦχος γ'.

Αθλοφόρε ἅγιε καὶ ἱαματικὲ Παν-
τελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεῆμον
Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεισιν πα-
ράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν. Εἰς
τὸν Ὁρθρον μετὰ ἀ. στιχολογίαν. Κα-
θισματ. ἦχ. ἀ.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μητρὸς τὸ εὐσεβές, σὺ ἐτήρη-
σας Μάκαρ, Πατρὸς τὸ ἀσεβές,
εὐσεβῶς διορθώσω· ὅθεν καὶ χά-
ριν εἴληφας, ἐκ Θεοῦ Παντοκρά-
τορος, ἱατρεύειν σὺ, τῶν ἀσθενούν-
των τὰς νόσους, μάρτυς ἐνδοξε,
Παντελεῆμον τῶν πίστει, θερμῇ
προσστρεχόντων σοι.

Θεοτοκίον.

Ελπίς χριστιανῶν, Παναγία παρ-
θένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν
τε, καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε,
σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι, ζοῦναι
ἄφεισιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ
διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ
πόθῳ, αἰεὶ σὲ δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν β'. στιχολ. Καθισ ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς.

Ως στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ ἀ-
καθαίρετον, καὶ ἀθλοφόρον οἱ πα-
στοὶ γενναϊότατον, ἀνευφημῶ-
μέν ἅπαντες μαρτύρων καλλονῇ,
πίστει εορτάζοντες, τὴν ἀγίαν σου
μνήμην, μάρτυς παναοίδιμε, τοὺς
σεπτούς σου ἀγῶνας, μελωδικῶς
δοξά-

δοξάζομεν σοφέ, καὶ τὸν Σωτῆ-
ρα Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου
τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν
τὰς νιφάδας, τίς ἐξείπειν δυνήσ-
ται πανάμωμε; τὰς ἐπαναστά-
σεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου,
τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων
κακίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ
ἀγαθῇ, τούτων μοι πάντων τὴν
λύτρωσιν δώρησαι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κἀθῶ. ἤχος δ΄.

Ἐπεράνης σήμερον.

Εορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη,
τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου, Παν-
τελεῆμον ἀθλητὰ, τὸν ζωδότην θερ-
μόν ἀναδείξαντα.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς ἀχράντους χειράς σου, παρ-
θενομῆτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον,
τοὺς πεποιοῦτάς ἐπὶ σέ, καὶ τῷ
Υἱῷ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι πα-
ράσχου Χριστέ τὰ ἐλέη σου.

Οἱ Ἀνθραβοὶ, τὸ ἀ. Ἀντιφ. τοῦ
δ΄. ἤχου. Προκείμε. ἤχος δ΄. Δίκαιος ὡς
φοινὴ ἀνήσει. στίχ. Πεφυτευμένος ἐν
τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς. Πᾶσα πνοή.
Εὐαγγέλ. Εἶτα τὸ ἰδιόμελ. πλ. δ΄.
Ἐξέλαμψε σήμερον. Ζῆται φύλ. 849.
Οἱ κανόνες τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ ἀ-
γίου εἰς 5. Θεοφάνους.

Ἦδῃ ἀ. ἤχ. ε΄. Ἐν βυθῷ κατέβρωσε.

Προσελθὼν προθύμως τῷ Χρι-
στῷ, πρὸ τῆς τελειώσεως, τῆς
ἐν Χριστῷ τὸν νεκρὸν πρώην ἡ-
γειρας· νῦν δέ με πανόλβιε, νε-
κρωθέντα τῆς ἀμαρτίας τῷ δήγ-
ματι, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, ὦ Παν-
τελεῆμον ζωοποίησον,

Ανατείλας οἶά περ ἀστῆρ, φέ-
ρων ἐν νεότητι, πρεσβυτικὴν καὶ
θεόφρονα σύνεσιν, καλλονῇ τε
σώματος, τὴν εὐπρέπειαν, τῆς
ψυχῆς ἐπικτώμενος, τῷ δεδοξα-
σμένῳ Λόγῳ, καθωράθης ὠραιό-
τατος.

Νεκρωθεὶς τῷ Κόσμῳ καὶ Χρι-
στῷ, μάκαρ ἐνδυσάμενος, διὰ λου-
τροῦ τοῦ βαπτίσματος γέγονας,
θεοφόρον ὄργανον, καὶ δοχεῖον
τῆς ἐνεργείας τοῦ πνεύματος, πάν-
τας, θεραπεύων, πάντων ἰατροῦν
τὰ νοσήματα.

Εὐλογίαις πάναγνε σεμνῇ, φύ-
σιν τὴν ἐπάρατον, παρακοῆ γενο-
μένην τοῦ κτίσαντος, τὸν Χριστὸν
γεννήσασα, ἐστεφάνωσας καὶ φθο-
ρᾶς ἠλευθέρωσας· ὅθεν γεγηθότες,
πάντες οἱ πιστοὶ σε μακαρίζομεν.

Καταβασίαι.

Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις πο-
σι, πόντον ἐρυθρὸν καὶ ὑγρὸν
» βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας
» τριστάτας, δυσμενεῖς ὄρωντες
» ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀ-
» γαλλιάσει ἔμελλον, ἄσωμεν

Δ΄. * » τῷ Θεῷ

» τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασθαι.

Ῥδὴ Γ'. Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος.

Λογίων τῶν τοῦ πνεύματος, ἐπακούσας γέγονας, ὡς γῆ καλή καὶ εὐκαρπος, δοχομένη σπόρον πολύτιμον, καὶ τεκοῦσα τρισμάκαρ σωτηρίαν ψυχῶν.

Ηλλοίωσας τὸ ἄθρων, τῶν τυράννων πρόσταγμα, καὶ τῷ Χριστῷ προσέδραμες, ἀντὶ πάντων τοῦτον κησάμενος, καὶ γέγονας Θεόφρον μεγαλέμπορος.

Μητρός σου τὴν εὐσέβειαν, ἀγάπησας ἔνδοξε, τὴν πατρικὴν ἐμίσησας, ἀθεΐαν τὴν πολυτάραχον, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἐκλεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Ο φέρων θεῖω νεύματι, πᾶσαν Κτίσιν Κύριος, ἐν ταῖς χαρσὶ βαστάζεται, σοῦ Παρθένε ὄν νῦν δυσώπησον, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ
» ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύ-
» ναμιν· διὰ τοῦτο ἔστερεώθη, ἐν
» Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Καθίσ. πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον

Μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ τὴν Πίστιν κηρύξας τῷ σῷ Πατρὶ, ἀνείλκυσας πανεύφημε, τοῦ θυθοῦ τῆς ἀσεβείας, καὶ τυ-

ράννων μὴ πτύξας, τὸ ἄθεον φρόνημα, τῶν δαιμόνων κατήσχυνας τὸ ἀνίσχυρον θράσος· ὅθεν καὶ τὴν χάριν, παρὰ Χριστοῦ κομισάμενος, τὰς νόσους τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτωνιώμενος, Παντελεῆμον πανεύφημε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσὶν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω. . . . Θεοτοκίον.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ Γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μητηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὰ πάντα συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα βαστάζοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς κτίσεως· ὅθεν παναγία, δυσωπῶ σε παρθένε, καὶ πίστει κραυγάζω σοι, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε ἄγνη, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Ῥδὴ Δ'. Ἐλύθησας.

Νυττόμενος, τοῦ Δεσπότου τῷ πόθῳ διέσπειρας, τὸν πλοῦτον τοῖς πένησι, σαυτὸν γυμνάζων πρὸς ἀθλησιν, ἦν περ καὶ διήνυσας, τὰς δι' αἰῶνος ἐλπίδας προορώμενος.

Τετρωμένος, βασκανία καὶ φθόνῳ μαχόμενος, τὴν ἀκαταμάχητον, τοῦτοις ἀντέστησας δύναμιν, μάρτυς καὶ νενίκηκας, τὴν δυσσεβῆ τυραννίδα τροπωσάμενος.

Ὁ πρε-

Ο πρεσβύτου, Συμεών ἐν ἀγκά-
λαις κρατούμενος πρεσβύτου σε-
ρήμασι, Παντελεῆμον ἐζώγρησε,
θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, καὶ πρὸς
πολλῶν σωτηρίαν καὶ ἐκλύτρωσιν

Θεοτοκίον.

Νεάνιδες, καὶ Παρθένοι ὀπίσω
σου ἔδραμον, Παρθένον νεάνίδα,
σὲ καὶ μητέρα θεώμεναι· μόνη
γὰρ ἀμφοτέρα, πρὸς ἐν συνήψας
Παρθένε παναμώμητε.

Καταβασία.

Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον οἰκono-
» μίαν σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὅτι
» ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα
» ἐκ πλάνης, ῥύσῃ τοὺς κραυγά-
» ζοντας, δόξα τῇ δυνάμει σου
» Κύριε.

ᾠδὴ Ε'. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Περιχαρῶς, τοὺς ἀγῶνας ὑπέδυσ
τοῦ μαρτυρίου, περιπεφραγμένος
δυνάμει θείᾳ, καὶ καρτερίᾳ στα-
θερᾷ τὰς βασάνους, ὑπομένων χαί-
ρων ἐκραύγαζες, ἕτερον ἐκτός σου
Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Νεανικὴν, σὺ τὴν ἐνστασιν ἔχων
καὶ ῥωμαλαῖον, ψυχῆς τὸ ἀνά-
στημα κεκτημένος, πᾶσαν αἰκίαν
ῥωμαλαίως ὑπέστης, καὶ ἀνδρείω
Μάχαρ φρονήματι, χάριτι τοῦ θείου
Σταυροῦ κρατυνόμενος.

Ασυμφανῆ, διεκρούσατο λέσχην
τῶν πλανωμένων, τῇ ἐπουρανίῳ

διδασκαλίᾳ ὁ ἀθληφόρος, καὶ πολ-
λοῖς σωτηρίας, παραδόξου γέγο-
νεν αἴτιος, τῇ σῆ συνεργείᾳ, Χρι-
στὲ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον.

Ρήσεις σοφῶν, καὶ αἰνίγματα
πάντων δεδοξασμένῃ, καὶ τῶν προ-
φητῶν αἱ προαγορεύσεις, σὲ προ-
τύπου, προφανῶς ἐπὶ ἐσχάτων
ἔσομένην Θεοῦ γεννήτριαν· ἄλλην
γὰρ ἐκτός σου ἀγνὴν οὐ γινώσκο-
μεν.
Καταβασία.

Ο τοῦ φωτὸς διατιμήσας, τὸ πρω-
» τόγονον φάος, ὡς φωτὶ τὰ ἔργα
» ὑμνεῖ σε Χριστὲ, τὸν δημιουρ-
» γόν, ἐν τῷ φωτί σου, τὰς ὁδοὺς
» ἡμῶν εὐθύνον,

ᾠδὴ ΣΤ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ινδαλμάτων τῆς πλάνης κατέ-
πτυσας, καὶ κορυφουμένην ἀπά-
την κατήρησας. θαυματουργῶν
ἐξαίσια, καὶ τελῶν τὰς ἰάσεις
Θεόσοφε.

Στεφανίτης ἐδείχθη πανόρι-
στος· σὺ διὰ πυρὸς γὰρ διήλθες
καὶ ὕδατος, καὶ ἐν τροχῷ τεινό-
μενος, παραδόξως ἀνεΐλες τοὺς
ἄφρονας.

Τῶν τυράννων τὸ θράσος κατέ-
βαλες, τὰς δυσφορωτάτας αἰκίης
τοῦ σώματος, τῇ τῆς ψυχῆς σεβ-
ρότητι, διαθλήσας Θεόφρων ἐν
Χάριτι.
Θεοτοκίον.

Ο κατέχων τὸν γύρον τῆς γῆς
ὡς Θε-

ὡς Θεός, ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις ἀγνή περιέχεται, περιγραφή τοῦ σώματος, ὁ τῆ θεία μορφή ἀπερίγραπτος.

Καταβασία.

Εν τῷ θλιβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς
» Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς
» τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον ἤχος πλ. α΄.

Μιμητῆς ὑπάρχων τοῦ ἐλεήμο-
νος, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν παρ'
αὐτοῦ κομισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ
μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ταῖς
εὐχαῖς σου, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν
νόσους θεράπευσον, ἀπελαύνων
τοῦ ἀεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα,
ἐκ τῶν βοώντων ἀπαύστως, Σῶ-
σον ἡμᾶς Κύριε. Ὁ Οἶκος.

Τοῦ ἀναργύρου τὴν μνήμην, τοῦ
γενναίου τὴν ἀθλησιν, τοῦ πιστοῦ
τὰς ἰατρείας, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν
φιλόχριστοι, ἵνα λάβωμεν ἔλεος,
μάλιστα οἱ βορβορώσαντες ὡς κἀ-
γὼ τοὺς ἑαυτῶν ναοὺς· ψυχῶν
γὰρ καὶ σωμάτων ἀγαπητοὶ τὴν
θεραπείαν παρέχει· σπουδάσωμεν
οὖν ἀδελφοί, ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν ἔχειν τοῦτον ἀσφαλῶς,
τὸν ρυόμενον ἐκ πλάνης τοὺς βο-
ῶντας ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς
Κύριε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κζ΄. μνήμη τοῦ ἁγίου
μεγαλομάρτυρος καὶ ἰαματικοῦ Παν-
τελεήμονος.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἀπὸ τὴν Νι-

κομήδειαν, πατὴρ εἰδωλολάτρου,
καὶ μητὴρ χριστιανῆς, Εὐςοργίου
καὶ Εὐβούλης καλουμένων· ἔζη
ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως, ἐν ἔτει
304, ἰατρὸς τὴν ἐπιστήμην· ἐπει-
δὴ δὲ ἐκήρυττε παρῆρσία τὸν Χρι-
στὸν, Θεὸν. συλλαμβάνεται καὶ
διαφόρους βασάνους ὑπομείνας,
τὴν κεφαλὴν ἀποτέμεται, καὶ οὕ-
τως ἔλαβε τοῦ μαρτυρίου τὸν στέ-
φανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὑπὸ τοῦ
ἁγίου Παντελεήμονος ἰαθεὶς τυ-
φλὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται·

† Ἡ ὁσία Ἀνθοῦσα ἡ ὁμολο-
γήτρια, ἡ ἐν ἔτει 741 ἀκμάσασα
εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Μαντι-
ναίου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι ἑκατὸν πεντήκοντα
τρεις μάρτυρες ἐν θαλάσῃ τῆς
Θράκης ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Χριστό-
δουλος, ὁ ἐκ Κασάνδρας, καὶ ἐν
Θεσσαλονίκῃ ἀθλήσας, κατὰ τὸ
1777 ἔτος ἀγχόνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγλαῖς πρεσβείαις.

Ῥδὴ Ζ΄. Εἰκόνος χρυσοῦς.

Νομίμως ἀθλῶν, καὶ νικήσας τὸν
ἐχθρὸν, λιμὴν πανεύδιος, τοῖς ἐν
θαλάσῃ παναοίδιμῃ, χειμαζομέ-
νοις γεγένησαι, φῶς δὲ τοῖς ἐν
σκότει τοῦ βίου, οὓς καὶ μέλπειν
ἐδίδαξας, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός. . .

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται
νῦν μακαριώτατε, ἀπολαβόντι τὴν
τρισόλβιον, καὶ μακαρίαν ἐλπίδα
σου, τὴν ἀποκειμένην τοῖς πί-

σται

στει, τῷ Κυρίῳ κραυγάζουσιν, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός. . . .

Αγίων ψυχαί, καὶ δικαίων οἱ χοροὶ καὶ ἡ ἀσώματος, τάξις ἀγγέλων προσεδέξαντο, συγχορευτήν σε μακάριε. Ξίφει γὰρ τμηθεὶς τὸν αὐχένα, μελωδεὶς ἀγαλλόμενος, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός. . . .

Θεοτοκίον.

Ρομφαία τὸ πρὶν, ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἡμᾶς χωρίσασα, νῦν στρεφομένη ὑποδέχεται, τοὺς σημανθέντας τῷ αἵματι, τῷ ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Υἱοῦ σου, προελθόντι πανάμωμε, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Καταβάσις.

Αβραμιαῖοι ποτὲ ἐν Βαβυλῶνι » παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπύ- » τησαν, ἐν ὕμνοις κραυγάζον- » τες· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός » εὐλόγητὸς εἶ.

Ῥδὴ Η΄. Τὴν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός

Τὸ περιδέξιον τῆς σῆς, εὐφύιας ψυχικῆν ἀμβλυωπίαν, τοῦ πατρὸς θεραπείει, ἀποδιδούσης τὸ φῶς, τοῖς πίστει παμμάκαρ προστρέχουσι, καὶ πρὸς τὸν σωτῆρα Χριστὸν καθοδηγούσης.

Υπὲρ Χριστοῦ σφαγιασθεὶς, πρὸς αἰώνιον ζωὴν διεβιάσθης, καὶ θεόκλητος ὦφθης, προσηγορία Χριστοῦ, τῇ θεῖᾳ Θεόφρον τιμώ-

μενος, καὶ ὑπερυψῶν τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρητορικὴν ἀποβαλὼν, καὶ δεινὴν τῶν σοφιστῶν ἀδολεσχίαν, τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει, τῶν ἐπωδύων παθῶν, τὰς ρίζας ἐκτέμνεις ἰώμενος, τοὺς ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτροῦμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβάσις.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες, τῷ θείῳ » πυρπολούμενοι ζήλω, τυράννου, » καὶ φλογὸς ἀπειλήν ἀνδρείως » κατεπάτησαν, καὶ μέσον πυρός » ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλ- » λον, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα » Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥδὴ Θ΄. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον, ἐνθα κατασκηνώσας, μακαριώτατε, τὸ μακαριώτατον τέλος, ἀπολαβεῖν ὄντως ἡξιώθης, συνὼν τῷ Δεσπότῃ σου, εἰς αἰῶνα τὸν ἀπέραντον.

Εφέσειως ἔτυχες, καὶ πόθου σου πληρώσιως, συσταζόμενος ἔτι, θερμῷ τῷ αἵματι, τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντι, καὶ δι' αὐτὸν, πικρὰ μάκαρ χυθέντι, πρὸ οὗ χαίρων εἶλη.

εὐληφας, τοὺς στεφάνους τῶν ἀγῶνων σου.

Λέοντων τὰ χάσματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ στομάτα, Δανιὴλ ὡς περ πάλαι, σὺ ἐχαλίνωσας· οἶδε γὰρ αἰδεῖσθαι μαρτύρων, τὴν ἀρετὴν, καὶ ἄλογος φύσις· διό σε πανεύφημε, συνελθόντες μακαρίζομεν.

Ηλουσίαν χρηστότητα, σοὶ ὁ Χριστὸς χαρίζεται, θησαυρὸν ἱαμάτων ἡμῖν δωρούμενος, καὶ Παντελεήμονα θέσει, σὲ παρασχῶν, παντὶ θλιβομένῳ, καὶ λιμένα εὐδίων, καὶ προστάτην καὶ συλλήπτορα. Θεοτοκίον.

Ως πόκος πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, τοῖς ὡς Θεόν, αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον καταγαγγέλουσιν.

Καταβασία.

Ο τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη,
 » Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε,
 » σαρκοφόρος ὡς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ
 » τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη·
 » σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξισοστ. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ηαντελεῆμον πάνσοφε, τῶν σεπτῶν Ἀναργύριων, τὸ ἱερὸν ἀγλάισμα, καὶ τῶν θείων μαρτύρων, οὐρανόθεν τὰς νίκας, τῷ Βασιλεῖ πρυτάνευσον, καὶ εἰρή-

νην τῷ κόσμῳ, καὶ τοῖς πιστῶς, ἀνυμνοῦσιν ἅγιε σωτηρίαν, μετὰ τῆς Θεομήτορος, πρέσβευε ὑπὲρ πάντων. Δίς.

Εἰς τοὺς αἶνους ψάλ. στιχηρὰ προσόμ. Ἦχος δ'.

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ελεον Θεοῦ μιμούμενος, Παντελεῆμον σαφῶς, ὠνομάσθης κατὰλληλον, προσλαβὼν τὸ ὄνομα, καὶ συμβαῖνον τῷ πράγματι· ὡς συμπαθῆς γὰρ, ἤλεεις ἅπαντας διπλῆν παρέχων, τούτοις τὴν ἴασιν, τρέφων· ἰώμενος, καὶ πρὸς γνῶσιν ἐνδοξε, καθοδηγῶν, θείαν καὶ ὑπέρλαμπρον, Χριστοῦ πανόλβιε. Δίς.

Εργον πρόνοιας τῆς ἄνωθεν, τὸ ἐπὶ σοὶ γεγονὸς, τηλαυγῶς ἀναδέδεικται· τῶν σωματίων πάθη γὰρ, θεραπεύειν σαφέστατα, Παντελεῆμον ἐκδιδασκόμενος, ψυχῶν ἐδείχθης, ἰατρός ἐτοιμος, λόγῳ τῆς χάριτος, ἰατρείων ἅπαντας, καὶ ζοφεράς, πλάνης ἐκλυτρούμενος, τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

Κάλλει Θεόφρον τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν καλλονὴν, εὐθυβόλωσ ἀντέθεικας, καὶ φρενῶν εὐπρέπειαν, τῆς σαρκὸς ὠραιότητι, καὶ τοὺς ὀρώντας, μάρτυς κατέπληξας, τερατουργίαις, λάμπων καὶ θαύμασιν, ἀνθινεότητος, πρεσβυτέρων σύνεσιν, προσειληφῶς, πίστει τε καὶ χάριτι, καταλαμπόμενος.

Δόξα, ἦ-

Δόξα, ἤχος Ε΄.

Σήμερον ἐξέλαμψε τοῦ ἀθλοφόρου ἡ μνήμη· δεῦτε πιστοὶ πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, καὶ τοῖς ἄσμασι τοῦτον καταστέψωμεν· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο, καὶ τῶν τυράννων τὰς ἀπείρους βασάνους μὴ δειλιάσας, νομίμως τὸ βραβεῖον ἐδέξατο τῆς ἀνω κλήσεως· καὶ νῦν μετ’ Ἀγγέλων εἰς αἰῶνας συναγάλλεται· ἀλλ’ ὦ μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Παντελεῆμον, ἱατρὲς τῶν νοσοῦντων, καὶ λιμῆν τῶν χειμαζομένων, μὴ διαλείπης πρεσβεύων τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐκ παντοίων.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος. ᾠδὴ γ΄. καὶ ς΄. Τὸν Ἀπόστολὸν καὶ Εὐαγγέλιον Ζήτει· Ὀκτωβρίου 26.

28. Ἰουλίου. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμεναῖ.

Ἑσπέρας, ψάλ. 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τῶν ἁγίων. ἤχος α΄.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Εν ἐκλογῇ θεοκρίτῳ προετιμήθητε, διακονεῖν ταῖς χρεαίαις, τῶν Ἁγίων ὡς ὄντες, σοφίας· θείας πλήρεις, καὶ φωτισμοῦ, καὶ τῆς

χάριτος ἔνδοξε, καὶ νῦν οἰκεῖτε ἀπαύστως τοὺς Οὐρανοὺς, σὺν Ἀγγέλοις εὐφραινόμενοι.

Φωτιστικαὶ ὡς λαμπάδες, Πνεύματος χάριτι, ἀποδειχθέντες κόσμως, τὸ τῆς γνώσεως φέγγος, ἠστράφατε πλουσίως, καὶ τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐπαύσατε, καὶ μεταστάντες Ἀπόστολοι πρὸς τὸ φῶς, ἐσκηνώσατε τὸ ἄδυτον.

Ανευφημείσθω Νικάνωρ ὁ Ἱερῶτατος, καὶ Παρμεναῖ καὶ Τίμων, καὶ σὺν τούτοις τιμάσθω ὁ Πρόχορος ὁ Θεῖος, οἱ πληρωταί, τῶν τοῦ Λόγου προστάξεων, καὶ πλουτισταὶ τῶν ἀπόρων καὶ πρεσβευταὶ, πρὸς Θεὸν ἡμῶν θερμότατοι.

Ἡ ἄλ. καὶ 3. ὄρα εἰς Ἀποστόλους.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπικριον. Ἀπόστολοι ἅγιοι. φύλ. 1.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κή. μνήμη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ Διακόνων, Προχόρου Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμεναῖ.

Οὔτοι οἱ ἅγιοι ἐπειδὴ ἐκήρυττον παρῆρησία τὸν Χριστὸν, Θεὸν, ἔλαβον τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Εὐστάθιος, ὁ ἐν Ἀγκύρᾳ, ἐν ποταμῷ ῥίφθεις, τελειοῦται.

† Ἡ ὁσία Εἰρήνη, ἡ ἐκ Καππαδοκίας μὲν ὄρμωμένη, καὶ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Χρυσοβαλάντου ἀσκήσασα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† ὁ ἄ-

† Ὁ ἅγιος Παῦλος ἐν ἔτει 820. ἀκμάσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

29 Ἰουλίου. Τῶν ἁγίων μαρτύρων Καλλινίκου καὶ Θεοδοῦτος.

Ἐσπέρας ψάλ. τοῦ ἁγίου ςιγ. προσόμια. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Μάρτυς Θεόφρων Καλλίνικε, ὑπὲρ τὸ ζῆν τὸ θανεῖν, εὐσεβῶς προελόμενος, τοῦ Χριστοῦ τὸν θάνατον, ἀληθῶς ἐξεκόνησας· ἀθανασίας ὄθεν ἐπέτυχες, καὶ ἀνεσπέρου μακαριότητος· ἐνθα τὰ τάγματα τῶν Ἀγγέλων πέφυκε, καὶ ἀθλητῶν, πάντων ἀγαλλόμενος, σκηνώσας ἐνδοξε.

Μάρτυς παμμάκαρ Καλλίνικε, πρὸς ἀοράτους ἐχθροὺς, τὸν ἀόρατον Κύριον, συμμαχίαν ἄμαχον, κεκτημένος ἀνέστησας, ἀθανασίας μεγάλα τρόπαια, τὸν ἐξαλείφειν γῆν τε καὶ θαλάσσαν, κατακαυχόμενον, τῇ πυγμῇ τῶν ἄθλων σου, καταβαλῶν, καὶ τῇ τῶν αἱμάτων σου, καταποντίσας ῥοῇ

Τὸν τῆς εὐσεβείας πρόμαχον, καὶ καθαιρέτην ἐχθροῦ, καὶ μαρτύριον συνόμιλον, καὶ ναὸν τοῦ πνεύματος, τοῦ ἁγίου γενόμενον, τὸν στρατιώτην τοῦ Βασιλέως

Χριστοῦ, τῶν ἱαμάτων τὸ ἀδαπάνητον, ὄντως θησαύρισμα, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, τὸν θαυμαστὸν σήμερον Καλλίνικον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ψάλ. καὶ 3 τῆς ἁγίας, ἄρα εἰς γυναικα μάρτυρα εἰς τὸ τέλος. Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀπόστιχ. τῆς ἡμέρ. Τροπάρ. Ὁ μάρτυς σου. φύλ. 6. καὶ, Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. φύλ. 5.

Τὸ πρωτ, κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μνί μνῆμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καλλινίκου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἀπὸ τὴν Κιλικίαν τῆς Ἀσίας· ἔζη ἐν ἔτει 240· ἐπειδὴ δὲ ὠμολόγει παρρησία τὸν Χριστὸν, Θεὸν, ἐρρίφθη εἰς πῦρ, καὶ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρμας, ἐν θαλάσῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Βασιλίσκος, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Βενιαμὶν καὶ Βήριος, ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Πατῆρ καὶ Μήτηρ καὶ δύο τέκνα αὐτῶν, πυρὶ τελειοῦνται.

† Ὁ εὐσεβέστατος Βασιλεὺς Θεοδοσίος ὁ νέος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις Πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

30 Ἰουλίου. Τῶν ἁγίων ἀποστόλων, Σύλα καὶ Σιλουανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψαλ. 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τῶν ἁγίων ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν

Αστραπαῖς φωτιζόμενοι, ταῖς τοῦ πνεύματος πάνσοφοι, τὰ τῆς γῆς πληρώματα περιήλθετε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφωτίσατε, τὸν ζόφον μειώσαντες, ἀγνωσίας τοῦ βυθοῦ, ὡς τοῦ Λόγου ἀπόστολοι· ἔθεν σήμερον, γεγηθότες τελοῦμεν τὴν ἁγίαν, καὶ φωσφόρον ὑμῶν μνήμην, ἁγιασμὸν κομιζόμενοι.

Ὡς νεφέλαι μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα, ὑετὸν ἐράνατε τὸν οὐράνιον, καὶ τὰς ψυχὰς καταρδεύσατε, πιστῶν θεῖα χάριτι, ἀποπνίξαντες δεινὰ, ἀθείας ζιζάνια, καὶ τελέσαντες τὰς ψυχὰς καρποφόρους τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Συνελθόντες τιμήσωμεν, καὶ πιστῶς μακαρίσωμεν, Σύλαν τὸν πανάρισον, καὶ Ἀνδρόνικον, Ἐπαινετὸν τε καὶ Κρήσκεντα, καὶ πόθῳ τιμήσωμεν, σὺν αὐτοῖς Συλουανὸν, τοὺς τῆς πίστεως κήρυκας, τοὺς προχέοντας, ποταμοὺς ἰαμάτων, καὶ παντοίων, παθημάτων ἐπιηρείας, πνεύματι Θεῷ ἐξαίροντας.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας.

Τὸ πρῶτ' κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μνηί λ'. μνήμη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Σύλα, καὶ Σιλουανοῦ, Ἐπαινετοῦ, Κρήσκεντος, καὶ Ἀνδρονίκου.

Ὅυτοι οἱ ἅγιοι ἦσαν ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα ἀποστόλων· ἀφοῦ δὲ ἐκήρυξαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τὰ ἔθνη, πολλὰ παθόντες, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθησαν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία μάρτυς Ἰουλίττη, ἡ ἐκ τῆς Καισαρείας, πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία καὶ ἀπόλυσις.

31 Ἰουλίου. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Εὐδοκίμου, καὶ προεόρτια τοῦ τιμίου σταυροῦ.

Ἑσπέρας ψάλ. 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τοῦ ἁγίου, ἤχος πλ. α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μακαριώτατον τέλος, εὖρες Εὐδόκιμε, εὐδοκιμήσας θεαίαις, ἀρεταῖς φερωνύμως, καὶ κόσμου ταῖς ἀπάταις, μὴ συγχωσθεῖς, ἀναλάμψας φαιδρότερον, τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων, καὶ τῶν πιστῶν, καταυγάσας τὰ συστήματα.

Ἡ ἐλεήμων καρδία, καὶ εὐσυμπάθητος, ὁ τῆς ἀγάπης λύχνος, ὄρφανῶν ὁ προστάτης, γυμνῶν καὶ πενομένων ὁ σκεπαστής, σωφροσύνης τὸ ἀγαλμα, τῶν ἐντολῶν Κυρίου ὁ πληρωτής, εὐφημείσθω νῦν Εὐδόκιμος.

Τῇ κα-

Τῆ καθαρᾶ σου καρδιά, Θεὸν ἐζήτησας, καὶ τὰ τοῦ κόσμου πάντα, ἐβδελύξω ἡδέα, Εὐδόκιμῃ Θεόφρον· ὅθεν πιστῶς, καὶ τῶν κόπων ἀντάμειψιν, παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω παναληθῶς, ὡς ἐν τέλει πεφανέρωται.

Δύξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ὁμοτον.
Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. τῆς ἡμέρας.

Τὸ πρῶτ' κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μνηί λά. μνήμη τοῦ ἁγίου Εὐδοκίμου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἀπὸ τὴν Καισάρειαν τῆς Ἀσίας, υἱὸς πλου-

σίων καὶ εὐγενῶν γογγῶν. Ἐζῆ ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ εἰκονομάχου Βασιλέως, ἐν ἔτει 829. Ἐλέπων δὲ ὁ βασιλεὺς τὴν ἱκανότητά καὶ δικαιοσύνην του, τὸν κατέστησε στρατοπεδάρχην, ἔνθα ὁσίως καὶ δικαίως πολιτευσάμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Τῆ αὐτῆ ἡμέρα ὁ ἅγιος Ἰωσήφ, ὁ δίκαιος, ὁ ἀπὸ Ἀριμαθείας, ὁ κηδεύσας τὸν Δεσπότην Χριστὸν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι δώδεκα μάρτυρες, ζίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ'

Ἐχον ἡμέρας 31, ἡ ἡμέρα ἔχει ἡμέρας 13 καὶ ἡ νύξ ἡμέρας 11.

Εἰς τὴν α'. Ἡ πρόδοσις τῶν τιμίων ξύλων, καὶ μνήμη τῶν ζ'. Μακκαβαίων, καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομωνῆς.

(Ἄρχεται ἡ νηστεία τῆς Θεοτόκου.)

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκρ. ψάλ. σιχηρὰ 3 τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι

Ως κοινὸν φυλακτήριον, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπασώμεθα· καὶ γὰρ κοιμίζει παθήματα, καὶ παύει νοσήματα, καὶ παντοίων ἀλγεινῶν,

ἀπαλλάττει τοὺς κάμνοντας, ὑπὲρ ἄβυσσον, πελαγίζων τὰ ρεῖθρα, τῶν θαυμάτων, τοῖς πιστῶς αὐτοῦ τὸν τύπον, καὶ προσκυνοῦσι καὶ σέβουσι.

Οἱ τοῦ βίου τοῖς κύμασι, θαλαττεύον·

τεύοντες ἄνθρωποι, παθημάτων, ζάλη τε κωμαίνόμενοι, ὡς εἰς ὅλα καὶ σαφές, τὸ ξύλον τὸ τέμιον, καταφύγωμεν πιστῶς, καὶ σιγήσει τὰ κύματα, καὶ τὰ πνεύματα, καὶ ῥαγίσει τὰ πάθη, καὶ πρὸς ὄρμον, ἀκυμάντου σωτηρίας, χαρμονικῶς καταστήσωμεν.

Υπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, ὡς ἀκτίνας θαύματα προβαλλόμενος, καὶ ὡς βολίδας ἰάματα· προσέλθωμεν ἄνθρωποι, οἱ τῷ σκότει τῶν δεινῶν, συνεχόμενοι πάντοτε, καὶ ληφόμεθα, φωτοπάρχον χάριν ἰαμάτων, τὸν ἐν τούτῳ προσπαγέντα, σαρκὶ Θεὸν μεγαλύνοντες.

Καὶ τῶν ἁγίων γ΄. ἤχος α΄.

Πανεύφημοι μάρτυρες.

Τοῦ νόμου τὸν ὄροφον ἑπτὰ, στύλοις ἐπαιρόμενον, ἡ τυραννὶς οὐ κατέσεισε· τὴν γὰρ ἀλόγιστον, τοῦ διώκτου λύσαν, ἀνδρικῶς ὑπέμειναν, τὸ σῶμα παραδόντες τοῖς τέμνουσιν, οἱ εὐγενέστατοι, νεανίαι καὶ ὁμαίμονες, τῶν Μωσέως, θεοπισμάτων φύλακες.

Υπὲρ τὰ ὀρώμενα τὸν νοῦν, ὄντως ἀνυψώσαντες, μέλη σαρκὸς κατετέμνοντο, οἱ εὐσεβέστατοι, καὶ γενναῖοι παῖδες, σὺν μητρὶ Θεόφρονι, μεγίσταις ἐν ἐλπίσι νεορούμενοι, ὧν νῦν ἐπέτυχον, Ἀβραάμ ἀναπαυσάμενοι, ἐν τοῖς κόλποις, τοῦ αὐτῶν Προπάτορος.

Ψυχῆς γενναιότητι στερέβως,

ἑαυτοὺς ὀπλίσαντες, καὶ τὸν θυμὸν ὡς περ θήξαντες, πρὸς τὸν ἀντίπαλον, σταθερῶς ἐχώρουν, εὐσεβείας ἕνεκα, καὶ νόμου τοῦ πατρῶου τηρήσεως, ὁ ἱερώτατος, Ἐλεάζαρ καὶ οἱ πάνσοφοι, Νεανίαι, σὺν μητρὶ Θεόφρονι.

Δόξα. Ἠχος πλ. δ΄.

Οἱ ἅγιοι Μακκαβαῖοι τῷ τυράνῳ ἔλεγον· ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, εἰς Βασιλεὺς ὁ Θεός, παρ' οὗ γεγόναμεν, καὶ πρὸς ὃν ἐπιστρέφομεν. Κόσμος μένει ἄλλος ἡμῖν, τοῦ ὀρωμένου ὑψηλότερος καὶ μονιμώτερος. Πατὴρ δὲ τῶν Ἱερουσαλήμ, ἡ κραταιὰ καὶ ἀνώλεθρος· πανήγυρις δὲ, ἡ μετὰ ἀγγέλων διαγωγῆ. Κύριε πρεσβεῖαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ὅσπερ πάλαι Μωσῆς, εἰς φύλ. 54. Εἰς τὸν στιχεν, τῆς Ὀκτωήρου. Δόξα καὶ νῦν. Τοῦ Προφήτου σου εἰς φύλ. 63.

Ἀπολυτίκιον. Ἠχος α΄.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι, φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Δόξα καὶ νῦν. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Εἰς τὸν Ὄρθρον ἢ συνήθῃ στιχολ. καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήρου ὁ εἰς καὶ τοῦ Σταυροῦ, Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. πλ. δ΄. Ἀρμάτληάτην.

Τὸν τοῦ Κυρίου ζωηφόρον σημερον

μερον. Σταυρὸν νοὶ καθαρῶ, καὶ εὐσεβεὶ γνώμῃ, πάντες προσκυνήσωμεν· πρόκειται γὰρ δωρούμενος, τοῖς αὐτῶ προσιοῦσιν, ἀγιασμὸν καὶ σωτήριον, ἔλλαμψιν καὶ δόξαν καὶ ἔλεος.

Οζωοδώρητος Σταυρὸς προκείμενος, καὶ καθορώμενος, φωτοειδῆ αἴγλην, ἀποπέμπει χάριτος προσέλθωμεν, καὶ λάβωμεν, φωτισμὸν εὐφροσύνης, καὶ σωτηρίαν καὶ ἄφεσιν, αἰνεσιν Κυρίῳ προσάγοντες.

Πρόκειται ξένον τοῖς ὀρώσι θέαμα, Σταυρὸς ὁ τίμιος, καὶ ὡς πηγὴ θρύει, ψυχικὰ χάρισματα καὶ παύει ἁμαρτήματα, καὶ νοσήματα λύει, καὶ τὰ φρονήματα, βῶννυσι, τῶν εἰλικρινῶς προσκυνούντων αὐτόν.

Σταυροθεοτοκίον.

Οτε σε τέκνον ἀπορρήτως ἔτεκον, ὠδίνας ἔφυγον, καὶ πῶς νυνὶ ὄλη, ὀδυνῶν πεπλήρωμαι; ὀρώ γὰρ σε κρεμάμενον, ὡς κακοῦργον ἐν ξύλῳ, τὴν γῆν ἀσχέτως κρεμάσαντα, ἔλεγεν ἡ Πάναγνος κλαίουσα,

Κιταβασ. Σταυρὸν χαρίζεαι Μωσῆς.

Ῥητὴ Γ'. Στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σταυρὸς ἀπάντων τῶν καλῶν. παρεκτικὸς καθοράται προσκυνούμενος, καὶ πᾶσα ἡ κτίσις, ἐορτάζει ἐν χαρᾷ, φωτιζομένη χάριτι, τοῦ ἐν αὐτῷ βουλῆσει, ἀνυψωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Καταυγαζόμενοι φωτὶ, τῶν τοῦ Σταυροῦ λαμπηδόνων, ὀλίκῳ ἔσι ἐν αὐτῷ πεποιθότες, σκοτισμὸν ἁμαρτιῶν, ἐκφύγωμεν καὶ κρᾶξωμεν. Ὁ φωτισμὸς τῶν ὄλων, εὐσπλαγγχε Κύριε δόξα σοι.

Υμνολογοῦμέν σε Σταυρὲ, καὶ προσκτυσοῦμεθα πίστει, ἐξαιτούμενοι τὴν σὴν δυναστείαν· ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐχθροῦ, παγίδων καὶ κωβέρνησον, πρὸς ὄρμον ἡμᾶς πάντας, τῆς σωτηρίας ὑμνοῦντάς σε.

Σταυροθεοτοκίον.

Νενεκρωμένην τὴν ζωὴν, ἐπὶ σταυροῦ θεωροῦσα, καὶ μὴ φέρουσα τῶν σπλάγγων τὸν πόνον, ἐδονεῖτο ἡ Σεμνή, Παρθένος ἀνακράζουσα, Οἴμοι Υἱέ μου τί σοι, δῆμος ἀνόμων πεποίηκε;

Κιταβ. Ράβδος εἰς τύπον. Κοντακ. τοῦ Σταυροῦ. ἤχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἐῖτα. Κάθισ. πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Εὐσεβῶς συντραφέντες Παῖδες σοφοί, μαρτυρικῶς τοῦ τυράννου τὰς ἀπειλὰς, ἀνδρείως κατησχύνετε, ὡς τοῦ νόμου ὑπέρμαχοι, καὶ τοῦ Πατρὸς ἀκόλουθοι, γενόμενοι ἅγιοι, σὺν μητρὶ θεόφρονι, προθύμως ἠθλήσατε· ὅθεν καὶ θανάτῳ, τὴν εὐρίνιον ὄντως, ζωὴν ὠνησάμενοι, αἰωνίως ἀγάλλεσθε, Μακκαβαῖοι στερεῶσθε· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν. . . .

Δέξα, τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν πλ. Ἔ:

Ο, Σταυρός σου Κύριε ἡγίασαι ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις, δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, ἔλεησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ δ΄. Σὺ μου Χριστέ Κύριος.

Η κραταιά, σκέπη τε καὶ ἐπανόρθωσις, τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἀκαταμάχητον, ὄπλον τῆς πίστεως ὁ Σταυρός, ὁ σωτηριώδης, ἰδοὺ ὁράται προκείμενος, καὶ πάντων τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς προσιόντων, ἀγιάζει φωτίζει ἐν χάριτι.

Ο οὐρανός, πάση τῇ γῇ συνευφραίνεται, ἀθλοφόροι, μάρτυρες Ἀπόστολοι, ψυχαὶ δικαίων περιχαρῶς, νῦν ἀγαλλιώνται, τὸ πάντα σῶζον θεώμενοι, προκείμενον ἐν μέσῳ, ζωοδώρητον ξύλον, καὶ πιστοὺς ἀγιάζον ἐν χάριτι.

Νόμους τοὺς σοὺς, Κύριε ὁ ἀσυνείδητος, μὴ φυλάξας, μέλλω κατακρίνεσθαι, ἦνίκα ἔρχη ἐξ οὐρανοῦ, κρῖναι τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἔργα· ὅθεν κραυγάζω σοι, Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, ἐπιστρέψας με σῶσον, μετανοίας παρέχων μοι δάκρυα.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρθενικῆς, τέκνον ἐκ μήτρας σε ἔτεχον, καὶ ὄρωσα ξύλῳ νῦν κρεμάμενον, ἐπαπορῶ καὶ οὐ συνορῶ, ὕψος μυστηρίου, καὶ βάθος πολλῶν κριμάτων σου, ἢ πάντα

γνος· ἐβόα· ἦν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὡς Μητέρα Θεοῦ μακαρίζομεν.

Καταβασία. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὡδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω

Αλαλάξατε ἔθνη, ἄσατε σκιρτήσατε, φυλαὶ καὶ ψάλατε, τῷ Θεῷ τῷ δόντι, τὸν Σταυρὸν ἀδιάσειστον ἔρεισμα, οὗ νῦν τῇ προθέσει, πάντες πιστοὶ ἀγαλλιωμένω, δι' αὐτοῦ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες.

Νοεραὶ στρατιαὶ σε, πᾶσαι περιέπουσι, Σταυρὲ πανάγιε, καὶ βροτοὶ πηλίνοις, σοῦ προσψαύοντες χεῖλεις σήμερον, ἀπαντλοῦμεν πόθῳ, ἀγιασμόν καὶ εὐλογίαν, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα δοξάζοντες.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, ἴασαι τὰ χρόνια, εὐσπλαγγνε Κύριε, καὶ ὡς λατρευτὴν με, τοῦ τιμίου σταυροῦ σου περίσωζε· οὗ τῇ δυναστεία, πᾶν ἐμποδῶν ἀποσοβεῖται, καὶ κακῶν ἀπαθεῖς διαμένομεν. Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ καθορῶσα, τὸν δι' ἀγαθότητα, ἐκ σοῦ πανάμωμε, ὑπὲρ νοῦν τεχθέντα, ἐδονήτης τὰ σπλάγγνα καὶ ἔλεγες, Οἴμοι θεῖον τέκνον, πῶς ὑπὲρ πάντων ὀδυῖσαι; προσκυνῶ σου τὸ εὐσπλαγγχον Κύριε.

Καταβασ. Ω τρισμακάριστον ξύλον.

Ὡδὴ Στ΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σταυροῦ παγέντος ἐν γῇ, δαιμόνων

μόνων πτώσις ἐγένετο, ὃν νῦν ὄρωντες ἡμεῖς, ἐνδόξως προκείμενον, καὶ κατασπαζόμενοι, τῆς τῶν συμπτωμάτων, ἀμαρτίας ἀνιστάμεθα.

Υμνοῦντές σε, τὸν Θεὸν, καὶ Βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν, Σταυρὸν τεῖχος ἀρρήκτον, νῦν περιπτυσσόμεθα, ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγτόμεθα.

Μεγάλα πᾶσιν ἡμῖν, δωρήματα παρεχόμενος ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, ὁρᾶται προκείμενος, προσέλωμεν ἄνθρωποι, φωτισμὸν καρδίας, καὶ ψυχῆς ἀπαυρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Νηστεύειν ἡμᾶς ἀγνῆ, κακίας πάσης ἐνίσχυσον, καὶ φαύλων καὶ πονηρῶν, ἀπέχεσθαι πράξεων, αἰ ἐνδυναμῶσον, προστασία πάντων, τῶν ἀνθρώπων χρηματίζουσα.

Καταβασ. Νοτίου θηρός. Κοντ. ἡχ. β΄.

Τὰ ἐνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, οἱ στυλοὶ οἱ ἐπτάριθμοι, καὶ θείου φωτὸς οἱ λύχνοι οἱ ἐπτάφωτοι, Μακαβαῖοι πάνσοφοι, πρὸ μαρτύρων μέγιστοι μάρτυρες, σὺν αὐτοῖς τῷ πάντων Θεῷ, αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Μὴν Αὐγουστος, ἔχων ἡμέρας 31. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11.

Εἰς τὴν Α΄. ἡ πρόεδρος τῶν τιμῶν ἱβλων τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ μνήμη τῶν ἁγίων ἑπτὰ μαρτύρων τῶν Μακαβαίων, Ἀβείμ, Ἀθωνίου, Ἰουρίου, Ἐλεαζάρου, Εὐσεβωνᾶ, Ἀχείμ, καὶ Μαρκελλου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου.

Οὔτοι οἱ ἅγιοι ἦσαν Ἰσραηλιταὶ ἔζων ἐπὶ Ἀντιόχου Βασιλέως, πρὶν Χριστοῦ 173. ἐπειδὴ δὲ ἠπειθήσαν εἰς τὸν τύραννον, ὡς μὴ θέλοντες νὰ γευθῶσι τῶν ὑείων κρεῶν, τὴν κεφαλὴν ἀπειμῆθησαν, καὶ οὕτως ἀπῆλυσαν τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι ἐννέα μάρτυρες, οἱ ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας ἀθλήσαντες, ἐν ἔτει 300. Λεόντιος, Ἄττος, Ἀλέξανδρος, Κίνδεος, Μνησίθεος, Κυριακὸς, Μηναῖος, Κατοῦνος, καὶ Εὐκλεος, ξίφει τελειοῦνται, ἐπὶ Φλαβιανοῦ Βασιλέως.

† Ὁ ἅγιος Πάπας ὁ νέος, εἰς σάκκον βληθεὶς, καὶ εἰς θήβην ἐγκλεισθεὶς, καὶ εἰς θάλασσαν ῥιφθεὶς τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς, Ἐλεάζαρος, πυρὶ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Θεόδωρος καὶ Κήρυκος, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Πολύευκτος, ἐν κοπρίᾳ χλωθεὶς τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Μῆνος, Μη-

Μηναῖος, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ἀθλήσαντες τελειοῦνται

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ Ζ΄. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Ο χρόνων ἐπέκεινα, ἐν χρόνῳ σάρκα φορέσας δείκνυται, καὶ τὰ χρόνια πάθη, ἡμῶν ἴσται δι' ἀγαθότητα, σαρκὸς ὁμοῦ τε, καὶ πνεύματος· ἦδη δὲ, τῷ θεῷ τούτου Σταυρῷ, καθαγιάζει ἡμᾶς.

Υμνοῦμεν δοξάζομεν, καὶ προσκυνοῦμεν καὶ μεγαλύνομεν, τὸ σὸν Κύριε, κράτος, ὅτι παρέσχου ἡμῖν τοῖς δούλοις σου, Σταυρὸν τὸν θεῖον, τρυφὴν ἀδαπάνητον, καὶ φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Μὴ δείξης με Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς διαγνώσεως, κατεγνωσμένον κακοῖς, μὴ ἀποβρίψης ἐκ τοῦ προσώπου σου, κατησχυμένον, ἀλλ' οἴκτειρον, σῶσον με, τῷ τιμῷ σταυρῷ, ὡς υπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Νοός μου τὴν στένωσιν, τῇ σῇ πρεσβείᾳ πλάτυνον Δέσποινα, ἢ στενώσασα πάσας, τὰς μεθοδείας τοῦ πολεμήτορος, καὶ δι' ὁδοῦ με στενῆς κατευδῶσον, πρὸς πλατυσμὸν τῆς ζωῆς, βαδίζειν Μήτηρ Θεοῦ.

Καταθασ. Ἐκνον πρόσταγμα.

ᾠδὴ Η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον

Εὐλῶ ποτὲ ἀνεῖλκυσε, ποταμοῦ

τὸ σιδήριον, θεῖος Ἐλισσαῖος σὲ προγράφων πόρρωθεν, Σταυρὲ πανσεβάσμιε· ἐκ τοῦ θυθοῦ τῆς πλάνης καὶ γάρ, διὰ σοῦ πρὸς πίστιν, ἀναχθέντες βεβαίαν, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἀξιούμεθα εὐλέπειν, καὶ πίστει προσκυνεῖν σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λευχειμονοῦντες πράξειςιν, ἐναρέτοις προσέλθωμεν, ἐν ἀγαλλιάσει, τῷ Χριστῷ κραυγάζοντες, πανάγαθε Δέσποτα, τῷ σῷ ὑψίστῳ θεῷ Σταυρῷ, ὑψωσον ἡμῶν, τοῦ χριστωνόμου λαοῦ σου, τὸ κέρας ἵνα πίστει, καὶ εἰρήνη βαθεῖα, ὑμνήται σου τὸ κράτος, εἰς πάντας. τοὺς αἰῶνας.

Ομοφυῆ συνάναρχον, συναίδιον σύνθρονον, φύσιν μὲν ἀπλήν, διαίρετήν προσώποις δὲ, Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ἀκτιστον οὐσίαν, καὶ θεότητα πάντες, ὑμνοῦντες μελωδοῦμεν, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Νῦν ὡς ἀρνίον ἄκακον, καθαρῶσα κρεμάμενον, καὶ ὑπὸ ἀνόμων τῷ Σταυρῷ πηγνύμενον, Υἱέ μου προάναρχε, καὶ ὄδυρμοῖς συγκόπτομαι, καὶ ταῖς μητρικαῖς περιστατοῦμαι ὀδύναις, ἢ πάναγνος ἑβόα· ἦν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὑμνοῦμεν θεοφρόνως, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ε΄. Κατα-

Καταβασ. Εὐλογοῦτε παῖδες.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ιάσω ὑπεράγαθε τὴν ἔμην, συντριβὴν ἐν Σταυρῷ προσπηγύμενος, ἥλοις ποτὲ, πόδα; τε καὶ χεῖρας παμβασιλεῦ, καὶ τὴν πλευρὰν νυττομενος, ὄξος ποτιζόμενος καὶ χολὴν, ἢ πάντων εὐφροσύνη, ὁ γλυκασμὸς ἢ δόξα, ἢ αἰωνία ἀπολύτρωσις.

Σταυρὸς χειμαζομένων ἐστὶ λιμὴν, ὁδηγὸς πλανωμένων καὶ στήριγμα, δόξα Χριστοῦ, σθένος Ἀποστόλων καὶ προφητῶν, τῶν Ἀθλητῶν κραταίωμα, πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγή· αὐτὸν ἐν μέσῳ πάντων, προκειμενον ὄρωντες, μετ' εὐλαβείας ἀσπασώμεθα.

Ηνίκα μέλλεις ἔρχεσθαι ἐπὶ γῆς, κρίναι κόσμον ὃν ἐπλασας Κύριε, Ἀγγελικῶν, προπορευομένων σῶν στρατιῶν, καὶ τοῦ σταυροῦ προλάμποντος, ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακάς, τῇ τούτου δυναστείᾳ οἰκτείρησόν με σῶσον, τὸν ὑπὲρ πάντας βρωτοὺς πταίσαντα.

Σταυροθεοτικίον.

Φθορᾶς σε δίχα τέτοκα ἐκ γαστρὸς πρὸ αἰῶνων Πατὴρ ὃν ἐγέννησε, καὶ πῶς φθορεῖς, ἀνθρωποσπαράττουσί σε Υἱέ; καὶ τὴν πλευρὰν ὀρύττουσι λόγγῃ, καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ποσίν, ἠλοῦσιν ἀπανθρώπως ἢ πάναγνος; ἐβόα, ἦν ἐπαξίως μεγαλύνωμεν.

Καταβασία. Μυστικῶς εἰ Θεοτόκε.

Ἐξαποστειλ. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε

Τοὺς θαυμασοὺς ὑμνήσωμεν Μακαβαίους, Ἐλεαζάρου παῖδας καὶ Σολομονῆς· οὗτοι γὰρ καθεῖλον τὰ φρούραγματα, τοῦ ἀρχεκάκου δράκοντος, καὶ τῆ τοῦ Νομοῦ λατρεία, ἐγένοντο στεφανίται.

Εἶτα, Σταυρὸς ὁ φύλαξ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Πᾶσα πνοή, καὶ ψάλλ σιγῆρὰ τοῦ Σταυροῦ. 3. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ; γενναῖον ἐν μάρτυρι.

Εν φωναῖς ἀλαλάξωμεν, ἐν ὕδατι μελωδήσωμεν, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπάζομενοι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν, Σταυρὲ παμμακάριστε, καθαρῆσον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῇ δυνάμει σου· καὶ παντοίας ἐκ βλάβης ἐναντίων, διατήρησον ἀτρώτους, τοὺς εὐσεβῶς προσκυνοῦντας σε.

Προσελθόντες ἀρύσασθε, μὴ κενούμενα νάματα, τοῦ σταυροῦ τῆς χάριτος προσερχόμενα, ἰδοὺ προεἰμενον βλέποντες, τὸ ἔϋλον τὸ Ἄγιον, χαρισμάτων τὴν πηγὴν, ἀρδομένην τῷ Αἵματι, καὶ τῷ ὕδατι, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων τοῦ ἐν τούτῳ, ἐκουσίως ὑψωθέντος, καὶ τοὺς βρωτοὺς ἀνυψώσαντος.

Εκκλησίας ἐδραῖωμα, Μοναζόντων ἀγλαΐσμα, ἱερέων καύχημα καὶ διάσωσμα, σὺ εἰ Σταυρὲ πανσεβάσμιε διὸ προσκυνούμεν σε, καὶ καρδίας καὶ ψυχὰς, φωτιζόμεθα
σημε-

σήμερον, θεία χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος καὶ τὸ κράτος τοῦ δολίου καθελόντος, καὶ τὴν ἀρὰν ἀφανίσαντος.

Ἐτερα ἰδιόμελ. ἤχος: α'.

Η πολυάθλος Μήτηρ, πρὸς ἀγῶνας συγκαλοῦσα τοὺς εἰκείους παῖδας, ἔλεγε, Τῇ Ἀβραμιαία πολιᾷ ἀκολουθήσατε, ἵνα τῇ σφαιγῇ τοῦ Ἰσαὰκ συγκοινωνήσητε· αὐτοὶ δὲ προελάμβανον τὴν ὁδηγοῦσαν, προέπεμπον τὴν νοθετοῦσαν, ἐπαλλήλαις τιμωρίαις, τὰς βασάνους βλέποντες, ὧν ταῖς εὐχαῖς ὁ Θεὸς ἐλεησον ἡμᾶς.

Στιχ. Θυμαστικὸς ὁ Θεός.

Επτὰ στύλοι ἐκλεκτοὶ, ἐκ μιᾶς πέτρας λογικῆς λατομηθέντες, ἀσάλευτον ἔδειξαν τὸν τοῦ νόμου πύργον, δι' ὧν εὐδόκησον Σωτῆρ, ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ. ἤχος πλ. α'

Οἱ τοῦ νόμου φύλακες, καὶ τῆς Σολομονῆς υἱοὶ, ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες, πρὸς Ἀντίοχον ἐβόων· Ἡμεῖς ὡς Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρῶων νόμων ἐγκαρτεροῦμεν· οὐ χωρῖσει δὲ ἡμᾶς, οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ θῆρες, οὐ μᾶστιγες, ἀλλ' ὁμοῦ τεθνηξόμεθα, σὺν μητρὶ γηραλαία, καὶ διδασκάλῳ πατρὶ ζῶντες καὶ συγχαίροντες, εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας.

Δόξα ἤχος πλ. δ'.

Τὸν κατὰ τῶν Μακκαβαίων συκροτηθέντα πόλεμον, δεῦτε θεασόμεθα πιστοὶ καὶ τὴν τούτων ἀνδρείαν. Τύραννος γὰρ Βασιλεὺς πάντων τῶν ἐθνῶν κρατήσας, ἀντεκρατεῖτο ὑπὸ γέροντος, καὶ παίδων ἑπτὰ, καὶ μιᾶς γυναικός· διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς·

Καὶ νῦν. Τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου Χριστῆ, φύλ. 53. δοξολογία μεγάλη. Εἶτα γίνεται Εἴσοδος, καὶ γίνεται ἡ τοῦ τιμίου Σταυροῦ. κατὰ τὸν τῆς τῆς Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, ἐπιλέγοντες καὶ τὸ, δεῦτε πιστοὶ τὸ ζωοποιὸν εὖλον προσηκούμενον εἰς φύλ. 62. Τὰ λοιπὰ, καὶ ἡ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ζῆτει τὴν ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

2. Αὐγούστου. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Ἡσπέρας ψαλ. στίχ. 6. εἰς ἤχον δ'. Γῆ τοῦ πνεύματος χάριτι, Δευτεροῦντες αὐτὰ δρα φύλ. 390. Δόξα καὶ νῦν. ἤχος πλ. β'. Πρῶτος ἐν μάρτυσι φύλ. 391. Ἀπόστιχα τῆς ἡμᾶς.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Χαίροις ἐν Κυρίῳ, στεφανιφόρε Στέφανε, ὁ μιμητὴς τοῦ Δεσπότου· διότι καὶ πρωτομάρτυς γέγονας Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, καὶ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων

Ε'. * Ἰου-

Ἰουδαίων κατήργησας· πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὄμιον. Ἀπολ. Βασιλείου διάδημα. φύλ. 393.

Τὸ πρῶτ' κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ 6'. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχidiaκόνου Στεφάνου.

Τὸ ἅγιον καὶ τίμιον λείψανον τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου ἐφανερῶθη εἰς τινα πρεσβύτερον τὴν ἡλικίαν, Λουκιανὸν ὀνομαζόμενον ὃς ἀναγγέλλει τοῦτο εἰς τὸν Ἐπίσκοπον Ἰωάννην· οὗτος δὲ λαβὼν καὶ ἑτέρους ἐπισκόπους, μετεκομίσαντο τὸ τίμιον τοῦτο λείψανον μετὰ μεγάλης πομπῆς εἰς τὴν ἁγίαν Σιών. Μετὰ δὲ ταῦτα ὠκοδομηθέντος ναοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου ἔθεσαν καὶ τὸ σῶμα τοῦτο, ὅπερ ἄπειρα θαύματα ἐτελεῖ καθ' ἑκάστην.

† Ὁ ἐν εὐσεβείᾳ τῇ λήξει γινόμενος Βασιλεὺς ὁ μέγας Ἰουστινιανός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ῥαίς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαπος. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ο πρῶτος τῶν μαρτύρων τρίβον ἀνύσας, καὶ διακόνων πρόκριτος χρηματίσας, Στέφανος ὁ χάριτος πεπλησμένος, ἰδοὺ ἀνακομίζεται, πρὸς τὴν βασιλεῖον πόλιν, θαυμάτων θρύων τὴν χάριν.

Καὶ, Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων. εἰς τοὺς αἶνους ψάλλομεν τὰ ἐσπερία·

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἰπόλυσις.

3. Αὐγούστου. Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου.

Ἐσπέρας ψαλ. 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τῶν ἁγίων ἤχος δ'.

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Οἱ ὅσοί σου Κύριε, ἐξομοιοῦμενοι τοῖς Ἀσωμάτοις, διὰ δεήσεως καὶ ἐγκρατείας, πάθη ἐμείωσαν σαρκὸς, καὶ τῇ ἀπαθείᾳ διαλάμπαντες, πάντων τὰς καρδίας κατεφώτισαν· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Δαλμάτος, καὶ Ἰσαάκιος ζῆλον ἐνάρετον ἀναλαβόντες, Ἀρείου αἵρεσιν καὶ Νεστορίου, καταβλήχασιν σαφῶς, καὶ τῆς ὀρθοδόξου συμμαχήσαντες, κλέος παρὰ πάντων ἀπινέγκαντο· αὐτῶν Χριστὲ πρεσβείαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Αστέρες στερεώματι τῷ τῆς ἀσκήσεως ἀναφανέντες, κατεφώτισατε τῶν μοναζόντων, πατέρες ὅσοι ψυχὰς, σκότος τῶν δαιμόνων ἀπελάσαντες· ὅθεν μετὰ τέλοσ· μακαρίζεσθε, πρεσβεύοντες σιωθῆναι, ἅπαντας τοὺς τελούντας τὴν θεῖαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον.
Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάρ. Ὁ
Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. φύλ. 5

Τὸ πρῶτὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ γ΄. μνήμη τῶν ἁ-
γίων πατέρων ἡμῶν Δαλμάτου, Φαύ-
στου καὶ Ἰσαακίου.

Ο ἅγιος Δαλμάτος ἦτο στρα-
τιώτης ἔζη ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ
μεγάλου, ἐν ἔτει 368 διὰ δὲ τὸν
Θεὸν, καταλιπὼν γυναῖκα, τέ-
κνα, καὶ μόνον τὸν υἱὸν αὐτοῦ
Φαύστον παραλαβὼν, ἀπῆλθε πρὸς
τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Ἰσαακίου,
ἐνθα ὁσίως καὶ δικαίως ἀμφοτέροι
διώσαντες ἐν Κυρίῳ ἐκοιμήθησαν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἰε-
ρομάρτυς Στέφανος ὁ Πάπας Ῥώ-
μης, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ξίφει τε-
λειοῦνται.

† Ὁ ὄσιος καὶ ὁμολογητῆς
Ἰωάννης, καὶ ἡ ἁγία Σαλώμη ἡ
μυροφόρος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ἡ ὁσία καὶ θαυματουργὸς
Θεοκλητῶ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ
ἀπόλυσις.

4. Αὐγούστου. Τῶν ἁγίων ἑπτὰ
παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Ἐσπέρας ψάλ. στίχ. 6. ἤχος δ΄.

Ὡς γενναίον ἐν μάρτυσι.

Παρανόμου προστάγματος, τῷ

Θεῷ πειθαρχήσαντες, παῖδες οἱ
μακάριοι κατεφρόνησαν· καὶ δε-
σμευθέντες διέλυσαν, τῆς πλά-
νης τὸν σύνδεσμον, καὶ ἀξίαν κο-
σμικὴν, ἀπωσάμενοι ἔλαβον, τὸ
ἀξίωμα, τὸ αὐτοὺς περιδόξους ἐκ-
τελέσαν, καὶ τὴν ἄνω προξενή-
σαν, τῆς Βασιλείας ἀπόλαυσιν.

Εαυτοὺς πρὸς τὰ σκάμματα, τῆς
ἀθλήσεως ἅγιοι, καρτερώς γυμνά-
σαντες κατεκρύπτεσθε, ἐν τῷ
σπηλαίῳ δεήσεσιν, ἀπαυστοὺς τὸν
Κύριον, ἰκετεύοντες ἰσχὺν, χορη-
γῆσαι καὶ δύναμιν· οἷς δὲ κρίμα-
σιν, ὁ φιλόανθρωπος οἶδεν ἀφυπνώ-
σαι, ἐν εἰρήνῃ ὑμᾶς πάντας, θε-
αρχικῶς ἐγκελευεται.

Μυστηρίων μυστήριον, τοῖς ἁ-
γίοις προτίθεται· ὡς γὰρ τελευ-
τήσαντες, οὐκ ἠσθάνοντο, οὕτω
καὶ νῦν ἐγειρόμενοι, σαφῶς κατε-
πλήττοντο· εἰς γὰρ πίστῳσιν νε-
κρῶν, ἀναστάσεως γέγονε, τὸ
τελούμενον· ὅπως γνόντες οἱ ταύ-
την ἀθετοῦντες, ἀποφράττωνται
ἐν πίστει, δοξολογοῦντες τοὺς
Μάρτυρας.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀ-
πόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον Οἱ
μάρτυρές σου Κύριε φύλ. 5.

Τὸ πρῶτὸ, κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ δ΄. μνήμη τῶν ἁγίων
ἑπτὰ παίδων, τῶν ἐν Ἐφέσῳ κοιμη-
θέντων, Μαξιμιλιανοῦ, Ἐξακουστωδια-
νοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτινιανοῦ, Διου-
σίου, Ἰωάννου καὶ Κωνσταντίνου.

Οὔτοι

Οὔτοι οἱ ἅγιοι ἦσαν χριστιανοὶ ἔζων ἐπὶ Δεκίου βασιλέως, ἐν ἔτει 252· φοβούμενοι δὲ τοὺς εἰδωλολάτραις, ἐκρύβησαν εἰς τι σπηλαιον τῆς Ἐφέσου, ἔνθα ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθησαν. Μαθῶν δὲ ὁ Βασιλεὺς Δέκιος τὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ τελευτὴν αὐτῶν, ἐπρόσταξε νὰ ἐμφραγῇ τὸ στόμιον τούτου. Οὕτω λοιπὸν οἱ ἅγιοι μένοντες κεκλισμένοι 184 (ἢ 194) ἔτη, ἐξῆλθον μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, τὸ 38 ἔτος τῆς βασιλείας του καὶ ὀλίγον καιρὸν ἐν τῇ γῆ βιώσαντες πρὸς τὰς αἰωνίους μονὰς ἀπῆλθον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἀγία Εὐδωκία, ἐν Περσίᾳ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Θαθουὴλ ἐν μηλέᾳ κρεμασθεὶς τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποσειλ. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Σὺν Ἰαμβλίχῳ μέλψωμεν, Ἰωάννην, Μαρτίνον, καὶ Ἀντωνῖνον ἄσμασι, Μαξιμιλιανόν τε, καὶ Διονύσιον ἅμα, τῷ κλιῶ Ἐξακουστωδίῳ, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὴν φαιδρὰν τούτων μνήμην· ὅπως ἐχαῖς, τούτων καὶ πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, πταισμάτων λύσιν εὕρωμεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπέλυσις.

5. Αὐγούστου. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὐσιγίου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκρξα ψαλ. στιχηρα ἤχος δ΄.

Ἐδωκας σημείωσιν

Δεῦτε συνανέλθωμεν, τῷ Ἰησοῦ ἀναβαίνοντι, εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, καὶ κεῖ ἀκουσώμεθα, φωνῆς Θεοῦ ζῶντος, Πατρός προανάρχου, διὰ νεφέλης φωτεινῆς, προσματρύσης ἐν θείῳ πνεύματι, αὐτῷ τὴν γνησιότητα, τῆς αἰδίου Υἱότητος, καὶ τὸν νοῦν φωτίζομενοι, ἐν φωτὶ φῶς ὁψώμεθα.

Δεῦτε προχορεύσωμεν, καὶ ἑαυτοὺς ἐκκαθάρσωμεν, καὶ πιστῶς ἐτοιμάσωμεν, πρὸς θείαν ἀνάβασιν, τῆς ὑψηλοτάτης, Θεοῦ πολιτείας, ὅπως ἐπόπτῃ τῆς αὐτοῦ, μεγαλειότητος ἐποφθείημεν, καὶ δόξης ἐπιτύχωμεν, ἣν κατιδεῖν ἠξιώθησαν, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, μυστικῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, ἑαυτοὺς εἰς τὴν αὔριον, καλῶς εὐτρεπίσωμεν, ἐν ὄρει προβῆναι, Θεοῦ τῷ ἁγίῳ, τὴν ἀναλλοίωτον Χριστοῦ δόξαν ἀσράπτουσαν κατοπτεύσαντες, λαμπρῶς ὑπὲρ τὸν ἥλιον, καὶ τὸ τρισσὸν αὐγαζόμενοι φῶς ἐν τούτῳ δοξάσωμεν, τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Καὶ

Καὶ τοῦ ἁγίου, Ζήτει εἰς ἓνα μάρ-
τυρα,

Δόξα, καὶ νῦν. ἤχος. πλ. α΄.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος
Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, καὶ θεασώμεθα τὴν
δόξαν, τῆς Μεταμορφώσεως αὐ-
τοῦ, δόξαν ὡς Μονογενοῦς παρὰ
Πατρός· φωτὶ προσλάβωμεν φῶς,
καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύ-
ματι, Τριάδα ὁμοούσιον, ὑμνή-
σωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπόστιχα ἤχο. β΄. Οἶλος τοῦ Εὐ-
φραθᾶ.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμ-
ποντες προβῶμεν, ἐν ὄρει τῷ ἁ-
γίῳ, ὀψόμενοι τὴν θείαν, Κυρίου
Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. Σοὶ κίσιν οἱ οὐρανοί.

Σῆμα θεοπρεπές, Θεότητος δει-
κνύει, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μύ-
σταϊς, ὡς ἥλιος ἐκλάμψας, Χρι-
στός ἐν ὄρει σήμερον.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὄνῳ.

Φύσιν τὴν ἐν Ἀδὰμ, Χριστὸς ἀ-
μεῖψαι θέλων, ἐν ὄρει νῦν ἀπαί-
ρει, Θαβὼρ παραγυμνῶσων, τοῖς
Μύσταις τὴν Θεότητα.

Δόξα. Καὶ νῦν. ἤχος β΄.

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ, μεταμορ-
φωθείς ἐν δόξῃ Χριστέ, ὁ Θεός,
καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου,
τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, κα-
ταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς

σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ δόξησον ἐν
τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς
μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων.

Ἀπολυτίκιον. ἤχος δ.

Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν
προῦπαντήσωμεν, παιδρῶς πανη-
γυρίζοντες· τὰ προεόρτια, πιστοὶ
καὶ βοήσωμεν· Ἠγγικεν ἡ ἡμέ-
ρα, τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης· ἀνει-
σιν εἰς τὸ ὄρος, τὸ Θαβὼρ ὁ
Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ
ἀπαστρέψαι τὴν ὠραιότητα.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.
Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ Κανὼν ὁ προεόρτιος.

Ὡδή α΄. ἤχος δ΄. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Αστράφθητι κάτωθεν, φῶς οὐ-
ρανοῦ ὑπὲρ ἥλιον, καὶ γῆ ἀκου-
τίσθητι, ῥήματα ζῶντος Θεοῦ·
τὴν Υἱότητα, τῷ μεταμορφουμέ-
νω, Πατὴρ μαρτυρήσει γάρ, ἐπὶ
τοῦ ὄρους Θαβὼρ.

Βροτὸς τὸ ὀρώμενον, ἀλλὰ Θεὸς
τὸ κρυπτόμενον, ἐπὶ τὸ Θαβώ-
ριον, Χριστὸς ἀνέρχεται, τῆς
Θεότητος, αὐγὴν παραγυμνῶσαι,
ταῖς ὑπὲρ τὸν ἥλιον δόξης λαμ-
πρότησι.

Γνωστῶς νῦν προέρχεται, ἐμ-
φανισθῆναι Μωσῆ Χριστῶς, τὴν
δόξαν τὴν ἀρρήτον, δεῖξαι ἐν ὄρει
Θαβὼρ τὴν πρὸς πρόσωπον, ἀ-
μέσως ὁμιλίαν, γηθόμενοι σήμε-
ρον προεορτάσωμεν.

Καὶ τοῦ ἁγίου. Ζήτει εἰς Μάρτυρα.

Ὡδή

Ἦδὴ Γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Δεσπόζων τῆς κτίσεως ἀπάσης, ὠράθης μορφήν δούλου λαβὼν, ἐν ἧ τὸ τῆς Θεότητος, ἀπρόσιτον ἀπαύγασμα, τοῖς Μαθηταῖς παρέδειξας, καθὼς ἐχώρουν θεάσασθαι.

Εξ ὄρους ἐπέιγεται ἀστράφαι, τῆς δόξης ὁ Ἥλιος Χριστός, καὶ τὸν ἐξ ὕψους λάμποντα, φωστῆρα ἀμαυρῶσαι φωτὶ· οὐ ταῖς ἀγαθαῖς λαμπόμενοι, προεορτάσωμεν σήμερον.

Ζωῆς αἰωνίου ἐκπληρώσων, τὰ ῥήματα πάρεστι Χριστός· ἀπερ δεικνύων πράγματα, τοῖς φίλοις ἐπιγνώσεσθαι, ἐν ἑαυτῷ ἠυδόκησε, τὴν Πατρικὴν δόξαν ἀστράπτουσαν.

Κάθισμα ἤχος πλ. α΄.

Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Εναντίον ἀνόμων καθωμολόγησας, τὸν των ὄλων Δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον, μὴ φεισάμενος σαρκὸς, αἰκίζομένῃς σφοδρῶς, Στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, τῶν οὐρανίων στρατιῶν, συνόμιλε καὶ τῆς δόξης, τῆς ἀληθοῦς κληρονόμος· διὸ ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν ἤχος πλ. δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον

Επεφάνη ἔγγικε, τοῖς ἐν τῷ σκότει, ὁ τῆς δόξης Ἥλιος, τὰς τῆς

Θεότητος αὐγάς, ἐν τῷ θαθῶρ ὑποδείξασθαι· οὐ τὴν φωσφόρον τιμήσωμεν ἔλευσιν.

ἢδὴ Δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

Η οὐράνιος χορεία, τοῖς γηίνους συγγέγηθε, καὶ προεοροτάζει, τὴν τοῦ φωτοδότου ἐπίλαμψιν, ἣν ἀσυγχύτως ἀστράφας, ἀμειβόμενος, τὴν βροτειᾶν μορφήν, ἐν θαθῶρ ὡς ἠυδόκησε.

Θεανθρώπων παρουσία, τοῖς ἀνθρώποις ὠμίλησας, καὶ θαυμάτων πλήθει, Κόσμον μυστικῶς κατεφώτισας· ἐξαστραπτουση δὲ δόξη τῆς Θεότητος, ὑπερέλαμψας, ἐν τῷ θαθῶρ ἀπροσίτῳ φωτὶ.

Ιησοῦς Ναυῆ ὁ γόνος, πρὶν τὸν Ἥλιον ἔστησε, προτυπῶν ἡμέραν, τὴν τοῦ θείου Πάθους· αὐτὸς δὲ Σωτὴρ, πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου, σέλας ἔκρυψας, τοῦ Ἥλιου αὐγῆ, τοῦ προσώπου σου Κύριε.

Ἦδὴ Ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Κυρίως γηθόμενοι, πιστῶς ἀκολουθήσωμεν· ἰδοὺ γὰρ ἀνέρχεται πρὸς ὄρος, Μύστας προκρίτους συνεπαγόμενος, οἷς ἐν ἀπροσίτῳ καλλονῇ, λάμψας ὑπὲρ ἥλιον, ὑποδείξει τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Λαμπρύνθητι σήμερον, ὁ Οὐρανὸς φαιδρότερον· ἀνεισιν ἰδοὺ γὰρ πρὸς τὸ ὄρος· ὅθεν ἀστράψει Χριστὸς ἀπλέτῳ φωτὶ, τὰς ἡλιακάς·

κὰς μαρμαρυγὰς, δόξη τῆς Θεότητος, ἀμαυρῶν ὡς φωτὸς χορηγός.

Μυσηρίον δείκνυσι, Χριστὸς τοῖς Μαθηταῖς ἐν Θαβῶρ, λάμπας ὑπὲρ αἴγλην τῷ προσώπῳ· τῷ στολισμῷ δὲ τῶν ἱματίων αὐτοῦ, λευκανθεὶς παιδρῶς ὡσπερ χιῶν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον ψαλμικῶς.

Ὡδὴ ς΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Νυμφῶνα δόξης μελλούσης χαρὰς τοῖς φίλοις εὐτρεπιζῶν ἀνέρχεται, ἐπὶ τὸ ὄρος Χριστὸς, πρὸς πολιτείαν μετάρσιον, ἐκ βίου χαμαιζήλου, ἀνακομίζων αὐτούς.

Ξενίζων φρένας Χριστὸς Μαθητῶν, Οὐράνιον ἐν γῆ σέλας ἤστραψε, Νόμου καὶ τῶν Προφητῶν δουλοπρεπῶς παρηστών ἀρχηγός· ὑφ' ὧν νεκρῶν καὶ ζώντων, προσμαρτυρεῖται Θεός.

Ολύχνος φᾶναι νῦν ἔρχεται, Χριστὸς ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ φαύσεσι, τῆς θεϊκῆς ἀστραπῆς, οὐ πρὸς τὴν λάμπην ὀδεύσωμεν, ἐν αἴγλῃ τοῦ προσώπου αὐτοῦ γηθόμενοι.

*Κοντάκιον ἤχ. δ΄. Ἐπεράνης.

Εν τῇ θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσει, ἡ βροτεία ἀπαδα, φύσις προλάμπει θεϊκῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζουσα, μεταμορφοῦται Χριστὸς, σώζων ἅπαντας.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως εὐσεβείας Μάρτυρα, καὶ ἀληθῆ Θεόφρονα, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει δοξάζουσα, τοὺς θεοὺς ἀθλοῦσήμερον, τοῦ σοφοῦ Εὐσιγνίου, ἀκαταπαύστως βοῶσα· ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, τοὺς δούλους σου συντήρησον Πολυέλεε.

Τῷ αὐτῷ μνῆι ε΄. μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὐσιγνίου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἀπὸ τὴν Ἀντιόχειαν· ἔζη ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Χλωροῦ, πατρὸς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, ἐν ἔτει 304. παρασταθεὶς δὲ εἰς τὸν παραβάτην Ἰουλιανόν, τὸν ἠλεγξε δυνατὰ· οὗτος δὲ μὴ ὑποφέρων ταῦτα, ἐπρόσταξε καὶ τὸν ἀποκεφάλισαν, καὶ οὕτως ἀπήλαυσε τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες δύο ἀδελφοὶ Καττιδίου καὶ Καττιδιανός, λιθοβοληθέντες τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Σόβελ ὁ Αἰγύπτιος, τοξευθεὶς τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Φάβιος, ὁ τῆς Ῥώμης ἐπίσκοπος, ξίφει τελειοῦται.

† Ἡ ἁγία Νόνα, ἡ μήτηρ τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβίαις.

Ὡδὴ Ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Πρὸς μετάρσιον ψυχῆς ὕψος ἀνάγοντι, τῶν Μαθητῶν ἐκλογὴν, ἀκολουθήσωμεν νῦν, Χριστῷ κατοπιεύ-

οπτεύοντες ξένα θεάματα· θαμ-
βηθέντες δὲ σὺν αὐτοῖς ἐκβοήσω-
μεν· Ὁ Θεὸς Εὐλόγητός εἰ.

Ροκνηθεῖσαν ἐκκαθάρας φύσιν
βρότειον, ὕδατί τε καὶ πυρὶ, ἐν τῇ
οἰκείᾳ σαρκί, τὴν ταύτης λαμπρό-
τητα, ὑποδεικνύεις Σωτήρ, τῷ
προσώπῳ σου, λάμπας ὑπὲρ τὸν
Ἥλιον, εἰς μελλούσης δόξης τύ-
πον,

Συνανέλθωμεν Χριστῷ εἰς ὄρος·
Ἄγιον, συναναφέροντι τοὺς Ζεβε-
δαίου υἱοὺς, καὶ Πέτρον τὸν πρό-
κριτον, οὗς ἐξελέξατο, δόξης Μάρ-
τυρας, τῆς ἑαυτοῦ κραυγάζοντα·
Ὁ Θεὸς Εὐλόγητός εἰ.

Ὡδὴ Η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τίς μὴ ἐκπλαγῆ Παντάναξ Λό-
γε, τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς Δό-
ξης σου; ἦν μεταμορφούμενος, ἔ-
δειξας τοῖς φίλοις σου, ταῖς Θεῖ-
καῖς λαμπρότησι, περιεσράφας αὐ-
τούς· μεθ' ὧν προεσράζοντας πί-
σται, λάμπρυνον φωτί σου, ἡμᾶς·
τούς σὲ ὑμνοῦντας.

Υψος Οὐρανίου πολιτείας, καὶ
δόξης τῆς αἰδίου θείαν ἔλλαμψιν
δώρησαι τοῖς δούλοις σου νῦν προ-
εσράζουσι τῆς σῆς Μεταμορφώ-
σεως, λαμπρὰν πανήγυριν, ἐν ἣ
φῶς ἀπχστράπτων φαιδρύνεις, τοὺς
σὲ ἀνυμνοῦντας, Χριστὸν τὸν φω-
τοδότην,

Φωτὸς χορηγὸς καὶ φῶς ὑπέρ-
χων, ἀπρόσιτον καὶ αἰδίον Προά-

ναρχε, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς-
περ ἱμάτιον, φῶς ἐν τῷ Κόσμῳ
ἔλαμπας, μετὰ σαρκὸς προελθὼν,
καὶ φῶς ἐπὶ τοῦ ὄρους ἀστράπτεις,
δόξης τῆς πατρώας, δεικνὺς τὸν
χαρακτήρα.

Ὡδὴ Θ΄. Ἄπας γηγενής.

Χαίρει Οὐρανός, ἐκ γῆς ἀνατέλ-
λοντα, νῦν προαισθόμενος, Ἥλιον
τὸν ἔνδοξον, ἐν Θαβωρίῳ τὸ ὄρει
σήμερον, ἡλιακὰς φαιδρότητας·
Γῆ δὲ χορεύει φαιδρῶς, οὐρανίῳ
αἴγλῃ καὶ λαμπρότητι, λαμπομέ-
νη καὶ φῶς χρηματίζουσα.

Ψἄλλων ὁ Δαβὶδ, τὴν σὴν Με-
ταμόρφωσιν, προανεφώνησε, τίς
ὁμοιωθήσεται, σοὶ τῷ Κυρίῳ, λέ-
γων Υἱοῖς ἐν Θεοῦ; σὺ γὰρ ἔνδο-
ξαζόμενος ἐν ταῖς ἀγίων βουλαῖς,
μέγας ὦφθης, ἐν τοῖς περὶ κύκλω
σου, φοβερός ἐν τῇ δόξῃ τῆς θείας
μορφῆς.

Ω Λόγε Θεοῦ, Σοφία καὶ Δύνα-
μις, τῶν χαρακτήρων τοῦ Πατρὸς,
ὦ Θεὲ νοούμενε, πιστοῖς καὶ ἄν-
θρωπε γνωριζόμενε, τῆς σῆς Με-
ταμορφώσεως ἡμᾶς ἀξιώσον, ἐκ-
τελέσαι, τὴν φαιδρὴν πανήγυριν,
ἐν φωτί καλῶν ἔργων ἐκλάμπου-
ντας.

Ἐξαποστ. Τίς Μαθηταῖς.

Θωρακισθεὶς Εὐδαίγιε, τὴν Χρι-
στοῦ πανοπλίαν, τὰς παρατάξεις
ἔτρψας, τῶν ἀθείων τυράννων,
καὶ ἤρας νίκης βραβεῖα, ἀνδρικῶς
ἐνθάλῃσας, Μεγαλομάρτυς ἐν-
δοξε

δοξε· ὅθεν νῦν τῇ Τριάδι παρε-
στηκώς, σὺν Ἀγγέλοις πίνσοφε
μὴ ἐλλίπης, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος,
τῶν τιμώντων σε πόθῳ.

Προεόριον ὁμοιον.

Οὶ δόξης ἐφιέμενοι, ὀλικῶς τῆς
ἐνθέου, τὸ νέφος διακόψωμεν τοῦ
γεώδους σαρκίου, μετάρσιοι πρὸς

τὸ ὄρος, τὸ Θαβῶρ ἀνελθόντες,
καὶ Μωϋσεὶ Ἡλίᾳ τε, Μαθητῶν
τοῖς πρωτάρχαις, συμμετασχεῖν,
Θεϊκῆς ἐλλάμψεως ἀπροσίτου ἀ-
ξιωθῆναι σπεύσωμεν, φῶς φωτὶ
προσλαβόντες.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ
ἰσόλυσις.

Ἡ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

6 Αὐγούστου. Ἡ Μεταμόρφωσις
τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ.

Ἄργις καὶ ἰχθός· κατάλυσις.

Ἐὰν φθάσῃ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, οὐδέ
ἰῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν. Ἐσπέρᾳ
ἐν τῇ ἀγουπνίᾳ σιιχολογία οὐκ ἔστι, ἀλ-
λά μετὰ τὸν Προομιτικόν, εἰς τὸ, Κύριε
ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχ. ἡ. καὶ ψάλ.
στιχηρὰ ἰδιόμελα. δευτεροῦντες αὐτῇ.

[Ίχος δ'. Κοσμᾶ μοναχῶ.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κυριε,
ὄρος οὐρανὸν ἐμιμείτο, Νεφέλη, ὡς
σκηνὴ ἐφηπλοῦτο· σοῦ μεταμορ-
φουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυ-
ρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν
Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς μέλλον-
τες συνεῖναι σοι, καὶ ἐν τῷ καιρῷ
τῆς παραδόσεώς σου, ἵνα θεωρή-
σαντες τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δει-
λιάσωσι τὰ παθήματά σου, ἀ προ-
σκυλ-

σκυνησάι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν τοὺς Μαθητὰς εἰς ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτίσι δυνάμεως καταγάζων αὐτούς· ἔνθεν φιλανθρωπία ἐκείθεν ἐξουσία, δεῖξαι βουλόμενος τῆς ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα· ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν μεταμορφωθείς ὁ Σωτὴρ, τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν, ἐνδόξως ἐξέλαμψας δηλῶν ὅτι οἱ τῷ ὑφεί τῶν ἀρετῶν διαπρίψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιώθησονται· συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας, ἐδείκνυον, ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει, καὶ ὁ πάλαι διὰ Νόμου, καὶ Προφητῶν λαλήσας, ὑπῆρχε Θεός, ᾧ καὶ φωνὴ τοῦ Πατρὸς, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἐμαρτύρει, λέγουσα, Αὐτοῦ ἀκούετε τοῦ διὰ Σταυροῦ τὸν ἄδην σκυλεύσαντος, καὶ νεκροῖς ὄρουμένου ζῶν τὴν αἰώνιον·

Ορος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, νῦν τίμιον καὶ Ἁγίον ἔστιν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου ἔστησαν Κύριε. πρὸ αἰῶνων γὰρ κεκαλυμμένον Μυστήριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφανέρωσεν, ἡ φρικτὴ σου Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ, Ἰωάννῃ, καὶ Ἰακώβῳ· οἵτινες τὴν ἀκτίνα τοῦ προσώπου σου μὴ φέροντες, καὶ

τὴν λαμπρότητα τῶν χιτῶνων σου, ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο· οἱ καὶ τῇ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆσιν καὶ Ἠλίαν, συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν· καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐμαρτύρει λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε· ὅστις καὶ ὄρειται τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν πλ. ε'. Ἀνατολίου.

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν Χριστέ ὁ Θεός, τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς σου Μαθητὰς, Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβῶρ ἀνελθῶν σοῦ δὲ Σωτὴρ μεταμορφουμένου, τὸ Θαβώριον ὄρος φωτὶ ἐσχέπετο, οἱ Μαθηταὶ σου Λόγε, ἔρριψαν ἑαυτοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὄραν τὴν ἀθέατον μορφήν· Ἄγγελοι διηκόνουν φόβῳ καὶ τρόμῳ. Οὐρανοὶ ἔφριξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὄρωντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἰσοδ. τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσμ.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος, καὶ στήθι ἐκεῖ, καὶ δώσω σοι τὰ πυξίδια τὰ λίθινα, τὸν Νόμον καὶ τὰς ἐντολάς, ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς. Καὶ ἀναστὰς Μωϋσῆς, καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκώς αὐτῷ, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ. Καὶ

τοῖς

τοῖς πρεσβυτέροις εἶπεν, Ἐσώσατε αὐτοῦ, ἕως ἂν ἐπιστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ Ἀαρὼν, καὶ Ὅρ μεθ' ὑμῶν, ἐάν τι συμβῆ κρίσις, προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς. Καὶ ἀνέβη Μωϋσῆς εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐκάλυψεν ἡ Νεφέλη τὸ ὄρος· Καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος Σινᾶ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ Νεφέλη ἕξ ἡμέρας· καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωϋσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς Νεφέλης. Τὸ δὲ εἶδος τῆς Δόξης Κυρίου, ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους· ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. Καὶ εἰσῆλθε Μωϋσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς Νεφέλης, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ελάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐνώπιον ἐνωπίῳ, ὡς εἴ τις λαλήσει πρὸς ἑαυτοῦ φίλον, καὶ ἀπέλυετο εἰς τὴν παρεμβολήν. Ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ νέος, οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον· ἰδοὺ σύ μοι λέγεις, ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον, σύ δε οὐκ ἐδήλωσάς μοι ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ. Σὺ δέ μοι εἶπας· Οἶδά σε παρά πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. Εἰ οὖν εὔρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν, ἵνα γνωστῶς ἴδω σε· ὅπως ἂν ᾧ εὔρηκῶς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γινῶ ὅτι λαὸς σου τὸ ἔθνος

τοῦτο. Καὶ λέγει αὐτῷ Κύριος· Ἐγὼ αὐτὸς προπορεύσομαι σοὶ καὶ καταπαύσω σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Εἰμὴ σὺ αὐτὸς συμπορευῆ μεθ' ἡμῶν, μή με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστον ἔστω ἀληθῶς, ὅτι εὔρηκα χάριν παρά σοι ἐγὼ τε καὶ ὁ λαὸς σου, ἀλλ' ἢ προπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν, καὶ ἐνδοξασθησόμεθα ἐγὼ τε καὶ ὁ λαὸς σου παρά πάντα τὰ ἔθνη. Ὅσα ἂν ἐπὶ τῆς γῆς ἔστιν; Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιήσω· εὔρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρά πάντας. Καὶ λέγει Μωϋσῆς Δεῖξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσεις τῷ ὀνόματί μου Κύριον ἐναντίον σου· καὶ ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἂν οἰκτιρῶ. Καὶ εἶπεν· Οὐκ ἐπιθυμῶ εἶδέναι τὸ πρόσωπόν μου. Οὐ γὰρ με ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στῆθι ἐπὶ τῆς πέτρας, ἥνικα δ' ἂν παρελήθῃ ἡ δόξα μου· καὶ θήσω σε εἰς ὀπήν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρὶ μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρελθῶ, καὶ ἀφελῶ τὴν χειρὰ μου, καὶ τότε ὄψῃ τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθῆσεται σοι. Καὶ ὀρθρίσας Μωϋσῆς τῷ πρωί, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος Σινᾶ, καθὰ συνέταξεν αὐτῷ Κύριος· Καὶ κατέβη Κύριος ἐν Νε-

Μωϋ·

φέλη· και παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ Μωϋσῆς, και ἐκάλεισε τῷ ὀνόματι Κυρίου. Και παρῆλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ· και ἐκάλεισε Κύριος ὁ Θεός, ὁ οἰκτίριμος και ἐλεήμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και ἀληθινός. Και σπεύσας Μωϋσῆς, κύψας ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμεραῖς ἐκεῖναις, ἔρχεται Ἡλιοῦ εἰς Βηρσαβεε, ἣ ἐστὶ τοῦ Ἰούδα, και ἀφῆκε τὸ παιδίριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Και αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας και ἦλθε και ἐκάθησεν ὑποκάτω Ἀρκεύθου. Και ἐκοιμήθη, και ὑπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν. Και ἰδοῦ τις ἤψατο αὐτοῦ, και εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε, και πίε. Και ἐπέβλεψεν Ἡλιοῦ, και ἰδοῦ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, και καμφάκης ὕδατος. Και ἀνέστη, και ἔφαγε, και ἔπιε, και ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη· και ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, και ἤψατο αὐτοῦ, και εἶπεν αὐτῷ, Ἀνάστηθι, και φάγε, και πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Και ἀνέστη, και ἔφαγε, και ἔπιε· και ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχυί τῆς βρώσεως ἐκείνης· τεσσαράκοντα ἡμέρας, και τισσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήθ. Και εἰσηλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, και κατέλυσεν ἐκεῖ και ἰδοῦ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν. Και εἶπεν αὐτῷ Κύριος· Ἐξε-

λεύση, και στήση ἐν τῷ ὄρει ἐνώπιον Κυρίου· και ἰδοῦ ὁ Κύριος παρελεύσεται, και πνεῦμα μέγα κραταῖον διαλύον ὄρη, και συντρίβον πέτρας ἐνώπιον Κυρίου· οὐκ ἐν τῷ πνεύματι Κύριος· και μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός, οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κύριος. Και μετὰ τὸν συσσεισμὸν πῦρ, οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος. Και μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὔρας λεπτής· και ἐκεῖ Κύριος. Και ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἡλιοῦ, ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μηλωτῇ αὐτοῦ, και ἐξῆλθε, και ἔστη παρὰ τὸ σπήλαιον. Και εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· Πορεύου, και ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου, και ἤξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ· και χρίσεις τὸν Ἐλισσαιέ υἱὸν Σαφάτ, ἀντὶ σοῦ εἰς προφήτην.

εἰ· τὴν λιτὴν στίχ. ἰδιόμ. ἦχ. β΄.

Φωτὶ σου ἄπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγίασας, ἐν ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης ἀγαθῆ, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὸν δυναστείαν σου, ὅτι Κόσμον λυτρώσαι ἐκ παραβάσεως· διὸ βοῶμέν σοι εὐσπλαγχνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Εν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεός, και ὑπὸ δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου, τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος και ταύγισσον και ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, και ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθός και φιλόνηθρος.

Δόξα

δόξα. ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν τῆς μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· φωτὶ προσλάβωμεν φῶς, καὶ μετὰρσ οἱ γενόμενοι τῷ πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον, ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός.

Νόμου καὶ προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἑμάρτύρησαν, ὀρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ θεόπτης, καὶ Ἡλίας ὁ ἔμπυρος ἄρμα-τηλάτης, καὶ ἀφλεκτος οὐρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν στίχον, εἰσερχόμενοι ἐν τῷ Ναῷ, ψάλλομεν ἰδιόματα ταῦτα.

Ἦχος α'.

Ο πάλαι τῷ Μωσεὶ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων, Ἐγὼ εἶμι· λέγων ὁ ὧν, σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβῶρ, μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ἔδειξέ τὸ ὀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνας, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν, καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, Μάρτυρας παραστησάμενος, Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, κοινοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμηύοντα· τὴν ἔνδοξον διὰ

Σταυροῦ, καὶ σωτήριον ἀνάστασιν.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί. . .

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προορώμενος· ἐν πνεύματι διὰ σαρκός, πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν, ὁ Θεοπάτωρ Δαβὶδ, πόρωθεν πρὸς εὐφροσύνην, συγκαλεῖται τὴν Κτίσιν, καὶ προφητικῶς ἀνακράζει, Θαβῶρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται· ἐν τούτῳ γὰρ ἐπιβάς, τῷ ὄρει Σωτήρ μετὰ τῶν μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἄδιδι φύσιν, μεταμορφωθείς ἀπαστράφαι πάλιν πεποίηκας· μεταστοιχείωσας αὐτήν, εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος, δόξαν τε καὶ λιμπρότητα· διὸ βοῶμέν σοι, δημιουργέ τοῦ παντός Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. [Θαβῶρ καὶ Ἑρμών. . .

Τὸ ἄσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρόσιτον τῆς θεότητος, θεασάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἄρχε Χριστέ, τὴν θεῖαν ἡλιοώθησαν ἕκστασιν· καὶ νεφέλῃ περιλαμθέντες φωτεινῆ, φωνῆς ἤκουον Πατρικῆς, θεβαιούσης τὸ Μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως· ὅτι εἰς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μονογενὴς καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

δόξα, καὶ νῦν ἦχος πλ. β'.

Ἡτέρῳ καὶ Ἰωάννῃ, καὶ Ἰακώβῳ τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς κύ-

Κύ-

Κύριε. σήμερον ὑπέδειξας ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, τὴν δόξαν τῆς Θεϊκῆς σου μορφῆς· ἔβλεπον γὰρ τὰ ἱμάτιά σου, ἀστράψαντα ὡς τὸ φῶς, καὶ τὸ πρόσωπόν σου ὑπὲρ τὸν ἥλιον καὶ μὴ φέροντες ὄραν, τὸ ἀστεκτον τῆς σῆς ἐλάμψεως, εἰς γῆν κατέπιπτον, μὴ δ' ὅλως ἀτενίσαι ἰσχύοντες φωνῆς γὰρ ἤκουον μαρτυρούσης ἄνωθεν, οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Ἀπολυτικίον ἤχος βαρύς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο· λάμπον καὶ ἡμῖν τοῖς ἀματωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἰδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Φωτοδότα δόξα σοι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθ. τῆς ἀγρυπν. εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν ἀ. στιχολεγίαν, Κάθισμα ἤχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σου Σωτῆρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ τῆς σῆς ἐλευσεως δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβῶρ μετεμορφώθης. Ἡλίας καὶ Μωσῆς συνελάλουν σοι· τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· οἱ κατιδόντες Δέσποινα, τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν· ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν 6'. στιχολ. Κάθισ. ὁμοιον.

Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβῶρ, μετεμορφώθης Ἰησοῦ, καὶ νεφέλη φωτεινῇ, ἐφηπλωμένη ὡς σκηνὴ τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης σου κατεκάλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὄραν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου, Ἄναρχε Σῶτερ Χριστὲ ὁ Θεός· ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Μετὰ τὸν πολυέλεον. Κάθισμ. ἤχ. δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ ἀνελθὼν σὺν Μαθηταῖς ἐν τῷ ὄρει, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς ἀπαστράψας, σὺν Μωϋσῇ Ἡλίᾳ σοι παρίστανται· Νόμος καὶ Προφῆται γὰρ, ὡς Θεῶ λειτουργοῦσιν ὧ καὶ τὴν Υἱότητα, τὴν φυσικὴν ὁ Γεννήτωρ, ὁμολογῶν ἐκάλεσεν Υἱόν, ὃν ἀνυμνεῦμεν σὺν σοὶ καὶ τῷ πνεύματι. Δίς,

εἶτα οἱ ἀναβθμοὶ, τὸ ἀ. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. προκείμενον ἤχος δ'. Θαβῶρ καὶ Ἑβρῶν ἐν τῷ στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σή. Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, καὶ ἀνήθη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχασθαι αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ

λευ-

λευκός εξαστράπτων. Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἡλίας. Οἱ ὀφθέντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὑπνω, διαγρηγορήσαντες δὲ, εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι, καὶ ποιήσωμεν σκηνάς τρεῖς, μίαν σοὶ, καὶ Μωσεὶ μίαν, καὶ μίαν Ἡλίας, μὴ εἰδώς ὃ λέγει. Ταῦτα δε αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐπεσκίασεν αὐτοὺς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνους εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, αὐτοῦ ἀκούετε. Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν, εὐρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος, καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν, ὧν ἑώρακασιν.

Ὁ Ν. καὶ τὸ ἰδίόμελον. Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν. φυλ. 876. Οἱ Κανόνες ὁ δ' μετὰ τῶν Βιβλίων εἰς τὴν καὶ ὁ πλ. δ' εἰς 5'. τοῦ Κυροῦ Κοσμά.

Ὡδὴ Α'. ἤχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσὶ, πόντον ἐρυθρὸν, καὶ ὑγρὸν θυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὀρώντες ἐν

αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον, ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Ρήματα ζωῆς τοῖς φίλοις Χριστός, καὶ περὶ τῆς θείας δημηγορῶν Βασιλείας ἔφη, ἐν ἐμοὶ τὸν Πατέρα ἐπιγνώσεσθε, φωτὶ ὡς ἐξαστράπτω ἀπροσίτῳ, ἐν ἀγαλλιάσει μέλλοντες· ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ισχὺν τῶν ἐθνῶν κατέδεσθε, φίλοι Μαθηταί· θαυμαστήσεσθε δὲ τῷ πλούτῳ αὐτῶν, ὅτι δόξης πληροῦσθε, ὡς ὀφθήσομαι λαμπρότερον Ἡλίου ἐξαστράπτων, ἐν ἀγαλλιάσει μέλλοντες, ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Σήμερον Χριστὸς ἐν ὄρει Θαβῶρ λάμπας ἀμυδρῶς, θεϊκῆς αὐγῆς ὡς ὑπέσχετο, Μαθηταῖς παρεγύμνου· χαρακτηρὰ σελασφόρου δὲ πλησθέντες, θείας αἴγλης, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον, ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ἔτερος. πλ. δ'. Ἰγρὰν διοδεύσας.

Μωσῆς ἐν θαλάσῃ προφητικῶς, ἰδὼν ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐν στύλῳ πάλαι πυρός, τὴν δόξαν Κυρίου ἀνεβόα· Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ως πέτρα τῷ σώματι σκεπασθεῖς, τῷ θεωμένῳ, τὸν ἀόρατον καθορῶν, Μωσῆς ὁ Θεόπτης ἀνεβόα· Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Σὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικοῦ, καὶ ἐν Θαβωρίῳ, καθωράθης τῷ Μωϋσῆ, ἐν γνόφῳ τὸ πάλαι, ἐν φωτὶ δὲ, νῦν ἀπροσίτῳ τῆς Θεότητος.

Καταβας. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆ.

Ὡδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Ολον τὸν Ἀδάμ φορέσας Χριστὲ, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἀμείψας ἐλάμπρυνας, πάλαι φύσιν, καὶ ἀλλοιώσει, τῆς μορφῆς σου ἐθεούρησας.

Στύλω πυριμόρφῳ καὶ νεφέλῃ πάλαι, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ, τὸν Ἰσραὴλ ἄγων σήμερον, ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ ἀρρήτως, ἐν φωτὶ Χριστὸς ἐξέλαμψε.

Ἄλλος Οὐρανίας ἀψίδος.

Ησκιάζουσα δόξα, ἐν τῇ σκηνῇ πρότερον, καὶ τῷ Μωϋσῆ ὁμιλοῦσα, τῷ σῶ θεράποντι, τύπος γηγένηται, τῆς ἀστραψάσης ἀρρήτως, ἐν Θαβῶρ σου Δέσποτα Μεταμορφώσεως.

Συναηλθέ σοι Λόγε, Μονογενὲς Ὑψιστε, ἡ τῶν Ἀποστόλων ἀκρότης, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβῶρ, καὶ συμπαρέστησαν, ὅτε Μωσῆς καὶ Ἡλίας, ὡς Θεοῦ θεράποντες μόνε φιλάνθρωπε.

Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτῶν γέγονας, ὅλη τῇ Θεότητι μίξας τὴν ἀνθρωπότητα, ἐν ὑποστάσει σου, ἦν ἐν δυσὶ ταῖς Οὐσίαις, Μωϋσῆς Ἡλίας τε εἶδον· ἐν ὄρει Θαβῶρ.

Καταβας. Ῥάβδος εἰς τόπον. Καταβας. ἤχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβῶρ, μετεμορφώθη ὁ Θεός, ἀνὰ μέσον Ἡλιοῦ καὶ Μωϋσεῶς τῶν σοφῶν, σὺν Ἰακώβῳ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ· ὁ Πέτρος δὲ συνῶν, ταῦτά σοι ἔλεγε, καλὸν ὧδε ἐστὶ, ποιῆσαι τρεῖς σκηνάς, μίαν Μωσεῖ, καὶ μίαν Ἡλίας καὶ μίαν σοι τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ· ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰσακήκοα τὴν ἐνδοξον οἰκονομίαν σου Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι ἐπέτεχθης ἐκ Παρθένου, ἵνα ἐκπλάνης ῥύση τοὺς βοῶντάς σοι, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε

Νόμον ἐν Σινᾷ τῷ γράμματι, διατυπούμενος Χριστὲ ὁ Θεός, ἐν τῇ νεφέλῃ πυρὶ, ἐν γνόφῳ καὶ ἐν θυέλλῃ, ὥφθης ἐποχούμενος, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰνα πιστώσῃ τὴν ἐνδοξον οἰκονομίαν σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς προὔπαρχων πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ὁ αὐτὸς ἐν νέφει τὴν ἐπίβασιν θεῖς, ἐν τῷ Θαβῶρ ἀρρήτως ἐξέλαμψας.

Συλλα-

Συλλαλοῦντες παρειστήκεισαν δουλοπρεπῶς, σοὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, οἷς ἐν πυρὸς ἀτιμίδι καὶ γνώφῳ, καὶ λεπτοτάτῃ αὔρα προσωμίλησας, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κατεμήνουσιν τὴν ἔξοδον, τὴν ἐν Σταυρῷ σου ἐν Θαβῶρ παρόντες· ὁ ἐν πυρὶ σε καὶ βάτῳ πάλαι, προκατιδῶν Μωσῆς, καὶ ὁ μετάρσιος δίφρῳ, ἐν πυρίνῳ Ἡλίας Χριστέ.

Ἐρμός Ἄλλος.

Εκ σαρκὸς σου βολίδες Θεότητος, ἐξεπορεύοντο· Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων, ὅθεν οἱ πρόκριτοι, μέλποντες ἀνεβῶν, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οτὴν βάτον φυλάξας ἀλώθητον, προσομιλοῦσαν πυρὶ, τῷ Μωσεὶ θεολαμποῦσαν σάρκα ὑπέδειξας, Δέσποτα μελωδοῦντι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υπεκρῦθη ἀκτίσι Θεότητος, αἰσθητὸς Ἡλιος, ὡς ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, εἶδέν σε μεταμορφούμενον Ἰησοῦ μου. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Πῦρ μὴ φλέγον τὴν ὕλην τοῦ σώματος, ὠράθης αὔλον, ὡς Μωσεὶ καὶ Ἀποστόλοις, ὠφθης Ἡλίᾳ τε, Δέσποτα εἰς ἐκ δύω, ἐν δυοῖς τελείαις ταῖς φύσεσι.

Καταβασία Βισακῆχοα.

Ὡδὲ Β'. Ὁ Βιρμός.

Ο τοῦ φωτὸς διατμήξας, τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖ σε Χριστέ, τὸν Δημιουργὸν ἐν τῷ φωτὶ σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὔθυνον.

Προσενωπίῳ σοὶ ὦραι ὑπεκλήθησαν· φῶς γὰρ καὶ πρὸ ποδῶν, ὑψίδρομον σέλας Χριστέ, Ἡλιος εἶχε, μορφὴν βροτεῖαν, ὡς ἀμείψαι εὐδόκησας.

Ιδοὺ Σωτὴρ ἀνεβῶν, Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας τῶν Μαθητῶν, ἐν ὄρει ἀγίῳ Θαβῶρ ἐνηχουμένων, Χριστὸς ὃν πάλαι, προηγγείλαμεν ὄντα Θεόν.

Η ἀναλλοίωτος φύσις, τῇ βροτεῖᾳ μιχθεῖσα, τῆς ἐμφεροῦς ἀβίου Θεότητος, φῶς παραγυμνοῦσα τοῖς Ἀποστόλοις, ἀπορρήτως ἐξέλαμψε.

Σὲ τὸ αἰδίων φέγγος, ἐν πατρῷᾳ τῇ δόξῃ, οἱ Μαθηταὶ ὡς εἶδον ἐκλάμψαν Χριστέ, σοὶ ἀνεβῶν ἐν τῷ φωτὶ σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὔθυνον.

Ἄλλος. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ρητορεύουσα γλῶσσα, σοῦ τὰ μεγαλεῖα οὐ δύναται φθέγξασθαι· ὁ κρατῶν ζωῆς γὰρ, καὶ θανάτου δεσπότης παρέστησας, ἐν Θαβῶρ τῷ ὄρει, τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἡλίαν, μαρτυρήσαντάς σου τὴν Θεότητα.

ς'. * Ὁ χορῆ

Ο χερσὶν ἀοράτοις, πλάσας κατ' εἰκόνα σου Χριστὲ τὸν ἄνθρωπον, τὸ ἀρχέτυπὸν σου, ἐν τῷ πλάσματι κάλλος ὑπέδειξας, οὐχ ὡς ἐν εἰκόνι, ἀλλ' ὡς αὐτὸς εἰ κατ' οὐσίαν, ὁ Θεὸς χρηματίσας καὶ ἄνθρωπος.

Συγκραθεὶς ἀσυγχύτως, ἄνθρωκα ὑπέδειξας ἡμῖν Θεότητος· καταφλέγοντα μὲν, ἀμαρτίας ψυχὰς δὲ φωτίζοντα, ἐν Θαβῶρ τῷ ὄρει, ᾧ Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἥλιον, Μαθητῶν τε ἐξάρχους ἐξέστησας.

Καταβασ. Ἡ τρισμακάριστον ξύλον.

Ῥδὴ Σ'. Ο Εἰρμός.

Εν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα » πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, » ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Λαμπηδόνος πλέον, Ἥλιου φῶς τρανώτερον, ἐν Θαβῶρ ἐκλάμψας, ὁ Χριστὸς ἡμᾶς ἐφώτισεν.

Ανελθὼν ἐν ὄρει, Θαβῶρ μετεμορφώθης Χριστὲ, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν, ἀμαυρώσας φῶς ἐξέλαμψας.

Σὲ Θεὸν ἐπέγνων, οἱ ἐνδοξοὶ Ἀπόστολοι ἐν Θαβῶρ Χριστὲ δὲ, ἐκπλαγέντες γόνυ ἐκλιναν.

Ἄλλος. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ως μέγα καὶ φοβερόν, ὠράθη θεάμα σήμερον, ἐξ Οὐρανοῦ αἰσθητὸς, ἐκ γῆς δὲ ἀσύγκριτος,

ἐξήστραψεν Ἥλιος, τῆς Δικαιοσύνης, νοητὸς ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβῶρ.

Παρῆλθε μὲν ἡ σκιά, τοῦ Νόμου ἐξασθενήσασα· ἐλήλυθε δὲ σαφῶς, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, Μωϋσῆς ἀνεβόησεν, ἐν τῷ Θαβωρίῳ, κατιδῶν σου τὴν Θεότητα.

Οστύλος ὁ τοῦ πυρὸς, Χριστὸν τὸν μεταμορφούμενον· ἡ δὲ Νεφέλη σαφῶς, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, τὴν ἐπισκιάσασαν, ἐν τῷ Θαβωρίῳ, παρεδήλου ἐμφανέσασα.

Καταβ. Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις.

Κοντάκιον. ἤχος βαρῦς. Αὐτόμειλον.

Επὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταὶ σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σὲ ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ Κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Ὁ Οἶκος.

Εγέρθητε οἱ νωθεῖς, μὴ πάντοτε χαμερπεῖς· οἱ συγκύπτοντες εἰς γῆν τὴν ψυχὴν μου λογισμοὶ ἐπάρθητε, καὶ ἄρθητε εἰς ὕψος θείας ἀναβάσεως, προσδράμωμεν Πέτρῳ καὶ τοῖς Ζεβεδαίου, καὶ ἅμα ἐκείνοις, τὸ Θαβῶριον ὄρος προσφθάσωμεν, ἵνα ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν, ἧς περ ἄνωθεν ἤκουσαν, καὶ ἐκήρυξαν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις

χεις ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ Ϛ'. τοῦ Αὐγούστου ἑορτάζομεν τὴν ἁγίαν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ο Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, θέλων νὰ δείξῃ εἰς τοὺς μαθητάς του, ὁποῖαν δόξαν ἔχουν νὰ ἀπολαύσωσιν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι οἵτινες ἐμελλον μετὰ τὴν σταύρωσιν νὰ δοκιμάσωσι πολλὰ βάσανα, ἔπειτα δὲ καὶ νὰ τοὺς στερεώσῃ εἰς τὴν πίστιν, ἵνα ὑποφέρωσι γενναίως τὰς τιμωρίας τῶν τυράννων, ἔλαβεν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην, τοὺς τρεῖς πρώτους τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη εἰς ὄρος ὑψηλὸν, Θαβώριον καλούμενον· ἐκεῖ δὲ ἀναβάς, ἐμπροσθεν τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἔλαμψε φῶς οὐράνιον, ὥστε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἔλαμπεν ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια ἔγειναν λευκὰ ὡς τὸ φῶς· οἱ δὲ Ἀπόστολοι μὴν ὑποφέροντες νὰ εἰδοῦν τὸ φῶς τοῦ προσώπου του, ἔπεσον χαμαὶ ἐπὶ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν· τότε βλέπουν εὐθὺς τὸν Μωϋσῆν καὶ Ἠλίαν συλλαλοῦντας αὐτῷ· εἰς αὐτὸ τὸ ὑπερφυσικόν καὶ θεῖον φῶς εὐχαριστηθεὶς ὁ Πέτρος εἶπε, Κύριε, καλὸν εἶναι νὰ κτίσωμεν ἐδῶ τρεῖς σκηνάς, δηλ. μίαν, διὰ σὲ μίαν διὰ τὸν Μωϋσῆν, καὶ μίαν διὰ τὸν Ἠλίαν· ἀφοῦ δὲ ὁ Κύριος ἔδειξε τὴν δόξαν τῆς Θεότητος αὐτοῦ, ἐκατέβη ἀπὸ τὸ ὄ-

ρος Θαβώρ· κατὰ τὰς γνώμας τῶν πολλῶν συγγραφέων, ἡ μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος ἔγεινε τεσσαράκοντα ἡμέρας πρὶν τῆς σταυρώσεώς του· οἱ θεοφόροι ὁμῶς Πατέρες ὥρισαν νὰ ἑορτάζηται αὕτη εἰς τὰς ἕξ τοῦ Αὐγούστου μηνός. Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ ἀξίωσον ἡμᾶς ἰδεῖν τὸ οὐράνιον σου τοῦτο καὶ θεῖον φῶς, εἰς τὴν οὐράνιον σου βασιλείαν. Ἀμήν.

Ἦδη Ϛ'. Ὁ Εἰρμός.

Αβραμιαῖοι ποτε, ἐν Βαβυλῶνι
 » παιδες, καμίνου φλόγα κατεπά-
 » τησαν, καὶ ὑμνοῦντες ἔψαλλον·
 » ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογη-
 » τὸς εἶ.

Περιχυθέντες φωτὶ, τῆς ἀπρο-
 σίτου δόξης, Θαβώρ ἐν ὄρει οἱ Ἀ-
 πόστολοι, Χριστὲ ἀνεβόησαν· ὁ τῶν
 Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαίλαπι θείας ἠχῆς, καὶ δρο-
 σοβόλῳ νεφέλῃ, Χριστὲ καὶ αἰ-
 γλῆ σου ἠδόμενοι, οἱ Ἀπόστολοι
 ἔψαλλον· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς
 εὐλογητὸς εἶ.

Εν ἀπορρήτῳ φωτὶ, ὡς σὲ κατεῖ-
 δε Πέτρος, Θαβώρ ἐν ὄρει ἔξα-
 στράψαντα, Χριστὲ ἀνεβόησεν, ὁ
 τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Παιδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Νῦν καθωράθη Ἀποστόλοις, τὰ
 ἀθέατα Θεότης, ἐν σαρκίῳ, ἐν τῷ
 ὄρει Θαβώρ, ἀστράπτουσα βοῶ-
 σιν,

σιν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εφριξαν φόβῳ ἐκπλαγέντες, τὴν εὐπρέπειαν τῆς θείας Βασιλείας, ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, Ἀπόστολοι βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη ὁ Ἀπάτωρ γὰρ Υἱὸς ἐκ τῆς Πατρῆου, τῆ πατρῶα φωνῇ, ἐνδόξως μαρτυρεῖται, οἷα Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θέσει οὐ γέγονας Ὑψίστου, τῆ οὐσίας δὲ Υἱὸς ἠγαπημένος, προὔπαρχων ἡμῖν, ὠμίλησας ἀτρέπτως, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασ. Ἐκιοῦν πρόσταγμα.

Ὅδη Η'. Ὁ Εἰρμὸς.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες, τῷ θείῳ
 » πυρπολούμενοι ζήλω τυράννου
 » καὶ φλογὸς ἀπειλὴν ἀνδρείως
 » κατεπάτησαν, καὶ μέσον πυρὸς
 » ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔ-
 » ψαλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ
 » ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νεύματι τὸ πᾶν ὁ φέρων, ποσὶν ἀχράντοις ὄρους ἐπέβη Θαβώρ· ἐν ᾧ Ἡλίου μάλλον αὐγῆς, ἐξαστράψας τὸ πρόσωπον, νόμου προκρίτους, καὶ τῆς χάριτος ἔδειξε μέλλοντας· Εὐλογεῖτε . . .

Εν τῇ ἀπροσίτῳ δόξῃ κατ' ὄρος ἐκφανθὲν ἀπορρήτως Θαβώρ, τὸ

ἄσχετον καὶ ἄδυτον φῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, τὴν κτίσιν παιδρῦναν, τοὺς ἀνθρώπους ἐθέωσε μέλλοντας· Εὐλογεῖτε. . .

Ιεροπρεπῶς ἐστῶτες, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας ἐν ὄρει Θαβώρ, τῆς θείας χαρακτῆρα, τρανῶς ὑποστάσεως βλέποντες, Χριστὸν ἐν Πατρῶα, ἐξαστράψαντα δόξῃ ἀνεμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Διὰ τῆς ἐν γνώφῳ θείας ὁμοφῆς, τὸ πρόσωπον ποτὲ ἐδοξάσθη Μωσῆς. Χριστὸς δὲ, ὡς ἱμάτιον φῶς, καὶ δόξαν ἀναβάλλεται· φωτὸς αὐτουργὸς γὰρ πεφυκῶς, καταυγάζει τοὺς μέλλοντας· Εὐλογεῖτε. . .

Εκ φωτογενοῦς νεφέλης, Χριστὸν οἱ Μαθηταὶ ἀμπεχόμενοι, ὄρωντες ἐν Θαβώρ, καὶ πρηνεῖς ἐπὶ γῆς κατανεύσαντες, τὸν νοῦν ἔλλαμφέντες, σὸν Πατρὶ τοῦτον ὕμνουν, καὶ Πνεύματι· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ακηκοότες Δέσποτα, ἐκ Πατρὸς μαρτυρούμενοι, καὶ ὡς ἀνθρωπίνης στερρότεραν ὄψεως, ὄραν τοῦ προσώπου σου, τὴν ἀστραπὴν μὴ φέροντες, σοῦ οἱ Μαθηταὶ ἐπὶ τὴν γῆν κατέπιπτον, ἐν φόβῳ μελωδοῦντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βασιλευόντων πέφυκας, Βασιλεὺς ὠραιό-

ἄραιότατος· καὶ τῶν πανταχοῦ κυριεύοντων Κύριος, δυνάστης μακάριος, καὶ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ᾧ οἱ Μαθηταὶ καταπλάγνυντες ἐβόων· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, . . .

Ως οὐρανοῦ δεσπόζοντι, καὶ τῆς γῆς βασιλεύοντι, καὶ καταχθονίων τὴν κυρείαν ἔχοντι, Χριστέ σοι παρέστησαν, ἐκ μὲν τῆς γῆς Ἀπόστολοι, ὡς ἐξ οὐρανοῦ δὲ, ὁ Θεοβίτης Ἥλιος, Μωσῆς δὲ ἐκ νεκράδων, μελωδοῦντες συμφῶνας, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ραθυμοτόκοι μέριμναι, ἐπὶ γῆς κατελείφθησαν, τῇ τῶν Ἀποστόλων ἐκλογῇ φιλάνθρωπε, ὡς σοὶ ἠκολούθησαν, πρὸς τὴν ἐκ γῆς μετάρσιον, θείαν πολιτείαν ὅθεν καὶ ἐπαξίως. τῆς σῆς θεοφανείας, ἐμελωδῶδον τυχόντες, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασ. Εὐλογεῖτε παῖδες.

ᾠδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

Ο τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, » Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, » σαρχοφόρος ὡς ὤφθη ἐπὶ γῆς, » καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Σύντρομοι καινῆ φωτοχυσία, ἀθρόως οἱ Μαθηταὶ ἐλλαμφθέντες, πρὸς ἀλλήλους ἐώρων, καὶ πρη-

νεῖς εἰς γῆν καταπεσόντες, σοὶ τῷ Δεσπότη, τῶν ἀπάντων προσεκύνησαν.

Ηχος ἐκ νεφέλης ἀνεπέμπετο, Θεοκτυπος βεβαιῶν τὸ θαῦμα· ὁ Πατὴρ γὰρ τῶν φῶτων, οὗτός ἐστιν Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου, τοῖς Ἀποστόλοις ἀνεβόα, οὐ ἀκούετε.

Καινὰ κατιδόντες, καὶ παράδοξα, φωνῆς Πατρικῆς ἐνωτισθέντες, ἐν Θαβῶρ οἱ τοῦ Λόγου ὑπηρεταί, ἐκμαγεῖον τοῦ ἀρχετύπου, οὗτος ὑπάρχει ἀνεβῶν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Εἰκῶν ἀπαράλλαχτε τοῦ ὄντος, ἀκίνητε σφραγῖς ἀναλλοίωτε, Υἱὲ Λόγε σοφία καὶ βραχίων, δεξιὰ Υψίστου σθένος, σὲ ἀνυμνοῦμεν, σὺν Πατρὶ τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Εἰρμός Ἄλλος.

Εφριξε πᾶσα ἀκὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν· ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατῆλθε, » μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος » ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἀχραντον Θεοτόκον, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἰνα σου δείξης ἐμφανῶς, τὴν ἀπόρρητον δευτέραν κατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, Θεὸς ὀφθήσῃ ἐστὼς ἐν μέσῳ Θεῶν, τοῖς Ἀποστόλοις ἐν Θαβῶρ, Μωσεὶ σὺν Ἠλίᾳ τε, ἀρρήτως ἐλαμψας· διὸ πάντες σε, Χριστέ μεγαλύνομεν.

Δεῦτέ μοι πειθεσθε λαοὶ, ἀνάβάντες

θάντες εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὸ ἐπουράνιον, ἀύλως στῶμεν, ἐν πόλει ζῶντος Θεοῦ, καὶ ἐποπτεύσωμεν νοῖ, Θεότητα αὐλον, Πατρός καὶ Πνεύματος, ἐν Υἱῷ μονογενῇ ἀπαστράπτουσαν.

Εθελεξας πόθω με Χριστέ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ θεῷ σου ἔρωτι ἀλλὰ κατάφλεξον, πυρὶ αὐλῷ τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ, τρυφῆς καταξίωσον ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνω ἀγαθὴ παρουσίας σου.

Καταβασία. Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε.

Ἐξαποστειλ. Αὐτόμελον ἐκ γ'.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρός ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Πᾶσα πνοή, ἱετῶ-ἱετῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχρὰ προσόμ. ἤχ. δ'. Ὁ ἐξ Ἰψίστου κληθεῖς.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ Πάθους, λαβὼν οὖς προσέχρινας τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνήλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου· οἱ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμπαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς

ὑπάρχεις Χριστέ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρός εἰ καὶ θέλων, σὰρξ ὠράθης ἀναλλοίωτε. Δίς.

Ο πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε ἔλαμψας· Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον, δηλοποιοῦντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον οἰκονομίαν, καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν· δι' ἧς ἔσωσας Κόσμον, ἀμαρτίας ἀπολλύμενον.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ κατὰ σάρκα γενόμενον καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβῶρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνῇ τοῦ Γεννήτορος, ἀγατόν σε Υἱόν, τῶν Μαθητῶν συμπιρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον, ὅθεν ὁ Πέτρος, ἐκπληττόμενος, καλὸν ᾧδε ἐστὶν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδὼς ὁ ἐλάλει, εὐεργέτα πολυέλεε.

λόξα καὶ ὕν. ἤχος πλ. δ'. Βύζαντος.

Παρέλαβεν ὁ Χριστὸς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐγένοντο λευκά ὡς τὸ φῶς· καὶ ᾤθησαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας, μετ' αὐτοῦ συλ-

λαλοῦν-

λαλοῦντες, καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν Δειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὡδή, γ', καὶ Ϛ'. Προκείμενον ἦχος δ'. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε. Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Καθολικῆς Β'. Ἐπιστολῆς Πέτρου.

Αδελφοί, σπουδάσατε θεβαίαν ὑμῶν τὴν κλησιν καὶ ἐκλογὴν ποιῆσαι ταῦτα γὰρ ποιοῦντες, οὐ μὴ πταισῆτέ ποτε. Οὕτω γὰρ πλουσιῶς ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διδὸν οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς ἀεὶ ὑπομιμνήσκω περὶ τούτων, καίπερ εἰδόμενος, καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀληθείᾳ. Δίκαιον δὲ ἠγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμι ἐν τούτῳ τὸ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει. Εἰδὼς ὅτι ταχινὴ ἐστὶν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. Σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον, τὴν τούτων μνήμην ποιῆσαι. Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες

τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ Πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαύτης δε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης. Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ ἠδόκησα. Καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθείσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἀγίῳ. Καὶ ἔχομεν θεβαιώτερον τὸν προφητικὸν λόγον, ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν σὺχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ, καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
Κοινωνικόν.

Εν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου Κύριε πορευσόμεθα, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι σου ἀγαλλιασόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλουῖα.

7. Αὐγούστου. Τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Δομετίου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέραξα ψάλ. στίχ. 6, τῆς ἑορτῆς 3 ἦχος δ'. Πρὸ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ σου. Ζῆτει εἰς τοὺς Αἰῶνας ψάλλε καὶ 3 τοῦ ἁγίου ἦχος πλ. 6'.

Ὅλην ἀπαθέμενοι.

Ὅλην ἀποθέμενοι, τὴν μαγικὴν γοητείαν, καὶ Περσῶν μιάσματα, καὶ τὰ μυσαρῶτα τερατεύματα, τῷ Θεῷ

τῷ Θεῷ προσέδραμες, τῇ σοφῇ προνοίᾳ, κυβερνῶντι τὰ οὐράνια· οὐ τῷ ὀνόματι, ἀποστολικῶς ἐθεράπευσας, ἀλόγων ἀρρώστηματα, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων νοσήματα, τῶν προσερχομένων, προθύμως σοι θεράπον τοῦ Χριστοῦ, ὃν παρῆρσις δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην ἀνατέθηκας, τὴν σὴν ζωὴν τῷ Κυρίῳ, καὶ θερμῶς ἐχώρησας, πρὸς τὸν τῆς ἀσκήσεως δρόμον ὅσιε, προσευχὴν ἀθλόωτον, ἀγρυπνίαν πάννουχον, ὑμνωδίαν ἀκατάπαυστον, καὶ βίον ἀμεμπτον, καὶ ἀγγελικὸν ἐνδεικνύμενος· ἐντεῦθεν τὴν ἐνέργειαν, τὴν τῶν θαυμασιῶν ἐπλούτησας· οἶδε γὰρ δοξάζειν, ὁ Κύριος τοὺς δούλους ἑαυτοῦ, ὃν παρῆρσις δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην ἐνδυσάμενος, τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, καὶ τὸν ἀδιάρρηκτον, θυρεὸν τῆς πίστεως περιθέμενος, φοβερός γέγονας, ταῖς ἀντικειμέναις, τῶν δαιμόνων παρατάξεσιν, οὐς καὶ ἐδίωξας, μάλιστα τῇ πίστει χρησάμενος, καὶ θείαις ἐπικλήσεσι, καὶ τοὺς ὀδοιπόρους διέσωσας, βλάβης τῆς ἐκείνων, Δομέτιε θεράπον τοῦ Χριστοῦ, ὃν παρῆρσις δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἤχος πλ. δ΄. Βύζαντος. Πηρέλαθεν ὁ Χριστὸς φύλ. 888 Ἀπόστιχα. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά. Τροπᾶριον τῆς ἑορτῆς. Τὸ πρῶτ' Ἰκοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ζ΄. μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Δομετίου.

Ὁὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἀπὸ τὴν Περσίαν· ἔζη ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἐν ἔτει 318· εἰδωλολάτρης δὲ ὢν, ἔγενε χριστιανός, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας παρὰ τῷ παρὰ τῷ Ἰουλιανῷ, ἐλιθοβολήθη, καὶ οὕτως ἀπήλασε τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Νάρκισσος, Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, Ἀστέριος ὁ ὁσιμάρτυς, καὶ Ποταμία ἡ θαυματουργός, ξίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ὅσιοι δέκα χιλιάδες ἀσκηταὶ οἱ Θηβαῖοι, καὶ Ὑπηρέχιος ὁ ὅσιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Σώζων ὁ ἐν Νικομηδείᾳ, πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβίαις.

Ἐξαποστειλ. τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστιχα, Οἶκος τοῦ Ἐφραθά καὶ ἀπόλυσις.

8. Αὐγούστου. Τοῦ ἁγίου Αἱμιλιανοῦ Ἐπισκόπου Κυζίκου.

Ἐσπέρας ψάλ. 3. τῆς ἑορτῆς, καὶ 3. τοῦ ἁγίου Ἰησους δ΄.

Ὁ εἰς ὑψίστου κληθείς.

Ὅ τὴν εἰκόνα Χριστοῦ σαφῶς πημήσας, ὅτε τὸ λεόντειον θράσος ἐμείνεντο, καὶ τοὺς λαοὺς διεκλόνησεν, ἀνακαινίζον τοῦ Κοπρωγίου

νύμου ἄθεον αἰρεσιν, τότε τοῦτο πάνσοφε, σαφῶς διήλεγξας, σὴ παρῆρησία χρησάμενος, συνηθροισμένης, Ἀρχιερέων τῆς συνελεύσεως· ὅθεν ἐγνώσθης γενναϊότητος, στρατιώτης Χριστοῦ παμμακάριστε· ὃν ἐκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οὐρανίαις μοναῖς ἐνωχισμένος, ὅτε τὴν ἀτίθασσον γνώμην καὶ ἄθεον, ὁ δυσσεθῆς ἐνεδείξατο, ὑπεροραίας, καταδικάσας τὴν σὴν στερρότητα, τότε τὸν Παράδεισον, ὅθεν πεπτώκαμεν, μόνην πατρίδα θεσπέσιε, σαφῶς γινώσκων, μετ' εὐφροσύνης χαίρων ὑπέμεινας· ὅθεν δικαίως τὴν ἀκήρατον, ἡξιώθης ζωὴν κατοπεύσαι Χριστόν· ὃν ἐκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πυρίνη γλώσση πανσόφως κεχρημένος, ὅτε μιξοθάραρον νόμον ἐθέσπισε, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύοντα, τὴν σεβασμίαν, Χριστοῦ εἰκόνα Λέων ὁ τύραννος, τότε σὺ τὸν ἔνθεον, νόμον ἀντέθηκας, ὡς διαβαίνει προσκύνησις, ἢ τῆς εἰκόνας, ὡς που τις ἔφη πρὸς τὸ ἀρχέτυπον· καὶ τῷ σῷ λόγῳ ὡς ἐμβρόντητος, ἀπεφάνθη ὁ θῆρ ὁ δυσώνυμος, πανσεβάσμιε Πάτερ Θεορρήμον ἱερώτατε.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Παρέλαβεν ὁ Χριστός. φύλ. 888 Ἀπόστιχ. Οἶκος τοῦ Ἐβραθά. Τροπ. τῆς ἐορτῆς

Τὸ πρῶτ' Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνί ἢ μνήμη τοῦ ἁγίου Αἰμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζίκου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Οὗτος ὁ ἅγιος ὑπομείνας πολλὰς βασάνους καὶ ἐξορίας διὰ τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων εἰκόνων, ἀπὸ τὸν θηριώνυμον Λέοντα ἐν ἔτει 823, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μύρων Ἐπίσκοπος Κρήτης ὁ θαυματουργός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ὅσιος Θεοδόσιος, ὁ ἡγούμενος τῶν Ὀρόβων καὶ οἱ ἐξ Αἰγύπτου δέκα ἀσκηταί, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι δέκα μάρτυρες, οἱ ἐκ Τύρου, κατὰ γῆς συρόμενοι τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, Ἐλευθέριος καὶ Λεωνίδας, πυρὶ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἀναστάσιος ὁ Βούλγαρης, ὁ ἐν Θεσσαλονίκη ἀθλήσας, ἐν ἔτει 1794 τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Τριαντάφυλλος, ὁ ἐκ Ζαγοράς τῆς Θεσσαλίας, ἦτοι τοῦ Βώλου, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας, τελειοῦται, ἐν ἔτει 1680.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἐορτῆς. Ἀπόστιχα. Οἶκος τοῦ Ἐβραθά. καὶ ἀπολυσις.

9 Αύγουστου. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Μαθθία.

Ἐσπέρας ψάλ. 3 τῆς ἑορτῆς καὶ 3 τοῦ ἁγίου, ἦχος α΄.

Πανύψημοι μάρτυρες.

Μαθθία μακάριε Ἐδέμ, νοητῆς πεπόρευσαι, ὡς ποταμὸς προσκλυζόμενος, ἐνθέοις ὕδασι, καὶ τὴν γῆν ἀρθείαις μυστικαῖς, κατήρδευσας, καὶ ταύτην καρποφόρον ἀνέδειξας· διὸ ἰκέτευσέ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαθθία Ἀπόστολε χορὸν, θεῖον ἀνεπλήρωσας, ἐξ οὗ Ἰούδας ἐκπέπτωκε, καὶ θείαις ἀστραπαῖς, τῶν σοφῶν σου λόγων, σκότος ἀπεδίωξας, τῆς εἰδωλομανίας ἐν πνεύματι· καὶ νῦν ἰκέτευσέ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαθθία Θεόπνευστε τροχῶ, τῷ τοῦ κόσμου ἔφαναν, αἱ ἀστραπαὶ τῶν δογμάτων σου, πάντας φωτίζουσαι, πάντας ὀδηγοῦσαι, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν· δοχεῖα τοῦ φωτὸς ἐργαζόμεναι, τοὺς πρὶν καθεύδοντας, ἐν νυκτὶ τῆς ματαιότητος, καὶ ἐν σκότει πάσης ἀθεότητος.

Δύξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. β΄. Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν. φύλ. 876 Ἀπόστολος τοῦ Ἐφραθά. Τροπάριον. Ἀπόστολε ἅγιε φύλ. 1. καὶ τῆς ἑορτῆς.

Τὸ πρῶτὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῇ αὐτῇ μηνὶ θ'. μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Μαθθία.

Οὗτος ἦτον εἰς ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων, ὅστις καὶ συγκατεριθμήθη μετὰ τῶν ἔνδεκα ἀντὶ τοῦ προδότου Ἰούδα· ἐκήρυξε δὲ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ ἔξω Αἰθιοπία, ὅπου πολλὰ τιμωρηθεὶς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι δέκα μάρτυρες, οἱ κρημνίσαντες τὴν κλίμακα, ἣν μετεχειρίζοντο οἱ εἰκονομάχοι, ἵνα κρημνίσωσι τὴν εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν· συλληφθέντες δὲ ἐν ἔτει 716 παρὰ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀντωνῖνος, ὁ Ἀλεξανδρεὺς, πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Ἐξαποστειλάριον καὶ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς. καὶ ἀπόλυσις.

10 Αύγουστου. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος, καὶ ἀρχιδιακόνου Λαυρεντίου.

Ἐσπέρας ψάλ. 3 τῆς ἑορτῆς, καὶ 3 τοῦ ἁγίου.

Ἐδωκας σημειώσιν.

Ανθρακά σοι ἔδωκε, μάρτυς πυρὸς εἰς βοήθειαν, ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος, ὑφ' οὗ πυρακτούμενος, τὸ γεῶδες σῆνος, θάττον, ἐξεδύσω, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν καὶ βα-

καὶ βασιλείαν ἐκληρονόμησας· διό σου τὴν χαρμόσουν, χαρμονικῶς ἑορτάζομεν, ἑορτὴν παμ-μακάριστε στεφηφόρε, Λαυρέντιε.

Ανθρακας ἐμάρανας, πλάνης εἰδῶλων μακάριε, ἐπ' ἀνθράκων ὀπτόμενος, ὑφ' ὧν λεπτυνόμενος, τὸ παχὺ σαρκίον, ὡς βαρὺ φορτίον, ἀπετινάξω καὶ τὸν χόδν, τῆς τῶν προγόνων ἡμῶν νεκρώσεως· ἐντεῦθεν ἀκατάσβεστος, ἀνθραξ ἡμῖν ἐχρημάτισας, καταυγάζων φαιδρότητι, τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ανθρακες ἀνήφθησαν, ἀπὸ Θεοῦ οἷα φαίνοντες, οἱ ἀήττητοι μάρτυρες, τῇ αἴγλῃ τοῦ πνεύματος, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, καὶ τῆς ἀθείας, καταδιώκοντες θερμῶς, καὶ εὐσεβείας πυρσὸν ἀνάπτοντες· διό καὶ ὁ Λαυρέντιος, ὁ ἀληθῆς καὶ σεβάσιμος, τοῦ Σωτῆρος Διάκονος, διαπρέπει τοῖς θαύμασιν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'. Παρέλαβεν ὁ Χριστὸς φύλ. 888 Ἀπόστιχα. Οἶκος τοῦ Ἐφραθῆ Τροπάριον. Ὁ μάρτυς σου Κύριε φύλ. 6. καὶ τῆς ἑορτῆς. Τὸ πρῶτ, κοντάκ. τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μνημ. ἰ. μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος, καὶ ἀρχιδιακόνου Λαυρεντίου, Εὐστοῦ, καὶ Ἰπολύτου,

Οὔτοι οἱ ἅγιοι ἦσαν ἐπὶ Δεκίου βασιλέως ἐν ἔτει 250 καὶ ὁ μὲν Εὐστός ἦτο φιλόσοφος Ἀθηναῖος· ἀπελθὼν δὲ εἰς Ῥώμην, ἔγεινεν ἐπίσκοπος· διωγμοῦ δὲ κατὰ τῶν Χριστιανῶν γενομένου, συλλαμβά-

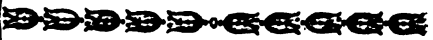
νεται καὶ πολλὰς βασάνους ὑπομείνας τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ὁ δὲ ἅγιος Λαυρέντιος ἐπὶ ἐσχάρας ἀπλωθεὶς παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Ὁ δὲ ἅγιος Ἰπολύτος διὰ πολλῶν βασάνων βασανιζόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἡρων ὁ φιλόσοφος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι ἐξ μάρτυρες, οἱ ἐν Βυζίῃ ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον καὶ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀπόλυσις.

11. Αὐγούστου. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὐπλου.

Ἐσπέραις ψάλ. 3 τῆς ἑορτῆς, καὶ 3 τοῦ ἁγίου ἦχος α'.

Πανεύφημοι μάρτυρες.

Εὐπλε παναοίδιμε ἐχθροῦ, δυσμενοῦς κατέβαλες, τὰς μηχανὰς, ἀνδρειότατα, στεβρᾶ ἀθλήσει σου, προσπαλαίσας τοῦτον, καὶ Χριστῶ τῷ Κτίστη σου, θυσία καθαρὰ καὶ εὐπρόσδεκτος, καθιερώθης νῦν, τῶ τῶν ὄλων βασιλευόντι, δι' αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

Εὐπλε παναοίδιμε Σταυρῶ, τοῦ Χριστοῦ φραζάμενος, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, πρὸς τὸν ἀντίπαλον, ἐκουσία γνώμη, καρτερῶς ἐχώρησας, καὶ τοῦτον προφανῶς τροπωσάμενος, συμβασιλεύεις νῦν, τῷ τῶν

τῶ τῶν ὄλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶ-
νος συναγαλλιώμενος.

Εὖπλε παναοίδιμε Χριστόν, ἀρ-
ρωγὸν κτησάμενος, τῶν ὑλικῶν
κατεφρόνησας, τὸ σῶμα δι' αὐ-
τόν, τῶ διώκτη μάρτυς, παρα-
δοὺς εἰς μάστιγας, ἀντέστης ἐ-
ναθλῶν μέχρις αἵματος· διὸ στε-
φάνω σε, τῶ τῆς νίκης κατεκό-
σμησεν, ὁ Δεσπότης καὶ Σωτὴρ
καὶ Κύριος.

Δόξα καὶ νῦν. ἤχος πλ. δ'. Παρέλα-
βεν ὁ Χριστὸς φύλ. 888. Ἀπόστιχα.
Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ. Τροπᾶριον. Μετε-
μορφώτης φύλ. 880.

Τὸ πρῶτ, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῶ αὐτῶ μνητ. μνήμη τοῦ ἁγίου
μάρτυρος καὶ Διακόνου Εὐπλου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἀπὸ τὴν Κα-
τάνην, πόλιν τῆς Σικελίας· ἔζη
ἐπὶ Διοκλητιανοῦ Βασιλέως ἐν ἔτει
296· συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ ἐνὸς ἄρ-
χοντος, καὶ πολλὰς βασάνους ὑπο-
μείνας πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

† Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρ-
τυρες Νεόφυτος, Ζήνων, Γάιος,
Μάρκος, Μακάριος, καὶ Γαϊανός,
πυρὶ τελειοῦνται.

† Ὁ ὅσιος Πασσαρίων, ἐν εἰρή-
νῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Νήφων Πατριάρ-
χης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ἐν
τῆ μονῇ τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ
ὄρους Ἄθω ἀσκήσας, κατὰ τὸ
1460 ἔτος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς φύλ.
868. Ἀπόστιχα Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.
Καὶ ἀπόλυσις.

12. Αὐγούστου. Τῶν ἁγίων μαρ-
τύρων Φωτίου, καὶ Ἀνικητοῦ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ ἡ ἀκο-
λουθία τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξιμου
τοῦ ὁμολογητοῦ, ἐπειδὴ εἰς τὰς 13 ἀπο-
δίδεται ἡ ἑορτὴ, τῆς Μεταμορφώσεως.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλ.
τίχ. τῶν ἁγίων ἤχος δ'.

Ἐδώκας σημείωσιν.

Πῦρ οὐκ ἐπτόθητε, οὐ κατα-
τέμνοντα ὄργανα, οὐ θυμὸν ἀλο-
γώτατον, ἀφρόνως δικάζοντος,
οὐχ ὄρμας λεόντων, οὐ θράσεις
λεβήτων, οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐκ-
κοπὰς, οὐδὲ θανάτου πικρὰν ἀπό-
φασιν, ὑμᾶς ἀθνατιζούσαν, καὶ
πρὸς Θεὸν τὸν ἀθάνατον, εὐκλεῶς
παραπέμπουσαν, ἀθληταὶ γεν-
ναιοῦτατοι.

Τὸ μακροβιώτατον, καὶ κατὰ πάν-
τα σεβάσμιον, καὶ ἀξίους ποθοῦ-
μενον, τέλος ἀπειλήφατε, καὶ
τας δι' αἰῶνος, γενναῖοι ἐλπίδας
καὶ ἀναβλύζετε ἡμῖν, κρουνοὺς
θαυμάτων φλογμὸν ἐξαίροντας,
παθῶν ψυχῆς καὶ σώματος, τῶν
εὐσεβῶς τὴν ἐτήσιον, ἑορτὴν ὑ-
μῶν πάντοτε, ἐκτελούντων πα-
νεύφημοι.

Φώτιος ὁ ἐνδοξος, καὶ ὁ θεό-
φρων Ἀνίκητος, ἡ δυὰς ἡ πανά-
ριστος, Τριάδος λαμπρότησι, κα-
τηγαῖ-

τηγλαϊσμένοι, καὶ πεποικιλμένοι, ταῖς τῶν στιγμάτων καλλοναῖς μετὰ Ἀγγέλων αἰετῶν ἀγάλονται· τοῖς πίστει δὲ τὴν ἔνδοξον, καὶ ἱερὰν αὐτῶν ἄθλησιν, ἐορτάζουσι νέμουσι, φωτισμόν τε καὶ ἔλεος.

Ψάλ. καὶ 3 τοῦ ὁσίου δρα εἰς τὸ τέλος. Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ὅσιε Πάτερ φύλ. 24 καὶ νῦν ἦχος πλ. δ'. Παρέλαβεν ὁ Χριστὸς φύλ. 888. Ἀπόστιχα Οἶκος τοῦ Ἐφραθά. Τροπάριον Ὀρθοδοξίας φύλ. 5. καὶ τῆς ἐορτῆς.

Τὸ πρῶτ. κοντάκιον τῆς ἐορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ 15'. μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Φωτίου, καὶ Ἀνικητού.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἔζων ἐπὶ Διοκλητιανοῦ Βασιλέως ἐν ἔτει 288· ὁ μὲν ἅγιος Φώτιος ἦτον ἀνεψιὸς τοῦ ἁγίου Ἀνικητοῦ· ἀμφότεροι δὲ παρασταθέντες ὡς χριστιανοὶ εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ ὁμολογήσαντες τὸν Χριστὸν, Θεὸν, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνονται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ὄσιοι, Παλαίμων, Κάστωρ, Σέργιος, καὶ Στέφανος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Οἱ ὄσιοι μάρτυρες Πάμφυλος καὶ Καπίτων, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἐορτῆς. Ἀπόστιχα. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά. καὶ ἀπόλυσις.

13. Αὐγούστου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου. τοῦ ὁμολογητοῦ

Ἡ τοῦτου ἀκολουθία προεγράφη χθές. Ἐσπέρας καὶ πρῶτῃ ψάλλομεν ἀπασιν τὴν ἀκολουθίαν τῆς μεταμορφώσεως, ἐκτὸς τῆς τοῦ ψαλτηρίου, τοῦ πολυελέου καὶ τῆς λιτῆς καὶ τῆς ἀναγνώσεως αὐτῆς. Μετὰ δὲ τὸ κοντάκιον, ἀναγινώσκομεν τὸν εἶον τοῦ ὁσίου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ 17'. ἡ μετάθεσις τοῦ λεψάνου τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Εὐδοκία ἡ Ἀθηναία καὶ Βασιλίσσα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 431.

† Ὁ ὄσιος Δωρόθεος, ὁ ἀσκήσας πλησίον τοῦ Κοινοβίου τῆς Γάζης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ἡ ὁσία καὶ αἰοίδιμος Βασιλίσσα Εἰρήνη, ἥτις διὰ τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα Ξένη ὠνομάσθη ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἐορτῆς καὶ ἀπόλυσις.

14. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, καὶ Μιχαίου τοῦ Προφήτου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλ. προεόρτια 3. ἦχος πλ. δ'.

Ἐν κυμβάλοις ἠχήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς ἀλαλάξωμεν, ἐορτὴν ἐξόδιον προεξάρχοντες, καὶ ἐπιτύμβια ἄσματα, φαιδρῶς ἐκβοήσωμεν· ἡ γὰρ

γὰρ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, Κιβωτός τε ἢ πάγχρυσος, ἐτοιμάζεται, νῦν ἐκ γῆς πρὸς τὰ ἄνω μεταβῆναι, πρὸς καλίνζων καὶ θείαν, μελισταμένη λαμπρότητα.

Αποστόλων ὁ θίασος, παραδόξως ἀθροίσθητε, ἐκ περάτων σήμερον ἢ γὰρ ἔμφυχος, πόλις τοῦ πάντων δεσπόζοντος, ἀπαίρειν ἐπιέγεται, πρὸς τὰ κρείττω εὐκλεῶς, συγχορεύειν βασιλεία, τῷ Ἰῶ αὐτῆς ἥς τῇ θείᾳ κηδεῖα ὁμοφρόνως, σὺν ταῖς ἄνω στρατηγίαις, ὕμνον ἐξόδιον ἄσατε.

Περέων ὁ σύλλογος, Βασιλεῖς τε καὶ Ἄρχοντες, σὺν Παρθένων ταγμασι, νῦν προφθάσατε, ἅπας λαός τε συνδράμετε, ὧδὴν ἐπιτάφιον ἀναπέμποντες ὁμοῦ ἢ γὰρ πάντων δεσπόζουσα, μέλλει αὔριον, τὴν ψυχὴν παραθέσθαι εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἰῶ μελισταμένη, πρὸς αἰωρίαν κατοίκησιν.

Καὶ τοῦ προφήτου 3. Ζῆτει εἰς Προφήτην. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος δ΄. Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν. Ζῆτει ἐμπροσθεν εἰς τὴν ἑορτήν. Ἀπόστιχα ἦχοι β΄.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ωθαύματος καινοῦ, ὦ τεραστίου ξένου, πῶς νέκρωσιν ὑπέστη, ἢ ζωηφόρος Κόρη, καὶ τάφῳ νῦν καλύπτεται.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ ἔκσει.

Πᾶσα τῶν γηγενῶν, ἢ φύσις χορευέτω· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος,

ἢ τοῦ Ἀδάμ Θυγάτηρ, πρὸς οὐρανὸν μεθισταται.

Στίχ. Ἦμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ.

Λάβε μοι κατὰ νοῦν, τὴν κλίνην τῆς Παρθένου, χοροῖς τῶν Ἀποστόλων, εὐκόσμως κυκλουμένην, ἄδουσι τὴν ἐξόδιον.

Δόξα, καὶ νῦν. ὁ αὐτός. Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα. Ζῆτει εἰς τὴν Διτὴν τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ προσκιρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν ἐνδόξως ἢ ὑμνοῦντες πιστοὶ ὡς Θεοτόκου δοξάζομεν.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου ὁ προεόρτιος Ἰωσήφ. Ὡδὴ α΄ ἦχος πλ. δ΄.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν χώρᾳ ζώντων μεταστήσαντι, τὴν αὐτοῦ κατὰ σάρκα, Παναγίαν Μητέρα τὴν Ἄχραντον.

Ἦνα τὸ κάλλος ἐλέπης, καὶ καταπολαύης ὠραιότητος, τοῦ Ἰῶ σου Παρθένε, πρὸς αὐτὸν μεταστᾶσα ἀνέδραμες.

Νέκρωσιν πῶς ὑπέστης, ἢ τὸν νεκρωτὴν ἄδου κυήσασα. καὶ νεκροῖς

τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σοῦ νῦν ζῶν
χαρισάμενον.

Φοβῆς καθαρωτέρα, πάντων τὸν
καθαίροντα κυήσασα, ἀμαρτίας
Παρθένε, διὰ τοῦτό σε πιστεῖ δο-
ξάζομεν.

Καὶ τοῦ ἀγίου ζήτει εἰς Προφήτην

Ὡδὴ Γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Γῆ καὶ τὰ οὐράνια, τῇ μετα-
στάσει σου χαίρουσι, Μήτηρ Θεοῦ,
διὸ σοῦ τυχόντα, παραδόξου ἐνώ-
σεως.

Εχαιρον οὐράνιοι, ὑποδεχόμενοι
Ἄγγελοι, σὲ ἀπὸ γῆς, ἀναφερο-
μένην, Θεοτόκε Πανυμνητε.

Γέγονε παράδοξος, ὡπερ ἡ κύη-
σις Ἀχραντε, σοῦ ἀληθῶς, οὕτω
καὶ ἡ θεία, καὶ σεπτὴ σου Μετά-
στασις.

Ηρῆς πρὸς σκηνώματα, τὰ ἐ-
πουράνια Πάναγνε, εὔσα Θεοῦ,
Ἄχραντε Παρθένε, καθαρώτατον
τέμενος.

Κάθισμα ἤχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὰ προεόρτια τῆς Μεταστάσεως,
πανυγηρίζοντες τῆς Θεομήτορος,
ἀγαλλιώμενοι φαιδρῶς, πρὸς αὐ-
τὴν ἀνακράζομεν. Χαῖρε ἡ ἀπαί-
ρουσα, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια
Χαῖρε ἡ τὰ πέρατα, σὴ Κοιμήσει
ζῶσασα· διὸ νῦν μεταβαίνουσα·
μέμνησο, τοῦ κόσμου ἡ Κεχαρι-
τωμένη.

(ΤΟΜΟΣ Β΄)

Ὡδὴ Δ΄. Εἰσακήκου Κυρία.

Θάμβος εἶχε καὶ ἔκστασις, τοῦς
τοῦ Λόγου μύστας ὀρώντας Ἄ-
χραντε, σὲ νεκρὰν οὔσαν καὶ ἄφω-
νον, τῆς ζωῆς Μητέρα χρηματί-
ζουσαν.

Κηδελας ὦ χάριτος, ὦ τῆς ὑ-
πὲρ λόγον τότε ὑμνήσεως, ἦν·
προσῆγον οἱ θεόφρονες, σὲ περιε-
στῶτες Παμμακάριστε.

Σὺ χωρίον εὐρύχωρον, γέγονας
τοῦ Λόγου ὄθεν μετῆρέ σε, πρὸς
εὐρύχωρον καὶ Ἄγιον, Θεοτόκε
λήξιν καὶ αἰώνιον.

Τὴν ἀγίαν σου Κοίμησιν, Ἄγ-
γελοι καὶ ἄνθρωποι μακαρίζουσι·
πάντων πέλεις γὰρ Βασιλίσσα,
Βασιλέα πάντων Κόρη τέξασα.

Ὡδὴ Ε΄. Ὁρθίζοντες.

Ο τάφος σου κηρύττει Πανάμω-
με, τὴν ταφὴν σου, καὶ τὴν μετὰ
σώματος, πρὸς οὐρανοὺς νῦν Με-
τάστασιν.

Υμνήσατε Παρθένοι δοξάσατε,
Νεανίσκοι, Πρεσβύται καὶ Ἄρ-
χοντες, τῆς Θεοτόκου τὴν Κοί-
μησιν.

Θανοῦσα ἀθανάτους μετέβης
πρὸς κατοικίας, ἐχθρὸν θανατώ-
σασα, τῷ Τοκετῷ σου Πανάμωμε.

Εκύκλουν Θεολήπτων, ἀνδρῶν
σε χοροστασίαι, ἐξοδίους ῥήμασιν,
ὑμνολογοῦντές σε Δέσποινα.

Ⲁ Ϲ. Ⲙ Ὡδὴ

Ὁ δὲ ε'. Τὴν δέλαιον.

Θοίκος τὸν τοῦ παντὸς συνο-
χεῖα, ὁ χωρήσας μεταβαίνειν οὐ-
κῆσαι. πρὸς οὐρανοῦς, οὐρανοῦς δε-
δεγμένος, Χριστοῦ καὶ Θρόνος,
καὶ μέγα παλάτιον, ἡ Πάναγνος
περιστερὰ, ἥς τὴν θεϊαν ὑμνή-
σωμεν Κοίμησιν.

Υπόπτεροι ἐν νεφέλαις ἀρθέντες,
Ἄετοί ὡς ὑψιπέται τοῦ Λόγου,
Γεθσημανῆ, συνελθόντες Παρθένε,
σὲ ἐπεφώνουν ἀπαίρειν τὴν μέλ-
λευσαν, Πανύμνητε πρὸς οὐρανὸν.
οὐς ὡς τέχνα Υἱοῦ σου ἠλόγη-
σας.

Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα πέλει,
κοσμικῶν ἀπὸ κοιλάδων; τίς
αὕτη, ἡ προπομπή, καὶ προπό-
ρευσις ξένη; τί τὸ ὀρώμενον μέ-
γα Μυστήριον; ἡ πάντων ἐστὶ
Βασίλεις, καὶ Κυρία καὶ δόξα καὶ
καύχημα.

Ηλάλαξεν Ἀποστόλων ὁ δῆμος,
καὶ δακρύων ἐπληρώθη ἡνίκα, σοῦ
τὴν ψυχὴν, τὴν ἁγίαν λιποῦσαν,
τὸ Θεοδόχοι τεθεῖται σκῆνωμα,
καὶ ὤμνησε θεοπροπίως, αὐτῆν
θεϊαν Πανάμωμε Κοίμησιν.

Κοντάκ. ἡχος δ'. Ἐπερ. σήμερον.

Τῆ ἐνδόξω μνήμῃ σου ἡ αἰκου-
μένη, τῷ αὐλῷ Πνεύματι πεποι-
κιμένη νοερώς, ἐν εὐφροσύνῃ
κραυγάζει σοι. Χαῖρε Παρθένε
Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιδ'. μνήμη τῶν ἁ-
γίου προφήτου Μιχαίου.

Οὗτος ἦτον υἱὸς Ἰωραμ, ἐκ φυ-
λῆς Ἐφραΐμ, ἀπὸ τὴν Μοραθῆ ἔζη
πρὶν Χριστοῦ ἔτει 606. ἐπροφή-
τευσεν χρόνους 84· ἐλέγξας τὸν
βασιλέα τῆς Σαμαρείας Ἰωραμ,
διὰ τὰς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ πα-
ρ' αὐτοῦ συλληφθεὶς, θανατώνεται,
καὶ θάπτεται εἰς τὴν πατρίδα του.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἱε-
ρομάρτυς Μάρκελλος ὁ Κύπριος,
ἐπίσκοπος Ἀπαμείας, πυρὶ τε-
λειοῦται ἐν ἔτει 379.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Λούκιος
πυρὶ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Συμεὼν
ὁ Τραπεζούντιος ὁ μαρτυρήσας
ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατὰ τὸ
1653 ἔτος, ἀγχόνη τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὡλή Ζ'. Παιδεῖς Ἑβραίων.

Νόμους τῆς φύσεως λαθοῦσα, τῇ
κυῖσει σου τῷ ἀνθρωπίνῳ νόμῳ,
θνήσκεις μόνῃ ἀγνῇ, ζωῶτασα
τοὺς πάλαι, νεκρωμένους ἀχραν-
τε, ζωηφόρῳ Τοκετῷ σου.

Μένει κενὸς ὁ θεῖος τάφος, σοῦ
τοῦ σώματος, τῆς χάριτος δὲ
πλήρης· ποτάμιον γὰρ ἡμῖν, πη-
γάζει ἰαμάτων, καὶ ἀποπαύει βρέυ-
ματα, Παναγία Θεοτόκε.

Ηρῆν τὸ σῶμα μὲν τοῦ τάφου,
παραμένει δὲ, ἡμῖν ἡ εὐλο-
γία, σοῦ Παρθένε ἀγνῇ, τυφλοῦς
φωτα-

φωταφωγοῦσσι, καὶ σὺ τὸ εὐ-
 συμπάθητον, ὑπεμφαίνουσα πλου-
 σίως.

Τῶμε καινὲ ἐν ᾧ ὁ Λόγος, ἀνα-
 γέγραπται συνόδῳ ξενωτάτῃ· βί-
 βλω πάντας ζωῆς, ἰκέτευε γρα-
 φῆναι, τοὺς τὴν σεπτὴν σου Κοί-
 μησιν, καὶ παράδοξον ὑμνοῦντας.

Ῥδὴ Η'. Οἱ θεορρήμονες παῖδες.

Εκ τῶν περάτων ἐλθόντες οἱ
 περάτων, φωτοειδέστατοι στύλοι.
 πρὸς τὴν Σιών παρεγένοντο, πέ-
 ρας βίου λαβοῦσαν, κηδεῦσαι σε
 ἄχραντε.

Ρητορευόντων οὐ σθένει πᾶσα
 γλῶσσα, οὐδὲ Ἀγγέλων ἀξίως,
 ἀνευφημησαί σε στόματα· ἀσυγ-
 χρίτως γὰρ πάντων, ὑπέρχεισαι
 Δέσποινα,

Αγαλλιάσθω ἡ κτίσις αἱ νεφέλαι,
 ἐν τῇ παρουσίᾳ ἡμέρᾳ, δικαιοσύ-
 νην ῥανάτωσαν, τῆς Παρθένου
 τιμῶσαι, τὴν θείαν Μετάστασιν.

Ιδε ὁ Θρόνος Κυρίου ὑπερέχων,
 τὰ Χερουβιμ καὶ τοὺς Θρόνους,
 γῆθεν ὑψοῦται τεθήσεσθαι. εἰς
 Βασιλεία θεία, ἡ μόνη Πανά-
 μωμος.

Ῥδὴ Θ. Κορίως Θεοτόκον.

Ωs πάντων φαιδροτέρα, τῶν ἐ-

πουράντων, τοὺς ὑμνητάς τῆς φαι-
 δρᾶς σου Κοιμήσεως, τῶν σῶν
 χαρίτων τῷ φέγγει, φαίδρυνον
 φώτισσον.

Σχιρτήσατε καρδίαι, πάντων εὐ-
 σεβούντων, ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς
 μόνης Θεοπαίδος, τῇ ἀκοιμήτῳ
 πρεσβεῖα ταύτης σωζόμεναι.

Η γῆ πανηγυρίζει, Ἄγγελοι
 σχιρτῶσιν, ἀγαλλιώννται δὲ πάν-
 τες οἱ Δίκαιοι, ἐν τῇ Κοιμήσει
 σου Κόρη ὑμνολογοῦντές σε.

Φιλάγαθε Παρθένε, ῥᾶνον ἐπὶ
 πάντας, τὰ ἀγαθὰ σου ἐλέη, καὶ
 σῶσον ἡμᾶς, ἢ τὸν πανάγαθον
 Λόγον ἀποκυήσασα.

Ἐξαποστ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σοῦ τῆς σεπτῆς Κοιμήσεως, τὴν
 μνήμην τὴν ὑπέρλαμπρον, πανη-
 γυρίζοντες πόθῳ, ἐξάδομεν Θεο-
 τόχε· σὺ δὲ ὡς Μήτηρ Ἄχραντε,
 πρὸς τὸν Υἱὸν ἀπαίρουσα, ἐν δό-
 ξῃ σου καὶ Κύριον, Χριστιανῶν
 ὑπερέυχου, τῶν πίστει σε ἀνυ-
 μνούντων.

Ἀπόστιχα ζῆτει τὰ εἰς τὸν Ἑσπερ.
 ἰόξα, καὶ νῦν. ἤχος γ'. Δεῦτε ἅπαντα
 ἃ πέρατα. Ζῆτει εἰς τὴν Διτὴν τῆς
 ἑορτῆς.

Ἡ ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

15 Αὐγούστου. Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.

Ἄργια καὶ ἰχθύος Κεφάλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ, στιχολογούμεν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐπέκραξα ἱστώμεν Στίχους, ἢ καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, αὐτόμελα, ἤχος α΄.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, ἢ πηγῆ τῆς ζωῆς, ἐν μνημείῳ τίθεται, καὶ κλίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος γίνεται· εὐφραίνειν Γεθσημανῆ, τῆς Θεοτόκου τὸ Ἅγιον τέμενος· βοήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν Γαβριὴλ κεκτημένοι Ταξίαρχον· **Κεχαριτωμένη Χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.**

Βαβαὶ τῶν σῶν Μυστηρίων ἀγνή! τοῦ Ὑψίστου Θρόνου, ἀνεδείχθης Δέσποινα, καὶ γῆθεν πρὸς οὐρανόν!

μετέστης σήμερον· ἡ δόξα σου εὐπρεπῆς, Θεοφεγγέσιν, ἐκλάμπουσα χάρισι Παρθένοι σὺν τῇ μητρὶ τοῦ Βασιλείως πρὸς ὕψος ἐπάρθητε. **Κεχαριτωμένη Χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.**

Τὴν σὴν δοξάζουσι Κοίμησιν, Ἐξουσίαι θρόνοι, Ἄρχαι Κυριότητες, Δυνάμεις καὶ Χερουδιμ, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ· ἀγάλλονται γηγενεῖς, ἐπὶ τῇ θείᾳ σου δόξῃ, κοσμούμενοι, προσπίπτουσα βασιλεῖς, σὺν Ἄρχαγγέλοις Ἄγγελοι καὶ μέλπουσι. **Κεχαριτωμένη Χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.**

Δόξα καὶ νῦν ἰδιόμειλον. ἤχος α΄.

Θεαρχίῳ νεύματι πάντοθεν οἱ Θεοφό-

Θεοφόροι Ἀπόστολοι, ὑπὸ νεφῶν μεταρσίως αἰρόμενοι. (ἤχος πλ. α.) Καταλαβόντες τὸ πανάχραντον καὶ ζωαρχικόν σου σκῆνος, ἐξόχως ἠσπάζοντο. (ἤχος β.) Αἱ δὲ ὑπέρτατοι τῶν οὐρανῶν Δυναμίεις, σὺν τῷ οἰκειῷ Δεσπότη παραγενόμεναι, (ἤχος πλ. β.) Τὸ Θεοδόχον καὶ ἀκραιφνέστατον σῶμα προπέμπουσαι, τῷ δεῖε κρατούμεναι, ὑπερκοσμίως δὲ προώχοντο, καὶ ἀοράτως ἐβόων, ταῖς ἀνωτέραις ταξιαρχίαις. Ἰδοὺ ἡ Παντάνασα Θεῖσαις παραγέγονεν. (ἤχος γ.) Ἄρατε πύλας, καὶ ταύτην ὑπερκοσμίως ὑποδέξασθε, τὴν τοῦ ἀενάου Φωτὸς Μητέρα. (ἤχος βαρύς.) Διὰ ταύτης γὰρ ἡ παγγενῆς τῶν βροτῶν σωτηρία γέγονεν, ᾧ ἀτενίζειν οὐκ ἰσχύομεν, καὶ ταύτη ἄξιον γέρας ἀπονέμειν ἀδύνατον. (ἤχος δ.) Ταύτης γὰρ τὸ ὑπερβάλλον, ὑπερέχει πᾶσαν ἔννοιαν. (ἤχος πλ. δ.) Διὸ ἄχραντε Θεοτόκε, αἰεὶ σὺν ζωηφόρῳ βασιλεῖ, καὶ τόκῳ ζῶσα, πρέσβευε διηνεκῶς, περιφρουρησαὶ καὶ σῶσαι, ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας τὴν νεολαίαν σου· τὴν γὰρ σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. (ἤχ. α.) Εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀγλαοφανῶς μακαριζόντες.

Ἐἰσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσμ. ζήτει ἐκ φύλ. 32 καὶ 33. Ἐξαποστειλ. Εἰς τὴν Διτὴν, ἰδιόμελα.

Ἦχος α.

Ἐπρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λό-

γου καὶ ὑπηρέταις, καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς αὐτοῦ, τὴν Κοιμησιν ἐποπευῆσαι, τελευταῖον οὖσαν ἐπ' αὐτῇ Μυστήριον ἵνα μὴ μόνον τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος, ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτὸν, τῇ μεταθέσει μαρτυρήσῃσι· διὸ περ πάντοθεν, θεῖα Δυνάμει περαιωθέντες, τὴν Σιών κατελάμβανον, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπσιγομένην, προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβιμ, ἣν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐτοῖς προσκυνούμεν, ὡς πρεσβεύουσαν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβιμ ἐνδοξότερα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα, ἡ δὲ ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς αἰδίου Οὐσίας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσὶ, σήμερον τὴν Παναγίαν παρατίθεται ψυχῆν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦνται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἡ Πανάμωμος Νύμφη, καὶ Μητέρα τῆς Εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, ἡ Θεῶ προορισθεῖσα εἰς ἑαυτοῦ κατοικήσιον, τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως, σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχῆν, τῷ ποιητῇ καὶ Θεῶ παρατίθεται, ἣν Ἀσωμάτων Δυναμίεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται, καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἡ ὄντως Μη-

τηρ

τηρ τῆς ζωῆς, ἡ λαμπὰς τοῦ ἀ-
προσίτου φωτός ἡ σωτηρία τῶν
πιστῶν, καὶ ἐλπίς τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα τῆς
γῆς, τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς
Θεομήτορος μακαρίσωμεν· ἐν χερ-
σὶ γὰρ τοῦ Υἱοῦ, τὴν ψυχὴν τὴν
ἄμωμον ἐναπέθετο· ὅθιν τῇ ἁγίᾳ
Κοιμήσει αὐτῆς, ὁ κόσμος ἀνε-
ζωοποιήθη, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕ-
μνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς,
μετὰ τῶν ᾠσμάτων καὶ τῶν
Ἀποστόλων, ἑορτάζων φαιδρῶς.

Δόξα, ἦχος πλ. α'. Θεοφάνους

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα·
δεῦτε καὶ χορείαν ζητώμεθα· δεῦ-
τε καταστέφωμεν ἄσμασι τὴν
Ἐκκλησίαν, τῇ καταπαύσει τῆς
Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ· σήμερον γὰρ
οὐρανὸς ἐφαπλοῖ τοὺς κόλπους,
δεχόμενος, τὴν τετοκυῖαν, τὸν ἐν
πᾶσι μὴ χωρούμενον· καὶ ἡ γῆ
τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, ἀποδιδούσα,
τὴν εὐλογίαν στολίζεται καὶ εὐ-
πρέπειαν Ἄγγελοι χορροστατοῦσι
σὺν Ἀποστόλοις, περιδεῶς ἐνα-
τενίζοντες, ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν με-
θισταμένην, τὴν τεκοῦσαν τὸν Ἀρ-
χηγόν τῆς ζωῆς· πάντες προσκυ-
νήσωμεν αὐτὴν δεόμενοι· Συγ-
γενοὺς οἰκειότητος, μὴ ἐπιλάβῃ
Δέσποινα, τῶν πιστῶς ἑορτάζον-
των τὴν Παναγίαν σου Κοίμησιν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ασατε λαοί, τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ

ἡμῶν ἄσατε· σήμερον γὰρ τὴν οὐ-
λόφωτον ψυχὴν αὐτῆς, εἰς τὰς
ἀχράντους παλάμας, τοῦ ἐξ αὐ-
τῆς σαρκωθέντος, ἀνευ σκορᾶς
παράτιθησιν, ᾧ καὶ πρεσβεύει ἀ-
διαλείπτως, δωρηθῆναι τῇ οἰκου-
μένη εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ ἰδιόμ. ἦχ. δ'.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, τὴν
Παναγίαν Παρθένον ἀγνήν, ἐξ ἧς
ἀρρήτως, προήλθε, σαρκωθείς ὁ
Λόγος τοῦ Πατρὸς, κράζοντες καὶ
λέγοντες· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυ-
ναίξιν. Μακαρία ἡ γαστήρ, ἡ χω-
ρήσασα Χριστόν· αὐτοῦ ταῖς ἁ-
γίαις χερσὶ, τὴν ψυχὴν παραθε-
μένη, πρέσβευε ἄχραντε σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνά-
παυσίν σου.

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν,
Παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγ-
γέλων τὰ πλάθη ἐν οὐρανῷ, καὶ
ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς
μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας,
τοῦ Ποιητοῦ τῶν πάντων, Χρι-
στοῦ τοῦ Θεοῦ· αὐτὸν ἱκετεύουσα,
ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ δεόμεθα, τῶν
εἰς σὲ μετὰ Θεόν, τῆς ἐλπίδος
θεμένων, Θεοτόκε Πανύμνητε καὶ
Ἀπειρόγαμε.

Στίχ. Ἐμὲς Κύριοι.

Δαβιτικὴν ᾠδὴν σήμερον λαοί,
ἄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· ἀπενε-
χθήσονται φρεσὶ, τῷ Βασιλεῖ Παρ-
θένοι ὀπίσω αὐτῆς· ἀπενεχθήσον-
ται

ται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐβρωθήμεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότου, ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται, ἡνῶς Μητέρα Θεοῦ ἀνομιούντες, βοῶμεν καὶ λέγομεν· Σῶσον ἡμᾶς, τοὺς ὀμολογοῦντάς σε Θεοτόκον, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν ἤχος α΄.

Οτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, πατρὴν Ἰακώβος ὁ Ἀδελφόθεος, καὶ πρῶτος Ἱεράρχης. Πέτρος δὲ ἡ τιμιωτάτη κορυφαία, τῶν Θεολόγων ἀκρότης, καὶ σύμπας ὁ θεῖος τῶν Ἀποστόλων Χορὸς, ἐκφαντορικαῖς θεολογίαις ὀμολογοῦντες, τὸ θεῖον καὶ ἐξαισίον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Οἰκονομίας Μυστήριον· καὶ τὸ ζωαρχικόν, καὶ θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες, ἔχαιρον Πανύμνητε· ὑπερθεν δὲ, αἱ πανάγια καὶ πρεσβύταται τῶν Ἀγγέλων δυνάμεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, κεκυφῆται ἀλλήλαις ἔλεγον· Ἄρατε ὑμῶν τὰς πύλας, καὶ ὑποδέξασθε τὴν τεκούσαν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν, δοξολογίαις τε ἀνυμνήσωμεν, τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον σῶμα, τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώρητον καὶ Κύριον· διὸ περ καὶ ἡμεῖς τὴν μνήμην σου ἐορτάζοντες, ἐκβοῶμέν σοι· Πανύμνητε, Χριστιανῶν τὸ κέρας ὑψώσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον ἤχος α΄.

Εν τῇ γεννήσει τὴν Παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες, Θεοτόκε· μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχειυσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν (γ΄).

Ἐἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν ἀστυχολογίαν· Κάθισ. ἤχος δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβόησον Δαβὶδ, τίς ἡ παροῦσα ἑορτὴ, ἣν ἀνυμνήσας· ποτὲ, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ψαλμῶν· ὡς θυγατέρα Θεόπαιδα καὶ Παρθένον, μετέστησεν αὐτὴν, πρὸς τὰς ἐκείθεν μονάς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἀνευσπορᾶς γεννηθεὶς, καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι, Μητέρες καὶ θυγατέρες, καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι Χαίρε, ἡ μεταστᾶσα πρὸς τὰ ἄνω Βασιλεία.

Μετὰ τὴν 6΄ στιχολογίαν· Κάθισ. ἤχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο πάντιμος χορὸς, τῶν Σοφῶν Ἀποστόλων, ἠθροίσθη θαυμαστικῶς, τοῦ κηδεύσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πανύμνητε· οἷς συνυμνήσαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες, ἣν πίστει ἐορτάζομεν. Δίς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισ. ἤχ. γ΄.

τὴν

Τὴν ὠραιότητα.

Εν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος, ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος· θαύμα ἐν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε· πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφειτρόφως ἀγνεύουσα; πῶς δὲ ἡ Μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βωμέν σοι, Χαίρει ἡ Κεχαριτωμένη.

Δίς.

Οἱ Ἀναβαθοί. τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου. Προκείμε. ἤχος δ΄. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε. Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Ὁ Ν. καὶ τὸ ἰδιόμελον πλ. β΄.

Οτε ἡ Μετάστασις τοῦ ἀχράντου σου σκήνους ἠτύρεπιζετο, τότε οἱ Ἀπόστολοι περικυκλοῦντες τὴν κλίνην, τρόμω ἐώρων σε· καὶ οἱ μὲν ἀτενίζοντες τῷ σκήνει, θάμβει συνείχοντο, ὁ δὲ Πέτρος σὺν δάκρυσιν ἐβόα σοι· ὦ Παρθένε, ὁρῶ σε τρανῶς ἠπλωμένην ὑπτίαν, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, καὶ καταπλήττομαι, ἐν ἧ ἐσχήνωσε τῆς μελλούσης ζωῆς ἡ ἀπόλαυσις· ἀλλ' ὦ ἄχραντε, ἰκέτευε ἐκτενῶς τὸν Ἰῶν καὶ Θεόν σου, τοῦ σώζεσθαι τὴν πόλιν σου ἄτρωτον.

Ἔτα οἱ Κανόνες, ὁ α΄. μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἦ. καὶ ὁ δ΄. εἰς ς΄. ὕστερον δὲ πάλιν οἱ Εἰρμοί. Τοῦ κυρίου Κοσμῆ. Ὡδή Α΄. ἤχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεῆς Παρθένε μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, ἐξαρχούσης Μαρίας, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων τῷ σῶ, ἄδοντες Μονογενεῖ, ἐνδόξως ὅτι δεδοξασται.

Αμπεπονεῖτο ἀύλων τάξεις, οὐρανοβάμων ἐν Σιών τὸ θεῖον σῶμά σου· ἄφνω δὲ συρρέουσα, τῶν Ἀποστόλων ἡ πληθὺς, ἐκ περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρδην· μεθ' ὧν ἄχραντε, σοὺ τὴν σεπτὴν Παρθένε μνήμην δοξάζομεν.

Νικητικῶς μὲν βραβεῖα ἤρω, κατὰ τῆς φύσεως ἀγνῆ Θεὸν κηύσασα· ὁμῶς μ'μουμένη δὲ, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Ἰῶν, ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις, τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνήσκουσα, σὺν τῷ Ἰῶ ἐγείρηται διαιωνίζουσα.

ἕτερος Ἰωάννου τοῦ Δομασκηνοῦ.

Ὡδή Α. ἤχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ανοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρι, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανυγνρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Κοίμησιν.

Παρθένοι νεάνιδες, σὺν Μαρίας τῇ Προφήτιδι, ὠδὴν τὴν ἐξοδίον, νῦν ἀλαλάξατε· ἡ Παρθένοσ γὰρ, καὶ

καὶ μόνη Θεοτόκος, πρὸς ληξιν οὐράνιον διαβιβάζεται.

Αξίως ὡς ἔμψυχον, σὲ οὐρανὸν ὑπεβέξαντο, οὐράνια Πάναγνε, θεία σκηνώματα, καὶ παρέστηκας, φαιδρῶς ὠραισμένη, ὡς Νύμφη Πανάμωμος, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ὠδὴ Γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Η δημιουργική, καὶ συνέκτικὴ
 » τῶν ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ
 » δύναμις, ἀκλινῆ ἀκράδαντον, τὴν
 » Ἐκκλησίαν στήριζον Χριστέ
 » μόνος γὰρ εἶ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις
 » ἀναπαυόμενος.

Γυναϊκά σε θνητὴν, ἀλλ' ὑπερφύ-
 ῶς καὶ Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες
 Πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ Ἀπόστολοι,
 πεφρικυαῖς ἤπιοντο χερσὶ, δό-
 ξη ἀπαστράπτουσαν, ὡς Θεοδό-
 χον σκῆνος θεώμενοι.

Υπέφθασε χερσὶ, ταῖς ὕβριστι-
 καῖς τοῦ αὐθάδους, τομῆν ἢ δίκην
 ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος,
 τὸ σέβας τῇ ἐμψύχῳ Κιβωτῷ,
 δόξῃ τῆς Θεότητος, ἐν ἧ ὁ Λό-
 γος σὰρξ ἐχρημάτισε.

Εἰρμός. Ἄλλος.

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε,
 » ὡς ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγὴ,
 » θίασον σογκροτήσαντας, πνευ-
 » ματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ
 » θείᾳ μνήμῃ σου, στεφάνων δό-
 » ξης ἀξιώσον.

Θνητῆς ἐξ ὀσφύος προαχθεῖσα,

τῇ φύσει κατάλληλον ἀγνή, τὴν
 ἔξοδον διήνυσας· τεκοῦσα δὲ τὴν
 ὄντως ζῶν, πρὸς τὴν ζῶν με-
 θέστηκας, τὴν θείαν καὶ ἀνυπό-
 στατον.

Δῆμος Θεολόγων ἐκ περάτων,
 ἐξ ὕψους Ἀγγέλων δὲ πληθὺς,
 πρὸς τὴν Σιών ἠπείγοντο, παντο-
 δυνάμω νεύματι, ἀξιοχρέως Δέ-
 σποινα, τῇ σῇ ταφῇ λειτουργή-
 σοντες.

Ἡ ὑπακοή. πλ. ἀ.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί.
 Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ
 ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 χωρηθῆναι ἠδύοχησε· μακάριοι
 ἔσμεν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε
 ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς
 προσευεῖς ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ
 σκῆπτρα τῆς Βασιλείας, ταῖς σαῖς
 ἰκεσίαις κρατύνονται· διὸ ἀνυμνοῦ-
 ντες δοῶμέν σοι· Χαῖρε Κεχαρι-
 τωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰ βούλει, λέγε καὶ τὸ Κάθισμα. ἤχος
 δ΄. Ἀναβόησον Δαβὶδ. ὄρα τοῦτον ἀ-
 ῶθι.

Ὠδὴ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ρήσεις Προφητῶν καὶ αἰνίγμα-
 » τα, τὴν Σάρκωσιν ὑπέφθναν,
 » τὴν ἐκ Παρθένου σου Χριστέ
 » φέγγος ἀστραπῆς σου, εἰς φῶς
 » ἔθνων ἐξελεύσεται, καὶ φωνεῖ
 » σοι ἄβυσσος, ἐν ἀγαλλιάσει, τῇ
 » δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε·

Ιδετε λαοὶ καὶ θαυμάσατε τὸ ὄρος γὰρ τὸ ἅγιον, καὶ ἐμφανέστατον Θεοῦ, τῶν ἐπουρανίων μόνων, ἐφ' ὑπερθεὸν αἵρεται, οὐρανὸς ἐπίγειος, ἐν ἐπουρανίῳ, καὶ ἀφθάρτῳ χθονὶ οἰκίζομενος.

Ζωῆς αἰδίου καὶ κρείττονος, ὁ θάνατός σου γέγονε, διαβατήριον ἀγνῆ, ἐκ τῆς ἐπικήρου, πρὸς θεῖαν ὄντως καὶ ἀόρευστον, μεθιστῶν σε ἀχραντε, ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν Υἱὸν καθορᾶν σου καὶ Κύριον.

Επήρθησαν πύλαι οὐράναι, καὶ Ἄγγελοι ἀνύμνησαν, καὶ ὑπεδέξατο Χριστὸς, τὸ τῆς Παρθενίας αὐτοῦ, μητρῶον κε μήλιον. Χερουβὶμ ὑπεξέ σοι, ἐν ἀγαλλιάσει, Σεραφὶμ δὲ δοξάζει σε χαίροντα.

Εἰρμός. Ἄλλος.

Τὴν ἐνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν, ἢ τὴν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θάμβος ἦν θεάσασθαι τὸν οὐρανόν, τοῦ παμβασιλέως τὸν ἐμψυχον, τοὺς νενεῶνας, ὑπερχόμενον τῆς γῆς· ὡς θαυμαστά τὰ ἔργα σου, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εν τῇ μεταστάσει σου Μήτηρ Θεοῦ, τὸ εὐρυχωρότατον, σώμα σου, καὶ Θεοδόχον, τῶν Ἀγγέλων

στρατιαί, ἱερωτάταις πτέρυξι, φόβῳ καὶ χαρᾷ συνεκάλυπτον.

Εὶ ὁ ἀκατάληπτος ταύτης καρπός, δι' ὃν οὐρανὸς ἐχρημάτισε, ταφὴν ὑπέστη, ἐκουσίως ὡς θνήσκων, πῶς τὴν ταφὴν ἀρνήσεται, ἢ ἀπειρογάμως κηρύσσει.

Ὁδὸς Εἰς Ὁλίβαν.

Τὸ θεῖον καὶ ἀόρατον κάλλος, ἢ τῶν ἀρετῶν σου Χριστέ διηγῆσομαι· ἐξ αἰδίου γὰρ δόξης σου ναῖδιον, καὶ ἐνυπόστατον λάμψας ἀπαύγασμα, παρθενικῆς ἀπό γαστροῦ, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, σωματωθεῖς ἀνέτειλας· ἢ Ἡλίου.

Ως ἐπὶ νεφέλης Παρθένε, τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος ὀχούμενος, πρὸς τὴν Σιών ἐκ περάτων λειτουργῆσαι σοι, τῇ νεφέλῃ τῇ κούφῃ ἠθροίζετο, ἀφ' ἧς ὁ Ὑψίστος Θεὸς, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ Δικαιοσύνης ἔλαμψεν Ἡλίου.

Σαλπίζγων Θεόληπτοι γλῶσσαι, τῶν Θεολόγων ἀνδρῶν εὐηχέστερον, τῇ Θεοτόκῳ ἐβόων τὸν ἐξοδίου, ἐνηχοῦμεναι ὕμνον τῷ Πνεύματι, χαίροις ἀκήρατε πηγῇ, τῆς τοῦ Θεοῦ ζωαρχικῆς, καὶ σωτηρίου πάντων σαρκώσεως.

Εἰρμός. Ἄλλος.

Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σελήνῃ Κοιμήσει σου· σὺ γὰρ ἡμεῖς πειρογάμε Παρθένε, γίγθεν μετέοις πρὸς αἰώνιους μονάς, καὶ

» καὶ πρὸς ἀτελεότητα ζωῆν,
 » πᾶσι τοὺς ὑμνοῦσί σε, σωτη-
 » ρίαν θραβεύουσα.

Κροτεῖτῳσαν σάλπιγγες, τῶν
 Θεολόγων σήμερον, γλαῦσα δὲ
 πολύφθογγος ἀνθρώπων, νῦν εὐ-
 φημείτω, περιηχείτω ἀήρ, ἀπει-
 ρω λαμπόμενος φωτὶ, Ἄγγελοι
 ὑμνεῖτῳσαν, τῆς Παρθένου τὴν
 Κοίμησιν.

Τὸ σκεῦος διέπρεπε, τῆς ἐκλο-
 γῆς τοῖς ὑμνοῖς σου, ὅλος ἐξι-
 στάμενος Παρθένε, ἐκδοτός ὅλος,
 ἱερωμένος Θεῷ, τοῖς πᾶσι Θεό-
 ληπτος καὶ ὢν, ὄντως καὶ δει-
 κνύμενος, Θεοτόκε Πανύμκητε.

ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Αλιον ποντογενές, κητῶν ἐντό-
 » σθιον πῦρ, τῆς τριημέρου ταφῆς
 » σου, τί προεικόνισμα, οὐ ἴω-
 » νᾶς ὑποφῆτης ἀναδείδειται
 » σεσωσμένος γὰρ ὡς καὶ προπέ-
 » πωτο, ἀσινῆς ἐβόη, Θύσω σοι
 » μετὰ φωνῆς αἰνέσεω; Κύριε.

Νέμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, Ἄναξ
 ὁ πάντων Θεός· ἐν γὰρ τῷ τίκτειν
 Παρθένον, ὡσπερ ἐφύλαξεν, οὕτως
 ἐν τάφῳ τὸ σῶμα διετήρησεν, ἀ-
 διάφθορον καὶ συνεδόξασε, θεία
 μεταστάσει, γέρα σοι ὡσπερ υἱός
 Μητρὶ χαριζόμενος.

Οντως σε ὡς φαεινὴν λυχνίαν,
 ἀβλοῦ πυρός, θυμιατήριον θείου
 χρύσεον ἀνθρακος, ἐν τοῖς ἁγίων
 ἁγίοις κετεσκήνωσε, στάμνον ῥά-

βδον τε πλάκα θεόγραφον, Κι-
 βιώτων ἁγίαν, τράπεζαν Λόγου
 ζωῆς, Παρθένε ὁ Τόκος σου.

Εἰρμός. Ἄλλος.

Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον,
 » τελοῦντες ἔορτην οἱ θεόφρονες,
 » τῆς θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας
 » κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τε-
 » χθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Εκ σου ζωὴ ἀνατέταλκε, τὰς
 κλείς τῆς παρθενίας μὴ λυσοῦσα·
 πῶς οὖν τὸ ἄχραντον, ζωαρχικόν
 τε σου σκήνωμα, τῆς τοῦ θανάτου
 πείρας, γέγονε μέτοχον;

Ζωῆς ὑπάρξασα τέμενος, ζωῆς
 τῆς αἰδίου τετυχηκᾶς· διὰ θανάτου
 γὰρ, πρὸς τὴν ζωὴν μετεβήκας
 ἢ τὴν ζωὴν τεκοῦσα τὴν ἐνυπό-
 στατον.

Κοντάκιον ἦχος πλ. ε΄.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον
 Θεοτόκον, καὶ πρῶταστάις ἀμετά-
 θετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις
 οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μη-
 τέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν,
 ὁ μήτραν οἰκήσας Ἀειπάρθενον.

Ὁ Οἶκος.

Τείχισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ
 μου· τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ Κόσμου
 ἀνυμνήσαι πολμῶ, τὴν ἄχραντον
 Μητέρα σου· ἐν πύργῳ ῥημάτων
 ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐγ-
 νοιῶν ὀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοῆς
 τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτή-

σεις

σεις πληροῦν· σὺ οὖν μοι δώρησαι γλώττης προφορὰν, λογισμὸν ἀκατάσχυτον· πᾶσα δόσις ἐλλάμφει· παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ, ὁ μήτραν οἰκῆσας Ἀειπαρθένον.

Τῷ αὐτῷ μηνί εἰ. Ἡ σεβασμία Μιτίστασις τῆς ὑπερνώδου Δεσποίνης τῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχ. Οὐ θαῦμα θήσκειν κοσμοκράτησαν Κόρην,
Τοῦ κοσμοκράτου σαρκικῶς τεθνακός.

Ζῆ αἰ. Θεομήτωρ κἄν δεκάτη θάνε πέμπτη.

Ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις.

Ὡδή Ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἰταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρὶ, Θεῖος
• ἔρωσ ἀντιταττόμενος, τὸ μὲν
• πῦρ ἐδρόσιζε, τῷ θυμῷ δὲ ἐγέ-
• λα, θεοπνεύστῳ λογικῇ, τῆ τῶν
• ὀσίσίῳν τριφθόγγῳ λῦρα ἀντι-
• φθειγγόμενος, μουσικοῖς ὀργά-
• νοις ἐν μέσῳ φλογός· Ὁ δεδοξα-
• σμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν
• Θεός εὐλογητός εἰ.

Θεοτεύκτους πλάκας Μωϋσῆς, γεγραμμένας τῷ Θεῷ Πνεύματι ἐν θυμῷ συνέτριψεν· ἀλλ' ὁ τοῦτου Δεσποτῆς, τὴν τεκοῦσαν ἀσινῆ, τοῖς οὐρανίοις φυλάξας δόμοις, νῦν εἰσώκισατο· σὺν αὐτῇ σκιρτῶντες· βοῶμεν Χριστῷ· Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἰ.

Ἐν κυμβάλοις χεῖλεσιν ἀγνοῖς,

μουσικῇ τε καρδίας φόρμιγγι, ἐν εὐήχῳ σάλπιγγι, ὑψηλῆς διανοίας, τῆς Παρθένου καὶ Ἀγνῆς ἐν τῇ εὐσήμῳ κλητῇ ἡμέρᾳ τῆς μεταστάσεως, πρακτικαῖς κροτοῦντες βοῶμεν χερσίν· Ὁ δεδοξασμένος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἰ.

Θεόφρων ἠθροισται λαός· τῆς γὰρ δόξης Θεοῦ τὸ σκῆνωμα, ἐκ Σιών μεθίσταται, πρὸς οὐράνιον δόμον, ἐνθα ἦχος καθαρὸς ἑορταζόντων, φωνῆ ἀφράστου ἀγαλλιᾶσεως, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ βοῶντων Χριστῷ· Ὁ δεδοξασμένος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἰ.

Ἄλλος Εἰρμός.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεό-
• φρονες παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλ-
• λά πυρὸς ἀπειλῆν, ἀνδρείως πα-
• τήσαντες, ἔχαιρον ψάλλοντες
• Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων
• Κύριος, καὶ Θεός εὐλογητός εἰ.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, τῆς Παρθένου τε καὶ Θεομήτορος, τὴν μνήμην σέβοντες, πρεσβῦται καὶ ἄρχοντες, καὶ βασιλεῖς σὺν κριταῖς, μελωδήσατε· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεός εὐλογητός εἰ.

Σαλπυσίατῶσαν τῇ σάλπιγγι τοῦ Πνεύματος, ὄρη οὐράνια· ἀγαλλιᾶσθῶσαν νῦν, βουνοὶ καὶ σκιρτάτῶσαν, θεοὶ Ἀπόστολοι, ἡ Βασίλισσα, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται, σὺν αὐτῷ αἰεὶ βασιλεύουσα.

Ἡ

Η πανίερος Μετάστασις τῆς
θείας σου, καὶ ἀκηράτου Μητρός,
τὰ ὑπερκόσμια, τῶν ἄνω δυνά-
μεων, ἤθροισε τάγματα, συνευ-
φραίνεσθαι, τοῖς ἐπὶ γῆς σοι μέλ-
πουσιν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ Η'. Ο Εἰρμός.

Φλόγα δροσίζουσαν ὀσίους, δυσ-
σεβεῖς δὲ καταφλέγουσαν, Ἄγ-
γελος Θεοῦ ὁ πανσθενής, ἔδει-
ξε Παισι, ζωαρχικὴν πηγὴν
εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθο-
ρὰν θανάτου, καὶ ζῶην βλυστά-
νουσαν τοῖς μέλπουσι· Τὸν δη-
μιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν οἱ λε-
λυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρήμασιν εἶχοντο τῆς θείας Κι-
βωτοῦ τοῦ ἀγιασματος, πᾶσα ἡ
πληθὺς τῶν θεολόγων ἐν τῇ Σιών,
ποῦ νῦν ἀπαίρεις σκηνὴ κραυγά-
ζοντες, Θεοῦ τοῦ ζῶντος; μὴ δια-
λίπης ἐποπιτεύουσα, τοὺς πιστεῖ
μέλλοντας· Τὸν Δημιουργὸν μόνον
ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ
ὑπερυψοῦμεν . . .

Οπως ὑψώσασα τὰς χεῖρας ἐκ-
δημοῦσα ἡ Πανάμωμος, χεῖρας τὰς
Θεὸν ἠγαλισμένης, σωματικῶς ἐν
παρῤῥησίᾳ, ὡς Μήτηρ ἔφησε πρὸς
τὸν τεχθέντα, οὗς μοι ἐκτήσω,
εἰς αἰῶνας φύλαττε βοῶντάς σοι,
τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν,
οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμός Ἄλλος.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ
• Τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώζετο,
• τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐ-
• νεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄ-
• πασαν, ἐγείρει ψάλλειν σοι· Τὸν
• Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
• ὑπερυψοῦται εἰς πάντας τοὺς
• αἰῶνας.

Τὴν μνήμην σου ἀχραντε Παρ-
θένε, Ἀρχαί τε καὶ Ἐξουσίαι, καὶ
Δυνάμεις τε, Ἄγγελοι Ἀρχάγ-
γελοι, Θρόνοι Κυριότητες, τὰ Χε-
ρουβιμ δοξάζουσι, καὶ τὰ φρικτὰ
Σεραφίμ· ἀνθρώπων δὲ τὸ γένος
ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο ξένως οἰκήσας Θεοτόκε, ἐν τῇ
ἀχράντῳ νηδίῳ σου σαρκούμενος,
οὗτος τὸ πανίερον, Πνεῦμά σου
δεξάμενος, ἐν ἑαυτῷ κατέπαυσεν,
ὡς ὀφειλέτης Υἱός· διό σε τὴν
Παρθενὸν ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυ-
ψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν θαυμάτων,
τῆς ἀειπαρθένου τε καὶ Θεομήτο-
ρος· τάφον γὰρ οἰκήσασα, ἔδει-
ξε Παράδεισον· ᾧ παρεστῶτες
σήμερον, χαίροντες ψάλλομεν,
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα . . .

Ῥδὴ, Θ'. Ἰστέον, ὅτι ἐν πάσαις
ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς, ὅταν ἡ
Ὀκτώηχος οὐ ψάλλεται, τιμιωτέρα αὐ-
στηχολογεῖται· ὡσαύτως καὶ ἐν ταῖς
ἑκαταῖς μετὰ τὸ Πάσχα· ὅτε καὶ ὁ
Κανὼν

Κανὼν τοῦ Πάργα ψάλλεται, τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται· Τῇ δὲ Κυριακῇ ἐν τῷ μεταξὺ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ τῆς Πεντακοστῆς, στιχολογεῖται ἡ τιμιωτέρα, ὁμοίως καὶ τῇ κυριακῇ τῶν ἁγίων πάντων. (Ἐν δὲ ταῖς θεομητορικαῖς ἑορταῖς, ἀγκυλὰ καὶ νὰ ψάλλεται ἡ Ὀκτώηχος, μ' ἕλον τοῦτο εἰς τὴν θ'. καταλιμπάνεται ἡ Ὀκτώηχος, καὶ ψάλλονται μόνον τὰ Τροπάρια τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαληναρίων, καὶ τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.) Καὶ ἐν τῇ ἀποδοσὶ τῶν ἐσφῶτων Δεσποτικῶν τε καὶ Θεομητορικῶν, εἰ τύχη Κυριακῇ στιχολογεῖται ἡ τιμιωτέρα, εἰ δὲ ἄλλη ἡμέρα τύχη, οὐ στιχολογεῖται.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι μακχρίζομέν σε τὴν μόνη Θεοτόκον.

Ὁ Εἰρμός.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι,
· ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε παρθε-
· νεύει γὰρ τόκος, καὶ ζῶνῃ προ-
· μνηστεύεται θάνατος· ἢ μετὰ
· τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ θάνα-
· τον ζῶσα, σώζοις ἀεὶ Θεοτόκε
τὴν κληρονομίαν σου.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι.

Ἐξίσαντο Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις,
ἐν τῇ Σιών σκοπούμεναι τὸν οἰ-
κεῖον δεσπότην, γυναικεῖαν ψυχὴν
χειριζόμενον· τῇ γὰρ ἀχράντως
τοχοῦσῃ, υἱοπρεπῶς προσεφώνει·
Δεῦρο Σεμνῇ, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ
συνδοξάσθητι.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι.

Συνέστειλε, χερὸς τῶν Ἀποστό-
λων, τὸ Θεοδοχον σῶμά σου· μετὰ
δέους ὀρώντες, καὶ φωνῇ λιγυρᾷ
προσφθεγγόμενοι, εἰς οὐρανόυς
θαλάμους, πρὸς τὸν Υἱὸν ἐκφοι-
τῶσα, σώζοις ἀεὶ Θεοτόκε τὴν
κληρονομίαν σου.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμεισιν τῆς Πανάγου,
ὀρώντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθε-
νος, ἀπαιρεῖ ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἀνω.

Εἰρμός Ἄλλος.

Ἄπας γηγενῆς, σκιοτάτω τῷ
· τῷ Πνεύματι λαμπαδοχούμενος,
· πανηγυρίζετω δὲ, ἀύλων νόων
· φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν
· Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος.
· καὶ βοάτω· χαίροις Παμμαχάρι-
· στε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθε.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμεισιν.

Δεῦτε ἐν Σιών, τῷ θεῷ καὶ πῖονι,
ὄρει τοῦ ζῶντος Θεοῦ, ἀγαλλια-
σώμεθα, τὴν Θεοτόκον ἐνοπτριζό-
μενοι· πρὸς γὰρ τὴν λίαν κρείτ-
τονα, καὶ θειοτέραν σκηπτήν, ὡς
Μητέρα, ταύτην εἰς τὰ ἅγια, τῶν
ἁγίων Χριστὸς μετατιθησὶ.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμεισιν.

Δεῦτε οἱ πιστοὶ τῷ τάφῳ προ-
έλθωμεν τῆς Θεομήτορος, καὶ
περιπτυσώμεθα, καρδίας χεῖλη ἔμ-
ματα μέτωπα, εἰλικρινῶς προσά-
πτοντες, καὶ ἀρυσώμεθα, ἰαμά-
των

των, ἀφθονα χαρίσματα, ἐκ πηγῆς ἀεινάου βλυστάνοντα.

Ἄγγελοι τὴν Κοιμήσιν.

Δέχου παρ' ἡμῶν, ὡδὴν τὴν ἐξόδιον, Μήτηρ τοῦ ζῶντος Θεοῦ, καὶ τῆ φωτοφόρου σου, καὶ θεῖα ἐπισκίασον χάριτι, τῷ βασιλεῖ τὰ τρόπαια, τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ τὴν εἰρήνην, ἀφείν τοῖς μέλλουσι, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ἐξαποστειλ. Αὐτόμελον ἐκ γ΄.

Απόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῆ, τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα, καὶ σὺ γιὲ καὶ Θεέ μου, παραλάβέ μου τὸ πνεῦμα.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Πᾶσα πνὴ, ἤχ. δ΄

ὡς γενναίον ἐν μάρτυσιν.

Τῆ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγάλλονται, καὶ Ἀγγέλων γέγηθε, τὰ στρατεύματα πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ὡδὴν σοι ἐξόδιον, προσφωνοῦσα τῇ μητρὶ, τοῦ τῶν ὄλων δεσπόζοντος, Ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένη ἡ τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων βυσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως. Δίς.

Εκ περάτων συνέδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, θεαρχίῳ νεύματι τοῦ κηδεύσαι σε, καὶ ἀπογῆς αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβῶν σοι, Χαῖρε ὅχη

μα, τῆς Θεότητος ὄλης, χαῖρε μόνῃ. τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῷ τοκετῷ σου συνάψασα

Τὴν ζῶν ἡ κυήσασα, πρὸς ζῶν μεταβέβηκας, τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου, τὴν ἀθάνατον, δορυφοροῦντων Ἀγγέλων σοι, Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεχομένου τε, ἀκηράτοις καλάμαις τοῦ Υἱοῦ σου, τὴν ἀμώμητον ψυχὴν σου, Παρθενομήτορ Νεόνυμφε.

Δόξα, καὶ νῦν ἤχος πλ. β΄.

Τῆ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Θεοτόκε Μήτηρ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς Ἀποστόλους, αἰθερίους διήρπαζον, καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμοχώρους παρέστησαν τῷ ἀχράντῳ σου σώματι· οἱ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ, μελωδοῦντες ἀνεβῶν· Χαῖρε κεχαριτωμένη, Παρθένε Μητηρ Ἀνυμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· μεθ' ὧν ὡς Υἱόν σου καὶ Θεόν ἡμῶν, ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Δίδονται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ, γ΄. καὶ δ΄.

16. Αύγουστου. Τοῦ ἁγίου Μαν-
δηλίου, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος
Διομήδους.

Εἰς τὸ Κύριε ἐλέησον ἰστώμεν
στίχ. 5'. καὶ ψάλ. στιχ. 4. 6'.

Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν, ἐ-
ποψόμεθά σου τὴν εἰκόνα; ἦν τὰ
τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, βλέ-
πειν ἀδεῶς οὐ δεδύνηται, θεϊκῶ
φωτὶ ἀστραπτομένην ἀπαίρει γὰρ
ἀπὸ γῆς ἀπίστων σήμερον, καὶ
πόλιν πρὸς Βασιλίδα καὶ λαὸν
εὐσεβῆ, ἐπιδημεῖ θεῖα νεύσει, ἧς
περ τῆ εἰσόδῳ ἐπιφαίνονται Βασι-
λεῖς, προσπίπτοντες ταύτῃ, μετὰ
φόβου Χριστέ καὶ πίστεως.

Ποίαις οἱ χοῖκοι φαύσομεν, τῆς
εἰκόνας σου λόγε παλάμαις; οἱ
βερυπωμένοι τοῖς πταισμασι, τοῦ
ἀναμαρτήτου Θεοῦ ἡμῶν, οἱ ἐν
μολυσμοῖς τοῦ ἀπροσίτου; Καλύ-
πτει τὰ Χερουβὶμ τὰς ὄψεις τρέ-
μοντα· οὐ φέρει τὰ Σεραφίμ ὄραν
τὴν δόξαν σου· φόβῳ δουλεύει σοι
κτίσις· μὴ οὖν κατακρίνης ἀνα-
ξίως σου τὴν μορφήν, Χριστέ τὴν
φρικτὴν, ἀσπαζομένους ἡμᾶς ἐκ
πίστεως.

Πάλιν Δεσποτικῆς πάρεστι, πα-
νηγύρεως θεῖα· ἡμέρα· ὁ γὰρ ἐν
ὑψίστοις καθήμενος, νῦν ἡμᾶς
σαφῶς ἐπεσκέψατο, διὰ τῆς σε-
πτῆς αὐτοῦ Εἰκόνας· ὁ ἄνω τοῖς
Χερουβίμ ὧν ἀθεώρητος, ὁράται
διὰ γραφῆς, οἷς περ ὠμοίωται,

Πατρός ἀχράντῳ δακτύλῳ, μορ-
φῶθεις ἀρρήτως, καθ' ὁμοίωσιν
τὴν αὐτοῦ, ἦν πίστει καὶ πόθῳ,
προσκυνοῦντες ἀγιαζόμεθα.

Καὶ τοῦ ἁγίου ζῆτει εἰς Μάρτυρα
Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος 4. Ἐπρεπε τοῖς
αὐτόπταις. Ζῆτει εἰς τὴν Αἰτὴν τῆς
ἐορτῆς. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας ἤχος 6'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἤθροισται
ἐκ περάτων, Γεθσημανῆ χωρίῳ,
Πῆτηρ Θεοῦ κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον
σῶμά σου

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε.

Ω τῶν ὑπερφυῶν, ἀγνή σου με-
στηρίων! τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς μήτηρ,
πρὸς τοῦτον Θεοτόκε, λαμπρῶς
νῦν ἐξεδήμησας.

Στιχ. Ὁμοσε Κύριος·

Κλίμαξ πρὸς οὐρανὸν, ὁ τάφος
τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου τέλει,
ἀνάγουσα τοὺς πίστει, αὐτὴν αἰεὶ
δοξάζοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον

Ο τε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα
μετετέθης, συνῆλλον ἐν νεφέλαις
τὸ σῶμά σου κηδεῦσαι, Παρθένε
οἱ Ἀπόστολοι.

Ἀπολυτίκιον ἤχος 6'

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προ-
σκυνοῦμεν ἀγαθῆ, αἰτούμενοι συγ-
χώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν,
Χριστέ ὁ Θεὸς, βουλῆσει γὰρ ἡ-
δό-

δόκησας σαρκί ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλάσας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Δόξα. Ὁ μάρτυς σου Κύριε. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Τὸ πρῶτ, δεῖς κανὼν τῆς ἑορτῆς τῆς ἡμέρας· Κοντάκιον καὶ Ὁΐκος τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνί ις΄. Ἡ ἀνάμνησις τῆς Εἰσόδου τῆς ἀχειροτεύκτου μορφῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῆς Ἑδεσσηϊῶν πόλεως εἰς ταύτην τὴν θεοφύλακτον, καὶ Βασιλίδα τῶν πόλεων ἀνακομιθείσης.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Διομήδης ὁ ἰατρός, ὁ ἐκ τῆς Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας καταγόμενος, καὶ ἐν Νικαίᾳ ἀθλήσας, ξίφει τελειοῦται ἐν ἔτει 288.

† Ὁ ὄσιος Χαιρήμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀλκιβιάδης, πυρὶ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι τριάκοντα τρεῖς μάρτυρες, οἱ ἐκ Παλαιστίνης, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος νέος ὀσιομάρτυς Νικοδήμος, ὁ ἐκ Μετεώρων, ἀθλήσας ἐν ἔτει 1551, τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Σταμάτιος, ὁ ἐκ τοῦ Βώλου τῆς Θεσσαλίας καταγόμενος, καὶ ἐν Κων-
(ΤΟΜ. Β΄.)

σταντινουπόλει μαρτυρήσας, ξίφει τελειοῦται, ἐν ἔτει 1680.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστ. Γυναῖκες ἀκουσίθητε.

Ενθέως ἐπορφύρωσας, μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις· ἀπάτην δὲ κατέσβεσας, εἰδωλικὴν ψυχόλεθρον, Διόμηδες πανόλβιε· καὶ νῦν πρεσβείων μὴ παύση, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστιχο Ὁῖκος τοῦ εὐφραθᾶ. Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος α΄. Ἐπρεπε τοῖς αὐτόπταις, Ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν τῆς ἑορτῆς.

17. Αὐγούστου. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μύρωνος.

Ἐσπέρας ψάλ. 3 τῆς ἑορτῆς, καὶ 3 τοῦ ἁγίου, ἤχος α΄.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε, ἀθείας ἡ πυρὰ, πᾶσαν κατενέμετο χώραν μακαριώτατε, τότε ἐξαπτόμενος ζέσει τοῦ πνεύματος, τὸν ἐκ Κόρης Θεόπαιδος, ἐκήρυξας Λόγον, σάρκα ἐνδυσάμενον δι' ἀγαθότητα· ὅθεν καὶ πυρὸς καὶ βασάνων, ἤνεγκας δευὰς τιμωρίας, σθένει δυναμούμενος τοῦ πνεύματος.

Ὁμοιον.

Οτε, ὁ δυσώνυμος ἐχθρὸς, ἔσπευδε θωπείαις συλῆσαι τὴν σὴν διά-

Ⲅ Η΄. Ⲅ θω-

νοϊαν, τότε ἀνδρείοτητι καλλωπιζόμενος, ἀντετάξω στερόροτατα· καὶ ἤνεγκας πόνους, ἄπονον πρὸς ληξίν σε διαβιβάζοντα;· μάρτυς ἀξιόγαστε Μύρων, τῆς ἐν Οὐρανοῖς Βασιλείας, καὶ τῆς δι' αἰῶνος ἀπολαύσεως.

Ὁμοιον.

Οτε, τοῖς βουνεύροις ὁ ἐχθρὸς, ἔτυπτε ξεσμοῖς ἀνευδότης, ἐκδπανόμενον, Μάρτυς] τὸ σαρκίον σου τὸ ἱερώτατον, πρὸς Χριστὸν ἐνητένιζες, τὸν ἀγίονοθέτην, χειρὰ σοι προτεινοντα θείας δυνάμεως· ὅθεν ἐκτελέσας τὸν δρόμον· ἔτυχες μεγίστων ἐπάθλων, Μύρων ἀθλοφόρε γενναϊότατε.

Δόξα, καὶ νῦν. ἤχος πλ. β΄. Τῆ ἀθανάτῳ σου κοιμήσει φύλ. 911 Ἀπόστ. Οἶκος τοῦ Ἑρραβᾶ φύλ. 912 Τροπάριον τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ γεννήσει φύλ. 903.

Τὸ πρῶτ κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνί ιζ. μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Μύρωνος.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτο πρεσβύτερος τῆς ἐν Λεβαδείᾳ ἐκκλησίας· ἔζη ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 250· ἐπειδὴ δὲ ἤλεγξε τὸν ἄρχοντα τῆς Ἀχαΐας Ἀντίπατρον συνελήφθη καὶ πολλὰς βασάνους, ὑπομείνας τὴν κεφαλὴν ἀπειμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες, Στράτων, Φίλιππος, Εὐτυχιανὸς, καὶ Κυπριανὸς, οἱ ἐκ Νικομηδείας, πυρὶ τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες καὶ αὐτάδελοιφοὶ Παῦλος, καὶ Ἰουλιανῆ, οἱ

ἐκ τῆς Πτολεμαίδος, ζίφει τελειοῦνται, ἐν ἔτει 270.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Θύρσος, Λευκίος, καὶ Κορωνάτος καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεΐαις.

Ἐξαποστειλ. Ἀπόστολοι ἐκ περάτων φύλ. 912. Ἀπόστιχα. Οἶκος τοῦ Ἑρραβᾶ φύλ. 912 καὶ ἀπόλυσις.

18. Αὐγούστου τῶν ἀγίων μαρτύρων Φλώρου καὶ Λαύρου.

Ἐσπέρας ψάλ. 3 τῆς ἑορτῆς, καὶ 3 τῶν ἀγίων ἤχος δ΄.

Ἐδωκας σημειώσιν.

Λίθοι τελειότατοι, τῷ μαρτυρίῳ τεμνόμενοι, καὶ ποιναῖς λαξευόμενοι, οἱ ἅγιοι πέφηναν, οἰκοδομηθέντες, εἰς Ναὸν Κυρίου, καὶ τῶν εἰδώλων τοὺς βωμοὺς, καὶ τὰ τεμένη κατεδαφίσαντες· αὐτοὺς οὖν μακαρίσωμεν, ὡς Παραδείσου οἰκῆτορας, ὡς Ναοῦ ἀναθήματα, οὐρανοῦ ὑπάρχοντα.

Χάριν ἀπαντήσατε, καὶ φωτισμὸν ἀπαρύσασθε, εὐφροσύνην καὶ ἔλεος, λειψάνοις προσψαύοντες, ἱερῶν Μαρτύρων, Φλώρου τε καὶ Λαύρου, ἐξ ὧν πηγάζει δαψιλῶς, τῶν ἱαμάτων θεία ἐνέργεια· καὶ τούτους μακαρίζοντες, ὡς τοῦ Κυρίου θεράποντας, ἐκτενῶς ἐκδοήσωμεν· ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δάκ-

Λάκῳ συγκλειόμενοι, καὶ ὑπὸ γῆν καλυπτόμενοι, ἀπηνεία δι-
κάζοντος, θείαις εἰσηγήσεισι, καὶ
ἀποκαλύψει, Πνεύματος ἁγίου,
ἐφανερώθητε ἡμῖν, ὥσπερ ἀστέρες
ἐναπαστράπτοντες, σημεῖα καὶ
τεράστια, καὶ ἰαμάτων χαρίσματα,
ἀθλοφόροι αὐτάδελφοι, τῶν Ἀγ-
γέλων ὁμόσκηνοι.

Δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστιχο
Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ φύλ. 912. Ἀπολυ-
τικίον τῆς ἑορτῆς.

Τὸ πρῶτ κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιθ'. μνήμη τῶν ἁ-
γίων μαρτύρων Φλώρου καὶ Λαύρου.

Οὔτοι οἱ ἅγιοι ἦσαν αὐτάδελφοι,
Βυζάντιοι, λιθοξοοὶ τὴν τέχνην,
χριστιανοὶ τὴν πίστιν· ἐπειδὴ δὲ
ἐκτιζόν ἐκκλησίας χριστιανικὰς,
συνελήφθησαν, καὶ πολλὰς βασά-
νους ὑπομείναντες, τὴν κεφαλὴν
ἀπετιμήθησαν.

† Οἱ ἅγιοι τέσσαρες ὄσιοι, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι Πατέρες ἡμῶν
Γεώργιος καὶ Ἰωάννης οἱ Πατρι-
άρχαι Κωνσταντινουπόλεως, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Οἱ ὄσιοι Πατέρες Βαρνάβας
Σωφρόνιος, καὶ Χριστοφόρος, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦνται, ἐν ἔτει 412.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. Ἀπό-
στιχα. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ φύλ. 912
καὶ ἀπόλυσις.

19. Αὐγούστου. Τῶν ἁγίων μαρ-
τύρων Ἀνδρέου τοῦ Στρατη-
λάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἐσπέρας ψάλ. 3 τῆς ἑορτῆς, καὶ 3
τῶν ἁγίων. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Ανδρίας ὑπόδειγμα δειχθεὶς, δῆ-
μον παρεθάρρυνας, καθυπεισδι-
ναι τὸ στάδιον, τὸ τῆς ἀ-
θλήσεως, οἷα στρατηγέτης, τού-
του προηγούμενος, Ἀνδρέα ἀθλο-
φόρε πανόλβιε πιστοῖς δὲ πάντο-
τε, ἰαμάτων βρύεις νάματα, οὐρα-
νόθεν χάριν κομισάμενος.

Ανδρίας ἐπώνυμος δειχθεὶς, ἀν-
δρικῶς ἠρίστευσας, τῷ δυσμενεῖ
συμπλεκόμενος· καὶ τοῦτον ὤλε-
σας, Φαραῶ ὡς ἄλλον, βεῖθροις
τῶν αἱμάτων σου, βυθίσας παν-
στρατὶ ἀξιάγαστε, καὶ νῦν ἰκέτευε,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Οπλον ἀπροσμάχητον σταυρὸν,
μάκαρ ἐνδυσάμενος, ὡς θυρεὸν τε
καὶ θώρακα, πίστιν ἐνδέδουσαι,
καὶ τοῖς ἐναντίοις, ὠφθῆς φοβε-
ρώτατος, τροποῦμενος τὰ τούτων
στρατεύματα· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆ-
ναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. . . .

Δόξα καὶ νῦν. Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοι-
μήσει. φύλ. 911 Ἀπόστιχα. Οἶκος τοῦ
Ἐφραθᾶ φύλ. 912 Τροπάριον τῆς ἑρ-
τῆς φύλ. 903.

Τὸ πρῶτ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιθ'. μνήμη τοῦ ἁγίου
μάρτυρος Ἀνδρέου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ
τελει-

τελειωθέντων δύο χιλιάδων και πεντακοσίων ενενήκοντα τριῶν μαρτύρων.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἔζη ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως, ἐν ἔτει 284· διαβληθεὶς δὲ εἰς τὸν βασιλέα ὡς Χριστιανὸς, καὶ πολλὰ βασάνους ὑπομείνας, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες, Τιμόθεος, Ἀγάπιος, καὶ Πέκλα, οἱ ἐκ Παλαιστίνης καταγόμενοι, θηρίοις τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Εὐτυχιανὸς ὁ στρατιώτης, καὶ Στρατήγιος, πυρὶ τελειοῦνται.

† Ὁ ὄσιος Θεοφάνης ὁ νέος καὶ θαυματουργός, ὁ ἐν Μακεδονίᾳ ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλ. τῆς ἐορτῆς. Ἀπόστιχα Οἶκος τοῦ Ἐφραθά φύλ. καὶ ἀπόλυσις.

20. Αὐγούστου. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Σαμουὴλ.

Ἐσπέρας ψάλ. 3. τῆς ἐορτῆς, καὶ 3 τοῦ Προφήτου. Ἦχος δ'.

Ἐδώκας σημειώσιν.

Δῶρον εὐαπόδεκτον, ἐκ μητρικῶν σε ἀνέθετο, ἀγκάλῶν ἢ κηύσασα, εὐχῆς γονιμώτατον, Σαμουὴλ καρπὸν σε, προσκληρωσαμένη, καὶ ἀποδοῦσα τῷ Θεῷ τῷ εὐεργέτῃ καθάπερ ἠΐξασα διό σοι ἀνεπαύσατο, χάρις τοῦ πνεύματος ἔνδοξε, ἀκακία συναύξαντι, καὶ φρονήσει ἐμπρέποντι.

Χρίσμα ἱερώτατον, ὡς ἱερεὺς περικείμενος, σὺ προβλέπεις τὰ ἔμπροσθεν· καὶ προστάζει θεία, χρίσι· βασιλέας, καὶ τὰ ἐσόμενα δηλοῖς, κρίνων δικαίως Ἰσραηλῆτην λαόν, ἀπαύστως παραβαίνοντα, καὶ τοῦ Θεοῦ μαχυνόμενον, Σαμουὴλ ἀξιάγαστε, θεοφόρε πανόλβις.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγμασιν, οὐδὲ σκιαῖς ὡς τὸ πρότερον· πρὸς ἐὲ πρόσωπον πρόσωπον, ὄρας ὁ ἐπόθησας, τῆς σαρκὸς τὸν γνόφον, καὶ τὴν βαρυτητα, ὑπεξελθὼν καὶ οὐρανοῦς, περιπολεῖων καὶ ἀγαλλόμενος, προφῆτα πανσεβίσις, τῶν Προφητῶν ἰσοστάσις, τῶν δικαίων συνόμιλε, τῶν ἀγγέλων συμμέτοχε.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἐορτῆς ἤχος πλ. ε'. Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει. φύλ. 912. Ἀπόστιχα. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά. φύλ. 911 Τροπάριον. Τοῦ Προφήτου σου. καὶ τῆς ἐορτῆς

Τὸ πρωτὶ, κοντάκιον τῆς ἐορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κ'. μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Σαμουὴλ.

Οὗτος ἦτον υἱὸς Ἐλκανᾶ, καὶ Ἄννης τῆς Προφήτιδος· κατήγετο δὲ ἐξ Ἀρμαθέμ Σιφᾶ, ἐξ ὄρου Ἐφραΐμ· οὗτος ὁ Προφήτης μέγας γενόμενος, ἔχρισε τὸν Σαουλ εἰς βασιλέα, καὶ τὸν Δαβὶδ εἰς προφῆτην καὶ βασιλέα· κρίνας δὲ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ θεαρέστως, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ

ρήνη ἐκοιμήθη· ἐπροφήτευσε δὲ χρόνους τεσσαράκοντα, πρὸ Χριστοῦ ἔτη 1035.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡμέρα οἱ ἅγιοι τριάκοντα ἑπτὰ μάρτυρες, οἱ ἐν Βυζίνῃ τῆς Θράκης πυρὶ τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Σεβῆρος, Μέμωνων, καὶ Κεντηρίων, πυρὶ τελειοῦνται.

† Ἡ ἁγία μάρτυς Φωτεινὴ, ἀθλήσασα τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Λούκιος ὁ βουλευτὴς, ἐκ τῆς Κυρήνης τῆς Ἀφρικῆς, ξίφει τελειοῦται, ἐν ἔτει 299.

† Ὁ ἅγιοι μάρτυρες Ἡλιόδωρος καὶ Δυσαῆ, παιδευθέντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

21 Αὐγούστου. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου.

Ἑσπέρας ψάλ. 3 τῆς ἑορτῆς, καὶ 3 τοῦ ἁγίου ἤχος πλ. δ΄.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, προσομιλήσας φωτὶ, ἀκροτάτῳ φῶς δεύτερον, κατὰ θεῖαν μέθεξιν, ἀληθῶς ἐχρημάτισας· καὶ διαλύσας νύκτα πολύθεον, ψυχὰς προσῆξας τῷ Παντοκράτορι· ὅθεν γηθόμενοι, τὴν λαμπρὰν καὶ εὐσημον καὶ φωταυ-

γῆ, μνήμην σου γεραίρομεν, Χριστὸν δοξάζοντες.

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, μετὰ τὴν θεῖαν Χριστοῦ, καὶ φωσφόρον Ἀνάστασιν, καὶ τὴν πρὸς οὐράνια, παναγίαν Ἀνάληψιν, Ἐδέσση πόλει τὸ θεῖον κήρυγμα, κατεπιστεύθης, ἐν ᾗ γενόμενος, λόγοις καὶ θαύμασι, τὸν τοπάρχην Αὐγαρον καὶ σὺν αὐτῷ, πάντας ἐβεβαίωσας πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, τυφλοῖς τὸ βλέπειν τῆ σῆ, ἐπαφῇ θεᾶ δέδοται, καὶ χωλοῖς ἀρτίωσις, καὶ νοσοῦσιν ὑγίωσις, καὶ παρειμένους αὐθις ἀνόρθωσις, καὶ ἀμυήτοις γνῶσις σωτήριος· σὺ γὰρ ἀνάπλευς, χαρισμάτων πέφυκας τοῦ παντουργοῦ, Πνεύματος πανόλβιε· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Δόξα, καὶ νῦν. ἤχος πλ. β΄. Τῇ ἀθανάτῳ σου κοιμήσει φύλ. 911 Ἀπόστιχα. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ, φύλ. 912 Τὸ πρῶτ, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου ἱεροστόλου Θαδδαίου.

Οὗτος ἅγιος ἦτον ἀπὸ τὴν πόλιν Ἐδεσσαν, Ἑβραῖος τὸ γένος· ἀκούσας δὲ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ, ἠκολούθησεν αὐτόν· μετὰ δὲ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ ἐβάπτισε τὸν Αὐγαρον· εἶτα δὲ μένων ἐν τῇ πόλει Βηρυτῶ, παρέδωκε τὸ πνεῦμά του εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

† Τῇ

όμοῦ μὲ τὸν ἅγιον Πρίγγιπα. Οἱ δὲ ἅγιοι Ζήνων, Θεοπρέπιος, Ἀκίνδηνος καὶ Σεβηριανὸς, ὁμολογήσαντες τὸν Χριστὸν Θεὸν, ξίφει τελειοῦνται.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία μάρτυς Ἀνθοῦσα, καὶ Ἀθανάσιος Ἐπίσκοπος, ὁ βαπτίσας αὐτήν, καὶ οἱ δύο αὐτῆς ἰκέται Χαρίσιμος καὶ Νεόφυτος, ξίφει τελειοῦνται. ἐν ἔτει 254.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Εἰρηναῖος ὁ ἱεροδιάκονος, Ὄρ, καὶ Ὀροφίς, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάρ. καὶ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀπόλυσις.

23. Αὐγούστου. Τοῦ ἁγίου Λούππου.

Σήμερον ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ, διὰ τοῦτο ψάλ. ὄλην τὴν ἀκολουθίαν τῆς Θεοτόκου ὡς ἐν τῇ ιε'. ἐγράφη, ἐκτὸς τῆς Διτῆς, τῶν Ἱερητεῶν, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου.

Τὸ πρῶτ' Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ἀνάγνωσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κγ'. μνήμη τοῦ ἁγίου Λούππου.

Οὗτος ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινόν, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Εἰρηναῖος, ὁ Ἐπίσκοπος Σιρμίου, ὁ ἐκ τῆς Σικελίας καταγόμενος

καὶ ἐν ἔτει 288 ἀθλήσας, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Εἰρηναῖος, Ἐπίσκοπος Λουγδούνων, ξίφει τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Καλλίνικος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐξορισθεὶς ἐν Ῥώμῃ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι τριάκοντα ὀκτῶ μάρτυρες, οἱ ἐν Θράκῃ, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς καὶ ἀπόλυσις.

24. Αὐγούστου. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἐσπέρις ψάλ. 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τοῦ ἁγίου ἤχος δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς Εὐτυχεὶς μακάριε, μαθητευθεὶς ἱερῶς, τῷ τοῦ Λόγου σεπτῷ Μαθητῇ, Θεολόγῳ Κήρυκι, πρὸς αὐτοῦ πᾶσαν μύησιν, ἱερωτάτην ἤδη μεμύησαι. καὶ φῶς ὠράθης, φωτίζων χάριτι, πᾶσαν διάνοιαν, ταῖς θεολογίαις σου ταῖς ἱεραῖς· ὅθεν τὴν ἁγίαν σου, μνήμην γεραίρομεν.

Πλάνης καλεῖθες ὀχύρωμα, ἀναμοχλεύσει στεβέρᾳς, καρτερίας πανόλγ.

πανόλβιε, και δεσμὰ ὑπήνεγκας, και ἀοίδημον θάνατον· ἀθανασίας ὄθεν ἐπέτυχες, χοροῖς Μαρτύρων, Ἄγγέλων τάξεσι, συναυλιζόμενος, και μεθέξει κρείττονι θεοπρεπῶς, κάλλιστα θεούμενος, και τελεώτατα.

Εν τῇ φρουρᾷ κεκλεισμένος ὢν, ἄρτον ἐδέξω ζωῆς, οὐρανόθεν αἰδίμει· ἐμβληθεὶς εἰς φλόγα δὲ, ἀδιάφλεκτος ἔμεινας· πληγὰς ὑπέστης, δεινῶς ξεόμενος· ὄρμις θηρίων, εὐχαῖς ἐπράυνας· ἕξει τὴν κάραν σου, ἀπετμήθης αἵματι πρὸς οὐρανόν, ἀνακουφιζόμενος, ὡς θεῖω ἄρματι.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀπόστχια τῆς ἡμέρας Τροπάριον και τρόπων μέτοχας φύλ. 5·

Τὸ πρῶτ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνι κδ΄. μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Εὐτυχούς, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Οὗτος ὁ ἅγιος πλήρης χαρίτων γενόμενος, ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη, ὅπου πολλὰς βασάνους ὑπομείνας, ἐρρίφθη εἰς πυρκαϊάν· ἐξ ἧς διασωθεὶς, και εἰς τὴν Πατρίδα του Σεβαστὴν ἐπανελθὼν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Τατιῶν ὁ Παντιναῖος, κατὰ γῆς συρόμενος τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος Γεώργιος ὁ ὁμολο-

γητῆς ἕξει τελειοῦται ἐν ἔτει 716.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβίαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας και ἀπόλυσις.

25. Αὐγούστου. Ἡ ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου και Τίτου.

Ἐπέρας ψάλ. 3 τῆς ἡμέρας, και 3 τοῦ ἁγίου ἤχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τὸν πολύφωτον ἥλιον, τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον, Οὐρανὸν τὸν ἔμφυχον διηγούμενον, δόξαν Θεοῦ τὴν σωτήριον, τὸ ἐνθεον κήρυγμα, τὸν φωστῆρα τῶν ἐθνῶν, ποταμὸν τὸν προχέοντα, ρεῖθρα γνώσεως, και ἀρδεύοντα πάντων τὰς καρδίας. μακαρίσωμεν γησιῶς, Βαρθολομαῖον τὸν ἐνδοξον.

Αἰ πορεῖαί σου ὤφθησαν, ἐν θαλάσῃ Ἀπόστολε, ὑπὲρ νοῦν ἀνθρώπινον φανερούμεναι· ἀπορρίφεις γὰρ σὺν λάρνακι, πρὸς Λύσιον ἐξέδραμες, ἐξ ἐώας εὐκλεῶν, ἐπομένων Μαρτύρων σοι. ἐκατέρωθεν, και τιμὴν ποιουμένων· ἐπινεύσει, τοῦ Δεσπότη τοῦ πάντων, Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε.

Τὴν ὑγρὰν ἐπιβάσει, θαυμασiais ἡγίαςας, και πρὸς νῆσον ἔφθασας τῆς Λιπάρεως, μύρα πηγάζων

γάων αοίδιμε, και πάθη άνιάτα, θεραπεύων και σωτήρ, τών εκείσε γενόμενος, και προσφύγιον, και προστάτης και ρύστης πρὸς τὸν πάντων, Βασιλέα και Σωτήρα, Βαρθολομαίε Ἀπόστολε.

Ψάλλε και 3 τοῦ αγίου Τίτου δρα εἰς Ἀπόστολον. Δόξα και νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας Τροπάριον Ἀπόστολοι αγιοι φύλ. 1.

Τὸ πρῶτ, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνί κέ. μνήμη τῆς καταθέσεως τοῦ λειψάνου τοῦ αγίου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Ο Ἀπόστολος οὗτος ἦτον εἰς ἐκ τῶν δώδεκα Ἀποστόλων τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὴν μεγάλην Ἀρμενίαν, ἐν ἣ ἑσταυρώθη και ἐτάφη. Οἱ δὲ ἐχθροὶ τῆς πίστεως βλέποντες, ὅτι τὸ λείψανον τοῦ Ἀποστόλου κάμνει πλεῖστα θαύματα, ἔρριψαν αὐτὸ εἰς τὴν θάλασσαν· ἀλλὰ θεῖα βοήθεια ἐξηλθεν ἡ λάρναξ, (ἐν ἣ ἦν τεθειμένον τὸ ἅγιον τοῦτο λείψανον), εἰς τινα νῆσον Λίπαριν, τὴν ὁποίαν εὐρών και λαβῶν ὁ ἐπίσκοπος αὐτῆς, τὴν ἔθεσεν εἰς τι μέρος, ἐν ᾧ και ναὸς αὐτοῦ ἀνωκοδομήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Τίτος, ἐπίσκοπος Γορτύνης τῆς Κρήτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι πατέρες ἡμῶν Ἐπιφάνιος, Ἰωάννης, και Μηνᾶς ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀχίαις πρεσβεΐαις.

Ἐξαποστ. τοῖς μαθηταῖς.

Μύστα τῆς θείας χάριτος, Βαρθολομαίε και Τίτε, σὺν Παύλῳ τῷ θεόφρονι, πρεσβεύσατε τῇ Τριάδι, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου· και ἡμεῖν τοῖς τελοῦσι, τὴν παναγίαν μνήμην σου, και σὲ πόθῳ τιμῶσι, τῶν δυσχερῶν, και πταισμάτων λύσιν και σωτηρίαν, και δοξαν και λαμπρότητα, οὐρανῶν Βασιλείας.

Και νῦν. Θεοτοκίον Μαρία καθαρῶτατον. εἰς τοὺς αἰῶνους ψάλ. τὰ ἐσπείρια προσόμοια φύλ. 920 Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας και ἀπόλυσις.

26. Αὐγούστου. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ἀδριανοῦ και Ναταλίας.

Βοσπέρας ψάλ. 3 τῆς ἡμέρας, και 3 τῶν ἁγίων ἤχος δ'.

Ὡς γενναίον ἐν μάρτυσιν.

Τὴν ὑπέρτιμον ἄθλησιν, τὰ γενναῖα παλαιήματα, τῶν Μαρτύρων ἔνδοξε θεασάμενος, αὐτομολεῖς πρὸς τὰ σκᾶμματα, ἀνδρείῳ φρονήματι, ἀφειδήσας τῆς σαρκὸς, δι' ἀγάπην τὴν ἔνθεον· ὅθεν ἠνυσσας, τοὺς γενναίους ἀγῶνας, ταπεινώσας, τὴν ὄφρῦν τοῦ ἀντιπάλου, Ἀδριανὲ καρτερώτατε.

Ταῖς εἰρηχαῖς συγχλειόμενος, τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος, τοῖς κλοιοῖς αοίδιμε θαυνοόμενος, και τοῖς μοχλοῖς συνθλιβόμενος, σὺν πλείο-

πλείοσι Μάρτυσι, σὺν αὐτοῖς τῶν ἀγαθῶν, οὐρανίων, ἐπέτυχες, ἐπαλείφουσαν, τὴν ὁμόζυγον ἔχων Ναταλίαν, τὴν Θεῶ πεποθημένην Ἀδριανὲ γενναϊότατε,

Τὸν Ἀδῆμ ἡ ὁμόζυγος, Παραδείσου ἐξώρισε, συμβουλίᾳ ὄφρα· Ναταλία δὲ, Ἀδριανὸν πρὸς Παράδεισον, πανσόφως εἰσήγαγεν, ἱεραῖς προλαλιαῖς, νοθετοῦσα διδάσκουσα, τὰ ἐπίπονα, τῆς ἀθλήσεως φέρειν οὐρανίους, ἀντιδόσεις προξενούντα, καὶ αἰωνίζουσαν εὐκλειαν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπᾶριον Οἱ μάρτυρές σου. φύλ. 5.

Τὸ πρῶτὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κς'. μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας· καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες· Ἀδριανὸς καὶ Ναταλία, ἡ γυνὴ αὐτοῦ, ἦσαν ἀπὸ τὴν Νικομήδειαν· ἔζων ἐπὶ Μαξιμιανοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 298· ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἀδριανὸς ἐκήρυξε παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν, Θεὸν, τὴν κεφαλὴν ἀπετήθη, καὶ οὕτως ἀπῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονάς, ἐνθα ὁ χορὸς τῶν δικαίων.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι εἰκοσι τρεῖς μάρτυρες· καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς, ξίφει τελειοῦνται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἀττικὸς καὶ Σισίνιος, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος Ἰβιστίων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀδριανὸς ὁ Ῥωμαῖος, ἀθλήσας, ξίφει τελειοῦται ἐν ἔτει 313.

† Ὁ ὄσιος Ἰωάσαφ, Ἀβενήρ, Βασιλεὺς, καὶ ὁ ὄσιος Τιθὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῆς· ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἐπάλοισι.

27 Αὐγούστου. Τοῦ ὄσιου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

Ἐσπέρας ψάλ. β τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ὄσιου ἤχος πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν Ποιμὴν ὀνομάσωμεν; Μαναστῶν ὑπογραμμὸν, καὶ ἱαμάτων αὐτουργόν· ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς, πάθη μαστίζοντα ψυχῆς· πολίτην, τῶν Ἀγγέλων καὶ συνόμιλον, τῆς ἄνω, Μητροπόλεως οἰκήτορα· τῶν ἀρετῶν ἐνδιαίτημα, τὸν τῆς ἐρήμου κοσμητορα· ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Ποιμὴν προσφθεγξώμεθα; τῆς ἐρήμου πολιστὴν, καὶ ἡσυχίας ἐραστὴν· τῶν παθῶν ἐκμειωτὴν, καὶ Μοναστῶν καθηγητὴν· πλημμύραν, διδαγμάτων Θεοῦ Πνεύματος· φωστῆρα, διακρίσεως ἀκοίμητον· θαυματουργόν ἀληθέστατον, πάθη ποικίλα ἰώμενον· ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Λύχνος διακρίσεως γέγονας, κα-
ταυγάζων τὰς ψυχὰς, τῶν προ-
σιόντων σοι πιστῶς, καὶ τὴν τρί-
τον τῆς ζωῆς, ὑποδεικνύς αὐτοῖς
Σοφέ· διό σε, ἐν αἰνέσει μακαρί-
ζομεν, τελοῦντες τὴν ἀγίαν σου
πανήγυριν. Ποιμὴν Πατέρων τὸ
καύχημα, τῶν ἀσκητῶν ἐγκαλ-
λώπισμα· ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον Ἀ-
πόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Ταῖς
τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Τὸ πρῶτ' Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κζ'. μνήμη τοῦ ἁγίου
Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένους τοῦ Αἰθίοπος.

Οὗτος ὁ ὅσιος ἦτον ἀπὸ τὴν Αἴ-
γυπτον· ἀναχωρήσας δὲ μετὰ τῶν
αὐτοῦ ἀδελφῶν εἰς τὴν ἔρημον,
ἐγένετο μοναχός, ἐνθα ὀσίως καὶ
δικαίως βιώσας, πρὸς Κύριον ἐξε-
δήμησεν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Λι-
βέριος πάπας τῆς Ῥώμης ὁ ὁμο-
λογητῆς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν
ἔτει 337.

† Ὁ ὅσιος Ἐπίσκοπος Κουδρου-
βης τῆς Ἰσπανίας, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται ἐν ἔτει 325.

† Ἡ ἀγία μάρτυς Ἀνθοῦσα
ἡ νέα, ἐν θαλάσῃ τελειοῦται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Φανούριος
ἀθλήσας τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσευχαῖς.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία καὶ ἀπόλυσις.

28. Αὐγούστου. Τοῦ ὀσίου Πα-
τρὸς ἡμῶν Μωϋσέως τοῦ Αἰ-
θίοπος.

Ἐσπέρας ψάλ. 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3
τοῦ ὀσίου ἤχος πλ. δ.

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Μωσῆς ὁ πολυθρύλλητος, κό-
σμου τερπνότητα, λιπῶν ἐμφρό-
νως, πόνους ἀσκήσεως, συντονω-
τάτοις, πάθη ὑπέταξε σαρκός· καὶ
καταβαλὼν τὸν πολυμήχανον, νί-
κης τοὺς στεφάνους ἐχομίσατο·
αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Κύριε πᾶσι
δίδου τὸ μέγα ἔλεος.

Εγκράτειαν ἀσύγκριτον, στάσιν
παννύχιον, ἄγρυπνον ὄμμα, νοῦν
φανταζόμενον, τὸ θεῖον κάλλος,
ἔσχες μακάριε Μωσῆ· ὄθεν ἰαμά-
των χάριν εἴληφας, πάθη θερα-
πεύειν χαλεπώτατα· διό σε δυσω-
ποῦμεν· αἰτίσαι πᾶσι Πάτερ, τὸ
μέγα ἔλεος.

Δαιμόνων πανουργεύματα, καὶ τὰ
τοξεύματα, καὶ τὰς ἐνέδρας, θεῖα
σχεπόμενος, Μωσῆ παλάμη, Πά-
τερ διήλθες ἀβλαβῶς· καὶ τῇ ἀ-
παθείᾳ συμνυνόμενος, πᾶσι τοῖς
ὀσίοις συνηριθμησαι, πρεσβεῶν
δωρηθῆναι, πίστει τοῖς σὲ τιμῶσι
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον Ἀ-
πόστιχα τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Τῆς
ἔρημου πολιτῆς φύλ. 6.

Τὸ πρῶτ' Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ

Τῇ αὐτῇ μὲν κη'. μνήμη τοῦ ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Μ ὁσίου τοῦ Αἰθίοπος.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον ἀπὸ τὴν Ἀ-
ραβίαν, μέλας τὸ χρῶμα· κατ'
ἀρχὰς μὲν διήγαγε βίον ληστρι-
κόν, ἔπειτα εἰς μετάνοιαν ἔλθων,
προσῆλθεν εἰς τινα μονήν, ἐν ἣ γε-
νόμενος μοναχὸς καὶ ὁσίως πολι-
τευσάμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι
μάρτυρες Διομήδης καὶ Λαυρέν-
τιος, τοξευθέντες τελειοῦνται.

† Ὁ δίκαιος Ἐζεκίας ὁ Βασι-
λεὺς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Ἡ ἁγία Ἄννα, ἡ θυγάτηρ
Φανουὴλ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι τριάκοντα τρεῖς
μάρτυρες, οἱ ἐξ Ἡρακλείας, πυρὶ
τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαι, προσβίαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκλουθία τῆς ἡμέρας καὶ
ἀπόλυσις.

Ἡ ΑΠΟΤΟΜΉ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

29. Αὐγούστου. Ἡ ἀποτομὴ
Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Ἄρτια καὶ νηστεία.

Ἐσπέρας μετὰ τὸν προομιανόν,

στιχολογ. τὸ, Μακάριος ἀνὴρ. τὸ ἁ.
ἀντίφων. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα
ἰστώμεν στίχ. 5. καὶ ψάλλ. σιχ. ἰδιόμε-
λα. πλ. 6. δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Γενε-

Γενεθλίων τελουμένων, τοῦ ἀναιδεστάτου Ἡρώδου, τῆς ἀσελγοῦς ὀρχιστρίδος, ἐπληροῦτο ἡ διάθεσις τοῦ ὄρκου· τοῦ γὰρ Προδρόμου ἡ κεφαλὴ ἀποτμηθεῖσα, ὡς ὀψώνιον ἐφέρετο, ἐπὶ πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις ὡ συμποσίου μισητοῦ, ἀνοσιουργήματος, καὶ μαιφονίας πλήρους· ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ωρχήσατο ἡ μαθήτρια, τοῦ παμπονήρου Διαβόλου, καὶ τὴν κεφαλὴν σου Προδρόμε, μισθὸν ἀφείλετο ὡ συμποσίου πλήρους αἱμάτων· εἴθε μὴ ὤμοσας Ἡρώδη ἄνομε, ψεύδους ἔκγονε· εἰ δὲ καὶ ὤμοσας, μὴ εὐώρχησας· κρεῖττον γὰρ ψευδόμενον ζωῆς ἐπιτυχεῖν, καὶ μὴ ἀληθεύσαντα, τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου ἀποτεμεῖν· ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Οὐκ ἔδεισε ὡ Ἡρώδη, τὸν τῆς μοιχείας ἐλεγχόν, δι' ἔρωτα σατανικόν, καὶ οἰστρον θηλυμανίας, θανάτῳ κατακρίναι, οὐκ ἔδει σε τούτου τὴν πάντιμον κάραν, παρανόμῳ γυναικί, δι' ὄρκον ὀρχήσεως, παραδοῦναι σφαλερῶς· ὡ πῶς ἐτόλμησας, τοιοῦτον φόνον τελέσαι; πῶς δὲ οὐ κατεφλέχθη ἡ ἀσελγῆς ὀρχήστρια, ἐν μέσῳ τοῦ συμποσίου, ἐπὶ πίνακος βαστάζουσα ταύτην; ἀλλ' ἡμεῖς τὸν βα-

πτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Πάλιν Ἡρωδιάς μαίνεται, πάλιν ταραττέται· ὡ ὄρχισμα δόλιον, καὶ πότος μετὰ δόλου· ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο· πρεσβείαις Κυρίου, τοῦ σοῦ Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

δόξα. τὸ α. Γενεθλίων τελουμένων. Καὶ νῦν· Τίς μὴ μακαρίσει σε. Εἰσοδος τὸ Προκίμ. Προφητείας Ἡσαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. Παρακαλεῖτε παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ· παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινῶσις αὐτῆς· λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἀμαρτία, ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου, διπλᾶ τὰ ἀμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας. Καὶ ὄψεται πᾶσα σιρῆ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών, ὑψώσον ἐν ἰσχύϊ τὴν φωνὴν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ· ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ἐγὼ ἐπακούσμαι ὑ-

Θεός

Θεός Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλεί-
ψω αὐτούς, ἀλλὰ ἀνοίξω ἐκ τῶν
ὄρέων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ
πεδίων πιγάζ, ποιήσω τὴν ἔρη-
μον εἰς ἔλη, καὶ τὴν διψῶσαν
γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω
ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ νεφέλαι ῥα-
νάτωσαν δικαιοσύνην· ἀνατελιέτω
ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ
δικαιοσύνη ἀνατελιέτω ἅμα. Φω-
νήν εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε ἕως
ἑσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκουστὸν
γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ὅτι ἐρ-
ρύσατο Κύριος τὸν δούλον αὐτοῦ
Ἰακώβ. Καὶ ἐὰν διψήσωσι δι' ἐ-
ρήμων, ἄξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέ-
τρας. Εὐφρανθήτι στεῖρα ἡ οὐ-
τίκτουσα, ῥήξον καὶ βόησον ἡ οὐκ
ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα
τῆς ἐρήμου μάλλον, ἢ τῆς ἐχού-
σης τὸν ἄνδρα.

Προφητείας Μαλαχίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος Παντοκρά-
τωρ, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστελῶ τὸν
Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου,
ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμ-
προσθέν σου. Καὶ ἤξει εἰς τὸν ναὸν
αὐτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε.
Καὶ τίς ὑπεμενεῖ ἢ ἔραν εἰσόδου
αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστίζεται ἐν τῇ
ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; διότι αὐτὸς εἰπο-
ρεύεται, ὡς πῦρ ἐν χωνευτηρίῳ,
καὶ ὡς πόα πλυνόντων. Καὶ κα-
θειεταὶ χωνεύων, καὶ καθριζὼν
ὡς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον.
Καὶ προσελεύσεται πρὸς ὑμᾶς ἐν
κρίσει, καὶ ἔσται μάρτυς ταχύς

ἐπὶ τοὺς πονηροὺς, καὶ ἐπὶ τὰς
μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύον-
τας τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐπὶ ψευδῇ,
καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους αὐτὸν,
λέγει Κύριος Παντοκράτωρ. Διότι
ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ
ἐλλοίωμαι. Καὶ ὑμεῖς υἱοὶ Ἰακώβ
ἐξεκλίνατε νόμιμα, καὶ οὐκ ἐφυ-
λάξατε· διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε
πρὸς με, καὶ ἐπιστραφήσομαι
πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος Παν-
τοκράτωρ. Καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς,
πάντα τὰ ἔθνη. Καὶ γνώσεσθε
ὅτι ἐγὼ Κύριος, ἐπιβλέπων ἀνὰ
μέσον δικαίου, καὶ ἀνὰ μέσον
ἀνόμου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἢ ἐγὼ
ποιῶ εἰς περιποίησιν τῶν ἀγαπών-
των με. Ἐπίγινωτε οὖν, καὶ μνή-
σθητε τοῦ Νόμου Μωσῆ τοῦ δού-
λου μου, καθότι ἐνετειλάμην αὐτῷ
ἐν Χωρὴβ, πρὸς πάντα τὸν Ἰσρα-
ὴλ προστάγματα καὶ δικαιώματα·
Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ἠ-
λίαν τὸν Θεσβίτην, πρὶν ἢ ἔλθειν
τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην
καὶ ἐπιφανῆ, ὃς ἀποκαταστήσει
καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱὸν, καὶ
καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλη-
σίον αὐτοῦ· μὴ ἐλθὼν πατάξει
τὴν γῆν ἄρδην, λέγει Κύριος
Παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος
Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι,
ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Κατακρινεῖ
δίκαιος ἀποθανῶν τοὺς ζῶντας ἀ-
σεβεῖς. Ὀφονται γὰρ τελευτῆν
δικαίου, καὶ οὐ μὴ συνήσουςι τί

ἔβου-

ἐβουλεύσαντο περὶ αὐτοῦ, ὅτι ῥή-
ξει Κύριος τοὺς ἀσεβεῖς, ἀφώνους
πρηνεῖς, καὶ σαλεύσει αὐτοὺς ἐκ
θεμελίων, καὶ ἕως ἐσχάτου χει-
ρωθήσονται ἐν ὀδύνῃ, καὶ ἡ μνή-
μη αὐτῶν ἀπολείπεται. Ἐλεύσονται
γὰρ ἐν συλλογισμῶ ἀμαρτημά-
των αὐτῶν δειλοὶ, καὶ ἐλέγξει
αὐτοὺς ἐξ ἐναντίας τὰ ἀνομήματα
αὐτῶν. Τότε στήσεται ἐν παρ-
ρησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος κατὰ πρό-
σωπον τῶν θλιψάντων αὐτὸν, καὶ
τῶν ἀθετούντων τοὺς πόνους αὐ-
τοῦ. Ἰδόντες αὐτὸν, ταραχθήσον-
ται φόβῳ δεινῷ, καὶ ἐκστήσονται
ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας
αὐτοῦ. Ἐροῦσι γὰρ ἐν ἑαυτοῖς με-
τανοοῦντες, καὶ διὰ στενοχωρίαν
στεναξοῦσι καὶ ἐροῦσιν. Οὗτος ἦν
ὃν ἐσχομέν ποτε εἰς γέλωτα, καὶ
εἰς παραβολὴν ὀνειδισμοῦ οἱ ἄ-
φρονες; τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισά-
μεθα μανίαν, καὶ τὴν τελευταίην
αὐτοῦ ἄτιμον· πῶς δὲ κατελογί-
σθη ἐν υἱοῖς Θεοῦ, καὶ ἐν ἁγίοις
ὁ κληρὸς αὐτοῦ ἐστίν; Ἄρα ἐ-
πλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας
καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς οὐκ
ἐπέλαμψεν ἡμῖν, καὶ ὁ Ἥλιος οὐκ
ἀνέτειλεν ἡμῖν. Ἀνομίας ἐπλήσθη-
μεν τρίβου καὶ ἀπωλείας, καὶ ὠ-
δεύσαν τρίβους ἀβάτους· τὴν δὲ
ὁδὸν Κυρίου οὐκ ἔγνωμεν.

Εἰς τὴν Λιτὴν ἰδιόμελ. ἤχος α΄.

Τί σε καλέσωμεν Προφήτα;
Ἄγγελον, Ἀπόστολον, ἢ μάρ-
τυρα; Ἄγγελον, ὅτι ὡς ἀσώμα-
τος διήξας. Ἀπόστολον, ὅτι ἐμα-

θήτευσας τὰ ἔθνη· Μάρτυρα· δὲ,
ὅτι σοῦ ἡ κεφαλὴ ὑπὲρ Χριστοῦ
ἐτμήθη· αὐτὸν ἰκέτετε ἐλεηθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς ἀποτμηθείσης κεφαλῆς τοῦ
Προδρόμου, τὰ μνημόσυνα τελέ-
σωμεν· ποτὲ μὲν ἐπὶ πίνακι, ἐκ-
βλυζούσης αἷματα, νυνὶ δὲ τοῖς
πέρασι προχεούσης ἰάματα.

Δοῦα ἤχος πλ. α΄.

Τῆς ἀνέμου πράξεως, τοὺς ἐλέγ-
χους ἐκφυγεῖν ὁ Ἡρώδης βουλη-
θεὶς, τὴν κεφαλὴν σου Πρόδρομε,
παρὰ νόμῳ γυναικί. παρεδίδου σφα-
λερῶς· οὐ γὰρ ἐπέγνω ὁ δειλαιὸς
στηλιτεύων ἑαυτὸν, ἐπὶ δίσκου πε-
ριφέρων αὐτήν· ἀλλ' ὡς ἀγνείας
πρακτικὸς Διδάσκαλος, καὶ μετα-
νοίας ὁδηγὸς σωτήριος, πρέσβευε
Βαπτιστὰ τῷ Χριστῷ ἐκ τῶν παθῶν
τῆς ἀτιμίας λυτρώσασθαι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε.

Εἰς τὸν 5' ἄ. σιχηρὰ ἰδιόμελ. ἤχ. β΄.

Τῆς μετανοίας ὁ Κήρυξ, Ἰωάννη
Βαπτιστὰ, ἐκτιμηθεὶς σου τὴν κά-
ραν, τὴν γῆν ἡγίασας, ὅτι τὸν Νό-
μον τοῦ Θεοῦ, τοῖς πιστοῖς ἐτρά-
νωσας, καὶ παρανομίαν ἐξηφάνι-
σας· ὡς παρεστηκὼς τῷ Θρόνῳ
τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως Χριστοῦ,
αὐτὸν ἰκέτετε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοιτᾷ ἀνθήσει.

Διὰ τὸν νόμον Κυρίου, τὴν κεφα-
λὴν ἀπετμήθης ὦ Πανάγιε Ἰωάν-
νη.

νη ἤλεγξας βασιλέα δυσσεβῆ παρ-
ρανομήσαντα, παρβήσια ἀμέμπτω
διὸ θαυμάζουσα σε στρατιαὶ τῶν
Ἀγγέλων, δοξάζουσι σε χοροὶ τῶν
Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων· τιμω-
μέν σου καὶ ἡμεῖς τὴν ἐτήσιον
μνήμην πανένδοξε, δοξάζοντες τὴν
Ἁγίαν Τριάδα, τὴν σὲ στεφανώ-
σασαν, Πρόδρομε μακάριε.

Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος.

Ο ἐκ Προφήτου Προφήτης, καὶ
μείζων Προφητῶν γενόμενος, ἐκ
κοιλίας Μητρὸς ὁ ἡγιασμένος, εἰς
ὑπουργίαν Κυρίου, σήμερον ὑπ' ἀ-
νόμου βασιλέως τὴν κάραν ἀπε-
μήθη, καὶ τὴν ἀσέμνωσ ὄρχησα-
μένην κόρην, τρανῶς καὶ πρὸ τῆς
ἐκτομῆς, καὶ τῶν τὴν ἐκτομὴν διε-
λέγξας, ἤσχυνε τῆς ἀμαρτίας τὴν
φάλαγγα, καὶ διὰ τοῦτο βοῶμεν,
Βαπτιστὰ Ἰωάννη, ὡς ἔχων παρ-
βήσιαν, ἐκτενῶς ἰκέτευσ ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἡχ. πλ. δ'.

Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, σὺ βα-
σιλεῖς ἤλεγξας, παρρανομίαν μὴ
ἐργάζεσθαι· διὸ παίγιον ἀνέμου
γυναικός, ἔπεισε τὸν Ἡρώδη, ἀ-
ποτεμῆν σου τὴν κεφαλὴν· καὶ
διὰ τοῦτο ἀπὸ Ἀνατολῶν Ἡλίου
μέχρι Δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομά
σου· παρβήσιαν ἔχων πρὸς Κύριον,
ἰκέτευσ τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Καὶ νῦν· Ἀνύμφευτε Παρθένη. Ἀπο-
λυτικά. ἡχ. ε'. Μνήμη δικαίου. Εἰς τὸν

Ὁρθρον μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν, ΚΑΘ.
πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν μεσίτην συμφώνως Νόμου
καὶ χάριτος, οἱ πιστοὶ συνελθόντες
ἀνευφημήσωμεν, ὅτι μετάνοιαν ἡ-
μῖν προεκήρυξε, καὶ Ἡρώδη ἐμ-
φανῶς, στηλιτεύσας εὐθαρσῶς,
τὴν κάραν αὐτοῦ ἐτήθη, καὶ ἄρτι-
ζῶν μετ' Ἀγγέλων, Χριστῷ πρε-
θεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς Συλ-
λήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος Τόκος ὁ
τῆς λοχείας σου, ἐν σοὶ ἐγνώρι-
σται Ἀγνή Ἀειπάρθενη· κατα-
πλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ
τὸν λογισμὸν ἡ δόξα σου Θεοτόκε,
τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σω-
τηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν ε'. στιχολο. ΚΑΘ. πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ἐκ μήτρας Προφήτην ἀνα-
δειχθέντα ἡμῖν, καὶ ἐκ στεῖρας
Φωστῆρα τῆ Οἰκουμένη φαιδρῶς,
προελθόντα ἐν ὠδαῖ· ἀναμνησώ-
μεν, τοῦ Χριστοῦ τὸν Βαπτιστὴν,
καὶ νικηφόρον Ἀθλητὴν, τὸν Πρό-
δρομον Ἰωάννην· πρεσθεύει γὰρ
τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ἴμοιον.

Τὴν ταχειάν σου σκέπην καὶ τὴν
βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ
τὸν

τὸν δούλον σου· καὶ τὰ κύματα Ἄγνη καταπράνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισ. ἤχ. πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκ τῆς στείρας ἐκλάμψας ψήφω Θεοῦ, καὶ δεσμὰ διαβρῆξας γλώσσης Πατρός, ἔδειξας τὸν Ἥλιον, ἕωσφόρον αὐγάζοντα, καὶ λαοὺς ἐν ἐρήμῳ, τὸν Κτίστην ἐκήρυξας, τὸν Ἄμνὸν τὸν αἶφροντα, τοῦ Κόσμου τὰ πταίσματα· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, βασιλέα ἐλέγξας, τὴν ἔνδοξον Κάραν σου, ἀπετμήθης αἰοῖδιμε, Ἰωάννη πανεύφημε, πρόσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφρῃσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον. Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφ. τοῦ δ'. ἤχου, Προκείμε. ἤχ. δ'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου. Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαίου. Τῷ κατῷ ἐκείνῳ ἤκουσαν Ἡρώδης ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ ἰδιόμ. πλ. β'. Γενεθλίων τελουμένων. Ζῆτει εἰς τὸν ἑσπερινόν. Λίγομεν δὲ μόνον τοὺς δύο Κανόνας τοῦ ἁγίου εἰς στίχ. ιβ'. Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ῥδὴ Α'. πλ. δ'. Ἰγρὰν διυδεύσας.

Τὸν ἀπὸ νηαῦος στεριωτικῆς, (ΤΟΜΟΣ Β'.)

φανέντα Προφήτην, τοῦ ἐκ μήτρας παρθενικῆς, κυοφορηθέντος ἀπερβήτως, τὸν ἱερόν ἀνυμνήσωμεν Προδρόμον.

Τοὺς ὄρους τῆς φύσεως ὑπερβὰς, τῆς δικαιοσύνης, συνετήρησας τοὺς θεσμοὺς, παράνομον μίξιν διελέγχων, μὴ δεδοικῶς βασιλέων θρασυτητα.

Τοῦ Νόμου τῷ γάλακτι ἐτραφεῖς, τὴν νομοθεσίαν, συναφείας τῆς νομικῆς, ὡς Νόμου σφραγίς ἐπισφραγίζων, ἀντεκατέστης πρὸς μῦσος ἀκόλαστον.

Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆτερ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὡσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Ἐτερος ἤχ. ὁ αὐτός.

Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας.

Τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, μαρτυρηθέντα ὑπὸ Χριστοῦ, ὡς Προδρόμον καὶ φίλον αὐτοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν.

Τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, καὶ τῶν Ἀγγέλων σύσκηνον, τὸ καύχημα τοῦ νέου λαοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν.

Επὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Προδρόμου, Ἀγγελικῶς χορευσωμεν, καὶ τῷ Χριστῷ βοησωμεν, Αὐτοῦ ταῖς

ⲙⲟⲩⲁ ⲛⲁⲓⲓⲁ

ἰκεσίαις Χριστὲ, εἰρήνευσον τὸν
Κόσμον σου.

Θεοτοκίον.

Διὰ παντὸς Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ
ἰκέτευσ, ἀρρήτῳ λόγῳ σαρκωθέντα
Θεόν, πάσης περιστάσεως, λυ-
τρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Καταβασ. Σ:αυρὸν χαραξαι.

Ὡδή Γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Ασεμνον ἀναίδειαν, τῷ μεθυσμῷ
πλησθὲν κόριον, δός μοι φησί,
κάραν Ἰωάννου, τῷ Ἡρώδῃ ἀνέ-
κραξε.

Ηπαῖς ἐξωρχήσατο, καὶ ὡς πα-
ράνομον τέρψασα. τὸν Ἡρώδην,
πρὸς φόνον ἀνθέλκει, τοῦ Προ-
δρόμου καὶ κήρυκος.

Ωσὴς ἀθλιότητος, Ἡρώδῃ ἄφρον
καὶ ἄνομε, ποῖα τόλμη, κόρης ἀ-
σελγούσης, φόνον ἀδικὸν ἐπρα-
ξας ;.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις
σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς, ἀ-
ποκρουομένη, τῶν δεινῶν περι-
στάσεων.

Ἄλλοι. Οὐράνιας ἀψίδος.

Παλαιὰς ὡς μεσίτης, καὶ τῆς
Καινῆς Πρόδρομος, εὐαγγελικῶν
κηρυγμάτων, σὺ προϊστάμενος,
μίξιν παράνομον, τυραννικὴν διε-
λέγξας, εὐκλεῶς τὸν θάνατον χαι-
ρων διήνυσας.

Εκ μητρὸς παρανόμου, προβιβα-
σθὲν κόριον, ἐκβεβαχχυμένον τῇ
μέθῃ, Ἡρώδῃ ἔφησε, Δὸς ἐπὶ πί-
νακι, τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου, τῇ μη-
τρὶ χαρίσασθαι δῶρον ποθοῦμενον.

Τοὺς ἐλέγχους μὴ φέρων, ὁ ἀ-
ναιδὴς Τύραννος, τῆς θεοφρουρή-
του σου γλώττης, ἔνδοξε Πρό-
δρομε, κόρη προδίδωσι, θυμεικῶν
ὀρχισμάτων, τὴν σεπτὴν σου ἔπα-
θλον κάραν ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ενοικήσας Παρθένω, σωματικῶς
Κύριε, ὠφθῆς τοῖς ἀνθρώποις, ὡς
ἔπρεπε θεαθῆναί σε· ἦν καὶ ἀνέ-
δειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ
πιστῶν βοήθειαν μόνε φιλόνηρωπε.

Κάθισμα ἤχος α'.

Τὸν τάρον σου Σωτήρ.

Τὸν Πρόδρομον Χριστοῦ, Βαπτι-
στὴν καὶ Προφήτην, τιμήσωμεν
πιστοὶ, καθαρῶ συνειδότε, ὡς ἔν-
δοξον Κήρυκα, μετανοίας Διδά-
σκαλον, καὶ ὡς Μάρτυρα, πανα-
ληθῆ τοῦ Σωτῆρος· τὴν γὰρ ἀ-
νοϊαν, τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας,
τὴν κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα. Ἐτερον ἤχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Σω-
τῆρος Βαπτιστῆς, καὶ εὐφραίνει
νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν,
τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα καὶ

Προ-

Προφητῶν ἡ σφραγίς. ὅθεν τοῦ Χριστοῦ, ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδῆς τῆς παρουσίας αὐτοῦ· πνευματικοῖς οὖν ἄσμασι, συμφώνως τῷ Ἰωάννῃ βοήσωμεν. Προφῆτα Κήρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἄγνη, πάντες Ἄγγελων οἱ χοροί, τὸ Μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτὸν, πῶς ὁ τὰ πάντα συνέγων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτός, ταῖς σαῖς συνεχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται τύμπασαν ὁ τρόφων, πνοὴν ἀπάτῳ χρηστότητι· καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Ἦδη Δ'. Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε.

Οὐκ ἐνεγῶν, τὸ τῶν ἐλέγχων ἀπότομον, ὁ τοῦ Νόμου, ταῖς ποιναῖς ὑπεύθυνος, οὐ παρρησίαν θεοσεβῆ, καὶ ταῖς ἀσελγείαις, τῶν ἡδονῶν συμφορῶμενος, δεσμήσας· συνετήρει, τὸν ἀδλως τοῖς ἄνω, πρὸ τοῦ τέλους χοροῖς συναπτόμενον.

Ψυχοβλαβῆ, μέθην καὶ οἶστρον ἀκόλαστον, ἐκνοσήσας, ἐκδοτος ὁ δεῖλαιος, τοῖς χορικοῖς κρότοις τῶν ποδῶν, ἀποδεδειγμένος, φωνεὺς Προφήτου γεγένηται· συνέλαβε γὰρ μέθην, ἀσωτίας μητέρα, καὶ δεινὴν ἀνομίαν ἀπέτεχε.

Οντως· ἐν σοί, σὺ διεψεύσθη ἡ θεία φωνή· τῶν Προφητῶν, σὺ γὰρ περισσότερος, ὡς Προφητείας ἀζιωθεῖς, ἐξ αὐτῆς νηδύος, ἐν ἀτελεῖ τῷ τοῦ σώματος, καὶ τὸν προφητευθέντα, ὑπὸ σοῦ Θεοῦ Λόγον, καὶ ἰδὼν καὶ βαπτίσας ἐν σώματι.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν τείχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώξεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον Ἄγνην σε γινώσκοντας.

Ἄλλος. Βῆ ἄρους κατασκίου.

Οὐκ ἔφερε τοὺς σοὺς, ἐλέγχους ὁ Ἠρώδης, θεράπων τοῦ Χριστοῦ, παμμάκαρ Ἰωάννη· ὅθεν ὀπλίξει τὸν ἀδικον πρὸς σὲ φόνον, οὐκ αἰδεσθεῖς σου τὸ σεβάσιμον.

Οἷσρω καὶ τῇ μέθῃ, ὁμοῦ βεβαχχυμένος, ὁ ἀδικος Βασιλεὺς, σὲ παμμάκαρ παρανόμως, θανατηφόρῳ ἀπάγει ψήφῳ Προφῆτα, οὐκ αἰδεσθεῖς σου τὸ σεβάσιμον.

Τῆς κόρης ὁ δεινός, ἀπαχθεῖς τοῖς λόγοις δυσσεβῆς, τῇ μοιχαλίδι δῶρον, τὴν κεφαλὴν σου Προφῆτα, ὄντως παρέχει· ἀφ' ἧς πηγάζεις χάριν πᾶσιν ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῖν Ἀγία Θεοτόκε.

κε, χαῖρε ἡ χαρὰν κηύσασα τῷ Κόσμῳ. Χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων, εὐλογημένη Θεοτόκε Ἀγνή.

Ῥδὴ Ε'. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Μητρικαῖς ὑποθήκαις, ἄθλον τῆς ὀρχήσεως τῆς κακοδαίμονος, τῆς ὠμῆς Λαϊνῆς, ὁ ὠμότερος σκύμνος ἠτήσατο· ἦν καὶ θῆρες πάντες, ἐν ἐρημίαις ἠύλαβούντο, κεφαλὴν τοῦ Προδρόμου καὶ Κήρυκος.

Ω τῶν σῶν ἀνεφίκτων, καὶ ἀκατάληπτων κριμάτων φιλάνθρωπε! ὅτι τοῦ ἐκ μήτρας, πεφνηότος δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, καὶ συναυξηθέντος, τῇ σωφροσύνῃ καὶ ἀγνείᾳ, ἀσελγῆς κατωρχήσατο κόριον.

Προσφιλὲς καὶ οἰκεῖον. τῷ τὴν συζυγίαν τὴν ἄσπεμον στέργοντι, γενεσίῳ πότοις, καὶ Προφήτου συνάψαι ἀναρῆσιν, καὶ κρατῆρα πλήρη, Προφητικῶν τοῖς φιληδόνοις, καὶ ἀγίων αἱμάτων κεράσασθαι.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱὸν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμόν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ἄλλος. Ὁρβρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ορχήσεως ἐδίδοτο μίσθωμα, τῆς

ἀπάτης, τῇ κόρῃ ἐν πίνακι, Προδρόμου κάρα· ὦ ἄνοια!

Τῷ λύθρῳ σταζομένης τῆς Κάρας σου, Θεοκῆρυξ, μοιχαλῆς ἐτέραπετο, φρονούσα μέγα, ὦ ἄνοια!

Σιγὴν σου μὲν τὴν γλωτταν ὑπελαβεν ὁ Ἡρώδης· ἡ δὲ καὶ σιγήσασσι, πλέον ἐλέγχει πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε, σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ Κόσμῳ ἐκύησας.

Ῥδὴ Ϛ'. Ἰλιθθητί μου Σωτῆρ.

Τοῦ Νόμου τῶν ἐντολῶν, προκινδυνεύων μακάριε, ἐλέγχοις παιδαγωγεῖς, τὸν παρανομήσαντα· οὐ γὰρ ἔφυς κάλαμος, δυσμενῶν πνευμάτων, ῥιπιζόμενος προσπνεύσει.

Τῷ λύθρῳ τῷ τῆς σφαγῆς, ἡ κεφαλὴ σταζομένη σου, ἠνέχθη τῶν πορνικῶν, ἀγώνων εἰς μίσθωμα, Ἡρώδην ἐλέγχουσα, καὶ μετὰ τὸ τέλος, ὡς τὴν φύσιν συνθολώσαντα.

Ερήμους περιπολῶν, θριξὶ καμήλου σκεπόμενος, τὰς μὲν ὡς φωτολαμπῆς, κατώκεις ἀνάκτορον, τὰς δὲ ὡς βασιλείον, περιφέρων κόσμον, τῶν παθῶν κατεδασίλευσας.

Θεοτοκίον.

Ρυσθειήμεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων

σμάτων ταῖς ἰκεσίαις σου, Θεογεν-
νήτορ Ἀγνή, καὶ τύχοιμεν Πά-
ναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ
ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος
Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλος. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Επήγασας τῷ πλήθει τῶν πι-
στῶν, Ἰωάννη ἔνδοξε, θεῖα διδάγ-
ματα, τὸν Ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ
καταγγείλας ἡμῖν.

Σεμνότητος καὶ βίου ἀκριβοῦς,
ἀψευδὲς ὑπόειγμα, μέμνησο Πρό-
δρομε, τῶν ὑμνούντων σε Χριστῷ
παριστάμενος.

Πρεσβείαις σου Προφῆτα τοῦ
Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε,
Κόσμον εἰρήνευσον, διασώζων ἐκ
κινδύων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐν γαστρὶ,
τὸν Λόγον κυήσασα, ρῦσαι δεό-
μεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχ. πλ. αἰ

Η τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος ἀπο-
τομῆ, οἰκονομία γέγονέ τις θεϊ-
κῆ, ἵνα καὶ τοῖς ἐν αἴθῃ κηρύξη
τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν· θρηνεῖτω
οὖν Ἡρωδιάς, ἄνομον φόνον αἰ-
τήσασα· οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ
Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν,
ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κθ'. Ἡ ἀποτομὴ
τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου ἐνδόξου
Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου.

Στίχ. Τέμνει κεφαλὴν χεὶρ μαιφό-
νος ξίφει. Τοῦ χεῖρα θέντος εἰς κεφα-
φαλὴν Κυρίου. Εἰκαδὶ ἀμφ' ἐνάτη
Προδρόμου τάμεν αὐχένα χαλκός.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις.

Ωδὴ Ζ'. Θεοῦ ευκατάβασιν.

Ακόλαστον ὄρεξιν, δεινὴν τε
μέθην καθοπλισάμενος, προσβα-
λὼν κατεβράγης, πρὸς ἐγκρα-
τείας πύργον ἀκλόνητον, καὶ σώ-
φροσύνης πρὸς πόλιν ἀπόρθητον,
τὸν τοῦ Χριστοῦ Βαπτιστὴν Ἡ-
ρώδη ἄνομε.

Οὐκ ἔφριξε Πρόδρομε, οὐ συνε-
στάλη οὐ κατενάρχησεν, ἡ μεμα-
θητευμένη, τῷ διαβόλῳ τὴν σὴν
προσφέρουσα, τιμίαν κάραν ἀναι-
δῶς ἐν πίνακι, προβιβασμοῖς μη-
τρηκοῖς ἐκμοχλευθεῖσα τὸν νοῦν.

Ως λύχνος προέλαμψας, προα-
πεστάτης δὲ ὡσπερ Ἄγγελος, ὡς
Προφήτης κηρύτεις, Ἀμνὸν Θεοῦ
τὸν φανέντα Χριστὸν· ὡς μάρτυς
ξίφει κεφαλὴν ἐκτέμνησαι, προ-
καταγγέλλων αὐτὸν, καὶ τοῖς ἐν
αἴθῃ νεκροῖς.

Θεοτοκίον.

Ρυσθέντες τῷ τόκῳ σου, τῆς κα-
ταδίκης τοῦ πάλαι πτώματος, τὴν
φενεῖσαν αἰτίαν, ἐλευθερίας σε
Μητροπάρθενε, σὺν τῷ Υἱῷ σου

τῷ

τῷ δόντι ἀντίλυτρον, ὑπὲρ ἡμῶν
ἑαυτὸν ἀεὶ δοξάζομεν.

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων ἐν κρήνῳ

Δούλος Δεσπότης παρουσίαν,
ἑωσφόρος τε Ἥλιον προμηνύων,
Ἰωάννης εἰς ἄδου, ἀνέδραμε κραυ-
γάζων· Εὐλόγητός εἰ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω τῆς Ἡρώδου ἀφροσύνης, τὸν
ἰσαγγελοῦ ἐν σώματι ἀλύω, τῷ
ἀσέμνῳ γυναίῳ ὡς παίγνιον δω-
ρεῖται· Εὐλόγητός εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δέξαι με ἅγιε ἄγιων, λιτανεύον-
τα ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τῷ Δε-
σπότη ἁγῷ, ὁ Πρόδρομος κραυ-
γάζων· Εὐλόγητός εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ειστήσας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν
Ἀθάνατον Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα,
καὶ τεκοῦσα ἀγνή, ᾧ πάντες με-
λωδοῦμεν· Εὐλόγητός εἰ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ. Ἐπταπλασίω· κείμενον.

Ο προδραμῶν τοῦ τόκου σου,
τοῦ θείου παθήματος, ἐν τοῖς κα-
τωτάτοις, διὰ ξίφους γίνεται, Προ-
φήτης καὶ Ἄγγελος, καὶ τῆς ἐκεῖ
εἰσόδου σου, ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου,
Ἰωάννης κραυγάζων· Νεκροὶ τὸν
Ζωοδότην, καὶ τυφλοὶ τὸν φω-
σφόρον, αἰχμάλωτοι τὸν ῥύστην,
Χριστὸν ὑπερυψοῦτε.

Παρθενικῆς γεννήσεως, προσ-
δραμῶν ἐκ στειρώσεως, νῦν τῆς
ἐκουσίου τοῦ τὰ πάντα κτίσαντος,
ὑπὲρξας σταυρώσεως, προσδευ-
τῆς ἐκτμήσεως, τῆς κεφαλικῆς
τοῖς ἐν τῷ ἄδῃ κραυγάζων· Νε-
κροὶ τὸν Ζωοδότην, τυφλοὶ τὸν
φωτοδότην, αἰχμάλωτοι τὸν ῥύ-
στην, Χριστὸν ὑπερυψοῦτε.

Τῆς κεφαλῆς τοῦ σώματος, ἐκ-
τμηθείσης σου Πρόδρομε. ἢ τῆς
αἰῆς σαρκὸς ψυχῆ ἡγεμονεύουσα,
ἐκ ταύτης διήρητο· ἀλλ' ἡ Θεότης
δὲ τῆς σαρκὸς τοῦ Ἐμμανουὴλ
οὐ διήρηθη ἐντεῦθεν, ὅσοῦν οὐ
συνετριβή, τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπό-
του· διὰ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε Δέσποινα, τῆς ψυχῆς
μου τὰ τραύματα, καὶ τὰς ὤτει-
λὰς τῆ συμπαθεῖ πρεσβεία σου,
Παρθένε ἐξάλειψον, καὶ πεπτωκό-
τα ἔγειρον, σῶσόν με Πανάμω-
με, τὸν ἄσωτον σῶσον· σὺ γάρ
μου εἰ προστάτις, καὶ ἀντίληψις
μόνη, ἀγνή εὐλογημένη, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Βίρμός ὁ αὐτός.

Παρανομῶν ὁ Τύραννος, Ἡρώ-
δης ὁ ἀλάστωρ ποτὲ, καὶ εἰς εὐω-
χίαν, γενεσίων παρατραπείς, τὴν
παῖδα ὀρχήσασθαι, παρασκευάζει
ὄρκοις αὐτὴν, πείσας πᾶσαν αἰ-
τησιν αὐτῆς ἐκπληρῶσαι· ἡ δὲ
ἐκχιβασθεῖσα, διδαχαῖς ταῖς μη-

τρῶσις

τρώοις, ἐν πίνακι αἰτεῖσαι, τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου.

Μιαφονίας ἔγκλημα, ἑαυτῷ κληρωσάμενος, κόλασιν ἀπέραντον, Ἡρώδης ἄθλιος, ὁ ἀναξ εἰσπράττεται, παρανομήσας ἄθεσμα· ἔδесμα γὰρ ὡσπερ, τῇ τραπέζῃ προσάγει, τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου, ἀπελέγχουσαν τοῦτον, σὺν τῇ Ἡρωδιάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο φαινὸς Ἀπόστολος, τοῦ Κυρίου καὶ Πρόδρομος, μάκαρ Ἰωάννη, Προφητῶν ὁ πρόκριτος, λιταῖς σου περισώζε, τοὺς ἐκτελοῦντας πόθῳ σου, μνήμην τὴν φαιδρὰν, καὶ φωτοφόρον βοῶντας· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγιωτέρα πέφυκας, τῶν Ἀγγέλων κυήσασα, κόρη παναγία, τὸν ἅγιος ἅγιον, δι' οἶκτον γενόμενον· ὅπερ ἐσμὲν ἀφύρτως βροτοί, σῶσαι τοὺς αὐτῶ, ἀναβοῶντας ἀπαύστως, Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ' ἡ Θ'. Ἐρριξε παιδε:

Ερριξε φάλαγξ πονηρὰ, καὶ ὁ ταύτης πρωτοστάτης διάβολος, τὴν Θεολόγον σου, Προφήτα γλῶσσαν Χριστὸν κηρύττουσαν, καὶ διὰ κόρης ἀσελγούς, Ἡρώδην

ἀνέπεισε· καρατομήσαί σε. ἀλλ' ἡμεῖς σε οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Φάραγξ μὲν φύσις ταπεινὴ, ἀνυψώθη καὶ βουνὸς τεταπεινῶνται, ἡ τοῦ θανάτου ὄφρυς· φωνὴ βοῶντος γὰρ ἀνακέκραγεν, ἐν τοῖς ἐρήμοις τοῦ φωτός, τοῦ ἄδου σηνώμασι· Τὰς πύλας ἄρατε· Βασιλεὺς γὰρ δυνατὸς εἰσελεύσεται.

Φρίττουσι πάθη τῶν βροτῶν, καὶ τῷ φόβῳ δραπετεύουσι δαίμονες, τὴν ἐπισκίασιν, τῆς ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσης χάριτος· ἀλλ' ἀμφοτέρων πειρασμῶν, τὴν πόιμνην σου φύλαττε, Κυρίου Πρόδρομε, τὴν ἐν πίστει σε αἰεὶ μεγαλύνουσαν.

Θεοτοκίον.

Εντεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε Υἱὲ Θεομήτορος, Ἰσραηλίτην λαὸν, καθυποτάσσων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς, τῷ ὀρθοδόξῳ βασιλεῖ νίκας χαριζόμενος, κατὰ βαρβάρων ἐχθρῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε Λόγε Θεοῦ.

Ἄλλοι. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ

Φωνὴ βοῶντος ἔφους ὁ Βαπτιστά· ἐκ Προφήτου Προφήτης γὰρ ἔλαμψας, ἐν τῇ ἐρήμῳ μετανοεῖτε πᾶσι βοῶν, καὶ τὸν Ἡρώδην ἠλεγξας, πρᾶττοντα ἀσέμνως τὰ ἀσελγῆ· διὸ καὶ τοῖς ἐν ἄδῃ, προέδραμες κηρύττων, τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Μητρὸς Ἡρωδιάδος ἐκθιβασθῆν, ἀναί-

ἀναδέεσταν κόριον ἤτησε, τοῦ Βαπτιστοῦ, κάραν ἐκτιμηθῆναι τὴν ἱεράν· τότε Ἡρώδης τάχιστα, ἔδεσμα καθάπερ παρατεθέν, προστάττει ἐν τρυβλίῳ, δοθεῖναι ὡς περ δῶρον, τούτου ἐλέγχουσαν τὴν ἄνοιαν.

Ως Μάρτυς καὶ Προφήτης καὶ Βαπτιστής, ὡς φωνή τε καὶ λύχνος καὶ Ἄγγελος, ὑπὸ Θεοῦ, μείζων Προφητῶν τε μαρτυρηθεὶς, δυσώπησον τὸν Κύριον, ῥύσασθαι παντοίων ἐκ πειρασμῶν, καὶ ἐλάθης ἐναντίας, τοὺς πόθῳ ἐκτελοῦντας, σοῦ τὴν φωσφόρον μνήμην Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Ωράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατήρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός, ὃν νῦν καὶ τῶν σωματίων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποστειλ. Τῶν μαθητῶν

Τὸν ἐν Προφήταις μείζονα γνωρισθέντα, καὶ Ἀποστόλων πρόκριτον γεγονότα, ὕμνοις ἐγκωμίων στεφανώσωμεν, τὸν Πρόδρομον τῆς Χάριτος· τὴν κεφαλὴν γὰρ ἐτμήθη, διὰ τὸν Νόμον Κυρίου.

Ἐτερον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ο ἀσελγῆς Ἡρώδης, τὸν τῆς ἀγνείας φυτουργόν, σὲ Βαπτιστὰ

τοῦ Σωτῆρος, κατατομήσας δολερῶς, σοῦ τοὺς ἐλέγχους τῆς γλώττης, τεμεῖν οὐκ ἴσχυσεν ὄλωσ.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Η τὴν ἀράν τοῦ Κόσμου, τῷ θεῷ τόκῳ σου Σεμνῇ, ἐξαφανίσασα Ποίμνῃ σὲ λιτανεύουσαν πιστῶς, ἀπὸ παντοίων κινδύνων, ῥύσαι πρεσβείαις σου Κόρη.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, ἱστῶμεν στιχ. δ'. καὶ ψαλ. στιχηρὰ προσόμ. κλ. δ'.

Ἦ τοῦ παραδόξου.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, τὴν ἱεράν κεφαλὴν, καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμον, ἀσελγῆς ἀκόλαστον, περιέφερε κόριον, τὴν ἐλέγξασαν, γλώσσαν παράνομον, τῇ μοιχαλίδι, μητρὶ προσέφερε· ὦ τῆς ἀπάτου σου, ἀνοχῆς φιλόφθωπε, δι' ἧς Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγγος.

Ω τῆς Ἡρώδου πωρώσεως, ὁ ἀτιμάσας Θεόν, ταῖς τοῦ Νόμου ἐκλύσει, τὴν τῶν ὄρκων τήρησιν, δολερῶς ὑποκρίνεται, καὶ τῇ μοιχείᾳ, φόνον προστίθησιν, ὁ σκυθρωπάξειν, σχηματιζόμενος· ὦ τῆς ἀπάτου σου, συμπαθείας Δέσποτα, δι' ἧς Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγγος.

Ω τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐκπλήξεως, τῶν Προφητῶν ἢ σφραγίς, ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος, κορινθῆς ὀρχήσεως, ἀναδείκνυται ἐπαθλον, ἢ

Θεο-

Θεολόγος γλώσσα προφθέγγεται, και τοῖς ἐν ἄδῃ, Χριστοῦ προάγγελος· ὡ τῆς ἀρρήτου σου, προμηθείας Δέσποτα· δι' ἧς Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Δόξα, ἤχος· πλ. β'.

Πάλιν Ἡρωδιάς μαίνεται, πάλιν ταραττεται· ὡ ὄρχισμα δόλιον και πότος μετὰ δόλου, ὁ Βαπτιστῆς ἀπετέμνετο, και Ἡρώδης ἐταράττετο· πρεσβείαις Κυριε, τοῦ σοῦ Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Και νῦν. Θεοτόκε εὐ εἰ ἡ ἀμπελος. Δοξολογία μεγάλη και ἀπόλυσις. Διδόται και ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν λειτουργίαν Τυπικά, και ἐκ τῶν Κανόνων. Ὡδῆ γ' και ς'. Προκείμε. ἤχος βαρύς. Εὐφρανθήσεται Δίκαιος. Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε. Τίνα μὲ ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγὼ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένου· Ἀβραάμ, και οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ, και οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον

ἀγνοήσαντες, και τὰς φωνὰς τῶν Προφητῶν, τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγιγνωσκομένας, κρυάνας ἐπλήρωσαν· και μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὑρόντος, ἤτησαντο Πιλάτον ἀναيرهθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινες εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Και ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς Πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ.

Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

30. Αὐγούστου. Τῶν ἀγίων πατριαρχῶν Ἀλεξάνδρου, Παύλου και Ἰωάννου.

Ἐσπέρας ψαλ. 3 τοῦ Προδρόμου· και 3 τῶν ἀγίων, ἤχος α'.

Πανεύφημοι μάρτυρες.

Παμμάκαρ Ἀλέξανδρε ποιμὴν, ἑκκλησίας γέγονας, ὀρθοδοξίας ὑπέρ-

ὑπέρμαχος, Ἀρείου καθελὼν, τὴν ἀλαζονίαν, προσευχαῖς συντόνοις σου, τὸν πάντων λυτρωτὴν ἐξαιτούμενος· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰωάννη τίμιε σαρκός, τὴν φλόραν ἐμίσησας, δι' ἐγκρατείας καὶ πίστεως, δι' ἀγρυπνίας τε, καὶ ὁμολογίας, Ἄγγελος ἐπίγειος, εὐρέθης καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος. Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παύλου θεῖοις δόγμασι σαφῶς ὄντως ἐπειθάρχισας· μεθ' οὗ εἰς τρίτον ἀνέδραμες, Οὐρανὸν Ὅσιε, ἀρετῶν τῷ ὕψει, καὶ ἤκουσας ῥήματα, τὰ ἄρρητα καὶ θεῖα τοῦ Πνεύματος· Παῦλε μακάριε, ὀρθοδόξων βάσις ἄσειστε, τὸν Σωτῆρα ἀπαύστως ἰκέτευε.

Δόξη, ἤχος πλ. β'.

Γενεθλίων τελουμένων, φύλλ. 925
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον. Ἀπόστιχα
τῆς ἡμέρας. Ἀπολυτίκιον. ἤχος β'. Μνήμη
δικαίου. καὶ. Ὁ Θεὸς τῶν Πα-
τέρων φύλλ. 9. Το πρῶτ' κοντάκιον
τοῦ Προδρόμου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ λ'. μνήμη τῶν ἀγίων
πατριαρχῶν Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου καὶ
Παύλου τοῦ νέου.

Εκ τούτων ὁ μὲν ἅγιος Ἀλεξάν-
δρος ἔζη ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταν-
τίνου, ἐν ἔτει 325· διὰ τὴν ἀρετὴν

του δὲ ἔγεινε Πατριάρχης Κων-
σταντινουπόλεως, ἐνθα τὸ ποιμνίον
του θεαρέστως ποιμάνας, ἐν εἰρήνῃ
ἐκοιμήθη. Ὁ δὲ Ἰωάννης καὶ
Παῦλος ὁ Νέος, θεαρέστως διώ-
σαντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὄσιος καὶ
θαυματουργὸς Φαντίνος, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

† Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Φουρτι-
νιανός, Σεπτεμῖνος, δέκα ἕξ μάρ-
τυρες, καὶ ἕτεροι ἕξ, καὶ ὁ ἱερο-
μόναχος Φίληξ, ξίφει τελειοῦνται.

† Ὁ ὄσιος Σαρματὰς, ἡ ὄσιζ
Βρυαῖνη, καὶ ὁ ἱεράρχης Εὐλά-
λιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

† Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἰαννουά-
ριος, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβίαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ
ἀπόλοις.

31 Αὐγούστου. Τὰ καταθέσια τῆς
τιμίας Ζώνης τῆς Θεοτόκου.

Κατάλοις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰς τὴν Κόρινθον ἐπέκραξεν ψάλλ στείχ-
ον· προσβόλαια ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐ· μάρτυσιν.

Ἡ σορὸς ἡ κατέχουσα Θεοτόκος
τὴν Ζώνην σου, κιβωτὸς τοῖς δού-
λοις σου ἀγιάσματος, καὶ ἱερὸν
περιτείχισμα, καὶ δόξα καὶ καύ-
χημα, καὶ ἰάσεων πηγὴ, καὶ
ἐκάστην γνωρίζεται· ἐνθα στή-
με...

μερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες ἀνο-
μνοῦμεν, τὰ πολλά σου μεγαλεῖα,
καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Δίς.

Τὴν ἁγίαν κατάθεσιν, Θεοτόκε
τῆς Ζώνης σου, ἑορτὴν κεκτήμι-
θα εὐφραινόμενοι· ὅτι τῇ πόλει
σου σήμερον, δοθῆναι ἤξιωσας,
ἱερὰν περιβολὴν, φυλακτήριον ἁ-
συλον, δῶρον τίμιον, ἀναφαίρετον
πλοῦτον ἱαμάτων, ποταμὸν πε-
πληρωμένον, τῶν χαρισμάτων
τοῦ Πνεύματος.

Δίς.

Ἴδε τόπος περιδόξος, ἴδε οἶκος
ἀείφωτος, ἐν ᾧ τεθησαύρισται
τῆς Θεόπαιδος, Ζώνη τιμία ἐν χά-
ριτι, προσέλθετε ἄνθρωποι, φω-
τισμὸν καὶ ἰλασμὸν, προφανῶς
ἀπαρύσασθε, καὶ βοήσατε, εὐχα-
ρίστῳ καρδίᾳ Παναγία, εὐλογοῦ-
μέν σε Παρθένε, οἱ σεσωσμένοι
τῷ Τόκῳ σου.

Δόξα καὶ νῦν. ἤχος β΄.

Ως στέφανον ὑπέρλαμπρον, Πα-
νάχραντε Θεοτόκε, τὴν Ζώνην
σου τὴν ἁγίαν· ἡ Ἐκκλησία τοῦ
Θεοῦ περιέθετο, καὶ παιδρύνεται.
χαίρουσα σήμερον, καὶ μυστι-
κῶς χορεύει, Δέσποινα ἐκβοῶ-
σά σοι, Χαῖρε διάδημα τίμιον,
καὶ στέφανε τῆς θείας δόξης αὐ-
τοῦ· Χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ
πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφρο-
σύνη. Χαῖρε τῶν εἰς σὲ προσ-
τρεχόντων λιμῆν, καὶ προστασία
καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Ἀπόστιχα τῆς ἁγίας ἁγίας δόξης
καὶ νῦν. ἤχος β΄.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν
τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς πανη-
γυρίσωμεν, παιδρῶς ἐξάρχοντες,
Δαβιτικὴν μελωδίαν, τὴν νεάνια
Νύμφην, τοῦ Παμβασιλέως Χρι-
στοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀνάστηθι
Κύριε λέγοντες, εἰς τὴν ἀνά-
παυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κίβωτος
τοῦ ἁγιάσματος σου· ὡς γὰρ
Παλάτιον τερπνόν, ταύτην κατε-
κόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐ-
τήν, τῇ πόλει σου Δέσποτα, τε-
ριποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολε-
μίων βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ ду-
νάμει σου, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς.

Ἀπολυτίκιον ἤχος πλ. δ΄

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, τῶν ἀν-
θρώπων ἡ σκέπη, ἐσθῆτα καὶ
Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώμα-
τος, κραταιὰν τῇ πόλει σου περι-
βολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ Τό-
κῳ σου ἄφθαρτα διαμείνανται· ἐπὶ
σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται
καὶ χρόνος· διὸ δυσωπαῦμέν σε,
εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι,
καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα
ἔλεος.

Εἰς τὸν Ορθρον ὁ Κανὼν τῆς Θεο-
τόκου, τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

Ὤλῃ α. πλ. δ΄. Ἀσματιπλάτην.

Ἰσχύν με θεῖαν εὐσεβῶς περιζῶ-
σον, ὕμνολογοῦντά σου, τὴν ἱε-
ρὰν Ζώνην, θεῖον χρηματίζουσαν,
τῇ

τῆ πόλει σου περίζωσμα, καὶ κρα-
ταίωμα Κόρη, καὶ ἀβραγῆς περι-
τείχισμα, Ἄχραντε παρθένε τῆ
ποίμνη σου,

Σὺ τὸν Θεὸν τὸν δυνατὸν ἐκύη-
σας, περιζωννύοντα, τοὺς εὐσε-
βεῖς πάντας, δύναμιν πανάμω-
με· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν
θεῖαν σου Ζώνην, περιχαρῶς ἀ-
σπαζόμενοι, χάριν ἀπαντλοῦμεν
καὶ ἔλεος.

Χαρμονικῶς τῆ καταθέσει σῆ-
μερον, περιχορεύσωμεν, τῆς ἱε-
ραῖς Ζώνης. τῆς ἀγνῆς Θεόπαι-
δος, ἐξ ἧς ἡμῖν περίζωσμα, ἀ-
φθαρσίας ὑφάνθη, καὶ ἀδιάρρηκτον
ἔνδυμα, καὶ περιβολὴ ἀδιάσπα-
στος.

Υπὸ τὴν σὴν ὁ σὸς λαὸς πανά-
μωμε, προστρέχει δύναμιν, ὑπὸ
τὴν σὴν σκέπην, καταφεύγει πάν-
τοτε, πᾶσι γενοῦ βοήθεια, καὶ τὰ
πρὸς σωτηρίαν, τοῖς πᾶσι δίδου
αἰτήματα, σώζουσα δεινῶν τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦλῃ Γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νεουργεῖται καρδία, πιστεῖ θερ-
μῇ ψαύουσα, Ζώνη ἱερᾶ τῆς παρ-
θένου, καὶ περιζώννυται, δύνα-
μιν ἄμαχον, κατὰ παθῶν ἀκα-
θάρτων, δυσμενῶν ἀσάρκων τε,
ἄτρωτος μένουσα.

Μένει ἀφθορος ἔτι, ἡ ἱερὰ Ζώ-
νη σου, ἥτις σοῦ τὸ ἄχραντον
σῶμα, Κόρη διέζωσε, καθαγια-

ζουσα, τοὺς εὐσεβῶς προσιόντας
καὶ φθορᾶς ἐξαίρουσα, νόσων καὶ
θλίψεων.

Εχρημάτισας οἶκος, παρικαλῆς
ἄχραντε, Λόγου τοῦ ἐκ σοῦ σαρ-
κωθέντος, καὶ ἐν ἀγίῳ σου, Οὐ-
κω εὐδόκησας, Ζώνην τὴν σὴν
ἐντεθῆναι, ἣν κατασπαζόμενοι ἀ-
γιαζόμεθα.

Τὴν τιμίαν σου Ζώνην, τιμητι-
κῶς ἄπαντες, ἐν ἀγαλλιάσει καρ-
δίας, περιπτυσσόμεθα, τιμὴν ὑ-
πάρχουσαν, πάντων πιστῶν Θεο-
τόκε, ὡς τῷ ὑπερτίμῳ σου, ψαύ-
σασαν σῶματι.

Ο Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὄροφουργέ
» Κύριε· καὶ τῆς ἐκκλησίας δο-
» μήτωρ, σύ με στερέωσον, ἐν
τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ. τῶν ἐφετιῶν
» ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ
» στήριγμα μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισ. ἤχος δ'. Ο ὑψωθείς.

Τὰ καταθέσια τῆς σῆς σσιπτῆς
Ζώνης, ἡ ἐκκλησία σου φαιδρῶς
ἐορτάζει, καὶ ἐκτενῶς κραυγάζει
σοὶ παρθένε ἀγνή, ἄπαντας πε-
ρίσωζε, τῆς ἐχθρῶν δυναστείας,
θραύσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἀ-
θῆων βαρβάρων, καὶ τὴν ἡμῶν
κυδέβνησον ζῶην, πράττειν Κυ-
ρίου τὰ θεῖα θελήματα,

Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ Θεο-
τόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου σο-
ροῦ

ροῦ προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἐδέμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτι κατάρδοντες, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, καὶ καταδροσίζοντες. τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν αἶψι, Χαῖρε ἡ μόνη ἐλπίς τῶν ὑμνούντων σε.

Ἦδη δ΄. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Ορθὴς πρὸς φῶς, ἄδυτον μεταχωρήσασα· ἔλιπες δὲ, τοῖς σε μακαρίζουσιν, ἀντὶ τοῦ σώματός σου ἀγνή, τὴν τιμίαν Ζώνην, πηγὴν θαυμάτων ὑπάρχουσαν, καὶ τόπον σωτηρίας, καὶ χαράκωμα ταύτης, τῆς τιμῆς σε πόλεως ἄχραντε.

Νέαν ἡμεῖς, ὡς οὐρανὸν ὑπερχόμεθα, σοῦ τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τεθησαύρισαι, καθάπερ Ἡλῖος φωταυγῆς, σοῦ ἡ θεία Ζώνη, βολὰς θαυμάτων ἐκπέμπουσα, καὶ πάντων τὰς καρδίας, καταυγάζουσα Κόρη, καὶ παθῶν τὴν ὁμίχλην διώκουσα.

Σὺ κιβωτός, τοῦ νοητοῦ ἀγιάσματος, χρηματίζεις, ἄχραντε πανύμνητε, καὶ τὴν τιμίαν ταύτην σορὸν, ἔχουσαν τὴν Ζώνην, ἣν περιούσα ἐφόρεσας, παρέχεις τῷ λαῷ σου, καταφύγιον πᾶσι καὶ πηγὴν ἰαμάτων ἀκένωτον.

Νόμου σκιαί, καὶ Προφητῶν τὰ αἰνίγματα, προεδήλουν, ἔσεσθαί σε πάναγνε, Θεοῦ Μητέρα παναληθῆ, δι' ἧς ἡ κατάρρα, ἀπεστειρώθη

καὶ ἦνσε, τελεία εὐλογία, καὶ Σωτήριος χάρις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ὑμνοῦσί σε.

Ἦδη β΄. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Ζώνης θείας τεθείσης, σήμερον ἐν οἴκῳ σου Θεοχαρίτωτε, συνεπανετέθη, ἀγαθῶν πᾶσα δόσις τοῖς χρήζουσι, καὶ πληροῦται πᾶς τις, ἀγιασμοῦ ὁ προσπελάζων, τὰς αἰτήσεις πιστῶς καρμιζόμενος.

Ωραιώθης παρθένε, Λόγον ὠραιότατον ἀποκύησασα, καὶ τῷ σῶμα ὠραίῳ, ἐπseudόκησας οἴκῳ τεθῆσθαι, τὴν ὠραίαν Ζώνην, ἣτις τὸ σὸν ὠραῖον σῶμα, Θεοτάκε ὠραίως διεζῶσε.

Σοῦ ὁ ἅγιος οἶκος, ἄλλος ὡς παράδεισος πᾶσι γνωρίζεται, μέσον κεκτημένος, ὡσπερ εὖσομον ῥόδον τὴν Ζώνην σου, εὐωδίας θείας, ἀποπληροῦσαν τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς προσιόντων πανάμωμε.

Ομβροῦ θείου νεφέλη, γέγονας πανάμωμε, ἐναποστάζουσα, σωτηρίας ὕδωρ, καὶ πηγὴ χερσωθεῖσιν ἐγκλήμασι, πρὸς καρποφορίαν, μεταγαγοῦσα εὐσεβείας, διὰ τοῦτο πιστῶς σε δοξάζομεν.

Ἦδη γ΄ Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν,

Νέον τέτοκας ἡμῖν, ὡς παιδίον τὸν πρὸ πάντων αἰῶνων, καὶ καινοῦργεῖς καρδίας, ἀμαρτίας παλαιώσιν, δεξαμένας καινισμόν, τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας, Ζώνης σου Κόρη αἰετάρθενε.

Ἄγιός

Αγίας σου ὁ Ναός, θαυμαστός δικαιοσύνη ὑπάρχει· ὅστις τὴν θαυμαστικὴν σου Ζώνην θαύματα βρύουσαν, κεκτημένος τοῖς πιστοῖς, πέλαγος δείκνυται ἰαμάτων, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Γέγηθε πᾶσα ψυχὴ συνιοῦσα ἐν ἀγίῳ Ναῷ σου, καὶ ἐν αὐτῷ ὁρῶσα, Θεοτόκε τὴν Ζώνην σου, ὡσπερ. Ἥλιον φαιδρὸν, φέγγος ἀστράπτουσαν χαρισμάτων, τοῦ πανουργοῦ καὶ θείου πνεύματος.

Νεύρωσον ἡμῶν ἀγνὴν, τὰς καρδίας παρεθείσας παντοίων, ἀμαρτιῶν ἰδέαις, καὶ περιζῶσον δύναιμι, τοὺς τὴν Ζώνην σου πιστῶς, ὡς πολυτίμητον κεκτημένους, καὶ ἀναφαίρετον θησαύρισμα.

Αβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιάίως συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλ' αὐτὸς τὴν κραταῖαν, χειρὰ μου ἔκτεινον ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκφορᾶς με ἀνακάλεσαι

Κοντ. ἤχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν θεοδέχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιλαβούσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῆ Πόλει σου ἀπροσμάχητον, καὶ θησχυρὸς ἐπάρχει, τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Τῷ αὐτῷ μνητ. λά. Ἡ ἀνάμνησις τῆς ἐν τῇ ἀγίᾳ σορῷ καταθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης τῆς ὑπερχίας Θεοτόκου

ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐτῆς Οἴκῳ. τῷ ὄντι ἐν τοῖς Χαλκοκρατείοις, ἀνακομισθείσης ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζήλας, ἐπὶ Ἰουστινιανῷ τοῦ Βασιλέως, τῷ 530. ἔτος, καὶ θαῦμα γεγενῆς διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης εἰς τὴν Βασίλιν Ζώνην, τὴν σύζυγον Λέοντος τοῦ Βασιλέως.

Στίχ. Χρυσῆν κορωνίδ' εἶξ σεμνὴ Παρθένε. Τῷ τοῦ χρόνου τίθρημ σὴν Ζώνην τέλει. Θέντο σορῷ Ζώνην πρώτῃ Πανάγου τριακοστῆ.

Γαί· τῆς ἀγράντου σου μητρὸς πρεσβείας. Ὡδὴ Ζ'. Θεοῦ συγκατάβασις.

Ἡ πάντων Βασίλισσα, πρὸς οὐρανίοις σκηναὺς ἀπαίρουσα, καταλείπειν ὄλθον, τῇ Βασιλίδι πασῶν τῶν πόλεων, τὴν ταύτης Ζώνην, δι' ἧς περισώζεται, ἐπιδρομῆς ὀρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν.

Ἡ γῆ νῦν προσέλθωμεν, ἀποσταζούῃ χάριν καὶ ἔλεος, τῇ σορῷ τῇ τιμίᾳ, τῇ κατεχούσῃ Ζώνην τὴν πάντιον, τῆς τιμησάσης, ἀνθρώπων τὸ φύραμα, τιμῷ τόκῳ αὐτῆς, Παρθένου τε καὶ Μητρός.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, Δυνάμεις πᾶσαι αἱ ἐπουράνιαι, καὶ τὴν τοῦτον τεκοῦσαν, ἀνθρώπων γλῶσσαι πᾶσαι δοξάσατε, ὅτι τὴν Ζώνην αὐτῆς· ἐδώρησατο καταφυγὴν ἀληθῆ, καὶ σωτηρίαν πιστοῖς.

Ρανάτωσαν ἄνωθεν, δικαιοσύνην νεφέλαι σήμερον, καταθέσει τῆς Ζώνης τῆς σῆς νεφέλη Θεοχαριτωτε, καὶ μελωδεῖτω ψυχὴ πᾶσα χαιρούσα, Εὐλογητὸς ὁ Θεός...

Ὡδὴ

Ὡδή Η΄. Ἑπταπλασίως.

Θρόνος καθάπερ ἅγιος, ἡ σορὸς ἀνατίθεται, ἔνδον ἐν ἀδύτοις, ἱεροῖς φαιδρότατα, τῆς μόνης Θεόπαιδος, καὶ Βασιλίδος πάντων ἀγνῆς, Ζώνην κεκτημένη ἐπαναπαυομένην, ἐξ ἧς τοῖς κοπιώσιν, ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις, ἀνάπυσις τελεία, προέρχεται ἀφθόνως.

Επί τῆς γῆς τὸν Κύριον, ἱερῶς ἐσωμάτωσας, καὶ χερσὶν ἁγίαις ἀληθῶς διέζωσας, τὸν περιζονύοντα, τοὺς εὐσεβοῦντας δύναμιν, νῦν δὲ ἀναβάσα οὐρανῶν ὑπεράνω, κατέλιπες ἀνθρώποις, τὴν τιμὴν σου Ζώνην, Παρθένε Θεοτόκε, κραταίωμα καὶ σκέπη.

Νενοσηκόσιν ἴαμα, ὀλισθαίνουσι στήριγμα, καὶ τοῖς ῥαθυμοῦσιν, εὐθυμία ἔνθεος, κυβέρνησις πλεύσι, πεπλανημένοις ἐπιστροφή, ἡ παρεπομένη τῇ τιμίᾳ σου Ζώνη, Παρθένε θεία Χάρις, ἀληθῶς χρηματίζει ἢ πιστεῖ προσκυνούμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επιτελοῦντες σήμερον, τὴν Ἀγίαν Κατάθεσιν, Ζώνης σου τῆς θείας ἱερὰν πανήγυριν, οἱ δοῦλοί σου ἄγωμεν, καὶ ἐν χαρᾷ βοῶμέν σοι, Χαῖρε Θεοτόκε, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων, τῶν πιστῶς μελωδούντων. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Βίμ ός.

Επταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλ-

• δαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέ-
• σιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει
• δὲ κρείττονι περισιωθέντας τού-
• τους ἰδῶν, τὸν Δημιουργόν,
• καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα· Οἱ παῖ-
• δες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυ-
• μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή Θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ιδοὺ ἡ θεία κλίνη τοῦ Σολομῶν, δυνατοῖ ἦν κυκλοῦσιν ἐξήκοντα, ῥήσει Γραφῶν, οἷά περ ἐν κλίνῃ βασιλικῇ, σορῶ τιμῖα σήμερον, Ζώνην ἀνακλίνει τὴν ἑαυτῆς, ἀνάκλιτον εἰς πάντων, τῶν τεταπεινωμένων, καὶ εὐσεβούντων περιποίησιν.

Ως πόλις Βασιλέως τῶν οὐρανῶν, περὶ ἧς ἐλαλήθη παράδοξα, ἔθο· τῆ σῆ, Πόλει δῶρον τίμιον καὶ σεπτόν, τὴν παναγίαν Ζώνην σου, πάντων εἰς κραταίωμα τῶν πιστῶν, δι' ἧς οἱ στεφηφόροι, τροποῦνται πολεμίου, ὀρθοδοξία διαλάμποντες.

Σταλάξατε τὰ ὄρη νῦν γλυκασμόν, καὶ βουνοὶ εὐφροσύνην αἰώνιον, Πατριαρχῶν, δῆμοι καὶ Μαρτύρων πάντες χωροὶ, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος, θείων Ἀποστόλων δῆμος σεπτὸς, εὐφράνθητε σὺν πᾶσιν, ἡμῖν τῇ Καταθέσει, τῆς θείας Ζώνης τῆς Θεόπαιδος.

Φιλίας τε δολίας τῆς τῶν παθῶν, καὶ ἐχθροῦ καθ' ἑκάστην πειρᾶ-

πειράζοντος, ἁμαρτιῶν, βάρει
 ραθυμίας τε χαλεπῆς, ἀπαγωγῆς
 Πανάχραντε, καὶ αἰχμαλωσίας
 καὶ προνομῆς, τῷ σῶ προσπεφε-
 γότα, ἐλίει διὰ τάχους, ὡς συμ-
 παθῆς ἀγνῆ ἀπάλλαξον.

Ὁ Εἰρμός.

Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρηνός, καὶ
 • τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα,
 • ὅτι Θεὸς ὤφθη ἀνθρώποις σω-
 • ματικῶς. καὶ ἡ Γαστήρ σου
 • γέγονεν εὐρυχωροτέρα τῶν
 • οὐρανῶν διό σε Θεοτόκε, Ἄγ-
 • γέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι
 • μεγαλύνουσιν.

Ἐξικοστειλ. Γυναίκες ἀκουτίσθητε

Ο πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, τὰ σὰ
 ποιήσας Ἄχραντε, τὴν σὴν αἰσ-
 θῆτα καὶ ζώνην, ἐτίμησεν ἀφθαρ-
 σία τῇ Πόλει σου κρατῆρισμα,
 δούς ταύτην καὶ ἀσφάλειαν ἧς
 καὶ νῦν τὴν κατάθεσιν, περιχαρῶς
 ἐκτελοῦντες, πανηγυρίζομεν πόθῳ.

Ἔτερον ὁμοιον.

Κυρία πίντων πέλουσα, τῶν
 ποιημάτων Δέσποινα, καὶ πλήρης
 ὄντως Σοφίας, τῆς ὑπερφώτου
 ὡς Μήτηρ, Θεοῦ τοῦ Παντοκρά-
 τορος, φῶτος καὶ θείας γνώσεως,
 καὶ χάριτός με πλήρωσον, τῇ
 συμπληρώσει τῶν ὕμνων, σοῦ τῆς
 Ἄγνης Θεοτόκου.

Εἰς τοῦ; Αἴνους στιχηρὰ προσόμ. ἡχ. δ'. Ἀποστολεσαγγέλιον.

Ὁς γενναίον ἐν Μάρτυροις.

Ος ὑπέρλαμπρον στέφανον, Θεο-
 τόκε Πανάχραντε, τὴν ἁγίαν
 Ζωὴν σου, περιέθετο, ἡ Ἐκκλη-
 σία καὶ χαίρουσα, φαιδρύνεται
 σήμερον, καὶ χορεύει μυστικῶς,
 ἐκβοῶσά σοι Δέσποινα, χαῖρε στέ-
 φανε, καὶ διάδημα θεῖον, χαῖρε
 μόνη, του πληρώματός μου δόξα,
 καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος. Δίς.

Σὺ Πανάχραντε Δέσποινα, κρα-
 ταῖον περιτείχισμα, ἄβραγές τε
 στήριγμα, καὶ διάσωσμα, τῷ σῶ
 λαῷ καὶ τῇ πόλει σου, ὑπέχουσα
 δέδωκας, ὡς φαιδρὰν περιβολὴν,
 τὴν ὑπέρτιμον ζώνην σου, περισώ-
 ζουσαν συμφορῶν ἐκ παντοίων τοῦς
 ἐν πίστει, καὶ ζεούσῃ προθυμίᾳ,
 ταύτην τιμῶντες Θεόνομφε.

Ο Ναός σου πανάχραντε, ὡς πη-
 γὴ ἀνεξάντλητος, τῶν θαυμάτων
 σήμερον ἀναδέδεικται οἱ ποταμοὶ
 γὰρ τῆς χάριτος, ἀφθόνως προ-
 χέονται, τῆς ἁγίας σου σοροῦ, καὶ
 πιζῶν τὴν διάνοιαν, κατευφραι-
 νουσι, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ σοὶ
 βωόντων. Ἡ χαρὰ καὶ εὐφροσύνη,
 καὶ ἡ ζωὴ σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν ἄχος, β' ὰ: ζέφανος
 ὑπέρλαμπρον. Ζῆτει εἰς τὸν ἑσπερινόν.
 Ἀπόστιχα τῆς Ὁκτωήχου. Δόξα ἡχ. β
 φρίνα καθάραντες καὶ νοῦν. εἰς φύλλ
 939. Τὰ λοιπὰ, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν
 λειτουργίαν, ἡ γ', καὶ ζ', ὡδῆ, καὶ τὸ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΑΝΩΝΥΜΟΙ

ΕΙΣ ΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ.

Ἐπίτερας ψάλ. στιχτρά προσόμ.
πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσω Ἀπόστολε; οὐρα-
νὸν, ὅτι τὴν δόξαν διηγῆσω τοῦ
Θεοῦ· ποταμὸν, ὅτι τὴν Κτίσιν
καταρδεύεις μυστικῶς· ἀστέρα,
Ἐκκλησίαν καταυγάζοντα· κρα-
τῆρα; πόμα ἅγιον προχέοντα,
φίλον Χριστοῦ γνησιώτατον, τῶν
Ἀσωμάτων ὁμόσκηνον; ἰκέτευε,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οντως Θεηγόρε Ἀπόστολε, ἀπε-
στάλης ὡς βολίς, ἀπὸ Χριστοῦ
φωτοειδῆς, τραυματίζουσα ἐχ-
θροῦς, τραυματισθείσαις δὲ ψυχαῖς,
προδήλωσ, προμηνύουσα τὴν ἴασιν·
διό σε κατὰ χρέος μακαρίζομεν,
καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμερον, ἐπι-
τελοῦμεν πανήγυριν· ἰκέτευε, τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ενδοξε Θεόπτα Ἀπόστολε, ὡ-
ραιώθησαν οἱ σοὶ πόδες Κυρίου
τὰς ὁδοὺς, θηματίζοντες καλῶς,
καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ δυσμενοῦς, στε-
νοῦντες, πλατυσμῶ τῆς θείας
γνώσεως, τοῦ Λόγου, τοῦ ὀφθέν-
τος ὑλῆ σώματος, καὶ Μαθητὴν σε
περίδοξον, ἐκλεξαμένου Μακάριε·
ᾧ πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ ἔν. Θεοτοκίον ὅμοιον.
(ΤΟΜΟΣ Β΄.)

Νύμφην σε Παρθένον ἐκήρυξαν,
τῆς ἀξίας τοῦ Πατρὸς, καὶ τῆς
Θεότητος αὐτοῦ, οἱ Θεὸν ἀξιο-
θέντες κατιδεῖν σωματικῶς, καὶ
Λόγου καὶ Θεοῦ Κόρη γεννήτριαν,
καὶ πνεύματος ἁγίου οἰκητήριον·
ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τῆς Θεότητος,
σωματικῶς κατεσκήνωσε, τὸ πλή-
ρωμα, πληρεστάτης αὔσης χά-
ριτος. Σταυροθεοτοκίον

Ξύλω προσπηγνύμενον Κύριε, ὡς
ἑώρακεν ἀσπόρως ἢ τεκοῦσά σε
Ἄμνας, κατεξαίνετο τὰς ἔψεις,
καὶ ἐβόα ἐν κλαυθμῶ, Ὑιέ μου
πῶς σφαγὴν φέρεις τὴν ἀδικον;
πῶς θνήσκεις ὁ ἀθάνατος ὡς
ἄνθρωπος; λόγον μοι δὸς φῶς
γλυκύτατον, βλέπον Μητέρα
θρηνοῦσάν σε, καὶ δόξασον, ταύ-
την Λόγε τῇ ἐγέρσει σου.

Εἰς τὸν Ὅρθ ὁ Καν. Ωδὴ Α΄ ἤχ. πλ. δ'.
Ἰσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Λόγω ἐνυποστάτῳ, μεμαθητευ-
μένος, ὁ Ἀπόστολος, τὴν τοῦ
Κόσμου σοφίαν, ὡς ἀράχνης, ἐ-
σὸν διεσκέδασε.

Αρρήτα ἐμυθήσῃ, καὶ τῶν ἀπορ-
ρήτων κατηξίωσαι, τοῦ Χριστοῦ
Μυστηρίων, ὡς αὐτοῦ Μαθητῆς
καὶ Ἀπόστολος.

Θ Ι. Ε ΜΕ-

Μέγας Ἡλιος ὤφθη, φωτὶ τῷ
μεγάλῳ ἀξιάγαστε, μεθ' ἡμῶν
γενομένῳ, ὁμιλήσας Ἀπόστολε
ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Αχραντε Θεοτάχε, ἡ σαρκαρκε-
νον τὸν αἰδιον, καὶ ὑπέρβιον
Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὑμνοῦ-
μέν σε.

Ὡδή. Γ. Σὺ εἶ τὸ στερωμα

Λόγῳ ἐσαγήνευσας, πρὸς λογι-
κὴν Χριστοῦ τράπεζαν, ἀναγαγῶν,
τοὺς θεβυθισμένους, ἐν τῇ πλάνῃ
Ἀπόστολε.

Εβλυσεν Ἀπόστολε, ἡ παμμα-
κάριστος μνήμη σου, Θεουργικαῖς,
θαυματοποιαῖς, τοῖς νοσοῦσιν ἰά-
ματα.

Στέργων τὸν διδάσκαλον, καὶ
ὑπουργῶν αὐτοῦ νεύσεσι, παντουρ-
γικαῖς, πλάνης διασώζεις, τοὺς
βροτοὺς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις
σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς,
ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περι-
στάσεων.

Ὁ Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσ-
» τρεχόντων σοι Κύριε, σὺ εἶ τὸ
» φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ
» ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα. ἤχ. γ'. Θείας Πίστεως.

Θείου Πνεύματος τῇ φωταυγίᾳ, **Τ**οῦ Δεσπότη τοῖς πάθεσιν,
ἐγκαλ-

σκότης ἔλυσας πολυθείας, καὶ τῶν
πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισας,
ἀναβοήσας σωτήρι δόγματα, τῇ
Οἰκουμένῃ Ἀπόστολε Πάνασφε,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρη-
σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον ὁμοιον

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου,
μόνη Πάναγνε παρθενομῆτορ, τῇ
καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρα-
σα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χοῦν
γενόμενον, βερυπωμένον σαρκὸς
πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρρον πρε-
σβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέ-
χουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Τὴν ὠραιότατα.

Η ἀπειρόγαμος ἀγνή καὶ Μή-
τηρ σου, Χριστὲ ὀρῶσά σε νε-
κρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου
Μητρικῶς θρηνολογοῦσα ἔλεγε-
Τί σοι ἀνταπέδωκε τῶν Ἑβραίων
ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος,
ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, γιέ-
μου δωρεῶν ἀπολαύσας; ὑμῶν
σου τὴν θεῖαν συγκατάβασιν.

Ὡδή δ'. Βισακήμοα Κύριε.

Ως φωστῆρα τοῖς ἔθνεσιν, ὁ ζω-
αρχικός σε λόγος ἀπίστειλε, τὴν
πολύθεον ἐλαύνοντα, τῶν εἰδώ-
λων πλάνην παμμακάριστε.

Η τοῦ Πνεύματος δύναμις, σοῦ
τὸ ἀσθενὲς Ἀπόστολε ῥώσασα,
τῶν τυράννων δυνατώτερον, ἀλη-
θείας λόγῳ κατεσχεύασε.

ἐγκαλλωπιζόμενος ὁ Ἀπόστολος, παντοκράτορα καὶ Κύριον, τὸν ἐσταυρωμένον ἀνεκήρυξε.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε Πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες κηρύττομεν· τὸν γὰρ Ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης ἀεὶ πάρθενε.

Ὡδὴ Ε'. Ὁρθρίζοντες.

Ῥαῖοί σου οἱ πόδες Ἀπόστολε, τὴν εἰρήνην, εὐαγγελιζόμενοι, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Δυνάμει ἀπεδίδως, καὶ Πνεύματι, ἀληθείας, χαίρων τὸ Μαρτύριον, τῆς Βασιλείας Ἀπόστολε.

Ἐπ' ὄρους ἀναβάς παμμακάριστε, τῶν ἀρετῶν, πᾶσι τε τοῖς πέρασι, τὸ εὐαγγελιον ἐκήρυξας.

Θεοτοκίον.

Μαρία Θεοτόκε Ἀνύμφευτε, τὰς ἐλπίδας, τῶν ἐχθρῶν ματαιώσον, καὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὐφρανον.

Ὡδὴ Σ. Χιτωνά μοι παράσχου.

Ἀνήγγειλε τὴν δόξαν σου Χριστὲ, ὁ σεπτὸς Ἀπόστολος, καὶ πάντας ἐφώτισε, διὰ λόγου τῆς αὐτοῦ θείας χάριτος.

Ὡς Ἥλιος ἐπέδραμες τὴν γῆν. Ἀπόστολε ἔνδοξε, Τρισήλιον ἀκτιστον, καταγγέλων τοῖς πιστοῖς φῶς Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτὸν, καὶ παστάδα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Χιτωνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, Πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὡδὴ Ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λογικὸς οὐρανὸς σε, διηγήσατο πᾶσι τὸν Αὐτρωτὴν τοῦ παντός, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροντήσας ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ βοᾶν προτρεψάμενος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς Θεότυκτος λύρα, ἡρμοσμένη τῷ Λόγῳ τοῦ Παντοκράτορος, καὶ πνεύματι ἀγίῳ, ἐνθέως κροτουμένη, σὺν τοῖς ἔθνεσιν ἔψαλλες· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ τῶν λόγων σου σπόρος, ἐν ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων καταβληθεὶς νοπηῶς, καρπὸν τῆς εὐσεβείας, ἐπλήθυνε βοῴσαις, καὶ ὑμνούσαις Ἀπόστολε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐαρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, ὀρθοδόξως κραυγάζομεν

Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Ἦδὴ Η'. Τὸν Βασιλέα.

Ο μαθητῆς σου ὡσπερ ἄμνός
πρὸς τυράννους, τοῦ τυθῆναι ἤγε-
το βοῶν σοι· σὲ ὑπερυψοῦμεν
Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εμυσταγόγησεν ἀληθῶς τὴν
Τριάδα, ἐν μιᾷ Θεότητι ὑμνεῖ-
σθαι, καὶ ὑπερυψοῦσθαι αὐτὴν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο συναίδιος τῷ Πατρὶ Θεὸς Λό-
γος, φίλον σε καὶ Κήρυκα καὶ
Μύστην, ἔδειξε τῆς θείας αὐτοῦ
οἰκονομίας.

Θεοτοκίον.

Υπερφυῶς τὸν Δημιουργὸν καὶ
Σωτῆρα, Θεὸν Λόγον τέτοκας
παρθένη· ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὄν
» ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἁγ-
» γέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦδὴ Θ'. Κυρίως Θεοτόκιον.

Καθεῖλε τῇ φωσφόρῳ, ῥώμη
τῆς Τριάδος, τὸ τῆς ζοφώδους
ἀπάτης ὀχύρωμα, ὁ εὐκλεῆς τοῦ
Σωτῆρος Χριστοῦ Ἀπόστολος.

Συνήφθης Ἀποστόλων, Μάκαρ
καὶ Μαρτύρων, καὶ Ἀσωμάτων

χορείαις γηθόμενος· μεθ' ὧν δυ-
σώπει σωθῆναι τοὺς σὲ γεραίρον-
τας.

Συνήγαγες τὰ ἔθνη τὰ ἐσκορ-
πισμένα, δι' Ἀποστόλων καὶ θείων
Μαρτύρων Χριστὲ, καὶ τὴν βρο-
τῶν Ἐκκλησίαν σαυτῷ ἐνίδρου-
σας.

Θεοτοκίον.

Ωραῖος Θεοτόκε, ἔφυ ὁ καρπός
σου, οὐχὶ φθορᾶς τοῖς μετέχου-
σι πρόξενος, ἀλλὰ ζωῆς τοῖς ἐν
πίστει· σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκιον, σὲ ὁμολο-
» γοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι
» παρθένη ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτοις
» χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, εἰ βούλει λέγε
γ'. καὶ ς'. ᾠδὴν. Προκείμενον, Ἀ-
πόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον. Κοινωνι-
κόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΕΙΣ ΕΝΑ ΠΡΟΦΗΤΗΝ

Ἐσπέρας στιχηρὰ προσόμια ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Τὸν σὸν Προφήτην, ὡς ἐμφυ-
χον νεφέλην, ἔδειξας ἀθάνατε,
ὑδῶρ ἀλλόμενον, εἰς ζωὴν ὄν-
τως αἰώνιον, ἔξαποστείλας, τοῦ-
τον πλουσίως καὶ χαρισάμενος,
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ ὁμοού-
σιον, σὺν τῷ Πατρὶ Παντοκρά-
τορι, καὶ τῷ Υἱῷ σου, τῷ ἐκ τῆς
σῆς Οὐσίας ἐκλάμπαντι· δι' οὗ

προ-

προεῖπε τὴν σωτήριον, παρουσίαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῖς ἔθνεσι πᾶσι, σωτηρίαν προεθέσπισε.

Ο τὴν ἀκτίνα τῆς θεαρχικωτάτης, αἴγλης εἰσδεξάμενος, τῇ καθαρότητι, καὶ θείων λόγων προσήγορος, καὶ προσημάντωρ, καὶ ὑποφότης θεῖος γενόμενος, στόμα θεοκίνητον, ὥφθης τοῦ πνεύματος, τὰ παρ' αὐτοῦ σοι δεικνύμενα, διαβιβάζων, καὶ σαφηνίζων, πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, δοθητομένην σωτηρίαν, καὶ Βασιλείαν Χριστοῦ πανσεβάσμιε· ὃν ἰκέτευσέ σε σωσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο θεοπτία λαμπόμενος ἀξία, καὶ Προφητικῇ θεωρίᾳ καὶ χάριτι, τετιμημένος θεόπνευστε, καὶ τῆς ἐνθέου, ἡξιωμένος μακαριότητος, τῇ πρὸς τὸν πανάγαθον νῦν παρῆρσία σου, καὶ συμπαθείᾳ χρησάμενος, καθικετεύων, μὴ διαλίπης ὑπὲρ τῶν πίστει σε, ἀνευφημούντων καὶ τιμώντων σε, ὡς θεηγόρον σεπτὸν καὶ θεόληπτον, ἐκ κινδύνων ῥυσθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξῃ καὶ ἰν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Χαῖρε φωτὸς καθαρώτατον δοχείον. Χαῖρε στυλε πύρινε τοῦ νοητοῦ Ἰσραὴλ, ἔνδον εἰς θείαν κατάπαυσιν, εἰσαγομένη, Χαῖρε νεφέλη τὸν μέγαν Ἥλιον, κόσμῳ διαυγάσασα, καὶ πρὸς τὸ ἄδυτον, φῶς τοὺς ἐν σκότει καθεύ-

δοντας, τῆς ἀγνωσίας, μεταρρημίσασα πανάμωμε. Χαῖρε παρθένε, Χαῖρε πάνσεμνε. Χαῖρε Μητέρα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευσέ σε σωσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον

Μὴ ἐποδύρου μου Μητέρα καθορώσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Ἰῶν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὕδατων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσκέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξαστήσομαι καὶ τὰ τοῦ ἄδου βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὐσπλαγγχος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλόανθρωπος.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, ὁ Κανών.

Ὡδὴ Α'. πλ. Ε'. Ὡ· ἐν ἡπαίρω

Σὲ δυσωποῦμεν Προφήτα τῷ τοῦ Θεοῦ, παρεστῶτα βήματι, ἰκετεύειν ἐκτενῶς, φωτισμὸν δωρησασθαι ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει τὴν σεπτὴν ὑμνοῦσι μνήμην σου.

Οργανον θεῖον ἐδείχθης χωρητικόν, τῶν τοῦ Θεοῦ πνεύματος, φωτισμῶν καὶ δωρεῶν, ἀπολαύσας πάνσοφε· διὸ, γεγηθότες οἱ πιστοὶ, σὲ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φαινοτάταις ἀκτίσι πᾶσαν τὴν γῆν,

γῆν, ὃ ἐκλάμψας Ἥλιος, ἐξ ἀ-
γίας σου Γαστρός, καταυγάζει
Δέσποινα δι' ὧν, φωτισθέντας σὲ
Θεοῦ Μητέρα σέβομεν.

Ἦδὴ Γ' οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Ο πάντα βλέπων ὡς Θεός, τῶν
μελλόντων τὴν γνῶσιν, καὶ τῶν
γενησομένων, τὴν εἰδησίην σοι
Σοφῆ, προφαίνει Θεοπρεπῶς, καὶ
δεικνύει Μάκαρ ἀξιάγαστε.

Νευρώσας Μάκαρ σου τὸν νοῦν,
εὐσεβεῖ παρῆρησία, τῷ Πνεύματι
τῷ θείῳ, υπέκλινας σεαυτὸν, καὶ
γέγονας δεκτικὸς, τῶν ἐκεῖθεν
θειῶν ἐπιλάμψεων.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ σε πᾶσαι γενεαί, μακαρί-
ζουσι πίστει, τὴν τὸν ἄχρονον
Λόγον, ἐν σώματι χρονικῶς, τε-
κούσαν ὑπερφῶς, καὶ Παρθέ-
νον πάλιν διαμείναςαν.

Ὁ Βιρμὸς.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὃ
» Θεός μου, ὃ ὑψώσας τὸ κέρασ
» τῶν πιστῶν σου ἀγαθῆ, καὶ
» σερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρα τῆς
» ὁμολογίας σου.

Κάθισ. ἤχ. α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προφήτης ὃ σεπτὸς, ἐπιλάμψει
θείαις, τὸν νοῦν φωτοειδῆ, κεκτη-
μένος θεοπίζει, τὰ μέλλοντα τῷ
Πνεύματι, Παναγίῳ φθεγγόμε-
νός· τοῦτον σήμερον, εὐσεβοφρό-

νως τιμώντες, ἐκτελέσωμεν, τὴν
ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην, καρδίας εὐ-
θύτητι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία
Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ
νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως
ἰκέτευσ, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι,
δοῦναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν
πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς
πίστει καὶ πόθῳ, ἀεὶ σὲ δοξά-
ζουσι.

Σταυροθεοκίον ὁμοιον.

Η ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ
Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ
ξύλου ὀρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγ-
γετο, Μητρικῶς ἀλαλάζουσα,
Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον
γίέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ
ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε.

Ἦδὴ Δ'. Χριστὸς μου δύναις.

Ο πάντων Κύριος, ἡμῖν ἐπέφα-
νε, κατὰ τὴν προφητείαν μάκαρ
τὴν σὴν, πάντας προσκαλούμενος,
πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν, αὐτοῦ, καὶ
δουλείας ἠλευθέρωσε.

Υπὸ τῆς χάριτος, καταυγαζό-
μενος, προη ὀρευσας λέγων ὑπὸ
ζυγόν, ἕνα προσκυνοῦντας τελεῖν,
τοὺς ἐλομένους τὴν πίστιν, καὶ
Κυρίῳ τοὺς λατρεύοντας.

Θεοτοκίον

Μαρία Πάναγνε, παθῶν τὴν σύγ-
χυσιν, τῆς ἐμῆς διανοίας καὶ πει-
ρασμῶν

ρασμῶν, ζάλην διασκέδασον, τῆς ἀπαθείας τὴν πηγὴν, ἣ τεκοῦσα μητροπάρθενε.

Ἦδὴ Ε'. Τῷ θεῷ

Εξ ἀδικίας πρὸς ἀρετὴν, ἐκ τῆς τῶν παθῶν αἰχμαλωσίας με, Μάκαρ ἐπίστρεψον, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις Προφήτα ἔνδοξε, καὶ πρὸς φῶς εὐσεβείας ἔργων κατεύθυνον.

Καταλαμπρύνας σου τὴν ψυχὴν, ταῖς τῶν ἀρετῶν εὐμορφίαις, ἐπιτηδεῖαν ἀνέδειξας, πρὸς τὰς λαμπρόνας τοῦ θεοῦ Πνεύματος, ἐξ οὗ καὶ προφητείας χάριν ἐπλούτησας.

Θεοτοκίον.

Υποφωνοῦσι προφητικαί, ῥήσεις Παναγία, διὰ πλειόνων συμβόλων τὸν Τόκον σου, ὧν νῦν τὸς ἐκθάσεις ἡμεῖς θεώμενοι, κυρίως Θεοτόκον σε καταγγέλλομεν.

Ἦδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Δεχόμενος ἔνδοξε, τὰς τοῦ Πνεύματος αὐγάς, διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον, προφητείας ἐνθέου, μαρμαρυγὰς τῷ κόσμῳ ἐξήστραψας, ὡς παρόντα θεοπίζων τὰ ἐσόμενα.

Οσὸς ἐπεδήμησε, Βασιλεὺς χαῖρε Σιών, καὶ κατατέρπου βλέπουσα, κτὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν ἀστραπαῖς, ἰδίας Θεότητος καὶ δαιμόνων τὴν πλάνην ἐθριάμβευσε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς πηλικότητι, ἐνωθεὶς δ' ἐκ Πατρὸς, μονογενῆς ἐν Μητρὰ σου, τηρήσας ἀλώβητον, τὴν σεπτὴν παρθενίαν σου Πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψοῦ μένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Ἦδὴ Ζ'. Ἀρροσβόλον μὲν.

Ανατίταλκεν ἡ μνήμη σου Θεσπέσιε, κόσμῳ καθάπερ Ἥλιος καταυγάζουσα, προφητείας χάριτι τῆς σῆς, συμφώνως τοὺς ψάλλοντας Χριστῶ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γονιμωτέρα νεφέλη σὺ δεικνύμενος, ὄμβρον θεογνωσίας ἡμῖν, ἐξανέτειλας σωτηρίου Μάκαρ ἐκ πηγῆς, δι' ἧς φωτιζόμεθα βοᾶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός . . .

Θεοτοκίον.

Λόγος ὁ πάλοι τὸ εἶναι παρεχόμενος, πᾶσι θεῷ βουλήματι, ἀνακαλέσασθαι, βουληθεὶς τὸν ἄνθρωπον ἀγνή, ἐν σῇ κατεσκήνωσε Γαστρί, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κύησασα.

Ἦδὴ Η'. Ἐκ φλογός.

Ανακείμενος ὅλος τῷ Παντοκράτορι, τῆς προνοίας τοὺς τρόπους μεμυσταγώγησαι, Οἰκονομικῶς

κῶς

κῶς ἔθνη πάντα παιδεύοντάς· ὅθεν
σε ὑμνοῦμεν προφήτα θεηγόρε.

Ικετήριον ὑμνον Θεῷ προσάγαγαν
ὑπὲρ τῶν σέ ὑμνούντων Θεομα-
κάριστε, καὶ τῶν πειρασμῶν, ἡ-
μῶν λύσον τὸν τάραχον, ἵνα σε
ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα Θεὸν καὶ Κύ-
ριον, τοῦ θανάτου τὴν ρύμην ἐ-
στησας πάναγνε, σὺ τὴν ἀκατα-
σχέτως πάντας νεκρώσασαν· ὅθεν
σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Εκ φλογός τοῖς ὁσίοις, δρόσον
» ἐπήγασας, καὶ δικαίου Ουσίας
» ὕδατι ἐφλεξας· ἅπαντα γὰρ ὁ-
» ρᾶς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλε-
» σθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Εν γῆ πράεων σὺ κατεσκήνω-
σας, ἐνθα πολλῶν Ἀγγέλων ἐπο-
πτευεῖς λαμπρότητας, ὦ Προφή-
τα πάνσοφε, θεράπων Χριστοῦ,
πρῶτος γεγεννημένος, λάμπων τῇ
χάριτι· ὅθεν γεγηθότες, οἱ πι-
στοὶ μακαρίζομεν.

Τῶν σῶν προῤῥήσεων παναοί-
διμε, περιφανῶς ὀρῶντες, γενο-
μένην τὴν ἔκβασιν, τὴν δοθεῖ-
σάν σοι χάριν θαυμάζομεν, καὶ
τὴν τῆς διανοίας, σοῦ καθαρότη-
τα, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς θεσειδές
καταπληττόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ως σὺ οὐδεὶς ποτε κεχαρίτωται,
ἐκ γενεῶν ἀρχαίων Θεομήτορ Πα-
νάμωμε· σὺ γὰρ μόνη τὴν πασῶν
ἀσύγκριτον, ἔσχες ἀγιωσύνην, καὶ
καθαρότητα· ὅθεν ὑπεδέξω τὸν
Θεὸν ἐν σοὶ σαρκούμενον.

Ὁ Εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον,
» ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενί-
»σαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ
» Πάναγνε ὠράθη, βροταῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνον-
»τες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρα-
»τιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, γ'. καὶ ς'-
ῶδῃ. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου
Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγέλιον, καὶ Κοι-
νωτικόν.

Εἰς ἓνα μάρτυρα.

Ἐσπέρας ἤχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Φοινηθεῖσαν ἐν αἵματι, τῆς
σαρκός σου ἐνδέδουσαι, πορφυ-
ρίδα ἐνδοξε, θεῖα χάριτι, καὶ
Κορυφῇ σῇ διάδημα, ἐπαναδησά-
μενος, ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, τοῦ
Σταυροῦ τε τὸ τρόπαιον, Μάρτυς
Πάνσοφε, δεξιᾷ περιφέρων, ὧς
περ σκῆπτρον, τῷ Χριστῷ συμ-
βασιλεύεις, διαπαντός εὐφραινό-
μενος.

Στρατιώτης ἀήττητος, ἐγνωρί-
σθης ἀοίδιμε, τοῦ Σταυροῦ τὸ ὄ-
πλον γὰρ συμφραξάμενος, πρὸς
συμπλοκὴν ἐξελήλυθας, ἐχθροῦ
πολε-

πολεμήτορος, και κατέρραξα·
αὐτόν, ἀριστεύσας λαμπρότατα,
και τὸν στέφανον, εἰληφώς τὸν
τῆς νίκης ἐκ τοῦ μόνου, Ἄθλο-
θέτου και Δεσπότη, και εἰς αἰ-
Βασιλεύοντος.

Τοῖς τιμίοις σου πάθει, πάθος
τίμιον ἔνδοξε, Ἄθλητὰ ἀήττητε
ἔξεικόνισας, και νικηφόρος γενό-
μενος, τὴν ἄνω Μητρόπολιν, με-
τὰ πάντων κατοικεῖς, Ἄθλοφόρε
γηθόμενος, και θεούμενος. κατὰ
μέθεξιν θεῖαν διὰ τοῦτο, τὴν σε-
πτὴν σου και Ἁγίαν, ἐπιτελοῦμεν
πανήγυριν.

Δόξα. Και νῦν. Θεοτοκίον, ἡ Σταυρο-
θεοτοκίον ἁμοιον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον ὁ Κανών.

Ὡδὴ Α'. πλ. δ'. Ἑγρὰν διοδεύσας.

Τὸν θεῖον ἀγῶνα Μάρτυς Χρι-
στοῦ, διηγωνισμένος, ἡξιώθης ἐ-
πιτυχεῖν, τῆς ἐπουρανίου Βασι-
λείας, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβεύ-
ων ἀοίδιμε.

Ηλλοίωσας δόγμα τυραννικόν,
ἐνθέοις ἀγῶσιν· ἀλλὰ δέομαι Ἄ-
θλητὰ, ταῖς σαῖς μισοιταῖαις ὀ-
κτειρόν με, πρὸς τὰ κακὰ ἄλλοι-
οῦμενον πάντοτε.

Ναὸς χρηματίσας τοῦ Παντουρ-
γοῦ, τοὺς ἐν τῷ τεμένει, τῷ σε-
πτῷ σου Μάρτυς Χριστοῦ, ἀνυ-
μολογοῦντας ταῖς εὐχαῖς σου,
κατοικητήρια δεῖξον τοῦ Πνεύ-
ματος.

Θεοτοκίον.

Ο πλήρης κενοῦται ἐν τῇ Γαστρί,
τῇ σῆ' μὴ κενώσας, τοὺς Πατρώ-
ους κόλπους Ἁγνή· τοῦτον οὖν
δυσώπει σωτηρίας, καταξιώσαι
τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Ὡδὴ Γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Γένους περιφάνειαν, καταλιπὼν
Χριστοῦ ἔσπευσας, Μάρτυς θα-
νεῖν, οὐπὲρ ἀπολαύεις, τὴν ζωὴν
τὴν αἰώνιον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, τοῖς κινδυ-
νεύουσι πάντοτε, ταῖς κοσμικαῖς,
Μάρτυς ἐπηρειαῖς, και δειναῖς
περιστάσεσιν.

Ολβιος γενόμενος, και φωτι-
σμοῦ παντὸς ἔμπλεως, πάντας
πλουτεῖν, τὴν Δικαιοσύνην, ἀθλο-
φόρε ἰκέτευσ.

Θεοτοκίον.

Ηνεγκας τὸν ἄσταχυν, τὸν ἀ-
γεώργητον Ἄχραντε, πάντων ἡ-
μῶν, τρέφοντα καρδίας, τῶν πι-
στῶς ἀνυμνούντων σε.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσ-
» τρεχόντων σοι Κύριε, σὺ εἶ τὸ
» φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, και ὑ-
» μνεῖ σε τὸ πνευμά μου.

Κάθ. πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον.

Αρετῶν ταῖς ἰδέαις καταστρα-
πτόμενος, μαρτυρίου τῷ φέγγει
ὠραϊζόμενος, ὑπὲρ Ἥλιον σοφέ,
ἐκλάμπεις ἀδαμάντινε, και φωτί-
ζεις

ζεις ἀληθῶς, τοὺς ἐκτελοῦντας σου πιστῶς, τὴν μνήμην τὴν φωτοφόρον, πανένδοξε ἀθλοφόρε, καὶ προσκυνοῦντας τὰ λείψανα.

Θεοτοκίον. Καίρε πόλη Κυρίου τῆς αἰδιόδευτος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῷ σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτῳ, τῶν εἰδώλων ἢ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἢ ἰσχύς καταπεπᾶται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε ἀεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντές σε μεγαλύνομεν.

Ὡδὴ Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νόμους θεῖους παρέβλεψα, καὶ παρανομίαις πάσαις συνέζησα, σπεῦσον Ἄγιε βοήθει μοι, τῷ κατεγνωσμένῳ ἰκετεύω σε.

Δεσμευθεὶς διὰ Κύριον, πᾶσαν τὴν κακίαν ἐχθροῦ διέλυσας, ἐξ ἧς ἅπαντας περίσωζε, πιστῶς σε Μάρτυς λιτανεύοντας.

Εν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅταν παραστώμεν Κυρίῳ κρίνεσθαι, βοηθὸς ἡμῖν γεννήθητι, τοῖς κατεγνωσμένοις Μάρτυς ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Η Θεὸν σωματώσασα, τὸν ἀνερμηνεύτως ἐν σοὶ οἰκήσαντα, τοῦτον αἴτησαι Πανάμωμε, αἰωνίου δόξης ἀξιῶσαί με.

Ὡδὴ Β'. Ὁρβρίζοντες.

Συνὼν ταῖς Οὐρανίαις δυνάμεσιν, ἀθλοφόρε, σωθῆναι ἰκέτευε, τοὺς ἐπὶ γῆς ἀνυμνοῦντάς σε.

Γάρτρευσον βοῶ σοι αἰοίδιμε, τῆς ψυχῆς μου, τὰ πάθη τὰ χρόνια, ἐκδυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον.

Νομίμως ἐναθλήσας τοὺς νόμους διαφυλάττειν, ἡμᾶς ἐνδυνάμωσον, τοῦ Παντοκράτορος ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεοτόκε ἰκέτευε, τὸν Υἱόν σου, πταισμάτων συγχώρησιν, ἡμῖν δοθῆναι καὶ ἔλεος.

Ὡδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ανέτειλέ σοι σοφὴ, φῶς ἄδυτον ἐναθλήσαντι, καὶ εὐφροσύνης σκηναί, ἄγιοι ἐδέξαντο, ἐν αἷς αὐλιζόμενος, τῶν ἐπὶ τῆς γῆς σε, εὐφημούντων Μάρτυς μέμνησο.

Μεγάλους ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνύσας ἄθλους αἰοίδιμε, μεγάλων ἡμᾶς κακῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς σοῖς ἀπολύτρωσαι, ἱερεῖς πρεσβείαις, ἵνα πόθῳ σε δοξάζωμεν.

Μὴ δείξης με Ἰησοῦ, κατεγνωσμένον ἠνίκα σου, τῷ Θρόνῳ τῷ φοβερῷ, Λόγε παραστήσομαι, ἀλλ' οἴκτειρον σῶσόν με, θεαίαις μεσιτείαις, τοῦ ἀγίου Πολυέλεος.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Αγίασόν μου τὸν νοῦν, καὶ τὴν ψυχὴν φωταγωγῆσον, τὸν ἐν Ἄγίοις Θεὸν, ἐπαναπαυόμενον, ἀρρήτως κυήσασα, Παναγία Κόρη. Θεοτόκε Ἄειπάρθενε.

Πλάσθητί μοι Σωτῆρ, πολλὰ
 » γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ θυ-
 » τοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέο-
 » μαι πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ
 » ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς
 » σωτηρίας μου.

Ὡδὴ Ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Κοσμικῶν με σκανδάλων, καὶ παθῶν ἀτιμίας καὶ πάσης θλίψεως, Μαρτύρων χαρμοσύνη, διάσωζε καὶ δίδου, ἀναμέλπειν ἐκάστοτε, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν...

Αγαθὲ μου προστάτα, δυσχερεῖαις τοῦ θίου κλυδωνιζόμενον, μηδὲως με παρίδης, ἀλλ' οἴκτειρον εὐχαῖς σου, καὶ διάσωσον φάλλοντα, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν..

Ραθυμίας ἀτίπου, καὶ δεινῆς ἀμαρτίας καὶ ἀμαυρώσεως, διάσωσον Παμμάρκαρ, προστρέχοντά σοι πίστει, τῇ θερμῇ ἀντιλήψει σου, ὅπως τιμῶ σε πιστῶς εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Δαπανήσας τὸν χρόνον, τῆς ζωῆς μου Παρθένε ἐν ἀμελείᾳ πολλῇ, προσπίπτω καὶ βοῶ σοι, διέγειρόν με σῶσον, τῷ Ἰῶ σου

κραυγάζοντα, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν... .

Ὡδὴ Η'. Νικηταὶ Τυράννου.

Εν πυρὶ βασάνων, ὡς χρυσοῦς ἀήττητε ἐδοκιμάσθης, καὶ τῶν παθημάτων, τοῦ Χριστοῦ ἐκσφράγισμα βοῶν ἐδείχθης, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Χειμαζόμενόν με, καὶ δελεαζόμενον τοῦ ἀλλοτρίου, ταῖς δειναῖς ἀπάταις, προσευχαῖς σου Ἅγιε βοῶντα σῶσον, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οτὴν δυναστείαν, πᾶσαν τοῦ ἀλάστορος ἐξαφανίσας, τῆς αὐτοῦ με ρῦσαι ἐνδοξε κακώσεως ἀναβοῶντα, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ εὐσπλαγγίαν, ἄνθρωπον γενόμενον τὸν εὐεργέτην, ἀποβρήτως τίχτεις, Θεοτόκε σῶζοντα τοὺς μελωδοῦντας, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νικηταὶ Τυράννου, καὶ φλογὸς
 » τῆς χάριτός σου γεγονότες, οἱ
 » τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀντε-
 » χόμενοι παῖδες ἐβόων, εὐλο-
 » γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
 » τὸν Κύριον.

Ὡδὴ Θ'. Ἐβριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰνα σε θείαις ἐν φωναῖς, μακαρίζο-

ρίζομεν καλῶς ἐναθλήσαντα, Μάρτυς αἰδίδιμε, καὶ τὰ τοῦ πλά-
νου κέντρα συντρίψαντα, σῶζε
ἡμᾶς πολυειδῶν, κινδύνων καὶ
θλίψεων, καὶ περιστάσεων, τοὺς
προστάτην σε καλὸν εὐμοιρήσαν-
τας.

Στήριζον πάντας τοὺς πιστοὺς,
ἐν τῇ σκέπῃ σου αἰεὶ καταφεύγον-
τας, Μάρτυς αἰδίδιμε, ὅπως τοῦ
βίου ταῖς περιστάσεσι, καὶ μηχαν-
αῖς τοῦ πονηροῦ, μὴ περιτρεπώ-
μεθα, οἱ ἐτησίως σε, μεγαλύνον-
τες ὁμοῦ καὶ δοξάζοντες.

Ηγγικε πρόσεχε ψυχῇ, ἡ ἡμέρα
ἡ μεγάλη τῆς Κρίσεως· ὅταν τὸ
ποιήμα ἀχθῇ, εἰς κρίσιν καθάπερ
γέγραπται, καὶ τί ποιήσεις πονη-
ροῖς, ἔργοις ἐπιμένουσα; σπεῦσον
καὶ βόησον, τοῦ Ἁγίου με εὐχαῖς
σῶσον Κύριε.

Θεοτοκίον.

Φρίττω σου μόνη Βασιλεῦ, τὸ
ἀδέκαστον ὁ τάλας Κριτήριον, ἐν
ᾧ με τήρητον τῇ εὐσπλαγχνίᾳ
σου ἀκατάκριτον, ἐκδυσωπιεῖ σε
ἐκτενωῶς, ἡ Πάναγνος Δέσποινα,
ἡ ἀπορρήτως σε, σωματώσασα
Χριστὲ Πολυέλεε.

Ὁ ἔρμος.

Εφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρη-
» τον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως
» ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθε, μέ-
» χρι καὶ σώματος παρθενικῆς
» ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄν-

» θρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεο-
» τόκον, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει λέγε
γ'. καὶ ε'. ᾠδὴν· τὸ Προκείμενον τὸν
Ἀπόστολον, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, Κοι-
νωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

Εἰς ἓνα ἱεράρχην

πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ολος ἱερώτατος, καὶ φωτοφόρος
ἐδείχθης, χρίσμα θεῖον Ἄγιον, ἐν
Ἁγίῳ Πνεύματι περικείμενος, καὶ
φαιδρῶς πάντοτε, προσχωρῶν Ὅ-
σιε, τῶν Ἁγίων εἰς τὰ Ἄγια, καὶ
ταῖς λαμπρότησι, ταῖς θεαρχικαῖς
ἀστραπτόμενος, καὶ χάριτι μου-
μενος, τὰ σωτηριώδη Μυστήρια,
ὡς Ἱερομύστης, ὡς ὄντως Ἱεράρ-
χης εὐκλεῆς, καὶ παρρησία δεό-
μενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ηστραψεν ὁ βίος σου, τῶν ἀρε-
τῶν λαμπρόσι, καὶ πιστοὺς ἐφώ-
τισε, καὶ τῆς πλάνης ζόφωσιν δι-
εσχέδασεν· ἀληθῶς ὤφθης γὰρ,
φωταυγῆς Ἥλιος, Ἱεράρχα Παμ-
μακάριστε, καὶ νῦν ἐσκήνωσας,
ἐνθα φῶς ὑπάρχει ἀνέσπερον,
Υἱὸς ἡμέρας χάριτι, Πνεύματος
Ἁγίου γενόμενος· ὅθεν σου τὴν
μνήμην, τὴν θεῖαν καὶ φωσφόρον
καὶ σεπτήν, ἐπιτελοῦντες ἀεί-
μνηστε, πόθω σε γεραίρομεν.

Ονοῦς σου ταῖς νεύσεσι, ταῖς
πρὸς

πρὸς τὸ Θεῖον Θεόφρον, πίστει
καλλυνόμενος, καὶ λαμπρῶς θεού-
μενος Παναοίδιμε, ἐν θνητῷ σώ-
ματι, καὶ φθαρτῷ Πάνσοφε, ἀ-
φθαρσίαν ἐμελέτησε, καὶ προσε-
κλήσατο, τὴν τῶν Ἀσωμάτων
λαμπρότητα, παθῶν ἐξω γενομέ-
νος, καὶ τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος,
Πάτερ Ἱεράρχα, Σοφώτατε λαμ-
πρότατε φωστήρ, καὶ πρεσβευτὰ
τῶν τιμώντων σου, πίστει τὰ
μνημόσυνα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον

Χαῖρε ῥίζα ἔνδρῳσε, Χαῖρε ἡ
ῥάβδος ἡ θεία, Ἱακάρων βλαστή-
σασα, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, καὶ
ἀείζων, εὐθαλῆς Παράδεισε, τῆς
ζωῆς τὸ ξύλον, Ἰεσαὶ ἐκ ῥίζης
Ἀχραντε, ἐξανατείλασα, Κόρη
καὶ βροτοὺς διατρέφουσα, τῷ ἄρ-
τῷ τῷ τῆς γνώσεως· Χαῖρε ἡ
πορφύρα ἡ πάντιμος, τοῦ Παμβα-
σιλέως, Θεόνυμφε διάδημα φαι-
δρὸν, Ἀρχιερέων εὐπρέπεια,
Χαῖρε μόνη Ἀχραντε.

Σταυροθεοτοκίον Ὅμοιον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ Κριταὶ, θανατη-
φόρον κριθῆναι, σὲ γιὲ κατέκρι-
νον, ὡς κριτὴν σε στήσαντες, ἐπὶ
θήματος, τοὺς νεκροὺς κρίναντα,
καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ, καὶ Πι-
λάτῳ παριστῶσί σε, καὶ κατακρί-
νουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ! οἱ πα-
ράνομοι, καὶ βλέπουσα τιτρώσκο-
μαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε·
ὄθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ
τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς, ἢ Θεοτό-

κος ἐκραύγαζε, μόνε Πολυέλεε.

Εἰς τὸν Ὁρθρον ὁ Κανὼν.

Ὡδὴ Α'. ἤχος δ'. Ἀνοίξω.

Πλουτήσας Θεόπνευστε, πνευ-
ματικῶς τὰ Μυστήρια, ἠρεῦξω
Μακάριε, δογμάτων λόγια, δι' ὧν
γένεονας, Ποιῶν τῆς Εκκλησίας,
πρὸς μάνδραν Οὐράνιον διαβιβά-
ζων αὐτήν.

Πρὸς ὕψος ἀνέδραμες, τῶν τῆς
Γραφῆς ἀναβάσεων, καὶ ταύτης
κατώπτευσας, νοῦ καθαρότητι, τὸ
ἀμήχανον, ἀπόρητόν τε κάλ-
λος, δι' οὗ ἐχρημάτισας Ἱεραρ-
χίας λαμπτήρ.

Τῆς θείας ἐλάμφεως, τοῦ νοη-
τοῦ Πάτερ ἔτυχες, φωτὸς καὶ
κατηύγασας, τὰς διανοίας ἡμῶν,
τὰς αἰρέσεις δὲ, ὀρθοτόμοις ἀκτί-
σι, τεφρώσας κατέφλεξας διὰ τοῦ
Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ο Τόκος ἀπείρανδρος, ἐν σοὶ
τελεῖται Πανάμωμε, ἐκ σοῦ ὁ Ὑ-
πέρθεος Λόγος προέρχεται, καὶ
τηρήσας σε, Παρίενον μετὰ Τέ-
κον, Θεός τε καὶ ἄνθρωπος ὁρά-
ται τέλειος.

Ὡδὴ Γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ακηλίδωτον τὸν νοῦν, τῇ ἀνα-
λάμφει τῶν σεπτῶν πράξεων, ἔ-
χων ἐδείχθης ἔσοπτρον, Ἱεράρχα
θείας λαμπρότητος.

Τῆ

Τῆ χάριτι ἀληθῶς, τῆ ἐπ' ἐλπί-
δι τελεσθεῖς Ὅσιε, ἱερουργὸς γέ-
γονας τοῦ Εὐαγγελίου τῆς χά-
ριτος.

Τῶν λόγων σου τὸ τερπνόν, ὑ-
πὲρ κηρίου γλυκασμὸν φέρουσα,
ἡ Ἐκκλησία ἐνδοξε, ἐκπτύει πι-
κρίαν αἰρέσεων.

Θεοτοκίον.

Ως πύλην σε καὶ Ναὸν, τῆς θεί-
ας δόξης κοινωνὸν σέβοντες, Μη-
τερ Θεοῦ Πανάμωμε, πάντες τῶν
κινδύνων λυτρώμεθα.

Ὁ Βιρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλη-
» σία σου Χριστέ χρίζουσα, σύ
» μου ἰσχυὸς Κύριε, καὶ καταφυγή
» καὶ στερέωμα.

Κάθισ. ἤχ. πλ. α.

Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων τῶν
Θεοπνεύστων Γραφῶν, τὸν ἡμᾶς
ὀδηγοῦντα πρὸς τὴν μετάνοιαν,
τὸν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς
ὑπομείναντα, Ἱεράρχην τοῦ Ἀρι-
στοῦ, ὡς διαχθέντες ὑπ' αὐτοῦ,
τιμῆσωμεν κατὰ χρέος· προσβέου-
γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον ὁμοίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευ-
τος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν
προσσεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀ-

χειμάστε λιμῆν καὶ ἀπειρόγαμε,
ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν Ποιη-
τὴν σου καὶ Θεόν, προσβέουσα
μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμούν-
των, καὶ προσκυούντων τὸν Τό-
κον σου.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοίον.

Εν Σταυρῷ σε ὀρώσα Χριστέ ἡ
Μήτηρ σου, ἐκουσίως ἐν μέσῳ λη-
στῶν κρεμάμενον, κοπτομένη Μη-
τρικῶς, τὰ σπλάγχνα ἔλε εν Ἀ-
ναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν
Σταυρῷ, ὡσπερ κακούργος ἐπέ-
γης; τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων,
ὠῶσαι θέλων ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὠδὴ Δ. Βίσακίχοι Κύριε.

Ἦ σαγήνη τῆς ἀληθοῦς, ὁμο-
λογίας ὠγρήσας, Πάτερ, ὡς ἰ-
χθυας σὺ τῆς Ποίμνης σου, ἱερὸν
κατάστημα, Θεῷ θυσίαν προσή-
γηγες.

Σὺ διέκοψας κεφαλὰς, ὡς ἐν ἐκ-
στάσει αἰρετιζόντων, τὸ τῆς πί-
στεως κεφάλαιον, Χριστό· ὄπλι-
σάμενος· διὸ καὶ νίκης στέφος ἀ-
νεπλήχθη σοι.

Ἱεράρχης καὶ λειτουργός, τῆς
θείας ὠφθης Οἰκονομίας, καὶ τῆς
δόξης τῶν τοῦ Πνεύματος, χαρι-
σμάτων γέγονας, μυσταγωγὸς καὶ
Μύστης πανίερος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τεῖχος ἐν πειρασμοῖς, καὶ
θεῖαν σκέπην ἐν περιστάσει, Θεο-
νύμ-

νύμφευτε κεκτήμεθα, καὶ λιμένα νοημάτων καθείλες τὰ ἐκφυλα, εὐδίων, καὶ ἀσφαλές ψυχῶν ἰλα- καὶ ἐρρίζωσας, πιστῶς τὰ νοή- στήριον. ματα.

Ὡδὴ Ε'. Σὺ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σὺ θεῖος ποταμὸς, ἐγνωρίσθης τῇ Ποίμνῃ σου, τὴν ἄρουραν καρδεύων, τῶν ψυχῶν Ἱεράρχα, τοῖς θεοῖς σου χαρίσμασιν.

Τῷ τόκῳ σου, τῆς ἀρχαίας ἀ- ρᾶς ἀπηλλάγημεν τὴν χαρὰν γὰρ, ἐν γαστρὶ σου Παρθένε συ- νέλαβες, καὶ Θεὸν τεκοῦσα, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν ἐθέωσας.

Ο Εἰρμός.

Εξέλαμψας ἡμῖν, τῶν σῶν λό- γων λαμπρότητα, σκεδάσας δὲ τὴν ομίχλην, τῶν ἀθέων δογμά- των, Ἄστηρ ὠφθης ἀνέσπερος.

Εβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν » τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης » Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κείτει δεόμενος, » ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ » Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Χεῖρα σαῖς πρὸς Θεὸν, ἰκεσῆσαι μοι ἔκτεινον, καὶ ἐν θλίψεσι βοη- θείας, ἐν δεινοῖς εὐχερείας, πα- νεύφημε θεράπον Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὡδὴ Ζ'. Ὁ δικασώσας.

Σὲ ὄπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θε- ὄνυμφε κεκτήμεθα.

Ως τῆς σοφίας ἐραστής, ἔρωτι ἀσχέτω συνήφθης, τῇ ἀγαπήσει τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχα διὸ καὶ ἐκραύγαζες, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογη- τὸς εἶ.

Ὡδὴ Σ'. Ἐβόησε προτυπῶν.

Τὴν ἄβυσσον, τῶν Γραφῶν νο- ημάτων ἐξήντησας, καὶ τὸν πλοῦτον, τῶν ἐνθέων δογμάτων ἐπλούτησας, καὶ ἐξήρανας, ποτα- μούς Ἱεράρχα αἰρέσεων.

Εν τῇ τῆς Πίστεως στερόβῃ, ἔστησας τοὺς πόδας σου πέτρα, καὶ τρικυμῆαις πειρασμῶν, ἀκα- τάσειστος ὠφθης, καὶ ἔψαλλες· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τῇ τραπέζῃ, τοῦ Δεσπότη Χρι- στοῦ παριστάμενος, καὶ τῆς θείας εὐωχίας αὐτοῦ ἀξιούμενος, ἐκτε- νῶς μὴ παύση, ἰλασμὸν ἐξαιτῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν

Ποίμνης κατάρχων λογικῆς, ἔθρεψας αὐτὴν ἐν τῇ χλόῃ, τῶν ἀθανάτων διδαχῶν, καὶ πιστῶς σὺν αὐτῇ ἀνεκραύγαζες· Ὑπερύ- μνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα- τέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν μάχαιραν, τῷ τοῦ πνεύμα- τος λόγῳ σπασάμενος, τῶν ἀθέων,

εἶ

Θεοτοκίον.

Ελπίς και σκέπη και λιμνή,
και ἀκαταμάχητον τεῖχος, και
προστασία ἀσφαλῆς, τοῖς κραυ-
γάζουσιν ὠφθης Πανάμωμε, ὑ-
περύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἦδὴ Η΄. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Τῷ ἐλαίῳ χρισθεὶς τῷ τοῦ
Πνεύματος, Ἱεράρχης Θεοῦ ἀνα-
δέδειξαι, ὡς Ἀερῶν μακάριε, και
ἐδίδασκες κράζειν, πάντα τὰ ἔρ-
γα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύ-
ριον.

Απροσίτω φωτὶ ἀστραπτόμενος,
τὴν τῆς πλάνης ἀγλὺν ἀπεμειώ-
σας, κάμου τὸν ζόφον σκέδασον,
και παθῶν Ἱεράρχα, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις, ἵνα χαίρων δοξάζω
τὴν μνήμην σου.

Τὴν ἱεράν σου στολὴν τῷ τοῦ
λόγου τερπνῷ, Θεοφάντορ πι-
στῶν κατεκόσμησας, και δι' ἀμ-
φοῖν ἐξέλαμψας, ἐκδιδάσκων κραυ-
γάζειν, πάντα τὰ ἔργα

Θεοτοκίον.

Ως ἐκ ζάλης παθῶν κυματούμε-
νοι, τῷ λιμένι τῷ σῷ καταφεύ-
γομεν, Θεοκυήτορ Ἄνασσα, και
βοῶμεν ἀπαύστως, πάντα τὰ
ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε. . . .

Ὁ Εἰρμός.

Αὐτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύ-
» ναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογός

» εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐ-
» δρόσισας, και ἐδίδαξας μέλπειν,
» πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑ-
» μνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἦδὴ Θ΄. Ἐποίησε κράτος.

Η εὐσημὸς σου γλυῦσσα, ὡστερ
σάλπιγξ εὐηχος, φωνεῦσα τὸ
τοῦ λόγου μυστικόν, διεγείρει
τοὺς πιστοὺς, και καθοπλίζει
θεουργῶς, πρὸς ἀοράτους ἐχθρούς.

Τὸ ἔνδυμα τὸ θεῖον, στολισάμε-
νος μυστικῶς, εἰσηλθὼς εἰς τὴν
ἄνω νυμφικῶς, εὐωχίαν και χα-
ράν, και ἀνεκλίθης σὺν Χριστῷ,
Πάτερ πανόλβιε.

Αγάλλεται συμφώνως, και σκιρ-
τᾶ Πατέρων χορὸς, εὐφραίνεται
ὁμήγυρις πιστῶν, και χορεύει
μυστικῶς, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ
ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν τιμῶσάν σε πόλιν, ἡ τε-
κοῦσα τὸν τοῦ Θεοῦ ἄμνον, και
ἀρχιποιμένα Χριστὸν, ἐκ κινδύ-
νων και φθορᾶς, και ἀμαρτίας
παθῶν, λύτρωσαι Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

Εποίησε κράτος ἐν βραχίονι
» αὐτοῦ· καθεῖλε γὰρ δυνάστας
» ἀπὸ θρόνων, και ὕψωσε ταπει-
» νούς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν
» οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολι-

ἔξ

» ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνον ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, γ'· καὶ ς'· ᾠδῆ. Προκειμένον τοῦ Ἀποστόλου, καὶ Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν.

ΕΙΣ ΕΝΑ ΟΣΙΟΝ.

ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Πᾶσαν ἠδυπάθειαν, ὑποπιάζων τὸ σῶμά σου, ἀπηνήσω Θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων, ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀπολαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

Πᾶθη τὰ τοῦ σώματος, δι' ἐκρατείας ἐμάρανας, καὶ συντόνου δεήσεως, καὶ ὄφιν τὸν δόλιον, τῶν δακρύων ὄμβροις, ἀπέπνιξας Μάκαρ, καὶ εὐηρέστησας Θεῶ, ὑπερβαλλόντως Θεόφρον Ὅσιε· διό σε κατεκόσμησεν, ἐπουρανίοις χαρίσμασιν, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρίπτως τετέλεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας, ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐχομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὃν σοὶ ἠτοίμασε Χριστός, ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἐπαθλα. καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν, ὧν καὶ νῦν
(ΤΟΜΟΣ Β΄.)

πῆσον.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Σὲ τὸ καθαρῶτατον, τοῦ Βασιλέως Παλάτιον, δυσωπῶ πολυῦμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ καταγῶγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Σταυροθετοκίον ὁμοιον.

Ιδὼν σε ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη φιλόανθρωπε, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, ἀκτίνας ἀπέκρυψαν, τῆς δικαιοσύνης, Ἥλιε Χριστέ μου, καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδοθήθη φόβῳ τοῦ κράτους σου, ἡ μήτηρ σου τὰ σπλάγχνα δὲ, τιτρωσκομένη ἐβόα σοι· Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ Κανὼν. Ὁδὴ Δ'. κλ. δ'.

Ἄτωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εθελέξέ σε ὁ πόθος ὁ δεσποτικός, καὶ τὰς τοῦ σώματος ἠδονὰς καταλείψας, ἐν Χριστῷ ἀναπαύη Μακάριε.

Ἡρθης Πάτερ πρὸς ὕψος, καὶ διαπεράσας τὸ μεσότειχον, τῆς ἀκτίστου οὐσίας, καθαρῶς ἀπολαύεις Μακάριε.

Αἰγλήν ἄυλον Πάτερ, ἔνδον ἐν

 αἰ.
 καρ-

καρδία σου δεξάμενος, ἐφωτί-
σθης καὶ πᾶσαν, τὴν ἀχλὺν τῶν
παθῶν ἐξηφάνισας.

Θεοτοκίον.

Γένος ἀδαμιαῖος, πρὸς τὴν ὑπὲρ
νοῦν μακαριότητα, διὰ σοῦ ἀνηγ-
μένον Θεοτόκε ἀξίως δοξάζει σε.

Ὡδή Γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, ἐνστερ-
νισάμενος ὅσιε, καὶ καθάρθεις, ἀν-
θραξ Θεοφόρε, ἐπὶ γῆς ἐχρημά-
τισας.

Νέκρωσιν ἐνδέδυσσο, πρὸς τελευ-
τῆς παθῶν ὅσιε· καὶ πρὸς ζωὴν,
διὰ τοῦ θανάτου, ἐξεδήμησας
ἄληκτον.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ λογι-
σμῷ στεβέρῳ ὅσιε, τὴν δὲ ψυχὴν,
ἔδειξας δουλείας, τῶν παθῶν ἀ-
ταπεινώτον.

Θεοτοκίον.

Δός ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις
σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς,
ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περι-
στάσεων.

Ὁ ἱερμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσ-
» τρεχόντων σοι Κύριε, σὺ εἶ τὸ
» φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ
» ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα ἤχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν πτωχείαν Ἰησοῦ, ἐπιποθή-
σας εὐσεβῶς, πλοῦτον ἔλπιες

φθαρτὸν, καὶ ῥέουσιν ζωὴν σοφῆ,
καὶ τὸν Σταυρόν σου ἐπὶ ὤμων
ἀράμενος, τρίβον τὴν στενήν,
χαίρων διήνυσας, πατῶν τὰς ἡ-
δονὰς, τὰς τοῦ σώματος, δι'
ἐγκρατείας ἅγιε ἀπάσης, κακο-
παθείας τε ἔφλασας, πρὸς πλάτος
θεῖον, τοῦ Παραδείσου, Πατῆρ
ἡμῶν ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Κατανύξει μου ψυχῆς, κλίνω
σοι γόνυ ἀγαθῆ, καὶ λιτανεύων
ἐκβοᾷ, πρόσχες καὶ ἴδε τὴν ἐμὴν,
ἐν ἀμαρτίαις συγκύπτουσιν τα-
λαιπωρίαν· μολύντας γὰρ κακῶς,
ψυχὴν καὶ σῶμά μου, ἐκδέχομαι
λοιπὸν, κατὰ τὰς πράξεις μου,
τὰς φοβερά· ἐκείνας τε κολάσεις,
σὺ ὄν Παρθένε βοήθει μοι, καὶ
λύτρωσάι με, Θεογεννητορ, ἐξ
αὐτῶν ὅτι δύνασαι.

Σταυροθεοτοκίον. ὁμοιον.

Π Παρθένος καὶ ἀμνᾶς, θεσσα-
μένη ἐν Σταυρῷ, τὸν ἀσπόρως
ἐξ αὐτῆς, ἀμνὸν τεχθέντα ὑπὲρ
νοῦν, ἀναρτηθέντα καὶ λόγχῃ
διατρωθέντα, λύπης τετρωμένη
τοῖς βέλεσιν, ἐβόα γοερῶς, ὀλο-
λύζουσα, τί τὸ καινὸν Μυστήριον;
πῶς ὀνήσκεις, ὁ τῆς ζωῆς ἡμῶν
κύριος; διὸ ἀνάστα, τὸν πεπτω-
κότα, συνεγείρας Προπάτορα.

Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Θεράπων σου Κύριε, τὴν πο-
λυσεθετὴ ἀπώσατο μέριμναν, τὴν
διὰ -

διάνοιαν ἀθρόλωτον, ἐργαζόμενός σου καταγώγιον.

Ηρετίσω Μακάριε, εὐαγγελικοῖς προστάγμασιν ἔπεσθαι· τὸν Σταυρόν σου γὰρ ἀράμενος, τῷ Δεσπότῃ χαίρων ἠκολούθησας.

Ταπεινώσεως πτέρυξι, τὰς τοῦ δυσμενοῦς παγίδας συνέτριψας· ὅθεν Ὅσιε ὑψούμενος, οὐρανοπολίτης ἐχρημάτισας.

Πλασμὸν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Ε'. Ὁρθρίζοντες.

Θυμὸν μὲν κατὰ μόνου τοῦ ὄφρους Θεοφόρε, πᾶσαν δὲ τὴν ἔφρουν, πρὸς τὸν Δεσπότην σου ἔτρεψας.

Εμφρόνως τὰς αἰσθήσεις τοῦ σώματος κυβερνήσας, στήλη ἐχρημάτισας, τῶν ἀρετῶν Παμμακάριστε.

Τὸν καύσωνα βαστάσας Ἀοίδιμε τῆς ἡμέρας, χαρᾶς κατηξίωσαι, τῆς τοῦ Κυρίου σου Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Μαρία Θεοτόκε Ἀνύμφευτε, τὰς ἐλπίδας τῶν ἐχθρῶν ματαίωσον, καὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὐφρανον.

Ἰδιὸν ε'. Χιτωνά μοι.

Τοῦ ὄφρους Χριστὲ ἡ προσβολή,

οὐ τῷ λείῳ ἔθελξε, σοῦ τὸν θεράποντα, οὐ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν κατεπτόησεν.

Πσάγγελον βιώσας ἐπὶ γῆς, πολιτείαν Ὅσιε, θείοις χαρίσμασιν, ἐκοσμήθης δεξιᾷ Παντοκράτορι.

Εγκράτειαν ἀένναον εὐχὴν, κτησάμενος Ὅσιε, ἀγάπην ἀθρόλωτον, ἀκκληδῶτον Θεοῦ ἁφθης ἔσοπτρον.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ σε τοῖς ἑροτοῖς, Θεοτόκε ἔδειξεν, Οὐράνιον κλίμακα· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκεν.

Ο Εἰρμός.

Χιτωνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, Πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἰδιὸν ε'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ηδονὰς θανατώσας, καὶ θυμὸν χαλινώσας ὦ Παμμακάριστε, ἐδέξω τὸ βραβεῖον, τῆς ἄνω κληρουχίας, καὶ βοᾶς εὐφραινόμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός· . . .

Αρετῶν τὴν ἀρίστην, ἀκλινῶς διδοεύσας, τρίβον αἰοίδιμε, πρὸς πόλιν εἰσελαύνεις, Ἐδὲμ τῆς ἀκηράτου, μελωδῶν εὐφραινόμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός· . . .

Τῆς Τριάδος τὴν δόξαν, εὐσεβῶς καταγγείλας ὦ παμμακάριστα, στε.

στε, φωτὶ τῷ Τρισηλίῳ, τρυφᾶν
ἐπαναπαύη, καὶ βοᾶς ἀγαλλόμε-
νος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ράβδος ἔφυς Παρθένε, Ἰεσαὶ ἐκ
τῆς ρίζης ἡ Παμμακάριστος, καρ-
πὸν ἀνθηφοροῦσα, σωτήριοις τοῖς
πίστει, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζου-
σιν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός...

Ἦδὴ Η'. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Τὸν ἐνισχύσαντα θευμασιῶς
πρὸς ἀγῶνας ἀσκητικούς, τὸν
Ἄσιον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐπὶ τῆς
γῆς πολιτείαν, μετελθὼν Παμ-
μάκαρ νῦν σὺν τούτοις, ἐν Ἐ-
πουρανίοις αὐλίξῃ εἰς αἰῶνας.

Θίασος χαίρει τῶν Μοναστῶν,
καὶ χορεύει, τῶν Ἄσιων δῆμος
καὶ δικαίων· στέφος γὰρ ἐδέξω
τῆς νίκης ἐπαξίως.

Θεοτοκίον.

Υπερφυῶς τὸν Δημιουργὸν καὶ
Σωτῆρα, Θεὸν Λόγον τέτοκας
Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ κίρμος.

Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὄν
ὁ ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέ-
λων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦδὴ Θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Πμνήμη σου ἀξίως, Ὅσιε εὐ-
φραίνει, πάντα τῆς γῆς τὰ πλη-
ρώματα σήμερον, ἦν ἐτησίως τι-
μῶντας ἡμᾶς περίσωζε.

Τὺς πίστει ἐκτελοῦντας, Ὅσιε
τὴν μνήμην, τὴν ἀξιεπαινον σοῦ
καθικέτευσ, ἐκ τῶν σκανδάλων
ῥυσθῆναι τοῦ Πολεμήτορος.

Τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη, μά-
καρ ὡς θεράπων, τούτου αἰεὶ πρι-
σταμένοσ Ὅσιε, μὴ διαλίπῃς
προσευῶν ὑπὲρ τῆς ποιήνης σου.

Ψάλμοις σε ἀνυμνοῦμεν, Κεχα-
ριτωμένη, καὶ ἀσιγήτως τὸ χαίρέ
σοι κράζομεν· οὐ γὰρ ἐπήγασας
πᾶσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολο-
ῶ γοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι
οὐ Παρθένε Ἄγνη, σὺν Ἄσωμά-
τοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἡ Γ' καὶ ζ'.
Ἦδὴ. Προκείμενον ἱ.χ. βραβύς. Καυχῆ-
σονται Ὅσιε ἐν δόξῃ, σίχ. Ἄσατε τῷ
Κυρίῳ ἄσμα καινόν. Πρὸς Γαλάτας
ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύ-
ματός ἐστιν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρή-
νη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγα-
θωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκρά-
τεια. Κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἐστὶ
νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν
σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς πα-
θήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ
ζῶ-

ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι και
στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδο-
ξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλ-
λήλους φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐάν
καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι
παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματι-
κοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν
πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σε-
αυτὸν μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλ-
λήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ
οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον
τοῦ Χριστοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

Ἀκολουθία εἰς δύο καὶ πολλοὺς Ἀπο-
στόλους. Στιχ. προσόμοια ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως αὐτόπται καὶ μάρτυρες, τῆς
τοῦ λόγου σαρκώσεως, μαθηταὶ
πανόλθιοι, μακαρίζεσθε· ὡς ἀσρα-
παὶ γὰρ λαμπόμενοι, τῷ κόσμῳ
ἐφάνατε· καὶ ὡς ὄρη νοητὰ, γλυ-
κασμὸν ἐσταλάξατε· ὡς ἀένναοι,
ποταμοὶ παραδείσου μερισθέντες,
τῶν ἐθνῶν τὰς ἐκκλησίας, θείοις
ποτίζετε νάμασιν.

Ως βολίδες ἀστράπτουσαι, ταῖς
ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, εἰς τὸν κό-
σμον ἅπαντα διεπέμφθητε· τὴν
τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν, ἀφθόνως
παρέχοντες, λειτουργοὶ τῶν τοῦ
Χριστοῦ, μυστηρίων γενόμενοι·
καὶ θεόγραφοι, θείας χάριτος πλά-
κες γεγραμμένα, θεοδίδακτον τὸν
νόμον, ἱερομύσται πανόλθιοι.

Αλιέων ὁ κάλαμος, Φιλοσόφων τὸ
φρύαγμα, καὶ Ῥητόρων ρεύματα
διετάραξε· θεοσοφίας διδάγματα,
χαρίτων καὶ δόγματα, καὶ μυ-
ρίων ἀγαθῶν, τηλαυγῶς ἐκτι-
θέμενος, Εὐαγγέλιον· καὶ τρυ-
φῆς αἰδίου μετουσίαν, καὶ Ἀγγέ-
λων ἀπολαύσεις, καὶ διαμένουσαν
εὐκλειαν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτ. ἡ Σταυροθεοτοκ.
εἰς φύλλ. 9.

Εἰς δύο καὶ πολλοὺς Προφῆτας.

ἤχος. α. Πανέδοξοι μάρτυρες.

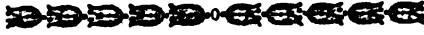
Προφῆται πανένδοξοι ὑμεῖς, Βα-
σιλεῖς ἠλέγξατε, λαῶν τε θράσει
ἀντέστητε, Θεὸν κηρύττοντες, ἐν
Τριάδι ἓνα, καὶ θερμῶς ἐλαύνον-
τες, τὴν πλάνην ἀπὸ γῆς τὴν πο-
λύθειον· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δω-
ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Προφῆται πανένδοξοι ὑμεῖς, εὐ-
σεβῶς πλανώμενοι, ἐν ἐρημίαις
καὶ ὄρεσι, καὶ κακουχούμενοι, ἐν
λιμῶ καὶ διψῆι, ὡς Θεοῦ θερά-
ποντες, Χριστῶ ἐν οὐρανοῖς συναυ-
λίζεσθε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δω-
ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Προφῆται πανένδοξοι ὑμεῖς,
καρτερῶς πριέμενοι, βολαῖς τε
λίθων βαλλόμενοι, καὶ θανατού-
μενοι, ἐν μαχαίρας φόνῳ, εὐσε-
βίας ἕνεκα, λαμπροὶ διὰ τῶν ἄθλων

γεγόνατε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, λούοντας, τὴν ἀεισέβαστον μνή-
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοδοκίον ἢ Σταυ-
ροθεοτοκίον. Εἰς φύλ. 10.

Εἰς δύο καὶ πολλοὺς ἱεράρχας ἤχ. δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ος φωστῆρες αἰείφωτοι, νοητοῦ
στερεώματος, Ἐκκλησίας ἔνδοξοι
πανσεβάσμιοι, ταύτην ἀκτίσι φαι-
δρύνετε, δογμάτων τῆς πίστεως,
καὶ αἰρέσεων ἀγλῶν, ἀπελαύνετε
ὄσιοι, καὶ πρεσβεύσατε, ἐκ φθορᾶς
καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς
ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέ-
βαστον μνήμην ὑμῶν.

Φρουκτωρίαῖς τοῦ πνεύματος,
ἀστραφθέντες διάνοιαν, φωτοδό-
λοι ἥλιοι χρηματίσαντες, ὡσπερ
ἀκτίνες τὰ δόγματα, εἰς πάντα
τὰ πέρατα, ἀπαστρέπτοντες πι-
στῶν, καταυγάζετε πλήρωμα,
παμμακάριστοι, καὶ διώκετε σκό-
τος Θεοφόροι, τῶν αἰρέσεων δυ-
νάμει, τοῦ ἐκ παρθένου ἐκλάμ-
ψαντος.

Τῆς Χριστοῦ ἐδιώξατε, νοητοῦς
λύκους ὄσιοι, ἐκκλησίας τῆ ῥά-
βδω, τῶν δογμάτων ὑμῶν· καὶ
ταύτην κύκλω τειχίσαντες, λό-
γων ὀχυρότητι, παρεστήσατε Χρι-
στῶ, ἀσινῇ καὶ ἀνάλωτον· ὃν πρε-
σβεύσατε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων
λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτε-

λοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνή-
μην ὑμῶν.

Δόξα. καὶ νῦν. Θεοτοκ ἢ Σταυροθεοτ.

Εἰς δύο καὶ πολλοὺς ὄσιοι, στιχ.
προσόμοια ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Εγκρατεῖα παθήματα, Θεοφόροι
νεκρώσαντες, τὴν ψυχὴν ἐλόφω-
τον ἀπεργάσασθε, καὶ οἰκητήριον
Πνεύματος, ταύτην ἐκτελέσαντες,
τῇ Τριάδι καθαρῶς, τῇ ἀγίᾳ
παρίστασθε, ἰκετεύοντες, ἐκ φθο-
ρᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς
ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀει-
σέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Λαμπρυνθέντες τῷ Πνεύματι,
τῷ ἀγίῳ πανόλβιοι, πρὸς τοὺς
κοσμοκράτορας παρετίξασθε· τὰς
μηχανὰς γενναϊότατα, τὰς τού-
των νικήσαντες, συμμαχίᾳ Θεοῦ,
κατ' αὐτῶν ἀριστεύσαντες· ὅθεν
σήμερον, τὴν λαμπρὰν ὑμῶν μνή-
μην ἐκτελοῦντες, καταχρέως ἐν
αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν πανόλβιοι.

Τῇ ἀσκήσει μακάριοι, καὶ κακώ-
σει τοῦ σώματος, θαυμαστὰ ἡ-
νύσατε ἀγωνίσματα. Χριστῶ τὴν
σάρκα δουλώσαντες, καὶ πάθη
μειώσαντες, καὶ ὄρμας τῶν ἡδο-
νῶν, παντελῶς χαλινώσαντες,
τοῖς παλαίσμασι, καὶ συντόνω
δεήσει Θεοφόροι, καὶ ταῖς θεῖσις
πρὸς τὸ θεῖον, καὶ ἀνευδότοις
συνεύσεσι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. ἢ Σταυροθεοτακ.

Εἰς

Εἰς δύο καὶ πολλοὺς Μάρτυρας.

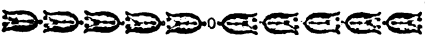
Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως καλῶς στρατευσάμενοι, Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, ἑαυτοὺς πνεύφημοι παρεδώκατε, ἐθελουσίως εἰς μάστιγας, καὶ βίαιον θάνατον, ἐπαγόμενοι χοροὺς, συμμαρτύρων μακάριοι· μεθ' ὧν εὐρατε, τὸ μακάριον τέλος, καὶ στεφάνους, ἀναδήσαθε τῆς νίκης, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύοντες.

Ανευδότης τυπτόμενοι, καὶ πυρὶ δαπανώμενοι, καὶ κρηπίσι πάντοτε, καθηλούμενοι, καὶ ἐν ὁδοῖς ἐλαυνόμενοι, εἰρκτη συγκλειόμενοι, καὶ ὡς θῦμα καθαρὸν, ταῖς ἐσχάραις ὀπτόμενοι, προσηνήχθητε, δι' ἡμᾶς τῷ τυθέντι, ὡς εὐώδη, ἱερεῖα καὶ τῇ ἄνω, τραπέζῃ Μάρτυρες ἐνδοξοί.

Καὶ χειρῶν πανοίδιμοι, καὶ ποδῶν τε στερούμενοι, κεφαλὰς τεμνόμενοι καὶ στρεβλούμενοι, καὶ πάσαις ἄλλαις κολάσεσι, καθυποβαλλόμενοι, οὐκ ἠρνήσασθε Χριστὸν, οὐ ξοάνοις ἐθύσατε, ἀλλὰ χαίροντες, τῆς ζωῆς τῆς προσκαίρου, ἀθλοφόροι, πρὸς οὐράνιον καὶ θείαν, μετεβιβάσθητε εὐκλειαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκ. ἢ Σταυροθεοτοκίον εἰς φύλ. 9.

Εἰς ἓνα Ἱερομάρτυρα. Στιχ. προσόμ. ἦχ. α'. Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Θεόφρον μακάριε βαφαῖς, τοῦ οἴ-

κείου αἵματος, τὴν ἱεράν σου καὶ ἔνθεον, στολὴν ἐφαίδρυνας· ἐκ δυνάμεως γὰρ, εὐσεβῶς εἰς δύναμιν, εἰς δόξαν ἀπὸ δόξης προέβηκας· καὶ νῦν ἰκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην.....

Θυσίαν τὸ πρότερον Θεῷ, φέρων τὴν ἀναίμακτον, ὡς ἱερεὺς ἐνομώτατος, ὡς ὀλοκάρπωμα· καὶ δεκτὴν θυσίαν, σεαυτὸν δι' αἵματος, ὡς μάρτυς ἀληθέστατος ὕστερον, Χριστῷ προσήγαγες, θεορήμον πανσεβάσμιε· ὄν δυσώπει, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε.

Μαρτύρων στρατεύματα Χριστοῦ, Πάτερ προσενήνοχας, ταῖς ὑποθήκαις σου ἐνδοξε, καὶ παραινέσεις, νουθετῶν διδασκων, καὶ σαφὲς ὑπόδειγμα, θεόφρον σεαυτὸν παρεχόμενος· μεθ' ὧν ἰκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτ. ἢ Σταυροθεοτοκ. εἰς φύλλ. 10.

Εἰς δύο, καὶ πολλοὺς Ἱερομάρτυρας.

Στιχ. προσόμ. ἦχ. α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τῆς ἱερωσύνης τὴν στολὴν, ὄντως ἐλαμπρύνετε, τοῦ μαρτυρίου τοῖς αἵμασι· καὶ ἀμφοτέρωθεν, παιδρῶς ἀγασθέντες, σὺν Ἀγγέλοις ἀδετε, τῷ κτίστη παρεστῶτες θεράποντες· ὄν ἰκετεύσατε,

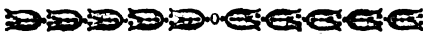
δω-

δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόπνευστον ὄργανον ἡμῖν, ὄντως ἀνεδείχθητε, ἀναφωνοῦν τὰ ἀπόρρητα, θεία Μυστήρια, τῆς γραφῆς τῆς θείας· καὶ εἰδώλων ἀνοιαν, ἐλέγχοντες Χριστῷ προσηγάγετε· ὃν ἰκετεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ωs μῦρον τὰ αἵματα ὑμῶν, Χριστῷ προσηγάγετε, ὡς δι' αὐτὸν ἐκχυνόμενα· δι' ὧν μυρίζετε, τὰς καρδίας πάντων, τῶν πιστῶς ὑμνούντων ὑμᾶς, καὶ πόθῳ εὐφημούντων πανίεροι, καὶ νῦν πρεσβεύσατε δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην. . . .

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον εἰς φύλ. 10

Εἰς ἓνα ὁσιομάτυρα στιχηρὰ προσ.
ἡ. πλ. β'. Τριήμερος ἀνάστης.

Αγῶνας τοῦ σοφοῦ Ἀσκητοῦ, τοὺς πόνους τοῦ ὀπλίτου Χριστοῦ, εὐφημοῦντες, καταχρέως οἱ πιστοὶ, βοήσωμεν Κυριῷ. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, πάσης ἀνάγκης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Εδόθη σοι πολλὴ ἐκ Θεοῦ, εἰρήνη γενναϊότατε· καὶ τὸν σάλον, διελόντι τῶν δεινῶν, δαϊότατε Πάτερ, γενναίε στρατιῶτα, καὶ πρεσβευτὴ τῶν εὐφημούντων σε.

Ενήθλησας ἐννόμως σοφῆ, καὶ

γέγονας πανσόφως Θεῷ, ὡς περ ἄλλος, οἶκος σὺ τοῦ Πανουργοῦ, ἐδείχθης Θεοφόρε, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, Μάρτυς ὁσίων ἐγκαλ-
λώπισμα.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτ. ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς δύο καὶ πολλοὺς ὁσιομάρτυρας

στιχ. προσόμοια ἡχος α'.

Πανεύφημοι μάρτυρες.

Ασκήσει τὸ πρότερον σοφοί, τὰ πάθη νικήσαντες, θεοειδεῖς ἐγνωρίσθητε· νῦν δὲ ἀθλήσαντες, καὶ τελειωθέντες, συμπολίται ὦφθητε, τῶν ἄνω μακαρίων Δυνάμεων· μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πύργοι ἀκαθαίρετοι ἐχθροῦ, προσβολαῖς ἐδείχθητε, τῶν εὐσεβῶν τε κραταίωμα, καὶ τείχος ἄρρηκτον, καὶ βεβαία σκέπη, ὧ Ὅσιομάρτυρες· ἐντεῦθεν μακαρίζεσθε πάντοτε, Χριστὸν πρεσβεύοντες, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Αβρόχως ἐπλεύσατε σοφοί, βίου τὸ κλυδώνιον, τῆ συνεργείᾳ τοῦ πνεύματος, οἰκχιζόμενοι καὶ πρὸς ὄρμον θείας, χάριτος ἐφθάσατε, φωτὸς τοῦ ἀκηράτου ταῖς λάμψεσι, καταυγαζόμενοι· καὶ φωτί-
ζον.

ζοντες τοὺς μέλποντας, ἐν αἰνέσει ὑμῶν τὸ μνημόσουν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτι ἢ Σταυροθεοτοκ. εἰς φύλλ. 10.

Εἰς Γυναῖκα Μάρτυρα.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖόν ἐν μάρτυσιν.

Ταῖς βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σωτηρίου ἱμάτιον, σεαυτῇ Πανεύφημε, ἐπιχρῶσασα, καὶ λαμπρυνθεῖσα τῷ Πνεύματι, Κυρίῳ μεμνήσκεισαι, ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, συντηροῦντί σε ἄμωμον, ἀδιάφθορον, εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐν θαλάμοις, οὐρανίοις ὡς Παρθένον, περικαλλῆ καὶ ἀκήρατον.

Αἰκισμοῖς ὀμιλήσασα, καὶ πυρὶ προσπελάσασα, καὶ σαρκὸς σπαράγματα, καρτερήσασα, καὶ τῶν λεβήτων τὰ θράσματα, γενναίως ἐνέγκασα, οὐχ ἠττήθης λογισμοῖς, οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας, ἀλλὰ κλίναςα, τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα τῆ τοῦ ξίφους, τιμωρία στεφηφόρος, εἰς οὐρανοὺς ἀνελήλυθας.

Παρθενίας λαμπρότησι, λαμπρυνθεῖσα Πανεύφημε, μαρτυρίου ἥστραψας, ἀγωνίσμασι· μὴ προσκυνησαι εἰδώλοις γὰρ, πεισθεῖσα τὴν ἀδικον, καθυπέμεινας σφαγὴν, φοινηθεῖσα σοῖς αἵμασι, καὶ παρέστησας, τῷ Θεῷ καὶ Δε-

σπότη στηφηφόρος, ταῖς ἐκείθεν πεμπομέναις, αὐγαζομένη φαιδρότησι.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ἢ Σταυροθεοτοκίον. Εἰς φύλλ. 9.

Εἰς Μάρτυρας Γυναίκας. Στιχηρ. Προσόμοια Ἦχο: α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παρθένοι νεάνιδες Χριστέ, σοὶ στεργῶς ἀθλήσασαι, τῷ Βασιλεῖ ὑπηνέχθησαν, ἀγαλλιῶμεναι, εὐφροσύνης πλήρεις, χαρμονῆς ἀνάμεστοι· καὶ ξύλω τῆς ζωῆς σοὶ προσήγγισαν, καθικετεύουσαι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παρθένοι νεάνιδες τῶν σῶν, μύρων ὀσφραϊνόμεναι, σοῖς ἠκολούθησαν ἴχνεσι, τὸ σὸν μιμούμεναι, ζωηφόρον πάθος, τὸ ψυχοσωτήριον· καὶ πρὸς τὴν ἐκ νεκρῶν ἐξανάστασιν, ἐν σοὶ γηθόμεναι, εὐεργέτα καταντήσουσι, τοῦ σοῦ κάλλους, σαφῶς ἀπολαύουσαι.

Παρθένοι νεάνιδες σαφῶς. Εὐὰς τῆς προμήτορος, ἐπιτηδείως κομίζεσθε, πόθῳ θεώσεως, ἀνευδότῳ νεύσει, πρὸς Θεὸν θεούμεναι, καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ ἐπαιρόμεναι· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκ. ἢ Σταυροθεοτ. Εἰς φύλλ. 10.

Εἰς ὅσιν γυναῖκα. Στιχ. προσόμοια.

ἦχος δ'. Ως γαίναϊον ἐν μάρτυσιν.

Παρθενίαν ἀκήρατον, ἐμμελῶς ἐξασκήσασα, ἐνυμφεύθη χαίρουσα τῷ ποιήσαντι ἀρνησαμένη τὴν πρόσκαιρον, ἀπόλαυσιν ἐνδοξε, καὶ ἀσκήσασα στερρῶς καὶ τὸν δρόμον τελέσασα, κατηξίωσαι, οὐρανίου παστάδος δυσωποῦσα, τοῖς τιμῶσί σε ὅσια, χάριν δοθῆναι καὶ ἔλεος.

Εγκρατεία τὸ σῶμά σου, μακαρία νεκρώσασα, τὴν ψυχὴν ἐκόσμησας, καὶ ἠτοίμασας καὶ οἰκητήριον πνεύματος, αὐτὴν ἀπετέλεσας, καὶ συνήφθης μυστικῶς, τῷ νυμφίῳ καὶ κτίστη σου· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Τὸ ἄραϊον τοῦ σώματος, εἰς τὸ πρῶτον ἀξίωμα, μακαρία ἐνδοξε, μετηρῶρῦθησας· κόσμον λιποῦσα τὸν πρόσκαιρον, ἀρετῶν φαιδρότησι, κατεκάλληνες σαυτὴν καὶ τοῦ κτίστου ἐνδεδείξαι, καταγῶγιον, καὶ τερπνὴ θυμηδία τοῦ Κυρίου· ἀνυμνοῦμέν σε ὅσια, πνευματικοῖς μελωδῆμασι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοίον.

Εἰς Ὀσίας γυναίκας

Στιχηρὰ προσόμοια.

ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Θεοφειγγεῖς ὡς βολίδες ἐξ ὕψους φαίνουσαι, ταῖς νοηταῖς ἀκτίσι, καταυγάζετε κόσμον· καὶ σκότος ἐκμειοῦσαι τοῦ πονηροῦ· τῶν δαιμόνων ἀθροίσματος· τὴν φωτοφόρον καὶ θεῖαν· ὅθεν πιστῶς, ἐορτάζομεν ὑμῶν ἐορτήν.

Τοῦ παραδείσου τὰ κάλλη κατοπτευσάμεναι, καὶ εὐφιλῶς τρυφῶσαι, ἀκράτους λειμῶνας, ἠνθήσατε τῷ κόσμῳ, γινώσιν Θεοῦ, ἧς μετέχοντες σήμερον, τῇ διαθέσει ὅσiai τὴν ψυχικὴν, παγκαρπῖαν γεωργοῦμεν σεμναί.

Μοναδικὴ πολιτεία κτελαμπρύνετε, τῶν ἀσκητῶν τὰ πλήθη, ἀνατείλασαι πᾶσιν, ὥσπερ τινες φωστῆρες· διὸ σὺν αὐτοῖς, ἐνδοξάζετε θεὸν πάνσεμνοι· ἐπεντρυφῶσαι τῇ δόξῃ τῇ βεικῇ, καὶ πρεσβεύουσαι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον εἰς εὐλ. 10.

ΕΙΚΩΝ τοῦ Πατριαρχικοῦ Αρχιμανδρίτου Διονυσίου Πύρρου τοῦ Θεσσαλοῦ, Ιατροδιδασκάλου καὶ Ἰππότη τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος, μέλους τῆς ἐν Αθήναις Ιατρικῆς καὶ Αρχαιολογικῆς Ἑταιρίας τῶν Ἑλλήνων ὧν ἐτῶν 78.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Α Θ Η Ν Ω Ν.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Ὁ Πανιερ. Μητροπολίτης καὶ πρέεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἅγιος Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος κύριος Νεόφυτος σῶμ. 20 Ὁ Πανιερώτατος ἅγιος Ἀρχιε- πίσκοπος Ἐβδοίας κύριος Καλλίνι- κος Καμπάνης. 20 Ὁ Πανιερ. ἀρχιεπίσκοπος ἅγιος Φθιώτιδος κύριος Καλλίνικος Κα- στρόρχης 20 Ὁ Πανιερ. ἅγιος ἀρχιεπίσκοπος Αἰτωλοακαρνανίας Κ. Φιλόθεος . 20 Ὁ Πανιερ. ἅγιος ἀρχιεπίσκο- πος Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος κύριος Μισαήλ Ἀποστολίδης. 20 Ὁ Πανιερ. ἅγιος ἀρχιεπίσκοπος Ἀργολίδος κύριος Γεράσιμος Πα- γώνης 20 Ὁ Πανιερ. ἅγιος ἀρχιεπίσκοπος Μεσσηνίας κύριος Προκόπιος. . 20 Ὁ Πανιερ. ἅγιος ἀρχιεπίσκοπος Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κύριος Διονύσιος Σασανᾶς. 20 Ὁ Πανιερ. ἅγιος ἀρχιεπίσκοπος Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κύριος Θεοφάνης. 10 Ὁ Πανιερ. μητροπολίτης Σύρου καὶ Τήνου κύριος Δανιήλ. . . . 20 Ὁ Πανιερ. ἅγιος Θήρας κύριος Ἱερόθεος. 20 Ὁ Πανιερ. Παροναξίας κύριος Παρθένιος. 10	Ὁ Πανιερ. Θιβῶν καὶ Λεβα- δείας κύριος Ἀβραάμιος. . . . 20 Ὁ Πανιερ ἅγιος ἀρχιεπίσ. Κο- ρίνθου Κ. Ἰωάνης πρῶνν Δαμαλῶν 20 Ὁ Πανιερ. ἅγιος Ὑδρας καὶ Σπετσῶν κύριος Νεόφυτος Κων σταντινίδης. 20 Ὁ Πανιερ. ἅγιος Καλαβρύτων κύριος Βαρθολομαῖος. 20 Ὁ Πανιερ. ἅγιος Ἀνδρου κύριος Προκόπιος. 20 Ὁ Πανιερ. ἅγιος Οἰτύλου κύριος Προκόπιος. 20 Ὁ Πανιερ. ἅγιος Φωκίδος Κ. Ἰωσήφ 20 Ὁ Παν. ἅγιος Γορτυνίας Κ. Φιλόθεος 20 Ὁ Πανιερ. ἅγιος Ναυπακτίας κύριος 20 Ὁ Πανιερ. ἅγιος Πελαγονίας κύριος Γρηγόριος. 10 Ὁ Πανιερ. ἅγιος Τρίκκης τῆς Θεσσαλίας κύριος Προκόπιος. . 10 Ὁ Πανιερ. ἅγιος Σταγῶν ἐκ Καστανίας κύριος Κύριλλος. . 10 Ὁ Πανιερ. ἅγιος Σταυροδρομίου κύριος Νεόφυτος. 5 Ὁ Πανιερ. ἅγιος Αἰγίνης Κ. Σαμουήλ 1 Ὁ Πανιερ. ἅγιος Καρόστου Κ. Μακάριος Καλλιστάρχης. . . 1 Ὁ Παν. ἅγιος Γυθείου κύριος Ἱερόθεος. 1 Ὁ Παν.ερ. ἅγιος Σωζοῦθειο- πόλεως Κύριος Δωρόθεος. . . 1		

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ.

Ὁ Ἐκλαμπρότατος Ῥωσικὸς
Πρέσβυς εἰς τὴν Ἑλλάδα κύριος
Περσιάνης 1

Ὁ ἀξιότ. στρατηγὸς Γαρδικιώ-
της Γρίβας ὑπασπιστὴς τοῦ Βασι-
λείου. 2

Ὁ ἀντισυνταγματάρχης κύριος
Χριστόδουλος Καπετανάκης 1

Ὁ ἱερολογιώτατος ἀρχιγραμμα-
ματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κύριος
Ζαχαρίας Μαθᾶς 1

Ὁ Πανοσιολογιώτατος πρωτο-
σύγγελος Κυκλάδων κύριος Λεόν-
τιος Καμπάνης 1

Ὁ Πανοσιώτατος ἀρχιμανδρί-
της κύριος Παρθένιος Χρυσικάκης 1

Ὁ Πανοσιώτατος ἀρχιμανδρί-
της κύριος Ν. Ῥωμανίδης 1

Ὁ ἀρχιδιάκονος κύριος Ἰωσήφ
Ταμπακόπουλος 1

Ὁ μουσικολογιώτατος κύριος
παπᾶ Ἄγγελος Ἀθηναῖος 1

Ζωσιμᾶς Ἱερομόναχος βιβλιο-
δέτης Διαμαντόπουλος ἐκ Πωγω-
νίας 1

Ὁ Πανοσιώτατος κύριος Ἰά-
κωβος Ἄνδριος καὶ πνευματικὸς 1

Ὁ ἐσιώτ. μοναχὸς Ἰωσήφ Νε-
ωκέρως εἰς τὴν Εὐχγγελίτριαν. 1

Ὁ Εὐγεν. Ἀνδρέας Α. Παρίσης
Τίνιος. 1

Ἡ εὐγενεστάτη κυρία Χρυσᾶς
Α. Μαυρομιχάλη 1

Ἡ εὐγενεστάτη κοκίνα Ζωήτσα
Αλμέτα 1

Ὁ εὐγεν. Κύριος Ἀπόρολος
Κοταράτος. 1

Οἱ δύο ἀδελφοὶ Γ. Κ. Μαυρο-
γιαννόπουλοι οἱ Βυζάντιοι. 1

Ὁ κύριος Ἀθανάσιος Καβάσι-
λας Γαλαξιδιώτης. 1

Ὁ εὐγενέστ. κύριος Γεώργιος
Κωλαδίνος Κύθνιος 1

Ὁ λογιώτατος κύριος Κωνστ.
διδάσκαλος Μεγαρεὺς. 1

Ὁ κύριος Κωσμάς Μάθεσις
Σαλαμίνιος. 1

Ὁ εὐγενέστατος κύριος Πανα-
γιώτης Γ. Κύπριος. 1

Ὁ κύριος Κωνσταντῖνος Βαρα-
τάσης Χαλκιδεὺς 1

Ὁ ἐξοχώτατος Κ. Καραγιαν-
νόπουλος ἐκ Κραδαταρᾶ. 1

Ὁ Κύριος Γεώργιος Χαϊδεμένος
Ἀθηναῖος. 1

Ὁ Κύριος Μελέτιος Χαλκιδεὺς. 1

Αἴγιαλειας.

Ὁ Κύριος Εὐλόγιος Γεωργίου. 1

Ὁ Κύριος Καλλίνικος Ἱερομόνα-
χος ἐκ Σόλου. 1

Ὁ Κύρ. Γερμανὸς Ἰαννόπουλος
ἐκ τῆς μονῆς τῶν Παμμεγίστων
Ταξιαρχῶν. 1

Ὁ Κύριος Αὐξέντιος Γ. Πετρό-
πουλος σπηλαιώτης. 1

Ὁ Κ. Ἰωσήφ Ἰωαννίδης γραμ-
ματεὺς τῆς Μονῆς τῶν Ταξιαρχῶν, 1

Λακεδαίμονος.

Παναγιώτης Ἱερὺς Πακαίης 1

Δημήτριος Ἱερὺς Παπακων-
σταντίνου 1

Νικόλαος Ἱερὺς Παναγιωτίδης
Παρθένιος Ἱερὺς Δ. Καραγιαν-
νόπουλος 1

Νικηφόρος Εὐστρατίου 1

Ἰωάννης Ἱερὺς Γιαννακόπουλος 1

Γεώργιος Ἱερὺς Ξανθάκης 1

Παναγιώτης Γ. Πουλιμενάκος
Ζωσιμᾶς Ἱεροδιάκονος μονῆς
Καστρίου 1

Ἀθ. Δ. Λεβαδίτης 1

ΜΑΛΑΤΙΝΗΣ

Νικόλαος ἱερεὺς καὶ Οἰκονόμος 1
 Παπᾶ Παναγιώτης Κουρῆς καὶ
 πνευματικός 1
 Παναγιώτης ἱερεὺς Β. Καραβέλας 1
 Παῦλος ἱερεὺς Τζώρτζης ἐκ
 Ζάρακος 1

ΜΑΛΕΣΙΝΗΣ.

Ἰγνάτιος ζωρόπουλος ἡγούμενος
 μονῆς Μαρδακίου 1
 Οἱ ἱερεῖς τῆς ἐκκλησίας Γαρδικίου 1
 Παπᾶ Δημήτριος Θεοδορακό-
 πουλος ἐκ Συτόλoubας. 1

ΛΕΥΚΤΡΟΥ.

Γρηγόριος ἱερομόναχος Σκαλιέας 1
 Ν. Π. Μαρτουλαίας 1
 Μαναγιώτης Πακίεας. 1

ΓΥΘΕΙΟΥ.

Ὁ ἐπισκοπικὸς ἐπίτροπος Γυ-
 θείου Κ. Γρηγόριος ἱερομόναχος
 Ζωγλουδάκης 1
 Ἰωάννης ἱερεὺς Φιλιππάκης ἡ-
 φημέριος 1
 Δημήτριος ἱερεὺς Ἀρνράκης 1
 ἐφημέριος Γυθείου. 1
 Πέτρος ἱερεὺς Γρυμάνης 1
 Δημήτριος ἱερεὺς Κορινάκος 1
 Οἰκονόμος Σκουταρίου. 1
 Παναγιώτης ἱερεὺς. 1

ΣΥΡΟΣ

Ὁ κύριος Ἀποστολάκης Ῥέγιος
 διὰ τὴν ἁγίαν Παρασκευὴν . . . 1
 Ὁ κύριος Ἀντώνιος Π. Ἐμμα-
 νουήλ διὰ τὴν ἁγίαν Τριάδα. . . 1
 Στέφανος ἱερεὺς Μεσσηνήσιος. 1

ΚΑΡΔΑΜΟΥΛΗΣ.

Ἀγιοταφίτης Πρωτοσύγγελος
 Κύριος Μσθθαῖος. 1
 Νεόφυτος Βαϊδανίτζης. 1

Ἀναγνώστης Ἀνδρέας 1
 Παναγιώτης ἱερεὺς Παρασκευάς. 1
 Παναγιώτης ἱερεὺς Χαρίτος, . . 1

ΖΑΚΥΝΘΟΥ.

Ὁ Πανοσιολογιώτατος ἱερομό-
 ναχος Κ. Παρθένιος κόμης. . . . 1
 Ὁ ἱερολογιώτατος κύριος Σπυ-
 ρίδων Μαρῖνος. 1
 Ὁ ἱερολογιώτατος κύριος Ἀλέ-
 ξανδρος Σπίνος. 1
 Ὁ λογιώτατος Ἀναγνώστης Κ.
 Ἀντώνιος Καλύδας. 1

ΔΡΑΚΙΑ ΒΩΛΟΥ.

Παπᾶ Ἰωάννης Κ. Ταμβάκης 1
 Νικόλαος Δημητρίου Ἀναγνώστης 1
 Ἰωάννης Ν. Μανόλης. 1
 Παπᾶ Ἰωάννης Κωνσταντίνου 1
 Δανιὴλ ἡγούμενος τῆς Μονῆς
 Κομνινοῦ Θεοτόκου. 1
 Ἰωάννης Διανέλου Ἀγιογράφος 1
 Κωνσταντῖνος Νικολάου 1
 Νικόλ. Μαργαρίτου Φουντουκλῆς 1

ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΝ ΒΩΛΟΥ.

Κωης. ἱερεὺς Σακελλάριος. 1
 Δημήτρ. Κ. Κόκκινος. 1
 Δημήτ. Ἀναστασίου Ἀργύρης 1

ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ.

Ὁ Πανοσιολογιώτατος ἅγιος
 Πρωτοσύγγελος τοῦ ἁγίου Τρίκκης
 κύριος Χατζῆ Κωστάντιος Δ. ἐκ
 Καστανίας. 1
 Ὁ ἅγιος ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς
 μονῆς Διμπόχοβον κύριος Κω-
 στάντιος ἐκ Καστανίας 1
 Ὁ Πανοσιώτατος ἡγούμενος
 τῆς μονῆς Σιαμάδης κύριος Ἀγά-
 πιος ἐκ Καστανίας. 1
 Ὁ Οἰκονόμος παπᾶ Γιαννούλης
 Δ. ἐκ Καστανίας 1
 Ὁ Πανοσιώτατος πνευματικός

καὶ ἡγούμενος τοῦ μοναστηρίου
Χαλκίου κύριος Δαμιανός. . . . 1

Ὁ εὐγενέστατος κύριος Ἰωάν-
νης Α. Θ. παπᾶ Πολημέρου. . . . 1

Ὁ εὐγεν. Κ. Νικολάκης παπᾶ
Ἰωάννη παπᾶ Πολημέρου. . . . 1

Ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Γεωρ-
γίου Καστανίας. 1

Ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγ. Ἀθανασίου

Ὁ εὐγεν. κύριος Ἰωάννης Γιαν-
νίκης ἐκ Κρανίας. 1

Ἡ μονὴ τοῦ ἁγίου Νικολάου
Σιαμάδες 1

Ὁ εὐγεν. Κ. Γιώτας παπᾶ Ἀ-
θανασίου ἐκ Δραγοβίστης. . . . 1

Ὁ εὐγεν. Κ. Χρῖστος Στερ-
γίου ἐκ Δραγοβίστης 1

Ὁ λογιώτατος Κ. Δημήτριος
Τσακίρης. 1

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ὁ Πανοσιώτατος ἅγιος Πρωτο-
σύγγελος κύριος Κωσταντίος Κα-
λιοπολίτης. 1

Ὁ Πανοσιώτατος ἀρχιμανδρί-
της Κύριος Κωσταντίος ἐκ Πολι-
τζάνης τοῦ Δρουσιπόλεως. . . . 1

Ὁ Πανοσιώτατος κύριος Θεό-
κλητος Κωνσταντίνου. 1

Ὁ ἱεροδιάκονος Ἀθανάσι Βυθίνιος

Ὁ κύριος παπᾶ Μιχαῆλης παπᾶ
Δημητρίου Χίος 1

ΣΩΖΟΥΠΟΛΕΩΣ

Τὸ μοναστήριον τῆς ἁγίας Ἀ-
ναστασίας 1

Ἡ ἐν Σωζουπόλει ἐκκλησία τοῦ
ἁγίου Γεωργίου. 1

Ἡ ἐν Ἀγαθουπόλει ἐκκλησία
τῆς Κοιμήσεως. 1

Ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Νικολάου

Ἡ ἐν Κιουντεπέ ἐκκλησίαι ἁγι-
ου Προκοπίου 1

Ὁ μουσικολογιώτατος κύριος

Ἄντωνιος Τέρπανδρος. 1

Ὁ κύριος Καλλίνικος ἱερομόνα-
χος ἐκ Σόλου Σηπλαιώτης. . . . 1

Ὁ κύριος Αὐξέντιος ἱερομόν. Γ.
Πετρόπουλος Σηπλαιώτης. . . . 1

ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΛΑΥΡΑΣ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ

Ὁ Πανιερώτατος πρῶτον Βιρ-
νης κύριος Ἰωσήφ. 1

Ὁ Θεοφιλέστατος Τραϊανου-
πόλεως Κ. Ἀνθιμος. 1

Ὁ Πανοσιολογιώτατος Κ. Μελ-
χισεδέκ, δι' οὗ καὶ οἱ συνδραμηταὶ
τῆς αὐτῆς μονῆς 1

Ὁ Πανος. Προηγούμενος Κ.
Ἀμβρόσιος Κύμιος. 1

Ὁ Πανος. Ναθαναὴλ Ἰδραϊός. . . 1

Ὁ Πανος. Δανιὴλ Ζαγοραϊός . . 1

Ὁ Γερ. Γέρων Ἀκίνδυνος Ἰμ-
βριος. 1

Ὁ δσιώτ. Κ. Κάλλιτσος ἐκ
Σύρου. 1

Ὁ δσιώτ. Κ. Ἰάκωβος διαβαστής. . 1

Ὁ δσιώτ. Κ. Νικανδρος Ἀρ-
χοντάρης 1

Ὁ δσιώτ. Κ. Γαβριὴλ Σταγει-
ρίτης. 1

Ὁ δσιώτ. Κ. Ζηχαρίας ἐκ τοῦ
Καθίσματος τοῦ ἁγ. Κωνσταντίνου. . 1

Ὁ Πανος. Κ. Ἰωάσαφ ἐκ τοῦ
Καθίσματος τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Ζηχαρίας Χριστοῦ Ζωχράφος
ἐκ Σαμακοβίου 1

Τὸ κοινὸν τοῦ Βατοπαιριδίου
Μοναστηρίου 1

Ὁ δσιώτ. Σπυρίδων Μουσικὸς
Θεσσαλονικεὺς 1

Ὁ Πανος. Καθηγούμενος τοῦ
Μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Διονυσίου

δ Κ. Εὐλόγιος μετὰ τῆς ἀδελφό-
τητος. 4

Τὸ κοινὸν Μοναστήριον τοῦ
Κουτλουμουσίου 1

Τὸ κοινὸν Μοναστήριον τοῦ
Παντοκράτορος 1

Ὁ δσιώτ. Γέρων Κ. Μελέτιος
Σάμιος 1

Τὸ κοινὸν Μοναστήριον τοῦ
Ἐπροποτάμρου 1

Ὁ Πανος. Ἀρχιμανδρίτης Κ.
Διονύσιος 1

Ὁ Πανος. Ἀρχιμανδρίτης Κ.
Γαλικτίων 1

Ὁ ἐκ τοῦ Ζωγράφου Μοναστη-
ρίου δσιώτατος Κ. Σίλβεστρος . . . 1

Τὸ κοινὸν τοῦ Δοχειαρίου Μο-
ναστηρίου 1

Ὁ Πανος. προηγούμενος Πα-
νάρετος 1

Ὁ δσιώτ. Κ. Ἀντώνιος 1

Ὁ δσιώτ. Κ. Γαβριὴλ ἐκκλη-
σιαστής 1

Ὁ δσιώτ. Κ. Μιχαὴλ 1

Ὁ Πανος. Κ. Ἀββακούμ 1

Τὸ κοινὸν Μοναστήριον τοῦ Φι-
λοθέου 1

Ὁ Πανος. Ἀρχιμ. Κ. Καισά-
ριος 1

Ὁ δσιώτ. Γέρων Κ. Βαρθολο-
μαῖος 1

Ὁ δσιώτ. Γέρων Κ. Εὐθύμιος. 1

Τὸ κοινὸν Μοναστήριον τῆς Σί-
μωνος Πέτρας 1

Ὁ δσιώτ. Γέρων Κ. Ἰωακείμ. 1

ΜΟΝΑΣΤ. ΤΟΥ ΑΓ. ΠΑΥΛΟΥ.

Ὁ Πανος. Καθηγούμενος τοῦ
ἁγίου Παύλου Μοναστηρίου Κ.
Σωφρόνιος μετὰ τῆς ἀδελφότητος. 6

Ὁ δσιώτ. Γέρων Γερβάσιος . 1

Τὸ κοινὸν Μοναστήριον τοῦ
Σταυρονικήτα 1

Τὸ κοινον Μοναστήριον τοῦ
Ἐκκορώντος 1

Ὁ Πανος. Καθηγούμενος τοῦ
Γρηγορίου Μοναστηρίου Κ. Δα-
νιὴλ μετὰ τῆς ἀδελφότητος . . . 2

Ὁ δσιώτ. Γέρων Δαυὶδ 1

Ὁ Πανος. Καθηγούμενος Κ.
Ἀγαθάγγελος μετὰ τῆς ἀδελ-
φότητος 4

Ὁ δσιολογιώτ. Κ. Μακάριος . 1

Τὸ κοινὸν τοῦ Ῥωσικοῦ 1

Ὁ Πανος. Καθηγούμενος Κ.
Γεράσιμος. μετὰ τῆς ἀδελφότητος 3

**ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ
ΡΩΣΣΙΚΟΥ**

Ὁ δσιώτατος Κ. Γρηγόριος
σταμπαδοῦρος Κελλιώτης 1

Ὁ ἐλλογιμώτατος καὶ φιλόμου-
σος γραμματεὺς τοῦ κοινοῦ τοῦ
ἀγωνόμου ὄρους κύριος Ἰωάνης
Μακεδῶν 1

Ὁ εὐγενέστατος καὶ φιλόμου-
σος κύριος Δημήτριος Τριαντα-
φύλλου πανταπόλεως εἰς Καριᾶς 15

**ΟΙ ΕΝ ΚΙΩ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ
ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ.**

Ὁ Πανιερώτατος ἅγιος Εὐχαΐ-
των Κύριος Μελέτιος . . . Σωμ. 1

Ὁ αἰδεσιμώτατος Κύριος Παπ-
πὰ Βασίλειος 1

Ὁ αἰδεσιμώτατος Κύριος Παπ-
πὰ Κωνστάντιος 1

Ὁ αἰδεσιμώτατος ἀπὸ Κατίκιον
Κύριος Παπὰ Βασίλειος 1

Ὁ εὐγενέστατος Κ. Κωσ. Ἰ-
ωάννου Στρούμπη 1

Ὁ τιμιώτατος Κύριος Γεώργιος
Σεργίου 1

Ὁ μουσικολογιώτατος Κύριος
Νικόλαος Χ. Βασιλείου 1

Οἱ Κυρία Ζωίτσα Κ. Κατζί-
κάρη 1

ΑΙΩΝΙΟΝ

Ὁ τιμιότατος Ἀθανάσιος Λα- ζάρου Χορόζη	1	Ἰωάννης Φίλης Λαϊστωός . . .	1
Ὁ πανοσιολογιώτατος Σακε- λάριος Κύριος Παππὰ Παῦλος . .	1	Ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Μηνᾶ τῆς κόμης Ζονδήλας Ζαγαρίου .	1
ΟΙ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΣΥΝ ΔΡΟΜΗΤΑΙ		Ἀθανάσιος Χριστοδοῦλου ἀπὸ χωρίων Ἄνω ραβένια	1
Καλλόνικος Ἱερομόναχος ἡγού- μενος	1	Παππὰ Κώστας Νικολάου χω- ρίων Καυνιά	1
Πρωτοσύγγελο; ἀγιοταφῆτης Δαμιανός	1	Κώστας Τζολέκας διὰ τὴν ἐκ- κλησίαν τοῦ χωρίου Βραδέτο . .	1
Ὁ Κ. Δημήτριος Οἰκονόμου ἐπί- τροπος τῆς ἐκκλησίας πικρῆλ . .	1	Ζαφείριος Ἰωαννίδης Πραμετι- νός, διὰ τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Παρασκευῆς εἰς Πρεματῆν . . .	1

5 0382 003

Greek church.
Liturgy & ritual
Panthekte iera
ekklestastike...1852

UJ20
P985
(v.2)

DATE	ISSUED TO
	215577

The Library
Union Theological Seminary
Broadway at 120th Street
New York 27, N. Y.

LIBRARY BUR

